Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliserings-projekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

DE·UNGES·BLAD

1. JANUAR
1 9 2 4

Fujiyama, Japans hellige Bjerg,
42 km. Sydvest for Yokohama.

42. AARGANG
NUMMER 1

Fire Mænd & Fire Bøger

E. MELANDER: I ARBEJDSTRØJE OG MED VANDRINGSSTAV. Rigt illustreret. 5,00, ib. 8,00.

Hvor er denne Oberst dog en modig og elskelig Kristen . . . Man bliver glad af at læse den Bog, og man bliver god af den.

P. Bruun-Rasmussen.

Det er en Bog, der er skrevet lige ud af Dagens travle, pulserende Liv af en praktisk Mand, en ejendommelig kraftig og vindende Personlighed, der baade kan føre en Pen og en Skovøkse, og kan prædike, naar den belejlige Tid er der. Den Slags Forfattere og den Slags Bøger siger vi Gud Tak for.

„Nordjylland".

GENERAL FENG: EN JESU KRISTI STRIDSMAND. Af Marshall Broomhall. Med Billeder. 2,50.

Bogen kaster et interessant Strejflys ind over mange af de mærkelige og indviklede Forhold i Nutidens Kina.

Eilert Morthensen.

Jeg kan ikke noksom anbefale interesserede Mennesker at læse denne Skildring af en kristen Høvding i et hedensk Folk, der har skabt en Hær, som ikke alene er et Særsyn i Kina, men hvis Lige aldrig har været set i noget „kristent" Land.

M. L. i „Ringsted Folketidende".

PETER POULSEN: TIL KAMP, TIL KAMP —. En sønderjysk Soldats Oplevelser under Verdenskrigen. Med Billeder. 2,50.

Ikke i Kamp for Prøjsen, men for Jesus har han marscheret rundt ved Vestfronten fra Champagnes Skove til Flanderns Kyst. Og her i sin Bog fortæller han om Guds Varetægt og om den Gerning han i Trøjen lik som Soldatermissionær.

Sekretær *Kylling* i Forordet.

Jeg synes, at denne Bog rager højt op som nationalt, literært Værk; thi den giver for det første en Beretning om, hvordan en menig Soldat gennemlevede Verdenskrigen; allerede dette har Værdi; men denne Mand var en dansk Sønderjyde med Racens allerbedste Egenskaber, og derfor er det, jeg kalder hans Bog for et nationalt Værk.

M. L. i „Ringsted Folketidende".

PAUL NICOLAY: ET LIVSBILLEDE. Af Greta Langenskjöld. Med Billeder. 4,00, ib. 7,00.

Et Menneske, der altid ubetinget adlød sin Samvittighed, en helstøbt Kristen, en Mand, som for Guds Ansigt ydmygt og trofast tjente sine Medmennesker.

Mathilda Wrede.

Bogen giver et Billede af denne fine og skønne Skikkelse, som udgaaet fra det russiske Aristokrati med det blaaeste Blod i sine Aarer gav sit Liv for Ruslands og Finlands, ja, Verdens Studenter. Det er en af de Bøger, der gør Læseren fattig i sig selv, og netop derved giver en Rigdom.

Carl Hornbech i „Randers Amtsavis".

De Unges Forlag & Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 1 1. JANUAR 1924 42. Aargang

BARMHJERTIGHEDENS AAND

Dette Billede er en Gengivelse af Arthur Dixons berømte Maleri, hvormed han vil illustrere Herrens Ord i Matth. 25,42 fl.: Jeg var hungrig, og I gav mig ikke at spise, jeg var tørstig, og I gav mig ikke at drikke, og jeg var fremmed, og I tog mig ikke hjem til eder!

GUD SKE LOV TIL EVIG TID

Af *Gunner Engberg.*

„O Gud ske Lov til evig Tid" . . begynder et Salmevers; og jeg for min Del er straks opmærksom: Hvem er den Mand, som har sit Hjerte saa fuldt af Tak og Glæde, at den brister ud af ham — som Dampen fra den muntert syngende Kedel: „O, Gud ske Lov til evig Tid!" . . . Der er ikke større Overflod paa hjertensglade Mennesker, end at vi jo drages til, naar vi møder dem. Og her er endda een, hvis Glæde bliver til Sang, og hvis Sang er from og fuld af Tilbedelse: „O, Gud ske Lov til evig Tid!"

Sangeren er *Brorson**); og det er i den mørke Tid han synger saaledes, i de korte, graa Dage, da Mismodet gæster saa mange. „Som Vindens Graad i blege Høst gaar Mismods Hvisken i vort Bryst". Men den, hvis Hjerte er fuldt af Sang, han lader sig ikke forknytte, enten Himlen er graa eller blaa.

For ham er Tiden god nok. Hør engang:

O, Gud ske Lov til evig Tid,
At Tiden er saa himmelblid,
Ret ligesom det var en Vaar . . .

Hvadfornoget! *Priser* han endogsaa Aarstiden! Der er dem, der synes, det er store Ting, naar de ikke klager over den! Og gaar det end an med Aarstiden, saa sukker vi dog alle over *„Tiderne"*, den Tid, hvori vi lever! Den er af Lave; det kan vi alle give Grunde for. De fleste mener, Verden er bleven meget værre, end den var; og Udsigterne til bedre Tider er saare usikre.

Jeg kender disse Tanker. Ganske vist tror jeg for min Del ikke paa, at det staar værre til i Verden, end det før har gjort; vi har bare været daarligt underrettet om, hvad der gik for sig hinsides Landegrænser og ude blandt de farvede Folks Millioner. Ejheller tror jeg, der nogensinde har været lykkeligere Levevilkaar i Danmark, end der kan være i Dag. Men Jammeren over alt det skidne herhjemme og al Nød og Vé derude, den giver kun altfor god Genlyd ogsaa hos mig.

Men saa nynner denne Salmetone sig frem, stilfærdigt, men fuld af Fryd:

O, Gud ske Lov til evig Tid,
At Tiden er saa himmelblid,
Ret ligesom det var en Vaar
Til Evighedens Kirkeaar . . .

Saaledes hænger det sammen med Sangerens Glæde! Som December bliver Børnene en dejlig Maaned, endda den er mørk og graa, fordi de glæder sig til Jul, — saaledes er det *den kommende Sommer*, der lader Sangeren føle Tiden som en Vaar; det er den forjættede Glæde hjemme hos Gud, der faar ham til at føle Luften himmelsk blid allerede her. Ja, allerede her, thi

vi kan her begynde paa
for Tronen Nat og Dag at staa.

Saa er da denne Nytaarssanger en Mand, der har Benene paa Jorden, om end han har Hjertet i Himlen og synger i højen Sky. Hans Glæde kommer ikke bare af det, han venter, men ogsaa af det, han ejer. Han venter Plads blandt de lovsyngende i højen Kor, hvor Gud han bor. Men allerede her træder han daglig frem for Tronen i Troens fulde Forvisning, med Hjertet ved Bestænkelsen renset fra en ond Samvittighed, fastholdende Haabets Bekendelse urokket*).

Han er som en Brudgom: glad i det, han kender og ejer, glædende sig end mere til den Bryllupshøjtid, hvortil han længes.

O, lad *den* Himmellængsel bo hos os, den, som giver Mod til Livet her og lægger Lovsangen paa vor Læbe.

O, Gud ske Lov til evig Tid,
At Tiden er saa himmelblid,
Ret ligesom det var en Vaar
Til Evighedens Kirkeaar,
At vi kan her begynde paa
For Tronen Nat og Dag at staa.

Maatte vi i det kommende Aar dagligt finde vor Plads for Tronen, og maatte vi have syngende Hjerter!

*) Salmebog for Kirke og Hjem Nr. 392.

*) Hebr. 10, 22—23.

MEDDELELSER

HUSK SOLDATENS DAG 4. Maj.

TIL K. F. U. K.s VERDENSFORBUND er i Bedeugen indkommet *Kr. 1328,58.* Det er næsten dobbelt saa meget, som vi fik ifjor! Det er en stor Glæde at mærke, at Interessen for Verdensarbejdet er øget, og at det bliver Skik i flere og flere af vore Foreninger at samles til Bøn for vort Arbejde i Bedeugen. Tak for hvert Bidrag.

KURSUS FOR KVINDELIGE MENIGHEDSARBEJDERE. Til 1. Februar begynder et Forberedelseskursus paa billige Vilkaar for de unge Kvinder, som kunde ønske at deltage i det egentlige Kursus til September, men mangler de nødvendige Forkundskaber. Henvendelse maa ske snarest til Comtesse Henriette Knuth, Bülowsvej 5 B, København V, eller til Diakonisse Mathilde Hansen, „Marthabo", Orla Lehmannsvej 3, København F, som giver nærmere Oplysninger.

„UNGDOMSARBEJDEREN". Har De bestilt „Ungdomsarbejderen" for 1924? Dette Blad, der kun koster 3 Kr. for hele Aaret, er uundværlig for enhver, der ønsker at dygtiggøre sig til Arbejdet, baade i By og paa Land. Fru Manon Jacobsen skriver om „Ungdomsarbejderen": Dette Blad taler vise Ord om de daglige Vanskeligheder, en Ungdomsarbejder stilles overfor baade i den store By, Stationsbyen og ude paa Landet. Det minder os jævnligt om, at Ungdomsbevægelsen er en Verdensbevægelse.

Husk derfor snarest at bestille *„Ungdomsarbejderen 1924"* hos Deres Postbud eller ved at sende 3 Kr. til Bladets Ekspedition, Søndergade 9, Aarhus.

NY FORENING. *Durup* K. F. U. K., 23. Kreds (stiftet $^{1}/_{11}$ 1923) er optaget i Landsforbundet med 21 Medlemmer. Formand: Frk. Dorthea Olesen, Manufakturforretningen, Durup.

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *Knudstrup:* konst. Gaardejer Carl Andersen, Juelsborg, Høng. *Aastrup:* Førstelærer M. Larsen, Aastrup pr. Glejbjerg. *Nordby:* Breve sendes under Adresse: K. F. U. M., Nordby. *Thorsø:* Niels Sørensen, adr. Gaardejer Jacob Sørensen, Karlby, Voldby. *Kejlstrup*: Gaardejer Rasmus Nielsen, Kellerupgaard, Kejlstrup pr. Rønde. *Frøslev-Mollerup:* Tømrer Jens P. Jensen, Frøslev pr. Nykøbing M. *Vedbæk:* Pastor A. P. Rasmussen, Nærum pr. Skodsborg.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Kirke Saaby:* Syerske, Frk. Else Olsen, Kirke Saaby pr. Hvalsø. *Aabyhøj:* Hr. Jensen Ormstrup, Missionshuset „Tabor", Aabyhøj. *Sdr. Vang:* Leder: Frk. Kirstine Møller, Villa „Alpha", Sdr. Vang pr. Kolding. *Vordingborg*: Fru Sofie Christensen, Algade 104, Vordingborg.

STREJFGLIMT TIL EFTERTANKE

Af *Kristine Wemmelund*, Swei-hwa-fu

UDENFOR høres en rædsom Hylen og Jamren; Lyden kommer nærmere og snart ser vi en lang Række, ca. 20, i lange, hvide Tvistlærreds-Sørgedragter komme forbi Vinduet. — Den gamle Fru Yen, en af Byens rigeste Fruer, er død, og nu skal hele Familien hen til et lille bitte Tempel, bestaaende af en udhulet Sten, hvor man mener, Aanden har taget Bolig. Snart ligger hele Flokken med Ansigtet mod Jorden foran det saakaldte Tempel; det varer kun et Øjeblik, saa iler de hjem uden hverken Graad eller Klager, som om intet var sket. Men faa Minutter efter kommer de atter tilbage med Sørgemusik og een af dem bærer en Vandkedel (en gammel snavset Blikkedel) i Spidsen; hele Flokken hyler og jamrer, saa det høres langt bort. Atter indtages den knælende Stilling foran Templet, medens Vandbæreren hælder Vandet rundt omkring Stenen; man mener, at Aanden *er tørstig* og maa have Vand. Der brændes et Stykke graat Papir og nogle Røgelsespinde, og saa iler hele Rækken hjem igen, men kun for atter at komme tilbage. Denne Handling foretages nemlig tre Gange daglig i en Uges Tid. Udenfor Hjemmet er der rejst et Par Maatteskure, i hvilke Spillemændene gør deres bedste fra Morgen tidlig til Aften silde; de slaar Messingplader mod hinanden og de blæser Horn o. s. v. Inde i selve Gaarden er der rejst nogle store Maattetelte; i det ene er der et Alterbord med Tilbehør, bag ved hvilket

Liget staar; til venstre er to lidt mindre Telte; der sidder eller staar Budhist- eller Taoist- (de er nemlig lidt af begge

De kommer forbi Vinduet.

Dele) præsterne og beder og ramser op af, hvad de kalder deres „Ming" (hellige Bøger). Det er en Del Bønner og Formularer; det lyder nærmest som en Flok kvækkende Frøer. Til højre for det store Telt staar en hel Række smukke Heste, nogle med Tjener paa, Vogne og en hel Del andre smukke Brugsgenstande, alt af Papir. Det skal altsammen brændes paa Begravelsesdagen, for at Sjælen kan faa det at bruge i næste Verden. — Der er intet sparet, hvad angaar Penge og ydre

Der hældes Vand foran det lille Tempel, for at Aanden ikke skal tørste.

Pragt; at Kisten bliver baaret i en flot broderet Balkin gennem Byen er en Selvfølge; men alligevel, Mørke — Tomhed — Aandefrygt! — uden Haab — uden Fred — uden Livets Lys.

— — De er blevne meget flittige til at komme til Kirke og Møder, de to Budhistnonner, særlig den ene. — Ved Børnegudstjenesten er hun næsten en stadig Tilhører, og da jeg forleden Søndag Morgen sad med min Bibelklasse her i min Stue, var det hende, der kom listende ind og satte sig bag ved og lyttede. Da jeg

Nu er man færdig og gaar hjem.

i Dag besøgte hende, og vi sad derinde i Stuen, hvor Alterbordet med en fin, stor Budhafigur, Lys, Røgelseskar o. a. stod, og foran det var der en meget brugt Knæskammel, viste hun mig sin „hellige Bog" og begyndte at ramse op, for at jeg skulde høre, hun kunde det udenad; jeg spurgte, om hun forstod, hvad hun læste, hvortil hun svarede: „Nej, det forstaar jeg ikke, jeg kan kun fremsige det. Vi tilbeder og læser hver Morgen Kl. 6, Middag Kl. 12 og Aften *Kl. 12;* jeg gaar

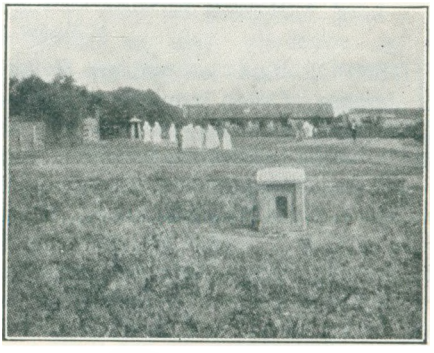

Selve det lille bitte Tempel, hvor man mener, at Aanden har taget Bolig.

ikke i Seng før efter 12". — De er ikke bange for at miste lidt Søvn for deres Læsen og Beden! „Jeg mener ikke", sagde hun, „at jeg vil til at tro paa eders Lære, men jeg kan saa godt lide eder, I er saa rare". — Der er nok en lille

Brod derinde, der siger hende noget om, at hendes Lære er falsk; men at være det bekøndt . . .! Bed for hende!

— — Hun er lige gaaet herfra den unge Pige fra Regeringsskolen, som har været her for at benytte sin Ferie til Daabsforberedelse. Hun er saa lykkelig over at være kommen i Forbindelse med Kristendommen og at se og mærke, hvad Jesus er mægtig til at gøre i det smaa som i det store. — Hun har læst flittig og er meget interesseret i at læse det for hende helt nye, som Biblen daglig aabenbarer hende. Hun er et Lys blandt sine Kammerater; men hun mangler Hjælp og Forstaaelse. Hun har svære, meget svære Stunder. — Naar vi har talt lidt sammen om det og bedet sammen, straaler hun over hele Ansigtet og siger: „Nu er det godt igen, nu gik han". „Hvem gik?" „Djævelen". — Hun hedder Liu yei men, og hun trænger meget til unge Venners Forbøn.

— — „Vi har ventet efter eder, vi sidder og tæller Dagene, fra I har været her, til det bliver Søndag igen". Saadan lød noget af det første, vi hørte, da vi sidste Søndag kom ind i Kvindefængslet. — Dette at høre om den levende sande Gud, der har saadan Magt og Kærlighed, og at nogen har elsket dem, saa han vilde dø for deres Synd, dette er en for dem uløselig Gaade.

— — „Nu har jeg forklaret for dem", sagde en af Katekumerne, da jeg en Dag kom for at læse med hende og saa, at hun havde to Koner paa Besøg. — „Hvad har du forklaret?" „Noget af min „wu yao"" (Luthers lille Katekismus).

UNGDOMMEN OG NATUREN

Af Sognepræst *Knud Hee Andersen*, Herlufsholm.

II.

DER er maaske dem, der synes, at det kan være meget godt med Planter, men Dyrene, som kan optræde selvstændigt og bevæge sig omkring, interesserer dem dog mere. Nu kunde man synes, at Danmarks Dyreverden er ret fattig, Storvildt har vi ikke meget af. Men paa eet Punkt er vi rige; vi har en Mængde *Fugle*. Der er ingen Gruppe af Dyreriget, som præger dansk Natur i den Grad som Fuglene.

Vel er ogsaa her de store ved at blive sjældne. At se en Ørn hører til de Ting, man aldrig glemmer, naar man een Gang har haft den Oplevelse. Men den spejdende Musvaage højt over Skovens Toppe med sin sejlende Kredsflugt hører dog mange Steder med til Landskabets faste Udstyr. Storken i Mosen og den fiskende Hejre ved Stranden — stiv som en Pind, naar den staar og lurer paa Fiskene, men med det blødeste Vingeslag, naar den flyver bort i bølgende Flugt — de to er ogsaa godt hjemme i det danske Land.

I det hele taget er Strandfuglenes Verden rig og mangfoldig, og den, som bor nærved en god Rugeplads for Maager og Vadefugle, bør ikke forsømme at aflægge den et Besøg i Forsommeren, naar Familielivet udfolder sig stærkest.

Dog er der noget, som er bedre endnu, og som vi har allevegne; det er *Sangfuglene*. Det er dog et af Skabningens Mesterstykker, disse Smaavæsener med den venlige Færd ved Hus og Have, i Mark og Skov, kønne at se paa — nogle endda straalende smukke (Stillidsen, Bogfinken, Iriskerne, Blaamejsen) — og dertil udrustet med Sangens Gave, hvormed de glæder baade sig selv og os Mennesker. „Du fylder Morgenens og Aftenens Frembrud med Jubel", siger den gamle Salmist (Slm. 65, 9) — det maa da vist være Sangfuglene, han tænker paa.

Her er den rigeste Mark for Iagttagelser og for Fordybelse i Naturen. Her er Brug baade for Øjne og Øren paa een Gang. Og her lønner en Smule Flid og Opmærksomhed sig kongeligt. For den, der kender Fuglene og deres Stemmer fra hinanden, bliver der langt mere at se og høre og glæde sig over end for den, der blot lytter til Fuglesang i Almindelighed.

Nogle Fugle er saa lette at kende og iagttage, ogsaa naar de synger, at det er aldeles forbløffende, at saa faa Mennesker har lært at skelne dem. *Solsorten* og *Sangdroslen* f. Eks. sidder i Regelen i Toppen af Træer, naar de synger; da kan man let skelne den spættede Drossel fra den kulsorte Solsort og samtidig lære de-

res Stemmer at kende. *Bogfinkens* spraglede Dragt og raske Slag tilegner man sig ogsaa hurtigt. *Gulspurvens* „di-di-di-didyh" høres i Hække og Haver, og dens guldgule Farve gør den meget iøjnefaldende. *Musvittens* Sang, der har givet den Navnet „Savfileren", høres fra tidligt Foraar, og den brogede Fugl med de hvide Kinder og den brede, sorte Stribe ned ad Bugen er umulig at tage fejl af.

Naar man har lært f. Eks. disse fem at kende, kan man gaa videre. Saa møder man *Grønirisken,* en straalende Fugl at se i Solskin, grøn med gule Vingebaand; dens Sang kan være vanskeligere at faa fat i lige straks, men en noget drævende Lyd, der ofte kommer igen, tager man aldrig fejl at, naar man een Gang har opfattet den. Ogsaa *Tornirisken* er en flink lille Sanger, og Hannen med det vinrøde Bryst er en af vore allersmukkeste Fugle.

I Begyndelsen af Maj kommer der rigtig Liv i Skove og Haver. Saa ankommer bl. a. alle de Smaafugle, man i snævrere Forstand kalder „Sangere". Det er den vanskeligste Gruppe af Sangfugle, fordi de ligner hinanden meget i Udseende, graa eller brune paa Ryggen og lyse paa Bugen. Her er det mest med Øret, man maa lære at skelne dem, og netop blandt dem findes nogle af de allermest tiltalende Stemmer. Den berømte *Nattergal* hører herhen; dens Sang er vel kendt af enhver, som bor, hvor der er Nattergale. Den udmærker sig ved sin uhyre Kraft; ingen anden af vore Fugle kan fylde en Have eller en Lund med sin Stemme som Nattergalen. Smuk er Sangen ogsaa og rig paa Afveksling, men der er alligevel finere Ting at høre for den, der vil lytte og lære. Der er f. Eks. *Løvsangeren.* Kender man Bogfinkens Sang, kan man ogsaa let tilegne sig Løvsangerens. Den gaar omtrent paa samme Melodi, men er bare uendelig meget finere og blødere og slutter med nogle hendøende Fløjtetoner; hele Bøgeskovens Stemning er i den Sang, og dog er det sikkert yderst faa Mennesker, der lægger Mærke til den. *Havesangeren* synger som en blød Rislen, jævnt og ens; det er Havens stille, fredfyldte Stemning, vi finder her. *Munken* ligner den noget i sin Sang, men er kunstfærdigere, — enkelte Toner bliver lidt skrigende; Sangeren selv har en sort Kalot til Forskel fra de andre Arter. *Gulbugen* er den morsomste af Selskabet; den skingrer op i Haven paa alle Tider af Dagen og har en Masse at fortælle i mange Tonarter, fordi den efterligner forskellige andre Fugles Sang. I Mosernes Rørskove møder vi andre Sangere af samme Gruppe, *Rørsanger* og *Sivsanger;* deres Sang er mere tør end Skovens Sangeres; det lyder noget, som naar tørre Rør rasler mod hinanden.

Hvem er Mestersangeren af dem alle? Nogle vil holde paa Nattergalen, andre paa Markens glade Lærke; jeg véd snart ikke, om jeg ikke vilde sætte *Gærdesmutten* som den ypperste. Fuglen er overmaade let at kende, den er meget lille, kort i Kroppen, af en kraftig brun Farve, og saa stikker dens Hale omtrent lodret i Vejret. Dens bedste Tilholdssted er Krat i Nærheden af Vand. Gaar man paa saadanne Steder, hører man allerede i det tidligste Foraar en skingrende, jublende Trille, saa kraftig at man bliver ganske overrasket ved at opdage, at al den Musik kommer fra lille „Thomas Vinter", som Jyderne kalder ham.

Saa er der endnu en Ting ved Fuglenes Liv, som er let at iagttage og yderst tiltrækkende; det er Rederne med Æg og Unger. Dem er det nok værd at gaa paa Opdagelse efter, naturligvis ikke for at tage Æggene — det er dog den forkasteligste Form af Samlermani, som kan tænkes —, men for at have Glæden ved at følge Udviklingen i den lille Familie, se Fuglen ruge og Ungerne vokse, til de en skønne Dag flyver fra Reden og kan begynde at hjælpe sig selv, skønt de endnu en Tid mades af Forældrene.

Saa rigt er Fuglenes Liv og saa fuldt af Ynde og ubekymret Glæde. Selv om de er svage og værgeløse, mærker man intet til, at Farerne lægger nogen Dæmper paa deres Livsglæde. De dukker sig for Høgen, men er den borte, jubler de gladelig videre. „Se til Himlens Fugle", sagde Jesus, da han vilde lære os at lade Bekymringerne fare, og at iagttage Smaafuglenes Liv er virkelig et helt Kursus i at glæde sig ved Livet i Stedet for at gaa og sukke under Bekymringerne.

Derfor priser jeg Smaafuglene blandt alle Guds Skabninger og raader enhver ung til at gaa ud i Mark og Skov og gøre sine Opdagelser og vende hjem med en Rigdom af friske og kønne Naturindtryk.

OM JORDSKÆLVET I JAPAN

Af *Karen Ræder.*

JAPANERINDEN, Frøken Michi Kawai er en af Vicepræsidenterne i K. F. U. K.s Verdensforbund. Hun undslap lykkelig fra Jordskælvets Ødelæggelser og flygtede med en Veninde over Bjergene til en lille By, Idan, hvor sidstnævnte havde sit Hjem. Efter nogle Ugers Forløb er hun vendt tilbage til Tokio, og i et Brev til Verdensbestyrelsen fortæller hun om Forholdene i den ødelagte By:

Ak, hvor forandret! Den indre By er en øde Klippemark, et Hav af sammenstyrtede Mursten, Bjælker og Kampesten, bestrøet hist og her med nyopførte Skure. Ildebranden var naaet nær til vort Hus, men Bygraven til den ene Side og en lille Flod til den anden Side havde skaanet denne Bydel. Gipslofterne i Huset havde taget megen Skade, men ellers var alt vel. Vor Pige og en ung kvindelig Student, som har boet hos os i Sommer, har passet paa Huset, medens der var Fare, Fare for Ildebrand, Jordskælv og Tyve.

Vore K. F. U. K.-Bygninger i Yokohama og Tokio og vort Landskontor er brændte. I Yokohama er vore fem Bygninger ødelagte, og Fru Edith Lacy og vor Stenograf, Frøken Hiller er omkomne. De kom begge til Yokohama K. F. U. K. om Morgenen den 1. September og forlod Bygningen ti Minutter før 12 for at gaa Ærinder. Jordskælvet fandt Sted et Minut før 12, og de fandt Døden i et Apothek, under hvis Ruiner deres Lig blev fundne den 24. September. De var begge to flinke og samvittighedsfulde Arbejdere, og vi holdt alle saa meget af dem. Frøken Hiller var ansat ved Landskontoret og hjalp mig meget med min Korrespondance. Hun var altid saa opmuntrende, vi var glade for at arbejde sammen med hende. Fru Lacy var en ung Enke, som har været i Japan omtrent to Aar. Jeg plejede at sige om hende, at hun var af den Type amerikanske Kvinder, som vi her i Japan synes om, saa venlig og tjenstvillig, saa pligtopfyldende og hjælpsom, uden at gøre sig til af det. Hun var en god kristen.

Da jeg var i Yokohama for en Uge siden, saa jeg, at Avisberetningerne slet

En af de mest befærdede Hovedgader i Yokohama efter Jordskælvet.

ikke er overdrevne. Hele Byen er fejet bort. Vi stirrede ud over det en Gang saa blomstrende Yokohama og saa Dødens Stad. Hoteller, Butiker, Banker, mægtige Bygninger, alt var jævnet med Jorden, og den halvt nedbrændte „Yokohama Bank" stod som et Gravmonument over de 3000 Mennesker, som var flygtet derind og brændt til døde. Det er unyttigt at gentage, hvad Aviserne alt har berettet. Vi sørger og græder mest for vore Venner, som har mistet alt. Nogle af dem har endog mistet Forstanden, er haabløse og hjælpeløse. Men paa den anden Side finder vi de skønneste Eksempler paa Kærlighed, Hengivenhed, Opofrelse og Mod. En god Veninde af mig mistede sin Mand ved Jordskælvet den 1. September, og Dagen efter fødte hun sit Barn. I en Time laa hun alene med Barnet, der var ingen, som hjalp hende; hendes Hjem var lige ved at blive fortæret af Flammerne. Hun blev gift i December ifjor. Tænk hvor sørgeligt! Og dog er hun stille og fattet og gav sit Barn Navnet „Haab" paa Japansk. Hun er lykkelig over at høre Herren til, og ham stoler hun paa i Glæde og i Sorg.

Vort Folk er rørt over al den Medfølelse, vi møder fra fremmede Lande, særligt fra Amerika. I har hjulpet os saa ædelmodigt og saa hurtigt. Endnu ser vi kun utydeligt Guds kærlige Haand midt i denne forfærdelige Ulykke, men lidt efter lidt skal vort Mørke opklares og senere vil vi kunne forstaa Guds gode Hensigt, ikke alene med Japan men med hele Verden.

Det er os en stor Sorg, at alle vore K. F. U. K.-Bøger og Registre er brændte. Vi vil bygge Barakker til K. F. U. K. i Tokio og til Landskontor og snarest mulig begynde Hjælpearbejde og Kontorarbejde. Jeg har faaet Opfordring fra vore Byforeninger paa de sydlige Øer om at holde evangeliserende Møder, da Tiden dertil nu er gunstig. Jeg er slet ikke forberedt dertil, men jeg vil jo selv faa den største Velsignelse, hvis jeg siger ja dertil. Med Bøn i Hjerte og Mund vil jeg rejse fra den 22. i denne Maaned (Oktober) til den 15. December. I vil hjælpe mig med eders Forbøn, ikke?

Ofte spørger jeg mig selv: „Hvor er nu det Arbejde, som du har bygget op de sidste 15 Aar?" Det lyder saa pessimistisk, men det er jeg dog ikke; jeg læser Salme 46 og Es. 35, og mange Steder i Brevene, hvorigennem Guds Naade og Kraft lyser over alle vore smaa Planer og Forhaabninger og Frygt, og i Troen ser jeg da i utydelige Omrids den Gerning og den Stad, som ikke er bygget af Menneskehænder, men af Gud selv. „Ikke ved Magt og ikke ved Styrke, men ved min Aand, siger den Herre Zebaoth".

Vi syr og strikker i hver ledig Time, men dem har jeg ikke mange af. Vore Sekretærer, som med Nød og Næppe slap med Livet, gør os til Skamme ved deres Mod og lyse Sind. De, der har mistet al deres jordiske Eje, taler ikke derom, vore Samtaler drejer sig om praktiske Ting. Der maa skaffes Mad og Klæder til dem, og det er helt morsomt at overraske dem med smaa Pakker. Naar vi gaar ud, bringer de lange Rækker af Barakker, hvor Folk bor sammenstuvede som Kvæg, os den sørgelige Virkelighed ind paa Livet. Vi uddeler kondenseret Mælk til Børnene, og vi skal snart bygge en Barak og begynde en Syskole for Kvinder. Medlemmer af vor Forening har ogsaa Planer om at indrette et Hvilehjem for Kvinder og Børn.

Jordskælv, Ild og Død omgiver os nu, men aandelig talt raser disse tre Magter alle Tider i alle Lande. Hvor er vi aandelig talt døve og blinde overfor dem, indtil vi tvinges til at se dem i den haandgribelige Verden. Maatte I alle blive sparede for en saadan Oplevelse!

Mit lille Hjem er midlertidig vort Landskontor, og det er ikke let at faa Ro til at skrive, men disse Efterretninger kan maaske berolige mine Venner, som er saa venlige at tænke ikke blot paa mig men paa mit Land. Jeg beder om eders stadige Forbøn for mit Lands og min Nations Genoprejsning.

Eders hengivne

Michi Kawai.

LANDEGRÆNSEN

Af *Gunner Engberg.*

1.

FØR Verdenskrigen har de fleste af os vistnok ikke tænkt paa stort flere Grænser end to: den uretfærdige Grænse fra 1864 og den uretfærdige Grænse fra 1871. Dem tænkte vi grumme ofte paa, især den første! Det var en *Trossag*, hvis vi mente, den blev nok lagt om engang; thi det saa ikke sandsynligt ud for Menneskeøjne.

Det „umulige" blev imidlertid Virkelighed en skønne Dag, en dejlig Dag, og vi takkede Gud.

Omtrent ved samme Tid blev det os meget levende, at der havde længe været mange andre Landegrænser i Ulave i Europa! Efter Krigen fik man travlt i Øst og Syd! En hel Række selvstændige Stater blev genoprettede og nye Grænselinjer optrukne! Estland er frit og kan frit kalde sig *Eesti*, ligesom Finland priser sin Frihed og hedder *Suomi* indenfor sine egne Grænser. Ligesaa maa vi nu regne med *Latvija* (Letland), *Lietuva* (Litauen), *Polen*, *Czeckoslovakiet*, *Jugoslavien* (Serbien). *Danzig* er en Republik ligesom *Fiume*; *Albanien* er et selvstændigt Land. *Østkarelen* er imidlertid ikke blot under Rusland endnu, men har ikke faaet den Rigsdag, der var det lovet, eller Ret til eget Skolesprog).

Men hvilke mange nye Grænser!

Før Krigen var disse Lande mere eller mindre undertrykte. Nu er de det, vi holder af at være: *sig selv*. Men har de nu retfærdige Grænser? Har f. Eks. ikke Polen faaet for meget med af russisk Jord? Amerikanerne siger det.

2.

Vi kan let blive enige om, hvorledes *den ideale Grænse* skulde drages: saaledes, at hver Nation fik sit; paa den ene Side af Grænsen boede det ene Folk, paa den anden Side det andet.

Men den rigtige, ideale Grænse *findes i Almindelighed ikke*. — Det maa vi forstaa.

Den findes mellem England og Frankrig: der er nogle Mile Vand imellem de to Nationer. Den findes muligvis mellem Frankrig og Spanien: jeg véd ikke, om Pyrenæerne paa den Maade er i Stand til at holde de to Folk adskilte.

Men den *kan ikke* komme til at foreligge i Sønderjylland eller mellem Polen og Rusland. Enhver Grænselinje vil dér blive til Sorg for nogle: de vilde saa gerne have kunnet leve deres Liv og opdrage deres Børn paa den anden Side Grænsen! Man kan godt sige, Grænsen skærer igennem det levende Folkelegeme. Det danske Folk bor paa begge Sider af Grænsen; det tyske Folk gør ligesaa. En ny Linje kan ikke drages uden at volde Sorg . .

3.

Men kan man da ikke gaa tilbage til den *gamle* Linje, den ældste Linje? Hvilket Folk har historisk Ret til den Jord? Hvor gik Landegrænsen i sin Tid?

Vi véd nok, hvor *vor* Grænselinje gik: ved *Danevirke*. Dér levede og døde Danske i sin Tid.

Men nu? Er der nu ikke flest Tysksindede paa den Jord? Har tysksindet Søn ikke taget den i Arv fra tysksindet Fader?

Har vi saa Lov at mobilisere de Døde imod de Levende? De, som lever paa den Jord nu, skal *de* ikke afgøre, hvor den Jord skal hen?

Det kniber haardt for enhver Dansk at opgive Danevirkelinjen, at forlade Historien.

Men *kan* man komme nogen Vegne med Historien?

Tyskland tog Elsass og Lothringen i 1871. Hvorfor? Fordi Frankrig havde taget dem fra Tyskland i 17. Aarhundrede, sagde de.

Frankrig tog Alsace og Lorraine tilbage 1919. Hvorfor? Fordi Tyskland havde taget dem 1871.

Og det første tyske K. F. U. M.-Blad, jeg efter Freden fik fat paa, begyndte straks en Artikelrække, som hed „Strassburgs Rov 1680". De unge Tyskere skulde straks mindes om, at Tysklands Ret var ældre end Frankrigs!

Vil de blive ved at trække Tov om de Landsdele?

— Øresund er en udmærket, naturlig Grænse mellem Sverige og Danmark. Nu er det ogsaa en retfærdig Grænse; den skiller de to Folk, — skønt: der bor for Resten 40,000 Svenske i København og mange Danske i Malmø. Alligevel kalder

vi Grænsen rigtig nok. Men er det den *historiske* Grænse?

Nej, men vi har begravet Historien og tænker paa Nutiden.

— Har Nordmændene Ret til Færøerne nu? — fordi de havde det i sin Tid. Har de Ret til Grønland, fordi udflyttede Nordmænd fandt det fra Island?

Paa Island er der dem, der siger, at Grønland burde høre under *Island!* De paaberaaber sig Historien.

Kan vi komme nogen Vegne med Historien?

4.

Der er, som sædvanlig, ingen Formel, der giver det absolut rigtige.

Den historiske Ret er eet Hensyn men kan ikke være enebestemmende. Den nutidige Ret, som tilkendegivet ved Folkeafstemning, er et Hensyn, men kan heller ikke altid være ene afgørende. Hvor et Flertal er kunstigt og pludseligt tilvejebragt, maa der (foruden til Afstemningen) ogsaa tages Hensyn til de historiske Forhold. Ofte vil det tillige være rigtigt at tage geografiske Hensyn.

Alle Vegne, hvor en ny Grænse skal drages, bliver der „Mindretal" at tage sig af og støtte.

Hvad var vi, om vi glemte de Danske Syd for vor nuværende Grænse!

5.

De Grænselande, hvori de to Folk bor Side om Side, og som nu giver Anledning til Strid og til Krige, hvad skulde de være efter Guds Plan? De skulde være Forbindelseslinjer mellem Folkene paa begge Sider Grænsen, — aabne Døre, hvorigennem den ene Nation gik paa Besøg hos den anden, — Veje, hvorad gensidig Paavirkning kom, — Egne, hvor de to Kulturer brødes i ædel Kappestrid.

Ingen er sig selv nok. Alle kan behøve at lære noget. Hvad flyver der ikke fra Land til Land ogsaa af Frøkorn til god Høst!

Man plejer at regne det for en Lykke at have nær til Nabo og til Genbo. Saa har man nær til Hjælp og nær til fælles Glæde. Alligevel kan jo enhver holde mest af sit eget og lukke sin Dør, naar det passer ham.

Saaledes skulde det ogsaa være mellem Nationerne.

Det er muligt, det var en Lykke for os, om der var Vand mellem Tyskerne og os. Det er i saa Fald ikke for vore Dyders Skyld, ejheller for deres!

Grænselande er til at mødes paa. Ikke til at slaas om.

K. F. U. K.—D. M. S.

K. F. U. K.s Missionskomité fik i Foraaret den lykkelige Tanke at indbyde alle kvindelige Kredsbestyrelsesmedlemmer og Sekretærer i K. F. U. K. til et 2 Dages Kursus — 18. og 19. Oktober — i København for at drøfte Herrens store Sag paa Missionsmarken. Møderne holdtes i K. F. U. K.s Bygning, som dannede en smuk Ramme om det indholdsrige Samvær.

Comtesse *Knuth* aabnede Kursuset med Ordet fra Math. 28, 18-20 og understregede, at det er en Gave fra Gud at faa Lov at være med i Hedningemission.

Pastor *L. J. Koch* holdt to Bibeltimer over Emnet: *„Paulus som Missionær"*, og fremhævede hos den store Apostel: Paulus' stærke Kaldsbevidsthed og hans Naturanlæg. Dernæst talte han om hans Missionsplan og Missionsprincipper. Paulus er aandelig talt den store Feltherre — den storstilede Erobrer. Men ejendommeligt og smukt er det at se, at skønt Paulus arbejder efter de store, klare Principper, er der stadig en, der er stærkere end han, og naar (Ap. G. 16, 6 flg.) den Helligaand krydser hans Planer, er Paulus villig til at bøje sig. Formaalet med hans Mission er Menighedsgrundlæggelse. Paulus er ikke færdig, fordi han har forkyndt Evangeliet i en By; han arbejder for Kirke- eller Menighedsgrundlæggelse. Alt, hvad der hos Paulus er i Teorien, i Haabet og i Troen, er tillige i Arbejdet — det er et Arbejdsprogram.

Endvidere fik vi flere udmærkede Foredrag, som alle var baaret af stor Kærlighed til Missionsgerningen.

Sekretær *Ejlert Morthensen* fortalte fra Arbejdsmarken i Kina, gav en Oversigt over de 25 Aar, der er gaaet, siden K. F. U. K.s første Udsendinge, Ellen og Katrine Nielsen, rejste ud, og udtalte tilsidst: „Kvindearbejdet er en stor og

betydelig Del af D. M. S.s Arbejde. Over 1/4 af Missionærerne er Kvinder (hertil kommer saa Missionærhustruerne), og D. M. S. staar derfor med dyb Taknemlighed overfor K. F. U. K. for den Række gode, tapre, stærke Kvinder, de har sendt ud".

Missionær *Johan Andersen* og *Frue* fortalte om „*Vor Kvindemissionen i Indien før og nu*", og gav os et godt Overblik over de forskellige Arbejdsgrene: Industrimissionen (Knipling. Hedebo, Vævning og Syning), Børnehjemmene, Pigeskolerne, Bibelkvindearbejdet og Optagelseshjemmene.

Søster *Inger Isaksen* og Frk. *Anna Busch* fortalte om „*Vor Lægemission i Indien og Kina*" og delte med os baade Glæder og Sorger fra det daglige Liv derude.

To Spørgetimer — den ene om Arbejdet paa Missionsmarken (ledet af Fru Gad) og den anden om Hjemmearbejdet (ledet af Frk. Ida Jensen) — gav ikke blot mange praktiske Oplysninger, men bidrog ogsaa til at knytte Kursusdeltagerne nærmere sammen.

Udflugten til D. M. S. den sidste Eftermiddag var en Oplevelse. Vi blev gæstfrit modtaget i det store, smukke Hjem i Hellerup, og Kontorchef *Viale* talte til os om „*Den økonomiske Situation og vort Ansvar*". Kontorchefen gjorde i et vel tilrettelagt Foredrag Rede for den økonomiske Situation og gav os en bedre Forstaaelse af de svære Kaar, hvorunder D. M. S. har arbejdet i de senere Aar. — Vort Ansvar er først og fremmest Bønnens Ansvar. John Mott har engang sagt: „Om vi dog vilde grave op Forbønnens dybt nedgravede, kostelige Forret". — Men Forbønnen maa dernæst avle virksom Omsætning i Livet — det være sig ved Gaver eller ved at gaa Herrens Ærinde.

Tilsidst rettede Kontorchefen en stor Tak til K. F. U. K. for godt Medarbejde i Missionsgerningen, hvorefter Comtesse Knuth vist udløste manges Tanker ved at udtale Ønsket om, at der ad Aare maa blive mere Grund til at takke K. F. U. K. — endnu er vi desværre kun naaet saa kort.

Over Emnet „*Missionsmotiver*" talte Pastor *Marius Hansen* ved Slutningsmødet. — Det egentlige Motiv til alt kristeligt Arbejde er Kærlighed, og derfra kan vi udlede alle de andre Missionsmotiver (Lydighed, Pligttroskab, Medynk o. s. v.) — de maa alle kunne gaa op i dette ene: „Kristi Kærlighed tvinger mig".

Efter et *fælles Bedemøde* var Kursuset forbi. Det var Dage saa rige, som vi sjældent har oplevet, Guds Aand var over vort Samvær fra først til sidst, og derfor kunde vi rejse hjem dybt beskæmmede over, at vi hidtil er naaet saa kort, men med Tak til Gud, fordi han alligevel vil bruge os i sin Tjeneste, og opfyldt af den Tanke, som Comtesse Knuth fremførte den første Formiddag: „Kongens Ærinde har Hast, og det er en Gave fra Gud at være blandt dem, der faar Lov at gaa hans Ærinde".

Kirstine Wang Damgaard.

Indvielse af Grindsted nye K. F. U. M.

Søndag den 18. November blev K. F. U. M.s nye Bygning i Grindsted indviet ved en højtidelig Fest. — Festen indledes med en Gudstjeneste i „Hedens Domkirke", hvor Landssekretær Harald Jessen prædikede over Davids 110. Salme. — Kl. 4½ fandt selve Indvielseshøjtideligheden Sted i Hjemmet. Til Dagen var af en lokal Poet skrevet en Festkantate med Recitativ. Kredsbestyrelsens Formand, Pastor With, Vorbasse, reciterede stemningsfuldt. Pastor Jessen foretog Indvielsen, idet han gik ud fra Beretningen om Jesu Indtog i Jerusalem. Han udtalte: „Fra dette Hjem skal der lyde: „Velsignet være hver den, som kommer i Herrens Navn". Bygningen skal baade være et Hjem og en Fæstning, hvorfra der gøres Udfald for at faa Ungdommen i Tale. Som Motto over Huset og dets Gerning maa staa: „Gør Jesus til Konge"."

Pastor With bragte derefter Kredsens Hilsen og Lykønskning med Ordet: „Tjener Herren med Glæde".

Derefter gav Lærer Ellehage forskellige Oplysninger om Hjemmets Tilblivelse og takkede alle, i Særdeleshed Bidragyderne, som havde gjort det muligt, at Hjemmet nu stod færdigt, og han bad dem om fremdeles at staa bag ved Gerningen med Forstaaelse og Forbøn.

Aftenen var forbeholdt Foreningens Medlemmer og særlig indbudte. Den forløb paa det festligste med Sang, Musik af en Trio og Tale i rig Afveksling ved de festligt pyntede Kaffeborde. Præsterne Clausen, Grindsted, With, Vorbasse, Harald Jessen, Aarhus, samt Missionær Hansen, Lærer Ellehage og Foreningens Formand, Johs. Plogborg, m. fl. tog Ordet. — Alt ialt var det en rig Dag, en stor Oplevelse, som sent vil glemmes.

Medlem.

Jubilæumsfesten i Nors

for K. F. U. M. og K., begge stiftede i Efteraaret 1898, forløb paa den skønneste Maade. Den begyndte i den fyldte Kirke Tirsdag den 6. November Kl. 1½, hvor Pastor Thuesen fra Silkeborg, tidl. Kapellan for Nors-Tved, holdt Skriftemaal og Altergang, assisteret af Sognepræsten, for ca. 80, overvejende unge, og prædikede derefter dybt og inderligt over Johs. Aab. 21, den ny Himmel og den ny Jord; og derefter ofredes der en god Gave til Fælleskassen.

Om Aftenen var det store og festligt smykkede Missionshus aldeles fyldt ved de dækkede Kaffeborde. Her vekslede det med Tale og Sang Aftenen igennem. Først talte Indremissionær I. Knattrup Nikolaisen, der bød velkommen og frembar en varm Tak til Herren for Naade og Velsignelse i rig Fylde i de forløbne 25 Aar og oplæste nogle Lykønskningstelegrammer. — Sognepræsten, Pastor Rugholm, talte hjerteligt om Begyndelsesordene i den lille Lærebog: Hvad der fremfor alt skal ligge os paa Hjerte.

— Pastor Krarup, Thisted, ønskede ny Velsignelse for Foreningerne, og meddelte nogle gribende Livsbilleder, og bad om Vækst og Fremgang i Kraft og i Tal. — Derefter havde Pastor Thuesen atter Ordet og talte ud fra „den hellige Strøm", Ezekiel 47. — Et Par ældre Medlemmer fortalte nogle Minder fra K. F. U. M.s første Tider, og Bankdirektør Bornerup fra Hurup sluttede med et skønt Ord om de hellige „Ildmure omkring Jerusalem", Zak. 2, 9. En saare herlig og hyggelig Aften, som en dejlig Gave fra Himlens Gud, endte saa med megen Tak og med megen Bøn om Herrens trofaste Naade for de kommende Dage.

VORE BREVAFTENER

I de sidste Par Uger har flere K. F. U. K.-Arbejdere tilfældigt talt med mig om „Brevaftener". De havde gjort Forsøg med en saadan, men det var blevet en Skuffelse for dem alle. Dér, hvor det var gaaet værst, havde de slet ingen Breve faaet — og en „Brevaften" uden Breve kan jo ikke kaldes egentlig vellykket! De andre Steder havde de faaet ét eller to Breve.

Hvad skal vi da gøre? Duer Idéen med Brevaften slet ikke, skal vi opgive den? Jeg tror det ikke. Alt, hvad der tjener til at knytte vore Foreninger sammen, alt, hvad der medvirker til, at vi alle maa blive ét, det skal vi støtte og fremhjælpe.

Mange af vore Foreninger paa Landet og i de smaa Byer har kun faa Hjælpemidler til deres Raadighed, kan kun undtagelsesvis foranstalte Fællesmøder med andre K. F. U. K.er og faar kun sjældent Besøg af fremmede Talere, som kan bringe dem et frisk Pust udefra. Derfor griber de denne Tanke, som er saa let at virkeliggøre, sætter en gratis Bekendtgørelse derom i „De Unges Bad", venter spændt paa Resultatet — og skuffes tit.

Skal vi, som staar i de større Foreninger, som har saa mange Hjælpemidler til at bringe Afveksling ind i vort Maanedsskema, ikke hjælpe dem, der i *den* Henseende er ringere stillede end vi? Skal vi sætte os ned og skrive et Brev til dem og fortælle dem lidt om Forholdene i vor Forening, eller hvad der for Tiden opfylder os. Derved bidrager vi vort til, at Foreningen faar en god Aften; og maaske der gennem et saadant Brev bliver knyttet et Baand mellem dem og os. Vi hører sammen, alle vi i K. F. U. K. i Danmark, ja, i hele Verden.

Naar Brevaftenerne mange Steder er blevet en Skuffelse, er Aarsagen sikkert ogsaa den, at mange er blevet trætte af at sende Breve til Foreningerne, fordi de aldrig faar Svar. Lederen bør give nogle af Medemmerne Brevene med hjem, og de besvarer dem saa, om ikke andet saa med et Kort.

Men der kan ogsaa komme mere ud af det. Jeg véd et Eksempel paa, at et Brev til en Forenings Brevaften affødte en lang og fornøjelig Brevveksling.

Lad os altsaa ogsaa bruge dette Middel til at sammenknytte vore Foreninger.

Skriv til Brevaftenerne. — Og besvar Brevene, I faar.

Karen Ræder.

„DE UNGES BLAD"S SKRIFTLIGE KURSUS

I Lighed med tidligere Aar aabner vi i Aar et skriftligt Kursus i

Udarbejdelse af korte Taler til unge.

Atter i Aar er det lykkedes os at formaa Pastor *Malmstrøm, Rejsnæsgade 33, København N*, til at lede dette Kursus, der under hans Ledelse de foregaaende Aar har været til Glæde og Udbytte for saamange.

Dette Kursus er særlig beregnet for Ledere indenfor K. F. U. M. og K. F. U. K., men staar aabent for alle „De Unges Blad"s Abonnenter. Det tilsigter at hjælpe Deltagerne til Uddybelse i og klar Udformning af de Tanker, som gemmes i de forskellige Bibelord, og saaledes dygtiggøre dem til ved forskellige Lejligheder at kunne aflægge et mundtligt Vidnesbyrd om vor fælles Tro og Haab.

Betingelser.

Indmeldelse sker direkte til Lederen ved sammen med den første Besvarelse at sende 3 Kr. som Betaling for det hele Kursus (6 Opgaver) samt 1 Kr. 30 Øre til Porto til Besvarelsernes Tilbagesendelse i rettet Tilstand. Der modtages kun Deltagere til det hele Kursus (ikke til en enkelt Opgave). Antallet af Deltagere begrænses til 40.

Med hver Besvarelse maa følge en stor Konvolut, hvorpaa Afsenderens Navn og Postadresse er skrevet, saaledes at Tilbagesendelsen kan ske i den.

* * *

1. Opgave,

Giv Udkast til en Tale af vækkende Art om Zachæus (Luc. 19, 1—10).

— Besvarelsen sendes senest 15. Januar til Lederen.

VORE HENSOVEDE

Kirstine Vejvad.

I de syv Fjerdingaar jeg har været Præst her i Assing, har Kirstine været syg. Et langt Sygeleje afbrudt af en Sommers sidste Opblussen af Kræfterne. Men det Sygeleje og den unge Pigeskikkelse vil vi, der ofte besøgte hende, aldrig glemme. Der var saa meget *Lys* over det hele, først og fremmest Skær af Lyset ovenfra. Hun var jo en troende ung Pige, som elskede at høre Sange om Himmelhjemmet, om Jesus, Hyrden, og at læse i sin Bibel og bede. *Hun var altid glad!* Og derved et vældigt Vidnesbyrd for alle! Nu, hun ikke er mere, vil de skønne Minder fra hendes Sygeleje blive bevarede som en Skat, først og fremmest af hendes Forældre og Søskende, men ogsaa af mange flere, som saa og besøgte hende og Hjemmet i de lange, lange Sygedage. Men dette Vidnesbyrd: ***altid glad under en uendelig langsommelig tærende Sygdom — glad i Jesus, thi han var Glædens og Trosmodets Kilde***, fortjener ogsaa at kendes af mange flere unge! At I maa opmuntres til det gode, til Tro paa Jesus og til Strid for Freden og Glæden! Kirstine var en naturlig, frisk vestjydsk Bondepige med Lyst til at leve og virke! Men hun bøjede sig stille, som Kornet bøjer sig i Høst, ind under Guds Førelser med hende, som endte med, at hun høstedes hjem til Himlen, forøvrigt ret uventet. Jernflittig som hun var, hæklede hun meget Uldtøj paa sit Sygeleje, og den Dag, der blev hendes sidste paa Jord, rakte hun ogsaa efter Hækletøjet, men syntes hun var for mat. Saa fik hun ogsaa Hvile. Hendes sidste Ord til hendes Moder var dette: „Nu er jeg ikke syg mere!"

Undertegnede Sognepræst talte ved hendes Kiste i Assing Kirke over det Ord: „Kostbar i Herrens Øjne er hans Helliges Død", og med de Tanker, at det var maaske ikke mindst kostbart i Herrens Øjne, naar det var en af de hellige unge, der saa tidlig var bleven færdig til at høstes hjem! *Jørgen Bachevold.*

BOGANMELDELSER

Peter Poulsen: TIL KAMP, TIL KAMP, en sønderjysk Soldats Oplevelser under Verdenskrigen. Med Forord af Sekretær I. M. Kylling. De Unges Forlag. 2,50 Kr. Det er en meget interessant og fængslende Bog, som her foreligger. Den fortæller os om en god dansk Mands Oplevelser under Verdenskrigen, men tillige — og det er vel nok det, der giver Bogen sin største Værdi — om Guds forunderlige Førelse gennem alt det forfærdelige. Alle Vegne møder vi Forfatteren som en dansk Mand og som en troende Mand, der aldrig fornægter hverken sit jordiske eller sit himmelske Fædreland; derfor kan han ogsaa sige, at det, der bar ham gennem Krigen, var barnlig enfoldig Tro paa den levende Gud, og at selv om Krigen var den trangeste Tid for ham udadtil, var det dog den skønneste Tid, han har levet som Guds Barn. Og det giver Bogen os et levende Indtryk af; men tillige giver Bogen os mange gribende Eksempler paa, hvorledes „Bedstefar", som hans unge Kammerater kaldte ham, blev til megen Velsignelse for mange af sine Kammerater. Den Bog vil sikkert faa mange Læsere ikke alene blandt Peter Poulsens mange Venner, men den vil sikkert bane sig Vej til videre Kredse baade ved sin Friskhed, ved sin Rigdom paa interessante og spændende Oplevelser og ved det varme og gennem tunge Prøvelser lutrede Vidnesbyrd om Kristenlivets Herlighed, der slaar os i Møde gennem den. Bogen er smukt udstyret og forsynet med flere udmærkede Billeder.

Broomhall: GENERAL FENG. Oversat af Chr. Jørgensen. Med Forord af Ejlert Morthensen. De Unges Forlag. 2,50. Bogens Undertitel er: en *Jesu Kristi Stridsmand*, og det er netop det han er, den kristne General, som denne interessante Bog handler om. Den beretter os om, hvordan det gik til, at han blev omvendt, den fortæller os om hans Arbejde i Hæren og den tegner os et levende Billede af hans stærke og rene Personlighed. Selv er han gennemtrængt af Jesu Aand, og han arbejder for at bringe denne Aand ind sin store Hær. Mange af hans Soldater er kristne, og han lærer dem under alle Forhold at handle i Kristi Aand. Derfor er hans Soldater elskede af Befolkningen; de optræder med Sagmodighed og Kærlighed og med det rette Tjenersind overfor alle, og naar

Hæren syngende kristelige Sange drager ind i en By, bliver der Glæde i Byen. — Og midt i sit store Arbejde for sit Land og sin Hær glemmer han ikke at give Guds Aand Lov til at arbejde i hans eget Hjerte. Nøjsom, flittig og jævn færdes han mellem høj og lav.

Denne Bog maa alle unge læse; vi trænger til at staa overfor de store Personligheder; de har noget at sige os og at lære os. Her er tegnet et levende Billede af en forunderlig ren og stærk Personlighed, der vil sænke sig dybt i vort Sind. Bogen er forsynet med flere interessante og udmærkede Billeder.

FÆDRENES TRO. Ti Sange med Melodier. Udgivet af *Svend Rehling*. (De Unges Forlag). 1,50. Pastor Rehling fortæller i et Forord, at det er Pörtschach-Konferencen, som har fremkaldt denne lille Samling aandelige Sange, idet nogle af de Sange, som dér blev sunget, blev kære for de danske Deltagere, enten for Tekstens eller for Melodiens Skyld. Nu har Pastor Rehling gjort det muligt for en større Kreds at faa Glæde af disse Sange. Til to af Melodierne har han selv forfattet Teksten; de fleste har han oversat — og Svend Rehlings Navn borger for Oversættelsen saavel fra Formens som fra Indholdets Side. De to sidste Sange i Heftet kender vi fra „Indre Missions Sangbog" og „De Unges Sangbog", men Melodierne er nye — og meget smukke. — Sangenes Tekst har et lødigt Indhold, og de fleste af Melodierne egner sig baade til Solosang og til Fællessang.

Lad os ikke glemme at bemærke, at allerede Omslaget virker tiltalende med sin smukke Tegning i blaat og Guld.

Der er ingen Tvivl om, at det smukke og gode Hefte vil vække Glæde saa vel i mange Hjem som i vore Foreninger. *A. F.*

Emil Clausen: JØDE OG KRISTEN. (Lohse). 2,00. Hvor mange kender noget rigtigt til Verdens mest underfulde Folkeslag: Jøderne. Og dog er det enhver kristens Pligt at give Agt paa dette Folk: 1) fordi det er vor Frelsers Folk, 2) fordi dets Historie er den forunderligste Bekræftelse paa Biblens Sandhed, 3) fordi Guds Riges Fremtidsskæbne er saa uløselig knyttet til Israels Skæbne (Rom. 11, 26). Pastor Clausens Bøger om Israel er kendt af mange. Den foreliggende er en kortfattet, god og klar Fremstilling af Jødernes Historie og Aandsliv siden Jerusalems Fald Aar 70. Man bliver dybt bevæget ved at læse om dette fredløse Folks Lidelser igennem Aarhundrederne. Det er mest Kendsgerninger og Tal, man bliver stillet overfor i denne Bog, men desto stærkere taler den. Den er fortrinlig til Studiekredse for Israelsmissionens Venner. *Th. Gl.*

EN AF VILDMARKENS SØNNER

Af *Ingibjørg Olafsson.*

NU er det snart længe siden, jeg første Gang hørte om Lap-Ole. For flere Aar tilbage læste jeg om ham i en Bog, som det svenske K. M. A. har udgivet („Fjällvindar"); men saa hørte jeg om ham igen sidste Vinter, da jeg arbejdede i Norrbotten.

For Øjeblikket sidder jeg langt inde i Romsdalen i Norge. Sidste Nat var jeg i Eikisdalen, hvor Bjørnson digtede: „Undrer mig paa, hvad jeg faar at se over de høje Fjælde". Min Skydsmand og jeg har i Formiddags stridt os over Aasen ned til Erisfjorden, hvor jeg maatte gøre Ophold, da den lille Dampbaad, jeg skulde med, ikke har kunnet komme frem paa Grund af den forrygende Snestorm.

Medens Uvejret umuliggør Fortsættelsen af min Rejse, vil jeg bruge Tiden til at nedskrive, hvad jeg har læst og hørt om Lap-Ole. Hvorfor jeg kom til at tænke paa ham i Dag, ved jeg ikke rigtig, maaske var det, fordi jeg traf et Menneske, der fortalte mig en Livshistorie, som mindede om hans.

Denne Mand, som jeg vil fortælle om, var en stor Tyv. — Men han døde ikke i sine Synder, saa havde der ikke været megen Grund til at tale om ham.

Han blev reddet som en Brand ud af Ilden, og siden lutret og uddannet af Herren og brugt til megen Velsignelse.

Lap-Ole var født i en Hytte i Ødemarken i Nærheden af Tornå og hørte til de svenske Lapper. Han var begavet og modig, men brugte sine Evner slet. I 20 Aars Alderen var han blevet en professionel Rentyv. Lensmanden fik fat paa ham, og han blev dømt til at sidde flere Aar i Langholmens Fængsel.

Mendens Ole sad i Fængslet, hændte det flere Gange, at han fik Besøg af Præsten; det var en venlig Mand, som kærligt og nænsomt prøvede paa at tale til denne Vildmarkens Søn om hans Synd og om Frelsen i Kristus. Men Ole hørte paa ham med et haanligt Smil og lod engang imellem et Ord falde om, at han ikke kunde indse, at det var Synd for fattige Folk at stjæle en Ren nu og da

fra de rige Lapper, som havde Rener i Hundredevis.

I Fængslet lærte Ole at læse og skrive. Han blev konfirmeret og fik Lov til at gaa til Alters, men hans Hjerte var haardt og uomvendt. Da han forlod Fængslet, var han næsten vigtig over, at han havde været der og syntes, han stod meget højere i Dannelse end de fleste af hans Bekendte i Ødemarken. Nu giftede han sig og byggede sig en Hytte oppe mellem Klipperne.

Men sin gamle Fristelse til at stjæle var Ole ikke bleven kvit. Han gjorde heller intet for at modarbejde den, da han ikke ansaa den for Synd. Mangen en Nat listede han omkring mellem Klipperne eller i Vildmarkens lave Skov, hvor han vidste, at Renhjordene holdt til. Han var en Mestertyv, thi selv om Lapperne havde Mistanke om, at Ole var Skyld i de mange Rensdyrs Forsvinden, kunde de dog ikke føre nogen Beviser imod ham. Lensmanden kom et Par Gange og gjorde Husundersøgelse hos ham, men fandt intet.

Adskillige Aar gik, Ole fremturede i sin Synd og hans Velstand voksede.

Saa hændte det, at der gik en stor Vækkelse over Lapmarken. Den havde sin Begyndelse i Karasuando, hvor den store Vækkelsesprædikant Læstadius virkede. Dønninger sporedes af denne Vækkelse paa Lap-Oles Hjemegn; og man sendte Bud efter læstadianske Lægprædikanter. Folk samledes i store Skarer for at høre dem prædike Bod og Syndernes Forladelse. Saa brød Vækkelsen ud, og der skete med et Slag en stor Forandring i Folks Vandel; Laas og Slaaer for Døre behøvedes ikke mere, „for ingen vilde tjene Djævelen med at stjæle", Brændevinen blev hældt ud paa Marken, da ingen vilde have denne Gift mere i sit Hus. Folk gik omkring og bekendte deres Synder og bad hinanden om Tilgivelse.

Paaskelørdag kom Lap-Ole med sin Familie ned til Kirkebyen. Ikke for at høre Guds Ord, men for at købslaa med de Lapper og Finner, som han vidste samledes der for at overvære Paaskegudstjenesten. Paaskedag fulgte Ole med de andre til Højmesse. Han hørte paa Prædikenen og følte sig greben. Da Altergangen begyndte, fik han Lyst til at være med, han kæmpede en lille Kamp med sig selv, da han følte sig uværdig, men saa kom han i Tanker om, at han var baade døbt og konfirmeret og havde været til Alters den Gang, han var i Fængslet. Dette gav ham Mod, han gik frem sammen med de andre og knælede ned ved Alterringen. Præsten tøvede lidt, da Turen kom til Ole, men saa meddelte han ogsaa ham Brødet og Vinen.

Om Aftenen var der Møde i Kirken, hvor Lægprædikanterne talte. Ole sad og hørte paa den strenge Bodsprædiken og følte sig aldeles sønderknust. En af Prædikanterne omtalte det kendte læstadianske Dogme: at Guds Menighed, d. v. s. Læstadianerne, har faaet Magt til at løse og binde, og for yderligere at give sin Tale Eftertryk, oplæste Prædikanten disse Ord af den hellige Skrift: „Dersom I forlader nogen deres Synder, da er de forladte; dersom I fastholder dem for nogen, da er de fastholdte" (Joh. 20,23). Prædikanten blev pludselig afbrudt af en hæs og skælvende Stemme, som spurgte: „Kan I ogsaa forlade mig alle mine Synder?"

Folk vendte sig om og saa Lap-Ole, Tyven, som havde været de mange Aar i Langholms Fængsel, staa midt i Forsamlingen. De forstod, at det var ham, som havde spurgt, og stor Forundring slog dem alle.

„Vær frimodig", svarede Prædikanten efter en lille Pause, „dine Synder er dig tilgivne for Jesu dyrebare Blods Skyld". Hele Forsamlingen gentog disse Ord langsomt og højtideligt.

Lap-Ole stod med Hænderne for Ansigtet, hans lille tynde Skikkelse rystede af Bevægelse. Han havde faaet Syndernes Forladelse, han tvivlede ikke paa det, og dog rasede der en hæftig Kamp i hans Indre. „Har den Herre Jesus sagt", raabte han: „naar du bærer dit Offer frem til Alteret og dér kommer ihu, at din Broder har noget imod dig, saa gaa først hen og forlig dig med din Broder, og kom saa og bær dit Offer frem?"

„Ja, det har Frelseren sagt", svarede Prædikanten, og Forsamlingen gentog Svaret højlydt.

„Hører da alle", fortsatte den bodfærdige, „at fra denne Stund skal Lap-Ole med Guds Hjælp bære de Frugter, som er Omvendelsen værdig". Efter at have aflagt dette Løfte satte Ole sig ned.

Der blev dyb Taushed nogle Øjeblikke, men saa fortsatte Prædikanten sin Tale,

som om intet var hændt. Lignende Optrin er ikke ualmindelige i de læstadianske Forsamlinger. Læstadianerne lærer nemlig, at enhver, som vil frelses, maa bekende sine Synder for Menigheden. Derfor sker det ofte blandt Læstadianerne, at Folk staar op i Kirken og ved Møder og bekender deres Synder: Drukkenskab, Tyveri, Hykleri, Løgn, Usædelighed og meget andet. Naar Bekendelsen er aflagt, tilsiger Prædikanten den angrende Syndernes Forladelse i Guds og Menighedens Navn. Der er ingen, som vover at ringeagte en saadan Bodfærdig for, hvad hans Bekendelse har bragt for Dagen, thi nu er hans Synder „kastet i Havets Dyb" — skjult med Kristus i Gud, og saa har et Menneske intet at skulle have sagt, Synderen er bleven en ny Skabning i Kristus.

En Præst, som har arbejdet oppe paa disse Egne, fortalte mig, at selv om den Bodfærdige bekendte de frygteligste Ting, grove sædelige Udskejelser o. s. v., saa havde han aldrig hørt Skumlerier derover blandt de andre. „Her viser Ødemarkens Børn ofte et stort Højsind", sagde han, „og det kommer af, at de i dette Stykke handler bogstavelig efter Skriftens Ord. Den Synd, som en Bodfærdig har bekendt og angret, eksisterer ikke mere for dem, den er udslettet ved Jesu Blod".

Lap-Oles Omvendelse gjorde et stort Indtryk, for han hørte jo til dem, der ansaas for at være fuldstændig forhærdede. Og nu skete der en stor Forandring med ham, alle kunde se, „at det gamle var forgangent og alt var blevet nyt". Han solgte alt, hvad han ejede, for at kunne tilbagebetale, hvad han havde stjaalet. Hans Børn blev anbragt paa et Børnehjem for Lappebørn, han og hans Hustru tog Tjeneste hos andre. Da Folk forsøgte at overtale Ole til ikke at opgive sit Hjem, svarede han: „Intet skal binde mig, naar jeg er begyndt at vandre paa Forbedringens Vej". Og Lap-Ole vandrede fra Hytte til Hytte for at opsøge dem, han havde stjaalet fra eller paa en eller anden Maade forbrudt sig imod.

Han fortalte dem om sin Omvendelse og om den Fred, han derved havde faaet i Eje! Dette gjorde dybt Indtryk paa mange. Efterhaanden begyndte Folk at sende Bud efter ham og bede ham holde „Bøn" (d. v. s. et Slags opbyggeligt Møde) baade her og der i Hytterne; paa denne Maade blev han en Slags omvandrende Prædikant, som Folk gerne hørte, da han af egen Erfaring kunde tale om baade Synd og Naade.

— — Nu er Lap-Ole død for flere Aar siden og ligger begravet paa den lille Kirkegaard i Fjældbygden. Endnu lever mange deroppe, som husker den gamle, hvidhaarede Lap, der møjsommeligt stavrede fra Hytte til Hytte for at vidne om Frelsen i Kristus og formanede Folk til at omvende sig til Herren.

Inden sin Død skrev han et Brev til sine Venner. Dette findes endnu og læses ofte i læstadianske Kredse. Han formaner heri sine Søskende i Troen til at bekende deres Overtrædelser for hverandre, og være endrægtige og sagtmodige: Værer glade, alle I Himmelens Fugle og kvidrer eders Jubelsange til eders himmelske Faders Ære".

Dette er, hvad jeg har hørt og læst om Lap-Ole.

Medens jeg nedskrev disse Linier, har jeg ofte maattet tænke paa disse Strofer af Brorson:

„Hvo kan udsige, hvad Kristi Kraft formaar,
naar Himlens Rige i Sjælen ret opgaar".

Ja, man véd jo aldrig, hvad Gud kan faa ud af en Synder, som omvender sig. Der var f. Eks. ikke ret meget ved Hans Nielsen Hauge eller Skrefsrud, inden de omvendte sig. — Men „naar Himlens Rige i Sjælen ret opgaar", saa kan endogsaa en stakkels Tyv og Bedrager som Lap-Ole blive en ny Skabning i Kristus og bruges til at vise andre Vejen til Frelse.

INDHOLD: *Barmhjertighedens Aand*, et Billede. *Gud ske Lov til evig Tid*, af Gunner Engberg. *Meddelelser*. *Strejfglimt*, af Kristine Wemmelund (illustr.) *Ungdommen og Naturen*, af Sognepræst Hee-Andersen, Herlufsholm. *Om Jordskælvet i Japan*, af Karen Ræder (illustr.). *Landegrænse*, af Gunner Engberg. *Fra Arbejdsmarken*. *Vore Brevaftener*, af Karen Ræder. *Skriftligt Kursus*. *Vore hensovede* (illustr.). *Boganmeldelser*. *En af Vildmarkens Sønner*, af Ingibjørg Olafsson. OMSLAG: Gaveliste. Bekendtgørelser.

Gaver til K. F. U. M.s Verdenskomité.

(Indsamlet i Bedeugen).

Staby 2,10, Kredsforbundet af K. F. U. M. i København og Omegn 440,05, Ejsing 18, Kolding 27,08. St. Karleby 14, Taulov 4, Tølløse 10, Ørbæk 2, Sdr. Vium 6, Struer 10, Næstved 13, Hedensted 10, Sivested 13, Søndbjerg-Odby 22, Seest 5, Næsby Tyvelse 19, Vandborg 7,50, Sæby 9, Nr. Nissum 46,25, Bøvling 13,80, Ikast 17, Tarm 22. Brobyværk 10, Sdr. Bjert 6, Rodstrup 1,50. Skanderup 18,27, Faurholt 9,40, Handbjerg 4,70, Røjle Skov 6,25, Hanning 17, Ringive 8, Jellinge 10. Ejstrupholm 6, Vamdrup 17. Hvidbjerg 20, Nr. Snede 3,50, Gern-Skannerup 6,10, Agri Egens 10, Hoptrup 15,75, Aabenraa 11,85, Kongens Thisted 7, Timring 12,75, Ølby 5, Kalundborg 13,69, Staby 21, Ringsted 20, Billund 10, Kølkjær 5, Smidstrup 9, Skovlund 10, Vejle 38,59, Bakmarksbro 10, Bredal 5,65, Sønderborg 14,70, V. Olsen, København, 3, Nimtofte 7,50, Skern 20, Holsteinborg 6, Bindslev 12, Kragelund 6,25, Ebberup 10, Finderup 15, Nyborg 5, Jegindø 22, Bevtoft 3, Bølling 20, Skagen 20, Helligsø-Getterup 25, Varpelev 6, Nykøbing F. 10,50, Gellerup 15, Esbjerg 23,28, Horsens 48, Rudkøbing 14,21, Gudum 35, Haderslev 14,25, Fredericia 6, Bredballe 4.

Gaver til K. F. U. K.s Verdenskomité

(Indsamlet i Bedeugen).

Brandrup 2, Kredsforb. for K. F. U. K. i København 80, Ølby 5, Anna 13, Bording 6,50, Engom 5,50, Jelling 10, Vivild 10,50, Trinitatis 15, Gammels 7, Slagelse 13, Glostrup 10, Rosenvænget 9,50, Randers 60, Odense 25, Hedensted 10, Tølløse 9,75, Herning 40, Ringe 6, Bedsted-Sø 8,50, Hovedforeningen 102,12 og 25, Søllested, Lol., 2, Aulum 15, Rønne 10, Sønderhaa 4,20, Ikast 4,75, Kirke Såby 3, Bredballe 4, Skovlund 10, Esbjerg 12,50, Gjedsted 3, Flønder 10, Sønderho 6, Albøge 10, Kejlstrup 2,50, Horsens 18, Kegnæs 2,50, Taulov 6, Haslev 12,50, Næblerød 8, Aabenraa 15, Nørre Aaby 5, Nakskov 7,50, Skjern 10, Assens 15,25, Brobyværk 2,30, Østerbølle 8, Seest 5, Thorsø 6, Døstrup 6,35, Holmens 10, St. Johannes 9, Viborg 20, Kolding 20, Dejbjerg 2,50, Tarm 14. Stege 8, Vorbasse 3, Vamdrup 21, Vildbjerg 3, Handbjerg 2, Svendborg 7, Hesselager 4,50, Nykøbing F. 10, Ringkøbing 15, Maribo 10, Grenaa 23,75, Solbjerg 12, Frederiksholm 6, Else Jensen 5, Nyborg 5, Lemvig 15, Hammerum 20, Faaborg 3,75, Søndbjerg 6, Nykøbing S. 5, 36. Kreds 28,50, Haderslev 25, Resen 6,50, Esbjerg-Østerbro 5,60, Smidstrup 9,25, Skelskør 32, Aalestrup 4, Hunborg 3, Frelsers K. 5, Aldersro 6,75, Holbæk 9,51, Hvidbjerg 10. Løjtofte 9, Nordby 4, Hanning 6, Ansager 6,75. Nimtofte 10, Nørager 4, Billund 5, Vejle 20, Struer 6, Harboøre 17, Ebberup 7, Holsteinborg 6,50, Helsingør 12, Ikast 20, Gjern 6, Skagen 20, Vejen 10,35, Silkeborg 11, Lomberg 4,10, Vestervig 6,50, Vorgod 9, Brejning 7,50, Enslev 3, Kjølkjær 6,00, Vindstrup 3,50, Faurholt 4, Assing 10.

Indtil 14. Decbr. er ovenstaaende Bidrag til K. F. U. K.s Verdensforbund indgaaet og videresendt til London. *K. Ræder.*

For det nye Aar

Korte Vink

Hjælp til daglig Bibellæsning af Olfert Ricard.
15. Tusind. 1,00

Læseplan

En Række Emner til Bibellæsning ordnede efter Kirkeaarets nye Tekster, af Johs. Loft.
4. Tusind. 50 Øre

DE UNGES FORLAG

Gaver til Fælleskassen for K. F. U. M. og K. F. U. K.

Ved Sekretær Henriksen, Tønder: Kredsens Efteraarsmøde i Tønder (ved Pastor Kildeby) 161,48. Ved Sparekassefuldmægtig H. C. Hansen, Horsens: Fra Ungdomsstævnet i Horsens 272,50. Ved Sekretær N. C. Iversen, Rudkøbing: Møde i Ommel 26,28. Ved Sekretær J. Olsen, Svendborg: Ungdomsmøde i Rise 7. Ved Sekretær Høgh Nielsen, Rønne: Møde i Svaneke 13,60, Fuglebjerg 15,83, Ørslev 14,61, Knudstrup 14,55, Korsør 13,45, Kværkeby 10,20. Ved Sekretær L. Jørgensen, Sønderborg: Møde i Tulstrup 21,26, Vildbjerg 45,22, Simmelkjær 14,10, Skarrild 12,82, Roddved 13,20, Nørtmark 26,96, Skovbøl 4, Augustenborg 3,35, Fjelby 3, Stalbro 8,55, Broager 10, K. F. U. M., Herning, 20,01. Ved Sekretær Frk. Gudme, Nakskov: Møde i Holbæk 28,50. Ved Generalsekretær O. Jessen, Aarhus: Møde i Varning 20,37, Gaarslev 195,63, Thyregod 62,35. Ved Sekretær Frk. Anna Nielsen, Graasten: Møde i Svinninge 18,50, Notmark 4,15, Løgumkloster 5,70, Døstrup 10, Slagelse (Rejsepenge) 5, Løgumgaard 3. Ved Sekretær P. Paulsen, Brendstrup: Møde i Skaade 7,40, Skovby 12,85, Galten 13,25, Borum 21, Langaa 15, Hornslet 17,30. Ved Lærer E. Toftemark, Knarreborg: Møde i Ringe 20, Aarslev 25,30, Herringe 25, Tommerup 73,50, Øsby 8,25, Ørby Hage 19, Pjedsted 23, Lind ved Herning 20, Ikast 31, Tørring ved Laven 24, V. Alling 5,35, Højslev 10,50, Bøvling 24, Dejbjerg (Halvd.) 28, Resen ved Struer 50, Vejlby, Fyn, 26,85. Ved Sognepræst E. Frederiksen, Søllinge: Halvdelen af Høstoffer i Søllinge og Hellerup Kirker 56,50.

K. F. U. M. & K.s Kassererkontor, Aarhus, den 21. Novbr. 1923.

Signe Frandsen.

Martha Sahl's Fagskole for Husholdning,
Helenevej 1 A, København V. Dag- og Aften-Kursus beg. til **Januar, April og September.** Elever optages med og uden Pension. Program sendes.

K. F. U. M.s Hedningemission

(Sekretariat og Kassererkontor: Søndergade 9, Aarhus).

K. F. U. M. i Skjern.

Ved Lodtrækningen blev følgende Numre udtrukne:

1) Paa grønne Lodsedler: 0232, 0472, 1983, 0617, 0868, 2166, 1191, 2152, 1532, 0724, 1034, 2389, 1435, 1671, 1303.

2) Paa røde Lodsedler: 3331, 0076, 0273, 0623, 1997, 0710, 4635, 0069, 2861, 1675.

Numrene staar i samme Orden som Gevinsterne paa Lodsedlerne. Gevinsterne faar man ved at indsende de trukne Numre til Sekretær Brodersen, Bredgade 32, Skjern, inden 15. Jan. Hvad der ikke er afhentet til den Tid, tilfalder Foreningen.

Naar denne Meddelelse ikke, som lovet, kom i Bladet for 15. December, skyldes det, at nævnte Nummer (Julenummeret) gik usædvanlig tidligt i Trykken.

En varm Tak til dem, der hjalp os!

P. F. V.: **M. Joh. Knudsen.**

Vodskov Epileptikerhjem.
Telf. 44. (statsanerkendt). Telf. 44.
Optager Mænd, der lider af Epilepsi.
A. Sørensen.

Løgumgaard Præliminær- og Studentereksamenskursus
(Indre Missions Kostskole)
pr. Løgumkloster forbereder unge til Præliminær- og **Studentereksamen** paa kort Tid. Nyt Hold til Præliminæreksamen begynder 6. Januar. Understøttelse kan søges. Nærmere ved
Harbo Andersen, Forstander.

Haslev Orgelfabrik,
Telefon 405. — Privat Tlf. 398.
Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).
Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.
Gode Afbetalingsvilkaar.
10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.
— Pianoer til billige Priser. —

Nu er Tiden
til at brodere. Og det er mig en stor Glæde, at mine Kunder var saa godt tilfreds. Jeg tilbyder nu for **11.50** Øre et Sæt, der præsenterer sig smukt, er let at sy, paa samme graa Hørlærred: 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude. Nyt Rosenmønster. (Det sidst averterede Sæt har Nr. 7, og kan endnu faas. 10,50). Endvidere kan De faa en Kaffedug (Rosen eller Københavns Porcl.) 11 Kr.
Garn leveres til Sættet, 4 Kr. Dug, 4 Kr.
Bibelsprog paa sort Klæde 20 Øre pr. Bogstav. Alt portofrit pr. Efterkrav. Er De ikke tilfreds sendes Pengene tilbage. Skriv til
M. Madsens Broderifabrik,
Give.

Billige Broderier!
Lyseduge, Hør, 2,25. — Løbere, Hør, 1,50. — Lyseduge, Ima Hør, 3,00. — Løbere, Ima Hør, 2,00. — Lyseduge, graa Hør, 3,00. — Løbere, graa Hør, 2,00. — Lyseduge, drap Hør. 3,00. — Løbere, drap Hør, 2,00. — Kaffeduge, Hør, 6,50. — Kaffeduge, extra Ima Hør, 9,75. — Pudebetræk, Ima Medium, 2,50. — Pudebetræk, Ima Hør, 3,75. — Molls-Lyseduge 3,00. — Molls-Løbere 1,50.
Adr.: **Tegnekontoret.**
Ørstedsgade 20[1], Vejle.

Vejen K. F. U. K.s 25 Aars Jubilæum

I Anledning af 25 Aars Jubilæet indbydes herved alle tidligere Medlemmer af Foreningen til at deltage i Festen Mandag den 28. Januar.

De, der gør os den Glæde at tage imod Indbydelsen, vil der blive sørget for Indkvarteringtil ved Henvendelse — inden 12. Jan. — til **Christine Petersen,** Sæbehuset.

Damer lærer at sy og tilskære
Kjoler, Kostumer og Børnedragter.
Tilskærerskolen,
Nørrebrogade 26 — København.
Dagmar Mikkelsen.

Kolonien Filadelfia
søger unge, dannede Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.
Henvendelse til Forstanderinde, Frk. **Inger Hvild,** Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

Jeg — yngre, ugift Embedsmand — søger til Støtte for min Husbestyrerinde (min Søster) en ung Dame (20—30 Aar) straks eller senere. Da Stillingen er behagelig og familiær, foretrækkes en Dame, der ikke forlanger Vederlag. Udførlige Oplysninger samt Fotografi udbedes. — Billet, mrkt. „Home", modtager „De Unges Blad", Aarhus, inden 15. Januar.

DE UNGES BLAD

„De Unges Blad" udgaar den 1. og 15. i hver Maaned, kan bestilles paa alle Posthuse og i alle Boglader og koster **Kr. 2,00** halvaarlig. Abonnentsamlere, der tager mindst 10 Eksemplarer, bedes henvende sig direkte til Ekspeditionen af „De Unges Blad", Søndergade 9, Aarhus.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

15. JANUAR
1 9 2 4

42. AARGANG
NUMMER 2

K. F. U. M.-Spejdere udenfor Dybbøl Kirke.

Fot. Engelg Karup.

Gaver til K. F. U. M.s Mission blandt Arbejdere.

Ved Pastor C. Krog, Lynge, Sorø: Lynge og Broby Kirker 25. Ved Pastor K. Hertz: Del af Høstoffer i Vebbestrup Kirke 10. Ved Pastor Møller, Holeby, 15. Ved Pastor Madsen, Rødding, Skive: Andel i Høstoffer fra Rødding 58 23. Ved Pastor C. Jepsen, Karup: Andel i Høstoffer Tømmerby Lild 25. Ved Pastor Sadolin, Tersløse, Dianelund: Fra Tersløse Skjellebjerg 50. Ved Pastor C. Münster, Uggerløse: Del af Høstoffer i Uggeløse 50. Ved Pastor Asschenfeldt-Hansen, Lovns: Fra Lovns-Alstrup 15. Ved Pastor Faurholdt, Hørup: Høstoffer fra Hørup 23. Ved Pastor A. Langer, Rø, Bornholm: ¼ Høstoffer 18,40. Ved Pastor Lassesen, Lillehedinge: Lillehedinge-Havnelev 10 Ved Provst Nørgaard, Tørslev: Andel i Høstoffer i Tørslev-Sneslev 30. Ved Pastor Asschenfeldt-Hansen, Gjern: Gjern-Skannerup 15. Ved Pastor H. Olsen, Tranderup: Tranderup 30. Ved Pastor J. C. Villesen, Agri: Vrinners 25. Ved Pastor Pedersen, Simested, 100. Ved Pastor Fabricius Dahl, Brønderslev: Brønderslev-Ferritslev 24. Ved Pastor Nielsen-Vrads, Gellerup: Gellerup 50. Ved Pastor Holt, København: Fra Nasareth Sogns Menighedssamfund, Kbhvn., 10. Ved Pastor O. Gyring, Lysabild: Fra Lysabild Menighed paa Als 14,25. Ved Pastor A. Høyrup, Gørløv: Fra Gørløv-Bakkendrup 25. Ved Pastor J. Vedsted, Veggerslev: Veggerslev-Villersø 12. Ved Pastor Torm, Grønbæk: Fra Grønbæk-Svostrup 26,28. Ved Pastor Stenfeldt-Mathiasen, Thorup: Thorup-Dyssekilde 20. Ved Pastor Hartvigsen, Poulsker: Fra Poulsker 48. Ved Pastor Petersen, Maugstrup: Høstoffer i Maugstrup 50. Ved Pastor J. P. Jensen, Guldager: Fra Guldager 10. Ved Pastor Johansen, Veflinge, Fyn, 5. Ved Pastor G. Bøss, Mejrup: Høstoffer fra Nr. Felding Tvis 100. Ved Pastor Madsen, Vejerslev, Vils: Mors 20. Ved Pastor Zeuthen, Vamdrup: Høstoffer i Vamdrup (Tredjedelen) 152. Ved Pastor A. K. Sonne, Solbjerg, Mors: Sundby 20. Ved Pastor Th. Glahn, Boeslunde: Andel af Høstoffer i Boeslunde 30. Ved Pastor Nielsen, Bryndum: Fra Bryndum-V. Nebel 11. Ved Provst Andersen, Skjern: Fra Venner i Skjern 75. Ved Sognepræsten, Hunborg: Del af Høstoffer fra Hunborg-Jannerup 100. Ved Pastor Schou, Thorsager: Høstoffer fra Thorsager og Bregnet 75. Ved Pastor Bendix, Skive: Høstoffer i Skive 30. Ved Pastor Mahler, Vivild: Del af Høstoffer i Vivild-Vejlby 130. Ved Pastor Bruhn, Bjolderup: Høstoffer i Bjolderup 25. Ved Pastor P. Ørntoft, Sjelle: Andel i Høstoffer fra Sjelle og Skjørring 50. Ved Pastor Ankjær, Pjedsted: Del af Høstoffer i Pjedsted 10. Ved Pastor Høher, Tversted, 15. Ved Pastor O. Jensen, Nim: Høstoffer fra Underup 24. Ved Provst Bentsen, Mørke: Andel af Høstoffer i Mørke 30. Ved S. H. Aequeria, København: Fra Frederiksberg Sogns Menighedsforening 70. Ved Pastor H. Krause, Humlum: Andel i Høstoffer fra Resen 15. Ved Pastor Engberg, Strynø: Halvd. af Kollekt i Rudkøbing 40. Ved Pastor P. Müller, Sct, Lukas Stiftelse, København: Andel af Indsamling i Diakonissehuset Sct. Lukas Stiftelsens Kirkesal 10,80. Ved Pastor Clausen, Bov, Nørre Smedeby, 10. Ved Pastor L. Pedersen, Aastrup: Andel i Høstoffer fra Aastrup-Starup 42,18. Ved Pastor Bülow, Ørslev, Falster, 5. Ved Pastor With, Vorbasse: Møde i V. Assels 50, Ø. Assels 29,50, Ørding 52,50, Notmark 38,90, Lysabild 48. Ved Sekretær A. Nielsen, Silkeborg: Møde i Horn 14,45, Kragelund 14,35, Støvring 6,30, Ørsted 19,68, Sjelle 12, Gjesing 7,90, Gettrup (Halvd.) 27, Pastor Pedersen, Raaby, 54,72, P. Christensen, Aarhus, 70. Sølv fra Skanderborg 58,50, Møde i Skanderborg 14,75, Fjerritslev 41,85, Auning 16,85, Villersø 20,30, Skagen 61,80, Aalbæk 20, Bjerringbro 28,05, Raaby, Høstoffer ved Pastor Pedersen, 60, Rejsegodtgørelse til Kærup 12, Møde i Esbjerg 200, Gerlev 48,61, Glenstrup 17,60, Skjern 60, Mellerup 23,04, Venge 9,05, Helligsø 51, Gettrup 95,60, Gettrup 35,85, Fra en K. i Helligsø 10, Rejsegodtgørelse 9,55, Bording 40,10, Købmand P. Jessen, Silkeborg, 200, Frk. Synøve Lund, Silkeborg, 20, Filting 12, Grauballe 41 37, Fugdal (Rest ved Opgørelse) 28, Ved Bestyrer Christensen, Aarhus: Efterslet fra Aarhus-Indsamlingen 142,50, Fra Venner i Vinderup-Bjert-Ryde 113, Møde i Sunds 15,10, Munklinde 20,57, Tulstrup 17, Indsamlet ved Lister i Ikast 39, do. Egebjerg 31, Trabjerg 37, Ryde 62, Svenstrup 45, K. Moesgaard, Ikast, 30, Fra en K. F. U. M. 5, C. G., Sønderborg, 5.

DE
UNGES
SANGBOG

Miniatureudgave
paa India
i Helskindbind

7,50

•

SANGBOGEN

almindelig Udgave
1,25—1,75—2,25—3,25
i Skindbind 7,25

En smuk Gave!

Gaver til K. F. U. M.s Hedningemission.

Ved Lærer A. Jensen, Vildbjerg: Bazar i Vildbjerg 95. Ved Frk. M. Okholm, Gredstedbro: Fra K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Bazar i Gredstedbro 290. Ved Frk. M. Koch, Møltrup, Vildbjerg: Fra Udsalg i Timring 412,50. Ved Pastor Rafn, Højrup: Gudstjeneste i Højrup (v. Sekretær Eilert Morthensen) 5. Ved Pastor Jacobsen, Toftlund: Fra Bazar i Toftlund 200.

K. F. U. M. & K.s Kassererkontor, Aarhus, den 12. Januar 1924. *Signe Frandsen.*

DE·UNGES·BLAD

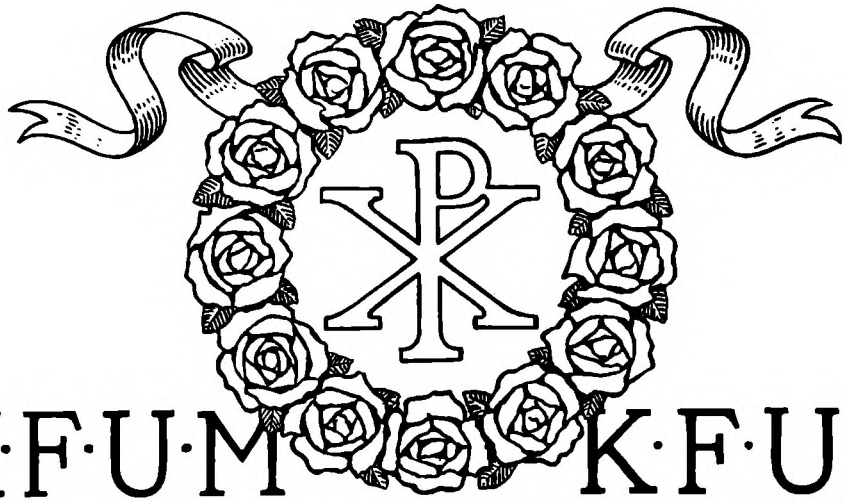

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 2 15. JANUAR 1924 42. Aargang

ET GLAD MENNESKE

Af Pastor *Johs. Larsen*, Middelfart.

„Og jeg saa, at intet er bedre, end at et Menneske er glad i sin Gerning" (Præd. 3, 22).

DET gør godt at se et glad Menneske. — Og mange Ting er der ikke, som Folk har saa megen Respekt for som de glade Mennesker. Jeg tænker, det er fordi, de har en stærk Følelse af, at saadanne Mennesker netop ejer det, som de selv mest af alt savner. For der tales nok meget om Glæden, men der er i Reglen ikke ret meget af den. Den Glæde, de fleste Mennesker kender, er af saa flygtig en Art, at den blæser bort for de første stærke Vinde, de kommer ud i. Mennesker trænger til Glæde; derfor ser de med Forventning hen til de glade. Og ogsaa med vor Glæde kan vi sejre.

Men der er mange, der aldrig er glade. Ogsaa mange unge.

Det kan have saa mange Grunde. Eller rettere: man finder selv saa mange Grunde til at ens Hjerte ikke kender den store Glæde; om man var et andet Sted, om man havde en anden Omgangskreds, var fri for denne eller hin Byrde, saa kunde man være glad, men nu maa man vente. Men det er ikke saadan. *Alle Vegne, hvor der er noget i Vejen med vor Glæde, er der noget i Vejen med vort Hjerte.*

Og der er nogen, der kun er glade udenfor deres Gerning.

Midt iblandt deres Venner, ved Fester og Møder i de unges Foreninger kan deres Glæde skinne; men i det daglige Slid bliver Glæden borte. De synger ikke i Køkkenet eller paa Værkstedet; man kender dem ikke igen, deres Tavshed og Muthed gør deres Ansigter fremmede. Der er ikke noget ved at møde dem, og deres Glæde vinder ingen Sejre.

Nej, det gælder at være et glad Menneske midt i sin Gerning. Det var det, Prædikeren havde set:

„Og jeg saa, at intet er bedre, end at et Menneske er glad i sin Gerning".

Hvordan bliver man det?

1. *Ved at være tro.* Den mindste Utroskab har en forunderlig Evne til at suge Glæden ud af vort Liv. Men Glæden vokser i samme Grad, som man er tro. Det er ikke altid morsomt, det, man har med at gøre; det skal det heller ikke være. Og de Mennesker, vi har med at gøre, er jo heller ikke altid rare. Der er mange vanskelige og urimelige Herrer; det var der ogsaa paa Paulus' Tid. Men vil man bevare sin Glæde, skal man ikke

stirre paa dem, heller ikke gaa og ønske sig andre, men være tro i de mindste Ting, idet man gør al sin Gerning ikke for Mennesker, men for Gud. Saa bliver man glad i sin Gerning.

2. *Ved at være, hvor Gud vil have os.*

Vi synger:

Jeg være vil,
o Jesu mild,
hvor du mig helst vil have —

Men det er jo ikke altid saa let at staa ved. Vi vil gerne være, hvor vi har det godt, eller hvor det var lettere at færdes. Men det er der ingen Glæde ved. Derimod bliver man altid glad, naar man er blevet stille i Vished om, at hvor svært der end kan være her, hvor jeg nu er, saa er jeg her efter Guds Vilje, saa tjener jeg hans Gerning her, saa maa han have sine Tanker dermed, selv om jeg ikke kan se det. Men dette: at være en Guds Medarbejder, hvor man staar, giver en stor Glæde.

3. *Ved at forlyste sig i Herren.* Dersom vor Glæde skal være stærk og varig, skal den have dybe Kildespring. Derfor skal Glæden i Herren være vor Styrke, Livet med ham være Hjertepunktet i vor Glæde. Saa visner den ikke. Blæses heller ikke bort af en Smule Modgang.

Den nidkære Missionær *Henry Martyn*, der var som et flammende Baal, der en kort Tid lyste stærkt op, men hurtig blev slukket, fik ude i Indien Budskabet om, at hans Ungdoms Elskede ikke turde følge ham paa hans vanskelige Post, og da var det som hans Livs Lykke brast for ham, men han sejrede og skrev i sin Dagbog: „Hos dig, o, min Gud, dér er intet fejlslaget Haab. I Evighed skal jeg ikke angre, at jeg elsker dig saa saare. Du har sagt: Forlyst dig i Herren — —".

Hans Glæde havde sejret.

Der fortælles om *Friis-Hansen*, den trofaste Kirkebygger, at for ham var Bønnen en saadan aandelig Forlystelse i Herren, at den ogsaa kunde give sig stærke udvortes Udslag; han var, naar han bad, som Fisken i Vandet og kunde ikke forholde sig rolig. Det maa ikke have været let at være til Bedemøde med ham; men det er et Vidnesbyrd om, hvordan et Menneske kan fryde sig i sin Gud.

Saaledes at glæde sig i Herren under alle Livets Forhold og fryde sig i Samfundet med ham, kaster fornyet Glans over hele vort Liv og al vor Gerning.

Saa bliver man et glad Menneske.

Og vor Glæde skal vinde Sejre for Gud.

MEDDELELSER

FIRE STORE OPGAVER. Den allernærmeste Fremtid vil stille os overfor fire store Opgaver. Nu gælder det, om vi rigtig har begrebet, at den største Lykke findes i det at tjene, saa vi ikke knurrer og klager, fordi Opgaverne melder sig, men tværtimod føler os i Sandhed taknemmelige, fordi der er nogen, der venter noget af os, og fordi vi maa bruge vore Kræfter i den sande Barmhjertigheds Tjeneste. Af de nævnte fire Opgaver findes de tre første omtalte i dette Nr. af Bladet:

1. En god Hjælp til vore nødlidende Brødre og Søstre i Tyskland.
2. En god Haandsrækning til Københavns Kirkefond, som Formanden skriver om Side 23.
3. Søndag den 17. Februar beder man vore Drengeafdelinger give og skaffe 10,000 Kr. til Verdensforbundets store, nye Drengearbejde.
4. Tirsdag den 5. Februar foregaar den store Landsindsamling til Fordel for *sultende Børn* i krigshærgede Lande. Man venter, at K. F. U. M. og K. alle Steder vil være villige til at bære Lister rundt fra Hjem til Hjem. Lad os ikke svigte men gerne gaa mange Skridt for at hjælpe et sultende Barn.

INDSAMLINGEN TIL DE NØDSTEDTE FORENINGER OG FORENINGSMEDLEMMER I TYSKLAND. Mange Tak for de Gaver, som er indkommen; til „De Unges Blad"s Kontor i Søllinge er sendt 10 Kr. fra Frk. Mette Hanghøj, Breum, Jebjerg, og 10 Kr. fra Købmand Ploug, Rødby. Disse Penge er videresendt til Aarhus og derfra er de igen sammen med de

dertil indgaaede Beløb sendt videre til Tyskland. Endnu i Januar modtager vi med Glæde og Tak Bidrag. Den stærke Kulde og den dermed følgende Arbejdsløshed har naturligvis ikke gjort Forholdene bedre. Talrige er de Vidnesbyrd, der kommer hertil, om den tunge Kamp mod Kulde og Sult. Lad os række vor lidende Broder og Søster mod Syd en hjælpende Haand.

„UNGDOMSARBEJDEREN." De skulde vel ikke have glemt at bestille dette for enhver Leder ganske uundværlige Blad. Hvad kan det nytte at klage over egen Uduelighed! Nej, brug de Hjælpemidler, som rækkes Ledere, der føler, at de gerne vil gøre det bedre end hidtil. Blandt disse Hjælpemidler indtager det udmærket redigerede Blad: *„Ungdomsarbejderen"* den første Plads. En Gang hver Maaned kommer det til Dem med Opmuntring og Vejledning i alle Grene af Ungdomsarbejdet.

Tømrerhandler Nielsen, Gjørding, skriver: Enhver Mand eller Kvinde, som staar i et direkte Arbejde blandt unge og som trænger til gode Raad, til Opmuntring, til Ydmygelse og til praktisk Vejledning, bør holde „Ungdomsarbejderen".

Bestil det i Dag, Vent ikke til i Morgen. Giv Deres Postbud 3 Enkronesedler og han skaffer Dem *„Ungdomsarbejderen"* for et helt Aar.

De kan ogsaa for 5 Øre sende 3 Kr. paa et Girokort til Konto Nr. 7332, Fælleskassen for K. F. U. M. og K., Søndergade 9, Aarhus, og skrive, at De ønsker *„Ungdomsarbejderen"*. Saa kommer den.

K. F. U. K.s BEDEKORT FOR 1924 er udkommet og faas hos Sekretær Frk. Barfoed, Orla Lehmansvej 3, København F. — Kortet koster 10 Øre pr. Stk. + Porto. — Betalingen indsendes lettest i Frimærker samtidig med Bestillingen.

TOYOHIKO KAGAWA, EN KRISTEN ARBEJDERFØRER

(Efter „The Missionary Review of the world" ved *E. Bille*).

Jordskælvet i Japan i September 1923 fik for en Tid hele Verdens Opmærksomhed til at vende sig mod det skønne Ørige i Stillehavet. Stormagterne, der frygtede Japans stedse voksende Indflydelse, har med Undren set, at dets Krigsmagt i en lang Aarrække er betydelig formindsket; Vestens Folk har været opfyldte af Gru og Medlidenhed ved at læse Beretningerne om Jordskælvet og dets Følger; og mange missionsinteresserede Kristne har faaet deres Interesse udvidet til ogsaa at omfatte Japans dygtige og tapre Folk. Med Ængstelse har man spejdet efter de første Meddelelser om, hvormange Missionærer de forskellige Missionsselskaber har mistet, og hvormeget af de rent ydre Rammer for Arbejdet, der er gaaet tabt. Beretningerne lyder paa, at der kun er 2 Missionærer dræbte, hvorimod der er mistet store Summer ved ødelagte Kirker og Skoler. De japanske Menigheder, der iøvrigt synes at være mere selvstændige og naaede videre i Selvunderhold end f. Eks. de kinesiske, har ogsaa lidt meget; der er dog eet Arbejde, der, saa vidt man kan skønne af Beretningerne, ikke har lidt under Jordskælvet, det er en kristelig-social Virksomhed, der ledes af en kristen japansk Arbejderfører Toyohiko Kagawa; om ham og hans Gerning handler den efterfølgende Artikel.

PASTOR TOYOHIKO KAGAWA er uden Tvivl for Tiden den mest fremragende kristne Personlighed i Japan. Naar man hører, at han er fremtraadt som Filosof, Digter, Novelleforfatter, Nationaløkonom, Filantrop, Reformator, Arbejderfører, Taler, Lærer og Evangelist, saa forstaar man, at han har faaet Navnet: „det nye Japans Fører".

Kagawa er født i Kobe i Juli 1888, og er saaledes endnu en yngre Mand. Hans Faders lovmæssige Hustru var barnløs, derfor lærte han lige fra sin tidligste Barndom, hvor fortvivlede Forhold, der kan herske i et ikke-kristent Overklassehjem i Japan. Hertil kom ogsaa økonomiske Sorger, idet Faderen mistede alle sine Penge ved Spekulationer og et udsvævende Liv; han døde iøvrigt, mens Kagawa endnu var Dreng. Efter Faderens Død kom han i Huset hos en velhavende Onkel, som lod ham komme i et Gymnasium.

Toyohiko Kagawa var dengang 14 Aar gammel; en spinkel, for tidlig udviklet Dreng med en usædvanlig Tørst efter Kundskaber. Han længtes saa meget efter at komme i Gymnasiet, at han, for at komme tidligere ind, udgav sig for at være et Aar ældre, end han i Virkeligheden var. Som Elev viste han særlig Interesse for Engelsk, han deltog ogsaa i en Bibelkreds, der blev holdt paa engelsk; det var igennem disse Bibeltimer, at han blev ledet til Kristus. Herom fortæller han senere selv, at et Syn fra Gud blev

Toyohiko Kagawa med nogle af Børnene fra Slumkvartererne.

det afgørende for ham. Han saa Jesus Kristus paa Korset, og siden den Time har Jesu Kristi Død for os været Drivkraften i alt hans Arbejde. Saa snart han var bleven døbt, begyndte han at virke i Menigheden og Søndagsskolen; her viste han undertiden en ret forbløffende Selvtillid, en Selvtillid, der iøvrigt havde sin Grund i Bevidstheden om, at Gud havde kaldet ham. Han var en morsom Elev at undervise, fordi han var saa interesseret, at han læste langt mere end hans Lærer forlangte; undertiden kom han rigtignok med saa mange Spørgsmaal, at hans Lærere var ved at blive kørt til Vægs; derfor var han ikke lige afholdt af dem allesammen.

Efter endt Studentereksamen besluttede han at forberede sig til Præstegerningen, et Skridt, som hans Familie var afgjort imod. De indsaa godt, at han var en begavet ung Mand, og ønskede derfor, at han skulde uddannes ved det kejserlige Universitet for senere at gaa ind i den diplomatiske Løbebane eller anden offentlig Virksomhed. Toyohiko Kagawa stod dog fast ved sit Fortsæt, og Følgen udeblev da heller ikke: hans Onkel jog ham ud af Huset uden en Øre i Lommen. Han boede først en kort Tid hos en amerikansk Missionær, senere kom han paa en teologisk Højskole i Tokyo. I den Tid, der gik, inden han kom paa Højskolen, laa han saavist ikke paa den lade Side: han gik fra Hus til Hus og fortalte om den Frelser, han selv havde fundet, og han læste Bøger, der ikke var saa helt let tilgængelige, Bøger om moderne Tvivl og den kristne Tro, om Filosofi i Forhold til den kristne Lære o. s. v.

Medens Kagawa studerede Teologi i Kobe, fik han Tuberkulose og maatte en Tid afbryde sine Studier. I eet Aar boede han i en lille Hytte i et Fiskerleje, her lavede han selv sin Mad og vaskede selv sine Klæder. Det Aar fik afgørende Betydning for hele hans Fremtid; her færdedes han til daglig blandt fattige Mennesker, dem lærte han at kende og at elske. Hans nye Venner i Fiskerlejet var ganske uvidende, og i Begyndelsen uvillige, hver Gang han prøvede paa at lære dem noget. Men Kagawa lod sig ikke gaa paa, han var altid rede til at skrive deres Breve for dem, han malede deres Navne med fantastiske Tegn paa deres store Parasoller, han legede med deres Børn og gav Raad og Vejledning til hvem, der ønskede det. Efterhaanden blev han en velkommen Gæst i de fattige Hjem, som Synd og Usselhed havde kastet mørke Skygger ind over.

Medens han boede i Fiskerlejet, skrev han en Fortælling, hvori han beskrev sine Drengeaar i det velhavende, men ulykkelige Hjem, sin Skolegang og sin Omvendelse. Bogen blev til nærmest som Tidsfordriv, havnede paa en Hylde og blev en Tid glemt. Først længe efter, da han engang manglede Penge til sin Virk-

somhed, fik han atter fat i Manuskriptet, skrev det om og udgav det under Titlen: „Over Dødens Grænselinie". Bogen naaede 300 Oplag, og Kagawa var med eet bleven Dagens mest læste Forfatter; det glædeligste var dog, at adskillige hundrede Mennesker gennem den blev ført til Kristus. Bogen greb Japanerne: de saa for sig det rige gudløse Hjem, saadan som saa mange Japanere kender det. De fulgte Drengen og den unge Mand gennem hans aandelige Uro — og heri kender Nutidens Japan sig selv — de mødte hans dybe Medfølelse med de fattige og ulykkeligt stillede og blev grebne af det Ideal, der blev stillet op for dem.

I Kobe, ikke langt fra den teologiske Skole, hvor Kagawa studerede, ligger der et Slumkvarter, „Shin Kawa", et af de elendigste Steder i hele Japan. Her bor omtrent titusind Mennesker tæt sammenstuvede i ti Bygninger, der er Midtpunkt for Snavs, Last, Fattigdom, Sygdom og Forbrydelser. Mange af Husene bestaar kun af eet Rum, 6 Fod i Kvadrat, Vinduerne aabnes ud til Gyder, der er saa snævre at to Mennesker knapt kan komme forbi hinanden. Undertiden bor fire-fem Mennesker i et saadant Rum. Over Gyden hænger Linned til Tørre og udelukker den Smule Sol, der kunde være kommen derned. Der er overfyldt af Skarnbøtter og intet Sted, hvor Mennesker kan være alene. Tyve, Mordere, prostitituerede Kvinder, Tiggere og Spillere befolker de elendige Boliger, og Tuberkulose, Syfilis og ægyptisk Øjensygdom er almindelige Sygdomme.

I Kagawas sidste Studieaar begyndte han at gøre Husbesøg i „Shin Kawa"s Slumkvarter og at forkynde Evangeliet paa Gaderne. Lige fra Begyndelsen saa han Frugt af sin Gerning; det varede ikke længe, før en lille Flok kristne og Spørgere havde samlet sig om ham. Samtidig meldte der sig en Vanskelighed: hvor skulde de nyomvendte være? der var jo ikke et Sted i „Shin Kawa", hvor der ikke ligefrem var en Atmosfære af Ondskab. Kagawa indsendte da en Anmodning til den teologiske Højskole om Tilladelse til i Resten af sin Studietid at maatte være fritaget for at bo i Højskolens dejlige lyse, luftige Sovesal og i Stedet flytte ned i Slumkvarteret, hvor han vilde skabe et Hjem for sine fattige Venner. Forgæves satte Højskolens Forstander sig derimod; hvad Kagawa engang har set som Ret og derfor besluttet, det gør han nemlig, og kort før Jul 1908 lejede den kun 20-aarige unge Mand et Værelse i „Shin Kawa" og flyttede derned.

Det blev en svær Tid for ham, og en svær Tid for hans Venner, der syntes, han brugte sig selv altfor meget. Han levede for kun 3 yen (ca. 9 Kr.) om Maaneden, og gav alt bort, endogsaa alle sine Klæder, saa at han bogstavelig talt kun havde, hvad han gik og stod i. Følgen udeblev da heller ikke: hans gamle Sygdom blussede op paany, han begyndte atter at hoste, og Temperaturen steg. Han slap dog aldrig sit Arbejde, undtagen naar han ligefrem ikke kunde holde sig oprejst mere. Syg og svag som han var, besøgte han de syge, uddelte Medicin, Morgen og Aften prædikede han paa Gaderne, og han talte med Mennesker, og var der nogen der døde, betalte han Begravelsen for dem, hjemløse Børn tog han sig af, ja, engang tog han endda et spædt Barn med hjem, indtil han fandt en Kvinde, der vilde tage sig af det. „Barnet græd, da jeg bar det hjem", fortalte han senere, „og jeg græd virkelig ogsaa".

Fra Kobes Slumkvarterer, hvor Kagawa bor.

Ofte, naar han gik fra Hus til Hus for at bringe Hjælp, blev han slaaet og for-

ulempet af raa Karle, som troede, han havde saa mange Penge, at det for ham blot gjaldt om at kaste dem bort; en Gang slog en Mand ham midt i Ansigtet, saa han mistede to Fortænder. En Tid lang var han ene om Arbejdet i Slumkvarteret, men da forskellige, baade Japanere og Udlændinge, fik Nys om dette, traadte de hjælpende til og gav ham store Pengegaver.

Endskønt hans Arbejde blandt de fattige gav ham ikke saa lidt at bestille, fandt han dog Tid til baade at undersøge Forholdene i Slumkvarterne i Tokyo og Nagasaki, til at studere Socialøkonomi og Arbejderbevægelsen og til at skrive adskillige Artikler til Blade og Tidsskrifter. Det var paa den Tid, at hans første betydelige Bog „Fattigdommens Psykologi" udkom, en Bog, der har haft en ikke ringe Indflydelse i Japan.

I 1915 rejste Kagawa til Amerika, hvor han i to Aar studerede Teologi ved Princeton Universitetet; det er karakteristisk for ham, at han, for at tjene til sine Studier, om Sommeren tog Plads som Opvarter.

Medens han var i Amerika, genvandt han atter sit Helbred, saaledes at han med Kraft og Energi atter kunde tage fat, da han i 1917 vendte hjem.

Han flyttede straks ned i Slumkvarteret hos sine fattige Venner, og tog fat med en utrolig Iver; saaledes havde han blandt andet engang fire forskellige Bøger i Trykken: en Fortælling, en Digtsamling, en Afhandling om Socialøkonomi og en Bog: „Jesus Christi Liv fortalt for Børn". Adskillige af de Virksomheder, han begyndte, lykkedes ikke for ham, f. Eks. nogle billige Spisehuse, en Æskefabrik og et Børstenbinderi, men saa tog andre hans Planer op og førte dem ud i Livet.

For at give Læserne en Forestilling om Kagawa's Alsidighed og Arbejdskraft, skal der her nævnes noget af det, som han foretager sig og de Virksomheder, han er med i:

Hver Søndag Morgen prædiker han i Slumkvarteret, og naar han er hjemme, leder han altid Søndagsskolen og Bedemøderne. I mange Menigheder har han ledet Bibelkursus, og altid, naar han har ledet dem, har Salen været overfyldt, og Mennesker er blevne omvendte. I adskillige Byer har han holdt Vækkelsesmøder, og ofte er det hændt, at Vækkelsen har sat Spor i hele Byen. Han har holdt Foredrag paa utallige Højskoler om Socialøkonomi og Samfundslære. Ved Massemøder har han talt for Afholdssagen og for almindelig Stemmeret og kæmpet for Prostitutionens Ophævelse. Naar han taler, kan han samle tusinder af Tilhørere om sin Talerstol. Han har endvidere organiseret og leder hele Arbejderbevægelsen i Japan; engang blev han i længere Tid fulgt af hemmeligt Politi, man ansaa ham for farlig for Landet paa Grund af hans radikale Tankegang; nu har man Forstaaelse af det gode Arbejde, han gør. Overalt gør han sin Indflydelse gældende, f. Eks. var det paa hans Tilskyndelse, at en af Arbejderorganisationerne vedtog en Lov i Følge hvilken ingen, som havde været set fuld, nogensinde maatte faa Ordet ved Organisationens Møder, og at der aldrig maatte skænkes Risvin (et almindeligt japansk Beruselsesmiddel) ved dens Sammenkomster. Foruden hvad der her er nævnt, kan han endnu faa Tid til at redigere adskillige Blade og Tidsskrifter, baade kristelige og verdslige, og at gøre et stort direkte Arbejde i Slumkvarterne. Han leder ogsaa et socialt Oplysningsbureau og sørger for, at der bliver udgivet Smaaskrifter og holdt Foredrag om Fagforeninger, om Arbejdervilkaar, om forskellige Samfundsonder o. s. v.

Det er forstaaeligt, at han ikke selv kan være allevegne paa eengang, men han er den bærende Arbejdskraft, den, der sætter en hel lille Hær af Sekretærer i Virksomhed, foruden en Læge og to Sygeplejersker, der leder de to Poliklinikker, som nu er aabnede i „Shin Kawa". Hans bedste Medhjælp er dog hans Hustru, den praktiske og alvorlige tidligere Fabriksarbejderske.

Saadan er i store Træk Kagawa's Liv og Virksomhed; det er et smukt Bevis for, at Missionsarbejdet i Japan ikke har været forgæves.

KIRKEN OG UNGDOMMEN

BREV FRA FORMANDEN

JA, de hører nu sammen de to. Selv om man kan høre Kirker snerre ad Ungdommen: de unge kommer ikke i Kirke! og se de unge lade haant om Kirken: der er saa kedeligt! — de hører alligevel sammen. Kirken er det blivende og Ungdommen Fornyelsen. Og i lykkelige Tider finder de to hinanden, og Kirken siger: der kommer dog mange flere i Kirke end i gamle Dage! og de unge siger: I Kirken har vi dog hjemme!

Men vaagen Ungdom i vort Land skal lægge Mærke til noget, som skal ske i *Januar 1924!*

Kirken kan ogsaa „finde paa". I troede, det var bare jer unge, der var dygtige til „det"? Nejnej! Hør nu bare: vagtsomme og praktiske Kirkemænd har regnet ud, at hvis Hovedstadens Kirke skal holde Skridt med Byens rivende Udvikling, maa der snarest bygges *20 nye Kirker i København!* Først da har hvert Sogn 10000 Sjæle og 2 Præster. Det lyder dristigt — og det er da noget for Ungdom! Men det morsomme er, at det er ogsaa muligt. Det hele er snildt regnet ud: *4 Millioner* vil det koste. Hovedstaden maa selv skaffe det halve. *Landet maa skaffe Resten* — de 2 Millioner — og kan let gøre det, naar Sagen tages op amts-viis og med 5-aarige Maanedsbidrag à 50 Øre. Saa er det hele skaffet tilveje! Alle har kunnet være med — og hvert Amt kan pege paa en Kirke og sige: Den byggede vi!

Jeg synes, den Tanke er saa stor og frisk, at I maatte kende den og have jeres Part i den. I faar jo alle jeres København-Tid — til ubodelig Skade eller rig Velsignelse. Det beror paa Kirkens Kaar og Indflydelse herinde. Følg derfor med i den Sag, naar den kommer, og slut op om den!

Olfert Ricard.

ORDET FRIT

En syg ung Mand.

Fru Hansen, Endelave, skriver til os, at hendes Søn Alfred Hansen, Strandvej, Endelave, er syg og ganske hjælpeløs. Han har skrevet et Par Smaasange og hans Moder skriver, at de unges Sag ligger ham meget paa Sinde. Han er 21 Aar gammel. Vi skriver dette i Haab om, at en eller anden kunde faa Lyst til at glæde den syge unge Kammerat med en Hilsen til hans Sygeleje.

K. F. U. M.s Missionsdag.

J. N. sender os et Indlæg, hvori han opfordrer alle „De Unges Blad"s Læsere til at give et godt Bidrag til det store Arbejde blandt Kinas Ungdom. Ganske vist kom det os for sent i Hænde til at blive optaget inden Missionsdagen, men hver Dag er jo paa en Maade en Missionsdag, saa vi har altid Gavn af, at nogen vil minde os om at have varme Hjerter og offervillige Sind overfor Herrens store Sag paa Missionsmarken.

Hoptrup Højskole.

J. N. sender os et Indlæg angaaende Indsamlingen til Hoptrup Højskole, hvori han skriver, at naar vi tænker paa, hvordan vi herhjemme blev skaanet for Krigens Rædsler, bør vi med Glæde give en Gave til Hjælp for den Ungdom, der led saa usigeligt meget under Krigen. Han haaber derfor, at det vil lykkes os at faa rejst den nødvendige Sum. Vi lader med Glæde disse Ord gaa videre til alle „De Unges Blad"s Læsere. Det vil sikkert glæde baade vore Venner i Hoptrup og hele den sønderjydske Ungdom.

ALVERDENS DRENGE

ET KALD OG EN OPGAVE

Af *Svend Rehling.*

OVER den ene Væg i Mødesalen i Pörtschach stod der skrevet THE HOPE OF THE WORLD — „Verdens Haab", og ingen vil modsige den Sandhed, at Alverdens Drenge er Alverdens Haab, saavist som de, der er Drenge i Dag, om 10—20 Aar vil være den Slægt af voksne Mænd, der — menneskeligt talt — bærer Folkenes Skæbne paa deres Skuldre. Derfor kan ingen Taktik være visere og mere i Plan med Guds Kongetanker end den, der sætter alt ind paa saa tidligt som muligt at komme Alverdens Drenge til Hjælp, baade legemligt og sjæleligt og aandeligt. Og baade i den gamle Kristenhed og ude i de store Hedningelande er det en uomtvistelig Kendsgerning, at Drenge behøver Hjælp. Saa mange onde Magter, baade indefra og udefra, slaar sig sammen om at røve deres Rustning og knække deres Vilje og fordærve deres Sjæl, at hvis ikke Lysets Kræfter og Guds Riges Stridsmænd kommer dem til Hjælp, saa skal den næste Slægt opleve at se en Tid saa ond og fortvivlet, at Guds Engle græder og kun Djævelen ler. — Dette har K. F. U. M. forstaaet, og derfor kaldte Verdenskomitéen i Sommer Mænd sammen fra alle Jordens Egne for i Fællesskab at drøfte Muligheder og lægge Planer og kalde til Samling og til Arbejde. Og den betydningsfuldeste af alle Verdenskonferencens Beslutninger blev den, at der skulde ansættes *seks Verdenssekretærer* for kristeligt Drengearbejde, seks Generaler, der hver under sine Himmelstrøg skulde lede Arbejdet for at komme Alverdens Drenge til Undsætning, eller — klarere sagt: — for at bringe Kristus til Alverdens Drenge og Alverdens Drenge til Kristus. For ogsaa det har K. F. U. M. set, at al anden Hjælp, hvor tiltrængt og velment den end kan være, bliver dog kun Lapper paa et gammelt Klædebon. Skal Jordens Nød vendes til Velsignelse, saa skal det ske derved, at de, som nu er Drenge, og hvis Sind endnu er aabent og modtageligt, føres saadan til Møde med den levende Kristus, at de vokser op til at blive en hellig og indviet Ungdom, der vil bære hans Mærke og udbrede hans Rige og tjene hans Navn. — Og derfor lød Indskriften over den anden Væg i Mødesalen i Pörtschach ogsaa saadan: THE BOYS FOR CHRIST — „Drengene for Kristus". — Nu har der været sukket og drøftet og lagt Planer længe nok; ***nu skal der handles.*** Men det vil ogsaa sige, at nu skal der *ofres.* For hvad er hellig Handling andet end Offer? Seks helstøbte, helliggjorte, gudbaarne Mænd skal ofre de bedste Aar af deres Liv til denne Opgave (nogle af dem *er* allerede fundne og i Gang med Arbejdet), og Tusinder af Drenge og unge Mænd i de Lande, hvor af Guds Naade Ungdomsbevægelsen har haft gode Kaar, skal ofre hvad de kan magte, for at Planerne kan blive til Virkelighed og Guds Rige bragt til Kammerater, hvis Livsskæbne blev haardere end deres egen. — Med andre Ord: her skal *Danmarks Drenge* være med, for det er vel ikke ret mange Steder paa Kloden, hvor det for Tiden er lykkeligere at være Dreng end i Danmark, baade i fysisk og aandelig Forstand. Kan vi paa nogen smukkere Maade takke for de Kaar, vi fik, end ved at dele af vor Overflod med dem, der fik en Barndom og en Ungdom paa Skyggesiden! Og kan Drengene ikke se det selv, saa maa deres Førere og voksne Venner vise dem

Sydafrikansk Dreng.

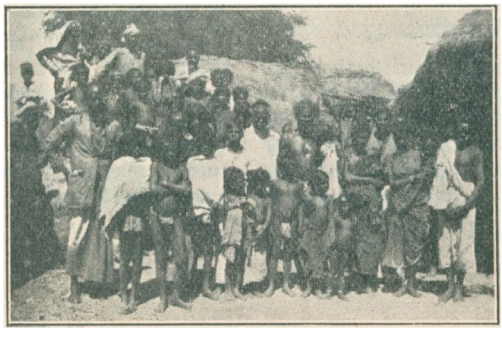

I en indisk Landsby.

det. Dermed tjener de Drengene selv, der lærer, at Rigdom og Lykke betyder Ansvar og Forpligtelse, og det er saligere at give end at tage, og de tjener Alverdens Drenge, fordi de hjælper med til at muliggøre, at de Planer udføres, som kloge og erfarne Mænd under Guds Aands Tilskyndelse har lagt i en Time, da de stod paa saa højt et Bjerg, at de kunde se ud over den ganske Jord.

Eskimo Drenge.

Alt i alt skal der bruges 160,000 Kr. De 120,000 blev allerede lovet og tegnet i Pörtschach. Saa er der 40,000 tilbage. Af dem har *Danmark paataget sig at skaffe de 10,000.* Synes nogen, det er for meget? Maalt med Danmarks Størrelse paa Verdenskortet er det vel en stor Sum; men maalt med Ungdomsbevægelsens Magt og Stilling herhjemme, er det et højst beskedent Beløb. Vi staar i Øjeblikket med 11,660 Medlemmer mellem 14 og 17 Aar, hvoraf de 7,244 i 90 særlige Ungdomsafdelinger, og tillige med 4,289 Medlemmer mellem 11 og 14 Aar i 31 Yngsteafdelinger. Lægger vi dertil ca. 8,850 Drenge i Frivilligt Drengeforbund, bliver der en samlet Hær paa nærved 25,000 Drenge. Lad nu være, at mange F. D. F.er ogsaa er Medlemmer af en U. A. eller Y. A. og altsaa ikke kan tælles to Gange — der bliver dog i hvert Fald *20,000 Drenge* tilbage, som er indrulleret i vore Rækker, og dertil kommer de Mængder af Drenge, paa Landet f. Eks., som vi har Forbindelse med ved Ungdomsmøder og Søndagsskoler og Konfirmandfester, men ikke har Tal paa, fordi de ikke er opført noget Sted.

Vil nogen vedblive at hævde, at 10,000 Kr. er for meget som Danmarks Andel i Arbejdet for Alverdens Drenge?

Søndag den 17. Februar er fastsat som Dagen, hvor Hovedslaget skal slaas. Under Mottoet: *Hver Dreng en Krone!* gaar Kampagnen over Landet. Vi regner med som givet, at ingen af de 121 særlige Ungdoms- og Yngsteafdelinger den Dag vil svigte. F. D. F. har forlængst lovet at sætte alle Sejl til. Men som de ovenanførte Tal viser, er der foruden de 7,244 14—17 aarige i Ungdomsafdelinger endnu 4,416 Drenge, som er K. F. U. M.ere, men ikke i nogen særlig Afdeling, mest vel paa Landet og i de smaa Byer. Hvorfor skal de narres for Glæden ved at være med? Find paa et eller andet for dem! Skriv til Landskontoret (Harald Jessen), Søndergade 9, Aarhus, efter Oplysninger. En gratis Tryksag med mange Billeder (redigeret af Gunner Engberg) kan faas til Uddeling. Gavekonvolutter ligeledes. Kan det ikke blive netop den 17. Februar, saa vælg en anden Dag. Fortæl dem om Alverdens Drenges Nød, i Fattigdom og Trældom og Hedenskab og Synd. Kald paa deres Taknemmelighed og Kammeratskabsfølelse — hvor er den Dreng, som ikke med Glæde hjælper sin Ven og Kammerat, som er ilde faren! Sig dem, at een Krone kan hver eneste Dreng undvære eller samle hos sine Nærmeste. Giv dem en Gavekonvolut og et Billedhefte hver. Find en Taler, som kan ildne deres Hjerte, eller gør det selv. Og det skal ikke fejle, at paa den Dag, som I har udvalgt til at være *Alverdens Drenges Dag*, ligger der en smuk Gave paa Bordet.

Drengene for Kristus — det er Verdens Haab.

KATEKISMUS-BØRN*)

Af *Gunner Engberg.*

NAAR vi sidder og skal begynde et af vore mange Udvalgs- eller Bestyrelsesmøder, da vil troende Mennesker føle Trang til allerførst at *bøje sig og bede.* Et Menneske kan intet tage, uden det er ham givet ovenfra. Vi plejer at huske dette, og derfor begynder vi Forhandlingerne med Bøn om „Lykke og gode Raad".

Imidlertid mener jeg at have lært, at i den Bøn skal man ikke gaa lige til „Sagerne". Det lønner sig: forinden at *dvæle et Øjeblik ved Hovedsagen:* at Kristus har genløst os fortabte og fordømte Mennesker. Det gør godt, har jeg erfaret, at standse en Stund ved de store Troens Kendsgerninger, at takke for, at vi *er* dem, vi er: Børn og Tjenere — inden vi beder om Hjælp og Velsignelse til den Tjeneste, som her ligger foran os, de mange Sager, som skal afgøres.

Naar man begynder Mødet saaledes, da faar man paa en egen Maade alle Ting sat paa rette Plads. Det store bliver stort, det smaa smaat. Er vi først saaledes paamindet om det, som evigt staar fast, saa er vi rustet til at tage, hvad den lange Dagsorden maatte bringe os, — f. Eks. ogsaa til at tage Bestyrelses-Skuffelser uden Forsagthed og til at glædes ved vor Sags Fremgang uden at blive vigtige.

Det lønner sig at begynde saaledes, enten saa Arbejdsdagen bliver graa eller blaa.

— — —

Dette maa være noget lignende, som *Luther* mener, naar han vil gøre os alle til *Katekismus-Børn.* I sit kraftige Sprog kalder han dem „dovne Lus", som ikke bryder sig om Katekismusstoffet. Dette vokser man aldrig fra. „Jeg er ogsaa Doktor og Prædikant", siger Luther, „ja, ligesaa lærd og erfaren, som alle de kan være, der har den Dristighed at foragte Børnelærdommen. Dog gør jeg som et Barn, man lærer Katekismus: jeg læser og siger Ord for Ord om Morgenen, og naar jeg har Tid, de ti Bud, Troen, Fadervor, Salmer o. s. v. Og jeg maa stadig læse og studere og kan dog ikke bestaa, som jeg gerne vilde, men maa vedblive at være et Barn, der maa lære Katekismus; det bliver jeg ogsaa gerne ved med".

— Det var da betimeligt nok, at Indre Missions Forlag nylig udgav *Luthers lille Katekismus* i et Udstyr, som kan hjælpe paa Folks Oplagthed til at tage den i Haanden; og det er vistnok i høj Grad betimeligt, at Biskoppen i Haderslev har udsendt en Ungdomsbog, som forklarer Troens Hovedstykker efter Luthers Katekismus.

Dette bliver jo nemlig en samlet Fremstilling af, *hvad Kristendom er,* — og jeg tror desværre, Biskop Ammundsen har Ret, naar han tillader sig at formode, at „den kristelige Oplysning er ogsaa hos troende unge ikke synderlig stor". Han tilføjer: „Vi turde nu være komne til et Punkt i det kristelige Arbejde i vort Land, hvor en af de Ting, der tiltrænges haardest, en Fremtrængen i kristelig Erkendelse".

Den foreliggende Bog vil her være en virkelig Hjælp. Jeg kan ikke tænke mig nogen *Religionslærer,* som vil gaa den forbi. Men Bogen gaar iøvrigt direkte til de unge selv; den er et Nedslag af Taler, som er holdt i Københavns K. F. U. M.s Festsal.

Nu er jeg ikke vis paa, de unge paa Forhaand er oplagt til en Katekismusbog! De fleste af dem har for Resten aldrig set Luthers lille Katekismus! De kender den kun, som den almindeligt findes: overgroet af „Lærebogen"s Paragraffer, Forklaringer og Skriftsteder. Jeg er bange, der er ikke mange, der staar i noget hjerteligt Forhold til Lærebogen! Det kan man lettere faa til selve den lille Katekismus, ja, meget lettere. Men da de unges Vej til Kærligheden ofte gaar igennem Beundringen, — de har godt af at blive *imponeret* af Katekismen! — saa vil jeg tilraade dem at begynde med Biskoppens Bog. Og om denne vil jeg gerne sige fire Ting:

1. Der er *Professor-Viden* i den.

Det er en meget behagelig Fornemmelse overfor Bogens mange Oplysninger, at man véd, de *passer!* (Det kan man ikke sige om samtlige de oplysende Bemærkninger, vi Præster bringer i vore Prædikener!)

*) *Valdemar Ammundsen: Luthers lille Katekismus* gennemgaaet i Ungdomsforedrag. Gads Forlag. 136 Sider.

2. Der er megen *Ungdomsforstaaelse* i den, og en tydelig Glæde ved Ungdomsbevægelsen hos dens Forfatter — noget, jeg for tyve Aar siden med Forbavselse opdagede, og som jeg siden bestandigt har regnet med.

„Til *Kirken* er Ungdomsbevægelsen en af Guds største Gaver i vor Tid. Det plejer i Kirkens Historie altid at gaa saadan: der udbryder en Vækkelse, men i Løbet af et Par Menneskealdre gaar den i Staa. Den strander paa andet og trejde Slægtleds Problem. De unge, som fødes i de Hjem, Vækkelsen har naaet, faar man for en stor Del ikke fat paa. De kan ikke gribes af netop de samme Ord, som greb deres Fædre. Men i det nittende Aarhundrede har Vækkelserne for første Gang i Kirkens Historie faaet en Fortsættelse i et Ungdomsarbejde, der vil give det samme, evige, frelsende Evangelium i en Form, som Ungdommen netop kan gribe. En herlig Opgave — med Krav om Troskab overfor den!"

3. Bogen om Luthers lille Katekismus er en meget *opbyggelig* Bog — naturligvis. De herligste Lutherstykker andetsteds fra møder op her for at uddybe Katekismens korte Undervisning. Det var i Sandhed fristende at afskrive nogle af dem her!

4. Den Fromhedstype, vi møder i Ammundsens Bog er i sin Grund *luthersk*. Det vil blive paaskønnet af mange ældre! Læs Side 17 om at *tro Gud*, — Side 101-2 om at være et *Guds Barn*, — Side 106 om den *ærlige Søgen*, — eller Side 129 om *Boden!*

Det bemærkelsesværdige her er fremfor noget dette, at denne Lutherdom møder os hos En, der er saa fortrolig med den anden Kristendomsform, hvoraf vi i vor Tid faar Paavirkning; lad os kalde den den *amerikanske*. Ligesom Ammundsen har lige nær til Kierkegaardske Tanker og til Grundtvigs eller Brorsons Salmer, — saaledes gaar han lige fra Bestyrelsesmødet med Mott og Wilder til Skolebænken hos Morten Luther.

Dette Forhold giver Bogen yderligere Betydning for vor Tid og vor Ungdom; og det bliver rigtignok et meget stærkt Vidnesbyrd om „den vidunderlige Rigdom, som er sammentrængt i den kristelige Børnelærdom efter luthersk Grundsyn".

FRA ARBEJDSMARKEN

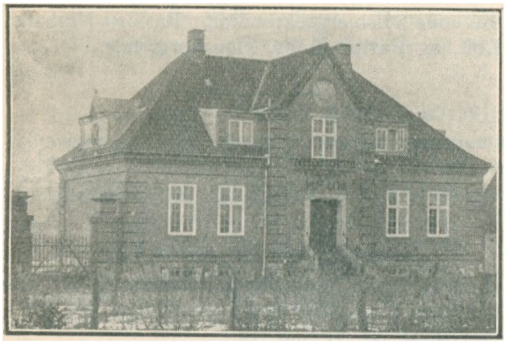

Grindsted K. F. U. M.

Vi bringer her et Billede af Grindsted K. F. U. M.s nye Bygning, hvis Indvielse vi omtalte i sidste Nr.

Flensborg

K. F. U. M. og K. har fra 1. Junuar 1924 begyndt Udgivelsen af et fælles Maanedsblad, hvis Opgave skal være at danne et Bindeled mellem Foreningens Medlemmer. Det redigeres af Sekretær Kylling. I Forbindelse med dette Maanedsblad udsendes hvert Kvartal et Blad, der hedder *„Udmarken"*. Dette Blad er særlig beregnet for Læsere nord for Grænsen. Det er glædeligt at se den Velsignelse, der er over Ungdomsarbejdet i Flensborg. Som Tegn paa den Vækst, der er i Arbejdet, fortælles der f. Eks. i „Udmarken", hvorledes K. F. U. K. begyndte i 1920 med 12 Medlemmer i Hovedafdelingen, 21 i Ungdomsafdelingen, 50 i Yngsteafdelingen og desuden 7 unge, der deltog i Møderne uden at være Medlem; de tilsvarende Tal for 1923 er 70, 132, 250 og 134.

Billioner af Mark i Strafporto

betales i Flensborg og andre Steder Syd for Grænsen for Breve fra Venner i Danmark, fordi man har glemt at sætte tilstrækkelig Porto paa Brevene. Husk derfor at Porto til Steder Syd for Grænsen er 40 Øre for Breve indtil 20 gr (20 Øre for hver følgende 20 gr) og 25 Øre for Brevkort.

Efter Slaget.

Det var næsten farligt at færdes paa Veje og i Gaderne i Ugen 2.—9. December. K. F. U. M.-erne havde nemlig Fællesbestyrelsens Tilladelse til at gaa bevæbnede, og der var mange unge Mænd, der gik med en Bøsse i Lommen i den Tid. — Det var Missionsfesternes Tid. Alle ved, ihvertfald alle K. F. U. M.er, at første Søndag i Advent er K. F. U. M.s Missionsdag, paa hvilken vi samles om og samler til vort Arbejde paa Missionsmarken i Kina.

Søndag den 2. begyndte Slaget, og i Løbet af Ugen var 250 Foreninget med i Kampen. Bøsserne „gik af", og Indholdet, der til Dato er naaet til Søndergade 9, har vist sig at være godt 20,000 Kroner — i Sandhed en god Hjælp i Missionens Tjeneste. — Og saa blev Ordet talt af gode Mænd ved alle disse Missionsfester, der blev solgt 10,000 Festskrifter „K. F. U. M.s Missionsdag 1923" og uddelt ca. 5000 nye Bøsser.

Melding: Fremrykning over hele Linjen! 1922 indkom der Missionsdagen ca. 4000 Kr., 1923 ca. 25,000 Kr. (?), det kan da kaldes en glædelig Fremrykning.

Hvad Missionsdagen 1924 skal bringe vil afhænge af de „prøvede" Foreningers Troskab, og af hvor stor Forstærkningen fra Reserverne bliver.

Missionskomitéen og vore Venner paa Missionsmarken har sat Maalet højt i det nye Aar. Det maa vi ogsaa gøre! *J. J.*

Sognepræst Wilhjelm, Randers,

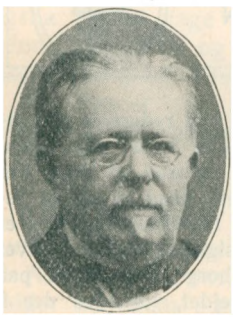

er fratraadt som Formand for Randerskredsen. Vi bringer vor Tak for den Kærlighed og Interesse, som Pastor Wilhjelm gennem sin lange Præstetid har vist det kristelige Ungdomsarbejde baade paa Landet, hvor han først havde sin Gerning, og siden i Randers, hvor Pastor Wilhjelm altid har ydet Byens og Kredsens K. F. U. M. og K. F. U. K. virksom Støtte og Hjælp. — Vi glæder os over unge og nye Medarbejdere, der vil være med til at vinde unge for Frelseren, men ikke mindre er vi taknemlige for dem, som gennem et langt Liv og op under de graa Haar forbliver Ungdomssagens varme Venner og Medarbejdere. Vi bringer Pastor Wilhjelm vor hjerteligste Tak med Ønsket om Herrens Naade og Fred over de Timer af Arbejdsdagen, som endnu er tilbage. *O. J.*

K. F. U. M., Lemvig,

kan den 30. Januar fejre 40 Aars Jubilæum. Foreningen har fra en lille Begyndelse arbejdet sig frem; for 6 Aar siden købtes egen Ejendom med Værelser til Udleje samt Pensionat og Restauration. I nøje Tilslutning til Foreningen drives et betydeligt F. D. F.-Arbejde blandt Byens Drenge. Jubilæumsdagen tænkes festligholdt med Gudstjeneste i Kirken og Samvær i Foreningen og Missionshuset. Der ventes Besøg af en Del Medlemmer fra Foreningens første Tid.

Valdemar Christiansen

er i 1923 afgaaet som Sekretær for K. F. U. M. i Herning. I hele 9 Aar har Christiansen virket blandt Hammerum Herreds Ungdom og har i den Tid gjort en trofast og god Gerning. Som ganske ung fandt han sin Frelser i Aarhus K. F. U. M., og siden da har det været hans Længsel at tjene Gud i en Gerning blandt unge. Naar han nu er blevet Hjemmesekretær for Santalmissionen, glæder vi os til ogsaa fremtidig at møde ham som Medarbejder i Guds Rige, og vi véd, at han under de ændrede Arbejdskaar altid vil have sine Venner blandt Ungdomsarbejderne og sit Hjerte i K. F. U. M. Vi takker for de 9 Aar og ønsker Herrens Velsignelse over den nye Virksomhed. *O. J.*

Esbjerg K. F. U. M.

fejrer 40 Aars Jubilæum Onsdag d. 16. Januar. Dagen skulde gerne være en Festdag baade for nuværende og tidligere Medlemmer. Ved Festen, som afholdes i Missionshuset Kl. 7¼, vil Provst Biering, Sønderborg, og de to forhenværende Esbjergsekretærer, Pastor Nørballe, Løjt, og Pastor Moos, Flensborg, tale.

„DE UNGES BLAD"S SKRIFTLIGE KURSUS

Udarbejdelse af korte Taler.

(Leder: Pastor Malmstrøm, Refsnæsgade 33, København N.). Angaaende Betingelse for Deltagelse se Nr. 1, Side 12.

2. Opgave,

Giv Udkast til en Tale til unge med Tekst: Luc. 5, 1—11.

Besvarelse kan kun indsendes af dem, der er indtegnede til det hele Kursus. Den maa sendes til Lederen senest 1. Februar, ledsaget af en ***stor*** Konvolut med Afsenderens ***Navn og Postadresse paaskrevet.***

BOGANMELDELSER

H. Martensen-Larsen: PALUDAN-MÜLLER OG MARTENSEN. (J. Frimodt). 5,00. Næppe noget andet dansk, religiøst Forfatterskab spænder over saa vidtstrakte Arealer som Domprovst Martensen-Larsens — ligefra sammenlignende Religionshistorie til Stjerneunivers og Spiritisme. Den Opgave, som Forf. med sin nye Bog har sat sig, og som det vist er uimodsigeligt, at han har løst, er at paavise, at Paludan-Müller i betydelig højere Grad end hidtil erkendt har været en positiv og bevidst kristen, ikke udpræget kirkelig, men dog helt igennem paa Kirkens Grund og delagtig i dens Tro. Derved kommer Forf. i skarp Strid baade med Georg Brandes og Troels-Lund og (delvis) Vilh. Andersen, men med Beviser i nogle hidtil ukendte Breve til Biskop Martensen og i Paludan-Müllers egen Digtning og i de Ord, der lød over ham efter hans Død, forfægter han frimodigt sine Synspunkter. Bogen, som vel ikke er Martensen-Larsens bedste eller betydeligste, vil læses med Interesse af enhver, der bryder sig om en retfærdig Bedømmelse af en af Guldaldertidens fineste og reneste Personligheder. *Sv. R.*

Albert Jørgensen: DANMARK. Sangbog for Skolen og Hjemmet. (Aschehoug). 1,60. En god og smuk Sangbog, nydelig i sit Udstyr og skønsom og praktisk i sit Udvalg. Smaating kan enhver ønske anderledes efter sin personlige Smag, men Bogen er god nok og skal utvivlsomt gøre Nytte baade i Skole og i Hjem — og paa Vejen midt imellem. Aage Jørgensens Vignetter virker svært oplivende og pynteligt. *Sv. R.*

Giovanni Papini: KRISTI LIVS HISTORIE. (P. Haase). 12,00. Det interessanteste ved denne 468 Sider store Bog er i Grunden Forordene, baade Johannes Jørgensens og Forfatterens eget. Her faar vi at vide, at en tidligere Fornægter og Spotter, alle gudløse Italieneres Afgud, den gnistrende talentfulde Forfatter og Journalist, den fejrede Futurist og Himmelstormer en Dag har set sit Livs Tomhed og Skændsel og angrende omvendt sig til den levende Gud. „Som en fortabt Søn, der har siddet til Bords ved alle Europas intellektuelle Gæstebud og har vogtet andres Svin, er jeg vendt tilbage til det gamle Hus og har fundet, at der ventede en Plads paa mig". Naturligvis vakte dette Skridt i hans Hjemland den største Opsigt og Bestyrtelse. . . . Guds Menighed undres ikke — den har før set en Saulus blive til en Paulus. Men medens den første Paulus tavs skjulte sig tre Aar i Arabien efter sin Omvendelse, har denne sidste Paulus følt sig kaldet til hurtigst muligt at skrive en Bog til Belæring for baade kristne og ikke kristne.

Hans Hensigt er at genfortælle Jesu Kristi Liv paa en saadan Maade, at den Kristus, „som er indbalsameret i gammel Vellugt eller sønderskaaret af Professorernes Knive" kaldes til Live igen for moderne og oplyste Mennesker. Han vil skrive en „levende Bog, der kan gøre den bestandig levende Kristus levende i de levendes Øjne". Dette gøres der Rede for i et Forord, som er en besynderlig Blanding af Hovmod og ydmyg Selverkendelse. Selvfølgelig magter den nyomvendte ikke sin gigantiske Opgave — hvor skulde han kunne det! — men idet han genfortæller den hellige Historie, siger han dog ofte Ting og peger paa Enkeltheder, som uddyber Fortællingen og kaster nyt Lys over de gamle Sandheder. Det er ingenlunde spildt Tid at arbejde sig gennem hans digre Værk, selv om hans mest straalende Veltalenhed intet Øjeblik formaar at fordunkle Evangeliernes simple og evige Skønhed — hvad han iøvrigt selv tilfulde erkender. Maaske en og anden af de „dannede blandt Kristendommens Foragtere" gennem denne Bog kunde faa Øjet op for den Sandhed, der har gjort Papini (og større Mænd end ham) til overbeviste kristne. — Bogen er med ypperlig Dygtighed oversat af Magister Knud Ferlov. *Svend Rehling.*

H. Nyholm: DEN GAMLE VIOLIN. (O. Lohse). 2,00. I et nydeligt Udstyr fremtræder her et fortællende Digt, men Fortællingen er rigtignok meget naiv og kunstig, og Digtet sine Steder grumme ubehjælpsomt og ingen Steder mere værdifuldt end de Vers, mangfoldige Mennesker skriver til Glæde for sig selv, og en lille fortrolig Kreds, men som iøvrigt beskedent gemmes i Bordskuffen — hvor de ogsaa bør forblive, hvis Forfatteren ikke altfor pinligt vil erindre sine Læsere om det gamle Ord om „gode Folk — men slette Musikanter". *Sv. R.*

Barbra Ring: VILDBASSER. 2,25. (Aschehoug). En meget fornøjelig Bog — maaske endnu mere for Voksne end for Børn. Voksne vil nyde Barbra Rings vidunderlige Iagttagelsesevne, Børnene vil ofte genkende sig selv og more sig med de smaa Kammerater, der fortælles om. *Th. Ol.*

Erik Lie: TØNNE STORSKRYTER OG HANS VENNER. (Aschehoug). En fortrinlig Drengebog, som dog for danske Drenge maaske vil have en lidt fremmedartet Virkning paa Grund af den udpræget norske Udtryks- og Stavemaade.

Th. Ol.

DEN GAMLE HOSPITALSKJOLE

Fortælling skrevet til „De Unges Blad" af *J. J.*

DET var Nytaarsaften inde paa det store Hospital. Alle de syge Mennesker sov. Alle Lysene var slukkede, saa nær som en lille bitte Natlampe højt oppe i Loftet; den havde sin Opmærksomhed henvendt paa en underlig Knagen og Bragen henne i Krogen i det store Hjørneskab, hvor Hospitalskjolerne hang. De var kommen op at skændes om, hvem af dem, der havde haft de fleste og vigtigste Oplevelser i det henrundne Aar. Nogle af dem havde allerede hængt sig til at sove med hængende Ærmer og krøllede Folder; men de blev alle lysvaagne, da de hørte, hvorom det drejede sig; thi de havde da rigtignok alle Oplevelser, og det manglede bare, at man skulde tie, naar man overhovedet havde noget at tale om.

Pludselig sprang Skabsdørene op. Det var en ny Kjole, der havde pustet sig saa gevaltig op, at den ikke kunde faa Plads derinde. Den struttede med Lægene og slog med Ærmerne, medens den halvt sidevendt henvendte sig til de andre Kjoler. „I kan godt spare jeres Oplevelser, lille Børn, for naar I har hørt min, vil I være klare over, at alle jeres tilsammen intet er i Sammenligning dermed". Alle de andre tav og var lutter Øre, da den nye Kjole pustede sig helt op og begyndte: „Jeg har lige siden Juleaften været baaret af en ren Skønhed; hun er fra Syden, siger de, og hun har de nydeligste Krøller, helt naturlige og saa sorte, saa sorte. Hun siger ikke meget, saa jeg véd ikke, hvor klog hun er; maaske er det, fordi hun ikke har Tid; thi hvergang der kommer en Fremmed eller een med hvid Frakke paa ind i Stuen, saa skynder hun sig hen til sit Spejl for at ordne sine Krøller, og saa retter hun paa sig tyve Gange om Dagen mindst, og passer paa, at jeg har den smukkeste Holdning af jer alle sammen. Og saa bliver man lagt Mærke til, kan godt være, det er for Krøllernes Skyld, men lige meget, det er den sødeste Fornemmelse, jeg véd, saadan at blive lagt Mærke til".

„Er det det hele?" sagde en anden Kjole længere inde i Skabet, den kunde vel være saadan noget som halvslidt, „det er alt for lidt at vigte sig af, særlig naar du ikke véd, om hun er klog eller dum; thi det er dog egentlig det, det kommer an paa i denne Verden. Hun, der bærer mig for Tideu, forekommer mig umaadelig kedelig; men for en Maaneds Tid siden havde jeg det anderledes gemytligt; jeg blev baaret af en Dame, der kunde tale Tysk og Fransk og Katolsk, og alt hvad det nu hedder. Hun fortalte ustandseligt Historier fra fremmede Lande; ja, somme Tider var jeg nær ved at revne af bare Historier; det var næsten ikke til at holde ud, saa interessant var det, og saa kom jeg undertiden med i fint Selskab, hvor jeg hørte endnu flere Historier. Ja, det er dejligt at høre og se saa meget og altid være mellem dannede Folk, saa véd man altid, hvordan man skal opføre sig, og saa bevæger man sig saa frit; thi man er jo altid Situationen voksen".

De andre Kjoler lod ikke til at være særlig interesserede i den heller, men henvendte sig til en gammel, falmet, forslidt een, der hang langt inde i en Krog. „Kom frem, du gamle der", sagde de, „og lad os høre lidt af dig; synderlig køn er du ikke; men du maa da have oplevet noget, saa gammel du er". Den gamle Kjole skubbede sig lidt frem, ikke længere end den lige kunde ses, rettede Folderne lidt og sagde' „Ja, hun, der bærer mig for Tiden, kender jeg ikke rigtig, for hun siger ingenting, og naar nogen siger noget til hende, saa græder hun og er saa ulykkelig; det er alt, hvad der er at se paa hende. For en Maaned siden blev jeg baaret af en helt anden, en fin Dame, tror jeg nok; hun havde Ringe paa Fingrene og Guldur og Smykker og Naale og Krøller, som hun selv lavede, og hun havde fine Sko med spidse Næser og noget, de kalder franske Hæle; men hun fik Skænd, fordi hun ikke opførte sig passende, de andre kaldte hende en Gaas, og hun i den hvide Kjole sagde en Dag til hende, at hun skulde børste Tænder og klippe Negle, for saadan brugte man her paa Stedet, saa jeg kan ikke sige, jeg saadan følte mig tilfreds i hendes Selskab; thi hun var vist ikke rigtig saa fin, som hun selv troede. En anden, som bar mig for et halvt Aars Tid

siden, syntes jeg for Resten bedre om. Hun sagde ikke ret meget, ikke engang naar Papa spurgte hende ad; men Papa klappede hende paa Haaret og sagde, hun var en flink Pige; og hun kunde skrive Vers, saa nydelige, og nogle af dem sang hun til paa Melodier, hun selv havde digtet".

Natlampen gav et lille bifaldende Glimt, og de andre Kjoler sagde: „Har du ikke flere Oplevelser? Du er jo saa gammel og klog".

Den nye Kjole vendte Ryggen til, den gad ikke høre mere, men lænede sit træt ind til de andre med hængende Krave og slappe Ærmer; men de andre Kjoler rettede sig interesserede, og Natlampen lyste alt det, den lige kunde, da den gamle Kjole fortsatte: „Jo, den bedste, der har baaret mig, var en ældre Dame ifjor ved Juletid; hende længes jeg for Resten efter, for jeg var altid saa vel tilpas hos hende. Hun var hele Tiden saa stille og behagelig, og hun var opmærksom mod alle, ogsaa mig. Naar de andre haanede mig og sagde, jeg var gammel og grim, saa glattede hun paa mig og syede nye Knapper paa mig og sagde, hun holdt allermest af mig, for vi to passede godt sammen. Men det var nu underligt med hende, for hun var slet ikke som de andre. Naar de fortalte Historier om hinanden, saa sad hun ganske stille og tavs og saa bedrøvet ud; og naar de andre kappedes om at sidde øverst ved Bordet, saa satte hun sig allernederst, og saa endda mere tilfreds ud end nogen af de andre — —".

„Hvad bestilte hun?" afbrød en Kjole, der hang midt i Skabet. „Ja, det var noget forskelligt", tog den gamle fat paany; „hun laa i Sengen hver Dag til Middag, for hun var meget svag; men naar hun saa var kommen op, listede hun først rundt her inde paa Stuen og spurgte de andre, som ikke maatte komme op, om der ikke var et eller andet, hun kunde gøre for dem; og lidt var der jo altid: een vilde have et Glas Vand, en anden et rent Lommetørklæde, en tredie bad om en Bog at læse i, og en fjerde hjalp hun med at skrive Brev til sin Mor; og naar hun var færdig dermed, satte hun sig ganske stille i en Stol og læste i en tyk Bog. Den læste hun ogsaa i om Aftenen, naar hun var kommen i Seng. Jeg tror aldrig, hun fik den læst igennem, mens hun var her, og de andre saa altid saa nysgerrige paa hende, naar hun læste i den Bog; der var ingen af dem, der havde Mage til den; men det lagde hun slet ikke Mærke til; hun bare læste og læste og saa dertil saa glad og lykkelig ud, som om det havde været Juleaften eller Nytaarsaften, hvergang hun læste i den".

Den nye Kjole vaagnede pludselig op og udstødte et: „Uf, hvor hun har været kedelig!", men de andre lod, som de ikke hørte det, og een af dem spurgte: „Hvad mon der stod i den Bog?" „Ja, jeg véd ikke rigtig", svarede den gamle, „der var een af de andre, der spurgte hende en Dag, hvad det var, hun læste, og saa svarede hun bare: „Jeg læser om, hvordan man skal blive lykkelig; vil du laane min Bog?" Men det vilde den anden ikke".

„Kunde hun sy og brodere og synge og male?" spurgte en Kjole, der hang tilhøjre, „for det kan hun, der bærer mig". „Ja, det kan hun vist nok, for hun er en virkelig fin Dame", svarede den gamle taalmodig; „jeg hørte forleden Dag, hun sagde til Papa, at hendes Fader var Prokurator, og det er da noget, vi véd, at en Prokurator er en fin Mand, vist lige saa fin som Papa, og det er fint".

Men hun strikkede altid Strømper, store og smaa Strømper, og dem gav hun til en fattig Kone, der gik her og vaskede Gulv og pudsede Knive; hun havde saa mange Børn, sagde hun, og hvergang hun havde saadan et Par Strømper færdige, saa hun saa glad ud, meget gladere end de andre, naar de havde lavet meget finere Ting til dem selv.

Men nu vil jeg ikke fortælle mere om hende, for saa kommer jeg til at længes efter hende igen, og det gør ondt i Brystet". Dermed trak den gamle Kjole sig tilbage paa sin Plads og lod sig ikke mere se, og de andre saa lidt raadvilde ud, een og anden sukkede dybt, Natlampen blussede flere Gange i Træk, og Maanen smilede venligt ind gennem Vinduet og kastede en Straale saa hvid og klar, som den formaaede, lige ind i Skabet, i den Retning, hvor den gamle Kjole var forsvunden.

SÆRLIG FOR DE YNGSTE

1. **Begyndelsen.**
Manden tager Snapsen.

2. **Fortsættelsen.**
Snapsen tager en ny Snaps.

3. **Slutningen.**
Snapsen tager Manden.

En Forbudsplakat, som bruges i Japan.

Plakaten fremstiller en Mand, der drikker „sake" ɔ: Risvin, det almindelige Beruselsesmiddel i Japan.

Bibelspørgsmaal.

To Steder i Apostlenes Gerninger siger Peter om Herren, at han kender alles Hjerter. Hvor er det?

Gaade.

Mit første findes udi midt andet,
med andre Slægtninge sammen blandet;
mit andet findes paa hele Jorden
og er en Pryd for vor Klode vorden.

Mit hele er en usigelig Gave,
der har sit Udspring fra Edens Have;
men misbruges Gaven, forvandles den til
Forbandelsens blændende Gøglespil.

* * *

Løsninger sendes inden 1. Februar til „De Unges Blad"s Ekspedition, Søndergade 9, Aarhus.

Tændstik-opgave:

Billedet viser de to Firkanter, der bliver tilbage, naar de 8 Tændstikker er fjernede.

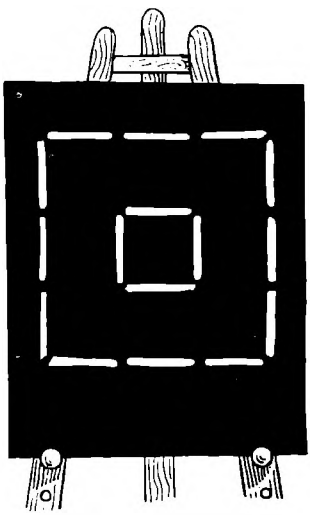

Løsninger til Hovedbrud i Nr. 24.
Bibelspørgsmaal: Daniel.
De forsvundne Æbler: 15. *Logogrif:* Studiner.
Ang. Præmieuddelingen: se næste Nr.

INDHOLD: *Et glad Menneske*, af Pastor Johs. Larsen, Middelfart. *Meddelelser. Toyohiko Kagawa, en kristen Arbejderfører*, ved Frk. E. Bille, København (illustr.) *Kirken og Ungdommen*, Brev fra Formanden. *Ordet frit. Alverdens Drenge*, af Svend Rehling (illustr.) *Katekismus-Børn*, af Gunner Engberg. *Fra Arbejdsmarken* (illustr.) *Skriftligt Kursus. Boganmeldelser. Den gamle Hospitalskjole*, af J. J. SÆRLIG FOR DE YNGSTE: *En Forbudsplakat fra Japan*, tre Billeder. *Hovedbrud* (illustr.) OMSLAG: Gaveliste. Bekendtgørelser.

Ledere som gerne vil blive dygtige til Arbejdet

Bladet udkommer med mindst 16 Sider den 1. i Maaneden og koster 3,00 for Kalenderaaret. Bestilling modtages paa alle Postkontorer og hos Landposten, hvorefter Januar-Nummeret leveres.

bør holde Ledernes Blad UNGDOMSARBEJDEREN. Aargangen, som netop er begyndt, vil bringe vægtige Bidrag fra førende Mænd og Kvinder i Ungdomsarbejdet.

En Gavebog!

MOR OG BARN

EN BOG FOR UNGE MØDRE

•

INDHOLD

Moderen — Daaben — Det første Leveaar — Opdragelse til Lydighed — Tugt — Sundhedspleje — Hjemmets Maaltider — Den simpleste Sygepleje — Leg og Arbejde — Børn og Penge — Den første Undervisning — Søndagen — Barnets Aftenbøn — Samliv mellem Søskende — Hjemmet og Skolen — Børnenes Opdragelse til Kristne.

•

Oversat efter den svenske Originals

40. Tusinde.

Pris 2,00, i Stofbind med Guldsnit 5,00.

DE UNGES FORLAG

Vi vil gerne

sende Dem en Fortegnelse over Forlagets Bøger. Den indeholder alt, hvad der er udkommen til Dato, og De kan i den finde Bøger, der egner sig til Gavebrug og Højtlæsning. Send os et Brevkort idag.

De Unges Forlag, Søndergade 9, Aarhus.

Martha Sahl's Fagskole for Husholdning,
Helenevej 1 A, København V. Dag- og Aften-Kursus beg. til Januar, April og September. Elever optages med og uden Pension. Program sendes.

FÆDRENES TRO

Ti Sange med Melodier
udgivet af
SVEND REHLING

Pris 1,50

DE UNGES FORLAG

Aarsmødet i Holbæk

Søndag d. 27. Januar 1924 for Nordvestsjællands K. F. U. M. og K.: Kl. 10 Festgudstjeneste ved Landssekretær, Pastor Svend Rehling, Aarhus. Kl 2 Forhandling. Emne: „Vidnesbyrdet i os, ved os og om os". Sekretær Toft, Roskilde, indleder. Kl. 7½ Ungdomsmøde Pastor Nielsen, Asmindrup, og Højskoleforstander Juhn, Faarevejle. — Alle Møder holdes i Kirken. — De Unges Sangbog benyttes og faas ved Mødet. — Til Lederne: Bed og arbejd, saa Mødet maa blive godt forberedt!

Vodskov Epileptikerhjem.
Telf. 44. (statsanerkendt). Telf. 44.
Optager Mænd, der lider af Epilepsi.
A. Sørensen.

Løgumgaard Præliminær- og Studentereksamenskursus
(Indre Missions Kostskole)
pr. Løgumkloster forbereder unge til Præliminær- og **Studentereksamen** paa kort Tid. Nyt Hold til Præliminæreksamen begynder 6. Januar. Understøttelse kan søges. Nærmere ved
Harbo Andersen, Forstander.

Haslev Orgelfabrik,
Telefon 405. — Privat Tlf. 398.
Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).
Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.
Gode Afbetalingsvilkaar.
10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.
— Pianoer til billige Priser. —

For 12 Kr.

sender jeg Dem — trods Prisstigning — portofrit pr. Efterkrav et smukt Sæt til Soveværelse paategnet paa ekstra godt Hørlærred i pæn og let engelsk Syning: 1 Pyntehaandklæde (Stør. 140×70 ctm), 1 Smudspose (70×50), 1 Løber, Toiletløber (65×33), 4 Flacon.
Garn dertil ekstra 3 Kr.
Er De ikke tilfreds, da sendes Pengene tilbage. — Husk Spisestuesættet til 11,50 (4 Dele).
Skriv straks til
M. Madsens Broderifabrik, Give.

Billige Broderier!
Lyseduge, Hør, 2,25. — Løbere, Hør, 1,50. — Lyseduge, Ima Hør, 3,00. — Løbere, Ima Hør, 2,00. — Lyseduge, graa Hør, 3,00. — Løbere, graa Hør, 2,00. — Lyseduge, drap Hør, 3,00. — Løbere, drap Hør, 2,00. — Kaffeduge, Hør, 6,50. — Kaffeduge, extra Ima Hør, 9,75. — Pudebetræk, Ima Medium, 2,50. — Pudebetræk, Ima Hør, 3,75. — Molls-Lyseduge 3,00. — Molls-Løbere 1,50.
Adr.: **Tegnekontoret,**
Ørstedsgade 20¹, Vejle.

Frimærkesamlere.
Gode og billige Udvalg i Frimærker tilsendes paa Forlangende.
C. Hansen, Sparekasseassistent,
Dronningholmsvej 63, Svendborg.

Damer lærer at sy og tilskære
Kjoler, Kostumer og Børnedragter.
Tilskæreren skolen,
Nørrebrogade 26 — København.
Dagmar Mikkelsen.

Kolonien Filadelfia
søger unge, dannede Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.
Henvendelse til Forstanderinde, Frk. **Inger Hvild,** Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

Ekspeditrice.
En troende Dame, dygtig og energisk, med Kendskab til Branchen, Tricotage og Børnekonfektion, kan faa en varig Plads straks, senest 1. Marts.
N. P. Nielsen, Kerteminde.

Manufakturist.
En ung Mand paa 22 eller 25 Aar, som er dygtig Sælger, kan faa Plads i Horsens til 1. Februar.
Billet, mrkt. „**A. H.**", med Fotografi og Anbefalinger modtager dette Blads Kontor i Løbet af 8 Dage.

DE UNGES BLAD

„De Unges Blad" udgaar den 1. og 15. i hver Maaned, kan bestilles paa alle Posthuse og i alle Boglader og koster **Kr. 2,00** halvaarlig. Abonnentsamlere, der tager mindst 10 Eksemplarer, bedes henvende sig direkte til Ekspeditionen af „De Unges Blad", Søndergade 9, Aarhus.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

1. FEBRUAR
1 9 2 4

42. AARGANG
NUMMER 3

Kongefamilien forlader Diakonissestiftelsen efter Indvielsen.

Gode Bøger er en stadig Kilde til Glæde.

7 Bøger
◦ à 2,50 ◦

Ud fra den Betragtning er det aldrig for tidligt at begynde paa at skabe sig en Bogsamling.

Dette saa meget desto mere, som der hvert Aar udkommer Bøger, der hurtigt udsælges og maaske ikke trykkes paany. I adskillige Tilfælde vil det være Bøger, som det var værd at eje.

Dertil kommer, at selv om man om 10 Aar ikke ser med de samme Øjne paa de Bøger ens Reol rummer, saa vil det vise sig, at mange af de Bøger, man købte som ung, er blandt dem man sætter størst Pris paa

Det vil gaa saaledes for den, der venter med at købe Bøger indtil han synes, han har Raad til at købe et større Antal paa een Gang, at han næppe faar Raad til det, og i hvert Fald ikke kan faa de Bøger, der er Mulighed for at faa i Dag.

Vi har i det forløbne Efteraar udsendt 15 nye Bøger, Bøger med meget forskelligt Emne, men Bøger som det er værd at eje. Af disse Bøger nævner vi nedenfor 7, alle til den overkommelige Pris 2,50. Begynd med een af dem, med nogle af dem, eller med dem alle.

OLAF JESSEN: **Det koster ej for megen Strid —,** en Barndoms- og Ungdomshistorie.

H. A. VACHELL: **Skolen paa Højen,** en Roman om Venskab, ib. 4,50.

PETER POULSEN: **Til Kamp, til Kamp —,** en sønderjysk Soldats Oplevelser under Verdenskrigen. Med Billeder.

MARSHALL BROOMHALL: **General Feng,** en Jesu Kristi Stridsmand. Med Billeder.

MADS NIELSEN: **Breve fra Grøftekanten.** ib. 5,50.

VILLADS CHRISTENSEN: **Vejen til personlig Kristendom.**

ELSA BLOMQVIST: **Rigmor,** en Fortælling for unge Piger, ib. 4,50.

De Unges Forlag · Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

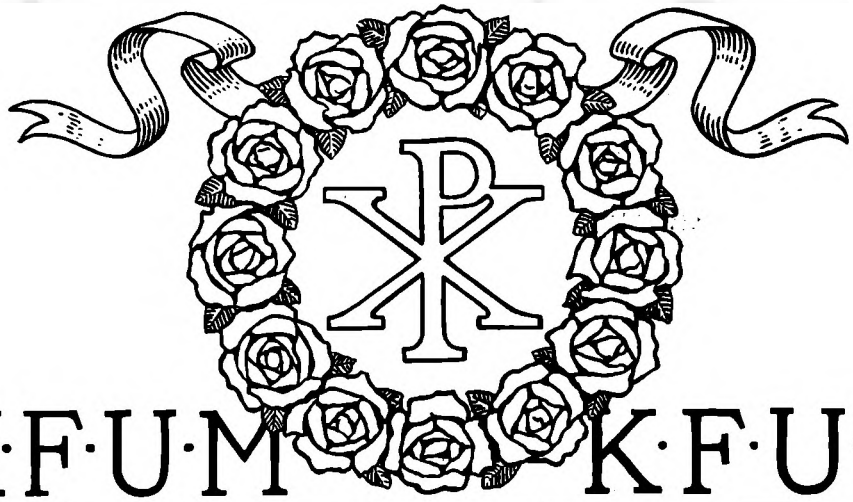

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 3 1. FEBRUAR 1924 42. Aargang

DEN ALVORLIGE BØN

Af *Olaf Jessen.*

I bede og faa ikke, fordi I bede ilde (Jak. 4, 3).

DU har bedet mange Bønner, som du ikke fik opfyldt. Nu bagefter kan du se, at det ofte var til dit eget Bedste, naar du ikke fik Opfyldelsen. Guds Øje saa længere end dit, og det var et Udtryk for hans Barmhjertighed, naar du ikke fik det, du bad om og som maaske vilde have været dig til evig Fortræd. — Men endda bliver der Bønner tilbage, som du ikke fik opfyldt, og du forstaar det ikke ret, thi du synes dog, de maatte være efter Guds Sind. Du har bedet om Hjælp mod dine Fristelser, men du mærker ikke, det har hjulpet videre, du maa stadig slaas med de samme Skødesynder, og din Vej er fremdeles plettet af Nederlag. Eller du har bedet om Frelse for nogle af dine kære, men der er ingen Forandring at spore, de er stadig lige langt fra Guds Rige. — Mon Forklaringen ikke er at finde i Jakobs Ord: du beder og faar ikke, fordi du beder ilde? Og nu er Fejlen næppe den, at du beder med forkerte Ord, at din Bøn ikke er velformet nok, thi Herren ser ikke paa Formen, men paa Hjertet, og det vil sige, han spørger, om du ogsaa selv i Aand og Sandhed vil stride for at naa det, som du nævner i din Bøn.

Bestandig beder du Herren om Renhed i Tanke og Færd. Men er du ogsaa villig til at stænge Døren for de fristende Tanker, gaar du uvægerligt uden om de Bøger og Billeder og Teaterforestillinger, som du véd forgifter din Fantasi? Er du rede til at vende Ryg til din Fristelse og tage Afstand fra Synden? Eller du har i flere Aar bedet om nogle Menneskers Frelse. Tager du saa ogsaa Følgen af din Bøn, vidner du for de Mennesker med Ord og Liv, viser du en utrættelig Kærlighedens Opfindsomhed for at drage dem ind paa Frelsens Stier? — At bede Herren om Hjælp i et eller andet Forhold uden at ville bringe de Ofre, som Bønnens Opfyldelse kræver, uden at ville gaa den Vej, som fører frem til Hjælpen, det er at bede ilde, det er en forfængelig Bøn, og du maa ikke undre dig over, at Bønnen ikke nytter. — Rige Gaver kan Herren give os som Svar paa Bøn, men Betingelsen er, at vi begynder Bønnen med at række Gud en Gave, nemlig vor Vilje. Først naar vi har lagt vor Vilje i Guds Haand, er Betingelsen for Bønnens Opfyldelse til Stede. Og her staar da Kampen, thi det er svært at give Herren sin

Vilje. Sagtens har vi ikke naaet det endnu, og maa bestandig kæmpe for at opgive vor egen Vilje, men endda er vi under Herrens Velbehag og naadige Forjættelse, thi Herren ser paa Hjertet.

En retfærdigs Bøn formaar meget, naar den er alvorlig, siger den samme Jakob i sit Brev, og den alvorlige Bøn, det er den Bøn, som vil bringe Ofret for Bønnens Opfyldelse, thi Bøn og Arbejde kan aldrig skilles.

MEDDELELSER

GIROKONTO 7332, K. F. U. M. & K. F. U. K. I DANMARK. Det bedes altid bemærket paa Kuponen, hvad Pengene er til.

FORSIDEN. Billedet paa Forsiden viser det Øjeblik, da Kongen, Dronningen og Kronprinsen forlader Diakonissestiftelsen. De følges til Vogn af Forstanderen, Pastor Koch, Forstanderinden, Søster Alvilda Ræder, og af Bestyrelsens Formand, Professor Nyholm. Se iøvrigt Artiklen Side 40.

PRÆMIEUDDELING. I Bladets Julenummer udsatte vi 10 Præmier at fordele blandt de rigtige Besvarelser af Bibelspørgsmaalet. Der indkom 68 rigtige Besvarelser. Ved Lodtrækning tilfaldt Bogen: *Det koster ej for megen Strid* følgende seks:

Peter Høfring, Tagkær, Christiansfeldt, Sønderjylland.
David Christiansen, Vandborg pr. Bonnet.
Magda Bundgaard, Nørregade 11, Struer.
Vilhelm Kristensen, Poulstrup pr. Vraa.
Charles Hansen, Ansager.
Klara Nielsen, Heden, Sindal.

Bogen: *I Arbejdstrøje* tilfaldt følgende fire:

Maren Thomsen, Hemmet.
Anna Rasmussen, Ørbyhage pr. Vonsbæk.
Kirstine Jørgensen, Donslund Mølle, Holsted.
Elisabeth Jensen, Skovvej 15, Kerteminde.

INDSAMLINGEN TIL DE TYSKE K. F. U. M.- OG K. F. U. K.-SEKRETÆRER. Der er nu indkommet saa meget, at vi har kunnet afsende 3000 Kr. til *hver* af de to Organisationer i Tyskland.

Det er ikke til at sige, hvor mange Billioner Mark, det er; men de takker hjerteligt dernedefra for den gode Hjælp.

OVER 300 BILLEDER, DIAGRAMMER OG KORT fra K. F. U. M.-Arbejdet i Danmark indeholder den Billedudstilling, som paa Landskontoret i Aarhus blev fremstillet til Ophængning paa Pörtschach-Konferencen. Billederne er opklæbet paa 33 store Kartoner.

Udstillingen kan udlaanes til Foreninger til Brug ved Fester, Bazarer, Lederkursus m. m. — For at faa dækket en Smule af Fremstillingsudgifterne, har man fundet det rimeligt, at der betales 10 Kr. + Forsendelsesomkostninger for hvert Udlaan.

Henvendelse til K. F. U. M.s Landskontor, Søndergade 9, Aarhus.

DEN NORDISKE REJSESEKRETÆR, Frk. Ingibjørg Olafsson, har paataget sig at repræsentere Danmark ved K. F. U. K.s Verdensbestyrelsesmøde i Washington i Foraaret 1924 og derefter at foretage en Møderejse til de skandinaviske Menigheder i Amerika. Frk. Olafsson kan derfor foreløbig ikke holde Møder i Danmark.

HASLEV UDVIDEDE HØJSKOLE søger at dygtiggøre unge Mænd og Kvinder til Arbejde i Guds Rige. Hovedfagene er derfor Bibelstudium, Kirke- (Missions-) historie og Dansk. Sommerskolen er fra Maj til August og Vinterskolen fra November til Maj. Da Betalingen for Undervisning og Ophold kun er 90 Kr. mdl. for Vinterskolen og 80 Kr. for Sommerskolen, og da den sædvanlige Amtsunderstøttelse kan søges henholdsvis inden Juli og Januar, bør Pengespørgsmaalet ikke afholde nogen fra at komme. Henvendelse til Forstander Davidsen eller Forstander Pagh-Petersen, Haslev.

NY SEKRETÆRER. Cand. theol. *Einar Gad* er fra 1. Decbr. 1923 ansat som Sekretær for K. F. U. M. i Randers. Cand. theol. *E. Dinesen*, er ansat som Sekretær for K. F. U. M. i Hellerup.

NY KREDSFORMAND. Pastor *Brygmann*, Rubjerg, er valgt til Kredsformand fos 21. Kreds (Hjørring-Kredsen).

NYE FORENINGER. Følgende K. F. U. M. er optaget i Landsforbundet: *Ølgod*, 27. Kreds, (stiftet $^{14}/_{12}$ 1923) med 16 Medlemmer, Formand: Indremissionær L. P. Olsen, Ølgod. *Lundum-Hansted*, 15. Kreds, (stiftet $^{7}/_{12}$ 1923) med 14 Medlemmer, Formand: Lærer Kr. Rasmussen, Raadved Skole pr. Lundum. *Asminderød-Fredensborg*, 3. Kreds, (stiftet $^{1}/_{1}$ 1924) med 12 Medlemmer, Formand: Slotspræst, Greve Viggo Moltke, Asminderød pr. Fredensborg. *Bonnet*, 24. Kreds, (stiftet $^{4}/_{1}$ 1924) med 14 Medlemmer, Formand: Chr. Jørgensen, Bonnet St.

Følgende K. F. U. K. er optaget i Landsforbundet: *Asnæs*, 5. Kreds, (stiftet $^{1}/_{10}$ 1920) med 22 Medlemmer, Formand: Enkefru Laurine Nielsen, Villa „Fredely", Asnæs. *Lundum-Hansted*, 15. Kreds, (stiftet $^{6}/_{12}$ 1923) med 16 Medlemmer, Formand: Fru Emilie Rasmussen, Raadved Skole pr. Lundum. *Kauslunde*, 10. Kreds, (stiftet $^{29}/_{6}$ 1923) med 13 Medlemmer, Formand: Bødker L. R. Larsen, Kauslunde Mark, Kauslunde St. *Herløv Sogn*, 4. Kreds, (stiftet $^{5}/_{9}$ 1923) med 14 Medlemmer, Formand: Sognepræst A. Westhausen, Herløv St.

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *Sandby & Omegn:* Johannes Petersen, Skovmark pr. Vetterslev. *Aabyhøj:* Bagermester Wadt, Silkeborgvej, Aabyhøj. *Aarhus, Frederiksbjerg:* Pastor Sv. Hauge, Ingerslevs Boulevard 10, Aarhus. *Brande*: Købmand J. K. Nielsen, Brande. *København. Sct. Thomas Sogn*: prv. ant. Sekretær: Frido Skourup, Grenaagade 6, Ø. *Valby:* Pastor H. Ehrhardt, Mølle Allé 5, Valby. *Aabybro*: Bestyrer H. Chr. Larsen, „Arbejde adler", Aabybro.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Klemensker*: Fru Frida Bech, Rosenvang pr. Aarsballe. *Vejrum*: Lærerinde Frk. K. Hvidbjerg, Vejrum nr. Skole pr. Struer. *Hvidbjerg*: Frk. Dorthea Kræmmer, Helligkilde pr. Hvidbjerg St. *Holbæk*: Fru Sparekassebogh. E. Holst, Villakvarteret 93, Holbæk. *Sejerslev*: Frk. H. Djernis, Skærbæk, Sejerslev pr. Nykøbing M. *Finderup*: Frk. Marie Hansen, Østergaard, Finderup pr. Herborg. *Helligsø-Gettrup*: Fru Pastorinde Bodil Lund, Helligsø pr. Gettrup. *Helnæs*: Fru Augusta Jørgensen, Helnæs pr. Ebberup.

Johannes Rasmussen.

NYT FRA VORT ARBEJDE I KINA

HILSEN FRA
JOHANNES OG ELLEN RASMUSSEN

Ellen Rasmussen.

NYLIG hjemkommen fra Kina bringer vi en Mængde Hilsner fra dem derude, baade fra de Venner, de danske K. F. U. M.er har vundet sig blandt Ungdommen, og ikke mindst fra Poul Baagøe og Hans Magle. — Den Hilsen bliver der nok Lejlighed til paa mere personlig Maade at bringe til mange i de kommende Maaneder og supplere den med Meddelelser om dem, der sender den.

Disse Linier skulde imidlertid ogsaa bringe Bud om nogle af de vigtigere Begivenheder indenfor vort Arbejde disse sidste Maaneder.

Nationalkomitéen i Shanghai. Fra denne fik jeg paa Gennemrejsen en Hilsen og Tak at bringe og især fra Generalsekretæren for Kinas K. F. U. M., Dr. David Jüi, som desværre er syg og paa Orlov. Han udtalte, at han gerne vilde besøge Danmark, hvis en paatænkt Rekreationsrejse kunde lægges til Rette. Til ham er der fra Komitéen, som jeg ved første Lejlighed forelagde dette, sendt en Indbydelse til at gæste Danmark i nogle Maaneder og søge lidt af den Ro her, som han ikke kan finde i Kina. — Vi, som repræsenterer eder i Kina, er saa visse paa, at vi i K. F. U. M. herhjemme har faaet noget at bringe, som er værdifuldt for hele den store K. F. U. M.-Familie — ogsaa og maaske særligt den i Kina, og vi vilde meget gerne, denne gode, kloge Mand skulde komme og se selv. —

Harbin. Det unge K. F. U. M.-Arbejde dér har jeg længe følt var kommet ind paa en farlig Bane. De har ventet saa længe deroppe paa at faa begyndt og stadig bedt om Hjælp. Saa begyndte de tilsidst med en ung kinesisk Sekretær der kun kendte lidt til Arbejdet, — indtil Baagøe endelig i Foraaret 1922 kunde komme derop. — Det er som om denne Dæmmen op for Energien har virket et saadant Krav hos ledende kristne Kinesere om, at nu skal det gaa med Ekspresfart,

saa det slet ikke kan modstaaes. Dette i Forbindelse med at Starten var gjort, inden en erfaren Arbejder var til Stede, har gjort det meget vanskeligt for Baagøe, der ganske mod sin Natur har maattet søge at bremse, hvor de andre vilde slaa alt for stort op. Under de Forhold har vi maattet erkende, at vi ikke kan hjælpe dér — i alt Fald nu, — da vi ikke bør være medansvarlig for en Kurs, der let kan føre bort fra, hvad vi har erkendt for den rette Vej: først at vinde en Flok unge Mænd, som i Tro paa Jesus Kristus kan og vil bære Arbejdet — og saa først lukke Døren vidt op. Denne Situation har vi maattet forelægge vor Komité, som har besluttet, at Baagøe bør tage Arbejdet op i en af de andre Byer, hvor der er saa stærk Brug for hans Kræfter; og derom forhandles der nu med Nationalkomitéen. — Men lad os fremdeles huske Arbejdet i Harbin K. F. U. M. og bede, at det maa gaa langt bedre, end vi tør vente. Der er *gode* Mænd med i det og meget selvstændige Mænd, — de maa saa gøre deres egne Erfaringer. —

Mukden. Her er jo Grunden lagt gennem 10 Aars Arbejde, — og nu bygges der endelig et dejligt stort Hus for K. F. U. M. Arkitekten er en dansk Mand, Prip Møller, som for to Aar siden rejste ud i Forbindelse med D. M. S. Hans Arbejde bliver Danmarks Indsats i et stort K. F. U. M.-Byggeforetagende, som ellers — for første Gang i Kina — udføres for kinesiske Penge. Mens Huset bygges, og vi endnu er i de gamle alt for smaa Lokaler, forbereder Staben af Arbejdere sig. En skal paa et Aars Kursus i det kristne Universitet i Peking; men den mest lovende af vore unge kinesiske Sekretærer har vi bedt om, maa faa et Kursus i Danmark. Vor Komité har nu taget dette op, og vi haaber i Foraaret at faa Jen Jü Heng til Danmark. —

Antung. Sidste Foraar indviedes de nye gode Lokaler, Foreningen har faaet her. I Sommerens Løb har Magle slidt med at faa Sekretærboligen rejst, — og nu har vi dér et udmærket Hus, som vi især er taknemmelige for, fordi Fru Magles Helbred er saa skrøbeligt, — en Byrde, de bærer tappert men stadig trænger til Hjælp med. — De har ogsaa i Antung haft en vanskelig økonomisk Situation at kæmpe med dette Efteraar, — især paa Grund at den store Oversvømmelse sidste Sommer, — men de er foreløbig kommen godt igennem det. —

— — —

Til disse korte Meddelelser skal blot tilføjes de bedste Ønsker for 1924 og det Haab, at baade Glæderne og Vanskelighederne maa blive taget op af alle K. F. U. M.er, der er Medarbejdere i Tjenesten, vi har faaet i Kina.

MANGEL PAA TRO GIVER OVERTRO

Af Olf. Ricard.

OVERTROEN er et af Troens Beviser. Den er et Vidnesbyrd om, at den menneskelige Sjæl er mystisk anlagt og ikke kan undvære et Forhold til det usynlige. Og Overtroen er Vantroens Straf. Vil Menneskene ikke tro den sande Guds Aabenbaring, saa varer det ikke længe, før de forvilder sig ud i Overtroens Mose.

Det var saadan i den gamle Pagts Dage. Man vilde ikke agte paa Profeten Esajas' Tegn og Juleforjættelser, men man listede til Aandemanere og Spaakoner for at faa sin Skæbne at vide: „Og naar de vil sige til eder: Søger til Spaakvinderne og til Tegnudlæggerne, som hviske og mumle, siger: Skal ikke et Folk søge til sin Gud? Skal man søge til de døde for de levendes Skyld?"

Saaledes var det paa Kristi Tid. Herodes vilde ikke tro Johannes' Tale og endte med at halshugge Troens Forkynder. Hvad sker? Nogen Tid efter hører han om de mærkelige Tegn, Jesus gør — og siger: „Det er Johannes Døber, som gaar igen!" Hans Vantro gør ham overtroisk, hans onde Samvittighed ser Spøgelser.

Selv Apostlene var ikke fri. De ser Herren komme skridende hen over Bølgerne — og skriger af Rædsel og siger: „Det er et Spøgelse!"

Og det er saa den Dag i Dag. Spaakonerne har mægtig Søgning i vore Dage og tjener store Penge. Jeg traf ved et Tilfælde paa en saadan i mit Sogn. „Alle Slags Mennesker kommer her", sagde hun, „fine Damer og fattige Piger, kri-

stelige Damer ogsaa, sent om Aftenen, naar jeg er gaaet i Seng, banker de paa min Dør og tigger og beder mig om at staa op for at spaa dem; men jeg siger, de maa komme igen!" Og Spiritisterne kan rejse hele Templer og danne hele Menigheder. Selv bedragne bedrager de andre. Okkulte Kræfter, som Videnskaben endnu ikke er færdig med at klarlægge og ordne, tages i den religiøse Humbugs Tjeneste. Altsammen, fordi Menneskene ikke vil tro det gamle, ærlige Evangelium. Ingen er saa overtroiske som de vantro. Det er bekendt, hvorledes en fransk Prins i Aarhundredets Midte, der var berømt som en frivol Spotter, vilde gøre et udfordrende Gilde paa Langfredag med sine Venner. Da de skal til Bords, viser de sig at være 13, fordi en har faaet Forfald. De var ikke til at formaa til at gaa til Bords. Til sidst maatte man leje et Bybud til at være „den fjortende".

Nu, jeg var selv trettende til Bords for nogle Aar siden et Sted. Og inden Aarets Udgang døde en af de tilstedeværende, en Mand i sin bedste Alder.

Men jeg maa rigtignok tilføje, at jeg har før og siden baade tre og fire Gange været de „tretten til Bords", og vi lever alle vel den Dag i Dag.

Jeg minder derom, fordi mange kristne ikke er kommen længere end Apostlene i det Stykke, de slæber endnu om med en god Portion Overtro.

„Det var dog en dejlig Lysedug", udbrød en Gæst forleden og saa nærmere paa den: „Uh! det er jo Paafugle! Den vilde jeg ikke have liggende paa mit Bord!" — „Kan De da ikke lide Paafugle?" — „Véd De da ikke, at Paafugle bringer Ulykke?" — Nej, det vil jeg tilstaa, det vidste jeg ikke. Hun kan selv være Paafugl, kan hun.

„I god Tid sagt!" og saa banker man under Bordet!

Smaa Bjørne og Mænd foran paa Automobiler skal til en Begyndelse være en Mode, Abekatteri — og ender med at „bringe Held".

Nogle tør ikke træde paa Stregerne mellem Gadens Fliser. I lang Tid havde vi ingen Sporvogns „Linie 13" i København, Hotellerne har heller ingen Nr. 13. Hvad er alt det? Taabelig Overtro, dum Spøgelsefrygt. Det fordrives kun paa een Maade: ved sand, levende Kristentro.

OM „LANDEGRÆNSEN"*)

Af *Carl Hornbech.*

MAA jeg i Anledning af Pastor Engbergs Stykke om „Landegrænsen" bede om Plads for følgende:

Naar Spørgsmaalet er om det danske Riges gamle Grænse, Grænsen ved Danevirke, da „mobiliserer vi ikke de døde mod de levende", naar vi er mange, som trods alt haabe paa og bede om, at den Grænse, der blev flyttet nordpaa for kun 60 Aar siden, atter maa blive flyttet tilbage.

„Historien" er den, at der er mange af dem, der har oplevet denne tunge Tid, som endnu lever; — Ranet af Slesvig i 1864 kan ikke sidestilles med gamle historiske Begivenheder som Frankrigs Erobring af Alsace-Lorraine i 17. Aarhundrede og vort eget Tab af de skaanske Provinser.

Over disse Begivenheder har Tiden til en vis Grad lagt sit Slør, — men vort Tab er for friskt til, at i alt Fald mange af Danmarks unge kan slaa en Streg over det, og den haabende Kærlighed til den foreløbig tabte Del af Slesvig holdes i vore Dage endnu mere varm, naar vi betragter den allersidste Tids Udslag af brutal Køllerpolitik overfor vore Landsmænd paa den anden Side Grænsen.

Thi: det har slet ingen Hast for den, der tror! Og vi kan ikke begrave „Historie", som kun er 60 Aar gammel!

Fredericia, Januar 1924.

*) Ved en Trykfejl havde Engbergs Artikel faaet denne Overskrift. Der skulde have staaet: Landegrænser. *Red.*

Marokkanske Drenge.

SØNDAG D. 17. FEBRUAR

Af *Gunner Engberg.*

JEG har set Digtekunsten gaa i Pengenes Tjeneste! Den Historie kommer om lidt. Men lad mig nu først sige, at jeg er uhyre spændt paa, om Drengene i vore Ungdoms- og Yngsteafdelinger og Spejderne og F. D. F. — om de i Dagene omkring d. 17. Februar „*giver* en Krone og *skaffer* en Krone" til K. F. U. M.s Verdensforbunds nye Drengearbejde. Det *skulde* give 10,000 Kr. ialt, — og hvem véd, hvor meget det *kan* give, for der er 20,000 Drenge!

De forskellige Blade, som Drengene ser, har fortalt derom. „Danske Drenge", „Væbneren", „Gymnasiastbladet", alle vore Maanedsblade har bragt Tekst og Billeder om *Alverdens Drenge* og deres Kaar, om K. F. U. M.s Verdensforbunds store Planer og deres Muligheder. Et lille Skrift, med mange Billeder, uddeles i 20,000 Eksemplarer i vore Foreninger.

Lad os nu tænke os, at Drengene er underrettede og ivrige, og lad mig i Stedet fortælle „De Unges Blad"s Læsere og Læserinder, hvorledes det kom.

Det begyndte i *Pörtschach* i Fjor Sommer. Vi var alle enige om, at K. F. U. M.s Verdensbestyrelse skulde have sit Ministerium for Drengearbejde. En Bestyrelse blev nedsat i Sommerens Løb (der er alle Hudfarver i den!); Løn og Arbejdspenge skulde skaffes til 6 Sekretærer (de fire er fundne, en fransk Svejtser, to Amerikanere, en Englænder). Spørgsmaalet var nu, hvad hvert Land kunde skaffe — altsaa de „stærke" Lande, som forstaar sig paa Drengearbejde, som har Missionssind og økonomisk Overskud, — til Hjælp for de „svage" Lande.

Persisk Dreng leder blinde Tiggere.

Kan Danmark skaffe 10,000 Kroner? En Tandlæge erklærede, at det var saa let som at klø sig i Nakken. Og han har Ret, — *hvis Drengene selv bliver varme for Sagen.* Det er det, vi arbejder for, maa ske!

Et Udvalg udarbejdede Planerne. Et Møde blev holdt i København, af Pörtschach-Deltagere. *Van Dis* talte om Sagen, hvor kan kom, — og i Aarhus trykkede 5—600 Drenge ham i Haanden. Jeg har læst i et svensk Blad, at de vil se — 17. Febr. — om de Haandtryk betød et Løfte! De er nemlig i Gang paa lignende Maade i Sverige og i Norge, i Holland og i England. Og i Amerika siger de: „Der er Masser af Dollars herovre til den Sag, hvis Europa vil gøre noget selv".

Nu er saa Sagen lagt hen til vore Drengeafdelinger og deres Ledere. Jeg synes, at de, som her har trukket Læsset, har gjort sig Umage. Især synes jeg, at Samarbejdet mellem *Harald Jessen* (det er Tallene!) og *Svend Rehling* (det er Poesien!) har sat smukke Frugter i mange Farver!

I skulde saaledes se *fire store Plakater*, — de forevises i Dag i min Stue; de kan ses i Februar i vore Ungdoms- og Yngsteafdelinger. De

ligner hinanden, saa man straks forstaar, det er samme Sag, de agiterer for. De er forskellige, saa de maa studeres hver for sig. De har fælles store Indskrifter om „Alverdens Drenge" og „Danmarks Drenge", om *„Hver Dreng en Krone"*, om at K. F. U. M. kan hjælpe Alverdens Drenge, hvis vi vil hjælpe K. F. U. M. osv. Og saa har hver Plakat sine smaa Vers, som Tusinde Drenge kan udenad, naar dette læses. Paa den *røde* Plakat staar f. Eks.:

„Vi, som lik et agert Land
og altid dagligt Brød
lad os gøre, hvad vi kan
for dem, der lider Nød.

Du, som lik et dejligt Hjem
og Lykkens lyse Kaar —
tak din Gud, og tænk paa dem,
der nu har onde Aar!"

Den *gule* siger:

„Vi vil ikke staa til Skamme,
alle Mand.
Danske Dreng, gør med det samme,
hvad du kan.

Vi kan naa det, hvis du bare
hjælper til;
og en Krone kan du klare,
hvis du vil".

Jødedreng med Amuletter mod „onde Øjne".

Der skal bl. a. ogsaa *Humør* til en Drenge-Indsamling. Derfor hedder det paa den *blaa* Plakat:

„Hvis vi Verdens Drenge
hjælpe vil —
Penge, Penge, Penge
maa der til!

Samme Sind og Tanke:
løft i Flok!
Der er gode, blanke
Kroner nok".

Og den fjerde Plakat siger:

„Hæng i, hæng i, hæng i,
10,000 rundet!
Naar Kampen er forbi,
er Sejren vundet.

Klem paa, klem paa, klem paa,
slaa Gnist af Staalet.
Hvis hver sit Slag vil slaa,
saa naar vi Maalet".

Det er den grønne Plakat, og Haabet er lysegrønt.

Foreløbig konstaterer jeg, at jeg har set Digtekunsten gaa i Kærlighedens Tjeneste. Og den 17. Februar faar vi at se, om det, der er talt og skrevet og bedet for den Sag, har kaldt vore Drenge frem til Kærlighedens Tjeneste.

Det omtalte Hefte, Gavekonvolutter og de fire farvede Plakater kan faas ved Henvendelse til K. F. U. M.s Landskontor, Søndergade 9, Aarhus.

Sydamerikanske Drenge.

INDVIELSE AF DIAKONISSESTIFTELSENS NYE MODERHUS

Af *Karen Ræder.*

VED en smuk og stemningsfuld Højtidelighed indviede *Den danske Diakonissestiftelse* Søndag den 13. Januar sin store nye Tilbygning, som rummer Stiftelsens „Moderhus", i Overværelse af Kongen, Dronningen og Kronprinsen samt flere andre Medlemmer af Kongehuset.

I det skønneste Solskinsvejr samledes de ca. 400 indbudte i Diakonissestiftelsens lyse og hyggelige Kirke; henved 50 Præster, de theologiske Professorer og Biskopperne V. Ammundsen og Fonnesbech-Wolff havde givet Møde i Ornat og sad samlede under Prædikestolen, ligeoverfor hvilken de kongelige og Diakonissestiftelsens Bestyrelse havde Plads. De ældre Diakonisser var samlede i Koret.

Efter at den festlige Salme „Denne er Dagen, som Herren har gjort" var sunget, prædikede Biskop Ostenfeldt kort og hjerteligt over 1. Thess. 5, 16-18 og indviede derefter det nye Moderhus ved Bøn og Taksigelse. Biskoppen bad om, at Guds Aand altid maatte raade i det nye Hjem, saa at det i Sandhed maatte svare til sit Navn, nedbad Velsignelse over dem, der ledede Gerningen, og bad om, at Glæde, Bøn og Taksigelse altid maatte præge Livet indenfor Diakonissestiftelsen. Til Slut takkede Biskoppen for den store Gave, som havde muliggjort Udvidelsen, og for den smukke Maade, paa hvilken den var givet, gennem Menighedens Offervillighed.

Efter Gudstjenesten samledes de indbudte i Diakonissernes smukke, store Dagligstuer og Spisesal. Den nye Bygning blev forevist de kongelige fra Kælder til Loft; Dronningen besaa med særlig Interesse det mægtige Køkken med de mange skinnende Kobberkedler, Stegeovne, Opvaskemaskiner o. s. v. Størstedelen af den nye Fløj optages af Diakonissernes smaa, hyggelige Eneværelser; i Stueetagen findes Forstanderens Kontor og Forstanderindens Kontor og Dagligstue. Alt er holdt i lyse smukke Farver, der virker baade hyggeligt og festligt. Her i selve Moderhuset bragte Diakonissestiftelsens Formand, Professor Nyholm, en Tak til Kongehuset og derefter til Arkitekten

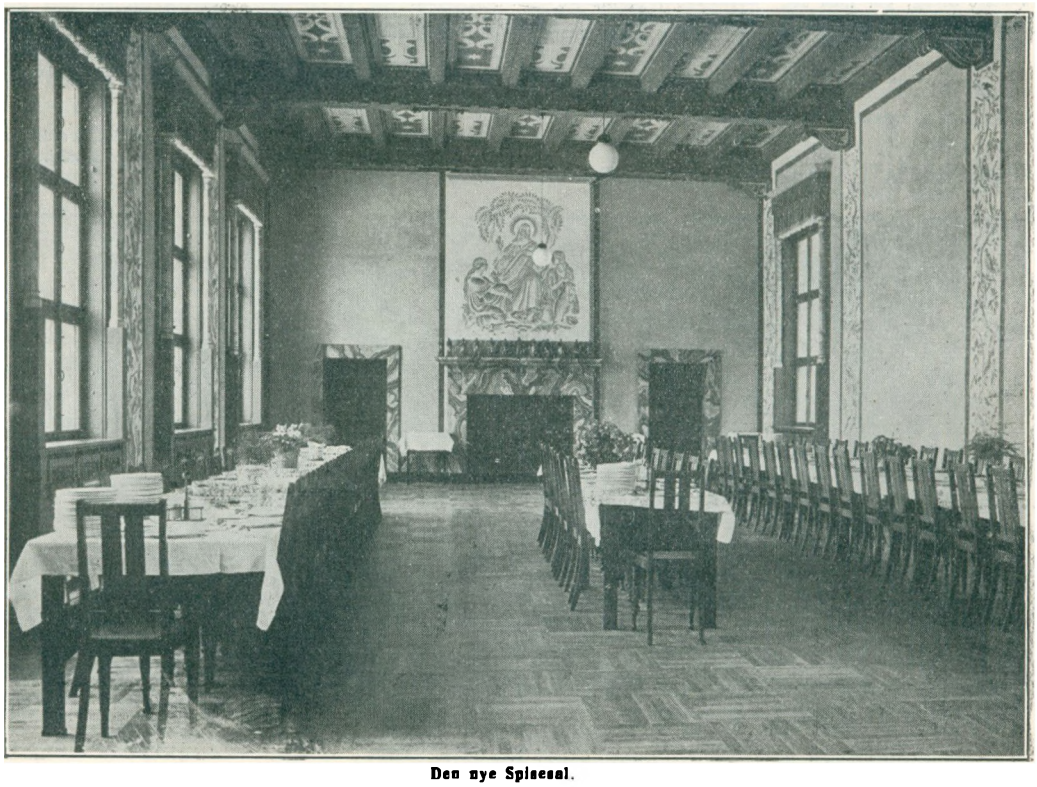

Den nye Spisesal.

og Arbejderne. Han meddelte, at der endnu forestod en større Udvidelse, idet Bestyrelsen havde besluttet at oprette en medicinsk Afdeling, der skulde have Plads i den gamle Spisestuefløj, som skal forlænges 19 Meter og forøges med en Etage. Denne Ombygning vil koste ca. 200,000 Kr. Søstrene har garanteret at ville indsamle de 100,000 og Resten haaber Diakonissestiftelsen at faa af sine mange gode Venner. Professoren sluttede med at ønske Guds Velsignelse over Kongehuset i det nye Aar. Kongen takkede og udtalte sin Glæde over den smukke Bygning, som han haabede maatte blive et godt Hvilehjem for alle de travle og selvopofrende Søstre.

Efter at have nydt en Forfriskning tog Kongefamilien bort, og nu besaa alle Gæsterne Huset og samledes om de lange Borde med Kager og Chocolade i den store Spisesal.

K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark lykønsker Diakonissestiftelsen til dette store, nye Fremstød. Hele Danmarks Menighed staar i stor Taknemmelighedsgæld til den Virksomhed, der udgaar fra den danske Diakonissestiftelse, men ingen skylder den vel mere end vi i K. F. U. K. Vi skylder Diakonissestiftelsen Tak for den Hjælp og Støtte, den yder vort Menighedskursus, hvor saa mange af vore Sekretærer har faaet en Del af deres Uddannelse, vi skylder den Tak for de mange Diakonisser, der staar som K. F. U. K.-Ledere rundt om i vort Land, og for de endnu flere, der er virksomme Medlemmer af vore Foreninger. Men allermest skylder vi den Tak for den dejlige Tjenestegerning, den giver vore unge, som søger ind til den, og dér finder en Livsgerning, som giver dem Lykke og Tilfredshed.

Gud velsigne den danske Diakonissestiftelse!

LIVETS LYS

Af Sognepræst *E. Clausen*, Grindsted.

DET er Alle Helgens Aften i *Stanislaw* i Østgalizien. I mægtige Processioner skrider det katolske Præsteskab og Folkeskarer under brogede Kirkebannere i Sørgeflor langsomt og syngende ud til den katolske *Cmentarz* (Kirkegaard) — hver Mand og Kvinde med sit Vokslys. Foran Kirkegaardsporten falbydes Blomster og Vokslys og Kors med Indskriften „Dzesc poleglym" (Ære være de faldne!), og hele Alléer af Tiggere udstrækker de magre Hænder efter Almisser til deres egen Gevinst og de hensovedes Udløsning af Skærsilden, medens hist og her en Betler i Mørket værner sit Vokslys mod Aftenvinden, at det rigtig kan oplyse deres Pjalter og Benstumper og Byld er og Saar og vække Barmhjertighed.

Inde paa Kirkegaarden funkler snart alle Grave i Tusinder af Vokslys, anbragt i Korsform mellem Gran og Blomster, og Luften krydres af sveden Granlugt, som var det Jul. Paa enkelte Grave hænger Lygter, bag hvis røde Glas Lysskæret kastes over paa Gravstenens Fotografi af den afdøde, som almindeligt i Polen, og foran *Gellers* Mausoleum brændes Fakler og synges polske Nationalhymner til Ære for denne Frihedshelt, der ledte den første Opstand mod Czarriget. I tætte Stimer fylder Katolikker Kirkegaardens Gange og fylkes hver om sin Grav i Bøn for de afdøde, og i en Offerskaal udenfor Kapellet henkaster man sit „Ofiara" (Offer) til Sjælenes Frelse af Skærsilden. Kun „det evangeliske Hjørne" er mørkt og — paa Krigerkirkegaarden de 600 græsgroede Tuer uden Kors og Navne og — de lange, nøgne Fællesgrave, der nærmest ligner nykastede Roekuler.

Igrunden er der meget skønt og fromt ved en saadan Alle Helgens Fest, megen Pietet overfor de afdødes Minde. Og dog, idet vi sent forlader Kirkegaarden og ser dens Akasietræers Kroner lysne af Gravenes Kerter, saa Stjernerne ligesom blegne derved, sniger de „profane" Tanker sig over os: Hvad Gavn har de afdøde af disse Tusinder af Kranse og Titusinder af Lys, de dog ikke kan se? Var det dog ikke bedre at strø Blomster paa de kæres Vej, *mens* vi har dem, og i selvopofrende Kærlighed lyse for dem i denne mørke Verden? Og har ikke Jesus sagt: „Jeg er Verdens Lys; den, som følger mig, skal ikke vandre i Mørket, men have *Livets Lys*" (Joh. 8, 12).

Paa Altret i Stanislaw evangeliske Kirke brænder foran den korsfæstede Kærligheds Billede to Alterlys — saa stille

dragende, som kun Alterlys kan det. De har lyst og varmet ved at fortære sig selv, men snart er de brændt ned og venter paa Afløsning. For mig blev de Symbolet paa det evangeliske Præstepar, Dr. *Theodor Zöchlers* selvopofrende Arbejde blandt Galiziens Waisenbørn i 27 Aar til over 1200 Børns Hjælp og Frelse, thi de to har just lyst og varmet og ofret sig midt i Mørket derude — ikke mindst under Verdenskrigen og alle dens bitre Følger.

Og netop Alle Helgens Dag iaar holdt hans evangeliske Skole 25 Aars Jubilæum, og lovsyngende Børn fra hans tolv Børnehjem fyldte Altrets Kor, medens Dødstoget synger Klagesange derudenfor.

Jo, lad os faa Livets Lys tændte paa Højaltret paa Golgata, lære af Ham, der bragte det store Selvoffer til Verdens Frelse, at ofre os for hverandre og for denne Verden i Nød, *medens* det er Dag for dem og for os.

VORE HENSOVEDE

Petrea Larsen.

Herrens Veje er ikke vore Veje, og hans Tanker er højere end vore Tanker, det saa vi klart indenfor K. F. U. K.s Rækker, da vi Lørdag den 22. December modtog Budskabet om vor kære, trofaste Formand, Frk. Petrea Larsens Død. Dette Budskab kom meget brat, da det kun var en halv Snes Dage siden, vi havde hende iblandt os ved Juleklipningen. Den Aften var hun saa frisk og livlig, to Dage efter laa hun paa sit Dødsleje paa Grund af Stivkrampe. Det var svære Dage for Petrea; men ogsaa her gjaldt det, at den Herren sælter ene, han selv er mere nær, thi Herren hjalp hende igennem de otte Dages svære Lidelser, for derefter at hente sin Brud hjem til sig. O, hvilken Lykke for den Brud, som er rede, naar Anskriget lyder, og iblandt disse var vor kære Leder, som frydede sig over, at hun maatte faa Lov at komme hjem og holde Jul i Himlen.

I fjorten Aar har Petrea Larsen staaet som Formand for K. F. U. K. i Ikast. Til denne Gerning egnede hun sig udmærket, da hun var en alvorlig, helstøbt kristen, tillige i Besiddelse af rige Evner til at omgaas de unge. Hvor vil vi savne hende til vore K.-Møder, hendes kære, milde Ansigt og hendes alvorlige indtrængende Vidnesbyrd, som hun aflagde om sin Frelser. Hvor var hun utrættelig i Herrens Gerning, skønt det kunde synes, at hendes Tid var meget optaget, da hun havde en Manufakturforretning. Denne Optagethed mærkede man ikke meget til; thi aldrig gik de unge Piger forgæves, naar de kom til hende for at tale om deres Sjæls Frelse. — „Det haster med at give Gud eders Hjerte". Det var den sidste Hilsen, vor kære Leder sendte til de unge Piger i K. Du, kære Ven, som læser disse Linier, har du faaet din Sjæl bjerget, ellers tænk alvorlig over, hvor hurtig det kan være forbi, kun nogle faa Dage, ja, det kan endda være, du ikke faar Dage; thi hvem af os har Garanti for, at vi lever til i Morgen.

Et lidet Aandefang kan ende al min Gang, saa jeg i Evigheden staar. Evigheden. Har du, kære Læser, tænkt over det Spørgsmaal ellers gør det nu. Skal du tilbringe Evigheden som et frelst eller fortabt Menneske? Af dit Liv her paa Jorden afhænger det; derfor, du, som ikke har din Sag med Gud i Orden, skynd dig, inden det bliver forsent. Giv dig over til Jesus, saadan som du er, hvad tøver du efter? Verden giver kun Skuffelse og Tomhed; men den, som bygger sit Hus paa Klippen, som er Kristus, skal ikke rokkes evindelig. Kære unge Venner, som læser dette Mindeord, lad det saa være en Formaning og Opmuntring til os, som fik begyndt at leve Livet med Jesus, at vi ikke skal blive trætte, thi vi skal høste i sin Tid, saafremt vi ikke forsage.

S. og J.

„DE UNGES BLAD"S SKRIFTLIGE KURSUS

Udarbejdelse af korte Taler.

(Leder: Pastor Malmstrøm, Refsnæsgade 33, København N.). Angaaende Betingelse for Deltagelse se Nr. 1, Side 12.

3. Opgave.

Giv Udkast til en Tale til unge med Tekst: Matt. 25, 1—13.

Besvarelse kan kun indsendes af dem, der er indtegnede til det hele Kursus. Den maa sendes til Lederen senest 15. Februar, ledsaget af en *stor* Konvolut med Afsenderens ***Navn og Postadresse paaskrevet.***

FRA ARBEJDSMARKEN

Kolding K. F. U. M.

kan fejre 40 Aars Jubilæum den 9. Februar; men Festen afholdes først om Søndagen (den 10.) — Generalsekretæren, Pastor Olaf Jessen, prædiker til Højmesse Kl. 10, og ved Festen om Aftenen i Missionshuset taler Foreningens første Sekretær, nuværende Sognepræst E. Frederiksen, Søllinge.

Efterskolen og vore unge mellem 14—17 Aar.

Mange Forældre er i Knibe med, hvad de skal gøre med deres unge i 14—17 Aars Alderen; de vil nødig sende dem hjemmefra, i hvert Fald ikke længere bort, end de kan se dem jævnligt og holde lidt Øje med dem — og paa den anden Side skulde de ogsaa gerne hjemmefra, for de trænger til det ogsaa for at lære at skønne paa deres Hjem. Mon ret mange Forældre er klare over, at en Efterskole, som netop er beregnet paa unge i den Alder, med Lærere, som (i Regelen da) holder af og forstaar disse unge, med jævnaldrende, som kan holde den Ensomhedsfølelse og stærke Hjemvé, som ofte griber unge, der første Gang er hjemmefra, i Skak — og med en Undervisning (ogsaa i Husflid og Gymnastik), som drives med Alvor og Grundighed uden at have meget af Skolegangens Tvang over sig — og samles om Dagens Foredrag som et levende Midtpunkt — at disse Skoler meget ofte vil være det rette Sted at sende sin Ungdom i deres allervanskeligste Aar?

H. Kildeby.

SPØRGSMAALSKASSE

(Alle SlagsSpørgsmaal, juridiske, medicinske o. s. v., besvares af sagkyndige enten her i Bladet eller direkte til Spørgeren. — Spørgsmaalene sendes til Redaktionen; de maa til Oplysning for Red. indeholde Spørgerens Navn og Adresse samt være ledsagede af 45 Øre i Frimærker for hvert Spørgsmaal.)

1. *Missionærbørn*, kan saadanne faa Understøttelse paa I. M.s Seminarier? *R. S.*

Næppe; alle Seminarier er overfyldte i disse Aar. Muligvis giver et enkelt Seminarie halv Friplads.

2. *Gymnastikredskaber.* Kan vor K. F. U. M. faa Hjælp af Amt eller Stat til Anskaffelse af Gymnastikredskaber? *H. C. H.*

Næppe; saalænge samtlige Skoler i Danmark ikke er forsynet med Redskaber til Indegymnastik, vil det offentlige næppe hjælpe private til Gymnastikredskaber. Men De kunde prøve at forhandle med Sogneraadet og Skolekommissionen. Maaske der kan findes en Ordning saa baade Skolen og de unge bliver hjulpne. Lad os i saa Tilfælde høre fra Dem.

3. *Gymnastikuddannelse*, hvor kan jeg faa det? *Magda M.*

a. Statens Gymnastikinstitut (etaarig Uddannelse), nærmest beregnet for Lærere. Henvendelse til Forstander K. A. Knudsen, N. Alle, København K.

b. Gymnastikhøjskolen, Ollerup, Fyn. 3 Ugers Sommerkursus i August. 5 Maaneders Kursus i Novbr.—Marts. Forstander Bukh, Ollerup.

c. Delingsførerskoler holdes ved forskellige Højskoler; fra 1 til 5 Maaneders Kursus; for Medlemmer af Gymnastikforeninger.

Der kan ved Ansøgning opnaas Understøttelse enten af Staten eller af Gymnastikforeninger. Det rigtigste vil være først at prøve et kort Kursus.

4. *Den nye Oversættelse af gamle Testamente*, naar kan den ventes at komme i Handelen? *P. H.*

Det vil sikkert vare meget længe, inden den foreligger fuldt færdig. Vent derfor ikke af den Grund med at købe en Bibel.

5. *Invaliderente.* Nogle Spørgsmaal fra en Holder:

a. Kan en Mand, der faar Understøttelse i Henhold til Fattiglovens § 63 (uden Fattighjælps Virkning) søge Invaliderente, naar han ellers opfylder Betingelserne derfor?

Ja.

b. Kan han vedblive at faa ovennævnte Understøttelse, *indtil* Invaliderenten er tilstaaet ham?

Ja.

c. Hvis en Rentenyder, f. Eks. paa Grund af Sygdom eller lignende, ikke er i Stand til at klare sig med Invaliderenten, kan han da faa nogen Hjælp ved Siden af, uden det skal være Fattighjælp?

Ja, men det beror udelukkende paa de Myndigheder eller Institutioner, hvortil man henvender sig om Hjælp.

d. Hvis en Rentenyder indgaar Ægteskab, kan han da faa Renten forhøjet fra Kr. 800,00 til Kr. 1200,00?

Nej.

e. Har en Mand, der faar den i Spørgsmaal a nævnte Understøttelse, Ret til at indgaa Ægteskab uden at søge om Kommunalbestyrelsens Tilladelse?

Ja. *Overretssagfører.*

6. ***Et Plejebarn.*** Hvor skal man henvende sig for at faa et Plejebarn i et Børnehjem eller Skole i Armenien eller Indien og hvad koster det? *E. H.*

Ved Henvendelse til K. M. A., Mynstersvej 3, København V, kan De faa et Plejebarn i Armenien. Ved Henvendelse til D. M. S., Strandagervej 24, Hellerup, kan De faa et Plejebarn i Indien. Omkostningerne vil begge Steder være godt 200 Kr. aarlig.

7. ***Tandtekniker.*** Hvor lang er Uddannelsestiden? Hvor foregaar den? Faas der Løn i Læretiden? *Marie S.*

Uddannelsen sker hos en Tandlæge eller Tandtekniker og varer et Par Aar; efter det første Aar opnaas ofte en mindre Løn. Det første Aar betales i Reglen et Par hundrede Kroner for Undervisningen. Der kræves kun faa Instrumenter, saa Uddannelsen er meget billig.

8. ***Syndsbekendelse.*** Jeg vilde gerne være et frelst Menneske, men skal jeg bekende min Synd — Tyveri og Bedrageri — overfor dem, hvem jeg har syndet imod, naar de slet intet ved om det? *K. M.*

Syndstilgivelse faas ikke uden Syndsbekendelse. Læs Ordsprog 28, 13 og 1. Johs. 1, 9. Den Synd, der ikke bekendes, kan Herren ikke udbrænde af Hjertet. Da Zakæus havde modtaget Herrens Fred, bekendte han sin Synd ogsaa overfor de Mennesker, der intet anede om, at han havde bedraget dem, og gav dem fire Gange saameget tilbage, som han havde bedraget dem for. Læs ogsaa Historien om Lapp-Ole i dette Blads Nr. 1. Det, som nu synes Dem svært ved egen Kraft, vil blive let, naar Herrens Kraft ved Troen bor i Dem. Se ikke paa Deres egen Svaghed og Afmagt, men paa hans Naades Storhed. De kan vist heller ikke tænke Dem at vandre som et Guds Barn og samtidig nyde Fordelen af uretmæssigt vundne Penge.

9. ***Præmie for lang Tjeneste.*** Er der en Forening, der giver en saadan Præmie? *B.*

Ja. Det kongelige danske Landhusholdningsselskab. (Se „De Unges Blad" 1923 Nr. 2, Side 19). Desuden findes der flere Foreninger og Selskaber, der uddeler Belønning for 5, 8, 15 og 20 Aars tro Tjeneste. Send os alle Oplysninger, saa skal vi gerne være Dem behjælpelig med at finde det rette Selskab og med at skrive en Ansøgning.

HVAD BESTILLER FÆLLESBESTYRELSEN?

NAAR Fællesbestyrelsen holder Møde to Gange om Aaret, er det en lang Dagsorden, som foreligger. Ganske vist er de fleste Sager forud behandlede af Forretningsudvalgene, men som Regel er deres Arbejde kun forberedende, saaledes at alle Oplysninger, der er nødvendig til Bedømmelse af de mange Sager, er skaffede til Veje, og Fællesbestyrelsen har det sidste og det afgørende Ord at sige; i Reglen kniber det at blive færdig med alle de mange Sager paa een Dag, saa den Dag er maaske ikke fjern, da det bliver nødvendigt at udstrække Fællesbestyrelsens Møder over to Dage.

Mange unge spørger: hvad skal vi med en Fællesbestyrelse? For alle saadanne vil vi i dette og følgende Nr. give et lille Indblik i dens Arbejde; at referere alle de enkelte Sager vilde blive for vidtløftigt; de allerfleste af Bladets Læsere vilde vist begynde en lille blid Middagssøvn, inden de fik læst bare en Femtedel af det, som Fællesbestyrelsen maa arbejde sig igennem en hel Dag, og det endda uden at den faar Tid til en Middagssøvn.

Ved sidste Møde, som holdtes i København, mødte Fællesbestyrelsens Medlemmer Aftenen forud for selve Mødet i K. F. U. K.s hyggelige Lokaler. Her indledede Pastor *Carl Moe* en Forhandling om hele Ungdomssagens Stilling, og vi havde en god Samtale om de store og grundlæggende Synspunkter og om de Hovedlinjer, som Arbejdet bør følge. Det er godt at begynde med saadan en stille Stund, hvor vi rigtig kan fordybe os i det store, som binder os sammen, hvor Bønnens Aand rigtig kan faa Magt iblandt os, at vi ikke under de mange Enkeltheder skal tabe det store af Syne.

Selve Bestyrelsesmødet holdtes i Vesterbro K. F. U. M.s nye smukke Bygning. Det var rart for os at mærke, hvor velkommen vi var dér; det er ogsaa saare nyttigt for Fællesbestyrelsens Medlemmer at faa Lov til selv at se og glæde sig over de forskellige Fremskridt i Arbejdet rundt om i Landet. Ved næste Møde skal vi være Gæster i Odense, hvor der jo nylig er rejst to nye smukke Bygninger. Disse glæder vi os til at se.

Efter Morgenandagt ved Fællesbestyrelsens Formand, Pastor Carl Moe, begyndte Mødet med at denne bød det ved Landsmødet paa Nyborg Strand nyvalgte Medlem Fru Læge *Gøtzsche*, Haslev, Velkommen.

Derefter tog man fat paa en saa vigtig Ting

som den nyoprettede *Pensionskasse*. Den har en Mængde Paragraffer og Regler og Vedtægter, men har man pløjet dem alle igennem, forstaar man at her er skabt noget godt og betydningsfuldt for alle de mange Arbejdere i K. F. U. M. og K. F. U. K., og man sender venlige Øjne og taknemmelige Tanker til Fru *Torm*, der med stor Dygtighed og Interesse har arbejdet med dette store Apparat. Det er efterhaanden en stor Stab af Mennesker, der som Husmødre, Sekretærer, Portnere, Assistenter o. s. v. gør et trofast og ofte opslidende Arbejde, og det er godt at tænke paa, at Fællesbestyrelsen har draget Omsorg for at hjælpe dem, naar Alderen tager Kræfterne fra dem.

Havde vi ikke haft en Fællesbestyrelse., havde vi heller ingen Pensionskasse faaet.

Et ringe Medlem af den høje Bestyrelse.

ORDET FRIT

Hvad den kristne danske Sportsmand kan tage Lære af.

I Anledning af K. F. U. M.s Missionsuge i December blev der afholdt et Møde med Foredrag og Lysbilleder om K. F. U. M.s Mission i Kina.

Blandt det meget, der blev sagt, fortalte Foredragsholderen os, at i eet var de kinesiske Sportsmænd forud for os danske, og det var, at de spillede aldrig Fodbold paa en Søndag.

Der var flere, der lagde Mærke til disse Ord og tog dem til Eftertanke.

Kan vi, som bor i et gammelt kristent Land, være det bekendt, at det unge Kinas K. F. U. M. skal være langt mere fremme paa det Omraade, endskønt vor Sport er meget ældre end deres? Derfor, du kristne Sportsmand, vær din Frelser bekendt i dette ogsaa, at helligholde Hviledagen ved at lade Fodbolden hvile; den kan bruges om Hverdagen. —*n.*

Vore Sygehuse.

Mangen Gang har jeg spurgt mig selv: „Hvorfor mon der i K. F. U. M. egentlig er saa faa, der vil gøre et Stykke Arbejde paa Hospitalerne?" Det er nemlig en sørgelig Kendsgerning, i hvert Tilfælde i den lokale Forening, hvor jeg staar som Medlem, at der er kun meget faa af vore Medlemmer, der gaar paa Sygebesøg; men her maa vi gøre os vort Ansvar bevidst, som Medlemmer af K. F. U. M. har vi nemlig en Forpligtelse imod de Mennesker, som ligger paa Hospitalerne, vi maa i vor Bøn takke Gud for, at vi er sunde og raske og har et godt Helbred, men vi kan ogsaa takke Gud for vort gode Helbred paa den Maade, at vi ogsaa vil være med til at glæde og styrke de Mennesker, der lider under Sygdom; jeg selv personlig har været alvorlig syg flere Gange og véd hvor saadanne Besøg kan sende Lysglimt ind i en syg, ung Mands Tilværelse, men jeg véd paa den anden Side ogsaa, hvorledes der fra Djævelens Side kan være vældige Kræfter i Bevægelse, og hvorledes Tvivl, Tungsind og Mismod kan fylde en saadan ung Mand, og saa har det sin vældige Betydning, naar der ogsaa fra K. F. U. M.s Side er Kræfter i Bevægelse paa den Maade, at Kammeraterne omslutter den syge i deres Forbøn og glæder ham ved deres Besøg. „Jeg kan ikke gøre et aandeligt Arbejde blandt syge", er der mange, der siger; muligvis har de Mennesker Ret, som siger saadan, men mon vi alligevel har Lov at sige saadan? Sørger du f. Eks. for, at dine syge Venner bliver besøgt? Sørger du for, at din lokale Forenings Maanedsblad samt „De Unges Blad" o. l. bliver uddelt paa Hospitalerne? Vi kan alle, enten direkte eller indirekte, gøre et Arbejde blandt syge, ogsaa paa Hospitalerne. Her maa vi føle vort Ansvar og tage et Allemandstag for at lette Tilværelsen for de Mennesker, der ligger paa Hospitalerne. *O. S.*

En Hilsen til danske Kvinder!

Den Sag, som jeg gennem disse Linier ønsker at lægge nær hen til enhver ung og ældre Kvinde, der læser dette, er „Det internationale Hvide Baand".

Frøken *Dagmar Prior*, København, er Verdensvicepræsident for denne Sag, og vil de første tre Aar rejse her i sit Hjemland for at holde Møder og paa den Maade forsøge at lægge „Hvide Baand"s Opgave saa nær hen til danske Kvinders Hjerter, at de ikke kan andet end være med i Arbejdet og hjælpe til at løse den Opgave, som er henlagt til „Det internationale Hvide Baand", nemlig: *„Fred, Afholdenhed og Sædelighed"*.

Jeg finder, det er et Arbejde, som enhver dansk Kvinde maa være med i og vie sine bedste Tanker og Kræfter.

For den, der staar som Hustru og Moder med en Børneflok om sig, er det sikkert en saare vigtig Sag ja, jeg kan vist godt sige, det er hende alt om at gøre at faa sine smaa værnet og skærmet mod alt ondt ude fra, og der var vel intet, hun saa nødigt saa, som at een af dem skulde komme paa Afveje.

Vi, til hvem den Opgave ikke blev henlagt at være Hustruer og Mødre, har dog sikkert een eller flere blandt Ungdommen, der særlig

ligger os paa Hjerte, og som det er os magtpaaliggende at faa skærmet for alle nedbrydende Kræfter.

I dette Arbejde staar „Hvide Baand" som en velsignet Hjælp, idet Foreningen optager den unge Kvinde som Medlem fra Konfirmationsalderen, og Meningen er saa, at den unge i sit femogtyvende Aar skal overgaa i „Blaa Kors", til hvilket „Hvide Baand" nærmest staar som Søsterforening.

Ikke mindst for den, der staar som en bevidst troende Kvinde og har Forstaaelse af de Farer, der truer med at ødelægge vort Lands Ungdom, gælder det om at være med i dette Arbejde og forsøge at række aandelig og timelig Hjælp, hvor det tiltrænges.

I Amerika er det en Ære at være „Hvide Baands Kvinder". Maatte danske Kvinder faa Forstaaelsen af dette og ikke blot tage vel mod Frk. Prior den Stund, hun kommer til dem, men ogsaa stille sig ved hendes Side i Kampen for at hæve vort Folk op til et bedre moralsk og aandeligt Standpunkt.

Lad det saa ikke blot blive ved Tanken; men gør Alvor deraf; det bringer størst Velsignelse til een selv. *Birthe Jacobsen.*

BOGANMELDELSER

UDVALGTE BREVE AF MARTIN LUTHER 1524—1546. Paa Dansk ved Sognepræst C. J. Holt. (Lohse). 6,00. Det er et stort og fortjenstfuldt Arbejde, der her er udført. Bogen fremkommer som en Fortsættelse af Biskop Poulsens Oversættelse af Brevene fra 1507—1524. Brevlitteratur har næsten altid baade sine svage og stærke Sider. Underfiden behandler Brevene Smaating og Emner, som ikke afvinder os større Interesse, og til andre Tider stilles man overfor de allerstørste Begivenheder i lyslevende og personlig Belysning. Værdien af saadan en Brevsamling ligger i, at man stilles Ansigt til Ansigt med Personligheden selv. Jeg synes aldrig, jeg har haft Luther saa levende for mig som igennem Læsningen af disse Breve. Og Oversættelsen er saa naturlig og frisk, at den i høj Grad maa paaskønnes. — Men een Anke kan man vanskeligt tilbageholde: Hvorfor vil Oversætteren agere Pegepind ved at trykke de Partier af Brevene, som han har været særlig glad for, med spærrede Typer? Det virker forstyrrende og modarbejder det, som dog ellers skulde være Bogens Hensigt: at lade Luther tale for sig selv. — Der er gode Oversigter og forklarende Noter ved hvert af Brevene. *Th. Olahn.*

A. Hyath Verrill: RADIODETEKTIVERNE. 2,75. (Aschehoug). En Bog om et Par Drenge, som paa egen Haand arbejder med Radioapparater og igennem deres Eksperimenter bl. a. naar til at afsløre et Smuglerkomplot. — Karaktertegning er der ikke meget af, men en ret spændende Handling. *Th. Ol.*

Martin Luther: KÆRNESPROG. (Lohse). 3,00. Det er Pastor Friis Berg, som af Luthers Værker har uddraget og samlet disse Kærnesprog om Troen, Bønnen, Guds Ord, Daaben, Nadveren, Døden, Opstandelsen og det evige Liv. Fra Forlagets Side har Bogen faaet en meget smuk Udstyrelse.

F. M.

Fortælling, skrevet for „De Unges Blad", af *Carl Hornbech.*

Den gamle Kæmpehøj laa inde paa Sognefogdens Mark; høj og bred og værdig skuede den ned paa Landsbyens skiftende Slægter.

Den var Midtpunkt for Børnenes Lege og det Sted, hvorfra man gik ud, naar man skulde paa Røvertog og Strejftogter i Omegnen. Og da den var saa gammel og man bestemt vidste, at der laa en gammel Kæmpe begravet i den, som vogtede en Skat, saa hvilede der en forunderlig Mystik over den. Dertil bidrog ogsaa den Granitsten, som var blevet rejst paa dens Top. Paa Stenen stod et F. M. med en Krone over, — og hvad det betød, diskuterede Børnene ofte om, naar de samledes ved Højen.

Det laa saa nær at antage, at det betød Fri-Mærke, — hvad andet kunde vel F. M. sige? Der var jo ingen Mening i det, det følte den tydningsivrigste Forsvarer, Sognefogdens Henrik, godt, — og derfor forsvarede han det saa meget ivrigere! Modstanderne havde hørt lidt om, at det havde noget med Fred at gøre, de paastod, at det betød Freds-Minde, og hævdede, at der engang var sluttet Fred oppe paa Højen efter et større Slag.

Denne Anskuelse hævdedes og forsvaredes paa Kraft af Skolelærerens ivrige og kække lille Else.

At det betød „Fredet Mindesmærke" og at Stenen var rejst af Nationalmusæet, — det anede jo ingen af Børnene, og det varede mange Aar, inden denne Gaade blev løst.

Og Tiden gik, og Kæmpehøjen laa stille og alvoriig paa sit Sted, og Kampene blev udkæmpede paa dens Skraaning og alt var tilsyneladende uforandret. Kun Menneskene forandrede sig, en Slægt gik i Graven og en ny Slægt rykke frem og smaa Piger blev til store voksne unge Damer og Smaadrengene til ranke unge Mænd. Saadan gik det ogsaa den Ungdom, vi hørte om ovenfor, og en Dag, da Henrik og Else mødtes ved Kæmpehøjen, opdagede de pludselig, at de begge var blevne voksne Mennesker.

Henriks Far havde en Mark, der grænsede op til den gamle Høj, og Elses Moster boede i et Hus, til hvilket Vejen gik om ad samme Høj, og da de nu en Dag mødtes ved Højen første Gang efter lang Tids Forløb og faldt i Snak sammen, og da denne Samtale tiltalte dem begge, var det ikke underligt, at de atter og atter opdagede — han, at han havde Ærinde netop paa den Mark, og hun, at hun absolut igen skulde besøge Moster!

Og da de nu ærlig talt syntes om hinanden, syntes de ogsaa om at tale med hinanden! Han kunde ikke lade være med at glæde sig over hende, og hun havde lige læst Chr. Winthers „Henrik og Else", — ja, og saa kunde hun heller ikke lade være med at glæde sig over ham!

Saa skete det en stille Augustaften, at to unge Hjerter fandt hinanden paa Højen, og da Forlovelsen var blevet bekendtgjort, kunde de frit mødes, naar de vilde, og hvad var saa naturligere end at det skete paa den gamle Kæmpehøj!

Alt gik vel, indtil Krigen en Dag udbrød, — akkurat som i deres Barndom, og atter var det paa Kæmpehøjen.

Else havde sat sig paa F. M.-Stenen, Henrik laa i Græsset ved hendes Fod. Saa laa det saa nær, at de kom til at tale om den gamle mosgroede Sten.

„Det er underligt, at vi ikke véd, hvad de to Bogstaver betyder", sagde Else, — „for du har vel ikke faaet det at vide endnu, Henrik?"

„Nej", sagde han, „da jeg var lille, troede jeg, at det betød Fri-Mærke, men det véd jeg jo nu er noget Snak. Men hvad betyder det vel?"

„Det betyder „Freds-Minde"", sagde Else, „det fortalte jeg jer jo allerede, da vi var Børn!"

„Freds-Minde!" — han trak haanligt paa Ordet, — „hvilken Fred er det sat til Minde om, maa jeg spørge?"

„Det véd jeg ikke!" svarede hun, „men saadan har jeg nu faaet det at vide, da jeg var Barn, og du faar mig ikke fra den Forklaring!"

Det ene Ord tog det andet, — tilsidst løb hun ned ad Højen og raabte op til ham:

„Du drillede mig med den Sten, da jeg var Barn, og nu driller du mig igen, — og gaar det saadan med de smaa Ting, hvordan skal det saa gaa med de store? Tror du, ærlig talt, Henrik, at det vil gaa godt med os to, naar vi bliver gifte? Vi har stive Viljer begge to, og vi skal jo da ikke ødelægge Livet for hinanden!"

Men nu var Henrik ved hendes Side og sagde, idet han saa ind i det lille ivrige Ansigt:

„Lille Else, jeg har et godt Forslag! Vi gaar hen til Præsten og spørger om det, — lad os mødes her i Aften og saa følges ad hen til ham. Det er bedst at faa Ende paa en aarelang Krig, — den gamle mosgroede Sten skal saa vist ikke have Lov til at staa imellem os".

Nej, det syntes hun jo da heller ikke, — og om Aftenen gik de saa sammen til Præsten.

Denne, der kendte dem saa vel, idet han havde konfirmeret dem og fulgt dem gennem deres Opvækst ogsaa i K. F. U. M. og dens Søsterforening K., saa mild og rar ud, som de fleste Præster jo ser ud, og havde som sine Kolleger en hel Mængde Bøger at øse Kundskab af.

Med sit milde og rare Blik saa han paa de to unges ivrige Ansigter og lod dem fortælle Sagen, som den forelaa. Og derpaa gik han hen til Bogreolen og tog en Bog frem.

„Henrik og Else", sagde han, „jeg tænker, I kender Chr. Winthers „Træsnit" med den lille Beretning om to, der havde jeres Navne. De to holdt sammen, og det skal I ogsaa gøre, især da ingen af jer har Ret!"

Og saa slog han op i Bogen og begyndte at læse:*)

„Fredningen af vort Lands Fortidsminder begyndte smaat for omtrent 100 Aar siden med et lille Antal særlig mærkelige Monumenter. Saa kom de store Jordejere og bandt sig frivillig til at bevare alt, hvad der fandtes baade paa Hovedgaard og Gods. Men rigtig Fart tog det først, da Gaardejeren og Husmanden kom til, og især i de senere Aar. Foruden alt, hvad der ligger paa Statens Jorder, beløb Antallet af fredlyste Monumenter fra Oldtiden sig ved Udgangen af Aaret 1906 til 4665, og heraf er 3243 tilkommet i Løbet af de sidste 16 Aar".

De to unge saa paa hinanden, — saa sagde Henrik:

„Det var jo interessant at høre, men det siger jo intet om F. M."

Atter saa Præsten mildt paa ham og sagde:

„Nu kommer det, hør blot", og saa læste han videre:

„At det er et stort Offer, der bringes, er klart, naar man saaledes binder sig selv og senere Ejere, selv om det kun er til *ikke* at ødelægge. Og man er i Tvivl, om Offeret er størst hos Husmanden, hvor en eneste Høj ligger paa den knappe Jordlod, eller hos Lensgreven paa Bregentved, hvor de 25 fredlyste Høje breder sig ind paa Plænerne foran Slottet.

Det er vel saa, at naar baade den første og den sidste lader Granitstenen med Fredningsmærket F. M. (Fredet Mindesmærke) sætte paa deres Grund, da maa man beundre begge i samme Grad".

„F. M., Fredet Mindesmærke!" næsten gispede de to unge og fo'r op samtidig.

„Ja, fredet Mindesmærke, dér har I Forklaringen", sagde Præsten, og saa satte han sit allermildeste Ansigt op, — og hvor kan dog en Præst se mild ud, naar han selv har oplevet det største i Verden og faar Lov til at forklare det for andre! — og saa sagde han:

„Henrik og Else, I er to lykkelige Mennesker, I har faaet saa meget af vor trofaste Gud, ogsaa i hinandens Kærlighed! Og I har faaet nogen Alvor ind i jeres Liv og har Lyst til at høre Guds Ord, og det er at takke Gud for! Men I mangler noget begge to, og nu vil jeg bede eder om ret at lægge Mærke til mine Ord.

*) Sophus Müller: Nationalmuseet hundrede Aar efter Grundlæggelsen, København 1907, Side 69.

Ligner det noget for to forlovede, der om ikke lang Tid vil holde Bryllup, at skændes om en Mindesten paa en Kæmpehøj?

Ja, nu smiler I flovt til hinanden, og det har I Grund til, — men vidner det ikke om, at der er noget, I begge to inderst inde mangler?

Og véd I, hvad det er: I skal have rejst et F. M. inde i jeres egne Hjerter, et fredlyst Minde om Jesus, som døde for jer netop paa den Tid, da Kæmpehøjene blev rejst. Hvor hans Kors rejses som et fredlyst Minde, der kan Mennesker bære over med hinanden, og kun dér bliver et Ægteskab lykkeligt!"

Han talte noget mere med dem i samme Retning, — de saa paa hinanden med Taarer i Øjnene, og saa sagde Præsten:

„Lad os bøje vore Knæ sammen, I to kære unge, med jeres gamle Ven, og bede Gud velsigne jeres Fremtid og jeres Brylllupsdag!"

Da de rejste sig efter Bønnen, gav Henrik Else et trofast Haandtryk og sagde:

„Lille Else, — det vil vi! Vi vil have vor Frelsers Kors fredlyst mellem os som det allerbedste, vi har, ikke sandt?"

Og hun trykkede hans Haand med Taarer i Øjnene og gav ham et Smil, der sagde mere end Ord.

— — Et halvt Aars Tid efter blev Sognefogdens Henrik og Lærerens Else viede. Det var et stort Gilde og der var megen god Mad og mange pæne Gaver.

Blandt dem var en Sølvske fra Præsten. Bag paa var der indridset et F. M. under en Krone. Folk saa paa Skeen og en af Tanterne sagde:

„Han hedder Henrik og det staves med H, og hun hedder Else og det staves med E. Henrik staves da ikke med F, og Else staves da ikke med M! Det begriber jeg ikke! Og kongelige er de jo da ikke, med Krone og den Slags, selv om han har en rigtig god Gaard. Men Folk er nu saa sære i vore Dage!"

F. M. — nej, H. E. —, Henrik og Else lo forstaaende til hinanden. Om Aftenen listede de sig i en ubevogtet Stund ud til det gamle fredlyste Mindesmærke. Else lagde en Buket røde Roser paa Stenen, og saa satte de sig ved dens Side og bad sammen den første Bøn de havde bedet sammen som rette Ægtefolk baade for Gud og Mennesker!

I Missionsuger

er det værdifuldt at kunne understrege det talte Ord med det skrevne. Vi har ladet trykke 10,000 Expl. af

Axel Malmstrøm: NAAR GUD KALDER
16 Sider, Omslag i to Farver, Pris 15 Øre pr. Stk.

Svend Rehling: GOLGATHA og DE EVIGE ARME, to Sange, er nedsat i Pris til 5 Øre pr. Stk., 3,00 pr. 100.

DE UNGES FORLAG, AARHUS

De DE UNGES LOMMEBOG
kan 1924
endnu
naa
1,85 *at*
i smukt blødt
Skindbind *faa*

Flytte-Blanketter

for K. F. U. M. og K. F. U. K. meget nyttige for enhver Forening. Faas i Hefter med 25 Stk. 1.00. — 50 Stk. 1 75. — 100 Stk. 3,00.

Medlems-. Kort

for K. F. U. M. og K. F U. K. med Kuponer for Betaling af Kontingent til Foreningen, Kredskassen, Fælleskassen og Betaling for Maanedsbladet. 6 Øre Stk.

Prøve sendes paa Forlangende.

HOVEDKONTORET, Søndergade 9, Aarhus.

IM. BANG: Under Mesterens Ledelse, Fortællinger 3,50.

CARL HORNBECH: Langvejs fra, Skildringer fra Indien. 3,00, indb. 5,00.

EDV. EGEBERG: Paa gamle Stier, Fortællinger 3,50.

Til Højtlæsning!

E. MELANDER: I Arbejdstrøje og med Vandringsstav 5,00, ib. 8,00.

VILH. RASCH: Over salten Sø I — II à 3,00, ib. à 5,00.

CARL CHRISTENSEN: Provins Peter 2,75, indb. 5,50.

DE UNGES FORLAG

Giv unge Mænd

Læge
Wichmann Matthiesen
DIN KAMP
25 Øre

De Unges Forlag.

En Vognladning paategnet Broderi

skal ud af Huset til Vurderingspriser hurtigst muligt!!

Flot, kraftigt, hvidt Hørlærred i følgende Pakninger:
Pakke Nr. 2: En stor Kaffedug 140 × 140 cm (Chrysantem eller Rosenmønster) samt 2 Sæt Lyseduge & Løbere.
Pakke Nr. 3: Flot Pyntehaandklæde med Smudsepose samt 2 Sæt Lyseduge & Løbere. Flotte Perlegarns-Mønstre.
Pris pr. Pakke: **Kun 11 Kr. + Porto!** Garanti: **Tilfreds eller Pengene tilbage!**
NB. Reel Behandling er for mig **en Samvittighedssag!**

Skriv i Dag til: **DANSK MØNSTERFABRIK, Horsens.** Opg. Bladets Navn.

Aarhuskredsen.

Medlemsmøde i Aarhus Torsdag 7. Februar.

Kl. 11—12: Indledningsforedrag ved Proprietær C. Højlund, Julielund. Emne: Udeliv og Hjemliv.
Kl. 12—2: Middag i Hjemmene.
Kl. 2: Altergangsgudstjeneste i Sct. Lukas Kirke ved Pastor Fog-Petersen.
Kl. 4—6: Forhandling over Formiddagens Emne
Kl. 6½: Aften i Hjemmene
Kl. 8: Offentligt Ungdomsmøde ved Pastor Hansen, Thorsager, og Kredsformanden.

Alle Møderne er i „Eben-Ezer", Brammersgade.

Fr. Høilund, Kredssekretær.

Vodskov Epileptikerhjem.

Telf. 44. (statsanerkendt). Telf. 44.
Optager Mænd, der lider af Epilepsi.

A. Sørensen.

Hoptrup Efterskole
i Sønderjylland.

Sommerskole for unge Piger (14—17 Aar) beg. 3. Maj. Understøttelse søges gennem Skoleforeningen inden 1. Februar. Gratis Bøger kan faas ved Henvendelse til Skolens Forstandere,

P. H. Lauritsen & H. Kildeby.

Løgumgaard Præliminær- og Studentereksamenskursus
(Indre Missions Kostskole)

pr. Løgumkloster forbereder unge til Præliminær- og **Studentereksamen** paa kort Tid. Nyt Hold til Præliminæreksamen begynder 6. Januar. Understøttelse kan søges. Nærmere ved

Harbo Andersen, Forstander.

Gymnastikkursus.

I Januar—Februar 1925 afholdes Gymnastikkursus for Ledere af frivillig Gymnastik i Forbindelse med Undervisning paa den udv. Højskole.

Ansøgning om **Statsunderstøttelse inden 1. April 1924.**

Pagh Petersen,
Haslev udvidede Højskole.

Haslev Orgelfabrik,

Telefon 405. — Privat Tlf. 398.
Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).
Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.
Gode Afbetalingsvilkaar.
10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.
— Pianoer til billige Priser. —

Nu er Tiden

til at brodere. Og det er mig en stor Glæde, at mine Kunder var saa godt tilfreds. Jeg tilbyder nu for **11.50** Øre et Sæt, der præsenterer sig smukt, er let at sy, paa samme graa Hørlærred: 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude. Nyt Rosenmønster. (Det sidst averterede Sæt har Nr. 7, og kan endnu faas. 10,50). Endvidere kan De faa en Kaffedug (Rosen eller Københavns Porcl.) 11 Kr.

Garn leveres til Sættet, 4 Kr. Dug, 4 Kr.

Bibelsprog paa sort Klæde 20 Øre pr. Bogstav. Alt portofrit pr. Efterkrav. Er De ikke tilfreds sendes Pengene tilbage. Skriv til

M. Madsens Broderifabrik,
Give.

Damer lærer at sy og tilskære

Kjoler, Kostumer og Børnedragter.

Tilskæreerskolen,
Nørrebrogade 26 — København.

Dagmar Mikkelsen.

Vesterbros K. F. U. M.s Pensionat,

Valdemarsgade 15, Tlf. Central 11574,
modtager Kostgængere. — 78 Kr. pr. Md. for fuld Kost.

Plads tilbydes.

Kolonien Filadelfia

søger unge, dannede Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.

Henvendelse til Forstanderinde, Frk. **Inger Hvild,** Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

Plads i et Præstehjem

1. Maj for en ung Pige, som kan paatage sig Madlavning. „De Unges Blad" modtager Billet, mrkt. „**G 1224**".

En troende 25-aarig ung Pige med Anlæg for og Kendskab til husligt Arbejde søges snarest paa et Hjem, som har kvindelig Ungdom til Opdragelse og Uddannelse. Billet, mrkt. „**X**", modtager Bladets Kontor.

Ekspeditrice.

En troende Dame, dygtig og energisk, med Kendskab til Branchen, Tricotage og Børnekonfektion, kan faa en varig Plads straks, senest 1. Marts. **N. P. Nielsen,** Kerteminde.

Vi kan
endnu levere

De Unges Blads

3 første Numre til 300 nye Abonnenter!

Vil De skaffe
os een?

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Tell. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

15. FEBRUAR
1 9 2 4

»*Alverdens Drenge*«.
Drengetyper fra mange Lande.

42. AARGANG
NUMMER 4

Ungdomsmøder Fastelavnsmandag.

26. Kreds.

Nr. Bork: Kl. 6 Dr. Busch, Tarm.

Bølling: Kl. 6 Indre-Missionær Anneberg, Holstebro.

Borris: Kl. 3½ Pastor Jeppesen, Videbæk.

Skjern: Kl. 2½ Forhandling indl. af Pastor A. Nørfeldt, Lukasstiftelsen, København. Kl. 7½ Ungdomsgudstjeneste med Altergang. Pastor Nørfeldt.

Ringkøbing: Intet Møde paa Grund af Basar.

Djursland-Molskredsen.

Grenaa Missionshus: Talere: Kursusforstander Kr. Herskind, Rønde, og Pastor Frantzen, Grenaa. Kl. 2 og 5.

Tedegaard Missionshus: Kl. 7 indleder Lærer Nielsen, Sivested Kl. 5 tale Pastor Buchhave, Fjellerup, og Gaardejer Chr. Hansen, Skaarup.

Vivild: Pastor Møller og Højskoleforstander I. Herskind, Rønde.

Auning Missionshus: Pastor Krogh, Østeralling, Lærer Nielsen, Fjellerup, og Missionær Knudsen, Auning.

Rønde: Pastor Møller, Rimsø, og Sekretær Højlund.

Thorup Missionshotel: Pastor Mogensen, Knebel, og Missionær Rasch, Aarhus.

Kolind: Drasbeks Hotel. Pastor Jørgensen, Feldballe, Indleder Kl. 2 Missionær Madsen, Aarhus, og Kredsformanden taler ved Slutningsmødet Kl. 5.

Forhandlingsemne ved alle Møder i Joh. 3, sidste Halvdel af 8 Vers: **Hvorledes nedbrydes Djævelens Gerninger i os og ved os?**

Tid og Sted vil blive bekendtgjort i de lokale Blade.

Horsenskredsen.

Horsens: Kl. 1½ Prof. Torm, Københavns: **Værdien i vor evang.-luth. Kristendomsopfattelse.** Kl. 8 Gudstjeneste ved samme.

Kragelund: Kl. 2 Øster Snede Kirke Pastor Willer. Kl. 7½ Gl. Sole Missionshus Pastor Willer og Missionær Lykke, Løkken.

Tørring: Se nærmere de lokale Blade.

Ring: Kirken Kl. 2 Pastor Melgaard, Odder. Missionshuset Kl 5 Missionær Vagner, Brædskov.

32. Kreds.

Heinsvig Missionshus: Kl. 2½ Forhandling indl. af Landbrugskandidat Christensen, Børkop. Emne: **Kamp.** Kl. 6½ Møde ved den samme og Sangmissionær Jørgensen, Troldhede.

Grindsted: Programmet bekendtgøres i de lokale Blade.

Lolland-Falster.

Nakskov: Forhandlingsmøde i Missionshuset Kl. 4. Pastor Ege, København, indleder. Emne: **Ungdom og Glæde.** Kl. 7½ Gudstjeneste i Kirken ved Pastor Ege.

Nykøbing: Kl 11 Forhandlingsmøde Missionær Herlufsen indleder: **Ungdom og Glæde.** Derefter holder Oberst Melander, Sverige, Foredrag om **Forsigtighed og Begejstring.** Kl. 3½ Gudstjeneste i Kirken ved Pastor William Larsen. Kl 7½ i Missionshuset. Oberst Melander taler: **Personlige Oplevelser som Skovhugger i Dala-Skoven.** Pastor Larsen slutter.

Viborg-Kredsen.

Fastelavnsmøder afholdes, vil Gud, følgende Steder: **Bjerringbro, Hvam ved Aalestrup, Hvam ved Kjellerup. Skive, Viborg** og **Ørum.**

Fælles Forhandlingsemne: **Lykkelig og nyttig**

4. Kreds.

Glostrup Missionshus: Kl. 3 Pastor Eilschou-Holm. Kl. 7 Sekretær Toft.

Hvalsø Missionshus: Kl. 3 Tandlæge Winding. Kl. 7 Støbemester Garn, begge fra Holbæk

Haudrup Missionshus: Kl. 3 Sekretær Rendtorff, Roskilde. Kl 7?

Alle Eftermiddagsmøderne er Forhandlingsmøder med fælles Emne: **Verdensaanden og Helligaanden.**

Hobro.

Missionshuset Kl. 1 Andagt ved K. Andresen. Kl. 1½ indleder Pastor Hertz. Emne: **De unges rette Brug af Bibelen.** Kl. 5 Slutningsmøde ved Sv. P. Jensen og Pastor Hertz.

Velkommen i unge fra Kredsen.

21 Kreds.

Bangsbostrand, Bindslev, Brønderslev, Byrum, Frederikshavn, Hjørring, Horne, Lendum, Løkken, Poulstrup, Skagen, Sæby, Sindal, Uggerby, Østervraa. Eftermiddagens Forhandlingsemne bliver: **Ungdommens Vanskeligheder og Muligheder i vor Tid** Klokkeslet og Talernes Navne bekendtgøres i de lokale Blade.

33. Kreds.

Gramby: Kl. 3 Pastor Friis og Missionær Mads Holst.

Jels: Pastor Lindeberg og Sognepræsten.

Skærbæk: Kl. 3 Biskop Olesen og Kaptajn Skeel.

Toftlund paa Børnehjemmet. Kl. 7½ Pastor Jakob Terp og Sognepræsten. Kaffebord (Brød medbringes).

10. Kreds.

Forhandlingsemne: **Nutidsliv og Fremtidsgerning.**

Odense: Kl. 2 Gudstjeneste i Sct Hans Kirke ved Pastor H. R Hansen, Taulov. Kl. 4 Forhandling i Bethania. Indleder: Pastor Madsen, Dreslette. Kl. 6 Møde i Bethania ved Lærer Pedersen, Tommerup Højskole, og Missionær Sørensen, Odense.

Assens: Kl. 3 Velkomst ved Pastor Becker. Forhandling indledet ved Pastor Fabricius, Odense. Kl. 7½ Møde ved Pastor Jensen, Flemløse og Pastor Hansen, Assens, i Missionshuset.

Middelfart: Kl. 4¼ Forhandling. Indleder: Pastor Holger Sørensen, Varde. Kl. 8 Ungdomsmøde paa Hotel „Viktor" ved Pastor Sørensen, Varde, og Pastor Larsen Middelfart.

Kerteminde: Kl. 4 Forhandling i Missionshuset. Agent Christensen, Odense, indleder. Kl 8 Gudstjeneste i Kirken ved Pastor Olesen, S. Omme

Bogense: Forhandlingsemne: **Hvad trænger Ungdommen til?** Kl. 2½ Forhandlingsmøde i Missionshuset. Indleder Forstander Pagh Petersen, Haslev udv. Højskole. Kl. 5½ Gudstjeneste med Altergang og Ofring til Ungdomsarbejdet ved Pastor Frederiksen, Søllinge. Mellem Mødet og Gudstjenesten faas Kaffe i Missionshuset.

Salmebogen i Kirkerne, De Unges Sangbog ved Møderne.

Randerskredsen.

Randers, i Saron: Kl. 3: Forhandlingsmøde. Emne: **De gamle Stier** (Jeremias 6,16). Pastor J. N. Schou, Torsager, indleder. Kl. 8: Sekretær Gad og Handelsgartner Poul Nielsen taler

Gerlev, i Missionhuset „Tabor": Kl. 2 Forhandlingsmøde. Emne: **De gamle Stier** (Jeremias 6,16). Pastor J. Exner, Hald, indleder. Kl. 6: Sekretær for „Derude" E. Boytler taler.

Asferg pr. Faarup: Kl. 3: P stor Nørgaard, Randers, taler.

Terp pr Ulstrup: Kl. 7½ Forhandlingsmøde. Proprietær Højlund, „Julielund", indleder om **De gamle Stier** (Jeremias 6,16).

Voldum ved Randers: Kl. 3 Handelsgartner Poul Nielsen, Randers, indleder om **De gamle Stier** (Jeremias 6,16).

Ørsted: Kl. 2½ Forhandlingsmøde. Karetmager Madsen, Havndal, indleder om **De gamle Stier** (Jeremias 6,16).

Næstvedkredsen.

Møde afholdes i **Stege, Vindstrup** og **Vordingborg.** Forhandlingsemne: **Omkostningerne ved at være en Jesu Discipel.** Tid og Talere bekendtgøres i de lokale Blade.

Vejlekredsen.

Vejle: Kl. 2 Forhandlingsmøde i Missionshuset. Emne: **Missionskravet til de unge og hvorledes det opfyldes.** Indleder Missionær M. Chr. Jensen, Kina. Kl. 4½ Gudstjeneste i St. Nicolaj Kirke, Pastor Jensen Jels. Kl. 7½ Møde i Missionshuset ved Missionær M. Chr. Jensen og Kredsformanden

Haderslevkredsen.

I **Haderslev:** Kl. 2 og 4¼.

I **Aabenraa** Provst Biering, Pastor Kildeby m. fl. Talere. Se nærmere Bekendtgørelser.

13 Kreds.

Egtved Missionshus: Kl 2 Forhandlingsmøde. Pastor Petersen, Sdr Stenderup, indleder Kl. 5 Slutningsmøde. Lærer Brun, Sdr. Stenderup

Sdr Bjært Missionshus: Kl. 2½ Forhandlingsmøde. Pastor Schaunnburg Müller indleder. Kl 6½ Pastor Schaunnburg Müller og Pastor Ebbesen, Sdr. Bjært.

Kolding: I Bethel. Kl. Forhandlingsmøde Pastor Ørberg, Andst, indleder. Kl. 4½ Pastor P Ivertsen, Esbjerg.

Lunderskov: Hotelsalen. Kl 3 Forhandlingsmøde Pastor Zeuthen, Vamdrup, indleder. Kl. 6 Slutningsmøde P. Poulsen, Brendstrup, Pastor Bertelsen, Skanderup, taler.

Fælles Forhandlingsemne ved alle 4 Møder: **Vore Hjem.**

De Unges Sangbog benyttes

Aalborgkredsen.

Mødesteder: **Aalborg, Asaa, Agersted, Aabybro, Brovst, Bonderup, Fjerritslev, Gudumholm, Gjøl, Hadsund, Hjallerup, Horsens, Kongerslev, Molbjerg, Storevorde, Torslev, V. Hassing.** — Forhandlingsmøde-Emnet er: 1) **Helliget Herren,** 2) **Afsondret Verden,** 3) **Indviet Gud**

Holstebro.

Ungdomsgudstjenester i Kirken Kl. 2½ ved Pastor Philippsen, Fredericia, og Kl 7½ ved Pastor Ove Nielsen, Næsborg.

Sønderborg-Kredsen.

Sønderborg: Menighedshuset Kl 2, Generalforsamling i Kredsen. Kl 3 indleder Pastor Buch, Elby, om: **Afgørelse - Afgjorthed.** Provst Biering slutter. Kl. 8 taler Pastor Buch om: **Livet i Gud.**

Tørsbøl Forsamlingshus: Kl 2 Forhandling indl af Pastor Jensen, Notmark: **Hvad Kristus giver og kræver i et troende Ungdomsliv.** Rom. 6, 1-14. Ved Slutningsmødet taler Præsterne Moos, Flensborg, og Andersen, Uge. Husk at medbringe en god Gave til Fælleskassen.

(Fortsættes Side 16).

DE·UNGES·BLAD

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 4 15. FEBRUAR 1924 42. Aargang

„DISSE MINE MINDSTE —"

Af Landssekretær *Harald Jessen.*

„HVAD I have gjort imod een af disse mine mindste Brødre, have I gjort imod mig". — Saaledes siger Jesus, at det paa Dommens Dag skal lyde til de retfærdige — de, som paa den store Dag fra Kongens Læber skal høre de herlige Ord: „Kommer hid til mig, I min Faders velsignede! Arver det Rige, som har været eder beredt fra Verdens Grundlæggelse".

Jesus oversaa aldrig *de Smaa* og de foragtede, dem paa Livets Skyggeside og dem i Syndens Mørke. For dem bankede hans Hjerte varmt. De var hans Venner.

Og *Jesus* oversaa aldrig *de smaa Ting*. Om det saa endda kun er et Bæger koldt Vand, der er Tale om — Jesus overser det ikke.

Men *vi*, som af Naade er hans, *vi* skal af hele vort Hjerte stræbe efter, at det samme Sindelag maa være i os som ogsaa var i Kristus Jesus.

Vi maa opøve os i ikke at overse *de Smaa* og ikke at foragte *de smaa Ting*.

De Smaa! — Naar jeg i disse Dage saa ofte standser ved Jesu Ord: „Disse mine mindste Brødre", saa tænker jeg paa *Verdens mange Millioner Drenge*. De er i Sandhed — mange af dem — smaa og oversete og forkomne og forpinte og overanstrængte, ja, i mange Lande regnes deres Liv for intet værd. — Det kan endnu gennemryste mig at tænke paa alt det, som vi hørte i Pörtschach om Drenges umenneskelige Kaar og dybe Nød i mange Lande; men den største Nød er dog den, at de aldrig har hørt et Ord om Jesus, Verdens Frelser, og at de derfor maa leve og tilsidst dø *i deres Synder*. Men hvorledes skulde de tro paa ham, som de ikke har hørt om?

Nuvel, lad Nationerne og Folkene overse og mishandle de Smaa — deres Drenge, vi véd, at der er een, der vil deres sande Vel, een, der elsker dem, ja, har elsket dem saa højt, at ogsaa de var i hans Hjerte i Dødens Stund paa Korsets Træ.

Hvor umenneskelige end deres Kaar kan være, de er Mennesker, og de har en udødelig Sjæl. Og om ikke vi, der blev Jesu Disciple, hjælper dem ved at bringe dem Budskabet om Jesus, om Synd og Naade, om Fortabelse og Frelse, da vil engang deres Blod raabe til Himlen med Anklage over os.

De er smaa, javel, men det er dyrekøbte Sjæle. Men om vi har faaet Hjerte for Alverdens Drenges Nød og spørger, hvorledes vi da han hjælpe dem, saa maa vi lære ikke at foragte de smaa Ting og den ringe Begyndelse.

De smaa Ting. Ja, thi det er i Sandhed kun de smaa Ting, vi her kan gøre, og det er kun *en ringe Begyndelse,* der er gjort, idet K. F. U. M.s Verdensbestyrelse nu har nedsat et særligt Verdensraad for Drengearbejdet og ønsker at skaffe Midler til at kunne stille 6 Verdenssekretærer til denne Komités Raadighed. 6 Mand overfor de mange Millioner Drenge Verden over i hedenske eller saakaldte kristne Lande — hvad forslaar det? Hvad vil de kunde magte overfor en saa stor Opgave? For Menneskeøjne kan det se haabløst ud, og om de kun gik ud i menneskelig Kraft og med den Opgave at bringe timelig Hjælp til disse mange, ja, saa var det i Sandhed en haabløs Opgave. — Men de gaar ud i Guds Kraft og i hans Ærinde, med Jesu Evangelium til Hjerterne, og hvor der arbejdes i lydig Tro til Gud, dér er det før set, at *det lille Frø blev til et saare stort Træ.*

Men selvom Begyndelsen er ringe og Frøet, som plantes, er lille, saa vil vi ikke ringeagte dette. Og naar nu Verdensbestyrelsen beder om Hjælp til Lønning af de seks Mand, saa vil ogsaa *vi her i Danmark* være med efter bedste Evne med Offer — og Forbøn.

Ca. 20,000 af Danmarks Drenge er i disse Dage blevet forsynet med et lille Hefte, der fortæller om Alverdens Drenges Nød, samt en lille Gavekonvolut, og de er nu i Gang med at opøve sig selv i Selvfornægtelse og Sparsommelighed, og der haabes paa et godt Resultat, naar alle Gavekonvolutterne afleveres Søndag den 17. Februar.

Skal vi ikke glædes over, at *vore Drenge* er draget ind i denne Sag? Baade naar vi tænker paa den Hjælp, der derigennem kan tilføres Arbejdet for Alverdens Drenge, og — ikke mindst — naar vi tænker paa den Betydning, det kan faa for vore Drenge selv. Mon de ikke derigennem vil lære Velsignelsen ved at give — lære at takke for gode Kaar og al Guds Naades Rigdom — lære at føle med dem, der lider i Syndens Mørke, uden Kristus, Verdens Lys.

Og *vi andre,* som ikke direkte drages ind i denne Sag, vi skal glæde os over den, og vi skal opøve os i daglig at takke, fordi vi allerede her i dette Liv maa høre med til „Faderens Velsignede".

Men naar Gud siger til et Menneske: „Jeg vil velsigne dig", saa føjer han til: „Og vær en Velsignelse!"

MEDDELELSER

GIROKONTO 7332, K. F. U. M. & K. F. U. K. I DANMARK. Det bedes altid bemærket paa Kuponen, hvad Pengene er til.

FORENINGSFORMÆNDENE bedes venligst erindre at indsende Indberetningsskemaerne for 1923; der mangler endnu ca. en Fjerdedel af disse.

HUSFLID. Som vi meddelte i „De Unges Blad" for 1. Decbr. 1923 forberedes *K. F. U. M.s og K. F. U. K.s 1. Landsudstilling af Husflidsgenstande* til Afholdelse i Aarhus K. F. U. M. Søndag den 30. Marts 1924. Særtryk af Bestemmelser for Udstillingen samt Anmeldelsesblanketter rekvireres fra Landskontoret, Søndergade 9, Aarhus. Anmeldelsesfristen udløber 1. Marts.

SEKRETÆR A. NIELSEN, Alderslyst ved Silkeborg, er i Maanederne Februar og Marts paa Rejse paa Færøerne. Man bedes derfor opsætte mulige Henvendelser til ham til først i April eller i hvert Fald ikke vente Svar fra ham før ved den Tid.

AMATØRFOTOGRAFER. Blandt „De Unges Blad"s Læsere findes sikkert mange dygtige Amatørfotografer, der opsnapper mange baade

smukke og fornøjelige Situationer med deres Apparat. Naar Billedet saa er færdigt, klistres det ind i et Album og dér gemmes det skjult for alles Øjne.

Nu kommer vi og siger: Maa vi og vore Læsere ikke faa disse Billeder at se? Send os et Aftryk af eders Billeder; saa gør vi et Udvalg af de bedste og bringer dem her i Bladet, en hel Side fuld eller mere.

Vi har tænkt at bede om 4 Rækker Billeder: 1. *En Foraarsrække*, 2. *En Sommerrække*, 3. *En Efteraarsrække* og 4. *En Vinterrække*, og vi har tænkt at udsætte et Par Præmier til hver Række.

Vi begynder nu med *Foraarsrækken*. Alle Billeder til denne Række maa være indsendt enten til Redaktionen eller Ekspeditionen *inden 27. April*. Vi haaber saa at kunne bringe et Udvalg af dem i Bladet for 15. Maj. Billederne kan fremstille Landskaber, Kirkebygninger, Foreningsbygninger, Portrætstudier, Foreningsoplevelser baade indendørs og udendørs m. m.

Vi udsætter en *Præmie paa 10 Kr.* for det bedste og en *Præmie paa 5 Kr.* for det næstbedste. Skulde et af Billederne egne sig til Forsidebillede, faar det en *Ekstrapræmie paa 5 Kr.* (foruden de 10 Kr.). Billeder til Forsiden maa mindst have Størrelse 9×12. Hvert af de indsendte Billeder, som benyttes i Bladet, er Bladets Ejendom. Ubenyttede Billeder tilbagesendes portofrit, naar Navn og Adresse medfølger.

Vi haaber nu at vore flinke Amatører vil sende os mange gode Billeder ikke alene for Præmiernes Skyld, men ogsaa for at hjælpe med til at gøre vort Blad mere interessant

Hvis Tanken slaar an, og der indkommer mange Billeder, kan hver af de her nævnte Rækker deles i flere, f. Eks. kan Sommerrækken deles i: tidlig Sommer, Midsommer, Sensommer. Men vi lægger nu ud med de ovenfor nævnte fire Rækker.

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *Ansager:* Kolportør Johs. Kr. Heede, Ansager. *Hundested:* Missionær Hans Karlsen, Villa „Freja", Hundested. *Sjørslev:* Gaardejer S. L. Sørensen, Mølbjerggaard pr. Rødkjærsbro.

Sager ang. *Sønderborg K. F. U. M.* bedes sendt til: Pastor Krarup Hansen, Rosengade 18, Sønderborg.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Bjerringbro:* Fru Pastorinde Ronæs, Bjerringbro. *Hunstrup:* Hr. Vejassistent Nørgaard, Hunstrup. *Korsør:* Lærerinde Frk. Emmy Østerbye, Birknersgade 6, Korsør. *Hørdum:* Frk. Maren-Elna Krogh, Nørgaard, Hørdum St.

Følgende K. F. U. K. er optaget i Landsforbundet: *Jyllinge-Gundsømagle*, 4. Kreds, stiftet $^{6}/_{1}$ 1924, med 14 Medlemmer. Formand: Fru Johanne Nielsen, Vigen pr. Ølstykke.

ANTUNG K. F. U. M.s NYE BYGNING

Af *Hans Magle.*

DEN 10. Juni 1923 fik vi her i Antung vor dejlige nye Bygning højtideligt indviet.

Traditionen ved Bygningers Indvielse tro havde vi Haandværkere til den sidste Dag. Natten før Indvielsesdagen laa en Snedkermester paa Knæ i Biblioteksværelset og stoppede en højrygget Sofa færdig! Men færdig blev vi da alligevel, og da vore Gæster troppede op om Lørdagen for at tage det hele i Øjesyn, var det virkelig en ualmindelig smuk Oplevelse at føre dem omkring i den smukke Bygning, hvor alt var færdigt til Fest. Allerede om Fredagen den 8. Juni var vor Landssekretær David Z. T. Yui med et Par andre kommet. I Løbet af Lørdagen og Søndagen kom de øvrige. Der var kinesiske Udsendinge fra Mukden og Kirin, desuden Pastor Yen fra Dalny, Pastor Bolwig fra Takushan, Baagøe fra Harbin og Platt og Johs. Rasmussen fra Mukden. Vi var glade for vore tilrejsende Gæster, selv om vi egentlig havde haabet paa nogle flere. Gæsterne blev fordelt mellem vort Hjem og K. F. U. M. Det sidste Sted havde vi indrettet nogle Klasseværelser til midlertidige Sovestuer. Een af de tilrejsende Gæster, Bygningens Arkitekt, Johs. Prip Møller, var her kun selve Søndagen.

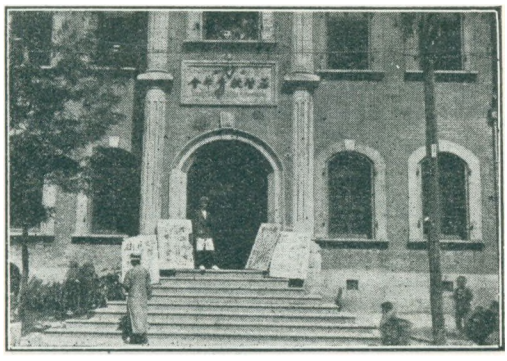

Hovedindgangen til Antung K. F. U. M.s nye Bygning.

Han fortjener Tak for sit dygtige Arbejde.

Skranken og Indgangen til Forretningskontore.

Lad os nu begive os en Tur rundt i Bygningen. Facaden er af Granit og Mursten, to Etager, med et smalt Taarn, paa hvis flade Top Flagstangen staar. Fra Bygningens Loft kommer man ud paa Taarnet, og derfra er der en vidunderlig Udsigt over hele Byen og Floden og Bjergene mod Vest og Nord og Øst. Vi gaar op ad en bred og høj Granittrappe, gennem Taarnrummet og staar saa foran Skydedørene til Festsalen. De er lukkede, naar der intet Møde er, og foran hænger et mægtigt Lærred, malet i livlige Farver. Det forestiller en ung Mand, der venligt og med udstrakt Pegefinger indbyder en lang Række af andre unge Mænd til at ile op ad Trappen til højre og aflægge et Besøg i K. F. U. M.s daglige Lokaler.

Vi følger ogsaa Indbydelsen og staar lidt efter i Hall'en. Det er en dejlig, stor, lys Sal, der ved Hjælp af Skranker og to højryggede Sofaer deles i hyggelige „Kroge", hvoraf den ene anvendes til Læsehjørne, de to er optaget af kinesiske Skakborde og andre Slags Spil, og den fjerde af Forretningskontoret. Desuden er der en ekstra „Krog" i den lille Taarnudbygning, hvor der er to smaa Sofaer og et rundt Bord med en Blomst paa. Der føres mangen hyggelig Samtale. Skal man have en Passiar med en Fyr, saa er Stedet „Tanhuashih", som vi paa kinesisk kalder vor lille Sladrekrog. Bag Hall'en kommer saa Biblioteksværelset, Garderobe, Bestyrelsesværelse, to Sekretær-Kontorer, et Par Klasseværelser og tre Pensionatsværelser. Alt det er paa 1. Sal. Vi gaar saa ned ad Trappen, der fra Pensionatsværelserne fører til Ungdomsafdelingens Stue, der desværre er for lille til at kunne kaldes en Sal. Ved Siden af den er der atter et Par Klasseværelser og et Kontor for Sekretærerne for Drengeafdelingen og for Sport- og Gymnastikafdelingen. Derefter kommer vi fra Hovedbygningen ud i Gaarden, hvor vi finder en lav etetages Bygning, der indeholder Foreningens Restaurationslokale, samt en anden, længere ligeledes etetages Bygning med Køkken, Folkestue, Klasseværelser og et enkelt Pensionatsværelse. Den store Gaardsplads bruges til Gymnastik og Boldspil.

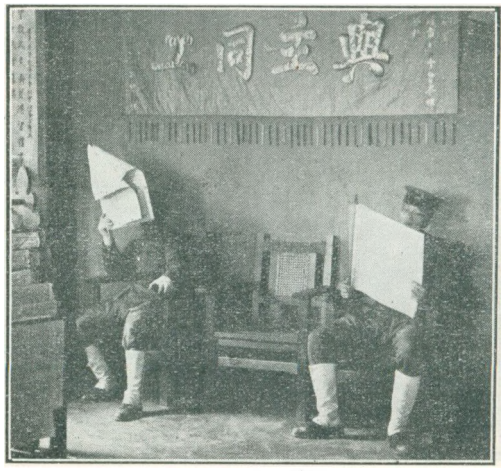

Læsehjørne med to avislæsende Politibetjente.

Nu har vi kun Festsalen tilbage. Der er Plads til 400 Mennesker, og naar de bliver stoppet rigtig sammen, — hvilket ikke generer os! — kan der være 500. Paa Tribunen kan der sidde 20—

30. Det er en festlig Sal, holdt i lyse Farver: gult, grønt, sort Lakering og hvidt. Jo mere Farvepragt des festligere, siger vi herude. Der høres ganske udmærket, og man behøver ikke at tale højt for at blive hørt. Elektrisk Lys er der overalt, og vi har ogsaa Strøm for Apparater til Lysbilleder og levende Billeder. Det sidste trækker mange Mennesker til K. F. U. M.

Men nu til selve Indvielsen. Det var en Søndag. Først var der Gudstjeneste i Kirken, og Kl. 2 var den egentlige Højtidelighed. Desværre var David Yui blevet syg Dagen før. Han maatte holde Sengen i mit Hjem. Og saa blev det ogsaa Regnvejr, og for at sætte Kronen paa det hele blev min Hustru ogsaa syg. Jeg véd ikke, hvad andre tænkte. Jeg véd kun, at jeg var saa optaget af al den Sygdom og det Regnvejr og Festen, som *skulde* føres igennem, at jeg slet ikke fik Tid til at tænke. Derimod fik jeg Tid til at bede, og jeg sagde til Gud, at nu var det hele blevet forberedt saa godt, som Mennesker kunde forberede det, saa nu maatte Han om Resten. Og derfor blev det ogsaa trods alle „daarlige Varsler" en udmærket Fest.

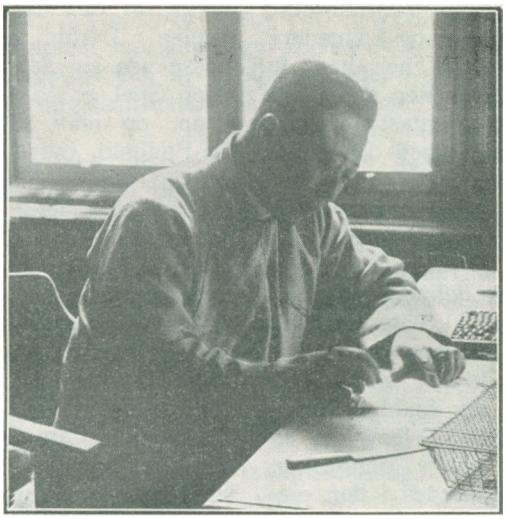

Sekretær Ma ved sit Arbejdsbord.

Der var mødt en ca. 300 Mennesker trods Regnen: foruden de tilrejsende Venner alle de ledende Mænd i Antung og en hel Del af vore nærmeste stedlige Venner, dem, der nu er vore bedste Medlemmer, de stedlige danske Missionærer og et Par enkelte andre Udlændinge her i Byen. Blandt Gæsterne var ogsaa en Korrespondent for tre skandinaviske Blade, bl. a. for „Bladet for den højeste Oplysning" „Politikken".

Pastor Yen fra Dalny nedbad Guds Velsignelse over det nye Hus, og mange Venner — baade kristne og ikke-kristne — talte. Men Højdepunktet var Overgivelsen af Hovednøglen til den nye Bygning til Formanden som Foreningens Repræsentant. Først gav Byens højeste Magistratsembedsmand som den, der var Talsmand for Byen, der havde baaret det største økonomiske Læs, Nøglen til Repræsentanten for Kinas Nationalkomité. David Yui laa jo til Sengs, saa han kunde ikke komme. I Stedet havde han saa bedt Johannes Rasmussen repræsentere Nationalkomitéen, og et bedre Valg kunde han ikke have truffet — syntes i hvert Fald vi danske. Thi derved fik vore Tanker Retning hjemad til de mange, der havde omsluttet denne Sag med saa stor Kærlighed og Offervillighed. Og der var ogsaa baade Varme og Værdighed i de Ord, hvormed Johannes Rasmussen paa Nationalkomitéens Vegne modtog Nøglen og dermed Ejendomsretten til denne Bygning for Antungs Ungdom, og derefter overrakte den til vor Formand, Hr. Koo, til Fremme af Guds Rige blandt Antungs unge Mænd. Alle stod op under denne højtidelige Ceremoni, og jeg skammer mig ikke ved at bekende, at jeg havde Taarer i Øjnene.

Efter denne Højtidelighed kom Telegrammernes og de skriftlige Hilseners Mængde. Kinas kristne General Feng Yühsiang havde sendt et Brev, og den unge General Chang Han-ching i Mukden havde ligeledes sendt en skriftlig Hilsen.

Dermed var Antung K. F. U. M. indviet. Om Aftenen sad vi i Hall'en en lille Flok af dem, der staar K. F. U. M. nærmest. Regnen holdt den store Mængde fra at komme, og det var slet ikke Skade. Thi derved fik vi en langt større Fornemmelse af, at nu var den rigtige „K. F. U. M.-Aand" ved at holde sit Indtog hos os. Det var især Platt fra Mukden, der bar den Aften. Der var mange andre, der talte, men ingen gjorde det saa udmærket som han. Vi fik en ny Oplevelse af „det Fællesskab, hvis Sjæl og Aand af Himlens er et Led", som der staar i den Sang, vi sang ved Indvielsen.

Antung K. F. U. M., d. 16. November 1923.

ADAM, HVOR ER DU?

I „K. F. U. M.s Idræt" har Pastor Carl Moe skrevet følgende:

SAALEDES lød Guds Spørgsmaal til det første Menneske, og Adam løb sin Vej af Forskrækkelse.

Menneske, hvor er du? Saaledes spørger Gud endnu, ogsaa dig, som læser dette. Han mener ikke med dit Legeme. Om du er i Amerika eller Danmark eller hvorsomhelst i Verden, er ganske ligegyldigt for Gud, som skabte alle Mennesker. Men *hvor er du med din Sjæl?* Et Spørgsmaal, som ikke blot angaar dette Liv, men Evigheden. Hvor er dine inderste Tanker, Begæringer og Længsler? Hvem har dit *Hjerte?* Og her kan du kun være et af to Steder. Med dine Tanker og Følelser og din Fantasi kan du være mange Steder, men med dit Hjerte kun ét, enten hos Gud, altid ham nær, eller borte fra Gud, bundet til Verden med alt det, der er i den. Hvor er du saa? At de allerfleste er i Verden, er tydeligt nok at se. Nogle befinder sig i den skidne Del af den, med al Slags Synd og Urenhed, og det ser ud, som om det bliver flere og flere, der holder til dér.

Der er et lille Dyr, der hedder Skarnbassen; det vil allerhelst leve under en Møgdynge, og der er mange Mennesker, der ligner den. Andre færdes i den pænere Del af Verden som velopdragne og dannede Mennesker; jeg tror, at der er en hel Del Fodboldspillere og Idrætsfolk, der hører til dem.

Men Fællesmærket for alle dem, der er bundet til Verden, er dog det, at de er *borte fra Gud* og derfor ikke frelste, selv om de er nok saa pæne og deres Legemer nok saa sunde og veludviklede.

Men altsaa, Adam! Hvor er du? Du, som er saa optaget af Idræt, hvor er du med dit Hjerte? „En sund Sjæl i et sundt Legeme" skal være Maalet. Det er godt, det er ligefrem udmærket. — Men man kan jo ogsaa ligesom Bokseren tragte efter at gøre sit Legeme saa sundt og udviklet, at der slet ingen Plads bliver for Sjælen. Derfor gælder det dog om at passe paa sig selv; thi et sundt Legeme uden Sjæl er jo ikke andet end en død Krop, og man kan sparke saalænge til en Fodbold, indtil man taber Aanden, og der i Grunden ikke bliver andet tilbage end en almindelig Ben-Bokser. Pas altsaa paa!

God Idræt er en god Ting til at holde Legemet frisk. Men lad den ikke i den Grad tage Magten fra dig, at du løber af Forskrækkelse, naar du hører Gud Herrens Fodtrin, og Spørgsmaalet lyder til dig: *Hvor er du?*

Hvem har din Sjæl? Er det Gud, der har den, og lever du saaledes med ham, som man kun kan det, naar man har givet Jesus sit Hjerte?

Det kneb for Adam at komme frem, men han kom dog; det kneb for ham at svare rigtig sandt, men han svarede dog, og det blev hans Lykke.

DET EVIGE RIGE

Af *Edv. Egeberg.*

FRA mine Vinduer kan jeg se Himmelbjerget. Og naar jeg sætter min Kikkert for Øjnene, kan jeg se de Mennesker, der vandrer op og ned ad dets Sider eller staar paa dets Top. De er paa den Afstand, jeg har dem, saa smaa i Sammenligning med Bjerget, som dog ikke hører til de store, at de ikke kan ses med det blotte Øje. Selv gennem Kikkerten er de kun Prikker, og det fører gerne mine Tanker til andre Sammenligninger.

Hvad svinder et Menneske ikke ind til, naar det ses paa Baggrund af de nærmere Egne af Rummet, hvor Solene staar som gyldne Prikker. Og hvilket Intet bliver det ikke, naar vi tænker paa 80,000 Solsystemer, som Kikkerterne siges at have fundet derude i Uendeligheden.

Og hvad er et Menneskeliv i Sammenligning med de Aartusinder af Slægters Liv, vi kender en Smule til gennem de faa Optegnelser og mundtlige Overleveringer, der haves. Og hvilken Ubetydelighed bliver ikke disse Aartusinder, naar vi sætter dem op mod Evighedens uhyre Baggrund.

Man faar ved saadanne Sammenlignin-

ger en knugende Følelse af at være et Intet, og der kan lægge sig en saadan Mathed over ens Liv, at man fristes til at lægge Hænderne i Skødet og opgive. Det hele kan forekomme en saa uendelig betydningsløst. Hvad svinder noget saa mægtigt som den sidste Verdenskrig ikke ind til i disse uhyre Rammer. Og naar Verdensbegivenheden deles med Milliarden, faar man et enkelt Menneskelivs Resultat.

Ja, vi kender alle disse forfærdende Sammenligninger, der ligesom blæser Marven ud af Knoglerne, Kraften ud af Musklerne og Tanken ud af Hjernen. Man fristes undertiden til i dette uhyre Favntag af Uendelighed og Evighed at lade staa til, leve Livet uden Ansvar. Det synes een saa uendelig betydningsløst, hvad eens Intet foretager sig.

Men denne Følelse maa intet Menneske lade sig overmande af. Den Baggrund, hvorpaa vort Liv skal ses, er en Verden med en hel anden Art af Dimensioner end Rummets og Evighedens. Det er en Verden, over hvilken et evigt vaagent og kærligt Faderøje staar, en Verden, hvor den evige Kærlighed er Meningen og Sammenhængen, en lys og varm Aandens Verden, hvor den almægtige kærlige Gud lever og raader. Føler vi os ikke som Led af denne Verden, da er Livet vanskeligt for ikke at sige umuligt at leve.

I den er intet saa smaat, at det bliver overflødigt og glemt. Denne Verden med dens aandelige Lys og Varme, som ikke kan bestemmes men kun føles, er den egentlige, den, der staar, naar Elementerne kommer i Brand, Stjerner og Solsystemer forgaar. Og den er bygget af det, der udstraaler fra dens Midtpunkt: det gode, skønne og sande i Menneskelivet og det Liv, der med samme Kilde maaske leves andet Steds i Rummet.

I en af Charles Dickens' Bøger fortælles der om en Skolelærer og en lille ung Pige, der sidder sammen paa en Kirkegaard. Hun græder, fordi hun synes at „de, som dør omkring os, saa hurtigt bliver glemte".

Dertil svarer Skolelæreren:

„Tror De da, at en forsømt Grav, et udgaaet Træ, et Par visnede Blomster er Tegn paa Glemsel eller Ligegyldighed? Tror De ikke, at der gives Gerninger langt borte herfra, hvorved disse døde bedst mindes? Nej, der findes Mennesker, som i dette Øjeblik færdes travlt rundt om i Verden, men til hvis gode Gerninger og gode Tanker disse Grave, hvor forsømte de end kunne forekomme os at være, ere de fornemste Redskaber".

Og da den unge Pige giver ham Ret heri, fortsætter han:

„Nej, der gives intet uskyldigt eller godt, som dør eller bliver glemt. Lad os holde fast ved den Tro eller ingen. Et spædt lallende Barn, som dør i sin Vugge, vil atter leve i bedre Tanker hos dem, som elskede det, og gennem dem udføre sin Part af Verdens forløsende Gerninger, om ogsaa dets Legeme er brændt til Aske eller druknet i det dybeste Hav. Der føjes ikke en Engel til Himmelens Hærskarer, uden at den udretter sit velsignende Værk paa Jorden gennem dem, som elskede den her. Glemsel! Aa, kunde de menneskelige Skabningers gode Gerninger følges til deres Kilde, hvor skøn vilde da ikke selve Døden synes; thi hvor megen Kærlighed, Barmhjertighed og ren Hengivenhed vilde man da ikke se have deres Udspring fra støvede Grave".

Det er det, som er de virkelig store Digteres væsentligste Betydning, at de i deres Digtning peger hen mod den hemmelighedsfulde, men i egentligste Forstand virkelige Verden, hvor intet bliver glemt, og hvor alt, hvad der var af godt og skønt og sandt i Menneskers Liv faar Betydning for Tid og Evighed. Det var det, der gjorde vor Ingemann til den store Digter, at han saa ind i og pegede for andre paa denne Aandens Verden. Som naar han sang:

> Gud, i din Haand alt stort er smaat,
> men kært det mindste tillige.
> Den Barnesjæl er bjerget godt,
> som skjuler sig i dit Rige.

Der er saa meget, der synes skjult og glemt, naar det maales med Evighedens og Uendelighedens Alen, men det er alligevel bjerget godt.

Men med tusinde Gange større Autoritet end Dickens' og Ingemanns og alle andre store Digteres, siger den største af alle — han, som kom inde fra denne Kærlighedens Verden — det samme. I en Tale, der vil blive staaende, naar alle Stjerner og Sole er slukte. Det er den,

som findes hos Matthæus det 10., og som blev holdt til Disciplene om deres Udsendelse. Han minder dem her om, at de behøver ikke at frygte. Deres Fader i Himlen skal sørge for dem. Selv den lille Spurv husker han. Den falder ikke til Jorden uden hans Vilje. Og et andet Sted — i Bjergprædikenen — siger han, at han glemmer ikke Himlens Fugle, Markens Græs og Blomster og Menneskenes Børn. Naar vi er Borgere i det Aandens Rige, Gud ved Jesus Kristus har aabnet for os, behøver vi ikke at ængstes ved vor Intethed i Forhold til den forfærdende Evighed og Uendelighed. Guds Rige er indeni eder, siger Kongen i dette Rige. Og det er et evigt Rige, staar der i Slutningen af den Bøn, han selv lærte os at bede.

FORAAR I KINA

Af *Ellen Gøtzsche.*

KINAS Bjerge har et dejligt Foraar. Der er Steder, hvor man i *Januar Maaned* ser mægtige Vandfald med hvide Iskrystaller ned over Klipperne; hvert Træ og hver Busk bærer en tindrende Dragt af Isnaale. Der findes saadan noget, som kaldes *Is-Mos* paa disse Egne, det er smaa Istapper, der gror lige op af den rødligfarvede Muld; og hver eneste af dem bærer en lille Top af rød Jord — især paa fugtige Enge kan dette Is-Mos være pragtfuldt straalende en klar Vintermorgen.

Og i de samme Egne har man ved Sommertid næsten tropisk Hede; Risen vokser i vaade Inddæmninger ganske paa indisk Vis; Tigeren kommer fra sydligere Landsdele og strejfer gennem Bjergskovene, der hvor om Vinteren Bjørnen gaar i Hi, naar Kulden bliver den for streng.

Men Foraarstiden er vidunderlig. Fra *Pingnang*-Egnen fortælles i et Brev om den lyseblaa Genzian, der i April dækker Jorden som Anemonerne i Danmarks Bøgeskove.

Rhododentron vokser vildt med sine store Buske fulde af Blomster i straalende Farver; man finder hele Smaaskarer af blomstrende Træer, saa fine og lyserøde eller svagt gule, at de minder om vilde Kirsebær ved Foraarstid i Danmark.

Bjergskrænterne dækkes af duftende Blomster i de skønneste Farver; vilde Roser slynger deres blegrøde og hvide Ranker mellem Markerne, og en fintløvet Busk — maaske den vilde Myrthe, som ogsaa vokser paa Indiens Bjerge — staar med lysegule, tætte Blomsterklynger under den mørkeblaa, straalende Foraarshimmel.

Midt i al den solgyldne Herlighed gaar Kinas Børn i Skarevis ud fra Byerne for at ofre og tilbede ved *Forfædrenes Grave.*

De tilbringer hele Dagen med en saadan Udflugt; alle har de deres bedste Tøj paa, og denne „Tilbedelse" bliver for dem en Foraarsfest, som de længe forud glæder sig til og længe bagefter taler om, naar de er vendt tilbage til Byernes trange og af Snavs opfyldte Gader.

„Gravene" findes mange Steder indhugne i Klippesiderne som halvrunde Aabninger, der lukkes med en Granitsten, hvori der er indgraveret Sætninger fra Kinas gamle hellige Bøger.

Udenfor hver eneste By og Landsby finder man disse „Gravbyer". Ansete Familier ejer ofte et ret stort Stykke Jord, og paa Tilbedelsesfestens Dag maa Familiens Overhoved — Faderen eller den ældste Søn — bringe Ofre af Papirpenge og Fødemidler; Fyrværkeri afbrændes, Gravstederne luges og ordnes med megen Omhu; alle er i Feststemning og ingen har Hast med at vende tilbage til det daglige Livs Ensformighed.

Men for Kinas unge kristne er denne Foraarsfest med Tilbedelse ved Gravene ofte et meget vanskeligt Punkt at komme over.

* * *

Ikke langt fra *Pingnang* boede en velstaaende Landmand med sin Hustru, sine to Sønner og to smaa Svigerdøtre, som en Gang skulde giftes med disse Sønner.

I Nærheden af Gaarden laa en lille Landsby, hvor der blev begyndt kristelig Skoleundervisning.

Den ældste af Drengene fik Lov at gaa til de kristnes Skole — men det varede ikke længe, før baade han og flere andre Drenge havde hørt saa meget om „Jesus-Læren", at de fik Lyst til at blive kristne.

Drengen fortalte i sit Hjem om denne Jesus, som han elskede — han fik sine Forældre til ogsaa at høre mere om „Jesus-Læren", og efter nogen Tids Forløb havde Familien brændt sine Afguder og bad om Undervisning til Daab.

De var saa lykkelige, baade Faderen og Moderen og alle de unge; der var kommet en ny Glæde i deres Hjerter, og de talte om dette til alle deres Venner.

Men saa oprandt Gravfestens Tid.

Manden var antaget, da han var lille, som Plejesøn i et Hjem, hvor der ingen Sønner var. Saa skulde han selvfølgelig bringe Ofre ved Gravene og udføre alt, hvad der var nødvendigt for at sikre de døde en lykkelig Tilværelse i Aandeverdenen. Det var en stiltiende Forudsætning.

Nu kunde *Dang-sui,* saadan hed Manden, som var bleven kristen, ikke gaa til Gravfesten; men da dette rygtedes, opstod der en stor Harme imod ham.

Der kom strenge Tider over den kristne Familie. Deres Afgrøde blev ødelagt; en Bambus-Lund bag ved deres Hus blev omhugget, og de blev plagede paa mange Maader af de omboende Hedninger.

Tilsidst blev de ført for Mandarinen, og hans Dom lød saaledes:

„Saafremt *Dang-sui* og hans Familie ønsker at være kristne, saa lad dem om det. Men *den ældste Søn* maa blive i sin egen Religion og det paahviler *ham* at udføre al Forfædre-Tilbedelsen.

Hvis ikke, saa mister Familien *hele sin Ejendom* i denne By".

Dette kom som et haardt Slag over alle de kristne paa den samme Egn.

Men *Dang-sui* og hans Familie vidste nok, hvad de vilde.

De flyttede straks til en ganske lille Ejendom — fattig og ringe i Sammenligning med deres store og smukke Hjem. — I flere Aar maatte de kæmpe med megen Nød; men altid, naar man saa dem, straalede deres Ansigter af Glæde, og ingen af dem angrede, at de havde *valgt Jesus* fremfor at blive i deres gode timelige Kaar.

— Der er Foraar i Kina — og mange glade Hjerter synger Gud Lovsange; mange Steder forvandles Hedningelivets „Is-Mos" til Guds Riges dejlige Blomster, *hans Navn til Ære.*

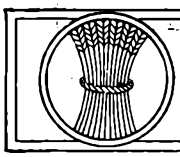

FRA ARBEJDSMARKEN

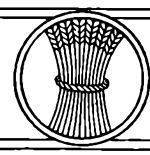

Ungarns K. F. U. K.s Landsforbund

har paa Grund af de fortvivlede økonomiske Forhold set sig nødsaget til at standse Udgivelsen af deres Medlemsblade. Lad os, der er saa langt heldigere stillede i denne Henseende, bede om bedre Tider for det kristelige Ungdomsarbejde i Ungarn.

Store K. F. U. K.-Møder.

I 1924 vil der blive afholdt en Række store internationale K. F. U. K.-Møder.

I Maj er der Verdensdelegeretmøde og Bestyrelsesmøde i Washington, ved hvilket Frøken Ingibjørg Olafsson bliver Danmarks og Norges Repræsentant. Sverrig repræsenteres ved Prins Bernadottes Datter, Grevinde Elsa Bernadotte. — I Begyndelsen af August afholdes nordisk Møde i Finland. — K. F. U. K. i De forenede Stater samles til Landsmøde i New York umiddelbart før Verdensmødet. — Englands K. F. U. K. har ligeledes Landsmøde i Foraaret. — Og endelig har Indiens og Sverrigs K. F. U. K. Jubilæum i Aar.

Sverrigs K. F. U K.

Om det svenske Landsforbunds 25-aarige Virksomhed skriver den svenske Landssekretær, Frk. Hilden Mellin bl. a.:

„Ved et hastigt Tilbageblik over disse 25 Aar kunde vi spørge, om K. F. U. K. har vundet i Styrke og Udvikling. Vi maa da med Sorg fastslaa, at hvad Udbredelse angaar, saa er baade Forenings- og Medlemsantal — efter nogle faa Aars Fremgang — mindre end for 25 Aar siden. Der er forskellige Aarsager hertil, først og fremmest det blomstrende kirkelige Ungdomsarbejde, som er vokset frem i den sidste halve Snes Aar og som har rige Muligheder for at naa og samle de unge allerede ved Konfirmationsalderen.

Trods den Tilbagegang i ydre Henseende, som har fundet Sted, kan vi dog med Tak paapege Fremgang paa mange Omraader. Vi har faaet mange nye Hjem, Pensionater og Sommerhjem, og indenfor mange af vore Foreninger afholdes Kursus i Husholdning, Syning, Sprog o. l. Sommerkursus og -Lejre ordnes næsten hvert Aar, Arbejdet for ydre Mission er gaaet frem, Samarbejdet med andre Lande er blevet styrket, Spejderbevægelsen har faaet Indpas indenfor Foreningerne, og vi har faaet flere lønnede Sekretærer og Husmødre. Hvad det inderste og dybeste angaar kan det ikke nævnes i Tal, men det véd og tror vi med ydmyg Tak til Gud, at mange unge gennem K. F. U. K. er blevet førte til levende Tro paa Kristus og er blevet kaldede til hans Tjeneste.

K. R.

Taulov K. F. U. M.

holdt 5. Januar sit 40-aarige Jubilæum. Med dens Stiftelse for 40 Aar siden gik det saaledes til. Indre-Missionær Jens Holts Søn, den nuværende Sognepræst ved Nazarethkirken i København, var den Gang Elev paa Fredericia Latinskole. I Indre-Missions-Tidende for 16. Debr. læste han et Foredrag: „Hvad kan der gøres for de unge", holdt paa Indre-Missions Præstemøde i Varde i Oktober samme Aar af Pastor Poulsen, nu i Dalum, den Gang almindelig kaldet Ynglinge-Poulsen. Dette Foredrag er i Virkeligheden Indledningen til den kristne Ungdomsbevægelse i vort Land, Sporene er her lagt for Arbejdet indtil den Dag i Dag. Den 17-aarige Latiner blev ogsaa stærkt grebet ved at læse det, og da han rejste hjem til Taulov i Juleferien, var det med en stærk Længsel efter, at et saadant Arbejde maatte blive begyndt i Taulov, hvor der i Forvejen fandtes en lille Flok af troende unge Mænd. Det lykkedes ogsaa, Foreningen blev stiftet 5. Januar, Dagen før den unge Holt rejste tilbage til Skolen.

I de 40 Aar har K. F. U. M. i Taulov haft 8 Formænd, som alle lever endnu og alle havde givet Møde til Festen.

Blandt dem er Missionærerne Søren Bech og Thuesen Nielsen. Iøvrigt indledes Festen med en Gudstieneste i Kirken om Eftermiddagen, hvor Pastor Holt prædikede. Om Aftenen samledes man om Kaffeborde i det festligt smykkede Missionshus, hvor Sang og Tale vekslede Aftenen igennem. De fleste af de gamle Formænd havde Ordet, ligesom der blev talt af Generalsekretær Olaf Jessen og Indre-Missionær Jens Holt; Pastor H. R. Hansen sluttede Aftenen.

Fra Jubilæet i Taulov. Alle de otte tidligere Formænd ses paa Billedet.

Et venskabeligt Forhold mellem Japan og Kina.

Frøken Kawai, Generalsekretær for Japans K. F. U. K og Frøken Ting, Generalsekretær for Kinas K. F. U. K.

Gymnastikkursus paa Haslev udvidede Højskole.

Dette Kursus er beregnet for Ledere af frivillig Gymnastik (i K. F. U. M., F. D. F., Aftenskoler o. l.).

Kursus'et, der første Gang afholdes i Januar—Februar 1925, er ordnet saaledes, at Eleverne

den halve Dag undervises i Bibelkundskab, Kirkehistorie, Tekst- og Taleøvelser, Sjælelære, Dansk o. l., og den anden halve Dag i praktisk Gymnastik (Bukhs Arbejdsmaade), Teori, Undervisningsøvelse og Anatomi, under Seminarielærer *M. Lambertsens Ledelse.*

At de unge Mænd, samtidig med at de uddanner sig i Gymnastik, faar Lejlighed til at modtage en aandelig Uddannelse og Dygtiggørelse, anser vi for at være af stor Betydning.

Det er værdifuldt, at de unge Ledere magter ikke alene den „legemlige", men ogsaa den rent kristelige Side af vort Ungdomsarbejde. — Ansøgninger om *Statsunderstøttelse* til dette Kursus maa indsendes til Undervisningsministeriet *inden 1. April 1924.* Ansøgninger skrives paa trykte Skemaer, som kan erholdes udleverede eller tilsendte fra Undervisningsministeriets 1. Departement, København. Skriftlige Begæringer om Skemaer ønskes indsendte paa aabent Brevkort.

Pagh Petersen.

LIDT OM „UNGDOMSARBEJDEREN"

TIL K. F. U. K.erne

Af *Kama Herrmann.*

Vi sad en Kreds af K. F. U. K.-Arbejdere og talte sammen om mange Ting vedrørende vort Arbejde. Tilsidst kom ogsaa „Ungdomsarbejderen" paa Tale, og een bemærkede, at det var et godt og nyttigt Blad, det eneste indenfor vor Bevægelse, der tager Sigte paa Ungdomsarbejderens Dygtiggørelse, og derfor vel værd at holde. Herpaa svarede en anden: „Hvis „Ungdomsarbejderen", som De siger, er det eneste Blad, der sigter paa at dygtiggøre os K. F. U. K.-Arbejdere, saa er det til at undres over, at det ikke staar daarligere til med os, end det gør, for det Blad indeholder jo saa at sige aldrig en Artikel om *vort* Arbejde. Det er et K. F. U. M.-Blad — og jeg har da ogsaa for længe siden afbestilt det!" — — —

Denne sidste Udtalelse om „Ungdomsarbejderen" kan De sikkert supplere med adskillige lignende fra Deres egen Kreds. Men er den nu berettiget eller uberettiget?

Kan vi mon ikke blive enige om, at den er *uberettiget?* Vel findes der flere K. F. U. M.- end K. F. U. K.-Artikler i „Ungdomsarbejderen", men det hænger sammen med, at Mændene gennemgaaende er mere skrivende end vi Kvinder. Og de allerfleste af K. F. U. M.ernes Artikler kan læses med samme Udbytte af os som af dem — vi kan bare under Læsningen i Tankerne ombytte M'et med et K.

Det skal indrømmes, at Pörtschach har taget megen Plads op i Aargang 1923 — men er det ikke forstaaeligt? (og har Pörtschach-Artiklerne forresten ikke været meget interessante og lærerige ogsaa for *os?)* I Aar er der jo imidlertid ingen Pörtschach-Konference, og Indholdsfortegnelsen for 1924 lover os da ogsaa et godt K. F. U. K.-Aar hvad Artikler angaar.

— — —

Lad os huske det og henvise til den Indholdsfortegnelse (December-Nr. 1923 og Januar-Nr. 1924), naar vi næste Gang støder paa K. F. U. K.ernes Kritik over „Ungdomsarbejderen".

BOGANMELDELSER

C. Asschenfeldt-Hansen: NOGLE TRØSTEORD for syge og sorgfulde, som søger Herren. (Lohse). 1,00. Den lille Bog bringer gode og varme Ord om Herrens uransagelige Kærlighed og Visdom til de syge og bedrøvede. De unge har saa godt af at besøge de syge og de lidende. Her er en god Bog at tage i Lommen og læse et lille Stykke op af for den syge.

Vilh. Bech: FRA PARADISET, udgivet ved Axel Bech. (Lohse). 1,00. Disse 10 Smaastykker er alle samlede fra forskellige Aargange af det lille Julehefte: *Til de hellige i Danmark,* som Vilh. Bech hvert Aar udsendte. Vi møder i dem Vilh. Bechs Evne til at uddybe og levendegøre et Billede som Bud fra Aandens Verden saaledes, at det hager sig fast i ens Sind. De unge vil glæde sig ved denne Lejlighed til at lytte til den gamle Førers Ord. Hvert Stykke egner sig godt som Oplæsning til Indledning af en Bibelsamtale.

INDRE MISSIONS ARBEJDERE. (Lohse). 2. Oplag. 4,00. Bringer 256 Portrætter af Indre Missions Arbejdere med en kort Levnedsbeskrivelse af hver.

K. F. U. M. I SKJERN gennem 35 Aar hedder et smukt Festskrift, som er udsendt i Anledning af Foreningens 35 Aars Jubilæum. Det bringer et Billede af Foreningens Stifter, Pastor Otto Moe, nu i Strib, samt flere gode Bidrag om Oplevelser i Foreningens Arbejde i de 35 Aar. Festskriftet koster 1 Kr. og faas ved Henvendelse til K. F. U. M. i Skjern; det sælges til Fordel for Foreningens Byggefond.

Fr. Svendsen: NØDHJÆLP. G. B. N. F. 3,00. Denne Bog er nu trykt i 45,000 Eksemplarer.

Den giver en god og værdifuld Hjælp til hurtig og nyttig Behandling ved pludselige Ulykkestilfælde, Benbrud, Forgiftning o. s. v. og er forsynet med en Mængde lærerige Billeder.

SMAA KUNSTBØGER. Nr. 17: Hans Nikolaj Hansen. Nr. 18: Constantin Hansen. Gad. 1,00. Gennem disse to nye Kunstbøger fortsætter Gads Forlag sit Arbejde paa at sprede Kendskab i vide Kredse til betydelige danske Kunstneres Arbejde. Begge Bøger bringer smukke Gengivelser af disse Kunstneres Malerier og Raderinger.

Ellen Gøtzsche: HVOR ELEFANTEN VANDRER. Lohse. 2,75. En ny Samling Børnefortællinger af Fru Gøtzsche vil blive modtaget med Glæde ikke alene af Børnene, men ogsaa af de unge. Underholdende kan man kalde alle disse Fortællinger, men de er tillige lærerige, idet de giver et godt Indblik baade i Indiens Natur og Folkeliv og i det Arbejde, som gøres for at bringe Evangeliets Sol til at lyse over Indien. Der er noget fint og yndigt over disse Fortællinger; de minder om en Moder, der sidder og pusler sine Børn, og det er nok fordi Fru Gøtzsche elsker Indiens Folk med noget af en Moders Kærlighed.

ET TROFAST VIDNE, nogle Træk af Indre-Missionær Frands Pallesens Liv. Lohse. 1,00. Denne Bog, der sælges til Fordel for et Missionshus i Graasten, er nu kommen i andet Oplag. Den er forsynet med flere gode Billeder og bringer et godt Bud om en trofast Herrens Stridsmand, som de unge har godt af at lære at kende.

CHRISTIANSFELD 1773—1923. 2,00. I Anledning af Koloniens 150 Aars Jubilæum er dette smukke Festskrift udsendt. Det er rigt illustreret og giver en Oversigt over Koloniens Historie samt en interessant Fremstilling af flere af dens ledende Personligheder.

Burnier: KASHUEKA. Oversat af Franciska Grüner. (Lohse). 75 Øre. En god lille Fortælling om en hedensk Zambesikvindes Liv.

DEN LILLE BIBEL-KONKORDANS eller bibelske Begreber belyst ved Sammenstilling af Bibelsteder. 8. Oplag. Lohse. 4,50. Det er glædeligt, at denne Bog nu kan udsendes i 8. Oplag. Den er en fortrinlig Hjælper for enhver, der vil ransage Skriften, hvad enten det gøres for at hente personlig Berigelse eller for at kunne aflægge et Vidnesbyrd for andre. Vil man vide f. Eks. hvad Bibelen siger om Trofasthed, om Stolthed, om Gerrighed, om Hævn, om Kærlighed o. s. v., finder man i denne Bog en Sammenstilling af de vigtigste Ord i Skriften, der belyser omtalte Emne.

LØSENS BOGEN 1924. Brødremenighedens daglige Andagtsbog anbefales meget. 1,25.

Ingrid Ulbricht: FINE TRAADE og andre Fortællinger. Lohse. 2,00. Denne Bog bringer 9 Fortællinger, der alle er kønne og interessante. De egner sig godt til Højtlæsning i vore Foreninger, vel særlig i K. F. U. K.

Chr. Ludwigs: SALME OG SANG. Lohse. 1,50. Denne Bog, der vidner om Forf. Kærlighed til og Forstaaelse af vor Salmeskat, er nu kommen i andet Oplag.

„DE UNGES BLAD"S SKRIFTLIGE KURSUS

Udarbejdelse af korte Taler.

(Leder: Pastor Malmstrøm, Refsnæsgade 33, København N.). Angaaende Betingelse for Deltagelse se Nr. 1, Side 12.

4. Opgave,

Giv Udkast til en Tale til moderne Ungdom om Underet med fri Benyttelse af Teksten Marc. 9, 17—29.

Besvarelse kan kun indsendes af dem, der er indtegnede til det hele Kursus. Den maa sendes til Lederen senest 1. Marts, ledsaget af en *stor* Konvolut med Afsenderens *Navn og Postadresse paaskrevet.*

LØGFRØKAPELLET

EN HISTORIE FRA METODISMENS FØRSTE DAGE I ENGLAND

DA Metodismen ved den berømte Wesleys Virksomhed spredte sig over England, fik den straks en Mængde Tilhængere i Landskaberne Devon og Cornwall, særlig da blandt Grubearbejderne.

Præsterne og de højere Klasser viste imidlertid overfor „den nye Lære", som Metodismen kaldtes, en Intolerance, som i vore Dage er utænkelig, og det var „fine Folks" Børn og unge — ja, ældre med — den største Spas at drille og plage de stakkels Metodister. En stor Forlystelse bestod i at slaa Vinduesruder itu eller at sømme Dørene fast i de smaa Metodistkapeller, som efterhaanden rejste sig rundt om.

Blandt Wesleys ulærde Prædikanter var der ogsaa en, som gik under Navnet

„den gamle Gartner". Han var ingen almindelig Karakter, men temmelig original og den mest populære af alle Prædikanter der paa Egnen. Han havde en lille Planteskole i Nærheden af en By og arbejdede om Dagen ivrigt i sit lille Gartneri, men om Aftenen bad og prædikede han for sine Medsyndere, som han kaldte Menneskene. Han levede paa den nøjsomste Maade, gav til fattige alt, hvad han kunde spare, uddelte Bibler og gjorde alt, hvad der stod i hans Magt for at sprede „Læren". Hans Hud var mørk og hele hans Udseende sælsomt og magert. Skønt han ikke var nogen særlig belæst Mand, besad han en ikke ringe Finfølelse og dertil megen personlig Frimodighed. Hør nu denne Historie om ham:

„Den gamle Gartner" boede med sin Hustru i en lille forfalden Stue lige ved den store Landevej. Tre unge Adelsmænd, som netop var færdig med deres Universitetseksamener, havde faaet opspurgt, at den gamle Gartner havde en Del Penge i sin Besiddelse, som han havde indsamlet til et nyt Kapel. Det kunde blive morsomt at agere Spøgelse hos ham og faa fat i Pengene, mente de.

Med sværtede Ansigter og udklædte begav de sig afsted en mørk Nat lidt før Kl. 12. De havde spist en sen Aftensmad og var lystige og ved godt Humør, men da de kom nærmere, begyndte ihvertfald for den ene Modet at dale. Han begyndte at forstaa, at det i Grunden var nedrigt at skræmme en gammel, fattig Mand og hans Kone midt om Natten.

Klokken slog 12.

„Nu er Spøgelsestiden inde", sagde den ene. „Lad os ikke skræmme det gamle Ægtepar fra Sans og Samling", sagde han, som havde faaet Betænkeligheder. „Nej", sagde den tredje, „vi skal være venlige Røvere, omtrent som Robin Hood og lille John".

Den ene vilde hellere gaa tilbage end fortsætte. „Husk paa", sagde han, „at den gamle Mand er en modig Soldat og desuden en hellig Mand, og husk ogsaa, at han ikke er bange for noget Menneske". „Sludder, her er Døren!" Han trykkede den svage Dør ind. De gik ind og befandt sig i et Slags Køkken. Til deres store Forskrækkelse saa de et Lys brænde i den indre Stue. Dette gjorde dem tvivlraadige.

„Hvem er ude saa sent paa Natten?" raabte en Stemme indefra — de hørte, det var den gamle Gartner selv. „Giv os dine Penge, saa skal intet ondt hænde dig", sagde Tom. „Men Pengene maa vi have!"

„Herren er min Beskyttelse", svarede den gamle. „I faar ingen Penge af mig! Alt det, som er i Huset, er Herrens, tag det, om I vover". „Vi maa og skal have Pengene", sagde de, idet de gik ind i det inderste Værelse, efter først at have været saa forsynlige at laase Yderdøren. Men — som en af dem senere fortalte: Vi ønskede snart, at vi havde ladet være med det!

For hør nu hvilken Situation vi befandt os i: Her stod vi tre Springfyre udklædt i hvide Dragter med sværtede Ansigter, og foran os sad den gamle Gartner paa Kanten af sin Seng. Han havde en rød Natlue, tavlet Skjorte og Uldjakke paa, og hans Ansigt var saa rolig og uforfærdet, som stod han paa Prædikestolen. Foran ham ved Sengen stod et Bord med en aaben Bibel, og lige ved den opdagede vi til vor Rædsel en Bunke Krudt, stor nok til at sprænge et helt Slot i Luften. Et Lys brændte paa Bordet, og den gamle Mand sad netop med et Fyrstaal i den ene Haand og en Flintesten i den anden. Jeg maa tilstaa, at vi følte os ikke særlig høje i Hatten! Den gamle Gartners bestemte Ansigt, Lyset, Fyrstaalet og Krudtbunken afkølede straks vor Lyst til mere af Eventyret og gjorde os temmelig møre. Gartneren forstod nok, hvad Indtryk han gjorde paa os. „Vilde I virkelig røve og myrde?" raabte han. „Det var bedre, at I forenede eder med mig i Bøn, elendige Syndere, som I er! Gør Bod, at I kan blive frelst! I skal snart være i en anden Verden".

Ryder var den, som først kom til Mælet. „Hør engang paa os, Hr. Gartner! Vi forstaar, at vi har gjort galt, men hvis De vil lade os gaa, vil vi give Dem alle de Penge, vi har paa os". Vi lagde vore Punge paa Bordet foran ham. „Herren har overgivet eder i min Haand, og vi skal snart alle være i en anden Verden. Lad os bede". Og da han havde sagt dette, faldt han uden videre ned paa sine Knæ lige ved Bordet med det brændende Lys og Krudtbunken; det frygtelige Fyrstaal og Flintestenen holdt han fremdeles

fast knuget i Haanden. Han bad og bad. Endelig lod han til at være træt. Han rejste sig og tømte en af Pengepungene paa Bordet. Han blev forbavset og glad over det rige Indhold, kunde vi se. Nu fik vi vel Lov til at gaa, tænkte vi. Men nej! Til vor yderligere Forskrækkelse sagde han: „Lad os nu prise Gud med at afsynge den 100. Davids Salme".

Efter Sangen tog den gamle den anden Pung i Haanden, og mens han undersøgte dens Indhold, hviskede Ryder, som stod tæt bag ved mig og Tom: „Jeg har laast Døren op! Naar jeg aabner den, styrter vi ud". Nu tømte den gamle den anden Pung og raabte: „Aanej, her er næsten nok til at bygge hele vort nye Guds-Hus! Lad mig nu se, hvad den tredje Pung indeholder". „Nu!" hviskede Ryder, og ud fo'r vi gennem Døren, som Ryder listelig havde faaet op. Det sidste, vi hørte, var, at den gamle Mand flittig brugte Fyrstaalet. Vi ventede intet mindre end øjeblikkelig at ryge i Luften. Imidlertid var vi kommet ud i Haven. Natten var kulsort, og vi fo'r frem gennem Haven i Blinde, masede os gennem Tornebuske og slog Hovederne mod Træer. Tilsidst arbejdede vi os gennem den tykke Tjørnehæk og kom med blødende Hænder og Ansigter og pjaltede Klæder, sorte og fæle, ud paa Landevejen, hvor vi fandt vore Heste og red i Firspring til Ryders Hjem. Der fik vi tændt Lys, og da vi saa hverandre, blødende, sorte og pjaltede, kunde vi ikke lade være at briste i Latter trods vort ynkelige Eventyr. —

„Ja, vi ler", sagde Ryder alvorlig. „Men hvis vort Eventyr bliver udbasuneret og vi bliver opdagede, saa er vi gjort umulige her i Cornwall for lang Tid. Jo, vi har haft en dejlig Nat! Vi har mistet vore Penge, været nødt til at bede i to stive Klokketimer med en stor Krudtbunke foran os, mens den gamle Fyr med rød Lue paa Hovedet har truet os med en hastig Rejse ind i Evigheden! Og vore Penge, som skal bruges til at bygge Metodistkapel for! Jo, det er en nydelig Historie. Den gamle har spillet os et godt Puds; vi bliver til Latter for hele Landet".

Men Sagen var ikke forbi med det; der kom et Rygte ud om, at tre Mænd, udklædte som sorte Aander med Horn og Haler, skulde have brudt ind til den gamle Gartner; men denne havde ikke alene givet dem en ordentlig Forskrækkelse, men ogsaa skræmt dem til at give en stor Sum Penge til det nye Metodistkapel. Man fortalte ogsaa, at Gartneren næste Søndag vilde holde en Prædiken og indbyde til at tegne Bidrag til det nye Kapel, og da vilde han ogsaa fortælle, paa hvilken underlig Maade han gennem Guds Styrelse havde faaet store Bidrag til Bygningen.

Det var aldeles forskrækkeligt! Vi kunde ikke nok angre, hvor dumt vi havde baaret os ad. — Men, — det kunde være morsomt at høre, hvad Gartneren vilde sige om det natlige Eventyr. Bare vi kunde komme ind uden at nogen saa os og kendte os!

Søndag Aften kom. Huset var aldeles overfyldt, og da Lysene paa Grund af Varmen og den daarlige Luft brændte ganske mat, var det ikke vanskelig at sidde uset i den nederste Krog.

Prædikenen var kort og fyndig, og saa kom Fortællingen om vort natlige Eventyr; meget nøjagtig fortalte Gartneren paa sin rolige og ukunstlede Maade om Nattens Hændelser. Han var ikke saa lidt humoristisk, da han skildrede, hvordan han fik os til at bede. „Jeg har aldrig set sorte Ansigter bede med større Andagt", sagde han, „men desværre tror jeg nok ikke, at hele Bønnen var rettet mod Himmelen! Ihvertfald lagde jeg Mærke til, at de Gang paa Gang rettede deres Øjne mod Døren. Saa løftede jeg bare Flintestenen og Fyrstaalet en Smule, og de blev stille igen".

Saa fortsatte han med et fint Smil: „Men disse unge Venner havde nok ikke lugtet Krudt før, forstod jeg. Bunken var jo ogsaa saa stor, at den kunde have gjort en General bange! Lyset brændte, og Fyrstaalet og Flintestenen havde jeg rede. I maa gerne spørge, Venner, om jeg ikke selv var bange. Aanej, den store Krudtbunke var nemlig hele min Aarsavling af — *Løgfrø*".

Hele Forsamlingen brast i en Skoggerlatter, hvis Mage aldrig havde været hørt indenfor disse Vægge. Mange klappede ogsaa i Hænderne.

Enhver kan tænke sig vor Forbløffelse! Men vi kunde heller ikke lade være at le, og for ikke at vække Mistanke teg-

nede vi os ogsaa for et Beløb til Kapellet. Efter Prædikenen opsøgte vi hverandre, men kunde ikke tale. Vi kunde kun lige sige Ordet „Løgfrø“ — og saa tog Latteren os. Jo, vi var blevet taget ordentlig ved Næsen, og det fortjente vi sandelig ogsaa.

Kapellet blev bygget for de Penge, som den gamle Gartner havde samlet. Jeg er blevet adskilligt ældre siden dengang, og nu forstaar jeg, at det ikke har været til Skade for Sædelighed og Religion, at dette Kapel blev bygget. Tværtimod.

Men den Dag idag gaar det lille Kapel blandt de højkirkelige under Navn af „Løgfrøkapellet“.

SÆRLIG FOR DE YNGSTE

ET SKÆNDERI

NAALEN og Traaden havde mangen en Gang arbejdet sammen i skøn Forening. Men en Dag, da de var gnavne i Humøret

begge to, kom de op at skændes, og det ene Ord tog det andet.

„Du tror nok“, sagde Traadrullen til Naalen, „at du er vældig dygtig og kan „stikke“ alt, hvad du kommer i Nærheden af. Men saa meget maa du vel vide, at uden mig vilde du ikke due til nogen Verdens Ting“.

„Hvad bilder du dig ind!“ svarede Naalen, „Kan du maaske gøre noget uden mig? Ikke et eneste Sting kan du sy uden mig, skulde jeg mene!“

„Aa, I smaa dumme Tingester“, sagde deres Ejerinde, som var kommet til under Skænderiet, „til syvende og sidst kan ingen af jer gøre noget uden mig. Men naar I holder sammen og lader jer føre af min Haand, saa bliver det til noget. Jeg skal nemlig sige jer, det er med jer som med os Mennesker: hver for sig udretter vi ikke noget videre. Men naar vi staar sammen og lader os lede af Guds stærke Haand — naar vi hver gør sit, Side om Side og Skulder ved Skulder, med Guds Velsignelse over os, saa bliver det til noget. For *Enighed gør stærk*“.

HOVEDBRUD

Bibelspørgsmaal.

To Steder i Ordsprogenes Bog siges der noget smukt om de gamles graa Haar. Hvor er det?

Rebus.

$$1\ \frac{\text{M}}{\text{Aal}}\ \text{R}\ \frac{\text{O s N}}{\text{S}}$$

—*l—g—n.*

Gaade.

Mit Gaadeemnes Virkekreds er stor,
det bruges paa og fører til den hele vide Jord.
Vi kan i tvende Dele Ordet nemt partere,
saa akkurat, at vi nøjagtigt det halvere.
Det første sa' Du tit, hver Dag vist flere Gange,
Anledningerne være jo kan saa saare mange.
Det andet er som noget af en skillende Bom,
de Folk, der langvejs rejser, kan tale med derom,
thi var det ej i Orden, de videre ej kom.

—*l—g—n.*

* * *

Løsninger sendes inden 1. Marts til „De Unges Blad“s Ekspedition, Søndergade 9, Aarhus.

Løsninger til Hovedbrud i Nr. 2.

Bibelspørgsmaal: Apostl. Gern. 1,24; 15,8.
Gaade: Elskov.

Møder Fastelavnsmandag.

Aarhuskredsen.

Odder: Forhandlingsmøde i Menighedshuset Kl. 3, indledet af Pastor Nygaard, Astrup. Gudstjeneste i Kirken Kl. 7½ ved Pastor Fog Petersen, Aarhus.

Hammel: Forhandlingsmøde i Missionshuset Kl 2 ved Pastor Fryd, Randlev. Møde samme Sted Kl. 5 ved Pastor Ørntoft, Sjelle.

Skanderborg: Forhandlingsmøde i Missionshuset Kl. 3, indledet af Professorinde Ullbricht, København. Gudstjeneste i Skanderup Kirke Kl. 8 ved Pastor Willesen, Agri.

Forhandlingsemnet er alle tre Steder: **Ansvarsfølelse.**

Ribekredsen.

Møder afholdes om Gud vil i **Gjejbjerg, Holsted** og **Ribe.** Nærmere Bekendtgørelse i de lokale Blade.

Svendborg-Kredsen.

Svendborg: Kl. 3 Forhandlingsmøde i Siloam ved Ingeniør Lauritzen: **Vor Del i Kristi Forsmædelse.** Kl. 8 Gudstjeneste i St. Nicolaj Kirke ved Pastor Sørensen, Faaborg.

Marstal: Kl. 3 i Missionshuset. Forhandlingsmøde ved Landssekretær Harald Jessen. Kl. 8 Gudstjeneste i Kirken ved samme. Skriftemaal Kl. 7½.

Rudkøbing: Kl. 8 Aften taler Pastor Brasen, Humble.

Møder Fastelavnssøndag.

26. Kreds.

Skjern: Kl. 7½ Landssekretær Rehling, Aarhus

Horsenskredsen.

Skjold: Missionshuset Kl 3: Peter Poulsen, Sønderjylland.

4. Kreds.

Roskilde: Kl. 3 i K. F. U. M. Pastor Sv. Bøgh. Emne: **Verdensaanden og Helligaanden.** Kl. 7½ i Domkirken Pastor Im. Bang.

Næstvedkredsen.

Møder afholdes i **Glumsø, Haslev, Karlse, Næstved** og **Præsto.** Forhandlingsemne: **Omhøstningerne ved at være en Jesu Discipel.** Tid og Talere bekendtgøres i de lokale Blade.

Svendborg-Kredsen.

Faaborg: Kl. 2½ indleder Forstander Sandbæk en Forhandling om Emnet: **Hvad lever vi for?** Kl. 5 Gudstjeneste ved Pastor Sørensen.

De Unges Lommebog

Kalender til April 1925
Skindbind. Pris 1,85

Køb den idag —

Nu er Tiden

til at brodere. Og det er mig en stor Glæde, at mine Kunder var saa godt tilfreds. Jeg tilbyder nu for **11.50** Øre et Sæt, der præsenterer sig smukt, er let at sy, paa samme graa Hørlærred: 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude. Nyt Rosenmønster. (Det sidst averterede Sæt har Nr. 7, og kan endnu faas. 10,50). Endvidere kan De faa en Kaffedug (Rosen eller Københavns Porcl.) 11 Kr.

Garn leveres til Sættet, 4 Kr. Dug, 4 Kr.

Bibelsprog paa sort Klæde 20 Øre pr. Bogstav. Alt portofrit pr. Efterkrav. Er De ikke tilfreds sendes Pengene tilbage. Skriv til

M. Madsens Broderifabrik,
Give.

IM. BANG: Under Mesterens Ledelse, Fortællinger 3,50.

CARL HORNBECH: Langvejs fra, Skildringer fra Indien. 3,00, indb. 5,00.

EDV. EGEBERG: Paa gamle Stier, Fortællinger 3,50.

Til Højtlæsning!

E. MELANDER: I Arbejdstrøje og med Vandringsstav 5,00, ib. 8,00.

VILH. RASCH: Over salten Sø I — II à 3,00, ib. à 5,00.

CARL CHRISTENSEN: Provins Peter 2,75, indb. 5,50.

DE UNGES FORLAG

Giv unge Mænd

Læge
Wichmann Matthiesen
DIN KAMP
25 Øre

De Unges Forlag.

En Vognladning paategnet Broderi

skal ud af Huset til Vurderingspriser hurtigst muligt!!

Flot, kraftigt, hvidt Hørlærred i følgende Pakninger:

Pakke Nr. 2: En stor Kaffedug 140 × 140 cm (Chrysantem eller Rosenmønster) samt 2 Sæt Lyseduge & Løbere.
Pakke Nr. 3: Flot Pyntehaandklæde med Smudsepose samt 2 Sæt Lyseduge & Løbere. Flotte Perlegarns-Mønstre.

Pris pr. Pakke: **Kun 11 Kr. + Porto!** Garanti: **Tilfreds eller Pengene tilbage!**

NB. Reel Behandling er for mig **en Samvittighedssag!**

Skriv i Dag til: **DANSK MØNSTERFABRIK, Horsens.** Opg. Bladets Navn.

Silkeborg Husholdningsskole

5 Maaneders Kursus begynder 4. Maj og 4. November.

Program sendes.

Synnøve Lund.

Kvindeseminariet i Aarhus

Repetitionskursus til Optagelsesprøven til 1. Klasse begynder 1. April.

Astrid Blume.

Midtfyns Fagskole

for **Kjole- og Linnedsyning** begynder 1—2 Maaneders Kursus først i hver Maaned. Eleven syr til sig selv og faar grundig Undervisning i Tilskæring og Syning. Skoleplan og andre Oplysninger sendes. Tilrejsende Elever kan bo paa Skolen.

Marie Sørensen,
Ringe.

Vodskov Epileptikerhjem.

Telf. 44. (statsanerkendt). Telf. 44.
Optager Mænd, der lider af Epilepsi.

A. Sørensen.

Hoptrup Efterskole i Sønderjylland.

Sommerskole for unge Piger (14—17 Aar) beg. 3. Maj. Understøttelse søges gennem Skoleforeningen inden 1. Februar. Gratis Bøger kan faas ved Henvendelse til Skolens Forstandere,

P. M. Lauritsen & H. Kildeby.

Løgumgaard Præliminær- og Studentereksamenskursus

(Indre Missions Kostskole)

pr. Løgumkloster forbereder unge til Præliminær og **Studentereksamen** paa kort Tid. Nyt Hold til Præliminæreksamen begynder 6. Januar. Understøttelse kan søges. Nærmere ved

Harbo Andersen, Forstander.

Gymnastikkursus.

I Januar—Februar 1925 afholdes Gymnastikkursus for Ledere af frivillig Gymnastik i Forbindelse med Undervisning paa den udv. Højskole.

Ansøgning om **Statsunderstøttelse inden 1. April 1924.**

Pagh Petersen,
Haslev udvidede Højskole.

Haslev Orgelfabrik,

Telefon 405. — Privat Tlf. 398.
Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).
Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.
Gode Afbetalingsvilkaar.
10 pCt. pr. kontant 0 ¼er fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.
— Pianoer til billige Priser. —

Indre Missions Højskoler og Landbrugsskole.

Børkop Højskole pr. Børkop.

Sommerskole for unge Kvinder (3 og 5 Mdr.), alm. Højskoleundervisning med Kursus i Husholdningen. Om ønskes Underv. i Musik (Orgel og Violin). **Vinterskole** for unge Mænd (5 Mdr. 1) Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. Nærmere Oplysning ved Program. **A. S. Dam.**

Faarevejle Højskole pr. Faarevejle.

Nyt Program sendes gerne til højskolesøgende.

C. M. Juhn.

Haslev Højskole pr. Haslev St.

Sommerskolen for unge Kvinder 3. Maj—31. Juli. Almindelig Højskole m. Husholdningskursus. **Vinterskolen** for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. 1) Almindelig Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling, 3) Husflidsafdeling. **Davidsen.**

Haslev udvidede Højskole.

Sommerkursus (Kvinder) 3 Mdr. (Maj Juli). — **Efteraarskursus** (Kvinder) 2 Mdr. (Septbr. Oktbr.) — **Vinterkursus** (Mænd) 5 Mdr. (Novbr —Marts). — Alle Kursus har Fag, der tilsigter Dygtiggørelse til frivilligt **Menighedsarbejde.** — **Gymnastikkursus** (Mænd) 2 Mdr. Januar—Februar, hvortil Statsunderstøttelse søges inden 1. April. **Pagh-Petersen.**

Haandværkerhøjskolen, Haslev.

Skolen begynder d. 3. Novbr. med 6 forskellige Afdelinger og 14 Klasser. Vi modtager Murere, Tømrere, Snedkere, Malere, Smede, Maskinarbejdere, Elektrikere, Karetmagere, Møllebyggere, Blikkenslagere m. fl.

Hust at søge Statsunderstøttelse (ikke Amtet) inden 15. Juni. Skriv straks her til Skolen efter Ansøgningsskema til Statsunderstøttelse og efter Program og nærmere Oplysninger.

Bygmester **Christensen,** Forstander.

Hoptrup Højskole i Sønderjylland.

Sommerskole for unge Piger 3. Maj (3 el 5 Mdr.) **Vinterskole** for unge Mænd 3. Novbr (5 Mdr. Adgang til Undervisning i Landbrug, Husholdning, Husflid.
Postadr.: Hoptrup. **H. Kildeby.**

Horne Højskole pr. Hjørring.

Pigeskole Maj—August samt Septbr. og Oktbr. De sidste Maaneder en Del Husholdning og Syning.
Karleskole med Landbrugsundervisning Novbr.—Marts.

S. Olsen.

Nr. Nissum Højskole pr. Lemvig.

Sommerskole for unge Piger (3 og 5 Mdr.s Kursus); alm. Højskolekursus med Husholdningsundervisning. **Vinterskole** for unge Mænd; alm. Højskolekursus med Landbrugsundervisning. **Ludvig Olsen.**

Rønde Højskole pr. Rønde.

Sommerskole for unge Kvinder Maj—Juli. Alm. Højskolekursus. **Vinterskole** for unge Mænd Novbr.—Marts. Alm. Højskole med Landbrugsundervisning.

Ingemann Herskind, Forstander.

Tommerup Højskole pr. Knarreborg.

Sommerskole for unge Kvinder: 1) Alm. Højskoleundervisning 3. Maj—31. Juli. 2) Husholdningskursus for dem, der ønsker det, i Juli Md. **Vinterskole** for unge Karle 3. Novbr. —31. Marts. 1) Alm. Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling.

P. Sandbæk.

Haslev Landbrugsskole pr. Haslev.

5 Mdr.s Kursus begynder 3. Novbr. **J. K. Jensen.**

Haslev Husholdningsskole pr. Haslev.

Kursus fra 3. Maj—30. Septbr. **J. K. Jensen.**

Hoptrup Efterskole i Sønderjylland.

Sommerskole for unge Piger 3. Maj—31. Juli. **Vinterskole** for unge Mænd beg. 3. Novbr Statsunderstøttelse kan søges. Bøger kan laanes. Henvendelse til
Postadr.: Hoptrup. **P. Hagelskær Lauritsen og H. Kildeby.**

Løgumgaard Efterskole v. Løgumkloster.

Vinterskolen begynder 3. Novbr. Alm. Efterskoleundervisning og **Husflid.** Frivillig Undervisning i **Sprog og Musik.** Mandlige og kvindelige Elever optages. Statsunderstøttelse søges ved Henvendelse til Skolen. **Harbo Andersen.**

Amtsunderstøttelse søges af Karle før 1. Juli, af Piger før 1. Januar. — Skemaer til Ansøgning faas hos Sogneraadsformændene.

Haandværkerhøjskolens Elever maa søge Understøttelse hos **Staten,** og Skemaer hertil faas ved Henvendelse til Skolen.

Martha Sahl's Fagskole for Husholdning,
Helenevej 1 A, København V. Statsanerkendt. **3 Mdr.s Kursus** for Viderekomne April—Juni. Elever optages med og uden Pension. Program sendes.

Billige Broderier

Lyseduge, Hør	2,25
Løbere, Hør	1,50
Lyseduge, ekstra Ima Hør	3,00
Løbere, ekstra Ima Hør	2,00
Lyseduge, graa eller drap, Ima Hør	3,00
Løbere, graa eller drap, Ima Hør	2,00
Kaffeduge, Hør	6,50
Kaffeduge, ekstra Ima Hør	9,75
Pudebetræk, Ima Medium	2,50
Pudebetræk, ekstra Ima Hør	3,75
Lyseduge, Ima Moll	2,50
Løbere, Ima Moll	1,50
Pyntehaandklæder, ekstra Ima Hør	4,00
Køkkenhaandklæder, Hør	2,60

Alt pr. Efterkrav plus Porto.
Ordrer paa 10,00 Kr. og derover portofrit.

Originale og moderne Mønstre.

Er Varerne ikke tilfredsstillende, betales Pengene tilbage.

Tegnekontoret
Ørstedgade 201 **Vejle**

Damer lærer at sy og tilskære
Kjoler, Kostumer og Børnedragter.
Tilskærerskolen,
Nørrebrogade 26 — København.
Dagmar Mikkelsen.

Borris K. F. U. K.

holder, vil Gud, **25 Aars Jubilæum den 26. Marts.** Gudstjeneste om Eftm. i Kirken ved Provst Boeck; om Aftenen festligt Samvær i Missionshuset. Tidligere Medlemmer indbydes hjertelig og bedes meddele Deltagelse inden 20. Marts til Enkepastorinde **Anna Lauridsen,** Borris St.

Brevaften.

(Annoncer om Brevaften optages gratis og sendes til Bladets Ekspedition senest 10 Dage før d. 1. eller 15. i Maaneden).

Brevaften i *Vonsbæk* K. F. U. K. den 28. Februar. Breve bedes sendt til Dagmar Thomsen, Vonsbæk, Sønderjylland.

Ringkøbing K. F. U. M. afholder Brevaften Tirsdag den 26. Februar. Brevene bedes tilsendt Formanden, Grønnegade 19.

En troende Karl kan faa Plads hos troende Folk til Marts eller April. Maa hjælpe ved Malkning af 10 Køer. 45 Tdr. Land.

L. K. Larsen, Bendstrup pr. Hillerød.

Karl søges.

En yngre, flink Karl, god til at passe Heste, kan faa Plads straks eller til 1. Marts paa en lille Bondegaard. Vindmotor og Nutidsmaskiner haves.

Jens Bøjgaard,
Minds pr. Sdr. Felding.

Kolonien Filadelfia

søger unge, dannede Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.

Henvendelse til Forstanderinde, Frk. **Inger Hvilid,** Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

En troende 25-aarig ung Pige med Anlæg for og Kendskab til husligt Arbejde søges snarest paa et Hjem, som har kvindelig Ungdom til Opdragelse og Uddannelse. Billet, mrkt. „X", modtager Bladets Kontor.

Kokke- og Stuepige.

Som saadan kan 2, helst troende, unge Piger faa Plads til 1. Maj paa en Gaard paa 100 Tdr. Land. Løn 45 Kr. Md.

Billet mrkt. G. H. modtager Bladets Kontor.

Skræder.

En Mester paa et Ungdomshjem (med Tjenestemandsløn) ønsker at bytte med en Tilskærer eller Svend i en god Forretning.

Billet mrkt. U. F. modtager Bladets Kontor.

Forkarl,

tro og interesseret, søges 1. April el. Maj til en veldreven Gaard paa 50 Tdr. Land ved Ringsted. Elektrisk Lys og Kraft.

Johs. Jensen,
„Kongshøj", Mulstrup pr. Ringsted.

En pæn ung Pige

kan faa en let og god Plads hos 2 enlige Damer (Moder og Datter) hurtigst mulig.

Billet mrkt. S. 152 modtager Bladets Kontor.

En yngre Karl

kan faa Plads 1. April. **En Pige,** som vil hjælpe med Malkning og deltage i ind- og udvendig Gerning, kan faa Plads 1. Maj hos undertegnede.

Paa en Gaard i Nærheden kan **en Andenkarl** og **en Pige** faa Plads 1. Maj.

P. Gamborg,
Langetved pr. Rødding, Sønderjylland.

Troende Folk ønskes. K. F. U. M. og K. i Sognet.

Fodermester,

Ugift, dygtig, troende Mand kan faa Plads paa Møltrup Optagelseshjem fra 1ste April (ca. 35 Køer). Anbefalinger og Lønfordringer sendes til Forstander **P. Kastrup,** Møltrup pr. Vildbjerg.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pedersstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

1. MARTS
1 9 2 4

42. AARGANG
NUMMER 5

Foran Frue Kirke i Aarhus: Nogle af de ledende Mænd i »Broderkredsen paa Havet«.

Se Annoncen i sidste Nummer af Bladet.

Fastelavnsmøder.

Se Annoncen i sidste Nummer af Bladet.

Bornholms-Kredsen.

Møder holdes i **Klemensker og Neksø.** Emnet: Er vi gode Arbejdsgivere og er vi gode Arbejdere?, indledes i Klemensker af Kredsformanden, Grdr. Anker Larsen. Slutningstale af Pastor Knudsen, Neksø. — Samme Emne indledes i Neksø af Missionær Tscherning-Møller. Slutningstale af Sekretær J. Høgh Nielsen.

Møderne begynder Kl. 3. De Unges Sangbog benyttes. Der indsamles en Gave til Fælleskassen. Bogsalg fra De Unges Forlag. Velkommen!

Nyborg.

Forhandlingsmøde Kl. 3 i K. F. U. M.s Sal Emne: Frimodighed, indl. af Lærer Pedersen, Tommerup. Aftenmøde i Kirken Kl. 7½ ved Missionær Kampp, Santalistan.

Ribe.

Kl. 2½ indledes en Forhandling af Forstander Dam, Børkop. Kl 8 taler Pastor L. Pedersen, Aastrup, og Forstander Dam. — Alle unge indbydes venligst.

Give.

Forhandlingsmøde i Missionshuset Kl. 1½. Emne: Frihed. Lærer Buhl, Torring, indleder. Gudstjeneste i Give Kirke Kl. 4¾. Provst Juul, Grejs, prædiker. Afslutningsmøde i Give Missionshus Kl. 8 Aften. Provst Juul, Grejs, og Pastor Malte Nielsen, Give, taler.

23. Kreds (Mors).

Nykøbing: Kl. 10½ Gudstjeneste i Nykøbing Kirke med Altergang ved Pastor Gundtoft, Løgumkloster. Kl. 3 Forhandlingsmøde i Missionshuset ved Folketingsmand, Proprietær Pihlger, Øland. Møde om Aftenen Kl. 7½ ved samme Talere.

Næstvedkredsen.

Møder afholdes følgende Steder: **Glumsø, Haslev, Karise, Næstved, Stege, Vindstrup og Vordingborg. Fastelavnssøndag i Præsto.**

Ved alle Møder er Forhandlingsemnet: **Omkostningerne ved at være en Jesu Discipel.**

Tid og Talere bekendtgøres i de lokale Blade.

De sidste Nyheder

er

Martin Poulsen:
DRENGEARBEJDE
Pris 1,00.

Fr. Bjørk:
VED JESU KORS
Pris 25 Øre.

H. Wellejus:
RPÆDIKERENS BOG
Er der Mening i Tilværelsen?
Pris 1,00.

DE UNGES FORLAG

6

Tusind er nu udkommen af

PETER POULSEN

TIL KAMP, TIL KAMP —

En sønderjysk Soldats Oplevelser under Verdenskrigen

2,50

DE UNGES FORLAG

3die Oplag, 11—15 Tusind, udsendt af:

C. SKOVGAARD-PETERSEN:

LANDET, HVOR KILDERNE SPRANG

Rejserids og Pilgrimstanker fra det hellige Land. Første Del. 368 Sider. Med 60 Fotografier, 4 Farvetryk og 30 Vignetter af Ellen Hofman-Bang. Kortene og Bindet tegnet af Viggo Bang. — Pris 10,00, smukt indbunden 14,50, i Skindbind med Guldsnit 25,00.

Faas i alle Boglader og hos Missionens Udsendinge.

O. Lohse.

En Vogn ladning paategnet Broderi

skal ud af Huset til Vurderingspriser hurtigst muligt!!

Flot, kraftigt, hvidt Hørlærred i følgende Pakninger:

Pakke Nr. 2: En stor Kaffedug 140 × 140 cm (Chrysantem eller Rosenmønster) samt 2 Sæt Lyseduge & Løbere.
Pakke Nr. 3: Flot Pyntehaandklæde med Smudsepose samt 2 Sæt Lyseduge & Løbere. Flotte Perlegarns-Mønstre.

Pris pr. Pakke: **Kun 11 Kr. + Porto!** Garanti: **Tilfreds eller Pengene tilbage!**

NB. Reel Behandling er for mig **en Samvittighedssag!**

Skriv i Dag til: **DANSK MØNSTERFABRIK, Horsens.** Opg. Bladets Navn.

DE·UNGES·BLAD

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 5 1. MARTS 1924 42. Aargang

AFTENSANG

Melodi af *O. L. Gjønnes.* Udsættelsen af *Jon Garpestad.*

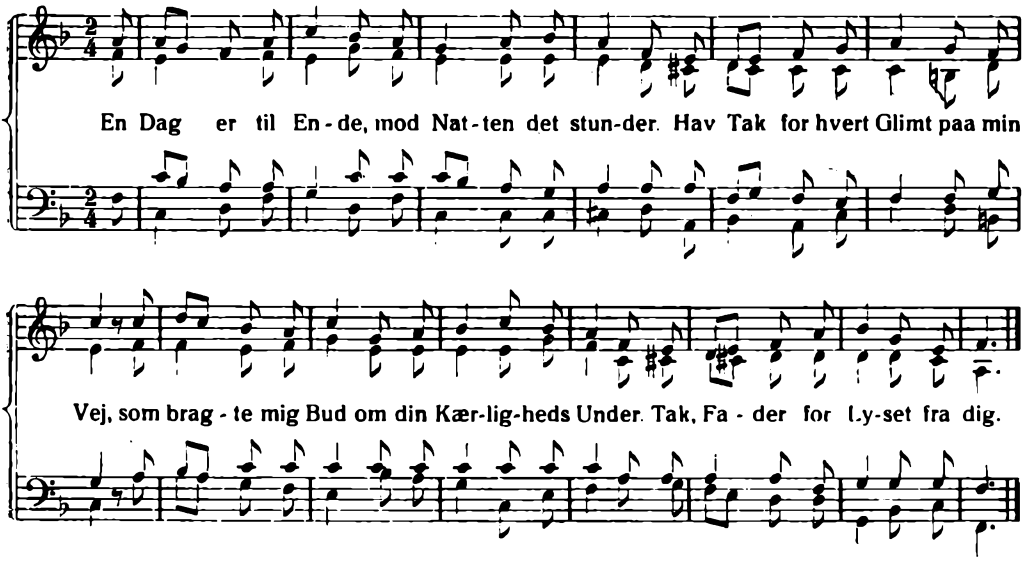

Tak, ogsaa for Modgangens Skyer og Skygge,
for Dagens Trængsel og Strid,
som lærte mig ej paa mit eget at bygge,
men kun til d i n Kraft fæste Lid.

Tak, Fader, for Natten, som Hvile mig lover —
din Naade og Fred holder Vagt, —
saa styrket paany jeg i Morgen mig vover
til Dagværket, du har mig rakt.

Frit fra Norsk ved *A. F.*

INDGANG TIL FASTETIDEN

Af Pastor *F. Fog-Petersen*, Aarhus.

FRA nu af begynder Fastetiden, og dermed lever Jesu Kristi Menighed i Paaskens Tegn. Guds Børns Tanker vendes Dag efter Dag mod Jesu Lidelsesgang, hans Kors, hans Død og Grav.

Der fortælles i Lukasevangeliet, at Jesus en Dag sagde til Disciplene: „Se — vi gaar nu op til Jerusalem og alle de Ting, der er skrevne ved Profeterne, skal fuldbyrdes paa Menneskesønnen". Men om Disciplene staar der, at „de fattede intet deraf, og dette Ord var skjult for dem, og de forstod ikke det, der blev sagt". Saa ligger det Spørgsmaal da saa nær: Hvad fatter egentlig vi? Er ogsaa dette Ord skjult for os? Forstaar vi det, der bliver sagt?

Lad os til Begyndelse sige, at det ene fatter og forstaar vi da, at det var en tung, en saare tung Gang for Jesus „at gaa op til Jerusalem". Han havde arbejdet med de sværeste og gaadefuldeste Ord hos Profeterne om Lidelserne, som skulde komme over Herrens udvalgte Tjener. Vi maa tænke os, at Ord som disse: „deres Forhaanelse, som forhaanede dig (Gud Herren) er falden paa mig (Tjeneren)". „Han blev mishandlet, uagtet han var elendig". „Han er som En, for hvem man skjuler sit Ansigt, foragtet, og vi regnede ham for intet". Og Aanden gjorde det klart for ham, at alt dette skulde ramme ham. Vi véd, han gik den sidste Nat med det Ord i sit Hjerte: „Jeg vil slaa Hyrden og Hjordens Faar skal adspredes". — Saa vil vi da allerførst sige, at vi forstaar, at denne Gang var tung for Jesus. Som den syge, der rejser til Hospitalet for at gaa den livsfarlige Operation i Møde, ser ud for i et sidste Blik at samle et blivende Erindringsbillede af Huset, Træerne, Himlen, saadan — maa vi tænke os — har Jesu Øjne set ud over Galilæas Marker og Byer, dvælet ved Jerikos Slette og Bethanias Huse. „Se — vi gaar nu op til Jerusalem". Mennesker er Mennesker, og Døden er Døden. Og det er Menneskesønnen, vi taler om. „En Daab har jeg at døbes med, og hvor ængstes jeg, indtil den er fuldbyrdet!" Og til Judas: „Hvad du gør, gør det snart!" Gennem saadanne Ord ser vi lidt af, hvor svært det var for ham.

Og vi fatter een Ting til. Vi forstaar saa godt, hvorfor vore Fædre har valgt Kærlighedens Lovsang fra 1. Kor. 13 til Epistel den Søndag, da vi har til Evangelium de Ord, vi her dvæler ved. Hvor ringe Disciplenes og vor Fatteevne end er, saa er det dog ikke skjult for os, at det var af Kærlighed, han gik derop. Vi maa sige det til os selv Gang efter Gang, naar vi læser Lidelseshistorien: Dette er Kærlighed. Det var hans Hensigt, hans Frelserhjertes Maal, hvorfra han aldrig veg et Øjeblik, at han vilde være Mellemmanden mellem Gud og Mennesker. Altid havde han Forbindelsen opad, aldrig slap han med sin ene Haand Gud Faders Haand. Nu vilde han med sin anden gribe det fortabte vildfarne Barn og føre det ind til Gud. Han vidste, det kunde kun ske ved hans Død. Saa drev da Kærligheden ham ind i Døden — den Kærlighed, som aldrig affalder.

Der tales i Skriften om, at „i de sidste Dage skal vanskelige Tider indtræffe". Og det skal vise sig i, at Menneskene bliver „egenkærlige, pengegridske — raa, uden Kærlighed til det gode". De vanskelige Tider har vi. Aviserne vidner i frygtelig Grad om, at „Kærligheden er bleven kold i mange". Hvor trænger vi til Paaske igen! Hvor trænger vi til at møde paany den Kærlighed, som aldrig affalder — Korsets Kærlighed, som taalte Judas' Øjne ved Nadverbordet, Pilatus' Embedsmandsvigtighed, Disciplenes Søvn i Haven, Soldaternes Mishandling, taalte alt, troede, det kunde nytte, haabede alt — at de alle — ogsaa vi — skulde give Gud vore Hjerter og sige ham et evigt Ja og Synden et evigt Nej!

Dette fatter vi noget af, og vi kunde sige mere, som vi fatter, og som ikke er skjult for os. Men der er noget andet, hvori vi mødes med Disciplene og føler med dem i deres Uformuenhed til at forstaa det, der skete.

Vi tænker herved paa, at den almægtige Gud, Kærlighedens Gud, kan taale, at det fine, det ædle, det gode og det rene er ubeskyttet i denne Verden, voldgivet Verden.

Se — der fortælles i Evangelierne, at de, som var Vidner til en af Jesu Under-

gerninger, brød ud i Undren over, „at Gud havde givet Menneskene en saadan Magt". Det var jo ment i god Betydning. Men det samme Ord kan anvendes i helt anden Mening. Ofte maa vi undres over, at Gud har givet Menneskene en saadan Magt, naar vi tænker paa Børn, som sættes i Verden af Forældre, som helst vil være fri for dem, og vokser op i Hjem, hvor de ødelægges. Det fineste, det bedste er saa ubeskyttet i raa Menneskers Vold. „Vi fatter intet deraf, det er skjult for os, vi forstaar ikke det, der sker". Men Korset er Højdepunktet af dette gaadefulde. Og det var det, som pinte Disciplene. De kendte Jesu Hjerte, hans Renhed, hans Kærlighed. Nu skulde han kastes ud blandt raa og onde Mennesker, der havde faaet en saadan Magt, at de kunde korsfæste ham. Tænker vi rigtig efter, maa vi være enige med Disciplene om, at vi fatter det ikke. Men ligesom de endte med at se anderledes derpaa, vil ogsaa vi gøre. For tilsidst forstod de, at netop dette ubegribelige var det store og salige Bevis paa Guds Kærlighed til os. „Men Gud beviste sin Kærlighed til os derved, at da vi endnu var Syndere, døde Kristus for os".

Saa lad os gaa Paasken i Møde med dette Syn paa Korset, at det er det for os ufattelige og ubegribelige, men netop derfor det salige Bevis paa Guds uendelige Kærlighed!

MEDDELELSER

FORSIDEN. „*Broderkredsen paa Havet*" har nylig holdt Aarsmøde og 25 Aars Jubilæum i Aarhus. Vi lod vor Fotograf tage et Billede af nogle af de ledende Mænd foran Frue Kirke i Aarhus efter Gudstjenesten.

Personerne fra venstre til højre er:
Skipper Søren Nepper, Bangsbostrand,
Sekretær Vilh. Rasch, Aarhus,
Missionær Nielsen, Helsingborg,
Kommandør i Flaaden Vøhtz, Broderkredsens Formand,
Skipper P. Madsen, Harboøre,
Sømandsmissionær Niels Andersen, Sæby, og
Kaptajn Gøtzsche, tidligere Fører af „Frederik d. 8de".

Andet Steds i Bladet bringer vi en Artikel om Sømændenes Jul af Sekretær Vilh. Rasch, Aarhus.

SÆRLIGE GAVER TIL FÆLLESKASSEN. (Gaver kan indsendes til Kassererkontoret, Søndergade 9 Aarhus, eller overgives til enhver Ungdomsarbejder, der med Glæde sender dem videre til Kassen). Ved Indremissionær M. Madsen, Svendborg: mrkt. „Frk. R." 10, Axel Jensen, Gettrup. Thy, 20. Ved Landssekretær Frk. Hermann, Aarhus, x 2. Ved Sognepræst E. Frederiksen, Søllinge: En Julegave fra M. J. 50. Ved P. Poulsen, Brendstrup: unævnt i M. 5. Ved Pastor A. Malmstrøm, Kbhvn: Grosserer Malmstrøm og Hustru 50. Gave til Komtesse Knuths 60-aarige Fødselsdag: fra Samfundet i Aarup 25. Trafikassistent Larsen, Kbhvn., 10.

TIL K. M. Opgiv Deres Navn og Postadresse til Redaktionen (Pastor Frederiksen, Søllinge pr. Pederstrup), saa skal vi gerne skrive til Dem om den for Dem saa vigtige Sag. Men her i Bladet kan vi ikke komme nærmere ind paa den. Eller betro Dem til en ældre, troende Mand, som De har Tillid til.

LANDSLEDERMØDE FOR K. F. U. K. afholdes i Dagene 11.—12. Juni paa Nyborg Strand. Husk at tage disse Datoer i Betragtning, naar De lægger Planer for Foraarsmaanederne!

FORENINGSFORMÆND, BEMÆRK! Paa given Foranledning indskærper vi Dem atter, at Lodsedler og lignende, som tilsendes Dem uden at være paategnet af K. F. U. M. og K. F. U. K.s Bedømmelsesudvalg, bør tilbagesendes.

K. F. U. M. OG K. F. U. K.s BEDØMMELSESUDVALG har Adresse Søndergade 9, Aarhus. Hertil indsendes Anmodninger om at foretage Indsamlinger eller udsende Lodsedler til Landets Foreninger.

K. F. U. M. & K. F. U. K. I DANMARK har Giro-Konto 7332. Naar Penge indsendes, bedes altid bemærket paa Kuponen, hvad Beløbet er til.

DET SKRIFTLIGE KURSUS har denne Gang samlet ialt 31 Elever, der alle med Interesse og Udbytte følger Undervisningen.

EN HAANDSRÆKNING til den troende Ungdom i Danmark er Haslev udvidede Højskole. Mange unge vil gerne arbejde i K. F. U. M. og K., i Søndagsskolen, ved Sygesengen eller senere

som Sekretær eller Missionær, men savner Kundskaber. For saadanne unge er den udvidede Højskole en hjælpende Haand, idet Fagene, særlig Bibelstudium og Dansk, og Undervisningen i det hele stiler paa Dygtiggørelse til Arbejdet. Og da Prisen kun er en Ubetydelighed større end paa den alm. Højskoleafdeling, og da der kan søges Amtsunderstøttelse, bør ingen af økonomiske Grunde holde sig tilbage.

DE UNGES FORLAG udsender om en halv Snes Dage 2den Aargang af det smukke Hefte „*Paaske*". Heftet redigeres af Svend Rehling og bringer i Aar Bidrag af Biskopperne Vald. Ammundsen og Ludwigs, af Præsterne Fog-Petersen, Olf. Ricard, A. Fibiger, Stiftsprovst Ussing og Professor Torm. Heftets Udstyr forestaas af Kunstneren Viggo Bang, og der medfølger ogsaa iaar flere smukke Reproduktioner efter gammel kristelig Kunst.

DE UNGES FORLAG har udsendt: H. Wellejus „Prædikerens Bog" med Undertitlen: Er der Mening i Tilværelsen? Martin Poulsen: „Drengearbejde", en nyttig Bog for Ledere. Samtidig foreligger et lille Hefte til Spredning i Fastetiden: Fr. Bjørk: Ved Jesu Kors.

FRA JAPAN EFTER JORDSKÆLVET

I K. F. U. K.s Verdensforbunds Blad „*News of the Family*" findes en Skildring af K. F. U. K.s Hjælpearbejde til Fordel for de nødlidende i Tokio og Yokohama; vi bringer her et Uddrag af Artiklen:

„Vi gør i Tankerne en Tur til Tokio et Par Uger efter Jordskælvet og den forfærdelige Ildebrand og aflægger et Besøg hos den japanske K. F. U. K.s udenlandske Sekretær, hvis Hus Gud i sin Naade har skaanet. Foran Døren staar en lang Række Trætøfler. I Dagligstuen er hver Siddeplads optaget og en stor Flok unge Piger sidder paa Gulvet, alle ivrig optagne af at strikke Vintertøj til Børn. Det ser saa kønt ud med alle de brogede Kimonoer, det mangefarvede Uldgarn og Krysanthemerne, som pryder Stuen. Kigger vi ind i Spisestuen, finder vi en Flok Sekretærer, som har travlt med at forfatte nye Beretninger, Medlemsfortegnelser o. s. v., i Stedet for dem, der gik til Grunde ved Hovedkontorets Brand. I nogle af Soveværelserne er unge Piger beskæftigede med at klippe Vinterkimonoer til Børn; i andre Stuer har Damerne travlt med at sortere gamle Klædningsstykker, der er givet til Foreningen, og med at fordele det færdigstrikkede Uldtøj. Gaar vi saa hen til de to Studenterhjem, de eneste to K. F. U. K.-Bygninger i Tokio, som ikke er blevet ødelagte, finder vi om Aftenen kvindelige Studenter og om Dagen andre unge Piger (nogle af de mange arbejdsløse) beskæftigede med at lave Sengetæpper og Klæder til de stakkels husvilde.

Gennem disse to Besøg har vi faaet et Indtryk baade af en forfærdelig og overvældende Nød og et ukueligt Mod og varmhjertet Offersind. Det er svært at fatte Nødens Omfang. I een Park fødtes Natten efter Jordskælvet 70 Børn uden at der var Læger, Jordemødre, Mad eller Klæder ved Haanden. Smaaskure rejste sig hurtigt paa Husenes Ruiner og Regeringen byggede „Baraku'er" eller simple Træskure, i hvilke Familierne nu i mange Tilfælde maa blive boende i et Aar eller mere.

For at afhjælpe den store Nød, baade den timelige og den aandelige, blev der af „Kristelig Afholdsforening for Kvinder"

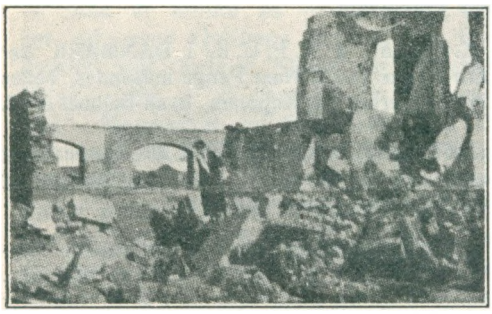

Alt, hvad der er tilbage af Yokohama K. F. U. K.

Ruinerne af K. F. U. K.s Hovedkvarter i Tokio.

dannet en Hjælpekomité. Det er interessant at høre, at over Halvdelen af de frivillige Medhjælpere i dette Redningsarbejde tilhører den forholdsvis lille kristne Menighed i Tokio. Det første, Hjælpekomitéen foretog sig, var at sørge for Uddeling af kondenseret Mælk til alle Børn under 5 Aar og til gamle Mennesker. Derefter sørgede den for, at det Stof, som Regeringen havde stillet til Foreningens Raadighed, blev forarbejdet til Klæder og varme Tæpper, som tiltrængtes nu, da Vinteren stundede til. I een Uge paatog Komitéen sig at sy 160,000 vatterede Tæpper. Derefter organiseredes Lægevagtstationer, Asyler o. s. v. K. F. U. K. havde faaet anvist et særligt Distrikt, for hvilket Foreningen havde Ansvar. Da den første Forsyning Tæpper og Klæder ankom, forekom der ubeskrivelige Scener. Sagerne solgtes meget billigt, og man blev nødt til at uddele nummererede Billetter for at undgaa Trængsel foran „Baraku'erne".

Samtidig fortsattes det almindelige K. F. U. K.-Arbejde saa godt, det lod sig gøre. Ogsaa i Yokohama rejste K. F. U. K. et Telt, hvor der kunde holdes Møder og Julegudstjenester. Her var det K. F. U. K., som tog Initiativet til at organisere Hjælpearbejdet.

Til Slut endnu et lille Billede. Den 11. November, Aarsdagen for Vaabenstilstanden, afholdtes i Hibiya-Parken i Tokio et

Hvor tidligere K. F. U. K. i Tokio laa. Pladsen benyttes nu til midlertidige Barakker for husvilde.

Heldags-Møde, ved hvilket Repræsentanter fra forskellige Nationer fik overbragt det japanske Folks Tak for den kærlige Hjælp, der blev sendt det i Nødens Stund. Taksigelsen sendtes telegrafisk til de forskellige Lande og bringes ogsaa her igennem til hver og en, der har sendt et Bevis paa Medfølelse til deres japanske K. F. U. K.-Søstre".

UNGDOMMEN NU OG FOR 40 AAR SIDEN

Af Højskoleforstander *Davidsen*, Haslev.

MIT Kendskab til Ungdommen for 40 Aar siden er ret stedfæstet i Vestjylland og Sognene omkring Lemvig. Og de Øjne, jeg den Gang saa med, saa jo anderledes og dømte anderledes end de Øjne, jeg nu ser med. Der er Begejstring, Beundring, Betagethed i Ungdommens Sind og Øje. Nu ligger Selverkendelsen, Skuffelserne, Kritikken bag ved og farver Oplevelserne og Dommene.

Hvordan var saa de unge i min Ungdom?

De var hentet ude fra Verdenslivet. Troende Hjem kendtes forsaavidt ikke. Et bevarende Ungdomsarbejde heller ikke. Dans, Spil, Fornøjelser af grovere og finere Art var Ungdommens Livsindhold. Godmodige Fornøjelser, grovere, med Banden, Drik, Slagsmaal, Usædelighed iblandet med lidt død Kirkegang og Gudsfrygt, det var alt. Aandelige Interesser kendtes ikke.

Derfra kaldtes de saa ind i Guds Rige.

Hvorledes var Røsten, der kaldte dem?

Der var Lægfolket, de gamle hellige, Missionæren og Præsten. De hellige og Missionæren havde fundet Vej ind til Herren gennem stor Modstand og svære aandelige Kampe med Verden og deres eget „Jeg" — ja, ofte gennem stor Modstand fra deres allernærmeste.

Gennem lange og bitre frugtesløse Forsøg paa at stille den hellige Gud tilfreds, somme Tider gennem svære Anfægtelser, havde de endelig fundet Hvile ved Korsets Fod hos Jesus. —

Manden, der havde gaaet 3 Aar i den mørke Gang i Stuehusets Nordside og kun taget Føde til sig paa hans Moders indstændige Bønner, Iver Viftrup, der i 2—3 Uger ad Gangen gik rundt om Bordet oppe i Storstuen ligesom Kristian den Anden, begge fordi den retfærdige Gud var og maatte være vred paa dem og var nødt til at sende dem til Helvede, og Andreas, der den første Langfredag efter sin Om-

SAMMENSURIUM

PAA vedføjede Billede fra det moderne Indien, et Billede, som spredes i Tusindvis i Indien, ser man en underlig Sammenstilling. — I Midten staar Gandhi, den nationale Helt. Bag ham staar Indien i Form af en Gudinde. Ved hans Side staar Krishna og Rama, de to mest populære Guder. Derefter kommer en Buddhapræst paa hver Side og yderst tilvenstre en muhammedansk Præst og yderst tilhøjre Kristus med Korset. I Baggrunden ser man de forskellige Gudshuse: Templer, Moskeer og Kirker. Foran Gandhi tømmer Hindu-købmænd, Persere o. a. deres Pengesække og Kvinderne ofrer deres Smykker. Kanoner og Vaaben ligger ogsaa foran hans Fødder.

Alle disse Figurer skal naturligvis fremhæve Gandhis Storhed; han sammenlignes ofte af sine Tilbedere med Kristus.

Trods al denne Forvirring er det alligevel en god Tid for Evangeliet i Indien.

vendelse prøvede at græde hele Dagen over sin og Alverdens Synd — ja, disse Mænd var Fædre og Vejledere. — „Verdens Venskab er Guds Fjendskab", „Alle, som vil leve gudeligen i Kristus Jesus, skal forfølges", var staaende Udtryk ved deres Helligforsamlinger. „Djævelen spiller med, blander Kortene, danser med — alle løber om Kap ned mod den evige Fortabelse — ja, det blev somme Tider raabt ud over Forsamlingen, saa det snurrede ud gennem min store Taa.

Og den Præst, hvis Røst da lød ud over min Hjemegn, gjorde det hverken lettere eller lysere for os. Han trævlede Menneskets Indre op og viste, at al den gode, gamle Gudsfrygt i Grunden var Hykleri, Løgn, Fjendskab mod Gud. Senere kom vel en anden Røst til disse Sogne med sært betagende smeltende Toner, men han gav i Grunden ikke bedre Køb, hverken paa Prædikestolen eller personlig over for den enkelte.

Og de unge vaagnede — ofte pludse-

lig, forfærdet. Der var et stærkt Præg af Verdensforsagelse over dem. Alt var Synd: Dans, Spil, Teater, Leg, Selskaber, Koncert, Politik — om ej Synd saa dog Verdslighed eller Kendemærke paa Overfladiskhed og Sløvhed. Min første Cykletur en Søndag Eftermiddag skaffede mig en alvorlig Advarsel af en Højskoleelev, som ganske vist ogsaa var en 3 Aar ældre. Men jeg var dog Førstelærer paa Højskolen.

Der var ærlig Bibellæsning, alvorlig Fremhævelse af vor Vidnepligt og oprigtig Forsøg paa at efterkomme den.

Og der var et inderligt Samfundsliv mellem de gamle og de unge. Oppe i Horne var det vist ret sjældent, at de unge forlovede sig uden først at have raadført sig med de gamle.

Naar jeg saa vender Blikket mod *vore unge i Nutiden,* ja, da viser der sig baade store og ejendommelige Forskelle, som atter og atter minder om de forandrede Forhold i den nye Tid: Opvækst i troende Hjem, Paavirkningen fra de helliges Samfund, fra Foreningerne, under Guds Ord, fra Søndagsskolen, under troende Læreres og troende Præsters Vejledning. Man kommer naturligvis ikke gennem Omvendelsens snævre Port halvvaagen, men langt hurtigere og lettere nu. Springet ind i Guds Rige er kortere, mindre farligt — i alt Fald tilsyneladende. Omgangskredsen forbliver maaske den samme. Istedetfor Spot møder man Glæde og Tak hos ens nærmeste — ja, hos ens forlovede!!

De gamle Glæder beholder den unge maaske, kun een ny stor er kommen til. I enkelte Tilfælde kan de unge nemlig sige, at de aldrig har været ude i Verdens Fornøjelser og Selskaber. De har altid bedet, altid læst i Guds Ord, altid gaaet med til Møderne. Udadtil skete der i Omvendelsen saare lidt, forsaavidt intet. Men indadtil — ganske vist! Hjertet aabnede sig for Jesus med hans Fred og Glæde!

Man er i mange Henseender den samme: Stille og ubemærket gik man gennem Porten, og stille lever man det nye Liv. Og Særpræget fra min Ungdomstid: Den store Modsætning til Verden omkring os, Bruddet, Kampen kendes ikke rigtig. Skellet, det skarpe Skel, er for dem vel en rigtig Teori, men foreløbig med saare lidt Virkelighed.

Thi Ungdommen ude i Verden kender de ikke.

Farerne for den Ungdom er ikke faa: De tror godt om Menneskehjertet. „Fordærvelsens Afgrund i mig" kan de nok synge om, men Taaren i Øjet fattes. Derfor tror de ogsaa, at de fleste unge staar Guds Rige ganske nær. Det er kun Smaating, der staar i Vejen; de vil alle gerne tjene Herren. Vis de unge, at vi er glade og stærke og ikke Hængehoveder, saa kommer de. Vis dem, at vi er de fornøjeligste til at lege, de ihærdigste Sportsmænd, de dygtigste Gymnaster, og deres Modstand er brudt. Derfor kan en Del af vore unge ikke blot tillade sig mangt og meget, men endog bilde sig selv og andre ind, at der ligger en Mission deri. Der ligger en Mission i at lege med de verdslige unge omkring Juletræet!! Der ligger Mission i at komme ind som Nisse med rød Hue, langt hvidt Skæg og uddele Gaver — først til dem, som vil omvende sig og aabne Hjertet for Julens store Gave!!

Jeg har en Følelse af, at gik de ledende foran, saa vilde 4/5 af vor Ungdom styre lige ud i det pæne Verdensliv, lig den grundtvigianske Ungdom, og blive en frisk, pæn og fornøjelig Ungdom med Interesse for Literatur, Politik, Patriotisme o. s. v., o. s. v. I Løbet af kort Tid vilde Livet være sovet ind, Sangen og Vidnesbyrdet forstummet, og Verden, den pænere Verden taget Herredømmet. Men den sidste Femtedel vilde ikke gaa med. Tværtimod! Den vilde maaske endda vise sig som yderliggaaende Pietister.

Josvas Tid med dens begyndende svære Kampe mod Kananiterne, med dens Nidkærhed for Herrens Sag, dens Iver og Kamplyst har maaske nok visse Træk fælles med vor Ungdom for de 40 Aar tilbage. Og Dommertiden med dens Verdslighed, dens Træghed til Kamp, dens Udslettelse af Skellet, ja, dens Tilbøjelighed til at leve Kananiternes Syndeliv kan staa som advarende Eksempel for os. Der kommer i de senere Aar til vore Højskoler fra troende Hjem nogle unge, som ikke staar tilbage for dem, der fører an ude i Verden.

Og naar vi spejder fremad mod den Tid, der kommer, hvad saa? Ja, der er noget, som maa bremses. Der er Udviklingslinier, som maa afbrydes, og andre,

der maa fortsættes og trækkes kraftigere op. Der maa ledes ind i en stærkere Verdensforsagelse, dybere Alvor, mere ægte Had til vort „Jeg" og til Verden. Guds Ord maa læses med mere hellig Bæven og inderligere Bøn. Arbejdet, Vidnesbyrdet, maa tages op, stedse med fornyet Styrke. Forkyndelsen maa føre de unge dybere i Syndserkendelse og Gudserkendelse. — Vore unge bør bæve mere for den hellige Gud. Her har vi Brug for Bibelens hellige Skrifter. — Men endnu skal dette siges om Nutiden.

Det er Guds Ord, vi byder vore unge. De idelige Vækkelser og Omvendelser blandt dem er dog et uimodsigeligt Vidnesbyrd om, at Herren endnu er iblandt dem. Gid de ret maa lære Jesu Ord: „Hvo, som elsker sit Liv, skal miste det, men hvo, som mister sit Liv for min Skyld, skal finde det!" Da øjner vi en velsignet og dejlig Fremtid for vor Ungdom.

LANGT FRA FÆDRELANDET

NOGLE LEVENDE BILLEDER FRA ARBEJDET

Ved *O. E.*

DE fleste har hørt, at K. F. U. M. (ligesom forlængst nu ogsaa K. F. U. K.) har *Emigrantsekretærer* ansat i forskellige Havne. Men for hvor mange af os er denne Hjælpetjeneste rigtig bleven levende?

Fra 1. Juli 1923 til 5. September (2 Maaneder kun!) melder Nordamerika alene at have modtaget 39,729 Indvandrere fra England, Skotland og Irland, 17,000 fra Tyskland, 16,285 fra Italien, 11,157 fra Rusland, 10,595 fra Polen, 9,076 fra Sverige og forholdsvise Antal fra de øvrige, mindre Lande.

Tænk, hvilken Strøm!

En Mængde af dem er jo unge Mænd. Mange er ogsaa hjælpeløse Kvinder og Børn. *Dem* møder nu K. F. U. M. i de fleste Udskibningshavne som ogsaa ved Landgangen i det fremmede Land. Der er næppe mange, der kan fortælle saa mange rørende og sandfærdige Historier som Emigrantsekretærer!

Allerede i de europæiske Havne er der ofte Hjælp at yde. I Hamburg, Bremen, Rotterdam, Amsterdam og le Havre er der Sekretærer, der giver deres hele Tid til dette Arbejde. (I København kan man faa Hjælp baade i K. F. U. M. og K. F. U. K.)

Hør nogle Historier:

„En russisk medicinsk Student kom hertil med sit Pas i Orden til Amerika, men uden Penge. Det lykkedes mig tilsidst at skaffe ham fri Rejse med en skandinavisk Damper".

„Et Medlem af K. F. U. M. i Kalifornien kom til Danzig og blev dér forlovet med en tysk Pige. Paa Rejsen til Amerika blev den unge Dame arresteret i Bremen: der var noget i Vejen med hendes Pas. Sammen med den unge Mand søgte jeg adskillige Embedsmænd og var i Retten, da den unge Dame blev frikendt. Da Sagen var endt, sagde den unge Mand til mig: „Jeg er nok Medlem af K. F. U. M., men vidste virkelig ikke, det var saadan en Verdensorganisation, eller at Foreningen kunde give mig saa kongelig en Hjælp saa langt hjemmefra".

„Byen er fuld af Emigranter, som venter paa at sejle. Nylig ordnede jeg fire Udflugter i Omegnen for den Masse armeniske og græske Drenge, som kommer her igennem. Disse Drenge har aldrig lært Gymnastik og Lege, og det morede dem at faa saadan Undervisning i fri Luft paa Toppen af vor smukke Høj".

„Tre strandede Emigranter kom nylig til mig: en Polak, en Czeck og en Perser. De kunde ikke tale Fransk, men jeg fik dem ind paa en Fabrik, hvor der arbejder andre Udlændinge. En af dem var bleven sendt tilbage fra New York og maa vente her et Aar, før han kan faa Indrejse-Tilladelse" (som bekendt modtager U. S. A. kun et nøje fastsat Antal Indvandrere af hver Nationalitet hvert Aar).

Fra *Danzig* udskibes en Mængde Emigranter. En Del af dem maa opholde sig i længere Tid dér, ventende paa Skibslejlighed. Sundhedsmyndighederne, som er bange for at faa mulig Smitte ud i Byen igennem disse Skarer, har derfor indrettet en *Lejr*, hvori de fremmede opholder sig; det er Polakker, Russere, Jøder, Rumænere osv., osv. I denne Lejr har K. F. U. M. rejst *sin* Barakke iblandt de andre. Den har nu staaet dér og øvet

EN SAMLING HJERNESKALLER

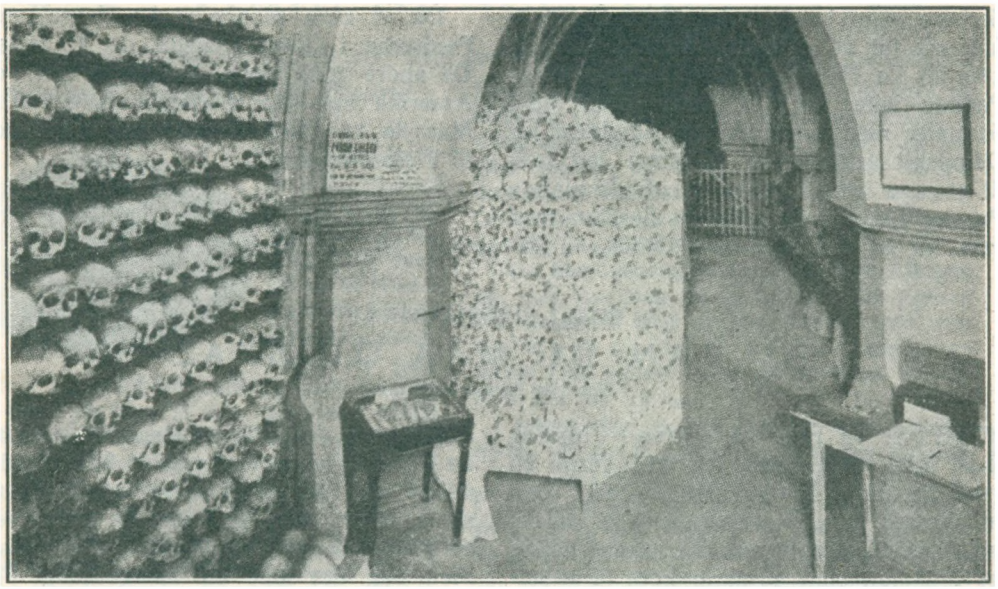

DETTE Billede er fra Krypten under en Kirke i Provinsen Kent i England. Som Billedet viser, er denne Krypt Oplagsplads for en Mængde Menneskeknogler og Hjerneskaller, der efter Sigende stammer fra Danske, som faldt i et Slag tæt ved Kirken før Normannernes Erobring af England. De fleste af Hjerneskallerne ligger smukt ordnede paa Hylder, mens de øvrige Knogler er stablede op som en Brændestabel. Saadanne uhyggelige Relikvier er sjældne i engelske Kirker, men lignende Samlinger findes adskillige Steder paa Fastlandet.

Gæstfrihed i to Aar. „I dette store og solrige Rum kan Udvandrerne sidde og skrive, læse eller spille Skak. Postkassen modtager hver Maaned Tusinder af Breve. Mange af de Fremmede kan ikke læse; for dem skriver vi engelske Breve og Kort. Iøvrigt er der *Bøger* at faa til Laans, engelske, polske og russiske; og der findes tyske og polske Aviser. Det sker ret ofte, at Emigranter holdes tilbage i Ugevis, eller endog i Maaneder. Saa lærer vi dem Engelsk; især de yngre er meget ivrige for at samle op, hvad de kan naa af Kendskab til dette Sprog".

„Forleden Dag fandt jeg en Jugoslav, som var bleven lammet undervejs paa Damperen fra Amerika og nu havde ligget tre Aar paa Hospitalet. Han kunde ikke komme videre, thi han havde mistet Evnen til at tale og til at gaa! I andre Henseender syntes han at være kureret. Jeg ordnede de nødvendige Papirer for ham, sikrede ham fri Rejse paa jugoslaviske Jernbaner, skaffede ham 200 Kr. fra Konsulen og førte ham i Hospitalsbilen til det gennemgaaende Tog til Jugoslavien. Her betroede jeg ham til nogle brave Serberes Omsorg (de var paa Hjemvejen til deres Land), syede en Seddel med Adressen paa hans Tøj og gav ham et Anbefalingsbrev, som forklarede, hvorledes det hang sammen med ham. De nødvendige Levnedsmidler skaffede vi ham ogsaa. Da Toget gik, telegraferede jeg til hans Hustru, at han kom".

„En Bulgarer havde arbejdet i Frankrig et Aar for at tjene Rejsepenge til Syd-Amerika. Da han kom til K. F. U. M. i Le Havre, lykkedes det os at skaffe ham de nødvendige Papirer og Billet. Men det tog mig 3 Uger, — og selv kunde han umuligt have gjort det i den Tid. Jeg fik ham om Bord akkurat den Dag, hans Penge slap op. Men nu havde han Billetten! Paa Skibet, der kom fra Hamburg, traf han 30 andre Bulgarer, som blev ikke lidet overraskede over ogsaa at finde K. F. U. M. i Le Havre. De talte med

Varme om den Hjælp, Sekretæren i Hamburg havde ydet dem".

„For nogle Dage siden traf jeg paa 20 Serbere, som havde solgt deres Ejendom hjemme for at rejse til Amerika. Da de kom til Le Havre, opdagede de, at deres Papirer ikke var i Orden! Efter flere Samtaler med Konsulen og Agenturet for Dampskibsselskaberne bestemte jeg mig til at tage hele Dyngen af ufuldstændige Pas og Papirer og rejse til Serbien med dem for at faa Sagerne i Orden. I Zagreb og Belgrad kneb det noget dermed, men det gik; jeg havde een af dem med mig derned.

Da vi kom tilbage til Le Havre med Papirerne i Orden, kunde de 10 rejse. De andre maa vente til næste Aar, da Amerika nu ikke modtager flere i Aar. Men de 10 tilbageblevne fandt vi Arbejde til i Nordfrankrig".

— — —

— „Jeg var fremmed, og I tog imod mig" (Mt. 25, 35).

ERNST CHRISTIANSEN:

„DU KAN, DU MAA OG SKAL"

Slesvigske Forlag, Flensborg.

DET er en Bog om Krigen — og dog ikke om Krigen, jeg her gerne vil gøre de unge opmærksomme paa. Den er skrevet af „Flensborg Avis"s Redaktør, Ernst Christiansen, der, skønt aldrig før indkaldt, som 40-aarig kom til at deltage i Verdenskrigen 1917—18. Han var Arbejdssoldat, som mest virkede bag Fronten, saa først allersidst kom han paa nært Hold af de egentlige Krigsbegivenheder.

Det er heller ikke i Egenskab af nervepirrende Krigslitteratur, at Bogen anbefaler sig. Dens Værdi ligger i den Skildring, Forfatteren — uden at tænke over det — giver af sig selv. Det er snart ikke faa sønderjydske Landsmænd, vi har læst om, der har været stedte i den tragiske Situation at staa i Vaaben i deres Fjenders Rækker *mod* den Sag, de fandt retfærdig og Sejren værd. Og lad os, der selv dengang levede i Tryghed — ikke mindst takket være *deres* Pligtopfyldelse — ikke blive trætte af at høre derom.

Vi ser her en Mand, revet ud af et lykkeligt Hjem og en anset Stilling, med svagt Helbred og vant til Kontorlivet, kastet ud i Krigens Strabadser, vadende i Sne til Livet paa Polens Sletter og i Mudder i Flandern, fældende Træer eller huggende Huller i den frosne Jord, ladende og lossende Telegrafpæle og Jernbanemateriel, tilsidst arbejdende blandt springende Granater nær ved de meget omtalte Stormcentrer i Krigens sidste Afsnit, i Reglen elendigt ernæret og ofte syg. Men under det hele en forunderlig Ro og en herlig Livsglæde, der snart kan tilfredsstilles ved den skønne fremmede Natur, snart slaar ud i en hjertelig Latter ved en eller anden humoristisk Hændelse. Men bag det hele en tilbagetrængt Følelse, en Længsel efter Hjemmet og de kære, som dog aldrig faar Lov at overmande ham, og som, hvergang den røbes, faar et saa fint og kysk Udtryk, at man forstaar, at det er ham imod at lade fremmede se ind i sit Hjertes Helligdom. Det samme gælder hans Forhold til Ham, som førte ham frelst gennem mange Slags Farer.

Han forstaar at faa det bedst mulige ud af enhver Situation og ethvert Forhold; det er kønt at følge ham iblandt hans tyske Kammerater og de faa danske, han træffer. Han har en Del Modgang, fordi han er dansk Redaktør — men hvad sker, da Revolutionen udbryder og dermed Soldaterraad indføres? i sin Deling vælges han ind i Raadet med det største Antal Stemmer, deriblandt alle Officerernes!

Hjemkomsten er det bedste af det hele — men den maa I helst selv læse. Det er jo nemlig det gode, naar man aabner denne Bog, at her skal vi ikke høre om en af de faldne, men Manden sidder i bedste Velgaaende i sin Redaktørstol som en af Lederne for vor Grænsevagt. Det er af stor Værdi gennem denne Bog rigtig at kende den Mand, der staar paa den Post.

Elise Bockelund.

VORE HENSOVEDE

Købmand S. Kristensen og Hustru, Ansager.

Selv om *Mette* er død for flere Aar siden, og han de sidste 4 Aar delte Livet med sin sidste Hustru Anne, der fik Lov at være hans Medhjælp og gøre Hjemmet hyggeligt for ham og pleje ham til sidst, synes jeg dog, at naar der her i Bladet skal skrives et Mindeord om ham, skal ogsaa Mette mindes som den, der havde det store, varme Hjerte for unges Frelse, og som saa gæstfri lukkede Hjemmets Døre op for os.

Det var med Sorg og Vemod, vi modtog Budskabet om S. Kristensens Død, og det vil blive et stort Savn ikke alene i Hjemmets Kreds, men vidt omkring paa disse Egne; det vil mærkes blandt ældre, men maaske ligesaa meget blandt unge; thi han var ung af Sind, trods de graa Haar og de 63 Aar.

Han var K. F. U. M.s Formand gennem mange Aar og var vel nok den bærende Kraft i Foreningen i gode som i sløje Tider; han var et sagtmodigt, ydmygt, af Guds Aand præget Menneske; vi mindes ham fra de større Forhandlingsmøder, hvor han altid kom med sit klare og vægtige Indlæg, men mest mindes vi ham, naar han med bævende Læber bad for, eller vidnede for dem, som føres til Døden, dem, som vaklende drager hen for at miste Livet. Da skete det ikke saa sjældent, at Graaden tog Magten fra ham.

Ikke blot hjemme i Sognet tog han Arbejdet op, men han drog ud og vidnede om Frelsen ved Lammets Blod og om Glæden ved som ung at give sig til Gud. Ja, vi er mange, som takker Gud for det stille, jævne, klare Vidnesbyrd, der lød fra ham.

I mange Aar var han Medlem af Kredsbestyrelsen, og gjorde ogsaa her et trofast Arbejde.

Det sidste Minde, vi har om ham, er fra K. F. U. M. og K. F. U. K.s Lederkursus i Ansager sidst i November 1923, hvor han gik saa stille og glad blandt os og aflagde sit Vidnesbyrd for os; noget af det sidste, der lød fra ham, var et alvorligt: „Slut op og staa sammen alle baade unge og ældre om vor fælles Herre og Frelser."

Nu er han ikke mere; thi Gud tog ham, den Gud, som han levede i saa inderlig Livsforbindelse med, og fra hvem han fik Kraft og Naade til at leve et Liv til Guds Ære og til Velsignelse for andre. Hans Liv var et Liv af Guds Naade til Guds Ære.

Jakob Dam, Tistrup,
Kredsformand.

SØMANDSMISSIONENS TAK

Af Sekretær *Vilh. Rasch*, Aarhus.

NAAR man i det norske Blad „Bud og Hilsen" læser, at den norske Sømandsmission til Julen 1923 til Udlandet afsendte 79 Kasser med ca. 20,000 Julegaver, saa kan man føle sig baade glad og overvældet og straks synes, at de 4 Kasser med 450 Gaver, *vi* i Aar sendte ud, er en ren Bagatel. Men de er jo ikke det hele, thi til Brug i Indlandet har vi modtaget over 3000 Gaver, og i de 12 Kasser og 20 Sække, der fra Pastor Storm, Sekretæren for den danske Sømandsmission i fremmede Havne, blev sendt afsted, har der jo været omtrent det samme Antal. Vi kommer saa ialt op paa ca. 7000 Gaver.

Hvad Pastor Storm sender gaar til de 4 *danske* Stationer: Newcastle, Hull, London og Hamburg, mens vi sender til de *norske* Stationer i Blyth og Leith, de *svenske* i Hartlepool og Liverpool, hvor der er ret mange danske Sømænd, som holder Jul, og med hvilke vi jo har samarbejdet gennem en Aarrække. — Vi haaber mange Givere har modtaget Breve fra Modtagerne.

Herhjemme havde vi et meget stort Julebesøg. Det er vokset fra 3200 i 1921, 4000 i 1922 til *næsten 5000 i 1923*, deraf ca. 3400 Sømænd, Resten Fiskere og deres Hustruer, samlet til Fester i de forskellige Fiskecentrer. Jeg havde selv den Glæde at være med ved disse i Skagen og Frederikshavn, hvor vi ogsaa havde en Efterfest for de Fyrskibsfolk, som Isen havde drevet i Havn. Den Fest var jeg særlig glad for, thi der kom efter Gavesendingen til Udlandet saa lidt til Svendborg, at det blev umuligt derfra at sende Pakker til Fyrskibene, og inden det kunde rettes, var det blevet for sent. Men den Fest med Gaveuddeling rettede en hel Del derpaa.

Foruden denne store Tilslutning lægger jeg Mærke til, at der *mange* Steder har været *mange* smaa Fester, 5—6 Stykker, og det betyder, at enhver Lejlighed til at være noget for

de Sømænd, der efterhaanden naaede i Havn, er bleven benyttet; det er saadan, det skal være.

Julen 1923 *var* streng paa Havet. Paa Skagens Sømandshjem fik man Julenat Kl. 1 30 Sømænd fra en Stranding ude paa Grenen, og det føltes som en særlig Julegave at maatte være noget for disse forkomne Mennesker. — Fra alle Hjem meddeles det, at der har været en skøn Stilhed under Ordets Forkyndelse og paa en enkelt Undtagelse nær ingen Vanskeligheder noget Sted. Lokale Indsamlinger gav gode Julekasser, saa der blev Raad til at øve megen Gæstfrihed ogsaa ud over Festaftnerne. Ja, vi har i Sandhed meget at sige Tak for, baade til Gud og Mennesker, for denne dejlige Jul „med Sædejord nok", maatte det vokse til Herrens Ære. Saa hjertelig Tak til alle K.er, der var med. Velmødt igen næste Aar, og vær saa rare at begynde i Tide.

FRA ARBEJDSMARKEN

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

Julen i Berlin 1923.

Gennem Bladene og Opraab om Hjælp er man vist derhjemme i Danmark saa underrettet om Nøden i Tyskland, at det maaske begynder at virke trættende. Og dog kunde det vel interessere at høre lidt om Julen, som den formede sig i K. F. U. M., Wilhelmsstrasse 34.

Siden 1. November har her i Foreningen fundet Bespisning Sted, særligt for Middelstanden. Det er saadanne, som havde en Pension eller Rente og nu gennem Markens Tilintetgørelse staar fuldstændig uden Midler. Blandt disse findes saaledes en Professor, en tidligere Hofskuespiller, en Dr. phil. o. s. v.

Nedenstaaende Billede er taget fra K.F.U.M.s Restaurationslokale, hvor vi daglig bespiser 130 Personer. Den unge Mand med det smilende Ansigt paa Billedets Forgrund er en tidligere Afrikarejsende. Forleden havde han ikke haft Brød i to Dage.

I Anledning af Julen skulde der arrangeres lidt ekstra. I Festsalen blev to lange Borde dækkede. Et Juletræ var pyntet og tændt. Den Sekretær, som leder Bespisningen, læste Juleevangeliet og holdt en kort Tale. De gamle, kønne Julesalmer af Martin Luther og Poul Gerhard blev akkompagneret fra Flygelet. En Kvartet spillede forskellige Stykker, og en af vore Sekretærfruer, som har en god Stemme, sang Julesange. Vel ikke et Øje i Salen var tørt, enkelte hulkede af Bevægelse. Hvad maa ikke ogsaa røre sig i disse Mennesker ved et saadant Julearrangement, som de grundet paa Forholdene er tvungne til at deltage i, men ogsaa med Tak tager imod.

I Foreningen er det Tradition, at Medlemmer, som staar uden Familie og maaske ikke er i Stand til at rejse hjem, indbydes Juleaften og trakteres med Kaffe og Kager. Nu var der imidlertid ikke kommet saa mange ved denne Lejlighed, som man havde ventet; og en ung Mand blev sendt til Anhalter Banegaard og skulde hente fem af de hjemløse. Men før vedkommende kom tilbage til Foreningen, var det gaaet som en Løbeild: „Der er nogle bleven afhentet til K. F. U. M. i Wilhelmstrasse for at faa noget at spise", og Resultatet blev, at den unge Mand kom med 45 Mænd i Stedet for 5. Det saa lidt betænkeligt ud, og det behøver vel ikke at nævnes, at store Dele af dem, som opholder sig paa Banegaardene, ikke er af det hyggeligste Selskab. Man gav sig dog i Lag med at stille

Bespisning i Berlins K. F. U. M.

deres Sult, hvilket ogsaa lykkedes med Levninger fra Middagsmaden og hvad der ellers kunde skaffes til Veje.

I Skandinavisk Afdeling fejredes ogsaa Julefest for enlige Skandinaver. Selv om Afdelingen er saa lille som vel aldrig før og enkelte var rejst hjem, saa blev vi dog 28 Deltagere i denne Festlighed. Over Halvdelen var Damer. Vi havde Underholdning af en tysk Kunstner, som nogle Dage før var kommet og havde tilbudt sig.

Der serveredes ved de med skandinaviske Faner og Gran pyntede Borde Chokolade og Kaffe og rigtig god Kage. Juletræet blev tændt, og paa god nordisk Vis gik vi nu om det og sang Julesalmer. En ung, svensk Mand læste en Julefortælling og Kl. 9½ sluttede Aftenen med Andagt. Udenfor rasede Snestormen, men vi kæmpede os alle igennem den hver til sit med Tak til Gud for Aftenen. *H. P. Larsen.*

Verdensbestyrelsesmødet i Washington,

ved hvilket den nordiske Rejsesekretær, Frøken Ingibjørg Olafsson skal repræsentere Danmark og Norge, er nu fastsat til 9.—16. Maj. Møderne holdes paa Grace Dodge Hotel. Programmet er i Hovedtrækkene som følger: Hver Dag begynder med Morgenandagt og en opbyggelig Tale. Derefter aflægges Beretninger om Arbejdet af Verdenssekretærerne. Efter en Middagspause er der Forhandling og om Aftenen offentlige Møder med Talere fra alle Verdens Lande. Forhandlingerne vil dreje sig om følgende Emner: „Om Verdensbestyrelsen — hvad de forskellige Lande venter sig af den o. l.". „Om Betingelser for at blive K. F. U. K.-Medlem". Hvorledes skal K. F. U. K. gøre sin Indflydelse gældende i sociale og internationale Forhold?" „Om Ledere — hvad der kræves af dem — hvorledes de uddannes".

Umiddelbart forud for Verdensbestyrelsesmødet har De forenede Fristaters K. F. U. K. afholdt deres Landsmøde, og Deltagerne heri samt eventuelle K. F. U. K.-Gæster (som ikke er Verdensbestyrelsesmedlemmer) fra andre Lande har Adgang til disse Dages Møder. Fra den 14.—16. Maj holdes det egentlige Bestyrelsesmøde.

Fra Verdensbestyrelsens Kontor i London er der udgaaet en indtrængende Anmodning om Forbøn for Mødet i Washington: „Lad os bede om videre Udsyn, om Mod, om Selvfornægtelse for vore Udsendinge, der staar med Ansvaret". Ja, lad os det! *Karen Ræder.*

Vejen K. F. U. K.

holdt 25 Aars Jubilæum den 28. Januar. Fru Pastorinde *Manon Jacobsen*, Toftlund, talte. Ved Kaffebordet talte Foreningens mangeaarige Formand, Fru *K. Petersen*, og gav en Oversigt over Foreningens Historie. Et Par Mænd af Samfundet lovede at give hver 50 Kr. i 5 Aar som en Begyndelse til et Byggefond for Foreningen. Missionær *Thuesen-Nielsen* sluttede Aftenen ud fra Ordet: Giv os mere Tro, og Hjerterne forenede sig i denne Disciplenes Bøn for de Dage, der skal komme. *M. M.*

K. F. U. M.s nye Udsending.

Sekretær *Kaj Petersen* er kendt af mange af de kristne unge Landet over. Ved sine Møder i de sidste to Maaneder har han ogsaa vundet

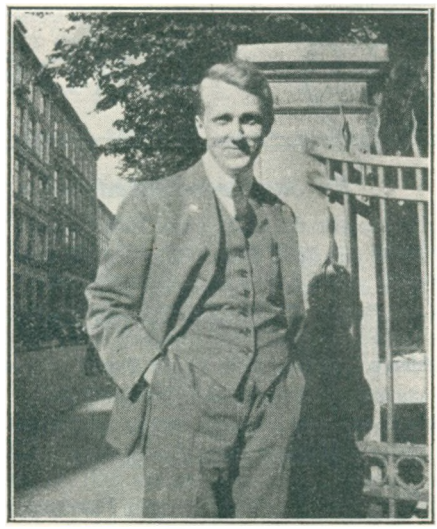

Kaj Petersen.

sig mange Venner, der sikkert vil følge ham i Tanker og Forbøn til det fjerne Østen.

Den 27. Februar holdtes Udsendelsesmødet i København, hvor han har været Sekretær i 1½ Aar (om denne Fest Referat i næste Nummer). Den 3. Marts rejser Kaj Petersen fra Danmark.

Lad os huske ham den Dag ved alle Fastelavnsmøderne og i de kommende Dage. Rejsen gaar først til England 1½ Maaned, derfra til Amerika, hvor han skal besøge K. F. U. M. og de danske Menigheder ca. 4 Maaneder, alt for at dygtiggøre sig. Omkring 20. September kan han være i Peking. — Herren velsigne hans Gerning blandt Kinas unge Mænd. *J. J.*

Kredskursus.

I Næstved holdtes i Dagene 16.—17. Januar et Kursus for Medlemmer af M. og K. i 8. Kreds. Landssekretær, Pastor *Harald Jessen* indledede den ene Dag en Forhandling om: „Hvorledes kan Ungdomsarbejdet i Landforeningerne gøres bedre". Lærer *Blomgren* talte om Litteraturbedømmelse. Desuden var der Bibellæsning af Forstander *Davidsen* og Foredrag om Kina af Sekretær *Ejlert Morthensen.* *M. M.*

„DE UNGES BLAD"S SKRIFTLIGE KURSUS

Udarbejdelse af korte Taler.

(Leder: Pastor Malmstrøm, Refsnæsgade 33, København N.). Angaaende Betingelse for Deltagelse se Nr. 1, Side 12.

5. Opgave.

Giv Udkast til en Ungdomstale med Paasketanker. Tekst: Lukas 24, 13-35.

Besvarelse kan kun indsendes af dem, der er indtegnede til det hele Kursus. Den maa sendes til Lederen senest 15. Marts, ledsaget af en *stor* Konvolut med Afsenderens *Navn og Postadresse paaskrevet.*

ORDET FRIT

En Sang om Stilhed.

Herre, gør det stille i mit Indre,
sænk din dybe Fred i Sjæl og Sind!
Send mig saa i Verden ud at lindre
deres Nød, som Taarer har paa Kind.

Herre, gør det stille i min Tanke,
saa den kun kan rumme dig og dit!
Lad mig saa til bange Sjæle vanke
for at sige dem, hvad du har lidt.

Herre, gør det stille om min Færden,
lad mig være en af dine smaa,
som kan ydmygt vandre frem i Verden
med lidt Sol, hvor Dagene er graa.

A. M. P.

Landegrænser.

Nous savons qu'il ne faut pas compter sur les vieillards pour améliorer les relations internationales. Ils ne peuvent pas comprendre. Mais nous, nous le pouvons, si nous avons assez d'audace. Tentons l'aventure. (La SPHERE. Jan. 1924. p. 54.).

Med stor Glæde læste jeg Gunner Engbergs Artikel i „De Unges Blad", Nr. 1. Pastor Hornbechs Artikel læstes med tilsvarende Ærgrelse. Vi, der har oplevet vor religiøse og moralske Modning i Krigsaarene og Tiden derefter, er ikke blot prægede, men stemplede deraf. Mange af os og ofte de, der tænker dybest, staar uforstaaende overfor den Tankegang, Pastor Hornbech repræsenterer. Spørgsmaalene om det danske Riges Grænse er blevet noget ganske underordnet. Naar Pastor H. taler om de mange, der har oplevet 1864, og om mange af Danmarks unge, der føler en haabende Kærlighed til den tabte Del af Slesvig, saa er det ikke „unge" i egentlig Forstand, men unge, som er helt under den gamle Slægts Paavirkning. Den gamle Slægt er den, der havde faaet sit Personlighedsliv dannet og lagt i faste Baner før 1914. Vel forstaar vi unge, at Verdenskrigen har tilføjet ogsaa de gamle haarde Sjælesaar. For mange af dem var det, som alt gik i Stykker, saa at de enten fortvivlede eller blev haarde. Men den unge Slægt, som skal frelse Verden ved at meddele den Bjergprækenens Aand, er ikke blot paavirket af Verdenskrigens Begivenheder, men vore Sjæle er blevet til i den Smeltedigel af angstfyldte Tanker, som Verden siden 1914 har dirret af. Vi vil gerne være venlige og ærbødige overfor dem fra før 1914, men vi forlanger ikke at forstaas af dem.

Derfor er det en Glæde at se en Mand som G. E. stille sig forstaaende overfor Tidens Tanker, som han har mødt dem, hvor han er færdedes i den internationale Ungdomsbevægelses og Studenterbevægelses Kredse, idet baade herhjemme og ude en meget stor Del af den Ungdom, der vil noget og frem for alt den, der har gjort Jesus til Konge, mere og mere forstaar, at det var hans Mening, at Bjergprækenens Ord skulde føres ud i Livet af dem, der gerne vil følge Ham.

Jeg har ikke skrevet dette for at ægge til nogen Strid, men fordi jeg rundt om i vort Folk og ikke mindst i den kristne Ungdomsbevægelse har truffet et saa stort Antal unge, der mener og tænker omtrent som jeg, naar de blot alle turde staa frem og tale frit ud. Netop derfor kan det ikke siges skarpt nok, selv om mange af dem, som vi stadig takker for saa umaadeligt meget i andre Henseender, derved ligesom skydes noget til Side.

Korsør, den 14. Februar 1924.

Svend Jacobsen.

Kære unge ukendte Venner!

Gennem „De Unges Blad" vil jeg gerne bringe en hjertelig Tak for de Breve, der er kommen til min Søn. Han er ikke sengeliggende, men svag og hjælpeløs (kronisk Muskelsvind). I de sidste 5 Aar har Sygdommen været uforandret. Han er et *lykkeligt* Guds Barn, der har sin

Glæde i Herren. Da der er flere, der har bedt ham om at skrive igen, bedes De undskylde, at han ikke kan efterkomme det, da Hænderne er kraftesløse.

De bedes alle modtage en hjertelig Hilsen med Joh. 3, 16 fra

Alfred Hansen og hans Mor.

Endelave, den 5. Februar 1924.

Om Landegrænser.

Af *Andreas Henckel.*

Hvor gammel skal en Uret være, for at vi kan tilgive den?

Husker vi ikke endnu en god Mand, der for et Par Tusind Aar siden gav os et godt Raad: At give godt for ondt!

Ja, det er nu saa længe siden, at det ikke ofte praktiseres, men der er dog stadig endnu nogle, der har det i Minde og udfører det efter fattig Evne. Det er nu godt 100 Aar siden, at Englænderne tog vor Flaade, det maa vi nok huske, men ikke derfor ønske Hævn. Jeg mindes endnu Sorgen i de tunge Dage under vor sidste Krig, men jeg kan dog trods det godt forstaa, at en Landstrækning, hvis Mindretal af Beboere ønsker Tilslutning til en Nation, ikke kan tvinge Flertallet, som vælger en anden, til at føje sig efter deres Ønske.

DE GAMLE SKO

Fortælling, skrevet til „De Unges Blad" af Missionær *Sørensen*, Hurup.

PAA Loftet i vort Hus er der et Pulterkammer, hvori vi henlægger Ting, som vi ingen Brug har for. Gennem Aarenes Løb er der efterhaanden blevet samlet en Del af den Slags, man i Almindelighed vil kalde Ragelse. Der er gamle afslidte Klæder, gamle Sko, gamle Bøger og Aviser og meget andet. Og til det meste knytter der sig Minder fra den Tid, det var i Brug.

En Dag kom jeg ind i Pulterkammeret; det var længe siden, jeg havde været der sidst.

Hvad jeg vilde dér staar mig ikke rigtig klart; maaske jeg slet ikke vilde noget, men ganske tilfældigt gik der ind, da jeg kom forbi Kammerets Dør, der stod aaben — eller var der en usynlig Haand, der ledede mig derind, fordi der var noget, Gud vilde vise mig, og derved forberede mig paa det, der snart vilde møde mig, Begivenheder, der vilde kalde et Stykke af min Fortid tilbage igen, stille mig Ansigt til Ansigt med Personer, som jeg med Vilje havde søgt at holde uden for min Bevidsthedskreds i mange Aar.

Først bagefter Begivenhederne, de hverdags saavel som de sjældne, ser vi tit Guds underlige Veje, og vi ligesom nødes til at erkende, at Gud holder alligevel vore Livstraade i sin Haand. Nu bagefter ser jeg tydeligt, hvorfor jeg den Dag skulde ind i Pulterkammeret.

Jeg saa lidt paa de gamle Sager og havde genkendt gamle Lærebøger o. s. v. Nu fik jeg fat i en lille Pakke indsvøbt i Papir; jeg mindedes i Øjeblikket ikke at have set den før. Jeg tog og vejede den i mine Hænder. Hvad kunde det være? Den havde sikkert ligget længe, Papiret var helt falmet, det havde været rødt, kunde jeg se paa det under Folderne.

Jeg tog min Lommekniv frem, skar Baandene over, viklede Papiret op, og et Par smaa Damesko kom til Syne. Det var et Par smaa fine Sko, som var paa Mode for unge Piger til Sommerbrug for flere Aar siden. Jeg tog dem i mine Hænder og tænkte, hvor er de dog kommet fra? Jeg drejede dem rundt i mine Hænder, men hvad var det, der stod paa Saalen? Skriften var næsten udvisket, dog ikke mere end at jeg kunde læse: Frøken Ellen Ring. Jeg tabte Skoene ned paa Gulvet, den ene kom til at ligge med Saalen opad. — Ellen Ring — jeg stirrede paa Navnet, dette Navn, som jeg med Magt ikke har villet tænke paa. Nu kom Minderne; som en tilbageholdt Strøm, der bryder igennem alle Dæmninger, saadan kom de. Minderne fra fjerne Tider ligesom stod op fra de døde. Minder, fulde af en drømmesød Lykke og af navnløst Vemod.

Ak, hvor husker jeg ikke hende den første Gang, jeg saa hende. Hvor var hun smuk. Der var over hendes Ansigt et vemodsfuldt Drag, der gav hende et mere alvorligt Udseende end unge Piger har. Hun smilede sjældent, men naar hun smilede, var hendes Øjne som Stjerner, og man fik uvilkaarlig den Tanke, at det var første Gang, hun smilede, og Smilet var gemt til mig. Og saa havde hun en

ejendommelig Maade at nikke med Hovedet paa, saa at hvert Nik fik mit Hjerte til at banke stærkere og stærkere. Og saa var hun saa stille og god, det var som Freden selv med hende kom, hvor hun kom ind. Jeg var lige blevet Kandidat, knap 25 Aar gammel, og hun var ikke tyve. Skønt vi ikke havde kendt hinanden ret længe, blev vi forlovede, og jeg var saa usigelig lykkelig —

Men Lykken varede saa kort.

Jeg véd ikke, hvorledes det kom, men jeg blev efterhaanden plaget af en meningsløs Mistanke til hende, og denne Mistanke blev næret ved, at der var noget fra hendes Fortid, som jeg syntes, hun søgte at skjule for mig.

Jeg var meget idealistisk og noget nervøs den Gang; jeg stillede store Fordringer til mine Medmennesker — maaske større til andre end til mig selv —. De smaa Fejl, som jeg dengang fandt hos Ellen, antog ganske anderledes Former i mine Øjne, end de nu har, naar jeg tænker tilbage paa den Tid.

Man lærer af Livet — Og jo bedre man lærer sig selv at kende, jo mindre bliver de Fordringer, man stiller til andre —

Denne Mistanke formørkede tilsidst Forholdet imellem os.

Saa en Dag fik jeg Besøg af en Kammerat, Ungdomsven kan jeg ikke kalde ham, for der har aldrig bestaaet et Venskabsforhold imellem os. Han var fra samme Egn som Ellen.

Da vi havde hilst paa hinanden, og han var kommet til Sæde i min Ungkarlesofa, og med en vis Flothed havde tændt den Cigar, jeg havde budt ham, medens han overlegen som altid havde spurgt: „Naa, hvordan befinder min gamle Dreng sig saa?“ tog han aandsfraværende et Fotografi, der stod paa Bordet, og legede med det mellem Fingrene. Han fortalte flot om sit Uheld ved Eksamen og erklærede, at det Eksamensvæsen var Lotterispil. Jeg svarede ikke paa dette, jeg kendte ham for godt til det.

Pludselig holdt han op at tale, han stirrede paa Billedet, han holdt i Haanden, saa udbrød han: „Hvad — her bandede han stygt — hvor har du faaet det fra, gamle Dreng?“

„Det er min Forlovede. Men du kunde da godt spørge om det uden at bande“.

„Din Forlovede!“ udbrød han uden at agte paa min sidste Bemærkning.

„Ja, som jeg siger, kender du hende?“

„Om jeg kender hende! Ja, det kan du bande paa — det er sandt, du bander ikke — ja, jeg kender hende“. Han blev ved at stirre paa Billedet, saa sagde han henkastende: „Tja, hende er der saa mange, der har kendt“.

„Mange, der har kendt, hvad mener du med det?“ spurgte jeg.

„Naa, enhver har jo sine Bekendte, og det har hun jo ogsaa haft, maaske flere end godt er for en ung Pige“, sagde han med en hemmelighedsfuld Mine.

Det var maaske saa Hemmeligheden i Ellens Liv? Mistanken til Ellen — denne forbandede Mistanke, som sikkert stammede fra den Onde selv — tog nu atter Magt over mig, og jeg var lav nok til at spørge Kammeraten ud — en Kammerat, der lige havde bandet.

Jeg spurgte ham om Ellens Fortid, og efter en Del løse Udflugter, gav han sig til at fortælle: „Ellen er løsagtig, saa sandt som jeg sidder her. Vi har været forlovet, men jeg kunde ikke mere stole paa hende end paa den Onde selv. Saa blev jeg naturligvis ked af hende, jeg sagde det til hende, men hun var ikke saadan at blive skilt ved. Hun græd og truede med at tage Livet af sig selv. Men en Dag sagde jeg rent ud, at jeg ikke vilde gifte mig med hende. Naa, saa brølede hun et Stykke, saa forsvandt hun, og siden har jeg ikke set hende. Ha, ha, saa har hun trøstet sig med dig, gamle Dreng. Tillykke! jeg misunder dig ikke —“

Efter denne Udgydelse sad vi tavse begge to lidt. Jeg sad og saa ned paa min Støvlenæse med et mørkt Blik, og dog kunde jeg mærke, at den anden saa paa mig; jeg saa op og mødte et skadefro Blik i hans flegmatiske Ansigt. Underligt at jeg ikke kastede ham paa Døren. Det gjorde jeg ikke, men da han var gaaet, følte jeg mig meget, meget ulykkelig.

Saa var det Hemmeligheden i hendes Liv. Hvorfor havde hun dog fortiet det. Hvorfor havde hun ikke sagt mig det, saa kunde vi maaske være kommet til en Forstaaelse. Nu følte jeg, at det var for sent, der var ikke andet for mig at gøre end at hæve Forlovelsen. Men hvordan? Bare jeg var over det!

(Fortsættes.)

Silkeborg Husholdningsskole

5 Maaneders Kursus begynder 4. Maj og 4. November.

Program sendes.

Synnøve Lund.

Kvindeseminariet i Aarhus

Repetitionskursus til Optagelsesprøven til 1. Klasse begynder 1. April.

Astrid Blume.

Hoptrup Efterskole i Sønderjylland.

Sommerskole for unge Piger (14—17 Aar) beg. 3. Maj. Understøttelse søges gennem Skoleforeningen inden 1. Februar. Gratis Bøger kan faas ved Henvendelse til Skolens Forstandere,

P. H. Lauritsen & H. Kildeby.

Løgumgaard Præliminær- og Studentereksamenskursus

(Indre Missions Kostskole)

pr. Løgumkloster forbereder unge til Præliminær- og **Studentereksamen** paa kort Tid. Nyt Hold til Præliminæreksamen begynder 6. Januar. Understøttelse kan søges. Nærmere ved

Harbo Andersen, Forstander.

Gymnastikkursus.

I Januar—Februar 1925 afholdes Gymnastikkursus for Ledere af frivillig Gymnastik i Forbindelse med Undervisning paa den udv. Højskole.

Ansøgning om **Statsunderstøttelse inden 1. April 1924.**

Pagh Petersen,
Haslev udvidede Højskole.

Haslev Orgelfabrik,

Telefon 405. — Privat Tlf. 398.

Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).

Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser. Gode Afbetalingsvilkaar.

10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.

Skriv direkte til Fabriken.

— Planer til billige Priser. —

Nu er Tiden

til at brodere. Og det er mig en stor Glæde, at mine Kunder var saa godt tilfreds. Jeg tilbyder nu for **11.50** Øre et Sæt, der præsenterer sig smukt, er let at sy, paa samme graa Hørlærred: 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude. Nyt Rosenmønster. (Det sidst averterede Sæt har Nr. 7, og kan endnu faas. 10,50). Endvidere kan De faa en Kaffedug (Rosen eller Københavns Porcl.) 11 Kr.

Garn leveres til Sættet, 4 Kr. Dug, 4 Kr.

Bibelsprog paa sort Klæde 20 Øre pr. Bogstav. Alt portofrit pr. Efterkrav. Er De ikke tilfreds sendes Pengene tilbage. Skriv til

M. Madsens Broderifabrik,
Give.

Indre Missions Højskoler og Landbrugsskole.

Børkop Højskole pr. Børkop.
Sommerskole for unge Kvinder (3 og 5 Mdr.), alm. Højskoleundervisning med Kursus i Husholdningen. Om ønskes Underv. i Musik (Orgel og Violin). **Vinterskole** for unge Mænd (5 Mdr.) 1) Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. Nærmere Oplysning ved Program. **A. S. Dam.**

Faarevejle Højskole pr. Faarevejle.
Nyt Program sendes gerne til højskolesøgende.
C. M. Julin.

Haslev Højskole pr. Haslev St.
Sommerskolen for unge Kvinder 3. Maj—31. Juli. Almindelig Højskole m. Husholdningskursus. **Vinterskolen** for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. 1) Almindelig Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling, 3) Husflidsafdeling. **Davidsen.**

Haslev udvidede Højskole.
Sommerkursus (Kvinder) 3 Mdr. (Maj–Juli). — **Efteraarskursus** (Kvinder) 2 Mdr. (Septbr.–Oktbr.) — **Vinterkursus** (Mænd) 5 Mdr. (Novbr.—Marts). — Alle Kursus har Fag, der tilsigter Dygtiggørelse til frivilligt **Menighedsarbejde.** — **Gymnastikkursus** (Mænd) 2 Mdr. (Januar—Februar), hvortil Statsunderstøttelse søges inden 1. April. **Pagh-Petersen.**

Haandværkerhøjskolen, Haslev.
Skolen begyndet d. 3. Novbr. med 6 forskellige Afdelinger og 14 Klasser. Vi modtager Murere, Tømrere. Snedkere, Malere, Smede, Maskinarbejdere, Elektrikere, Karetmagere, Møllebyggere, Blikkenslagere m. fl.
Hust at søge Statsunderstøttelse (ikke Amtet) inden 15. Juni. Skriv straks her til Skolen efter Ansøgningsskema til Statsunderstøttelse og efter Program og nærmere Oplysninger.
Bygmester **Christensen,** Forstander.

Haandværkerhøjskolen i Haslev.
Sommerkursus for unge Kvinder fra Maj til Oktober. Kursus i Haandvævning, Linned- og Kjolesyning, finere Haandarbejde, Knipling, Tegning, Maling m. m. Skriv efter Program og nærmere Oplysninger.
Bygmester **Christensen,** Forstander.

Hoptrup Højskole i Sønderjylland.
Sommerskole for unge Piger 3. Maj (5 el. 5 Mdr.) **Vinterskole** for unge Mænd 3. Novbr. (5 Mdr.) Adgang til Undervisning i Landbrug, Husholdning, Husflid.
Postadr.: Hoptrup. **H. Kildeby.**

Horne Højskole pr. Hjørring.
Pigeskole Maj—August samt Septbr. og Oktbr. De sidste Maaneder en Del Husholdning og Syning.
Karleskole med Landbrugsundervisning Novbr.—Marts.
S. Olsen.

Nr. Nissum Højskole pr. Lemvig.
Sommerskole for unge Piger (3 og 5 Mdr.s Kursus); alm. Højskolekursus med Husholdningsundervisning. **Vinterskole** for unge Mænd; alm. Højskolekursus med Landbrugsundervisning. **Ludvig Olsen.**

Rønde Højskole pr. Rønde.
Sommerskole for unge Kvinder Maj—Juli. Alm. Højskolekursus. **Vinterskole** for unge Mænd Novbr.—Marts. Alm. Højskole med Landbrugsundervisning.
Ingemann Herskind, Forstander.

Tommerup Højskole pr. Knarreborg.
Sommerskole for unge Kvinder: 1) Alm. Højskoleundervisning 3. Maj—31. Juli. 2) Husholdningskursus for dem, der ønsker det, i Juli Md. **Vinterskole** for unge Karle 3. Novbr. —31. Marts. 1) Alm. Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling.
P. Sandbæk.

Haslev Landbrugsskole pr. Haslev.
5 Mdr.s Kursus begynder 3. Novbr. **J. K. Jensen.**

Haslev Husholdningsskole pr. Haslev.
Kursus fra 3. Maj—30. Septbr. **J. K. Jensen.**

Hoptrup Efterskole i Sønderjylland.
Sommerskole for unge Piger 3. Maj—31 Juli. **Vinterskole** for unge Mænd beg. 3. Novbr Statsunderstøttelse kan søges. Bøger kan laanes. Henvendelse til
Postadr.: Hoptrup. **P. Hagelskær Lauritsen og H. Kildeby.**

Løgumgaard Efterskole v. Løgumkloster.
Kvindelige og mandlige Elever optages paa Sommerskolen 3. Maj (3 og 5 Mdr.) Foruden de alm. Efterskolelag kan der faas Undervisning i Husflid, Haandarbejde, Husholdning, Sprog og Musik. Statsunderstøttelse kan søges ved Henvendelse til Skolen. Forstander **Harbo-Andersen.**

Amtsunderstøttelse søges af Karle før 1. Juli, af Piger før 1. Januar. — Skemaer til Ansøgning faas hos Sogneraadsformændene.
Haandværkerhøjskolens Elever maa søge Understøttelse hos Staten, og Skemaer hertil faas ved Henvendelse til Skolen.

Billige Broderier

Lyseduge, Hør	2,25
Løbere, Hør	1,50
Lyseduge, ekstra Ima Hør	3,00
Løbere, ekstra Ima Hør	2,00
Lyseduge, graa eller drap, Ima Hør	3,00
Løbere, graa eller drap, Ima Hør	2,00
Kaffeduge, Hør	6,50
Kaffeduge, ekstra Ima Hør	9,75
Pudebetræk, Ima Medium	2,50
Pudebetræk, ekstra Ima Hør	3,75
Lyseduge, Ima Moll	2,50
Løbere, Ima Moll	1,50
Pyntehaandklæder, ekstra Ima Hør	4,00
Køkkenhaandklæder, Hør	2,60

Alt pr. Efterkrav plus Porto.
Ordrer paa 10,00 Kr. og derover portofrit.

Originale og moderne Mønstre.

Er Varerne ikke tilfredsstillende, betales Pengene tilbage.

Tegnekontoret

Ørstedgade 20¹ **Vejle**

Damer lærer at sy og tilskære
Kjoler, Kostumer og Børnedragter.
Tilskæreriskolen,
Nørrebrogade 26 — København.
Dagmar Mikkelsen.

Kursus i Kjole- og Linnedsyning til eget Brug.
Elever antages først i hver Maaned. Pensionat for tilrejsende Elever. Nærmere ved Henvendelse.
Regine Enghoff, Avnbøl ved Sønderborg.

Sommerlejr „Lauritz og Annasminde"

pr. Græsted kan benyttes af K. F. U. K. i Juni og September Maaneder. Pris 3 Kr. pr. Dag.
Henvendelse sker til Frk. **Lind,** Roligheds-vej 17 ¹, København V.

Brevaften.

(Annoncer om Brevaften optages gratis og sendes til Bladets Ekspedition senest 10 Dage før d. 1. eller 15. i Maaneden).

Ringive K. F. U. K. holder Brevaften Torsdag den 20. Marts. Adr.: Husbestyrerinde Kathrine Larsen, „Østerholm" pr. Filskov St. Alle Breve besvares.

K. F. U. M. i *Sdr. Kongerslev* agter at holde Brevaften Torsdag den 27. Marts. Breve mærket B. A. bedes sendt til Chr. Bech, Korsgaarden pr. Kongerslev St.

K. F. U. M. i *Varpelev* holder Brevaften Fredag den 21. Marts. Breve mærket „Brevaften" bedes sendt til Viggo Alling, Varpelev pr. Klippinge.

Bangsbostrand K. F. U. K.s U. A. vil gerne have Brevaften Tirsdag den 18. Marts. Marie Pedersen, adr. Fisker Laurits Pedersen, Bangsbostrand pr. Frederikshavn.

Plads tilbydes.

Kolonien Filadelfia
søger unge, dannede Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.
Henvendelse til Forstanderinde, Frk. **Inger Hvilid,** Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

Kokke- og Stuepige.
Som saadan kan 2, helst troende, unge Piger faa Plads til 1. Maj paa en Gaard paa 100 Tdr. Land. Løn 45 Kr. Md.
Billet mrkt. G. H. modtager Bladets Kontor.

Skræder.
En Mester paa et Ungdomshjem (med Tjenestemandsløn) ønsker at bytte med en Tilskærer eller Svend i en god Forretning.
Billet mrkt. U. F. modtager Bladets Kontor.

En yngre, flink Karl. helst troende eller fra et troende Hjem, kan til 1. Maj faa Plads som Andenkarl paa en alm. Bondegaard paa Sydfyn. Henvendelse til
J. Jørgensen,
„Stiagergaard" pr. Faaborg.

Ved Grenaa Asyl
søges til 1. Maj en ung Pige til Hjælp ved Børnene og i Huset. **K. Dragsbæk.**

Husholderske.
Som saadan søges en tro og paalidelig Pige fra et godt Hjem enten til Maj eller til August. En, der vil hjælpe til med Høst og Rodfrugterne, vil blive foretrukken.
Laurits Willumsen,
Sølyst, Sørup pr. Støvring.

En yngre Karl kan faa Plads 1. April hos Forp. **A. Olsen,** Hjarup Præstegaard, Kolding.

For en ung Pige er Plads ledig til 1. Marts eller Maj i et troende Haandværkerhjem i Sønderjylland. Alder og Lønfordring bedes opgivet.
M. Madsen, Tovskov pr. Sommersted.

Vi søger en flink, ung Pige til Maj.
Førstelærer **Brandt,** Halsted Skole v. Nakskov.

En flink og rar Pige,
14—16 Aar, fra et godt Hjem, helst fra Landet, som holder af Børn og vil slutte sig til Familien, søges til Maj.
Fru **Colding,** Holmstrup Skole pr. Jyderup.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor B. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

15. MARTS
1 9 2 4

42. AARGANG
NUMMER 6

Oberst E. Melander.

PAASKE

Redigeret af Svend Rehling.

udkommer om faa Dage.

Heftet bringer i Aar følgende værdifulde Bidrag:

CHR. LUDWIGS: De usyrede Brøds Fest. Digt.
OLFERT RICARD: De tre Riger.
F. FOG-PETERSEN: Langfredag.
VALDEMAR AMMUNDSEN: Kristi Opstandelses Kraft.
HENRY USSING: Paa Golgatha.
FREDERIK TORM: Jødisk og kristelig Paaskefest.
A. FIBIGER: Korsbyrd. En Fortælling.

Heftet bringer flere smukke Helsidesbilleder, bl. a. to særlige Følgeblade, og udstyres smukt af Tegneren Viggo Bang.

Vi vil med dette Hefte bringe værdifuldt Stof til Højtlæsning i Hjem og Foreninger i Paaskens fire Helligdage.

Paa Hospitaler, hvor det talte Ord kun sparsomt naar ind, vil Heftet kunne blive til Velsignelse. Det drukner ikke, som Julens Hefter, i Knas og Gaver, og det vil være en smuk Erstatning for dyre Blomster.

De kan bestille Heftet hos Deres Boghandler, hos Kolportørerne og M.s og K.s Sekretærer.

Pris: 1,50. DE UNGES FORLAG - AARHUS

4. Tusind

er udsendt af

Elsa Blomqvist: **RIGMOR.** En Historie for unge Piger, oversat af Anna Jessen.

Det er en Bog med klare Linier og afgjort Tale om Kristendom. Det er ikke Engle, der skildres, men Børn og unge Mennesker, saadan som de findes ogsaa her hos os. *»Herning Avis«.*

Den er sprudlende frisk og fornøjelig og samtidig gennemalvorlig. *Carl Hornbech.*

Pris: 2,50
indb. 4.50

Gaver til K. F. U. M.s Hedningemission.

Ved Pastor J. Larsen, Middelfart: Del af Offerfest i Middelfart Kirke 200. Ved Pastor Poulsen, Nimtofte: Fra Udsalget i Nimtofte 175. Ved J. Kruse, Egtved; Fra Bazaren i Egtved 400. Ved Glarmester J. Gaardsted, Bjerringbro: Andel i Udsalg i Bjerringbro 318. Ved Sparekassefuldmægtig Hansen, Horsens: Overskud fra Ungdomsstævnet i Horsens 100. Ved Apoteker J. Møller, Hellerup: Missionsudstillingen i Lemvig 200. Ved Pastor A. Jørgensen, Jegindø: Møde i Hurup 10. Ved N. Jensen, Nykøbing M.: Inds. i Glyngøre 55. Ved Sekretær J. Jensen, Aarhus: Møde i Vejrum 92, Aabenraa 63, Del af Udsalget i Vrønding 300. En Missionsæske 5,20. Offergudstjeneste i Vonge 359,50. Rejsegodtgørelse i Toftlund 25. Møde i Maarum 41,35. Gudstjeneste sammen med Missionær Nørgaard i Holbæk 94, do. Hagested 24, do. Eskebjerg 52, do. Kallundborg 300, do. Kundby 31,40. Proprietær L. Hansen, Alleshave: 10. Gaardejer Frk. S. Petersen, Alleshave: 10. Ved Pastor Olf. Ricard, Kbhvn.: Fra Garnisons Menighed 350, do. 250, Gudstjeneste i Ringe 100. H. 100. Ved Gaardejer J. Dam, Tistrup: Rest fra Bøssefest i Ribe 17,23. Ved Missionær P. Nørgaard: Møde i Thisted 221, Frøstrup 94,31, Helligsø 56,20, Bedsted 87,55, Hurup 73,85, Bevtoft 42,25, Tirslund 34,50, Strandelhjørn43,82,Tandslet 45,60, Sønderborg K. F. U. M. 175, Horsens Rejsegodtgørelse 15, Silkeborg 10, Lemvig 15, Vodskov 91,61, Vraa 138,95, Peters Kirke, Randers, 274,06, do. U. A.s tredje Kreds 75, do. Bøssefesten K. F. U. M. 233,18, do. Bortlodning 30,58. Møde i Mammen 69,21, Bjerringbro 104, Allingaabro 233,35, Rønne 535,19, Ejsing 103, Herning 329,05, Nyker 47,25, Glostrup 327,65. „Unævnt" i Aalborg 100. Særlige Gaver: P. Torp, St. Thorup, Skals, 167. Helleskov, Kerteminde, 10. Mrkt. „C. G." 10. Bidrag fra K. F. U. M., Hedensted, 275, do. Skuderløse 15, Østerbølle 87,51, Sørig 15. K. F. U. M.s Missionskreds, Kallundborg, (Nr. 919) 200. Vejle K. F. U. M.s Missionskreds (1468) 170. Sømandsmissionen, K. F. U. M., Esbjerg (Nr. 1893) 100. Vesterbølle K. F. U. M.s Missionskreds (Nr. 1865) 118. Aalborg K. F. U. M.s Missionskreds (Nr. 761) 50. Vesterbølle K. F. U. M.s Missionskreds (Nr. 1865) 50. K. F. U. M.s Missionskreds, Frederikshavn (1545) 50. Bøssefest i Vinding 111,19. Bøssefesten i Gadbjerg 125. Bøssefest i Sivested 120. Bøssefest i Gjern 37,87. Bøssefest i Mammen 210. Bøssefes en i Vesterbølle-Gedsted 147. Ved Missionær Nørgaard, Kina: Møde i Erritsø 102,65, Nykøbing F. 78,28, Gadbjerg 105,50, Farre 107, Finderup v. Skern 163,50, Skern (Halvd.) 70, Vejen 44,45, Hedensted 105, Skanderup 304,25, Tommerup 50, Resen v. Skive 69,25, Skive 114,58, Vinderup 215,15, Lemvig 154, Vandborg (Halvd.) 225, Bøvling 347,11, Houe 115, Ø. Snede 167,85, Horsens 91,07. Ved Sekretær J. Jensen, Aarhus: Hospitalskirken Ris Skov 47, Møde i Lihme 20, Taulov 70, Hornsleth 10, K. F. U. M., Aalborg, 161, Sdr. Vium 130, Hundborg 133,10, Kjærup 37. Ved Lærer Thomsen, Mastrup, Ørum: Ungdomsmøde i Kolind 30. Ved Kr. Moesgaard, Ikast: Kredsmøde i Ilskov 11,75. Ved Pastor V. Larsen, Nakskov: Møde i Nakskov 11.85, Brandstrup 70, Aunede 7. Fra Udsalg i Borris 50, do. Dronninglund 50. Ved Pastor Engberg, Strynø: 102,05. Ved Missionær Nørgaards Gudstjeneste i Sct. Pauls Kirke i Aarhus: 702. Ved Lærer E. Bønsdorff, Frederikshavn: Fra Pastor Kaj Petersens Gudstjeneste 151,76, Møde i Dronninglund 41,70. Ved Pastor Kaj Petersen, København: Møde i Vordingborg 42,35, Næstved 32,24, Dreslette 85, Hjørring 62,20. Særlige Gaver: En Missionsbøsse 2,15, Unge Mænd, Mausing Mark, 50. Ved Sognepræst Olfert Ricard, Kbhvn., 50. Ved Ansgar Thomsen, Stenagergaard, Filskov, 50. Gaardmand Fr. Eriksen, Sandved, 5. Mrkt. M. M. 10. Tømrer A. Jensen, Vestervig, 20. K. F. U. M., Hjørring: Bidrag til Johs. Rasmussens Hjemrejse 395,33. Chr. Arentsen, Skarrild, Kibæk, 8. Pastor J. Nielsen, Troldhede: Fra en Missionsbøsse 2,25. J. N. Jensen, Raaby, 6. M. Nielsen, Kirkehelsinge, 2,50. Bidrag fra K. F. U. M., Solbjerg. Kbhvn., 82,10, do. Timring 56, Billund 25, Bedsted 50, Sommersted 15, Holmsland 50, Pjedsted 34, Frørup 15, K. F. U. M., Heinsvig, 50, Frederikshavn 45, Skelskør 10, Kegnæs 33, Donslund 7,70 Gludsted-Nørlund 9, Søndbjerg-Odby 70, Roskilde 29, Vinderslev 30, Rodstrup 16,40, Rejnstrup 18, Sværdborg 14,96, do. 15,25, Hjerm 40, Rodsted 14, Try 166, Sværdborg 15,55, Hørve 60, Gørding 50, Grauballe 10, Tranderup 40, Houe 15, Vinding 10, Nordby, Fanø, 23, Torslev 35, Ydby 17,40, Sorring-Toustrup 10, Sejerø 50, Holmsland 58, Skuderløse 20, Otterup 5, Skodborg 10, Fjelstervang 38,20, Hjerm 29,90, Kragelund 50, Randbøl 52, Haslev 33,90, K. F. U. M.s Missionskreds, Skjold, 50, K. F. U. M.s Missionskreds,Smidstrup, 50, K. F. U. M.s Missionskreds, Herning, 385, K. F. U. M.s Missionskreds, Rønne, 50, Missionskreds (127) Aarhus 284, Missionskreds Viborg (1734) 50, K. F. U. M.s Missionskreds Godthaabs Sogn, Kbhvn. (869) 500, K. F. U. M.s Missionskreds, Fur (1513) 50, K. F. U. M.s Missionskreds Nazareth Sogn, Kbhvn., 40, K. F. U. M.s Missionskreds, Allingaabro (1770) 140, K. F. U. M.s Missionskreds, Ejsing (365) 76, K. F. U. M.s

DE
UNGES
SANGBOG

Miniatureudgave
paa India
i Helskindbind

7,50

SANGBOGEN

almindelig Udgave
1,25—1,75,—2,25—3,25
i Skindbind 7,25

En smuk Gave!

Knud Hee Andersen

NAAR DU BEDER

Miniatureudgave.
2. Oplag.
1,50, ib. 3,00 og 4,50.

Tre smukke

Louis Petersen

FRED AAMUNDSEN

Ny, gennemset Udgave
26,000 Expl.
Smukt ib. 2,50.

Gave-Bøger

E. Hofman Bang

RENÈE DE BENOIT

En Herrens Tjenerinde.
2. Oplag,
3,75, ib. 6,75 og 13,50.

Hos os udkom og faas i alle Boglader:

Fr. Wilh. Foerster:

Kampen for Karakter

2det Oplag (3—4 Tusind).

Oversat af K. Svelmøe-Thomsen.
Forord af Pastor Gunner Engberg.

Pris 4 Kr. 50 heftet, 6 Kr. indb.

Af de alle yderst rosende Anmeldelser af denne Bog anføres:

»**Denne friske Bog** er vel skikket til at blive, hvad Undertitlen siger: en Bog for Ungdommen. — **Den har Bud til enhver Ungdom, ikke blot den kristne. Det er en god Bog**«.

»**Foersters Appel er først og fremmest Viljen. En stærk Vilje kan naa de største Resultater**, den staalsætter Karakteren«.

»**Her er den Bog, vi vil læse sammen i Hjemmet, Kapitel for Kapitel, og tale sammen om! Den er et Mesterværk — Udtryk for vore Følelser og for de Formaninger, vi mest af alt trænger til, mandigt, klogt og kærligt sagte. Giv eders unge den Bog og læs den selv**«.

(»De Unges Blad«).

P. Haase & Søns Forlag, København K.

De Unges Lommebog

Kalender til April 1925
Skindbind. Pris 1,85

Køb den idag —

NYHED!

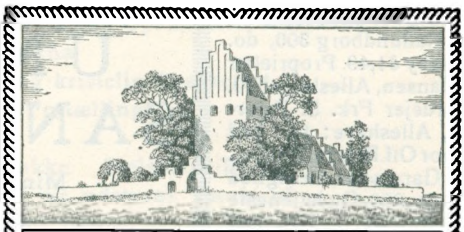

SØNDAGEN

Er en Gave fra Gud til Menneskers Glæde og Hjælp

Lad Hverdagens Arbejde hvile og giv andre mest mulig Søndagsfrihed

Gaa i Kirke

Søg Stilhed og Ensomhed i Naturen eller hjemme, gør Hjemmets Søndag hellig og glad

Besøg Ensomme og Syge

Søndagstavle

Udgivet paa Foranledning af K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Udvalg for Søndagssagen.

Tegnet af Aage Jørgensen.

Tavlens Størrelse er 40×27 ctm og den er trykt i sort og rødt. Pris 2,00.

Velegnet til Ophængning i Skolelokaler, Konfirmandstuer o. s. v.

Giv Tavlen en Plads i Deres Hjem.

Den faas fra

Hovedkontoret,
Søndergade 9, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 6 15. MARTS 1924 42. Aargang

HVAD UDRETTER DIN GLÆDE?

Af *Edel Liisberg*, Forstanderinde for „Den indre Bys kristelig-sociale Arbejde" i København.

INDEN du gennemlæser disse Linjer, vil jeg bede dig læse de to korte Lignelser igennem, som vi har i Mt. 13, 44—46. Og ikke blot *læse* dem igennem, men *tænke* dem igennem og *lytte* dig frem gennem Ordene, som om det var til dig, Jesus fortalte dette, for at hjælpe dig til den store Glæde og til det, den udretter i et Menneskes Liv.

Himmeriges Rige er som en Skat, der ligger skjult et Sted. En Mand finder Skatten; og straks faar Skatten en saadan Magt over ham og fylder ham med en saadan Glæde, at han maa sætte alt ind paa at komme til at eje den. „Af Glæde over den gaar han hen og sælger alt, hvad han har og køber den Mark". Prøv at sætte dig ind i den Mands Glæde! Den maa have været meget, meget stor, siden den udrettede det i ham: at sælge *alt*, hvad han havde!

Men det var jo, fordi han var saa *glad*, at han gjorde det; og det var jo Skatten, der havde fyldt ham med denne *Glæde*, der blev den drivende Kraft i ham. —

Og det samme har vi i Lignelsen om den ene, meget kostbare Perle, der fik en saadan Magt over Købmanden, at ogsaa han „gik hen og solgte *alt*, hvad han havde, og købte den".

Hvis vi vilde spørge begge disse Mænd om, hvordan det kunde gaa til, at de saadan skilte sig af med alt, hvad de tidligere havde været glade over, saa vilde de utvivlsomt svare os noget som dette: vi har aldrig før haft Grund til at være saa *glade* over noget, som over denne kostbare Skat og denne ene meget kostbare Perle; det var en *Glæde* saa stor, at den fik Magt over os og ikke lod os i Ro, førend vi ejede den helt — saa fik det bære eller briste med alle de andre Ting.

Kender du noget til dette?

Har du fundet det nye Liv hos Jesus, hvor al din Synd er tilgivet, og hvor du er begyndt at leve ved nogle forunderlige Kilder, hvor du oplever Hans Kraft?

Og er du saa fortrolig med dette nye Liv, at det gør dig *glad*, fylder dig med en saadan Glæde, at du er slaaet ind paa den Vej, hvor du siger: det faar bære eller briste med *alle* de andre Ting, blot jeg faar dette Liv helt i Eje?

Udretter din *Glæde* over dette noget i dit Liv, og hvad udretter den?

Du kan finde Svaret i dit eget Liv, for

det viser dig med Kendsgerninger, der er langt mere paalidelige end Ord, om du „af Glæde har solgt alt det, du ejer", og det er jo et Udtryk for, om du af Glæde har sluppet alt det, der før betød noget for dig og havde Magt over dig. Det Svar, dit Liv giver dig, kan ikke narre dig. Det bliver et klart Nej, din Glæde over Jesus og det nye Liv hos Ham er kun svag og magtesløs og kan derfor ikke udrette noget i dit Liv — eller det bliver et Ja, der ydmyger dig dybt, et Ja, født ud af dette: Jeg har ikke naaet det endnu, men det er det, jeg vil, og jo mere jeg lader Glæden over Jesus fylde mig, jo mere oplever jeg Hans Kraft.

Lad Glæden over Jesus og det nye Liv fra Ham faa Magt over dig!

Det er da Evangelium, saa det ikke er til at tage fejl af, at den, der pines af altid at være opfyldt af sig selv og opdage, at alt er gennemtrængt af Selviskhed, kan blive saa *glad*, at Glæden vender op og ned paa Tilværelsen, og at Egoismen knuses under Glædens Magt!

Og det er da Evangelium, at den, der lider under de urene Tankers og Forestillingers Magt, ved at gribes af Glæden fra Jesus Kristus, vil opleve Frigørelsen: nu fik det Dødsstødet; og i Glæden over Jesus og det nye Liv fra Ham ligger Kraften til at sejre!

Og Evangelium er det at opleve, at jo dybere vi naar ind i det nye Liv med Ham, jo større og rigere straaler Skatten, jo kosteligere bliver Perlen, jo mere Magt faar Glæden over os og jo større bliver Trangen til at føre sin Kamp ogsaa ud fra dette: af Glæde slipper jeg det og det.

— — —

Gud hjælpe dig, der længes fremad og opad, til at komme ind under *Glædens* Magt og gribes af den med al dens Virkelighed, saa ogsaa du „af Glæde" gaar hen og slipper alle Ting for at den Glæde helt skal blive *din;* for det var for at gøre os *glade* og lade os opleve *Glædens* Magt, at Jesus fortalte de 2 smaa Lignelser.

MEDDELELSER

HENVENDELSER TIL FORENINGERNE. Fra mange Foreninger hører vi Klage over, at man langt udover, hvad der er rimeligt, faar tilsendt *Lodsedler, Opraab om Indsamlinger* og lign. Og adskilligt af det, som tilsendes, har ikke faaet Paategning af *Fællesbestyrelsens Bedømmelsesudvalg.* — Dette Udvalg er nedsat for at værne Foreningerne mod at oversvømmes i overdreven Grad af slige Henvendelser. Og vi søger paa forskellig Maade at begrænse dem. I mange Tilfælde bliver Tilladelse til Udsendelse til Foreningerne ganske nægtet, fordi vi finder, det er en Opgave, som ligger udenfor vort Omraade, eller at den maa kunne løses alene ved lokal Hjælp. I andre Tilfælde giver vi Tilladelse til en Henvendelse til Foreningerne indenfor et begrænset Distrikt, hvor man kan formodes at have nogen Interesse for at støtte netop denne Sag, f. Eks. har Skive K. F. U. M. til sin nye Bygning faaet Lov til at bede Foreningerne i Viborg-, Mors- og Holstebro Kredsene om Støtte. Endelig begrænser vi derved, at vi drager Omsorg for, at der forløber en rimelig Tid mellem de Henvendelser, som faar Tilladelse til at gaa til Foreningerne; Indsamlingerne maa ikke falde over hinanden.

Men hele denne nyttige Foranstaltning, som Bedømmelsesudvalget er, kan lidet hjælpe, hvis man ikke ude i Foreningerne vil tage Hensyn dertil, hvis man støtter lige gerne, hvad enten det tilsendte har Bedømmelsesudvalgets Paategning eller ikke. Hvis hele dette Spørgsmaal skal komme ind paa kontrollerende og dermed betryggende Baner og indskrænkes til et Omfang, der er overkommeligt for Foreningerne og derfor medvirkende til, at man giver og giver med Glæde, saa maa man i alle Foreningerne aldeles konsekvent tilbagesende alle Opraab, Lodsedler og lign., som ikke har Bedømmelsesudvalgets Paategning, med Bemærkning om, at dette sker, fordi Paategningen mangler. Derved vil efterhaanden slige Anmodninger høre op af sig selv, og man vil kunne magte at imødekomme de Henvendelser, som har Paategning fra Udvalget, og som jo ikke gerne skulde bede forgæves om Foreningernes Hjælp. *Olaf Jessen.*

K. F. U. M.s HEDNINGEMISSION. Regnskabet for 1923 balancerer med 68,989,29 Kr. og udviser et Overskud paa godt 1000 Kr.

Missionsdagen gav godt 28,000 Kr. Kunde nu alle Foreninger afholde en Missionsdag

Aar, vilde vi sikkert naa endda længere frem i 1924. I 1922 indkom ialt til Arbejdet 49,720,11 Kr. Vi er altsaa i 1923 gaaet frem med ca. 20,000 Kr. Det er Tak værd, baade til Gud og Mennesker.

Missionsbøsser faas gratis fra Sekretariatet, Søndergade 9, Aarhus. Husk at faa dem uddelt blandt Medlemmerne. Har De ingen staaende, saa skriv hellere i Dag efter 25.

Det er ikke for tidligt at sørge for en Taler til Missionsdagen.

Sekretær Johannes Rasmussen bor under sit Hjemmeophold Dosseringen 24, Kbhvn. N.

Sekretær P. Nørgaards Adresse er nu D. M. S. Strandagervej, Hellerup.

NYE FORENINGER. Følgende K. F. U. M. er optaget i Landsforbundet: *Højen*, 14. Kreds, stiftet $^{29}/_{11}$ 1923, med 16 Medlemmer. Formand: Malermester N. Lynggaard, Højen pr. Vejle.

Følgende K. F. U. K. er optaget i Landsforbundet: *København: Sct. Mathæus Sogn*, 2. Kreds, stiftet $^{26}/_{10}$ 1923, med 59 Medlemmer. Formand: Fru Pastorinde A. Mundt, Valdemarsgade 27, Kbhvn. B.

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *Harring-Stagstrup:* Forvalter Søren Jensen, Øland pr. Snedsted. *Søborg:* Hans Petersen, Dragstrup pr. Firhøj. *Tornemark:* A. Christensen, Cykleforretningen „Tryg", Kvislemark pr. Sandved. *Byrum*: Mejerist Johannes Pedersen, Byrum, Læsø. *Frederikssund*: Maskinmester Kristen Kristensen, Kastanialle, Frederikssund. *Haarby:* Landmand Laurits Pedersen, „Dalgaard", Haarby. *Haslev Seminarium:* Seminarieelev Kresten Frederiksen, Haslev Seminarium. *Houborg:* Landmand Kristen H. Pedersen, Houborg pr. Holsted. *Jandrup*: Tjenestekarl N. P. Nielsen, Adr. Gdjr. Edv. Nielsen, Kjærup pr. Jandrup. *Knebel-Rolsø*: Købmand Jens Hansen, Knebel. *Andkjær*: S. P. Lund, Sellerup Skov pr. Børkop. *Ørum:* Sognepræst A. Holm, Ørum pr. Ørum. *Fjerritslev:* Kommis Tage Toldbod, Fjerritslev. *København: Frederiksberg Sogn*: Docent Aage Bentzon, Sct. Thomas Alle 8, København V. *Ordrup:* Skoleinspektør Bondesen, Kirkevej 6, Charlottenlund. *København: Sundbyerne:* Pastor C. Nedermark, Holmbladsgade 69, København S. *Horne:* Forstander S. Olesen, Horne Højskole pr. Hjørring. *Søborg K. F. U. M., København*, har faaet Navneforandring til *Søborggaard.*

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Fjeldsted-Harndrup:* Lærerinde, Frk. Elna Terp, Harndrup Skole, Harndrup. *Sdr. Felding:* Fru Pastorinde E. Zeuthen, Sdr. Felding. *Sønderhaa*: Lærerinde, Frk. K. Hansen, Sønderhaa Skole pr. Hørdum. *Tapdrup:* Fru A. Ihb, Tapdrup pr. Viborg. *Taulov:* Frk. Ingeborg Holt, „Bjerrehus", Taulov. *Ikast:* Frk. Signe Hagelskjær, Ikast. *Hove:* Organist Maria Pinholt, Hove pr. Klinkby. *Sommersted*: Søster Anne Marie Jacobsen, Sommersted. *Vester Aaby*: Fru Petersen, Vester Aaby Mejeri pr. Vester Aaby.

UDSENDELSESMØDET FOR SEKRETÆR KAJ PETERSEN

DET var en køn og værdig Maade, paa hvilken K. F. U. M.s Centralforening i København tog Afsked med K. F. U. M.s nye Udsending til Kina. En Fest, der vidner om, at Kaj P., som man kaldte ham i Centralforeningen, havde været afholdt og skaffet sig mange Venner i de 10 Aar, han har staaet som Medlem af denne Forening, og særlig i de ca. 2 Aar, han var deres Sekretær, en Fest, der tillige vidner om en stærk forøget og voksende Missionsinteresse og Kærlighed.

Festen begyndte med en Gudstjeneste i Trinitatis Kirke Kl. 7½, hvor K. F. U. M.s Missionskomités Formand, Pastor Olfert Ricard prædikede. Højtidsfuldt og stemningsfuldt var det at overvære denne Udsendelsesgudstjeneste, at se den store Skare, væsentlig Ungdom, der i Guds Hus tog Afsked med deres Broder og Ven, der, selv udgaaet fra den kristelige Ungdomsbevægelse, nu blev udsendt af denne til at bane Vej for Kristi Rige blandt Kinas unge Mænd. Formanden prædikede over 1. Kor. 16, 9 om de aabne Døre og mange Modstandere. Som det var dengang i Efesus, saaledes er det nu i Kina. Dørene, d. v. s. Hjerterne, er opladte for Evangeliet, men der er ogsaa Modstand.

I Slutningen af Prædikenen henvendte Pastor Ricard sig til Kaj Petersen, der var traadt frem i Kordøren, medens hele Menigheden rejste sig op, og sagde: Og saa, Kaj Petersen, saa udsender den Helligaand og vi dig, saa udsender den danske kristne Menighed dig, saa udsender Kristelig Forening for unge Mænd i Danmark dig, Haand i Haand med det gamle, danske Missionsselskab, som vor Udsending til K. F. U. M.s Arbejde i Kina. Gud lade dig fare vel under sin Ledelse og Velsignelse og Udrustning til en lykkelig Gerning i Jesu Navn og under Aandens Førerskab. Vi følte alle i dette gribende

K. F. U. M.s Missionskomité og to af Sekretærerne.
Staaende (fra venstre til højre): Jens Jensen, Kaj Petersen, J. Krarup, S. Sørensen, H Thorlø.
Siddende (fra venstre til højre): Johs. Rasmussen, Olf. Ricard, Jacob Dam, Ejlert Morthensen, Th. Rasmussen.

Øjeblik, at det var en hellig Handling, der blev udført.

Kaj Petersen talte derefter kort udfra Eff. 2, 17—22, hvorefter der var Offergang.

I *K. F. U. M.* var Festsalen pyntet med Flag og Blomster, og de lange nydeligt dækkede Kaffeborde blev hurtigt besat af en festklædt Skare, der endnu nogle Timer vilde være sammen med den bortdragende Ven.

D. M. S.s Formand, Amtsvejinspektør Winkel, talte, efter at Ekspeditionssekretær Th. Rasmussen havde budt velkommen, varmt og kærligt om Missionens store Sag og om D. M. S.s og K. F. U. M.s fælles Opgaver.

Derefter var Ordet frit, hvilket mange benyttede sig af dels til at sige Farvel og dels til at give Kaj Petersen Opmuntringer og Formaninger til at holde Fanen højt og bringe de unge i Kina hele Evangeliet om Naaden og Frelsen i Kristus.

Midt under Festen kom fire unge Mænd marscherende ind i Salen iført Pagedragter og bærende forskellige Gaver til Kaj P. fra hans gamle Forening, blandt andet var der en Skrivemaskine og et stort Silkeflag.

Mange havde Ordet endnu, inden Kaj Petersen sluttede Aftenen med Tak til Gud og Mennesker for Kærlighed, og fordi han maatte have den store Lykke at rejse ud til Kina som Guds Tjener og Danmarks K. F. U. M.s Udsending.

J. J.

OBERST MELANDER

MANGE af vore Foreninger har for Tiden et ualmindeligt interessant Besøg i Oberst Melander, der i mange Aar har været en af de ledende Skikkelser indenfor svensk K. F. U. M.-Arbejde. Han tog for nogle Aar siden Afsked som Generalstabsofficer og glædede sig derved over yderligere at kunne give sin Tid til Ungdomsarbejdet, og han tog, som man vil vide gennem hans Bøger — een af dem: „I Arbejdstrøje og med Vandringsstav“ er udkommet paa dansk paa De Unges Forlag — paa en ejendommelig Maade fat paa ny i Ungdomsarbejdet. Han gik under Navnet Johansen ud til de store Arbejdspladser i Sverrigs Skovegne og slog sig ned som Arbejder blandt Ungdommen der, og banede saaledes Vej for Evangeliet. Det er velgørende i vor Tid, hvor der melder sig saa mange Tanker om, hvordan Kristendommen kan bringes til de store Skarer af Arbejdere, der staar helt udenfor, da at træffe en Mand, der ikke blot tænker men handler.

—. Og naar mange unge i vort Land i denne Tid vil faa Lejlighed til at træffe og høre Oberst Melander, vil de forstaa, at netop han kunde, trods sin Alder, gøre dette Arbejde. Han er udstyret med ualmindelig mange Gaver; meget hurtig i sin Tankegang og derfor som faa i Stand til at føre en Samtale, der ender, hvor han vil, — blændende frisk og malende i sit Sprog (hvor er hans Naturbeskrivelser dejlige!) og dertil er han altid meget central i sin Kristendom og i sin Forkyndelse.

Hører man Oberst Melander fortælle, bliver man straks klar over, at hans Gerning maa lykkes: Han har stillet sig til Guds Tjeneste og staar derfor under hans Velsignelse.

Oberst Melander er snart en gammel Mand; men erfaren Mand er god at gæste, ikke mindst naar Tanken og Formen stadig er lige ung. Oberst Melander har et godt Budskab til dansk Ungdom.

Vi takker for, at vi maatte faa hans Besøg, som sikkert skal blive husket, og som ogsaa nok skal bære megen Frugt.

Svend Bøgh.

MIN DAAB OG MIN DAABSDAG

Af Sognepræst *A. Fibiger.*

Vi har ikke ret mange Salmer eller Sange, der omhandler Daaben.

Desto mere mente jeg, det kunde interessere Læserne af „De Unges Blad" at se et lille Digt om Daaben, som en ganske ung Knøs, min kære Gudsøn, *Johannes Erlandsen,* der blev konfirmeret i Fjor ved Paasketid i Eliaskirken, hvor han ogsaa er døbt, har skrevet.

Han skrev det den 31. Januar i Aar paa sin Daabsdag, „efter ringe Evne, Gud til Ære", som han skriver, og jeg synes, Versene er gode og kønne nok til, at de fortjener at kendes i videre Kredse, maaske ogsaa en Gang faa en Plads blandt vore faatallige Daabssange. Her er det i al Fald en ung, der taler til unge.

Mel.: Helligaanden trindt paa Jord.

Selv jeg husker ej den Dag,
da jeg lille, spæd og svag
lagdes i Guds Fader-Arme
og ved Frelserhjertets Varme
viet blev af Vand og Aand.

Men alligevel jeg véd:
Gud med al sin Kærlighed
foran mig hin Dag stod stille,
og med sine Hænder milde
mig velsigned' som sit Barn.

Da nedlagdes i mit Bryst
Sæden, som til evig Høst
spirer, vokser op og skrider
gennem ved Skærsommertider,
bærer Frelsens dyre Frugt.

Hvordan Livet da end gaar,
skiftes om med bange Kaar,
skulde jeg end utro blive, —
Gud er tro, og jeg i Live
og i Evighed er *hans.*

Gud ske Lov for Daabens Pagt
Gud ske Lov for Aandens Magt!
Gud ske Lov for Herrens Naade!
Gud ske Lov, at han vil raade
for min Fremtid, Liv og alt.

EN FORAARSSALME

Af Pastor *Johs. Larsen,* Middelfart.

Da *Hans Adolf Brorsøns* Søn Aaret efter den gamle Biskops Død, 1764, udgav „Doctor Hans Adolph Brorsons forhen Biskop over Ribe Stift *Svane-Sang*", havde han deri samlet 70 Salmer og Sange, som hans Fader havde efterladt sig. Der findes iblandt disse flere af vor Salmebogs kostelige Salmer, men den skønneste af dem alle er den paa engang saa inderlige, længselsfulde og trøsterige Foraarssalme: „Her vil ties, her vil bies — —".

For at forstaa denne Salme maa man betænke, at Brorson, som saa ofte, tager sit Udgangspunkt i et Skriftsted; og det er her Højs. 2, 10—13, der i Brorsons Bibel vel har lydt:

„Staae op, min veninde! min deylige! og gak du hid. Thi see, vinteren er forbigangen: regnen er fremfaren og er bortgangen. Blomsterne ere seete i landet, sangens tiid er kommen an; og turtelduens røst er hørt i vort land".

Der er jo mange af Brorsons Salmer, der bærer et stærkt Præg af Højsangen. Oprindelig er denne vist en Samling Brylupssange, der handler om Sulamits og Salomons Kærlighed. De blev hurtigt i de frommes Bevidsthed til et Forbillede paa Guds Kærlighed til sit elskede Folk, og i ny Testamentes Tid blev Kristus Brudgommen og hans Menighed Bruden. For Brorson — og mange andre — blev Salomon Kristus og Sulamit den enkelte Sjæl, og den frelste Sjæls Forhold til Kristus skildres med disse Billeder som et glødende Kærlighedsforhold.

Desuden maa Salmen sikkert opfattes som en *Samtale* mellem Kristus og Sjælen. Det har ikke staaet klart for vor Salmebog, hvor denne, som saa mange andre Salmer, er blevet sørgeligt mishandlet. Af saadanne Samtalesalmer findes der flere hos Brorson. Og naar man mod denne Forklarings Anvendelse her har anført, at Samtaleformen ikke som ved de øvrige Salmer findes angivet, glemmer man, at den først efter Brorsons Død er trykt. Naar han sad om Aftenen i sin Kreds og sang Salmerne ved sin elskede Lut, har de nok forstaaet hans Tale. Den kom fra Hjertet.

Og fra et blødende Hjerte. Var det i Brorsons Salmedigtning *Længslen,* der var Grundtonen, saa er det i denne Salme Foraarslængsler, der rører Strengene. Tidligt Foraar, først i Marts, kæmpende blegt Solskin og stadige Snebyger. Da begynder Hjertet at længes.

Men heri blander der sig noget andet. Fra Naturens Rige til Aandens er der for Brorson kun eet Skridt. Naar han gik „blandt Blomsterne i Enge" ude ved Randrup, saa spurgte han, hvad han dog skulde sige, ikke om Blomsterne, men om Guds Magt og Vælde og Visdom. Og som han nu længes efter Foraar, længes hans urolige Sjæl efter en endnu rigere Oplevelse af Gud, et Solstrejf fra Gud, der varmer ind i Sjælens allermindste Grund. Hans Hjerte er blevet vinterkoldt, nu begærer han en ny og dybere Følelse af Gud, en stærkere Varme fra Guds Naades Sol. O, hvor han længes, men Naturen maa lære ham at

her vil ties, her vil bies,
her vil bies, o svage Sind —

han skænder paa sit eget urolige Sind.

Fra sin Barndoms Skoledage mindedes han, hvordan de red Sommer i By i Ribe. Naar kom Foraarets store Riden Sommer i By? Her gjaldt det at lære *Taalmodighed,* rigtig et Ord for Brorson:

Vist skal du hente, (kun ved at vente,
kun ved at vente), vor Sommer ind.

Det var trange Tider og

trange Tider langsom skrider,
langsom skrider, det har den Art.

Og Brorson kendte deres Art; mange Trængsler var gaaet hen over hans stormpiskede Liv. Han havde mistet sin Ungdoms Hustru. Hende havde han elsket saa højt, fra han førte hende ind i sit Hjem i Randrup, da hun kun var 16 Aar gammel. Saa stærkt tog dette Tab paa ham, at han vilde frasige sig sit Bispeembede. Ofte havde Sygdom og Død banket paa hos ham, og hans ældste Søns tunge Sindssygdom lagde mørke Skygger over Hjemmet. Ogsaa han var en Mand fuld af Pine. Hans Søn taler i Forordet til Svanesang om hans „Sinds og Legems Lidelse". Dertil kom hans *tunge Sind,* som Trængslerne havde givet ham. I sin Ungdom havde han været munter og glad, elsket verdslig Poesi og Musik, men nu var der saa meget svært, og det var som alt det svære blev tungere og tungere, han smagte ikke rigtig sin Herres Sødme i sit Hjerte.

Dagene længes, Vinteren strenges,
Vinteren strenges, og det er svart.

Han er ved at gaa under i de mørke Vande.

Da lyder hans elskedes Røst. Han taler til hans forsagte Sjæl; kalder paa ham med Kærlighedsnavnet, Turteldue, det er Elskerens Navn til den bedrøvede Sjæl.

Det har nok mødt den gamle Biskop paa Spadsereturen udenfor Ribe. Han gaar ud ad de vintersneede Marker, det kæmper i hans Sjæl, da bryder Solen igennem, og han er kommen om paa Sydsiden af Landevejsgrøften og Diget. Her er lunt. Og der staar en Følfod og skinner midt i det hvide. Han roder i de visne Blade og i Sneen med sin Stok og ser de første smaa grønne Spirer af Violblade. Saa bliver det da igen Sommer. Og da hører han sin Herres Stemme:

Turteldue, kom at skue,
kom at skue bag Gærdet hist!
Der skal du finde Forsommers Minde,
Forsommers Minde, alt grøn paa Kvist.

Se, hvad Gud begynder, fører han ogsaa igennem. Det gælder ogsaa med den bange Sjæl. Derfor fik de første grønne Vaarspirer Lov at minde ham om det, han havde glemt, at naar vi har med Gud at gøre, saa kommer Vaaren dog engang til alle dem, der ikke bliver trætte af at bie.

Nu lysnede det for ham. Gud rakte ham en Forjættelse med en Følfod; og Jublen bryder igennem. Saa kunde han gaa med Glæde gennem alle Trængslerne, og selvom han endnu en kort Stund skal fryse under Vinterkulden, hvad gør saa det, det er snart forbi. Alt, hvad han har lidt, bliver saa smaat — ogsaa det, han skal lide endnu. Han *maa* juble:

Eja søde! Førstegrøde,
Førstegrøde af bliden Vaar.
Lad det nu fryse, lad mig nu gyse,
lad mig nu gyse, *det snart forgaar.*

Nu er han der, hvor Kristus kan faa hans Sjæl i Tale. Han vil vise ham Vinterens Betydning for Foraaret, Trængslernes Betydning for hans Hjerte, Dødens Betydning for Livet. Det kan det tungnemme Guds Barn ikke altid forstaa, men det er netop Herrens Vej, at der maa strides, før der sejres, du urolige Sjæl, du skulde grunde noget mere over Herrens Vej og Maade:

Due kunde du begrunde,
du begrunde, hvad der nu sker.

da skulde du forstaa, hvordan Gud bereder Vaar:

Kulden, den svækkes, Blomsterne dækkes,
Blomsterne dækkes, jo mer det sner.

Sneen dækker Blomsterne, men bereder dem et herligt Gennembrud. Trængslerne bereder en Sjæl til en stor Glæde, en Livets Opstandelse af døde.

Saa langt er alt klart.

Det sidste Vers volder større Vanskeligheder; thi her skifter Billedet af Duen, saa der ikke længere tales om Kærlighedsduen, som Kristi Navn til Sjælen, men om Haabets Due, som Sjælens Navn til sin Herre.

Naar man véd, at Vaaren kommer, bryder Længslen igennem med fornyet Styrke, man kan næsten ikke bie, man beder ham saa mindelig.

Kom min Due, lad dig skue,
lad dig skue med Olieblad.

Da svarer Herren med den store Forjættelse, du skal ikke komme til at vente længe, snart skal Vaaren sejre over Vinteren, saa skal alle Trængslernes og Anfægtelsernes Skygger fly for den nye Glæde i Herren —

se nu er Stunden næsten oprunden;
næsten oprunden, som gør dig glad.

— — —

Ja, dette er Foraarssalmen fremfor alle, den rører alle Strengene, fra den første utaalmodige Sukken under Vinterkulden, gennem Glæden over de første grønne Spirer, til Visheden om, at nu er Sommeren der. Og samtidig tager den de dybeste Toner om et Hjerte, der længes efter Gud og i denne sin Længsel føres gennem Bebudelsens Forgaarde ind til den dejligste Sommerdag.

Det er en Salme, om hvilken det i særlig Forstand gælder:

Strengen er af Guld!

EN ÆRLIG KRONE

Af *Gunner Engberg.*

I en Tid, hvor Nationaløkonomerne ikke er i høj Kurs, „undtagen som Assistenter ved den almindelige Begrebsforvirring!", er Ikke-Fagmænd begyndt at tænke over disse Sager og at skrive om dem. Hvis vor Ungdom følger lidt med, deltager den i Samtalerne herom, Mand og Mand imellem; og der kan være dem, der er opmærksomme nok til ligefrem at være spændte paa, hvad der kommer ud af det hele! Sprænges f. Eks. Partiramme rne? Har ikke Sjællands største Venstreblad sagt, at det vil have Orden i vore Pengesager *for enhver Pris* — selv om det skulde gaa ud over nogle af Venstres Programpunkter! Og har ikke Nordjyllands største Venstreblad tværtimod skrevet, at det gaar *ikke for nogen Pris* med

til mere Toldbeskyttelse — selv om dette paastaas at redde vor Krone! Gaar Partierne itu? Vi kunde vel overleve den Ulykke! Kommer vore Pengesager i Orden — *det* er Spørgsmaalet.

Den, der med størst Styrke har krævet *en ærlig Krone*, og den, som har skabt dette brilliante Udtryk, er *J. Byskov*.

Disse Linjer skrives for at gøre opmærksom paa en Pjece, „En ærlig Krone", han har udsendt (43 Sider, Schønbergske Forlag).

Jeg kan ikke give nogen saglig Kritik: Der er dem, der siger, han tror for meget om *det* Redningsmiddel: at Papirsedlerne hurtigst muligt indløses med Guld.

Jeg skal ikke heller indlade mig paa nogen Kritik af mindre Ting. Jeg tror, Byskov er mig en Kende for meget Jyde!

Men jeg vil sige først, at i hans Pjece faar vor Ungdom den bedst mulige Hjælp til at tænke over disse Spørgsmaal. Mange af os har vel aldrig tænkt over Pengevæsnet, men det *maa* vi nu; vi maa afgøre, hvor vi vil hen, og vi maa forstaa, hvor vi kommer hen, hvis vi ingenting vil. Byskovs Pjece er fortrinlig som Hjælp for Selvtænkning og Samtale. Den fængsler ved sit Lune, og gør alvorlig ved sin Bedskhed. Byskov er respektløs overfor Slagord og overfor Myndigheder, som savner enten den ene eller den anden af de Egenskaber, der giver Myndigheden Berettigelse: Ærlighed og Mod til at tage Ansvar.

Dernæst: ved Siden af denne Respektløshed gaar hos Byskov en Kærlighed til Ret og Rimelighed, der giver *Højhed* baade til hans Begrundelse og til hans Sprog. Thi endog den jævneste Taler kan have sin Højhed, ligesom der kan staa Respekt af en Mand i Træsko. Man læse, hvad han siger om *Sparerne*, eller hans Slutningsord om, hvad Risiko vi løber, hvis vi *ikke* skaffer os en ærlig Krone:

„Det er naturligvis slemt nok, om der skulde gaa en tre-fire Banker fallit endnu — det gør der jo sikkert alligevel; men det kunde være kedeligt, om vor Forholdsregel forhøjede Antallet med et Par Stykker til.

Det vilde være værre, om Nationalbanken skulde gaa fallit; men ogsaa det var til at overkomme.

Gaar der nogle Hundrede Handlende og Landmænd fallit, kan det ogsaa være trist, selv om det for Samfundet i det hele er godt, at de gaar. Der sker jo da ikke det derved, at vi fremtidig ikke kan faa de Varer at købe, som disse Handlende førte i deres Butikker, og der sker heller ikke det, at Landet faar øde Gaarde staaende.

Det var værre, om vore Landmænd i det hele skulde ødelægges. Det vilde være en Nationalulykke; men det kan dog siges, at der er Borgergrupper, der er mere vigtige for Landet end Landmændene, selv om ingen vil nægte, at deres Erhverv er det vigtigste i vort Land.

Det vilde være meget værre, om vi ødelagde den Borgergruppe, der kaldes Sparere; og det er endda ikke den vigtigste Gruppe.

Det allerværste var, om vi ødelagde den Gruppe, der kaldes ordentlige Mennesker. Og det er det, vi er paa Vej til nu" . . .

og saa taler Byskov om, hvad Betydning det har for *de unge*, hvis de vokser op i et Samfund, der er præget af Løshed og Uvederheftighed i alle Forhold!

Lad dette være nok om end ikke godt nok. Som Pjecen „En ærlig Krone" er, vilde jeg give adskillige Hundrede Kroner for at *kunne* have skrevet den.

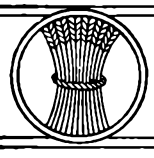

FRA ARBEJDSMARKEN

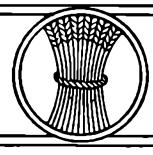

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

K. F. U. K. i Skanderborg

har som Gave fra nogle af Ungdomssagens gode Venner, nemlig Lærer Schmidt og Frue, sammesteds, modtaget en ny Ford Sedan Bil. Naturligvis skal den sælges og gøres i Penge, hvorved den bliver Foreningen til mest Nytte.

„Alverdens Drengedag"

I Hjørring K. F. U. M.s Maanedsblad finder vi følgende:

„Alverdens Drengedag" den 17. Februar var en Festdag, der længe vil mindes. „Smukkeseringsudvalget" havde smykket Salen stilfuldt

med Flag fra Alverdens Lande. Til Tonerne af Picador-Marchen gik ca. 70 Deltagere „ombord" til festpyntede Kaffeborde. Efter at Sekretæren havde budt Velkommen og forklaret Aftenens Betydning, spillede Orkestret atter et Par smukke Numre, og saa talte Hr. Skolebestyrer *Wollenberg*, Løkken, interessant og fængslende om „Drengetyper, jeg mødte paa min Vej".

Under Kaffedrikningen indsamledes de medbragte Poser og Resultatet blev, at U. A., Hjørring, kan indsende 100 Kr., Gennemsnitsindhold af hver Pose var 135 Øre.

Det var en af de Aftener, der binder os tættere sammen og som vi takker Gud for.

Kolding K. F. U. M.

er blandt de Foreninger, som i denne Vinter har kunnet holde 40 Aars Fødselsdag. Dagen var Søndag den 10. Februar. Der begyndtes med en Festgudstjeneste i Kolding Kirke om Formiddagen ved Sognepræst Kjørbo og Gene-

Fabrikant H. Petersen. Sekretær Johs. Rasmussen.

ralsekretær Olaf Jessen. Kl. 3 samledes forhenværende og nuværende Bestyrelsesmedlemmer med Damer til et hyggeligt og fornøjeligt Kaffebord i K. F. U. M. Kl. 4½ var der Drengemøde i K. F. U. M.s Sal, hvor Børnehjemsforstander Høper (tidl. Sekretær i Kolding) og Generaltæren talte til ca. 300 Drenge. Endelig holdtes om Aftenen den egentlige Fest i Kolding store Missionshus, hvor en mægtig Forsamling af unge og ældre var samlet om de festligt dækkede Kaffeborde. Hovedtalen blev holdt af Kolding K. F. U. M.s første Sekretær, Pastor Frederiksen. Foreningens mangeaarige, fortjente Formand, Købmand H. Petersen, fortalte om Arbejdet i de 40 Aar, og Sekretær Johs. Rasmussen sluttede Aftenen med Andagt.

Sprogfærdighed i Roskilde.

Roskilde Maanedsblad meddeler følgende Program for en Søndag Aften:

Søndag den 24. Kl. 8¼: *Sprogaften.*
Tale paa Tysk ved Knud Valdemar Henriksen.
Tale paa Engelsk ved Povl Christensen.
Tale paa Fransk ved stud. art. Abitz.
Tale paa Svensk ved Olaf Olsen.
Tale paa Esperanto ved Vagn Rasmussen.

Handelsgartner Poul Nielsen

har i 25 Aar siddet i Randers K. F. U. M.s Bestyrelse, de første 17 Aar som Kasserer og nu i 8 Aar som Formand. — Gennem de mange Aar har Foreningens Medlemmer i høj Grad lært at skatte Poul Nielsen, de ældre for den Tillid, hans altid klare og alvorlige Vidnesbyrd og kristelige Personlighed indgyder, og de yngre for den Følelse af Tryghed, det giver at have en Leder, for hvem den enkeltes aandelige, ja, timelige Ve og Vel er en Hjertesag. Vi lykønsker den Randers-Formand til Jubilæet.

En indisk Aften i Dejbjerg K. F. U. K.

Mandag Aften den 28. Januar var det en indisk Festaften i K. F. U. K. i Dejbjerg Præstegaard. Der skulde spises Ris og Carry paa indisk Manér. K. F. U. K. var i stor Forventning. Mødet var Kl. 6, men allerede længe før Tiden begyndte de unge Piger at komme; de var i alt med Bestyrelsen 70. Efter en Sang talte Pastor Boeck til os unge om Rom. 6, 21. Der blev sunget nogle Sange og nu skulde Festen begynde. Havestuen og Dagligstuen var lukkede, saa at Mødet maatte holdes i de andre Stuer. Hvad saa vi til vor Forbavselse, da Dørene blev lukket op paa vid Gab! To indiske Stuer foran os, som var fremtryllet af Fru Boecks egen Haand. I Havestuen hang kulørte Lamper og Guirlander i Dannebrogs Farve. Gulvet var belagt med Tæpper, hvorpaa der var udbredt hvide Duge, paa hvilke der stod indiske Messingskaale og mange andre forskellige indiske Messingting. Der stod 2 Sølvlysestager med fem Lys i hver og flere smaa Lysestager med Lys. Alt straalede i lys Feststemning. Inde midt i Havestuen stod to unge Piger klædt i indisk Sari, — den ene var i hvid og den anden i lyserød Sari.

Saa bøjede de to unge Piger sig og udførte den indiske Hilsen med Hænderne bøjet sammen foran Panden. De sagde paa indisk: „Nomoskar", hvilket betyder „Velkommen".

Alle de unge Piger satte sig derefter ned paa Gulvet omkring de udbredte Duge i begge Stuer. Nu blev der af de to indiske Piger serveret Ris og Carry og Dall (Ærter). Da alle havde faaet Mad, satte Fru Boeck sig midt imellem os og viste os, hvordan vi skulde spise med Fingrene. Latter og Smil hørtes i begge Stuer, da vi skulde spise Ris og Carry med Fingrene. Synet af alle de unge, der spiste med Fingrene, var komisk, men alligevel blev al Ris og Carry spist. Dernæst maatte vi alle ud i Entréen for at vaske

Fra Idætsforrbundets Møde i Odense.

vore Hænder; thi derude var fremsat Vand i Vandfade og Haandklæder til os. Atter maatte vi igen ind til vor Plads, og nu blev der serveret Blomme og Abricos Kompot med Flødeskum. Den Ret fik vi Lov til at spise med Ske, hvilket vi vist alle var glade for. Da vi var færdig med Spisningen, hjalp nogle af de unge Piger til med Opvaskning og satte alt paa Plads igen. Derefter sluttede Fru Pastorinde Boeck Mødet med at fortælle et gribende Træk om en indisk Bibelkvinde fra Cooch Behar i Nordindien. Fru Boeck har selv været svensk K. F. U. K.s Missionær i 7½ Aar paa denne Missionsstation. Vi fik et godt Indblik i den indiske Kvindeverdens Nød og i Guds underfulde Frelse med enkelte Sjæle. Jeg er sikker paa, at denne indiske Fest i Dejbjerg K. F. U. K. vil altid staa for os i uforglemmeligt Minde. *Anna V. . e.*

K. F. U. M.s Idrætsforbund.

Det aarlige Repræsentantskabsmøde afholdtes i Aar paa K. F. U. M. i Odense den 17. Febr. Der deltog ca. 50 i Mødet, hvoraf 31 var stemmeberettigede.

Man samledes om Formiddagen Kl. 9¾. Efter at Formanden for K. F. U. M. i Odense, Direktør Bondo, havde budt Forsamlingen velkommen, talte Generalsekretær, Pastor Olaf Jessen ud fra Hebr. 10, 19—25.

Derefter gik man over til Dagsordenen, der var lang og omfattende. — Til at lede Forhandlingerne valgtes Arkitekt Billund, Fredericia.

Forbundets Formand, Ingeniør Jens Engberg, Kolding, aflagde følgende Beretning for Aaret 1923:

Det svundne Aar har været et jævnt Aar for vort Forbund. Landsidrætsstævnet i Horsens var Aarets vigtigste Begivenhed, og det var overmaade vellykket. Tilslutningen var udmærket derimod var der for faa Deltagere ved vort Lederkursus. Mesterskabsturneringen blev som sædvanlig gennemført med mønstergyldig Præcision og med stor Interesse. Slutkampen mellem Zion og Vamdrup Søndag den 31. Oktbr. i København var den bedste Fodboldkamp, der endnu er spillet under Forbundet. Zion vandt fortjent for 3. Gang. Kredsfodboldturneringerne er blevne godt gennemførte i København, paa Sjælland og i Nordjylland; — paa Fyen staar Odense næsten alene i Øjeblikket, og i Nordjylland afgjordes Turneringen ved et Fodboldstævne i Viborg den 29. Juli. Den 25. Februar holdtes der for første Gang et K. F. U. M.-Gymnastikstævne, som sikkert vil blive en tilbagevendende Begivenhed hver Vinter.

I sydjydske Kreds er der foruden det sædvanlige K. F. U. M.-Stævne i Fredericia afholdt et meget vellykket Ynglinge , Junior- og Drenge-Stævne, som absolut frister til aarlig Gentagelse. Med Hensyn til Medlemsantallet er der ikke sket store Forandringer; Slagelse- og Hjørring-Afdelingerne er opløste. Nykøbing F. og Korsør er nyindmeldte.

Til Slut skal nævnes, at K. F. U. M. i Kolding i Sommeren 1923 har købt en 3 Tdr. Land stor Grund, paa hvilken der nu vil blive anlagt en Idrætsplads. Lad os haabe, at mange Provinsbyer vil følge dette gode Eksempel i 1924.

Til Medlemmer af Hovedbestyrelsen genvalgtes Jens Engberg og nyvalgtes Portør J. Fr. Dalgaard, Lemvig, og Sergent Orla Skovbye, København. De afgaaede Bestyrelsesmedlemmer var Ingeniør Martin Jensen, København, der trak sig tilbage paa Grund af Sygdom, og Hr. Edgar Høier, København, som ikke ønskede Genvalg.

Et fyldigere Referat af Mødet vil fremkomme i næste Nummer af Forbundets Blad „K. F. U. M.s Idræt" (Pris Kr. 2 40 helaarlig, Ekspedition Søndergade 9, Aarhus). *P. P.*

VORE HENSOVEDE

Kirstine Christensen, Outrup.

Den 14. Januar døde hun 48 Aar gammel. Syg og svag var hun fra sit 10. Aar, men Gud brugte hende trods det til Hjælp og Velsignelse for mange.

Hun var i 12 Aar vor Formand i K. F. U. K., og vi takker Gud for hende. Hvor var hun trofast! Selv om hun tit paa Grund af sit svage Helbred var forhindret i at være med til Møderne, vidste vi, at Kirstine fulgte os med sin Forbøn. Og mange unge kom til hendes Sygeseng med deres Syndenød og Ungdomsfristelser og med Vanskeligheder, som ingen ung slipper fri for, og fandt Hjælp og Trøst; det var Kirstines største Glæde at hjælpe andre hen til den Frelser, som hun selv elskede og levede i inderlig Forbindelse med. For ca. 1 Aar siden flyttede hun herfra til Brandbjerglund ved Horsens.

Efter sin Død blev hun ført her til Outrup, hvor hun havde levet sit Liv og haft sine mange Venner. Hendes Begravelsesdag formede sig som en Festdag; mange skønne Mindeord blev talt, og mange takkede Gud, for hvad han havde givet dem gennem hende. Træffende var det, at en af hendes nærmeste sammenlignede hende med en Losseplads, hvor man kunde komme og læsse sine Bekymringer og Fristelser af. Nu er hun ikke mere hos os, men vi vil længe mindes hende.

Een af K.

„DE UNGES BLAD"S SKRIFTLIGE KURSUS

Udarbejdelse af korte Taler.

(Leder: Pastor Malmstrøm, Refsnæsgade 33, København N.). Angaaende Betingelse for Deltagelse se Nr. 1, Side 12.

Rettelse. I Opgave 4 stod der ved en Fejltagelse: moderne i Stedet for modnere.

6. Opgave.

Giv Udkast til en Tale til modnere Ungdom om Himlen med Tekst: Johs. Aab. 7, 9-17.

Besvarelse kan kun indsendes af dem, der er indtegnede til det hele Kursus. Den maa sendes til Lederen senest 1. April, ledsaget af en *stor* Konvolut med Afsenderens *Navn og Postadresse paaskrevet.*

VÆBNEREN

DOVNE LUS! Det er et noget usædvanligt Sprog, Morten Luther somme Tider bruger. Men netop de to Ord har han anvendt engang om dem, som ikke bryder sig om Guds Børnelærdom.

Hvis jeg skulde finde eet Sted i Danmark, hvor Guds Børnelærdom nok skulde blive vel modtaget af en kvik og levende Dreng, der ikke vilde høre til de „dovne Lus", kunde jeg henvise til et Aars Abonnement (3 Kr.) af „Væbneren", officielt Organ for K. F. U. M.-Spejderne Danmark.

Det er helt utroligt, hvad dette Blad indeholder; lad mig have Lov til at fortælle, hvad Nr. 1 i Aar er fyldt med:

1) *Syv vise Ord* af Gunner Engberg; og selv om der før har været vise — endogsaa vise Mænd fra Østerland — saa er jeg dog ogsaa glad for, at vi har een særlig viis Mand fra Strynø; han er næsten lige saa god som syv! Tænk lidt over hans vise Ord — og du skal se, du er allerede i Skole hos — Visdommen selv.

2) Saa følger en fortrinlig Skitse: „Bjørnekød og Økseskafter", med morsomme Tegninger. (Indholdet nænner jeg ej at røbe). At det er Korpssekretæren, der er Forfatter, skal ligeantydes.

3) Nu faar vi fat i en Anvisning til at fremstille en *tipi*, et Ord, som endnu ikke findes i

noget dansk eller mesopotamisk Leksikon; fikst og fint illustreret; enhver Dreng med 2 Tommelfingre siddende, hvor *de* skal sidde, kan selv lave sin „tipi". (Véd Læseren, hvad en „tipi" er??)

4) Og nu kommer der en Historie — en rigtig Historie om „Slædehundeflokkens Anfører" — den er fin!

5) Og endelig vor egen svenske Oberst Melander: Op og ned ad Jäknatjåkko — morsom oplyst af Illustrationer. Jäknatjåkko betyder Ispidsen, og er en Bjergtinde i Nærheden af Sulitälma; og Obersten fortæller om en Bjergbestigning, saa man ryster af Latter.

6) Saa er der Billeder af „Alverdens Drenge", med Klæder paa, med lidt paa og med slet ingen Ting paa — og hvor der staar med store Kursiv-Bogstaver: *Der er ingen Drenge i hele Verden, der har det som de danske.*

7) Saa er der Avisnyt, elektrisk Fordelingstavle, Spejdersang med Noder til, Boganmeldelser.

Ialt 24 store Sider med 31 Illustrationer for 25 Øre, mere kan en Dreng ikke med Rimelighed forlange.

Man sidder undertiden og ønsker, at man var Dreng igen; sikke nogle Drengeture, der nu gøres, sikke nogle Lejre, der nu slaas op, og sikke nogle prægtige Førere, der er overalt, for at tage Drengene med sig — fremad og opad — mod Sandhedens og Renhedens og Glædens Rige. Jeg bliver glad for den Tid, jeg lever i; thi jeg tror, „det er skønnest i Danmark", det ser jeg bl. a. af — *„Væbneren".* *Nielsen-Vrads.*

— — „Væbneren" koster 3 Kr. aarlig. Bestilles paa Korpskontoret, Søndergade 9, Aarhus.

Landegrænser.

Jeg blev noget overrasket over Gunner Engbergs Artikel: „Landegrænser", egentlig mest over, at „De Unges Blad" vovede sig ud her med Fare for at Grænsestriden hernede fra kunde føres ind i vore unges Rækker, og jeg tav for ikke at bære Ved til Ilden; men nu har Pastor Svend Jacobsen, Korsør, i „De Unges Blad" for 1. Marts faaet optaget en Artikel, som jeg ikke kan tie til: Med et flot fransk „Motto" (som $^{9}/_{10}$ af vore unge ikke forstaar) sætter han alle i den Sag anderledes tænkende i „Oldingenes" Rækker; det er en lidt mærkelig Rolle for mig, men lad gaa: „de gamle" var jo engang imellem de klogeste. Værre er det, at man derved uigenkaldelig kommer udenfor deres Rækker, som „tænker dybest", og hvad værre er blandt dem, som ikke vil „meddele Verden Bjergprædikenens Aand", og allerværst man „ærgrer" Svend Jacobsen.

Hvad er da det taabelige i Pastor Hornbechs, mit og Ligesindedes Standpunkt? Det er, at vi mener, at det er Gud, som har sat Folkenes Grænser, og at det er hans Mening, at disse *hans* (ikke Fredsslutningens og Traktaternes) Grænser skal respekteres. Det er, at vi tror paa en Opvækkelse ikke blot i Menneskesjæle, som har levet et langt Liv borte fra Gud, men ogsaa i Menneskesjæle, som gennem dansk og tysk Misregimente er bleven fremmede for det Land og Folk, de hørte til og hører til efter deres inderste Væsen og Anlæg — og at vi med alle gode Midler — ogsaa ved vor Forbøn — vil være med til at vække dem.

Det er, at vi tror — skønt der saasandt ikke er meget i Tyskernes Tankegang og Behandling af vore Landsmænd dernede i Øjeblikket, der tyder i den Retning — vi tror alligevel paa, at disse vore fraskilte Landsmænd i Guds Time ad fredelig Vej kan føres tilbage til deres Hjem: Danmark. Og i denne Sag bygger vi paa Guds Retfærdighed; men ogsaa paa hvad der er sket i Nordslesvig i Retning af national Opvaagnen. For 70 Aar siden kunde der i hele Haderslev By ikke lejes en Gæstgiversal til en dansk Fest — og nu er Byen i alt væsentlig dansk.

Og i vort Arbejde for og Tro paa dette Maal har vi en stor Flok af de Mænd, hvis Sjæle ganske vist ikke „blev til i den Smeltedigel af angstfyldte Tanker, som Verden siden 1914 har dirret af"; men som bevarede deres Sjæle i Tro til Gud og med Tro paa en Fremtid med et „Danmarks Kort, hvor alt dansk igen er vort" under og gennem Skyttegravenes Helvede.

Hoptrup, 2. Marts 1924. *H. Kildeby.*

P. S. En Polemik om denne Sag vil være lige saa unyttig som en Polemik

om „Grundtvigianismen og Indre Mission", jeg skrev kun, fordi vi blev saa stærkt udæskede. *H. K.*

Er det Fejghed?

Der er et Spørgsmaal, jeg i den sidste Tid har gaaet og tumlet med, og nu gerne vil have frem. Mon vi unge troende i M. og K. ikke bruger det personlige Vidnesbyrd for lidt, taler for sjældent om, hvad vi ejer i Kristus. Er det, fordi vi hører til de kolde Nordboer, der har svært ved at vise og tale om vore inderste Følelser? eller er det Fejghed? det skulde det nødig være!

Jeg havde en lille Oplevelse for kort Tid siden. En ung Pige, der lige var kommen hjem fra et længere Sygehusophold, traf jeg ved et Møde i K. F. U. K. Paa Hjemvejen fortalte hun mig, at hun var bleven omvendt for nylig, og at det nu var svært for hende at komme hjem, da Forældrene ikke forstod hende o. s. v.; hun sagde, at hun betroede sig til mig, fordi hun vidste, at jeg havde en Klasse i Søndagsskolen; og det vilde jeg ikke have, hvis jeg ikke selv havde haft en personlig Oplevelse med Gud, mente hun.

Altsaa, hvis jeg ikke havde haft den Søndagsskole-Klasse, var hun maaske slet ikke kommen til mig, for baade de, der kun gaar med, og de, der har givet Jesus deres Liv, vi ligner jo hinanden. Men er det rigtigt? Ganske vist er vi forskellige: nogle har let ved at tale om deres dybeste og inderste Følelser, andre ikke, og til de sidste hører jeg desværre selv, og ganske vist skal vi huske, at vi først og fremmest skal vidne med det Liv, vi lever, — ja det er sandt, og alt det har jeg forsøgt at sige til mig selv; men jeg synes alligevel, at det let kan blive en Faldgrube for os.

Det ødelægger Frimodigheden at gaa ligesom med to Sind, det ene, naar vi er sammen med vore bedste og fortrolige Venner og kan tale frit ud om det alt, og det andet, naar vi er sammen med alle de andre og ikke lader dem ane noget om alle vore Længsler, vort Haab, vor Tro o. s. v. Mon der ikke er meget af den Slags i vore Foreninger? Hvis andre unge vil udtale sig lidt i Bladet herom, vil det glæde

Lis J.

Forbøn.

I „Ungdomsarbejderen" 1. Januar 1924 staar noget om at ældes smukt. Vi yngre beder for lidt for de ældre, for de ledende — vi maa ikke glemme en eneste. De *er* vore Førere, og det er ofte en svær Opgave. Da Jesus kæmpede, bad han om Forbøn, og vore Førere trænger til megen Forbøn. Lektor Bjørkquist har udtalt (K. F. U. M.s [Centralforeningen] Maanedsblad, Juni 1916): „Hvem har ikke følt Frygt og Bæven ved den Tanke: naar jeg er død, saa vil alligevel et Stykke af mit Liv leve blandt dem, jeg var imellem. Hvad jeg har forsømt, vil komme igen som Brist i deres Gerning — hvad jeg har givet af det bedste og mest ægte i mig selv, vil væves ind som stærke Traade i deres Livsvæv".

Vore Ledere føler det vist ofte saaledes.

Skal vi, du og jeg, berede os selv den Glæde og vore Førere den Hjælp, at de mærker, at der bag dem staar en Skare, som i Bøn er med i Gerningen. Vi lever i Radiotid. Lad os være mere end et Modtagerapparat, lad os blive Afsenderstationer, der bestormer Himlens store Modtagerstation med vore Bønner, saa Gud kan faa Lov til at sende al sin hjælpende Kraft til dem, der staar som vore Førere.

Maatte den kristne Ungdomsbevægelses Fremgang i 1924 blive en af de store Oplevelser, at Kirken kan nærme sig mere og mere sin Fuldendelse — en Kirke med Taarn og Tinder og kaldende Klokker og Orgelbrus, et Vidnesbyrd for hele Folket („Hvordan skal Kirken se ud?" — „Ungdomsarbejderen", Jan. 1924).

Maa du og jeg være tro! *V. J. N.*

BOGANMELDELSER

H. Wellejus: PRÆDIKERENS BOG. (De Unges Forlag). 1,00. Pastor Wellejus giver os her en udmærket Hjælp til at forstaa Prædikerens Bog. Denne Bog, der er blevet saa forskelligt bedømt, er i Virkeligheden ikke en Tvivlens Lovsang, men det er snarere en Gudfrygtighedens Lovsang; thi trods al sin tungsindige Tænken holder Prædikeren fast ved Troen paa Gud. Er der Mening i Tilværelsen er den Underskrift, Forf. giver den lille Bog; mange unge grubler over Tilværelsens Gaader; de vil i Prædikerens Bog genkende de skiftende Stemninger, der kan fylde en forpint og grublende Sjæl, og de vil i Wellejus' Bog finde en god og forstandig Hjælp til at glæde sig over Lyset trods Mørket.

Fr. Bjørk: VED JESU KORS. (De Unges Forlag). 0,25. Den ogsaa i vide Kredse i Danmark kendte fremragende svenske Præst giver os her en gribende Prædiken om Jesu Kors. Han viser os med varme og levende Ord, hvorledes dette Kors taler om Guds Kærlighed og

Hellighed og om hans Hyrdesind. Der er himmelsk Musik i denne Prædiken.

Carl Rasmussen: DANSK FUGLELIV. G. B. N. P. 2,75. Med stor Flid og Udholdenhed har Lærer Rasmussen i Faaborg samlet og udgivet 50 Fotografier af danske Fugle i Naturens Skød. Der er prægtige Billeder iblandt dem. Man ser Rødben paa sin Rede, lidt ængstelig for den nærgaaende Fotograf, man ser den paa sin ensomme Vagt i Engene udenfor Faaborg, man ser Viben og Rylen og Stæren og Lærken i forskellige Omgivelser. Alle Venner af dansk Natur og Fugleliv vil glæde sig over den smukke Bog og af den blive tilskyndet til selv at gøre sine Iagttagelser i Naturen.

DE GAMLE SKO

Fortælling, skrevet til „De Unges Blad" af Missionær *Sørensen*, Hurup.

(Fortsat).

Og da Ellen en Timestid efter, at han var gaaet, kom ind til mig, blev hun taget i Forhør. — Jeg ser hende endnu for mit Blik, som hun kom ind ad Døren med det rene, klare Blik rettet imod mig.

Et Øjeblik vaklede jeg — nej, det kan umulig passe, Ellen er ingen Bedrager. — Det er Løgn. — Det er Løgn altsammen; men saa fik Mistanken atter Overhaand.

I Stedet for at tage kærligt imod hende, som jeg plejede, spurgte jeg hende nu, om hun kendte en ung Mand ved Navn Aage Vinkel.

Rædselslagen stirrede hun paa mig ved dette Spørgsmaal, men ikke et Ord kom over hendes Læber, der pludseligt var blevet ganske blodløse.

„Du behøver ikke at svare", vedblev jeg med haard Stemme, „dit Udseende er Svar nok og for at gøre denne Scene saa kort som muligt, da den er pinlig for os begge, vil jeg blot spørge dig: Hvorlænge var du forlovet med ham? Og hvorfor har du ikke fortalt mig det?"

Nu saa hun paa mig med et bedende Blik og sagde grædende: „Jeg — jeg har slet ikke været forlovet med ham".

„Du lyver", raabte jeg. „Han har lige fortalt, at du har været forlovet med ham og at — at — at". Jeg kunde ikke faa det over mine Læber at sige, at hun var løsagtig.

Ellen var sunket ned paa en Stol, der sad hun længe uden at røre sig. Jeg sagde ikke ret meget mere til hende, jeg ønskede, at hun vilde gaa.

Endelig rejste hun sig, tog sit Overtøj paa — jeg hjalp hende ikke —, saa rakte hun mig Haanden til Farvel. I det Øjeblik, jeg stod med hendes Haand i min, følte jeg en ubeskrivelig Smerte, og jeg var lige ved at tænke, at hun alligevel var blevet gjort Uret.

„Ellen", sagde jeg, „du kan da nok forstaa, at dette er meget pinligt for mig" — jeg tænkte som sædvanligt paa mig selv først i Stedet for paa hende —

Saa sagde hun, idet hun saa paa mig med et Blik, der burde have overtydet mig om hendes Uskyld: „Du kunde have sparet dig selv for denne Pine, men naar du ikke vil tro, hvad jeg siger, maa du jo igennem Pinen. Farvel!"

„Sparet dig selv for Pine" — lød det i mit Indre, da hun var gaaet. Ja, det var dette forbandede: Mig selv, mig selv, mig selv —

Samme Eftermiddag sendte jeg hende Ringen og bad hende om at sende min saa snart som muligt.

Da jeg gik og ryddede lidt op i mit Værelse, før jeg gik hen i Pensionatet for at spise til Aften, fandt jeg en lille Pakke. „Frøken Ellen Ring" stod der paa den. Det var hendes; hun havde glemt den, da hun gik. Næste Morgen rejste jeg fra Byen. Min Værtinde pakkede en Del af mine Sager, og hun har vel taget Pakken med uden at tænke over det, derved var den kommet ind paa Pulterkammeret i den Lejlighed, hvor jeg nu har boet i snart tyve Aar.

Den Gang kendte jeg ikke Jesus som min Frelser, men jeg havde Respekt for Kristendommen. Men igennem denne Sorg og meget andet kaldte Gud paa mig, men først efter mange Aars Forløb blev jeg omvendt og kom til Troens Fred og Hvile.

— — —

Da jeg brød med Ellen, besluttede jeg to Ting: Jeg vilde aldrig tænke paa hende; med Magt holdt jeg hende ude fra mit Tanke- og Bevidsthedsliv; — det kunde jeg med min Viljes Anspændelse gøre, naar jeg var vaagen, men i Drømme kom hun til mig. Og for det andet vilde

jeg leve for min Gerning, og den gik jeg lidt efter lidt fuldstændig op i.

Men nu var jeg pludselig blevet revet ud af min Ro; jeg følte, at Gud vilde kalde mig til Regnskab. Der var endnu noget, der maatte gøres op. Ellens Skyld eller Uskyld var ikke det afgørende mere for mig, men min egen Skyld. —

Nu gik der en Tid. Som af en usynlig Magt blev jeg hver Dag drevet ind i Pulterkammeret, og for hver Gang var det, som den svundne Tid kom nærmere og nærmere. Jeg saa Ellens lyse Skikkelse. Jeg saa hende, som hun gik i mit Hjem i sin lyse Sommerdragt med de smaa Sko, som nu laa her forladt og glemt, som hun selv havde været. Hvis det alligevel var Løgn, alt hvad Aage Vinkel dengang for mange Aar siden havde fortalt om hende, hvad har jeg saa ikke gjort. — Men hvorfor skulde det være Løgn; der var jo noget, hun ikke vilde fortælle mig; saaledes arbejdede mine Tanker, naar jeg sad med hendes smaa Sko imellem mine Hænder. Der opstod lidt efter lidt et inderligt Ønske i mit Hjerte efter at se hende endnu engang — og gøre Bod. — Men nu skete der noget, der bragte mig til at handle.

En Dag blev jeg kaldt til et Hotel i Byen, hvor jeg var Læge; der var en rejsende, som var blevet syg. Da jeg kom ind i Sygeværelset, blev jeg ikke lidt forundret over at se — Aage Vinkel. Jeg havde ikke set ham siden den omtalte Dag. Han saa paa mig og sagde sit sædvanlige: Naa, gamle Dreng, saa det er dig, der nu skal til at kludre med Skroget af et havareret Menneske. Jeg nikkede blot til Svar og tog fat paa at gøre min Pligt. Jeg var ikke længe om at faa konstateret, at hans Dage var talte. Jeg sagde ham det og spurgte, om han havde Familie, der skulde underrettes, saa var der ikke megen Tid at give bort.

Hans Rædsel var gruelig, da han fik at vide, at det var Døden. Kone og Børn havde han, men dem havde han ikke set i flere Aar. Han var Fritænker og Frilever. „Men Døden er en forbandet grim Ting — saadan pludseligt at stilles til Ansigt med; det kan du nok forstaa, gamle Dreng", sagde han.

Da jeg var færdig til at gaa, blev jeg et Øjeblik staaende i Døren og saa paa ham. Der var noget, der arbejdede sig frem i mine Tanker, jeg tog en Beslutning. Jeg gik hen til Sengen, bøjede mig ned over Synderen og sagde med fast Stemme: „Vi to har ikke set hinanden siden den Dag, da De fortalte mig om Ellen. Nu spørger jeg Dem og husk paa, at Døden er ikke langt borte: Var det sandt, det De fortalte om Ellen, eller løj De?"

Han vred sig under mit Blik. „Svar, siger jeg!"

„Det var Løgn — Løgn og Opspind det hele", hviskede han.

Jeg stod lidt og saa paa ham. Egentlig havde jeg hørt nok: Ellen var uskyldig, men nu vilde jeg ogsaa vide, hvorfor han løj om Ellen.

„Jeg hadede hende — jeg kunde have dræbt hende — jeg vilde hævne mig paa hende".

„Hvorfor vilde De det?"

„Fordi hun ikke vilde være — min Hustru!"

„De forfulgte hende med Deres Frieri?" udbrød jeg harmfuldt.

„Ja, saaledes var det, og da hun stadig afslog mit Tilbud, blev jeg rasende og svor, at jeg vilde hævne mig".

„Ja, fortæl mig hvorledes, men hold Dem til Sandheden".

Den syge laa lidt og stirrede hjælpeløs omkring.

Jeg sagde til ham, at dersom han vilde have Fred i sin Sjæl, maatte han bekende sin Synd.

„En Aften passede jeg hende op paa et ensomt Sted; da hun kom, greb jeg fat i hende; jeg var meget stærkere end hun, saa jeg havde let ved at holde hende. Hun blev meget vred og truede med at angive mig; det ene Ord tog det andet, og da svor jeg, at jeg skulde forfølge hende, indtil jeg var blevet hævnet. Jeg sagde hende, at hvis hun nogensinde forlovede sig med en anden, vilde jeg sige hendes Forlovede, at hun var en Tøjte, der ikke var til at stole paa, hun kunde aldrig vide sig sikker. Og den Dag, jeg sidst var i dit Hjem, var det ene og alene for at sætte Ondt for hende".

Nu vidste jeg Besked. Nu vidste jeg, hvad der havde formørket hendes Liv. Bare hun dog havde sagt mig det, saadan som det var, men hun var vel bange for, at jeg ikke vilde tro hende.

(Sluttes).

SÆRLIG FOR DE YNGSTE

OLE BULL

EN Aften Ole Bull kom hjem fra en Koncert, bad han Tjeneren fyre op i Kaminen. Tje-

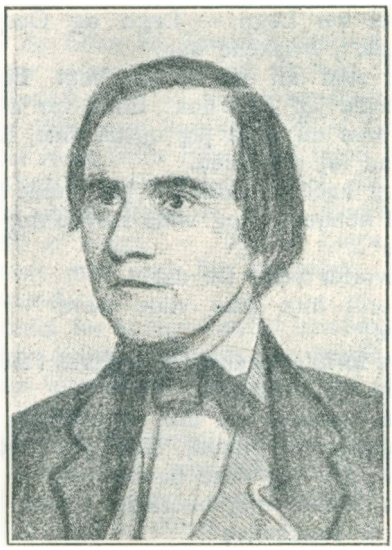

neren bragte en stor Kasse, hvorpaa Ordet „Brændsel" var malet, ind i Stuen. Den Kasse var imidlertid Ole Bull ubekendt, og paa Spørgsmaal om, hvorfra den stammede, fortalte Tjeneren, at en Karl om Aftenen havde afleveret den med den Besked, at den kom fra et nærliggende Brændselsoplag. Men Forbavselsen blev endnu større, da de i den fandt ikke Brændsel, men 22 Violiner med Buer og et saalydende Dokument:

„Undertegnede Medlemmer af forskellige filharmoniske Foreninger erklærer herved, at de fra i Dag af vil opgive deres Studier og Øvelser paa hoslagte Instrumenter. Det Træ, som Hr. Ole Bull kan lokke saa meget Liv og Skønhed ud at, kan i Undertegnedes Hænder kun betragtes som Brændsel. Vi ansøger derfor Hr. Ole Bull om at foranstalte en Autodafé og betragte Røgen, der stiger op fra Brændet, som en Virak til Deres Geni fra angrende Dilettanter".

Et Par Dage efter modtog de 22 Underskrivere, alle Kunstnere, en Middagsindbydelse fra Mesteren. Da de efterkom Indbydelsen, saa de ved hver Kuvert et Instrument hængende paa skraa over Stolen. Ved hver Bue hang en Guldring med Indskriften: „Ensomhed og Udholdenhed" i Emalje. Det var Mesterens Ord til de unge, og det passede slaaende ogsaa paa hans eget Liv og Udvikling.

HOVEDBRUD

Tegneopgave.

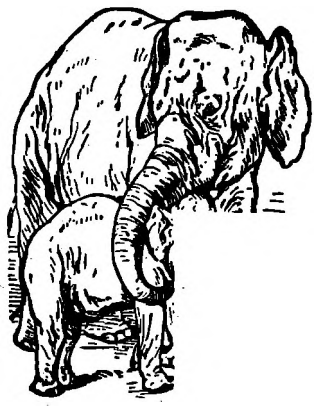

Hvem vil prøve paa at udfylde det manglende i hosstaaende Tegning.

Bibelspørgsmaal.

Hvor nævner Jesus i sine Taler Noa?

Rebus.

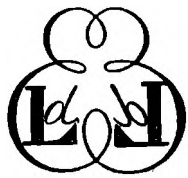

Løsninger sendes inden 1. April til „De Unges Blad"s Ekspedition, Søndergade 9, Aarhus.

Løsninger til Hovedbrud i Nr. 4.

Bibelspørgsmaal: Ordspr. 16, 31; 20, 29. *Rebus*: En Undermaaler paa Session (en under m aal (e)r paa s s i on). *Gaade*: Kompas.

Missionskreds, Fredericia, 52, K. F. U. M.s Missionskreds, Struer (1144) 130, K. F. U. M.s Missionskreds, Sdr. Felding (1724) 36, K. F. U. M.s Missionskreds, Hjarup (1509) 50, K. F. U. M.s Missionskreds, Randers (704) 50, K. F. U. M.s Missionskreds, Karleby (1885) 66, K. F. U. M.s Missionskreds, Rønne (503) 50, K. F. U. M.s Missionskreds, Nazareth Sogn, Kbhvn., (926) 80, K. F. U. M.s Missionskreds, Gudum (1714) 50, K. F. U. M.s Missionsafdeling, Kbhvn., 1000, do. 750, do. 1000, K. F. U. M.s Missionskreds, Tommerup (1507) 62, K. F. U. M.s Missionskreds, Odense (925) 484,81. Indkommen ved Missionsdagen, Centralforeningen, Kbhvn., 1000, Christianshavn, Kbhvn., 36, Kapernaums Sogn 75, Nazareth Sogn 110, Nørrebro 20, Sions Sogn 157,64, Gilleleje 110, Græsted 170, Helsinge 152, Helsingør 152,Maarum-Melby35,50, Jægerspris 17,50, Roskilde, Snoldelev, Hvalsø 507, Tølløse 40, Eskebjerg 52, Jyderup 20, Holbæk 157,64, Hørve 92,50, Kallundborg 300, Nr. Jernløse-Sdr. Jernløse 55, Holsteinborg 208,48, Nidløse 85,70, Næsby-Tyvelse 83,50, Ringsted 52,78, Sorø 177,20,Tingjellinge 25,85, Kirkehelsinge 40,60, Kværkeby 42,40, Haslev 229,60, Karrebækstorp 62,07, Kappel 210, Løjtofte 150, Maribo 55, Nakskov 68,08, Nykøbing F. 126,77, Tirsted-Skørringe-Vejleby 110, Dreslette 280,32, Fjeldsted-Harndrup 45,60, Haarslev 102,71, Kerteminde 32, Maderup 42,30, Odense 583,70, Røjle Skov 100,50, Tommerup 180, Vejlby 118, Vissenbjerg 70, Skamby 62,80, Gelsted 22,65, Brobyværk 180, Faaborg 95,51, Marstal 16, Nyborg 15,10, Ringe 100, Rise 21,50, Rudkøbing 130,62, Ørbæk 102,50, Klemensker 23,70, Nyker 77, Poulsker 146,80, Vester Marie-Nylars 74,64, Andst 167,40, Egtved 43, Kolding 403,80. Lejrskov 54,55, Seest 70, Skanderup-Lunderskov 76, Sdr Vilstrup 66,58, Vamdrup 250,03, Vejen 159,50, Andkjær 46,70, Bredballe 90,95, Bredstrup 55, Børkop 237, Erritsø 133, Farre 100, Grejs-Holtum 19,60, Herslev 82, Jelling 55, Pjedsted 34, Ringive-Langelund 64, Sindbjerg 37,50, Skærup 33,10, Smidstrup 117,82, Thyregod-Vester 100, Vejle 619, Ø. Nykirke 143, Endelave 25, Horsens 355,13. Klovborg 115, Nr. Snede-Ø. Snede 165, Ring-Bredstrup 123,70, Raarup 22, Skjold 43,50, Tørring 165,65, Aarhus 392,30, Aarhus Sct. Pauls Sogn 126,38, Sct. Johannes Sogn 55,30, Skanderborg 188,47, Grenaa 128,01, Kastbjerg 114, Keilstrup 160, Nørager 244, Rimsø 27.50, Rønde 47,25, Sivested 60, Thorsø 50,14, Vivild 126,41, Glæsborg 48, Havndal 36,90, Langaa 64,96, Randers 90, Ørsted 26,05, Dyrby 90,19, Ullits-Faulum 58, Vesterbølle 102, Klejtrup-Hvornum-Sdr. Onsild 237, Kgs. Thisted 22,70, Aabybro 38,60, Aalborg 96,34, Agersted 25, Bonderup 54, Dronninglund 50, Hjallerup 50,04, Lerup-Tranum 49,25, Astrup 90, Bindslev 205, Brønderslev 48,40, Frederikshavn 130, Hjørring 400, Koldbro 70, Rakkeby 62,20, Skagen 545,50, Sæby 97,30, Try 166, Tversted-Uggerby 108, Taars 56,45, Poulstrup 157,28, Hanstholm-Rær 62, Helligsø-Gettrup 163,54, Heltborg 78,50, Hundborg 70, Hurup 236,49, Hvidbjerg 98, Hørdum 25, Jegindø 96,85, Vorupør-Frøstrup 134,15, Nautrup 59, Nykøbing M. 142, Bøvling 136,50, Flynder 55, Lemvig 96, Lomborg 60, Nees-Møborg 83, Nørre Nissum 22,50, Vandborg 150, Thyborøn-Engbjerg 59, Asp 73, Egebjerg 202,25, Handbjerg 34, Hjerm 77,37, Holstebro 127, Idom 87,40, Resen 57, Rødding 159,20, Sevel 69,60, Struer 46,85, Ølby 110,60, Tvis 40,15, Nørre Felding 24, Mejrup 40,25, Borris 25, Brejning 50, Bølling 35, Finderup 76, Hemmet 20, Ringkøbing 161,10, Skern 100, Sdr. Vium 300, Esbjerg 400, Nordby 67,21, Næsbjerg 38,30, Nr. Nebel-Oksbøl 224,55, Outrup 88,20, Varde 91,32, Agerbæk 45, Aastrup-Glejbjerg 135,55, Gørding 139,05, Starup 51,85, Faurholt 23,80, Gellerup 40, Herning 166,43, Isenvad 40, Nøvling 45,10, Snejbjerg 67,05, Stubkjær 116,68, Sdr. Felding 107,60, Timring 92,75, Vildbjerg 76,25, Bjerringbro 209, Hvam 225,50, Levring 40, Raunstrup-Romlund 68,55,Rødkjærsbro 50, Sjørslev 86, Tapdrup 119,40, Vejrum 100, Viborg 150, Vindum 211, Vinkel 51, Vridsted 87, Skelhøje 50,95, Ørum-Viskum 28,50, Vorde-Skals 19, Ejstrupholm 35, Grauballe 25,35, Grønbæk, Silkeborg, 122,75, Skorup-Tvilum 79,19, Vinderslev 31,97, Serup 165, Laven 140, Billund 139,40, Grindsted 108,27, Heinsvig 54, Løvlund-Krogager 8, Rødding-Skærup 52,35, Skrave 76, Toftlund 64, Jels 123, Højrup pr. Arnum 16, Fole 13,33, Bevtoft-Tirslund 22, Bedsted 66,15, Hjordkær 30, Tinglev 71,50, Sønderborg 252, Tandslet 90,25, Rinkenæs 15, Kegnæs 33, Aabenraa 44, Maugstrup 18,65, Tyrstrup 300, Vedsted 85, Vonsbæk 16,45, Gerlev 29,55. Ved Pastor Olf. Ricard, Kbhvn.: Garnisons Kirken 375, En glad Giver 300, Garnisons K. F. U. K. 50, O. R. 50, Drenge-Søndagsskole i Aalgaarde 25, Faarevejle 34,45.

Gunner
Engberg

DEN RIGE YNGLING

o

Hvad Jesus holder
af hos en ung.

o

Betal Prisen.

o

Hvorledes man
sejrer i Fristelse.

o

At tage og give
er — at leve.

o

7. Tusind! 1,00, ib. 2,00.

o

En god Gave.

o

DE UNGES FORLAG.

Gaver til Fælleskassen for K. F. U. M. og K. F. U. K.

Ved Sekretær A. Andersen, Nykøbing M.: Møde i Staby 13, Ulfborg 34, Nees 10, Tørring 8,75, Gudum 12. Ved Pastor Olfert Ricard, Kbhvn.: Møde i Gørding Kirke 67,15, Andel af Gudstjeneste i Ringe Kirke 132. Ved Sekretær E. Sørensen, Silkeborg: Overskud fra Mødet i Hjerm 35,35. Ved Bankdirektør Bornerup, Hu-

rup: Overskud ved Thykredsens Efteraarsmøde 177,36. Ved Missionær S. Knattrup Nicolajsen: Overskud fra Jubilæumsfesten for K. F. U. M. og K. Nors og Tved 60. Ved Pastor S. H. Sørensen, Faaborg: Ungdomsmøde i Ørbæk 9,50. Ved Pastor Rendtorff, Bøvlingbjerg: Fra to Sommermøder, Bovbjerg 50, Ilkjær Plantage 40. Ved Lærer A. Frederiksen, Jels: Ungdomsmøde i Jels 16. Ved Sekretær Rasmussen, Kolding: Fra Lederkursus i Kolding 85. Ved Forstander Julin, Faarevejle: Overskud fra Møder i Aulum, Manstrup og Smidstrup 159,34. Ved Sekretær Frk. King, Horsens: Kredslederstævne i Horsens 28. Ved Kasserer N. Jensen, Nykøbing M.: Ungdomsmøde i Flade-Frøslev 100,61. Ved Sekretær Rasmussen, Horsens: Ungdomsmøde i Braaskov 7,10, do. Hvilsom 13, Hobro 13,02, Haverslev 15,10, do. 17,62, Nørager 18,83. Ved Sekretær K. Gundtoft, Skanderborg: Møde i Brønderslev 38,50, Elling 40, Halluud 38,50, Øster Brønderslev 60,50, Bindslev 71, Klakring 12,50, Stenderup 17, Ebeltoft 25. Ved Sekretær C. V. Rahbech, Varde: Møde i Nordby 14, Tistrup 9, Varde 24. Ved S. A. Sørensen, Kolind: Ungdomsmøde i Kolind 197. Ved Forstander Herskind: Ungdomsmøde i Tranderup 33. Ved Missionær Kristensen, Næstved: Ungdomsmøde i Thureby Møllegaard 12,44. Ved Sekretær Thinggaard, Gelsted: Ungdomsstævnet i Fjellerup, 59,75, Møde i Horne 8,25, V. Aaby 8,15, Melby 5, Vissenbjerg 10,50, „En Høsttak" fra Vester Aaby 20, ved Professorinde Ulbrichts Møde i Gelsted 9,45, Møde i Middelfart 7,25, Kauslunde 10, Vejlby 16, Kappendrup 8,75, Gelsted 7,45, Fjellerup 8,85, Røjle Skov 15,50, Brænderup 7, Bogense 13,75, Tanderup 8, Søndersø 8,50. Ved Landssekretær, Frk. Hermann: Møde i V. Aaby 16, Frejlev 10,15, Kappendrup 16,60, Hals 10. Ved Sekretær E. Bang, Vejle: Møde i Moltrup, Bjerring, Aabenraa 18. Ved Pastor Rendtorff, Roskilde: Møde i Hjørring 73, Try 36, Sæby 40, Bangbostrand 19, Skagen 18. Ved Landssekretær H. Jessen, Aarhus: Langaa (Rejsegodtgørelse) 4,60, do. Brædstrup 9, Ungdomsgudstjeneste i Ringe 39,25, Rudkøbing (Rejsegodtgørelse) 15, do. Grindsted 20, do. Ans 6. Ved Missionær H. Carlsen, Hundested: Efteraarsmøde i Hillerød 200. Ved Sekretær Kaj Jensen, Kbhvn.: Møde i Voel 27,23, Silkeborg 49,79, Virklund 9, Brande 22,20, Lemming 22,29. Ved Sekretær O. Helgason, Viborg: Ungdomsmøde i Auning 18,49, do. i Elsborg 28,15, Ledermøde i Aalestrup 16. Ved Sekretær J. Olsen, Svendborg: Møde i Nakskov 13,05, Ungdomsmøde i Løjtofte 10, do. Kappel 20, Søllested 10, Brændstrup 15,70, Maribo 22,70. Ved Landssekretær S. Rehling, Aarhus: Møde i Ebeltoft 26, Søllinge-Hellerup 80,86, Lunde 164,53, Strynø 220, Svendborg (Rejsegodtgørelse) 20. Ved Sekretær S. O. Henriksen, Tønder: Møde i Ballum sammen med Frk. Nielsen, Graasten, 32, Næstved 10, Everdrup 20,83, Tappernøje 31,11, Præstø 9,25, Allerslev 27,84, Terkelsbøl 7, Stenderup 9,60, Agerbæk 18,86, Tistrup 15, Bajstrup 21. Ved Missionær Madsen, Svendborg: Møde i Sandby 17, Bisserup 25, Rude 40,60, Marstal 40, Svendborg 11,85, Haarby 22,17, Nørre Aaby 26,35. Ved Sekretær Høilund, Hornslet: Møde i Riis 6,72, Hjortsvang 7, Stenbergholdt 7,31, Tøjstrup 9, Borum 5, Auning 8,87. Ved Sekretær A. Jensen, Hurup: Ungdomsmøde i Fausing 33,25, Borbjerg 14,34, Vinderup 20, Estvad 10, Ballerum 6,55, Frøstrup (Rejsegodtgørelse) 7, do. Vils 6, do. Klim 10, Overskud fra Lysbilledfremvisningen 20. Ved Sekretær E. Petersen, Herning: Ungdomsmøde i Hørve 26,50, do. Svinninge 18, do. Asnæs 26,50. Ved Sekretær Blicher-Hansen, Hjørring: Møde i Græsted 23, Karlebo 8,75, Uvelse 15,70, Jægerspris 21, Kg. Lyngby 13,07, Horsens 23,30, Sørig 20, Hjallerup 28,01. Ved Generalsekretær O. Jessen, Aarhus: Møde i Egtved 197,45, Rønde 55,56, Hjallerup 128,55, Juelsminde 16,50. Ved Pastor Rendtorff, Bøvlingbjerg: Ledermødet i Bækmarksbro 61,50. Ved Professorinde Ulbricht, Bagsværd: Møde i Strib 27,75, Lemvig 72,90, Harboøre 12, N. Nissum 29,56, Bækmarksbro 60. Ved Sekretær Fr. Brodersen, Skjern: Lederkursus i Skjern 159,95, Lærerinde, Frk. Møller 5, Pindeløn af Jepsen, Lønborg, 1. Ved Landssekretær, Frk. K. Herrmann, Aarhus: Møde i Aabenraa 10,90, Graasten 10, Notmark 21,10, Vejle 15, Kalundborg 40,80. Ved Sekretær I. Bach, Skagen: Møde i Sivested 16,75, Ebeltoft 18,40, Nimtofte 8,10, Grenaa 15,45, Fole 6,20. Ved Lærer P. Pedersen, Tommerup: Møde i Andkær 29,65, Bredal 29,50, Frørup 14,60, Ørbæk 8,85, Dreslette 45,50, Vejrum v. Struer 26,10, Helligsø 36,75, Terp 31,45, Ulstrup-Havndal 13,60, Albæk 5.98, Glenstrup 18,75, Dyrby 21,80, Skodborg 10, Billund 22,50, Møborg 10, Lomborg 16. Ved Lærerne Toftemark og P. Pedersen: Møde i Grindsted 14, Videbæk 66,75, Hvidbjerg 65, Allingaabro 31,50, Gerlev 36, Mammen 50. Ved Sekretær C. Rasmussen, Esbjerg: Kvartalsmøde i Esbjerg 110,50, Møde i Havdrup 17, Jersie 10,50, Hedehusene 14,05, Greve 21,25. Ved Sekretær J. M. Nielsen, Ribe: Halvdel af Overskud ved Kvartalsmøde i Bramminge 22,68, Møde paa Fanø 7,95, Tistrup 10, Ansager (Rejsepenge) 3, Møde i Skovlund 22,10, Næsbjerg 3. Ved Sekretær H. Thorlø, Aarhus: Møde i Gørding 40, Holsted 30, Aastrup 32,66, Stenderup 14,36. Ved Sekretær Høgh-Nielsen, Rønne: Møde i Aakirkeby 5, Allinge 4,15, Gudhjem 31,25, Aarsdal 12,85, Nexø 15, V. Marie 1,50, Fødselsdagsgave fra V. Marie & Nylars K. F. U. M. 21. Ved Missionær A. Sørensen, Hurup: Møde i Hvidbjerg 56, 2 Møder i Brøndum 12,50. Ved Sekretær L. Jørgensen, Sønderborg: Graasten (Rejsepenge) 3, Møde i Augustenborg 5, Kollund 3,10, Blaus 12,30, Bov 9, Kegnæs 35,92, Svenstrup 10,40, Rørkær 7,85, Bolderslev 28,57, Nordborg 6,15, Slagelse 58,15, Tornemark 15, Korsør 20, Fjelby 5. Ved Sekretær Christiansen, Holbæk: Møde i Skals 8, St. Thorup 26,85, Viborg 15, Stoholm 21. Ved Sekretær, Frk. Anna Nielsen, Graasten: Møde i Ballum 22, Sommersted 5,50, Strandelhjørn 12, Gramby 5, Sdr. Vilstrup 3,25, Kegnæs 9, Skovbøl 3, Vester Lindet 7, Rødding 6,15, Hygum 7,75, Arnitlund 5, Brænderup (Rejsepenge) 2, do. Haderslev 3, Øsby 1,50, do. Broager 1,25. Ved Sekretær N. C. Iversen, Rudkøbing: Møde i Gedved 6,30, Hornsyld 5, Raarup 10, Hansted 15,15. Ved Pastor A. Hansen, Thorsager: Møde i Grønfeld 70, Tved 10, Vivild 120. Ved Lærer Østergaard, Varde: Møde i Tapdrup 22,10, Nr. Rind 5, Andel af et Samfundsmøde i Skals 22,32. Ved J. Olsen Højlund, Tune, Roskilde: Efteraarsmøde i Roskilde 322,83. Ved Kredssekretær S. Jensen, Aabybro: Møde i Løkken 11, Borris 13, Forsom 11,35, Vesterbølle 8, Østrup 25, Overlade 10, Hornum 8,30, Nr. Sundby 31,10. K. F. U. M.s Jubilæum, Suldrup, 40,10, Møde i Aalborg 15,47, Agersted 19,50, St. Brøndum 10, Gjøl 10,51, Asva 8.60.

K. F. U. M. & K.s Kassererkontor, Aarhus, den 12. Marts 1924. *Signe Frandsen.*

Billige Broderier

Lyseduge, Hør	2,25
Løbere, Hør	1,50
Lyseduge, ekstra Ima Hør	3,00
Løbere, ekstra Ima Hør	2,00
Lyseduge, graa eller drap, Ima Hør	3,00
Løbere, graa eller drap, Ima Hør	2,00
Kaffeduge, Hør	6,50
Kaffeduge, ekstra Ima Hør	9,75
Pudebetræk, Ima Medium	2,50
Pudebetræk, ekstra Ima Hør	3,75
Lyseduge, Ima Moll	2,50
Løbere, Ima Moll	1,50
Pyntehaandklæder, ekstra Ima Hør	4,00
Køkkenhaandklæder, Hør	2,60

Alt pr. Efterkrav plus Porto.
Ordrer paa 10,00 Kr. og derover portofrit.

Originale og moderne Mønstre.

Er Varerne ikke tilfredsstillende, betales Pengene tilbage.

Tegnekontoret

Ørstedgade 20[1] **Vejle**

Damer lærer at sy og tilskære
Kjoler, Kostumer og Børnedragter.
Tilskærerskolen,
Nørrebrogade 26 — København.
Dagmar Mikkelsen.

Sommerlejr „Lauritz og Annasminde"

pr. Græsted kan benyttes af K. F. U. K. i Juni og September Maaneder. Pris 3 Kr. pr. Dag.
Henvendelse sker til Frk. **Lind,** Roligheds-vej 17 [1], København V.

1 Soveværelsesæt

Prima Hørlærred.
1 Pyntehaandkl. 140×70 ctm 5,00.
1 Smudspose 70×50 ctm 4,00.
1 Løber og 4 Servietter 70×45 ctm 2,75.
1 Komodetæppe 100×60 ctm 3,75.
Garn til Sættet 4,00.
Portofrit naar tages for 10 Kr. Let og smuk engelsk Mønster. Er De ikke tilfreds, da sendes Pengene tilbage. — Skriv straks til
M. Madsens Broderifabrik, Give.

Løgumgaard Præliminær- og Studentereksamenskursus

(Indre Missions Kostskole)

pr. Løgumkloster forbereder unge til Præliminær- og **Studentereksamen** paa kort Tid.
Nærmere ved
Harbo Andersen, Forstander.

Kvindeseminariet i Aarhus.

Repetitionskursus til Optagelsesprøven til 1. Klasse begynder 1. April.
Astrid Blume.

Indre Missions Højskoler og Landbrugsskole.

Børkop Højskole pr. Børkop.
Sommerskole for unge Kvinder (3 og 5 Mdr.), alm. Højskoleundervisning med Kursus i Husholdningen. Om ønskes Underv. i Musik (Orgel og Violin). **Vinterskole** for unge Mænd (5 Mdr.) 1) Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. Nærmere Oplysning ved Program. **A. S. Dam.**

Faarevejle Højskole pr. Faarevejle.
Nyt Program sendes gerne til højskolesøgende.
C. M. Julin.

Haslev Højskole pr. Haslev St.
Sommerskolen for unge Kvinder 3. Maj—31. Juli. Almindelig Højskole m. Husholdningskursus. **Vinterskolen** for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. 1) Almindelig Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling, 3) Husflidsafdeling. **Davidsen.**

Haslev udvidede Højskole.
Sommerkursus (Kvinder) 3 Mdr. (Maj—Juli). — **Efteraarskursus** (Kvinder) 2 Mdr. (Septbr. - Oktbr.) — **Vinterkursus** (Mænd) 5 Mdr. (Novbr.—Marts). — Alle Kursus har Fag, der tilsigter Dygtiggørelse til frivilligt **Menighedsarbejde.** — **Gymnastikkursus** (Mænd) 2 Mdr. (Januar—Februar), hvortil Statsunderstøttelse søges inden 1. April. **Pagh-Petersen.**

Haandværkerhøjskolen, Haslev.
Skolen begynder d. 3. Novbr. med 6 forskellige Afdelinger og 14 Klasser. Vi modtager Murere, Tømrere. Smedkere, Malere, Smede, Maskinarbejdere, Elektrikere, Karetmagere, Møllebyggere, Blikkenslagere m. fl.
Husk at søge Statsunderstøttelse (ikke Amtet) inden 15. Juni. Skriv straks her til Skolen efter Ansøgningsskema til Statsunderstøttelse og efter Program og nærmere Oplysninger.
Bygmester **Christensen,** Forstander.

Haandværkerhøjskolen i Haslev.
Sommerkursus for unge Kvinder fra Maj til Oktober. Kursus i Haandvævning, Linned- og Kjolesyning, finere Haandarbejde, Knipling, Tegning, Maling m. m. Skriv efter Program og nærmere Oplysninger.
Bygmester **Christensen,** Forstander.

Hoptrup Højskole i Sønderjylland.
Sommerskole for unge Piger 3. Maj (3 el. 5 Mdr.) **Vinterskole** for unge Mænd 3. Novbr. (5 Mdr.) Adgang til Undervisning i Landbrug, Husholdning, Husflid.
Postadr.: Hoptrup. **H. Kildeby.**

Horne Højskole pr. Hjørring.
Pigeskole Maj—August samt Septbr. og Oktbr. De sidste Maaneder en Del Husholdning og Syning.
Karleskole med Landbrugsundervisning Novbr.—Marts.
S. Olsen.

Nr. Nissum Højskole pr. Lemvig.
Sommerskole for unge Piger (3 og 5 Mdr.s Kursus); alm. Højskolekursus med Husholdningsundervisning. **Vinterskole** for unge Mænd; alm. Højskolekursus med Landbrugsundervisning. **Ludvig Olsen.**

Rønde Højskole pr. Rønde.
Sommerskole for unge Kvinder Maj—Juli. Alm. Højskolekursus. **Vinterskole** for unge Mænd Novbr.—Marts. Alm. Højskole med Landbrugsundervisning.
Ingemann Herskind, Forstander.

Tommerup Højskole pr. Knarreborg.
Sommerskole for unge Kvinder: 1) Alm. Højskoleundervisning 3. Maj—31. Juli. 2) Husholdningskursus for dem, der ønsker det, i Juli Md. **Vinterskole** for unge Karle 3. Novbr. —31. Marts. 1) Alm. Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling.
P. Sandbak.

Haslev Landbrugsskole pr. Haslev.
5 Mdr.s Kursus begynder 3. Novbr. **J. K. Jensen.**

Haslev Husholdningsskole pr. Haslev.
Kursus fra 3. Maj—30. Septbr. **J. K. Jensen.**

Hoptrup Efterskole i Sønderjylland.
Sommerskole for unge Piger 3. Maj—31. Juli. **Vinterskole** for unge Mænd beg. 3. Novbr. Statsunderstøttelse kan søges. Bøger kan laanes. Henvendelse til
Postadr.: Hoptrup. **P. Hagelskær Lauritsen og H. Kildeby.**

Løgumgaard Efterskole v. Løgumkloster.
Kvindelige og mandlige Elever optages paa Sommerskolen 3. Maj (3 og 5 Mdr.) Foruden de alm. Efterskolefag kan der faas Undervisning i Husflid, Haandarbejde, Husholdning, Sprog og Musik. Statsunderstøttelse kan søges ved Henvendelse til Skolen. Forstander **Harbo-Andersen.**

Amtsunderstøttelse søges af Karle før 1. Juli, af Piger før 1. Januar. — Skemaer til Ansøgning faas hos Sogneraadsformændene.
Haandværkerhøjskolens Elever maa søge Understøttelse hos Staten, og Skemaer hertil faas ved Henvendelse til Skolen.

Martha Sahl's Fagskole for Husholdning,
Helenevej 1 A, København V. Statsanerkendt. **3 Mdr.s Kursus** for Viderekomne **April—Juni.** Elever optages med og uden Pension. Program sendes.

En Vognladning paategnet Broderi

skal ud af Huset til Vurderingspriser hurtigst muligt!!

Flot, kraftigt, hvidt Herlærred i følgende Pakninger:
Pakke Nr. 2: En stor Kaffedug 140 × 140 cm (Chrysantem eller Rosenmønster) samt 2 Sæt Lyseduge & Løbere.
Pakke Nr. 3: Flot Pyntehaandklæde med Smudsepose samt 2 Sæt Lyseduge & Løbere. Flotte Perlegarns-Mønstre.
Pris pr. Pakke: **Kun 11 Kr. + Porto!** Garanti: **Tilfreds eller Pengene tilbage!**
NB. Reel Behandling er for mig **en Samvittighedssag!**

Skriv i Dag til: **DANSK MØNSTERFABRIK, Horsens.** Opg. Bladets Navn.

Silkeborg Husholdningsskole

5 Maaneders Kursus begynder 4. Maj og 4. November.

Program sendes.

Synnøve Lund.

Midtfyns Fagskole

for **Kjole- og Linnedsyning** begynder 1—2 Maaneders Kursus først i hver Maaned. Eleven syr til sig selv og faar grundig Undervisning i Tilskæring og Syning. Skoleplan og andre Oplysninger sendes. Tilrejsende Elever kan bo paa Skolen. **Marie Sørensen,**
Ringe.

Gymnastikkursus.

I Januar—Februar 1925 afholdes Gymnastikkursus for Ledere af frivillig Gymnastik i Forbindelse med Undervisning paa den udv. Højskole.

Ansøgning om **Statsunderstøttelse inden 1. April 1924.**

Pagh Petersen,
Haslev udvidede Højskole.

Haslev Orgelfabrik,

Telefon 405. — Privat Tlf. 398.
Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).
Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.
Gode Afbetalingsvilkaar.
10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.
— Pianoer til billige Priser. —

Brevaften.

(Annoncer om Brevaften optages gratis og sendes til Bladets Ekspedition senest 10 Dage før d. 1. eller 15. i Maaneden).

Gadbjerg K. F. U. M. holder Brevaften Torsdag den 27. Marts. Brevene (mrkt. Brevaften) bedes sendt til Jens Jørgensen, „Staldgaard", Gadbjerg. Brevene besvares.

Brevaften i *Gadbjerg* K. F. U. K. Torsdag den 27. Marts. Breve bedes sendt til Johanne Johansen, „Fredensbo" Tøsby pr. Gadbjerg.

Thoreby K. F. U. K. holder Brevaften Tirsdag den 8. April. Adr.: Agnes Mortensen, Fuglsang Avlsgaard, Flintinge, Lolland.

Ved Udtrækningen af Sedler for Rønde Artiumskursus (til Afdrag paa ældre Gæld) faldt paa Serie **A**: 1) En første Lægs Griseso Nr. 3803. 2) En Sengs Klæder Nr. 2385. 3) Et Par Snørestøvler med Træbunde Nr. 4612. 4) Et broderet Vuggesæt Nr. 3735. 5) ½ Tønde Rug Nr. 244. 6) 1 Tønde Rug Nr. 833. 7) 2 Cykledæk og 2 Cykleslanger Nr. 6651. 8) En Golftrøje Nr. 6928. 9) 1. og 4. Bind af „Fra Guldgruben" (smukt indbunden) Nr. 4435. Paa Serie **B**: 1) Et Gulvtæppe Nr. 2695. 2) En Dame-Spadseredragt Nr. 277. 3) En Gris (paa 100 Pund) Nr. 57. 4) 2 Grise (6 Uger gamle) Nr. 4968. 5) Et Nikkel-Kaffestel Nr. 5205. 6) 1 Tønde Rug Nr. 51. 7) 1 Tønde Kartofler Nr. 5054. 8) En Trillebør Nr. 6234. 9) 5. og 8. Bind af „Fra Guldgruben" (smukt indbunden) Nr. 3547. Hjertelig Tak til alle dem, der hjalp! Sedlerne, der svarer til Udtrækningsnumrene, bedes sendt til Gaardejer **P. Østergaard, Blenstrup pr. Gjerlev,** fra hvem Gevinsterne udleveres.

Kolonien Filadelfia

søger unge, dannede Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.

Henvendelse til Forstanderinde, Frk. **Inger Hvild,** Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

En ung Pige,

dygtig og velanbefalet, kendt med alm. Husgerning og daglig Madlavning, kan 1. April faa god Plads hos Familie i Skodsborg. Husmoderen deltager i Arbejdet. Den unge Pige faar et godt Værelse og en god Løn, og om ønskes kan en dannet ung Pige faa Ophold i Familien.

Billet, mrkt. S. 53, med Afskrift af Anbefalinger modtager „De Unges Blad".

Barne-Stuepige,

ikke under 20 Aar, kan faa Plads 1. Maj. Maa være øvet i al Slags Stuepigegerning og kunne omgaas Børn. God Løn, gode Forhold.

Fru **Overlæge Schou,**
Dianalund, Sjælland.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor B. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

)E·UNGES·BLAD

APRIL
9 2 4

Indremissionær Jens Holt, Taulov.

42. AARGANG
NUMMER 7

Gunner Engberg:

DEN RIGE YNGLING

Pris 1,00.
indb. 2,00

Hvad Jesus holder af hos en ung.
— — — Betal Prisen. — — —
Hvorledes man sejrer i Fristelse.
At tage og at give er — at leve.

BOGEN for enhver Konfirmand! DE UNGES FORLAG

Bøger om Mennesker, der sejrede.

Greta Langenskjöld
PAUL NICOLAY
2. Tusind. 4,00, ib. 7,00.

Louis Petersen
FRED AAMUNDSEN
20. Tusind. indb. 2,50.

Hans Koch
AGNETE
5. Tusind. 5,00, ib. 8,75.

I. Hofman Bang
RENÉE DE BENOIT
4. Tusind. 3,75, ib. 6,75.

Knud Hee Andersen
FORBES ROBINSON
3. Tusind. Pris 3,75.

De Unges Forlag - Aarhus.

Bøger,

som Drenge og unge Mænd vil læse —

Brug dem som Gave.

Olfert Ricard: GIV ALDRIG TABT, en Drengs Historie. Lige udkommen. 1,50, ib. ca. 3,00.

H. A. Vachell: SKOLEN PAA HØJEN, en Roman om Venskab. 4. Tusind. 2,50, ib. 4,50.

Vilh. Rasch: HANS PETER — STYRMAND CASPERSEN, 4. Tusind. Hver Del 3,00, ib. 5,00.

D E U N G E S F O R L A G.

Gaver til Pælleskassen for K. F. U. M. og K. F. U. K.

Ved Kredssekretær S. Jensen, Aabybro: Møde i Ø. Uttrup 15, Ingstrup 11,45, Arentsminde 5,60, Storvorde (Rejseudg.) 5, do. Grindsted 3. Ved Pastor Viller, Hornum: Møde i Sjøstrup 13,65, K. F. U. K.-Jubilæum Fjerritslev 34. Ved Generalsekretær O. Jessen, Aarhus: Møde i Grauballe 80. Ved Missionær A. Sørensen, Hurup: Møde i Klim 10,25, Ketterup 10, Sennels 10, Nørhaa 6, Rabjerg 9,20. Ved Sekretær, Frk. H. Hansen, Thorshavn, Færøerne: Møder holdt af Præsterne paa Færøerne: Thorshavn 156,22, Suderø 200, Vaag 118,10, Nordenøerne 60, Sandø 86. Ved Sekretær H. Laursen, Ringkøbing: Møde i Levring 9. Ved Landssekretær H. Jessen, Aarhus: Ungdomsgudstjeneste i Aaby 12,50, do. Jyderup 23,50. Ved Landssekretær S. Rehling, Aarhus: Møde i Ranum 68,10, Vodskov og Horsens pr. Langholt 70.50, Horne pr. Hjørring 129,43, Rejsegodtgørelse 15. Ved Sekretær L. Jørgensen, Sønderborg: Møde i Kliplev 11,75, Skovbøl 11,05, Torsbøl 9, Graasten (Halvd.) 10, Ketting 14,30, Julefest paa Kegnæs 10, Guderup (Rejsepenge) 2, Frk. Grejsen 10. Ved Korpssekretær Holt, Aarhus: Møde i Rønde 22. Ved Sekretær S. Henriksen, Tønder: Møde i Løgumkloster 10, Hjerpsted 6,32, Højer 5,40, Vollum 10, Gramby 11,20, Bedsted Sø 18,71, K. F. U. M. og K., Keilstrup, Rønde, 30. Ved Frk. G. Pedersen, Stenvang: K. F. U. K., Grauballe, 50. Ved Landssekretær, Frk. K. Herrmann, Aarhus: Møde i Struer 10, Holstebro 10, Voel 10, X 2. Ved Sekretær E. Petersen, Herning: Overskud af Rejse fra Grindsted 3. Ved Pastor V. Buch, Ejby, Odense: En Rest 3,87, Møde i Kværndrup (Overskud paa Rejsepenge) 16,50, Munkebomødet 59,48, Overskud paa Rejsepenge, Smidstrup, 10. Ved Sekretær, Frk. A. Nielsen, Graasten: Møde i Smøl 3, Aabenraa (Rejsepenge) 3,50, Møde i Hoptrup 6, Graasten 10, Tønder 10, Skærbæk 10, Fjelby 5, Augustenborg 10. Ved Sekretær J. Olsen, Svendborg: Juletræ i Ærøskøbing (Rejseudgifter) 10. Ved Sekretær Blicher-Hansen, Hjørring: Møde i Rubjerg 14, Try 15. Ved Sekretær A. Jensen, Hurup: Ungdomsmøde i Lyngs 30, Skyum (Rejsegodtgørelse) 2, do. Hundborg 7, do. Nors 10, do. Hillerslev 10, do. Hørdum 7, do. Agger 10. Ved Sekretær I. Bach, Skagen: Møde i Ø. Vraa 14, Rakkerby-Todsø (Rejsepenge) 26, Bindslev (Rejsepenge) 10, Lendum 12, Aalbæk 5. Ved Sekretær Fr. Høilund, Hornslet: Møde i Brabrand 9,50, Faarup 9,70, Sivested 9,06, Kolind 15. Ved Sekretær A. Petersen, Klaksvig: Møde i Klaksvig 11. Ved Sekretær P. Poulsen, Brendstrup: Møde i Taulov 65,20, Hedensted 92,20, Holbæk 10, Næstved 40,27, Everdrup 41,15, Vordingborg 37,45, Branderup 11, Toftlund 10, Hornbæk 52,25, Vrønding 10, Kauslunde 66, Odense 21,22, Unævnt i M. 5, Odense 102,80, Struer 19,35, Nr. Nissum Seminarium 10, Gudum 40. Ved Gaardejer Kr. Stobbe, St. Røttinge: Møde i Vesteregesborg 12,35, Karise 100,40, Vindstrup 17,50, Næstved 2, Storehedinge 5,45, Enderslev 8, Glumsø 6,50, Regnstrup 32, Lundby 1, Stege 19,04, Karrebækstorp 17,40, Fakse 12, Sandby 31,50, Glumsø 7,70, Vindstrup 24,50, Karrebæk 4, Rude 6,80. Ved Sekretær Høgh-Nielsen, Rønne: Møde i Bodilsker 12,15, Østerlars 10, Julefest i Pedersker 10, Missionsuge i Nexø 5. Ved Sekretær Thinggaard, Gelsted: Møde i Glamsbjerg (Rejsepenge) 3, Møde i Stillebæk 5,55, Blaugstrup 25,20, Horne 14,25, Ejby v. Odense 15, Ørslev 14,75, Vester Kærby 7, Tommerup 8,58, Søndersø 7. Ved Sekretær, Frk. Mygind, Silkeborg: K. F. U. M.s og K.s Julefest i Mausing 50. Ved Sekretær Rahbech, Varde: Møde i Henne 6,50, Give 10, Brande 13,06, Jelling 4, Børkop 31, Astrup 30. Ved Pastor Kildeby, Hoptrup: Møde i Tinglev 55,62, Faaborg 88,01. Ved Sekretær A. Mortensen, Vordingborg: Møde i Everdrup 24,20. Ved Sekretær, Frk. Damgaard, Viborg: Møde i Grauhøj 12. Ved Kr. Bach, Mammen, Bjerringbro: Fra de unges Julefest 35. Ved Bankdirektør Bornerup, Hurup: Møde i Hillerslev 23,35. Ved Landssekretær S. Rehling, Aarhus: Møde i Fur 74,15, Løsning 63,18, Sdr. Jernløse 50,45, Haslev 237,45, Fuirendal 132,60. Ved Generalsekretær O. Jessen, Aarhus: Møde i Taulov (Halvd.) 85,91, Bevtoft 51, Hoptrup 36, Haderslev 146,57, Bjerringbro 114,50, Thorsø 40,25. Ved Sekretær Høilund, Hornslet: Møde i Ebeltoft 12,84, Taastrup 10, Tved 7,65, Knebel 14,60. Ved Sekretær A. Jensen, Hurup: Mode i Vorupør 42,25, Nørhaa 5, Boddum 12, Hillerslev 12, Vigsø 8, V. Vandet 5, Svanekjær 20, Fredsø 10. Ved Sekretær Brodersen, Skjern: Møde i Grønbjerg 12,25, Bølling 36, Kellerup 50, Mausing 48,14 (Rejsegodtgørelse), ved Lærer Kirk, Herborg, 2, P. Vestergaard. Vorgod, 20, (Rejsegodtg.) K. F. U. M., Esbjerg, 6,20, ved Pastor Richter, Brejning 15. Ved Sekretær Henriksen, Tønder: Møde i Ringsted 10,65, Kværkeby 15,37, Glejbjerg 10,65, Mjolden 16,25. Ved Pastor Krarup-Hansen, Sønderborg: Ungdomsgudstjeneste i Hørup 23,25. Ved Pastor Holt, Aarhus: Møde i Eben-Ezer 24,12. Ved Sekretær Rasmussen, Esbjerg: Ungdomsmøde i Guldager 16. Ved Sekretær E. Sørensen. Silkeborg: Ungdomsmøde i Hinge 4,16. Ved Sekretær Blicher-Hansen, Hjørring: Møde i Agersted 20, Melholt 6,95, Østervraa 13, Vraa 17,50, Skibby

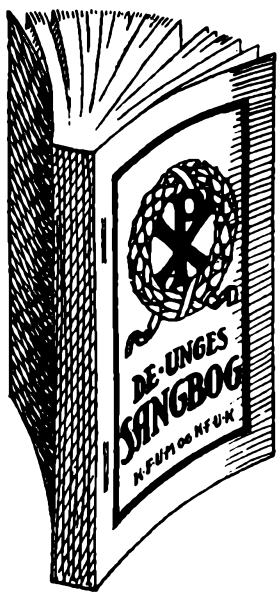

I Omslag
1,25
o
blødt Lærred
1,75
o
Shirting
2,25
o
m. Skindryg
3,25
o
I smukt
Skindbind
7,25

En fornem Gave er Ministeruendgaven paa Indiapapir, indbundet i smukt Helskindbind med Guldsnit. Pris: 7,50.

DE UNGES FORLAG

Ofrer vi i Landets Kirker · **lste Paaskedag** · Til K.F.U.M.s og K.F.U.K.s Arbejde.

ILLUSTRERET MISSIONSHISTORIE

EVANGELIETS SEJRSGANG
UD OVER JORDEN

AF STIFTSPROVST, DR. THEOL. **HENRY USSING.**

Denne Bog giver et historisk Udsyn over Missionens Udvikling gennem Tiderne og er for enhver, der ikke søger Specialkundskab men et Helhedsindtryk, ubestridt vor Litteraturs bedste Hjælpemiddel. Forfatteren har i den ny, tredie, Udgave underkastet hele Indholdet et indgaaende Gennemsyn og fuldstændig omarbejdet og forøget det sidste store Hovedafsnit „Vor egen Tid". Billedstoffet er delvis fornyet og stærkt forøget.

Komtesse *Henriette Knuth*, Formand for K. F. U. K., skriver:

„Med stor Glæde har jeg bragt i Erfaring, at Stiftprovst Ussings Missionshistorie: „Evangeliets Sejrsgang ud over Jorden" paany udkommer. Den Bog har altid forekommet mig at være en Guds Gave til den danske Menighed, og det er mit Haab, at *mange* — ogsaa *mange Unge* — nu vil abonnere paa den og hente Kundskab og Velsignelse af dens rige Indhold". —

Udkommer i 7 store maanedlige Hefter à 2 Kr. med et farvetrykt Kort over Religionernes Udbredelse. — Subskription modtages og en illustreret Subskriptionsindbydelse udleveres gratis i alle Boglader, hos Missionens Udsendinge og hos Undertegnede, Adresse: Vimmelskaftet 32.

Enhver, som indmelder Subskription paa 10 Expl., faar det 11te Expl. gratis.

KØBENHAVN — G. E. C. GADS FORLAG

PAASKE

A. Fibiger

Redigeret af Svend Rehling.

er udkommet. Heftet er udstyret af Viggo Bang, bringer to smukke Billedbilag og Bidrag af

Fr. Torm

Henry Ussing

V. Ammundsen

F. Fog-Petersen

Olfert Ricard

Chr. Ludwigs

Pris: Kr. 1,50.

Køb det til Højtlæsning i Paaskedagene, som Konfirmationshilsen eller til Venner, der ligger paa Hospitalet. — Heftet er en meget smuk Erstatning for dyre Blomster.

DE UNGES FORLAG.

DE·UNGES·BLAD

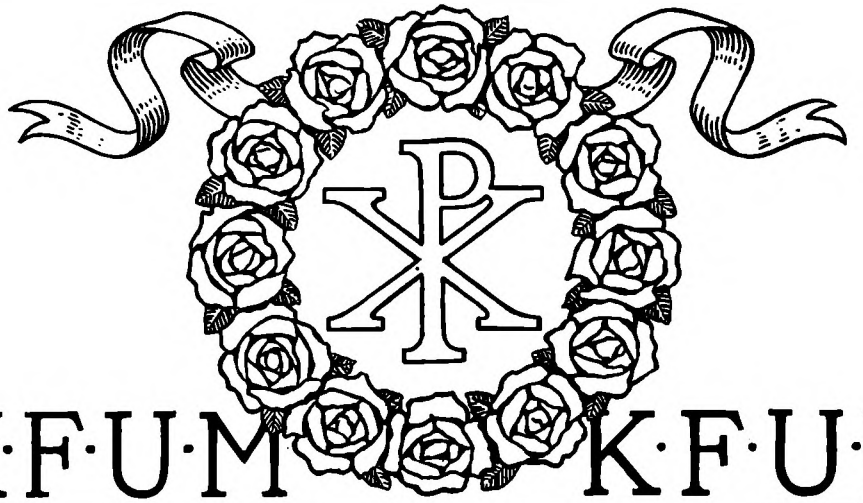

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 7 1. APRIL 1924 42. Aargang

HVOR ER HERBERGET, AT MESTEREN KAN HOLDE PAASKE?

Lukas 22, 7—14. Af Sekretær *P. Blomberg.*

DER var et Par Drenge i en Søndagsskole, som havde taget sig for at lære hver sit Bibelsprog. Den ene havde Juleenglenes Ord: Eder er i Dag en Frelser født, som er den Herre Kristus i Davids By (Luk. 2, 11). Den anden havde Paaskeenglens Hilsen til Kvinderne: I lede efter Jesus den korsfæstede. Han er ikke her; thi han er opstanden (Matth. 28, 5—6). Drengen, som havde Juleordet, holdt paa, at hans var det bedste; thi var Jesus ikke født, kunde han heller ikke dø og opstaa. Den anden hævdede, at hvis Jesus ikke var død og opstanden, nyttede det ikke, at han var født.

Søndagsskolelæreren, som de betroede sig til, viste dem af Ordet, hvorledes Jesu Apostle altid talte om Opstandelsen og den opstandne Frelser og fortalte dem tillige, at Guds Menighed fejrede Paaskefest *længe* før den begyndte at fejre Julefest, og for at ende deres Trætte lagde han dem paa Hjerte, at hverken *Jul* eller *Paaske* kunde hjælpe dem, hvis Herren ikke kom til at bo ved Troen i deres Hjerter.

For mange er det saaledes, at *Julen* har stor og *Paasken* ringe Betydning, det er dem nok, at Jesus er født. Den første Jul var der ikke Rum for Jesus i Herberget, men senere har der ofte ved Juletid været baade Husrum og Hjerterum for Herren, om end kun for en kort Tid. — Ved Paasketid var der god Plads for Herren, da han gik hernede; thi da Disciplene spurgte: Hvor er Herberget, at Mesteren kan holde Paaske?, stod der en stor Sal opdækket og rede (Luk. 22, 11—12). Senere har det ofte vist sig, at mange, som om Julen havde Rum for Jesus, ikke havde Plads, naar Paaskeklokken kimed mildt. Herrens Disciple gaar endnu Bud for ham med det gamle Spørgsmaal: Hvor er Herberget, at Mesteren kan holde Paaske? Er det Spørgsmaal trængt ind i dit Hjerte, har du forstaaet, at man kan ikke nøjes med Julesalmer og Julestemning, men at

> „efter Jul vi til en Paaske trænge,
> til Udgang af det mørke Dødens Land. —
> Har Livets Sol end skinnet nok saa længe,
> vi véd, vi ender paa en Skyggestrand".

Det er ikke blot Guds Menighed, men *Mesteren* selv, der spørger, om du har Hjerterum, saa han kan holde Paaske

hos dig. Ja, *Mesteren*, og han bærer Navnet med Rette; thi alt, hvad vi ikke kan mestre og magte, har han magtet. Vi kan ikke magte *Synden*, den tager Magten *over* os og tager Magten *fra* os, saa vi bliver værst mod os selv. Vi kan ikke magte *Døden*, om kort eller længe tager Forskrækkelsens Konge Magten fra os, som gaar til Døden, hvor vi gaar. Vi kan ikke magte *Djævelen*, hverken naar han kommer som den snigende Slange, den brølende Løve eller i Lysets Engels Skikkelse. Det skal du vide, og om du endnu ikke véd det, skal du erfare det med stor Smerte.

Men Mesteren fra Golgatha og Paaskemorgen har magtet alt. — Han har baaret alle vore Synder paa sit hellige Legeme paa Træet, han er kommet for at nedbryde Djævelens Gerninger (1. Joh. 3, 8), og han har brudt *Dødens* Baand og Lænker og har Dødens og Dødsrigets Nøgler (Aab. 1, 18). Derfor synger Guds Folk med jublende Glæde:

„Nu er der *Land* bag Dødens dunkle Strømme.
nu er der *Vej* igen til Livets Træ,
nu er der *Haab* for vore bedste Drømme,
og der er *Gensyn* i Guds Naades Læ".

Vil du naa til det *Land* bag Dødens dunkle Strømme, vil du frem ad den *Vej* til Livets Træ, og vil du eje det levende *Haab* om *Gensyn* i Guds Naades Læ, kan du ikke nøjes med at vide lidt Besked om Jul og Paaske, men maa svare et helt, udelt og fuldt Ja, naar det siges ogsaa til dig: Hvor er Herberget, at Mesteren kan holde Paaske? — Og gør du det, ja, var du saa blandt alle, der sorgfulde gaa, den aller elendigste vorden, var du saa knuget af Synd, at det var som Afgrund raabte til Afgrund, var du saa knuget af Sorg og sugende Savn, at det var, som om du aldrig mere kunde blive glad, faar du blot det *stille Møde* med den Mester og Frelser, som baade købte og døbte dig og som elsker dig *højere end alle dem, du har begravet*, skal du blive saa glad, at du omkap med alle Guds Børn skal vidne, fordi Guds Aand bevidnede det i dit eget Hjerte: Der er *Land*, der er *Vej*, der er *Haab*, der er *Gensyn* i Guds Naades Læ; thi *Jesus lever*. Og da har du *Paaske;* thi Paaske betyder *Forbigang*, og er du i Kristus og han i dig, da er det gamle forbigangent og alt er nyt (2. Kor. 5, 17). Nyt Liv, nyt Maal, ny Glæde og ny Kraft, og aldrig glemmer du den Stund, da den evige Verdensfrelser holdt Nadvere under dit Tag. — *Da fik du Paaske.*

MEDDELELSER

TAK FOR GOD HJÆLP siger vi til alle, som hjalp til med de store Opgaver, vi omtalte i Nr. 2.

Til vore nødlidende Brødre og Søstre i Tyskland indkom 7000 Kr., som er delt mellem M. og K. i Tyskland.

Til Hjælp for Børn i de af Krigen hærgede Lande (den store Landsindsamling 5. Februar) indkom over 325,000 Kr.

Alverdens Drenge 17. Februar. Dagen blev en Festdag de allerfleste Steder. Der indkom over 16,000 Kr.

KOLDING K. F. U. M. PAA DET HVIDE LÆRRED. Kolding K. F. U. M. har ladet fremstille en Film paa 100 m, der viser forskellige af Foreningens Sommeroplevelser baade blandt Ungdomsafdelingen i Sommerlejr og blandt de ældre paa Ferietur. Filmen er baade fornøjelig og smuk, saa den fortjener at kendes rundt om i Foreningerne, hvor man har Apparat til levende Billeder. Den faas til Leje for 5 Kr. samt Porto ved Henvendelse til Sekretær Johs. Rasmussen, K. F. U. M., Kolding. I et følgende Nr. skal vi vende tilbage til denne Sag.

EN NY GAVEBOG for Konfirmander har De Unges Forlag udsendt i disse Dage, nemlig Olfert Ricard: „Giv aldrig tabt", en Drengs Historie. Samtidig har Forlaget udsendt 7. Tusind af Peter Poulsens fængslende Bog: „Til Kamp, til Kamp" og 2den Aargang af det smukke Hefte: „Paaske".

KURSUS FOR KVINDELIGE MENIGHEDSARBEJDERE. Forberedelseskursus'et fra Februar til 15. Juni er nu i Gang. Det egentlige Kursus paa 10 Mdr. begynder 1. Septbr. med Under-

visning i Bibelkundskab, Troslære, Sjælelære, Kirke- og Missionshistorie m. m. Efter dette vil der yderligere blive et Forberedelseskursus paa 3 Mdr. i Efteraaret, hvor Undervisningen vil blive baade teoretisk og praktisk. Nærmere Oplysninger gives af Comtesse Henriette Knuth, Bülowsvej 5 B, Kbhvn. V. eller Diakonisse Mathilde Hansen, „Marthabo", Orla Lehmannsvej 3, Kbhvn. F.

„ALVERDENS DRENGE". Vi har Vidnesbyrd fra mange Steder i vort Land om, at Søndag d. 17. Februar blev en uforglemmelig Festdag for Drengene i K. F. U. M.s Ungdoms- og Yngsteafdelinger og i F. D. F. — Og Dagens økonomiske Resultat oversteg alle Forventninger. Der er indtil d. 17. Marts indkommet ialt 16,000 Kr., og der kan sikkert endnu ventes nogle hundrede Kroner.

Vore Drenge svigtede ikke Forventningerne, men viste, at de baade var i Besiddelse af Offersind og Kammeratskabsfølelse. Vi er saare taknemlige mod Gud, vore Drenge og deres Ledere for det smukke Resultat.

ADRESSEFORANDRINGER Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *Finderup:* Uddeler Emil Østergaard, Finderup pr. Herborg. *Tandslet:* Kristian Hansen, Adr. Jørgen Rasmussen, Tandskov pr. Tandslet, Als. *Andst:* Karetmager Reinhardt Torp, Andst *Børkop:* Snedker C. Olsen, Børkop. *Rødding:* Købmand Niels A. Berthelsen, Rødding pr. Skive. *Nordby:* Peter Christensen, Missionskurstedet „Fanø Strand", Nordby, Fanø. *Ringgive:* Gaardejer Anders Thomsen, „Stenagergaard" pr. Filskov. *Sejerslev:* Husmand H. C. Dinesen, Sejerslev pr. Nykøbing M. *Skjold:* Statshusmand Marius Rasmussen, Skjold pr. Horsens. *Søllested:* Smedesvend Harald Munk, Søllested. *Ingstrup:* Chr. Nielsen Christensen, Ingstrup pr. Saltum. *Thisted:* Farver Sneistrup-Christensen, Korsgade, Thisted. *Heltborg:* Tømrermester Carl Nielsen, Heltborg pr. Hurup. *Søborg:* Gaardejer Niels Peter Hansen, Firhøj. *Tørring:* Sadelmager A. Schmidt, Tørring. *Vejlby:* Boelsmand Morten Petersen, Vejlby pr. Røjle. *Vridsted:* Smedemester Henrik Rasmussen, Vridsted pr. Skive.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Auning:* Fru Bankdirektør Petersen, Auning. *Hjørring:* Husbestyrerinde Frk. Møller, K. F. U. M., Hjørring. *Resen:* Lærerinde Fru N. Holm, Resen vestre Skole pr. Struer. *Holmsland:* Frk. Kathrine Jørgensen, Kloster, Holmsland pr. Ringkøbing. *Aarslev:* Fru Marie Knold, Aarslev. *Agersted:* Sygeplejerske Bertha Nielsen, Agersted. *Boddum:* Syerske Frk. Johanne Petersen, Boddum pr. Hurup. *Brønderslev:* Fru Martha Mortensen, Adr. Smed Mortensen, Brønderslev.

NYE FORENINGER. Følgende K. F. U. K. er optaget i Landsforbundet: *Ø. Hjermitslev,* 21. Kreds, stiftet $^{30}/_{1}$ 1924 med 10 Medlemmer, Formand: Bestyrerinde Marie Mortensen, Missionshotellet, Ø. Hjermitslev pr. Brønderslev.

LANDSKONTORET I AARHUS

DET hænder undertiden, at der spørges: Hvad bestilles der i Grunden i Søndergade 9 i Aarhus? Til hvilken Nytte for vor Bevægelse er det store Apparat med et saadant Landskontor?

Da vi finder det rimeligt, at Foreningernes Medlemmer faar et lille Indblik i Landskontorets Virksomhed og Nytte, fremkommer nedenstaende Beretning.

Det er imidlertid vanskeligt med faa Ord at give et udtømmende Overblik over Virksomheden i Søndergade 9. Thi der er næppe to Dage Aaret rundt, der forløber ens og med det samme Arbejde.

Af praktiske Grunde er Landskontoret inddelt i følgende Afdelinger: 1) *Kassererkontoret,* hvor alle Ud- og Indbetalinger til og fra Fælleskassen finder Sted. Her føres ogsaa Regnskabet for „Ungdommens Vel", Landsudvalget for K. F. U. M.s Mission blandt Arbejdere, K. F. U. M.s Missionskomité, Udvalget for Søndagssagen, samt de særlige Virksomheder i Søndergade 9: „De Unges Forlag", „De Unges Blad", „Ungdomsarbejderen" m. m. 2) *„De Unges Forlag".* 3) *Ekspeditionen af Bladene:* „De Unges Blad", „Ungdomsarbejderen", „Væbneren", „Gymnasiastbladet" og „K. F. U. M.s Idræt". 4) *Hovedkontoret,* hvor Fremstilling og Udlevering af Tryksager (Medlems- og Gæstekort, Indbydelser o. l.) samt Emblemer foregaar. — Samt endelig 5) *Sekretariatet.*

Denne Artikel vil særlig omhandle *Sekretariatets Virksomhed,* og der ses her bort fra det Arbejde, der udføres af Sekretærerne for de til Landskontoret knyttede Virksomheder med egne Bestyrelser og egne Kasser: Korpssekretær for K. F. U. M.-Spejderne, Pastor Chr. Holt, og Missionssekretær for K. F. U. M.s Missionskomité, Jens Jensen.

Om Sekretariatets Virksomhed i al Almindelighed kan først nævnes: Korrespondance med nystiftede Foreninger, der

Generalsekretærens Kontor.

ønsker Optagelse i K. F. U. M.s eller K. F. U. K.s Landsforbund; Korrespondancen med de ca. 1300 Foreninger Landet over; Indsamling hvert Aar af Materiale fra alle disse Foreninger angaaende Medlemsantal, Bygninger, Pensionater, Sommerlejre, Biblioteker m. m., Udarbejdelse af dette Materiale til en samlet Statistik for Bevægelsen; Korrespondance med Kredsformænd, Sekretærerne og de mange Fritidsarbejdere; Raad og Vink angaaende Foreningsarbejdet; Udsendelse af Artikler og Meddelelser til Dagspresse og Tidsskrifter for at gøre Offentligheden bekendt med Ungdomsbevægelsens Maal og Midler; Tilrettelægning og praktisk Gennemførelse af K. F. U. M.s og K. F. U. K.s store Landsmøder (hvert andet Aar); M.s og K.s Landsledermøder, Møder for Kredsbestyrelsesmedlemmer, Sekretærsommerlejre og Sekretærmøder, Møder for M.s og K.s Pensionatshusmødre o. s. v.; Planlægning og Ordning af udenlandske Gæsters og Taleres Ophold og Møderejser i Danmark, som f. Eks. i Løbet af det sidste Aar: Sekretær Sakkeus fra Estland, Generalsekretær, Dr. Karl Fries fra Genf, Sekretær I. A. Van Dis fra Amerika, Oberst E. Melander fra Sverrig; Ledelse af forskellige særlige Kampagner, som f. Eks. i denne Vinter: Indsamlingen af Pengehjælp til K. F. U. M. og K. F. U. K. i Tyskland, Kampagnen d. 17. Februar til Fordel for K. F. U. M.-Arbejdet blandt „Alverdens Drenge", Indkvartering af tyske Sekretærer til et Rekreationsophold i Danmark. Hertil kommer Korrespondance med K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Verdensforbund; Tilrettelægning af Danmarks Deltagelse i Verdensstævner, som f. Eks. Pörtschach-Konferencen i 1923; Indsendelse af Beretninger til Verdenskontorerne. Herunder kunde endnu nævnes Sekretariatets særlige Afdeling for Byggesager, Afdelingen for Foreningstryksager, Lysbilleder m. m., samt endelig Mødesekretariatet, der i Aaret 1923 har truffet Ordning af ialt 273 Ungdomsmøder ud over det hele Land alene ved K. F. U. M.-Sekretærerne.

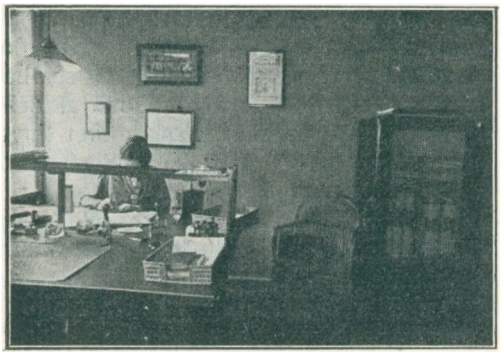

Kasserer, Frk. Frandsens Kontor.

Forretningsfører Christensens Kontor.

En væsentlig Del af ovennævnte Opgaver (f. Eks. Bearbejdelse af Indberetninger, Statistik, Sekretærlejres og Landsledermøders Arrangement, Van Dis' og Melanders Besøg, Hjælpen til Tyskland, tyske Sekretærers Indkvartering, Byggesager, Lysbilleder, Mødesekretariat og Pensionskasse) varetages af Kontorchef *P. Poulsen.*

Gennem Sekretariatets Virksomhed tilrettelægges Fællesbestyrelsens Arbejde og udføres dennes Beslutninger.

Alle Sager af nogen Vigtighed gaar først til Behandling i Sekretariatet ved et af dettes Sekretariatmøder, som afholdes to Gange om Maaneden; der behandles gennemsnitlig ca. 30—40 Sager paa hvert

saadant Møde. — Alle Sager, som Sekretariatet ikke føler sig bemyndiget til at afgøre paa egen Haand, gaar derefter henholdsvis til K. F. U. M.s eller K. F. U. K.s Forretningsudvalg. K. F. U. M.s F. U. alene behandlede i 1923 ialt 347 Sager. — Forretningsudvalgene vedtager i hvert Tilfælde, om en Sag kan afgøres her eller skal gaa videre til Fællesbestyrelsen. Fællesbestyrelsen afholder Møde to Gange om Aaret (hver Gang en hel Dag), og Dagsordenen for Fællesbestyrelsesmøderne omfatter i Reglen ca. 60—80 Punkter. Omraadet for alle disse Sager spænder lige fra Danmarks Forhold til de forskellige Spørgsmaal, fremsat af Verdenskomitéen, til Sekretærantagelser, Sekretærlønninger, Fælleskassens Økonomi o. s. v.

At alle disse Sagers Ordning medfører *en meget udstrakt Korrespondance* siger

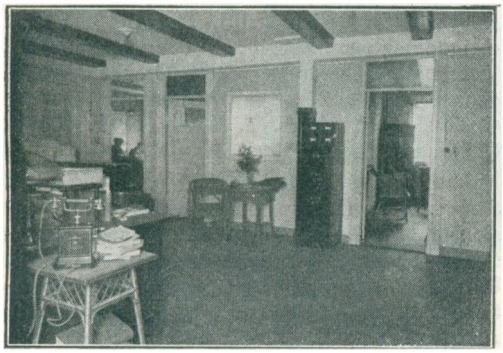

Sekretariatets Ekspeditionskontor.
Dørene i Baggrunden fører ind til (fra venstre til højre) Kassererkontoret, Frk. Frandsens Kontor og Korpssekretær Holts Kontor.

sig selv. En Statistik over den indgaaede Post har vist, at der — foruden Pengeforsendelser, Pakker, Tryksager o. l. — daglig til Kontoret ankommer ca. 70 Breve, svarende til *ca. 21,000 Breve pr. Aar.*

Sekretærernes Arbejde falder væsentlig i tre Dele: 1) *Det hjemlige Kontorarbejde* i Fællesbestyrelsens Tjeneste, som det i det foregaaende er skitseret, 2) *Bestyrelses- og Udvalgsarbejde,* idet det er ordnet saaledes, at Landskontoret saavidt muligt er repræsenteret gennem en af sine Sekretærer i ethvert af de forskellige Landsudvalg og Komitéer, som er nedsat af Fællesbestyrelsen, samt 3) *Rejsearbejdet.*

Bestyrelses- og Udvalgsarbejdet. Foruden at alle Sekretærerne deltager i de

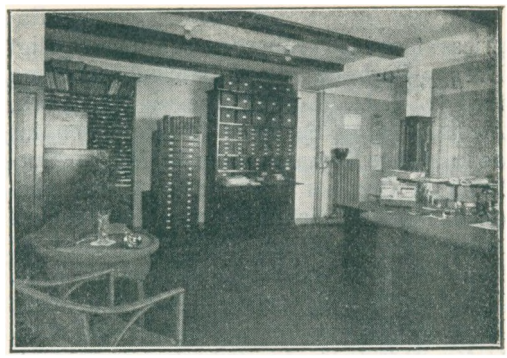

Sekretariatets Ekspeditionskontor.

ca. 24 Sekretariatmøder, 4—6 Forretningsudvalgsmøder og 2 Fællesbestyrelsesmøder aarligt, er dette Arbejde saaledes fordelt iblandt dem:

Olaf Jessen sidder i „Ungdommens Vel"s Bestyrelse, i Bestyrelsen for „Den udvidede Højskole" i Haslev (Fmd.), Komitéen for de kristelige Seminaristmøder, K. F. U. M.s Missionskomité, Landsudvalget for K. F. U. M.s Arbejdermission, Bestyrelsen for K. F. U. M.s Seminarium, Hovedbestyrelsen for K. F. U. M.s Idrætsforbund, Hjælpeudvalget for Byggesager indenfor K. F. U. M. og K. F. U. K. — Han sidder desuden i følgende Bestyrelser: Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark, „Dansk Kirke i Udlandet", Dansk Kirkefond, Kvindeseminariet i Aarhus, Diakonskolen i Aarhus, Hoptrup Højskole samt det københavnske Kirkefonds Hjælpeindsamling.

Kama Herrmann er korresponderende Sekretær for K. F. U. K.s Forretningsudvalg og for Fællesbestyrelsen i Sager, der angaar K. F. U. K. Hun er ligeledes Medlem af Bestyrelsen for „Derude" og af Udvalget for Kursus for K. F. U. K.-Sekretærer.

Sekretariatets Ekspeditionskontor.

Harald Jessen er Fællesbestyrelsens Repræsentant i Hovedbestyrelsen for Frivilligt Drenge-Forbund og i Hovedbestyrelsen for K. F. U. M.-Spejderne i Danmark, Medlem af og Sekretær for Komitéen for de kristelige Sommermøder for Manufakturlærlinge (og har i de sidste 3 Aar ledet disse Møder), Sekretær for Udvalget til Afholdelse af aarlige Sammenkomster for Pensionatshusmødre i K. F. U. M. og K. F. U. K. (og har de sidste 4 Aar ledet disse Møder), Sekretær for K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Fritidsudvalg, Sekretær for Udvalget for „Alverdens Drenge". Han er desuden korresponderende Sekretær for K. F. U. M.s Forretningsudvalg og for Fællesbestyrelsen i fælles Sager og Sager, der angaar K. F. U. M., Medredaktør af „Ungdomsarbejderen", Medlem af Bestyrelsen og Forretningsudvalget for K. F. U. M. i Aarhus samt af Divisionsraadet for K. F. U. M.-Spejdernes Aarhus-Division.

Svend Rehling er Formand for Landsudvalget for K. F. U. M.s Gymnasiastarbejde (og har i de sidste Aar hvert Aar ledet et af Gymnasiastsommermøderne), Sekretær for Komitéen for de kristelige Sommermøder for Seminarister (og har i de sidste 3 Aar ledet disse Møder), Medlem af Bestyrelsen for „Den udvidede Højskole", Haslev, og Udvalget til Fremme af Bibelstudiet i vore Foreninger. Han er desuden Leder af Bogcirkulationsmappe blandt K. F. U. M.s Sekretærer og Redaktør af „Gymnasiastbladet", „De Unges Julebog" og Heftet „Paaske".

Rejsearbejdet. Sekretærernes Rejsearbejde kan bedst illustreres ved Gennemgang af en enkelt Maaneds Møderejse:

Olaf Jessen har i Februar besøgt følgende Steder: Rødding i Salling (Ungdomsgudstjeneste og Ungdomsmøde)' Krejbjerg (Ungdomsgudstj.), Karby (Ungdomsgudstj.), Kolding (K. F. U. M.s 40 Aars Jubilæum: Festgudstjeneste, Drengemøde og Jubilæumsfest), Bække (Ungdomsgudstj.), Greis (Ungdomsgudstj.), Øster Nykirke (Ungdomsgudstj.), Tørring (Ungdomsgudstj.), Odense (Repræsentantmøde for K. F. U. M.s Idrætsforbund for Danmark: Gudstjeneste), Søllinge (Ungdomsgudstj.), Kirke Hyllinge (Ungdomsgudstj. med efterfølgende Fest i Missionshuset), Nordrup (Ungdomsgudstj.). En Gudstjeneste i Viborg blev ikke afholdt paa Grund af Sygdom.

Kama Herrmann har i Februar besøgt følgende Steder: København (Udvalgsmøde), Rudkøbing (K. F. U. K.-Møde), Svendborg (K.-Møde), Hesselager (K.-Møde), Nyborg (K.-Møde), Ørbæk (K.-Møde), Ringe (Møde for K. F. U. M. og K. F. U. K.), Næstved (K. F. U. K. og Ungdomsafdelingen), Vordingborg (Ungdomsuge), Præstø (K.-Møde), Everdrup (Møde for K. F. U. M. og K. F. U. K.), København (Møde i Fredens K. F. U. M.), København (Udvalgsmøde), København (Møde i Hovedforeningens 17—20 aarige).

Harald Jessen har i Februar besøgt følgende Steder: Frederikshavn (Gudstjeneste og Møde paa K. F. U. M.), Suldrup (Gudstjeneste), Rodsted (Ungdomsmøde), Torslev (Gudstjeneste), Aabybro (Ungdomsgudstj.), Fjellerup paa Fyn (Ungdomsgudstj.), Søllinge (Ungdomsgudstj.), Vissenbjerg (Ungdomsgudstj.), Grenaa („Alverdens Drenge"), Spørring (Missionsuge), Aarhus (Lederskole for K. F. U. M. og K. F. U. K.), Dallerup (Gudstjeneste).

Svend Rehling har i Februar besøgt følgende Steder: Sorø (Ungdomsmøde), Havdrup (Missionsmøde), Tune (Gudstjeneste), Vaalse (Gudstjeneste samt Ungdomsmøde), Slagelse (K. F. U. M.s 37-aarige Fødselsdag: Ungdomsgudstjeneste samt Jubilæumsfest paa K. F. U. M.), Aarhus K. F. U. K. (Bibeltime), Gl. Rye (Gudstjeneste), Aarhus (Lederskole for K. F. U. M. og K. F. U. K.), Horsens (fælles Maanedsmøde for K. F. U. M. og K. F. U. K.), Vejle (Offerdag for Vejle K. F. U. M. og K. F. U. K.: Højmesse samt Aftenmøde i Missionshuset), Thyregod (Ungdomsgudstjeneste).

En Del af Sekretærernes Tid gaar paa nyttig og glædelig Maade med til de mange velkomne Besøg, der mellem Aar og Dag aflægges paa Landskontoret af Sekretærer, Kredsformænd, lokale Formænd og andre Ungdomsarbejdere og Venner af Ungdomssagen. Og Landskontoret har sikkert ogsaa derigennem bragt megen nyttig Hjælp.

MISSIONÆR P. NØRGAARD

der nu i en Aarrække har gjort Tjeneste paa Missionsmarken i Kina som K. F. U. M. Sekretær, vil — naar han til Sommer for tredie Gang rejser ud — blive udsendt som Missionær til Petune, hvor han foruden det meget andet Missionsarbejde særlig skal tage sig af Børnene og de ganske unge.

I dette Arbejde vil Missionær Nørgaard i Henhold til Forslag fra Missionskomitéen og eget Ønske og efter Forhandling med D. M. S. komme til at sortere helt

under D. M. S.s Bestyrelse. Men Komitéen vil dog bevare den aandelige Forbindelse med dens mangeaarige trofaste Udsending og har tilbudt indtil videre at udrede Halvdelen af hans Pengeløn samt betale Halvdelen af hans Udrejseudgifter.

Idet vi takker Missionær Nørgaard for hans lange Tjeneste i K. F. U. M., ønsker vi ham og hans Hustru Guds rige Velsignelse til den nye Gerning i Petune.

Vi tvivler ikke om, at Nørgaards mange Venner indenfor K. F. U. M. ogsaa i den nye Gerning vil følge ham med deres Forbøn.

Jens Jensen.

VORE HENSOVEDE

MED Seminarieforstanderinde, Frøken Astrid Blume, har den kristne Ungdomsbevægelse mistet en af dem, der ved sin betydningsfulde daglige Gerning var med til at bære den frem. Vi vil savne hendes Indflydelse, og vi takker Gud for hendes Hjælp. For den, der kun traf hende sjældnere, var hun ikke let at lære nærmere at kende, men man fik et Indtryk af hendes villende Personlighed, som bliver. Hun arbejdede for at dygtiggøre unge Kvinder til en Lærerindes Gerning, og hun arbejdede for noget endnu mere: for at hjælpe sine Elever til at afgøre sig for Herren. Dette forstod de unge, som kom til Aarhus Kvindeseminarium, og i „Kristeligt Dagblad" har en af hendes gamle Elever givet Udtryk derfor.

Ved Frøken Blumes Død er der blevet en tom Plads i de faa Arbejderes Rækker, en Plads, som vi haaber, Gud véd at fylde.

Men vi vil bevare Mindet om Frøken Blume.

Manon Jacobsen.

VALUTASPØRGSMAALET

Af Sekretær i Kristelig-socialt Forbund, Sognepræst *Chr. Norlev*, Askø.

For at forstaa Valutaspørgsmaalet

maa man først og fremmest forstaa, hvad Penge er:

Penge er enten en Vare eller en Anvisning paa en Vare.

Handel er altid: *Vare for Vare.* Vi sælger Varer, som vi har fremstillet, men ikke har Brug for, for at faa Varer, som andre har fremstillet, og som vi har Brug for. Det vilde imidlertid blive forfærdelig besværligt, hvis f. Eks. en Landmand, der havde Brug for: Tøj, Petroleum, Kaffe, Sukker og Tobak, for at faa disse Ting skulde finde forskellige Mennesker, som havde dem, og som tillige havde Brug for: Smør, Flæsk eller Æg, som Landmanden kunde tilbyde i Stedet. Det vilde maaske være endnu besværligere, hvis en Arbejdsmand, der kun har sin Arbejdskraft at sælge, skulde finde Folk, der havde de Varer, han ønskede, og tillige havde Brug for en Arbejdsmand i nogle Dage.

For at lette Handelen har vi lavet hele det moderne Penge- & Kreditsystem. Det betyder billedlig talt, at alle, der har noget at sælge, enten det er Varer eller Arbejdskraft, bærer dette hen i een stor Bunke, som vi kan kalde Varefonden. Til Gengæld faar de enten en bestemt Vare-

mængde, der øjeblikkelig udleveres, eller nogle Papirer, der giver Ret til efter frit Valg straks eller senere at faa en bestemt Varemængde, af hvad Art man end ønsker.

For at der kan blive Retfærdighed i Forholdet mellem de Varer eller den Arbejdskraft, der indleveres, og det, man skal have til Gengæld, *maa det, der indleveres, først og fremmest vurderes.*

Dette er alle Dage sket ved, at man har vurderet det efter en eller anden bestemt, godt kendt og let sælgelig Vare. Det indleverede vurderedes f. Eks. til en bestemt Mængde Korn, som straks udleveredes. Saa kunde man efter Behag selv spise det eller bruge noget af det eller det hele til at købe andre Varer for. I Oldtiden brugte man til denne Vurdering Kvæg. Vort Ord *Penge* stammer fra det latinske *pecus*, der betyder Kvæg.

Man fandt tidligt paa at bruge de ædle Metaller, Guldet og Sølvet, til denne Vurdering. Deres Egenskaber gjorde dem særlig egnede hertil. De var *værdifaste, let delelige og transportable.* Det vil sige, de havde nogenlunde ens Værdi blandt alle Kulturfolk, og deres Værdi holdt sig saa temmelig uforandret fra Aar til Aar, saa man kunde føre sine Køberettigheder hvorhen man vilde, og gemme dem til senere Tider, hvis man ikke havde Brug for dem straks.

Hvad forstaas ved Guldmøntfod?

Vi havde her i Danmark før Krigen Guldmøntfod. Det betød nemlig, at alle Varers og al Arbejdsydelses Værdi skulde vurderes i Guld. Guldet blev udmøntet i Pengestykker, der skulde indeholde en bestemt Vægt af Guld. Af 1 Kilogram fint Guld udmøntedes 2480 Kr. I en Guldtikrone var der altsaa 4,03 gr rent Guld. Naar vi sagde, at en Vare var 10 Kr. værd, mentes altsaa, at den var lig Værdien af 4,03 gr rent Guld.

Guldet kunde vi saa enten selv beholde eller bruge det til at købe andre Varer for. Vi saa dog meget lidt til det; thi der betaltes i Reglen med de Pengesedler, som Nationalbanken udstedte som Anvisninger paa dens Guldbeholdning. Saalænge vi var sikre paa at kunne faa Guld for dem, var de jo lige saa gode som Guldet selv.

Man kunde selvfølgelig godt have undværet Guldet; thi det har vi jo ikke ret megen Brug for, og blot vi er sikre paa at kunne faa de andre Varer, vi har Brug for, vil vi jo aldrig bryde os om at se Guldet.

Hovedsagen ved det moderne Pengevæsen er,

at der ikke udstedes flere Anvisninger, i Form af Pengesedler eller andre Papirer, paa den samlede Mængde Varer & Arbejdsydelse, end der kan tilføres. Hvad der forbruges af Varer & Arbejdskraft, maa betales med Varer & Arbejdskraft, ellers lever vi paa Kredit og maa en Dag gaa fallit.

Man kunde vel regulere Seddeludstedelsen og dermed Købeevnen efter Tilførslen, d. v. s. efter Produktionen, men det er mest betryggende at have Guldmøntfod, dels fordi man helst skal have noget bestemt at vurdere alt efter, og dels fordi man derved kan opnaa en automatisk Regulering af Seddeludstedelsen; thi hvis Nationalbanken var noget rundhaandet med sin Kreditgivning og kom afsted med at udstede for mange Anvisninger, vilde der blive brugt mere, end der produceredes, og især Udlændinge vilde hurtigt føle sig utilfreds med de danske Varemængder, de kunde faa for Pengesedlerne, og vilde forlange at faa Guld, som de kunde bruge til i andre Lande at købe de Varer, de ønskede til Gengæld for dem, de solgte os. Naar der derved gik Svind i Guldbeholdningen, *maatte* Nationalbanken nødvendigvis bremse Kreditgivningen; thi Banken skulde jo ifølge Loven have en bestemt Guldmængde i Forhold til Seddelmængden, og hvis alt Guldet blev den afkrævet, vilde dens Seddeludstedelse bryde helt sammen.

*

Ved Krigens Begyndelse blev der givet en — sikkert grundlovstridig — Lov om, at

Nationalbanken kunde nægte at indløse sine Sedler med Guld.

(Da Grundloven sikrer Ejendomsretten, maa det være uforsvarligt, at Rigsdagen giver Banken Lov til at tilsidesætte de Forpligtelser, den har paataget sig ved Løftet om at indløse Sedlerne med Guld).

1. Derved kom al Vurdering af Varer og Arbejdskraft til at hvile paa et Skøn; thi vi havde ikke mere Guldværdiens fa-

ste Maalestok. Resultatet var, at Priserne kom til at svinge voldsommere, end de ellers vilde gjort.

2. Der var ikke mere nogen Regulator paa Nationalbankens Kreditgivning. Den kunde uden Hensyn til sin Guldbeholdning udstede Pengesedler og andre Anvisninger. Og der blev baade under og efter Krigen udstedt mange flere Anvisninger end vor Produktionsevne svarede til. Dels blev der pr. Kassekredit ydet store Laan til Staten, der til Dækning skaffede — ikke Varer men Statsobligationer, d. v. s. Papirværdier, og dels blev der i Gullaschaarene af alle vore Banker ydet Laan paa Spekulationsværdier, d. v. s. paa noget, som man haabede vilde blive virkelige Vareværdier, men som i mange Tilfælde ikke blev det.

3. Vore Pengesedlers Værdi kom til at bero paa Skøn og blev meget usikker. Efterhaanden som det blev tydeligt, at vi havde forbrugt flere Varer, end vi fremstillede, og fremstillet flere Penge-Anvisninger paa Varer, end vor Varefremstilling berettigede os til, maatte Følgen blive, at vore Penge-Anvisninger — vor Krone — blev mindre og mindre værd. De, som sælger os Varer, vil selvfølgelig have Varer til Gengæld. Kønt Papir kan de faa nok af.

4. Opsparede Kapitalers Værdi formindskedes og blev usikker. Følgen er Kapitalflugt, som betyder, at danske Borgere søger at gøre deres Kapital sikker ved at anbringe den i fremmede Landes mere stabile Penge.

Vejen ud af Valutamiséren er:

1) værdifaste Penge og 2) Sparsommelighed.

Pengenes Værdi maa sikres, saa Folk føler sig sikre paa, at de virkelig har og beholder den Værdi, som de lyder paa. Det er uomgængelig nødvendigt, hvis vi skal have Orden i Tingene. Der gives intet andet Middel dertil end Genindførelse af Guldmøntfoden. At kræve at Nationalbanken skulde indløse sine Sedler til 100 pCt. i Guld, vil sikkert betyde Bankens Fallit, saa vi maatte oprette en ny Bank. Det kunde vi vel komme over, men det blev en kedelig Overgang. Den lempeligste Form vilde nok være at kræve, at Banken skulde indløse Sedlerne med ca. 70 pCt. Guld. Det vilde den kunne. Saa kan vi siden drøfte, om vi skal gaa tilbage til den gamle Krone eller lave en ny omtrent af samme Størrelse som Guldfrancen. Men værdifast maa Kronen gøres.

Med en værdifast og indløselig Krone er Nationalbanken tvunget til at føre en rationel Kreditpolitik. Havde den tidligere været tvunget dertil, havde vi ikke behøvet at overveje saadanne Sparsommelighedsforanstaltninger som: Guldtold, Importregulering, Luksustold og lignende. Det maa anses for ret sandsynligt, at disse Foranstaltninger er overflødige overfor en værdifast Krone, og det er givet, at de som Valutafonden meget let bliver Nul og Nicht, hvis Kronen ikke gøres værdifast.

* * *

I ovenstaaende Artikel, som vi har tilladt os at gengive her efter „Dansk Ungdom", gør Forfatteren sig til Talsmand for de samme Anskuelser som Byskov: *En ærlig dansk Krone.*

Om det saa er den eneste sikre Vej fremad, faar de lærde afgøre og de er naturligvis her — som altid — uenige; men en almindelig Lægmand vil finde en Tankegang som denne baade sund og fornuftig og forstaaelig.

Een Ting er man imidlertid fra alle Sider enig om, og det er Nødvendigheden af, at vi alle nedsætter vort Forbrug det mest mulige.

Det er jo mange Millioner, som hver Uge eller Maaned betales i Løn til Ungdommen, saa det er naturligt, at vi ogsaa i de unges Kreds tænker paa disse alvorlige Ting.

Regeringen har udtalt, at hvis enhver Mand og Kvinde vilde indskrænke sit Forbrug, behøvede vi ingen Valutaforanstaltninger, men den har ogsaa sammen med mange andre udtalt, at den tror ikke, at det danske Folk frivilligt vil spænde Livremmen ind.

Men mon ikke den alvorlige Stilling, vort Land nu er i, vil kalde den troende Ungdom frem til at gøre sin Pligt frivilligt og med Glæde.

Gid vi rigtigt kunde se, hvor nødvendigt det er, at vi alle sparer.

Det betyder for det første, at vi maa undgaa alle unødvendige Udgifter: Sommertøjet maa holde en Sommer endnu, Tobaksforbruget og Chocoladespisningen

indskrænkes med mindst Halvdelen eller afskaffes helt, o. s. v. Vi opnaar derved at gavne os selv; thi saa faar vi en Spareskilling og denne Spareskilling gør det muligt for os at give mere til Guds Rige, og naar noget af den anbringes i Sparekassen, bliver den en Hjælp til vor Fremtid; men den gavner ogsaa vort Land; thi alle disse Spareskillinger flyder fra alle Sparekasser sammen i een stor Beholder og danner saaledes en Kapital, der baade kan hæve Kronens Værdi og kan anvendes til at styrke eller begynde sunde nationale Foretagender. Altsaa: den 25 Øre, vi *ikke* bruger til Tobak, bliver til en Spareskilling, der betrygger vor Fremtid, gavner vort Land, hjælper Guds Rige fremad og gør baade den Krone, vi giver ud, og dem, vi har i Sparekassen, mere værd.

Er det ikke store Ting, det her drejer sig om? Kan vi ikke alle bede Gud give den danske Ungdom en sund Sparsommelighedens Aand?

Men foruden at spare, maa vi omlægge vort Forbrug, saaledes at vort Hovedforbrug bliver *dansk Mad, danske Varer og danske Klæder.*

I Stedet for Risengrød spiser vi Sødgrød, lavet af dansk Byg og dansk Mælk, bliver der saa Raad til en lille Klat Margarine i Midten, er det saa herligt, at vi hverken behøver Sukker eller Kanel dertil, i Stedet for fineste engelske Klæder bruger vi danske Klæder, i Stedet for indførte Silkestrømper beder vi Kæresten strikke os et Par solide danske Sokker, o. s. v.

Paa den Maade hjælper vi ogsaa til at forbedre den danske Krone.

Og saa maa vi ikke sige, at den enkelte udretter saalidt; det er sandt nok, hvis den enkelte staar alene; men bliver vi mange, der hver vil give sit Bidrag baade til at spare og til at omlægge vort Forbrug, skal det nok mærkes.

Nu nærmer vi os Valdagen. Det er en alvorlig Tid for vort lille Land; da viser det sig klart, hvad vi véd forud, at vi i hvert Fald *ikke er et enigt Folk.* Og vi véd, at Enighed gør stærk og Uenighed gør svag. Men lad saa alle troende unge blive enige om at gaa Bønnens Vej, at bede for vore troende Rigsdagsmænd, at de ikke vil lade sig rive med af den hule Valgrummel, men ved Saglighed og Ærlighed og Stilhed ære Guds Navn ogsaa ved Vælgermøderne, bede Herren tage ogsaa denne Tid i sin Haand og føre det gode frem til Sejr, til Velsignelse for vort Folk og Land.

HVOR LIGGER MIT KALD?

Af Professorinde *Ingrid Ulbricht*, København.

IKKE én, men mange unge Kvinder gaar med det Spørgsmaal i deres Sjæl — og søger langt borte det, der maaske ligger saa nær.

Lad mig med disse Linier faa Lov til at henvise til en Gerning, som, forunderlig nok, forholdsvis faa tager op, skønt den sikkert indeholder det Kald, der gaar ud til mange, men som de ikke har Mod til at gribe. Jeg tænker paa *Diakonissegerningen*, og jeg vil denne Gang gerne lægge denne, som den øves paa og fra *Sankt Lukas Stiftelsen*, særlig varmt hen til vore unge, troende K.er.

Skaf jer *Aarsberetningen*, som lige er udkommet, og som man gerne sender jer gratis, og jeg er sikker paa, I ved at læse den, vil forstaa, det er en velsignet Gerning at være *Lukas-Søster.* Men synes I, I gerne vil vide mere, saa kom til os, som kender og holder af Sankt Lukas, og jeg tror, I af os alle vil høre, at dér er godt at være, og at dér dannes nogle af de stærke, rene Kvinder, som Kristus har Brug for, og til hvem I gerne vil høre. Man møder saadan klar *Afgjorthed* paa Sankt Lukas, noget af det, som kendetegner de Mennesker, der gerne vil lægge deres Liv *helt* ind under Gud. Derfor møder man ogsaa saa megen *Glæde* dér, den Glæde, som fylder det Menneske, der véd: „Jeg er, hvor Gud har sat mig, og jeg véd, han har Brug for mig netop her, hvor jeg staar". Jeg véd, hvis I, kære K.er, rigtig kendte det Liv, som leves indenfor *det* Hjems Mure, saa vilde mange af de underlige Forestillinger, I har om, at det er tvungent og trangt at være Diakonisse, eller hvad I nu tænker, helt svinde, og I skulde se paa det som en stor Naade, hvad det jo ogsaa er, at faa Lov til at tjene Gud som Lukas-Søster.

Og husk paa, alle Evner kan bruges i den Gerning, Aandens og Haandens, Hjertets og Forstandens. Der gives Lejlighed til at bringe Lys ind i mørke Hjem og i forsømte Barnesjæle, til at pleje Syge, lindre Nød og foruden meget andet til det store, rige, at hjælpe Mennesker til at leve og dø med Kristus.

Ikke sandt, det er en Gerning, som er værd at tage op?

Hvor vil jeg ønske, at Søsterskaren paa Sankt Lukas Stiftelsen maa vokse saa stærkt gennem Tilgang fra vore K.er, at naar det nye Hjem, som jeg er vis paa, Gud snart giver dette vort Lands Diakonissehus — for det vil vi jo alle være med til at bygge — staar færdigt, der da maa være Søstre nok til at tage alle de nye Opgaver op, som dér skal løses.

PAASKE

DE UNGES FORLAGS PAASKEHEFTE

Redigeret af *Svend Rehling*. — Pris 1 Kr. 50 Øre.

BLANDT de Paaskehefter, som i Aar er udsendt, indtager dette statelige Hefte uimodsigeligt Pladsen som Nr. 1. Det er meget smukt udstyret fra Forlagets Side med prægtige Tegninger og Vignetter af Viggo Bang og med Gengivelser af skønne gamle Paaskebilleder. Alene ved at blade det igennem faar man en festlig Hilsen fra Paaskens store, dybe og rige Indhold. Fordyber man sig saa i de enkelte Artikler, bliver dette Indtryk yderligere befæstet; hver Forfatter har ydet sit bedste for at vinde Rosenkrans om Langfredagens bitre Lidelser og for at vise os Opstandelsesbudskabet i hele dets Rigdom. Biskop *Ludwigs* giver et Digt om „De usyrede Brøds Fest", *Olf. Ricard* skriver om „De tre Riger", Sognepræst *Fog-Petersen* om Langfredag, Biskop *V. Ammundsen* om Kristi Opstandelses Kraft, Stiftsprovst *Ussing* om „Et Paaskeminde fra Jerusalem" Professor *Torm* om „Jødisk og kristelig Paaskefest" og endelig giver Pastor *Fibiger* en Fortælling: *Korsbyrd*, som sikkert vil vække Opsigt og muligvis ægge til Modsigelse; men interessant er den.

Saadan er i korte Træk Indholdet. Men køb nu selv dette Paaskehefte eller send det som Foræring til en Ven eller til en, der er lænket til Sygelejet.

Det vil blive vel modtaget og bringe Velsignelse med sig.

FRA ARBEJDSMARKEN

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

Et „Broderforbund".

Da jeg var Student, var der et Ideal, som ofte kom til at staa for os: noget med en broderlig Sammenslutning med det Maal at bringe Hjælp til dem, som er kommet paa Livets Skyggeside — bringe Lys fra ham, som selv er Lyset, og som er den eneste, der kan lyse op i denne Verdens Mørke. Det var meget *uklare* Tanker, jeg gjorde mig den Gang; og jeg spejdede forgæves gennem mange Aar efter Veje, ad hvilke dette Ideal skulde kunne virkeliggøres.

Først da *Diakonsagen* for snart 5 Aar siden blev bragt hen til os — og det paa en saadan Maade, at vi ikke kunde komme udenom den — begyndte jeg at forstaa, hvad Gud vilde med dette. Og nu er da *vore Diakoners Broderforbund* ved at blive dannet. Maalet er stort: at bringe timelig og aandelig Hjælp til alle de lidende i vort Land — ja, helt ud paa Missionsmarken — overalt, hvor denne Hjælp bedst og naturligst ydes af *Mænd*. Det er ikke en Række nye Institutioner, der skal oprettes, af dem har vi saa nogenlunde, hvad vi behøver her i Danmark, men Maalet er: troende unge med den bedst mulige Uddannelse ud i de bestaaende Institutioners Tjeneste — paa Sindssygehospitaler, Aandssvageanstalter, Børnesagsinstitutioner, Sømandshjem, Redningshjem, Fattiggaarde og Alderdomshjem, ja, og saa en Genoprettelse af det gamle Menighedsdiakonat, saaledes som vi læser om det i Ap. G. 6. Kapitel.

Nu er altsaa Broderforbundet ved at blive dannet. Dets Mærke vil blive det gamle Malteserkors (overalt, hvor Diakonsagen er taget op, har man følt sig i Slægt med de gamle „Malteserriddere") med paatrykte Bogstaver: I. M. D. B. (Indre Missions Diakoners Broderforbund). Hvor dette Mærke ses, vil det altsaa betyde, at den, der bærer det, er Diakon fra Diakonskolen i Aarhus, er udgaaet med Eksamensdiplom herfra.

Lovene for Broderforbundet vil først blive vedtaget ved Aarsmødet i September og den første *kirkelige Indvielse* af Diakoner her fra vil finde Sted et Aar derefter. Men en stadig voksende Flok af „Brødre" vil i de kommende Aar udgaa fra Diakonskolen med Bøn om, at de maa faa Lov at være med til at sprede Velsignelse ud blandt dem, som trænger haardest. Gud ske Tak! *Johs. Hoff*, Læge og Forstander.

(Nyt Elevhold optages nu til Maj. Ogsaa saadanne, som *ikke* vil være Diakoner, kan gen-

nemgaa kortere eller længere Kursus paa Skolen. Nærmere Oplysninger ved Henvendelse til Læge Hoff, Diakonskolen, Aarhus).

30 Aars Jubilæum.

Den 25. Februar 1894 blev der i Seest ved Kolding stiftet en K. F. U. M. med Vejmand *Niels Madsen* som Leder. Allerede et Par Aar forinden havde han begyndt at samle de unge om Guds Ord, og som Formand for K. F. U. M. blev han ved at virke, indtil han ved 30 Aars Jubilæet den 25. Februar d. A. trak sig tilbage, — da var det netop hans 70 Aars Fødselsdag. — Selv om han nu er gammel og graa, er Ilden og Varmen den samme, og Kærligheden til Guds Riges Fremgang blandt de unge ligger ham stadig paa Hjerte.

Dagen fejredes ved en Kaffefest i Seest Missionshus, hvor Pastor *Dam*, Sekretær *Blicher-Hansen* og flere af de unge talte. Som Tak for trofast Arbejde blandt de unge modtog Jubilaren en Sølvskaal fra K. F. U. M.s Medlemmer. Selv afsluttede han Festen ved at fortælle flere opmuntrende Træk fra de forløbne Aar.

Glædeligt!

I Følge sidste Maanedsblad fra Flensborg har „De Unges Blad" nu 30 Abonnenter syd for Grænsen.

Et Festskrift.

Det er ikke saa længe siden, K. F. U. M. i Skjern fejrede sit 35 Aars Jubilæum og i den Anledning udsendte et smukt og fyldigt Festskrift. Mon det rigtigt er gaaet op for de fleste ar vore Medlemmer ud over Landet, hvor læseværdigt et Hefte der her er givet os?

Paa et halvthundrede Sider berettes først og fremmest selve Skjern K. F. U. M.s Historie — og skulde det ikke levende interessere os, hvad Vanskeligheder og Glæder de Brødre har haft gennem 35 Aar, fra de var en lille Vennekreds, hvor det gik paa Omgang mellem Ynglingene at fyre i Kakkelovnen og pudse Lamperne i Missionshusets Forsal, indtil de under Guds gode Haand blev en stor Flok og fik rejst deres eget Hus. Skulde det ikke gælde om os, at naar ét Lem glædes, da glædes de alle?

Men dette Festskrift er i Virkeligheden mere end lokal Historieskrivning. Det er tillige et Bidrag til Forstaaelse af hele vor hjemlige Bevægelses Historie, og det vil gaa mange ældre Medlemmer saadan, naar de læser det, at gamle Minder stiger frem i deres Tanker, Minder fra de Aar, da Ungdomssagen traadte sine Børnesko, da Forholdene var smaa og beskedne, men Broderkærligheden var brændende, og Frimodigheden til at vidne om den fælles Herre og Frelser var ivrig og frisk. Da mødtes de tidligt Søndag Morgen, længe før Kirketid, og holdt Bedemøde i Missionshusets lille Forgang og sang af „Troens rare Klenodie" og nævnte deres vakte eller lidende Kammeraters Navne for Guds Trone. Og Søndag Aften var Ynglinge og Piger sammen i et eller andet gæstfrit Hjem, hvor det nok kunde ske, at nogle maatte staa op helt ude i Entreen, men hvor Guds Aand var nær, og Samtalen drejede sig om de dybeste Ting, og mange Sange blev sungne.

Der kommer mange Tanker til en, mens man læser denne Bog, og paany slaar det en, i hvilken Grad Bøn og Bibel har været de to Søjler, der har baaret vor Bevægelse lige fra de første Dage og været dens lønlige Kraft.

De fortjener Tak og Opmuntring, som har gjort sig Ulejlighed med at samle saa smukt og lærerigt et Festskrift. Og naar man saa tilmed hører, at hele Bogen, som er pænt trykt og paa godt Papir, kun koster 1 Kr., og at den sælges til Fordel for Foreningens Byggefond, saa burde der ikke være ret mange Foreninger, som ikke skrev til Sekretær Brodersen, K. F. U. M., Skjern, og bestilte nogle Eksemplarer. Den, som vil have Ulejligheden med det, skulde nok faa dem solgt — og faa Tak til.

Svend Rehling.

Programmet for det nordiske K. F. U. K.-Møde,

der skal afholdes i Finland (rimeligvis i Nyslott) fra 1.—6. Aug., er nu lagt i Hovedtrækkene. Der bliver 3 Bibeltimer af Biskop v. Bonsdorff over Emnet: „Kristenlivets Paradokser". Tre Foredrag, nemlig: „Danmarks K. F. U. K.s Emigrant- og Velfærdsarbejde", „Psykologiens Plads i vort Ungdomsarbejde" og „Idræt" (Fysisk Fostran). Samt 5 Forhandlinger: „Maal og Midler i Ungdomsarbejdet", „Hvorledes finder og uddanner vi Arbejdere i K. F. U. K.", „Personligt Arbejde blandt unge Piger", „Arbejdet blandt Børn", „Vort Arbejdes Kraftkilder". Af danske Talere ventes Comtesse Knuth og Professorinde Ulbricht.

Der bliver Plads til 60 danske Deltagere. Rejseudgifterne med Damper fra København til Helsingfors, 2. Kl., bliver ca. 200 Kr. Tur og Retur, Kosten iberegnet. Prisen for Opholdet og nærmere Enkeltheder om Rejsen vil senere blive meddelt.

K. F. U. M.s Idrætsforbunds 2. Gymnastikstævne.

Søndag den 16. Marts 1924 afholdt K. F. U. M.s Gymnastikforbund sit 2. Gymnastikstævne i Odense.

Efter Gudstjeneste i Fredens Kirke aabnede Forbundets Formand, Ingeniør Jens Engberg,

Kolding, Stævnet i K. F. U. M.s smukke Festsal, hvor samtlige Stævnedeltagere var opmarscherede. — Til Stævnet — der formede sig som en Konkurrence — var anmeldt 5 Seniorhold, der efter Lodtrækning gjorde Gymnastik i følgende Orden: Centralforeningen, København, Odense, Esbjerg, Kolding og K. F. U. M., Sundby.

Konkurrencebestemmelserne krævede kun Fremvisning af en Dagsøvelse, der paavirkede Legemet alsidigt, hvorfor de forskellige Hold havde et meget forskelligt Præg.

Dommerkomitéen tilkendte Holdet fra Sundby Førstepladsen og de øvrige Hold følgende Orden: Centralfor., København, Kolding, Odense og Esbjerg.

Om Aftenen fandt en Opvisning Sted af et Hold paa 43 Drenge fra Centralfor., Kbhvn., der gjorde deres Ting ualmindelig kvikt og fornøjeligt, samt af det sejrende Seniorhold.

Forinden Afrejsen samledes Gymnasterne med deres gæstrrie Værter til et festligt Kaffebord, hvor Jens Engberg sluttede med Andagt.

Stævnet bliver forhaabentlig en aarlig tilbagevendende Begivenhed til Fremme af denne Gren af K. F. U. M.s Idrætsarbejde *A. Kl.*

Gymnastikkursus i Finland.

K. F. U. K. i Finland afholder i Dagene 10.—30. Juli et Kursus i Gymnastik, Idræt, Leg o. s. v. Hensigten dermed er at uddanne unge Kvinder til at kunne lede Gymnastik i de hjemlige Foreninger.

Da den nye finske Kvindegymnastik har vakt stor Interesse i de skandinaviske Lande, indbyder Finlands K. F. U. K. herved 4 danske K. F. U. K.-Medl. til at deltage i dette Kursus. Prisen for Ophold og Undervisning vil ikke overstige 90 danske Kroner (Kurs 15. Marts).

De, der ønsker at deltage, maa inden 10. Maj henvende sig til Frk. Karen Ræder, K. F. U. K., St. Kannikestræde 19, København K, hos hvem ogsaa nærmere Oplysninger faas.

Missionskursus.

I Esbjerg holdtes i Dagene 28.—29. Februar et Hedningemissionskursus for Medlemmer af K. F. U. M. & K. i 27. og 28. Kreds. Det var rigt for os i de Dage at have K. F. U. M.s Udsending Johs. Rasmussen iblandt os.

Den første Dag begyndte med Bibeltime ved Sekretær Jens Jensen, Aarhus, dereftes holdt Sekretær Johs. Rasmussen et meget interessant Foredrag om K. F. U. M. i Kina. Om Aftenen samledes alle Kursusdeltagerne med de indbudte Venner fra de mange Missionskredse i Esbjerg til festligt Samvær i Missionshuset; her viste Johs. Rasmussen nogle smukke Lysbillede fra Kina og fortalte om Arbejdet og Forholdene der ude.

Den sidste Dag begyndte ligeledes med Bibeltime, derefter talte Johs. Rasmussen om „den kinesiske Kirke". Om Eftermiddagen var der Forhandling, hvor Sekretær J. Jensen indledede om Emnet: „Missionslivet hjemme, dets Vækst i Forhold til Arbejdets Gang paa Missionsmarken". Kursus'et sluttede med en Gudstjeneste ved Sekretær Johs. Rasmussen og Pastor P. Ivertsen, Esbjerg. *C. R.*

ORDET FRIT

De tomme Sale!

Der er tit stor Forskel paa K. F. U. M. og K. F. U. K.: K. F. U. M. har som Regel de store Bygninger og de forholdsvis faa Medlemmer. — K. F. U. K. har de mindre Bygninger og de mange Medlemmer. Hvorfor staar vore Sale tit saa tomme?

En K. sagde engang til mig: „Jeg foretrækker nu alligevel vore smaa Stuer, der som Regel er fyldt til Trængsel, fremfor jeres 4-Etagers Bygning med de mange tomme Sale!"

Skal vi lade det sidde paa os? Jeg mener nej! — Og dersom vi vil spørge om Grunden, kan vi vel let blive enige om, at hvis det passer, er det os selv, der bærer Skylden.

Jeg har hørt fortælle om en K. F. U. K.er, som gik ud paa „Gader og Stræder" og indbød unge Piger til at komme i K. — K. F. U. K. gør os til Skamme, men det maa ikke være saaledes!

Jeg vilde ønske, at nogle af vore Ledere gennem dette Blads Spalter vilde udtale sig om Spørgsmaalet: *Hvorledes kan vi fylde de tomme Sale?*

Med Tak for Optagelsen. *K. M. S.*

Til K. F. U. M.

I Anledning af G. S.s Indlæg i „De Unges Blad" Nr. 3 under Ordet frit, vil jeg gerne bekræfte, at det er en Kendsgerning, at K. F. U. M. staar langt tilbage i at gøre et Arbejde paa vore Sygehuse.

Derimod er det en stor Glæde at se, hvor flittig K. F. U. K. er til at tage dette Arbejde op.

Hvorfor staar K. F. U. M. tilbage her? Hvad er Grunden hertil? Jeg har været Sygeplejeelev paa et af vore store Hospitaler. Og i den Tid saa jeg meget sjælden en K. F. U. M.er i Virksomhed der; men K. F. U. K.erne kom trolig hver Søndag, 3—4 Stykker paa hver Afde-

ling, og sang nogle Salmer eller Sange, og jeg tror, jeg kan sige, at Patienterne var glade derfor. Skete det en enkelt Gang, at de blev borte, spurgte Patienterne ofte: „Hvorfor mon de unge Damer ikke kommer i Dag".

Jeg vil give et Forslag til K. F. U. M.erne: Kan en Forening eller ogsaa enkelte Medlemmer, der har Raad dertil, ikke have saamange Eksemplarer af „De Unges Blad" at de f. Eks. kan dele nogle Eksemplarer rundt paa hver Afdeling? og saa maaske ogsaa synge et Par Salmer eller Sange for Patienterne? Det maa jo være paa den Tid af Søndagen, der passer bedst for Sygehuset, saa der ikke forstyrres i Hospitalets Arbejde.

Søndagsblade faar Patienterne paa de fleste Sygehuse. Ikke alene paa Hospitaler kan et saadant Arbejde tages op af K. F. U. M.er; men ogsaa i private Hjem hos syge, fattige, ensomme og gamle. Det er et stort og herligt Arbejde. Og I kan tro, om her blev gjort et *godt, trofast* og *stadigt* Arbejde, da vilde mangen en K. F. U. M.er gaa hjem med Glæde i Sind og Hjerte og med Tak til Gud.

Under saadanne Besøg faar man rigtig Øjnene op for Guds Godhed mod een selv, og da kan en „ret" K. F. U. M.er ikke lade være at takke sin Frelser for alle hans Velgerninger.

Brug derfor lidt mere af din Fritid til dette Arbejde i Herrens Vingaard. Her kan vi alle være med. *C. Jørgensen*, Diakon.

En Bøn.

Mel.: Sjælen længes her i Kedars Hytter.

Herre, jeg om Hellighed dig beder;
giv mig mere af dit eget Sind!
Herre, du, som sagde: Fred med eder,
træng du ogsaa i mit Hjerte ind!

Herre, jeg om Kærlighed dig beder;
giv mig mere Kærlighed til dig;
du, som for mig Livets Vej bereder,
hjælp mig at forlade Syndens Vej.

Giv mig mere Vilje til at ville
kæmpe mod den Ondes Vold og Magt,
hjælp mig altid til at være stille
og at lytte til, hvad du har sagt.

Giv mig Kraft, naar Synden mig vil lokke;
mind mig da om Bønnens rette Vej!
Saa kan Satan selv mig ikke rokke,
naar jeg Tilflugt søge vil hos dig. *K.*

BOGANMELDELSER

TELTMISSIONENS PAASKEBOG, der tillige er Aarsskrift for 1923, er udkommen paa Teltmissionens Forlag. Det er et smukt Hefte, der gennem alle sine Bidrag fra Missionens flittige og trofaste Arbejdere giver god Oplysning om Arbejdets forskellige Grene. Ogsaa blandt de unge er der mange Venner af Teltmissionen, som vil glæde sig over dette Hefte; og kender du ikke meget til denne Mission, saa køb og læs dette Hefte, og dit Hjerte vil blive varmt og fuld af glad Tak.

Joachim Skovgaard: BIBELSKE BILLEDER. Med Tekst af Holger Begtrup. (P. Haase & Søn). 1. Hefte. Professor Skovgaard, hvis Billeder i Viborg Domkirke har glædet saamange, har i flere Aar arbejdet paa den Opgave at illustrere hele Biblen. Her foreligger nu 1ste Hefte og efter det at dømme vil det blive et smukt og stateligt Værk, der sikkert vil bære Biblen ind i vide Kredse af vort Folk. Professor Skovgaards bibelske Billeder udmærker sig ved deres enkle og tilforladelige Skønhed; man føler, at de er fødte af en stor Kunstners dybe Tro og Tilbedelse; der er intet Forsøg paa unødig Staffage, ingen Given sig en løbsk eller straalende Fantasi i Vold, men en dyb Overbevisning om at selve de bibelske Begivenheder er stærke og rige nok i sig selv til uden nogen menneskelig Tilsætning at øve deres Magt ogsaa over Nutidens Sind. Derfor er det ikke alene en kunstnerisk Nydelse men ogsaa en Opbyggelse at se disse Billeder. Det er en Bog, som bør ligge fremme i alle vore Foreninger. Holger Begtrups Tekstvalg synes ogsaa at være godt. Forlaget har givet Bogen en meget smuk Udstyrelse.

L. C. Petersen: ERINDRINGER FRA EN PRÆSTEGERNING BLANDT DE STÆRKE JYDER. (Lohse). 2,50. Dette er en meget interessant Bog. Forfatteren har været Præst blandt de stærke Jyder og han har ved at leve dem paa nært Hold lært at forstaa og elske dem. Denne Kærlighedens Forstaaelse lykkes det ham at bibringe Læseren, saaledes at hans Bog bliver noget af et Æresminde over de stærke Jydcr. Deres alvorlige og selvopofrende Kamp for det, der var dem dyrebart og kært, kan ikke andet end aftvinge os Beundring. Det er godt, at Forf. har bevaret dette Stykke dansk Kirkeliv fra Glemsel og givet alle de unge en

nem Lejlighed til at lære det at kende. Og tro saa ikke, at Bogen er tør Kirkehistorie; nej, det er fængslende Læsning og en Gang imellem er der noget at le af; og det holder de unge jo saameget af.

PAASKEBOG, red. af *Gerda Mundt*, udgivet af Missionen for kvindelige Arbejdere. (Lohse). 1,50. Dette Hefte har atter i Aar et godt og afvekslende Indhold. Det indledes med en Paaskebetragtning af *Axel Malmstrøm:* „Vor Stilling til den lidende Frelser", hvor han bl. a. viser, at et Stykke af Kristi Lidelsers Samfund er gemt til hver af hans Disciple. Derefter giver Frøken *Karen Ræder* en Fremstilling af Broder Frans, en af de skønneste af Jesu Efterfølgere, der gemte den korsfæstede i sit inderste Hjerte. Desuden er der en Fortælling af *Im. Bang:* Ad tornede Stier, en Bibelstudie af *Falk Hansen*, smukke Barndomsoplevelser af Frk. *Dorthea Lind* o. s. v. Bogen er forsynet med flere gode Billeder. Farvet Omslagsbillede af Burnand.

Johs. Johnsen: ORD TIL UNGDOM. (Steenske Forlag, Kristiania). 2,50. Denne Bog er et Udvalg af den ogsaa i Danmark kendte og afholdte Præsts efterladte Prædikener til unge. Den falder i tre Dele: Prædikener for Børn, for unge og Taler for Ydre Mission. Forf.s ædle og varme Hjerte, hans klare Forstand og hans Evne til at gøre store Ting store for de unge møder os ogsaa i denne Bog.

DE GAMLE SKO

Fortælling, skrevet til „De Unges Blad" af Missionær *Sørensen*, Hurup.

(Sluttet).

NU var jeg atter hjemme i min Ungkarlebolig. Jeg gik ind i Pulterkammeret, tog Skoene, og da var det, som de hviskede til mig: Uskyldig — der kan du se, Ellen er uskyldig; det er dig, der er den skyldige. Da var det, som jeg saa Ellens Ansigt lige ved Siden af mit; det var de samme blide, vemodige Træk, det var hendes Øjne, de straalede som Stjerner. Det var en forunderlig Stund, for selv om hendes Legeme var langt borte, saa var hendes Sjæl hos mig. — Og med eet gik det op for mig, at hun havde med sin Sjæl været hos mig i alle de mange, mange Aar. Det var hende, der havde fulgt mig, naar jeg gik til de syge Mennesker. Jeg troede tit, det var en Engel fra Guds lyse Himmel. Nu véd jeg, at det var Ellen. Hendes store, rene Kærlighed havde ligesom omsvævet mig og ledet mig uden at jeg vidste det. Kun i mine Drømme, naar min Vilje var bundet, og Sjælens skjulte Kræfter, der om Dagen blev holdt nede af den, havde frit Spillerum, saa jeg Ellen og fulgte hende i blomstersmykkede Haver.

Men nu maatte jeg til hende, men hvor var hun? Det eneste, jeg vidste om hende, var, at hun var Sygeplejerske paa et af de store Hospitaler i København.

Jeg tog med det første Tog, der afgik fra Provinsbyen, hvor jeg boede, for at naa Hovedstaden saa hurtig som muligt. Jeg rejste om Natten, og der var ikke mange rejsende med Toget.

I den Kupé, hvor jeg havde taget Plads, var der foruden mig en Dame, der sad i et Hjørne, saa jeg ikke rigtig kunde se hende.

Jeg syntes dog, at der var noget hos hende, som mindede mig om een, jeg havde kendt i mine unge Dage.

Pludseligt saa hun vist paa mig, og i samme Øjeblik genkendte jeg hende; men jeg var ogsaa blevet kendt, og Genkendelsen vakte ingen blide Følelser tillive i Damens Hjerte; hendes Blik paa mig var haardt og koldt. Saa sagde hun uden Indledning: „De er jo Strøm".

„Ja", sagde jeg, „det kan og vil jeg ikke benægte".

„Jeg syntes nok, at det var Dem, skønt det nu snart er tyve Aar siden, vi saa hinanden sidst. Kan De huske det, Doktor Strøm? Eller De kender mig maaske ikke?"

„Jo, jeg kendte Dem straks, da de rettede Deres Blik mod mig."

„Naa, det gjorde De! Det var ogsaa Meningen, at De skulde. Kan De huske Ellen, dette kære, sarte Barn, hvis Hjerte De knuste, Hr. Doktor, uden at De gjorde noget for at læge det igen, som det jo maa være enhver Doktors Pligt".

„Om jeg kan huske Ellen!" udbrød jeg, men mere fik jeg heller ikke sagt, for Minderne overvældede mig, jeg vendte mig om mod Vinduet. — „Stakkels, stakkels dumme Børn, I var dengang", vedblev Damen — „alle de Aar er spildte af eders Livslykke. — Naa, for Resten ønsker Ellen ikke at blive beklaget, og

naar jeg sagde Stakkel om hende, saa var det ikke fordi, hun er det, men fordi hun blev mistroet og bagtalt. — Jeg véd ikke hvad; men længe har jeg ventet paa en Lejlighed til at sige Dem noget, Hr. Strøm, som De har godt af at faa at vide".

„Hvad har De at sige mig, Frøken?"

„Det er sagt i faa Ord", svarede hun og flyttede sig, saa hun sad lige overfor mig, saa bøjede hun sig hen mod mig og sagde: „Jeg var hos Ellen, da Brevet kom fra Dem, der saa pludseligt gjorde det forbi med hendes Lykke. Jeg saa hendes Sorg og Smerte, og da gik det op for mig, at det at træde paa en trofast Kvindes Kærlighed, det er som at rive det bedste i hende i Stumper og Stykker.

Hun kom ind i en stærk Tvivl baade om Gud og Mennesker, hendes Hjerte var blevet som en Isklump i hendes Bryst, og hendes Blik taareløs og forstenet. Saaledes var hun i lang Tid.

Saa en Søndag fik jeg hende med i Kirke, det var i en af de store Kirker med høje Buer, der bæres af slanke Søjler.

Der blev præluderet paa Orgelet, det var gribende, stemningsfuldt, betagende. Det var som Toner fra en anden Verden, snart fjerne, som kom de langt, langt borte fra, snart var de vemodig klagende, som naar man synger over en død, saa forvandledes det til en brusende Sejrshymne. Ellen sad med bøjet Hoved, hun lignede en død. Da begyndte Menigheden at synge til Orgelets brusende Toner: „Befal du dine Veje og al din Hjertesorg til Guds trofaste Pleje, som bor i Himlens Borg". Ved denne Salmes dejlige trøstefulde Ord fandt Ellen Hjælp for det saarede, lidende Hjerte. Jeg saa, hvordan hendes Læber skælvede, jeg saa, hvordan Taarerne lidt efter lidt brød igennem. Gud ske Lov, tænkte jeg, nu faar hun Lindring. Jeg tog hendes Haand i min, saa lagde hun pludselig sit Hoved ind mod mig og hviskede: „Nu har Barnet fundet Hvile i sin himmelske Faders Favn. — Jeg er ikke forladt af ham".

Fra den Dag af var Ellen stille i Guds Vilje. Hun var blevet trøstet med den Trøst, som kun Gud kan trøste med og saa blev det hendes Ønske at blive til Trøst for andre, der trængte til Trøst".

Da den gamle Frøken havde holdt op at tale, sagde jeg efter nogle Øjeblikkes Tavshed:

„Jeg er Dem taknemlig for, hvad De her har sagt mig, men De maa vide, enten saa De vil tro det eller ikke, at det har ogsaa kostet mig Smerte og navnlig nu, da jeg har erfaret, hvilken Synd, der er begaaet imod hende. Jeg er nu paa Vej ind for at opsøge hende, for at jeg kan gøre Bod og faa hendes Tilgivelse".

Jeg mødte Ellen. — Efter snart tyve Aars Adskillelse mødte jeg atter min Ungdomsbrud, min første og eneste Kærlighed. — Hun var den samme; stille og mild kom hun mig imøde og rakte mig sin Haand, som om det havde været i Gaar, vi havde set hinanden sidst. —

I et eneste Blik saa jeg hende: Hendes sjælfulde Øjne var endnu mere sjælfulde og hendes Blik dybere. Haaret ved Tindingerne var ved at graane. —

Et saadant Møde kan ikke beskrives —

„Ellen, kære Ellen, kan du tilgive mig?"

„Jeg har for længe, længe siden tilgivet dig —. Dengang da jeg selv fik Tilgivelse for alle mine Synder for Jesu Skyld, tilgav jeg ogsaa dig i mit Hjerte".

Jeg sagde: „Kære Ellen, først i Gaar fik jeg at vide, at — at du var uskyldig, og at det var Løgn altsammen".

Hun svarede: „Jeg vidste, at den Dag maatte komme, min Sag havde jeg lagt i Guds Haand, og han havde sagt til mig i sit Ord: „Hver den, som tror, haster ikke"."

Jeg vilde lægge min Arm om hende for at drage hende ind til mig, men hun skød min Haand stille til Side og sagde: „Endnu ikke, men kom igen om et Aar, saa maaske, hvis det er Guds Vilje".

Jeg tog hendes Haand for at tage Afsked; den lille varme Haand hvilede trygt i min, jeg saa hende ind i Øjnene, disse Øjne, der sjældent straalede i Smil — hun havde endnu denne mærkelige Maade at smile paa — og hendes Ansigt havde endnu dette alvorlige noget vemodige Udtryk, saa man let fik den Tanke, at det var første og eneste Gang, hun havde set lykkelig ud. Og nu gled der et af disse sjældne Smil over hendes Aasyn, som jeg huskede saa godt, som jeg har set saa tit i mine Drømme.

Dette Smil varslede om noget godt. — Men jeg følte i dette Øjeblik, at det kunde ikke siges, hvor højt jeg elskede Ellen, men kun vises, hver Time, hver Dag, om vi maatte faa Lov til at leve sammen.

Konfirmationsgaver.

Carl Hornbech: Lige ud.
80 Smaatræk fra det virkelige Liv.
Hft. 3,50, ib. 5,75.

Poul Erichsen: Om end Taarnene falde.
Træk af den danske Kirkesag i Flensborg.
Hft. 5,00.

Poul Erichsen: Kom hjem.
Et lille Traktatfhefte, der levende skildrer Længslen efter Hjemmet og Hjertets Længsel efter Fred med Gud.
Hft. 0,25.

Svend Bøgh: Ernst.
Et lille Indblik i en ung Mands Sjæleliv, særlig for unge.
Hft. 0,30.

Oluf Olesen: Dagen og Vejen.
En lille Andagtsbog med et kort Stykke til hver Dag i Aaret.
Hft. 3,50, ib. 5,00.

Sadhu Sundar Singh: Et Vidnesbyrd om Livet i Gud.
Hft. 0,40.

Dansk Traktatselskabs Forlag.
I Hovedkommission: O. Lohse, København.

En ny Konfirmationssang
af
Svend Rehling:
„Der staar en Strid".
Melodi: Tag Jesus med.

Køb denne lille kønne Sang, der i særlig Grad henvender sig til de unge Konfirmander, og syng den ved Festen i Hjemmene. Brug den ved de forestaaende Konfirmandfester i K. F. U. M. og K.

Pris:
pr. Stk. 3 Øre, pr. 100 Stk. Kr. 2,50.

Faas ved Henvendelse til Dansk Traktatselskab, Frederiksborggade 5, 1ste Sal, København K.

Køb **PAASKE** idag
Pris: **1,50.**

Gavebøger!

12,000. Gunner Engberg:
DE UNGE AAR
3,50, indb. 5,50.

5,000. Olfert Ricard:
DENNE ER DAGEN
1,50, indb. 3,75.

4,000. Elsa Blomqvist:
RIGMOR
2,50, indb. 4,50.

4,000. Mads Nielsen:
BREVE FRA GRØFTEKANTEN
2,50, indb. 5,50.

4,000. Svend Rehling:
DET EVIGE LIV, Digte
2,00, indb. 5,00.

4,000. E. Melander:
I ARBEJDSTRØJE --
5,00, indb. 8,00.

4,000. Mads Nielsen:
PAA KIRKESTI, Digte
3,00, i Skind 7,50.

3,000. Carl Christensen:
PROVINS PETER
2,75, indb. 5,50.

DE UNGES FORLAG.

Læs i Fasten:

Fr. Bjørk: VED JESU KORS.
4. Tusind! 25 Øre.

Vilh. Kold: KORSETS KRAFT.
14. Tusind! 75 Øre.

F. Fog-Petersen: HENT KONGEKRONEN FREM TIL HAM.
3. Tusind! 1,00.

DE UNGES FORLAG.

5, Gærum 27,35, Bangsbo 13,85, Lendum 33,13. Ved Missionær A. Sørensen, Hurup: Møde i Rom 18, Tørring 5, Herborg (to Møder) 18, do. Fiskbæk 18, Nes 23, Møborg 25. Ved Sekretær A. Andersen, Nykøbing M.: Møde i Hurup 37,25, Rejsegodtgørelse 2,60. Ved Sekretær J. Graversen, Holstebro: Ungdomsmøde i Hjerm 21,15, do. Mejrup 6,30. Ved Sekretær L. Jørgensen, Sønderborg: Møde i Graasten 5, Svenstrup 11,35, Notmark 22,80, Tandslet 25, Broager 9,30, Augustenborg 11,80, Sdr. Hostrup 10,49, Felsted 5,85, Hjordkær 33,71, Agerskov 18, Skovbøl (Overskud v. Bogsalg) 1. Ved Sognepræst E. Frederiksen, Søllinge: Møde i Odense 76,25. Ved Sekretær Høgh Nielsen, Rønne: Møde i Klemensker 20, Pedersker 3,80, Allinge 7,60, Rønne 40,45, Klemensker 8, Nyker 33. Ved Landssekretær H. Jessen, Aarhus: Ungdomsgudstjeneste i Ringsted 35,89, Ans (Rejsegodtgørelse og Overskud fra de unges Julefest) 20, Næstved (Rejsegodtgørelse) 20, Strømmen, Randers (Rejsegodtgørelse) 8. Ved Sekretær, Frk. H. Jensen, Vejle: Møde i Sindbjerg 20,35, Daugaard 9,60, ved Frk Ulbrichts Møde i Vejle 27,85. Ved C. Jensen, Vinding: K. F. U. M., Vinding, 40. Ved Sekretær J. M. Nielsen, Ribe: Møde i Lintrup 8, Rejsegodtgørelse 2. Ved Sekretær Thinggaard, Gelsted: Møde i Holev pr. Marslev, 13,25, „Sennepskornet", Odense (Rejsepenge) 3, Møde i Klintebjerg 16,25, Kappendrup 3,50, Gelsted 2,75, Ørslev 7. Aarhuskredsens Møde i Eben-Ezer 96,50. Ved Sekretær P. Poulsen, Brændstrup: Møde i Nyborg 61,50, Stenlille 23,61, do. 8,75, do. 48,25, Stepping 20. Ved Missionær J. Madsen, Kværkeby: Julefest i Helsinge 15, do. Tersløse 15, Vallerup 10, Møde i Svinninge 28,50, Vindstrup 61,13, Hjelmsølille 10, Følleslev 45, Hørve 38, St. Karleby 13,50, Hvalsø 16,84. Ved M. C. Espensen, Nautrup: Overskud fra Julefesten 15, Møde hos H. Bruun, Skodborg, ved Provst Vibe Petersen 16. Ved Pastor H. Toft. Lintrup, Sønderjylland: Kollekt i Lintrup 13,20. Ved Bestyrer Gundersen, Resen: Ungdomsmøde i Resen 21,75. Ved Landssekretær, Frk. K. Herrmann, Aarhus: Møde i Aalborg 15, Hjørring 46,82, Frederikshavn 15, Skagen 30, V. Hassing 5, Holbæk 15, Viborg 12. Ved Pastor S. H. Sørensen, Faaborg: Møde i Brobyværk 52. Ved Sekretær Brodersen, Skjern: Møde i Sdr. Bork 30,45, Holmsland (Halvd.) 25, Sdr. Vium 33, Fiskbæk (Rejsegodtg.) 4, do. Hemmet 4. Ved Kredssekretær S. Jensen, Aabybro: Møde i Overlade 15, Kaas 5, Halvrimmen 11, Moldbjerg 20, Klim 10, Grindsted 10,60, Hals 14, Gjøttrup (Rejsegodtg.) 5, do. Hjallerup 4. Ved Sekretær Sørensen, Silkeborg: Møde i Serup 15,25. Ved Landssekretær Sv. Rehling, Aarhus: Møde i Sorø 44, Havdrup 68,55, Tune 126,85, Slagelse 200,21, Horsens 60,20, Thyregod 61,35, Holbækkredsen 1300, Rejsegodtgørelse 30. Ved Sekretær A. Jensen, Hurup: Møde i Frøstrup 5, Klim 4, Øsløs 7,50, Østerild 5,75, Bedsted 5, Nees 30, Hørdum 5, Sundby 10, Uglev (Overskud fra Lysbilleder) 6. Ved Sekretær Fr. Høilund, Hornslet: Møde i Odder 16, Stjær 18,29, Hinnerup 4,25, Levring 12,32, Nøddelund 5,10, Bjerring 12,85, Hjermind 11,25, Kvorning 11,35, Sjelle 1, Sorring 12,50, Hammel 20,85, Store Ring 9,70, Overskud fra Kredsmøde i Aarhus 9,60. Ved Landssekretær H. Jessen, Aarhus: Ungdomsgudstjeneste i Gern (Overskud fra de unges Missionsuge Gern-Skannerup) 125,73, Gudstjeneste i Suldrup 36, do. Thorslev 79,25, do. Aabybro 49,85, Møde i Rodsted 32,20, Ungdomsgudstjeneste i Fjellerup 37,25, do. Vissenbjerg 35,66, do. Dallerup 66,30. Ved Kredssekretær Jensen, Aabybro: Møde i Stagsted 9,89, Moldbjerg 10,05, Ingstrup 6,45, Hornum 10,42, Fandrup 10, Underlien 10, Kongerslev 9, Løkken 6, Kærup (Rejseudg.) 3, do. Barmer 5,87. Ved Sekretær Høgh Nielsen, Rønne: Møde i Olsker 18,76, Gudhjem 22,20, Klemensker 9, Nexø 4,60, Poulsker 9, Knudsker 10,85, Østerlars (Rejsegodtg.) 4. Ved Sekretær Johs. Graversen, Holstebro: Møde i Nr. Felding 5,50. Ved Sekretær L. Jørgensen, Sønderborg: Møde i Guderup (Halvd. sammen med Sekretær Henriksen, Tønder) 25, V. Terp 7,50, Rovsted 3,10, Aabenraa 8, Ketting 29,50, Kollund 6,40, Bov 4, Fjelby 4,80, Rejsegodtg. 22, Møde i Felsted 11, Jejsing 10,75, Gudstjeneste i Hastrup 11,10. Ved Sekretær Bach, Skagen: Møde i Aalbæk 12,50, Thorshøj 40, Byrum 75, Ørnhøj 34, Spjald 14,50, Søndervig 15,50, Sønderskov 7, Lønborg 10,10, Thorshøj (Rejsepenge) 10, do. Aalbæk 5, Tversted 12. Ved Glarmester Gaardsted, Bjerringbro: Overskud fra Kaffesalg 105. Ved Smed C. Vindum, Langaa: Ungdomsmøde i Langaa 43,50. Ved Sekretær J. M. Nielsen, Ribe: Kvartalsmøde i Ansager 40, Føvling 13,50, Nordby (Rejseudg.) 10, V. Egesborg 11, St. Spjellerup 6,25, Hellested 13, Klippinge 7, Haarlev 6. Ved Sekretær P. Poulsen, Brendstrup: Møde i Tulstrup 16,50, Mollerup 16,50, Sorring 41,49, Voel 10, Gramby 8,25, Store Thorup 15, Fjeldsø 13,50, Mollerup v. Viborg 40, Ingstrup 13,06, Vinkel 43, Vejrum 46,26. Ved cand. theol. Rendtorff, Roskilde: Møde i Brundby 6, Nordby 13, Hornslet 10. Ved Pastor Vilstrup, Reerslev: Ungdomsmøde i Reerslev 55. Ved Sekretær Larsen, Haslev (Oberst Melanders Møder) 55,75.

K. F. U. M.'s & K.'s Kassererkontor, Aarhus, den 28. Marts 1924.

Signe Frandsen.

En billig,

men smuk Gave er

en af vore Miniaturebøger.

·•·

Mads Nielsen: DIGTE, med Vignetter af Viggo Bang. 2. Oplag.
1,50, ib. 3,00 og 4,50.

·•·

Knud Hee Andersen: NAAR DU BEDER, Fadervor forklaret for unge. Med Friser af Aage Jørgensen. 7. Tusind.
1,50, ib. 3,00 og 4,50.

·•·

Gunner Engberg: SØNDAG I HJEMMET, med Tegninger af Viggo Bang. 10. Tusind.
1,00, ib. 3,00 og 4,50.

·•·

DE UNGES FORLAG.

Festblanket.

Paa haandgjort Papir tegnet af Viggo Bang.

Med K. F. U. M.s Emblem i en Ramme af Eg og Tang. 75 Øre. 3 Stk. 2,00.

Med K. F. U. K.s gamle Emblem i Ramme af Roser og Sommerfugle. Prisen er nu for 4 Stk. nedsat til 1 Kr.

Hovedkontoret, Søndergade 9, Aarhus.

Silkeborg Husholdningsskole

5 Maaneders Kursus begynder 4. Maj og 4. November.

Program sendes.

Synnøve Lund.

Indre Missions Diakonskole

optager hver 1. Maj og hver 1. November nye Elever til Uddannelse. Henvendelse til Dr. **Hoff** eller Pastor **Asschenfeldt-Hansen,** Diakonskolen, Aarhus.

Løgumgaard Præliminær- og Studentereksamenskursus

(Indre Missions Kostskole)

pr. Løgumkloster forbereder unge til Præliminær- og **Studentereksamen** paa kort Tid. Nærmere ved

Harbo Andersen, Forstander.

Haslev Orgelfabrik,

Telefon 405. — Privat Tlf. 398.

Leo Rechnagel,

(Organist ved Haslev Kirke).

Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser. Gode Afbetalingsvilkaar.

10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.

Skriv direkte til Fabriken.

— Planer til billige Priser. —

1 Soveværelsesæt

Prima Hørlærred.

1 Pyntehaandkl. 140×70 ctm 5,00.
1 Smudspose 70×50 ctm 4,00.
1 Løber og 4 Servietter 70×45 ctm 2,75.
1 Komodetæppe 100×60 ctm 3,75.
Garn til Sættet 4,00.

Portofrit naar tages for 10 Kr. Let og smuk engelsk Mønster. Er De ikke tilfreds, da sendes Pengene tilbage. — Skriv straks til

M. Madsens Broderifabrik, Give.

Indre Missions Højskoler og Landbrugsskole.

Børkop Højskole pr. Børkop.
Sommerskole for unge Kvinder (3 og 5 Mdr.), alm. Højskoleundervisning med Kursus i Husholdningen. Om ønskes Underv. i Musik (Orgel og Violin). Vinterskole for unge Mænd (5 Mdr.) 1) Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. Nærmere Oplysning ved Program. **A. S. Dam.**

Faarevejle Højskole pr. Faarevejle.
Nyt Program sendes gerne til højskolesøgende.
C. M. Jalin.

Haslev Højskole pr. Haslev St.
Sommerskolen for unge Kvinder 3. Maj—31. Juli. Almindelig Højskole m. Husholdningskursus. Vinterskolen for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. 1) Almindelig Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling, 3) Husflidsafdeling. **Davidsen.**

Haslev udvidede Højskole.
Sommerkursus (Kvinder) 3 Mdr. (Maj—Juli). — Efteraarskursus (Kvinder) 2 Mdr. (Septbr.-Oktbr.) — Vinterkursus (Mænd) 5 Mdr. (Novbr.—Marts). — Alle Kursus har Fag, der tilsigter Dygtiggørelse til frivilligt **Menighedsarbejde.** — Gymnastikkursus (Mænd) 2 Mdr. (Januar—Februar), hvortil Statsunderstøttelse søges inden 1. April. **Pagh-Petersen.**

Haandværkerhøjskolen, Haslev.
Skolen begynder d. 3. Novbr. med 6 forskellige Afdelinger og 14 Klasser. Vi modtager Murere, Tømrere, Snedkere, Malere, Smede, Maskinarbejdere, Elektrikere, Karetmagere, Møllebyggere, Blikkenslagere m. fl.
Husk at søge Statsunderstøttelse (ikke Amtet) inden 15. Juni.
Skriv straks her til Skolen efter Ansøgningsskema til Statsunderstøttelse og efter Program og nærmere Oplysninger.
Bygmester **Christensen,** Forstander.

Haandværkerhøjskolen i Haslev.
Sommerkursus for unge Kvinder fra Maj til Oktober. Kursus i Haandvævning, Linned- og Kjolesyning, finere Haandarbejde, Knipling, Tegning, Maling m. m. Skriv efter Program og nærmere Oplysninger.
Bygmester **Christensen,** Forstander.

Hoptrup Højskole i Sønderjylland.
Sommerskole for unge Piger 3. Maj (3 el. 5 Mdr.) Vinterskole for unge Mænd 3. Novbr. (5 Mdr.) Adgang til Undervisning i Landbrug, Husholdning, Husflid.
Postadr.: Hoptrup. **H. Kildeby.**

Horne Højskole pr. Hjerring.
Pigeskole Maj—August samt Septbr. og Oktbr. De sidste Maaneder en Del Husholdning og Syning.
Karleskole med Landbrugsundervisning Novbr.—Marts.
S. Olsen.

Nr. Nissum Højskole pr. Lemvig.
Sommerskole for unge Piger (3 og 5 Mdr.s Kursus); alm. Højskolekursus med Husholdningsundervisning. Vinterskole for unge Mænd; alm. Højskolekursus med Landbrugsundervisning. **Ludvig Olsen.**

Rønde Højskole pr. Rønde.
Sommerskole for unge Kvinder Maj—Juli. Alm. Højskolekursus. Vinterskole for unge Mænd Novbr.—Marts. Alm. Højskole med Landbrugsundervisning.
Ingemann Herskind, Forstander.

Tommerup Højskole pr. Knarreborg.
Sommerskole for unge Kvinder: 1) Alm. Højskoleundervisning 3. Maj—31. Juli. 2) Husholdningskursus for dem, der ønsker det, i Juli Md. Vinterskole for unge Karle 3. Novbr. —31. Marts. 1) Alm. Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling.
P. Sandbæk.

Haslev Landbrugsskole pr. Haslev.
5 Mdr.s Kursus begynder 3. Novbr. **J. K. Jensen.**

Haslev Husholdningsskole pr. Haslev.
Kursus fra 3. Maj—30. Septbr. **J. K. Jensen.**

Hoptrup Efterskole i Sønderjylland.
Sommerskole for unge Piger 3. Maj—31 Juli. Vinterskole for unge Mænd beg. 3. Novbr Statsunderstøttelse kan søges. Bøger kan laanes. Henvendelse til
Postadr.: Hoptrup. **P. Hagelskær Lauritsen og H. Kildeby.**

Løgumgaard Efterskole v. Løgumkloster.
Kvindelige og mandlige Elever optages paa Sommerskolen 3. Maj (3 og 5 Mdr.) Foruden de alm. Efterskolefag kan der faas Undervisning i Husflid, Haandarbejde, Husholdning, Sprog og Musik. Statsunderstøttelse kan søges ved Henvendelse til Skolen. Forstander **Harbo-Andersen.**

Amtsunderstøttelse søges af Karle før 1. Juli, af Piger før 1. Januar. — Skemaer til Ansøgning faas hos Sogneraadsformændene.
Haandværkerhøjskolens Elever maa søge Understøttelse hos Staten, og Skemaer hertil faas ved Henvendelse til Skolen.

En Vognladning paategnet Broderi

skal ud af Huset til Vurderingspriser hurtigst muligt!!

Flot, kraftigt, hvidt Hørlærred i følgende Pakninger:
Pakke Nr. 2: En stor Kaffedug 140 × 140 cm (Chrysantem eller Rosenmønster) samt 2 Sæt Lyseduge & Løbere.
Pakke Nr. 3: Flot Pyntehaandklæde med Smudsepose samt 2 Sæt Lyseduge & Løbere. Flotte Perlegarns-Mønstre.

Pris pr. Pakke: **Kun 11 Kr. + Porto!** Garanti: **Tilfreds eller Pengene tilbage!**
NB. Reel Behandling er for mig **en Samvittighedssag!**

Skriv i Dag til: **DANSK MØNSTERFABRIK, Horsens.** Opg. Bladets Navn.

Damer lærer at sy og tilskære

Kjoler, Kostumer og Børnedragter.
Tilskærerskolen,
Nørrebrogade 26 — København.
Dagmar Mikkelsen.

Kursus i Kjole- og Linnedsyning til eget Brug.

Elever antages først i hver Maaned. Pensionat for tilrejsende Elever. Nærmere ved Henvendelse.

Regine Enghoff, Avnbøl ved Sønderborg.

Sommerlejr „Lauritz og Annasminde"

pr. Græsted kan benyttes af K. F. U. K. i Juni og September Maaneder. Pris 3 Kr. pr. Dag.
Henvendelse sker til Frk. **Lind,** Roligheds-vej 17 [1], København V.

Det aarlige Ungdomsmøde

i Sdr. Onslid Forsamlingshus afholdes Store Bededag. Kl. 3 indleder Lærer Toftemark, Tommerup, om „Frimodig Ungdom"; derefter Forhandling. Slutningsmøde Kl. 6 ved samme.

Alle indbydes venligst.

Ungdomsmøde i Holstebro

2. Paaskedag. Kl. 2 i Missionshuset: Højskoleforstander Herskind, Rønde, taler. Kl. 5 Ungdomsgudstjeneste i Holstebro Kirke ved Sognepræst Bøss, Mejrup.

Brevaften.

(Annoncer om Brevaften optages gratis og sendes til Bladets Ekspedition senest 10 Dage før d. 1. eller 15. i Maaneden).

Vejby K. F. U. K. holder Brevaften Fredag d. 11. April. Adr.: Karoline Eneberg, Vejby pr. Helsinge.

Kolonien Filadelfia

søger unge, dannede Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.
Henvendelse til Forstanderinden, Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

Fodermester

kan faa god Plads snarest. 17 Køer. Frøavl kan læres. Skriv (med Anbefalinger) til **Gunner Engberg, Strynø.**

Stuepige

til Eleverne søges til Maj. Høj Løn. Knabstrup pr. Knabstrup St. **F. Lunn,** Forpagter.

En troende, ung Pige i 25 Aars Alderen af godt Helbred og med Anlæg og Interesse for husligt Arbejde søges som Læresøster paa Ungdomshjemmet „Skovly" pr. Vedbæk. Skriftlig Henvendelse med eventuelle Anbefalinger bedes sendt til **Forstanderinden.**

Paa Kolonien „Filadelfia"s

Diakonskole kan til 1. April (event. 1. Maj) optages nogle Diakonelever. Henvendelse til Diakonskolens Forstander, Pastor **Vilh. Visby,** som paa Opfordring tilsender Regulativ for Optagelse.

En god Pige kan faa Plads fra 1. Maj paa en almindelig Gaard. Lidt Hjælp i Indbjergningstiden ønskes. God Løn gives.

Ole Chr. Pedersen, Minds i S. Felding.

Ung Pige (18—20 Aar og helst K.er), der kan hjælpe ved Lektielæsning med Pige og Dreng (13 og 12 Aar), undervise Pigen i Klaver og være til lettere Hjælp i Huset, søges til 1. Maj.
En dygtig 2.-Karl (i Tyverne og helst M.er) kan ligeledes faa Plads 1. Maj.
Billet, mrkt. **„Gaard i Thy".** med Lønfordring indsendes til dette Blads Kontor.

En god, ung Pige (18—20 Aar) fra et troende Hjem kan faa Plads i Esbjerg 1. Maj. (3 Børn). Helst en, der holder af Børn.

Fru Købmand **J. C. Hansen,**
Englandsgade 15 [1], Esbjerg.

En troende Mand

i 16—17 Aars Alderen med gode Evner og Lyst og Interesse for Handelen kan faa Plads fra 1. Maj i Egens Brugsforening pr. Rønde.
Henvendelse til **S. C. Sørensen,** Uddeler.

En ung Pige

kan fra 1. Maj faa Plads paa en almindelig Bondegaard.

Marie Dam, Vistoft pr. Knebel.

DE UNGES BLAD

„De Unges Blad" udgaar den 1. og 15. i hver Maaned, kan bestilles paa alle Posthuse og i alle Boglader og koster **Kr. 2,00** halvaarlig. Abonnentsamlere, der tager mindst 10 Eksemplarer, bedes henvende sig direkte til Ekspeditionen af „De Unges Blad", Søndergade 9, Aarhus.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Sølinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).

Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

15. APRIL
1 9 2 4

42. AARGANG
NUMMER 8

»Og han bar selv sit Kors«.

K. F. U. K.s LANDSLEDERMØDE

bliver paa Nyborg Strand

Tirsdag d. 10. Juni, Onsdag d. 11. Juni, Torsdag d. 12. Juni.

Notér Dagene i Deres Almanak.

Program og nærmere Oplysninger bliver snarest tilsendt alle Foreningsformænd. Udførligt Program i næste Nummer af Bladet.

3. Oplag, **11—15** Tusind udsendt af:

C. SKOVGAARD-PETERSEN

LANDET, HVOR KILDERNE SPRANG

Rejserids og Pilgrimstanker fra det hellige Land.

Første Del, 368 Sider. Med 60 Fotografier, 4 Farvetryk og 30 Vignetter af *Ellen Hofman-Bang*. Kortene og Bindet tegnet af *Viggo Bang*. - *Pris 10,00 smukt indb. 14,50, i Skindbind m. Guldsnit 25,00.*

Faas i alle Boglader og hos Missionens Udsendinge. - -

O. LOHSE

PAASKE

Redigeret af Svend Rehling. Udstyret smukt af Viggo Bang. — Smukke Gengivelser af gamle Paaskebilleder.

Heftet bringer Bidrag af:

Chr. Ludwigs
Olfert Ricard
F. Fog-Petersen
V. Ammundsen
Henry Ussing
Fr. Torm
A. Fibiger

Køb det til Højtlæsning i Paaskens Helligdage, eller send det som Hilsen til Venner, der ligger paa Hospitalet. Heftets Pris er kun 1,50.

DE UNGES FORLAG

DE·UNGES·BLAD

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 8 15. APRIL 1924 42. Aargang

PAASKE

Af *Svend Rehling.*

PAASKE betyder *Forbigang*. Og desværre kan det nok med Sandhed siges, at den hvert Aar gaar de fleste forbi — sporløst forbi. Efter Fastelavnstidens muntre Leben med Fester og Karneval kommer disse fire lange, besværlige Helligdage, hvor ganskevist Kirkerne er aabne, men hvor til Gengæld Biografer og Teatre delvis er lukkede. Men *fri* har man jo da i det mindste . . . . . saa faar man vel paa en eller anden Maade Bugt med disse fire endeløse Dage. Om ikke andet, saa er der jo Kortene — ligesom de romerske Soldater Langfredag spillede Terning om Frelserens Klædning. — Paaske betyder *Forbigang*. Og nogle af os synes, at det skønne og forunderlige ved Paasken er dette, at „Jesus af Nazareth gaar forbi". — Purpurklædt og tornekronet gaar han forbi . . . se, hvilket Menneske! og naar jeg betænker, at ogsaa *mine* Synder har flettet Torne i hans Martyrkrone, da synes jeg undertiden, at jeg maa gaa udenfor og græde bitterlig. Bærende sit Kors gaar han forbi — ak, Herre, om jeg kunde skyde min Skulder ind under Korset og bære det med dig; men i Stedet for har jeg gjort det tungere

for dig, end det havde behøvet at være. Men giv mig i det mindste Lov til at staa ved dets Fod og høre dig bede for dine Fjender og aabne Paradisets Dør for en angrende Synder og forkynde din Sejr med høj Røst: „Det er fuldbragt!" Herliggjort og opstanden gaar han forbi, og jeg møder ham i Josef af Arimathæas Have, aarle mens Duggen endnu driver i Græsset, og jeg knæler ned og kysser Fligen af hans Kjortel. „Min Herre og min Gud!"

Paaske betyder *Forbigang*. Og hvis det rigtig er blevet Paaske i mit Hjerte — først Langfredag med Dom over alle mine Synder og Soning for al min Skyld, og siden Paaskemorgen med Sejr og Forløsning og evigt Liv — saa betyder det, at det gamle er forbigangent, og alt er blevet nyt. Min gamle Synd, min gamle Sorg, de gamle Minder og de gamle Bekymringer, det gamle Sind og de gamle Lyster — korsfæstet med Kristus, begravet med Kristus, og der opstod i Stedet for en stor Glæde og en Lovsang, en Taknemmelighed, som aldrig finder Ord.

Paaske betyder *Forbigang* Og naar engang dette Verdensløb er forbi, naar Jorden foldes sammen som et tyndslidt Klædebon, og Menneskesønnen kommer i Skyerne, da skal Ligstenene sprænges, som Stenen for hans Grav blev væltet fra, og de, som — mens Tiden var — blev bestænkede med hans hellige og velsignede Blod, skal gaa frem til Livets salige Opstandelse for i Evighed at være, hvor han er.

Skulde vi da ikke hilse hinanden og sige: *Glædelig Paaske!*

MEDDELELSER

NÆSTE NR. AF DETTE BLAD bliver et Soldaternummer. Læs Artiklen Side 125.

MISSIONSSEKRETÆR JENS JENSEN er fra 15. April til 1. Juni paa en Studierejse i England. I denne Tid bedes Forespørgsler om Arbejdet sendt til Sekretær Johannes Rasmussen, D. M. S., Hellerup, eller Sekretær H. Thorlø, K. F. U. M., Aarhus. Bestillinger paa Missionsæsker, Lysbilleder, Bøger, o. s. v. sendes fremdeles til Søndergade 9, Aarhus.

1. MAJ kommer der maaske en Del nye unge til Sognet. Mange Arme strækkes ud imod dem, nogle maaske for at drage dem med paa Vejen nedad. Skal vi ikke ogsaa strække vore Arme ud imod dem og indbyde dem til Livet indenfor de kristelige Ungdomsforeninger. Maaske en og anden venter paa en Indbydelse fra K. F. U. M. eller K. F. U. K.

Fra Hovedkontoret, Søndergade 9, Aarhus, kan man faa nydelige Indbydelseskort for M. og K. Skriv efter nogle og prøv dem. De koster 3 Øre pr. Stk. og som Porto 15 Øre pr. 100 Stk.

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *Ølby:* Gaardejer Kristian Bendtsen, Ølby pr. Struer. *Høng:* Fodermester Peter M. Hansen, Adr.: Gdjr. Hans R. Nielsen, Gyldenagergaard, Høng. *Vordingborg:* Maskinmester H. Paludan, Violvej, Vordingborg.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Brørup:* Fru Kirstine Brink Henriksen, Søndergade, Brørup. *Børkop*: Fru Nikoline Andersen, Handelsgartneriet, Børkop. *Ebeltoft*: Trikotagehandler Ingeborg Jung. Adr.: Fru Jung, Ebeltoft. *Erritsø* Husbestyrerinde Frk. Marie Larsen, Erritsø pr. Fredericia. *Faarevejle:* Højskoleforstander C. M. Julin, Faarevejle Højskole. *Give:* Detailhandler Inger Troelsen, Sæbemagasinet, Give. *Gludsted:* Manufakturhandler Frk. Methea Hansen, Gludsted pr. Hampen. *Andst:* Frk. Marie Jacobsen, Andst. *Gørding:* Fru Pastorinde Julie Jensen, Præstegaarden, Gørding. *Haslev Seminarium:* Elev Frk. Kristine Christensen, Haslev Seminarium. *København, Godthaabs Sogn*: Pastorinde E. Schwarz-Nielsen, Nr. Fasanvej 52, København F. *København, Simeons Sogn II* har faaet Navneforandring til *Samuels Sogn. Storvorde:* Organist Frk. Rigmor Schmidt, Storvorde. *København, Kristkirken:* Kordegn Hjalmar Jørgensen, Sdr. Boulevard 136, København V. *Stenmagle:* Frk. Olga Sørensen, Adr.: Chr. Sørensen, Stenmagle Huse pr. Nyrup. *Houborg:* Fru Johanne Pedersen, Houborg pr. Holsted. *Hvidbjerg-Ørum-Lodbjerg:* Pastor S. H. Kyndal, Hvidbjerg v. Aa. pr. Bedsted. *Høng:* Fru Kristine Kristiansen, Høng. *Kalundborg:* Indremissionær J. P. Laursen Bak, Slotsvænget, Kalundborg. *Knejsted*: Fru Pastorinde Pedersen, Raaby Præstegaard pr. Dalbyover. *Brønshøj:* Oberstløjtnant A. Langhoff, Hvedevej 1, Brønshøj. *Sejerø*: Sognepræst Sv. Søe-Pedersen, Sejerø pr. Kalundborg. *København, Frihavns Sogn:* Fru Marie Clemmensen, Classensgade 36, København Ø. *København, Gethsemane Sogn*: Husbestyrerinde Frk. Andra

Linnemann, Oehlenschlægersgade 86, København B. *København, Vor Frelsers Sogn:* Provst Schultz-Lorentzen, Prinsessegade 52, København C. *Stenlille:* Frk. Nora Christensen, Afholdshotellet, Stenlille. *Lendum:* Frk. Marie Olesen, Sæbehuset, Lendum pr. Sindal. *Linde:* Gaardejer Peter Skadhede, Linde pr. Bur. *Lønborg*: Husbestyrerinde Frk. Ane Madsen, Lønborg. *Mammen:* Fru Rasmine Christensen, Mammen pr. Bjerringbro. *Nørager-Tustrup*: Husbestyrerinde Frk. Thora Poulsen, Nørager Skole pr. Allingaabro. *Sandby:* Henv. til: Frk. Mary Davidsen, Hjælmsølille pr. Herlufmagle. *Slikeborg Løvlund:* Frk. Maren Bennetsen, Hunnum pr. Løvlund. *Simmelkjær*: Fru Mariane Vesterager, Simmelkjær pr. Sunds. *Skrosbjerg* har faaet Navneforandring til *Kæderup* K. F. F. K., Formand er: Fru Ane Marie Kristensen, Kæderup pr. Thureby. *Stenderup*: Lærer Poul Andersen Poulsen, Stenderup pr. Krogager. *Tved*: Fru Jensine Pedersen, Blaakær pr. Knebel. *Tørring*: Fru Cathrine Møller, Tørring. *Vildbjerg*: Lærerinde Jensine Jensen, Vildbjerg Skole, Vildbjerg. *Ydby*: Lærerinde Frk. Magna Bjerregaard, Flarup Skole pr. Ydby. *Nykøbing F.:* Stiftsprovst J. C. Kall, Nykøbing F.

NYE FORENINGER. Følgende K. F. U. M. er optaget i Landsforbundet: *Allinge-Sandvig*, 12. Kreds, (stiftet $^2/_2$ 1924), med 16 Medlemmer. Formand: Maskinarbejder Otto Holtoug, Sandvig.

Følgende K. F. U. K. er optaget i Landsforbundet: *Flade*, 23. Kreds, (stiftet $^{10}/_1$ 1924), med 21 Medlemmer. Formand: Pastorinde Margrethe Larsen, Flade pr. Nykøbing M.

K. F. U. M. & K. F. U. K. I DANMARK har Giro-Konto 7332. Naar Penge indsendes, bedes altid bemærket paa Kuponen, hvad Beløbet er til.

K. F. U. K. I MUKDEN

Af *Catherine Hotchis.*

Frk. Hotchis, som er Sekretær i K. F. U. K. i Mukden, har sendt „*De Unges Blad*" nedenstaaende Beskrivelse af de kinesiske Sekretærers og hendes eget Arbejde:

K. F. U. K. har Lokaler i et ganske lille kinesisk Hus, der ligger indenfor Bymuren ikke langt fra Guvernøren over Manchuriet, Chang-Tso-Liu's Palads. Naar man kommer ned ad Gaden, ser man allerede i lang Afstand, ved Siden af den store Indgangsport, det hvide Skilt med den blaa Triangel og „K. F. U. K." skrevet med 7 Kinesertegn. Dersom De vil gøre os den Glæde at gaa med ind gennem Porten, kommer vi først ind i en lille Gaard, der om Sommeren er fuld af

Gade i Mukden.

Blomster, derfra gaar vi lige ind i et stort Værelse, hvor der mageligt kan sidde 60—70 Mennesker, og naar vi er stuvet godt sammen dobbelt saa mange, men saa er der heller ikke en Tomme tilovers.

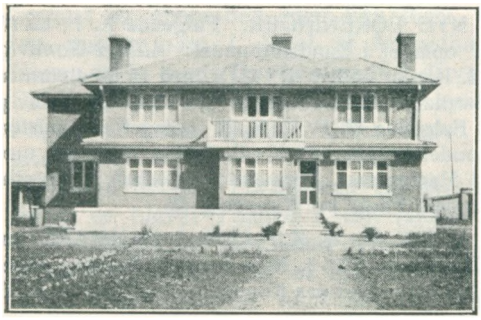

K. F. U. K. i Mukden.

Ved Siden af den store Stue er der et Kontor; her arbejder de to kinesiske Sekretærer og jeg, her holder vi Bestyrelsesmøder, Udvalgsmøder og enkelte Undervisningstimer. Huset rummer desuden et ret stort Køkken, hvor der een Gang om Ugen er Undervisning i Madlavning, og fire andre Værelser: eet til de to kinesiske Sekretærer og eet til Undervisningstimer; de to andre Værelser er dels til Gaardskarlen, dels til den Kone, der passer de kinesiske Sekretærer.

Vort Arbejde er meget forskelligartet: vi har Undervisningstimer i Engelsk, kinesisk, Madlavning, Haandarbejde og Bibeltimer. Tre Gange om Maaneden indbyder vi til Foredrag enten med levende Billeder eller med Lysbilleder; de Foredrag samler altid en Mængde Kvinder; Udflugter til Omegnens historiske Steder er ogsaa meget yndede. Vi har ogsaa Møder for gifte Kvinder; paa disse Mødeaftener er Kineserinderne selv Værtinder og sørger for The og Kager. Vi begynder med et Foredrag over et eller andet Emne Hjemmet vedrørende, derefter drikker vi The sammen og diskuterer Emnet. Sidste Foraar havde vi et meget vellykket Kursus i Samarittergerning og Diætmadlavning; det blev ledet af en af Lægerne fra Lægeskolen.

En anden Gren af vort Arbejde er „Bedre-Hjem-Møderne", de holdes i Forbindelse med K. F. U. M. En Gang hver 14. Dag kommer Medlemmerne sammen; der er Mænd og Kvinder, unge og gamle, Forældre og Børn, de fleste er kristne. Vi mærker, at disse Sammenkomster virkelig udfylder en Trang hos Kineserne; de unge herude kender jo endnu saa lidt til, hvad et virkeligt Hjem betyder; vi prøver derfor paa at vise dem, hvor fornøjeligt unge kristne kan have det sammen i et godt Hjem. Vi begynder med en Salme og saa leger vi en halv Times Tid; baade store og smaa leger, de mindre dog i en Stue for sig, dem har Frk. Yao under sit Opsyn. Efter Legen bliver der holdt et kort Foredrag, der altid efterfølges af en livlig Diskussion, medens vi drikker The og spise Kager.

K. F. U. K. i Mukden er endnu en ung Forening, først sidste Maj blev den organiseret med selvvalgt kinesisk Bestyrelse. Det første, denne bestemte, var at stræbe efter at faa en ny Foreningsbygning, enten ved Køb af Hus eller Byggegrund; de smaa og tit overfyldte Lokaler, vi nu har, hindrer vort Arbejde altfor meget. Vi planlagde derfor en Indsamling, der skulde finde Sted i Begyndelsen af sidste Decembermaaned, men saa kom det frygtelige Jordskælv i Japan i September, og i flere Uger var vi fuldt optaget af at sy Klæder til de japanske Flygtninge og samle Penge ind til dem, og vor Indsamling maatte for en Tid lægges til Side. Nu gaar den atter fremad om end langsomt; vore Medlemmer tager godt fat, men det bliver nok umuligt for dem selv at indsamle den store Sum 40,000 Dlrs. (ca. 120,000 Kr.), som

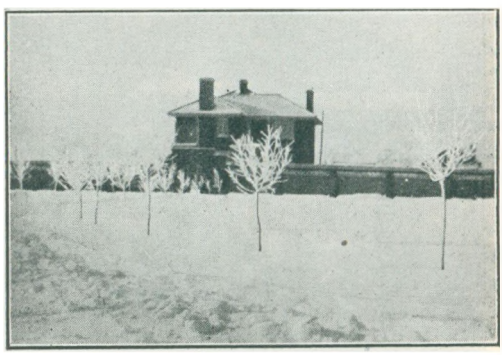

K. F. U. K.s Hus set fra Blindeskolen.

vi behøver. Vi har imidlertid haft den store Glæde, at Guvernørens Søn har lovet os en Byggegrund; hvis vi virkelig faar den, behøver vi ikke nær saa mange

K. F. U. M. og K. F. U. K.s

Offerdag er 1ste Paaskedag. — Lad os give vor Sag ny Styrke ved at takke og ofre paa den Dag.

Husk Paaskedag den 20. April!

Penge. Vi kender ogsaa en Del indflydelsesrige Mænd, der har stillet sig meget velvillig overfor vor Forening; dersom vi kan faa dem tilstrækkeligt interesserede, vil de nemt kunde hjælpe os til de nødvendige Pengemidler. Vi havde netop planlagt en Middag for dem, da der Dagen før Middagen skulde afholdes, faldt saa megen Sne, at det var umuligt for os at naa ind til K. F. U. K.

Den anden udenlandske Sekretær og jeg bor nemlig et Stykke udenfor Bymuren, lige ved Siden af Blindehjemmet; og herude er der ingen, der rydder Vejen for os ind til Byen, vi var bogstaveligt talt helt afskaaret fra Omverdenen. Den Sne kom uheldigt ogsaa af en anden Grund, vi havde lige begyndt et Bibelkursus, der skulde vare i tre Uger, Frk. Parker fra Shanghaj var kommet herop, og vi havde lige begyndt fire Bibelkredse, to for kristne og to for ikke-kristne. Deltagerne var saa glade for Timerne, og saa kommer Sneen og ødelægger alle vore Planer!

Foruden disse Bibelkredse har vi en for kvindelige Arbejdere med ca. 20 Deltagere, en for kinesiske Sygeplejersker paa det japanske Hospital og en for Blindehjemmets Lærerinder og seende Medhjælpere. De sidste kommer over til os en Gang om Ugen, det er en stor Glæde at have dem i en Bibelkreds, de lytter saa godt efter.

Om kort Tid haaber vi at faa aabnet en Halvdagsskole for Kvinder; her er saa uendelig mange Kvinder, der hverken kan skrive eller læse, og som ikke aner, hvordan de skal hygge om deres Hjem eller holde deres Børn rene. Skoletiden skal vare tre Timer hver Dag, og der skal gives Undervisning i Læsning, Skrivning, Regning, Sang, Strikning, Syning og Husholdning. Vi haaber saa meget, at Kvinderne vil komme, og at Undervisningen maa blive en Hjælp for dem; thi det er umuligt, at Hjemmene kan blive harmoniske og lykkelige, naar Manden er veluddannet og følger levende og interesseret med i, hvad der foregaar i Tiden, mens Hustruen er dum, uvidende og dorsk.

Vi har ofte Opmuntringer i vort Arbejde, den største, vi har haft i Aar, er, at en af vore egne Medlemmer er bleven Sekretær hos os. Frk. Yao blev draget til Kristendommen gennem Møderne i K. F. U. K., i Foraaret 1923 blev hun saa døbt og sidste Sommer blev hun ansat som Sekretær. Hun er et storartet Menneske, saa evnerig og klog, hendes Arbejde indenfor Foreningen betyder meget for os allesammen.

PAASKE-BUDSKABET — ET HAABETS BUDSKAB

Af *Eilert Morthensen.*

Lovet være Gud og vor Herres Jesu Kristi Fader, som af sin store Barmhjertighed har igenfødt os til *et levende Haab* ved Jesu Kristi Opstandelse fra de døde (1. Peters Brev 1, 3).

I disse tunge Aar, da en underlig Forvirring hersker i alle Forhold, da saa meget af det, vi Mennesker holdt for sikkert og fast, vakler, og da et tykt Mørke ruger over Folkeslagenes Fremtid, har jeg ofte fundet Opmuntring ved at se paa et Billede, som hænger paa min Væg. En Ven forærede mig det for nogle Aar siden. Det er en Kopi af Englænderen *G. F. Watt's* berømte, symbolske Maleri *„The hope"*, den unge Kvinde, der sidder paa Jordkloden og lytter efter, om den ene Streng, der er tilbage paa Harpen, endnu kan give Lyd; alle de andre ere bristede, men saa længe, der er een tilbage, er der Haab. Helt forstaar jeg ikke Watt's Billede; men det taler stærkt til mit indre Menneske, og det siger mig noget om, at selv om Tiden er mørk og og trist, saa er der dog endnu Haab for vor Slægt.

Der er et Kapitel i det gamle Testamente, som paa lignende Maade holder en Haabets-Prædiken for mit Hjerte. Jeg tænker paa det mærkelige Syn, som *Profeten Ezekiel* fortæller om i sit *37. Ka-*

pitel. Paa et Tidspunkt, da Jødefolket var knust, Jerusalem og Templet opbrændt, da Israels Børn sad i Fangenskab i Babylon og sang trøstesløse Sange, kort sagt paa et Tidspunkt i Jødefolkets Liv, da menneskeligt set alt Fremtidshaab for dette Folk var ude, da er det, at Ezekiel oplever det mærkelige Syn om de døde Bens Opstandelse. Gud viser Profeten, at der endnu er en Haabets Streng tilbage paa Israels Harpe, at der under hans Barmhjertighed endnu er en Fremtid for Folket. Min unge Læser, om du oplever Timer, da alt er mørkt for dig, da læs om Ezekiels Syn i det 37. Kapitel. Det kan give dig, som det ofte har givet mig, et nyt Syn paa Guds Magt og Barmhjertighed, og dermed et nyt Haab og ny Opmuntring.

Watt: Haabet.

Men det er dog særlig *Paaske-Budskabet,* der kan lægge et nyt og lysende Haab ind i vore Hjerter, din og min Herres Opstandelse fra de døde — det betyder den absolute Sejr over de store Magter, som ødelægger og knuger os ned, nemlig Synden og Døden. Det er en forunderlig Sejrs-Fanfare, der blæses ud over den trætte og trælbundne Menneskehed Paaskemorgen. Endelig er der een af Menneskenes Børn, der magter at bryde de frygtelige Lænker, som binder Slægten til Forkrænkelighed og Elendighed. *Kristus er opstanden* — og i hans Følge er der nu Haab og Sejr for alle.

Derfor har vi i Sandhed Grund til at juble og ønske hinanden en glædelig og velsignet Paaske.

Ja, maatte dog Paaskens store Budskab naa til mange Hjerter og bringe dem det lysende Haab, der faar de trætte Knæ til at rette sig og de matte Øjne til at straale!

K. F. U. K.-SPEJDERNE

Af Divisionsshef, Kommunelærerinde *Jenny Nielsen.*

DEN 4. Maj fejrer K. F. U. K.-Spejderne deres 5 Aars Stiftelsesdag, og denne Begivenhed gaar naturligvis ikke upaaagtet hen, tværtimod haaber man at kunne fejre den paa en Maade, hvorved der paa een Gang vises, hvad der er naaet i de forløbne Aar, og dannes en festlig Indledning til en ny Række af Aar med Fremgang indadtil og udadtil.

Festlighederne tager deres Begyndelse allerede *Søndag den 27. April,* idet der den Dag vil være Parade ved Kastellet, March gennem Byen og Festgudstjeneste i Frue Kirke, hvor Stiftsprovst Ussing vil tale. Om Eftermiddagen er der Middag for Førerne i K. F. U. K., om Aftenen finder saa Hovedfesten Sted i K. F. U. K.s Festsal.

Det bliver en travl Uge, som paa denne Maade indledes, idet K. F. U. K.-Spejdernes store *Landsudstilling* jo skal finde Sted i Industribygningen den 2., 3. og 4. Maj. Til denne Udstilling har der været Forberedelser i Gang i over et Aar, men naturligvis kulminerer Travlheden i Dagene umiddelbart forud for Udstillingen.

Det er Spejderne selv, som har taget Initiativet til denne Udstilling. Det er og-

Fra en Vandrelejr paa Bornholm. Ved Hammerhus's Ruiner.

saa dem, der har skaffet de fornødne Midler, og dem, der har gjort alt forberedende Arbejde. *Gadeplakaten,* som i de Dage ses paa alle Byens Plakattavler, er tegnet af Patruljefører, Frk. *Gerda Larsen, Kantaten,* der første Gang synges den 27. April og siden gentages hver Aften i Industribygningen, er skrevet af Divisionschef, Frk. *Jenny Nielsen,* medens Musiken er komponeret af Landsbestyrelsesmedlem, Hr. *Viggo I. Nielsen.* Til den udmærkede *Lodseddel,* der i April Maaned sælges over hele Landet, er der samlet 42 gode og værdifulde Gevinster: Et Spisestel til 12 Personer (fra den kgl. Porcellænsfabrik), en Sølvskaal til 300 Kr., en Rejse til England og meget mere.

Selve Udstillingen er arrangeret saaledes, at der i hele den store Sal langs begge Sider er *„arbejdende Værksteder"*, hvor Spejdere demonstrerer, hvad de som Spejdere lærer. I et lækkert lille Børneværelse, hvor alt lige fra de morsomme broderede Gardiner og Eventyrfrisen langs Væggene til Stol og Skammel er malet, broderet, tømret og vævet af Spejdere, viser Spejderne, hvad de lærer af *Børnepleje.* I Værelset ved Siden af er det *Sygepleje* i Hjemmet, som vises. Den nydelige Blomsterfrise og de smukke filerede Gardiner vil sikkert her vække almindelig Beundring. I andre „Værksteder" er der *Samaritergerning, Skrædersyning, Kurvefletning, Udskærerarbejde, Vævning* og meget mere, og for Enden af Salen er der arrangeret en mægtig *Spejderlejr.* Et smukt og praktisk indrettet *Tropslokale* mangler naturligvis heller ikke. Midt i Salen har saa to mægtige *Tombolaer* deres Plads: I den ene vindes kun Puder, i den anden kun Dukker. De ca. 1000 Puder og ligesaa mange Dukker vil sikkert virke imponerende.

3. Trops Pinselejr i Tjustrup Præstegaard.

K. F. U. M. og K. F. U. K.

har nu 81 Arbejdere, som helt eller delvis lønnes af Fælleskassen!

Husk det 1ste Paaskedag!

K. F. U. K. og K. F. A. M.s

Udgifter var i 1923 241,000 Kr. De bliver ikke mindre iaar, hvis vor Sag skal gaa fremad!

Husk det 1ste Paaskedag!

Paa Balkonen vil man finde Spejdernes Arbejder. Det vil sikkert blive et broget og mangfoldigt Syn, thi her er alt fra det fineste Haandarbejde til det groveste Tømrerarbejde. Et *Ungpigeværelse*, hvor alle Møbler er forarbejdet af Spejdere, faar sikkert Hjertet til at banke lidt hurtigere paa adskillige unge Piger. Her findes ogsaa Restaurationen og Foredragssalen, hvor der hver Time vil være Opvisninger, Lysbilleder o. lign., som forklarer og illustrerer Spejdernes Liv og Færden. Udstillingen vil være aaben hver Dag fra Kl. 1—10. —

Hvad er det saa, Spejderne gennem denne Udstilling vil naa? saaledes spørges der rundt omkring, ogsaa indenfor K. F. U. K.-Kredse.

K. F. U. M. og K. F. U. K.s

Udgifter er Lønning af Ordets Forkyndere, Kredssekretærer, Rejsepræster o. a.

Husk det 1ste Paaskedag!

Man vil vise, hvad de unge lærer som K. F. U. K.-Spejdere, herigennem haaber man at faa ryddet en hel Del Fordom, som har været hos mange mod Spejderarbejdet, bort. Man vil vise, at K. F. U. K.s Spejderarbejde er absolut kvindeligt, at det gør de unge til praktiske og dygtige, alsidige Mennesker, saaledes som vor Tid har Brug for dem. Naturligvis haaber man ogsaa paa, at Udstillingen vil give et smukt Resultat i økonomisk Henseende, men først og sidst haaber man ad denne Vej at komme i Berøring med Mennesker, som ikke før har kendt noget til kristent Ungdomsarbejde, og at faa Lov at samle endnu flere unge om det, som giver Livet Indhold, som gør det dejligt at være ung, om Jesus Kristus selv.

PAASKE — TO SONETTER

Af *O. Just Pedersen.*

Hvert vaagent Hjerte vaander sig i Gru
ved Tanken om Langfredags bitre Stunder.
Dér — Guddomshøje! — led og pintes du,
dér blødte dine dybe Smerters Vunder!

Alt, der paa Jord var rent og lyst og godt,
alt, der var sandt og mildt og varmt i Verden,
blev givet hen til Lidelse og Spot,
fik Død og Dom for tro og kærlig Færden.

Han, der var sand — han fik en Løgners Lod.
Han, der var ren som Kildens Udspringsvande,
han prøved Døden og dens bitre Brod.

Langfredag! I dit Mørke kendes vi;
vi vandrer fangne om i Skyggers Lande —
kun han — den bundne — han er ene fri!

Men skælver Hjertet i Langfredags Nat —
hvor let det aander op i Morgenstunden,
naar Sol staar gylden over purret Krat
og Lysets Paaskefest af Mulm er runden!

Dét føler Hjertet — selv i Smertens Gru —:
Skal nogen finde Liv bag Jordens Grave
— opstandne Mester! Du, og ene du
véd Vejen ind til Paradisets Have!

Du gik den selv! Fra Korsets haarde Fjæl,
du vandred Vejen, som og vi skal træde,
naar det, vi er, ej mer er Kød, men Sjæl!

Langfredags Mørke veg for Paaskens Dag.
Syng, unge, glade Hjerte! . . . . . Vid:
Den Glæde
er alle frelste Sjæles Aandedrag!

En Gade i Jerusalem,

gennem hvilken vor Frelser vandrede Langfredag.

DU MIT LEGEMES GUD

Af *Olf. Ricard.*

HAN kaldes ikke saaledes noget Sted i Skriften, det jeg kan mindes. Men han kaldes et Sted: Du mit Syns Gud! En Kvinde havde set en Aabenbarelse fra Gud, og de mente den Gang, at efter det maatte et Menneske enten dø eller miste Synet. Men hun saa endnu, og lærte, maaske første Gang, at takke for to klare Øjne, som kan se Himlen og Jorden og hendes egen Dreng. Da kaldte hun Gud: Du mit Syns Gud!

Hvorfor ikke ogsaa kalde ham: Du mit Legemes Gud! Han er det. Han er dets Bygmester, dets Ejer, dets Opholder, og engang dets Fornyer. En, som maa stride med sit Legemes uvorne Krav eller tyngende Træthed, kunde han ikke hjælpes ved at kalde paa ham under dette Navn: Du mit Legemes Gud, — styrk mig i Kampen mod dets onde Tilskyndelser og forny det til at kunne tjene dig bedre! En, som har været syg længe og mærker Kræfterne velsignet vende tilbage, han kan mere og mere hver Dag, skulde han ikke prise ham: Du mit Legemes Gud! En, som er ung og stærk og ikke mærker sit Legeme, undtagen somme Tider som glad Hvile og lyksalig Kraft, skulde han ikke se op og sige til ham: Du mit Legemes Gud!

Han er det, og han skal være det. Der kan ogsaa ligge en Indvielse i dette: Du mit Legemes Gud! Det var noget forfærdeligt. Paulus saa og sagde om mange, han mødte i Rom: Deres Gud er Bugen. Det var at vente, at de ogsaa var Kristi Korses Fjender, og deres Endeligt var sikkert Fordærvelsen. Selv tænkte han anderledes og lærte sine Venner i Korinth, som saa let hedfaldt til græsk Forgudelse af Legemet: Vide I ikke, at eders Legemer er Kristi Lemmer? Ærer derfor Gud i eders Legeme!

Ærer ham! Ogsaa i eders Idræt! Saa den ikke tager jer fra Gudstjenesten, men gør jer dygtigere til at tjene Gud! Saa I driver den under hans Opsyn og er ivrigere for at vinde eders Modspillere for Gud end at vinde over dem i Kamp! Gør I det, saa skal I ikke være kede af, om nogle af de gamle troende snerrer ad jer, giv dem bare aldrig Grund til det, og prøv paa at holde af dem, naar de gør jer Uret!

Bring det og alt andet ind for ham, I ogsaa kan kalde: Du mit Legemes Gud!

FRA ARBEJDSMARKEN

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

Lederkursus for K. F. U. M. og K. F. U. K. i 17. Kreds.

I Dagene 16.—17. Marts samledes ca. 120 af M.s og K.s Medlemmer fra Djursland til Lederkursus i Grenaa, hvor Samfundet gæstfrit havde sørget for Bespisning og Nattelogi.

Det blev to gode Dage. Programmet var lagt an baade paa Opbyggelse og Dygtiggørelse. Vi mødtes i Kirken til Gudstjeneste og Altergang, det var meget festligt.

Om Eftermiddagen gav Sekretær *Thorlø*, Aarhus, os i korte Træk et Udsyn over Herrens Sejersgang ude over Jorden fra Apostlenes Dage indtil nu.

Derefter gav Forstander *Herskind*, Rønde Kursus, os i et Foredrag om „Bibelens Brug personlig og i Arbejdet" mange gode Vink om, hvordan vort Grundforhold maatte være til den hellige Skrift.

Om Aftenen festligt Samvær, der sluttede med Andagt ved Pastor *Jørgensen*, Feldballe, der ogsaa begyndte næste Dag med Bibeltime.

Denne Dag var iøvrigt optaget af to Forhandlinger, den ene om de unges Fritidsbeskæftigelse, den anden om Kredsarbejdet, og sluttedes midt paa Eftermiddagen med en Andagt af Kredsformanden.

Alt i alt blev det to Dage baade til Opmuntring og Tilskyndelse.

En Deltager.

K. F. U. K. og K. F. U. M.s

Administration i Aarhus betales rigelig af de Penge, Diligsomheden i Sønder-gade 9 tjener!

Husk det 1ste Paaskedag!

K. F. U. K. i Kina

har holdt sit første Landsmøde i Oktober 1923. Der maa have hersket en stor Sprogforvirring

Fra Landsmødet i Kina (fra venstre til højre: Frk. Fan, Mødets Præsident, Frk. Cheng, Vicepræsident og Tolk, Frk. Ting, Mødets Sekretær).

ved dette Møde, for der var mødt Delegerede fra alle Egne i det mægtige Land, hvor der tales mange forskellige Slags Sprog. Desuden var der Gæster fra Japan, De forenede Stater, Australien og Kanada og 85 af Foreningens Sekretærer er Udlændinge fra England, Amerika, Norge, Sverige og Australien. I alt var der 194 Delegerede.

I 1899 begyndte Verdensbestyrelsen et forberedende K. F. U. K.-Arbejde i Kina. Nu har Landsforbundet ca. 7000 Medlemmer fordelt i ca. 100 Foreninger. Foruden de ovennævnte 85 udenlandske Sekretærer er der 65 kinesiske Sekretærer. Den øverste Ledelse er næsten udelukkende paa kinesiske Hænder; Frk. Fan er Landsformand, Frk. Cheng Viceformand og Frk. Ting fungerende Landssekretær. Mødets Hovedemne var: „Hvad kan K. F. U. K. gøre for Kinas Kvinder i Dag?" En anden Tanke, der prægede Mødet, var Ønsket om et nøje Samarbejde mellem K. F. U. K. og den kinesiske Kirke. Mødet vedtog Landsforbundets Love, Frugten af mange Aars Arbejde og Eftertanke og Forbundet ser fremad med Haab om at kunne gøre en Indsats til Gavn og Velsignelse for Kinas kvindelige Ungdom i Aarene som kommer.

Karen Ræder.

K. F. U. M. og K. F. U. K.

har mange uløste Opgaver:
Stationsbyernes Ungdom,
ubesatte Poster i Byer
med eget Hjem o. s. v.

Husk det 1ste Paaskedag!

Det nordiske Møde i Finland

afholdes i Tammerfors, fire Timers Jernbanerejse fra Helsingfors, fra den 1. til 6. August. Rejsen frem og tilbage fra København til Helsingfors pr. Skib vil koste godt 200 Kr. For Kost og Logis i de 6 Dage betales paa Eneværelse 275, paa 2 à 3 Sengs Stuer 230, paa Sovesal 200 finske Mark. Kursen er i Øjeblikket 15.75; altsaa er 200 finske Mark = 31 Kr. 50 Øre.

I næste Nr. af Bladet gives Meddelelser om Rejserute, Indmeldelse o. s. v.

ORDET FRIT

Hans Nielsen Hauge.

1824 — 29. Marts — 1924.

Det er en Selvfølge, at vi mindes de Mænd og Kvinder, som her i Danmark har gjort deres Navn bekendt paa en god Maade. Men der er ogsaa Mennesker, som hørte hjemme i et fremmed Land og dér udrettede noget godt, og hvis Navne derfor bør mindes.

Til dem hører den norske Lægprædikant Hans Nielsen Hauge, som den 29. Marts for hundrede Aar siden hensov i Troen paa sin Frelser.

Denne djærve Mands Levnedsløb faar man bedst Kundskab til ved at læse Jacob B. Bulls Bog om ham. Den bærer hans Navn som Titel, og jeg vilde gerne henlede Opmærksomheden paa den. Har man ikke læst Levnedsskildringen af denne Troshelt, bør man i Anledning af Hundredaarsdagen for hans Død glæde og berige sig ved at stifte Bekendtskab med en Mand, som blev Redskabet til at bane Vej for *Jesus* gennem Rationalismens Mørke i vort Naboland Norge. Han vidnede om sin Frelser, men han mødte Modstand og maatte lide meget for Evangeliets Skyld. — (Bogen koster 4 Kr. heftet og 6½ Kr. indbundet).

Og har man engang for længe siden læst Bogen, bør den atter tages frem og studeres, saa at den store Personlighed, hvorom den handler, igen staar os levende for Øje.

Lad os gaa i Gang med Bogen! Først ser vi paa Bindet. Det er udstyret med en Tegning af Fuchsier, disse kaldes tillige „Kristi Blodsdraaber". Det kan minde os om, at Guds Søns Blod

flød paa Golgatha for at sone alle Menneskers Synd.

Dernæst ser vi paa Billedet inde i Bogen, Billedet af en Mand i sin bedste Alder og med et godt Ansigtsudtryk; og vi bemærker Navnet Hans Nielsen, der under Billedet staar skrevet med gammeldags Bogstaver.

Naar vi saa har læst, at „de Ord og Udtryk, som vilde hindre Danske i at læse Bogen med Lethed, er oversat af Dr. phil. Marius Kristensen", kan vi trygt begynde at læse Bogen.

Mange forskellige Følelser vil da gaa igennem vor Sjæl, og man vil blive klar over, at denne Bog handler om én, som fik sin Sjæl frelst ved Troen paa Kristi Blod og *blev et trofast Herrens Vidne*.

— Omsider læser vi da, hvad der saa kønt er udtrykt i Slutningen af denne Levnedsskildring: „Han (Hauge) var en af Norges bedste Sønner. Han var den ædleste, mest uegennyttige, mest storslaaede og mest helstøbte Personlighed, som er rundet af norsk Bondeblod. Han var et af de faa virkelig sande Mennesker, som sætter Livet ind for deres Tro. Hele hans Liv var et Offer for andre, et Offer for at føre det ædleste i det norske Folk frem til Sejr". *S. P. Lassen.*

Sport og Tilbagegang.

Ved at læse i „I. M. Tidende" 2. Marts 1924 om Tilbagegang og i „De Unges Blad" Nr. 5 1924 det Stykke af Højskoleforstander Davidsen, kom jeg til at tænke paa: hvad er Grunden? Det er vanskeligt at besvare. Men én Ting véd jeg: Fejlen ligger hos os selv. Der er efterhaanden kommet saa meget ind iblandt os unge: Sport, Idræt, Leg o. m. a., saa der bliver mindre og mindre Skel og Forskel paa os og den pæne Verdens unge. I „De Unges Blad" for 15. Septbr. 1923 blev der spurgt, om Sport og Idræt var opbyggende eller nedbrydende for K. F. U. M.s Arbejde, og der blev svaret, at Idrætten er et Middel, der dreven paa rette Maade kan blive en meget stor Hjælp i vort Arbejde. Jeg tror det ikke og vover endog at paastaa, at det virker nedbrydende paa den indre Kraft og Varme at bruge sine Søndage til slige omend uskyldige saa dog verdslige Fornøjelser istedetfor at komme Hviledagen ihu og holde den hellig. Der staar ikke noget i Bibel om, at et Guds Barn kan tage alle disse pæne og uskyldige Verdens Fornøjelse med over i Guds Rige. Nej, kære unge Brødre i Herren! vi maa have Skeen i den anden Haand! Jeg tror, alt dette fører den gale Vej for os.

Tilbagegang kan undgaas. Guds Arm er ikke forkortet, og han er i Gaar og i Dag den samme, ja til evig Tid. Men hvordan undgaas det? David siger: „Hvormed skal en ung holde sin Sti ren? derved at han holder sig efter dit Ord", og det er jo egentlig Svar nok. Men dér er det, at det kniber. Alle vi, som har fundet Frelsen hos Gud ved vor Herre Jesus Kristus véd saa udmærket godt, hvor vi skal hente Kraften, og at han har bestemt en Gerning til hver af os her paa Jord, og vi føler ogsaa godt, at vi skulde anderledes tage fat end vi gør. Vi sukker saa tidt over, at vi er saa ringe, at vi kan ingenting gøre, og saa lægger vi hele Byrden over paa Lederne. Jo, sandelig kan vi gøre noget! vi har en rig og mægtig Gud, og hans Ærinde kan vi gaa, om vi end var mindre. Derfor lad os tage os alvorlig i Nakken og bøje os i Ydmyghed for Naadens Trone, saa skal vi nok faa baade Lyst og Frimodighed til at gøre et Arbejde i Herrens Vingaard. Kære Broder! Tænk om det er din og min Lunkenhed, der er Skyld i, at det gaar tilbage. Derfor kun fremad i Jesu Navn, at kæmpe saa Kronen vi vinde. *J. M. C.*

Den ærede Indsender forstaar aabenbart ikke rigtig, hvilken Betydning det har at vinde Herredømme over sit Legeme. Arbejdet herpaa kan godt forenes med Søndagens Helligholdelse, og man har mange Eksempler paa, at ivrige Sportsmænd var lige saa ivrige til Herrens Krige som paa Sportspladsen. Langt snarere end at rette vore Vaaben mod Idræt, bør vi rette dem mod Avislæsning, Kaffeslapperads, Tobaksrygning, dumme Lege, tom Selskabelighed, Nattegilder o. m. Det er nok snarere dér, at Tampen brænder. *Red.*

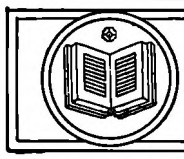

BOGANMELDELSER

O. Olesen: HELLIG VANDEL. (Dansk Traktatselskab). 2,00. Biskoppen i Ribe giver os her en udmærket Gennemgang af Peters første Brev. Bogen er delt i smaa Afsnit, saa den egner sig udmærket til Morgenandagt og til Andagt i Hjemmene.

Olf. Ricard: GIV ALDRIG TABT. (De Unges Forlag). 1,50. *En Drengs Historie* kalder Ricard denne Fortælling, der er en meget fri Gengivelse af en Roman af den tyske Forfatter J. Hesse. Og det er for en Gangs Skyld en Drengebog, saadan som den skal være — ikke halsbrækkende Fantasterier eller dumme Skolehistorier, men Virkelighed, en Fortælling om Guds Førelser med en Dreng, fra han som en lille Purk stod ved sin Moders Seng og fik det Ord, der siden blev Ledetraaden gennem hans Liv: „Du kan

jo gaa til Jesus med det altsammen", indtil han mange Aar derefter blev den første Forstander for Baseler-Missionsskolen. Hvor er det smukt fortalt, hvor skildrer det dog yndigt Kærligheden mellem Mor og Søn, og det skønne, fromme Liv, som levedes i de troendes Kreds i længst forsvundne Tider; og frem for alt: hvad lærer en Bog som denne os ikke om Guds Langmodighed og hans aldrig hvilende Kærlighed til sine Børn! Den er alvorlig uden at være tung, og fornøjelig uden at være overfladisk, paa sine Steder virkelig spændende og hele Tiden i bedste Forstand opbyggelig. Det er lige Bogen at give den store Dreng eller unge Mand i Haanden, som vil have noget ud af det, han læser, og som synes, at den Bog er bedst, som giver mest. — En aldeles prægtig Tegning i fire Farver smykker Omslaget og gør Bogen paa Forhaand indbydende.

Sv. R.

EN GAMMEL HISTORIE

Af *K. F. L. Nielsen.*

I Aaret 1813 kæmpede mange danske Soldater Side om Side med Europas bedste Soldater i Holsten og hævdede deres Krigerære paa en smuk og ærefuld Maade. Blandt de danske Soldater, som den Gang kæmpede under Napoleons Fane, var ogsan 10 Eskadroner Dragoner, der stod under Kommando af Prins Frederik af Hessen, hvis Hovedkvarter var i Wandsbeck.

Den 12. Oktober 1813 stod der en Rytterfægtning ved Gaarden „Rosengarten" tæt ved Landsbyen Gudow.

Da Major Høegh Guldberg, der var Chef for en Eskadron af Randers Dragoner, ved denne Lejlighed tog en Fjende til Fange, afleverede Majoren ham til en menig Dragon og gav denne Ordre til at passe paa Fangen.

Men Dragonen var ikke fornøjet med den Bestilling. Han saa med et bedende Blik paa sin strenge foresatte og sagde:

„Aa, Hr. Major, mo A et sjæl ta nower, aa læ mæ de".

Jeg haaber, han fik den ønskede Tilladelse, og jeg haaber, at vi „Soldatervenner" maa lære af det Sind, som den Dragon havde. Han var ikke fornøjet med at staa og se til. Ak, hvor er der mange Guds Børn, som har nok i dette at se til, hvad enten det nu gælder Soldatermissionen eller et andet Arbejde i Guds Rige, de er ikke ivrige som Dragonen efter at komme til rigtig at tage fat, de gør det, som Jesus har sagt, vi ikke maa — „staa ledige paa Torvet".

Der var omtrent paa samme Tid noget Mudder blandt de fynske Dragoner dernede. I Begyndelsen af Kampen ved Zarrentin og Gudow den 18. September fik Kommandøren Hovedpine, kørte bort med Vognen, hvorpaa Lægen og Medicinkassen befandt sig.

Der foretoges da en Udrensning blandt de fynske Befalingsmænd, og Major Høegh Guldberg blev flyttet fra Randers Dragoner til de fynske. Da han den 10. December 1813 under Kampen ved Sehested af General Schulenburg modtog Ordre til med sine Dragoner at gaa frem til Angreb, spændte han Hageremmen fastere, trak et Par vældige Handsker paa, trak sin Sabel ud af Skeden og raabte med en Stemme, der kunde høres over hele Regimentet: „Naar jeg rider frem, saa følg mig, naar jeg viger, saa skyd mig!"

Ja, her er noget af det Sind, som vi har Brug for i Herrens Krige. Ikke det, der ved Kampens Begyndelse føler sig utilpas og forlader Valpladsen og egoistisk medtager de Ting, som andre kæmpende skulde nyde godt af, men det Sind, der vil fremad, aldrig vige — en saadan Herrens Stridsmand drager andre med sig. Hans Aand og Sind virker tilskyndende paa andre.

Du siger maaske: „Ja, jeg vilde gerne tage fat; men hvor skal jeg gribe ind?"

Du skal straks faa Svaret. Den 4. Maj i Aar har vi „Soldatens Dag". Sørg for, at der den Dag afholdes et Møde for Sagen i Samfundet, hvortil du hører. Vær med at bede for Mødet, at Herren vil give Taleren de rette Ord og den rette Aand, bed Herren mage det saaledes, at mange maa samles til Møderne, gaa ud og indbyd Mennesker til Mødet, vær med til at sælge det Ekstranummer af „Soldatervennen", som i Dagens Anledning sælges til

K. F. U. M. og K. F. U. K.

har maaske netop Krav
paa Deres Taknemlighed.
Er det saadan, da

Husk det 1ste Paaskedag!

Fordel for vort Arbejde, giv selv en Gave og vær med til at opfordre andre til det samme.

Fremad i Arbejdet for at „Soldatens Dag" Søndag den 4. Maj maa blive til Velsignelse for Soldatermissionen, at Herren derigennem kan faa Sjæle frelst og bevaret.

FRA PINGNANG

Af Fru *Ellen Getzsche.*

FOR en Tid siden hørte vi om *Foraar i Pingnang;* en engelsk Kvindemissionær fortæller i et Brev mere om denne Egn.

Der er vidunderlig smukt alle Vegne. Bjerge og Dale veksler, og rivende Strømme fylder Kløfterne med smaa, hvide Vandfald. Veje, som man forstaar det i Europa, kendes ikke der; man vandrer ad snævre Bjergstier, der knap giver Plads til to ved Siden af hinanden.

Det kan næsten blive anstrengende saaledes stadig at være omgivet af nøgne Klipper — man længes efter videre Udsigt — og dog undres man over den rige Farvevekslen hen over disse Klipper — Purpur, blegrødt og blaat, gaar over i hinanden; og Solnedgangens Ild tænder Baal over alle Bjergene.

For omtrent tyve Aar siden kom tre engelske Kvindemissionærer til denne Del af Kina. Der var ingen anden Bolig til dem end et gammelt russisk Thehus — en hel Række smaa mørke Rum og en Sidefløj med lidt mere Lys og Luft. Den første Uge regnede det uden Ophør, og da Kineserkvinder ikke holder af at gaa ud i Regnvejr, kunde de fremmede hvide Kvinder i al Ro pakke ud og se at finde sig til rette.

Men saa begyndte ogsaa Besøgene; fra tidlig Morgen til Aften silde samledes Kineserkvinderne om disse *de første* hvide Mennesker, som var set paa dette Sted.

Mellem de besøgende fandt man ret ofte en lille Pige paa omtrent fjorten Aar — hun saa dog ud til at være meget yngre.

Hun var klædt i Pjalter, hendes sorte Haar var ikke blankt og skinnende, saaledes som det for Pigebørn i hendes Alder er en Lyst at have det — uredt og filtret hang det om hendes Ansigt og hele hendes Legeme var dækket med Saar af en Slags Hudsygdom.

Men hun var *altid mild og glad,* og havde aabenbart ingen Tanke for sin egen Elendighed. Saadan var nu Tilværelsen for *hende,* og hun bar det alt uden at klage.

I Begyndelsen lagde man ikke meget Mærke til hende; men en Dag stod hun med en Kurv paa Armen ved Døren til den Stue, som blev brugt til Søndagsgudstjeneste.

Hun var kommen for at tigge, og hendes Kurv blev snart fyldt med kogt Ris og andre Levninger; en af Missionsdamerne talte venligt med hende, — men bagefter blev det opdaget, at den Mand, der var ansat som Vagt ved Salen, havde forbudt hende nogensinde at komme her igen. Og hans Ord havde øjensynlig mere at betyde for hende end de fremmede Damers Venlighed. Hun *kom ikke* tilbage.

Saa gav man sig til at søge efter hende. Det viste sig da, at den lille Pige var Svigerdatter i et velstaaende Kineserhjem. Hendes Svigerforældre holdt meget af hende og var gode imod hende. Men Drengen, som hun skulde giftes med, kunde fra først af ikke lide sin lille Barnebrud, og var ofte ligefrem ond imod hende.

Saa var Svigerforældrene døde. — Drengen kom i Huset hos en Onkel, som var Spiller og Opiumsryger, og han blev selv begge Dele.

Nu var hans Had til sin Brud blevet saa stærkt, at han besluttede at skille sig ved hende. Og da han ikke kunde faa hende solgt, fordi hun var bleven smittet af en grim Hudsygdom, førte han hende en Dag udenfor Byen og forsøgte at *begrave hende levende.*

Nogle Arbejdsfolk i Nærheden hørte hendes Skrig og kom hende til Hjælp, saa hun slap fra denne frygtelige Død.

K. F. U. K. og K. F. U. M.

har Penge behov for at kunne tjene, men foruden Penge har vor Sag forbøn behov!

Husk det hver Dag!

Kort efter forsvandt den unge Mand fra Egnen — man hørte ikke i lang Tid noget fra ham. Hans Barnebrud fik af Barmhjertighed Lov at bo hos nogle af hans Slægtninge; men hun havde det *ikke godt der.*

Vinteren paa disse Egne er saa kold, at alle, som har Raad til det, gaar med vatteret Tøj, og om Natten ruller man sig ind i tykke vatterede Tæpper.

Men den lille Pige maatte sove paa det bare Gulv uden andet Sengetøj end de elendige Pjalter, hun gik i om Dagen.

Saa fik man hende til Hospitalet; hendes Sygdom blev taget under Behandling og efter en meget haard Kur omsider fuldstændig helbredet. Og hun begyndte at gaa i Skole.

Da skete det mærkelige, at hendes Brudgom en Dag pludselig dukkede op, erklærede med megen Myndighed, at han havde ganske vist ikke noget imod, at hans Kone fik en passende Uddannelse, men han maatte saa til Gengæld gøre Fordring paa en Sum Penge, medens hun læste og saaledes ikke kunde arbejde for ham.

Missionærerne fandt dog, at han, som havde villet myrde sin Brud, nu havde tabt Retten til hende og sendte ham bort. Siden hørte man, at han var bleven dræbt i Slagsmaal.

Den unge Pige var trods sin sørgelige Barndom baade god og velbegavet og blev senere gift med en kristen Kineser efter at hun selv var baade døbt og konfirmeret.

En Gang sendte hun et Billede af sig selv med Mand og Børn hjem til sine kristne Venner.

En Flok Kineserkvinder fik det at se — først betragtede de det ganske ligegyldigt — men pludselig blev en af dem opmærksom, kaldte alle de andre sammen og fortalte ivrigt denne unge Kones Historie.

De fik derved alle Lyst til at høre mere om den Gud, der havde haft Barmhjertighed og frelst en af deres egne og gjort hende fra en lille forpint og forladt Tiggerpige til en lykkelig Hustru og Moder.

SÆRLIG FOR DE YNGSTE

EN KONFIRMANDS BØN

Ved Pastor *P. Madsen,* Tulstrup.

ET Sted en halv Mils Vej fra Himmelbjerget ligger et gammelt, men velholdt Boelsted. Det ligger i en af de mange Dale, hvor al Slags Skønhed er samlet sammen, saa rigt som vel ingen andre Steder i vort Land. Her er Skov og Sø, Lyngbakker og Eng og Vildnis i den smukkeste Afveksling.

Manden i Ejendommen er let at træffe hjemme; det har han altid været; maaske har han aldrig været et helt Døgn borte fra sit Boelsted, hvor han er født, og hvor han har boet hele sin Levetid. Men nu er det mere sikkert end nogensinde at træffe ham; for nu er han gammel, og i det sidste Aars Tid er han tillige blevet en hel Del skrøbelig.

Og han er nok værd at besøge; thi han tjener Gud i Oprigtighed.

At sidde i hans Stue og høre om hans glade Erfaringer i Jesu Kristi Tjeneste er en Oplevelse, man takker Gud for. Gennem alt, hvad han har at sige, lægger sig en dyb og alvorlig Kristendom for Dagen og samtidig et eget mildt og forhaabningsfuldt Syn paa Mennesker.

For et halvt Aars Tid siden voldte han mig en ny Glæde; jeg opdagede, at han er et Stykke af en Digter, og jeg fik Lov at gennemlæse, hvad han har skrevet. Det stammer alt sammen fra hans yngre Aar; og selv lægger han ikke megen Vægt paa det, udover at det, som han siger, gør ham lettere at følge sin egen Udvikling. Naar han kigger sine Digte igennem, kan han klarere se Guds naadige Førelse.

Nedenstaaende Vers fik jeg Lov at sende „De Unges Blad" som en Hilsen til Konfirmanderne, idet han har skrevet det Dagen før sin egen Konfirmation.

Straks han blev konfirmeret, 14 Aar gl., kom han i Lære hos sin Fader. Han skulde som næsten alle Drenge fra hans Fødesogn i de Tider — ligemeget om de var Husmands- eller Gaardmandssønner — lære Træskohaandværket.

Og derude i Træskohuset, hvor han nu skulde tilbringe saa mange slidsomme Timer, nedskrev han sin Sang.

Øjeblikkets Alvor og hele den gode aandelige Luft, han levede i i sit Hjem, gjorde, at Sangen maatte blive en Bøn. Han omtaler altid sine

Forældre med Ærbødighed og Glæde; men af alt det, han véd, at han skylder dem Tak for, er der ingen Ting, han er saa taknemlig for som dette, at de bad for ham, og at de fra hans tidligste Aar lærte ham at bede.

Og naar jeg nu ser Manden for mig i hans Alderdom og véd om hans harmoniske Livsudvikling, saa faar denne Sang Værdi for mig især derved, at det er et Vidnesbyrd om, at Gud gerne vil høre en Konfirmands Bøn.

Nu, o kære Gud,
gaar jeg i Verden ud
for at se mig om
i det store Rum,
for at bruge Livet,
som Du mig har givet,
o, jeg beder om,
som en Helligdom!

Kære Jesus milde,
hos mig aarle silde
være Du med Raad
til enhver min Daad!
Hvor jeg monne vanke,
styre Du min Tanke!
Styr Du mine Fjed,
Sind og Hjerte med!

Helligaand Du milde,
Livets Trøst og Kilde,
store Frelsermand
fra det Livets Land,
hvorhen jeg nu stunder,
hvor min Tro sig grunder,
lys Du for mit Hjerte
med Guds Ordets Kærte!

AT SE GUD I NATUREN

Vi, som bekender vor Tro paa Gud Fader, Himlens og Jordens almægtige Skaber, søger jo ogsaa at se Gud i Naturen. En Dag sad en Arbejdsmand ude paa Landet og stirrede frem for sig.

Hans Herre gik forbi, standsede og spurgte: „Hvad tager du dig for?"

Arbejderen svarede: „Jeg tænker".

„Hvad tænker du da paa?"

„Paa Gud!"

„Hvoraf ved du, at der en Gud til?"

„Jeg ved det paa samme Maade, som jeg af Fodsporene i Sandet kan slutte mig til, at her har der gaaet et Menneske".

Netop saaledes skal troende Mennesker søge at se Gud i hans Gerninger. Staar du ude ved Havet, hvor Bølgerne sprøjter op imod din Fod; sidder du paa den høje Skrænt, hvor du mærker, at Vinden jager forbi, uden at du ved, hvorfra den kommer, og hvor den farer hen; ser du op imod den uendelige Stjerneverden, eller bøjer du dig over en Blomst, der vokser ved Vejkanten — saa kan du faa Øje paa ham, der taler, saa det sker, og byder, saa det staar der.

HOVEDBRUD

Bibelspørgsmaal.

I den sønderjydske Sang: Det haver saa nyligen regnet, synger vi tilsidst: „Det har slet ingen Hast for den, som tror". Disse Ord er taget fra Profeten Esajas, der et Sted siger: Hvo, som tror, haster ikke. Hvor staar det?

Gaade.

Mit Emne desværre man sjældent ser,
men pragtfuldt Skuet kan være,
endskønt det vistnok hyppigst sker,
det kun er en Klat i vor Sphære.
Men Gaadens *første* til Gengæld man
kan tælle ude paa Landet i Mængde;
men Gaadens *sidste* passende kan
kaldes et Udtryk for Længde.

—l—g—n.

Rebus.

D *l* A

—l—g—n.

Løsninger sendes inden 1. Maj til „De Unges Blad"s Ekspedition, Søndergade 9, Aarhus.

* * *

Løsninger til Hovedbrud i Nr. 6.

Bibelspørgsmaal: Matt. 24, 37—38; Luc. 17, 26—27. *Rebus:* Drillerier. *Tegneopgave:*

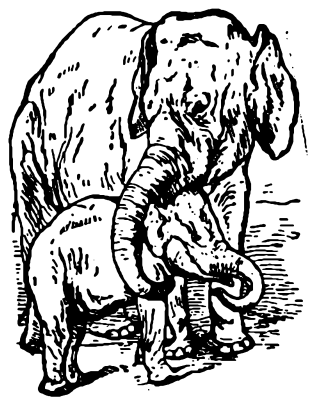

Hos os udkom og faas i alle Boglader:

Fr. Wilh. Foerster:

Kampen for Karakter

2det Oplag (3 – 4 Tusind).

Oversat af K. Svelmøe-Thomsen.

Forord af Pastor Gunner Engberg.

Pris 4 Kr. 50 heftet, 6 Kr. indb.

Af de alle yderst rosende Anmeldelser af denne Bog anføres:

»**Denne friske Bog** er vel skikket til at blive, hvad Undertitlen siger: en Bog for Ungdommen. — **Den har Bud til enhver Ungdom, ikke blot den kristne. Det er en god Bog**«.

»**Foersters Appel er først og fremmest Viljen. En stærk Vilje kan naa de største Resultater,** den staalsætter Karakteren«.

»**Her er den Bog, vi vil læse sammen i Hjemmet, Kapitel for Kapitel, og tale sammen om! Den er et Mesterværk — Udtryk for vore Følelser og for de Formaninger, vi mest af alt trænger til, mandigt, klogt og kærligt sagte. Giv eders unge den Bog og læs den selv**«.

(»De Unges Blad«).

P. Haase & Søns Forlag, København K.

Haslev Orgelfabrik,

Telefon 405. — Privat Tlf. 398.

Leo Rechnagel,

(Organist ved Haslev Kirke).

Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.

Gode Afbetalingsvilkaar.

10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.

Skriv direkte til Fabriken.

— Planer til billige Priser. —

Nu er Tiden

til at brodere. Og det er mig en stor Glæde, at mine Kunder var saa godt tilfreds. Jeg tilbyder nu for Kr. **11,50** et Sæt, der præsenterer sig smukt, er let at sy, paa samme graa Hørlærred: 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude. Nyt Rosenmønster. (Det sidst averterede Sæt har Nr. 7 og kan endnu faas. 10 50). Endvidere kan De faa en Kaffedug (Rosen eller Københavns Porcl.) 11 Kr.

Garn leveres til Sættet, 4 Kr. Dug, 4 Kr.

Bibelsprog paa sort Klæde 20 Øre pr. Bogstav.

Alt portofrit pr. Efterkrav. Er De ikke tilfreds, sendes Pengene tilbage. Skriv til

M. Madsens Broderifabrik,

Give.

Køb **PAASKE** idag

Pris: **1,50.**

Indre Missions Højskoler og Landbrugsskole.

Børkop Højskole pr. Børkop.
Sommerskole for unge Kvinder (3 og 5 Mdr.), alm. Højskoleundervisning med Kursus i Husholdningen. Om ønskes Underv. i Musik (Orgel og Violin). Vinterskole for unge Mænd (5 Mdr.) 1) Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. Nærmere Oplysning ved Program. **A. S. Dam.**

Faarevejle Højskole pr. Faarevejle.
Nyt Program sendes gerne til højskolesøgende.
C. M. Juhl.

Haslev Højskole pr. Haslev St.
Sommerskolen for unge Kvinder 3. Maj—31. Juli. Almindelig Højskole m. Husholdningskursus. Vinterskolen for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. 1) Almindelig Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling, 3) Husflidsafdeling. **Davidsen.**

Haslev udvidede Højskole.
Sommerkursus (Kvinder) 3 Mdr. (Maj Juli) — Efteraarskursus (Kvinder) 2 Mdr. (Septbr. Oktbr.) — Vinterkursus (Mænd) 5 Mdr. (Novbr.—Marts). — Alle Kursus har Fag, der tilsigter Dygtiggørelse til frivilligt Menighedsarbejde. — Gymnastikkursus (Mænd) 2 Mdr. Januar—Februar), hvortil Statsunderstøttelse søges inden 1. April. **Pagh-Petersen.**

Haandværkerhøjskolen, Haslev.
Skolen begynder d. 3. Novbr. med 6 forskellige Afdelinger og 14 Klasser. Vi modtager Murere, Tømrere. Snedkere, Malere, Smede, Maskinarbejdere, Elektrikere, Karetmagere, Møllebyggere, Blikkenslagere m. fl.
Husk at søge Statsunderstøttelse (ikke Amtet) inden 15. Juni.
Skriv straks her til Skolen efter Ansøgningsskema til Statsunderstøttelse og efter Program og nærmere Oplysninger.
Bygmester **Christensen,** Forstander.

Haandværkerhøjskolen i Haslev.
Sommerkursus for unge Kvinder fra Maj til Oktober. Kursus i Haandvævning, Linned- og Kjolesyning, finere Haandarbejde, Knipling, Tegning, Maling m. m. Skriv efter Program og nærmere Oplysninger.
Bygmester **Christensen,** Forstander.

Hoptrup Højskole i Sønderjylland.
Sommerskole for unge Piger 3. Maj (3 el 5 Mdr.) Vinterskole for unge Mænd 3. Novbr (5 Mdr.) Adgang til Undervisning i Landbrug, Husholdning, Husflid.
Postadr.: Hoptrup. **H. Kildeby.**

Horne Højskole pr. Hjørring.
Pigeskole Maj—August samt Septbr. og Oktbr. De sidste Maaneder en Del Husholdning og Syning.
Karleskole med Landbrugsundervisning Novbr.—Marts.
S. Olsen.

Nr. Nissum Højskole pr. Lemvig.
Sommerskole for unge Piger (3 og 5 Mdr.s Kursus); alm. Højskolekursus med Husholdningsundervisning. Vinterskole for unge Mænd; alm. Højskolekursus med Landbrugsundervisning. **Ludvig Olsen.**

Ronde Højskole pr. Ronde.
Sommerskole for unge Kvinder Maj—Juli. Alm. Højskolekursus. Vinterskole for unge Mænd Novbr.—Marts. Alm. Højskole med Landbrugsundervisning.
Ingemann Herskind, Forstander.

Tommerup Højskole pr. Knarreborg.
Sommerskole for unge Kvinder: 1) Alm. Højskoleundervisning 3. Maj—31. Juli. 2) Husholdningskursus for dem, der ønsker det, i Juli Md. Vinterskole for unge Karle 3. Novbr. —31. Marts. 1) Alm. Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling.
P. Sandbæk.

Haslev Landbrugsskole pr. Haslev.
5 Mdr.s Kursus begynder 3. Novbr. **J. K. Jensen.**

Haslev Husholdningsskole pr. Haslev.
Kursus fra 3. Maj—30. Septbr. **J. K. Jensen.**

Hoptrup Efterskole i Sønderjylland.
Sommerskole for unge Piger 3. Maj—31 Juli. Vinterskole for unge Mænd beg. 3. Novbr Statsunderstøttelse kan søges. Bøger kan laanes. Henvendelse til
Postadr.: Hoptrup. **P. Hagelskær Lauritsen og H. Kildeby.**

Løgumgaard Efterskole v. Løgumkloster.
Kvindelige og mandlige Elever optages paa Sommerskolen 3. Maj (3 og 5 Mdr.) Foruden de alm. Efterskolefag kan der faas Undervisning i Husflid, Haandarbejde, Husholdning, Sprog og Musik. Statsunderstøttelse kan søges ved Henvendelse til Skolen. Forstander **Harbo-Andersen.**

Amtsunderstøttelse søges af Karle før 1. Juli, af Piger før 1. Januar. — Skemaer til Ansøgning faas hos Sogneraadsformændene.
Haandværkerhøjskolens Elever maa søge Understøttelse hos Staten, og Skemaer hertil faas ved Henvendelse til Skolen.

Martha Sahl's Fagskole for Husholdning,
Helenevej 1 A, København V. Statsanerkendt. **3 Mdr.s Kursus** for Viderekomne **April—Juni.** Elever optages med og uden Pension. Program sendes.

En Vognladning paategnet Broderi

skal ud af Huset til Vurderingspriser hurtigst muligt!!

Flot, kraftigt, hvidt Herlærred i følgende Pakninger:
Pakke Nr. 2: En stor Kaffedug 140 × 140 cm (Chrysantem eller Rosenmønster) samt 2 Sæt Lyseduge & Løbere.
Pakke Nr. 3: Flot Pyntehaandklæde med Smudsepose samt 2 Sæt Lyseduge & Løbere. Flotte Perlegarns-Mønstre.

Pris pr. Pakke: **Kun 11 Kr. + Porto!** Garanti: **Tilfreds eller Pengene tilbage!**
NB. Reel Behandling er for mig **en Samvittighedssag!**

Skriv i Dag til: **DANSK MØNSTERFABRIK, Horsens.** Opg. Bladets Navn.

Silkeborg Husholdningsskole

5 Maaneders Kursus begynder 4. Maj og 4. November.

Program sendes.

Synnøve Lund.

Indre Missions Diakonskole

optager hver 1. Maj og hver 1. November nye Elever til Uddannelse. Henvendelse til Dr. **Hoff** eller Pastor **Asschenfeldt-Hansen,** Diakonskolen, Aarhus.

Løgumgaard Præliminær- og Studentereksamenskursus

(Indre Missions Kostskole)

pr. Løgumkloster forbereder unge til Præliminær- og **Studentereksamen** paa kort Tid. Nærmere ved

Harbo Andersen, Forstander.

Indre Missions Artiums- og Præliminærkursus, Rønde.

(statsanerkendt).

Nye Elever optages paa Præliminærkursus'et til 1. Maj, til Artiumskursus'et efter Sommerferien (18. August). Nærmere ved

K. Herskind, Forstander.

K. F. U. M.s Seminarium.

Indmeldelser til **Optagelsesprøven** inden **25. Maj.** Ny Forberedelsesklasse begynder efter Sommerferien. Oplysninger giver

Forstander **Alfr. Christiansen,**
Falkonerallé 26 B, København F.

Damer lærer at sy og tilskære

Kjoler, Kostumer og Børnedragter.

Tilskærerskolen,
Nørrebrogade 26 — København.
Dagmar Mikkelsen.

Sommerlejr „Lauritz og Annasminde"

pr. Græsted kan benyttes af K. F. U. K. i Juni og September Maaneder. Pris 3 Kr. pr. Dag.

Henvendelse sker til Frk. **Lind,** Rolighedsvej 17 I, København V.

Det aarlige Ungdomsmøde

i Sdr. Onsild Forsamlingshus afholdes Store Bededag. Kl. 3 indleder Lærer Toftemark, Tommerup, om „Primodig Ungdom"; derefter Forhandling. Slutningsmøde Kl. 6 ved samme.

Alle indbydes venligst.

Ungdomsmøde i Holstebro

2. Paaskedag. Kl. 2 i Missionshuset: Højskoleforstander Herskind, Rønde, taler. Kl. 5 Ungdomsgudstjeneste i Holstebro Kirke ved Sognepræst Bøss, Mejrup.

Kolonien Filadelfia

søger unge, dannede Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.

Henvendelse til Forstanderinden, Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

Ung Pige, 20 Aar, ønsker til 1. Maj Plads i et troende Hjem i Nærheden af Aarhus. Billet, mrkt. **N. H. 154,** modtager Bladets Kontor.

En troende, ung Pige i 25 Aars Alderen af godt Helbred og med Anlæg og Interesse for husligt Arbejde søges som Læresøster paa Ungdomshjemmet „Skovly" pr. Vedbæk. Skriftlig Henvendelse med eventuelle Anbefalinger bedes sendt til **Forstanderinden.**

Paa Kolonien „Filadelfia"s

Diakonskole kan til 1. April (event. 1. Maj) optages nogle Diakonelever. Henvendelse til Diakonskolens Forstander, Pastor **Vilh. Visby,** som paa Opfordring tilsender Regulativ for Optagelse.

DE UNGES BLAD

„De Unges Blad" udgaar den 1. og 15. i hver Maaned, kan bestilles paa alle Posthuse og i alle Boglader og koster **Kr. 2,00** halvaarlig. Abonnentsamlere, der tager mindst 10 Eksemplarer, bedes henvende sig direkte til Ekspeditionen af „De Unges Blad", Søndergade 9, Aarhus.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Sølinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).

Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

1. MAJ
1924

42. AARGANG
NUMMER 9

Vagtparaden paa Amalienborg.
Elfelt fot.

K. F. U. K.s LANDSLEDERMØDE

PAA »NYBORG STRAND« DEN 11.—12. JUNI 1924.

Tirsdag den 10. Juni.

Kl. 8: Fru Pastorinde Manon Jacobsen, Toftlund: „Farerne for vort eget Trosliv ved vort kristelige Arbejde".

Onsdag den 11. Juni.

Kl. 8¼: Morgenmaaltid.
- 9: Velkomst ved Comtesse Knuth.
- 9¼—10: Bibeltime ved Fru Pastorinde Astrid Frederiksen, Søllinge.
- 10¼—11: Fru Professorinde Ingrid Ulbricht: „Hvordan hjælper vi vore Medlemmer til Selvudvikling?"
- 11¼—12¼: *Verdensarbejdet*, ved Comtesse Knuth og Sekretær, Frk. Karen Ræder.
- 12½: Middag.
- 3—5: *Forhandlingsmøde.* Sekretær, Frk. Kirstine Damgaard, Viborg, og Sekretær, Frk. Helene Jensen, Vejle: „Forkyndelsen indenfor K. F. U. K."
- 6½: Aftensmad.
- 8: *Altergang* i Nyborg Kirke. Skriftetalen ved Pastor E. Frederiksen, Søllinge.

Torsdag den 12. Juni.

Kl. 8¼: Morgenmaaltid.
- 9—10: Bibeltime ved Fru Pastorinde Ellen Gøtzsche.
- 10¼—12: *Forhandlingsmøde.* Pastor Gunner Engberg: „At finde og at opdrage Ledere".
- 12¼: Middag.
- 3—6: *Missionskomitéens Delegeretmøde.* Beretning ved Formanden. — Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer. — Missionær, Søster Inger Isaksen: „Fra Arbejdsmarken i Indien". — Missionær, Frk. Kathrine Thomsen: „Fra Arbejdsmarken i Kina". — Bedemøde.
- 6½: Aftensmad.
- 8: Festlig Sammenkomst med Afslutning.

Betalingen for de to Dages Ophold, alt iberegnet, bliver 18 Kr. (Indkvarteringen er i „Hermon", Lagener og Pudevaar medbringes). Indmeldelse maa ske senest 15. Maj til K. F. U. K.s Hovedkontor, Søndergade 9, Aarhus. Bliver man forhindret i at møde, vil Pengene blive tilbagebetalt (÷ 4 Kr., der betragtes som Indmeldelsespenge). Eneværelse eller Tomandsværelse kan faas mod ekstra Betaling (Kr. 2,75 pr. Seng pr. Nat).

Program med nærmere Oplysninger er tilsendt de enkelte Foreningsformænd, der bedes gøre Mødet godt bekendt.

I Tilslutning til K. F. U. K.s Landsledermøde afholder K. F. U. K.s Missionskomité sit Delegeretmøde den 12. Juni 1924.

Enhver K. F. U. K., som har indsendt Bidrag til K. F. U. K.s Arbejde for det danske Missionsselskab, har Ret til at sende en Delegeret til dette Møde. Tæller Foreningen 50—100 Medlemmer, kan den sende 2 Delegerede o. s. fr. — 1 for hver 50 Medlemmer.

Ved Indmeldelsen til Ledermødet bedes man bemærke, hvem der skal være Delegeret ved Hedningemissionsmødet.

Efter Tur afgaar følgende 3 Missionskomité-Medlemmer: Fru Ellen Gøtzsche; Frk. Ida Jensen; Frk. Birthe Nørgaard.

Ifølge Missionskomitéens Vedtægter finder nye Valg Sted ved simpel Stemmeflerhed; dog kan der kun stemmes paa saadanne, hvis Navne af stemmeberettigede Foreninger er indsendt til Missionskomitéens Formand (Comtesse Henriette Knuth, Bülowsvej 5 B, København V) *inden 20. Maj.*

DE·UNGES·BLAD

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 9 1. MAJ 1924 42. Aargang

KRISTI BLODBESTÆNKTE FANE

Af Sognepræst *A. Fibiger*, Ellaskirken, København.

DU kender nok Fortællingen om Biskop *Brorson*, som en Aften sad ved sit Vindue i Bispegaarden i Ribe og hørte en Soldat gaa forbi og af fuld Hals synge en Marchmelodi med nogle daarlige Ord, ret en liderlig Soldatervise. Brorson kaldte Manden hen til sig og bebrejdede ham, at han vilde besmitte sin Mund med saadan en grim Sang. „Det er heller ikke, fordi jeg synes saa godt om Ordene", sagde Soldaten da; „men vi synger saa tit Melodien, fordi den er saa god at marchere efter". Da sagde Biskoppen: „Da skal du faa en anden Tekst af mig, min Ven, kom du herhen om et Par Dage, saa skal jeg have en bedre Sang færdig til dig". Og da Soldaten et Par Dage efter indfandt sig hos Brorson, overrakte denne ham den bekendte Kampsang: „Op, I kristne, ruster Eder!" der jo i Virkeligheden ogsaa er en fortrinligMarchmelodi.

Landsoldaten.

Da jeg nu kom saa vidt i denne Fortælling, tog jeg mig for at se, hvad min Salmebogs Oplysninger berettede om denne Sag. Men dèr staar kun, at Salmen Nr. 570 er forfattet af *Justus Falkner*, f. 1672, tysk Præst i Amerika, død 1723; men at den er oversat af Brorson. Naa, det være nu med det, som det være vil, det maa andre og kyndigere Folk kunne oplyse den nærmere Sammenhæng om.

Det, jeg vilde pege paa, er det kraftige og malende Billede, Brorson bruger i Vers 2 om *„Kristi blodbestænkte Fane"*.

Det Udtryk har jeg altid saa godt kunnet lide. Fanen er jo Hærens kostbareste Klenodie, dens Hjerteblod. „Fane-Eden"

er det helligste for Soldaten, og Faneflugt er den største Skam og Nedværdigelse. Om Regimentets hullede og lasede Fane stod den sidste, den mest forbitrede Kamp, slap den ene Fanen ud af sin segnende Haand, blev den straks grebet af en ny, — og endnu husker vi Korporal *Nellemanns* Heltedaad, da han greb den første prøjsiske Fane, der blev plantet paa Dybbøls sønderskudte Skanser, knækkede Fanestangen, slængte den fjendtlige Fane i Støvet og betalte med sit Liv for sin Daad, det husker vi endnu, skønt der er gaaet 60 Aar siden Dybbøls heltemodige Fanevagt sank i Blod Fod for Fod, — og større Hæder kunde ikke times nogen end den, der blev vor gamle Konge Christian d. 9. til Del, da hans Kiste førtes igennem Byen til Roskilde paa en Kanonlavet, kun svøbt i Danebrog. Mod Landets Fane blegnede alle kongelige Dekorationers Pragt.

Men her, i Borsons Salme, tales der nu ikke om noget jordisk Bannermærke. Det er vor Herres Jesu Kristi Fane, han synger om, og han siger:

Kristi blodbestænkte Fane
føres frisk i Striden ind!

I denne Hær blev du ogsaa indrulleret i din Daab. Og hvis din Konfirmation blev, hvad den skulde være, var den jo som din Faneed, dit Hjertes frivillige Ja til din Daabs Naade.

Men hvordan er det saa gaaet dig siden?

Ak, var der ikke i dit, som i mit, Ungdomsliv ofte en beskæmmende og nedværdigende Faneflugt? Andre Faner vinker og lokker: Øjnenes Lyst, Kødets Lyst og Livets Hoffærdighed, og hvilken Ynk er det ikke at se vort Lands Ungdom, vort Folks Fremtids Haab skarevis fylke sig om alle den Slags daarlige Bannere, der lover godt, men holder daarligt og fører nedad mod Helvedes Afgrund.

Alle disse mørke Minder vil vi nu ikke dvæle ved, der er kun liden Lyst derved og slet ingen Kraft deri; men vi vil vende vort Blik mod Herrens rene, hvide Fane, hvorom vi saa tit har sunget:

Løft højt hans Kongebanner,
det taaler ingen Plet!

Nej, vi maa ikke sætte Plet paa det, hverken du eller jeg. Vi maa ikke gøre Guds Rige Skade og hans Navn Skam ved at svigte det af Fejghed, i Menneskefrygt eller af Syndelyst.

Den eneste Plet, det taaler, det er Pletterne af hans Blod, det Blod, han udgød for os, da han hang paa Golgathas Kors. „Hans Banner over mig er Kærlighed", sagde Bruden til sin Brudgom i Højsangen, ja, i Sandhed, det er et Kærligheds-Banner, det, der vajer over hans Kors, det er aldrig blevet strøget i nogen Kamp og er aldrig bleven sænket af Menneskefrygt.

Kom da og lad os fylkes tæt under dette Banner! Lad det ogsaa føre *os* frisk ind i Striden nu, da det er *vor* Tur.

Korsfæstelsen af Synd og Død
er Heltedaad til Livet!
Spred Vinge, Korsets Banner!
Til Heltedød paa Sejrens Dag
du dine Kæmper danner.

MEDDELELSER

FRØKEN BLUME'S MINDE. En Kreds af Frk. Astrid Blumes's Elever og Venner har paatænkt at sætte en Mindesten paa hendes Grav. Enhver, som kunde ønske at være med hertil, bedes inden 1. Juni dette Aar sende deres Bidrag til Lærerinde Marie Madsen, Vester-Allé 21, Aarhus, eller til Seminarielærer S. Rasmussen, Herambsgade, Aarhus.

DETTE NUMMER fremtræder som et festligt Soldaternummer. Vore Læsere kan sikkert tænke sig Aarsagen hertil. Vi vil gerne slaa til Lyd for Soldatermissionens store og velsignede Arbejde.

Den 4. Maj afholdes en Mængde Soldaterfester Landet over. Vi haaber, at Ungdomssagens Venner alle Vegne vil slaa Kreds om disse Møder. Se iøvrigt Oversergent Nielsens fortræffelige Artikel i sidste Nummer.

DET NORDISKE MØDE I FINLAND 1. til 6. August 1924. Det oplyses, at Billet København

—Åbo, 3. Kl. Tog, 2. Kl. Skib vil koste sa. 100 Kr. 3. Kl. Sovevogn til Stockholm koster desuden 12 Kr. Billetterne skal bestilles i god Tid. Indmeldelse til Mødet sker inden 25. Maj til Sekretær Frk. Karen Ræder, Københavns K. F. U. K., St. Kannikestræde 19.

Selve Opholdet under Mødet vil andrage godt 200 finske Mark. En finsk Mark = 15 Øre. Nærmere Oplysninger faas i K. F. U. K.s Maanedsblad samt ved Henvendelse til Frk. Karen Ræder.

NIELS PEDERSEN, Kjellerup, bedes opgive sin Adresse til Bladet, da et Brev til ham, indeholdende Svar paa et Spørgsmaal, er kommet tilbage paa Grund af ufuldstændig Adresse.

FRA GUDSTJENESTERNE PAA KYSTFORTERNE

Af Sognepræst *Chr. Holt*, København.

DEN 9. August 1914 holdt jeg min første Feltgudstjeneste, efter at den store, europæiske Krig var brudt ud, og en stor Del af vort unge Mandskab var indkaldt og mødt ved Sikringsstyrken. De Præster, som i Forvejen var udsete til Feltpræster under Mobiliserings- eller Krigsforhold, tilbød frivillig at gøre Tjeneste, en Virksomhed, som den daværende Sekretær i K. F. U. M., Gunner Engberg, siden som „Arméprovstens Sekretær" paa en udmærket Maade fik organiseret.

Jeg havde min Gerning ved Københavns Søfront. Og den første Gudstjeneste afholdtes paa Søfortet „Prøvestenen". Kaptajnen havde i Forvejen bedt om at faa et alvorligt Ord, da man ikke vidste, om vi ikke selv kunde blive dragne med ind i Krigen.

Gudstjenesten holdtes ude under aaben Himmel. Alle Soldaterne mødte med Fortchefen i Spidsen. Det var underligt at staa der mellem de store Kanoner foran Soldaterflokken med Ansigtet vendt ind mod Hovedstaden, om hvilken man ikke vidste, om den snart skulde blive beskudt af fremmede Magter. Der var Alvor i Sindene i den første Tid, saalænge Krigsspændingen var til Stede. Og det var let at tale til Soldaterne om at sørge for at have Regnskabet med Gud gjort op og derfor i Tide tage imod Jesu Indbydelse. Siden, da Spændingen hørte op, var det ikke saa let.

Men jeg har mange gode Minder fra Feltpræstetiden.

Efter en Gudstjeneste paa et af Søforterne kom saaledes en Soldat hen til mig, jeg husker endnu hans Efternavn, men véd ikke af, at jeg har set ham siden. Han takkede for Ordet og sagde: „Det passede netop paa mig". Han følte, at han var en Synder, der trængte til en Frelser. Bagefter fik jeg en Samtale med Kaptajnen, der aabent fremlagde hele sin aandelige Tilstand for mig.

Vi har Lov til at tro, at Guds Ord, der blev forkyndt i den Tid for en stor Del af vort Lands mandlige Ungdom, heller ikke er vendt tomt tilbage.

I VERDENSKRIGENS KØLVAND

Af *Knud Hee Andersen.*

KRIGSFANGER — husker vi ikke alle det Indtryk, som dette Ord gjorde paa os i Krigens Rædselsdage, da flere Millioner unge Mænd efterhaanden kom i Fangenskab? Vi har alle hørt noget om, hvad mange af dem maatte døje af Sult og Kulde og Sygdom.

Den Slags kan jeg ikke fortælle om. Jeg fik — umiddelbart efter Krigens Ophør, mellem Vaabenstilstanden og den endelige Fredsslutning — Lov til at gøre et Stykke Arbejde paa K. F. U. M.s Vegne mellem Krigsfanger. Men det var i det Land, hvor Fangerne sikkert havde det bedst, i England. Hvad jeg kan berette er Solstraalefortællinger i Sammenligning med, hvad mine Medarbejdere har oplevet i Tyskland eller i Sibirien.

Og dog gav disse Maaneders Arbejde rig Lejlighed til at samle sig Indtryk af Krigens Virkninger, dens Hærgning og Ødelæggelse af Mennesker. For det at være Krigsfange er selv under de bedste Forhold noget, man aldrig skal ønske sig at opleve. I aarevis at være berøvet to af de Ting, vi sætter højest, Hjemmet og Friheden, det er noget, der mærker sin Mand. Der var trætte, haabløse, aandelig

Kongens Besøg i Borris-Lejren 1921.

sløvede Mænd ogsaa i disse Lejre, hvor der som Regel ikke var noget at klage paa de ydre Forhold.

Men jeg har ogsaa mange smukke og lyse Minder fra disse engelske Fangelejre, Minder om, hvordan Hjælpsomhed og Medfølelse kunde vinde smaa og store Sejre over Fangelivets Bedrøvelighed.

Det viste sig mellem Fangerne indbyrdes. Hvor der var en Mand eller et Par Stykker, som havde Vilje og Evne til at holde Modet oppe hos deres Kammerater, sporedes Virkningerne straks. Der var den prægtige, troende Underofficer i H—, som holdt Søndagsandagt med Fangerne og paa enhver Maade var dem en Ven og Hjælper. Den Lejr var en hel Idyl, og det engelske Vagtmandskab erklærede, at de kunde ikke have faaet bedre Fanger at passe paa, om de saa havde pillet dem ud selv. Der var den tykke, halvgamle Skolelærer i K—, som efter min lille, tyske Gudstjeneste holdt en hel Tale ud fra Ordet om, at Mennesket lever ikke af Brød alene; han var som en Fader for sine Medfanger. Der var den vakre, unge Hannoveraner, med hvem jeg en halv Nat drøftede Tysklands Stilling til andre Folk med særligt Henblik paa Sønderjylland. Og mange flere kunde nævnes.

Der var stor Forskel paa de tyske Lejrledere. Jeg husker en rædselsfuld Tamp af en prøjsisk Underofficer, der selv under disse Forhold ikke kunde holde op med at hundse og tyrannisere de menige. De hadede ham af et oprigtigt Hjerte, og den Lejr hører til de tristeste, jeg har set.

Derimod var de engelske Officerers og Soldaters Holdning overfor Fangerne næsten uden Undtagelse mønsterværdig. Ja, mere end det, den var præget af Vilje til at gøre Fangenskabets Byrde saa taalelig som muligt. Jeg fik den største Beundring for disse Mænd. De fleste havde været ved Fronten og de afskyede Tyskerne som Helhed. De var „tarvelige Modstandere", var den almindelige Dom. Men det faldt dem ikke ind at hævne sig paa disse specielle Tyskere, som de var sat til at passe paa. Tværtimod.

En gammel, graahaaret Underofficer kunde udgyde sig i Begejstring over sine Fanger; „mine Drenge" kaldte han dem, som han vel vilde have kaldt sine egne Soldater. En fint dannet og meget tiltalende Officer, hvis Pris jeg allerede havde hørt sunget i høje Toner af Fangerne, talte længe med mig om, hvad man kunde gøre for dem. En ung Løjtnant, som havde en Flok Ungarere, hvem han slet ikke kunde gøre sig forstaaelig for, brugte mig som Tolk for at spørge Fangerne ud om, hvad han kunde gøre for at beskæftige og underholde dem i Fritiden. Jeg oversatte hans Spørgsmaal til Tysk, og Lejrlederen oversatte dem derpaa til Ungarsk, hvorefter Svaret gik den omvendte Vej tilbage.

Vel en Snes engelske Officerer har jeg paa den Maade haft at gøre med, og de tog det alle paa samme Maade — maaske med en enkelt Undtagelse. Denne Undtagelse var en Mand, der vikarierede for Lejrens faste Kommandant, og som ikke var fri for at være noget uelskværdig og mistænksom, baade overfor Fangerne og overfor mig. Det er det eneste Sted, hvor jeg har haft nogen til at passe paa under den tyske Gudstjeneste, jeg holdt for Fangerne. Det var en Korporal,

som havde faaet det Hverv, — og hvor han kedede sig! Han forstod jo ikke et Ord af det hele, og jeg kunde godt have prædiket Oprør, uden at han havde mærket noget.

Undtagelsen bekræfter Regelen. De var meget forskellige, disse Officerer. Der var kristne Mænd imellem, men der var ogsaa Folk, hvis moralske Personlighed man ikke just fik Agtelse for. Men i dette Forhold var de ens, og den, der vilde gøre noget for deres Fanger, var hjertelig velkommen.

Den samme Aand prægede de menige Soldater, som skulde passe paa Fangerne. Jeg sov en Nat sammen med Vagtmandskabet i en Lejr, nogle gamle, graahaarede Fyre, der i sin Tid havde staaet i den hvervede Hær og nu hørte til Reserven, Folk, der havde været med i Indien og som Kipling godt kunde have skrevet sine Soldaterhistorier om. De var helt gode Venner med Fangerne og havde kun godt at sige om dem. Et andet Sted, paa en meget afsidesliggende Bondegaard, kom jeg en Søndag hen imod Aften og saa et meget morsomt Syn. Hele Gaardspladsen var fuld af Krigsfanger og engelske Soldater, som morede sig i bedste Forstaaelse. En spillede paa Harmonika, og de andre løb omkring og legede og trimlede med hinanden, som om de havde været Rekrutter ved samme Kompagni og ikke Soldater fra to fjendtlige Hære.

Ikke sjælden var de engelske Soldater med inde, naar jeg viste levende Billeder for Fangerne med et lille transportabelt Filmsapparat. Det var ejendommeligt at lægge Mærke til, at Tyskerne og Englændernd ikke lo paa de samme Steder. Tyskerne morede sig mest, naar nogen fik Klø, eller noget blev slaaet i Stykker, mens Englænderne ikke brød sig saa meget om den Slags, men især nød pudsigt Minespil og lignende. Man kunde ligefrem studere Folkekaraktererne derigennem.

Saadanne Billeder staar i min Erindring, og det modsatte, Brutalitet og Tyranni, mærkede man aldrig noget til. Det var smukt at se, at Hadet mellem de to Folk ikke satte Præg paa Fangelejrene. Der kunde jo nok komme Kurrer paa Traaden. En Underofficer fortalte mig, at

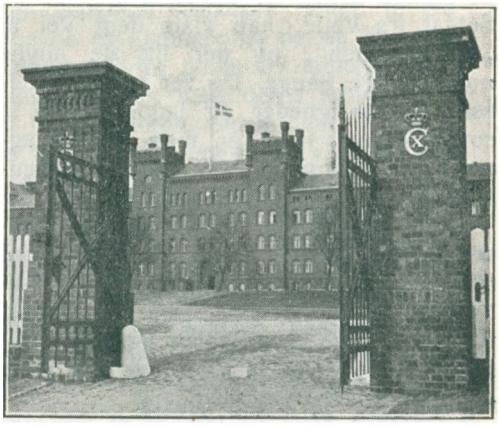

Haderslev Kaserne Langfredag 1921.

nu var der intet at klage paa hans Fanger, men under Tyskernes sidste Fremrykning mod Marne havde de været helt desperate, fordi de ventede, at nu vilde Tyskland sejre. (De havde Lov at holde en engelsk Avis og kunde derigennem følge Begivenhederne). Da havde han maattet kommandere dem udenfor og udlevere skarpe Patroner til Vagtmandskabet. Det hjalp — men „jeg havde skudt den Dag, hvis de ikke havde givet sig", sagde han.

Saadanne Ting kunde hænde. Men alt i alt var det glædeligt at se, at i disse smaa Lejre byggedes der langt mere Forstaaelse og Velvilje op end Had og Ondskab. Det var som en Oase i Krigens trøstesløse Ørken.

SOLDATERLIV I 1848—50

DA Krigen brød ud i 1848, var min Fader 26 Aar. Han havde ikke været Soldat, men nu fik han Ordre til at møde i København, og den 28. Juli drog han hjemmefra. Han blev sammen med flere Karle fra samme Egn befordret til Aarhus med Heste og Vogn, de kom hertil næste Dag, som var en Lørdag, og efter at de havde tilbragt Søndagen i Aarhus, foregik Afrejsen med et Skib fra Aarhus Havn Mandag Morgen. En Mængde Mennesker havde samlet sig ved Havnen og hilste de bortdragende Farvel med Taarer i Øjnene. Det blev en svær Sejlads, mange blev søsyge, og Vandet slog ind over Dækket, saa de fleste blev

gennemvaade, men min Fader var dog ikke mere daarlig, end at han kunde tænke paa Mad, han købte en Portion Steg og Brød hos Skibets Kok for en Mark. Kl. 12 om Natten laa Skibet ved Københavns Toldbod, og nu stod de unge Jyder her i Nattens Mulm og Mørke i den store, fremmede By; der var ingen til at modtage dem, og de anede ikke, hvor de skulde hen. Til alt Held traf de en Soldat fra Vejle, han viste dem Vej til „Sølvkasernen", og her fik de anvist nogle ledige Senge. De var trætte af Rejsens Besværligheder og lagde sig til at sove i deres vaade Tøj, men da de vaagnede næste Morgen, var de saa fortumlede, at de ikke vidste, hvor de var.

Nu kom der en streng Tid med Eksercits paa Nørre Fælled fra Kl. 5 om Morgenen til Kl. 11 og atter fra Kl. 3 til 7½ om Eftermiddagen. Den 23. August var de færdige med Skolen og blev præsenteret for Major la Cour, og han roste dem for deres Dygtighed.

I Oktober blev en Del af de nys uddannede Soldater sendt over til Krigsskuepladsen, nogle rejste med Dampskibene *„Hekla"* og *„Caroline Amalie"*, og andre kom med „Dampvognen" til Roskilde. Min Fader blev dog endnu i nogen Tid i København, han var Skræder og blev sat til at sy Uniformer. For en *Bais Trøje* fik han 38½ Skilling og for en Feltkappe 7 Mark. Et Par *Bukser til Søetaten* kostede 24½ Skilling i Syløn, hvorimod et Par *røde Dragonbukser* betaltes med 36 Skilling.

At Soldater ogsaa den Gang kunde falde i Bondefangeres Hænder, ses af følgende Træk: Min Fader og et Par andre Soldater kom en Dag paa Gaden i Samtale med en fremmed Herre. Han fortalte, at han just var i Færd med at rejse fra Byen, og det var saa underligt, at han ikke havde et eneste Menneske at tage Afsked med. Om de Herrer ikke havde Lyst til at gaa med ind i en Vinstue og drikke et lille Glas til Afsked? De var troskyldige nok til at sige Jo Tak, men da Vinen var drukket, og de havde passiaret lidt, rejste den fremmede sig pludseligt og spurgte, om Vinen var betalt. Nej — det var den jo da ikke! „Ja, da skulde den gerne betales!" sagde han, og dermed forsvandt han ud af Døren!

En Nat vaagnede min Fader ved at høre Brandallarm i Gaden. Han kaldte paa en Kammerat, som han delte Værelse med, og ytrede, at de maatte vist helst staa op, da Ilden maaske kunde være i Nærheden. Kammeraten lettede lidt paa sig og følte med Haanden paa Væggen. Saa bemærkede han sindigt: „Væggen er ikke varm endnu, vi kan godt sove lidt længere". Og det gjorde han saa.

I 1850 deltog min Fader i Slaget ved

Københavns K. F. U. M.s Soldaterhjem en Sommerdag.

Isted, han saa den faldne General Schleppegrell ligge paa en Baare i Vejgrøften, og han var med til at storme en Skov, hvor Tyskerne havde en fast Stilling.

I Sammenligning med Nutidens Krigsførelse synes den Tids Krigsvæsen at have været ret idyllisk. Min Fader og fem andre Soldater samt en Underkorporal blev en Dag sendt til en Herregaard, som hed *Louisenlund*, for at rekvirere Halm til Kompagniet. „Men" — hedder det i min Faders Dagbog — „der vankede ikke stort til os, thi Mejersken var vred".

I Oktober var min Fader med i Slaget ved Frederiksstad, og om dette fortæller han i følgende Brev:

Frederiksstad, d. 13. October 1850.

Kjære Svoger og Søster!

Lejligheden tillader mig idag at meddele eder nogle faa Linier, jeg vil først aflægge min Tak til eder for eders Skrivelse af 6. s. m., som jeg med Glæde har bekommet og læst, da jeg deraf ser, at I alle er ved Helsen og Sundhed, som er det kjæreste, jeg kan høre fra eder; jeg kan, Gud være lovet, tilmelde eder det samme Gode fra mig igjen, at jeg er frisk og sund og befinder mig i god Helbreds Tilstand, endskjønt vi i den sidste Tid har havt det temmelig strengt. I den Tid, vi laa i Slesvig, havde vi det godt, men den 29. September fik vi hastig Ordre til at rejse derfra, og vi kom her til Frederiksstad den 1ste October, og da havde Tyskerne bombarderet Byen i 2 Dage, og Granater og Bomber fløj ind i Byen, saa at man aldrig vidste hvad Øjeblik, man havde Liv eller Død, og hver Dag blev der noget af Byen skudt i Brand, og saaledes vedblev Tyskerne at bombardere Frederiksstad i 6 Dage til den 4de October, som var den frygteligste Dag. Henimod Aften Kl. 5½ rykkede Fjenden frem imod Byen og vilde storme vore Skanser, men de blev hvergang slaaet tilbage af os, de stormede 5 à 6 Gange og hele deres Musik gik med „Slesvig Holsten Meerumschlungen", og Trommerne slog Stormmarsch, og de vilde frem ihvad det saa kostede, men vi stod dem imod, og de maatte retirere for os med stort Tab, thi Tyskerne faldt som Fluer, vi mistede kun faa, thi vi stod for vore Skanser; men hvem kan man takke og prise for vort Liv og Helbred uden Gud i Himmelen, som var med os, thi der var Udsigter til, at vi alle skulde omkomme, thi Kugler og Granater og Bomber slog ned i Byen og undertiden ved Siden af os, og Byen brændte, saa at der er kun lidet tilbage af den, og utallige Beboere er husvilde, men der siges, at Beboerne havde skjænket Tyskerne Penge til Kanonbaade og Dampskibe, og de fik nu til Belønning derfor deres By afbrændt, som Tyskerne gjorde med deres Kanonbaade, som laa i Eideren. Siden den Tid har vi ikke havt noget Slag med Tyskerne, men vi kan se dem, og hvad Enden vil blive, det maa Gud vide, som raader for Fremtiden; jeg kan ikke fuldtakke den gode Gud, fordi han hidindtil har holdt sin faderlige Haand over mig og bevaret mig i alle Farer, lad os med hverandre takke den gode Gud derfor. Min Bøn er til Gud, at han fremdeles vil være mig og enhver anden Soldat naadig og barmhjertig, som strider for en retfærdig Sag og som maa døje saa meget ondt, og lad os bede med hverandre, at Fredens Engel snart maa lyse over vort kjære Fædreland, at enhver igjen kunde komme hjem til sin forrige Stilling, dertil give Gud os sin Naade. —

Modtager en venskabelig Hilsen fra mig, eders oprigtige Svoger og Broder.

Bernt Laursen,
Soldat ved 1. Reserve Bataillon,
1. Comp., Nr. 120.

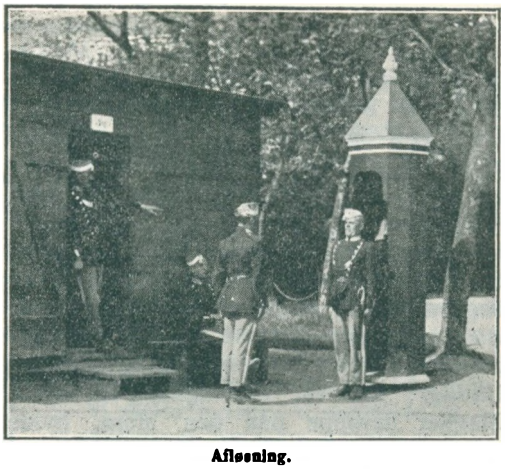

Afløsning.

EN LILLE OPLEVELSE UNDER SIKRINGSSTYRKEN

Af Sognepræst *Falk Rønne*, forhen Divisionspræst.

HVOR den lille „Lejr" egentlig laa, vil det nu falde mig vanskeligt at sige nøjagtigt; det var et Steds nordvest ud af Byen. Den bestod kun af et Forhus, et mindre Baghus og en Stald; der laa vel godt en Snes Mand; men det laa afsides, og saa tog vi det paa Vejen ud til den større Lejr en Søndag Morgen tidlig.

Vi traf dem midt i Morgentoillettet; der var Travlhed paa den lille Samlingsstue; der blev skruppet, pudset, syet, og saa var Barberen der; det gik løs baade med Haarskæring og Barbering.

„Den er gal", sagde Barberen til mig, da jeg havde præsenteret mig og aabenbaret min Hensigt, „for jeg skal jo videre. Kan jeg ikke faa Lov li'saa stille at passe mit, mens Hr. Pastoren taler?"

Jo, det kunde han jo da, og saa begyndte vi at synge, og det gik meget godt, selv Barberen og Manden under Saksen sang med.

„Saa rejser vi os og hører Guds Ord", sagde jeg, og de stod alle ret; Barberen med Kniven langs Buksesømmen, Delikventen med Sæbeskum over det halve Ansigt.

Saa satte de sig, og jeg tog fat paa mit, Barberen paa sit. En efter en listede de hen i Stolen efter deres Tur. Til Belysning af den hellige Tekst fortalte jeg en Historie. Den interesserede aabenbart. „Aa!" sagde Barberen, „vent lige et Øjeblik, mens jeg render op efter en anden Strygerem, den her er skidt". Han vilde ikke gaa Glip af Historiens Slutning. Men han var borte, debatterede vi i stor Alvor den vigtige Sag, hvorom min Prædiken drejede sig, og da han kom tilbage, gik jeg videre. Lidt efter lidt glemte de deres Knapper og Sytraad, sad ganske stille og saa op paa mig; selv Barberen satte sig overskrævs paa sin Stol og indstillede for en Stund Virksomheden. Men da jeg var færdig med den korte Prædiken, sprang han op: „Jeg maa jo være tovelig! hvad tænker jeg endda paa?"

„Vær nu stille blot et Øjeblik, saa prøver vi paa at bede en Bøn sammen", sagde jeg, og alle foldede deres Hænder.

Da jeg tog Afsked, var Barberen atter midt i Sæbeskummet og kunde kun række mig sin Lillefinger, men idet han førte samme Finger til Huen, sagde han: „Det var den bedste Prædiken, jeg har hørt".

„Har De hørt mange?"

„Nej! det er den eneste, jeg har hørt; derfor véd jeg, at jeg ikke løj, naar jeg sa', at det var den bedste", svarede han smilende, „men det er nu ligemeget! Vil De tage mig med ud til det næste Sted, skal jeg love Dem fuldt Hus".

Jeg tog ham med, og han holdt Ord.

HJEMME OG UDE

Af Inspektør *Peder Olsen*, Fuglsang.

HAN var fra Nordsjælland og kendte fra Barndomshjemmet af Livet i Guds Ord og Guds Rige, gik som andre pæne unge Mænd fra Søndagsskolen over i K. F. U. M. og alt det ydre og det, som Mennesker ser, var i Orden, han kunde tale med ved de unges Møder og sang Solskinssange med sit kønne Smil og var begejstret over de store Sammenkomster, især naar Kammerherre Oxholm samlede dem i „Teltet"s Have eller drog med paa Udflugt; saa var der ogsaa en stærk Magnet deroppe paa den store, hvide Villa; jeg traf hende nogle Gange ved Besøg hos min Søster, og igennem hende fik jeg Interesse for ham, den prægtige, unge Mand, og lovede, at naar han nu snart skulde i Trøjen, skulde jeg nok finde ham, han skulde nemlig ogsaa være Gardist. Og de mente, at det skulde nok kendes paa Tonen i Hæren, naar han kom derind, for han var saa ren og mild og god; og hans Ven deroppe paa Villaen, hvor glædede hun sig, naar jeg kom paa Besøg, thi da tænkte hun paa, naar *han* kom i Uniformen, og Hjertet slog, saa det kunde ses paa den hvide Bluse, og det var blot ved Tanken derom — de var ikke forlovet, men de tænkte paa hinanden. Saadan var han hjemme.

81 var ikke i mit Korporalskab, men han var blandt de 24 Rekrutter, som jeg

fik paa Belægningsstuen (Soveværelset), han og „Præsten", en cand. theol., ventede jeg mig megen Glæde af. — Præsten og jeg fandt siden hinanden, men det var egentlig først flere Aar efter da Verdenskrigen brød ud — men 81 gik meget nødig imod Strømmen, og jeg undrede mig over ham. Siden fik jeg at vide, at han de første Dage ikke havde Mod til at bekende, at han vilde høre Kristus til og havde ikke kunnet faa sig til at bøje Knæ for sin Herre og Frelser og sværere og sværere blev det, jo mere kendt de blev med hinanden, og saa gik det tilbage for 81 og Øjnene blev urolige istedet for glade. Efterhaanden fik Kammeraterne helt Magten over ham, og naar jeg sad og læste i min Bibelbog og han kom ind i Stuen, saa slog Samvittigheden ham og han luskede saa underligt af igen, og jeg prøvede at tale med ham om dem derhjemme, men det var uden Indtryk paa ham. En Dag jeg læste i Aabenbaringsbogens 21. Kap. om, at „den, som sejrer, skal arve alle Ting, og jeg vil være hans Gud, og han skal være min Søn. Men de fejge og vantro skal sammen med Manddraberne og Løgnerne have deres Del i Rædsel og Pine —", da tænkte jeg paa 81 og mange unge Mænd af hans Lige, som de tror godt om hjemme, og som gælder for en god Ungdom, men naar Stormene kommer, da er Grunden ikke bygget fast paa Klippen Jesus Kristus, og saa svigter de ude i Livets Malstrøm. — Oppe i Samfundet mærkede de snart, at 81 gled fra dem, og selv led han under at komme hjem til dem, som holdt af ham, men allermest led hun, som havde stolet paa ham og ventet paa ham med hemmelig Glæde, og det var, som der gik noget itu i hendes eget Hjerte, noget godt og fint, et kønt Billede dybt inde som nu skulde rives ud, aa, men hvor kostede det dog mange Kampe og vaagne Nætter! — Hun vandt Sejr, og et andet Billede prægede sig klarere og klarere i hendes Liv, det var den store Mesters, Menneskesønnens dejlige Billede, i hvis Tjeneste hun viede sig med hele sin Sjæl, og hun syntes, at hun havde faaet meget, meget mere, end hun tabte.

81 gled efterhaanden ud i fuldt Følgeskab med Kammeraterne, kun nu og da prøvede han at ryste dem af sig, men det blev sjældnere og sjældnere. — Saadan var han ude!

Og mange flere vilde gaa samme Vej, om ikke K. F. U. M.s Soldatermission havde sin Gerning og sit Hjem derinde som en Havn og et Fristed for de unge Danmarkssønner.

— — —

Derfor, du unge, som skal ind i Trøjen, lyd mit Raad, een, som selv har prøvet Soldaterlivet i ca. 2½ Aar, vær ikke fejg, følg aldrig med Strømmen, vær afholdende, vælg gode Kammerater, dem findes der altid nogle af i Soldaterhjemmet i Gothersgade, og saa hent Kræfter ned ovenfra, saa skal ingen og intet skade dig, men du vil altid sejre og Livet blive rigere end du har anet, thi du er under Guds Velsignelse baade hjemme og ude!

I FREDSTID SOM I KRIGSTID

følte jeg Savnet af mit Hjem i Soldatertiden. Hvor var det underlig fremmed og koldt i det gamle Gottorp Slot i Slesvig.

Og under Krigen gentog det sig. Der var saa usigeligt fremmed. Nej, ingen Plet paa Jorden er skøn som du mit Hjem. Aldrig har jeg følt Savnet af mit Hjem saa stærkt som Juleaften 1914. I en Storstue i en Lancier Kaserne i Liege i Belgien blev Festen fejret ved Juletræ, Øltønder og daarlige Sange, og Aftenen endte med Slagsmaal imellem berusede Soldater. Juleaftensmad var ikke paa Programmet. Juleevangeliet hørtes ikke. Julefreden — ak, udenfor var den ikke at finde og i Hjertet var der knap nok en lille Plads til Julebarnet. Hvor følte man sig fremmed. Med underlige Følelser gik vi tre Nordslesvigere til Hvile hin Aften. Vi boede i Justitspalæet, hvor der var en stadig Uro. Tankerne gik hjem til de Kære og opsøgte Bror og Svoger og Venner ved Fronten, ja, og til de mange Fanger og Gisler i Kælderværelserne, som stønnede af Smerter. Deres Nød glemmes aldrig. Den lærte mig at folde mine Hænder til Tak. Men atter gik Tankerne tilbage til det tabte Hjem.

I Soldaterhjemmet fandt jeg Bod for Savnet. Her mødte vi et Hjem med stille, fredelige Stuer, et Hjem med et Hjems Hygge; her mødte vi Herren selv i Hans Tjenere. Kærligheden var Husfar, og der var saa godt indenfor dets Døre. — Vi skrev, vi sang, vi samtalede, vi bad og vi opmuntrede hverandre til Kamp imod Synden. Her hentede vi Kraft til Arbejdet iblandt vildfarne Kammerater, iblandt syge og Fanger og uddragende Krigere. Herfra udsendtes Breve og

Skrifter til Venner og Bekendte ved Fronten. Der oplevede jeg nogle af mit Livs Højtidsstunder. Et velsignet Sted for mig og mange, mange Kammerater.

Dér lærte jeg ogsaa at elske mange af det Folk, som jeg ellers har saa svært ved at fatte Kærlighed til.

Minderne fremkalder Længsel efter den Gerning, som var saa usigelig skøn.

Den samme velsignelsesrige Gerning, véd jeg, øves i vore Soldaterhjem her i vort eget Land. Det har derfor været saa let for mig at omplante min Kærlighed fra det ene Sted til det andet. Maalet er det samme, at føre de unge Mænd hen til Jesus, at give dem et Hjem i de Fremmede og at slaa Kreds om den unge Soldat i hans Livs mest farefulde Tid.

Soldatermissionen er et dejligt Hjørne i Herrens Vingaard, et Arbejde, som er værd at være med i.

Skodborg, den 1. Marts 1924.

Christian Matthiesen, Mejeribestyrer.

NR. 17

Af Kaptajn *N. Ifversen*.

17 var Vestjyde og af den rigtige Slags, tung, men støt og solid, og dog kom han galt af Sted. Springe over Hesten kunde han ikke og lære Tjenesteforhold kneb det ogsaa meget stærkt med. Jeg tog ham til Oppasser. En af Løjtnanterne sagde: „Tør De virkelig tage ham til Oppasser?“ Jo, jeg turde, og jeg fortrød det ikke. 17 var tro og paalidelig og lærte da ogsaa efterhaanden i hvert Fald en Del af den militære Lærdom, som Oppasser var han upaaklagelig. Nogle Maaneder før Hjemsendelsen begyndte han at blive særlig fin i Pudsningen og saa ofte at bede om Nattegn, at det var mig lidt paafaldende, og galt gik det da ogsaa.

Første Gang, han forsaa sig, blev han skaanet, vi mente, det var en Fejltagelse, men nogen Tid efter forsaa han sig saa groft, at han ikke kunde skaanes. Han græd Angerens Taarer, da han fik sin Straf, og jeg talte med ham under fire Øjne. Han lovede at vende om og rejste sig da ogsaa igen. Daarligt Kammeratskab og Pigebørn var Aarsag til hans Fald, og naar han, der paa forskellig Maade var skærmet, bl. a. ved en i Bunden solid Karakter, kunde komme galt af Sted, hvormeget mere da ikke den, der er svag og staar alene.

— — —

Derfor, vær med til at værne de unge; støt Soldatermissionen, den er et Værn for Danmarks Ungdom mod det, der bryder ned.

LET OM Æ KRIGSVÆSEN

Af Orgelfabrikant *Anton Berntsen*, Vejle.

DE ka godt væær, nowwe a Jer vil tøkk, te a skuld ætt snak mej om æ Krigsvæsen, faa a haa jo aalde wan Soldat, aa saa tænker I wol, te a faasto mæ faa lel o et. Men I ska aalde sæjj aa et! A haa giwwen Ajt o, te di Folk, der ingen Bøen haae, æ møj klooger o, hudden æ Bøen ska opdrawwes end demm, dæ haaer en hiel Flok. De ka jo væær, de æ lissaadan mæ æ Krigsvæsen, te vi, dæ saaen æ udden ve et, osse kund ha en Mjening om de, te der ett wa hiel taavvele.

A bløw relenok aalde Soldat, men a goor da hæjsen de te et, a kunnd, faa a wa o Session trej Gonng, de ka væær, der æ ett manne a Jer, dæ haa drøwwen et saa vidt. A haar aaldtie won let fjale i et aa wan ræj for aa kom i mæ di stuer, aa a wa slet ett saa møj hjaev o aa kom i Kongens Klæje, en vest jo ett, om di kund pas jen. Men saa tændt a, skal a i dem, saa lissaagodt sprinng i et som kryw i et, aa saa gik a o Session et Oer faar a skulld. A kam godt nok aa æ Klæje aa kam ind te di hie Sessionsfolk, men a véd ett, hudden de gik te, for a wa aalde saa soor kommen derind, inden a wa uud igjen, di vild hwerken høør hælder si mæ. Ja hold no let, tændt a, ve a gik, saaen ska I ett fjett Jer fræ et, a kommer igjen en anden Gang.

Æ Oer atte kom a igjen, aa no maat di bær dem ordentlig ad mæ et, faa no haad a æ Aalder. Dæ wa saa møj en flinke Dogter, han skuld si atte, om a wa tjenle te æ Soldaterhaandtiering, aa han fæk da ud aa et, te a wa mjest passend te aa blyw kassieret. Men saa wa der en gammel Oberst, helde hwa han no wa, han haad saa møj et allervældig hwid Ourweskækk, haa saa, te æ Snekere wa gue Folk, demm maat di ett wal kassier. Æ Dogter wild ett gi sæ, aa a bløw kyw aa aa sto aa høør, hudden di kund træddes, at tow mi Skjott aa gik. Men a fæk da Beskejn o, te di wild si mæ ino en Gong.

Sie de wa no i Vejjl, de hie gik faa sæ. Men æ Oer atte wa a kommen te aa arrbed i Ringkjøving, aa a sejje saa en Daw te en Bekjendt, te no skuld a en Tur te Vejjl, a skuld o Session. Næj si endda, saa han, er et ett godt nok aa go o Session hie i æ By? Nææj, swaar a, a plejer aaldti aa go o Session i Vejjl. No, de æ saaen en Wonn, do haa faat, saa han, aa saa snakket vi ett mie om de. No, a kam te Vejjl, aa a gik op o æ Raastoww, men no wa

Et af K. F. U. M.s mange Soldaterhjem.

a jo bløwwen let godt kjæen mæ di hie Sessionsfolk, aa a ga mæ gue Stoond. A mindt jo, de bej nok, te a kam. Men ve a kam derop, feek a aa veed, te di haad spuer atte mæ, aa de wa nok ett te Maad, te a ett wa kommen. Aa, Skidt, tændt a, her æ jo Folk nok, saa ka di jo begynd mæ demm, der æ kommen. Men di wa liegodt let knotte, ve a kam ind te dem; a snakked jawn aa liefrem te dem, men di wa slet ett te aa gjø te Maad, di ga undt a sæ aa skobbet mæ fræ den jen Sie te den anden. Da er et da aa groww, tændt a ve mæ sjæl, ska dæ no væær saaen en Uvenskav, faade en kam di Par Minutter faasilde. De wa endda, hwa de wa, om dæ haad wan Kri i æ Land, aa di lie stod aa skuld bruug æ Mandskav, men i Fredstie tøgges a ett, di skuld gjø sæ saaen te. Næj Tak, tændt a, er et saaen a vær Soldat, saa maa di ha et faa mæ, hwem dæ vil, a ska ett pres Jer for aa blyw tawwen. Saa pot di mæ en Seddel i æ Haand aa rend te mæ, te a fløw ud aa æ Daer, aa dæ stod o æ Seddel, te a wa kassieret faa Hjattfejl. A véd ett, hwoe di haad de fræ, faa di ondesøgt mæ ett. Jen a mi Bekjendtere kassieret di, faade hans Bien wa ett lie lonng, aa de had han aalde faanommen nued te, han haad endda gawwen o dem en Snes Oer. Men saaen er et, en ka læær saa lænng en løwe.

A lowwet mæ sjel, te a skuld ett ha mæ æ Krigsvæsen aa bestell, aa de haar a holdt te i Daw.

EN BETTE SOLDATERHISTAARRIG FRÆ 1875

Af pensioneret Lærer *Christiansen*, Viborg.

NIELS war et sæ grumme glaa ve, te han skuld' i Kongens Tjenest. Dæ wa manne Ting, dæ so brog'er ud for ham. Han wa nemlig bløwen helle, skal a sej' wos, aa dæ wa jen, der haa saa te ham, te de kund' han et' blyw ve aa vær', nær han kom i Kongens Klejer; men Niels wa no bestemt o, te de vild' han et' slip', i hva de saa skuld' kost.

Dengaang han no wa kommen ind aa wa kommen i æ Klejer, saa bløw han indkwatiert i de støst Kwatier, dæ wa i hiele Bøjen (dæ wa ingen Kaserne i den Bøj, huer han kam te aa leg', skal a sej wos). Dæ wa 30 Sengi i de Kwatier, aa de gik tit skrummel te, især om Awtenen, nær di wa kommen i Seng. aa dæ wa bløwen visitiert. Dæ war aasse nuer aa dem, dæ wa so beskidt i djæ Mund, te jen kund' snaar kom i Tanker om, te di haar en Swønstej i djæ Hja't. Næe di begynd mæ de, saa saat' Niels en Finger i hwer Ør' for et' aa fo de Skit i sæ.

Den føst Ti' prøwer di po aa hold' ham faa Nar, men da di mærker, di et' kund' gjør ham vre', saa opga di og lo' ham vær den, han war.

Te aa exesier wa Niels et' so awed, men han kam alliwal gal' æstej ud' o æ Exesierplads jen Daw. De wa et' mej aa exesier, det gik godt nok, men de wa hans Nies, de wa gal mej. De wa koldt, aa de bevirker, te hans Nies bløw wal laang. No ka' enhver jo nok faasto, te han holdt et' aa aa fo de aa æ Nies nier i æ Mund, og dæfaa ga han en bette Visk mæ den jen Haa'nd om ve æ Nies, men de fæk Kaptejnen aa si', aa da han et' wa so lidt galsind'e, saa to han te aa skjeld' ud øwe Niels aa saa', te han skuld' straffes mej an sto ret, næe di and'er fæk Hwil aa maat' leg dem nier.

De wa Niels faaknøt øwer, faa han vild' saa nød'e, dæ skuld' wær' nøj aa udsæt' po hans Opførsel, faa han vist, te de kam te aa go ud øwe den Herre, han tjent'.

Dæ kund' wæ flie Ting aa faatæl' om Niels, men æ Papir æ faa bet'e te aa skryw mier o den Gaang.

Tesidst vil a blot sej, te Niels kam godt igjemmel hans Soldatertjennest. Han æn mæ tow Snor' o hver Ærm, aa de bejst wa, te han to ingen Skaa o hans Sjæl.

BOGANMELDELSER

Martin Poulsen: DRENGEARBEJDE. (De Unges Forlag). 1,00. Denne Bog kommer paa et passende Tidspunkt, ligesom man gennem „Alverdens Drengedag" har slaaet en tyk Streg under K. F. U. M.s Drengearbejde. Forfatteren, Pastor Martin Poulsen, har i adskillige Aar været en skattet Leder af K. F. U. M.s Centralforenings Yngsteafdeling i København, der i 1901 blev stiftet af Pastor Fridrikson som den første i Danmark. I Pastor Poulsens Bog møder os samlet en hel Del af dette Drengearbejdes Erfaringer. Og ser vi paa de enkelte Kapitlers Overskrifter, der lyder saadan: Drengearbejde, Om at vinde Drenge, At tale opbyggeligt til Drenge, Bibelen og Drengene, Bibelord for Drengene, Bibelopgaver for Drenge, faar vi et klart Indtryk af, hvad Bogen byder paa, særlig naar man kan forsikre, at Titlen indløses i Indholdet. Fremstillingen er velgørende praktisk i sin Form lige saa vel som Opstillingen af Markusevangeliet i Bogens Slutning. Man kan mærke paa Forfatteren, at han er vant til at lægge det danske Sprog til Rette for Drenge, saa rent, klart og enkelt Tankerne altid udtrykkes. For Drengeledere er Bogen selvfølgelig uundværlig, om de virkelig vil dygtiggøre sig, men ogsaa for mange Hjem vil denne lille Bog være meget værdifuld. *Sv. B.*

S. J. Bang: SANGENS BETYDNING. (Danske Drenges Forlag). 0,50. Den gamle prægtige Oberstløjtnant, som har skrevet den lille Bog, skriver i et Forord, at den paa en Maade er hans Svanesang, hans sidste Sang om Sangen. Det blev en god Svanesang, som han skal have mange Tak for. Han har selv brugt Sangen, og uhyre fornøjeligt er det at læse om hans Sangøvelser med Mandskabet paa et af Søforterne ved København. Og han forstaar at vise os Sangens løftende og rensende Magt i Folkelivet. Og saa har han et udmærket Forslag om at begynde Møde i Amtsraad, Sogneraad, Skoleraad o. s. v. med en af vore smukke, ædle Sange. Ja, gid det Forslag vilde blive fulgt; gid Rigsdagen kunde faa Øje paa det, saa de kunde begynde deres Møde med en dejlig Sang, mon den ikke kunde jage noget af den skidne Skændeluft ud, som har lagt sig saa tæt i Korridoer og Sale derinde i den sidste Tid.

Charles G. D. Roberts: VED BÆVERSØEN. (Danske Drenges Forlag). 4,50. Ved Bæversøen og andre Fortællinger om Dyr af den berømte Forfatter foreligger her i en meget smuk Udgave paa Danske Drenges Forlag. Oversættelsen er besørget af E. Th. Bjørn, og Bogen er forsynet med herlige Billeder af Knud Max Møller. Det er en Bog, som Drengene nok skal blive glade for.

Ejner Hoff: SKYLDIG. (Lohse). 50 Øre. Det er en god Prædiken om ikke at miste den første Kærlighed. Sælges til Fordel for en Sommerlejr for K. F. U. K. i Elias Sogn.

Chr. Ludwigs: BØRN OG SALMER. (Lohse). 1,00. En prægtig, Bog, der rigtig viser os den store Livspoesies Magt over Barnesindet. Læs den, alle I Ledere i Ungdomsafdelingerne, og syng saa vore gamle Kærnesalmer med de unge, og tal med dem om hvad I har sunget, og I skal faa at se, at deres Øjne vil lyse og deres Kinder vil gløde. Og de unge Hjem, hvor smaa Børn vokser op! læs denne Bog og syng saa med eders Børn. Der er saa mange tavse Hjem, hvor Sangens Toner aldrig blev hørt. Lad ikke dit Hjem blive saadan et tavst og tomt Hjem.

S. A. Sørensen: DEN GYLDNE BRO. (Lohse). 2,50 hf., 4,00 ib. Denne nye Bog af Missionær Sørensen fortjener at læses af mange unge, særlig af Landsbyungdom; men Købstadens Ungdom vil ogsaa med Interesse og Udbytte læse den. Den giver os en ung Mands Levnedsskildring gennem Barndom og Ungdom indtil han finder sin Frelser. Den skildrer med malende Farver de mange sørgelige Forhold, han ser om sig, hvordan Synden har Magt over og ødelægger saa mange unge. Stærke er de Farver, hvormed der her males, men sikkert ikke for stærke, og naar Forf. dvæler ved disse Ting er det ikke af samme Grund som visse moderne Forf., men for at vise Synden i dens Gru og for at vise dens sørgelige Følger for den, som blev hildet i Lænkerne. Men der er ogsaa lyse Sider, hvor man glæder sig over at se Guds gode Haand og over at se ind i skønne fromme Hjerter.

Den Bog vil give de unge noget at tænke paa, den virker baade som en Advarsel og et Kald.

Sundar Singh: IND TIL GUD, nye Tanker og Billeder. Oversat af William Nielsen. (Frimodt). 2,00 hf., 4,00 ib. Gennem denne Bog giver Forf. os en Række smaa Andagter, der alle søger at hjælpe os ind i Stilheden hos Gud, at han kan tale til os og forarbejde vor Sjæl. Bogen er fuld af dyb Tro, malende Billeder og hellige Tilskyndelser. Det er som vi gennem den ser ind over en dejlig grøn Eng med mange Blomster; en

Gang imellem mærker vi nok, at det ikke er en dansk Eng med danske Blomster, men der er Blomster iblandt, som vi ikke kender og ikke rigtig forstaar. Men det vilde vel være formeget at forlange af denne Indiens ægte Søn, at han skulde kende alle de danske Blomster; saa flyver vi forbi det, vi ikke rigtig forstaar, og suger Næring og Glæde af alt det herlige, som vi føler har Ægthedens og Livets dybe Bud til os.

N. Chr. Schmidt: DANSKE LÆGEMISSIONÆRER. (Lohse). 2,00. Forfatteren giver os her en interessant Fremstilling af Lægemissionens Oprindelse og Metoder og slutter med en kort illustreret Levnedsbeskrivelse af alle danske Lægemissionærer. Det er glædeligt at se den Vækst, der er i dette velsignede Arbejde, men man undres unægteligt over at se, at saamange unge dygtige Mænd har maattet søge deres Uddannelse ved fremmede Landes Universiteter, fordi vort eget Universitet nægtede dem Adgang. Vi trænger vist til Luftforandring ved det medicinske Fakultet.

H. Høeg: FORTÆLLINGER FRA DET GAMLE TESTAMENTE, fortalte for Børn. (Lutherstiftelsen). — Forfatteren har tænkt sig, at Bogen skulde benyttes til Højtlæsning i Hjem med Børn. Det egner den sig fortringligt til. Den fortæller de gamle kendte Oplevelser med Liv og varme Følelser, saa Børnene vil lytte og forlange mere. Ogsaa til Søndagsskolelærere og Ungdomsafdelingsledere anbefales den.

C. Skovgaard-Petersen: REGN RIGTIGT. (Lohse). 50 Øre. Samme: FYLDT AF AANDEN. (Lohse). 50 Øre. 2 fortrinlige Taler af den kendte Forfatter. I den første taler han vækkende Ord om at regne med Gud og i den anden hjælper han Guds Børn fremad paa Helliggørelsens Vej.

ET MINDE FRA SOLDATERDAGENE

EN UBENYTTET LEJLIGHED

Af Folketingsmand *Carlsen-Skiødt*, Odense.

HAN var Befalingsmandsskolens sorte Faar. Ikke at forstaa saaledes, at han var en daarlig Kammerat, tværtimod var han velset og godt lidt af alle, altid rede og villig til at gøre en Tjeneste. Han var heller ikke daarlig begavet, ret flink til Øvelserne og *kunde* have staaet ret godt i Læsefagene; men han gjorde ingen Ting ved det. Han var en lystig Fyr, lod staa til, svag i Karakteren, og saa tog den store By ham. Værst imod sig selv, siger Verden.

Da vi andre havde bestaaet Afgangseksamen og blev udnævnt til Befalingsmænd, gik han tilbage som Menig til sin gamle Afdeling.

Saa skiltes vore Veje, og jeg saa ham ikke i lang Tid, men en Dag hører jeg, at han var kommet paa Garnisonssygehuset i Rigensgade.

Naa, det sker jo saa ofte for en Soldat, og jeg tænkte ikke meget derpaa, før det en Dag lød imellem hans gamle Kammerater, at Nr. 503 var død.

Den Dag følte jeg noget af en Sorg i mit Hjerte og en Smerte i Samvittigheden, fordi jeg ikke havde faaet ham aflagt et Besøg paa Sygehuset, hvor jeg maaske kunde have faaet Lejlighed til at aflægge et lille Vidnesbyrd for ham; — men jeg lod Lejligheden gaa forbi. Jeg havde jo saa ofte samtalet med ham tidligere, havde vistnok ogsaa en enkelt Gang talt med ham om hans uordentlige Liv, men jeg havde aldrig faaet vidnet for ham, og nu var det for silde.

Den Dag, han blev begravet, fik vi, hans gamle Kammerater fra Befalingsmandsskolen, fri for Øvelse, og vi mødte for at vise ham den sidste Ære.

Men dette vejer slet ikke op.

Jeg véd ikke, om Garnisonspræsten, eller maaske en Sygeplejerske, har hjulpet ham til Rette i det store Evighedsspørgsmaal, saa han under sin sidste Sygdom er bleven fundet af den Frelser, der aldrig bliver træt af at søge efter det fortabte, og aldrig lader nogen Lejlighed ubenyttet.

Men endnu, snart fyrretyve Aar efter, staar dette Minde levende for mig og taler til mig om en Lejlighed, jeg lod gaa forbi. Og dette er ogsaa een af de Ting, jeg maa bede Herren om Tilgivelse for.

Det Indre af et af K. U. M.s Soldaterhjem.

KASERNELIV

Af *H. J. Hansen.*

KASERNELIV er i Almindelighed ikke rigt paa Oplevelser — tværtimod; det præges meget mere af Mangel paa Oplevelser. En Soldat oplever meget mere, naar han er paa Marchture eller tager Del i større Feltøvelser, end paa Kasernen, og det, der faar størst Betydning for ham i Soldatertiden, oplever han i sin Fritid. Det er især i Fritiden, at hans indre Menneske enten vokser eller forringes, alt efter hvad han bruger sin Fritid til: i daarlige Kammeraters Selskab paa Værtshuse, Forlystelsessteder, hos Skøger — eller i gode Kammeraters Selskab i private Hjem eller paa Soldaterhjem.

En stor Del af Livet paa en Kaserne har kun det Indhold: *kede sig*. Jeg kender Kystartillerister, som Maaneder igennem, efter at Uddannelsen var endt, havde det som deres daglige Hovedbeskæftigelse at pille Tændstikker og Papirstumper op i Kasernegaarden. Lykkelig den Soldat, som er anlagt for Tankevirksomhed; han har rig Lejlighed til at øve denne stilfærdige Sport i mange af sine Kasernetimer. Soldater kan endog drive det til stilfærdigt at kunne kede sig i Flok. Jeg har aldrig mødt mere dvaske Mennesker end Arbejdssoldater, som var gamle i Tjenesten — det er helt utænkeligt, hvor mange Timer i Døgnet saadanne Ungersvende kan sove helt eller halvt, og de sover lige godt til enhver Tid paa Døgnet.

Men *noget* kan man opleve paa en Kaserne. En troende Soldats Kaserneoplevelser kunde maaske inddeles i irriterende, muntre, forfærdende og velsignede Oplevelser. Lad mig fortælle et Træk af hver Slags. Det bliver ikke store og overraskende Oplevelser, men maaske de dog kan vække Minder hos en og anden gammel Soldat, som har haft mange lignende Oplevelser — eller hos den, der ikke har været Soldat, give en svag Forestilling om, hvad Kaserneliv er.

1. *En irriterende Oplevelse.* Klokken er 4½ om Morgenen, en Vintermorgen paa Kastellet i en af de lange, gamle, gulgraa Bygninger med de morsomme Navne: Svanestok, Elefantstok, Stjernestok o. s. v. I en af de smaa uhygiejniske, men ret hyggelige 10 Mands Belægningsstuer sover alle Mand saa dybt, som kun Soldater kan sove, stramt indhyllede i de fire graa Dækkener. Det inderste er omdannet til „Fodpose"; en og anden forfrossen Stakkel har Kappen yderst eller Underbukserne inderst eller har maaske endog begge disse ekstra Lag. Støvler, Vaabenfrakke, Tornyster, Gevær og alt det andet, som hører til en Soldats daglige Paaklædning, hviler, hvert paa sit reglementerede Sted; de røde Baand har deres fulde Bredde og er rettede ind efter Sidemændenes, ja, for det er en Stue med 3 Uger gamle Rekrutter, hvor alt endnu er i den skønneste Orden.

Pludselig lyder der en velkendt Røst: „Saa staar vi op — op paa Højkant". Det er Underkorporalen; hans Kommandostemme lyder som et Kyllingegal ved Siden af Sergentens mere brøsige Røst; men den er gennemtrængende nok. Det er aldrig behageligt at tørne ud; men da man denne Morgen kommer op og faar halet Urene op af Bukselommerne eller frem fra Madrasserne og ser, at Klokken kun er 4½ — sædvanlig Tid er Kl. 6 — saa er det ikke lutter blide Morgenhilsener, som lyder. Og meget mystisk er det, at der er Ro og Mørke i Nabostuen og ovre paa Nordre Magasin. Hvad er der egentlig i Vejen, siden vi alene skal purres ud 1½ Time før Tiden. Omsider løser Underkorporalen Gaaden. Et Par af Stuens Rekrutter er forrige Morgen kommet for sent til Morgenparaden og har givet den Undskyldning, at Underkorporalen havde kaldt for sent. Nu er denne tidlige Udpurring Underkorporalens private Hævn — en militærpædagogisk Øvelse blandt Snese af lignende Art. Jeg behøver vel ikke at føje til, at vor Harme vendte sig — ikke mod de to langsomme Kammerater — men mod Underkorporalen, som lod os alle undgælde for disse tos Forseelse.

2. *En munter Oplevelse.* Den Dag, jeg blev indkaldt, havde jeg endnu ikke Begreb om militære Buksenumre. Da jeg under anden Indkaldelse kom til at arbejde paa et Vaabenkammer med tilhørende Klædedepot, klaredes Begreberne; da lærte jeg, at Bukserne benævnes efter Skridtlængde angivet i cm, og der er Størrelser fra sidst i 50-erne til sidst i 80-erne.

— Den første Dag, man er Soldat, faar man udleveret en Masse forskellige Ting, hvis Anvendelse til Dels er en aldeles ubekendt — hvilken Civilist kan f. Eks. straks forbinde nogen Mening med Udtrykket Kappebærerem udtalt med militært Tonefald i en rædsom Fart og med Tryk paa æ-et. Nu vel: det er hin mindeværdige 25. Oktober, da jeg for første Gang skal i Kongens Klæder. Vi er for min ringe Persons Vedkommende naaet til Udlevering af Drejelsbenklæder. Vaabenmesteren, der altid senere paa Grund af sin Tykkelse, sine Hjulben og sit godmodige Væsen, blev kaldt Julenissen, havde forfærdelig travlt og brølede i sindssvag Fart og med tordnende Stemme det Spørgsmaal over mod mig: „Hvad Størrelse?" Jeg troede, han spurgte om min Størrelse; men det viste sig, at han paa Vaabenmestervis tænkte paa Buksenumre; thi da jeg med bævende Stemme svarede: „167" (min Legemshøjde), saa kom Bukserne og Svaret lige omgaaende: „Aah, dit Fæ". Men vist er det, at selv om Bukserne ikke havde Skridtlængden 167, saa var de dog lange nok; naar jeg smøgede dem passende op, kunde Underkanten netop naa halvvejs op til Knæene.

3. *En forfærdende Oplevelse.* Det var Natten efter min Juleorlov. Jeg havde rejst helt ovre fra det nordvestlige Jylland, var træt og i tunge Tanker. Det er ikke morsomt 2. Juledags Morgen at rejse bort fra Hjemmet, fra Hustru og Barn, naar der saa tilmed er Sygdom i Hjemmet. Da jeg kom til Kasernen, gik jeg straks i Seng; men kunde dog ikke sove. Ved 12-Tiden kom to af Stuekammeraterne hjem. Da de nu var kommet i Seng, gav den ene af dem, en letbenet og liderlig Københavner, sig til at fortælle sin Sidekammerat sine Skøgehistorier. Jeg burde vel ogsaa den Aften have brudt en Lanse for god Tone paa Stuen; men jeg var saa træt og uoplagt; saa lod jeg dem da blive i den Tro, at jeg sov; men det, jeg hin Nat maatte høre, var saa forfærdende, at jeg aldrig før eller siden har hørt sligt — det bør aldrig gengives; men Temaet var dette, at han havde en Privatskøge fra de fornemmere Kredse, som han nu havde levet sammen med i 4 Aar, og de havde to Børn sammen — en udpenslet Skildring af deres syndige Samliv. Næste Dag i Middagsstunden faldt det saadan,

Foran København K. F. U. M.s Soldaterhjem en Indkaldelsesdag.

at han og jeg blev ene sammen; jeg fortalte ham da, at jeg havde hørt hvert Ord Natten før og spurgte ham, om han havde tænkt paa sit Ansvar over for den levende Gud. Vi talte sammen en lille Tid; men Hovedsummen af, hvad han sagde, blev denne, at hvis Gud ikke kunde unde ham dette liderlige Liv med Skøgen, saa havde han ingen Brug for Gud. Og denne Soldat var ingen ren Undtagelse, men en af de mange, som lever saadan. Paa den Stue, hvor jeg laa efter Jul, var der 8 à 9 Mand. Paa et bestemt Tidspunkt laa tre af disse Soldater samtidig paa Sygehuset — paa Afdelingen for Kønssygdomme. Da den ovennævnte Soldat kom hjem fra Sygehuset, talte jeg endnu en Gang med ham — og da var det, som Sindet var blevet mere blødt og stille; han havde hidtil troet, at han kunde magelig leve, som han lystede — der var ingen Fare for, at han skulde faa hin forfærdelige Sygdom, som møder saa mange lastefulde unge paa deres Syndevej. Nu var dette syndige Haab bristet, og det var som Hjertet begyndte at skælve for sin hellige Dommer. Men blev dette Synderhjerte reddet? Jeg véd det ikke — faa Dage efter blev jeg hjemsendt. Men jeg véd, at der bør være et Arbejde i Gang blandt dybt sunkne unge Soldater — og et Arbejde for at bevare de rene unge, som under Soldatertjenesten mod deres Vilje kastes ind blandt disse legemligt og aandeligt pestsyge. Derfor maa vi slaa Kreds om K. F. U. M.s Soldatermis-

Garden stiller.

sion. *Dens* Arbejdere og de troende unge Soldater er det, som skal gøre dette Arbejde blandt faldne unge Mænd og for at værge andre unge Mænd mod Faldet. Dette Arbejde bør i lige saa høj Grad være Menigheden en Hjertesag som Magdalenearbejdet blandt de faldne unge Kvinder.

4. *Velsignede Oplevelser.* Ja, her bruger jeg Flertal, for her vil jeg ikke fortælle nogen enkelt personlig Oplevelse, men bare nævne forskellige Situationer, den troende Soldat kan komme i paa Kasernen, og som alle bringer Velsignelse med sig. Det er velsignet, hver Gang en troende Soldat bøjer sine Knæ ved sin Seng og paa den Maade aabent bekender, hvem han tilhører. Det er velsignet, naar en troende Soldat jævnt og ligetil træder op mod raadden Snak paa sin Stue — det skal nok bære Frugt. Det er velsignet, naar en troende Soldat faar Lov at hjælpe en uafgjort Broder ind paa Livets Vej. Det er velsignet, naar Soldatermissionæren en Aftenstund kommer paa Besøg og faar samlet nogle Jenser sammen til et Møde eller til en Smule Underholdning med paafølgende Andagt. Saadanne Kasernemøder finder gerne Sted paa en Samlingsstue. Og lad nu være, at Mødedeltagerne kan være lidt uappetitlige at se paa: de skal maaske purres op fra en Lur eller er i Færd med at pudse — er altsaa i alt andet end Udgangsklæder. Maaske ligger der ogsaa Cigaretstumper paa Gulvet og staar en Brødmaskine og en nys aabnet Pakke fra Mor paa et snavset Bord. Men ogsaa i denne Mødesal kan der sænke sig Guds Aands Stilhed over Hjerterne — ogsaa i denne Stue kan der synges — af og til synges der Salmer af unge, som ikke har sunget Salmer, siden de var Børn. Saadanne smaa Kasernemøder er Virkeliggørelse af Herrens Ord: „Gaa ud paa Vejene og ved Gærder og nød dem til at gaa ind". Og vor Tid er en udpræget aandelig Saatid, hvor Kasernemissionæren ikke møder nær saa megen Modstand fra de unge som for blot 20 Aar siden. . . . Sidst nævner jeg den velsignede Oplevelse, at en troende Soldat blandt Kammeraterne træffer en Broder i Kristus. Hvor kan det varme en i Hjertet: mellem disse mange jordbundne unge at møde en til, som er himmelbundet. Saadan gik det mig, da jeg blev indkaldt anden Gang. Straks paa Vaabenkammeret ved Iklædningen mødte jeg en Soldat, som assisterede dér, og som saa paa K. F. U. M.-Mærket i mit Civiltøj og sagde: „Ogsaa du hører Jesus til" — saa var vi to, hidtil havde han været ene — og det var for os begge, som der faldt Lys ind i det skumle Tagkammer.

Gaver til Fælleskassen for K. F. U. M. og K. F. U. K.

Ved Missionær A. Sørensen, Hurup: Møde i Vorupør 10, Stenbjerg 10, Trandum (2 Møder) 10, Rabjerg Skole 20. Ved Sekretær Blicher-Hansen, Hjørring: Møde i Aalbæk 21, Napstjært 5,92, Hæstrup 13,70, Aarhus 14,13, Taulov 25,50, Vejen 22, Kolding (Rejsepenge) 15, Seest 20. Ved Sekretær, Frk. N. Nielsen, Rønne: Møde i Svaneke 20,60. Ved Sekretær, Frk. Porskrog, Holbæk: Ungdomsmøde i Løve 3.92. Ved Sekretær Kai Jensen, Kbhvn.: Møde i Nr. Jernløse 7,55, Kalundborg 25,75, Gislinge 11,05, Nykøbing Sj. 17,35, Asnæs 14,25. Ved Sekretær Iversen, Rudkøbing: Møde i Rudkøbing 12. Ved Sekretær V. Nielsen, Helsingør: Kollekt ved Oberst Melanders Møde 23. Ved Landssekretær, Frk. Herrmann, Aarhus: Møde i Svendborg 10, Ringe 5, Næstved 10, Præstø 5, Vordingborg 10, Everdrup 11,85, Rudkøbing 20. Ved Missionær M. Madsen, Svendborg: Møde i Siloam 14,26, Aborre 15,45, Assens 16,77, Tommerup 11,10, Verninge 5,85, Snave 62,85, Bredbjerg 13,55, Kirkeby 20, Tandslet 20, Augustenborg 5,75, V. Aaby 11,50, V. Egense 28. Vesterbro K. F. U. M., Kbhvn.: Ved Oberst Melanders Møde 60,26. Ved Lærer E. Bønsdorff, Frederikshavn: Gudstjeneste ved Pastor Grønbæk. Løkken, 21,39, (Rejsegodtgørelse) 15,70. Ved Sekretær Henriksen, Tønder: Møde i Guderup 25, Vallum 8,35, Emmerlev 10, Karup-Ravsted 10,35. Ved Sekretær Rendtorff, Roskilde: Oberst Melanders Møde 15. Ved Sekretær E. Bang, Vejle: Ungdomsgudstjeneste i Jelling 40,26. Ved Pastor Holt, Aarhus: Møde i Snedsted 20,60. Ved Frk. J. Kristensen, Skovlund: Inds. ved K. F. U. M.s og K.s Foredragsrække 33,50. Ved Sekretær Sørensen, Silkeborg: Oberst Melanders Møde 95. Ved C. Høilund, Julielund, Allingaabro: Kredsmøde i Randers 91,85. Ved N. Andersen, Kg. Thisted, Nørager: Overskud fra Stiftelsesfest i Kg. Thisted 20. Ved Pastor Krarup Hansen, Sønderborg: Oberst Melanders Møder 100,85. Ved Pastor Thuesen, Silkeborg: Ungdomsmøde i Skorup 20. Ved Pastor Engberg, Strynø: Kollekt i Snøde 53,35. Ved Sekretær E. Petersen, Herning: Oberst Melanders Møde 86,69. Ved Forstander Julin, Faarevejle, og Missionær Richter: Overskud fra Ungdomsmødet i Sorø 42,78. Oberst Melanders Møde i Aarhus 66,85. Ved Sekretær E. Gad, Randers: Oberst Melanders Møde i Randers 76,20. Ved Højskoleforstander Olsen, Nr. Nissum: Ungdomsmøde i Resen, Struer, 14,60. Ved Komtesse Knuth, Kbhvn.: Ungdomsmøde i Hedehusene 40. Ved Indremissionær Herlufsen, Nakskov: Oberst Melanders Møde i Nakskov 45,05. Ved K. Kjær Jensen, Bølling: K. F. U. M., Bølling 17. Ved Sekretær Rasmussen, Horsens: Oberst Melanders Møde 63,81. Ved K. F. U. M., Esbjerg: Oberst Melanders Møde 32,50. Ved Sekretær Brodersen, Skern: Ungdomsmøde i Vesterbæk 4,75, Hodde 10,45, Vejers 16,25, Billum 11,50, do. Vrøgum 11,50, Lydum 20, Stadil 11, Hee 7, Forsum 12, (Rejsegodtgørelse) af Lærer Mikkelsen, Ørnhøj, 10. Ved Sekretær Rahbech, Varde: Møde i Outrup 26, Gørding 22,40, Ribe 5, Næsbjerg 6, Tvis 9,75, Hjerm 19,70, Handbjerg 13,75, Naur 10, Idom 11,50. Ved H. P. Jensen, Stampen, Dejbjerg: Fra en Fest i Dejbjerg 52,35. Ved Sekretær Spear, Fredericia: Oberst Melanders Møde 77. Oberst Melanders Møde i Skern 74.

UNGE HJEM

bør eje nogle Eksemplarer af DE UNGES SANGBOG. Det er en stadig Kilde til Glæde, naar man kommer sammen, at synge de gamle, kendte Sange og at lære nye.

DE UNGES SANGBOG

i Omslag 1,25
i blødt Lærred 1,75
i Shirting 2,25
i Vælskbind 3,25
i Skindbind 7,25

MINIATUREUDGAVEN
paa India, i Skindbind 7,50

DE UNGES FORLAG

Aarsbidrag fra K. F. U. M.

Østerbølle 51,50, Faurholt 16, Sdr. Vilstrup 30, Kastbjerg 36, Gentofte 34,50, Godthaabs Sogn, Kbhvn., 59,50, Nordvestkvarteret, Kbhvn., 26, do. Vesterbro 115, Vester Aaby 51, Tønder 30, Bording 36, Hillerød 70, Købelev 28, Næsby-Tyvelse 12, Hellerup 90, Hygum 10, Snedsted 30, Heltborg 22, Rodsted 28, Drastrup-Frejlev 24, Sct. Lukas Sogn, Kbhvn., 27,50, Stege 12, Solbjerg Sogn, Kbhvn., 15, Vanløse 24, Vor Frue Sogn, Kbhvn., 3,50, Dronninglund 40, Bodilsker 56, Esbønderup 30, Vindstrup 22, Vindelev 12, Nørlund og Gludsted 18, Andkjær 42, Sct. Thomas Sogn, Kbhvn., 9,50, Hunstrup 18, Tved 10, Torslev 66, Høng 26, Aldersro Sogn, Kbhvn., 15, Houe 20, Mørkøv 28, Randers 520, Hemmet 12, Bjergsted 12, Sundby 38, Kragelund 25, Aarby 18, Humlebæk 14, Houborg 12, Mejrup 22, Laven 24, Staby 44, Næsborg 24, Vejrup 12, Borris 34, Frøslev-Møllerup 34, Ikast 50, Erritsø 30, Vinderup 40, Vonsbæk 12, Dejbjerg 26, Kværndrup 16, Enderslev 28, Sevel 55,75, Sejerslev 28, Hirtshals 30, Brobyværk 24, Vinkel 16, Brørup 24, Kerteminde 11,50, Faarevejle 24, Handbjerg 36, Sdr. Lem 14, Levring 15, Faster 52, Skanderborg 30, Gl. Sole 17,50, Maarum 34, Vejrum, Struer 52, Agersted 25, Kellerup 40, Tørring 44, Thorsø 22, Valby, Kbhvn. 20, Andst 30, Kolind 22, Aarhus Sct. Pauls Sogn 75, Koldbro 50, Tversted 30, Bangsbostrand 66, Vorgod 46, Skelskør 30, Sdr. Stenderup 34, Lejrskov 22, Hanstholm 32, Tirsted-Skørringe-Vejleby 44, Vindum 16, Sunds 20, Tommerup 48, Asaa 32, Fjerritslev 48. Hedehusene 22, Donslund 1,40, Ødis 16,50. Tapdrup 44, Gesten 28, Everdrup 16, Ingstrup 30, Søllested 22, Ørsted 40, Hjørring 98, Tranderup 54, Vivild-Lystrup 56, Olsker 20, Janderup 24, Aalestrup 10.

K. F. U. M. & K.s Kassererkontor, Aarhus, den 21. April 1924.

Signe Frandsen.

N Y E BØGER **2,50 Kr.** GODE BØGER

Joseph Hocking:
Manden, som nær havde tabt.
En Fortælling. Aut. Oversættelse fra engelsk ved S. Hansen. — Pris 2,50, indb. 4,50.

Ingeborg:
Berrit Casper og andre Fortællinger.
Smaafortællinger til Højtlæsning. — Pris 2,50, indb. 4,00.

Elith Pedersen:
Da Slægten sank —.
Et Blad af jydske Storbønders Historie. En Fortælling. — Pris 2,50, indb. 4,50.

L. C. Petersen:
Erindringer fra en Præstegerning blandt „De stærke Jyder".
Pris 2,50.

S. A. Sørensen:
Den gyldne Bro.
En Fortælling. — Pris 2,50, indb. 400.

Faas i alle Boglader og hos Missionens Udsendinge. *O. LOHSE*

K. F. U. M.s Seminarium.

Indmeldelser til **Optagelsesprøven** inden **25. Maj.** Ny Forberedelsesklasse begynder efter Sommerferien. Oplysninger giver
Forstander **Alfr. Christiansen,**
Falkonerallé 26 B, København F.

Løgumgaard Præliminær- og Studentereksamenskursus
(Indre Missions Kostskole)

pr. Løgumkloster forbereder unge til Præliminær- og **Studentereksamen** paa kort Tid. Nærmere ved
Harbo Andersen, Forstander.

Thurø.

Sommergæster modtages i privat Hjem. 6 Kr. pr. Dag for kortere Tid. Smukkeste Beliggenhed. Stor, gammel Have. Strandbade.
Henvendelse til
Marie Laursen, Thurø, Svendborg.

Silkeborg Husholdningsskole

5 Maaneders Kursus begynder 4. Maj og 4. November.

Program sendes.
Synnøve Lund.

Haslev Orgelfabrik,

Telefon 405. — Privat Tlf. 398.
Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).
Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser. Gode Afbetalingsvilkaar.
10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.
— Planer til billige Priser. —

Nu er Tiden

til at brodere. Og det er mig en stor Glæde, at mine Kunder var saa godt tilfreds. Jeg tilbyder nu for Kr. **11,50** et Sæt, der præsenterer sig smukt, er let at sy, paa samme graa Hørlærred: 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude. Nyt Rosenmønster. (Det sidst averterede Sæt har Nr. 7 og kan endnu faas. 10.50). Endvidere kan De faa en Kaffedug (Rosen eller Københavns Porcl.) 11 Kr.
Garn leveres til Sættet, 4 Kr. Dug, 4 Kr.
Bibelsprog paa sort Klæde 20 Øre pr. Bogstav.
Alt portofrit pr. Efterkrav. Er De ikke tilfreds, sendes Pengene tilbage. Skriv til
M. Madsens Broderifabrik,
Give.

Kursus i Kjole- og Linnedsyning til eget Brug.

Elever antages først i hver Maaned. Pensionat for tilrejsende Elever. Nærmere ved Henvendelse.
Regine Enghoff, Avnbøl ved Sønderborg.

Brevaften.

(Annoncer om Brevaften optages gratis og sendes til Bladets Ekspedition senest 10 Dage før d. 1. eller 15. i Maaneden).

K. F. U. K. i *Snoldelev* Sogn agter at holde Brevaften Onsdag den 14. Maj. Adr.: Syerske M. Christensen, Salløv pr. Gadstrup.

Hesselager K. F. U. K. holder Brevaften Onsdag d. 7. Maj. Adr.: Fru Svenstrup, Hesselager St., Fyn.

Thoreby K. F. U. M. afholder Brevaften Torsdag d. 22. Maj. Event. Breve bedes tilsendt H. C. Dahl, Flintinge Avlsgaard pr. Flintinge, Lolland.

Kolonien Filadelfia

søger unge, dannede Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.
Henvendelse til Forstanderinden, Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

K. F. U. M.-Sekretær,

helst Akademiker, søges snarest til Odense K. F. U. M. Henvendelse til
Bestyrelsen for K. F. U. M.,
Klosterbakken, Odense.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor B. FREDERIKSEN, Sallinge pr. Pedersstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Tlf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

15. MAJ
1924

Fra K. F. U. K.-Spejdernes 5-Aars Dag.

42. AARGANG
NUMMER 10

Aarsbidrag fra K. F. U. M.

Vorupør 40, Rødkærsbro 22, Holsted 42, Græsted 110, Nykøbing M. 90, Bjerring 10, Svendborg 140, Vamdrup 64, Rønne 112, Simested 40, Frederiksberg Sogn, Kbhvn., 80, Sct. Pauls Sogn, Kbhvn., 22,50, Lemvig 120, Nr. Aaby 44, Stenlille-Stenmagle 34, Føvling 12, Pederstrup 14, Give 24, Tistrup 20, Mariendals K. F. U. M., Kbhvn., 17,50, Kongerslev 24, Karlebo 20, Søndbjerg Odby 98, Næsbjerg 26, Orehoved 30, Hjermind 15, Tømmerby Lild 24, Ebberup 26, Nordby, Fanø, 24, Bredballe 10, Otterup 22, Jernløse 50, Aarre 19, Pjedsted 20, Ubby 20, Aabenraa 40, Glostrup 50, Jægerspris 16, Nørre Felding 12, Gerlev 38, Knudstrup 34, Struer 96, Lyager 24, Haarby 32, Vissenbjerg 32, Ansager 22, Gilleleje 42, Havdrup 26, Vesterbølle 42, Aal 34, Tønder 36, Binderup 16, Grejs-Holtum 30, Langaa 52, Sorring-Toustrup 45, Farre 24, Poulsker 24, Stenstrup 20, Grønbæk 40, Vestervig 60, Brejning 46, Frederikshavn 120, Dronninglund 32, Reerslev-Ruds Vedby 14, Byrum 52, Nidløse 14, Taulov 70, Maugstrup 22, Klejtrup 26, Rønde 62, Sions Sogn, Kbhvn., 56, Sundby 14, Vester Marie og Nylars 22, Røjle Skov 88, Gelsted 20, Løjtofte 44, Helsinge 66, Sakskøbing 20, Frederikssund 20, Sønderborg 94, Vester Hassing 32, Ørum Viskum 38, Elling 74, Asp 44, Houborg 12, Sønderskov 32, Hemmet 14, Varpelev 14, Eskebjerg 50, Vester Sottrup 20, Glæsborg 40, Skovlund 54, Assens 36, Dreslette 84, Nyker 34, Tirstrup 22, Raarup 28, Arnborg 14, Rodstrup 15, Ydby 48, Gadbjerg 42, Vester Lindet 18, Øsby 32, Snejbjerg 40, Grindsted 138, Frørup 12, Flynder 64, Frøslev 36, Bredstrup 38, Frederiksholm Sogn, Kbhvn., 20, Middelfart 68, Mullerup 10, Sandby og Omegn 24, Svanninge 16, Holstebro 108, Kragelund 28, Sorø 46, Løvlund 42, Sindbjerg 30, Bonderup 28, Tvis 9, Tirsbæk 20, Løsning 32, Hinge 12, Gedsted 32, Sjørslev 50, Hvalsø 34, Agri Egens 42, Herslev 30, Skodborg 14, Fasterholdt 21, Hanning 31, Gjørlev 18, Bjerslev 34, Hjarup 24, Krogsbølle 32, Højrup 22, St. Torup 38, Uvelse 14, Hjallerup 36, Ringgive 40, Otterup 16, Vorde-Skals 30, Græsted 98, Try 50, Fjelsted-Harndrup 28, Tarm 50, Nyker 4, Finderup 18, Fuglebjerg 40, Tyrstrup 52, Kapernaums Sogn, Kbhvn., 22,50, Holsteinborg 70, Haarslev 10, Starup 14, Østrup 37, Fjelstervang 22, Nimtofte 30, Næsborg 24, Skrave 30, Skorup-Tvilum 18, Asmindrup-Grandløse 40, Rødding 26, Kappendrup 26, Kappel 24, Skern 120, Melby 26, Snoldelev 30, Ørbæk 22, Fabjerg 12, Tandslet 50, Albæk 20, Agerbæk 38, Saaby 30, Stenderup 36, Isenvad 22, Sundbyerne, Kbhvn., 95, Klovborg 36, Ejsing 56, Søndervang 24, Kongsted 24, Karrebækstorp 30, Dalby-Mullerup 16, Starup 16, Maderup 22, Herslev 166, Lou-Blangslev 22, Næblerød 38, Hjerm 56, Vindslev 16, Sandved 30, Bedsted 66, Aabybro 20, Kallundborg 100, Bøvling 48, Aastrup 42, Skelhøje 16, Brande ,20 Lovns-Alstrup 40, Mariendals Sogn 12,50, Ø. Assels 58, Ringkøbing 108, Timring 44, Grauballe 22, Nødager 18, Hundborg 56, Lendum 140, Kolind 20, Tornemark 29, Vandborg 53, Horsens 200, Taars 38, St. Karleby 30, Uggerby 80, Rise 24, Tved 10, Lyngs 20, Marstal 60, Kølkjær 52, Sdr. Vium 62, Tanderupkær 30, Sørig 20, Ullits 20, Ravnstrup-Romlund 34, Skarrild-Kibæk 36, Faaborg 60, Outrup 28, Sønderhaa 30, Knebel-Rolsø 42, Ring-Føvling 42, Serup 12, Dyrby 24, Nexø 34, Frederikshaab 40, Rimsø 20, Idom 28, Vejen 62, Tapdrup 35, Holsted 42, Løgumkloster 46, Hjordkær 36, Stubkær 24. Ø. Brønderslev-Hallund 32, Vinderslev 53, Esbjerg (Sømandsmissionen) 100. Rakkeby 18, Gellerup 98, Kauslunde 32, Vejrum-Viborg 18, Allingaabro 64, Præstø 22, Nautrup 32, Herning 240, Købelev 24, Gudum 60, Mammen 55, Odder 36, Aabyhøj 42, Lomborg 45, Klemensker 18, Løgumgaard 24, Brønderslev 42, Fredens Sogn, Kbhvn., 27, Nees 28, Lind 20, Daastrup 40, Haverslev 22, Vildbjerg 60, Helligsø-Gettrup 70, Kerteminde 14,50, Gærum 40, Christianshavns Sogn, Kbhvn., 45, Jyderup 54, Skærup 30, Hoptrup 26, Uggerløse 50, Snesere 34, Tølløse 24, Nykøbing 110, Vor Frue Sogn, Kbhvn., 4,50, Hillerslev 26, Harring-Stagstrup 54, Hedensted 78, Enderslev 20.

Syv Tusind!

SVEND REHLING

ET SØNDERBRUDT HJERTE. Fortælling.

Vilh. Kold skriver:

Jeg glæder mig over saadanne Toner baade i Skrift og Tale til den danske Ungdom, og ønsker at mange unge Mænd og Kvinder i vort Land maa læse Rehlings Bog og faa evig Velsignelse deraf.

1,50 DE UNGES FORLAG

Aarsbidrag fra K. F. U. K.

Hvidbjerg-Ørum 46, Marstal 90, Koldbro 46, Nors-Tved 44, Kolding 187, Brøndbyøster 12, Bramminge 30, Hornsyld 40, Vejby 40, Pedersker 24, Absalons Sogn, Kbhvn., 15, Klintebjerg 22, Kærup Jandrup 32, Tved 20, Olsker 38, Outrup 36, Vivild Lystrup 70, Holsted 42, Fabjerg 24, Gerlev 56, Hygum 16, Vejlby 50, Frederiksholm Sogn, Kbhvn., 7,50, Thestrup 36, Snesere 22, Gesten 30, Skjoldborg 28, Storehedinge 18, Nøvling 30, Nylars 10, Nørlund-Gludsted 14, Vor Frue Sogn, Kbhvn., 20, Mørkøv 34, Rodsted 36, Sjørslev 18, Vester Aaby 18, Vorupør 32, Understed 42, Esbjerg, 30, Aarby 20, Købelev 20, Dragør 6, Nørhaa 20, Haarslev 24, Skærup 16, Sdr. Broby 20, Høng 40, Vraa 48, Marie Kirkens Sogn, Kbhvn., 9, Ødis 20, Stjær 40, Hem-Skrødstrup 10, Nr. Alslev 18, Jegindø 78, Bække 24, Herning 418, Vejrup 14, Sdr. Bork 20, Troldhede 38, Elling 54, Sunds 20, Sejerslev 36, Sandby 28, Faster 46, Christians Sogn, Kbhvn., 20.

K. F. U. M. & K.s Kassererkontor, Aarhus, den 12. Maj 1924. *Signe Frandsen.*

DE·UNGES·BLAD

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 10 15. MAJ 1924 42. Aargang

HERRE, GØR DET STILLE I MIT INDRE

MELODI AF FRU *C. KILDEGAARD*

Til den lille Sang om „Stilhed", som vi bragte i „De Unges Blad" Nr. 5, har vi modtaget to Melodier, hvoraf vi herved bringer den ene:

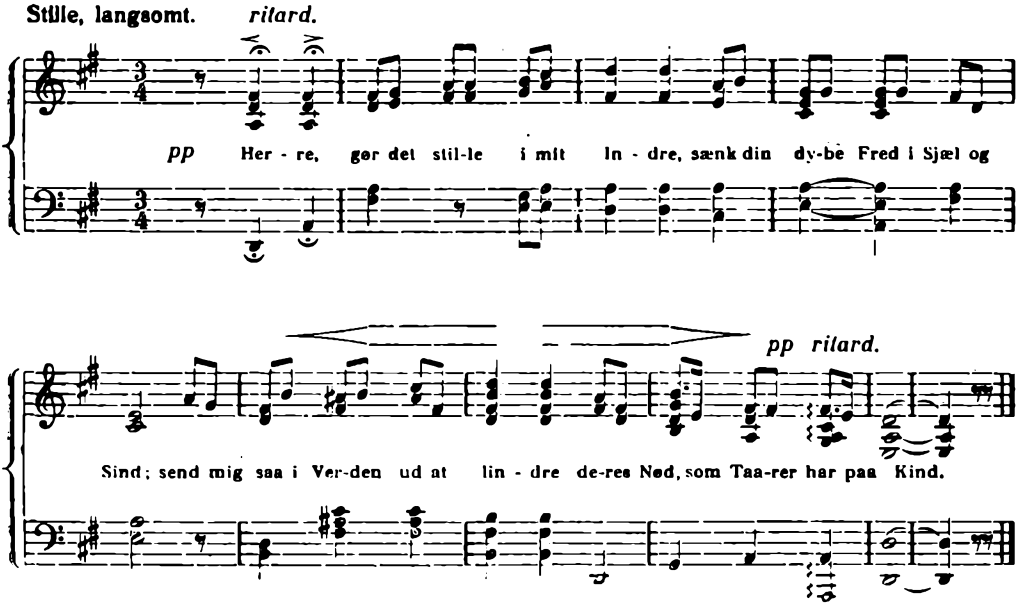

Herre, gør det stille i min Tanke,
saa den kun kan rumme dig og dit;
lad mig saa til bange Sjæle vanke
for at sige dem, hvad du har lidt.

Herre, gør det stille om min Færden;
lad mig være en af dine smaa,
som kan ydmygt vandre frem i Verden
med lidt Sol, hvor Dagene er graa.

STORE BEDEDAG

Af Professorinde *Ulbricht*, Formand for Københavns K. F. U. K.

EGENTLIG synes det vist noget mærkeligt for mange af os Nutidskristne, at *een* Dag særlig skal bære dette Navn. Men mon vi ikke har godt af at stilles overfor Betydningen deraf? Jeg tror det.

Store Bededag blev, da den indførtes, kaldt „Faste-, Bods- og Bededag". De to første Navne klinger saa fremmede, navnlig i unge Øren. Og dog trænger vi alle til at komme ind under de Begreber, de er Udtryk for. Vi er ikke Katholiker, og Gud være lovet, fordi vi, som Vilh. Beck sagde, bor i det lyseste af de tre store Kirkerum, gennem hvis Vinduer Guds Naades Sol straaler saa varm og klar ind til os. Men ikke desto mindre maa vi, hvis vi vil følge vor Herre Jesus efter, lære noget af at „faste" og gaa ind under „Bod".

Der er saa megen „Nyden" i vore Dage, ogsaa paa det aandelige Omraade og hos dem, der regner sig til Guds Børn; man hører og hører og mener, at dette altid er ubetinget rigtigt. Men det vil ofte være mere efter Jesu Sind selv at undvære, f. Eks. at gaa til Møde en Aften for derved at kunne gøre det hyggeligt for dem derhjemme eller for at kunne bringe Lys og Glæde ind i en fattig, ensom Stue. Det vil være mere efter Jesu Sind at give til Guds Rige og dem, der trænger, af det, man maa undvære, savne, end blot at tage af det, man har til overs, og saaledes i alle Forhold faa lagt sit indre og ydre Liv mere helt ind under Spørgsmaalet: „Hvad vil Gud, jeg skal gøre i alle de smaa og store Ting?" Det vil jo nok undertiden blive noget af en „Faste", men een, der bringer Velsignelse.

„Gøre Bod" kan vi ikke for en eneste Synd, men *se* vor Synd, gaa i Dybet, saa vi ikke blot tager det som en Kendsgerning, at vi nu engang er Syndere som alle andre, men saaledes, at vi forstaar *vor*, den enkeltes, Synd, skiller os fra Gud, det trænger vi til Gang paa Gang. Og gør vi det, da vil Sorgen og Smerten derover føre os til Korsets Fod, hvor der er Tilgivelse for hver en Synder, der vil lade sig frelse; dér vil vi forstaa noget af den store Naade, det er, at vi maa skjule os i ham, som „gjorde Bod" for vor Skyld, din og min, og vi vil derfra hente Kraften til Sejr, den Sejr, gennem hvilken han ved sin Aand efterhaanden vinder Skikkelse i os og hans Vilje sker med os.

Det taler Store Bededag til os om.

Men først og fremmest viser den hen til den store Ret, Gud har givet os i Bønnen, i hvilken vi maa komme til ham som Børn til deres Fader, og i hvilken vi maa tale med Jesus som vor Frelser og allerbedste Ven. Ja, tale med ham, sige ham alt, som vi ikke kan sige det til noget Menneske, var det end det kæreste paa Jord, tale til ham om vore Fristelser, vor Synd, vore Vanskeligheder, vor Glæde, vor Lykke over, at vi er hans, og takke ham for hans Hjælp, for hans underfulde Omsorg for os i stort og smaat. Og saa lytte til hvad han har at sige os; thi der hører jo to til en Samtale, og det er vel nok noget af det dybeste og rigeste i Bønnens Liv, naar vi klart og tydeligt forstaar Jesu Røst, naar vi oplever, at han bøjer sig ned til os, saa at vi slet ikke er i Tvivl om, han er os nær, fordi vi hører ham tale til vor Sjæl, som Ven med Ven.

Det er jo ofte noget, der gør ondt, som han har at sige os om os selv; undertiden er det et Afslag paa det, vi saa gerne vilde have Lov til at bede om, og da kan det blive svært; men alligevel, det er dog herligt at være ham saa nær, at man kan forstaa ham, selv om hans Svar er et Nej. Og hvor gerne taler han med os om det, vi maa have Lov til at faa, hvor gerne vejleder han os og hvisker Raad og Styrke ind i vor Sjæl, naar vi lytter til ham.

Men her er det, det kniber. Thi i al vor Fortravlethed og Optagethed synes vi tit, vi ikke kan *faa Tid, blive stille, lukke Lønkammerdøren*, og dog er dette en Betingelse for at leve Troens Liv og vokse i det.

Derfor skal vi sige Tak, fordi vi har en „Bededag", der kan minde os derom og paany vise os den Barneret, vi har, den, der gør os til de rigeste Mennesker paa Jord.

MEDDELELSER

K. F. U. K.-SPEJDERNE I DANMARK fyldte d. 4. Maj 5 Aar. Fødselsdagsfesten blev i København fejret Søndagen forud med Parade, Festgudstjeneste i Domkirken ved Stiftsprovst Ussing og stort Aftenmøde i K. F. U. K.s Hovedforening. — Forsidebilledet viser Landstingsmedlem, Frk. Olga Knudsen, i Færd med at slaa et Søm i den nye Fane, skænket af Danmarkssamfundet. Yderst til venstre ses Korpssekretæren, Frøken Anna Petersen. — 2.—4. Maj fandt saa den Udstilling Sted, som stod omtalt i dette Blads forrige Nr. Den vakte stor Interesse, var særdeles vel besøgt og gav et smukt Overskud, ca. 10,000 Kr.

FÆLLESKASSEN FOR K. F. U. M. OG K. F. U. K. I DANMARK gik ud af Aaret 1923 med et Underskud paa godt 300 Kr. I saa vanskelige Tider, som vi er i nu, maa det kaldes et smukt og glædeligt Resultat, og vi sender hermed alle Ungdomssagens trofaste Venner en hjertelig Tak for hvert Bidrag, der i det svundne Aar er givet med *Tak* og *Tro* og *Glæde*.

Men nu gælder det om, at vi ogsaa i 1924 maa blive fri for Underskud, og nu har det desværre vist sig, at der i det første Kvartal i Aar er indgaaet *10,000 Kr. mindre* i Gaver end i det tilsvarende Kvartal i Fjor.

Det ser jo truende ud. Vi skynder os derfor at bringe denne Kendsgerning til alle Ungdomssagens Venners Kundskab, og vi gør det med Bøn om og i Tro paa, at I ikke vil svigte, men naar I giver eders Gaver tænke paa, at den bliver saaledes, at det i første Kvartal forsømte kan indhentes.

VORE AMATØRFOTOGRAFER bringer vi herved en Tak for den Mængde udmærkede Billeder, der blev indsendt. Vi bringer i dette Nr. et Udvalg (se næste Sider) og skal i næste Nr. bringe flere. Det har været meget svært at vælge mellem de indsendte Billeder, da de allerfleste egnede sig godt til Bladet, saa de Amatører, der ikke faar deres Billeder at se her, maa ikke tro, at det er fordi Billederne var daarlige. Men en Begrænsning har været nødvendig, da vi jo ikke kan fylde hele Bladet med Billeder.

1. Præmie tilfaldt Mekaniker H. R. Jørgensen, Vinding, Lamdrup, for et Billede: Der er et yndigt Land. Det fremkommer ikke her, da vi muligvis senere benytter det til Forsiden. *2. Præmie* tilfaldt Lagerekspedient C. J. Berthelsen, Fredericia, for Billedet: Maaneskin ved Lillebælt. Desuden har vi tilføjet endnu en *2. Præmie*, som tilfaldt Sekretær Henriksen, Tønder, for Billedet: Et Sideskib i Maribo Domkirke.

Efter at *Foraarsrækken* nu er afsluttet paa saa smuk en Maade, beder vi om at faa sendt Billeder til en *Sommerrække*. Disse Billeder maa indsendes til Redaktionen eller Ekspeditionen *inden 24. Juli*. Vi haaber saa at kunne bringe et Udvalg af dem i Bladet for 15. August.

Vi udsætter *en Præmie paa 10 Kr.* for det bedste og *to Præmier hver paa 5 Kr.* for de næstbedste.

Ubenyttede Billeder tilbagesendes portofrit, naar Navn og Adresse medfølger. *Hvert enkelt Billede bedes paa Bagsiden mærket med Afsenderens Navn.*

NYE BØGER. I Løbet af Juni Maaned udsender De Unges Forlag tre værdifulde Bøger, nemlig John R. Mott: „Kristus og vor Tids unge Mænd", en Roman af den svenske Forfatterinde Elisabeth Beskow med Titlen „Hans Moders Gud", og en ny Bog af Oberst Melander: „Mine Bekendte og jeg selv".

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *Brørup:* Gaardejer Hans P. Høher, „Dalsgaard" pr. Holsted. *Thorsø:* Søren Rasmussen, Dalstrup, Tornled. *Thoreby:* Forstander H. Melchior Jensen, Fuglsang pr. Flintinge. *Billund:* Gaardejer Hans Jensen, Billund. *Snoldelev:* Gaardejer Hans Sørensen, Allehøjgaard pr. Gadstrup. *Maugstrup*: Lærer H. Møller, Maugstrup pr. Simmersted. *Lendum:* Gaardejer Chr. Michelsen, „Hvidet", Lendum pr. Sindal. *Slagelse:* Snedkermester Chr. Nielsen, Fruegade 39, Slagelse. *Lyngby:* Maskininspektør Jens Grane, Bagsværdvej 24, Lyngby. *Greis-Holtum:* Gaardejer Hans Bruun, Holtum pr. Greisdal. *Bogense*: Murermester H. P. Rasmussen, Bogense. *Lou-Blangslev*: Gaardejer Niels Petersen, Skovagergaard, Blangslev pr. Lou.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Koldbro:* Lærerinde, Frk. Nielsen, Koldbro pr. Sæsing. *Otterup:* Frk. Marie Hansen, Sæbehuset, Otterup. *Hjarup:* Skrædermester P. Toft, Hjarup pr. Kolding. *Sdr. Borup:* Fru Andrea Nielsen, Laastrup pr. Skals. *Tandslet:* Frk. Anna Clausen, Kallehave pr. Tandslet, Als. *Tyrstrup*: Diakonisse, Frk. Inger Hoe, Christiansfeldt. *Hillerød* indtil videre: Frk. Boline Hansen, Slottet, Hillerød.

EN NY ANDAGTSBOG FOR UNGE, skrevet af Gunner Engberg, Olaf Jessen og Svend Rehling, vil udkomme til Efteraaret paa De Unges Forlag.

„DE UNGES BLAD"S AMATØRFOTOGRAFIER. FORAARSRÆKKEN I

1. Parti fra Hedeaaen (fotograferet af Axel Nielsen, N. Hedegaard, Idom). 2. Missionspræst J. P. Jørgensen, Indien, Dr. Amos Lucas, Indien, og Pastor Hornbech, Fredericia, udenfor Erritsø Kirke (J. M. Hansen, Erritsø). 3. Juledag paa Rigshospitalet (C. J. Berthelsen, Fredericia). 4. K. F. U. M. længe leve! (Aksel Larsen, Odense). 5. Midtsjællandsk Præstegaardshave (Hans Kr. Hansen, Sivkjærgaard, Aarslev).

„DE UNGES BLAD"S AMATØRFOTOGRAFIER. FORAARSRÆKKEN II

1. Flitsbuen ved Susaaen (S. Henriksen, Tønder). 2. Et Sideskib i Maribo Domkirke (S. Henriksen, Tønder). 3. Stæren er kommen (Karen Elkjær, Knudstrup, Aalestrup). 4. Maaneskin ved Lillebælt (C. J. Berthelsen, Fredericia). 5. Kalvene skal paa Græs (Axel Nielsen, N. Hedegaard, Idom).

F. D. F.s LANDSINDSAMLING 3. OG 4. JUNI 1924

Af *Herman Thorlø*, Sekretær i Aarhus K. F. U. M.

EN Landsindsamling skal vi ikke være kede af. Den sætter en hel Del af os i et nyttigt Arbejde og giver, dersom der bestilles noget, en Skilling til Guds Riges Fremme.

Denne Gang er det F. D. F., det gælder. I Dagene den 3. og 4. Juni beder ca. 9000 Drenge og Førere om vor Hjælp.

Hidtil har det rundt om i Landet væsentligt været K. F. U. M., der har baaret F. D. F. Lad os derfor, hvor der nu i 1924 kaldes til Landsindsamling, yde, hvad vi kan indenfor K. F. U. M.s mange lokale Foreninger.

For de Steder, hvor F. D. F. findes i Forbindelse med K. F. U. M., er dette ikke skrevet, dér mener jeg, det er en Selvfølge, at vi maa være med; men jeg tænker paa alle de mange Sogne rundt om i Landet, hvor der findes K. F. U. M., men ingen F. D. F., Sogne, hvor man ikke har direkte Kendskab til Arbejdet blandt de hvidblusede Drenge, til dem vil jeg gerne sige:

3. og 4. Juni kalder et herligt Hjørne af Danmarks Drengeverden paa Dem. Giv dem en Haandsrækning i de 2 Dage, og De er med til at støtte F. D. F.s Formaal, „at berede Vejen for Kristi Riges Udbredelse blandt Drenge", og dermed at skabe kristne Mænd. — Meld Dem som Listebærer og giv selv en Gave.

Ofte ser man paa Maanedsbladene, K. F. U. M., K. F. U. K. og F. D. F. paa Bladets Hoved, det betyder saa meget, at vi hører sammen og arbejder sammen.

Mon ikke ogsaa en eller anden K. F. U. K.er vil være med at hjælpe sin „lille Bror" for at Guds Gerning maa kunne fortsættes og udvides iblandt disse mindste.

I Januar 1924 talte Forbundet 111 Kredse med ialt 9336 Medlemmer, deraf 3486 over 14 Aar. Arbejdet udføres af 792 Førere; 486 af disse har selv været Drenge i F. D. F. — Forbundets Motto er: „Med Gud for Danmarks Ungdom".

Lad os da alle den 3. og 4. Juni arbejde med Gud for al den Ungdom, der trænger til at frelses.

SPIRITUS ELLER VAND

Indledning til Forhandling i Roskilde K. F. U. M. ved Pastor *Ernst Wiese*.

JA, for noget skal vi nu have at drikke. Legemet kræver Vædske. Uden Mad og Drikke duer Helten ikke.

Giv mig noget at drikke —. Det er Trangen hos Barnet, der lige er kommet til Verden. Og det er Trangen hos den, der skal forlade Verden.

Men hvad skal vi drikke? Spiritus eller Vand?

Vandet er nødvendigt for alle levende Skabninger, Planter, Dyr og Mennesker. Tænk, om der ikke var Vand! Læs om Sven Hedins Jagt efter Vand i Centralasiens Ørken. Kom til en Patient efter en Blindtarmsoperation: „Giv mig noget Vand, mine Læber og Gane er som et Bræt", stønner han. Hvad er det, Soldaten paa Marschturen først søger efter, naar han kommer i Kvarter? Vand. Hvad søger den skibbrudne efter paa den øde Ø? Vand. Hvor bygges Huset? Hvor der er let til at komme til Vand.

Vand er det naturlige Læskemiddel for alle levende Skabninger i Modsætning til alle lavede og kunstige Drikke. For det er det oprindelige — fra Skaberen selv.

Vand er velsignet. Tørsten slukkes. Den opvarmede afkøles. Den udmattede og trætte forfriskes.

Men er Spiritus nødvendigt?

Vel kan Spiritus bruges som Medicin, der hjælper ved at stimulere og sætte Musklerne i Bevægelse.

Man siger, at der er Næring i Spiritus. Det er vist ikke meget. Fordi den er lavet af Korn, Kartofler, Bær eller Druer, som der jo er Næring i, og som er Guds Gaver, behøver det Kunstprodukt, der laves af disse, ikke at have Næringsværdi.

Man siger, at man kan ikke faa rigtig Fest eller blive rigtig glad uden Spiritus. Det er en kunstig Fest og Glæde. For Fest og Glæde skal være en Vekerkvægelse og følges af øget Mod og Kraft Dagen efter. Men Spiritus slapper. Og der er noget, der hedder Blaa Mandag.

Bringer Spiritus overhovedet Velsignelse?

Naturligvis kan en Spiritusfabrikant og en Ølbrygger bruge de Penge, han tjener paa Spiritus, godt. Det véd vi fra vort eget Land, hvor adskillige herlige Bygninger bærer Carlsbergs Hagekors.

Men — men det kan ikke opveje den Forbandelse, Spiritus bringer.

Spiritus døver Sanserne.

Spiritus døver Samvittigheden.

Spiritus svækker Selvbeherskelsesevnen og Evnen til at kontrollere sig selv.

Spiritus og Fald hører sammen. „Hvorledes gik det dog til, at De kom saa galt afsted?" „Jeg havde faaet noget at drikke".

Spiritus faar een til at glemme og fremfor alt at glemme sit Ansvar. Spiritus stjæler Hjertet, gør følelsesløs. „Han er saa god, som Dagen er lang, naar han bare ikke har faaet noget at drikke". Spiritus ødelægger Karakteren. „Man kan ikke tro paa et eneste Ord af ham". Spiritus ødelægger Hjemmene. Spiritus ødelægger i 3. og 4. Led.

Derfor: Ikke Spiritus eller Vand — men

Vand!

For Vand kan ikke undværes, det kan Spiritus.

Vand gør kun godt. Spiritus er et tvivlsomt Gode, og i *mange, mange* Tilfælde et utvivlsomt Onde.

Den legemlige Tørst kan stilles ved Vand.

Sjælens Tørst efter Fred, Glæde, Kraft, Mod, Haab kan hverken stilles ved Vand eller ved, som nogle mener, Spiritus, men kun ved „Livets Vand".

Sjælens Tørst kan kun stilles hos Gud. „Jeg er Livets Brød. Hvo, som kommer til mig, skal ikke hungre, og hvo, som tror paa mig, skal aldrig tørste (Johs. 6,35).

I AMERIKA

Brev til „De Unges Blad" fra *Ingibjørg Olafsson.*

p. t. New York, April 1924.

REJSEN over Atlanten gik udmærket. Jeg mærkede ikke noget til Søsyge. Vejret var godt hele Tiden med Undtagelse af 2 Dage, hvor det stormede en Del.

Man forundrer sig ikke over, at de amerikanske Pasmyndigheder er strenge, naar man har set, hvad det er for et besynderligt Publikum, der rejser til Amerika.

Paa 2. Klasse, hvor jeg befandt mig, var Tonen saa daarlig, at jeg aldrig har oplevet noget lignende paa mine Rejser. En stor Del af de danske Passagerer lod til at tilhøre Københavnerbærmen. Drukkenskab og aabenlys Flirt hørte til Dagens Orden. Jeg opdagede, hvad jeg ikke har tænkt over før, at der er stor Forskel paa at gaa paa Gader og Stræder og missionere for usædelige Mennesker — og at være deres Bordfælle og Rejsekammerat. Det skal siges til Skibsmyndighedernes Ære, at de gjorde, hvad de kunde for at holde Orden. Jeg var saa heldig at dele Kahyt med to elskværdige og dannede *danske* Damer. Ja, det skal ligefrem understreges, at de var danske, thi sørgelig nok var det Tilfældet, at hvis man saa et stilfærdigt og dannet Menneske, kunde man som Regel gaa ud fra, at vedkommende var enten svensk eller norsk. De faa virkelig pæne danske Passagerer paa 2. Klasse var meget kede af dette Selskab og følte det som en Skam, at saadanne Personer rejser ud af Landet, — men forhaabentlig lærer de i Amerika, at Livet er ikke bare Fjant og Pjank.

Jeg fik det Indtryk, at der var helt anderledes pænt Publikum paa 3. Klasse. Det var jævne Folk, som var vant til at arbejde, og de var rejst ud for at søge Arbejde.

Vi anløb Halifax den 30. Marts for at slippe en Del Passagerer i Land, som skulde til Kanada. Tirsdag den 1. April kom vi saa til New York. — 3. Klasses Passagerer (ca. 700) blev sejlet i snavsede og skumle Færger til Ellis Island, alle Emigranters Skræk og Rædsel, dér skal de nemlig gennem Paskontrollen. Forhaabentlig er de alle sluppet godt i Land, for at overnatte derude skal være noget af det værste, som kan hænde en Skandinav, som ikke er vant til Væggetøj og andre lignende „Husdyr".

1. og 2. Klasses Passagerer slap forholdsvis hurtigt i Land. Vi stod opstillede i 3 Timer og ventede taalmodigt paa, at vort Nummer blev raabt op. Jeg blev glad, da jeg endelig slap ind til den høf-

lige og elskværdige Amerikaner, som saa mine Papirer efter. Da han hørte, at jeg var K. F. U. K.-Sekretær, spurgte han blot, om nogen af mine amerikanske Kammerater kom og hentede mig, og da jeg svarede Ja, var han tilfreds og stillede mig ikke flere Spørgsmaal.

Miss Clarisse Spencer (forhv. Generalsekretær for Verdensforbundet) og Emigrantsekretær, Miss Elisabeth Clark kom og hentede mig. De havde maattet staa paa Kajen fra Kl. 9—12, inden de slap ombord. Toldmændene var meget medgørlige, de rørte næppe mine Ting, enkelte maatte pakke alt op, jeg var klar over, at det skyldtes mine Ledsagere, at jeg slap saa let.

Saa drog vi afsted i Bil fra Hoboken (Landingsstedet) til 600 Lexington Avenue, hvor K. F. U. K.s Centralbygning og Sekretærskole er.

Den Tur tog næppe mere end ½ Time, men den kostede ca. 40 Kr. i danske Penge! Dollar'en herovre er ikke meget mere værd end Kronen i Danmark, derfor er alt saa frygteligt dyrt herovre for den, som skal leve af danske Penge. Idag spiste jeg f. Eks. til Frokost: en lille Portion Havregrød, en Kop Kaffe og et Rundstykke. Prisen var ca. 2 Kr. 50 Øre i danske Penge, og dog var det i K. F. U. K.s Restaurant, hvor alt er forholdsvis billigt og ingen Drikkepenge.

Da Miss Spencer mente, at det vilde interessere mig at bo paa Sekretærskolen, havde hun indlogeret mig dér, og det er jeg hende meget taknemmelig for.

Jeg er meget imponeret over den Uddannelse, som Amerikas K. F. U. K. giver sine Sekretærer. Det eneste Land i Europa, som giver sine Sekretærer en ordentlig Uddannelse, er Tyskland, men de har jo ogsaa over 200,000 Medlemmer.

Engang imellem har vi talt om Mulighederne af en skandinavisk Sekretærskole paa vore nordiske Komitémøder, men den Sag har aldrig været drøftet ordentlig igennem — mærkelig nok, Sekretæruddannelsen er dog et af de mest brændende Problemer og vi kan ikke sige, at vi ikke har nogen iblandt os, som forstaar sig paa de Sager, saa længe vi har Frk. Margrethe Parm (K. F. U. K.s Landssekretær i Norge). Hun har jo gennemgaaet den amerikanske Sekretærskole og er en anerkendt Dygtighed paa de Omraader, der gælder Undervisning. Det er næsten utænkeligt, at hvert af de smaa skandinaviske Lande kan magte at have en Sekretærskole, dertil vil Antallet af Elever altid blive for lille, — men hvis vi løfter i Flok, kan vi maaske faa lavet noget virkelig godt.

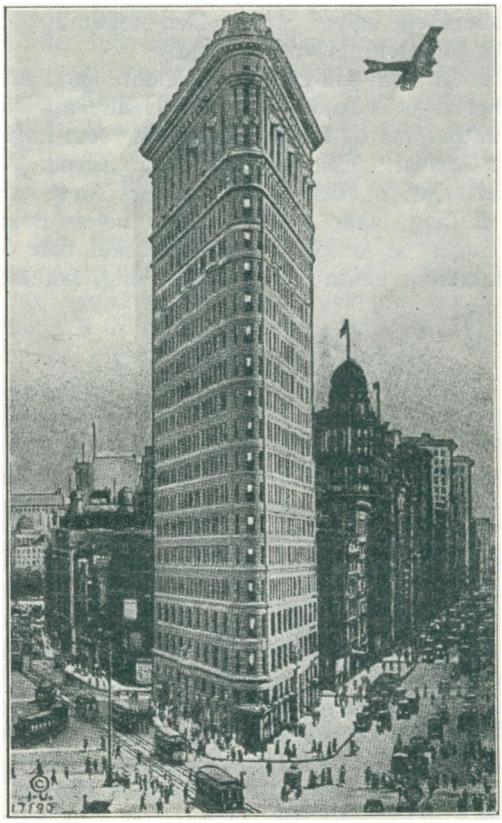

Jernbygning i New York.

K. F. U. K.s Bygning i Lexington Avenue har 12 Etager. Her antager alt saa store Dimensioner, at K. F. U. K.s Bygning i St. Kannikestræde er som et lille Dukkehus ved Siden af. Desuden har K. F. U. K. 5 andre store Bygninger her i New York.

Her i Centralforeningen hersker stor Travlhed f. T. K. F. U. K. i de forenede Stater har nemlig sit Landsmøde fra 30. April til 6. Maj. Der ventes ca. 3000 udenbys Deltagere, som skal indkvarteres. Til selve Aabningsfesten ventes ca. 10,000!

Den finske Landssekretær, Frk. Siri Loimaranta bliver nok den eneste af os Nordboere, som ikke føler sig imponeret af denne Mængde. Finnerne (d. v. s. de finske Pietister) har jo hver Sommer Møder med op til 20,000 Deltagere!

Jeg har kun været her nogle Dage, men jeg har allerede set saa meget godt og mødt saa megen Kristendom, at jeg vilde ønske, at de Rejsende, som kommer til Skandinavien, fandt ligesaa meget af Kristi Sind hos os. Jeg begriber ikke, hvordan vi skandinaviske K. F. U. K.er har faaet den hovmodige og fejlagtige Tanke, at vi skulde være i Besiddelse af en dybere Kristendom end vore angelsaksiske Søstre.

$^{6}/_{4}$. Idag har jeg været i New Yorks ældste Presbyteriankirke og hørt Dr. Fosdick, hvis Bøger mange i Skandinavien kender. Han er en af New Yorks mest afholdte Prædikanter. Da Husmoderen paa Sekretærskolen og jeg kom til Kirken, stod Folk i Skarer ved de forskellige Indgange og ventede paa at komme ind.

Der var sikkert mange, som maatte gaa forgæves, thi Kirken er ikke stor, d. v. s. efter amerikanske Forhold!

Jeg véd ikke, hvorfor jeg havde tænkt, at Dr. Fosdick var en gammel, stilfærdig, hvidhaaret Tænker; jeg blev derfor temmelig forbavset, da jeg saa en forholdsvis ung Mand med kulsort Haar bestige Prædikestolen. Han er en meget aandfuld Prædikant, som forstaar at holde Tilhørernes Interesse fangen. Det undrer mig ikke, at Folk kommer langvejs fra for at høre ham. Det er jo selvfølgelig Tilfældet her i Amerika som mange Steder i Europa, at man i Guds Hus faar ikke andet end Skaller — ingen Føde for sin Sjæl, — men denne Mand gav sine Tilhørere Kernen, man følte straks, at han havde noget paa Hjerte, som han maatte have sagt.

Om Aftenen var jeg til Møde i K. F. U. K.s Centralforening — en ung Sekretær fra Japan fortalte om Arbejdet dér, og saa blev der sluttet med Andagt. Møderne her ligner hvad vi er vant til i K. F. U. K. i Norden.

(Fortsættes).

FRA ARBEJDSMARKEN

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

Det nordiske Møde i Finland.

Fra Finlands K. F. U. K. har vi faaet den glædelige Meddelelse, at Deltagerne i Mødet i Tammerfors 1.—6. August kan faa 15 pCt. Rabat paa Damperen København—Helsingfors og 25 pCt. paa Jernbanen Helsingfors—Tammerfors. Vi haaber, at denne betydelige Prisnedsættelse vil bidrage til god Deltagelse i Mødet. Tager man med Damperen Lørdag 26. Juli Kl. 12, er man i Helsingfors Tirsdag 29. Juli Kl. 12.

Det nordiske Gymnastikkursus (se Nr. 7 — 1. April) afholdes 10.—30. Juli paa Orivasi Højskole, Oripotya St. Afrejse København Lørdag 5. Juli.

Man indmelder sig inden Udløbet af Maj til Frk. Ræder, St. Kannikestræde 19, Kbhvn. K.

Vejlby K. F. U. M. og K.

Den 23. Maj holder K. F. U. M. og K. i Vejlby paa Fyn 40 Aars Jubilæum. Man venter at se gamle M.er og K.er til Festen i Missionshuset den nævnte Dag.

K. F. U. K. i Moldbjerg

afholdt den 15. April 25 Aars Jubilæum. Det store Missionshus var i Dagens Anledning nydeligt pyntet og fyldtes om Aftenen af Egnens unge. K. F. U. K.s Formand, Fru Langdahl, bød velkommen, og da Salmen „Min Sjæl, du Herren love" var sunget, talte Kredsens Formand, Indremissionær N. P. Jensen, Brovst, inderligt og alvorligt til de mange unge. Efter Talen serverede unge Mænd Chokoladen, og herefter havde forskellige Ordet og tolkede deres Tak til Herren, for hvad han havde givet Sognet i K. F. U. K. gennem 25 Aar. Sange — digtede i Dagens Anledning — blev afsunget. Kredssekretæren sluttede den hyggelige og velsignelsesrige Aften.

K. F. U. K. i Moldbjerg fik sat en stor Mærkesten ved Vejen fremad mod det skønne Maal: „Sognets unge Kvinder for Kristus".

Kredssekretæren.

Kursus for kvindelige Menighedsarbejdere.

Som en af de mange, der har hentet Velsignelse og Hjælp gennem ovennævnte Kursus, vil jeg gerne henlægge det til unge Kvinder, som tænker paa at tage en Gerning op i Guds Rige.

Kursus for kvindelige Menighedsarbejdere blev oprettet i 1915 af K. F. U. K.s Landsbestyrelse og Mariaforbundet, og i 1918 blev det knyttet til Den danske Diakonissestiftelse, idet

Undervisningen fra den Tid kom til at foregaa paa et af Diakonissestiftelsens Hjem, og Eleverne fik Lov at deltage i Maaltiderne i den store Spisestue sammen med Søstrene.

Senere har Kursuset helt „sat sig fast" paa Diakonissestiftelsen, idet Eleverne nu ogsaa bor der, og en Diakonisse, Søster Mathilde Hansen, har overtaget den daglige Ledelse.

Undervisningen omfatter Ny Testamente, Gl. Testamente, Troslære, Missionshistorie, Kirkehistorie, Dansk, Nationaløkonomi, Filantropi, Sjælelære og Sundhedslære, og Bestyrelsen har gennem Aarene sørget for udmærkede Lærerkræfter.

Foruden den teoretiske Undervisning faar Eleverne Lov at se forskelligt Menighedsarbejde og besøge en hel del større Institutioner, ligesom der ogsaa i Tilslutning til Kursuset bliver afholdt flere Foredragsrækker over specielle Emner.

Kursuset varer et Skoleaar — fra 1. September til 1. Juli — og Betalingen er nu 135 Kr. mdl. for Kost, Logi og Undervisning, naar to Elever bor sammen. For Eneværelse betales 20 Kr. ekstra og for Undervisning alene 35 Kr. mdl.

Saa har vi gamle Elever med Glæde bemærket, at der i den sidste Tid er kommen hele to nye Skud paa Kursusets gamle Stamme — to Skud, som nok skal blive paaskønnede — nemlig et Forberedelseskursus, som varer fra 1. Februar til 15. Juni med Undervisning i Bibelkundskab og almindelige Skolefag, og hvor Betalingen kun er 70 Kr. mdl. for Kost, Logi og Undervisning, samt et Fortsættelseskursus fra 1. September til 30. November, hvor der særlig tages Sigte paa at give de vordende K. F. U. K.-Sekretærer en speciel Uddannelse til deres Arbejde,

For mig personlig ligger Kursus for Menighedsarbejdere 1918—19 i Festglans, og mine Tanker gaar ofte tilbage til den Tid med Tak til Gud, til Ledelsen, til Lærerne, til Kammeraterne og til Diakonissestiftelsens Søsterkreds, som ofte — baade i Sorg og Glæde — har vist mig, at de vedblivende regner Menighedsskolens gamle Elever med til „Familien" derinde i det store Hjem paa Peter Bangs Vej.

Kirstine Wang Damgaard,
Sekretær for K. F. U. K. i Viborg.

Københavns Kirkesag St. Bededag.

Naar Københavns Kirkesag ved disse Linier henvender sig til „De Unges Blad"s Læsere om at tænke kærligt paa dens aarlige Kollektdag, Store Bededag, er det, fordi Kirkesagen ogsaa er en K. F. U. M.- eller K. F. U. K.-Sag. Ved hver ny Kirke, der bygges, indrettes der ogsaa et K. F. U. M.-Værelse eller en Ungdomssal. Det er ved Kirkesagens Arbejde, at de gode Hjem skal skaffes, hvor de unge trygt og godt kan bo, naar de i deres Lære- eller Studieaar opholder sig i Hovedstaden. Det er til Kirkesagens Arbejde, at vi kalder ad de unge Kræfter, om dog ikke nogle, flere og flere, vil melde sig til Kirkens Tjeneste enten som Præster eller Lægfolk. Og det er da først og fremmest Kirkesagens Arbejde med at sprede Guds Ord rundt i Hjemmene og skabe Respekt for det i Hjerterne, der mere end noget andet kan holde de onde Magter Stangen, der er Ungdommens værste Fjender. *E. W.*

Vort Arbejde for Hedningemissionen.

Indkomne Gaver:

Aar	K. F. U. M.	K. F. U. K.	Søndagsskolerne	Ialt
1910	9,279	9,159	6,873	25,311
1915	18,763	21,358	17,648	67,769
1920	34,595	72,678	54,617	161,890
1923	68,929	88,925	41,983	179,837
Budg. 1924	80,000	130,000	50,000	260,000
Indk. i Jan. Kvt.	14,869	20,428	?	

Disse Tal behøver ingen Kommentarer, de taler for sig selv, og vi ser en glædelig Fremgang i vort Arbejde for at bringe Budskabet om den opstandende Frelser ud over Jorden. *J. J.*

Missionær Kaj Petersen.

Onsdag den 23. April rejste Kaj Petersen fra London over Soutampthon til Amerika. Planen for hans Ophold i Amerika er foreløbig saaledes: Fra 1.—15. Maj Brooklyn K. F. U. M., 16.—30. Maj Philadelfia K. F. U. M., i Juni Maaned Geneva og Chicago, og i August vil han besøge danske Menigheder og holde en Række Møder i disse, saaledes at han begynder fra Øst og rejser mod Vest. I første Halvdel af August Maaned skulde han deltage i en Sommerskole for K. F. U. M.-Sekretærer i San Francisco og saa rejse til Kina omkring Midten af August for at være i Shanghai først i September. Her vil han aflægge Nationalkomitéen et Besøg, derfra nogle Dage til Dalni for at aflægge Baagøes et Besøg, til Mukden nogle Dage for at se hans fremtidige Arbejdsmark, og saa til Peking, hvor Sprogskolen begynder omkring 1. Oktober. Under Amerika-Opholdet bliver hans Adresse: Rev. Kaj Petersen, c/o Rev. Knudsen, 213, 13th. Street, Brooklyn, N. Y., U. S. A. — Lad os huske Kaj Petersen i vor Forbøn. *J. J.*

Borris K. F. U. K.s 25 Aars Jubilæum.

I Marts 1899 stiftedes Foreningen af Fru Stationsforstander Eriksen. Der havde før været gjort Forsøg paa at samle unge Piger til

Møde, nu blev saa en K. F. U. K. dannet. Det var forøvrigt en rig Grødetid for Ungdomsarbejdet, maaske ikke mindst i Vestjylland. — Nævnte Aar holdtes det store Landsmøde for M. og K. i Herning, og her stod den daværende Kredsformand for „16. Kreds, Vestjylland", som Kredsen da kaldtes, og hvis Udstrækning betegnes: fra Skjernaa til Kongeaa, Indremissionær Kr. Jakobsen frem og talte under dyb Bevægelse om det Under, at han nu saa' saa stor en Ungdomsskare samlet paa denne Egn, hvor han i *sin* Ungdom ikke kendte andre unge, der vilde tjene Herren, end en gigtsvag Sypige. Aaret efter deltes Kredsen, og Provst Boeck, Lønborg, blev Formand for den nordlige Del, hvortil Borris hører.

Det var derfor en stor Glæde, at Provst Boeck prædikede i Borris Kirke ved denne Lejlighed; varmt, indtrængende og manende lød Ordet om at løbe paa Banen for at vinde Klenodiet. Der var Højtid og Liv over denne Festgudstjeneste, og under den gamle Stridssalme: Op, I Kristne, ofredes 131 Kr. paa Alteret til Ungdomsarbejdet.

Om Aftenen samledes vi i det rigt flagsmykkede Missionshus om Kaffebordene. En Del tidligere Medlemmer var kommen til Stede, og forøvrigt saa mange Venner, der kunde bænkes derinde. Sognepræsten indledede, og derefter talte: Kredsformanden, Provst Boeck, Kredssekretæren m. fl. K.s Formand gav en Oversigt over Foreningens Historie.

Efter Fru Eriksens Bortrejse var Frk. Maren Hansen Formand i 7 Aar; derefter Provst Helms, ogsaa 7 Aar; under hans Sygdom var Foreningen lige ved at gaa i Staa, men da Pastor Lauridsen i 1917 kom, tog hans Hustru Arbejdet op og har siden været Foreningens Leder. 1918 velsignede Herren os med en Vækkelse blandt Ungdommen. 1919 toges Hedningemissionen ind i Arbejdet ved Symøder (Udsalg, Bøssefest). Konfirmandfester holdes i de senere Aar under god Tilslutning fra Konfirmanderne og deres Forældre.

Ja, Herrens Trofasthed har været stor i Aarene, der svandt, og vi stoler paa, at den vil følge ogsaa i Tiderne, der kommer. *K.*

Vækkelse paa Læsø.

I Vinter har vi oplevet noget herligt herovre paa Læsø, idet Herren har sendt en Vækkelse over Øen. Vi havde Missionsuge, og mange Mennesker kom for at høre Ordet. Vi unge havde bedet for Missionsugen, bedet om Vækkelse blandt vore unge, og vi forventede noget af Herren. Vi blev heller ikke skuffet, thi den, der sætter sin Lid til Herren, skal ikke beskæmmes. Guds Folk blev ligesom rystet sammen. Herren fik sit Mandskab i Arbejde. To Gange om Dagen samledes over hele Øen troende Mennesker i deres Hjem til Bøn for Møderne. Og Vækkelsen kom, Aften efter Aften var der unge, der blev tilbage til Eftermødet og spurgte efter Frelse. Hvor var det stort for os unge at faa Lov til at gaa Bud fra vor velsignede Frelser, gaa Bud til de mange unge, der blev bøjet i Knæ og grædende spurgte om Frelse. Det er herligt at se, naar Gud øver sin Gerning blandt unge. Ja, det passer, hvad der staar i Sangen: „Det skønneste Syn, som jeg kan se, er unge paa Knæ for Gud". Ja, vi saa dem bedrøvede og grædende, men vi fik ogsaa Lov til at se dem glade og lykkelige over deres Sjæls Frelse. Der var en egen dyb Klang i Stemmen, naar de sang: „Fra de frelstes Skare, lig en mægtig Sø, bruser Jubelen, vi skal ikke dø". Saa siger vi da Tak til Gud, fordi han sendte Strømme af Naade over Læsø. Herren bevare vore nye unge og alle os andre og give os Frimodighed til at gaa Bud ud til de mange, der lever borte fra Gud. *Janus Rasmussen.*

ORDET FRIT

At bekende Jesus.

Da jeg læste Indlæget „Er det Fejghed", underskrevet Lis J., i Nr. 6, følte jeg Trang til at give *mit* Svar paa Spørgsmaalet. Andre kan maaske svare paa andre Sider af Spørgsmaalet.

Og jeg vil gerne gøre det med at pege paa *Rom. 10, 9—14.* Jeg har altid erfaret, at der er en stor Kraft at hente i det at bekende Jesus for Mennesker. Jo, for den, der bekender sig til Herren og dermed ligesom siger: „Jeg er en af Jesu smaa, og det *vil* jeg være, og jeg véd, at han kan og vil bevare mig", ham tager Herren sig af, han er i Guds Haand, naar Bekendelsen er ærlig, og Hjertet er givet til Gud. „Med Hjertet tror man til Retfærdighed og med Munden bekender man til Frelse", staar der i V. 10. Det har jeg altid forstaaet saadan, at man forstod to Ting ved Ordet „Frelse". Nemlig 1) sin egen Frelse, og 2) andre Menneskers Frelse. Det første taler Paulus om i V. 9 og V. 13. Det andet taler han om i V. 14: „Hvorledes skulde de tro den, som de ikke have hørt, og hvorledes skulle de høre, uden der er nogen, som prædiker". Altsaa, hvis vi vil vinde andre for Guds Rige, maa vi vidne for dem, det er for lidt at vidne med sit Liv alene. „Glem ikke, at dit Liv maaske er den eneste Bibel, som din Nabo læser i", siger et gammelt Ord, og det er sikkert rigtigt, men det er ikke nok at være Jesus bekendt, vi maa ogsaa bekende ham. Apostelen taler jo i V. 14 om at prædike, og det vil jo sige at vidne med sin Mund. At Livet stemmer med vore Ord er en meget vigtig

Ting, men det vil Gud hjælpe os med, naar vi er ærlige og „af Sandhed" overfor ham, saa Munden kommer til at tale „af Hjertets Overflødighed". (Se f. Eks. Forjættelsen Tit. 2, 14).

Der var en Mand, som aldrig gik i Kirke. En Dag spurgte Præsten ham om, hvorfor han aldrig saa ham i Kirken. „Det skal jeg sige Dem ganske ærligt", svarede Manden, „jeg gaar meget hellere en Tur ude i Guds store, herlige Natur. Kirken er bygget af Mennesker, der bliver talt af et Menneske og sunget Salmer, digtede af Mennesker, altsammen Menneskeværk; men ude i Naturen der faar jeg en Prædiken, som er langt større og herligere og bedre, end jeg kan høre den i nogen Kirke". Det, der var i Vejen med Manden, var det, at han gerne vilde høre en Prædiken om Guds Almagt og Fuldkommenhed og Godhed, saadan som han fik den ved at betragte Naturen, han vilde gerne høre *Guds Røst uden Ord;* men *Guds Røst med Ord* om Synd og Naade, Frelse eller Fortabelse, det vilde han nødig høre noget om.

Jeg synes, der er et Tilknytningspunkt mellem dette og Spørgsmaalet at bekende Jesus. Det er betydelig lettere at gøre det uden Ord, men den, der bekender ham med Ord, faar mere at bede Gud om, baade for sit eget Vedkommende og for de Mennesker, han vidner for, og saa er vi inde paa den rigtige Vej.

At bekende Jesus for Mennesker var det, jeg var mest bange for, da jeg var bleven vakt; hvilket Ansvar paatager man sig ikke derved, men samtidig vidste jeg, hvad det betød, at Jesus i saa Fald vilde bekende mig for sin himmelske Fader (Mt. 10, 32). Altsaa skal vi gøre det, fordi Jesus har sagt det, og altsaa er det Fejghed eller Magelighed eller andre Synder, der vil forhindre os i at gøre det. Og der staar jo Djævelen bagved. Lad os passe paa, at vi aldrig bliver mere afhængige af vore Medmennesker eller vor Forening, end godt er. Vi staar allesammen som „een blandt de mange", men vi er ogsaa „Enere" blandt de mange, og er hver især ansvarlige for, hvor megen Velsignelse vi er til blandt vore Medmennesker, mens vi er her og har „Arbejdsdragten" paa.

Ejnar Goll.

Er det Fejghed?

I Tilknytning til Lis J.s Indlæg i „D. U. B." Nr. 6 vil jeg ogsaa gerne udtale mine Tanker og Erfaringer i saa Henseende.

Det er en Kendsgerning, at de allerfleste af vore ganske unge fra ikke troende Hjem, som f. Eks. i en Sommerlejr giver Herren deres Hjerte, vil rette dette Spørgsmaal til Lederne: „Men hvorledes skal jeg nu faa det sagt til dem hjemme?" — De véd, at der, straks de kommer hjem, vil rejse sig Vanskeligheder, og det er kun saa naturligt, de kommer og gerne vil have Hjælp i dette Spørgsmaal.

Til de unge, som har spurgt mig, har jeg altid sagt: „Fortæl det til jeres Forældre straks I kommer hjem, og bliv endelig ved med at have fuld Fortrolighed til jeres Forældre, og selvom de ikke med det samme kan forstaa jeres Glæde over at høre Herren til, saa tab ikke Modet for det; men gaa til Herren og bed ham om Frimodighed til at holde ud, om ogsaa det skal koste noget at skille sig ud fra Flokken, og vær forvisset om, at Herren aldrig lader dig alene, selvom du er den eneste i din Familie, der vil tjene ham". Hvis en saadan ung saa alligevel, naar hun kommer hjem, ikke har Mod til at sige det til sine Forældre, fordi hun er bange for at blive misforstaaet og maaske spottet, kunde man fristes til at kalde det Fejghed; man jeg tror, vi skal være meget varsom med at dømme i den Sag. — Jeg personlig hører til dem, der har meget vanskeligt ved at tale med uforstaaende Mennesker om det dybeste og bedste, jeg ejer, og jeg har mange Gange ment, at det var Fejghed eller af Frygt for at blive misforstaaet, jeg tav; men jeg har ogsaa med Glæde erfaret, at man kan vidne bedre med sin daglige Færden, end med mange Ord, og det er jo netop i det daglige, vor Tro skal bestaa sin Prøve, for, som der er sagt: De troendes Liv er de vantros Bibel. — Vi maa ikke glemme, at Herren har sagt: „I skal være mine Vidner", og er det saadan, at vi mister Frimodigheden ved at tie, tror jeg absolut, vi skal tale med vore daglige Omgangsfæller om, hvad vi ejer i Herren. — Saa kan det gøre saa sviende ondt kun at møde et overbærende Smil, Hovedrysten eller endog spottende Tale om det, der for os er helligt, og vi fristes til at lukke os endnu mere ind i os selv, fordi vi blev misforstaaet; men naar vi saa er blevet stille for Herren og har fortalt ham om vort Nederlag og vor Uduelighed til at vidne om ham, saa vil han paa sin forunderlige Maade tilhviske os sit Trøstens og Opmuntringens: Frygt ikke — tro kun, og Forsagtheden er som blæst bort, vi er igen glade.

Det skulde nødig være saadan, at vi, der har givet Herren vort Hjerte og hver Dag lever i Samfund med ham, ligner alle andre Mennesker. Er det Tilfældet, mangler der noget i vort Gudsforhold, og Skylden er ikke Herrens, men vor, der er sikkert et eller andet i vort Liv, som vi ikke vil have Herren med i, og derfor kan vi ikke faa den fulde Glæde og Frimodighed i Eje, som kendetegner et sandt Guds Barn.

Det vilde være frygteligt, om blot eet eneste Menneske paa sit Dødsleje bebrejdende vilde spørge os, hvorfor kommer I først nu, jeg skal dø og fortæller mig om Jesus. — Der gaar sikkert mange unge og længes efter at leve et rent Liv, men maaske de mangler Mod til selv at komme og bede om Hjælp hos Lederne, derfor er det med god Grund, man retter det Spørgsmaal til sig selv: Er det Fejghed, jeg tier?

Lad os alle overveje dette i Stilhed for Herrens Ansigt og forenes i den Bøn: Herre, giv

mig din Helligaand, at den maa tilskynde mig til at vidne om dig, naar Tid er, men lær mig ogsaa at kunne tie, naar du selv taler. Vi maa huske paa, at det er i Stilheden, Herrens Aand arbejder; men hver Gang vi beder for et Menneske, arbejder Helligaanden i vedkommendes Hjerte, og det kan maaske trøste Lis J. og andre, som har svært ved at tale til Mennesker om Jesus, at vi saa meget mere kan tale til Jesus om Mennesker. *I. J.*

MESTERENS EGET ORD

Af *Kirstine Jensen.*

„HVORDAN har Grete det i Dag, Fru Riise, er det stadig det samme?" — Den lille Kone med det trætte, blege Ansigt sukkede og knugede de haarde Hænder fast sammen. „Hun har det ikke godt, Frk. Lind, Kræfterne svinder stadig og Søvn er der snart ikke mere Tale om". — „Hvor er det svært for dem begge, maa jeg hilse paa hende, jeg skal ikke trætte hende ret længe". — „Det vil Grete blive glad ved, og jeg kan imens løbe over hos Bageren, jeg kan saa roligt gøre det, naar jeg véd, De er i Huset". — „Ja, gør De kun det, Fru Riise".

Gadedøren lukkede sig allerede efter den lille Kone, og den høje Frk. Lind med det alvorlige Ansigt bankede sagte paa Døren til Soveværelset. Der kom intet Svar, saa lukkede hun op og traadte stille over Tærskelen. I en tarvelig Seng med snehvide Lagener laa en ung, lyshaaret Pige med et usædvanligt fint og gennemsigtigt Ansigt; to dybe, mørkeblaa Øjne, der syntes altfor store i det smalle Ansigt, aabnede sig straks ved den lette Støj af Døren og fæstedes paa den indtrædende, saa farvede en hastig, hurtig hendøende Rødme hendes Kinder og hun strakte begge sine Hænder ud mod Gæsten: „Aa, hvor smukt af Dem at komme i Dag, jeg — længes saa meget efter at tale med nogen". Der laa en skjult Uro og dirrede i de sidste Ord, men Frk. Lind lod som om hun ikke bemærkede det. Hun satte sig ned ved Sengen, tog de tynde, hvide Hænder i sine og spurgte lidt ud om hendes legemlige Tilstand. „Har den nye Mixtur hjulpet noget for Hosten, Grete?" — „Ja, jeg tror nok, den kan holde den nede en Tid, men trods det føler jeg alligevel, at Kræfterne svinder; — Time for Time mærker jeg det", tilføjede hun sagte med en Stemme, der rystede lidt. „Tager De nu ikke fejl, kære Barn". „Nej, nej, jeg véd, det nærmer sig, aa, kære Frk. Lind, jeg er saa bange, saa bange". — De store Øjne var helt mørke af Sjæleangst, de hang ved den ældre Kvindes Ansigt i feberagtig Spænding. Frk. Lind maatte tage sig voldsomt sammen for at trænge sine Taarer tilbage og beherske sin Stemme: „Kære, lille Grete", sagde hun og klappede den syges Haar, „du tror jo paa din Frelser, beder du ikke ham om at hjælpe dig ud af den Angst?" — „Jo, men han synes at være saa langt borte nu, Vejen til ham er ligesom skjult af Taager, og — det store, dybe Mørke er saa nær". — Hun gyste og skjulte Ansigtet i sine Hænder. Der blev helt stille i den lille Stue. Frk. Lind bad i sit Hjerte Herren om Hjælp til at finde de rette Ord. Da Fru Riise lidt efter kom tilbage og kiggede ind ad Døren, saa hun Frk. Lind bøjet ind over Sengen, holdende Gretes Hænder og talende beroligende, blide Ord til hende. Hun trak sig lydløst tilbage og gik til sin forsømte Husgerning; maaske dog den gode Frk. Lind, som var Leder af den K. F. U. K., Grete havde kommet saa meget i det sidste Aars Tid, kunde bringe hendes stakkels Barn nogen Trøst. — Ja, hun gjorde sit bedste, Frk. Lind, hun holdt Bibelens store Forjættelser frem for det syge, tvivlende Hjerte og talte med mild og kærlig Stemme om det lyse Hjem deroppe, hvor der ikke mere skal være Død og Sorg, — men det syntes alt at være forgæves. Hjertedøren var lukket og sluttede fast om sin Byrde af Tvivl og Frygt; det lille, blege Ansigt laa saa ubevægeligt, med saa haabløse, saa trætte Øjne, paa Puden — at Frk. Lind forstod, med dyb Smerte, at *hun* havde sagt nok. — Saa bøjede hun sig ned, kyssede den barnlige Pande og sagde: „Farvel, kære Grete; jeg vil komme igen i Morgen og se, hvordan det gaar. Gud bevare dig, mit Barn". — Og hun gik saa stille, som hun var kommen. —

„Om Forladelse, jeg haaber ikke, jeg stødte Dem altfor slemt?" „Nej, slet ikke, Hr. Doktor!" Men samtidig gned Frk.

Lind dog eftertrykkeligt sin venstre Arm, der ved et Hjørne af Gaden var kommen i en mindre blid Berøring med en modgaaende Herres. „Men er det Dem, Frk. Lind, jeg kendte Dem ikke i Farten", sagde Doktor Egstad med et Smil og rakte Haanden frem, „skal jeg se paa Armen, eller maaske tilkalde en Bil; — hvormeget tror De, jeg kommer til at give i Skadeserstatning", tilføjede han med en Munterhed, som var usædvanlig hos ham. Han var en høj, blond Mand med et aabent, bestemt Ansigt, hans blaa Øjne var alvorlige og gennemtrængende, men kunde undertiden gennemstraales af et indre Lys, som gjorde dem varme og blide som en Kvindes. — Han var en afgjort Kristen og havde været til Velsignelse for mange syge Mennesker. — Idet Doktoren nu var ved at gaa videre, slog en pludselig Indskydelse ned i Frk. Lind og hun lagde sin Haand paa hans Arm: „Har De meget travlt, Hr. Doktor?" — „Er det noget af Betydning, véd De nok, jeg har Tid", sagde han venligt. Nu fortalte hun ham alt om den syge unge Pige i R—gade og sluttede med at sige: „Hos vor himmelske Fader er der ingen Tilfældigheder, og jeg er overbevist om, at han har lagt vort Møde her i Dag til Rette for den lille Gretes Skyld; jeg véd, at De ikke er hendes Læge, men alligevel beder jeg Dem om at gaa derhen i Morgen; — jeg tror, De med al Deres Kendskab og Erfaring til baade syge Sjæle og Legemer vil kunne hjælpe hende bedre end jeg". — Hun tav og saa forventningsfuldt paa Doktoren. — Hans Øjne havde faaet et sløret, indadvendt Udtryk, og han syntes ikke at høre, hvad hun sagde. Et Øjeblik stod han saaledes, saa saa' han op og sagde roligt: „Jeg vil gøre, som De ønsker; hvem er hendes Læge?" „Den gamle Doktor Madsen!" — „Tak, det er godt. Naa, jeg ventes et Sted, Farvel, Frk. Lind". „Farvel, Hr. Doktor, og Tak — mange Tak", sagde hun bevæget. „Tak selv", svarede han med et lyst Smil — saa forsvandt han om Hjørnet, og Frk. Lind gik videre i dybe Tanker med et glad og taknemmeligt Hjerte.

Det ringede paa Doktor Madsens Dør sent om Aftenen og lidt efter førte Pigen Doktor Egstad ind i den gamle Herres Studereværelse. Denne skød Brillerne op i Panden og saa lidt forundret ud: „Saa sent, Hr. Kollega, hvad er der løs?" spurgte han og skubbede en Stol hen til Gæsten. „Det er kun et Spørgsmaal, eller rettere sagt en Tilladelse, det drejer sig om", svarede Egstad og tog Plads. Han saa træt ud og strøg sig flere Gange med Haanden gennem det tætte Haar, som var faldet lidt ned i Panden: „En Tilladelse til — at — overtage een af Deres Patienter", fuldendte Egstad rask. „Hvad — hvad for noget, overtage een af — mine — hørte jeg rigtigt eller —" „Fuldkommen rigtigt". — Den gamle Distriktslæge tog ganske mekanisk sine Briller af, pudsede dem omhyggeligt i sit Lommetørklæde, satte dem paa og stirrede derefter stift paa den yngre Læge. „Det var den stiveste endnu", sagde han med Eftertryk. „Jeg indrømmer, det er en ganske usædvanlig Anmodning", sagde Egstad saa, „det er den unge Grete Riise, det drejer sig om; saavidt jeg har forstaaet, er hun ved at dø af Tuberkulose". „Hvem har fortalt Dem det?" Den gamle Doktor saa bister ud. „En Dame, jeg kender, har besøgt Deres Patient og har — bedt mig om at gaa derhen". „I hvilken Hensigt, om man tør spørge?" Doktor Madsen var ved at blive hidsig. Den joviale gamle Herre havde rejst sig op og gik med lange Skridt frem og tilbage paa Tæppet. „I min Egenskab af troende Læge", sagde Egstad stilfærdigt. „Ja saa, ja saa, min Herre, maa jeg spørde Dem, hvad De saa vil gøre med Frk. Riise; kan De maaske opvække døde og gøre levende, — jeg forsikrer Dem, ærede Doktor, om nogle Dage er hun i Skyggernes Land". Hans Tone var paa een Gang vred og ironisk. „Jeg er lige saa lidt som De Herre over Liv og Død", svarede Doktor Egstad roligt, „De véd godt, at der slet ikke er Tale om noget saadant, men — den unge Pige lider i høj Grad af Dødsangst, og —" „Naa, ja, hvem af os gør ikke det, naar det kommer til Stykket", brummede Madsen. *„Kan De hjælpe hende dér?"* — Egstads frimodige, alvorlige Blik saa lige ind i den andens. „Kan De?" raabte den gamle Doktor harmdirrende. „Jeg vil forsøge derpaa og Gud vil hjælpe mig. — Kunde De bære det over Deres Hjerte at nægte denne unge Pige noget, som De vidste kunde lindre hendes legemlige Lidelser;

nej, det kunde De ikke. Nu vel! Sjælens Lidelser kan være uendelig større — og dens Sundhed har uendelig mere Betydning for vort evige Vel, end dette stakkels Legeme, som hører Støvet til. — Jeg paastaar ikke, at De hverken er Fritænker eller Gudsfornægter, Dr. Madsen; men er De uden Livsforbindelse med Kristus, kan De ikke bringe Trøst og Hjælp til nogen bange Sjæl. — Tilgiv om jeg har saaret Dem med mine Ord; jeg kunde ikke faa det sagt paa anden Maade; vil De endnu hindre mig i at besøge den stakkels Pige, som De giver saa kort en Frist?" „Hindre Dem", raabte Doktor Madsen, rød i Hovedet af Vrede, „om De saa vil rejse til Maanen i Morgen og give Dem til at prædike for de formodede Væsener dér, vil jeg ikke hindre Dem og De har min fulde Tilladelse til at gaa ad Hækkenfeldt til". Han smed sig i Skrivebordsstolen, saa den knagede. Et Smil fo'r over den unge Læges Ansigt; men han blev rolig staaende ved Døren. Doktor Madsen rodede lidt rundt i sine Papirer, ledte efter Pennen, væltede tilsidst Blækhuset, pudsede endelig Brillerne for mindst tiende Gang og vendte sig saa mod Døren, — hans Vrede plejede at svinde lige saa hurtigt som den kom. Med nedladende næsten faderlig Værdighed i Stemmen sagde han: „Jeg troede skam, De var gaaet, Doktor, hvad er det egentlig, De venter paa?" „Det véd De jo godt, Dr. Madsen". „Ja, Uforskammethed belønnes, naa, jeg vil indrømme, at De er et meget sagtmodigt Menneske, Egstad, men gaa nu hjem og hvil paa Deres Gerninger, — De ser daarlig ud — og i Morgen — i Morgen kan De for min Skyld gerne overtage alle mine dødssyge Patienter, om De har Lyst". „Jeg er Dem meget taknemmelig; til Frk. Riise og hendes Moder siger jeg saa blot, at jeg kommer som Deres Stedfortræder. Vil De give mig Lov dertil?" „Gør som De vil". „Mange Tak! Godnat, Doktor Madsen". „Godnat, min Herre". —

Træt af Dagens Gerning og den sidste halve Times Kamp, men med let Hjerte ilede Doktor Egstad til sit Hjem, men den gamle Doktor sad tilbagelænet i sin Stol, dampende løs paa sin lange Pibe, — med optrukne Øjenbryn og Pibespidsen klemt mellem Tænderne, mumlede han: „En mærkelig Race, disse troende, Indbildning naturligvis — Aandshovmod — Selvsuggestion, — Hm! — vældig dygtig Fyr alligevel!" —

(Sluttes).

SÆRLIG FOR DE YNGSTE

VED EN KONFIRMANDFEST

Mel.: Der er et Land, dets Sted er højt mod Norden.

Der er et Ord, som sættes højt i Ære,
der synges om det, naar der holdes Fest,
dog, hvad det rummer, ofte nok mon være
i Hjerter som i Hjem en sjælden Gæst.
»Til Lykke« lyder det ved Barnets Vugge.
»Til Lykke«, naar vor Barndomstid er endt;
naar vi har kastet Legetøj og Dukke
og Længslen mod den gyldne Ungdom vendt.

Ja, hvem vil ikke gerne Lykken vinde,
til Lykken trænger Barn og Mand og Viv;
men hvor er Lykken, den, som ej kan svinde,
som veksler ej, men fylder Sjæl og Liv?
I Verden vises Vej paa mange Maader
til den, som leder efter Lykkens Fjed;
men Verden ej den dunkle Rune raader:
Hvor blomstrer Lykken, den, som varer ved?

Den er en Blomst fra Paradisets Have,
som Herren plantet har paa denne Jord.
Den er Gud Faders rige Naadegave
til hver en Sjæl, der her i Verden bor.
Den visner ej, om Haaret ogsaa graaner,
men sætter skønnest Frugt mod Aften sen.
Vel den, hvis fagre Ungdom tidligt laaner
fra denne Blomst sin Duft og Farve ren.

Det største, som I her kan faa i Eje,
er denne »Lykkeblomst« fra Himlens Hjem.
Den hedder Jesus, og paa jeres Veje
Han er den bedste Hjælp, hvis I vil frem.
Han giver Glæder; Sorger er han rede
at dele med jer; er det ikke stort?
Derfor vi hver en ung vil kærlig bede:
Giv Jesus Viljen! Saa er Lykken gjort! *Kr.*

VANDKANDEN OG SVAMPEN

Fra Engelsk ved *A. F.*

EN Vandkande — stor og tykmavet — stod
og bredte sig, fyldt til Randen.
Foragtelig saa den paa Svampen ned,
som laa tør ved Siden af Kanden.

„Ha! sikken en lille grinagtig Fyr!
Af lutter Huller bestaar du,
og runken du er som en Vissenpind.
Med Forlov! Hvad i Grunden formaar du?"

„Det samme som du og mere endda —
at du véd det!" knirkede Svampen.
„Din Vigtigpraas", raabte Kanden. „Kom kun!
du bli'r nok den lille i Kampen.

Du kunde vist gerne drukne, naar jeg
af mit Indhold gi'r dig en Straale".
„Kom kun med dit Indhold", sa'e Svampen tørt,
„lidt vaadt jeg maaske dog kan taale".

„Lidt vaadt!" skreg den anden, „en Styrtesø
skal jeg udspy over dit Ho'de".
Som sagt, saa gjort. Men det kolde Bad
gjorde Svampen saa vel til Mode.

Den voksed derved og blev kæmpestor
til Rædsel og Skræk for den anden.
„Om Forladelse — undskyld min Herre, tilgiv!"
forvirret stammede Kanden.

„Lidt koldt Vand i Blodet er godt for enhver",
lo Svampen, „og husk saa herefter,
at ser man end lille og løjerlig ud,
kan man gemme paa Vidunder-Kræfter".

HOVEDBRUD

Bibelspørgsmaal.

Hvor nævner Matthæus sig selv i sit Evangelium?

Logogrif.

1. 2.
Hvem er dette? Du og jeg.
3. 4. 5.
De har travet paa mangen Vej.
3. 2. 4. 5.
Se den travl i Solens Skin.
5. 2. 3. 4.
Dem paa Danmarkskortet find.
1—5.
Naar man alle fem kan høre,
trygt man foraarsrent kan gøre.

—l—g—n.

Løsninger sendes inden 1. Juni til „De Unges Blad"s Ekspedition, Søndergade 9, Aarhus.

* * *

Løsninger til Hovedbrud i Nr. 8.

Bibelspørgsmaal: Esaj. 28, 16. *Gaade:* Kometer. *Rebus:* Idealer.

Ledere som gerne vil blive dygtige til Arbejdet

Bladet udkommer med mindst 16 Sider den 1. i Maaneden og koster 3,00 for Kalenderaaret. Bestilling modtages paa alle Postkontorer og hos Landposten, hvorefter de udkomne Numre leveres.

bør holde Ledernes Blad UNGDOMSARBEJDEREN. Aargang 1924 har allerede bragt og vil bringe vægtige Bidrag fra førende Mænd og Kvinder i Ungdomsarbejdet.

Bøger for Ledere.

Knud Hee Andersen
UNGDOMSARBEJDE
Sjælesorg blandt unge — Ungdomsforkyndelse — Hvad der skaber en Ungdomsarbejder.
2. Oplag. 1,00.

Martin Poulsen
DRENGEARBEJDE
Drengearbejde — Om at vinde Drenge — At tale opbyggeligt til Drenge — Bibelen og Drengene — Bibelord for Drengearbejdere — Bibelopgaver for Drenge.
2. Tusind. 1,00.

Ingrid Ulbricht
SJÆLESORG BLANDT UNGE KVINDER
2. Oplag. 35 Øre.

Olaf Jessen
UNGDOMSSAG OG SAMFUNDSLIV
3. Tusind. 35 Øre.

Gunner Engberg
SMAA BREVE OM PENGE
4. Tusind. 35 Øre.

DE UNGES FORLAG

K. F. U. M. • K. F. U. K.

Hovedkontoret Søndergade 9, Aarhus.

Emblemer leveres som anført nedenfor. De sendes kun mod Efterkrav og paa Bestilling undertegnet af Foreningsformand eller Sekretær.

K. F. U. K.-Emblemer

Forgyldt:

Brosche, største Størrelse	2,50
Brosche, mindste Størrelse	2,50
Medaillon, enkelt største Størrelse	2,00
Medaillon, enkelt mindste Størrelse	2,00
Medaillon, dobbelt største Størrelse	3,00
Medaillon, dobbelt mindste Størrelse	3,00

14 Karats Guld:

Brosche, største Størrelse	19,00
Brosche, mindste Størrelse	17,00
Medaillon, enkelt største Størrelse	17,00
Medaillon, enkelt mindste Størrelse	14,00
Medaillon, dobbelt største Størrelse	21,00
Medaillon, dobbelt mindste Størrelse	18,00

K. F. U. M.-Emblemer

faas paa følgende Maader: Knap eller Naal à 3,00. — Medaillon med Emblem paa begge Sider 4,50. — Naal med Dannebrog i Emblemets nederste Kant 2,50.

BEMÆRK! Emblem for Yngste-Afdelinger. En lille rund Sølvnaal med K. F. U. M. og Y. A. i Relief paa oxyderet Bund. — Pris 75 Øre.

Martha Sahl's Fagskole for Husholdning,
Helenevej 1 A, København V. Statsanerkendt. **Dag- og Aftenkursus** beg. til **September. Elever optages med og uden Pension. Program sendes.**

Sommermøder.

Dronningestolen.

Grundlovsdag afholdes — vil Gud — Ungdoms- og Sommermøde Kl. 2½ og 5. Pastor Jensen, Hanning, Højskoleforstander, Pastor Kildeby, Hoptrup, og Pastor Harald Jessen, Aarhus, har lovet at tale.

Kredsbestyrelsen.

Gramkredsen.

Kristi Himmelfartsdag (29. Maj) holdes Ungdomsmøder paa 3 Steder:

Gramby (Andersens Hotel) **Kl. 3** ved Landssekretær, Frk. Kama Herrmann og Pastor Jacobsen.

Jels Voldsted Kl. 4 ved Pastor Iver Lange og Missionær Høgh.

Skærbæk (i Kirken) **Kl. 3½** ved Forstander Kildeby og Tømmerhandler Nielsen, Gørding.

Salmebogen og De Unges Sangbog benyttes.

P. B. V.: **Karljohan Jacobsen.**

Jerlev.

Ungdomsmøde i Jerlev ved Vejle Søndag den 1. Juni. Hr. Landssekretær, Pastor H. Jessen, Aarhus, taler.

Nærmere i de lokale Blade.

Ungdomsstævne i Ribe

afholdes — om Gud vil — **Søndag d. 15. Juni 1924.**

Kl. 10: Gudstjeneste i Domkirken ved Biskop Olesen. Kl. 12: Fælles Kaffebord i K. F. U. M å 50 Øre pr. Cuvert. Madkurve medbringes. Kl 2: Samling paa Torvet. Afmarsch til Plantagen. Kl 3 i Plantagen: Pastor Rehling, Aarhus, taler. Kl. 5: Ungdomssekretær P. Poulsen, Sønderjylland, taler og Pastor Rehling slutter.

Salmebogen og Indre-Missions Sangbog benyttes. Et 15 Mands Hold af det sønderjydske Basunkor spiller.

Chr. Nielsen, Kredsformand.

8. Kreds.

Grundlovsmøde paa **Bøgebakken** ved Næstved 5. Juni. Kl. 2½ taler Pastor A. Fibiger. Kl. 4½ taler Højskoleforstander P. Sandbæk og Pastor Ørberg.

Kaffe, Øl, Sodavand m. m. faas paa Mødepladsen.

Kredsbestyrelsen.

Lodtrækningen ved K. F. U. K.s Bazar i Aars

den 26. Marts fik følgende Udfald:

Dukken 98, Cyklen 130, Puden 33, Kaffestellet 56, Gulvtæppet 43.

Serie A. Uret 460, Et Spisestuesæt 521, 25 kg Flormel 531, Kaffedugen 5, Puden 124, Trillebøren 140, 4 Høns 108.

Serie B. Kaffedugen 427, Symaskinen 28, Sybordstæppet 118, 25 kg Flormel 210, 5 hl Koks 672, 1 Par Sko 257, 1 Ballie 469, 1 Pude 478, 2 hl Kul 397, 1 Fotografering 472.

Damer lærer at sy og tilskære
Kjoler, Kostumer og Børnedragter.
Tilskærerskolen,
Nørrebrogade 26 — København.
Dagmar Mikkelsen.

Haslev Orgelfabrik,
Telefon 405. — Privat Tlf. 398.
Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).
Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.
Gode Afbetalingsvilkaar.
10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.
— Planer til billige Priser. —

For 12 Kr.

sender jeg Dem — (trods Prisstigning — portofrit pr. Efterkrav et smukt Sæt til Soveværelse paategnet paa ekstra godt Hørlærred i pæn og ldt engelsk Syning: 1 Pyntehaandklæde (Stør. 140×70 ctm), 1 Smudspose (70×50), 1 Løber, Toiletløber (65×33), 4 Flacon.

Garn dertil ekstra 3 Kr.

Er De ikke tilfreds, da sendes Pengene tilbage. — Husk Spisestuesættet til 11,50 (4 Dele).

Skriv straks til

M. Madsens Broderifabrik, Give.

Kvindeseminariet i Aarhus.

Optagelsesprøve til 1. Klasse afholdes **30. Juni og følgende Dage.** Indmeldelser sendes til Seminariet **inden 25. Maj.**

Ny Forberedelsesklasse begynder 19. August.

K. F. U. M.s Seminarium.

Indmeldelser til **Optagelsesprøven** inden **25. Maj.** Ny Forberedelsesklasse begynder efter Sommerferien. Oplysninger giver

Forstander **Alfr. Christiansen,**
Falkonerallé 26 B, København F.

Løgumgaard Præliminær- og Studentereksamenskursus
(Indre Missions Kostskole)

pr. Løgumkloster forbereder unge til Præliminær- og **Studentereksamen** paa kort Tid.

Nærmere ved

Harbo Andersen, Forstander.

Til Norge.

Som Rejsefælle paa en Norgestur først i Juli (ca. 14 Dage) ønskes en yngre, troende Mand. Billet, mrkt. **Norge,** modtager Bladets Kontor.

Brevaften.

(Annoncer om Brevaften optages gratis og sendes til Bladets Ekspedition senest 10 Dage før d. 1. eller 15. i Maaneden).

Ans K. F. U. K. holder Brevaften Mandag d. 26. Maj. Breve sendes til Kirsten Ø. Pedersen, Lærerinde, Ans By.

Helnæs K. F. U. K. holder Brevaften Tirsdag d. 27. Maj. Breve bedes sendt til Centralbestyrerinde Fru Augusta Jørgensen, Helnæs pr. Ebberup.

Kolonien Filadelfia

søger unge, dannede Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.

Henvendelse til Forstanderinden, Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

Husbestyrerinde i K. F. U. M.

Paa Grund af Giftermaal er Plads ledig som Husbestyrerinde i K. F. U. M. i Bjerringbro fra 1. Juli. Ansøgning med Anbefalinger sendes til Fabrikant **Martin Bach,** Bjerringbro.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

JUNI 1924

42. AARGANG
NUMMER 11

Frivilligt Drengeforbunds Stifter, Arkitekt Holger Tornøe, taler til 2000 Drenge paa Københavns Stadion.

Sommerens Bog —

Mads Nielsen

BREVE FRA GRØFTEKANTEN

En Prosabog. - 3. Tusind. - 2,50, i Stofbind 5,50

Om Bogen skrives:

Bogen er tilegnet Mindet om Digterens Fader, og den er i Sandhed en god Søns smukkeste Krans om en elsket Far's Billede. *Herning Avis.*

Et sandt, kristeligt Grundsyn er Islætten, som præger hvert Stykke i Bogen. Dens Kapitler er skabt i Forfatterens Sjæl under blaa Himmel og varm Sol . . . . *Bornholms Tidende.*

Det er en herlig Bog, mættet af Poesi, skreven med dyb menneskelig Sans, med fint Øre for alt det ægte, opladt Øje for Skønheden og Ynden i dansk Natur. *Folkerøsten.*

Hvem, der vil genopleve en rigtig dansk Sommer, saadan som vi ikke har set den i de sidste Aar, han læse denne lille Bog af Mads Nielsen. *Baptisternes Ugeblad.*

Bogen er, med dens umiddelbare Naturglæde og dybe Livsvisdom — der er inderlig beslægtet med Lignelserne — en af de smukkeste og opbyggeligste Bøger, jeg længe har haft mellem Hænder. *Svend Rehling.*

De Unges Forlag.

Giv aldrig tabt —

en Drengs Historie, ved Olf. Ricard.

Om Bogen skrives:

4. Tusind!
Pris: 1,50,
indb. 3,00.

En prægtig Drengebog, frisk og levende og fuld af praktisk Anvendelse af Kristendommens Budskab. *Liv og Lys.*

Ricard synes her at have fundet den Fortællingens Kunstart, som han fuldt mestrer. *Johannes Loft.*

Her kommer en Dreng gennem alle Vanskeligheder ved energisk at bruge Princippet: Du kan jo gaa til Jesus med det altsammen. *Flensborg Avis.*

Paa sit ejendommelige og fornøjelige Sprog genfortæller den kendte Forfatter en Levnedsskildring, der ved sin Indholdsrighed opvejer Hundreder af moderne Romaner. *Møens Folkeblad.*

Det er lige Bogen at give den store Dreng eller unge Mand i Haanden, som vil have noget ud af det, han læser. *Svend Rehling.*

DE UNGES FORLAG - AARHUS

DE·UNGES·BLAD

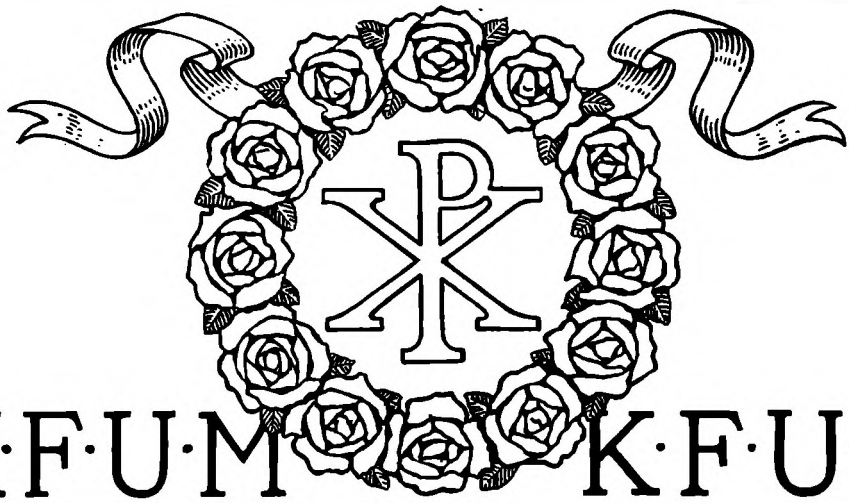

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 11 1. JUNI 1924 42. Aargang

TALSMANDEN, DEN HELLIGAAND

Johs. 14, 26. Af *Olaf Jessen.*

I det Nye Testamente nævnes der to Talsmænd. Den ene er en Talsmand i Himlen, Menneskesønnen og Gudssønnen, som taler vor Sag og gaar i Forbøn for os hos den himmelske Fader. Det er ham, den gamle Johannes omtaler, naar han skriver i sit 1ste Brev: Dersom nogen synder, har vi en Talsmand hos Faderen, Jesus Kristus den Retfærdige. — Den anden Talsmand har sin Gerning her nede paa Jorden, det er Helligaanden, hvis Opgave det er at tale Guds Sag inde i Menneskehjerter, han er utrættelig i at føre Herrens Synspunkter, Evighedsspørgsmaalet, frem inde for vor Samvittigheds Domstol.

Skal vi omskrive „Talsmand" til et mere moderne Ord, maa det vel blive Sagfører eller Agent. Sagføreren fører sine Klienters Sag for Retten, og Agenten taler sit Firmas og dets Varers Sag. Men nu véd vi, at det netop for disse Talsmænd saa ofte er en Fristelse ikke at holde sig nøjagtig til Sandheden, at overdrive og pynte paa det eller stikke noget under Stolen. Man tror, det gavner Klientens Sag og fremmer Varens Salg. Men vor Guds Talsmand kender ikke den Fristelse. Jesus siger udtrykkelig om Helligaanden, at han er Sandhedens Aand, og han skal vejlede os til hele Sandheden. — Vi Mennesker er tit saa daarlige til at sige hinanden Sandheden, vi kryber udenom, saalænge vi kan, og faar vi endelig engang talt ud, saa gør vi det maaske paa en grov og overdreven Maade, vi nøjes ikke med at sige Sandheden og kun Sandheden. Men naar Helligaanden taler til vor Samvittighed, da er det Sandheden, hverken mer eller mindre. Det er Begyndelse til Pinsen i et Menneskehjerte, at man faar Sandheden om sig selv at vide. Inden Pinse-Aanden blev udgydt over de tre Tusind hin første Pinsedag, da havde der staaet en Mand iblandt dem og sagt frimodigt: I korsfæstede Jesus med uretfærdige Hænder og slog ham ihjel. Det begyndte med, at de fik Sandheden at vide. — Og naar Sandheden banker paa hos dig, naar du møder det Ord, der baade er som en Hammer, der sønderslaar Klipper, og som en brændende Ild, og naar du med Skam og Sorg maa give Ordet og Sandheden Ret, da er det vel som de kolde Martsstorme gaar over din Sjæl, men i Virkeligheden er det Indledningen til Aandens Foraar i dit Hjerte, Pinsen er kommen nær. Det

er Helligaanden, der begynder at vejlede dig til hele Sandheden.

For en jordisk Talsmand, en Sagfører eller Agent, som er dygtig og ivrig, er det altid en Fare, at han skal gøre sine Ting saa godt, at han kommer til selv at høste Æren og Fordelen derved. Han glemmer, at han kun skal være en Røst. De, som hører ham, bliver saa betaget af hans Evner og Dygtighed, at de næsten glemmer den Sag, han repræsenterer. Hvor ofte er det ikke ogsaa hændt med en Kristi Forkynder, at han mere blev sin egen end Herrens Talsmand. — Men heller ikke den Fare kender den himmelske Talsmand, thi hans Gerning er ikke at vidne om sig selv, men om Jesus, ikke at herliggøre sig selv, men at herliggøre Jesus. Han skal herliggøre mig, har Jesus sagt. Og derfor gør det heller ikke saa meget, om der ikke for din Sjæls Øje staar noget tydeligt Billede af Helligaandens Personlighed eller Gerning, thi som en sand Talsmand ønsker Helligaanden netop at træde tilbage i Skyggen, han begærer kun, at hele Lyset, alle Straalerne maa samle sig om Jesus, saa han bliver tydelig og herliggjort for vort Hjerte. Naar du kommer til at elske Jesus, da er det Talsmandens Gerning, det er ham, som fører Jesu Sag frem inde i din Sjæl.

Herren velsigne din Pinsefest i Aar, han berede dit Hjerte for Aandens Værk, saa du bøjer dig ydmygt for Sandhedens Dom, men Jesus, din Frelser, bliver dig stor og herlig.

Naar vi tænker ringe om os selv, men tænker stort om Jesus, da er der Pinse i vort Hjerte.

MEDDELELSER

K. F. U. K.s EMIGRANTAFDELING. Under Sekretærens Bortrejse til New York fra den 29. Maj til den 1. Juli bedes alle Breve Arbejdet vedrørende stilet til Sekretær, Frk. Esmann, St. Kannikestræde 19, København K.

I Udlandet kan ingen Pladser skaffes i de tre Sommermaaneder, og paa Grund af de vanskelige Forhold er det meget tvivlsomt, om det vil lykkes til Efteraaret.

Kontoret er lukket fra 15. Juli til 15. August paa Grund af Sommerferie.

F. D. F.s LANDSINDSAMLING. Vi har modtaget en Artikel af Peter Poulsen, Brændstrup, der paa sidste Fællesbestyrelsesmøde blev indvalgt som Fællesbestyrelsens Repræsentant i F. D. F.s Hovedbestyrelse, hvori han bl. a. skriver:

Med vor jordiske Konge som Protektor og med vor himmelske Konge i Hjerte og Samvittighed banker vi frimodig paa det danske Folks Dør og beder om Støtte til F. D. F.s Arbejde, fordi vi tror, at F. D. F. har en bærende og bevarende Gerning i vort Folk. F. D. F. samler Drenge i Mark og Skov om Guds Ord og Bøn i Stedet for at lade dem passe sig selv og pleje daarlig Kammeratskab. Herren selv velsigne Indsamlingen og Gerningen, at danske Drenge ogsaa gennem F. D. F. maa vindes som frivilligt Mandskab til Kristi Rige.

NYE FORENINGER. Følgende K. F. U. M. er optaget i Landsforbundet: *Ulfborg*, 24. Kreds (stiftet $^{17}/_{3}$ 1924) med 15 Medlemmer. Formand: Indremissionær A. Andersen, Ulfborg. *Kjong*, 10. Kreds (stiftet $^{25}/_{3}$ 1924) med 26 Medlemmer. Formand: Førstelærer Sandager, Gummerup Skole pr. Glamsbjerg. *Flade*, 23. Kreds (stiftet $^{2}/_{4}$ 1924) med 15 Medlemmer. Formand: Sognepræst Kaj Larsen, Flade pr. Nykøbing M. *Mygdal-Bjergby*, 21. Kreds (stiftet $^{10}/_{4}$ 1924) med 25 Medlemmer. Formand: Forpagter Hans Knudsen, Ørnbøl, Bjergby pr. Hjørring. *De døvstummes Menighed i København*, 1. Kreds (stiftet $^{9}/_{11}$ 1920) med 39 Medlemmer. Formand: Snedker Jørgen Jørgensen, Faaborggade 7, København Ø. Sekretær: Pastor Johs. Jørgensen, Falkonérgaardsvej 16, København V.

K. F. U. M. & K. F. U. K. I DANMARK har Giro-Konto 7332. Naar Penge indsendes, bedes altid bemærket paa Kuponen, hvad Beløbet er til.

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *Vejrup:* Lærer L. Jensen, Vejrup østre Skole, Vejrup. *Aabyhøj:* Maler J. M. Christensen, Frodesvej 29, Aabyhøj. *København, Fredens Sogn:* Sekretær: P. Kirkeby, Ryesgade 71, København Ø. *Hemmet:* Cementstøber Karl Møller, Hemmet. *Bjergsted:* Arbejdsmand Jens Vilh. Larsen, „Bakkely", Bjergsted pr. Svebølle. *Frederiksholm:* Sognepræst C. H. Leth, Gustav Bangsvej 3, København V. *Orehoved:* Proprietær Møller, Ulriksdal pr. Orehoved. *Skanderup:* Lærer N. P. Larsen, Dollerup pr. Lunderskov. *København,*

Kapernaums Sogn: Snedkermester William Jensen, Frederikssundsvej 15, København L.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Gjellerup*: Sygeplejerske, Frk. Signe Jørgensen, Hammerum. *Nørre Nebel:* Fru Missionær Jeppesen, Nr. Nebel. *Skodborg:* Diakonisse, Søster Karen Gamborg, Skodborg. *Sdr. Vang*: Fru Pastorinde Frieda Vestergaard, „Cliff", Kirkevej, Kolding. *Juelsminde*: Fru Pastorinde Jensen, Juelsminde Præstegaard. *Aalborg, Vor Frue Sogn*: Pastor N. C. Flintholm, Teglværks Allé 5, Aalborg. *Aarhus, Sct. Johs. Sogn*: Pastor Chr. Sennels, Sct. Johs. Præstebolig, Aarhus.

OM AT NAA TIL MANDS MODENHED

Af Sognepræst *C. J. Holt*, København.

„DA jeg var Barn, talte jeg som et Barn, tænkte jeg som et Barn, dømte jeg som et Barn; efter at jeg er bleven Mand, har jeg aflagt det barnagtige". I disse Ord (af 1. Kor. 13, 11) betegner Paulus den rent menneskelige Udvikling, som foregaar hos dem, der gennemløber de forskellige Stadier i det naturlige Menneskeliv. Og ethvert ungt Menneske ser det som sit naturlige Maal at blive en moden Mand, hos hvem det barnagtige og det umodne er et tilbagelagt Stadium. Dertil hører, at man er i Stand til at danne sig en selvstændig Mening om Tingene, at man paa Grundlag af forstandig Overvejelse kan tage sin Beslutning og derefter bliver fast ved Beslutningen og sætter alt ind paa at gennemføre den, selv om det møder store Hindringer og Vanskeligheder. Dertil hører i det hele taget at blive en Karakter. En moden Mand er ikke bange for at høre til Mindretallet; ja, om det skal være, tør han ogsaa staa alene. Han formaar ogsaa at beherske sig selv, idet han ikke handler blot ud af øjeblikkelige Stemninger.

Men for en kristen er det et endnu højere Maal i aandelig Betydning at naa frem til Mands Modenhed. Paulus siger i Efes. 4, 13, at det blandt andet er dertil, Embedet og Naadegaverne i Menigheden skal hjælpe de troende frem: „Indtil vi alle naa til Enheden i Troen paa og Erkendelsen af Guds Søn, til Mands Modenhed, til Kristi Fyldes Maal af Vækst".

Forudsætningen for, at det skal naas, *er den, at det er kommen til fuld Afgørelse med vor Kristendom.* En uafgjort aandelig Stilling kan aldrig føre til Mands Modenhed. Thi til det mandige hører netop det afgjorte. Du maa komme til et afgjort Forhold til din Synd. Du maa erkende den, som den er, ærligt give Guds Aand og Ord Ret, naar du bliver ramt i din Samvittighed. Bekend de enkelte særlige Synder i dit Liv aabent og ved deres rette Navn for Gud. Giv Jesus fuld Ret, at det ogsaa passer paa dig, naar han taler om Menneskets Hjerte som det Sted, hvorfra de onde Tanker og de mange stygge Synder strømmer ud. Stil dig ved Siden af Paulus, naar han bekender sin fuldstændige Afmagt og Trælletilstand, naar der er Tale om ved egen Kraft at overvinde den syndige Begærlighed og gøre det gode. Men tag saa ogsaa med fuld Afgjorthed imod Jesu udstrakte Frelserhaand og den syndsforladende Naade, han tilbyder dig. Tro ham uden først at kræve salige Følelser. Tro ham blot paa hans Ord. Forlad dig paa hans fuldbragte Værk fra Golgatha og paa den fulde Syndsforladelse i din Daab. Lad det være dig nok, naar Guds Ord siger: „Dersom vi bekender vore Synder, da er Gud trofast og retfærdig, at han forlader os Synderne og renser os fra al Uretfærdighed" (1. Johs. 1, 9). Men lad dit Valg ogsaa i den Henseende være afgjort, at du ikke tænker paa at smugle Synden med ind i dit Liv med Gud og at du ikke gør Forsøg paa at have dit aandelige Hjemsted og dit Venskab lige saa vel i Verden som blandt Guds Børn. Det vil ofte koste meget, megen Bøn, megen indre Kamp, at naa frem til et saadant afgjort Trosliv. Men det giver i Reglen de bedste Betingelser for at blive Mænd, naar man er naaet frem gennem alvorlig Kamp.

Men selv om et Menneske er naaet frem til et afgjort og virkeligt Troens Samfund med sin Frelser, er han ikke med det samme en moden Mand.

Hvori vil den kristelige Mandsmodenhed vise sig? Paulus siger os noget om, i hvilken Retning hans Tanker særlig gaar, naar han i Efeserbrevet taler om Mandsmodenhed. Da tilføjer han nemlig:

„For at vi ikke mere skal være umyndige, der omtumles og omdrives af enhver Lærdommens Vind". Vi naar altsaa ikke frem til kristelig Mandsmodenhed ved en daarlig Taalsomhed og Rummelighed, ikke ved et svævende Forhold overfor de kristelige Grundsandheder, men kun ved en urokkelig Fastholden af dem. Jeg tænker her især paa de bibelske Hovedsandheder om Jesus Kristus som Guds Søn, kommen i Kød, om hans Forsoningsdød og hans Opstandelse, om Guds livsskabende Gerning i Daaben og hans trosstyrkende og helliggørende Gerning i den hellige Nadver, om den tilforladelige Aabenbaring fra Gud om Sandheden til Frelse, der er givet os i vor Bibel.

I vor Tid blæser der saa mange falske Lærdommes Vinde angaaende disse Ting. Det hører med til Mands Modenhed at være kommen til det Standpunkt deroverfor: Her har jeg i Grunden intet at forhandle om. Her staar jeg overfor Sandheder, som for mig er ligefremme Livsfornødenheder. Jeg har erfaret, hvilken Hvile og Lykke og Fred det giver, at kunne leve paa disse Sandheder. I denne Erfaring synger jeg:

Jeg véd, paa hvem jeg bygger.
Jeg véd, hvad fast bestaar,
Naar denne Verdens Skygger,
Som Røg og Støv forgaar.

Jeg deler Luthers Overbevisning:

Det Ord de vel skal lade staa
Og dertil Utak have.

Derfor vil jeg ikke løbe efter dem, som vil forkynde nye Lærdomme i disse Stykker; jeg har ingen Brug for de Bøger eller Blade, som vil prøve paa at gøre disse kristelige Grundsandheder tvivlsomme eller flydende for mig.

Den modne Mand lader sig ikke bevæge blot af Følelser og Stemninger. Han holder sig til Kendsgerninger. Den umodne kristen er altid stærkt afhængig af sine Følelser. Han er tilbøjelig til at lade sin Trosvished være betinget af sin Glæde i Herren. En moden kristen hviler i Herrens Gerning alene. Det er for ham den urokkelige Kendsgerning. Guds Ord om Kristi rensende Blod og om Daabens genfødende og syndsforladende Kraft er ham nok. Dér møder han det, som Herren selv har gjort. Han kommer mere og mere til at se, at alt det, han selv er med til at tænke, sige eller gøre, er ufuldkomment. Derfor duer det ikke at bygge paa. Det kan Djævelen snart skyde i Stykker. Men „hvad Jesus mig har givet, det" — og det alene — „gør for Gud mig kær". (Sluttes).

JOHN R. MOTT I GRÆKENLAND

Ved *Gunner Engberg*.

DR. *JOHN R. MOTT* gennemfører for Tiden en igennem flere Aar opsat Rejse til Middelhavslandenes Byer, nærmere bestemt: til de Byer, der er Centrer enten for Kirkeliv, Undervisning eller Handelsliv.

Denne Rejses Oplevelser dukumenterer een Gang til, at K. F. U. M.s Arbejde under og efter Krigen — for Soldater, Krigsfanger og Flygtninge — har *lukket Hundreder af Døre op* for den kristelige Ungdomsbevægelse.

En af Motts Ledsagere fortæller saaledes om et Afsnit af denne Rejse (Privatbrev):

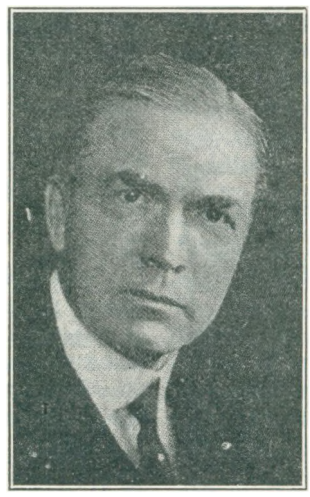

John R. Mott.

„I Athen var vi kun 24 Timer. Vi søgte Ærkebiskoppen af Athen og Grækenland; han bevidnede os sin dybe Paaskønnelse af Foreningsarbejdet, som han loyalt støtter. Om Aftenen var der Middag for Dr. Mott og Fru Mott; Indbydelsen udgik fra *Henry Morgenthau*, som er Formand for den Kommission, Folkenes Forbund har nedsat til Beskyttelse for græske Flygtninge (fra Lilleasien). Til Stede var bl. a. *Venizelos*, *Gonetas* (den tidligere Førsteminister), Oppositionens Leder *Papanastasiou* (nu Førsteminister), Præsidenten for Universitetet i Athen, Ærke-

biskoppen samt alle Regeringens Medlemmer paa nær to.

Dr. Mott udnyttede til Fuldkommenhed den Lejlighed, han her fik, til at lægge K. F. U. M.s Sag hen til Nationens Ledere.

Søndag Morgen Kl. 6 kom vi til *Saloniki,* Paulus' gamle Thessalonika, som nu hurtigt vokser op til en af de vigtigste Havnebyer.

K. F. U. M.s Sekretærstab og Bestyrelse tog imod os, ligesom der ogsaa var Repræsentation for Byraadet og Provinsregeringen. Mott og Frue, og Dr. Morgenthau og Frue, som var kommen til Saloniki for at lægge Grundstenen til K. F. U. M.s Bygning, blev kørt til Guvernørens Slot, hvor de boede under vort Besøg i Byen. Baade

Abbeden paa et af Athosbjergets Klostre kalder til Bøn med Klokken. (Med to Hamre slaar han paa Jernet).

Mott og Morgenthau blev udnævnt til Æresborgere i Staden, og Byraadet meddelte, at man vilde give en Gade Navn efter hver af dem og een efter K. F. U. M.

Kl. 9½ var der Gudstjeneste i den historiskeSofia-Domkirke. Over Døren saa vi, da vi gik ind, en lille Indskrift, som berettede, at i 1912 var denne store, gamle Kirke genindviet efter i 500 Aar at have været muhammedansk Moske. Hver Tomme Plads, ogsaa oppe paa de højeste Pulpiturer, var optaget. Tilstede var saaledes hele Byraadet, ledende Borgere, alle Byens offentlige Skoler med Lærere. Efter at den græske Kirkes Ritual var gennemgaaet, med særlige Bøn-

Abbeden paa et andet af Athosbjergets Klostre ser fra sit ophøjede Standpunkt ud over Dalen, hvor Vejen farer fra Landsbyen Kalabaka til den nærliggende Flod. Tilvenstre ser vi et af de stejle, næsten utilgængelige Bjerge, paa hvis Top et af Klostrene er bygget. Man staar ganske uforstaaende overfor, hvorledes Munkene har faaet Byggematerialer ført op til disse Toppe.

ner for Mott og Ungdomsarbejdet, forestillede Ærkebiskoppen Dr. Mott som „en af den kristne Menigheds ledende Mænd" og bad ham tale. For første Gang i denne gamle Kirkes Historie rakte Østens og Vestens Kristenhed hinanden Haand i dette: at føre Kristi Indbydelse til Salonikis Ungdom.

Efter Gudstjenesten gik man til Grundstensnedlæggelsen til den første græske K. F. U. M.-Bygning, paa Hjørnet af Mott-Gade og K. F. U. M.-Allé, en Grund paa fem Acres, lige i Hjertet af Byen. Grunden er en Gave fra Byraadet, mange Hundrede Tusinde Kroner værd.

Umiddelbart herefter forlod Mott, Jennings og jeg Byen ombord paa den amerikanske Torpedojager „Edsall" — for at naa Athosbjerget. De to Dages Besøg her kunde fortjene en hel Skildring, og vi ønskede, vi kunde have brugt to Uger i Stedet for to Dage til at se dette mærkelige Sted.

Athos er en lang, smal Halvø, som gaar ud i Ægæerhavet fra Syd-Makedonien. Siden Oldkirkens Dage har dette „hellige Bjerg" været en selvstyrende Munkestat. Den er indviet til Jomfru Maria, og ingen Kvinder faar Adgang. Der er tyve vældige Klostre, som hver har mange mindre Munkehytter og Grupper af Boliger. Befolkningen bestaar af 6000 Munke og 3000 andre Mænd. Staten styres af den hellige Synode, som bestaar af en Repræsentant fra hvert Kloster. Man naar den Landsby, der er Hovedstaden, efter tre Timers Ridt paa Muldyr op i Bjergene. Der er ingen Vogne, Tog, Automobiler eller (undtagen i eet Kloster) elektrisk Lys. Man føler sig som i Middelalderen.

Ved Landingsstedet blev vi mødt af to Medlemmer af den hellige Synode. Efter en Times Zig-zag-Ridt op i Bjergene fik vi det første Kloster i Sigte. Saa snart de saa vor lille Karavane, begyndte Klosterets Klokker en munter Ringning. Langkjolede, langskæggede, venlige Munke førte os til Gæsteværelset, hvor vi fik tyrkisk Kaffe paa ægte orientalsk Manér. To Timers Ridt førte os derefter til den meget maleriske Hovedstad, med skøn Udsigt over Havet, lige under Athosbjergets Sne. Atter ringede Klokkerne. Ved Indgangen blev vi modtaget af Synoden og ført til den rigt smykkede Kirke.

1200 Fod gaber under een, naar man hejses op til Klostret i dette spinkle Net. Nettet snurrer rundt, naar man hejses op, saa man bliver ganske svimmel.

Der var Gudstjeneste — med særlige Bønner for Amerika, som har hjulpet de græske Flygtninge, for Præsidenten, Mott og K. F. U. M.

Derefter fik vi Frokost. Der blev, hørte vi siden, vist os den højeste Ære i Ceremoniellet, og — som En betydningsfuldt bemærkede — „dette vilde have været umuligt for 10 Aar siden".

Ingen var mere venlig end Hans Hellighed, den forrige økumeniske Patriark. Da han bad Mott tale til Synoden, sagde han blandt andet: „I Athosbjergets lange Historie har man budt mange Konger og Fyrster velkommen, men ingen er hilset velkommen med større Glæde end Dr. Mott i Dag".

Efter en otte Timers Samtale med Hans Hellighed forlod vi Athosbjerget med den Følelse, at vi havde haft en sjælden Lejlighed til at hente Raad ikke alene hos en hellig Mand men hos en af den kristne Kirkes største Statsmænd.

Det lægger et vældigt Ansvar paa vor Forening, at vi saaledes har vundet den orthodokse Kirkes Tillid, og er kommen til at samarbejde med den paa en Tid, hvor Østens Kirke gennemgaar en saadan Krise som nu".

„DE UNGES BLAD"S AMATØRFOTOGRAFIER. — FORAARSRÆKKEN III

1. Horne Kirke ved Faaborg (Jørgen Stage, Stiagergaard, Faaborg). 2. Fotografiapparatet prøves (Inger Vilstrup, Reerslev). 3. Naage Skovfogedbolig ved Silkeborg (Charles Hansen, Silkeborg Sanatorium). 4. Interiør (Martine Christiansen, Børkop Højskole). 5. Foraar (Karoline Nissen, Bramdrup, Haderslev). 6. Alléen og Staldene ved Herregaarden Nakkebølle, Fyn (Kristine Olesen, Rosengaarden, Vamdrup). 7. Foraar (Kirstine Nielsen, Horsens pr. Langholt). 8. Et Cykleuheld (Ingeborg Pihl, Rønne).

BREV FRA SWEIHWAFU

Ved *Kristine Wemmelund.*

Kære unge Venner!

I Dag maa jeg præsentere eder for *Liu Yü Chen;* hun blev døbt for ca. 3 Maaneder siden. Hun er en ung, hjemløs Pige; hendes Moder er død, og hendes Fader er paa Herredsfogedkontoret, hun selv læser og bor paa Regeringsskolen og er gennem vor K. F. U. K. kommen i Forbindelse med Kristendommen; hun er under den Helligaands Paavirkning og er saa barneglad over at være blevet et Guds Barn. Hun boede her hele Sommerferien og skal være her igen nu i Vintermaanederne, naar Skolen er lukket; her er nu hendes Hjem, og hun er saa lykkelig og taknemlig over at have faaet et Hjem.

Liu Yü Chen.

Nu vil Liu Yü Chen selv sende en Hilsen til danske Venner:

Mine kære, ukendte, danske Venner!

Jeg ønsker meget, at min Gud vil give eder sin Fred. — Yü Chen, saadan er mit Navn*), har faaet saadan en stor Glæde, idet Jesus har taget Bolig i mit Hjerte, og jeg har erfaret Herligheden af hans Evangelium; derfor er min Glæde uden Grænser. — *Tænk! jeg er blevet døbt.* Jeg tænker ofte paa den Tid, da jeg endnu ikke vidste om Guds Kærlighed, da led jeg ofte meget; jeg havde ingen Glæde eller Fred, mit Hovede værkede slemt, jeg blev saa sær, og naar jeg læste, forstod jeg det ikke; mine Lektier kunde jeg sjældent, fordi jeg ikke kunde taale at læse; — men nu, da jeg har faaet Guds store Naade og Glæde at erfare, bliver jeg bedre for hver Dag. Jeg har nu Lov og Ret til at bede om Guds Hjælp; jeg er rask og føler, at min Frelser bevarer og beskærmer mig hver Dag; o! om jeg dog maa være og blive hans kære Barn. — Skønt jeg føler, jeg er for svag og ringe, er mit eneste store Haab at blive Bibelkvinde, at være med til at udbrede Kristendommen blandt mine kinesiske Søstre. Men jeg kan intet, slet intet af mig selv. Mon der er unge, danske Søstre, der vil bede ogsaa for mig, en lykkelig ung Kineserpige paa 19 Aar. Jeg er moderløs, og min Fader er Hedning; min Kraft er meget lille, men min Frelsers Kraft er stor.

Fredhilsen fra

Liu Yü Chen.

*) Hendes Efternavn er Liu; Efternavnet sætter Kineserne altid først.

VORE HENSOVEDE

Indre-Missionær H. Skovdam.

Som ganske ungt Menneske var jeg i 1901 med til Ungdomssagens store Landsmøde i Horsens. En af Aftnerne havde jeg uværdig listet mig ind til et Møde for en snævrere Kreds i Stefanshjemmet, hvor man forhandlede om Arbejdet ude i Kredsene. Under Diskussionen rejste sig en kraftig, graasprængt Mand, Kredsformanden for Sydsjælland, og fortalte, hvordan

han engang om Aaret samlede Kredsbestyrelsens Medlemmer i sit Hjem en hel Dag til Opbyggelse og Forhandling om Arbejdet, og hvor megen Glæde han havde haft af disse Sammenkomster. Det var Indre-Missionæren fra Lille Næstved,

Hans Nielsen, som han hed dengang. Faa Dage efter var jeg til det store Ungdomsmøde, som holdes 5. Juni paa Dronningestolen ved Silkeborg. Der var Hans Nielsen en af Talerne og holdt en vækkende og ungdomsfrisk Prædiken, saa han havde hele den store Forsamling med sig.

Hans Skovdams Gerning i Guds Rige var uløseligt indvævet i det kristelige Ungdomsarbejde i K. F. U. M. og K. F. U. K. Ikke mindre end 3 Steder i Landet har han staaet som Kredsformand, nemlig i Næstved-, Aalborg- og Randerskredsene, og i en lang Aarrække virkede han nogle Maaneder om Aaret som Missionær for Ungdomssagen. Ogsaa gennem Andagtsbogen „Tag og Læs", der i næsten 30,000 Eksemplarer er udbredt blandt vort Lands unge, er hans Navn knyttet til det kristelige Ungdomsarbejde. Det var ham, der i sin Tid udgav den sammen med Ricard.

Som en ældre Mand i Nærheden af de treds blev han forflyttet fra Aalborg til Langaa, men Langaa og Omegn mærkede snart, at det ikke var nogen gammel, opslidt Mand, man havde faaet til Missionær. Selv var han rastløs paa Færde for at forkynde Ordet, og hvert Aar ordnede han en stor Række Missionsuger i døde Sogne. Herrens Velsignelse fulgte ogsaa hans Gerning til det sidste, Vækkelser brød frem, og en Flok af troende unge stod samlet omkring ham. Sidste Aar ved denne Tid var han Deltager i K. F. U. M. og K. F. U. K.s Landsmøde paa Nyborg Strand som Fællesbestyrelsens særlig indbudte Hædersgæst. Han var lykkelig over at være med i denne store Ungdomsskare og var som altid fuld af Arbejdsmod og Arbejdsglæde. Saa ofte jeg i de senere Aar traf sammen med ham, faldt min Tanke paa Ordet fra Salme 92: Plantede i Herrens Hus, blomstrer de i vor Guds Forgaarde. End i graahærdet Alder skyder de friske Skud, de er frodige og grønne. I ualmindelig Grad passede det paa ham. — Nu er han gaaet ind til Guds Folks Sabbatshvile, men hans Minde skal være velsignet hos den troende danske Ungdom.

Olaf Jessen.

Frøken Jen,

der var Bibelkvinde i Sweihwafu, og fra hvem vi bragte et Brev i „De Unges

1. Frk. Jen. 2. Frk. Hu.

Blad" for 15. November 1922, er afgaaet ved Døden den 28. Marts. Frk. Wemmelund skriver til os, at hun betragter det som en meget stor Naade at maatte være

hos Frk. Jen den sidste Tid. Den sidste Nat var fuld af Sang og Tak og Bøn; Himlen var hende saa uendelig nær og aaben; hun fortalte os om, hvad hun saa derhjemme, og om Englesangen, som hun hørte. Lige før hun døde, bad hun højt næsten ½ Time. Hendes Fader, Pastor Jen fra Dalny, begravede hende. Midt i Sorgen takker han Gud for hans store Naade mod hans Datter.

Læge Harald Jacobsen.

Den 9. Maj blev Dr. *Harald Jacobsen* begravet fra Viborg Domkirke efter i et Par Maaneder at have stridt med Døden paa Kommunehospitalet i Aarhus. I en viss Forstand blev det altsaa Døden, som sejrede og slog en 29aarig ned midt i hans smukkeste Udfoldelse — i en langt dybere Betydning, og synligt for alle, som besøgte ham, blev det Livet, der sejrede, og Døden blev blot en Løndør i Muren, der førte ud til det evige Liv. Uden nogen Angst, i Troens fulde Forvisning, hvilende i Gud sagde han sin Gerning og sine Venner Farvel og gik ind til det, som Paulus kaldte „saare meget bedre".

Derfor føler vi hans Død ikke som en Sorg, men som en Gaade og et brændende Savn. Før vi engang selv er hjemme dér, hvor han er nu, kommer vi næppe til at forstaa, hvorfor denne smukke, rigt udrustede Tjener, der for vore Øjne at se, kunde være blevet en af Hærførerne i vor Bevægelse, skulde kaldes herfra, endnu inden han havde faaet sin Manddomsgerning gjort. Men Gud véd nok, hvad han gør. Og her er i hvert Fald mere Grund til at takke end til at sukke.

Det var særlig den kristne Gymnasiast- og Studenterbevægelse, han gav sine Kræfter. Og hvor blev hans Tjeneste dog hellig og skøn! Nu bagefter er der et Ord af Johannes Døberen om Jesus Kristus, som jeg ofte har tænkt paa: „Han skal døbe eder med den Helligaand og Ild". Her var en af de Disciple, som Menneskesønnen døbte med Aand og Ild. Der er næppe i Sproget to Ord, der saa malende tegner det Billede af Harald Jacobsen, der nu staar i vor Erindring, som disse: *Aand* og *Ild*. Det kunde hænde, naar han stod paa Talerstolen, at et og andet i hans Tale fløj Tilhørerne over Hovedet, men vi saa opad efter Ørnen og hørte et Brus af brede Vinger. Og Klangen var klar nok: et uforfalsket Evangelium, et glødende Kald til hel Afgørelse og hellig Indvielse, en hjertelig Indbydelse til Jesu Kristi Tjeneste. Ofte naar jeg tænker paa ham, vil jeg se for mig Billedet af en Yngling, der løfter en flammende Fakkel over sit Hoved. Ilden var laant fra Guds Alter og brændte i hans Hjerte.

Helt ind i Dødens Febertaager holdt han de enkelte fast, sendte dem Hilsener, bad for dem, kæmpede for dem. Hans eneste Sorg, da Døden nærmede sig, var den, at Tankerne ikke altid var klare nok til at bede for Brødrene og læse i Ordet; men naar de Venner, som besøgte ham, læste et Ord ved hans Seng, lukkede hans Hjerte sig usigelig taknemmeligt om det, og det var ham nok bare at hvile i Gud. — Nu er hans luende Sol gaaet ned, men længe vil Himlen være rød. Og vi er mange, som af hans Liv og Død fik en Inspiration, en Tilskyndelse, en Ildnelse, som vi aldrig vil glemme.

Fred Aamundsen — Harald Jacobsen — hvem skal blive den næste kristne Fører for den studerende Ungdom?

Svend Rehling

FRA ARBEJDSMARKEN

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

Tyrstrup K. F. U. M.

holdt den 13. April sit 25-aarige Jubilæum. I de 25 Aar har Foreningen ofte maattet friste haarde Kaar. Blandt andet stod den ikke i nogen Organisation i den tyske Tid, og desuden hæmmede Krigen næsten ganske Foreningslivet. Alligevel kunde Festen nu holdes med god Tilslutning.

Dagen begyndte med en Festgudstjeneste i Kirken om Eftermiddagen, hvor Landssekretær *Harald Jessen* prædikede, og hvor der blev lagt en Festgave paa Alteret til Landsforbundet.

Om Aftenen samledes man ved de festligt dækkede Kaffeborde. Den nuværende Formand, Gaardejer *Joh. Hansen*, gav til Indledning en kort Oversigt over Foreningens Virke i de forløbne 25 Aar. Dernæst holdt Landssekretær Harald Jessen Festtalen. Ellers vekslede Sang og Tale hele Aftenen igennem. Sangforeningen gav sit Bidrag til at festliggøre Aftenen med flere smukke Sange. Efter det fælles Kaffebord havde flere af de første Medlemmer Ordet. Mange opmuntrende, men tillige formanende Ønsker fulgte Foreningen paa Vej mod de næste 25 Aar. — Pastor *Boeskov* sluttede den vellykkede Fest med Andagt.

En Hilsen fra Finland til vore K. F. U. K.-Søstre i Danmark.

Herved byder vi eder hjertelig velkomne til Det nordiske K. F. U. K.-Møde i Tammerfos 1.—6. August. Vi haaber inderligt, at vi vil faa et velsignet Møde, som skal blive til Gavn for vort Arbejde. Foruden alt det gode, Programmet byder paa, haaber vi at kunne glæde eder ved megen og — vi tør nok vove at sige det — smuk Sang, thi Finlands Folk er, som I ved, et syngende Folk, og dette gælder ikke mindre K. F. U. K. Vi glæder os ogsaa til at vise eder „De tusinde Søers Land" i Sommerskønhed og Sommerlys.

Vi haaber at faa talrigt Besøg af vore Venner fra Danmark, ikke mindst de unge, og vi sender eder herved en varm Velkomsthilsen. Bed frem for alt om, at Gud rigtig vil velsigne vort Møde!

„Jeg vil aabne eder Himlens Sluser og udgyde Velsignelse over eder i Overmaal." Mal. 3, 10.

Finlands K. F. U. K.

Om Det nordiske Møde i Tammerfos meddeles endvidere, at Deltagerne faar 15 % Rabat paa Dampskibene og 25 % Rabat paa Jernbanerne i Finland. Den sidste direkte Damper, med hvilken man kan naa Mødet rettidig, afgaar fra København den 26. Kl. 12. Man faar 3 Dages Ophold i Helsingfors, hvor Byens K. F. U. K.-Medlemmer vil sørge for billigt Logi til de danske Gæster, vise dem Byen o. s. v. Mødets Program er som følger: *31. Juli:* Afrejse fra Helsingfors (Åbo) ca. Kl. 2. *1. Aug.* Kl. 10: Mødet aabnes. Kl. 11: Bibeltime (alle Bibeltimer holdes af Biskop v. Bensdorff). Kl. 2: Comtesse Knuth: „Maal og Midler i Ungdomsarbejdet". Kl. 7: Biskop Gummerus Foredrag. *2. Aug.* Kl. 10: Bibeltime. Kl. 12½: Frk. Parm: Foredrag. Kl. 2: Forhandling om „Det personlige Arbejde blandt unge Piger", og „Hører Arbejdet blandt Børn ind under K.F.U.K." Kl. 7: kand. theol. Frk. Eriksen: „Psykologiens Plads i det kristelige Ungdomsarbejde". *3. Aug.* Søndag. Kl. 10: Gudstjeneste. Kl. 1: Bibeltime. Kl. 2: Miss Niven, Generalsekretær i Verdensforbundet: „Hvorledes vinder og uddanner vi Ledere?" Kl. 7: Kirkekoncert. *4. Aug.*: Udflugt (betales særskilt). *5. Aug.* Kl. 9½: Frk. Lina Ehrstrøm: „Vort Arbejdes Kraftkilder". Forhandling. Kl. 1: Fanny Stenroth: „Legemsøvelser". Kl. 2½: Spørgsmaalsbesvarelse. Kl. 7: Altergang. *6. Aug.* Kl. 10: Fraulein Pape: Foredrag. Kl. 12½: Fru Ulbricht: „Danmarks Emigrant- og Velfærdsarbejde". Kl. 2½: Spørgsmaalsbesvarelse. Kl. 7: Slutningsmøde.

Maaltiderne: Kl. 8—9: Morgenkaffe. Kl. 11: Frokost. Kl. 1½: Kaffe. Kl. 4: Middag. Kl. 7 eller 8: Aftenthe.

Indmeldelse modtages inden 10. Juni af Frk. Ræder, St. Kannikestræde 19, København K. 3 Kr. medsendes i Indmeldelsespenge.

K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Husflidsdiplom.

I „De Unges Blad" for 1. December 1923 indbød Fællesbestyrelsens Fritidsudvalg Medlemmer af K. F. U. M. og K. F. U. K. til at del-

tage i en Konkurrence om Tegning af et Husflidsdiplom for K. F. U. M. og K. F. U. K.

Blandt de indkomne Tegninger valgte Dommerkomitéen et af Herr Ancher Christensen, Aarhus, indleveret Forslag. Præmien paa de 25 Kr. tilfaldt saaledes Ancher Christensen.

Diplomet ses over disse Linier i stærkt formindsket Størrelse. Det originale Diplom er trykt i to Farver og Guld.

K. F. U. M.s og K. F. U. K.s 1. Landsudstilling af Husflidsgenstande

afholdtes i Aarhus K. F. U. M. Søndag den 30. Marts. Rundt omkring fra hele Landet var der anmeldt Deltagelse, og Udstillingen omfattede ialt ca 300 Genstande. Der var her repræsenteret saa at sige alle Arter af saavel mandlig som kvindelig Husflidsarbejde. Exempelvis kan nævnes: Løvsavsarbejde, Udskærerarbejde, Sløjd (mange smukke og nyttige Ting), der var

Fra Husflidsudstillingen i Aarhus.

Arbejder i Metal og Alabast, Børstenbinding, Bogbinding, Kurvearbejder (Kurvestole, Borde og Sofaer), Pettyrørsarbejder, Tegninger, Malerier, Amatørfotografier samt kvindelige Haandarbejder af mange forskellige Slags.

Dommerkomitéen uddelte ialt 38 Diplomer. Og desuden fik 10 af Udstillerne Præmie, bestaaende enten af Rom's Haandgerningsbog eller Bøger for 10 Kr. fra „De Unges Forlag".

Udstillingen tog sig smukt ud i K. F. U. M.s Festsal og vakte Interesse ikke blot blandt K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Medlemmer, men ogsaa blandt en Del af Byens Borgere. Søndag Aften var saaledes enhver Plads i K. F. U. M.s store Festsal optaget. Paa Udstillingen blev der talt af Højskolelærer Aage Th. Christensen, Haslev, Svend Rehling og Harald Jessen.

Alt i alt var Udstillingen, under Betragtning af, at den var den første i sin Art indenfor vor Bevægelse, et smukt Bevis paa, at Interessen

for Husflid og anden Fritidsbeskæftigelse er i Opvaagnen indenfor K. F. U. M. og K. F. U. K.

Det er Fritidsudvalgets Ønske og Haab, at denne Udstilling maa have været med til at skabe Interesse for, at der ogsaa indenfor vore Kredse gøres, hvad der kan, for at hjælpe Ungdommen til en god Udnyttelse af Fritiden. — Fritidsudvalget agter om fem Aar at indbyde til en ny Landsudstilling af Husflidsgenstande, og vi haaber paa, at der i den mellemliggende Tid maa blive udført et godt Arbejde i denne Sag rundt omkring i de lokale Foreninger, saa Udstillingen i 1929 kan bære Præg af, at Interessen for Husflid og anden Hjælp til Fritidens gode Anvendelse til den Tid er vaagnet og næret i *alle* Afdelingerne Landet over.

Harald Jessen.

Kristiania K. F. U. K., Rosenkrantzgade 2,

der i Aar har aabnet et lille Hospits for tilrejsende unge Kvinder, har allerede kunnet udvide det, saa at der nu er Plads til 15 Gæster i Sommermaanederne, naar adskillige af de 40 Pensionærer er bortrejste, endda til flere. Alle norgesrejsende K. F. U. K.er bør huske Adressen og bestille Værelse forud. *K. R.*

Verdensbestyrelsesmødet i Washington.

Det er første Gang i K. F. U. K.s Historie, at der afholdes et Verdensbestyrelsesmøde udenfor Europa. De Delegerede deltager, umiddelbart forud for Washingtonmødet, i De forenede Staters store K. F. U. K. Landsmøde, gennem hvilket de sikkert vil faa et godt Overblik over Amerikas K. F. U. K. og et Indblik i deres Arbejdsmetoder. Maatte den gensidige Paavirkning af amerikansk og europæisk Aand blive til Velsignelse for begge Parter; det er uden for al Tvivl, at vi har meget at lære af hinanden.

Dagsordenen til Bestyrelsesmødet indeholder adskillige vigtige Punkter. Saaledes Valg af Formand — Fru Waldegrave ønsker ikke at modtage Genvalg —, Valg af fire Viceformænd fra fire forskellige Lande (for Tiden en japansk, en svensk, en schweizisk og en amerikansk Dame), Forhandling om eventuel Flytning af Hovedkontoret fra London til Genf, Forhandling om Sekretæruddannelse, med meget mere. Vi herhjemme har ogsaa vort Ansvar for, at der paa Washingtonmødet gaar Velsignelse ud over vort Verdensarbejde. Det er ikke altid *let* at bede, nej, *men det bærer altid Frugt.* *K. R.*

Norges kristelige Ungdomsforbund

afholdt 27.—28. Februar i Arendal et Møde, der ligger noget udenfor det almindelige, i hvert Fald kender vi ikke indenfor vort Arbejde her hjemme noget tilsvarende. Det var et saakaldt *Raadsmøde*, til hvilket der var mødt Delegerede fra hele Norge, „lige fra Tromsø til Mandal, fra Østerdalen til Statt".

De delegeredes Antal var meget begrænset, nemlig Forbundsstyrelsens Medlemmer iberegnet kun 36 Mennesker, der repræsenterede 19 af Forbundets Kredse. Garnisonspræst Kjeld Stub, der er Formand for Forbundsstyrelsen (svarende til vor Fællesbestyrelse) ledede Mødet, som havde en fortrolig Karakter. Der aflagdes Beretning om Forbundets Fællesopgaver, f. Eks. Sekretærskolen i Kristiania, Lands-Sangkoret, Arbejdet i Finmarken (Vandrekursus for unge Kvinder), Soldatermissionen, Sekretærmissionen, som har 3 Udsendinge i Kina o. s. v. Spørgsmaal af fælles Interesse drøftedes og der afholdtes flere Foredrag. Raadslagningerne viste, at Repræsentanterne fra de forskellige Egne af Landet var fuldt enige om Foreningens Maal og i Hovedsagen ogsaa om Arbejdsmetoderne. Mødet fik en ufrivillig Forlængelse paa flere Dage paa Grund af en voldsom Snestorm, der standsede al Trafik; men da det altid er en Glæde for Medarbejdere at være sammen, har Uvejret næppe vakt megen Beklagelse. *K. R.*

Er det Fejghed?

I „De Unges Blad" Nr. 6 fremstilles dette Spørgsmaal. — Jeg synes, jeg føler Trang til at sige lidt om denne Sag. Vi er her i vor Forening nogle ganske unge Piger (17—20 Aar), som virkelig er omvendte og lever i Samfund med Gud, og vi har en god Bestyrelse af 6 ældre Piger, som skiftes til at lede Møderne, og det er en udmærket Ledelse, men vi unge sidder stille, uden at tage Del i Samtalen, skønt naar vi er alene sammen, to eller flere, kan vi dele vore aandelige Oplevelser med hinanden, og vi mærker Gang paa Gang, at vi styrkes i Striden hjemad, naar vi nu saadan har talt om de Ting, der hører Guds Rige til. —

Men hvad er Grunden til vor Tavshed, naar de ældre er til Stede? Skulde det mon være Fejghed? En ældre K. F. U. K. sagde engang: „Det er, som I ikke rigtig vil være Jesus bekendt!"

Det var et haardt Slag. Den Tanke havde jeg aldrig tænkt mig; men maaske kan det i deres Øjne se saaledes ud. Derfor, kære unge Venner, lad os bede om Frimodighed til at bekende

Jesus, vor Frelser, ikke alene for den Verden, der sidder i Mørke; men ogsaa for vore Søskende i Herren, for om vi dermed kunde give en Hjælp med paa Himmelvejen. Vi vil sikkert selv vinde større Glæde og Velsignelse derved.

En K. i S.

Et Ord og en Tak fra en syg ung.

Jeg har været glad ved at læse de to Smaastykker i Nr. 3 og 7, og paa vi syge Guds Børns Vegne vil jeg gerne sige eder Tak!

Jeg giver C. Jørgensen Ret. Jeg tror, her er en stor og herlig Gerning, som er bleven meget forsømt af mange K. F. U. M.er, som kunde faa Tid og Lejlighed til at virke paa den Maade til Velsignelse i Herrens vidtforgrenede Gerning paa Jord. Husk, hvad Jesus siger i Math. 25, 36., men v. 42 skulde nødig siges med Sandhed om noget Guds Barn. Jeg tror, I er mange, der gerne vil besøge os syge, men I synes ikke, at I har noget at sige og give os. Men lad mig der sige: I har alle Guds Ord; tag det, og tag saa vor gode Sangbog med, og der er jo ogsaa forskellige gode Smaabøger at læse af ved en Sygeseng, saaledes C. Asschenfeldt-Hansen's: Nogle Trøsteord. Og I, som synes, at I ikke kan oplæse eller synge noget for os, til eder vil jeg gerne sige: kom, naar I kan, om ogsaa I ikke har meget Tid tilovers fra eders Gerning; thi alene det at se Venner og Bekendte, kan være til stor Hjælp og Trøst for os, det giver os jo Bevis paa, at I tænker kærlig paa os, der er bundne til Sygesengen. Et kærligt Smil, Blik og Haandtryk og et godt Ord, som I kan give, det kan tit blive til større Hjælp og Glæde for os, end I maaske aner. Send en Bøn op til Gud, før I gaar paa Sygebesøg, om at han vil velsigne den Stund for eder selv og for den syge, saa tror jeg ogsaa, at begge skal faa Glæde og Velsignelse ud af Besøget. — I Nøden skal man kende sine Venner; det gamle Ord er sandt, og naar trænges der mere til sande Venner, end naar vi ligger paa Sygelejet?

I vil alle gerne være glade; een af de største Glæder er det at glæde andre, saa faar man selv Glæde. Og til eder, mine syge Søskende i Herren, vil jeg sige: Lad os gøre, hvad vi med Guds Hjælp kan, for at ingen skal blive kede af at besøge os.

Der siges, at et Barn er altid glad for lidt; maatte det ogsaa kunne siges om os syge Guds Børn, at vi er glade og taknemlige. En ung Ven sagde en Dag til mig: „Jeg tror, jeg faar mest ud af vort Samvær, naar jeg besøger dig.“ Og det er godt, naar de sunde, raske unge kan lære noget hos os og blive mere glade og taknemlige (Filipp. 4, 4.); saa takker de Gud mere for Kræfter og Sundhed og alle de Goder, de har, som vi syge ikke kan blive delagtige i.

En Hilsen til alle mine syge Søskende i Herren med Rom. 12, 12.

A. Th.

Helt med Jesus!

Mel: Kristi Stridsmænd.

Helt med Jesus! lyder Raabet
til vor unge Hær.
Fast i Troen, stærk i Haabet!
lyder til enhver.
Kor:
Helt med Jesus, helt fra Verden,
det er Jesu Bud, —
al vor Lyst og al vor Færden
vier vi til Gud.

Verden lokker, og vi sløves,
hvis vi lytter til.
Derfor løfter højt vi Fanen,
og vi synge vil. o. s. v.

Brødre fremad, lad os ile
mod vort Himmelhjem,
vaage, bede, ærlig stride;
det er Vejen frem. o. s. v.

„Lev for Jesus“, det er Livet
i sin fulde Glans,
alt med ham har Gud os givet,
Æren, den er hans. o. s. v.

En Thybo.

MESTERENS EGET ORD

Af *Kirstine Jensen.*

(Sluttet).

EN lille Smule endnu, Grete, blot en „Skefuld“. „Jeg kan ikke, Moder“. — Hun lagde Hovedet tilbage paa Puden og lukkede Øjnene. „Vil du slumre lidt, Barn, skal jeg gaa?“ spurgte Fru Riise ængsteligt. „Ja, jeg vil prøve paa det, Mor“. Stemmen lød saa usigelig træt. Moderen listede stille ud; inde i Dagligstuen blev hun staaende med Bakken i Hænderne, Taarerne strømmede ned ad hendes Kinder. Da ringede det, saa forsigtigt som om den udenfor staaende vidste, at der var en syg i Huset. Fru Riise tørrede i Hast sine Øjne og gik ud for

at lukke op. Paa Trappen stod en høj Mand, hvis blaa Øjne saa medlidende ind i hendes. „Er det Fru Riise — mit Navn er Doktor Egstad, jeg kommer i Doktor Madsens Sted for at se til Deres Datter". — „Er den gamle Doktor nu ogsaa bleven syg?" Den nye overhørte aldeles dette Spørgsmaal, hængte uden videre sin Frakke fra sig i Entréen, og for at undgaa yderligere Spørgsmaal vendte han sig rask mod Fruen med et: „Hvorledes har Deres Datter det?" „Aa, saa daarligt, saa daarligt, Hr. Doktor, kun en eneste Skefuld Havresuppe fik hun ned i Dag", sagde den stakkels Moder med Besvær; gennem sine Taarer saa hun atter dette medfølende Blik, der sagde mere end Ord. Saa spurgte han dæmpet: „Vil De føre mig ind til hende?" — Et Øjeblik efter stod han i det lille Værelse og saa sig om. Fru Riise gik forbi ham hen mod en Seng i Baggrunden, saa opdagede han i denne det lille Ansigt, de lukkede Øjne med de dybe, mørke Skygger ned over Kinden og det lyse Haar, der laa som et Guldspind ud over den hvide Pude. — Et Øjeblik var der som en Taage for hans Øjne, saa traadte han sagte nærmere. „Kære Grete", sagde hendes Moder, „Dr. Madsen kan ikke komme i Dag, men sender denne Læge i sit Sted for at se til dig". Doktoren bøjede sig over Sengen. „Goddag, Frk. Riise!" De store, blaa Øjne løftedes mod ham, altfor trætte til at vise Forundring. Saa lagde hun en lille kold Haand i hans. Han holdt den fast og satte sig ned for at føle Pulsen. Den var meget svag. Der gik en Skælven gennem hans Hjerte, og fra Dybet af hans Sjæl lød det som et Raab: „Herre, lad det blive lys ved Aftenstid!" Saa undersøgte han skaansomt det syge Bryst. Lidt efter gik han hen til Vinduet og blev staaende dér med Øjnene rettet stift mod et bestemt Punkt ude i Gaarden. Men han saa intet, han bad — af hele sit Hjerte — uden Ord. Fru Riise stod endnu ved Sengen, hun betragtede ham ængsteligt. — Endelig kom han hen til hende og sagde stille: „Maaske De har noget, De gerne vilde have udrettet, jeg vil gerne blive lidt hos Deres Datter". „Mange Tak, Hr. Doktor, De er virkelig altfor god, Deres kostbare Tid kan vi — —". „Det skal De ikke bryde Dem om, Frue, Deres Datter er meget mat i Dag, og om hun vaagner, er der maaske noget, jeg kunde faa Lov at hjælpe hende med". — Han talte tøvende og saa samtidig spørgende paa hende med dette underlig alvorlige, milde og tillidvækkende Blik, der gjorde, at hun midt i sin Bedrøvelse og Uro følte sig saa tryg ved hans Nærværelse. „Han er sikkert en kristen", fo'r det gennem hendes Tanker, saa nikkede hun til dem og begyndte at pusle lidt omkring i Værelset. Doktoren havde sat sig ned ved Sengen, han saa uroligt paa hendes Færd, han vidste jo, at den svage Flamme var nær ved at slukkes; men idet han vilde aabne Munden for at paabyde Ro, forsvandt Fru Riise ud i Køkkenet og lukkede Døren efter sig. — I samme Øjeblik slog Grete Øjnene op, Trætheden i dem syntes borte, angstfuldt spørgende mødte de hans. Han bøjede sig over hende og tog begge de kolde smaa Hænder i sine varme. „Jeg er kommen i Frk. Linds Sted", sagde han mildt, „jeg er ogsaa een af Mesterens Disciple, og jeg vilde saa gerne række Dem, om det saa kun var et Bæger koldt Vand, i hans Navn". — Hendes Læber bævede, hun kunde ikke straks tale. „De har haft det lidt svært de sidste Dage", vedblev Doktoren, „lidt af Angst og mørke Tanker — følt det saa svært at skulle herfra, — ja, frygtet for, at Deres Tro slet ikke kunde bære, naar det kom til Stykket, — og at det blev et Spring ud i Mørket, — er det ikke saa?" Det lyste op i hendes bange Blik, og hun hviskede: „Jo, ja, aa, hvor kan De dog vide det altsammen saa godt?" „Men det bliver ikke et Spring ind i Mørket, lille Søster, men et Skridt ind i Lyset, — og den, der skal bære Dem derind, bliver ikke Deres Tro eller Bøn eller nogetsomhelst af Deres eget, men den gode Hyrde selv, og *Ingen* kan rive Dem af hans Haand. De skal blot ligge stille og lade ham gøre det". Han tav. Grete laa ganske stille; men der var kommen en Lysning af Haab over hvert Træk i det blege Ansigt. — Han troede, hun sov, og sad ubevægelig med Hovedet støttet i sine Hænder; men pludselig sagde den svage Stemme: „Hr. Doktor, nu er Mørket borte, men — men", hun standsede. „Hvor jeg er glad, fordi Gud gør det lyst for Dem igen, men der var noget mere, De vilde sige, — sig det kun til mig,

lille Søster!" — Glæde og Bevægelse bragte et svagt Farveskær op i hendes Kinder, og hun hviskede med fugtige Øjne og et barnlig undseligt Smil: „O, at De vil kalde mig saaledes; De er saa uendelig god mod mig, skønt jeg er Dem en fremmed; jeg tænker paa, at saadan maa Jesus selv have været, saa kærlig, god og forstaaende", — hendes Stemme brast. „Sig ikke det, mit Barn; han, som tænder et lille Glimt af *sin* Kærlighed i vore kolde Hjerter, *er* Kærligheden selv, Kilden, hvorfra alt, hvad vi ser hernede af Kærlighed, Godhed og Medlidenhed, rinder, og det er tit kun smaat og usselt, det vi præsterer. — Nej, selv om De vilde tvivle paa alt andet, saa tvivl ikke mere paa, at hans Kærlighed er vidunderlig stor, ja, ufattelig for vore smaatskaarne Hjerter — og at den vil bære Dem igennem, naar Tiden kommer — maaske meget lettere end De tror — thi Han har Medlidenhed med vor Skrøbelighed". „Ja, nu tror jeg det, nu stoler jeg *kun* paa ham". Hun lukkede træt Øjnene, og Doktoren lagde sin Haand paa hendes fugtige Pande og sagde: „Ja, nu har vi talt lidt for meget, nu skal De hvile". „Gaar De saa, Hr. Doktor?" Hun havde igen aabnet sine Øjne, og der var i dem et forunderligt Udtryk, en stærk Glans. Et Øjeblik saa han fast ind i disse Øjne, saa strøg han blidt Haaret bort fra hendes Pande. „Nej, ikke endnu, sov De blot, jeg bliver hos Dem, til De er slumret ind". — Der gik nogle Minutter, saa talte hun igen, med svagere Stemme end før: „Det har været saa svært for mig, Tanken om at forlade det altsammen her, min Mor, mit Hjem og mine Venner derhenne i Foreningen — og alt det andet, det, der er selve vor Tilværelse, Lyset og Luften og Solen, Fuglestemmerne derude i Haven, vi elsker det jo alt, ubevidst, indtil vi mærker, vi skal bort og ikke se det mere, — og det andet — det bagved Forhænget, — det blev saadan et underlig usikkert Sted — hvor der var Øde og Tomhed — jeg følte det som en Angst for at jeg skulde blive en fremmed dér, jeg har ingen Venner deroppe". Bedende saa hun op i hans Ansigt. — Hans Øjne var gennemstraalet af dette milde, varme Lys, der syntes at komme fra hemmelige Dybder i hans Sjæl, fra fjerne, skønne Riger; men den syge, unge Pige, hvis Sjæl allerede stod paa Dørens Tærskel, hun forstod dette Smil, og inden i hende hviskede det: „Det er Guds Kærligheds Solskin". „Lille Søster", sagde Doktoren, „det maa De slet ikke frygte for, deroppe er alle Guds Venner, og det er ogsaa Deres Venner — og om en liden Stund vil vi andre ogsaa være der. Og sandelig, vi behøver ikke at frygte for, at det er et usikkert Sted, et øde Sted, vi kommer til, naar vi forlader vort Hjem her. Jeg har det dejligste Svar og Hilsen til Dem fra Deres Mester selv. *Det er hans eget Ord.* Hør engang". Og nu sagde han langsomt, inderligt, og med Eftertryk paa hvert Ord: *„Eders Hjerte forfærdes ikke! Tror paa Gud og tror paa mig! I min Faders Hus er der mange Boliger. Dersom det ikke var saa, havde jeg sagt eder det; thi jeg gaar bort for at berede eder Sted. Og naar jeg er gaaet bort og har beredt eder Sted, kommer jeg igen og tager eder til mig, for at hvor jeg er, der skulle ogsaa I være".*

— — —

Der blev stille, højtidsfuldt stille i Stuen. — Han følte de smaa Hænder blive koldere og hendes Aandedræt uhørligt, — opmærksomt saa han ind i det unge Ansigt, som den stille Engel allerede havde kysset; da aabnedes de dybe Øjne endnu en Gang, og hun hviskede: *„Er — det — hans eget — Ord?"* „Ja, lille Søster, han sagde det den sidste Aften til sine Venner, og De véd, at hans Ord er sande og trofaste". „Ja", hviskede hun, „nu er det — saa godt — altsammen — nu kan jeg — sove — saa — trygt". — Der var længe mellem hvert Ord. Øjnenes Glans sløredes; han saa hendes Læber bevæge sig ganske sagte, som hos een, der er ved at slumre ind og af Træthed ikke mere kan tale — han bøjede sig helt ned og fik fat i et Ord — den store Mesters Navn. — En Skygge fo'r over Ansigtet — et sagte Suk — saa blev alt stille — kun den store Fred var tilbage — og et Smil saa trygt og lykkeligt om de barnlige Læber. Saa bøjede Doktoren sig ned, aandede et Kys paa den hvide Pande og hviskede: „Farvel, lille Søster, nu kom den store Mester, og før du vidste det, gik Porten op, og du blev baaret ind i Lyset for at „skue Kongen i hans Skønhed"."

SOMMERENS UNGDOMSMØDER

Ungdomsstævne i Ribe

afholdes — om Gud vil — **Søndag d. 15. Juni 1924.**

Kl. 10: Gudstjeneste i Domkirken ved Biskop Olesen. Kl. 12: Fælles Kaffebord i K. F. U. M à 50 Øre pr. Cuvert. Madkurve medbringes. Kl 2: Samling paa Torvet. Almarsch til Plantagen. Kl 3 i Plantagen: Pastor Rehling, Aarhus, taler Kl. 5: Ungdomssekretær P. Poulsen, Sønderjylland, taler og Pastor Rehling slutter.

Salmebogen og Indre-Missions Sangbog benyttes. Et 15 Mands Hold af det sønderjydske Basunkor spiller.

Chr. Nielsen, Kredsformand.

Hobro-Kredsen.

Det aarlige Ungdomsmøde bliver Søndag den 17. August med Valg af nye Bestyrelsesmedlemmer. Regnskabet fremlægges. Lederkursus. Gudstjeneste i Kirken. Pastor Olaf Jessen taler. Notér Dagen. P. K. V: **Sv. P. Jensen.**

Slagelse-Kredsen.

Søndag den 22. Juni i **Sorø.** Kl. 10 Ungdomsgudstjeneste i Kirken ved Provst Blering, Sønderborg. Kl 3 Møde i Skoven ved Provst Blering, Missionær Joh. Madsen og Formanden. **Kredsbestyrelsen.**

Det store Ungdomsstævne i Jyderup.

Søndag den 15 Juni. Kl 10½ Gudstjeneste i Skoven. Præsterne Spleeth, Jyderup, og Nørfelt, København, taler. Kl. 1½ Forhandling. Emne: **„Menneskefrygt — Gudsfrygt".** Pastor Bang, Haslev, indleder. Kl. 4½ afsluttende Møde. Præsterne Bang og Nørfelt taler. — De Unges Sangbog benyttes og faas ved Mødet. Vær hjertelig velkomne, alle I unge! P. K. V.: **C. M. Julin.**

Bryrupmødet

paa **Veiling Koller** (15. Kreds) Søndag den 29. Juni. Kl. 2 Forstander Julin, Faarevejle. Kl. 5 Pastor Larsen, Middelfart. — I. M. og D. U.s Sangbog benyttes. Event. Ekstratog ved Bryrupbanen. Restauration som sædvanlig.

A. St. Andersen.

25. Kreds.

I **Holstebro** Søndag den 6. Juli. Kl. 10 Gudstjeneste i Kirken ved Pastor Kildeby, Hoptrup. Kl. 2½ Forhandlingsmøde i Missionshuset, indledet af Sekretær Brodersen, Skjern. Emne: **„Udholdenhed"** (Gal. 6, 9). Kl. 7½ Friluftsmøde i Forhaven til Kirkegaarden. Pastor Kildeby og Sekretær Brodersen taler. Kirkesalmebogen og De Unges Sangbog benyttes.

Aastrup Have.

Sommermødet afholdes i Aar 2. Pinsedag, 9. Juni. Missionær L. Aage, Vordingborg, og Højskoleforstander Julin, Faarevejle, taler. Alle unge er hjertelig velkomne.

Dianalund Skov.

Grundlovsmødet afholdes som sædvanlig 5. Juni. Pastor Nørfelt, København, og Højskoleforstander Julin, Faarevejle, taler. Velkommen, alle I unge!

4. Kreds.

Sommermøde afholdes i Aar i **Roskilde** (tidligere i Herthadalen). Kl. 2 Ungdomsgudstjeneste i Domkirken ved Pastor Busch, Vallensbæk. Kl. 5 Friluftsmøde i Byens Anlæg ved Højskoleforstander Davidsen, Haslev, og Pastor Eilskov-Holm, Søllerød. P. K V.: **Jens Olsen.**

10. Kreds.

5. Juni afholdes Møder følgende Steder:

Næsbyhoved Skov ved Odense. Kl. 4 Provst Vibe-Petersen, Rødding, og Sekretær Johs. Rasmussen, Kina.

Møllebjerg ved Glamsbjerg Kl. 3½ og 5½. Præsterne Nielsen-Vrads, Gellerup, og Buch, Ejby.

15. Juni: Munkebo Bakke. Kl. 4 Præsterne Buch, Ejby, og Fabricius, Odense.

Gram-Kredsen.

6. Juli: **Jels Voldsted.** Kl. 4 Fælles Ungdomsmøde for Gram og Haderslev Kredse (K. F. U. M. og K. F. U. K.) Biskop Olesen og Sognepræst Jensen, Jels, taler. Med ugunstigt Vejr er Mødet i Pavillonen. Alle unge indbydes

22. Juni i **Toftlund.** Kl 9½ Gudstjeneste i Toftlund Kirke ved Biskop V. Ammundsen. Kl. 2 Børnegudstjeneste paa Mødepladsen i Toftlund Skov. Pastor Rendtorff. Kl. 3 Ungdomsmødet fortsættes (i Skoven). Pastor Rendtorff, Bøvling, og Biskop Ammundsen taler.

Ræbild Bakker.

Det aarlige Ungdoms- og Samfundsmøde afholdes **Søndag d. 22. Juni.** — Landstingsmand, Proprietær Rasmussen-Byskov, Nr. Nissum, og Højskoleforstander Pagh-Petersen, Haslev, taler. — Møderne holdes Kl. 2 og 4½. Indre Missions og De Unges Sangbog benyttes.

M. P. Madsen. Olaf Jessen.

Hoptrup-Kredsen.

6. Juli: **Jels Voldsted.** Udflugt. Biskop Olesen og Pastor Jensen, Jels.

15. Juni: **Hoptrup.** Pastor William Nielsen og Forstander Kildeby, event. Pastor Moos, Flensborg. **H. Kildeby.**

Djursland—Mols-Kredsen.

Ungdomsmøde afholdes i **Ryomgaard Skov** Søndag d. 29. Juni Kl. 2 og 5. Talere: Generalsekretær, Pastor Olaf Jessen, Aarhus, Sognepræst P. Brodersen, Kvislemark, og Rejsesekretær P. Poulsen, Brendstrup.

Svendborg-Kredsen.

Ungdomsmøde paa **Odensebakken ved Sdr. Broby** afholdes Søndag d. 22. Juni Kl. 2. Højskoleforstander Sandbæk og Pastor Sørensen, Faaborg, vil tale. — Kaffe, Øl og Sodavand faas i Skoven.

Sommermøde afholdes i **Svendborg** Søndag den 1. Juli. Kl. 10 Gudstjeneste i Nikolaj Kirke ved Pastor Høeg. Kl. 4 Møde i K. F. U. K.s Have ved Pastor Sørensen, Faaborg. Kl. 8 Afslutning ved samme.

Grindsted-Kredsen.

Sommermøde Søndag den 24. August ved Kinamissionær Johs. Rasmussen m. fl. Nærmere i næste Nummer.

Viborg-Kredsen.

Viborg-Kredsens Sommermøde, **Borgvoldmødet,** afholdes, vil Gud, 6. Juli. Nærmere Program senere.

Randlev.

Grundlovsdag: Kl. 2 i Kirken Pastor Hauge, Aarhus. Kl. 5 i Præstegaardshaven Pastor Madsen, Tulstrup. — Madkurve medbringes, Kaffe, Øl og Sodavand kan købes.

Alle unge er velkomne. **Axel Fryd.**

Vejle-Kredsen.

Søndag d. 6. Juli i **Jelling.** Kl 2 taler Pastor Buch, Ejby. Kl. 4½ taler Forstander Dam, Børkop.

Kredsbestyrelsen.

Randers-Kredsen.

2. Pinsedag stort Ungdomsmøde i **Randers.** Kl 10 Gudstjeneste i St. Peters Kirke. Kl. 3 Friluftsmøde ved Missionær Johs. Rasmussen, Mukden, o fl. **Kredsbestyrelsen.**

Aarhus-Kredsen.

Sommermøde Søndag d. 15. Juni. Kl. 10 Gudstjeneste i Domkirken ved Stiftsprovst Bruun Rasmussen. I Middagspausen faas Middagsmad eller Kaffe, Øl etc. til medbragt Mad i K. F. U. M., Klostergade. Kl. 3 og 4½ Friluftsmøde i Marselisborg Skov (ved Friluftsteatret). Talere: Højskoleforstander Sandbæk, Tommerup, og Oberstløjtnant Bentzien, Fredericia. **Fr. Høilund,** Sekretær. **A. Fryd,** Kredsfm.

Herning-Kredsen.

Sommermøderne afholdes i:

Høgildgaard 15. Juni ved Forstander Olsen, Nissum Højskole

Linnebjerg Bakke 21. Juni ved Pastor Bøgh, Kbhvn.

Gødstrup 4. August ved Forst. Sandbæk, Tommerup.

Jens Skovs Krat i Vorgod 10. August ved Pastor Nielsen-Vrads, Gellerup

Alsted Skov Mødet

(ved Tørring afholdes 2. Pinsedag Kl 3. Sognepræsterne H. I. F. C. Matthiesen, Haderslev, og Dr. theol. Skat-Hoffmeyer, Raarup, taler. — Afholdsrestauration. **R. Høgild.**

Nordvendsyssel.

Det aarlige Sommerstævne for K. F. U. M. og K. F. U. K. i 2. Kreds afholdes i **Møllehuset i Frederikshavn** Søndag d. 22. Juni. Stævnet indledes med flg. to samtidige Gudstjenester, i Frederikshavn Kirke Kl. 10 ved Pastor Jensen, i Bangsb strand Kirke Kl. 10 ved Generalsekretær Olaf Jessen Kl. 3 synger de kristelige Sangkor ved Møllehusets Mødeplads. Kl 3½ taler Generalsekretær Olaf Jessen. Mødet sluttes ved Pastor Jensen, Frederikshavn.

Det aarlige Ungdomsmøde i **Tolne Skov** afholdes Torsdag den 17. Juli. Kl. 10½ Andagt ved Pastor Larsen, Tolne. Kl 11 taler Sekretær Kylling, Flensborg. Kl. 2 taler Sekretær Kylling om sit Arbejde blandt Danske syd for Grænsen, og Pastor Thorsen, Læsø.

13. Kreds.

Sommermøde Søndag den 15 Juni i **Sdr. Vilstrup** ved Kolding. Kl. 9½ Gudstjeneste ved Pastor Harald Jessen, Aarhus. Kl. 2 taler Sekretær Johs. Rasmussen fra Kina. Kl. 4½ Slutningsmøde Indremissionær Sørensen, Odense, og Pastor H. R. Hansen, Taulov, taler. — De Unges Sangbog benyttes. Kaffe, Øl og Sodavand faas paa Mødepladsen.

N. Thuesen-Nielsen, Kredsfm

8. Tusind er udsendt af
Peter Poulsen:
TIL KAMP, TIL KAMP
2,50. De Unges Forlag.

Løgumgaard Præliminær- og Studentereksamenskursus
(Indre Missions Kostskole)
pr. Løgumkloster forbereder unge til Præliminær- og **Studentereksamen** paa kort Tid. Nærmere ved
Harbo Andersen, Forstander.

Indre Missions Artiums- og Præliminærkursus, Rønde,
(statsanerkendt)
forbereder paa kort Tid til Præliminær- og Studentereksamen. Nye Elever optages efter Sommerferien (18. August). — Nærmere ved
K. Herskind, Forstander.

Kursus i **Kjole- og Linnedsyning til eget Brug.**
Elever antages først i hver Maaned. Pensionat for tilrejsende Elever. Nærmere ved Henvendelse.
Regine Enghoff, Avnbøl ved Sønderborg.

Midtfyns Fagskole
for **Kjole- og Linnedsyning** begynder 1—2 Maaneders Kursus først i hver Maaned. Eleven syr til sig selv og faar grundig Undervisning i Tilskæring og Syning. Skoleplan og andre Oplysninger sendes. Tilrejsende Elever kan bo paa Skolen. **Marie Sørensen,**
Ringe.

Damer lærer at sy og tilskære
Kjoler, Kostumer og Børnedragter.
Tilskærerskolen,
Nørrebrogade 26 — København.
Dagmar Mikkelsen.

Haslev Orgelfabrik,
Telefon 405. — Privat Tlf. 398.
Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).
Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser. Gode Afbetalingsvilkaar.
10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.
— Pianoer til billige Priser. —

Da der stadig spørges
efter mit for længe siden averterede Spisestuesæt, tilbyder jeg et Sæt paa svært, godt, mørk eller lysegraa Hørlærred portofrit sendt for 11 Kr. Let, meget smuk, Venetiansk eller Rosenmønster. Sættet bestaar af 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude, almindelig Størrelse. Syes med graa-sort-hvid. Garn (D. M. C.) til Sættet 5,00—5,50 ekstra. Paabegyndt 1 Kr. — Ved Utilfredshed Pengene tilbage. Benyt dette billige Tilbud straks.
M. Madsens Broderifabrik, Give.

Ved K. F. U. M.s Byggefondsbazar i Glostrup
blev følgende Nr. udtrukne: Ford-Bilen Nr. 2331. — *Hvide Lodsedler*: Gulvtæppe 2132. Sofapude A 899. Pudeskammel 372. Hedeboløber 2775. Kaffekande 445. Sofapude B 1236. Haandm. Kakkelovnsskærm 2937. Klaverlampe 341. Maleri 325. Sofapude C 2920. Thevarmer 2369. Lysedug 1822. — *Gule Lodsedler*: 1 Sæt Havemøbler 739. Dukke 2673. Sofapude D 816. Lysedug 488. Pudeskammel 1662. Sofapude E 1732. Broderet Kaffedug 2911. Haandm. Kakkelovnsskærm 1498. Sofapude F 1280. Tofløjet Kakkelovnsskærm 2181. Billed i Ramme 2824. Pudeskammel 2011.
Alle vore Medlemmer og Venner, som rakte os en hjælpende Haand, bringer vi vor bedste Tak. Gevinsterne udleveres ved Henvendelse til Entreprenør **C. P. Jensen**, Nyvej 7, Glostrup.

Brevaften.

(Annoncer om Brevaften optages gratis og sendes til Bladets Ekspedition senest 10 Dage før d. 1. eller 15. i Maaneden).

Frederikshavn K. F. U. K. holder Brevaften d. 11. Juni, 25 Aarsdagen for Foreningens Stiftelse. Adr.: Frk. O. Thellefsen, Søndergade, Frederikshavn.

Saxkøbing K. F. U. K. holder Brevaften Onsdag den 18. Juni. Adr.: Fru Henrica Nielsen, Saxkøbing.

Rødding K. F. U. M. afholder Brevaften Torsdag d. 19. Juni. Adr.: Niels A. Berthelsen, Rødding pr. Skive.

Kolonien Filadelfia
søger unge, dannede Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.
Henvendelse til Forstanderinden, Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

Barbersvend
kan faa Plads. Helst K. F. U. M.er. Lønfordring og Fotografi tilsendes
V. Baden-Nielsen, Herning.

En Pige og en 2. Karl
søges straks til Gaard i Thy. Kun indendørs Arbejde for Pigen og ung Pige holdes foruden. Bill., mrkt. „**1924**", med Lønfordring sendes Bladets Kontor.

DE UNGES BLAD

„De Unges Blad" udgaar den 1. og 15. i hver Maaned, kan bestilles paa alle Posthuse og i alle Boglader og koster **Kr. 2,00** halvaarlig. Abonnentsamlere, der tager mindst 10 Eksemplarer, bedes henvende sig direkte til Ekspeditionen af „De Unges Blad", Søndergade 9, Aarhus.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9. Aarhus. (Telf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

15. JUNI
1 9 2 4

42. AARGANG
NUMMER 12

Olfert Ricard
Fot. N. Danielsen
(Eneret).

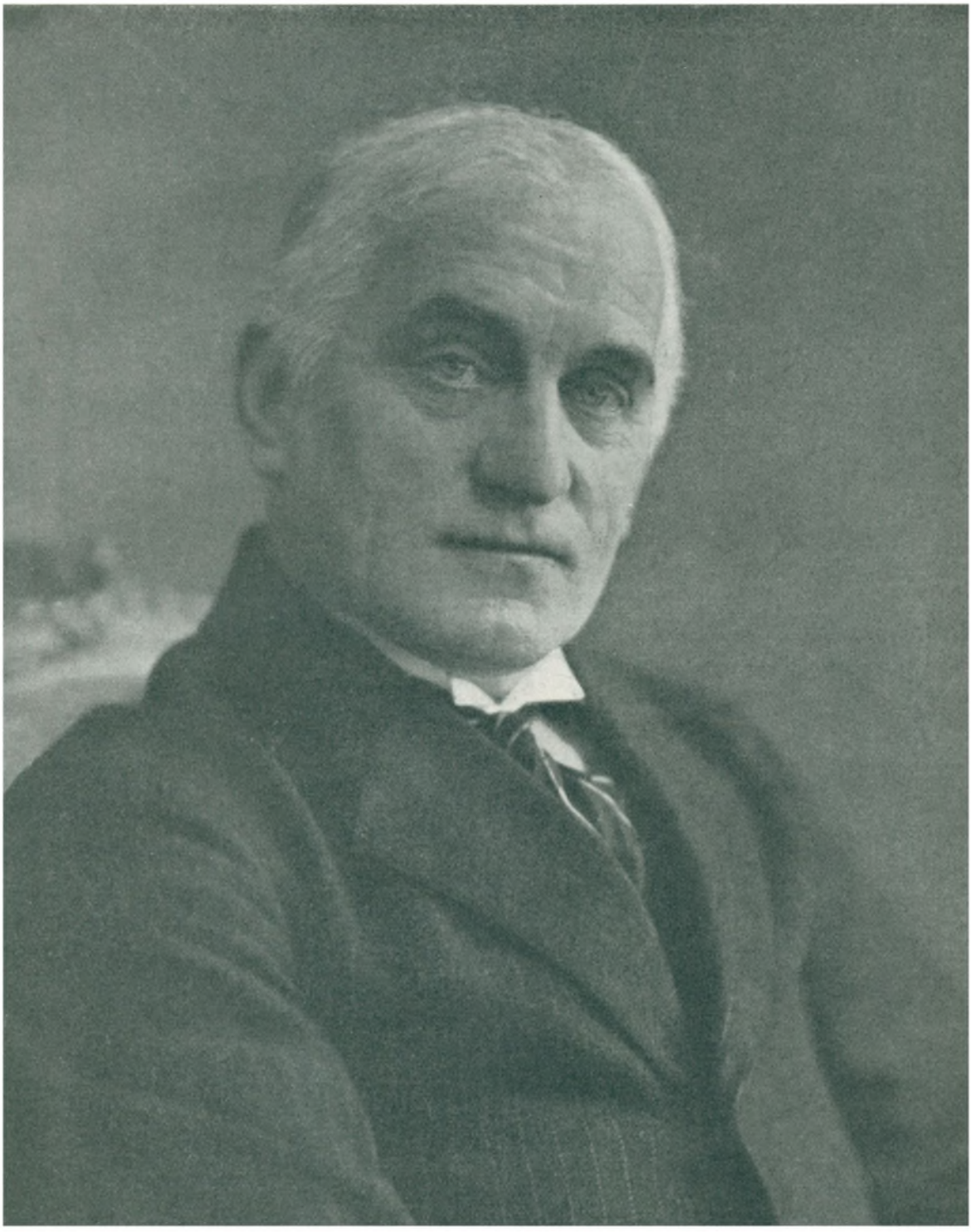

Blind er boglös Hand

siger et gammelt islandsk Fyndord. Har dette Ord haft Gyldighed tidligere, saa har det det ikke mindre nu.

Levner det daglige Arbejde ikke megen Tid til Læsning, saa gælder det at benytte Ferien. Læsning er Hvile for den, der ikke til daglig har boglige Sysler.

Lad ikke økonomiske Grunde afholde Dem fra at købe Bøger; gode Bøger er billigere end alt andet, og de er en god Kapitalanbringelse.

Paa næste Omslagsside nævner vi en Række gode Bøger, opbyggelige, oplysende og underholdende. Tag et Par af dem med, naar De rejser paa Ferie.

De faas i alle Landets Boglader, hos K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Sekretærer og hos Indre Missions Udsendinge.

De Unges Forlag

Fædrenes Tro

Ti Sange med Melodier

ved *Svend Rehling.*

•

Indeholder:

Fædrenes Tro.
Jesus, du mit Hjertes Lyst.
Min Længsel til dig staar.
Jesus kalder.
O, naar jeg ser det Kors.
Min Aand og Sjæl og Legem.
Klippe, du, som brast for mig.
Jesus, du kaldte mig engang.
Herre Jesus, tag mit Hjerte.
O, bliv hos mig.

Cartonneret 1,50.

•

Syng de nye Sange ved Sommerens Sammenkomster!

DE UNGES FORLAG

K. F. U. M. og K. F. U. K. i Østsjælland indbyder alle unge i Kredsen til at deltage i en Sommerudflugt Søndag d. 29. Juni til Strandegaards Dyrehave (Fakse Ladeplads). Pastor Frøkjær Jensen og Lærer Blomgren taler henholdsvis Kl. 3 og 4 Eftm. Derefter frit Samvær. Kl. 8 Aftenandagt ved Kredssekretær Stobbe, St. Røttinge.

Maa vi sende Dem f. Eks. 25 Expl. af »De Unges Blad« til Agitation blandt Venner og Bekendte? Forlang dem idag!

Exp.: Søndergade 9, Aarhus.

Løgumgaard Præliminær- og Studentereksamenskursus

(Indre Missions Kostskole)

pr. Løgumkloster forbereder unge til Præliminær- og **Studentereksamen** paa kort Tid. Nærmere ved **Harbo Andersen**, Forstander.

Indre Missions Artiums- og Præliminærkursus, Rønde,

(statsanerkendt)

forbereder paa kort Tid til Præliminær- og Studentereksamen. Nye Elever optages efter Sommerferien (18. August). — Nærmere ved

K. Herskind, Forstander.

DE·UNGES·BLAD

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 12 15. JUNI 1924 42. Aargang

LAD VAJE HØJT VORT KONGEFLAG

Af Forstander, Pastor *H. Kildeby*, Hoptrup.

Herren er mit Banner (2. Moseb. 17, 15).

I Overgangstiden hernede i Sønderjylland, hvor dansk og tysk Flag vajede Side om Side i samme By, behøvede man ikke at være i Tvivl om, hvor man havde sin Mand. Flaget viste, hvor hans Hjerte var — og takket være vort Frisind kan man endnu til Tider se det andet Flag vaje f. Eks. over den tyske Højskole i Tinglev. — Men selvom det kan irritere, er der alligevel noget godt og klart i dette, at man aabenlyst hejser sit Flag — og er bekendt overfor al Verden, hvor ens Hjerte er.

Og det samme gælder i dybere Forstand: at jeg aabenlyst og klart er bekendt, at Jesus har mit Hjerte, mine Tanker, mit Liv. Det er en god Sang at synge (U. S. 132):

> Lad mit Liv da klart udstraale
> det, saa hver og en maa se:
> det er den Opstandnes Kræfter,
> som i mig sig mægtig te.
> Byg dig i mit Hjertes Gem
> altid mer bevidst et Hjem!

Efter Sejren over Amalekitterne, vunden under Moses Bøn paa Bjerget, byggede Moses det Alter, som han kaldte: Herren er mit Banner — og det har en dyb forbilledlig Betydning for os: først naar vi under Bøn og Kamp i Jesu Navn har vundet den store Sejr over Fjenden i os, og Gudsfreden er bleven hans rige Gave til os, først da kan vi „løfte Banner i vor Guds Navn“ (Salme 20, 6). — Og hvad vil det egentlig sige? Det betyder ligetil: jeg er ham bekendt og hejser hans Flag, om der saa vajer Hundreder af Vantroens Flag omkring mig, lad os ikke nøjes med at være Medlemmer af M. eller K., ikke nøjes med at troppe op til Møder — det tager Verden sig ikke saa nær i vore Dage; men vær din Jesus bekendt, lad dine Omgivelser tydeligt forstaa, at han har dit Hjerte og til ham staar din Hu.

Men det er ikke nok at hejse Flaget, vi maa ogsaa følge det — og derom taler ovenstaaende Vers sit klare Sprog: Lad mit Liv da klart udstraale det! Ak, hvem er hertil dygtig? saadan sukker du maaske; men der er en inderlig og nøje Forbindelse mellem det at være ham bekendt og følge ham. Som Dannebrog kalder ad det danske Sind i os og faar vort Hjerte til at banke for Danmark, saaledes kalder Bekendelsen ad dit Liv.

Man hører ofte sige: dit Liv maa først vise, det er Alvor med dig — og saa kan du tænke paa at vidne — og det er der en Del Sandhed i; men hvem tør saa egentlig nogensinde begynde at bære Vidnesbyrd? Nej, har han dit Hjerte, saa vær ham bekendt — og din Bekendelse vil, om du er et ærligt Menneske, lægge en dyb og hellig Forpligtelse over dit Liv, kalde ad Kræfterne — og da vil du lære at ty ind til og finde den Opstandnes Kræfter til Hjælp i din Strid — og de Kræfter, som kan overvinde Døden, skal ogsaa magte din Synd, din Egenkærlighed, din Magelighed. Jo, lad det være vort Løsen paa denne vort Lands Flagdag, et Løsen for Livet: Lad vaje højt vort Kongeflag!

MEDDELELSER

KRISTELIG UNGDOMSFORENING FOR DØVSTUMME MÆND. Som det fremgaar af en lille Notits i „De Unges Blad" for 1. Maj er „Kristelig Ungdomsforening for døvstumme Mænd i København" optaget som en Afdeling under K. F. U. M. i Danmark. Det har været os en Glæde at ogsaa denne Forening har ønsket Tilslutning til vort Landsforbund.

I Anledning af Optagelsen meddeles der os gennem Foreningens Sekretær forskellige Oplysninger om denne Forening og om de døvstummes Stilling i det hele taget. Det meddeles bl. a., at de døvstummes isolerede Stilling gør, at de i langt højere Grad end de hørende føler Trang til at komme sammen indbyrdes, og dette har resulteret i et meget stærkt Foreningsliv. Det meddeles saaledes, at de fleste af Medlemmerne indenfor „Kristelig Ungdomsforening for døvstumme Mænd" tillige er Medlemmer af 5—6 andre Foreninger for døvstumme.

RIBE K. F. U. M. indvier sit nye Hjem Mandag den 30. Juni.

AABENRAA K. F. U. M. K. F. U. M. i Aabenraa har, som andet Sted i Bladet meddelt, faaet sine nye Lokaler i „Lutherhuset" indviede.

Menighedsraadet lader i det væsentligste Huset sætte i Stand, men K. F. U. M. maa dog selv skaffe en Del Midler for at faa alt indrettet, saaledes at det kan egne sig fuldt ud til Formaalet. K. F. U. M. i Aabenraa er imidlertid ikke nogen Velhaver, og man har derfor med K. F. U. M.s Landsbestyrelses Anbefaling for nogen Tid siden udsendt et Opraab til samtlige K. F. U. M. i Danmark med Bøn om Støtte.

Paa Indvielsesdagen fortalte man mig i Aabenraa, at denne Opfordring hidtil kun var bleven efterkommet af ganske faa Foreninger, og Indsamlingen fra Foreningerne Landet over havde indtil den Dag kun indbragt ca. 100 Kr. Dette kan vi ikke være bekendt. Ganskevist bejles der til vor Offervilje fra mange Sider, men Aabenraa bør ikke glemmes over alle de mange Ting. Der skal bruges ca. 2000 Kr., foruden hvad Foreningen selv har kunnet skaffe ved Indsamling i selve Aabenraa, og dette Beløb kan vi naa, hvis kun hvert af K. F. U. M.s Medlemmer giver 25 Øre til denne Sag.

Harald Jessen.

GRAMKREDSENS Sommermøde i Toftlund afholdes Søndag den 29. Juni istedetfor som tidligere meddelt den 22. Juni.

K. F. U. M. & K. F. U. K. I DANMARK har Giro-Konto 7332. Naar Penge indsendes, bedes altid bemærket paa Kuponen, hvad Beløbet er til.

NYE FORENINGER. Følgende K. F. U. M. er optaget i Landsforbundet: *Herløv*, 1. Kreds (stiftet $^{25}/_{5}$ 1924) med 7 Medlemmer. Formand: Proprietær M. Jacobsen, Højergaard, Herløv.

Følgende K. F. U. K. er optaget i Landsforbundet: *Brenderup*, 10. Kreds (stiftet $^{26}/_{2}$ 1924) med 8 Medlemmer. Formand: Fru Martha Jørgensen, Dalsgaard pr. Brenderup. *Reerslev*, 6. og 7. Kreds (stiftet $^{4}/_{5}$ 1924) med 21 Medlemmer. Formand: Pastorinde Thyra Vilstrup, Reerslev pr. Ruds Vedby. *København*: *Hans Egedes Sogn*, 2. Kreds (stiftet $^{6}/_{4}$ 1923) med 31 Medlemmer. Formand: Sognepræst R. Grünfeld, Lundsgade 5, København Ø.

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *København*, *Sct. Johs. Sogn:* Pastor Johs. Rosager Hansen, Sct. Anna Plads 5, København K. Pr. ant. Sekretær: Gunnar Sjølin, Guldbergsgade 9 b, København N. *Sandved:* Pastor A. Nyborg, Haarslev pr. Sandved. *Sorø:* Skræder Thordahl, Esbern Snares Vej, Sorø. *Næsby-Tyvelse:* Tømrer Th. Hansen, Næsby pr. Sorø. *Hunstrup:* Formandens Adresse er: pr. Østerild.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Jyllinge-Gundsømagle:* Pastor Svane-Christiansen, Jyllinge pr. Ølstykke. *Kolind:* Fru Købmand Johanne Laursen, Kolind. *Bogense:* Fru Dommer Gad, Bogense. *Hornsyld:* Lærerinde, Frk. C. Moenstrup, Hornsyld. *Albøge:* Organist, Frk. Rigmor Hagemann, Albøge Skole pr. Trustrup.

FORMANDSSKIFTE I K. F. U. M.

PAA Generalforsamlingen 4. Juni i K. F. U. M.s Centralforening i København nedlagde Pastor Olfert Ricard sit Mandat som Københavns K. F. U. M.s Repræsentant i Fællesbestyrelsen og er dermed fratraadt som Formand for K. F. U. M. i Danmark, hvad han ogsaa forud havde givet Meddelelse om til Fællesbestyrelsesmødet i April.

Det er Arbejdet med den stadig mere omfattende Præstegerning i København i Forbindelse med svigtende Helbred, som har nødet Ricard til dette Skridt. De mange og lange Bestyrelses- og Udvalgsmøder, som Formandsstillingen førte med sig, samtidig med Rejser rundt i Landet til Gudstjenester, K. F. U. M.-Indvielser og lignende, syntes han, oversteg hans Kræfter. Og han fandt det ikke tilfredsstillende at forblive i Formandsposten, naar han ikke kunde have fuld Føling med det Arbejde, hvis Leder han skulde være.

Olaf Jessen.

Men selv om Ricard altsaa har fratraadt den officielle Stilling som Formand for K. F. U. M. i Danmark, er han dog vedblivende Føreren af Guds Naade i det kristelige Ungdomsarbejde. Den Post kan ikke mistes, fordi man forlader en Bestyrelse. Og som K. F. U. M.s graanede Fører, for hvis Førerskab vi ikke bliver færdige med at takke Gud, regner vi ogsaa i Fremtiden med at se ham iblandt os som Taler ved vore Landsmøder og mange andre Lejligheder, og det er os en Betryggelse at vide, at vi ofte vil kunne hente Hjælp hos ham i Arbejdets mangehaande Vanskeligheder. At Ricards Pen ogsaa fremdeles vil tjene den kristne Ungdomssag, vil ingen betvivle.

Rigtig tage Afsked med ham som Formand kan vi dog ikke, saa længe der endnu er et Haab om, at han maaske engang kunde vende tilbage. I sin Skrivelse til Fællesbestyrelsen har han selv holdt den Mulighed aaben, at han, hvis Helbredet bedres, og Kræfterne tager til, kunde tænke sig efter nogle Aars Forløb at træde til paa ny. Med Hjertens Glæde vil K. F. U. M. i Danmark da igen byde ham velkommen som sin Formand.

Paa Fællesbestyrelsesmødet i Odense valgtes Generalsekretær, Pastor Olaf Jessen enstemmigt til at være Olfert Ricards Afløser som Formand for K. F. U. M. i Danmark. Alle Steder, hvor hans Navn og Personlighed er kendt, vil man sikkert let enes om, at naar vi ikke kunde beholde den Formand, vi havde, er der ingen, vi hellere saa paa hans Plads end Olaf Jessen.

Det vil blive ordnet saaledes, at han lønnes som Formand for K. F. U. M. i Danmark og iøvrigt i alt væsentlig gør det samme Arbejde med Mødereiser o. s. v., som han hidtil har udført i sin Egenskab af Generalsekretær.

Maatte Herrens Naade og Velsignelse hvile over vor Sag ogsaa i den Tid, som kommer!

OM AT NAA TIL MANDS MODENHED

Af Sognepræst *C. J. Holt*, København.

(Sluttet).

DEN modne kristne søger alle Vegne Realiteter. Derefter vurderer han Ordets Forkyndere. Han lægger ikke megen Vægt paa deres Veltalenhed og deres blændende Form eller Evne til at være interessante. Men han leder efterne Kærne, efter aandelig Føde og Kraft. Baade Korinther- og Hebræerbrevet understreger dette. Der tales i 1. Kor. 3 om „aandelige" og „kødelige" kristne, de sidste kaldes ogsaa „spæde Børn i Kristus", der maa nøjes med „Mælk" og ikke kan taale „fast Føde". Og i Hebr. 5 bruges lignende Udtryk.

Det sidste Sted kaldes de modne kristne for de fuldkomne. Og dette Udtryk forklares nærmere. Der siges ikke, at de ikke mere synder, men „paa Grund af Erfaring har de Sanserne øvede til at skelne mellem godt og ondt". Det viser os, at det endelig ogsaa er en saare vigtig Side i den kristelige Mandsmodenhed at staa i den afgjorte Stilling, naar der er Tale om at sige Nej til Synden og at være lydige mod Guds Vilje. En moden kristen undervurderer ikke Fjenderne og Farerne, og han overvurderer ikke sin egen Kraft. Hvor fremgaar det tydeligt af Apostelen Peters Udvikling. Han var i Sandhed umoden, da han talte de store Ord om, at han aldrig vilde fornægte Jesus. Men siden hen naaede han frem til Mands Modenhed. Da minder han sine Trossøskende om de store Farer, der møder dem fra den vadtro Verden, fra den brølende Løve og fra det hovmodige Hjerte. En moden kristen vil følge Paulus' Formaning til at søge sin Styrke i Herren og i hans Krafts Vælde. Han vil hver Dag iføre sig Guds fulde Rustning for at faa Hjælp til at modstaa Djævelens snedige Anløb.

Hvorledes skal vi naa frem til denne Mandsmodenhed? Paulus peger paa Vejen dertil, naar han i Efes. 4, 15-16 fortsætter med de Ord: „Men for at vi, Sandheden tro i Kærlighed, skal i alle Maader opvokse til ham, som er Hovedet, Kristus, ud fra hvem hele Legemet, idet det sammenføjes og sammenknyttes ved ethvert hjælpende Bindeled i Forhold til hver enkelt Dels tilmaalte Virkekraft, fuldbyrder Legemets Vækst til Opbyggelse af sig selv i Kærlighed". De første Ord skulde vistnok hellere oversættes: „For at vi, idet vi holder fast ved Sandheden, i Kærlighed skal i alle Maader opvokse til ham". Men i hvert Fald er Vejen den at modtage mere af Kristi Fylde, at trænge dybere ind i Samfundet med Jesus Kristus, Menighedens Hoved. Thi det er „ud af ham", ud af Livssamfundet med ham, at Væksten foregaar. Hans eget Livsindhold tilegnes ved at fastholde Sandheden om ham og i ham, ved at styrkes i Troen paa hans Naade og Kærlighed, ved at betragte ham med Troens Blik. Derfor siger Paulus et andet Sted (2. Kor. 3, 18), at det er ved at skue hans Herlighed med ubedækket Ansigt (selv om vi her kun kan skue hans Ansigt „som i et Spejl"), at vi skal forvandles til det samme Billede — fra Herlighed til Herlighed".

Og Spejlet, hvori vi ser hans Herlighed, er Guds Ord, Evangeliet. Vil du naa fremad til Mands Modenhed, da fordyb dig i Guds Ord. Du maa ikke nøjes med at læse kristelig farvede Romaner. Brug selve Bibelen og gode Bibelforklaringer. Naar jeg tænker paa modne Mænd i Kristus, som jeg har kendt, særlig paa troende modne Lægmænd, da tænker jeg paa Mænd, som havde lagt et stærkt Arbejde ind i at tilegne sig den hellige Skrift. De havde maaske ikke mange Bibelforklaringer paa deres Bogreol. Men de Forklaringer, de ejede, var gode. Og de havde læst dem atter og atter. Derved var de ved selvstændig og flittig Læsning og under Bøn om Guds Aands Hjælp naaet til at blive virkelig hjemme i deres Bibel, særlig i det nye Testamente, ogsaa i Davids Salmer. Den Slags Mænd kunde man ikke let løbe med. De var rodfæstede og grundfæstede i Sandheden. Hvor kunde de være til Hjælp og Vejledning for søgende og anfægtede Sjæle. De kunde ogsaa være Sjælesørgere for de unge. Gaa i deres Fodspor. Lad det kun koste Bøn, Tid og Arbejde.

Det er beklageligt, at det ser ud til, at vore Forlag ikke kan faa gode Bibelforklaringer afsat, medens de kan udsende saa mange gudelige Romaner, som de vil.

Det er ogsaa en god Hjælp at læse om saadanne Mænd og Kvinder fra Menighedens Historie, som selv var naaede frem til Mands Modenhed. Tænk paa Paulus, Luther, Vilh. Bech og Friis Hansen.

Men vi vil heller ikke glemme Bønnen og den hellige Nadvere som nogle af de herligste Midler til at vokse dybere ind i Samfundet med Kristus. De modne Mænd var Bønnens Mennesker, og de kendte Velsignelsen af atter og atter ved Nadverbordet at smage Jesu søde Forening. Og Paulus peger i denne Sammenhæng stærkt paa de hellige Samfund. Legemet skal „sammenføjes og sammenknyttes ved ethvert hjælpende Bindeled". Vil et ungt troende Menneske fremad mod Mands Modenhed, skal han ikke nøjes med at omgaas de troende unge, men da skal han benytte Lejligheden til at finde ind i Samfund med de erfarne og modne Guds Børn.

Saa er der Midler, som Gud selv vil bruge for at hjælpe os fremad i aandelig Modenhed. Ofte maa han bruge Trængslerne. „Trængselen virker Udholdenhed, men Udholdenheden Prøvethed, men Prøvetheden Haab" (Rom. 5,3). „Hver den, som bærer Frugt, renser han, for at den skal bære mere Frugt" (Joh. 15, 2). I den Henseende skal vi intet foreskrive Gud, men trøstig overlade os til den himmelske Fader, der aldrig tager Fejl i Valget af Midler, og til „vore Sjæles Hyrde og Tilsynsmand Jesus", der kender hver enkelt af os og „har Omsorg for Faarene" og véd at lede os ad de Veje, ad hvilke han bedst kan opdrage os og hjælpe os fremad mod Modenhed og til sin egen Fyldes Maal af Vækst.

— — —

Maatte dette Maal naas med mange unge Mænd og Kvinder i vort Fædreland. Maatte de ogsaa gro op i vore kristelige Ungdomsforeninger.

NAAR FØREREN VIL GAA SIN VEJ

Af *Gunner Engberg.*

EGENTLIG var jeg mest oplagt til ikke at gøre noget større ud af Ricards Afgang — offentligt. Jeg kan nemlig ikke tænke mig andet, end at han ad Aare indtager sin Plads igen; sin første Kærlighed, Ungdomsarbejdet, vil han aldrig glemme, og der er nogen Grund til at tro, at han igen en Gang vil faa bedre Tid end nu.

Men naar Redaktionen mener, at Ungdommen vil føle det besynderligt, om ikke Følget rejser sig, naar Føreren gaar, saa rejser jeg mig meget gerne, — og gaar ud og hilser med Flaget.

— Nylig, da der var Tale om *Olfert Ricard* som Biskop, udtalte en af vore Biskopper sig om ham saaledes: „Jeg véd ikke, hvem af os, der vil blive husket om hundrede Aar; men at *Ricards* Navn vil leve, det véd jeg".

Det mener jeg ogsaa. Ricards Navn vil leve af mindst to Grunde: først paa Grund af hans Indsats i *Ungdomsarbejdet*; om dette skrev en Kirkehistoriker nylig: „det er een af de betydeligste Bevægelser i Kirkehistorien, ja, selve den nye Reformation". At dette kristelige Ungdomsarbejde vil leve om 100 Aar, tvivler jeg ikke om, og saalænge det lever, ja, saalænge det omtales, maa jeg tænke mig Ricards Navn erindret.

Dernæst mener jeg, Ricards *Bøger* vil bevare hans Navn. Det er umuligt at spaa om, hvad man vil læse om 100 Aar; men jeg kan ikke tænke mig „Aanden i Apostelkirken" forældet; noget lignende gælder et Par andre af Ricards Bøger. Men enten de læses om 100 Aar eller ej, — har man til den Tid historisk Sans, vil Litteraturhistorien bevare hans Navn.

Blandt mange Forfattere og Prædikanter er nemlig Ricard *det ekstraordinære*. Hos ham findes det oprindelige, det nye; vi plejer at kalde det det geniale. Der er ingen Grund til at beklage alle os, som *ikke* har saadan Gave; vi kan ikke alle have ligget i et Svaneæg.

Hvormegen Grund der er til at lykønske den, som har haft den Skæbne, véd jeg ikke. Han vil f. Eks. vistnok altid blive misforstaaet af mange. „Han er saa *stor og aparte*" — vil mange sige, og de vil (sommetider sig selv uafvidende) have svært ved at tilgive ham hans Størrelse og hans aparte Fjer.

Nogle vil ligefrem — med H. C. An-

dersen — tilføje: *„derfor skal han nøftes"*. Det ser vi tydeligt nok! Vi ser f. Eks. „Politiken"s Glæde, hvis Ricard giver sig en Blottelse. Guds Riges Fjender har forlængst opdaget denne Førers Evner og Indflydelse. Derfor hvirvler de Sensationens Støv om hans Navn, naar det er muligt. Der er jo størst Skudpræmie paa de *store* Dyr.

— Nu, unge Venner, kendte og ukendte, *vi har haft en Fører*. Mange Gange i Aarenes Løb har jeg tænkt paa, at det havde vi — og sammenlignet med forskellige andre, som manglede en saadan. Vi har haft en Fører, som sagde oprindelige og nye Ting, og sagde dem saaledes, at det *sad*. En, som blev længe nok i Arbejdet til at vokse i Visdom og Erfaring. Som havde andre Føreregenskaber, jeg ikke vil skrive om her. Men Fører var han, og hans Navn var en Vimpel, der angav Retningen.

Var . . . Er . . han da ikke Fører mere? Jo, hvornaar gaar en Fører af?

I Grunden er det jo til dels *Følget*, der bestemmer, om en Mand er Fører. Vil ingen følge, kan han ikke kaldes Fører. Men naar holder han op at være Fører? Vel naar ingen mere vil følge hans Spor.

Det er altsaa ikke udenvidere Ricard, der bestemmer her. Det er os. Man kan nedlægge et Formandshverv, men vanskeligere et Førerskab. Vi kan følge hans Mærke, saa længe vi vil.

Skal jeg prøve kortelig at sige, hvad der staar paa den Standard? Der staar: *Alt er eders, men I er Kristi.*

Eders Krop og Sjæl og Aand, hele jeres Liv og al jeres Arbejdskraft tilhører den korsfæstede Frelser og opstandne Herre. Giv Ham, hvad Hans er, alt, — saa er hele Landet eders. Og Han venter hos eder at finde et stort Erobringsmod.

OLFERT RICARD

Af Kredsformand for Thykredsen, Bankdirektør *Albert S. Bornerup*, Hurup.

I 1892 var det vist, at daværende Student Olfert Ricard mødte sin Skæbne. — Han blev Hundreder af Københavnerdrenges kaarne Helt, og dansk K. F. U. M. fik samtidig sin Høvding, sin ypperste Arbejder, — den Leder, som udrustet og *sendt af Gud* formaaede at føre vor Sag frem over alt i Danmark.

Vel var der arbejdet før; men det var under Ricards gode Førerskab, at K. F. U. M. frá sin beskedne Tilværelse traadte frem, saa det danske Folk kom til at give Agt paa den kristne Ungdom.

Københavnerne fik mest; det var naturligt; men gennem mange Agitationsrejser til de forskelligste Steder, ved Ungdomsmøder — selv i fjerne Afkroge af vort Land —, ved uforglemmelige Taler paa de store Landsmøder, og ved en ypperlig Forfattervirksomhed er vi Jyder kommet i en saadan Taknemlighedsgæld, at ogsaa vi af Hjertet *takker Gud for*, hvad han skænkede Ungdommen og den danske Menighed, ja, det danske Folk i Olfert Ricard.

Her kan det siges med Sandhed: *Gud har brugt ham* og velsignet hans Gerning.

— — —

Den usynlige Førerstav vil Pastor Ricard altid bære; men naar han nu — i hvert Fald for en Tid — agter at nedlægge sin officielle Førerstav: Formandsposten i Danmarks K. F. U. M., da vil den troende Ungdom paa Land og i By gerne hjerteligt takke Manden Ricard, fordi han *lod sig bruge* af Gud.

Ord er saa fattige, og jeg kan slet ikke her udtale, hvor nær vi aandeligt føler os knyttet til vor kære Formand, og endnu mindre hvor meget vi skylder ham. Og vi ønsker dog saa inderligt gerne at bringe Pastor Ricard en stor Tak for en stor Gerning!

Men hvordan siger vi saa bedst Tak?

Jeg maa svare: Derved at enhver Stridsmand vier sig helt til Tjenesten for Gud, saaledes, at hvad Ricard nidkært og dygtigt førte frem, bliver ført videre af den unge Slægt, saa Maalet er klart: *Danmarks Ungdom vundet for Kristus.*

Lad os forene vore Kræfter om dette ganske bestemte Maal; thi jeg er vis paa, at større eller bedre Glæde kan vi ikke berede Pastor Ricard, og mere nyttig, virksom og velset Tak kan vi ikke bringe.

BLANDT SPEDALSKE PAA SUMATRA

Ved Frøken *E. Bille.*

DENGANG Johannes Døberen sendte Bud til Herren, fordi han var kommen i Tvivl, om Herren var den lovede Messias, svarede Frelseren med at henvise Johannes til de Gerninger, som han gjorde: de blinde fik deres Syn, de døve deres Hørelse, spedalske genvandt deres Helbred, og endnu den Dag i Dag styrkes Menneskehjerter ved at se paa Herrens mægtige Gerninger i de ikke-kristne Lande.

Den rhinske Mission blandt Battak'erne paa Sumatra er et af de skønneste Eksempler paa Evangeliets forvandlende Kraft. I Løbet af 50 Aar er der her vundet 200,000 Mennesker for Kristus. Der, hvor før Røgen fra Menneskeædernes Lejre steg op, løfter sig nu 516 Kirketaarne mod Himlen. I 1834 blev to amerikanske Missionærer dræbt af Menneskeædere, nu er der paa samme Sted et theologisk Seminarium, Industriskoler, Hospitaler og som det skønneste af alt et Asyl for spedalske.

De spedalskes Kirke.

I en dejlig palmeklædt Dal med Udsigt til en stor Indsø og ikke langt fra en sprudlende Kilde ligger Hospitalet. Arbejdet kunde begyndes i September 1900, fordi en Hollænder fra Amsterdam gav 5000 Gylden dertil; siden dengang er det vokset ved Bøn og Tro, saaledes at 500 spedalske Mænd og Drenge nu har fundet et Hjem her. De fleste, der kommer til Hospitalet, er Hedninger, nogle er Muhammedanere; det er derfor forstaaeligt, at Spørgsmaalet om Ordenens Oprettelse lige fra Begyndelsen har været brændende. Kolonien blev straks gjort selvstyrende, og der blev aldrig udøvet nogen Tvang overfor Beboerne. At det har været den rigtige Vej, man er gaaet, viser den store Overgang til Kristendommen, der har været; alle Beboerne undtagen 6 er i Øjeblikket bekendende kristne. Deres Gudsforhold er ægte nok, tiltrods for Sygdom og Adskillelse fra Slægt og Venner er de ikke alene glade, men lykkelige i deres fælles Hjem, fælles Arbejde og fælles Tro og Haab. Den smukke Kirke har de selv bygget; Søndage og Hverdage holdes der Gudstjeneste her, men Deltagelsen er ikke tvungen; de kristne spedalskes Færden er dog saaledes, at de nyankomne altid med Glæde gaar til Kirke og hører Herrens Ord. En af Grundene til at Arbejdet vokser saa godt er den Missionsaand, der raader blandt de spedalske; det er som om alt det bedste kommer frem i dem, her hvor ingen skyer eller foragter dem, men hvor de regnes som Guds Medarbejdere. Af deres knappe Løn lægger de til Side til Missionsarbejdet i andre Egne af Sumatra, mange giver hver Dag en Del af deres tilmaalte Portion Ris, andre giver Overarbejde i Have eller Værksted, paa denne Maade blev der sidste Aar indsamlet 400 Gylden (ca. 900 Kr.) til Missionsarbejdet blandt hedenske Stammer. Som allerede nævnt er Kolonien selvstyrende; Ledelsen vælges af Koloniens Medlemmer, men maa sanktioneres af Missionsbestyrelsen. Den øverste Ledelse bestaar af to Mænd, let kendelige paa gule

Fra de spedalskes Hospital: Huse, byggede til Familier eller mindre Grupper af spedalske.

Striber paa Ærmet og i Turbanen, disse to har tre under sig, der igen arbejder med en Komité paa fire Medlemmer; disse ni danner et Raad, der afgør alle Vanskeligheder, kun de alleralvorligste Tilfælde bliver henviste til Missionæren. I Tilfælde af at der opstaar Stridigheder indenfor Kolonierne, eller der bliver opdaget Tyveri eller lign., holder Raadet Forhør og fælder Dom. Den højeste Bøde, der er idømt, er 50 Cents (ca. 1 Kr.) og den strengeste Straf 14 Dages haardt Arbejde. Opsynet med Arbejdet er ogsaa fordelt mellem de spedalske selv: een staar for Vaskeriet, een for Risdyrkningen, een for Hønseriet osv.; een eller to har Kontorarbejdet og underviser ogsaa Børnene. De, der har de betroede Stillinger, faar Løn; dens Størrelse bestemmes af hele Kolonien og varierer fra en ekstra Portion Ris til 1 Gylden om Maaneden.

Naar man læser om denne Spedalskheds-Koloni, føler man, at man har Underet lige for sine Øjne: her er spedalske for hvem Livet intet Værd havde, nu er de kristne og nyttige og glade Mennesker, der lever for at hjælpe andre, og Evangeliet om, hvad Gud er mægtig til at gøre, bliver dejligt levende for een.

EN TAK TIL OLFERT RICARD

Af Sekretær *K. Gundtoft*, Skanderborg.

NAAR Pastor Ricard nu trækker sig tilbage som Formand for K. F. U. M. i Danmark, er vi mange, der ikke kan forstaa dette Skridt og synes, det er alt for tidligt. Men vi maa bøje os for Grundene og Ricards Overbevisning og tro, at det er Guds Vilje.

Jeg skal ikke her skrive om Pastor Ricards Betydning for Ungdomssagen, det er der andre, der kan og vil gøre meget bedre end jeg. Derimod vil jeg gerne skrive om, hvad jeg skylder Ricard, og om hans Betydning for mig. Første Gang jeg hørte Ricards Navn var i mit Hjem i Thy. Jeg var dengang en 11—12 Aar. Fader havde købt Ungdomsliv, som lige var udkommen, og jeg mindes ikke fra min Barndom, at Fader har været saa optaget og begejstret for nogen Bog som for denne, skønt han da var over 40. Fader udtrykte stadig sin Glæde over denne Bog og omtalte Forfatteren med stor Beundring. Dette gjorde et vist Indtryk paa mig, og da jeg stadig efter den Tid hørte noget om Ricard, blev det mit Ønske engang at faa ham at høre. Der gik imidlertid mange Aar, for der er langt mellem Thy og København. Første Gang var i Vinteren 1904 under et Ophold paa Børkop Højskole; Ricard skulde holde et

Foredrag i Fredericia om Emnet „Synd". Straks, jeg hørte det, var jeg klar over, at der vilde jeg med, og glædede mig til at faa mit Ønske opfyldt. Det var rigtignok forbundet med nogen Vanskelighed; der gik ikke Tog hjem efter Mødet, og jeg havde ikke Raad til at blive i Fredericia om Natten, saa vilde jeg høre Ricard, maatte jeg gaa hjem (godt 2 Mil), og det gjorde jeg. Jeg glemmer aldrig den Aften og det Indtryk, Ricard gjorde paa mig; hans Tale om Synden brændte sig ind i mit Sind, og hele Vejem hjem arbejdede det i mit Hjerte, ja, endnu kan jeg huske noget af den Tale. Allerede dengang vidste jeg, at Synd ødelægger Menneskers Liv og Lykke, men jeg havde aldrig hørt nogen tale saa alvorligt derom og vist Syndens forfærdelige Magt, som Ricard gjorde det den Aften. Slutningen af Talen var en alvorlig Advarsel til Mennesker om at staa Synden imod. Denne Tale har tit staaet for mig siden og været mig til Hjælp.

Efter denne Aften tænkte jeg tit paa, om jeg dog kunde faa Ricard at høre igen. Dette Ønske blev ret hurtigt opfyldt; for en Tid efter kom jeg til København, og dér blev jeg en stadig Gæst i Johannes Kirke. Hvor var det skønne Højtidstimer, dér skete Frelsens Under. En Søndag staar saa levende for mig. Jeg var som sædvanlig kommen tre Kvarter før Tiden for lige at slippe indenfor, og der stod man saa og ventede og kunde hverken komme frem eller tilbage. Endelig blev Klokken 10, og Gudstjenesten begyndte med den Fest og Højtid, som altid præger Ricards Gudstjenester. Denne Dag var Teksten Luk. 7, 36-50, og Hovedtanken i Prædikenen var Jesu Ord: Simon, jeg har noget at sige dig. Jeg kan endnu høre Ricard sige de Ord og fortælle, at han under Forberedelsen af den Prædiken stadig havde hørt en Røst sige: „Olfert, jeg har noget at sige dig". Nu vilde han vende det mod sine Kirkegængere. Gud har noget at sige dig i Dag her i sit Hus. Og da fik han sagt mig, hvad jeg trængte til at høre, om mit Liv og min Synd; det var, som alt gik i Stykker, Synderen skjalv for den hellige Dommer. Men Ricard nøjedes ikke alene med at slaa i Stykker, han kunde ogsaa bringe Evangeliet. Jeg har ikke alene noget at sige dig om dig selv, men jeg har noget at sige om ham, min velsignede Frelser. Saa talte han om Jesu Kærlighed til Syndere. Jeg ved ingen, der kan tale om den som Ricard, og han talte saadan den Dag, at mit Blik blev rettet paa ham alene, og saadan at jeg oplevede den paany og igen turde tro Ordet om Syndernes Forladelse og fattede Mod. I de senere Aar har jeg ikke haft Lejlighed til at høre Ricard ret tit, men igennem hans Bøger og Pjecer har jeg stadig faaet Velsignelse. Der er navnlig en Bog, som jeg særlig er taknemlig for, det er „Fat Mod"; den bragte mig saa stor Hjælp og Trøst under en lang Sygdomstid. Jeg fik mange rige Timer under Læsningen af denne Bog og af mange andre af Ricards Bøger.

— — —

Naar Gud saadan Gang paa Gang velsigner en Mands Ord, saa det bliver til Hjælp i Livets gladeste og tungeste Timer, saa føler man Trang til at sige Tak, og til at sige: jeg takker Gud for Dem. Det har jeg imidlertid ikke før haft Lejlighed til, men nu er den der, synes jeg, og disse Minder skulde være et Vidnesbyrd fra et Menneske, som Pastor Ricard har hjulpet uden at vide det, saa min Ungdomstid blev rigere og lysere. Jeg véd ogsaa, der er mange i Danmark, der føler det samme, men som maaske aldrig faar det sagt. Tak for alt, hvad De gav den danske Ungdom igennem Tale og Skrift! det var præget af Kærlighed til Jesus, og af at det var ham, De vilde herliggøre.

Bibelkvinde Frk. Yen Dao Yün.

Det synes saa mærkeligt, at hun ikke er hos os mere. Ved K. F. U. K.-Møderne var hun den selvskrevne Leder og Formand, og de unge elskede og respekterede hende som saadan; hendes Ord

havde en underlig Magt, fordi de kom fra én, hvis Liv var helt med Gud. Ofte kunde hun ikke forlade Kangen i flere Dage eller Uger, og jeg syntes egentlig ikke, hun var særlig underholdende, naar hun var syg; men det var ret ofte, jeg fandt en lille eller større Flok Skoleelever staaende omkring hende; det var let at mærke, de elskede hende og holdt af at være sammen med hende, selv om hun ikke sagde ret meget. Naar der var Vanskeligheder — dem har vi jo ogsaa haft en Del af at dele med hinanden — angaaende en eller flere af Skoleeleverne, var det en Selvfølge at tale med hende om dem, selv om hun jo ikke var Lærerinde i Skolen, og at have hende med til fælles Bedemøde for denne eller hin Sag var godt, der var saadan Kraft i hendes Bøn. Hvad der kom fra Djævelen, det kunde være større, og det kunde være smaa Ting, var hende en *virkelig* Sorg. En af de største var, naar hun saa Skellet mellem de Kristne og Hedninger blive udslettet, eller om ikke helt udslettet saa blive utydeligt. Hun havde en forunderlig Evne til at tale Folk til Rette paa en Maade, saa de forstod, det var sagt i Kærlighed og for at hjælpe dem. Det forundrede mange, at hun med dette udtærede, skrøbelige Legeme kunde tale saa kraftigt. Hun forstod at tale med Konerne, — de gamle — ja, og de yngre med; hun elskede Børnene, og de flokkedes om hende, men hun var i en særlig Grad de unges Ven og Raadgiver; noget af det sidste hun tænkte paa, naar Tankerne den sidste Nat dvælede ved denne Jord, var, at hun haabede, at de store Skolepiger (Mellemskoleklassen i Alderen fra 14—23 Aar) vilde arbejde i Missionens Tjeneste enten som Lærerinder eller som Bibelkvinder. Ja, hun sendte ogsaa Tankerne til Danmarks K. F. U. K.er og bad mig sende eder mange Fredshilsener med Tak for Breve, I har sendt hende, mest Tak for Forbøn for Sweihwafu, og saa bad hun mig sige, at hun ventede at mødes med eder derhjemme i Himmelsalen, og et endnu, om I ikke nok vilde vedblive at bede meget for disse Egne. Hendes Liv var et levende Vidnesbyrd for hendes Herre og Mester; man forstod, at hun vilde vinde Sjæle for Lammet, og det var som hun følte, at hun maatte skynde sig at benytte Tiden, som hendes Fader, Pastor Yen i Dalny, udtrykte det, da han talte ved hendes Baare. „Hun følte, hun maatte bruge den sidste Mundfuld Luft til at vidne for sin Frelser". Som hun vidnede ved sit Liv, saaledes vidnede hun ved sin Død. Den sidste Nat var fuld af Lov, Pris, Bøn og Sang; hun sagde: „Den, der ikke tager sit Kors op og følger mig, kan ikke være min Discipel, og den, der elsker Fader og Moder mere end mig, er mig ikke værd; det er disse Ord fra Jesus, der har gjort, at jeg har følt, jeg maatte blive her i Sweihwafu, selv om mange ikke forstod, hvorfor jeg ikke rejste hjem, det maa I hilse mine Forældre og sige". (Pastor Yen kom 5 Timer for sent til at tale med sin Datter). Saa talte hun om Herligheden, hun saa derhjemme, saa sang hun, og saa bad hun højt og længe, talte med Jesus som en fortrolig Ven og Fører, hendes faste, urokkelige Klippe og sikre Befæstning, hvem hun ikke vilde vige en eneste Brøkdel af en Tomme fra. Den 28. Marts Kl. 9 Morgen — 30 Aar gammel — gik hun ind til Himmelhjemmet, som hun glædede sig saa umaadelig til. Vi glæder os over, at hun har naaet denne store Lykke og Glæde, men vi savner hende meget baade som Ven og Medarbejder og forstaar saa daarligt, hvorfor vi ikke maatte beholde hende lidt endnu, da her er, som hun saa ofte sagde det, saa meget at gøre netop nu, og det ser meget vanskeligt

Frk. Jen.

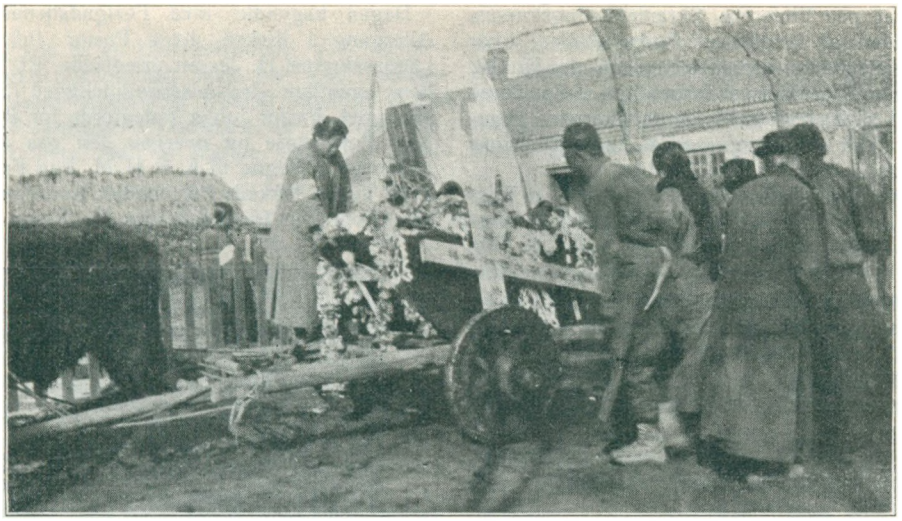

Frk. Jens Kiste paa Oksevognen, hvorpaa den blev kørt til Graven. Den unge Pige ved Kisten er Frk. Hu, hendes bedste Veninde; de to var som Søstre og kaldte ogsaa hinanden for Søster.

ud at faa en i Stedet, da der er saadan Mangel paa Bibelkvinder for Tiden, og der er endnu 2 Aar, indtil det første Hold bliver færdigt paa Bibelkvindeskolen.

Dog selv om det menneskelig talt synes vanskeligt, saa ved jeg, at Gud er mægtig og kan skaffe Hjælp, hvis vi ingen Udvej ser, og jeg stoler fremdeles paa eders Forbøn; da vil det blive muligt, at de mange, der længes, spørger og beder os om at komme, ogsaa fra de fjernere Byer skal blive hjulpne. Ja, jeg véd, den vil komme den salige Dag, naar Skarerne hører hans Røst, da Helten fra Golgatha kalder til Strid og Kongernes Konge paa Gangeren hvid — uddrager at samle sin Høst.

Sweihwafu, i April 1924. *Kristine Wemmelund.*

FRA ARBEJDSMARKEN

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

Udstilling af K. F. U. K.-Spejderarbejder i Industribygningen i København 2.—4. Maj.

Da K. F. U. K.-Spejderne fejrede deres 5aarige Bestaaen, undrede det mig egentlig, at de ikke var ældre. Deres Antal og dygtige Arbejde havde altid paa mig gjort Indtryk af, at de maatte have været til lige saa længe, der havde været Spejderarbejde her i Landet.

Deres Udstilling var en anskuelig Fremstilling af, hvad de mange Hundrede K. F. U. K.-Spejdere er saa travl optaget af rundt om i København og ude omkring i Landet, naar de samles til deres Patrulje- eller Tropmøder eller drager ud paa Langfærd eller slaar sig ned i Lejre ved vore smukke Kyster.

Man kunde ikke undgaa at faa et stærkt Indtryk af, at K. F. U. K.-Spejderne ikke alene *bestræber* sig for at gøre et *kvindeligt* Spejderarbejde, men at de ogsaa *har* fundet en Form, hvorunder Spejderarbejdet ikke bare er „forsvarligt" for unge Piger at gaa op i, men ogsaa giver en positiv Hjælp i Retning af at udvikle det ægte kvindelige paa en Maade, som K. F. U. K. ellers ikke vilde kunne faa det gjort.

Sikkert ligger der derfor en stor Fremtid og venter paa K. F. U. K.-Spejderne i vore Foreninger ud over Landet.

I min Egenskab af „spejderteknisk" sagkyndig Medlem af Dommerkomitéen var der næsten intet for mig at gøre paa denne Udstilling af kvindelig Haandgerning. Der var naturligvis nogle smukke Korttegninger, Knobtavler, morsomme Lotterispil til „Kims Spil"; men de forsvandt ganske i Mængden af Broderier, Dukker, Sofapuder og meget andet.

I Korthed omfattede Udstillingen væsentlig følgende:

Der var en *Systue*, hvor de flinke Spejderpiger syede Kjoler, mens der paa en lang Række hang nogle af de allerede færdige, som

var syet paa Vinterens Skrædersyningskursus. Ved Siden af fandtes et *Barneværelse*, hvor Barnepleje demonstreredes med en stor Dukke. Møbler og Gardiner var forfærdiget af Spejderne selv. I et *Sygeværelse* demonstreredes Sygeplejen. Det var altsammen 4. Købh. Divisions Spejdere, som var i Arbejde her.

3. Div. viste *Bastarbejder* og havde en hyggelig *Spejderlejr*, hvor flinke Kokke frembragte lækre Sager i Dagenes Løb. 5. Div. havde et *Husflidsværksted* med mange smukke Tarsoarbejder, udskaarne Sager samt en rigtig Væv, hvorpaa de udstillede Gardiner var blevet vævet. 2. Div. mødte op med smukke *Kurvefletningsarbejder*. 1. Div. viste *Perlevævning* (af „Grønsmutter"), *Børstenbinderi*, *Bogbinderi* m. m.

Der var Interiører af Trop- og Patruljelokaler, som Spejderne selv havde forfærdiget helt igennem.

Endelig havde mange Provinstroppe ikke været bange for at sende nogle af deres smukke Sager over til København. Hovedparten havde de dog beholdt hjemme, til den københavnske Udstilling nu skal paa Turné rundt om i Provinsen.

Imponerende var en Dukke- og en Pudetombola. Saa godt som hver eneste K. F. U. K.-Spejder havde skænket baade en Pude og en Dukke hertil.

Korpssekretæren, Frk. *Anna Petersen*, har organiseret og ledet hele Arbejdet.

Baade K. F. U. K.-Spejderne og Frk. P. bør have en varm Lykønskning til dette Vidnesbyrd om fem Aars dygtigt Arbejde. *Christian Holt.*

Vejlby Sogns K. F. U. M. og K. paa Fyn

afholdt 40 Aars Jubilæum Fredag d. 23. Maj. Paa Grund af Kirkens Istandsættelse kunde der ikke afholdes nogen Gudstjeneste, hvorfor hele Festen var henlagt til Missionshuset.

Ved 4-Tiden samledes gamle og nuværende Medlemmer af Foreningerne i et Antal af ca. 300 i Missionshuset, som var smukt pyntet med Vaarens skønne, lyse Bøgeløv og pragtfulde Blomster. Efter at Sognepræsten havde budt Velkommen, talte Pastor Hansen, Taulov, om Løbet for at vinde Sejrsprisen. Senere samledes man ved de smukt pyntede Borde til Aftensmad og Kaffe, hvor Sang og Tale livligt vekslede, gamle Minder fra Foreningernes Liv blev fremdragne og opfriskede, mundtlige og telegrafiske Hilsner blev bragt fra andre Foreninger og fraværende Venner samt fra Fællesbestyrelsen.

Det blev en Dag med Fest og Glæde, som længe vil mindes.

Aabenraa K. F. U. M.

Søndag d. 11. Maj var en stor Dag for K. F. U. M. i Aabenraa, idet Foreningen den Dag kunde indvi sit nye Hjem i „Lutherhuset".

Dagen begyndte med Festgudstjeneste og Altergang i Kirken, hvor Pastor Juhler og Landssekretær H. Jessen prædikede. Kl. 3 fandt den egentlige Indvielseshøjtidelighed Sted i Hjemmet. Pastor Juhler redegjorde for Bygningens Forhistorie og overgav den paa Menighedsraadets Vegne til K. F. U. M. Paa Foreningens Vegne takkede Formanden, Kordegn Madsen, hvorefter Landssekretær H. Jessen holdt

Det nye K. F. U. M.-Hjem i Aabenraa.

Festtalen over Mottoet „Gør Jesus til Konge" udfra Beretningen om Jesu Indtog i Jerusalem og foretog den højtidelige Indvielse af Huset til K. F. U. M.s Brug i Faderens, Sønnens og den Helligaands Navn.

Ejendommen tilhører Kirken; den er i sin Tid paa 400 Aarsdagen for Luthers Fødsel ved Gavebrev skænket af daværende Provst Gøttig i Aabenraa med det Formaal, at unge Mænd, der kom fremmede til Byen, dér kunde finde et Hjemsted. Den Maade, Ejendommen i de senere Aar har været drevet paa, har dog været meget langt fra at svare til det Formaal, der er udtrykt i Gavebrevet, og det Hjemsted, der har været ydet, har ikke været af det gode, idet der har været drevet Beværtning. Det er derfor en glædelig Forandring, der er sket, og det har vakt almindelig Tilfredshed i Byen, at Menighedsraadet har udlejet Huset til K. F. U. M.

Hjemmet er godt beliggende i Byen og er velindrettet med stort Læseværelse og Spisestue, en Række Værelser til Udleje og en mindre Sal til Møder.

Det er glædeligt, at den Vanskelighed, der hidtil har været for Arbejdet her ved Manglen paa egne Lokaler, nu saa hurtigt og paa saa tilfredsstillende Maade er blevet afhjulpet. Der var heller ikke for Bestyrelsen nogen Tvivl om, at Tilbudet skulde modtages, da Muligheden forelaa, selv om Foreningen maatte paadrage sig store Udgifter til Montering af Hjemmet m. m., men i Tro til Gud og Venners Hjælp blev Overtagelsen besluttet.

Vi venter, at vore Venner vil glædes over Fremstødet her i en af Sønderjyllands Købstæ-

der og yde os en Haandsrækning. Vi foranstalter ingen Bortlodning, men har med Fællesbestyrelsens Anbefaling tilsendt samtlige K. F. U. M.-Foreninger i Danmark en Henvendelse om at være med at hjælpe os. Hvis bare mange Foreninger vil sende os om end kun et lille Beløb, er Vanskeligheden afhjulpen. Vi er her kun en lille Kreds til at bære Arbejdet og trænger til den Opmuntring at mærke, at der er mange, der vil være med os. *S.*

FORLOVELSESRINGEN

ET SPØRGSMAAL OG ET SVAR

„De Unges Blad" bedes oplyse mig om, hvad en Forlovelsesring betyder og hvorfor det er Skik at tage en saadan paa? *M.*

FORLOVELSESRINGEN betegner Troskab. Idet den er selvafsluttet — uden Begyndelse og Ende — er den Tegnet paa den evige Troskab. Brugen af Guldring er gammel her i Norden, den stammer fra den hedenske Tid; Guldringe blev baaret af Konger og Ædlinge som et Højhedstegn. Som Forlovelsesring eller *Trolovelsesring*, som det hed i ældre Tid, stammer Brugen fra Syden. I Middelhavslandene var Brugen af Trolovelsesring kendt før Kristi Tid. Skikken holdt sig efter Kristendommens Indførelse, men nu var det ikke blot Fæstemanden, der med en Ring trolovede sin Fæstemø, Ringen brugtes ogsaa paa anden Vis til at betegne en ubrødelig Forbindelse. Paven fæstede ved en Ring Bisperne til deres Embede, og en Kunstner har malet et Billede, hvor Jesusbarnet fæster den hellige Katharina til sin aandelige Brud.

Det var da ogsaa Romerkirken, der i Middelalderen søgte at indføre de sydlige Trolovelsesskikke her, hvad der vakte betydelig Modstand. Man var i nordiske Lande ikke vant til at betragte Ringen som et Troskabstegn, man anvendte enten en i Fællesskab knyttet Knude eller en rund Mønt, der brødes sønder, saa hver af Parterne beholdt sin Halvdel af den. Den anden Indvending, man havde at gøre mod den nye Skik, var, at Ringen var for lidt værd. Ved *Bortfæstningen*, som var den ældre Tids Form for Bryllup, skete der bl. a. dette, at Fæstemanden og Fæstemøen udvekslede Fæstegaver til Bekræftelse af Løftet, og naar man nu søgte at indføre Trolovelsesring, kom den til at virke som en Afløsning af Fæstegaverne, hvad der ofte betød en stor Nedgang i Værdi. Den katolske Kirkes Indførelse af denne nye Skik gik altsaa ikke af uden Kamp. Det sidste Indlæg fra den katolske Kirkes Side er skrevet af Christiern Pedersen, og det kan godt læses med Udbytte den Dag i Dag. „Hvordan bør den Kærlighed være mellem Husbonden og Hustruen (d. v. s. mellem Mand og Kone)?" spørger han, og Svaret lyder, „at den Kærlighed, som de skulle have mellem dem, bør at overgange al den Ting, som er til i Verden, og det betyder den Guldring, som de gives til Hobe med." . . . „Først bør han (Ringen) være af Guld. Thi at ligervis som Guld overganger al den Malm i Verden er, saa bør og Kærlighed i Ægteskab at overgange al den Kærlighed, som er til paa Jorden, thi Vorherre siger selv i den hellige Læst: En Mand skal overgive Fader og Moder og blive hos sin Hustru". . . . „I anden Maade bør samme Guldring være trind, at han haver ingen Ende, at betegne, at den Kærlighed, som er i Ægteskab, skal vare evig, uden al Ende". . . . „I tredie Maade skal Ringen sættes paa den fjerde Finger at betegne, at de skulle have hjertelig Kærlighed til hverandre, thi at vise Mestere og Læger skrive, at der ganger en Aare fra Hjertet og til den fjerde Finger, fordi sættes Ringen paa haanem, at deres Kærlighed skal være trofast af Hjertens Grund".

Ved Reformationens Indførelse var, skriver Troels Lund (Dagligt Liv i Norden IX Bind S. 182 o. flg.), Brugen af Trolovelsesring blevet nogenlunde almindelig blandt Adelen, og i det 16. og 17. Aarhundrede fulgte Borgerstanden og lidt efter lidt ogsaa Bønderne efter, hvad der bl. a. ses af et Ordsprog, der var blevet almindeligt her i Landet sidst i det 17. Aarhundrede: „Naar Fingeren er ringet, er Pigen tinget"

Baade i de nordiske og sydlige Lande var der nogen Vaklen angaaende, hvilken Haand Trolovelsesringen skulde bæres paa. Man antog, at der til venstre Haands fjerde Finger gik „en Aare lige fra Hjertet", men paa den anden Side gav man sit Troskabsløfte med højre Haand. Her i Landet sejrede højre Haand, i Sverrig derimod den venstre. Endvidere brugte man kun een Ring, og den satte Fæstemanden paa Fæstemøens Haand. Først omkring Aar 1700 blev det blandt de højere Stænder Skik, at Fæstemøen ogsaa gav Fæstemanden en Ring. Brugen af to Ringe blev efterhaanden almindelig ogsaa blandt de andre Stænder.

Denne Skik har holdt sig her i Landet. I Sverrig er der derimod en noget anden Form. De to forlovede veksler Ringe som her, og de bæres som nævnt paa venstre Haand, men under Vielsen giver Brudgommen Bruden endnu en Ring, som anbringes ved Siden af den anden. Dette er formentlig en Rest fra den middelalderlige Skik. Men ikke nok med, at Hustruen har to Guldringe. Bliver hendes ældste Barn en Søn, giver hendes Mand hende endnu en Ring, som hun bærer sammen med de to andre. Denne Skik findes dog kun hos den velstillede Del af Befolkningen. *Anders Uhrskov.*

ORDET FRIT

En Hilsen til de unge (Filip. 4, 4).

Ungdom og Glæde hører nøje sammen; derfor skal det lyde til enhver iblandt eder: „Løft dit Hoved, Lys i Øjet, Smil paa Kind". Har I set eders Synd og baaret den hen under Korset og i Tro taget mod Naaden, saa jubler I af Glæde. Saa faar I at mærke, at den kolde vantro Verden ser skævt til eder og allerhelst vil sige noget om eder, som kunde give Bevis for, at det — som saa mange uomvendte mener — er taabelig at ville tænke paa, at I i eders unge Dage kunde blive omvendte og troende Mennesker. Og saa spejdes der efter, om I ikke ved at gaa til Ynglinge-, Pige-, Blaa Kors-, o. s. v.-Møder ikke mister eders glade Sind! — Kære, unge Venner, lad dog meget snarere alle se, at den sunde ungdommelige Glæde ikke er vegen fra eder, men jubler og lyser gennem og fra eder derhjemme og hvor I samles! *Derved er* og kan I ikke undgaa at være et Vidne om Glæden i Herren. — Ja, mine kære, velsignede unge Venner! har I fundet „Glæden i Herren", da har I i Sandhed lært at forene Ungdom og Glæde, og da vil Herren give eder Naade til ogsaa at bevare eders Ungdom og Glæde helt og til de graanede Dage; derom kan undertegnede vidne. Og saa lyder da min Hilsen til eder med den gamle, erfarne Apostels Myndighed og Kærlighed: „Glæder eder i Herren *altid*, atter siger jeg: glæder eder —".

Eders gamle Ven, som nu bliver graa og har læst „De Unges Blad" siden det første Numer udkom i 1883 som den lille Ynglingeforenings Tidende, Bibelkolportør *A. M. Nielsen.*

Den glade Mand fra Himmerland hilser eder og glædes til Mødet med eder derhjemme.

KOSTELIGERE END GULD

Fra Svensk ved *A. F.*

DET var en varm Julidag langt oppe mellem Norges Fjælde. Uden for en Hytte stod der en Vandringsmand og bankede paa Døren; han vilde gerne have et Glas Vand. Langt om længe kom der en Kone og lukkede op; tre pjaltede Børn stak nysgerrigt Hovederne frem bag ved hende og kiggede paa den fremmede. Man behøvede kun at kaste et Blik paa disse fire for at forstaa, at Fattigdom, Uorden og Sløseri raadede i dette Hus.

Manden fik en Drik Vand og saa sig om i det snavsede Værelse. Han sagde et Par Ord om Frelseren til den fattige Kone, og idet han gik, mumlede han ligesom ved sig selv, men højt nok til at Konen kunde høre det: Tænk om de Stakler bare vidste, hvilken Skat, de har i deres Hus! Konen stod som lamslaaet, mens den fremmede fjernede sig.

Om Aftenen fortalte hun sin Mand om den besynderlige Gæst. „Hvorfor spurgte du ham dog ikke, hvor den Skat fandtes, din Dumrian?" brummede han.

„Aa, det skal jeg nok snart hitte ud af", svarede hun og begyndte at flytte Møblerne ud — der var ikke saa mange af dem! — og endevendte alt, hvad der var i Huset. Hun ledte efter Skatten hele Aftenen. Hun drømte om den om Natten, og næste Morgen gav hun sig igen til at søge efter den. Da Manden kom hjem til Middag, var der ingen Mad lavet. Skældende og bandende gik han hen og satte sig i Kakkelovnskrogen, mens Konen blev ved med at lede.

Da det led mod Aften, lod hun modløst Hænderne synke; det var med alt andet end venlige Følelser, hun tænkte paa den fremmede. Da faldt hendes Blik paa en Hylde oppe under Loftet i Hjørnet af Stuen; der laa en hel Del gammelt Skrammel. Nu havde hun søgt alle andre Steder, saa kunde hun lige saa gerne prøve der med! Og der fandt hun Skatten. Hun opdagede en stor, tyk Bog. Da hun støvede den af, faldt den fra hende ned paa Gulvet. Det var en Bibel, den Bibel, som hendes troende Moder havde givet hende til hendes Konfirmation. Nu laa den der paa Gulvet, opslaaet paa første Side. Der havde hendes Moder selv skrevet hendes Navn, og nedenunder stod der:

„Kosteligere end Guld"
(Ps. 19, 11).

Da Konen saa de Ord, faldt hun i dybe Tanker. Hun mindedes sin Barndom, da hun sad paa sin Moders Skød og saa ofte hørte hende fortælle om Ham, som forlod sit Hjem i Himlen og blev fremmed her paa Jorden. — Det var lykkelige Dage, men ak! det var saa længe, længe siden. Og nu? Snavs, Nød, Skældsord fra Morgen til Aften! Og hvorfor? Lynsnart fo'r en Tanke gennem hendes Sjæl: det var af den Bog, at hendes Moder øste al sin Glæde; det havde hun saa ofte sagt. Det var den, den fremmede Mand talte saa besynderligt om — *det var den, som var Skatten.*

Skamfuld over alt det Snavs og Rod, som fyldte Værelset — saadan havde der rigtignok ikke set ud i hendes Moders Hjem! — gav hun sig til at ordne derinde. Da Manden kom hjem, havde hun varm Mad til ham, og Børnene var rene og pæne. Konen tog roligt og sagtmodigt imod hans Gnavenhed og Skænden. Saadan plejede det ellers ikke at gaa til. Men om Skatten nævnede hun ikke et Ord. Da alle de andre var gaaet i Seng, tog hun atter den gamle Bibel frem; hun slog op i den paa maa og faa; men Herren havde sin Finger med deri, og Bogen aabnede sig ved Lukas 15. Hun ligefrem slugte Ordene; *hun* var det mistede Faar, den tabte Drakme, det fortabte Barn. Og hun bøjede sit Hjerte for Gud og raabte til ham: „Herre, forbarm dig over mig!" Da hun vaagnede næste Morgen, var hendes første Tanke de Ord, hun havde læst i Bibelen.

— — —

Tiden gik. Manden var ganske forbavset over den Forandring, som var gaaet for sig med hans Hustru og i deres Hjem. Hvad hun havde fortalt om den fremmede Mand og Skatten, havde han aldrig siden skænket en Tanke.

Men en Aften, da Børnene var kommet i Seng, tog Konen sit Haandarbejde og satte sig ved Siden af Manden. „Kan du huske, Johan, hvad jeg engang fortalte dig om den fremmede Mand, som bankede paa og bad om lidt Vand at drikke, og som talte om, at der fandtes en Skat i vort Hus?"

Ja, Johan havde en svag Erindring om det.

„Véd du hvad, Johan, jeg har fundet Skatten!"

Johan saa forundret paa sin Kone. Hvor saa hun dog glad og lykkelig ud!

Hun gik hen og tog Bibelen ned fra Hylden; nu var den ikke støvet, skal jeg love for!

„Se, Johan, her er sikkert den Skat, han mente. Se bare, hvad der staar:

„Kosteligere end Guld!

Denne Bibel fik jeg af min Moder; hun har selv skrevet det, og jeg véd, at det var Jesus, som gennem denne Bog gjorde Moder til det lykkelige og tilfredse Menneske, hun var".

Johan saa ud, som om han var blevet holdt for Nar, og det trak øjensynligt op til et Uvejr. Han havde rigtignok ventet sig noget ganske andet, da hun begyndte at tale om Skatten. Men hun flyttede sig nærmere hen til ham, tog ham om Halsen og sagde med Øjnene fulde af Taarer: „Johan, hvis den Bog nu gør mig til lige saa god en Hustru og Moder, som hun var, saa er den virkelig „kosteligere end Guld". Jeg har besluttet mig til at forsøge, om den ikke kan gøre det. Og det bedste, du kunde gøre, Johan, var at prøve paa det samme".

Igennem Mandens Sind gik der nogle helt nye og underlige Tanker. Og Konen fortsatte: „Aa, hvor har jeg dog været dig en daarlig Hustru! Men med Guds Hjælp skal det nu blive bedre". Manden var stærkt bevæget. Han saa sig om i Værelset; det var næsten ikke til at kende igen, saa ordentligt og hyggeligt var der nu i Modsætning til forrige Tider. „Her er min Haand, Marie. Har du været en daarlig Hustru, saa har jeg ogsaa været en daarlig Mand. Jeg vil gøre det Forsøg, du talte om, sammen med dig".

Den Aften læste de for første Gang et Kapitel sammen i den gamle Bog; hun læste, og han hørte til. Da hun kom til Ordet i Luk. 19: „I Dag er der blevet dette Hus Frelse til Del", svigtede Stemmen hende, saa bevæget var hun. Hun kunde ikke andet end falde ned paa sine Knæ og udøse sit Hjerte i Bøn til Gud.

— — —

Den Dag kom, da Mand og Hustru som frelste Guds Børn kunde takke og prise Gud. De havde i Sandhed erfaret, at Herrens Ord er „kosteligere end Guld, ja, end meget fint Guld, og sødere end Honning og Honningkage".

Den tabte Nøgle

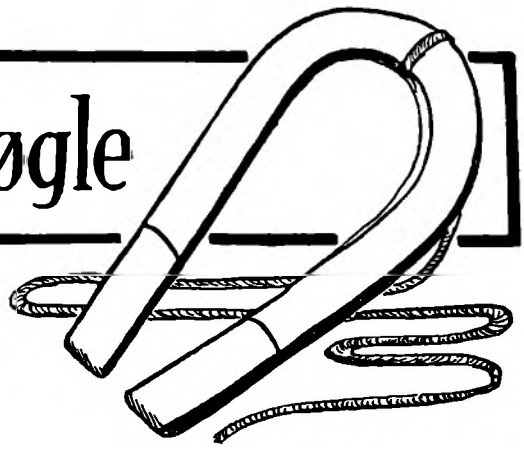

FORLEDEN Dag havde vi en meget spændende Oplevelse paa Grund af en Nøgle, som vi havde mistet.

Jeg var inde i Hospitalets Oplagsrum, fik, hvad jeg ønskede og gik ud og smækkede Døren i efter mig. Da gik det pludselig op for mig, at jeg havde ladet Nøglen blive derinde. Døren var laaset i, for den var forsynet med en Smæklaas. Vinduet var ogsaa lukket, og Ventilen var ikke stor nok til at nogen kunde komme igennem den. Først prøvede jeg alle de Nøgler, jeg kunde faa fat i; men ikke en eneste af dem passede. Jeg begyndte at tænke paa, at vi maatte have Bud efter Smeden og lade ham dirke Laasen op. Da kom jeg pludselig i Tanker om, at jeg engang for længe siden havde faaet foræret en Magnet, som nu laa i min Værktøjskasse. Hvis jeg nu bare kunde finde ud af, hvor jeg havde efterladt Nøglen, saa maatte jeg kunne faa den op gennem Ventilen ved Hjælp af Magneten.

Imidlertid havde en Del oppegaaende Patienter og nogle Sygeplejersker samlet sig foran Døren, og de var alle enige i, at der var ikke andet at gøre end at bryde Døren op. Jeg klatrede op til Ventilen og kigede ind for om muligt at faa Øje paa Nøglen, men da Mørket var begyndt at falde paa, kunde jeg ikke se noget. Jeg sendte da Bud efter en Lampe, som en af Pigerne holdt uden for Vinduet, og saa klatrede jeg op igen. Nu fik jeg Øje paa Nøglen, som laa paa øverste Trin af den Stige, som førte op til Oplagsrummet. Saa hentede jeg Magneten. Da Patienterne saa den, lo de og sagde: „Hvordan skulde saadan en lille Tingest kunne naa Nøglen!"

Derefter fik jeg fat i en Bambusstang og bandt Magneten fast til Enden af den med en Snor. Det var nu saa mørkt i Værelset indenfor, at jeg knap nok kunde skimte Nøglen; men jeg havde nøje mærket mig Stedet, hvor den laa. Jeg førte Stangen gennem Ventilen og nærmede Magneten til det Sted, hvor Nøglen laa — yderst forsigtigt, for at jeg ikke skulde skubbe Nøglen fra Stigen ned paa Gulvet, hvor jeg ikke havde kunnet naa den. Det var et Øjeblik i aandeløs Spænding; jeg følte en svag Bevægelse i den yderste Ende af Stangen og hørte en lille klikkende Lyd. Da vidste jeg, at Magneten havde gjort, hvad den skulde. Langsomt og yderst forsigtig trak jeg Stangen til mig igen; nu gjaldt det jo om, at min Haand ikke skulde ryste og Nøglen støde imod et eller andet, saa at den faldt paa Gulvet! Lidt efter lidt fik jeg Stangen halet ud, og vi raabte alle sammen af Glæde, da vi saa Nøglen hænge fast ved Magneten.

Saa havde jeg da, ved Hjælp af Magnetens Kraft, faaet min Nøgle igen uden at bryde hverken Døre eller Laase itu.

Næste Dag, da Patienterne var samlet til Andagt, brugte jeg denne lille Oplevelse som Udgangspunkt for min Tale til dem. I kan jo nok tænke jer, at Magneten blev et Billede paa vor Herre Jesus, som steg ned i Mørket for ved sit Korses og sin Kærligheds dragende Magt at hjælpe Mennesker ud af Syndens og Dødens Mørke til Lyset og Livet i Gud.

HOVEDBRUD

Bibelspørgsmaal.

Hvor i Evangelierne staar det fortalt, at det var Vinter?

Gaade.

Mit Emne har Betydning i Nutids Industri,
langt større end for Aaringer tilbage,
og skulde jeg forklare, hvad det nu ligger i,
saa kom jeg sikkert ind paa Modens Slaveri,
et Emne, jeg helst vil forsage.
Saa vil jeg langt hellere dissekere mit Ord:
Dets ***første*** viltert boltre sig kan over Jord,
og stridt kan det være, en Hindring for vor Færd,
og sagte kan det glide og spejle Sky og Træ'r.
— Om *andet* Led ej synderligt jeg evner at sige:
et Navn af de jævneste inden for vort Rige.

—l—g—n.

Rebus.

1 h : a D.

—l—g—n.

Løsninger sendes inden 1. Juli til „De Unges Blad"s Ekspedition, Søndergade 9, Aarhus.

Løsninger til Hovedbrud i Nr. 10.

Bibelspørgsmaal: Matt. 9, 9; 10, 3. *Logogrif:* Viben.

Ferie Bøger

TIL KAMP, TIL KAMP —

af Peter Poulsen.

Den indeholder Skildringer af høj Værdi baade for Sind og Hjerte.

Biskop Olesen.

9. Tusind. 2,50.

RIGMOR

af Elsa Blomqvist

Den er sprudlende frisk og fornøjelig og samtidig gennemalvorlig.

Carl Hornbech.

5. Tusind. 2,50, ib. 4,50.

DET EVIGE LIV, DIGTE

af Svend Rehling.

Meget af det, som kristne unge oplever, men kun forstaar at udtrykke vagt og uklart, har her fundet fin og rytmisk Form. Derfor vil denne Bog blive kær for mange.

Axel Malmstrøm.

4. Tusind. 2,00, ib. 5,00.

BREVE FRA GRØFTEKANTEN

af Mads Nielsen.

En herlig Bog, mættet af Poesi, skrevet med dyb menneskelig Sans, med et opladt Øje for Skønheden og Ynden i dansk Natur.

»Folkerøsten«.

3. Tusind. 2,50, ib. 5,50.

GENERAL FENG

af Marshall Broomhall.

En interessant Skildring af en storslaaet Soldat og kristen Personlighed.

3. Tusind. Illust. 2,50.

PAUL NICOLAY

af Greta Langenskjöld.

Et Menneske, der altid ubetinget adlød sin Samvittighed, en helstøbt Kristen, en Mand, som for Guds Ansigt ydmygt og trofast tjente sine Medmennesker.

Mathilda Wrede.

2. Tusind. 4,00, ib. 7,00.

UNDER MESTERENS LEDELSE

af Im. Bang.

10 Fortællinger, der udmærket egner sig til Ferielæsning, ikke mindst i en lille sluttet Kreds om Aftenen.

4. Tusind. 3,50.

DET KOSTER EJ FOR MEGEN STRID

ved Olaf Jessen.

En ærlig, om end lidt tung Kvindesjæls Bekendelse om Kampen for at naa igennem til Klarhed og Fred.

2. Tusind. 2,50.

SKOLEN PAA HØJEN

EN ROMAN OM VENSKAB

af H. A. Vachell.

Den berømte Bog foreligger her i en ny Udgave. Saadanne Bøger kan man trygt give unge, den morer og sætter Maal for dem.

Axel Malmstrøm.

2. Udgave. 2,50, ib. 4,50.

DIGTE

af Mads Nielsen.

Et nyt Oplag, 5.—6. Tusind, af denne smukke lille Bog foreligger nu. Den passer til en Lomme og en Grøftekant.

4. Tusind. 1,50, ib. 3,00.

I ARBEJDSTRØJE OG MED VANDRINGSSTAV

af E. Melander.

Det er Bogen for en Sommerferie. Den straaler af det frodigste Lune og er samtidig mættet af dyb Alvor.

4. Tusind. 5,00, ib. 8,00.

ØDEMARKENS PROFET

af Auk. Oravala.

En historisk Fortælling om Livets Gennembrud i Finland, en betagende Skildring af Finlands Hans Nielsen Hauge.

I-II Del 7,50, ib. 11,50.
Hver Del 3,75, ib. 5,75.

De Unges Forlag

SOMMERENS UNGDOMSMØDER

3. Kreds.

Den 15. Juni i **Helsinger.** Kl. 3 Lærer Lauritz Jensen og Pastor Bøgh. Kl. 5 Pastor Maarbjerg og Overkammerherre Oxholm.

Den 6. Juli i **Hundested.** Kl. 2 Altergangsgudstjeneste ved Pastor Stenfeldt-Mathiasen. Kl 5 Pastor Westrup og Lærer Larsen, Alume.

Den 20. Juli i **Jægerspris.** Kl. 3 Pastor Agersted og Missionær Frederiksen, Jyderup. Kl. 6 Sekretær Johannes Rasmussen og Pastor Rohleder.

P. B. V.: **Harald Rohholm.**

Lolland-Falster.

I **Maribo** Søndag den 31. August. Gudstjeneste i Kirken om Formiddagen ved Missionær Johs. Rasmussen fra Kina. Om Eftermiddagen Friluftsmøde i Lysemose. Missionær Johs. Rasmussen og Forstander Julin, Faarevejle, taler.

Skjern-Kredsen.

Søndag den 13. Juli i **Skjern.** Kl. 3 Friluftsmøde i Præstegaardshaven. Tømmerhandler Nielsen, Gørding, og Missionær Jørgensen, Indien, taler. Kl. 7½ Gudstjeneste i Kirken. Missionær Jørgensen prædiker. Altergang. Skriftemaalet Kl. 7. — Kirkesalmebogen og Indre Missions Sangbog benyttes.

M. J. Knudsen.

Kongebromødet.

Søndag den 6. Juli. Kl. 10 Gudstjeneste i Middelfart Kirke. Generalsekretær Olaf Jessen. Kl. 2 Møde i Skoven. Johs. Rasmussen, Kina. Kl. 5 Pastor C. F. Hansen, Assens.

Johs. Larsen.

Ræbild Bakker.

Det aarlige Ungdoms- og Samfundsmøde afholdes **Søndag d. 22. Juni.** — Landstingsmand, Proprietær Rasmussen-Byskov, Nr. Nissum, og Højskoleforstander Pagh-Petersen, Haslev, taler. — Møderne holdes Kl. 2 og 4½. Indre Missions og De Unges Sangbog benyttes.

M. P. Madsen. Olaf Jessen.

Bryrupmødet

paa **Velling Koller** (15. Kreds) Søndag den 29. Juni. Kl. 2 Forstander Julin, Faarevejle. Kl. 5 Pastor Larsen, Middelfart. — I. M. og D. U.s Sangbog benyttes. Event. Ekstratog ved Bryrupbanen. Restauration som sædvanlig.

A. St. Andersen.

Toftlund.

Søndag den **29. Juni,** og ikke som tidligere meddelt den 22. Juni. — Kl. 9½ Gudstjeneste i Toftlund Kirke ved Biskop Vald. Ammundsen. Kl 2 Børnegudstjeneste i Præstegaarden ved Pastor Rendtorff, Bøvling. Kl. 3 Møde i Skoven ved Sognepræst Rendtorff og Pastor Jacobsen.

Slagelse-Kredsen.

Søndag den 22. Juni i **Sorø.** Kl. 10 Ungdomsgudstjeneste i Kirken ved Provst Biering, Sønderborg. Kl 3 Møde i Skoven ved Provst Biering, Missionær Joh. Madsen og Formanden.

Kredsbestyrelsen.

Hoptrup-Kredsen.

6. Juli: **Jels Voldsted.** Udflugt. Biskop Olesen og Pastor Jensen, Jels.

15. Juni: **Hoptrup.** Pastor William Nielsen og Forstander Kildeby, event. Pastor Moos, Flensborg. **H. Kildeby.**

Djursland—Mols-Kredsen.

Ungdomsmøde afholdes i **Ryomgaard Skov** Søndag d. 29. Juni Kl. 2 og 5 Talere: Generalsekretær, Pastor Olaf Jessen, Aarhus, Indremissionær Richter, Sorø, og Rejsesekretær P. Poulsen, Brendstrup.

Svendborg-Kredsen.

Ungdomsmøde paa **Odensebakken ved Sdr. Broby** afholdes Søndag d. 22. Juni Kl. 2. Højskoleforstander Sandbæk og Pastor Sørensen, Faaborg, vil tale. — Kaffe, Øl og Sodavand faas i Skoven.

Nordvendsyssel.

Det aarlige Sommerstævne for K. F. U. M og K. F. U. K i 21. Kreds afholdes i **Møllehuset i Frederikshavn** Søndag den 22. Juni. Stævnet indledes med flg. to samtidige Gudstjenester, i Frederikshavn Kirke Kl. 10 ved Pastor Jensen, i Bangsbostrand Kirke Kl. 10 ved Generalsekretær Olaf Jessen. Kl. 3 synger de kristelige Sangkor ved Møllehusets Mødeplads. Kl. 3½ taler Generalsekretær Olaf Jessen. Mødet sluttes ved Pastor Jensen, Frederikshavn.

Det aarlige Ungdomsmøde i **Tolne Skov** afholdes Torsdag den 17. Juli. Kl. 10½ Andagt ved Pastor Larsen, Tolne. Kl. 11 taler Sekretær Kylling, Flensborg. Kl. 2 taler Sekretær Kylling om sit Arbejde blandt Danske syd for Grænsen, og Pastor Thorsen, Læsø.

Haslev Orgelfabrik,

Telefon 405. — Privat Tlf. 398.

Leo Rechnagel,

(Organist ved Haslev Kirke).

Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.

Gode Afbetalingsvilkaar.

10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.

Skriv direkte til Fabriken.

— Pianoer til billige Priser. —

Da der stadig spørges

efter mit for længe siden averterede Spisestuesæt, tilbyder jeg et Sæt paa svært, godt, mørk eller lysegraa Hørlærred portofrit sendt for 11 Kr. Let, meget smuk, Venetiansk eller Rosenmønster. Sættet bestaar af 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude, almindelig Størrelse. Syes med graa-sort-hvid. Garn (D. M. C.) til Sættet 5,00—5,50 ekstra. Paabegyndt 1 Kr. — Ved Utilfredshed Pengene tilbage. Benyt dette billige Tilbud straks.

M. Madsens Broderifabrik, Give.

Brevaften.

(Annoncer om Brevaften optages gratis og sendes til Bladets Ekspedition senest 10 Dage før d. 1. eller 15. i Maaneden).

Raarup K. F. U. K. holder Brevaften Torsdag den 26. Juni. Adr.: Marie Laursen, Lindved pr. Gramrode St.

Komoder.

15 mahognimalede Komoder er til Salg à 50 Kr. pr. Stk. leveret paa Seden St.

Lærlingehjemmet, Seden St.

Husmoder søges.

K. F. U. M. i Ordrup, Charlottenlund, søger en Husmoder til 1. August. Gennemsnitlig 25 Pensionærer. Ansøgninger med Anbefalinger eller Referencer udbedes til Grosserer **N. Hirslund**, Trunnevangen 3, Charlottenlund.

K. F. U. M.-Sekretær

søges snarest til Horsens K. F. U. M. Henvendelse til Foreningens Formand,

L. C. Tonnesen, Bygholm Skole, Horsens.

Kolonien Filadelfia

søger unge, dannede Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.

Henvendelse til Forstanderinden, Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.

Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.

Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).

Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

1. JULI
1924

W. C. T. Dobson: Tabitha,
en Herrens Tjenerinde (Apostl. Gern. 9, 36).

42. AARGANG
NUMMER 13

E. Melander

MINE BEKENDTE OG JEG SELV

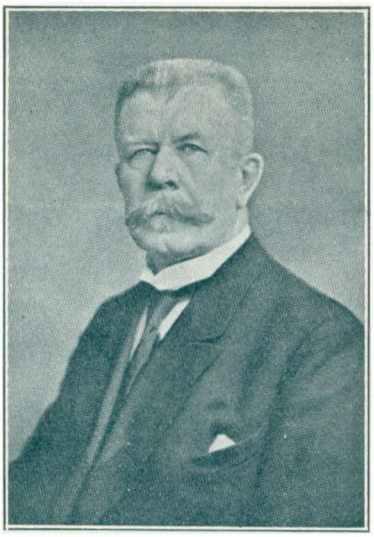

En ny Bog af Oberst Melander, indeholdende 8 Fortællinger: »Bisser«, »Den gamle Doktor«, »Den gamle Finne«, »En underlig Kristen« o. s. v. — Svend Bøgh skrev i sin Tid om »I Arbejdstrøje og med Vandringsstav«: Gaa blot dristigt i Gang med de første Sider, saa skal De nok blive saa fængslet, at De maa fuldføre Læsningen; ja, jeg vover at paastaa, at hvis denne Bog ikke ta'r Dem, er der noget i Vejen med Dem selv. — Det samme kan med fuld Føje siges om denne nye Bog. — 184 Sider. Pris 3,00, ib. ca. 5,50.

Elisabeth Beskow

(Runa)

HANS MODERS GUD

En Roman af den kendte svenske Forfatterinde, af hvem allerede tidligere to Bøger er udkommet paa Dansk: »Støvets Børn« og »Paa Elsdyrgaarden«. — Bortset fra Selma Lagerløf er der næppe nogen svensk Forfatterinde, hvis Bøger sælges mere end Elisabeth Beskows. »Hans Moders Gud« er i Sverig og Finland udkommet i over 50,000 Expl. — 288 Sider. Smukt udstyret 4,75, ib ca. 7,50.

John R Mott

KRISTUS OG VOR TIDS UNGE MÆND

»At føre unge Mænd til Jesus«, »Den kristne Arbejders egen Strid«, »Hvorledes øger vi det kristne Førerskab« er Titlerne paa tre af Kapitlerne i denne betydelige Bog. John Mott siger i Forordet: »Hovedformaalet med disse Taler er et personligt Vidnesbyrd om det levende Forhold til Livets Herre, hos hvem Kraften skal søges til al social Bedrift saavel som til den Enkeltes højeste Udfoldelse«. 160 Sider. Med Billede af John R. Mott. 3,00 ib. ca. 5,50.

Bøgerne er udkommet og faas i alle Boglader, hos Sekretærerne i M. og K. og hos Indre Missions Udsendinge.

DE UNGES FORLAG

DE·UNGES·BLAD

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 13 1. JULI 1924 42. Aargang

SAMMENKOMSTENS TELT

Af Pastor *C. E. Ørberg*, Næstved.

„Men hans Medhjælper Josva, Nuns Søn, en ung Mand, veg ikke fra Teltet".
(2. Moseb. 33, 11).

MOSES havde efter Herrens Anvisning indrettet Sammenkomstens Telt, hvor Herren talte med ham „Ansigt til Ansigt som naar den ene Mand taler med den anden", og Josva havde Plads hos Moses som hans Medhjælper — sikkert sin Tids lykkeligste unge Mand.

Det fortælles da som noget godt om Josva: han veg ikke fra Teltet. At det nu netop udtrykkes paa den Maade og ikke slet og ret, at han blev der, er sikkert for at forstærke Udtrykket paa Baggrund af, at der var meget, der kunde drage ham bort derfra.

En større end Moses har indrettet det Sammenkomstens Telt, der er Synderes Adgang til Gud. Paulus siger om det: „Ved ham (det er Jesus) have vi begge i een Aand Adgang til Faderen" (Ef. 2, 18) og i Hebr. 10 lyder denne dejlige Opfordring: „Efterdi vi da, Brødre! have Frimodighed til den Indgang i Helligdommen ved Jesu Blod .... saa lader os træde frem med et sandt Hjerte i Troens fulde Forvisning ...."

Sammenkomstens Telt, det er dit *Lønkammer*, — om du da har et Lønkammer. At have et Lønkammer er at kende til at være ene med Gud og tale med ham saaledes som vi har faaet Lov til det og har lært at kende ham ved Jesus.

Du har maaske ikke dit eget Værelse; men — i det ydre — kan et Lønkammer være et Tørveskur eller en Fodergang eller den Ensomhed, du danner dig ved f. Eks. at lukke dine Øjne. Isak gik ved Aftentide ud paa Marken for at bede. Og Jesus gjorde det samme baade Morgen og Aften.

Det er saa usigelig stort, at der er Adgang for Syndere ved Jesus Kristus til Naadens Trone. Det er saa herligt med den Sammenkomst.

Men er der noget, Satan vil hindre, saa er det Guds Børns Bønsliv.

„Satan skælder dybt i Løn,
naar han ser det mindste Guds Barn i Bøn".

Mange begyndte at komme i Sammenkomstens Telt, men veg derfra, kommer der en Overgang i Ny og Næ, naar der er noget, det kniber med, men kommer til sidst ikke mere.

Sammenkomstens Telt laa udenfor Folkelejren, dér, hvor der kort før havde

været Afgudsdans. Det lokkede ikke Josva. Men hvem har ikke erfaret, at Delagtighed med Verden i dens Tone og i det, der er stort for den, hindrede Bønnen. Den unge Pige, der skal tilbringe megen Tid for Spejlet, faar ikke Tid og Lyst til at knæle. Om Daniel staar der, at han satte sig for i sit Hjerte, at han ikke vilde besmitte sig med Kongens Mad og med den Vin, som han drak, og da han senere blev alvorligt truet i sit Gudsforhold, da gik han ind i sit Hus, og tre Tider om Dagen faldt han paa sine Knæ og bad og lovpriste Gud. Han veg ikke fra Teltet. Dér hentede han sin Kraft.

Sammenkomstens Telt er ikke blot den enkeltes Sammenkomst med Gud, men ogsaa *Guds Børns Fællesskab*. Hos Israels Folk møder vi en stærk Kærlighed til og Glæde over Sammenkomsterne i Helligdommen.

Gid vi havde mere af dette!

„Hvor elskelige ere dine Boliger, Herre Zebaoth! . . . Dine Altre . . ." (Sl. 84).

„Se, hvor godt og hvor lifligt er det, at Brødre ogsaa bo tilsammen" (Sl. 133).

Jesu Disciple var før Pinse stedse i Helligdommen og priste Gud, og efter Pinse holdt de fast ved Apostlenes Lære og Samfundet, Brødets Brydelse og Bønnerne. De veg ikke fra Sammenkomstens Telt og havde saa stor Velsignelse deraf.

Sommertiden med dens mange Ture og Adspredelser *kan* virke nedbrydende for Lønkammerliv og Samfundsliv. Vor Tid med dens store Splidagtighed er endnu farligere. Men lad os sige: Vi vil ikke vige fra Teltet!

MEDDELELSER

FERIEN OG BØGERNE. Vi henviser til Annoncen om vort Forlags nye Bøger. Vi véd, det er med velberaad Hu, Forlaget udsender dem netop til Ferien, og de er hver for sig udmærkede at læse, mens man hviler. Melanders Bog er fængslende og munter, Elisabeth Beskows Bog er en vægtig Skildring af Mennesker og deres Kampe, og John Motts Bog er fuld af Tilskyndelse og Hjælp til Dygtiggørelse.

GLEMTE SAGER. Et K. F. U. K.-Emblem og en Ravnaal, glemt ved Landsledermødet, kan faas ved Henvendelse til Kontoret, Søndergade 9, Aarhus.

ET BORTKOMMET REFERAT. Under Landsledermødet paa Nyborg Strand er der fra undertegnedes Skriveblok, der var henlagt paa Skrivestuen, forsvundet et fyldigt Referat af Mødet. Da jeg meget nødig vil miste det, beder jeg den, blandt hvis Papirer det har forvildet sig, sende det til Lærerinde M. Hjortshøj Christensen, Sdr. Stationsvej 40, Slagelse.

DE UNGE I K. F. U. M. OG K. F. U. K. I AASTRUP har indsamlet 500 Kr. til et nyt Orgel i Missionshuset.

KURSUS FOR KVINDELIGE MENIGHEDSARBEJDERE. Nyt Hold begynder 1. September. Der undervises i Bibelkundskab, Kirke- og Missionshistorie, Sjælelære m. m. Indmeldelse sker og nærmere Oplysninger gives ved skriftlig Henvendelse til Comtesse H. Knuth, Bülowsvej 5 B, København V, eller Diakonisse Mathilde Hansen, „Marthabo", Orla Lehmannsvej 3, København F.

K. F. U. M.s HEDNINGEMISSION. Sekretær Jens Jensen kommer hjem fra England i første Uge i Juli, hvorefter Breve angaaende Arbejdet igen bedes sendt til Sekretariatet, Søndergade 9, Aarhus.

BAZAREN I GLOSTRUP til Fordel for den paatænkte K. F. U. M.-Bygning gav 8666 Kr.

„SOLDATERVENNEN". Vi har tidligere henledt Opmærksomheden paa dette udmærkede Blad, der redigeres af forhv. Oversergent K. F. L. Nielsen. Det bringer alle mulige Meddelelser om Soldatermissionens Arbejde hele Landet over og det koster kun 2 Kr. 50 Øre for et helt Aar. Det faas ved Henvendelse til ethvert Posthus og hos alle Landpostbude.

NY FORENING. *Holte* K. F. U. M., 1. Kreds (stiftet $^{28}/_{10}$ 1922) er optaget i Landsforbundet med 102 Medlemmer. Formand: Grosserer Fr. Brostrøm, Søvej, Holte.

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *Yllebjerg*: Sofus Lundsgaard Damtoft, Hodsager pr. Holstebro. *Taars*: Murer Jens Jensen, Taars. *Præstø*: Landpost Jens Larsen, Rosagre pr. Præstø.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Yllebjerg*: Fru Dorthea Kristensen, Yllebjerg Skole pr. Holstebro.

TO UNGDOMSSKIKKELSER

ERNST WURCHE — FRED AAMUNDSEN

Af *O. Just Pedersen.*

„Der er nogle, der bestandigt gaar, som de gik Kongebud,
og er Vidnesbyrd iblandt os
om saa kongelig en Gud.
Deres Smil er som et Solskin,
som et Solskin og en Fred.
Vejen, som vi selv skal følge,
bliver skønnere derved!

Mads Nielsen.

DISSE smukke Ord er *som skrevet* til Motto over det, jeg har at sige i denne lille Opsats, som skulde være et Forsøg paa at sammenstille to Skikkelser af unge Mænd, som hver for sig var noget betydeligt —: helt igennem ægte, varme, levende Mennesker, der bragte Solskin med sig dér, hvor de kom frem, og ved hvis tidlige Død der blev en tom Plads.

Maaske de Træk, jeg her vil fremdrage om disse to unge Mænd, kan bidrage en Smule til at styrke Livsmodet og Troen paa det godes Sejr i en Verden, om hvilken man i disse Tider med fuld Føje kan sige, at den ligger i det Onde — og *især* kan sige det, naar man ser og hører, hvad der sker i vort sydlige Naborige, Ernst Wurche's elskede Fædreland.

Alt, hvad der kan bidrage til at fremelske Troen paa Livets gode Magter, bør ikke lades uforsøgt. Derfor disse personligt opfattede Betragtninger og Meddelelser om to unge, der i mange Maader var vidt forskellige, men som dog var forenede i den samme sikre Tro paa den samme naadige Gud og Frelser.

* * *

Hvem *Fred Aamundsen* var — det er der vist ikke mange, der vil være i Tvivl om; har end ikke alle læst Louis Petersens udmærkede Bog om den unge kristne Mediciner, saa har dog vist de fleste paa anden Haand faaet en mere eller mindre vellignende Skildring af denne unge Dansker, om hvem det i Sandhed kan siges, at han var en Personlighed. Jeg skal derfor ikke opholde mig meget ved Fred Aamundsens Biografi, kun kort meddele, at han var født i Renfrew i Skotland 1892, studerede Medicin i København og døde dér af Sukkersyge den 25. September 1916. — Øvrige Oplysninger om hans Liv og Levned vil følge nedenfor.

Ernst Wurche er derimod danske Læsere saa temmelig ukendt. I hans Fædreland er Mindet om ham dog baade kendt og elsket af saa at sige enhver ung Mand, der har Sans for alt det, der er ideelt og ædelt. I Lighed med hvad der herhjemme har fundet Sted ved Udgivelsen af Louis Petersens Bog om Fred Aamundsen er i Tyskland Mindet om Ernst Wurche levendegjort ved Walter Flex' Bog „Vandreren imellem to Verdener", der er udkommen i vældigt Oplag — med 67. Oplag, af hvilket et Ekspl. er i min Besiddelse, er der trykt 222,000 Ekspl. Dette Oplag udkom 1922 — hvor mange der derefter er udkommen, kan jeg desværre ikke oplyse.

Jeg har tænkt mig her at ville *sammenstille* disse to Skikkelser — Fred Aamundsen og Ernst Wurche — for at deres Ejendommeligheder og Karaktertræk tydeligere kan komme til deres Ret.

I det rent Ydre har de været en Del forskellige. Hvorledes Fred Aamundsen saa ud, det kan bedst ses af det Fotografi, der findes i Louis Petersens Bog, og som viser os en ung Mand, der vistnok var under Middelhøjde, som havde et aabent, tillidsindgydende Ansigt, med smukt, lyst og kruset Haar. En Udtalelse (fra en Deltager i et Sommermøde) om Fr. Aa. er karakteristisk: „Det var ham med det krøllede Haar; han var saa venlig".

Om Ernst Wurche's Udseende hersker der ingen Tvivl: Han var smuk. Det hedder derom i Walter Flex's Bog: „Jeg saa nøjere paa ham. Overmod og Glæde — Ynglingens Kendemærker — lagde som en Glans over hans slanke Skikkelse med den stolte Nakke og det skønne Aasyn. Hans Gang var let og sikker — alt eftersom Lejligheden var til det: stundom som Leg, stundom som Kamp, ja, stundom som en Lovsang til Livet".

I Valget af Livsgerning havde begge de her omtalte unge valgt „den studerende Vej", idet Wurche studerede Theologi, hvilket Studium imidlertid blev afbrudt ved Krigen, hvor W. meldte sig som frivillig og under hvilken han fandt sin tidlige Død ved en Træfning ved Østfronten i Aaret 1915. Han blev kort før sin Død

udnævnt til Løjtnant ved 3. Øvreelsassiske Inf.-Regiment.

Betegnende for dem begge er det, at de var i Sandhed *unge* Mænd. De var begge Skønhedselskere og Naturelskere — det sidste gælder vel især for Wurche's Vedkommende. Om Aamundsen hører vi dog spredte Ting, der alle tyder paa hans Glæde over det Friluftsliv, Wurche elskede saa højt. Saaledes holdt han meget af „at mærke et sundt Legeme efter et Bad", ligesom han ofte var paa Fodtur med forskellige Kredse — dog er Naturglæden ikke her dét, den var for den unge „Vandrefugl" Ernst W., om hvem dette skønne Billede er tegnet: „Efter Badet lagde vi os i Græsset og tænkte paa ingenting. Da saa vi en stor Fugl kredse højt, højt oppe i det blaanende Lufthavs svimlende Dybder. Det var en Ørn. Vi laa længe og saa paa den mægtige, stolte Fugl. Da sprang Ernst op. Han var som drukken af Foraarets Herligheder. Med tilbagelagt Hoved — slank og stærk — lod han Majsolen skylle hen over sig, stod stille og bredte sine Arme ud og aabnede Hænderne. Høj og lys stod han paa det blomstrende Græstæppe og lod sin Stemmes Velklang som tonende Krystal omslutte de evige Ords klare Vin i Davids 104. Salme".

Muntre og glade var de begge. Morsomt hedder det i et lille Brev fra Fr. Aa. til Broderen Charlie: „. . . I Formiddags havde vi Polikliniken aaben; der var 17 Patienter, og jeg var eneste Læge. Jeg følte mig rigtignok „overlægen" og skar en Mand for en grim bullen Finger".

Og om E. W. fortælles det, at Toget med den Troppetransport, hvori de to Venner Flex og Wurche befandt sig, engang blev bombarderet af det russiske Artilleri. „En Knirken af Træ og Jern, der splintredes. Et Par haarde Stød, der fik os til at hoppe op fra Sædernes røde Plyds. Vognen svajede over mod højre, — vilde den mon falde? — men stod saa. Et Maskingevær hamrede i det fjerne sit enstonige: Tak-tak-ta-tak-tak-ta . . . . Midt under alt dette stod E. W. og barberede sig. Da Toget stod stille, vendte jeg mig om og maatte le: Der stod Ernst ganske rolig og barberede sig færdig. Han tørrede Sæben af Ansigtet og sagde koldblodigt: „Naa, saa kan vi vel stige ud!"

Et andet fælles Træk hos disse to Ungersvende er dette: de vilde *udrette noget for andre*. Fred Aamundsen var utrættelig som Ungdomsarbejder — smukke er de Træk i Louis Petersens Bog, der omhandler Fred's Arbejde for sine Kredsdrenge i Københavns K. F. U. M.; men smukkest synes mig at være Fred Aamundsens Tanker om den *Fattiglæge-Gerning*, han havde haabet paa at kunne tage op i Københavns Vesterbro-Kvarterer sammen med en anden ung Mediciner. Dette er saa meget mere beundringsværdigt, som Fr. A. fra Fødselen af var hjemmehørende i den saakaldte „Overklasse". Opløftende og ansporende er de Ord, han engang talte om dette Spørgsmaal, og som jeg her anfører et Brudstykke af — baade fordi de er rigtige, men ogsaa fordi de er saa sørgeligt sjældent praktiserede: „Frihed, Lighed og Broderskab — Broderskabets Tanke er ikke fra Socialismens Stifter, men fra Kristendommens Stifter, og den højeste Form for Broderskab er ikke at holde sammen, fordi man saa bedre kan føre sine Planer igennem. — Det er rigtigt, at Arbejderne slutter sig sammen for at ophjælpe deres Vilkaar i Samfundet, og det har min absolute Sympati — men jeg finder, at den højeste Form for Broderskab er dette at elske sin Næste som sig selv!"

Om Ernst Wurche's Maade at øve Præstegerning paa fortælles der mange smukke Træk, som desværre ikke kan gengives her. Kun skal nævnes, at hans Grundregel i sit Forhold overfor sine underordnede var denne (for Befalingsmænd, ak, saa saare sjældne!): „*Man maa have sine Folks Hjerter!*" Dem fik han — thi „han kendte hver Mands Navn og Stilling, han vidste, om de var gifte eller ugifte, han kendte deres Sorger og deres Haab og han forstod at løse deres Tunger til Tale.

(Sluttes).

K. F. U. K s LANDSLEDERMØDE PAA „NYBORG STRAND"

10.—12. JUNI 1924

„NYBORG STRAND" er en Gave fra Gud til Guds Folk — ogsaa til den troende Ungdom — i Danmark. Den, der en Gang har faaet Lov at deltage i et af de store Sommermøder derovre, glemmer det aldrig igen, og Comtesse Knuths Ord paa Ledermødet i Aar, at et Nyborgmøde altid gav hende en Anelse om Herligheden hjemme hos Gud engang, fandt og finder vist fremdeles Genklang i mange Hjerter.

Ledermødet i Pinseugen blev det største Ledermøde, K. F. U. K. endnu har haft; det talte 430 Deltagere.

Tirsdag Aften.

Fru Pastorinde *Jacobsen*, Toftlund, indledede Mødet med at tale om

„Farerne for vort eget Trosliv ved vort kristelige Arbejde".

Vort Arbejde blandt de unge kan være en Hjælp til stadig Selvprøvelse; men er Vægteren ved Sjælens Dør falden i Søvn, kniber *det vanemæssige* sig ind. Vi spiller paa de inderste Strenge; men mister vi den hellige Øvelse, som Samfundet med Gud giver, bliver det, som skulde være Liv, til Vane.

Vort Arbejde fører os lige ind i Bønnen; men vi kan faa saa travlt, at vi kommer ind i Bønnens Modsætning: *Foriagethed.*

Vort Arbejde fører os ind i Uegennytte; men der er ogsaa en *kristelig Arbejdsegenkærlighed*, som tænker mere paa, hvor mange vi var, end hvordan vi havde det.

Træthed kan falde over en. — Aandelig saavel som legemlig Træthed kan være sund, man trænger blot til Hvile. Men der er ogsaa en *Træthed*, som hænger sammen med *Kritik*. Man bedømmer og kritiserer alt det ydre, man lader Ordet underholde sig i Stedet for at lade sig paavirke af det, og saa bliver Sjælen træt.

Et fortsat Arbejde i Guds Rige kræver en fortsat Vækst, et fortsat Offer, en fortsat Indvielse, og jo stærkere vi er optaget af Arbejdet, des dybere Drag maa vi drikke af Bækken ved Vejen.

Desuden er der en Fare for, at Arbejdet bliver *det egentlige* for os, saa vi er afklædt den Dag, vi maa give Afkald paa det. Den Dag kommer, og da skulde vore Ansigter straale, for vi har jo endnu det egentlige: vi har jo ham.

Og saa er der den Fare, at man tænker, man har *gjort sig fortjent* ved Arbejdet; men faar Helligaanden Lov at lyse op, ser vi hvor uhyre megen Skyld, der klæber ved Gerningen, og saa er vi nok helbredede for Hovmod.

Onsdag den 11. Juni.

Efter Salmen „Den signede Dag" aab-

En hyggelig Samtale.
(fot. Anna Schütt, Viborg).

nede Formanden for K. F. U. K. i Danmark, Comtesse *Knuth*, Mødet med at fortælle om det første K. F. U. K.-Ledermøde eller Arbejdermøde, som blev afholdt for nogle og tyve Aar siden. En lille Kreds samledes da i Frue Præstegaard i Odense, og Forhandlingsemnet var: „Dybere ind — længere frem".

Sit Velkomstord til Mødedeltagerne knyttede Comtessen til første og andet Vers af Lovsangssalmen (Salme 103).

Derefter havde vi

Bibeltime

ved Fru Pastorinde *Frederiksen*, Søllinge,

som tog sin Tekst fra Johs. 5, 17; Jer. 18, 3—6; Johs. 15, 1—2 og 5 a. Emnet var: *„Guds Arbejde i os"*.

Johs. 5, 17: Kun i samme Grad, som Jesus arbejder i os, kan han arbejde ved

„Kristeligt Dagblad" studeres.
(fot. Margrethe Olsen, Vridelose).

os. *Arbejdets Maal.* Jer. 18, 3—6: Pottemagerens Maal er at skabe *noget nyttigt og kønt.* Johs. 15, 1—2 og 5 a: Vingaardsmandens Maal er, at *Grenene skal bære Frugt.* Coll. 1, 28; Rom. 8, 29; 1. Johs. 3, 2: Guds Maal med os er, at *vi skal blive Jesus lig.* Hvordan var da Jesus, medens han vandrede hernede? To Grundforhold hos ham:

1. *Hans Forhold til Faderen.* Det var et Afhængighedsforhold (1. Johs. 5, 19 og 30 a) og et Lydighedsforhold, hans Liv var en eneste Lydighedshandling (Johs. 8, 29).

2. *Hans Forhold til Mennesker.* Det var altid præget af Kærlighed og Sandhed (Johs. 1, 14).

Guds Maal med os er altsaa svimlende højt: Det fuldkomne Afhængigheds- og Lydighedsforhold over for Gud og fuld af Kærlighed og Sandhed over for Mennesker; men det er heller ikke os selv, der skal naa det, det er Gud, der arbejder i os. Dog er vi ikke uden Ansvar, for Gud kan kun arbejde i os i samme Grad, som vi giver ham Lov til det. Vi maa som Leret ligge i Mesterens Haand.

Gud fører os ind i Selverkendelse: Erkendelse af vor Synd og af vor egen Afmagt, men tillige ind i Erkendelse af Guds Kærlighed, Langmodighed og Almagt.

Arbejdets Midler. Bibelen — Bønnen — Nadverbordet. Men husk: Det er et Samarbejde, vi maa bruge Guds Gaver til os.

Efter en Pause talte Professorinde *Ulbricht* over Emnet:

„Hvordan hjælper vi vore Medlemmer til Selvudvikling?"

Først og fremmest maa vi hjælpe de unge til at se, at de trænger til Selvudvikling. Nogle véd det, men andre tror, at er de blot en Gang bleven omvendt, er det nok, og saa maa Mennesker tage dem, som de nu engang er. Det er svært, naar vi opdager, at nogle af vore unge ikke kan staa Maal med dem, der staar udenfor, i det Arbejde, der er dem betroet.

Vi kan hjælpe de unge til Selvudvikling gennem Samtaler, den rent personlige Paavirkning — ogsaa gennem vore Bibelkredse, gennem Foredrag og Forhandlingsmøder, ved at give dem noget at bestille og frem for alt ved at være trofaste imod dem i Forbøn.

Vi maa lære de unge, at Gud vil, at vi skal have en ren Sjæl i et rent Legeme. Spejderbevægelsen er her en god Hjælp for de ganske unge, den giver gode In-

Under en Pause.
(fot. Margrethe Olsen, Vridelose).

teresser i de vanskelige Aar, og Spejderloven er som et Uddrag af Guds Lov. Spejderbevægelsen forbereder de unge til at tage imod Gud som deres Far, Jesus

som Frelser og Aanden som Kraft.

Nogle unge fristes til at svigte deres Hjem. Vi maa hjælpe de unge tilbage til Hjemmet. Den unge Pige, som arbejder tro der, hvor Gud har sat hende, udvikles i Gud.

Vi maa stadig videre i Sjæls-, Legems- og Aandsdannelse. De troende unge skal være de bedste, for de skal repræsentere ham, de tror paa og har overgivet sig til.

Et frisk Pust fra

Verdensarbejdet

fik vi gennem Frk. *Ræder* og Comtesse *Knuth*.

Frk. *Ræder* fremhævede som de store Værdier i Dansk K. F. U. K.-Arbejde:

De enkle Midler, vi altid har brugt: Guds Ord og Bøn — Bibeltimer og Møder.

Den nære Tilknytning til Kirken, til den levende Menighed, til Samfundet.

Det nære Samarbejde med K. F. U. M. i det Arbejde, som er fælles.

Freken Kirstine Pallesen i Samtale med en K.
(fot. Anna Frederiksen, Ballerup).

Men vi har meget at lære af de andre Lande: Amerikas K. F. U. K. kan lære os at være praktiske, ikke alene Ordets Hørere, men ogsaa dets Gørere, og de kan ogsaa lære os Selvudvikling. England kan lære os Organisation og lære os at give Bønnen og Nadveren en større Plads. Spejderbevægelsen og Sommerlejrene har vi ogsaa faaet fra England.

Et Sekretær-Trekløver.
(fot. Anna Sahlitt, Viborg).

Tilsidst fortalte Frk. Ræder om K. F. U. K.-Arbejdet i Grækenland, om Verdenskonferencerne og om Verdensforbundets nye Formand, Lady Parmoor.

Comtesse *Knuth* udtalte, at Verdensarbejdet er et af Svarene paa Herrens Bøn i Johs. 17, 21: „At de alle maa være eet".

Verdensforbundet har et Blad, som paa Dansk hedder „Meddelelser fra Familien" (kan bestilles hos Frk. Herrmann). Comtessen fortalte tilsidst Rejseoplevelser fra Tyskland og læste et Brev, som den nu hjemgangne Frk. Jen, Lederen af K. F. U. K. i Sweihwafu, i Vinter skrev til „vor Formand", saadan kaldte Frk. Jen Comtesse Knuth.

„Forkyndelsen inden for K. F. U. K."

var Eftermiddagens Forhandlingsemne. Første Indleder var Sekretær, Frk. *Damgaard*, Viborg, som særlig tog Sigte paa Hovedafdelingerne. Forkyndelsen skal være bibelsk, ikke blot i Overensstemmelse med enkelte løsrevne Ord, men i Overensstemmelse med hele Bibelens Aand. Det Evangelium, Guds Ord forkynder, er sammenfattet i „den lille Bibel", Johs. 3, 16:

„Saa elskede Gud Verden o. s. v." Betingelsen fra vor Side er *Omvendelse og Tro* (Math. 4, 17; Marc. 1, 15; Math. 3, 2). Det Krav har Jesus selv stillet, og vé os, om vi slaar af paa det Krav i K. F. U. K. Bort med den vege Forkyndelse, som gaar uden om Kravet. Omvendelse er et bevidst Brud med Synden, med Verden inden i os og Verden uden om os. *Daaben* har en fremskudt Plads i det nye Testamente, og vor Bibel har de dybe Toner om *et vaagent Helliggørelsesliv*. — „Den Dag vi holder op med at vokse, begynder vi at dø". — Vi maa henvise de unge til de samme Kilder, som den første Menighed drak af: *Guds Ord, Samfundet, Nadveren Bønnen* (Ap. G. 2, 42).

Bibelens Forkyndelse er *fuldtonende*, den er *sund* og — det allervigtigste: den er helt igennem baaren af *Guds Aand*. Dernæst maa Forkyndelsen være praktisk og maalbevidst.

Vi maa tage det direkte Sigte: Sjæles Frelse, Opbyggelse og Helliggørelse, og derfor trænger vi til det Sind, der brænder for Sjæles Frelse, det Sind, der vil noget, det Sind, der venter noget.

Anden Indleder var Sekretær, Frk. *Jensen*, Vejle, der særlig tog Sigte paa Ungdomsafdelingerne. Naar vi staar over for Tilhørerne i en Ungdomsafdeling, maa vi besjæles af noget af dette: „Drag dine Sko af; thi det Sted, du staar paa, er helligt", thi hver lille U. A.er er skabt i Guds Billede, og ogsaa for hende har Jesus lidt Døden, og vi har U. A. i den Tid, der er Valgets Tid. Verden frister, og Gud kalder.

Naar U. A. er saa værdifuld, maa vi ogsaa give den noget værdifuldt. Vor Forkyndelse kan ikke være for alvorlig og for maalbevidst. Vi har ofte kun 15 Minutter at tale i, saa gælder det at bruge dem. Andagten maa ikke være en tilfældig Afslutning, den maa være Aftenens Højdepunkt.

Vi maa fortælle de unge, at de har en Sjæl, som er tilsmudset, men fordi Jesus elskede os saa højt, kan vi blive frelst, og at det naas kun gennem en Omvendelse til Gud. Vi skal ogsaa kalde de unge til Tjenesten hos Jesus; men Tjenesten hos ham kræver alt. Det er ikke nok med en Omvendelse, vi maa kalde dem frem ad Helliggørelsens Vej. En Forkyndergerning maa gøres i Tro, i Kærlighed, i Udholdenhed og i den Helligaands Kraft (1. Thess. 1, 3—5).

Den følgende Forhandling lededes af Lærerinde, Frk. *Lindhardt*, Bogense.

Om Aftenen naaede Mødet sit Højdepunkt ved

Altergangen i Nyborg Kirke.

Pastor *Frederiksen*, Søllinge, holdt Skriftetalen ud fra Ordet „Siger altid Gud og Faderen Tak for alle Ting i Vor Herres Jesu Navn", og der var Højtid i den smukke Kirke og Stilhed over den store Forsamling, da vi samledes om Nadverbordet.

„DERUDE"s DAG

Af Comtesse *Henriette Knuth*, Formand for K. F. U. K. i Danmark.

„UD vil jeg, ud — aa, saa langt, langt, langt over de høje Fjælde" —

Det er Toner, der giver Genklang i de fleste unge Hjerter og vel særlig nu i Tiden, hvor Kommunikations-Midlerne er blevet saaledes, at Udlængslerne for saa manges Vedkommende ikke behøver at blive ved Ønsker og lønlige Haab, men kan omsættes i Handling og Oplevelse.

Aa, hvor unge rejser nutildags!! Og er det *troende* unge, der faar Lov at løfte de unge, stærke Vinger og flyve ud, saa kan man ikke lade være at glæde sig paa deres Vegne, selv om man heller ikke kan lade være at følge dem med Bøn om, at det ikke maa lykkes Satan at friste dem til Frafald, naar han fører dem op paa Højderne og derfra viser dem Verdens Herligheder. Men er det uomvendte unge, der rejser ud paa „Verdens det vildsomme Hav", hvor er man saa bævende angst for dem, og er „man" — Ungdomsarbejderen — ængstelig, hvor meget, meget mere maa saa Far og Mor være det!

Jeg synes, det maa være forfærdelig svært for blot nogenlunde tænkende Forældre at se deres Børn drage ud i Verden — i den skønne, betagende, men ak, ogsaa onde og farefulde Verden.

Det vilde jo da for en Far og Mor være til at græde Blod over, om Digte-

rens Ord: „Der rinder Sorg, der rinder Harm af Roser røde", nogen Gang skulde komme til at passe paa *deres* unge Søn eller Datter.

I mange Aar har det været svært for K. F. U. K.s Landsbestyrelse, at vi for de fleste Storbyers Vedkommende kun kunde henvise de rejsende unge Kvinder, der bad os om Anvisning paa et Tilholdssted, til den paagældende Bys K. F. U. K. Den unge forstod jo ofte slet ikke det fremmede Lands Sprog, og hvad skulde hun saa kunne finde i den K. F. U. K.? I enkelte Byer dannedes der nok en dansk K. F. U. K., men London var vist det eneste Sted, hvor Foreningen virkelig trivedes. Vi ønskede saa gerne at gøre noget for den Del af vor udrejsende Ungdom, som vilde hjælpes, for alle dem, der virkelig ønskede et godt og hjemligt Tilholdssted i det fremmede, men atter kan Situationen skildres med en Digters Ord: „Tænke det — ville det — ønske det — ja! men *gøre* det, nej det magtede vi ikke".

I „Derude"s Bestyrelse levede de samme Ønsker om at komme danske unge i Udlandet til Hjælp — „Derude" er jo en Forening dannet udtrykkelig med *det Maal for Øje*; og saa førte disse fælles Ønsker til Forhandlinger, og disse førte atter til, at „Derude" overtog det danske, kristne Ungdomsarbejde i Udlandet med Hjælp og Støtte fra Fællesbestyrelsen i Danmark.

„Derude"s danske K. F. U. K. i London og i Paris virker nu til megen Velsignelse for danske unge, og siden der er dannet Sammenslutning mellem „Derude" og D. K. U. (Dansk Kirke i Udlandet) vil Velsignelsen sikkert blive endnu større.

I Berlin er nylig stiftet en lille dansk K. F. U. K. og hist og her giver smaa Spirer Haab om, at det samme kan ske der.

Danske unge er der mange af paa saa mange Steder — Tro og varme Hjerter er der en Del af paa adskillige Steder, men *Penge* mangler der nok alle Vegne.

I lykkelige M.er og K.er i Danmark og I Forældre til de lykkelige M.er og K.er, kan I lade være at gøre det mest mulige for at „„Derude"s Dag" den 12. Oktbr. kan indbringe *mange Penge* til Fortsættelse og Udvidelse af det Arbejde, hvis velsignede Maal er:

„Dansk, rejsende Ungdoms Bevarelse og Frelse".

ET UHYGGELIGT SPIL

Ved Fru *Ellen Gøtzsche.*

SØNDAGEN er en travl Arbejdsdag for en Missionær i Hedningeland. Naar Gudstjeneste, Eftermiddagsmøde og Børnegudstjeneste er forbi, kan en Spadseretur mellem Kinas skønne Bjerge være forfriskende.

I Nærheden af en stor Hedningeby gik nogle Kvindemissionærer i det klare Eftermiddagslys op til et Udsigtspunkt, hvor de fra et gammelt Fort kunde — gennem et forfaldent Taarn — naa ud paa de omliggende Højder for at se Solnedgangen, der tegnede til at blive ualmindelig pragtfuld over Bjergene.

Der var hverken Dør eller Port i Taarnrummet; den bidende Frostvind strøg frit ind og ud — og til deres Forfærdelse fandt de her i Kulden to fattige, forkomne Kvinder, og paa et usselt Straaleje en lille Dreng vel fire Aar gammel. Han var død den samme Morgen af Feber.

„Min Søn — min eneste Søn!" klagede den stakkels unge Moder og stirrede med fortvivlede, taareløse Øjne paa de fremmede, hvide Kvinder.

Hungersnød i en anden Provins havde drevet disse to — den gamle og den unge Kvinde — til denne By for at søge Arbejde.

Men den gamle Mor var falden og havde forstuvet sit ene Haandled for nogle Maaneder siden; og derefter havde hun levet af Tiggeri. Den unge Kone mistede sit Arbejde, da hendes Søn blev syg. Maaske var Familien bange for, at Barnet skulde dø under deres Tag, maaske frygtede man for at blive nødt til at yde Begravelseshjælp, hvis Drengen døde.

I tre Nætter havde de stakkels Kvinder boet her i Porten med det syge Barn — var det Gud som i sin Barmhjertighed førte de kristne netop til dette Sted paa deres Søndageftermiddags Spadseretur?

„Hvad vilde I have gjort, hvis vi ikke

var kommet?" spurgte den ene af dem deltagende.

„Vi har ikke Penge til noget — vi sad her sidste Nat uden Olie i vor Lampe — mens Drengen døde", sagde Moderen. „Vi kunde ikke give ham en Kiste, men vi vilde have baaret ham ud imellem Bjergene og begravet hans Legeme saa dybt i Jorden, som vi formaaede".

„*Saa dybt i Jorden!*" — Ja, for der havde allerede været Folk hos disse forladte og fortvivlede Kvinder, Folk, som kunde skaffe dem Penge til Mad, til Olie i deres Lampe og Trækul i deres Ildbækken, saa de ikke mere skulde fryse og sulte og sidde i Mørke.

Men disse Folk forlangte til Gengæld den lille døde Dreng — og der havde været *flere* for at købe ham.

I Kina findes et frygteligt Lotterispil.

Dæmoner paakaldes og bedes om Hjælp; de spillende sikrer sig et Lig; vejer dette døde Legeme, og den, som gætter den *rigtige* Vægt, bliver *den vindende* i Lotteriet.

Maaske tror man, at den dødes Aand kan hjælpe en til at faa Gevinsten i dette rædselsfulde Spil. I hvert Fald er der Egne i Kina, hvor det drives med Lidenskab. Megen Elendighed og mange Selvmord følger af dette Lotterispil.

Naarsomhelst Spillerne hører om et Dødsfald, gør de alt, hvad de kan, for at sikre sig Liget.

Endog tæt udenfor Missionsstationen fandtes en saadan Spillehule, hvorfra Skrigene lød med en sand Djævlelarm, naar de onde Dæmoners Hjælp paakaldtes.

Og der kunde værr Fare for, at den døde Dreng, selv om han blev *ordentlig* begravet i Kiste, dog vilde blive gravet op, og hans Lig brugt af Spillerne, som saa kunde sælge Kisten og siden begrave Legemet uden denne.

Den stakkels Moder havde ikke et Øjeblik følt sig fristet til at udlevere sin lille Søn til disse samvittighedsløse Umennesker.

„Ikke for Hundrede Dollars vilde jeg gøre det", sagde hun; skønt dette vilde være en uendelig stor Sum i hendes yderlige Hjælpeløshed.

Baade hun og Bedstemoderen var saa taknemmelige over, at Drengen nu baade fik en Kiste og blev begravet under Missionærernes Beskyttelse.

Den sorgfulde gamle Kone kom bitterlig grædende med en lille Skaal, som indeholdt to Æg og et Stykke Kød. Det havde de kristne givet hende, fordi hun var saa sulten; nu stillede hun det tillige med noget Ris i en Skaal ned i Drengens Kiste. „Du skal have noget godt at spise", hviskede hun med inderlig Kærlighed.

Medens en af de kristne Kineserkvinder gik og hjalp Moderen, fortalte denne, at Drengen, ikke længe før han døde, havde sagt til hende: „Der er ikke noget at gøre — der er ikke noget at gøre" — et Udtryk, som bruges paa kinesisk omtrent som naar vi trøstende vilde sige: „Du maa ikke være ked af det — for det kan ikke blive anderledes".

Og da hun siden spurgte ham: „Du vil ikke dø fra mig, vil du vel?" havde han raabt med klar Stemme: „Nej — *jeg dør ikke!*".

Den kristne Kineserkvinde udbrød da: „Visselig vil denne lille Dreng vide mere end voksne Mennesker. De, som tilbeder den sande Gud, siger ikke: Vi dør, men: Vi sover ind. — Drengen er ikke død — han er i Himlen".

Saa talte de sammen om den levende Gud; og de to Hedningekvinder lovede at komme og høre mere om ham, som saa underlig havde sendt dem sin Hjælp i Nødens Time.

Om de saa siden maatte lade sig frelse ind i Guds Rige.

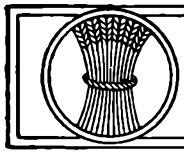

FRA ARBEJDSMARKEN

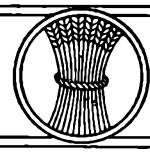

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

Gymnastikkursus.

I Januar og Februar afholdes der paa den udvidede Højskole i Haslev et Gymnastikkursus særlig beregnet paa Ledere af Gymnastik i K. F. U. M., F. D. F. og lignende.

Kursuset er ordnet saaledes, at Eleverne den

halve Dag undervises paa den udvidede Højskole bl. a. i Bibelkundskab, Kirkehistorie, Text- og Taleøvelser, Psykologi og lignende, og den anden halve Dag i praktisk og teoretisk Gymnastik under Seminarielærer M. Lambertsens Ledelse.

Vi anser det for at være af overordentlig Betydning, at de unge Mænd samtidig med den legemlige og gymnastikteoretiske Træning faar Lejlighed til at dygtiggøre sig til den aandelige Gerning, som bør gaa Haand i Haand med den „legemlige Øvelse".

Der er vel delte Meninger om Gymnastikens Berettigelse indenfor det kristne Ungdomsarbejde, men der kan ikke være delte Meninger om, at dersom Gymnastik- og Idrætsbevægelsen skal kunne føjes ind som et Led i Arbejdshelheden, maa de unges Ledere, for at sige det med en gammel, kendt Vending, baade kunne lede en Bibeltime og en Gymnastiktime.

At det just er her, Vanskeligheden for Tiden ligger, er tilfulde erkendt af dem, der inderligt ønsker den Side af Arbejdet bevaret i det rette Spor, og det er for at komme Sagen til Hjælp paa dette Punkt, at den udvidede Højskole vil forsøge at tage denne Gerning op.

Eleverne kan søge Statsunderstøttelse til Kursuset. — Man henvende sig derom paa aabent Brevkort til Undervisningsministeriets 1ste Departement eller til Skolen. *Pagh Petersen.*

Efteraarskursus.

I Lighed med i Fjor afholdes der i September og Oktober Kursus for Kvinder paa den udvidede Højskole i Haslev.

Dette Kursus er dels en Fortsættelse af Sommerskolens 3 Maaneders Kursus og dels et selvstændigt Kursus for saadanne, der paa een Gang ønsker en Tid til Arbejde og til Hvile. — Fagene er i Hovedsagen de samme som paa Sommer- og Vinterskole, nemlig: Bibelkundskab, Kirke- og Missionshistorie, Text- og Taleøvelser, Psykologi og lignende.

Hver Elev faar Eneværelse med elektrisk Lys og Centralvarme. *Pagh Petersen.*

Formandsskifte i K. F. U. K.s Verdensforbund.

Ved Verdensbestyrelsesmødet i Washington i Maj fratraadte Fru Waldegrave Stillingen som Præsident for Verdensforbundet og ønskede ikke Genvalg. Fru Waldegrave har i de Aar, hun har været Formand (siden 1914) forstaaet at gøre sig elsket af alle, der har lært hende nærmere at kende. Da hun umiddelbart efter Krigens Slutning aflagde et Besøg i K. F. U. K. i Berlin — paa en Tid, da Nationalhadet mellem de to Lande var paa sit højeste — gav hun et Bevis paa ægte kristen Kærlighed og vandt de tyske K. F. U. K.-Arbejderes Hjerte for bestandig. Hun er et sjældent fint Menneske, tilbageholdende og mild i hele sin Optræden.

Lady Parmoor, som blev valgt til hendes Efterfølgerske som Verdensformand, hører til en af Englands fornemme Familier. Hendes Mand er Medlem af Folkeforbundet og af den nuværende engelske Regering. Hun er en bekendende kristen og skildres af dem, der kender hende, som naturlig og ligefrem, en dyb og betydelig kristen Personlighed.

Til Vicepræsidenter for Verdensforbundet valgtes: Frøken Zarnach, Tyskland, Fru Bertrand, Schweiz, Fru Mei, Kina, og Fru Cushman, U. S. A. *K. R.*

2-Kroners Indsamling.

Indre Missions Bestyrelse og Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark har givet sin Anbefaling til, at der i Aar forsøges foretaget en 3die og forhaabentlig sidste 2-Kroners Indsamling til den udvidede Højskole i Haslev.

Hvem mærker nu den sidste Tokrone? — Den betød for os 110,000 Kr. — Hvis vi ogsaa i Aar kan faa en Tokrone fra Indre Missions Venner, ældre og unge, har vi godt Haab om at faa vor Gæld bragt ned med 50,000 Kr.

Som alt Guds Riges Arbejde kun kan opretholdes gennem Offervillighed, saaledes ogsaa med den Form for kristeligt Ungdomsarbejde, som udøves gennem vore Indre Missions Højskoler. *Pagh Petersen.*

K. F. U. K. i Lemvig

har for nylig haft den Glæde at kunne indvi sit nye Hjem. Der har været arbejdet i mange Aar; allerede i 80erne begyndte daværende Pastor Nielsen at samle de unge Kvinder til Pigemøder. I en Aarrække lededes Møderne af gamle Sadelmager Lund, men først efter at Stiftsprovst Obel var kommet til Byen, blev der stiftet Forening, og i 16 Aar var Provsten dennes Formand og ledede alle Møderne, der samlede saa mange af Byens unge Kvinder, at den store Sal i Missionshuset var fyldt. I disse Aar havde Foreningen kun et Par lejede Værelser, og efter at den var bleven hjemløs et Par Gange, følte Trangen til eget Hjem stærkt. I 1923 foretoges i Byen en Indsamling, som lykkedes over Forventning, idet den indbragte 12,000 Kr. Man havde nu godt 19,000 Kr. En smuk Ejendom, beliggende ved Søen, købtes for 20,000 Kr., og Søndag den 1. Juni foretoges Indvielsen af Hjemmet. — Kredsstyrelsens Formand, Pastor Rendtorff, holdt Festgudstjeneste med fælles Altergang for K.erne, og Foreningens nuværende Formand, Pastor Schjørring, indviede Hjemmet. Derefter talte Landssekretær, Frk. Herrmann smukt og alvorligt om Glæden i Herren og Farerne ved at søge Verdens Glæde. Om Aftenen var der Kaffefest i Missionshuset, der var fyldt med taknemlige K.er og rare Bidragydere. Det blev en god og festlig Dag.

Hjemmet er smukt og hyggeligt udstyret, og der er gode, høje Værelser til Mødelokaler.

Maatte K. F. U. K. ved det nye Hjem faa Velsignelse til at naa endnu længere ud i sit Arbejde, saa mange af Byens unge Kvinder dér maa finde et Værn og en Hjælp, der kunde faa Evighedsbetydning.

Norges kristelige Ungdomsforbund.

Herr redaktør!

I anledning meddelelsen i „De Unges Blad" for 1. juni om vårt forbunds rådsmøte i Arendal 27.—28. februar vil jeg gjerne få meddele, at dette møte ikke var noget ekstraordinert. Rådsmøtene innen vårt forbund er nemlig lovfestet siden 1920. Da *landsmøtene* på grunn av de store avstande ikke holdes oftere enn hvert 3. år, og da der jo i løpet av 3 år kan melde sig mange vanskelige spørsmål, for hvis avgjørelse forbundsstyret nødig vil ta ansvaret alene, gikk man på landsmøtet i 1919 til oprettelse av rådsmøtene, som sammenkalles 1 gang årlig de år, det ikke er landsmøte. Rådsmøtet består av forbundsstyrets medlemmer, generalsekretæren og begge landssekretærene samt 1 repræsentant for hver av forbundets kretser. Derved blir *hele* forbundet med på avgjørelsene samtidig med at apparatet blir lett håndterlig. Deltagernes antall vil nemlig efter den nuværende ordning i højden bli 48.

Jeg kunde tenke mig, at De kanskje hadde interesse av disse oplysninger. Deres forbundne

Hans Sande.

K. F. U. M.s Soldatermission.

Adskillige Blade har i den sidste Tid omtalt K. F. U. M.s Soldatermission og meddelt, at denne i Aaret 1923 har haft 7 Mand i sin Tjeneste.

Dette kan være meget rigtigt, men trænger dog til nogle supplerende Oplysninger for at man skal kunne danne sig det rigtige Billede af K. F. U. M.s Soldatermission.

Sagen er nemlig den, at alene Soldaterhjemmet i Gothersgade 115, København, beskæftiger 7 Mand foruden en Del ulønnet Hjælpere.

Alt i alt har der i Aaret 1923 været ansat 20 Mand i de Hjem, som sorterer direkte under Landsudvalget for K. F. U. M.s Soldatermission. I Sommertiden har vi haft det største Antal.

Hjemmet i Gothersgade i København beskæftiger som Regel 7 Mand hele Aaret, idet der derfra gøres et Arbrjde paa Sygehusene, sørges for Afholdelse af Møder paa Forter og Kaserner, Gudstjenester i Sygehuskirken o. s. v.

Desuden har Landsudvalget 2 Mand i Haderslev, 1 Mand i Tønder og 1 Mand paa Jægersborg, som vi har haft hele Aaret.

Dette er kun hvad der sorterer direkte under Landsudvalget.

Dertil kommer de K. F. U. M.-Soldaterhjem i Provinsen, som ledes af en lokal Bestyrelse, nemlig Soldaterhjemmene i Aalborg, Aarhus, Randers, Fredericia, Holbæk, Ringsted, Roskilde, Slagelse, Sønderborg og Viborg.

Endelig er der Vordingborg, hvor Hjemmet indtil Foraaret 1924 lededes af en lokal Bestyrelse, men hvortil Landsudvalget har maattet sende en Mand, da den lokale Bestyrelse selv meddelte os, at den ikke magtede Opgaven.

I denne Sommer er der i de Hjem, som sorterer direkte under Landsudvalget, ansat 19 Mand, og mulig vi skal have flere, hvilket afhænger af hvormange Skydelejre der oprettes.

K. F. L. Nielsen,
Medlem af Landsudvalget for K. F. U. M.s Soldatermission.

Det nordiske Møde i Finland.

Vi har faaet Tilsagn om, at Deltagerne i Mødet i Tammerfors faar frit Pasvisum mod Fremvisning af Legitimationskortet. — Rabat paa Jernbanebilletterne i Finland gælder fra 26. Juli til 12. August.

ORDET FRIT

Det er vist næppe Fejghed.

Da jeg havde læst det Stykke i Nr. 11: „Er det Fejghed?", kom jeg til at tænke paa mig selv, da jeg var i 17—18 Aars Alderen; da sagde jeg heller ikke noget til vore Møder i K. F. U. M., men det var rigtignok ikke fordi, jeg ikke vilde være Jesus bekendt, som den ældre omtalte K. i Nr. 11 havde sagt. Jeg kan godt forstaa, at det var et haardt Slag for den unge K. i S. at høre det og at hun aldrig havde tænkt den Tanke! Nej, Grunden til Stilhed, tror jeg for det meste er Menneskefrygt? Man ligesom blues ved at lukke sin Mund op og hvorfor gør man det? Ja, jeg tror, at det er Satan, der er paa Spil. Han kan undertiden sige til os, naar vi sidder med noget paa Hjertet: Det har vist ingen Steder hjemme. Men saa har jeg ogsaa erfaret, at en anden lige kunde sige det samme, som jeg havde tænkt, om ikke med samme Ord. Lad os endelig passe paa dér. Hvis jeg nu ikke er rigtig paa det, vil jeg gerne bede, om en eller anden vil rette mig her i Bladet.

En M. i V.

Fejghed.

Hvordan i al Verden skal man forstaa dette — „At jeg har lidt svært ved at tale om det

dybeste og bedste i mig! — O, hvis Jesus havde haft svært ved det; hvad saa? Eller Disciplene, men nej, dengang havde de rigtignok ikke svært ved det, det vidner Bibelen jo tydeligt om. Aldrig i mine Dage har en K. vidnet for mig, trods det at jeg har gaaet til K.-Møder (uden at være Medlem) i et Par Aar, og i den Tid har jeg ønsket, at en K. vilde tale med mig om Jesus; men saa kan jeg forstaa, at K.erne hurtigt og let kan skyde sig ind under dette: „Jeg har svært ved at tale om det bedste og dybeste i mig".

Det er ganske vist sørgeligt, da jeg ikke har Mod til at gaa til nogen og spørge. Jeg beder hver Dag om, at Gud vil vise mig min Synd og gøre mig til et angrende Menneske, saa jeg kan blive omvendt, og at jeg, om jeg bliver omvendt, maa høre til dem, der skal tale om Jesus, om det saa skal ud gennem Sidebenene.

Maa jeg spørge jer, som er omvendte, hvad er I dog bange for? Selv om I saa ogsaa skulde faa et haanende Ord eller Smil; hvad saa, det koster jer da ikke Livet! Hvis det gjorde det, kunde jeg bedre forstaa det.

Jeg længes efter at leve anderledes, mit Liv nu er tomt, fryglelig tomt; jeg kender flere unge Piger, der har det som jeg; men vi kommer jo ikke videre ved at gaa og tale med hverandre.

Skulde det ske, at en K. skulde finde paa at tale til mig, er det ikke umuligt, at jeg vilde komme med et overbærende Smil, og mærker jeg saa, at det kan skræmme, ja, saa bliver jeg ærgerlig paa en saa forsagt Discipel, som tror, at Jesus netop er død for hende, og dog saa hurtigt taber Modet.

Jeg tror, der er mange, som har det som jeg: udvendigt haarde og kolde, indvendigt „tørstende efter levende Vandstrømme".

Vaagn op, og vidn! I, der ikke kan det — put I hellere Mærket i Skuffen til bedre Tider!

En „uomvendt" Abonnent.

Forbøn.

Vi har ikke alle faaet de samme Naadegaver, men vi kan alle være med i Forbønnens Tjeneste, den, som har saa rige Forjættelser og saa megen Velsignelse med sig. Vi er da sikkert i hver Forening nogle troende unge, men sikkert ogsaa nogle, som staar udenfor; hvad om vi nu hver især tog en af disse paa vort Hjerte, mon ikke der blev Velsignelse? Jo, sikkert i rigt Maal og langt videre, end vi turde haabe; tænk over det, hver troende ung. Ligeledes vil jeg gerne lægge Samfundsmøderne hen til alle de unge; disse Møder er ikke for de ældre alene, men for alle, som hører og vil høre Herren til, og hvorfor ikke netop de unge; vi gaar jo alle med Tanker, vi ikke kan magte. Men netop gennem disse Møder kommer der saa meget frem, som vi har Brug for i det daglige Liv, og som klargør mange af vore Tanker. Derfor, I unge, kom til Samfundsmøde saa ofte, I kan, og lad os løfte i Flok, ogsaa dér i Forbønnens Tjeneste.

Thora Jensen.

Kender du?

Kender du dette: gerne at ville rive dig løs, være fri,
og saa — alligevel — ikke ville drage Foden fra Syndens Sti?

Kender du dette: at græde i Smerte over dig selv og din Synd,
føle at netop dit eget Hjerte er fyldt af Fordærvelsens Dynd?

Kender du dette: at bøje dig stille i Støvet ved Frelserens Fod,
løfte dit Blik mod hans Aasyn det milde og tro paa Forsoningens Blod?

Kender du dette: at føle dig baaret op over Trængslen af Gud,
føle dig trøstet, trods det du er saaret af Syndpiles giftige Skud?

Michael Mikkelsen.

BOGANMELDELSER

Elisabeth Beskow: HANS MODERS GUD. Oversat af Gerda Mundt. 288 Sider. (De Unges Forlag). 4,75. En statelig Bog i Indhold og Udstyr af den i vide Kredse saa skattede svenske Forfatterinde, Runa. „Stilig" som svensk Aand, kulturbaaret, med fortrolig Kendskab ikke blot til Lægers og Hospitalers Verden, men til Mænds og Kvinders Sind og til en fin kristen Mors Sjæleliv. Den handler saavist ikke om lavede Spørgsmaal og skruede Tankegange, prædiker ikke og forsøger ikke at give Omvendelseshistorie et litterært Præg. Det er saa ægte en Bog, at den vil blive værdsat af ægte unge. Gammel Uret, der faar skæbnesvangre Følger, stejle, retlinjede Sind, som kun En kan bøje, en Kvinde som Vera, en Gentleman som Doktoren, en kristen som Farmor — det er Mennesker, virkelige Mennesker. Alt i alt en Bog, vi kan takke Gud for.

Carl Christensen.

Chr. Hansen: LIVETS ORD. (Frimodt). 1,50. Saa sandt det er M.s og K.s egentligste Opgave at føre de unge ind i Guds Ords Rigdom, saa deres Liv og Indhold vokser for dem fra Aar til Aar, saa sandt maa vi hilse med Glæde og Tak de Vejledninger, som rækkes os til Hjælp

i dette ingenlunde lette Arbejde. Der findes en saadan Vejledning til Forstaaelse af Apostlen Johannes' første Brev, udarbejdet i 12 Bibeltimer af Pastor Chr. Hansen, Holbæk. Den fører sin Læser ind i Johannes' dybe Tanker og gør derved et nøje Regnskab for det Haab, som lever i os. Den kræver, at Læseren skal arbejde med og gør jo derved vedkommende en stor Tjeneste.

Vilde man gennemgaa Johs. 1. Brev i sin Forening, har man her Hjælpen dertil.

Manon Jacobsen.

Vilh. Rasch. NAAR VEJRET BLÆSER. 3 Oplag. (Lohse). 80 Øre. Det er glædeligt, at disse friske Skildringer fra Livets Gennembrud i vestjyske Egne nu kommer i 3. Oplag. Den lille Bog er værd at læse, den stemmer Hjerterne til Tak.

Valentin Nielsen: R. HAROLD A. SCHOFIELD. (Lohse). 1,50. I denne Bog gives der os en kortfattet Skildring af den første Lægemissionær, der tillige var Forbereder af Frivilligbevægelsen i England og Forløberen for den berømte Syvstjerne fra Cambridge. Vi møder en højtbegavet og varmhjertet Personlighed, der gav sig helt til Herren, og vi hører om hans korte og velsignede Virksomhed i Kina. Han døde som en tro Tjener paa sin Post.

EN VIRKSOM MEDICIN

Illustreret af *Karl Rønning.*

EN rig Hollænder havde en eneste Datter, som han elskede overalt, men med Uforstand. Alt, hvad hun ønskede sig af Klæder, Smykker eller Fornøjelser, fik hun straks. Men hun selv var en visnende Blomst. Hun havde længe ikke været ude i Luften, fordi hun mente, at ethvert Lufttræk skadede hendes Helbred. I det højeste kørte hun i Middagsheden en lille Tur paa en halv Times Tid i en lukket Vogn. Hver Dag havde hun nye Klager, og hendes Sygdom antog bestandig nye Skikkelser. Det ene Lune jog det andet bort. Det, hun havde sat al sin Forhaabning til, og det, som udgjorde hendes eneste Glæde, faldt hende Dagen efter til Besvær. Hun tænkte paa Døden, talte ogsaa om den; men dog gruede hun for den. Mange Læger prøvede deres Kunst paa hende; men alt var forgæves. Hun hentæredes og gik hurtig Døden i Møde.

Nu boede der i Byen en Læge, som især havde sin Praksis blandt de Fattige og gik til disse med den mest ufortrødne Troskab. De Rige oversaa Manden, ja, talte endog foragteligt og bittert om ham, fordi han ofte med skarpe Ord havde fordømt deres letlevende Verdensliv.

Dog gik der stadig Ry af ham i Byen, der blev sagt, at han foreskrev Kure, som grænsede til det utroligste, og at han kunde helbrede der, hvor det ikke var lykkedes for nogen anden Læge. Da hans Navn blev nævnt for den bedrøvede Far, greb denne det straks som et frelsende Halmstraa og lod Mirakeldoktoren kalde. Han kom, saa' og hørte.

Endelig spurgte Faderen med bankende Hjerte: „Doktor, er det mulig, at De kan hjælpe?"

„Det haaber jeg med Guds Hjælp", svarede Lægen; „men De maa adlyde mig nøjagtigt".

„Hvad for en Kur vil De saa begynde paa?"

„De skal i Dag anskaffe en tarvelig Kjole til Deres Datter og en lignende Hat; jeg vil gaa ud med hende i Morgen", svarede Lægen.

Faderen slog Hænderne sammen og udbrød: „Gaa ud med hende?" Det er jo Aar og Dag siden, hun har været ude i Luften!"

„Hvis De ikke adlyder mig, kan jeg ikke hjælpe. I Morgen Kl. 10 er jeg her igen, men for sidste Gang, hvis De ikke vil efterkomme det, som jeg har forordnet". Dermed gik han. Lægens bestemte Optræden udøvede sin Magt over Faderen.

Det forlangte blev besørget. Og det nye og uvante virkede oplivende paa Datteren. Til den bestemte Tid sad hun og ventede iført en almindelig Dragt. Lægen tog hendes Arm og gik ud af Huset med hende. Faderen saa bekymret og urolig efter dem fra Vinduet. Da de var kommet udenfor, sagde Lægen:

„I Dag vil vi ikke gaa ret langt".

I den næste Gade gik han ind i et Hus. Gennem Forgaarden kom de ind paa en Gaardsplads, og derfra gik de i Halvmørket op paa anden Etage ind i en Families lille Lejlighed, hvor Fattigdom og Sygdom i lang Tid havde hersket. Moderen, som var Enke, laa farlig syg, Børnene stod omkring hende med blege og sygelige Ansigter, Fattigdom-

men stod tydeligt at læse overalt i Stuen. Doktoren forordnede, trøstede og gav af sine egne Midler. Hans Ledsagerinde, som aldrig i sit Liv havde set noget lignende, saa' til med store Øjne og et ømt Hjerte. Pludselig greb hun sin Ledsager i Armen, saa' paa ham med et frejdigt Blik og sagde:

„Jamen, Hr. Doktor, her maa min Fader jo dog kunne hjælpe!"

Og samtidig var der et Liv over det blussende Ansigt, som der længe ikke havde været, da Lægen svarede: „Ja, bed ham bare om det, men glem ikke, at der er en anden Hjælper, som er over Deres Fader! — Bed ogsaa ham om Hjælp!"

„Ja, men Hr. Doktor, her maa min Fader jo dog kunne hjælpe".

Dermed gik de igen ned ad Trappen, og Lægen sagde:

„Skal vi gaa endnu et Sted!"

„Ja", svarede hun, „jeg gaar med!"

Det var en anden Slags Nød og med et andet Udseende, som prægede Hjemmet, der slog den unge Pige i Møde, og den bankede igen paa hendes Hjerte. Efter at have været dér, bragte Lægen sin unge Patient hjem. Paa den ængstelige Faders Spørgsmaal om, hvor langt hun havde gaaet, og hvordan hun havde haft det, svarede hun næppe, men begyndte straks:

„Far, jeg har set stor Nød, og dér maa du hjælpe!"

Nu blev der en Fortællen, og da Faderen saa' dette Livstegn hos sit Barn, greb han glad i Lommen. Men Doktoren havde flere bestemte Fordringer. Han sagde til den Syge:

„Alt, hvad de Fattige skal have, maa De selv bringe dem! Pigen kan bære det; men De maa selv gaa med. De maa helst ikke give Penge, men Medicin, Klæder og Mad. De maa ikke forsyne en Familie med mere end til en Uge ad Gangen. Hver Gang De kommer, skal De læse en Salme, som De i Forvejen har valgt, med nøje Tanke paa den Syge".

Patienten opfyldte alle disse Betingelser med ivrig Strenghed. — Hendes Hjerte kom i Bevægelse, hun havde atter Interesse for noget; hun lærte at elske, bede og glæde sig. Hun gik sine egne Veje, og Doktoren førte hende paa andre Veje — i al Slags Vejr. Hendes almindelige Dragt blev hende til en Helbredelsens Klædning. Saaledes havde Lægehjælpen i Ordets egentlige Betydning slaaet an. Den Syge blev først Sygeplejerske og siden en from og dygtig Husmoder, som hele sit Liv igennem med Glæde gik op ad de smalle Trapper og besøgte de Fattige. Hun plejede at sige:

„Hos de Fattige blev jeg helbredet paa Sjæl og Legeme, derfor vil jeg ogsaa til mit Livs Ende bære Takofret til dem!"

Ja, siger du, det var et godt Middel for den unge Dame. Men er der ikke ogsaa nogle af dem, som læser dette, som burde prøve denne Medicin?

Mange unge Mennesker driver deres Ungdomstid hen i unyttig Tidsfordriv, med nervepirrende Læsning, med Drømmerier og Adspredelser af tvivlsom Art.

— — —

Ogsaa blandt kristen Ungdom sniger noget lignende sig let ind. Følgen er Slaphed, Interesseløshed, Misfornøjelse og Sladrelyst.

Se dog, unge Ven, Opgaven ligger for dig! Der vrimler af Arbejde at udføre for Herren. Bøj dig i Støvet for ham og modtag Kraft og Naade til at gøre Tjeneste for ham. Men husk, det er Ydmyghedens Vej! Ikke for at blive stor. Nej, for Jesu Skyld, for at ære ham. Det er Lykke!

REGNSKAB FOR K. F. U. M. OG K. F. U. K. I DANMARK

FOR AARET 1923

Gevinst- og Tabs-Konto pr. 31. December 1923.

UDGIFTER			INDTÆGTER		
Lønninger og Dyrtidstillæg	166336,71		Gaver (Paaskekollekten 68108,42)		142055,84
Rejseudgifter	19078,37		Aarsbidrag K. F. U. M.	23536,25	
Leje af Mødelokaler & Bekendtgørelser	1775,19		do. K. F. U. K.	30728,37	
Fællesbest., Komitémøder, Husmoderm., Sommerl.	5383,01				54264,62
Kontorerne (Husleje, Lys, Brændsel m. m.)	9042,33		Bedeugens Kollekt fra K. F. U. M.		1917,03
Ombygning af Kontorerne	1209,08		Indvundne Renter		1275,27
Porto	8150,38		Tilskud fra Kirkelig Forening f. I. M. (til Soldaterarb.)	3000,00	
Tryksager	968,14		Tilskud fra K. F. U. M.s Centralf., Kbhvn. (til Dr. Karl Fries' Løn	500,00	
Forsikringer	719,11				3500,00
Nyanskaffelser af Inventar	2640,55		De Unges Blad	18963,59	
Afskrivning 20 pCt. af Inventar	2009,60		Ungdomsarbejderen	769,24	
Landsmødets Underskud.	1182,50		Emblemer	12926,79	
Pörtschachudstillingen	1239,25		Overført fra De Unges Forlag	5000,00	
K.F.U.M.s Verdenskomité: (Aarsbidrag og Tilskud til Dr. Karl Fries)	5958,47				37659,62
Adresse til Kongens og Dronningens Sølvbr.	500,00		Underskud		367,91
Tegning til Jernbaneplakater, Bøger m. m.	251,60				
Revision af Regnskabet 1922	200,00				
Forskelligt	346,00				
		226990,29			
Forskellige Tilskud:					
K.F.U.M.s Soldatermission	6000,00				
— Mission bl. Arbejdere	1500,00				
Haslev udv. Højskole	3000,00				
Ungdomsarbejdet i Sydslesvig	1000,00				
Missionen bl. kv. Arbejdere	500,00				
Arbejdet bl. Færinger i København. K. F. U. M.s Idrætsforb., Kristeligt Pressebur., Sømandsbiblioteket m. m.	2050,00				
		14050,00			
		241.040,29			241.040,29

Status den 1. Januar 1924.

AKTIVER			PASSIVER		
Emblemer		3260,35	Formue d. 1. Jan. 1923	15648,77	
Inventar pr. 1. Jan. 1923	10048,00		Forbrugt i Aaret 1923	367,91	
÷ Afskrivning 20 pCt.	2009,60				15280,86
		8038,40			
Indestaaende i Banken		1680,81			
Udestaaende Fordringer		2301,30			
		15.280,86			15.280,86

K. F. U. M. og K. F. U. K.s Kassererkontor, Aarhus, i Marts 1924. *Signe Frandsen.*

Det attesteres, at nærværende Regnskabsafslutning er overensstemmende med de reviderede Bøger og Bilag.

Aarhus, i Marts 1924. *O. Høilund Carlsen,*
Revisor, aut. af Justitsministeriet.

Kursus til Studentereksamen

1- og 2-aarige Dag- og Aftenhold begynder den 19. August.

Alle tre Linier.

mag. scient. Vald. Andersen — cand. mag. Carsten Høeg — cand. mag. O. Jonsen — mag. scient. D. Müller — cand. mag. Sv. Norrild — mag. art. Reidar Tvermoes — cand. mag. Olaf Waage.

Indmeldelse modtages og alle Oplysninger gives. **Skindergade 19III, K** (daglig 3—4). Prospekt tilsendes paa Forlangende.

SOMMERENS UNGDOMSMØDER

3. Kreds.

Den 6. Juli i **Hundested.** Kl. 2 Altergangsgudstjeneste ved Pastor Stenfeldt-Mathiasen. Kl 5 Pastor Westrup og Lærer Larsen, Alume.

Den 20 Juli i **Jægerspris.** Kl. 3 Pastor Agersted og Missionær Frederiksen, Jyderup. Kl. 6 Sekretær Johannes Rasmussen og Pastor Rohleder.

P. B. V.: **Harald Rohleder.**

Haderslev- og Gram-Kredsen.

6. Juli Kl. 3½ paa Jels Voldsted taler Biskop Olesen og Pastor Kr. Jensen. K. F. U. M. og K. F. U. K i Kredsene indbydes til at holde deres Sommerudflugt til dette Møde.

H. Kildeby. Carljohan Jacobsen.

Borgvoldmødet

afholdes, vil Gud, i Viborg den 6. Juli. Kl. 10 Gudstjeneste i Domkirken ved Biskop Gøtzsche. Kl. 3 Møde paa Borgvold ved Missionær Holl fra Indien og Pastor Krohn, Thostrup. Kl. 7 Slutningsmøde i Søndre Sogns Kirke og Hans Tavsens Hus ved Torsk. Talere. P. K. V.: **J. Søndergaard-Jensen.**

Skjern-Kredsen.

Søndag den 13. Juli i **Skjern.** Kl. 3 Friluftsmøde i Præstegaardshaven. Tømmerhandler Nielsen, Gørding, og Missionær Jørgensen, Indien, taler. Kl. 7½ Gudstjeneste i Kirken. Missionær Jørgensen prædiker. Altergang. Skriftemaalet Kl. 7. Kirkesalmebogen og Indre Missions Sangbog benyttes.

M. J. Knudsen.

Kongebromødet.

Søndag den 6. Juli. Kl. 10 Gudstjeneste i Middelfart Kirke. Generalsekretær Olaf Jessen. Kl. 2 Møde i Skoven. Johs. Rasmussen, Kina. Kl. 5 Pastor C. F. Hansen, Assens.

Johs. Larsen.

Bornholmskredsen.

13. Juli: Bolderis, Klemensker.
20. Juli: Helligdommen, Rø.
27. Juli: Svaneke Lystskov.
3 August: Vestermarie Præstegaardsskov.
10. August: Onsbæk ved Rønne.
24. August: Allinge Lystanlæg.

Talere: Kredssekretæren og saa vidt mulig Sognepræsten. Bogsalg ved hvert Møde.

Kredsbestyrelsen.

Tommerup.

Søndag den 27. Juli. Gudstjeneste Kl. 10. Missionær, Pastor Holl, Indien. Møder i **Højskolens Have** eller Gymnastiksal. Kl. 4 Forstander Sandbæk og Sekretær Peter Poulsen, Brendstrup. Kl. 7 Pastor Holl taler og Sognepræsten slutter. — Bøger fra De Unges Forlag forhandles. Restauration paa Afholdshjemmet.

Nordvendsyssel.

Det aarlige Ungdomsmøde i **Tolne Skov** afholdes Torsdag den 17. Juli. Kl. 10½ Andagt ved Pastor Larsen, Tolne. Kl. 11 taler Sekretær Kylling, Flensborg. Kl. 2 taler Sekretær Kylling om sit Arbejde blandt Danske syd for Grænsen, og Pastor Thorsen, Læsø.

Vejle-Kredsen.

Søndag d. 6. Juli i **Jelling.** Kl. 2 taler Pastor Buch, Ejby. Kl. 4½ taler Forstander Dam, Børkop.

Kredsbestyrelsen.

25. Kreds.

I **Holstebro** Søndag d. 6. Juli. Kl. 10 Gudstjeneste i Kirken ved Pastor Kildeby, Hoptrup. Kl. 2½ Forhandlingsmøde i Missionshuset, indledet af Sekretær Brodersen, Skjern. Emne: „Udholdenhed" (Gal. 6, 9). Kl. 7½ Friluftsmøde i Forhaven til Kirkegaarden. Pastor Kildeby og Sekretær Brodersen taler. Kirkesalmebogen og De Unges Sangbog benyttes.

Hobro og Omegn.

Alle Reparationer udføres.

Køb Deres Uhre, Briller, Guld- og Sølvvarer, Fest- og Brudegaver hos

H. E. THEILGAARD

Uhrmager og Guldsmed,

Adelgade 24 — Hobro — Telf. 154

Løgumgaard Kursus

pr. Løgumkloster

(Indre Missions Kostskole)

optager nye Elever efter Sommerferien (1. September). Til **Præliminæreksamen** optages Elever uden Forkundskaber. Paa Artiumskursus optages Elever, som har bestaaet Mellemskole-, Real- eller Præliminæreksamen, til Forberedelse til **Studentereksamen** (ny-sproglig). Kort Læsetid. Understøttelse kan søges. Nærmere ved Henvendelse til **Harbo Andersen,** Forstander.

K. F. U. M.s Seminarium.

Ny Forberedelsesklasse begynder 1. Septbr. Indmeldelser modtages af

Forstander **Alfr. Christiansen,**
Falkonérallé 26 B, København F.

Komoder.

15 mahognimalede Komoder er til Salg à 50 Kr. pr. Stk. leveret paa Seden St.

Lærlingehjemmet, Seden St.

Martha Sahl's Fagskole for Husholdning,

Helenevej 1 A, København V. Statsanerkendt. **Dag- og Aftenkursus beg. til September. Elever optages med og uden Pension. Program sendes.**

Isenkram.

Til større, gammel, i god Drift værende Forretning i København (Køkkenudstyr, Glas, Porcelæn etc.), hvis Ejer paa Grund af Alder ønsker at trække sig tilbage, søges en Bestyrer eller Associe. Der ønskes en faguddannet, initiativrig flittig, troende Mand, som er i Besiddelse af Dygtighed til ikke blot at holde Forretningen paa dens nuværende Stade, men ogsaa til at føre den videre frem. For en saadan Mand vil det være en udmærket Fremtidsstilling, og hvis han disponerer over Kapital, vil han kunne blive Associe i Forretningen.

Billet med Fotografi, Referencer, udførlige Oplysninger modtager Bladet under Mærket **„Isenkram 17“.**

Brevaften.

Brørup K. F. U. M. holder Brevaften den 15. Juli. Adr.: Hans P. Høher, „Dalgaard“ pr. Holsted.

Nyborg K. F. U. K. holder Brevaften Onsdag d. 23. Juli. Adr.: Marie Mogensen, Nørregade 32.

Indre Missions Artiums- og Præliminærkursus, Rønde,

(statsanerkendt)

forbereder paa kort Tid til Præliminær- og Studentereksamen. Nye Elever optages efter Sommerferien (18. August). — Nærmere ved

K. Nerskind, Forstander.

Kursus i Kjole- og Linnedsyning til eget Brug.

Elever antages først i hver Maaned. Pensionat for tilrejsende Elever. Nærmere ved Henvendelse.

Regine Enghoff, Avnbøl ved Sønderborg.

Midtfyns Fagskole

for **Kjole- og Linnedsyning** begynder 1—2 Maaneders Kursus først i hver Maaned. Eleven syr til sig selv og faar grundig Undervisning i Tilskæring og Syning. Skoleplan og andre Oplysninger sendes. Tilrejsende Elever kan bo paa Skolen.

Marie Sørensen,
Ringe.

Haslev Orgelfabrik,

Telefon 405. — Privat Tlf. 398.
Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).
Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.
Gode Afbetalingsvilkaar.
10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.
— Planer til billige Priser. —

Da der stadig spørges

efter mit for længe siden averterede Spisestuesæt, tilbyder jeg et Sæt paa svært, godt, mørk eller lysegraa Hørlærred portofrit sendt for 11 Kr. Let, meget smuk, Venetiansk eller Rosenmønster. Sættet bestaar af 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude, almindelig Størrelse. Syes med graa-sort-hvid. Garn (D. M. C.) til Sættet 5,00—5,50 ekstra. Paabegyndt 1 Kr. — Ved Utilfredshed Pengene tilbage. Benyt dette billige Tilbud straks.

M. Madsens Broderifabrik, Give.

Damer lærer at sy og tilskære

Kjoler, Kostumer og Børnedragter.
Tilskærerskolen,
Nørrebrogade 26 — København.
Dagmar Mikkelsen.

Husmoder søges.

K. F. U. M. i Ordrup, Charlottenlund, søger en Husmoder til 1. August. Gennemsnitlig 25 Pensionærer. Ansøgninger med Anbefalinger eller Referencer udbedes til Grosserer **N. Hirslund**, Trunnevangen 3, Charlottenlund.

Kolonien Filadelfia

søger unge, dannede Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.

Henvendelse til Forstanderinden, Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

Medhjælperinde.

Til Raagelund Børnehjem søges en troende ung Pige, som vil hjælpe med almindelig Husgerning og Afløsning.

H. Høper,
„Raagelund“ pr. Marslev, Fyn.

Medhjælper.

En troende, mindst 24 Aar, alsidig uddannet Mand med Kendskab til alm. Køkkengartneri og Husflid — ugift — kan faa Plads fra 1. August paa **Opdragelseshjemmet Seden Enggaard** pr. Seden St.

K. F. U. M.-Husmoder.

Til 1. November søger K. F. U. M. i Viborg en ikke for ung, troende Kvinde til at varetage Husmodergerningen. Ansøgning med fornødne Oplysninger og Anbefalinger sendes snarest til Formanden: Bagermester **N. Chr. Støttrup,** L. Sct. Hansgade 11. Viborg.

Ung Pige

— 16—18 Aar — søges til 1. Juli eller senere. Ingen Malkning eller Spandevask. Billet, mrkt. **„Gaard i Thy“,** modtager Bladets Kontor.

En flink Pige

kan faa en god Plads straks.

Rudolph Hansen, Præstø.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

15. JULI
1 9 2 4

42. AARGANG
NUMMER 14-15

Fra K. F. U. K.s Landsledermøde paa »Nyborg Strand«.

7 Bøger
° à 2,50 °

Dem Pladsen i Ferie-Kufferten

som optages af en god Bog, er vel anvendt. Vi nævner nedenfor en Række nyere Bøger, som baade er berigende og underholdende.

OLAF JESSEN: **Det koster ej for megen Strid —,** en Barndoms- og Ungdomshistorie. Pris 2,50.

H. A. VACHELL: **Skolen paa Højen,** en Roman om Venskab. 2,50, ib. 4,50.

PETER POULSEN: **Til Kamp, til Kamp —,** en sønderjysk Soldats Oplevelser under Verdenskrigen. Med Billeder. Pris 2,50.

MARSHALL BROOMHALL: **General Feng,** en Jesu Kristi Stridsmand. Med Billeder. Pris 2,50.

MADS NIELSEN: **Breve fra Grøftekanten.** 2,50, ib. 5,50.

VILLADS CHRISTENSEN: **Vejen til personlig Kristendom.** Pris 2,50.

ELSA BLOMQVIST: **Rigmor,** en Fortælling for unge Piger. 2,50, ib. 4,50.

De sidste Nyheder er —

E. MELANDER: **Mine Bekendte og jeg selv.** 3,00, ib. 5,50.

JOHN R. MOTT: **Kristus og vor Tids unge Mænd.** 3,00, ib. 5,50.

ELISABETH BESKOW: **Hans Moders Gud,** Roman. 4,75, ib. 7,75.

•

DE UNGES FORLAG - AARHUS

100 nye Abonnenter kan endnu faa Bladet fra og med 15. April og Aaret ud ved at indsende 3,00 med Bestilling paa en Giroblanket til Ekspeditionen, som har Postkonto 7332, eller ved at bestille Bladet hos en af vore Abonnentsamlere.

DE·UNGES·BLAD

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 14-15 15. JULI 1924 42. Aargang

DER ER EN AGER

Tekst af *Mads Nielsen.* Melodi af Lærer *M. K. Mikaelsen,* Bylderup, Bov. Harmonisering af Organist *Aagaard,* Ryslinge.

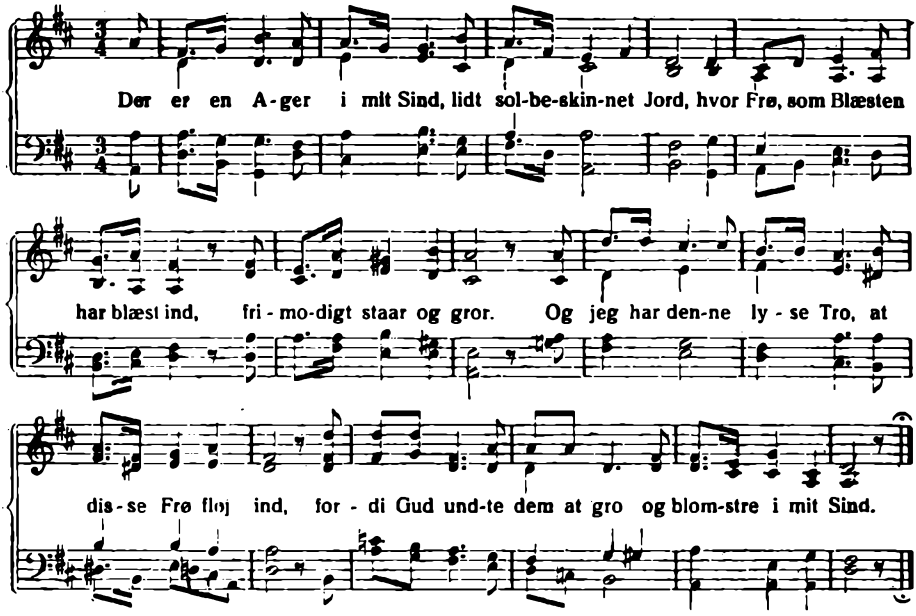

Tilgiv mig, ramme Alvorsmand,
som dømmer Blomster haardt
og tegner op vort Sommerland
i strengt korrekte Kort.
Tilgiv mig, alle dystre Mænd,
jeg kan ej gøre for,
at jeg blev Siger Gladensvend
og tror paa Fadervor.

Ja tror, at alt er rent og godt,
naar Gud er med deri,
selv det, som Verden kalder smaat,
har Evigheds Værdi.
— O Gud, i dig er Glæden gemt.
Du værner ogsaa min,
thi glad jeg tror, du selv har stemt
mit Væsens Violin.

MEDDELELSER

☛ *Næste Nr. udkommer den 15. August.*

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *København, Hovedforeningen:* Fuldmægtig, cand. jur. Louis Petersen, Humlebækgade 5, København L. *Gjerlev:* Lærer J. H. Mulvad, Blenstrup pr. Gjerlev.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Skals:* Fru Kirstine Dahl, Adr. Murermester H. P. Dahl, Skals. *Sandby:* Midlert. Frk. Anna Larsen, Adr. Agent Larsen, Sandby pr. Sandby. *Billund:* Lærerinde Frk. Nielsen, Billund Skole.

SEKRETÆR THORLØ, AARHUS, er fra 1. November ansat som Lærer paa Haslev Højskole. Han faar Lejlighed paa selve Skolen, da baade han og hans Hustru skal være Davidsens en Hjælp ogsaa udenfor Timerne.

K. F. U. M. & K. F. U. K. I DANMARK har Giro-Konto 7332. Naar Penge indsendes, bedes altid bemærket paa Kuponen, hvad Beløbet er til.

LIVET UNDER GUDS VELSIGNELSE

Af *Karen Ræder.*

HVOR ofte er „den apostoliske Velsignelse" — 2. Kor. 13, 13 — ikke blevet lyst over vore bøjede Hoveder; hvor ofte har vi ikke afsluttet et Møde ved sammen at synge den!

Men ak, mange Gange gik Velsignelsen sporløst hen over os, mange Gange sang vi den med vore Læber uden at tilegne os den med Hjertet! Thi selv det dybeste og bedste kan ved Gentagelsen miste sin Kraft og blive en tom Vane.

Lad os prøve at lytte til den gamle Velsignelse, saa den bliver ny for os, lad os tilegne os den i Dag og hver Dag, saa den lyser over os hele Livet igennem.

„Fader, Søn og Hellig Aand", siger vi gerne, naar vi nævner „Guds fulde Navn". Paulus nævner det i en anden Rækkefølge. Først: *Vor Herres Jesu Kristi Naade* —. Han tænker vel paa Jesu Ord: „Der kommer ingen til Faderen uden ved mig", tænkte paa sin egen Oplevelse paa Vejen til Damaskus, da Jesus standsede ham, og han tog imod Jesu Naade og derigennem lærte Faderens Kærlighed at kende.

Ogsaa for hver af os gaar Vejen til Guds Faderkærlighed gennem Frelserens Naade. Hvordan vi end oplevede det — var det ikke dette, som skete, at vi fik Brug for en Frelser, at vi fik at se, hvor vi trængte til ham? Vel er det ikke vor Anger, som aabner „Naadens Dør", men sikkert er det, at der hverken er Brug for eller Rum til Vor Herres Jesu Kristi Naade i et Hjerte, som ikke ser sin Synd — sin Afmagt og Forsømmelse, sin Mangel paa Tro og Kærlighed.

Og saaledes vedbliver det at være hver Dag. Hvis vi i vort daglige Liv mærker alt for lidt til Velsignelsens Virkelighed — jeg er vis paa, at det er, fordi vi ikke har Brug for den, fordi vi er selvretfærdige og selvtilfredse. Naar vi angrer vore Skødesynder, naar vi bliver rigtig smaa i egne Tanker, saa gaar Velsignelsen i Opfyldelse over os: Vor Herres Jesu Kristi Naade er med os hver Dag, hele Livet igennem.

Guds Kærlighed — hvor er det let at tro paa den, hvor er det trygt og godt at leve i den, naar man har faaet Brug for og har taget imod Naaden og alt er lyst og lykkeligt. Men hvem af os kender ikke til, at Guds Kærlighed bliver borte for os? Det sker vel især, naar vi ser paa Lidelserne og paa Uretfærdigheden her i Verden, paa Synden og paa Døden. Vi forstaar ikke, at alt dette kan forenes med en almægtig Guds Kærlighed. Naar vi ser Mennesker, der gerne vil arbejde, sulte og lide Nød, naar vi ser uskyldige Børn blive mishandlede eller ført ud i Synd, naar vi ser „uundværlige" Arbejdere i Guds Rige rives bort af Døden midt i en blomstrende Virksomhed, saa Arbejdet trues med Sammenbrud, da spørger vi: Hvor er Guds Kærlighed? Og vi faar ikke altid Svar hernede. Men har vi oplevet Guds Kærligheds Rigdom, saa

bøjer vi os for ham i Tillid og Tro, ogsaa naar han tugter os, eller naar vi ikke forstaar hans Vilje. Velsignelsen gaar i Opfyldelse over os: Guds Kærlighed er med os hver Dag, hele Livet igennem.

Den Hellig Aands Samfund — Kristendommens dybeste og inderste Hemmelighed, at Gud bor ved Troen i vore Hjerter! Dette vidunderlige, at vor Gud ikke er i Himlen, i Kirken, i Forsamlingen, i Bibelen, i Nadveren, eller ikke blot der, men han er hos os, ja, i os; „vort Hjerte er blevet Guds hellige Bo".

Da Jesus tog Afsked med sine Venner, da han forlod dem, saa de aldrig mere skulde se hans Ansigt, da lovede han dem, at han vilde være med dem alle Dage indtil Verdens Ende. Og han holdt Ord. Selv hans ringeste og svageste lille Tjener oplever, at Velsignelsen gaar i Opfyldelse, at den Hellig Aands Samfund er med os hver Dag, hele Livet igennem.

K. F. U. K.s LANDSLEDERMØDE PAA „NYBORG STRAND"

10.—12. JUNI 1924

Torsdag den 12. Juni

holdt Fru Pastorinde *Gøtzsche* Bibeltime over Emnet: *„Vaager"*.

Jesus siger saa ofte: „Vaager", og han har Ret til at sige det, for Jesus vaagede selv, og han vaager endnu over os. — Tekst: Luc. 12, 35 og 42-43; Math. 24, 44; Marc. 13, 33. Jesus siger: Salige er de Tjenere, som deres Herre finder saaledes, naar han kommer". Salig er mere end lykkelig, for det er noget gudgivet. Betingelsen for at være salig er altsaa at være vaagen og ventende, vaagen og handlende, vaagen og virkende i den Gerning, som Herren har betroet os. At være Leder er at være den, der gaar foran. — Man kan blive Vejleder, men man kan ogsaa blive Vildleder. En K.-Leder skal være Vejleder, og derfor maa hun selv være paa Vejen fremad i Herrens Fodspor. En Leder maa være tro og forstandig i sin Vagt, (man kan ogsaa være tro og uforstandig), være vaagen indadtil over for sig selv og vaagen udadtil over for dem, hun er sat til at hjælpe. — Ordet trofast er sammensat af tro og fast. Har man Kærligheden fra Jesus, tager man fast men ikke haardt paa dem, som er een betroet. — Børn og unge føler sig trygge under en vaagen, forstandig og trofast Leder. — Kun den, der helliger sig selv indadtil — Aab. 3, 2 — kan være til Gavn udadtil. — Gud har sat os til at være Lysbærere her i Verden. — Hvordan holder vi os vaagne? Ved at bede om den Helligaand. Helligaanden er den vaagende Nat og Dag, og den vil fylde vore Hjerter med Glæde. Salige ere de Tjenere, som Herren finder vaagne, ventende, arbejdende, tro og forstandige, naar han kommer.

Efter en Pause indledede Pastor *Gunner Engberg* en Forhandling, hvoraf her kun gengives Hovedpunkterne:

„At finde og at opdrage Ledere".

A. Hvordan finder man Ledere?

Ved at bede om dem bestandig. Ved altid at tænke paa dem. (Newton sagde: „Jeg gjorde mine Opfindelser ved altid at tænke paa dem"). Ved at gaa til Ungdomsafdelingerne. Ved at den rigtige Aand er i vort Arbejde.

B. Hvordan opdrager man Ledere?

Ved at lede. (Eksemplets Magt er stor. Efterligning har en utrolig Magt, og det gør ikke noget, vi efterligner, naar det blot er noget godt, og vi bare ikke efterligner med Vilje). *Den rigtige Leder* er 1) en, der kan gøre det hele selv og ikke holder sig for god til selv det ubetydeligste Arbejde, 2) en, der i Almindelighed kan lade de andre gøre det, 3) en, der selv bestandig vil lære. Ved at gøre noget ekstra for de bedste (Jesus fandt 12 frem af Skarerne). Ved at give dem Opgaver (i Praksis læres Praksis). Ved at holde sig paa Siden af dem i deres Begynderforsøg (baade med Rettelse og Opmuntring).

Den følgende Forhandling lededes af Professorinde *Torm*.

Eftermiddagen var helliget

Hedningemissionen,

og det var, som om Indien og Kina rykkede Danmark saa nær i disse Eftermiddagstimer.

Comtesse *Knuth* aflagde Aarsberetning for Missionskomitéen og fortalte om Frk. Ida Jensens, Frk. Barfods og Frk. Birthe Nørgaards gode og trofaste Arbejde i 1923. Da baade Frk. Jensen og Frk. Barfod ved Sygdom var forhindret i at deltage i Mødet, sattes paa Initiativ af Frk. Friis, Haderslev, en Indsamling i Gang til Afsendelse af Telegrammer til vore to Sekretærer. Et godt Bevis paa, at Forslaget fandt Genklang, var, at „Overskudet" fra de to Telegrammer blev over 100 Kr.

I de første fem Maaneder af 1924 er indkommen 41,598 Kr. mod 33,480 Kr. i samme Tidsrum i Fjor, hvilket jo er en glædelig Fremgang; men Opgaverne vokser ogsaa Aar for Aar. I Fjor var Maalet 130,000 Kr. — i Aar vil det blive betydeligt højere.

Bestyrelsesvalg. Genvalgt blev Fru Ellen Gøtzsche og Frk. Birthe Nørgaard. Nyvalgt blev Frk. Mariane Nielsen, Esbjerg, da Frk. Ida Jensen ønskede at give Plads for en anden i Bestyrelsen, fordi Frk. Jensen som Sekretær er selvskreven til Bestyrelsesmøderne.

Søster *Inger Isaksen* og Fru *Berg* fortalte med stor Kærlighed om Arbejdet paa vor indiske Missionsmark — baade i Byerne og i Landdistrikterne.

Vore tre nye Udsendinge: Frknr. Holbæk, Holm og Norrup, fik vi Lov at hilse paa og sige Farvel til, og saa sluttede Eftermiddagen med

Bedemøde,

ledet af Frk. Pallesen, som læste Aab. 7, 9-17 og særlig understregede, at Tjenesten skal vare evig. Den frelste tjener Gud Dag og Nat, og der hjemmme er Tjenesten uden Synd og uden Byrde.

Tilsidst sang vi staaende første Vers af „Den store, hvide Flok".

Ved det festlige Samvær

omkring Kaffebordene om Aftenen vekslede Taler og Sang, Alvor og Gammen, og Telegrammer fra Foreninger og private Venner blev oplæste, men om alt dette gælder — som forøvrigt altid om et Nyborgmøde —: „det kan ikke beskrives — det maa opleves".

Frk. *Ræder* sluttede Aftenen med nogle faa Ord og Bøn, vi sang „Brødre og Søstre", og saa var K. F. U. K.s 18. Landsledermøde forbi.

„Mødes og skilles er Livets Gang;
men skilles og mødes er Haabets Sang".

Ja, Gudskelov. *Deltager.*

TO UNGDOMSSKIKKELSER

ERNST WURCHE — FRED AAMUNDSEN

Af *O. Just Pedersen.*

PAA eet Punkt er der imidlertid en stor Forskel i disse to unge Menneskers Tankeliv; som det vel allerede er fremgaaet af det her fortalte, var E. W. en dygtig Officer, en tapper Soldat af den Type, der med aaben Pande „gik i Døden for sit Land", fordi han troede paa dets Sag og dets Ret. Og lad os, der har haft Krigen paa Afstand, takke Gud derfor, men ikke dømme *de* unge tyske Soldater, der greb til Vaaben for en, som det synes os, uretfærdig Sag; vi kender ikke Hjertets Tanker og ikke de dybe Aarsager til, at vort Naboriges unge Mænd flokkedes under Fanerne i Krigens første Aar. Om *vi* var opvoksede under lignende Forhold — hvad havde *vi* da mon gjort? Hver prøve sig selv, før han dømmer.

Anderledes var det med Fred Aamundsens Syn paa Krigen og Værnepligten.

Og hvor er det *godt* at møde et saadant Syn hos en af vort Lands bedste unge Mænd, der tilvisse er opvokset i Kredse, hvor „Hurra og Halleluja" ikke er ukendte Sammenstillinger! Hvor er det godt — og hvor er det betegnende for *Storheden* i Fred Aamundsens Karakter, at han kunde sige disse Ord højt og tydeligt: „Er Værdien af mit Fædreland, denne Sum af aandelige og materielle Goder, virkelig saa stor for mig, at jeg har Lov at berøve *eet eneste* Menneske — et Menneske med alle dets Muligheder i Guds Øjne — dets kære? Har jeg for at beholde mit Fædreland Lov at gøre en andens Kæreste, Søn eller Fader noget? — Nej! — Saa mener jeg, at det er konsekvent for et troende Menneske at tage den Straf, der følger med at være Militærnægter".

Den Ungdomsbevægelse, der tæller saadanne Mænd med saadanne modige, selvstændige, klare Tanker indenfor sine Rækker, den har man Lov at ønske: Til Lykke! Og saa kan vi — for *det menneskeliges* Skyld gerne tage Fr. Aa.s Tilføjelse til ovenstaaende Ord med: „Hvis der kom Krig her, er jeg nu ikke sikker paa, at jeg ikke selv i Begejstring kunde gaa hen og melde mig frivilligt*); men rent nøgternt betragtet mener jeg, at *det andet er rigtigt!*"

Til Slut kun dette: Disse to unge *var kristne* — og de døde deres tidlige og vemodige Død som kristne.

Om Fred Aamundsens Dødsleje og sidste Timer skriver Louis Petersen: „Hele Søndag Formiddag laa han stille — vinkede mig en Gang hen til sig og hviskede: „Nu har jeg stridt den gode Strid, fuldkommet Løbet og bevaret Troen". Paa mit Svar: „Ja, nu er De snart hjemme", jublede han: „Ja". . . . . Saa sagde han kun ganske faa Ord — de sidste til sin egen Mor, sov det meste af Natten og hele Mandagen med en ubeskrivelig Fred over sig til det sidste. Hans Forældre, Frk. E. og jeg var hos ham, da han døde Mandag Aften lidt før 10. Det var det ejendommeligste og et af de skønneste Dødslejer, vi har set".

Fik Fred Aamundsen saaledes en stille Død, hvor hans kære stod ved hans Leje og holdt hans Hænder og lukkede hans Øjne, saa fik Ernst Wurche Soldatens ensomme Død — langt fra Slægt og fjernet fra Venner. Om det sidste Møde med Vennen skriver Walter Flex:

„Paa Vejen ind til Zalje saa jeg Vennen endnu en Gang. Vi talte længe sammen, og han fortalte mig, at han om Natten skulde have Feltvagt i Posiminicze. „Kommer De derover?" „Skade, det kan jeg ikke — jeg skal selv have Vagt!" „Ja, saa — men det er kedeligt!" Jeg tog hans Haand og sprang over Grøften til mine Folk: „Gevær i Haand!" — og marscherede bort i Spidsen af en lille Trop, medens Resten af Styrken fulgte efter i kort Afstand. Under det høje, sorte Kors ved Vejen til Zalje stod min Vens høje, slanke Skikkelse. „Paa Gensyn!" raabte jeg. Han stod stille under Korset og førte tavs Haanden til Hjelmens Rand . . ."

*) Det var det, Ernst Wurche gjorde!

Saa fortæller Walter videre, hvorledes han ud paa Natten gennem Felttelefonen faar Budskabet om Vennens Død; han fik Tilladelse til om Morgenen at tage til Posiminicze og overvære Begravelsen. Dér fik han at vide, hvorledes Vennen døde: „Wurche var gaaet alene ud for at spejde efter Fjenden — og saa havde en Kugle truffet ham. Folkene bar ham i Sikkerhed. En af dem spurgte: „Hvordan gaar det, Hr. Løjtnant?" Og han svarede stille: „Godt, ganske godt". Paa Minutter efter døde han uden at klage.

„Længe stod jeg ved hans sidste Leje. Saa gravede vi hans Grav. Smykkede den med Gran og mange Blomster. I hans Hænder — de Hænder, der saa gerne legede med Blomster — lagde vi en Buket gule Solblomster. Jeg knælede ved hans Leje og saa atter og atter paa hans unge Ansigt. Et af hans Yndlingsord faldt mig i Tankerne — de Ord hos Profeten Jeremias: Jeg bliver hos dig, siger Herren, jeg vil hjælpe dig! — Og jeg, som klagede over, at han var død venneløs —!

Saa bad jeg over den aabne Grav Fadervor og paakastede den første Haandfuld Jord, den anden paakastede hans Oppasser, den tredie en af hans Folk. Derefter blev Graven fyldt med Jord, et Kors sat paa Højen blandt nogle Solblomster. Paa Korset staar: Løjtnant Wurche, I. R. 138, død for Fædrelandet 23.8.1915.

* * *

Ja, det er smukt og godt at høre om Menneskeliv, der som Fred Aamundsens og Ernst Wurches blev levet rigt og skønt og ædelt,

„med Øjet, som det skabtes himmelvendt,
lysvaagent for alt stort og skønt herneden,
men med de dybe Længsler velbekendt,
kun fyldestgjort af Glans fra Evigheden".

Disse Menneskers Liv og Færd kaster ikke alene Lys over Øjeblikket; de giver Hjertet Mod til at tro paa en Fremtid, der — hvor mørkt det end i disse Dage kan se ud — vil bringe mere Morgenrøde af Guds Riges Dag, mere Varme, mere Næstekærlighed, mere Fællesfølelse. Det giver vor Sang Troens Glød, naar vi synger med den store Forsanger i Danmarks Kirke:

„Ja, lovet være Himlens Gud:
De ædles Ætt dør aldrig ud!"

OM SØNLIG LYDIGHED OG HENGIVENHED

KINAS tusindaargamle Litteratur er fuld af Fortællinger om Børn og unge, ja, voksne Mænd, der har vist deres Forældre den dybeste Ærbødighed og Hengivenhed. Iblandt de mest kendte er der 24 gamle Eksempler paa sønlig Kærlighed.

Ovenstaaende Billeder illustrerer fire af Fortællingerne.

Billede Nr. 1. Tsu-Lu, der levede 543—480 før Chr. Han var en af Confucius' mest agtede og elskede Disciple og er ofte citeret i Confucius' Samtaler med sine Disciple. Han er en af de mest fremtrædende af de 24 Eksempler paa sønlig Hengivenhed. Baade som Barn og da han var voksen Mand og i en god Stilling, viste han altid sine Forældre fuldkommen Lydighed og den dybeste Hengivenhed. Som gammel Mand skal han have sagt: Dengang jeg var fattig, bar jeg Is paa min Ryg for at skaffe Føde til dem, der havde givet mig Livet. Hvor gerne gjorde jeg det ikke igen, dersom jeg derved atter kunde kalde dem tilbage til Livet. Om Tsu-Lu's Karakter siger Confucius: Tsu-Lu skammer sig ikke ved at gaa klædt i en laset Frakke foret med Hamp, ikke engang naar han færdes med Mænd, der bærer fine pelsforede Silkefrakker; der er ingen, som han ikke holder af, ingen, han misunder; alt, hvad han gør, det gør han godt.

Billede Nr. 2. Wen Ti, der levede 157 f. Chr. Hans Fader var Grundlægger af Han-Dynastiet, og Wen Ti fulgte ham senere paa Tronen. Wen Ti er kendt som en viis og menneskekærlig Regent, men bedst er han i Folkets brede Lag kendt for sin Kærlighed og Opofrelse overfor sine Forældre. Engang, medens han endnu selv var Barn, blev hans Moder syg,

og maatte ligge i tre Aar. I al den Tid veg han ikke fra hende, han plejede hende Dag og Nat og gav sig end ikke Tid til at skifte Tøj.

Billede Nr. 3. Kuo Chu, der levede ca. 200 ef. Chr. Han havde sin gamle Moder boende hos sig og maatte forsørge hende foruden Hustru og Barn. Engang, da det var et meget daarligt Aar, var det ganske umuligt for ham at skaffe Mad nok til at mætte de fire Munde. Det stod imidlertid klart baade for Kuo Chu og hans Hustru, at fremfor alt maatte de skaffe Moderen det, som hun trængte til. Da der ikke var nok til dem alle, besluttede de at ofre Barnet. De gik saa ud og gravede en Grav til det; men under Gravningen stødte de pludselig paa nogle Klumper Guld. De fik dem hurtigt gravet op og saa, at der ikke alene var nok til at hjælpe dem i deres øjeblikkelige Nød, men ogsaa at der paa en af Klumperne stod skrevet: „En Gave fra Himlen til Kuo Chu. Lad ingen tage den fra ham".

Billede Nr. 4. Under den store Hungersnød Aar 25 ef. Chr. samlede Ts'ai Shun Bær som Føde til sine Forældre. Han udsøgte altid de store og modne til sin Moder og spiste selv de umodne. Da hans Moder døde, og han sad ved hendes Kiste og sørgede, hørte han pludselig udenfor Raab og Støj. Det var Tjenestefolkene, der raabte, at hans eget Hus brændte. Af Kærlighed til sin Moder vilde han dog ikke forlade sin Moders Hus, men blev ved hendes Kiste. Og se, paa forunderlig Maade blev hans Hus reddet! Medens Moderen levede, var hun altid bange i Tordenvejr; derfor gik Sønnen efter hendes Død hver Gang, det tordnede, ud til hendes Grav og raabte: „Vær ikke bange, lille Mor, jeg er her".

Hvor kaster dette sidste dog et klart Lys over Hedenskabets Mørke og Afmagt.

SYNG, KRISTNE UNGDOM, SYNG!

Af Rektor *Joh. Rinman*, Sverig. — Oversat til „De Unges Blad" af *A. F.*

NAAR Napoleon under sin dristige Marsch over Alperne mærkede, at hans anstrengte Tropper næsten ikke kunde holde ud længere, sendte han Bud til Dirigenten for Regimentsmusiken med den Hilsen: Giv os en anden Melodi! Et Øjeblik efter genlød Alpevejen af Hornorkesterets bedste og friskeste Toner, som satte nyt Mod i de dødtrætte Soldaters Sind og Sanser.

Der klages alle Vegne over det økonomiske Tryk. Men hvad skal vi sige om det Tryk, der lægger sig over vore egne Hjerter — ikke alene de ældres men ogsaa over mange unges Hjerter. Kan en selvklog Modløshed sømme sig for os, som har faaet vore Fødder sat paa Frelsens Klippe, og som har faaet en ny Sang lagt i vor Mund — en Lovsang til vor Gud?

Der fordres ganske vist stadig *nye* Oplevelser af Guds Naade, hvis den *nye Sang* bestandig skal være ny og levende paa vore Læber. Men er det ikke ogsaa netop saadanne Oplevelser, vi trænger mest til og bedst kan faa? Da bekræftes det ogsaa, at hvad Hjertet er fuldt af, løber Munden over med — ikke alene i Tale, men ogsaa i Sang!

Hvad siger Skriften om Sangen?

Hvor Kristi Ord bliver levende i Hjertet, faar de os, siger Paulus, til at „synge og spille i vort Hjerte for Herren" (Ef. 5, 19; Kol. 3, 15-16). *Taknemmeligheden* over at eje Kristi Ord vækker „Salmer, Lovsange og aandelige Viser".

Det er altsaa i Hjertets indre Verden, at Nedtryktheden skal og kan hæves. Og da vil det vise sig, hvilket vidunderligt Instrument, vi har inden i os, med en Mangfoldighed af Strenge, som Herrens Haand kan stemme og bringe til at tone i en langt herligere Musik, end nogen jordisk Kunstner formaar at fremkalde af et Instrument, dannet af Menneskehænder. Ovenfra og indefra kommer de Toner, som forjager Trætheden i vort eget Sind, og som, naar de giver sig Udtryk i enkel og ukunstlet Sang, styrker de trætte Pilgrimme omkring os. Dette er i det store og hele Skriftens Vidnesbyrd om den aandelige Sang.

Hvad siger Kirkens Historie om Sangen?

Menighedens banebrydende og nydannende Tider har været Tider med megen Sang. Det er noget enhver véd, at Reformationen blev baaret „som paa hellige Vinger" ud over hele Tyskland gennem Luthers Sange — langt mere end gennem hans Prædikener.

Ligesom Jerusalems Mure engang blev genopbygget under den Sang, som Nehemias fremkaldte i Kraft af Herrens Ord og megen Bøn (Neh. 8, 8-10; 9, 5; 11, 17) saaledes frembrød der fra Luthers frigjorte Aand et mægtigt, evangelisk Tonevæld, under hvis Inspiration Protestantismens vældige Mure rejstes imod al Mørkets Hære.

Og det er en kendt Sag, hvilken dragende Magt, der laa i *Charles Wesley's* Sange, der virkede som et sprudlende, forfriskende Kildevæld. *John Wesley's* Profetrøst vilde aldrig have naaet saa langt som den gjorde, hvis ikke Broderen, Charles, med sin Sangnøgle havde lukket saa mangen en Hjertedør op.

Og siden da er enhver betydeligere Vækkelsesbølge blevet fremkaldt lige saa meget ved gudbeaandede Sangere som ved Evangeliets Forkyndere. *Moody* erkendte altid, at Udfaldet af hans Møder for en stor Del beroede paa *Sankey's* „Sacred songs" (hellige Sange) og deres Magt til at gribe Sindene. *Torrey* og *Chapman* nød godt af det harmoniske Samarbejde med *Charles Alexander* og hans „aandelige Viser". Og Alexanders Indsats i de store Vækkelser bestod ikke alene i, at han selv sang, men endnu mere deri, at han *fik andre til at synge* — akkurat som Mattanias paa Nehemias's Tid. Som ingen før eller siden lykkedes det Alexander at gyde nyt Liv i *Menighedssangen.*

De Sange, som han dels selv har komponeret, dels har samlet, er stadig elskede og bliver flittigt brugt, særlig ved Missionsmøder, i hele den engelsktalende Verden.

I vore nordiske Lande har vi ogsaa haft tilstrækkelige Eksempler paa den Velsignelse, som den hellige Sangs Tidlig-

og Sildigregn har foraarsaget, saavel ved Vækkelses- som Helliggørelsesmøder.

Amerika — et syngende Land.

Der er adskilligt, som tyder paa, at Amerikas Udvikling er ved at tage en farlig Retning, ogsaa i religiøs Henseende. Men man kan ikke lade være med at nære varme Forhaabninger om en Udvikling ogsaa i den rigtige Retning, naar man inden for de fleste Kirkesamfund i det store Fremtidsland hører, *hvor der synges!*

Det har længe været en kendt Sag, at Sangen i de fleste reformerte Kirkesamfund har været livligere og mere hjertegrebet end f. Eks. i vort Land. Men at man i Amerika er naaet endnu langt videre, vil maaske for mange være noget nyt.

Den angel-saksiske Race har ikke Ord for at være musikalsk i videre Betydning. I England staar i alt Fald den religiøse Musik endnu paa et ret primitivt Stadium, og den religiøse Sang er som Regel ingen Nydelse for et musikalsk Øre. Men dette udelukker ikke, at man fra et Opbyggelses-Synspunkt hjerteligt kan glæde sig over den livlige Deltagelse i Menighedssangen i de engelske Kirker.

Men i Amerika, hvor omtrent de samme Iagttagelser kunde gøres for ca. 25 Aar siden, er nu baade Musiken og Sangen bragt til en Udvikling, som i kunstnerisk Henseende sikkert kan maale sig med det bedste, som bydes i Europa, og som i opbyggelig Henseende ofte overtræffer alt, som kan præsteres paa denne Side Atlanterhavet.

Uden Overdrivelse var Indtrykket heraf ikke alene den største Overraskelse, men ogsaa en af mine bedste Oplevelser paa min sidste Rejse i Amerika. Og det saa meget mere som man gennem det rige, evangeliske Indhold i de Sange, som blev sunget ved Gudstjenesterne, fik en Erstatning for det, som savnedes i Prædikenerne.

Dette gælder nærmest en hel Del af de reformerte Kirker. Rationalismen udmarver Tusinder af Prædikanter og blotter deres Forkyndelse for alt det centrale i Evangeliet. Men den levende Menighed har bevaret en hellig og dyrebar Arv i de Sange, som det ikke er lykkedes at forvanske, og som synges med hele Hjertets Længsel, som et uvilkaarligt Udtryk for en dyb Trosbevidsthed, med Kærlighedens Varme og Haabets lyse, frimodige Lovsangstoner.

Stemning.

Hvad er Musik og Sang uden den rigtige „Stemning", uden en ren Grundtone, en Tonehøjde, som stemmer overens med Musikens Grundlove! Men Hjertets Stemning er dog det vigtigste af alt. Og hvorfra skal vi faa den aldrig uklare, men altid klokkerene, fyldige Grundtone, hvorefter vort Hjertes Strengeinstrument stadig paa ny kan stemmes og daglig genvinde den Harmoni, som saa let gaar tabt? At Naturen i al sin mangfoldige og ofte stemningsfulde Skønhed ikke kan give os den Grundtone og Vejledning, som vi behøver — det har vi sikkert alle erfaret. Dertil er den ydre Skabning alt for fuld af Omskiftelser og skærende Mislyd.

Kun Evangeliet om Jesus Kristus, det levende Ord, som stadig genlyder af „Moses' og Lammets Sang", kan ud af vort Væsens Disharmoni fremkalde den Harmoni, som hedder „Fred og Glæde i den hellige Aand". Ja, om vi end kunde synge og spille med Menneskers og Engles Tunger og Hænder, men ikke havde Kristi Kærlighed og ikke Klangbund i vore Hjerter for hans Naade og Sandhed, saa var vi ikke andet end et lydende Malm og en klingende Bjælde (1. Kor. 13).

Er vi syngende kristne?

Ja, dersom vi hver Dag paa ny lader Guds Røst i Guds Ord fylde vore Hjerter. Dersom Taknemmeligheden holdes morgenfrisk i vore Sjæle. Dersom Tonen fra Himlen ikke forstummer i vor glade Pilgrimssang. Thi syngende kristne bliver vi aldrig blot ved at være fri for Nød og Trængsel i de ydre Forhold. Men derimod ved at *Han er os nær,* som betyder mere for os end alt det svære, som hører med til dette korte Jordeliv.

Det var under Omgivelser, som var nedsunket i dybt sædeligt Forfald og i en Tid, hvor der raadede en haabløs Forvirring, medens Guds Vredes Domme gik hen over Jorden, at Johannes saa Guds urokkelige Trone med Forjættelsens straalende Regnbue over sig (Aab. 4, 2-3), Mør-

ket her nede paa Jorden, men Forjættelsens og Haabets Straaleglans deroppe — det var Modsætningerne. Og med Blikket fæstet derpaa sang Johannes sit guddommelige Halleluja.

Samme Modsætning foreligger altid, om end ikke saa tydeligt og under forskellige Forhold. Lykkelig den, som gennem Forjættelsens Ord faar sit Blik aabnet for Forjættelsens Regnbue, Guds straalende Lys, der hvor andre kun ser Mørke og Tomhed.

Ogsaa som *Menighed* vil vi blive mere syngende, dersom vi kommer ihu, at vi er kaldede til i lykkeligt Fællesskab ved vor Sang at ophøje og ære ham, som har sagt, at han „troner paa sit Folks Lovsange". Dersom vor Menighedssang skal blive som en Trone, hvorpaa Herren ophøjes over alle vore smaa Mellemværender, saa maa vi tage mere alvorligt paa vor Sang; den maa synges mere beredvilligt og hjerteligt og i det hele løftes op i et højere Plan.

Hvem af os vil — fordringsløst men troligt — udføre Mattanias' Tjeneste, han, der „istemte Lovsangen ved Bønnen"? (Neh. 11, 17).

EN GAMMEL SANGS HISTORIE

I det lille, smukke Sanghefte *„Fædrenes Tro"*, som Pastor Svend Rehling har udgivet paa *De Unges Forlag*, staar der en Sang: *„Klippe, du, som brast for mig"*, som er og gennem mange Aar har været meget kendt og skattet i England. Originalen („Rock of ages, cleft for me") er digtet af Englænderen Augustus Montague Toplady.

Ved mange Lejligheder har denne Sang været til Hjælp og Velsignelse for Mennesker. Den store engelske Statsmand William Gladstone satte megen Pris paa den. Under en Debat i Underhuset blev han engang overøst med Beskyldninger og Mistænkeliggørelse af en af sine Modstandere. Gladstone sad ganske roligt og skrev — vel sagtens Optegnelser til det Svar, han vilde give, tænkte man. En af hans Venner, som sad i Nærheden af ham, undrede sig over, at han kunde vise en saadan Ro og Selvbeherskelse under denne Strøm af Smædeord. Han bøjede sig frem over Gladstones Skulder og saa da til sin Forundring, at han var ved at oversætte „Klippe, du, som brast for mig" til Latin. Senere oversatte han den ogsaa til Græsk og Italiensk. Da han laa paa sit Dødsleje efter et Liv, som han helt havde givet hen i Guds og sine Medmenneskers Tjeneste, bad han de omstaaende om at synge Topladys Sang for ham, og dens klare Ord om Kristi Kors og Blod som den eneste Vej til Frelse var ham til stor Trøst.

Ogsaa Prins Albert, Dronning Viktorias Mand, regnede denne Sang blandt sine Yndlingssange. Da han i 1861 laa for Døden paa Windsor Slot, var hans sidste Ord: „Jeg har opnaaet Rigdom, Magt og Anseelse; men hvis det var alt, hvad jeg ejede, hvad vilde jeg saa have nu?" Og kort efter hørte man ham sagte, men inderligt citere Verslinierne:

„Klippe, du, som brast for mig,
lad mig skjule mig i dig!"

Da Dampskibet „London" i Aaret 1866 gik under i den biscayiske Bugt, var de sidste Toner, som naaede de reddede, ikke Fortvivlelsens Skrig, men den tillidsfulde, haabfyldte Bøn, som er udtrykt i den samme Sang.

Ved den engelske Dronning Victorias store Jubilæum var der blandt de mange, som fra fjerne Lande kom for at lykønske hende, ogsaa en indfødt fra Madagascar. Da han havde bragt hende sin og sit Lands Lykønskning til hendes lange og fremgangsrige Regering, bad han om Lov til at synge en Sang for Dronningen. Man ventede som givet, at han vilde synge en af sit Hjemlands Sange, men til alles Forundring istemte han: „Klippe, du, som brast for mig". En af de tilstedeværende fortæller derom: „Der opstod en dyb og ejendommelig Stilhed, og mange havde Taarer i Øjnene ved dette forunderlige Udtryk for, hvad der var naaet gennem den Sæd, som Missionærerne i Tro og Nidkærhed havde saaet i det fjerne Land. Efter at Sangen var sunget til Ende, fortalte den gamle Mand fra Madagascar glædestraalende sine Tilhørere, at netop denne Sang var blevet ham særlig kær og havde hjulpet ham gennem mangen en svær Dyst paa hans Pilgrimsfærd.

JOHN R. MOTT I POLEN

Ved *Gunner Engberg.*

„DER er tre Amerikanere", sagde forskellige polske Talere ved Festen for Dr. Mott, „hvis Minde vil leve længe i Polen paa Grund af de store Tjenester, de viste det nye Polen i de vanskelige Maaneder, som saa' Nationen genfødes efter den store Krig — det er *Wilson*, *Hoover* og *Mott*".

Denne Bemærkning, som faldt i to Byer, der ligger langt fra hinanden, er Nøglen til Forstaaelsen af den storslaaede Modtagelse, man nylig gav Amerikas K. F. U M.s Generalsekretær ved hans Besøg i Krakow, Warshaw og Lodz.

Krakow, Polens kirkelige, kulturelle og historiske Hovedstad, ligger nær den sydlige Grænse. Byen er det stolte og værdige Centrum for Videnskab og polsk Tradition. Her findes et af Europas ældste Universiteter, grundlagt 1364. *Copernicus* var Discipel og Lærer her. Polens Stormænd ligger begravet i denne By, Konger, Digtere og Ærkebiskopper. Den katolske Kirke er her rig og mægtig, ejer maaske Trediedelen af al Grund indenfor den gamle Bys Mure.

Generalmajor *Litowski* og to K. F. U. M.-Sekretærer mødte John Mott ved Grænsen og førte ham og hans Ledsagere til Krakow i en privat Jernbanevogn. Paa Stationen fandt de en notabel Modtagelseskomité forsamlet i Repræsentation for Regeringen, Hæren, Universitetet og K. F. U. M. Et militært Musikkorps spillede „The Star spangled Banner", korte Velkomstord lød, hvorefter Selskabet kørte til *Wawel*, historisk, Slot, Fæstning og Domkirke midt i Byen. Det er Polens Helligdom, og et Besøg dér er den rigtige Maade, hvorpaa man viser Nationen sin Respekt.

Middagen indtoges i Grand Hotel, det gamle Czar Palads, hvor en elegant Forsamling fyldte de smukke Værelser. Skønt det var i Begyndelsen af Militærmanøvrer, havde Krigsministeren telegraferet de øverste Generaler sammen til Ære for den Bevægelse og den Mand, der har gjort saa meget for polske Soldater og Krigsfanger. Der var derfor fem Generaler tilstede, og desuden Folk som Provinsens Guvernør, Præsidenten for Videnskabernes Selskab, Præsidenten for Kunstakademiet, Universitetets Rektor, ledende Forretningsmænd og Repræsentanter for de gamle Adelsslægter. Krakow overgik sig selv! Saa meget i Virkeligheden, at et ivrigt katolsk (ultramontant) Blad protesterede imod, at man viste en Privatmand saa megen Ære.

Senere paa Eftermiddagen talte Mott for en repræsentativ Forsamling af 250 Mænd og Kvinder i Raadhussalen, hvor Borgmesteren ledede Mødet. Efter dette Møde fulgte en Sammenkomst med K. F. U. M.s Bestyrelse, hvor Foreningsarbejdet drøftedes.

— En Natterejse nord paa førte Selskabet til *Warszawa*, hvor man modtog Mott med lignende Ridderlighed. I det hele taget kan man mærke paa Amerikanerne, at de var imponeret af polsk *Stil*. „De véd, hvordan en Ting skal gøres, og ingen Opmærksomhed er for megen Ulejlighed", skriver min Hjemmelsmand, den amerikanske Generalsekretær for K. F. U. M. i Polen, Mr. *Paul Super*.

Om Aftenen præsiderede Krigsministeren, den berømte General *Sikowski*, ved Middagen paa Hotel „Europa". Til Stede var bl. a. Ministre, Rigsdagsmænd, Forretningsmænd, fremmede Magters Gesandter og K. F. U. M.s Ledere.

Efter Kaffen rejste General Sikovski sig og beskrev K. F. U. M.s Arbejde i Krig og Fred. Med dyb Følelse talte han om, hvorledes Bolshevik-Hæren i 1920 var ved at indeslutte „vore Folk" (Sikovskis Hær), og „vi var haabløst afskaarne fra Tilførsel. Da var det, at K. F. U. M.s Tog kom med en Stab af utrættelige Arbejdere, under det amerikanske Flag". Han talte derefter om Fredsarbejdet, om hvorledes K. F. U. M. nu har Foreninger i tre Byer og 15 Afdelinger for Jernbanemænd, og brugte det Udtryk om Foreningen *„et Mønster paa organiseret Tjenstvilligheds"*. Derefter overrakte Generalen Dr. *Mott* „Stjerneordenen" (Polonia vestituta") og sagde: „Det er min store Fornøjelse at give Dem — i Præsidentens Navn — dette beskedne Udtryk for vor dybeste Taknemlighed. Det smukkeste Monument i Polen vilde ikke udtrykke vor Gæld til Dem".

— En ny Natterejse bragte Selskabet til *Lodz*, „de 1000 Skorstenes By" (der er 100641), Industricentret med ½ Million Indbyggere. I denne By findes den mest veludviklede K. F. U. M. Dér gik man de samme Festligheder igennem og holdt iøvrigt et Ledermøde i K. F. U. M., efter at 100 Drenge havde vist Gymnastik for Gæsterne. I Middagen deltog 130 ledende Mænd. Guvernøren præsiderede. Den kommanderende General for Lodz-Distriktet havde Plads ved Siden af Mott.

Ved alle disse Lejligheder holdt Mott Taler. Vi kender det dybe Indtryk, hans Ord plejer at gøre. I Polen siges hans klare Vidnesbyrd om Kristi Kraft at have gjort saa meget mere Indtryk, som det endnu dér er en Sjældenhed at høre en Lægmand udtale sig saaledes.

— Nylig er Mott afsejlet fra England til U.S.A. — efter endt Rejse i Syd-Europa, den „nære Orient" og Ungarn—Polen.

* * *

Paa De Unges Forlag er i disse Dage udkommet en ny Bog af John R. Mott. Den hedder: *Kristus og vor Tids unge Mænd* (oversat af Gunner Engberg). Den giver et godt Indtryk af Motts klare og stærke Vidnesbyrd, og den er fuld af trosvarm Tilskyndelse til Helliggørelse. Pris 3 Kr. Den anmeldes næste Side.

BOGANMELDELSER

John R. Mott: KRISTUS OG VOR TIDS UNGE MÆND. Oversat af Gunner Engberg. De Unges Forlag 1924. 155 Sider 3,00.

Det er en Bog, som gør en to Gange glad. Først glædes man over det *Budskab*, den har at bringe, en jævn og stærk Tale til unge Mænd, dels om deres personlige Stilling til den levende Herre Jesus, om Kamp mod Synd og Kraft fra Gud, dels om de vældige Opgaver, der allevegne fra i en mørk og vanskelig Tid kalder paa den Ungdom, der virkelig kender Gud, til at sætte hele Livet ind i Arbejdet for Guds Riges Komme. Ofte kommer Forf. tilbage til, at det vor Tid især trænger til er Mænd, der kan *se Syner*. Hertil vil han gerne hjælpe os, at vi kan blive mere brugbare, for der trænges haardt til os. Det siges af en Mand, der mere end de fleste andre har Kendskab til vor Tid og vèd, hvordan dens Hjerte slaar.

Dernæst glædes man over *Føreren*, der skriver saadan. Et djærvt, frimodigt, verdensomspændende Lyssyn, der ikke er blind for de onde Magters vældige Kræfter, men dog kan holde den lyse Tro fast, fordi den er forankret i Gud, og en kristusgrebet, central Personlighed, der ikke bliver træt af at vidne om Kristus som Ungdomsbevægelsens, dybest set, eneste Maal, møder os i denne Bog. Det er glædeligt, at Gud giver os saadanne Førere.

Med den Slags Mænd har Ungdomsbevægelsen en rig Fremtid. *Johs. Larsen.*

Marie Rasmussen: MARGRETHE. (Lohse). 75 Øre. Naar Jesus faar fat i en Sten, forvandler han den til en Ædelsten, saadan er denne lille Bogs Motto. Den handler om, hvorledes en Pige blev reddet ud af frygtelige Forhold og ved Guds Naade blev en lille Ædelsten. Og den aflægger et godt Vidnesbyrd om Magdalenehjemmets trofaste Arbejde.

DANSK BIOGRAFISK HAANDLEKSIKON ved *Svend Dahl* og *P. Engelstoft*. G. B. N. F. Ca. 15 Hefter à 2,85.

Dette Leksikon er nu naaet til Hefte 14, hvor Bogstaverne N til P behandles. Her finder vi bl. a. en Skildring af „Hovedstaden"s tidligere Redaktør Provst Nordentoft.

Axel Garboe: FRILUFTSLIV OG STILLE TIDER. (Lohse). 1,50. Forf. giver os her en nydelig Skildring af en ung Mands Oplevelser paa Vandringer i Naturen langs Brombær og Hassel og andre vilde Buske ind i Storskoven til Hejrernes Rugeplads og til Grævlingernes Bakker. Derefter følger en Række smukke Skildringer fra et Sanatorieophold.

BIBLEN. Bibelselskabet har udsendt nogle nye udmærkede Udgaver af Biblen. De er alle indbundne i sort Shirting med rød Bladkant. Først er der hele Biblen i Kvartformat paa Indiapapir. Derved at den er saa bred og tynd, bliver den langt lettere at haandtere end den gamle Udgave, hvilket vil have stor Betydning for gamle, svagelige eller sengeliggende, der ofte havde vanskeligt ved at holde den tidligere tunge Udgave. Prisen er 15 Kr. Saa er der en Studieudgave af Ny Testamente i samme brede Format; den er trykt paa godt skrivefast Papir med en bred Margin, der tillader Optegnelser med Blæk. Dens Pris er 4 Kr. 50 Øre. Samtidig udsendes en Studieudgave af Nye Testamente i samme Format trykt paa Indiapapir, hvorved hele Bogen bliver tynd at have i Tasken og let at holde i Haanden. Dens Pris er 6 Kr. 50 Øre.

Ved disse Udgavers Fremkomst er der utvivlsomt afhjulpet et stort Savn. I Forhold til deres smukke og solide Udstyrelse er de meget billige, saa de vil sikkert vinde stor Udbredelse i de mange Bibelstudiekredse og rundt om i Hjemmene, hvor Bibelen læses.

Macphail: MANKAS HISTORIE, oversat af Missionær Kampp. — Denne Bog, som er udsendt af Santalmissionen i Kommission hos Lohse, giver et interessant Billede af en Santals Liv fra Vugge til Grav. Vi hører om Mankas Fødsel, om alle de Ceremonier, som iagttages med saadan et lille nyfødt Væsen, vi følger ham i hans Opvækst, vi hører om hans Bryllup, om hans Børn og Børnebørn, indtil Missionæren en Dag finder ham „som et raaddent Træ ved Flodbredden", som han siger om sig selv; saa faar han Kræft, mishandles af indfødte Læger og dør en pinefuld Død. Igennem Skildringen af ham træder det store Santalfolk os levende i Møde og vi lærer at takke for Santalmissionens store Gerning. Bogen er forsynet med udmærkede Billeder. Den vil fængsle og berige de forhaabentlig mange unge, der giver sig i Lag med den.

Grace Richmond: ANDEN VIOLIN. Oversat af Ingeborg Vollquartz. (Aschehoug & Co.) 2,50. En frisk og hyggelig Ungpigebog, der skildrer en prægtig Søskendeflok og synger Hjemmets, Familielivets og Arbejdets Pris paa en smuk og fornøjelig Maade. Der er ren Luft i denne som i Grace Richmonds øvrige Bøger. Man undrer sig kun over at træffe saa prægtige og uegennyttige Mennesker uden levende Kristendom. Og den forlyder der intet om. *A. F.*

E. Melander: MINE BEKENDTE OG JEG SELV. (De Unges Forlag). 3,00. Den, der har stiftet Bekendtskab med Oberst Melander ved at se hans Færd, høre hans Tale eller læse hans Bog „I Arbejdstrøje og med Vandringsstav", vil med Glæde gribe efter denne nye Bog fra hans Haand, og man bliver ikke skuffet.

I nærværende Bog fortæller Forfatteren meget frisk og fornøjeligt om Drengeaarene i Karlskrona, og med skæmtsomt Vid fortælles der om „mine Bekendte". Rene Perler er Skildringerne om „En inddelt Kriger" og „Den gamle Doktor" fortrinlige til Oplæsning ogsaa i de yngstes Kreds. Yndigt skildres „Den gamle Finne", der fik Tid til mellem Dysterne med de sejge Stubbe og Sliddet med den store Moses golde Tuer at *forske* i Herrens Ord. „En mærkelig Kristen", der slutter Bogen, vidner om Forfatterens Evne til at tage Mennesker og Begivenheder paa Kornet, og saa tegnes han da, Zakarias, med alle hans Skævheder og dog Manden med den dybe Gudsfrygt.

Det er alt i alt en Bog, man kun kan glæde sig over, fordi den har noget at bringe; den er levende fortalt om levende Mennesker, og den dybeste Islæt i den er personlig Kristendom.

Vald. Christiansen.

Anna Ølander: INGA MARIES HEMMELIGHED. (O. Lohses Forlag). 3,00. Hovedpersonen er en ung Pige, hvis Udvikling skildres fint og kønt fra Barneaarene hos de fromme Bedsteforældre i Vindsø Præstegaard, til hun gennem en stor Skuffelse bryder igennem sin Barnetro til et bevidst Gudsforhold og en levende Tro paa sin Frelser. Og vi følger hende videre i hendes Liv som en personlig Kristen, hvor hun gennem sin Sygeplejegerning og paa anden Maade faar Lov at blive til Velsignelse for Mennesker.

Bogen prydes af smukke Natur- og gode Karakterskildringer. Det er i det hele en Bog, som med Glæde og Udbytte kan læses af unge og ældre. *A. F.*

Axel Garbo og Marius Th. Nielsen: ALKOHOLSPØRGSMAALET. (Blaa Kors' Forlag). 3,00. Nærværende Bog giver en almenfattelig Fremstilling af Alkoholspørgsmaalet set fra dets forskellige Sider. Vi hører om Alkoholens Indflydelse paa Legemets forskellige Dele, paa Menneskets Karakter og Sindstilstand, dens Indflydelse med Hensyn til Sygdom og Dødelighed o. s. v. Desuden belyses Spørgsmaalet ud fra religiøse, moralske og samfundsmæssige Hensyn. Dernæst gives der en Fremstilling af Ædruelighedskampen, dens Historie og Udvikling, de forskellige Metoder, der er forsøgt, og deres Resultater. Fremstillingen belyses ved Eksempler hentet fra det daglige Livs Erfaringer i Fængsler, paa Sygehuse og blandt drikfældige og er helt igennem bygget paa Videnskabens sidste Resultater og ledsaget af nøjagtigt statistisk Materiale. Bogen er ledsaget af mange udmærkede Billeder. Gid mange unge vil gaa i Gang med den Bog. Spørgsmaalet er saa uhyre vigtigt baade for den enkelte, for hele Samfundet og for Slægten efter os, saa ingen bør forholde sig ligegyldig her. Denne Bog har store Fortrin, hvorved den gør sig fortjent til vid Udbredelse. Den giver en omfattende Behandling af det store Spørgsmaals mange Sider uden at medtage saamange Enkeltheder, at den bliver indviklet og trættende. Den forfølger klart de store Hovedlinjer i Sagen, saaledes at enhver har let ved at følge med. Den bygger paa Kendsgerninger, tørre Tal og Oplevelser fra Virkeligheden, som ingen kan komme udenom og som taler deres tavse, alvorsfulde Sprog til Læseren. Den egner sig til Hjemmelæsning, til Studiekredse og som Grundlag for Undervisning og Foredrag. Vi har Studiekredse for Ydre Mission, Biblen o. s. v. Vi bør ogsaa have Studiekredse for de store Samfundsspørgsmaal. De, der vil begynde med denne Bog, vil ikke fortryde det.

AF EN ISLANDSK PRÆSTS OPTEGNELSER

Efter „Islandske Kulturbilleder", meddelt ved *Olaf Jessen.*

En Grænse satte du, som de ikke skulle overskride. (Sl. 104, 9).

I Juni 1783 indtraf den største Naturkatastrofe, som endnu har ramt Island. Det begyndte med stærke Jordskælv, og Pinselørdag 8. Juni brød Ilden frem fra omtrent 100 Kratere, som ligger paa Rad i den ubeboede Ørken Nord for Vester-Shaftafells-Syssel. I Tiden fra 8. Juni til 20. Juli rasede Ilden med stor Heftighed. Undertiden var det øsende Regnvejr, blandet med vulkansk Aske, saa Vandet faldt ned sort som Blæk, ofte skoldende hedt. Til Tider regnede det med Aske og Sand, der ødelagde Græsvæksten ikke alene i disse Egne, men ogsaa i store Dele af det øvrige Island, hvortil den førtes af Vinden, der forøvrigt førte den langt udover Islands Grænser, saaledes at Spor af den kunde mærkes helt ned i Italien og ved Altaibjergene i Sibirien. Luften var fuld af giftige Svovldampe, og Himlens Fugle faldt døde ned. Lavamængden strakte sig over en Flade paa ca. 10 Kvadratmil, og den er meget tyk paa flere Steder.

Tilstanden i disse Egne var forfærdelig de nærmeste Aar, Hungersnød paafulgte,

og Mennesker og Dyr døde i Tusindvis. De islandske Skove fik et Knæk, som de ikke har kunnet forvinde den Dag i Dag. Træer og Buske blev skøre under Askens Paavirkning, saa man kunde knuse Grenene mellem Fingrene. I Holar Bispedømme blev 315 Gaarde forladt af Beboerne, og 2145 Mennesker døde af Hungersygdomme. Ialt regner man, at i de to Aar 1783—84 mistede Island over Halvdelen af sin Kreaturbestand, 82 pCt. af Faarebestanden og 77 pCt. af Hestene. Omkring mellem Gaardene fandt man Lig af Mennesker, der var omkomne af Sult og Udmattelse.

Under selve Udbruddet i Juni 1783 var kun to Gejstlige blevet paa deres Post, nemlig Præsten til Thykkrabær og Provst Jón Steingrimsson til Præstekaldet Kirkjubæjar-Kloster, Resten flygtede med Størstedelen af deres Sognebørn.

Jón Steingrimsson, der ikke alene var en virksom og anset Præst, men ogsaa en nidkær Herrens Tjener, har forfattet en Beskrivelse af hele Katastrofen, og af denne hidsættes følgende Skildring af Begivenhederne 20. Juli, paa hvilken Dag Udbruddet naaede sit Højdepunkt:

Den 20. Juli, som var 5. Søndag efter Trinitatis, var det samme Mørke, med Torden, Lyn og høje Brag og Drøn; men da der var Vindstille, tog jeg og alle, der var bleven tilbage har paa Sida, baade Sognets egne Folk og fremmede, som paa nogen Maade kunde det, til Kirke (i Kirkjubæjarkloster), opfyldte af Sorg over, at det rimeligvis var sidste Gang, man kunde holde Gudstjeneste paa det Sted, paa Grund af den Fare, der nærmede sig (ɔ: Lavastrømmen), som allerede havde ødelagt de to Nabokirker.

Da vi var kommen derhen, var Luften fyldt af en kvælende Varme og Taage, der stammede fra Lavaen, som nu strømmede frem ned ad Flodens Leje. Man kunde knapt skimte Kirken fra Klostrets Dør. Det tordnede og lynede saaledes, at Kirken til Tider blev helt oplyst af Himlens Flammer, og dens Klokker gav Genlyd af Tordenskraldene, medens Jorden gik i Bølger op og ned. Den store, overhængende Fare lærte baade mig og andre at bede til Gud med den rette Andagt, at han af sin Naade ikke vilde lade os og dette sit Hus gaa tilgrunde. Og hans Almagt aabenbarede sig saaledes overfor vor Svaghed, at baade jeg og alle andre, som var tilstede, var fuldstændig uden Frygt inde i Kirken. Ingen viste noget Tegn til at gaa ud eller ville flygte bort derfra, medens Gudstjenesten stod paa, og den tog mig dog længere Tid, end jeg plejede at anvende dertil, denne Gang forekom det mig, at Tiden til at tale med Gud var ikke for lang.

— Hele Menigheden bad Gud om Naade, men uden Frygt for, hvad der vilde komme, og med Ønsket om, at Hans Vilje maatte ske. Jeg kan ikke sige andet, end at hvert Menneske der inde i Kirken var rede til at dø, hvis det havde været Herrens Vilje, og ingen vilde gaa bort derfra, selv om Faren var bleven større, thi nu kendte vi ikke længer noget Sted, som vi vidste med Sikkerhed, at det vilde være muligt at redde os til. Jeg vil imidlertid ikke udbrede mig mere herom, for at ingen skal kunne sige, at jeg søger at skaffe mig eller andre Lovprisning af Mennesker. Ikke os, men dit hellige Navn, Herre, giver vi Æren! Lad os hellere se paa, hvad der her skete ved Guds Almagt og Vilje.

Da Gudstjenesten var forbi, og vi begyndte at undersøge, hvilke Fremskridt, Lavastrømmen havde gjort under Gudstjenesten, viste det sig, at den ikke var gaaet en Haandsbred videre, men at der i denne Tid paa et Sted, hvor Flodlejet dog skraanede nedad, havde opdynget sig en mægtig Lavahøj, omtrent 70 Favne i Bredden, 20 Favne i Dybden, hvilken vil være synlig dér til Verdens Ende, hvis ingen anden Ændring sker der paa Stedet. To Floder havde banet sig Vej over de Dæmninger, som den ny Lava havde dannet og med rivende Fart og mægtige Bølger brød de ind over Ilden og slukkede den, det kogte og bruste i Flodlejet, og Vandene strømmede i et mægtigt Fald nedover den føromtalte sammendyngede Lava. Vandmængden var saa stor, at Floden dér overfor Klostret kunde slet ikke passeres hele Dagen. Vi tog saa hjem fra Kirken, ubeskrivelig glade, og priste Gud for, at han saa aabenlyst havde frelst os og sit Hus. Ja, alle, som hører og ser denne Guds Almagtsgerning, nulevende og kommende Slægter, bør prise og berømme hans hellige Navn. Og fra denne Dag skadede Ildsudbruddene ikke synderlig den Del af mit Sogn.

SÆRLIG FOR DE YNGSTE

DET ER LETTEST OG LYKKELIGST AT BLIVE EN KRISTEN I SIN UNGDOM

MANGE af dem, der har arbejdet mest for Guds Rige, er bleven grebne af Kristus i deres tidligste Ungdom. Vi henter fire Eksempler fra den engelske Kirke — Navne, som lyser vidt ud i Kristenheden.

William Booth var 15 Aar, da han havde sit afgørende Møde med Gud.

Spurgeon var allerede fra sit 11. Aar klar over, at han var „et elendigt Menneske uden Haab og Trøst", og i henved 5 Aar bad han uafladelig uden, som han syntes, at faa Svar. Som 16-aarig besluttede han da at gaa alle Byens Kirker rundt een for een for om muligt et eller andet Sted at lære, hvorledes man skulde blive frelst. Og da slog Herrens Time. I et Methodistkapel hørte han de Bibelord: „Ser hen til mig og bliver frelste, alle Jordens Ender!" Han handlede efter dem og blev frelst.

George Williams var lige fyldt 16 Aar, da han en Dag efter at have hørt „et stilfærdigt Vidnesbyrd om Kristus" gik hjem fra Kirken, knælede ned bag Disken i den Butik, hvor han stod i Lære, og overgav sig helt til Kristus, saa han for Livet forvandledes fra „en tankeløs, sorgløs, gudløs, bandende ung Fyr" til en Mand brændende i Aanden.

Henry Drummond kunde paa sin 19-aarige Fødselsdag skrive: „Allerede i lange Tider har mit Hjertes Hovedønske været at blive forligt med Gud og altid føle *hans* Aasyns Lys hvile paa mig".

— — —

Blandt dem, der har forkyndt Evangeliet blandt Hedningerne, er ogsaa nogle af de største blevne grebne af Kristus i deres tidligste Ungdom. Vi nævner saaledes følgende banebrydende Missionærer:

William Carey blev vakt, da han var 17 Aar.

Robert Morrison var kun 12 Aar, da han, forpint af sin Synd, gennem „Læsning, Bekendelse og Bøn" kom til Troen paa sin Frelser, saa han fyldtes af „Trolovelsesstandens Kærlighed til Herren".

HOVEDBRUD

Bibelspørgsmaal.

Dette Billede fremstiller en Begivenhed, som findes omtalt i en af de store Profeters Bog. Det handler om en ugudelig Konge, der ikke vilde lade sig advare. Kan du finde det Vers i Biblen, hvortil Billedet er tegnet?

Logogrif.

1.
Skade, Skylle, Skive, Skare
staves ikke uden mig.

2. 3. 4. 5. 6.
Tag en Bid af den, min kære!
Den vil sikkert smage dig.

3. 4. 5. 6.
Skal du langt en Tak, du yder
gerne den, som dette byder.

1. 2. 3. 4. 5. 6.
Var du dér, du saa fra Stranden
tvende Have nær hinanden.

Løsninger sendes inden 1. Aug. til „De Unges Blad"s Ekspedition, Søndergade 9, Aarhus.

* * *

Løsninger til Hovedbrud i Nr. 12.

Bibelspørgsmaal: Johs. 10, 22. *Gaade*: Strømper. *Rebus:* En Kolonihave (en Kolon i h a v [e]).

Program

for

Landsledermøderne for K. F. U. M.

paa Tommerup og Nr. Nissum Højskoler.

Mødet paa Tommerup Højskole den 7.—8. September 1924.

Lørdag den 6. September:

Eftermiddag og Aften: Deltagerne ankommer.
Kl. 7½: Aftensmaaltid.

Søndag den 7. September:

Kl. 8: Morgensang ved Flaget.
- 8¼: Morgenmaaltid.
- 10: *Gudstjeneste* i Tommerup Kirke. Pastor Olaf Jessen prædiker.
- 12: Middag.
- 2: *Velkomsttale* ved Forstander P. Sandbæk, Tommerup.
- 2¼—3: Sekretær Johannes Rasmussen, Mukden, taler. Emne: »*En Grundpille i K. F. U. M.s Arbejde*«.
- 3: Kaffe.
- 3½—5½: Forhandling, indl. af Forstander Sandbæk, Tommerup. Emne: »*Ham med de to Talenter*«.
- 6: Aftensmad.
- 7½: *Festlig Sammenkomst* i Missionshuset med Samfundet og K. F. U. M. og K. F. U. K. i Tommerup. Sognepræst E. Frederiksen, Sølinge, taler. Frit Samvær — Lysbilleder — Kaffe — Aftenandagt ved Pastor Petersen, Tommerup.

Mandag den 8. September:

Kl. 8: Morgensang ved Flaget.
- 8¼: Morgenmaaltid.
- 9—10: *Bibeltime* ved Pastor Axel Malmstrøm, København.
- 10¼—12: *Forhandling*, indl. af Pastor Vilh. Buch, Ejby. Emne: »*Hvad kan vi gøre for de 14—17-aarige?*«
- 12: Middag.
- 2: Foredrag ved Pastor Johs. Larsen, Middelfart. Emne: »*Vor Læsning*«.
- 3: Kaffe.
- 3½—4½: Spørgetime.
- 4½—5: Indøvelse af nye Sange.
- 6½: Aftensmad.
- 8: *Gudstjeneste*. Landssekretærerne Svend Rehling og Harald Jessen prædiker.

Mødet paa Nr. Nissum Højskole den 14.—15. September 1924.

Lørdag den 13. September:

Eftermiddag og Aften: Deltagerne ankommer.
Kl. 7½: Aftensmaaltid.

Søndag den 14. September:

Kl. 8: Morgensang ved Flaget.
- 8¼: Morgenmaaltid.
- 10: *Gudstjeneste* i Nr. Nissum Kirke. Sognepræst Agger prædiker.
- 12: Middag.
- 2: *Velkomsttale* ved Forstander Ludv. Olsen, Nr. Nissum.
- 2¼—3: Sekretær Johannes Rasmussen, Mukden, taler. Emne: »*En Grundpille i K. F. U. M.s Arbejde*«.
- 3: Kaffe.
- 3½—5½: Forhandling, indl. af Højskoleforstander Sandbæk, Tommerup. Emne: »*Ham med de to Talenter*«.
- 6: Aftensmad.
- 7½: *Festlig Sammenkomst* i Missionshuset med Samfundet og K. F. U. M. og K. F. U. K. i Nr. Nissum. Landssekretær Harald Jessen taler. Frit Samvær — Lysbilleder — Kaffe — Aftenandagt ved Forstander Gelstrup, Nr. Nissum Semin.

Mandag den 15. September:

Kl. 8: Morgensang ved Flaget.
- 8¼: Morgenmaaltid.
- 9—10: *Bibeltime* ved Pastor Carl Lund, Helligsø.
- 10¼—12: *Forhandling*, indl. af Kredssekretær Blicher Hansen, Hjørring. Emne: »*Hvad kan vi gøre for de 14—17-aarige?*«
- 12: Middag.
- 2: Foredrag ved Landssekretær, Pastor Sv. Rehling. Emne: »*Vor Læsning*«.
- 3: Kaffe.
- 3½—4½: Spørgetime.
- 4½—5: Indøvelse af nye Sange.
- 6½: Aftensmad.
- 8: *Gudstjeneste*. Pastor Olaf Jessen og Korpssekretær Chr. Holt prædiker.

Indbydelser med alle Oplysninger og med Indmeldelsesblanketter er udsendt til alle Foreningsformænd.

Aarsbidrag fra K. F. U. K.

Sevel 34, Ebeltoft 30, Vinkel 26, Aal 32, Aarslev 20, Tørring 40, Mariaforbundet, København, 54, Allinge 16, Hørsholm 34, Houe 24, Tversted 28, Rødkærsbro 18, Kristelig Forening for Sygeplejersker, København, 10, Frederikshavn 15, Hvilsom 30, Tandslet 24, Houborg 18, Sindal 40, Simested 10, Munkebjergby 24, Bodilsker 50, Vinding, Vejle, 24, Skovtofte 42, Voel 32, Sorø 48, Lejrskov 41, Heinsvig 48, Gørding 20, Holstebro 164, Notmark 24, Skrodsbjerg 10, Egebjerg 30, Raarup 46, Toftlund 52, Holsteinborg 60, Køge 30, Enslev 20, Nyborg 126, Tyrstrup 82, Humlebæk 16, Tingsted 24, Rudkøbing 106, Fjellerup 30, Juelsminde 28, Handbjerg 40, Vallerbæk 26, Hjallerup 42, Ribe 60, Farre 40, Borris 46, Tømmerby 40, Skelhøje 26, Broager 44, Arnborg 20, Ærøskøbing 40, Stubbekøbing 28, Føvling 32, Sandved 10,50, Vridsløselille 50, Gudum 62, Levring 20, Ørslev-Glænø 24, Gramby 30, Lendum 24, Hesselager 46, Knudstrup 50, Anna Sogn, København, 37,50, Strib 50, Viby 16, Tjæreby 20, Skanderup 56, Frederikshaab 16, Rær 38, Nidløse 30, Brønshøj 7, Sions Sogn, København, 67,50, Rødby 20, Maderup 20, Sundby Sogn, København, 24,50, Stenlille 24, Ullerup 16, Lucas Sogn, København, 40, Vindstrup 30, Saaby, 18, Uggerby 68, Rimsø 26, Tolne 20, Blidstrup 24, Lynge 34, Asnæs 38, Karlebo 30, Fjelstrup 30, Rødding 32, Ørslev 32, Simeons Sogn, København, 25, Lindeballe 18, Vissenbjerg 34, Odder 64, Vindelev 20, Vonsbæk 30, Løsning 52, Donslund 18, Frederiksberg Sogn, København, 52, Taars 36, Mejrup 52, Jersie 16, Frederiksværk 88, Langaa 32, Præstø 40, Rise 30, Ljørslev-Ørding 29, Tønder 82, Ubby 48, Nr. Jernløse 50, Brejning 40, Svaneke 24, Sct. Lucas Sogn, København, 50, Davids Sogn, København, 25, Nørager-Tustrup 24, Hellig Kors II, København, 30, Ørum 46, Vester Lindet 12, Vedbæk 22, Skodborg 20, Nibe 20, Allingaabro 70, Kallundborg 182, Aldersro Sogn, København, 20, Snedsted 67, Kjølsen 14, Ballerup 46, Assing 110, Vejen 36, Skjoldborg 26, Binderslev 30, Byrum 44, Kauslunde 16, Sdr. Stenderup 44, Grejs 28, Lem 18, Lyngs 40, Skagen 204, Sdr. Bjært 70, Garnisons Sogn, København, 50, Brejning-Børkop 70, Holtum 12, Thirstrup 26, Sørig 20, Kærby 18, Sdr. Felding 66, Højen 12, Sdr. Onsild 40, Poulsker 24, Helnæs 30, Vejrum, Viborg, 24, Bedsted 46, Næsborg 46, Jyllinge-Gundsømagle 22, Sønderhaa 48, Bonderup 66, Hvalsø 17, Graasten 34, Bangsbostrand 104, Andreas Sogn, København, 7,50, Gellerup 140, Kastbjerg 30, Hals 42, Varde 124, Lundum-Hansted 24, Vestrup 40, Sommersted 40, Jellinge 32, Døstrup 42, Brande 10, Everdrup 40, Silkeborg-Løvlund 28, Ring-Føvling 56, Tølløse 22, Hellig Kors Sogn, København, 13, Stenmagle 58, Merløse 28, Guderup 16, Aastrup 38, Eliaskirkens Sogn, København, 76, Farum 42, Lysabild 22, Lerup-Tranum 24, Horsens-Hammer 42, Damsholte 14, Hvidbjerg 156, Simested 39, Kappendrup 30, Søborg 15, Seest 50, Andkjær 28, Hanning 50, Dejbjerg 46, Nr. Bork 40, Bording 50, Grindsted 148, Vestermarie 40, Svendborg 156, Nørager 47, Maarslet 24, Hornbæk 16, Hvam 20, Hobro 60, Fjerritslev 52, Boddum 18, Fole 24, Strøby 30, Snoldelev 14, Kolind 33, Ølgod 36, Esajaskirkens Sogn, København, 43, Ikast 84, Sønderho 22, N. Aaby 52, Nakskov 164, Albøge 22, Starup pr. Gravens 16, Vindum 18, Karlebo 44, Nr. Farup 24, Nyker 50, Marstal 94, Klovborg 46, Gesing 20, Glæsborg 63, Gørlev 52, Graaballe 26, Gern 60, Foulum 28, Fredensborg 24, Ingstrup-Saltum 30, Kragelund 52, Horn-Tvilum 32, Elling 48, Ebberup 34, Billund 56, Fasterholt 29, Sønderborg 80, Stenstrup 30, Fuglebjerg 40, Hjermind 25, Haverslev 34, Vester Svenstrup 18, Poulstrup 50, Svinninge 28, Valby-Helsinge 30, Trandum 44, Tommerup 50, Tistrup 44, Taulov 116, Stubkjær 22, Lomborg 38, Linknud 22, Otterup 26, Jægerspris 48 Tirsted 80, Sakskøbing 40, Øster Brønderslev 30, Kappel 30, Hirtshals 34, Assens 140, Røjle Skov 36, Ringe 28, Kerteminde 74, Faaborg 64, Gøttrup 12, Isenvad 42, Ørsted 30, Østervraa 30, Trinitatis Sogn, København, 150, Harring Stagstrup 90, Sorring-Toustrup 24, Bogense 44, Kegnæs 38, Laven 52, Andst 50, Børkop 54, Haderslev 204, Herslev 32, Løjtofte 36, Mammen 69, Sandby 16, Skovlund 74, Nees 40, Jydske Asyl, Riis Skov, 60, Sct. Johannes Sogn, Aarhus, 68, Skelby 28, Brøndbyvester 30, Brorsons Sogn, København, 40, Blaahøj 24, Gedsted 54, Kellerup 69, Molbjerg 38, Thorsø 40, Koldbro 48, Gadbjerg 28, Fjelstervang 30, Ommel 42, Snejbjerg 32, Asmindrup-Grandløse 68, Glumsø 24, Frihavns Sogn, København, 35,50, Lundby 24. Otterup 23, Lemvig 178, Tarm 93, Middelfart 150, Sæby 120, Ejerslev 48, Vemb 6, Dronninglund 50, Skarrild 22, Thyregod-Vester 24, Melby 24, Godthaabs Sogn, København, 45, Solbjerg Sogn, København, 48, Aabenraa 48, Sdr. Vang 22, Ruds Vedby 35, Fredens Sogn, København, 40, Helsinge 56, Brøndbyøster 14, Bredballe 10, Veflinge 19, Stagsted 10, Hvornum 34, Bjerring 20, Andst 50, Nykøbing Sj. 104, Frøslev 32, Hammer 28, Hjerm 80, Maribo 40, Linde 32, Gudhjem 24.

K. F. U. M. & K.s Kassererkontor, Aarhus, den 12. Juli 1924.

Signe Frandsen,

MODER OG BARN

Indhold:

Moderen.
Daaben.
Det første Levaar
Opdragelse til Lydighed.
Tugt.
Sundhedspleje.
Hjemmets Maaltider.
Den simpleste Sygepleje.
Leg og Arbejde.
Børn og Penge.
Den første Undervisning.
Søndagen.
Barnets Aftenbøn.
Samliv mellem Søskende.
Hjemmet og Skolen.
Børnenes Opdragelse til Kristne.

Oversat efter den svenske Originals 40. Tusinde.

2.00, I Stofbind 5,00.

DE UNGES FORLAG — AARHUS

Damer lærer at sy og tilskære
Kjoler, Kostumer og Børnedragter.
Tilskærerskolen,
Nørrebrogade 26 — København.
Dagmar Mikkelsen.

Midtfyns Fagskole

for **Kjole- og Linnedsyning** begynder 1—2 Maaneders Kursus først i hver Maaned. Eleven syr til sig selv og faar grundig Undervisning i Tilskæring og Syning. Skoleplan og andre Oplysninger sendes. Tilrejsende Elever kan bo paa Skolen. **Marie Sørensen,**
Ringe.

Indre Missions Artiums- og Præliminærkursus, Rønde,

(statsanerkendt)
forbereder paa kort Tid til Præliminær- og Studentereksamen. Nye Elever optages efter Sommerferien (18. August). — Nærmere ved
K. Herskind, Forstander.

K. F. U. M.s Seminarium.

Ny Forberedelsesklasse begynder 1. Septbr. Indmeldelser modtages af
Forstander **Alfr. Christiansen,**
Falkonérallé 26 B, København F.

Løgumgaard Kursus

pr. Løgumkloster
(Indre Missions Kostskole)

optager nye Elever efter Sommerferien (1. September). Til **Præliminæreksamen** optages Elever uden Forkundskaber. Paa Artiumskursus optages Elever, som har bestaaet Mellemskole-, Real- eller Præliminæreksamen, til Forberedelse til **Studentereksamen** (ny-sproglig). Kort Læsetid. Understøttelse kan søges. Nærmere ved Henvendelse til **Harbo Andersen**, Forstander.

Haslev Orgelfabrik,

Telefon 405. — Privat Tlf. 398.
Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).
Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.
Gode Afbetalingsvilkaar.
10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.
— Planer til billige Priser. —

Da der stadig spørges

efter mit for længe siden averterede Spisestuesæt, tilbyder jeg et Sæt paa svært, godt, mørk eller lysegraa Hørlærred portofrit sendt for 11 Kr. Let, meget smuk, Venetiansk eller Rosenmønster. Sættet bestaar af 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude, almindelig Størrelse. Syes med graa-sort-hvid. Garn (D. M. C.) til Sættet 5,00—5,50 ekstra. Paabegyndt 1 Kr. — Ved Utilfredshed Pengene tilbage. Benyt dette billige Tilbud straks.

M. Madsens Broderifabrik, Give.

Sommermøder

Grindstedmødet

Søndag den 24. August.
Kl. 9½: Gudstjeneste i Kirken ved Kinamissionær Johs. Rasmussen. — Skrifttemaal og Altergang efter Prædiken ved Sognepræst Clausen
Kl. 2½: Foredrag i Missionshuset ved Sekretær Rasmussen, Kolding. Emne: „Tjeneste"
Kl. 5: Friluftsmøde i Hotelhaven ved Kinamissionær Johs. Rasmussen. Afslutning ved undertegnede.
Er Vejret daarligt, bliver Eftermiddagsmøderne i Missionshuset.
Alle — især unge — indbydes.
Johs. With.

Det aarlige Ungdomsmøde i Hjerm

afholdes — vil Gud — Onsdag den 30. Juli som sædvanlig hos Gaardejer F ands Nørgaard Som Talere ventes Missionær Hoff, Indien, Sognepræsterne L. Jensen, Hanning, V. Nielsen, Asmild, Thelle, Søndbjerg, Bøss, Mejrup, og Højskoleforstander Olsen, N. Nissum. — Møderne begynder Kl. 2 og Kl. 5 Forfriskninger kan faas mellem Møderne. Alle indbydes hjertelig. Bed for Mødet, at Guds Kraft maa vise sig til Vækkelse, Frelse og Bekræftelse.
J. M. T. Winther, Sognepræst, Hjerm.

Hobro-Kredsen

holder Møde i Hobro Missionshus den 17. August. Kl. 1 Andagt. Regnskabet for Kredskassen fremlægges. Husk Kredsbidraget. Derefter indleder Generalsekretær, Pastor Olaf Jessen. Emne: **Forbindelse med de unge udenfor vore Foreninger.** Kl. 4½ Gudstjeneste i Kirken ved Pastor Jessen.
P. K V.: **Sv P. Jensen.**

Bornholmskredsen.

20. Juli: Helligdommen, Rø.
27. Juli: Svaneke Lystskov.
3 August: Vestermarie Præstegaardsskov.
10. August: Onsbæk ved Rønne.
24. August: Allinge Lystanlæg.
Talere: Kredssekretæren og saa vidt muligt Sognepræsten. — Bogsalg ved hvert Møde. **Kredsbestyrelsen.**

Tommerup.

Søndag den 27. Juli. Gudstjeneste Kl. 10. Missionær, Pastor Hoff, Indien. Møder i **Højskolens Have** eller Gymnastiksal. Kl. 4 Forstander Sandbæk og Sekretær Peter Poulsen, Brendstrup. Kl. 7 Pastor Hoff taler og Sognepræsten slutter. — Bøger fra De Unges Forlag forhandles Restauration paa Afholdshjemmet.

Herning-Kredsen.

Gødstrup 4. August ved Forst. Sandbæk, Tommerup.
Jens Skovs Krat i Vorgod 10. August ved Pastor Nielsen-Vrads, Gellerup.

Brevaften.

Fjelsted-Harndrup K. F. U. K. holder Brevaften Tirsdag den 22. Juli. Adr.: Elna Terp, Harndrup.

Ørbæk K. F. U. K. holder Brevaften Onsdag den 23. Juli. Adr.: Mathilde Rasmussen, Assensvej, Ørbæk.

Nr. Jernløse K. F. U. K. holder Brevaften Tirsdag den 29. Juli. Adr.: Fru Pastorinde Petri, Nr. Jernløse Præstegaard pr. Regstrup St.

Kolonien Filadelfia

søger unge, troende Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.

Henvendelse til Forstanderinden, Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Tlf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

15. AUGUST
1 9 2 4

42. AARGANG
NUMMER 16

Pastor Fr Björk fra Sverige.

Nu foreligger

MELODISAMLINGEN
til DE UNGES SANGBOG

Det nye Oplag indeholder Melodier til Sangene i Tillæget, er trykt paa smukt Papir og foreligger solidt indbundet.

Pris 9,50 *DE UNGES FORLAG - AARHUS*

NY BØRNEBOG.

AMY LE FEUVRE:

TEDDYS KNAP

En Historie om en rask Dreng.

Oversat af *H. I. F. C. Matthiesen.* Med originale engelske Illustrationer. 112 Sider. 2. Oplag. Pris 1,75, ib. 3,00.

Faas i alle Boglader og hos Missionens Udsendinge. O. Lohse.

INGEBORG:

BERRIT CASPER
OG ANDRE FORTÆLLINGER

Pris 2,50. — Smukt indbundet 4,00.

Anmelderne skriver:

De fem Smaafortællinger, som Bogen indeholder, egner sig udmærket saavel til Højtlæsning i Familiekredsen, som naar de unge samles. De er sunde og gode og taler sandt og klart om Vejen til Gud.

En smukt udstyret Bog, som i jævne og tilforladelige Skildringer viser os Livet ude i Landsbyen. Forfatterinden har en heldig Haand til at stille Mennesker saadan frem, at man ønsker at ligne og efterfølge dem paa gode og rene Veje.

Jeg synes, det er længe siden, jeg har læst bedre Fortællinger.

De har Virkelighedens Præg over sig, er interessante og opdragende, ja opbyggelige, og det er vel det bedste, der kan siges om en Fortælling, at den virkelig giver noget af blivende Værd. — En betydelig og god Bog for Hjemmene og Ungdommen.

Faas i alle Boglader og hos Missionens Udsendinge.

O. LOHSE — KØBENHAVN B.

Martha Sahl's Fagskole for Husholdning,
Helenevej 1 A, København V. Statsanerkendt. **Dag-** og **Aftenkursus** beg. til September. **Elever optages med og uden Pension. Program sendes.**

DE·UNGES·BLAD

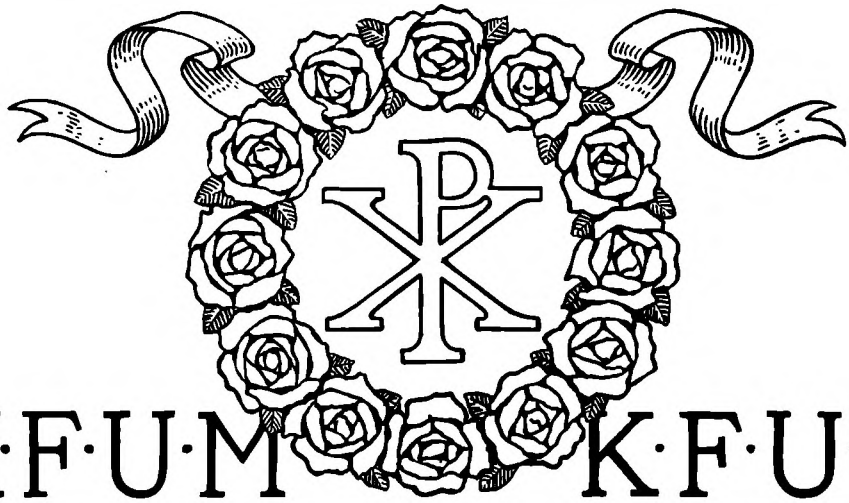

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 16 15. AUGUST 1924 42. Aargang

SALIGE ER DE, SOM HUNGRER . . .

(Matth. 5, 6).

Af Sognepræst *Vilh. Buch*, Ejby.

DET Ord stod i mange Tider for mig som noget ganske uforstaaeligt.

Selv om jeg aldrig har lidt Nød, har jeg jo da ofte maattet springe et Maaltid over og syntes ikke, at der var nogen Salighed i at føle Sulten gnave.

Og det siges jo, at man, hvis man vil opnaa en Velvilje hos en indflydelsesrig Mand, aldrig skal tage ham lige *før* et Maaltid — da plejer han at være gnaven, — men altid lige efter Frokost, da er han veltilpas og velvillig.

Og vil vi have tydeligere Eksempler, kan vi jo tænke paa Ørkenrejsende eller Nordpolsfarere, eller paa de Hungerrevolter, som vi engang imellem læser om fra Udlandets Storbyer, hvor Mennesker „tager selv" i Butikkerne, noget, de ellers aldrig havde kunnet tænke sig, men de blev dreven af Sult til Fortvivlelsens uhyggelige Handlinger.

Altsaa Ordet: „Salige er de, som hungre . . ." synes ikke rigtig at passe.

Og dog passer det som alle Guds Ord i vor Bibel, det er kun fordi, vi ikke kom dybt nok.

Dette Ord lærte jeg at forstaa en Gang i min Sekretærtid.

En af vore unge var kommet paa Sanatorium, og jeg stod i stadig Brevveksling med ham. Saa holdt Brevene op fra ham, og en Dag kom der et Brev fra en Sygeplejerske, at han vilde saa gerne tale med mig. Jeg var straks klar over, at det var meget alvorligt med ham, og næste Morgen ganske tidlig drog jeg afsted. Jernbaneturen varede vel 4—5 Timer, og straks jeg var kommen til den nærmeste Station, gik jeg ud til Sanatoriet.

Det var, som jeg havde tænkt. Han var Døden nær og var bange for at dø. Og jeg talte med ham og bad med ham, at han maatte finde Fred og Mod.

Saa kom Sygeplejersken med Mad til Patienterne, og da jeg saa Mad og lugtede Mad, blev jeg saa forfærdelig sulten. Jeg havde jo ikke faaet hverken vaadt eller tørt i mange Timer. Aa, hvor jeg døjede! Men en Snes Minutter efter kom Sygeplejersken igen og tog Tallerkenerne ud, og med det samme tog hun al Maden med, for de var alle saa syge, at de intet kunde spise.

Da gik det op for mig, det Ord, at salige er de, som hungre.

Jeg var klar over, at jeg var lykkelig,

som kunde spise, bare jeg kom ind til Byen og fandt noget spiseligt, den glubende Sult var jo ligefrem et Livstegn. Men de Stakler, som havde Mad nok og ingen Trang til den! De viste jo et frygteligt Tegn paa Svaghed og Død.

Og saaledes ogsaa i Aandens Verden, for der staar jo: „Salige er de, som hungrer og tørster efter Retfærdighed, thi de skal mættes".

Ak, hvad hjælper Guds Ord og øvrige Naademidler, naar Mennesker lader dem staa? Hvad gavner Jesu Frelsesværk, naar Mennesker ikke tager imod hans Naade og Syndernes Forladelse?

Hvad nytter det, at Gud har alt, hvad et Menneske behøver til Frelse og Salighed, og at han *gerne* giver, naar Mennesker ingen Trang har dertil? Det er et forfærdeligt Dødstegn at være uden Hunger og Tørst efter Retfærdighed.

Men lykkelige og salige er de, som føler Trangen til Retfærdighed saa stærkt, at de kan sige, at de hungrer og tørster derefter!

De mange, der *søger* Guds Naade og Retfærdighed og ikke synes, at de kommer nogen Vegne, er jo egentlig lykkelige, for der staar: „De *skal* mættes". Fra Guds Side mangler intet!

Der skal jo kun det til, som gaar af sig selv, naar det er Mad, at vi ikke nøjes med at tænke paa det eller se paa det, men tage det og spise det, saa det gaar ind i os og bliver optaget i vort Legeme som en Del af os.

Kom ihu, at vor Frelser i Johs. Evang. 6. Kap. har kaldt sig selv for Livets Brød og til Jødernes Forargelse sagde, at om nogen æder af dette Brød, han skal leve til evig Tid.

Alt er rede! Kom til Kongens Fest!

MEDDELELSER

PASTOR FR. BJÖRK, hvis Billede findes paa Forsiden af dette Nummer, er utvivlsomt en af de ejendommeligste Skikkelser i Nutidens svenske, ja, nordiske Kirke. Han var en Tid lang Præst ved den største Kirke i Stockholm, men har nu opgivet sit Embede for, paa apostolisk Vis, at være en rejsende Forkynder alle Vegne, hvor der kaldes paa ham. Om Sommeren flokkes store Skarer af studerende Ungdom fra de skandinaviske Lande hos ham paa et Landsted i Bjärnum, og for mange af disse unge Mænd har han haft en uberegnelig Betydning. Han er i Kraft af sine rige naturlige Gaver og sin dybe, aandelige Personlighed i ualmindelig Grad en Fører, veltalende, indlevet i Skriften, en erfaren Mand, hvor det gælder Sjælens lønlige Liv med Gud. Hans Budskab er rent og klart, grundluthersk i sin Klang og præget af hans dybe Indlevelse i Rosenius' Skrifter.

Han er i Ordets oprindelige Forstand en Evangelist, hvis Gerning ogsaa her i Danmark vi har al Grund til at glæde os over og skønne paa.

VORE AMATØRFOTOGRAFER bringer vi herved en Tak for de mange tilsendte Billeder.

1. Præmie tilfaldt Kommis *M. Sørensen*, Lunderskov, for Billedet: Sommeraften ved Grindsted.

De to 2. Præmier tilfaldt *Kristine Simonsen*, Parcelvej 3, Odense, for Billedet: Saksen (Færøerne), og *Ove Vith. Lorentzen*, Borgergade 15, Rønne, for Billedet: Middagsmad i Lejren.

Vi beder nu om at faa tilsendt Billeder til en *Efteraarsrække*. Disse Billeder maa indsendes til Redaktionen (Søllinge pr. Pederstrup) eller til Ekspeditionen (Søndergade 9, Aarhus) inden 30. September. Vi haaber saa at kunne bringe et Udvalg af dem i Bladet for 15. Oktober.

Vi udsætter ogsaa denne Gang en *Præmie paa 10 Kr.* og *2 Præmier hver paa 5 Kr.*

Ubenyttede Billeder tilbagesendes portofrit, naar Navn og Adresse medfølger.

JORDEMODER. Den unge Pige, der har indsendt Forespørgsel angaaende Uddannelse til Jordemoder, bedes opgive sit Navn og sin Adresse til Brug for Red.

K. F. U. M.s HEDNINGEMISSION. *K. F. U. M.s Missionsdag* (første Søndag i December) er i Aar 7. December. Det er ikke for tidligt at forberede Missionsfesten ved at 1) beramme Dagen (Søndagen eller en Dag i Ugen før eller efter), 2) forsøge at skaffe en Taler selv (man

Husk „Derude"s Dag 12. Oktober.

sparer da Kontoret for meget Arbejde og mange Frimærker), 3) lægge Programmet for Festen og 4) flittigt se til Missionsbøssen.

I *Valutatab* for 1923 har vi yderligere maattet betale Kr. 6,450,95.

Johannes Rasmussen taler ved K. F. U. M.s Landsledermøder paa Tommerup Højskole fra 7.—8. September og paa N. Nissum Højskole fra 14.—15. September.

P. Nørgaard rejser med Hustru og tre Børn atter til Kina i August. Hans Adresse bliver nu: Rev. P. Nørgaard, Danish Mission, Petune, N. Manchuria, China.

Gaverne kommer langsommere ind nu. Der er i Aarets første 6 Maaneder indkommen Kr. 26,520,01. De næste 6 Maaneder skulde der altsaa indkomme Kr. 53,479,99. Kan vi naa det? — Sagtens. — Hvis vi vil! *J. J.*

FRØKEN INGIBJØRG OLAFSSON er nu kommen hjem fra Amerika; fra et Ungdomsstævne i Nebraska, hvor Frk. Olafsson talte, har Comtesse Knuth modtaget 865 Kr. til K. F. U. K. i Danmark. Samtidig med Afsendelsen af disse Penge skriver Formanden for den forenede danske Kirkes Ungdomsforbund i Amerika, *James C. Peterson*, til Comtessen, at man i Amerika har været glad ved Frk. Olafssons Besøg og at man er blevet rigt velsignet ved hendes solide inspirerende Vidnesbyrd saavel som ved hendes kristelige Personlighed.

PENSIONSFONDET. Hver af K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Sekretærer har Tilladelse til een Gang om Aaret ved et almindeligt Foreningsmøde at foretage en Indsamling til Fordel for det i Forbindelse med K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Pensionskasse oprettede Pensionsfond.

SEKRETÆR, CAND. THEOL. HARALD RASMUSSEN, Horsens, er udnævnt til Sognepræst i Lading og forlader derfor Sekretærgerningen.

HASLEV UDVIDEDE HØJSKOLE søger at dygtiggøre unge Mænd og Kvinder til Arbejde i Guds Rige. Hovedfagene er derfor Bibelstudium, Kirke- (Missions-) historie og Dansk. Sommerskolen er fra Maj til August og Vinterskolen fra November til Maj. Da Betalingen for Undervisning og Ophold kun er 90 Kr. mdl. for Vinterskolen og 80 Kr. for Sommerskolen, og da den sædvanlige Amtsunderstøttelse kan søges henholdsvis inden Juli og Januar, bør Pengespørgsmaalet ikke afholde nogen fra at komme. Henvendelse til Forstander Davidsen eller Forstander Pagh-Petersen, Haslev.

MISSIONSKANDIDAT ASBJØRN FOG er anerkendt som Sekretær i Hillerød K. F. U. M.

SEKRETÆR C. V. RAHBÆK, K. F. U. M., Varde, er fratraadt Sekretærstillingen og overgaar til anden Virksomhed. — Ogsaa under de ændrede Forhold vil vi regne med C. V. Rahbæk som Ungdomssagens gode Ven og Medarbejder.

ANDREAS HALD er anerkendt som Soldatermissionær ved K. F. U. M.s Soldaterhjem i Roskilde.

PASTOR DYSSEGAARD, Ejerslev, er godkendt som Formand for 23. Kreds (Mors-Kredsen).

SEKRETÆR, PASTOR SVEND BØGH er af K. F. U. M.s Centralforening i København indvalgt i Fællesbestyrelsen i Stedet for Ricard.

NYE FORENINGER. Følgende K. F. U. K. er optaget i Landsforbundet: *Nørre Snede*, 15. Kreds (stiftet $^{27}/_{6}$ 1924) med 23 Medlemmer. Formand: Fru Pastorinde Tilla Jessen, Nr. Snede. *Hjordkær*, 34. Kreds (stiftet $^{30}/_{6}$ 1924) med 17 Medlemmer. Formand: Frk. Mathia Haase, Sønderønlev pr. Hjordkær.

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *Nr. Nissum Seminarium:* Seminarist A. C. Nielsen, Nr. Nissum Seminarium pr. Lemvig. *Rodstrup:* Landmand Chr. Bitsch, Rodstrup pr. Skamby. *Hunborg:* Adolf Sørensen, Hunborg pr. Sjørring.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Horne*: Lærer Hansen, Horne pr. Hjørring. *Skuderløse:* Fru Karen Jensen, Broksøvej, Skuderløse pr. Haslev.

LADY MARIAN E. PARMOOR

K. F. U. K.s nye Verdenspræsident har udsendt nedenstaaende Brev:

Kære Venner og Medlemmer af K. F. U. K.

Jeg vil gerne sende en Hilsen til alle Medlemmer af vor store Familie ud over hele Verden. Jeg vilde ikke have kunnet paatage mig det Arbejde, som jeg nu har faaet overdraget som Formand for eders Verdensbestyrelse, hvis jeg ikke følte, at jeg blot er een af en stor Flok Mennesker, der alle staar sammen. Skønt vi ikke alle kan lære hverandre personligt at kende, er vi dog i Sandhed forenede i Aanden, og just det, at vi er saa overordentlig forskellige i Race, i Hudfarve og Sprog, minder os om, at vor himmelske Faders Kærlighed er lige stor til alle hans Børn, og at vi afspejler hans Kærlighed ved at elske hverandre.

Disse Ord er saa lette at skrive og saa svære at efterleve i Sandhed og Alvor.

Vor Fader sendte sin Søn for at vise os, hvorledes vi skulde leve sammen i Kærlighed, men efter henimod 2000 Aars Forløb finder vi Verden næsten ødelagt af Krigen og Millioner af Mennesker lider som Følge af Nationernes indbyrdes Had. Dog har der altid været trofaste Sjæle, som har været rede til at lytte til Guds Stemme i trange Tider, og jeg tror, at Gud kalder vor Forening til i ganske særlig Grad at være Budbringer for ham til vor Tid.

Lady Parmoor.

Allevegne tager Kvinder nye Opgaver op, indtager nye Stillinger, som kræver mere Fremtræden for Offentligheden end forhen og som giver dem større Indflydelse end nogensinde før. Nu har de unge Kvinder Mulighed for at hæve Menneskehedens moralske og aandelige Standpunkt; men de har ogsaa Ansvaret. Skal Kvindernes Indflydelse gøre Verden mere retfærdig, mere fredfyldt, mere kristelig? Skal Jesus Kristus være Nationernes Konge, den usynlige Herre i vore Regeringer, vore Kontorer, vore Fabriker og især i vore Hjem? Da maa han først være Herre i vore Hjerter. Hvis den kristne Kvindeverden i Sandhed faar ham til sin Herre, vil den blive vor Tids største Magt.

Nogle faa jævne Fiskere sammen med en lille Flok trofaste Mænd og Kvinder blev fyldte med Troens og Kærlighedens Kraft for snart 2000 Aar siden. Der findes næsten en Million Medlemmer af K. F. U. K. af mange Nationer og mange Sprogstammer, som følger den samme Herre og Mester, Kristus. Han siger til os, som han sagde til dem, at vi skal være hans Medarbejdere og lære Menneskene Guds Kærlighed at kende. Lad os staa op og følge ham!

EN ALSIDIG K. F. U. M.

FRA ET BESØG I EN VESTJYDSK LANDSBY

Af Landssekretær, Pastor *Harald Jessen.*

EN Gang i April Maaned besøgte jeg en vestjydsk Landsby-K. F. U. M. Da dette Besøg paa mange Maader blev en Oplevelse for mig, vil jeg gerne gennem nedenstaaende Linier gøre „De Unges Blad"s Læsere meddelagtig i noget af det, jeg dér saa og hørte.

Lad mig først nævne, hvorledes Dagens Program var tilrettelagt.

Kl. 4 aabnedes i Skolen en Udstilling af Husflidsgenstande, forarbejdet i den stedlige K. F. U. M.s Husflidsskole.

Kl. 4½ var der Ungdomsgudstjeneste i Kirken.

Kl. 6¼ var der Gymnastikopvisning i Skolens Gymnastiksal af K. F. U. M.s Gymnastikhold.

Kl. 8 var der festlig Sammenkomst i Missionshuset som Afslutning paa K. F. U. M.s Aftenskole. — Her var denne Aften Samfundet og K. F. U. K. K. F. U. M.s Gæster. K. F. U. M.s Formand bød velkommen. Undertegnede talte. Der var Musik (Orgel, Violiner og Fløjte) ved K. F. U. M.s Medlemmer, flerstemmig Sang, Kaffe og mange smaa Taler, inden Stedets Lærer sluttede ved Aftenandagt.

Igennem dette Program har jeg allerede røbet noget af, hvad denne K. F.

U. M. kunde magte. Lad os nu se lidt nærmere paa dens mangesidige Arbejde.

Aftenskolen. K. F. U. M.s Bestyrelse har et staaende Udvalg for Aftenskolen. Hvert Efteraar tages der fat. Alle Sognets unge Mænd indbydes til at deltage i K. F. U. M.s Aftenskole, som varer fra 1. November til 1. Marts med Undervisning to Aftner om Ugen (fra Kl. 7 til Kl. 10). Der undervises i Dansk, Regning (herunder Regnskabsføring) og Gymnastik, og en ugentlig Time anvendes til Foredrag af historisk, litteraturhistorisk, o. l. Art. Hver Aften sluttes med Andagt. — Ved en Samtale med Stedets Lærer, der er den bærende Kraft indenfor Aftenskolen, erfarer jeg, at K. F. U. M.s Aftenskole der paa Stedet allerede var paabegyndt for 18 Aar siden. Der har hvert Aar deltaget ca. 20 Elever i Undervisningen, og en udarbejdet Statistik viser, at der i Almindelighed ikke har været over 10 % Forsømmelser. Aftenskolens Gymnastikundervisning ledes af en af K. F. U. M.s egne Medlemmer, der har taget Uddannelse paa Gymnastikkursus og paa de af K. F. U. M.s Idrætsforbund arrangerede Idrætslederkursus. — Det var en stor Fornøjelse at overvære den afsluttende Gymnastikopvisning. Øvelserne gik flinkt og var præget af Alsidighed, Omhu og Ihærdighed.

Husflidsskolen. Denne ledes ligeledes af et af K. F. U. M. nedsat Udvalg med en stedlig, troende Snedker som Lærer. Der undervises en Aften om Ugen fra Kl. 7 til Kl. 10 i Tiden mellem 1. November og 1. April. — Denne Gren af K. F. U. M.s Virksomhed begyndte i 1913. — Husflidsskolen havde nu i Vinter haft 14 Elever. Et Loft var Arbejdslokale; dér fandtes lidt Værktøj til fælles Benyttelse, iøvrigt medbringer hver Elev sit Værktøj. Da K. F. U. M.s Husflidsskole der paa Stedet er indmeldt som en Forening under „Dansk Husflidsselskab" har man igennem dette Selskab faaet nogen Hjælp til Anskaffelse af Værktøj. — Hver Deltager betaler ved Skolens Begyndelse 10 Kr. i Kontingent, hvis det er første Aar, han deltager i Undervisningen, ellers 12 Kr. — Ved Skolens Slutning betaler enhver Elev sin Andel i Udgifterne til Materialer. Dog fradrages her det ved Skolens Begyndelse indbetalte Beløb. — Det var mange smukke Ting, der var lavet i Vinter, og som man kunde se udstillet i et af Skolens Klasseværelser. Der var Borde (endog et helt Skrivebord), Stole, Havemøbler, Klaverbænke, Knivkasser m. m. m. — Hvor fornøjeligt at se saa meget smukt og nyttigt, unge Mænd kan faa ud af deres Fritid. Paa Udstillingen fandtes ogsaa en Del smukke Kurvearbejder. Altsammen nyttige Ting.

— Hvad opnaas der nu gennem alt dette?

Der opnaas for det første, at Sognets mandlige Ungdom faar *deres Fritid optaget paa en god og nyttig Maade,* deres Skolekundskaber holdes vedlige og udvikles, deres Horisont udvides, deres Karakter dannes gennem Husfliden, og der udvikles hos dem en god Smag. De lærer, at Fritiden kan anvendes paa meget bedre Maade, end til Fjant og Flirt, Sløjen og Dvasken. — Dernæst opnaas, at de, der deltager i alle disse Ting, *skærmes mod en Masse Fristelser,* som Lediggangen ellers vil føre ind over dem. — Meget morsomt fortaltes det, at der en Vinter var kommet en Danselærer til Sognet for at give Ungdommen Undervisning i moderne Dans. Men Egnens Avis kunde imidlertid oplyse, at han i det Sogn ikke havde haft meget Held med sig, idet der kun havde meldt sig ialt 3 Elever til hans Dansetimer. Sognets mandlige Ungdom havde deres Aftener optaget paa langt bedre Maade under K. F. U. M.s Ledelse. — Endelig opnaas, at Sognets unge Mænd paa den Maade saa at sige alle *kommer i Berøring med K. F. U. M. og under troende Mænds Indflydelse.* — Morsomt var det at høre, at der overhovedet ikke kunde trives nogen verdslig Idrætsforening der i Sognet. Vilde de unge drive Idræt (om Sommeren blev der spillet Fodbold), maatte de gaa til K. F. U. M.

At nu alt dette ikke virkede udvandende og spredende for K. F. U. M.s egentlige Arbejde for Sjæles Frelse, men tværtimod virkede befrugtende paa dette og gav dette gode og rige Arbejdsmuligheder, fik jeg et levende Indtryk af. Adskillige unge Mænd var netop i denne Vinter blevet omvendt, og K. F. U. M.s almindelige Mødeaftner (oftest med Bibelsamtale) var det fælles Midtpunkt for alle de forskellige Arbejdsgrene. — Dejligt var det ogsaa ved Aftenfesten i Missionshuset at se det smukke Tillids- og Kær-

lighedsforhold, der fandtes mellem Samfundet og de unge.

At Foreningen havde sit eget lille haandskrevne Blad, der oplæstes ved Møderne og derefter cirkulerede blandt Medlemmerne, redigeret af et Udvalg, nedsat af K. F. U. M.s Bestyrelse, skal kun bemærkes for Fuldstændighedens Skyld.

PROVST PALUDAN

Af Sognepræst *Johs. With*, Vorbasse.

EN Søndag Eftermiddag i 1875 gik Indre Missions første Formand, Pastor Christian Frederik Rønne, en Tur i sin Præstegaardshave i Høve paa Sjælland sammen med sin Kapellan, den niogtyveaarige Edvard Paludan. De to nidkære Præster havde i fem Aar tjent i Herrens Vingaard i et lykkeligt Samarbejde og skulde nu skilles, da Pastor Rønne havde taget sin Afsked, og Pastor Paludan var kaldet til Sognepræst for Idom ved Holstebro. Pludselig standsede Rønne og sagde: „Hør, Paludan, nu vil jeg give Dem et godt Raad; naar De bliver selvstændig Præst, skal De begynde at arbejde iblandt de unge; thi det har vi gamle ikke kunnet naa, vi har haft nok at gøre med at vække de ældre".

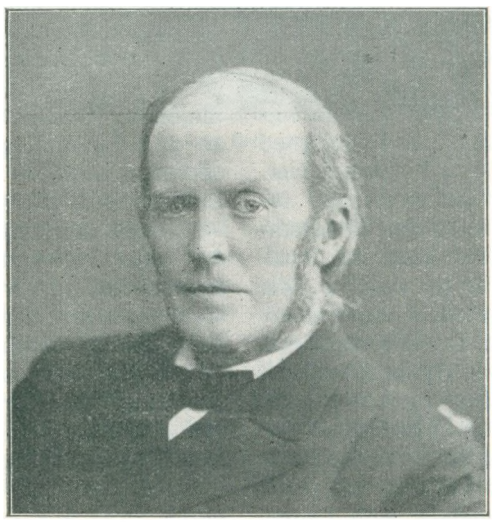

Dette Raad tog Paludan sig til Hjerte og begyndte efter at han i Idom havde konfirmeret det andet Hold Børn at holde et maanedligt Møde for unge, noget den Gang nyt og uhørt, hvorfor ogsaa flere af Indre Missions Præster saa herpaa med megen Betænkelighed; thi man kunde jo aldrig vide, hvad de unge kunde finde paa, naar de saadan kom sammen i Flok; men Paludan var vis paa, at det netop var ret at samle de unge; og sikker paa, at Herren just gennem sit Ords Magt vilde staa det onde imod og bringe Frelse til unge Hjerter, blev han ved hermed. Og ikke blot er der nu mange, der med Tak til Gud mindes deres gamle Præsts Møder for unge; men disse satte ogsaa langt videre Spor, idet Eksemplet smittede rundt om, saa der nu aarlig holdes Ungdomsmøder i Tusindvis til Velsignelse for mangfoldige.

Men Provst Paludan, der begyndte og fortsatte først i Idom og dernæst i Søndbjerg paa Thyholm med at holde offentlige Ungdomsmøder, indtil han for faa Aar siden tog sin Afsked, fortjener nu, da han den 15. August fylder 80 Aar, at nævnes med Ære og Tak i „De Unges Blad" som een, der ikke blot vidste, hvad Gud vilde, men som ogsaa frimodigt og trofast uden at give op for Modvind udførte sin Herres Vilje og derved anviste en af de nyttigste Veje indtil i Dag til at vinde unge for Herren.

IMPERIUM

INDTRYK FRA VERDENSUDSTILLINGEN I LONDON

Af *Svend Rehling.*

DE lærte os i Skolen om det britiske Imperium, og vi fik nogle vage Forestillinger om et Verdensrige, der udgik fra Parlamentet i London og endte et Sted „østen for Sol og vesten for Maane og bag om Babylons Taarn". Saa vidt jeg husker, var det $^1/_5$ af Jorden, de sagde, var under engelsk Overhøjhed. Under Krigen fik vi paany spredte Indtryk af dette Imperiums brogede Mangfoldighed, naar vi saa Billeder af feltudrustede, kakhiklædte Sydafrikanere og læste om,

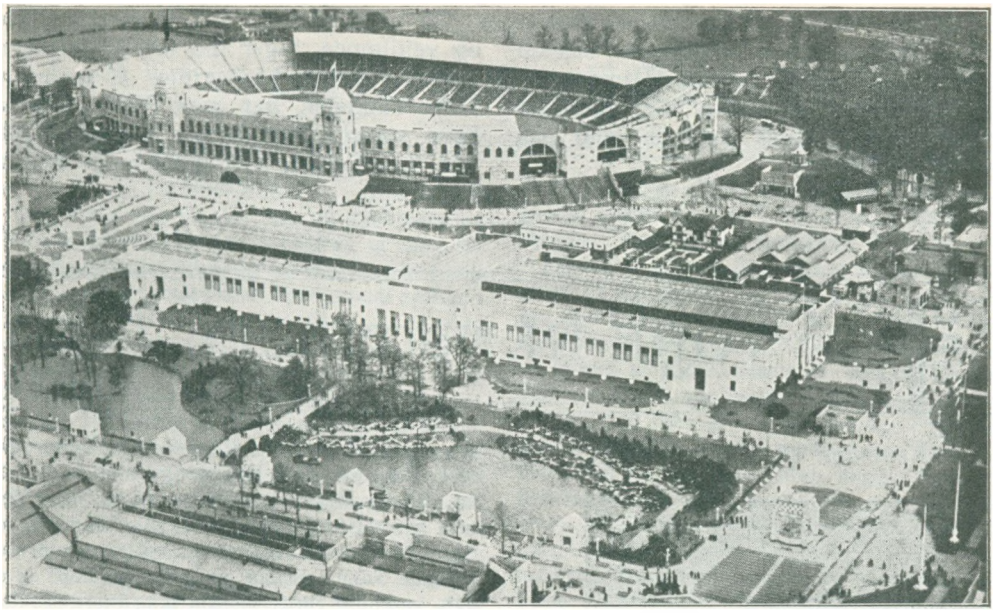

Fugleperspektiv over en Del af den mægtige Udstilling.

hvordan Kanadiere og Indere og Mænd fra Australien kæmpede Side om Side med den engelske Tommy i Løbegravenes Labyrinter.

Men aldrig har vel Imperiet paa een Gang udfoldet sig med en saadan Overskuelighed og Vælde som ved den Udstilling (British Empire Exhibition), som for Tiden finder Sted et Par Mil udenfor London. Man skal være ualmindelig nøgtern eller utilladelig blasert, hvis man ikke, første Gang man gaar ned ad Hovedalléen, der fører gennem Udstillingen, giver sig den maabende Forbløffelse i Vold. I det hele taget er det vel allerførst det *kolossale,* der slaar een, naar man, efter at være sluppet gennem Tælleapparaterne, staar Ansigt til Ansigt med denne By, som siges at være rejst paa 27 Maaneder. Den, som er vant til at betragte Københavns Raadhus som en stor Bygning, og kalder Trafiken paa Klampenborgbanen en Sommersøndag — enorm, vil i et Nu faa Følelsen af, at han ser hele sit Fædreland gennem de smaa Glas i en Kikkert, og han vil mindes den Papæske med smaa bitte, malede Legetøjshuse og Kirker og Træer og Køer, som han forærede sin lille Dreng sidste Jul. Lige for hans Øjne ligger Ingeniør-Paladset, den største Cementbygning i Verden, hvis Grundflade er $6\frac{1}{2}$ Gange saa stor som Trafalgar Square i London. Sammen med sin Genbo, Industripaladset, optager den ca. 17 Tdr. Land, og 100,000 Tons Jord maatte udgraves, før de kunde begynde at bygge. For Enden af Alléen hæver sig et Stadion, der kan rumme 130,000 Mennesker (Coloseum i Rom havde Plads til 45,000), og fra hvis Murkant man har et prægtigt Syn udover den hele Udstillingsby — den afrikanske Negerlandsby med runde, straatækte Hytter, Indiens skønne, hvide Gaard med de slanke Søjler og de svale Buegange, Birmas udskaarne Trætempel og Kanadas vældige, monumentale Bygninger, der med det, som de rummer, har kostet 26,000,000 danske Kroner. 7000 ensklædte unge Piger varter op i Udstillingens forskellige Restaurationer, hvor 30,000 Mennesker ad Gangen kan spise. Og naar Mørket falder paa, tændes 2,000,000 elektriske Blus, som endda i Aftenens Løb to eller tre Gange kan skifte Farve. Man føler ikke den mindste Trang til at modsige dem, der fortæller een, at det hele har kostet 12,000,000 Pund, hvilket vil sige ca. 300 Millioner danske Kroner.

Det er egentlig *nok* den første Dag, man er derude (der er under Tiden 300,000 Besøgende paa een Dag!) bare at gaa omkring og forbløffes, at gabe med aabne Øjne og aaben Mund og suge til sig — Smaamand som man er — disse næsten bedøvende Indtryk af det

uhyre, det kolossale, det aldeles utroligt store. Det er svært forfriskende saadan at lade sig i Bund og Grund imponere, saa man tilsidst selv ikke føler sig større end en mikroskopisk Bakterie midt paa en stor Tallerken.

— — —

Og naar man ud paa Aftenen, dødtræt og veltilmode, tager ind til London igen, susende gennem Labyrinter af underjordiske Tunneler, har man Følelsen af at have staaet i Forgaarden til den ufattelige Virkelighed, som hedder det britiske Imperium.

VORE HENSOVEDE

Købmand Carl Christensen,

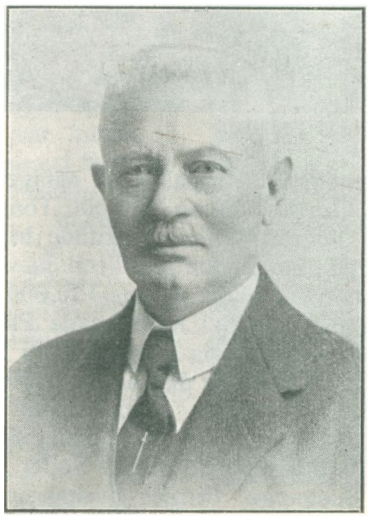

* 30. Marts 1860
† 24. Juni 1924

Herren være lovet og priset, siger ogsaa vi, idet vi takker Gud for Købm. Carl Christensen, for hans Liv iblandt os, som en trofast Ven og Broder i Kristus.

Hvor holdt han af K. F. U. M. Faa er de, hvis Trofasthed holder ud, hvis Kærlighed aldrig kølnes, som ikke viger for Hindringer, men altid tager sin Del af Kampen. Hans Liv var et Vidnesbyrd for os, thi det var et Liv for Guds Ansigt, hvor intet var skjult, men alt bragt frem i Lyset for Gud, hans Vandel og Færden var et Eksempel til Efterfølgelse for os, alt var Herrens, en tro Husholder over Guds mange Slags Naade.

Fra Foreningen i 1903 blev stiftet i sin nuværende Skikkelse som et Hjem for unge Mænd, har Købmanden haft Sæde i Bestyrelsen som Næstformand og Kasserer, og megen Tak skylder vi ham for, hvad han paa mange Maader har været for vor Forening. Hvor holdt vi af ham, ikke mindst vi, som i Samarbejde stod ham nær; ikke blot hans Hustru og Datter har mistet en elskelig Mand og Fader, men vi, hans Venner, har mistet en højagtet Ven. Som naar en Streng brister i et Instrument og fremkalder en sitrende Tone, saadan gaar der gennem os en dyb, vemodig Tone. Vi skal ikke mere ses hernede, ikke mere vejledes af hans kærlige Raad, men forventningsfulde ser vi hen til den Dag, da vi sammen, om vi er tro, skal faa Lov i Evighed at love og prise Herren i Himlens Herlighed.

Ære være Købmand Christensens Minde iblandt os!

Viborg. *N. Chr. Støttrup.*

Axel Jeppesen,

Sdr. Broby, gik d. 13. Marts hjem til Herren efter 4 Ugers Sygeleje, 21 Aar gammel.

Ung, rask, glad i sin Gerning gik han iblandt os, til pludselig Sygdommen kom; men Tanken om maaske at komme bort fra denne Jord blev vor Ven snart fortrolig med; hans Primodighed overfor Døden gjorde sit dybe Indtryk paa mange, som stod ved hans Sygeseng. Man mærkede tydeligt, hvor det brændte paa hans Hjerte, at dog de, som stod nær Guds Rige, maatte gøre Skridtet fuldt ud. Han havde Tjenersind mere end de fleste af os, og det mærkedes ogsaa tydeligt i hans Hjem. „Lad os ikke blive for optaget af det, der hører denne Jord til", sagde han til sine kære i de sidste Dage, og saadan talte han til os unge om at være beredt til Forflyttelsen, naar Guds Time kommer. Vi hørte ham aldrig klage under Sygdommen. „Det kan være, jeg endnu har det bedste tilbage at opleve", saadan sagde han, da han 8 Dage før han fik Hjemlov blev kørt paa Sygehuset. For dem, som besøgte ham, var han et Vidnesbyrd om, at ved Troen paa Jesus har Døden mistet sin Brod. *En M.*

ORDET FRIT

Vidnepligt.

Om dette Spørgsmaal har vi modtaget en Mængde Indlæg. Det er glædeligt, at dette for Guds Riges Udbredelse og for den enkelte Sjæls Vækst saa betydningsfulde Spørgsmaal omfattes med saa stor Interesse; det viser, at vi dog ikke alle er faldne i Søvn. Men Pladsen i Bladet er jo stærkt begrænset, saa vi nødes til at slutte denne Forhandling med de nu modtagne Indlæg. Imidlertid er det os umuligt at bringe de forskellige Indlæg i deres hele Længde; vi skal derfor i dette og næste Nr. bringe et kort Uddrag af de fleste Indlæg, saaledes at vi undgaar unødvendig Gentagelse; de Indlæg, som ikke findes optagne, vil finde deres Tanker udtrykt i andre Indlæg.

Idet vi takker alle Indsendere for deres gode Bidrag, slutter vi med Ønsket om, at denne Tankeudveksling maa blive til Velsignelse for mange rundt om i Foreningerne. *Red.*

Svar til „En uomvendt Abonnent".

De skriver i „De Unges Blad" Nr. 13, at ingen K. har haft Mod til at vidne for Dem i det Par Aar, De er kommet til Møderne.

Det synes mig, at De selv kommer ind under det, „at have svært ved at tale om det bedste og dybeste i Dem". Længslen efter Gud er nemlig det bedste i et Menneske, og det er livsfarligt, naar Guds Aand har prøvet at puste Liv i den, ikke at følge den.

Søg Gud medens han findes! Spild ikke Tiden med Kritik, det er livsfarligt!

Og naar De saa er blevet et omvendt, frelst Menneske, glem saa ikke at vidne for andre først og fremmest med Deres Liv, men ogsaa med Deres Mund og opildne de andre K.er til at gøre det samme, at der kan blive mere Varme, Kraft og Vidnemod i den danske kristne Ungdom, for det trænges der saa vist til. *C. H.*

* * *

Jeg forstaar Dem ellers saa udmærket, da jeg selv engang har været i samme Situation. Men kan vi ikke gaa til Mennesker og tale med dem om den vigtigste Sag her i Livet, kan vi gaa til Jesus; han er jo ikke blot vor Frelser, men vor store Bror, som vi maa fortælle alt til; han vil jo intet hellere end hjælpe os med alt, hvad vi beder ham om i Sandhed.

Læs Esajas 42,16. *En „omvendt" Abonnent.*

* * *

I sidste Nr. af „De Unges Blad" stod i „Ordet frit" et Stykke, hvori en, der kalder sig „uomvendt", giver de bly og tilbageholdne K.er en Røffel og spørger, hvad de er bange for? Men samme modige Dame havde ikke „Mod" til at gaa til nogen troende K. for at søge Hjælp. Jeg tænkte: „Hvad er du bange for?"

I 2 Aar har De med „nogle andre ligesindede" gaaet til K.s Møder, og ingen har talt til dem om Jesus! Hvad tales der da om? Er det ikke dette, der er Midtpunktet? Nej, men man kræver en Omhu af andre, som man ikke har for sig selv og endnu mindre for andre.

De er vel ikke af den Slags unge Piger, der gaar til Møder og taler sammen om disse K.er med alle mulige Fejl. Man lægger Raad op, hvorledes man skal sætte sig paa den høje Hest, hvis nogen vover at komme med nærgaaende Spørgsmaal. Og saa bliver man saa inderlig skuffet, naar de ærlige K.er holder sig borte, lader Ordet virke i al Almindelighed, beder maaske i Stilhed for dem, men giver dem ingen Anledning til at bruge Skytset.

Har De nu i 2 Aar forgæves ventet paa, at de unge K.er skulde komme til Dem, saa tag Dem nu sammen og gaa til en af Lederne og bed hende om Hjælp og Vejledning.

Jeg har kendt min Frelser fra Barndommen, og jeg har arbejdet med Børn og unge. Nu er jeg gammel, men jeg elsker de unge! *T. L.*

* * *

Vor Fejghed kan ikke frelse Dem fra Fortabelsen; De maa selv vælge for eller imod Jesus. Jeg beder Gud give Dem Naade til i Ydmyghed at bøje Deres Hjerte. *En ny K.*

* * *

. . . . Til Slut vil jeg gerne faa Lov til at gøre Dem opmærksom paa en Ting, De nok ikke tænker paa, nemlig at de ogsaa har et stort Ansvar. De skriver, at De har gaaet til Møder i en Forening i to Aar. Altsaa har De i to Aar været under Guds Ords Paavirkning og under Paavirkning af Guds Aand. Der ligger Ansvaret for Dem. Er De vis paa, at De ikke har staaet Gud imod? For det kan man nemlig.

Dansk „K." i Norge.

* * *

Hvis den unge Pige bliver omvendt, hvad jeg haaber, tror jeg nu nok, hun vil opdage, at det er lettere at kritisere end at praktisere. Gid vi hellige unge i K. og M. maa blive mere afgjorte, bekendende, bedende og arbejdende Mennesker, saa tror jeg ogsaa, at Kritiken fra de ældre i Samfundet vil forstumme, og vi vil faa Verdens Fjendskab at føle; men vor Bibel siger jo ogsaa tydeligt, at Verdens Venskab er Guds Fjendskab. — Gud give os Kraft til altid „at tone rent Flag". *En K.*

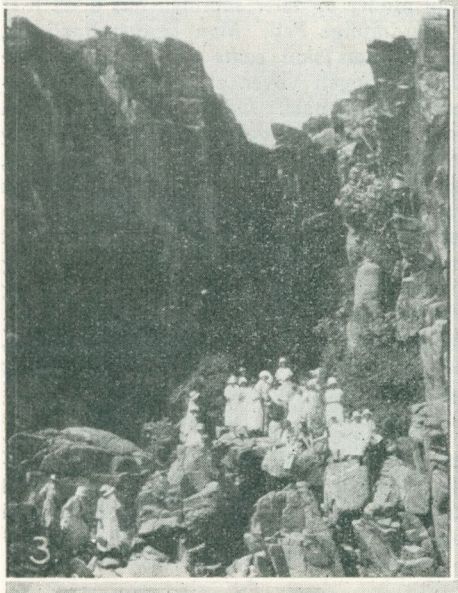

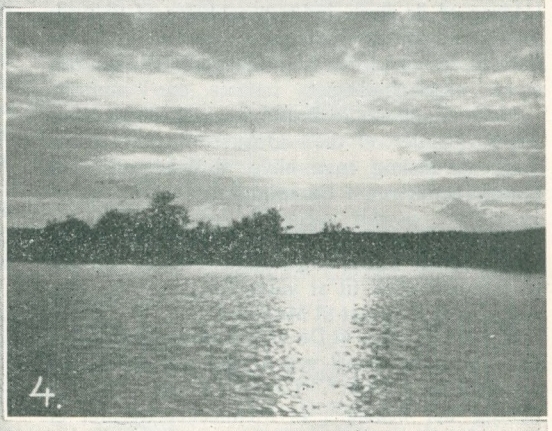

„DE UNGES BLAD"S AMATØRFOTOGRAFIER. SOMMERRÆKKEN I.

1. Parti fra Gisselfeldt Park (Ella Larsen, Randers). 2. Hellerup K. F. U. K. i Sommerlejr (Magda Buchwald, Hellerup). 3. Klippeparti ved Randkløv, Bornholm (Ingeborg Pihl, Rønne). 4. Sommeraften ved Grindsted (M. Sørensen, Lunderskov). 5. Gammelt Taarn, beliggende paa Danmarks østligste Ø, Frederiksø (Ove Vilh. Lorentzen, Rønne). 6. Hestene vandes i Lyngsø ved Silkeborg (Charles Hansen, Ansager).

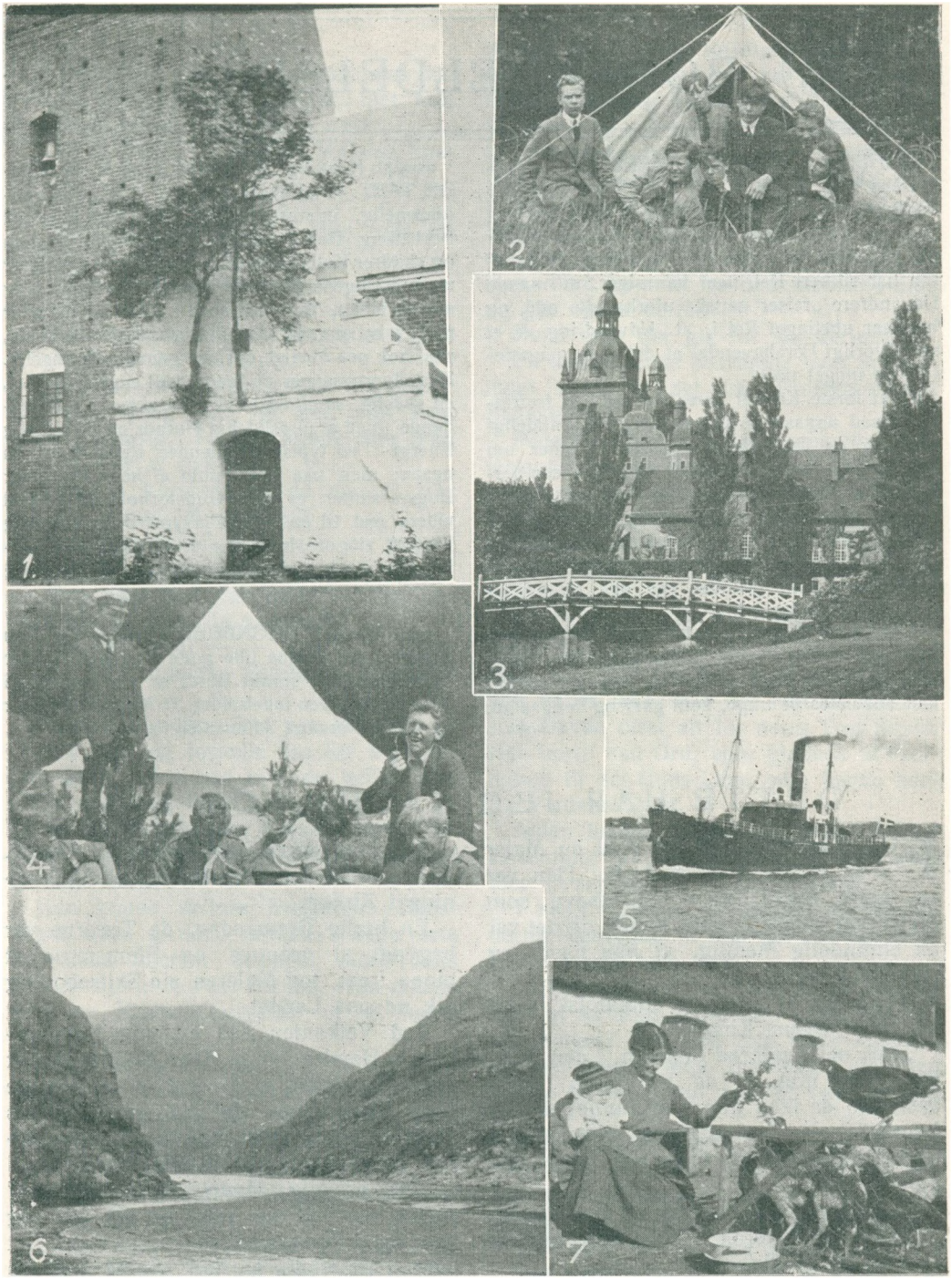

„DE UNGES BLAD"S AMATØRFOTOGRAFIER. SOMMERRÆKKEN II.

1. Marie Magdalene Kirke med Rønnebærtræer over Indgangsdøren (Antoinette Brandt, Marie Magdalene). 2. I Teltlejr (Ingvard Nielsen, Vejle). 3. Vallø Slot (Huga Olsson, Køge). 4. Middagsmad i Lejren (Ove Vilh. Lorentzen, Rønne). 5. I Svendborgsund (Ludv. Hansen, Rudkøbing). 6. Saksen, Færøerne (Kristine Simonsen, Odense). 7. Kyllingerne fodres (Ole Lauritsen, Svenstrup, Vinding, Holstebro).

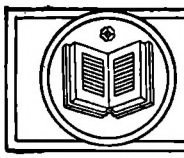

BOGANMELDELSER

Olaf Linck: CHANCEN DERUDE. Udvandrerens Bog. (G. B. N. F.) 6,75. Man kan ikke lægge denne Bog fra sig, efter at man har læst den, uden at tænke: Gid dog alle, som tænker paa at udvandre, vilde læse den Bog. Forfatteren har sikkert Ret, naar han siger, at mange Udvandrere „rejser ganske uforberedte ud", og han har ubetinget Ret i, at „Udvandring er et saa alvorligt Forehavende, at det maa gennemtænkes meget nøje".

I det første Kapitel gives der en Del fortrinlige Raad angaaende Udvandring i Almindelighed, og de følgende ti Kapitler fortæller om danske Udvandrere, som har søgt Chancen derude. De Afsnit, der handler om *Australien*, *Argentina*, *Alaska* og *Kanada*, er jo særlig aktuelle, fordi den Udvandrerstrøm, der tidligere gik til de forenede Stater, nu delvis maa søge andet Steds hen, grundet paa den ny amerikanske Indvandringslov.

Der findes ganske enkelte Steder i Bogen Udtryk, som uden Skade kunde have været udeladt; men alt i alt er det en Bog, der stærkt kan anbefales til unge, som gaar og længes ud.

P. Poulsen.

Joseph Hocking: MANDEN, SOM NÆR HAVDE TABT. (O. Lohses Forlag). 2,50. En ejendommelig, interessant og i høj Grad aktuel Fortælling. Den foregaar i England efter Krigen og skildrer Kulminestrejker, Bolschevikagitatorer m. m. Bogens Moral er: Never give up! (Giv aldrig tabt!), for den, som holder ud og gaar paa, selv om det ser aldrig saa haabløst ud, skal nok naa Maalet, om end gennem Trængsler. Hovedpersonen er en hjemvendt engelsk Soldat, en redelig, sandhedskærlig Karakter, pligtopfyldende, med et uopslideligt Humør og en ukuelig Energi — en typisk Englænder. Religiøs er han ogsaa; men paa det Punkt af hans Liv, hvor Bogen slutter, er hans Gudsforhold ikke naaet videre end til en from Fyrsynstro og en ærlig Vilje til at gøre, hvad der er ret. Bogens „Kærlighedshistorie er ejendommelig og nydelig. *A.F.*

Oluf Olesen: REGNBUEN, Tanker for Jesu Ansigt. 1,50. Denne lille gode Andagtsbog, der fremtræder i et smukt Bind, er nu kommen i 3die Oplag. Den indeholder 31 Morgenandagter og ligesaa mange Aftenandagter.

DETTE HAR JEG GJORT FOR DIG

FOR mange Aar tilbage stod en Maler i sit Atelier i Düsseldorff. Han var en yngre Mand, men hans Navn som Maler var allerede godt kendt, og det var en almindelig Mening, at han havde en lovende Fremtid for sig.

Ved Siden af ham stod en katolsk Præst fra en af Byens Kirker.

„Nej, nej!" udbrød Maleren, „den Sum, De byder mig, er alt for ringe. Korsfæstelsen er ikke noget let Emne; den er fremstillet paa Lærredet saa ofte, at det bliver vanskeligt at finde paa noget originalt".

Tilsidst blev de dog enige om Prisen. Udkastet til Maleriet skulde være færdigt i Løbet af en Maaned.

Kunstneren gav sig straks i Lag med Studier til sit Maleri; hver Dag var han i Jødekvarteret for at finde Modeller.

Ifølge Aftale med Præsten skulde Korset være det centrale i Maleriet; iøvrigt kunde Maleren selv bestemme Grupperingen.

Arbejdet skred rask fremad. Den 1. Juni skulde det være færdigt til Ophængning i Kirken.

En herlig Foraarsdag, da Træerne var begyndt at grønnes og Blomsterne at pippe frem, tog Maleren sin Skitsebog og gik ud paa Landet.

Ved Vejkanten sad en ung Zigøjnerpige. Hendes sorte Haar faldt malerisk over Skuldrene ned over den falmede røde Kjole; men det var især hendes store, mørke, straalende Øjne, som tiltrak sig Malerens Opmærksomhed.

„En prægtig Model til et Maleri!" sagde han ved sig selv og gik hen og gav sig i Snak med den unge Pige. Det blev snart aftalt, at hun skulde indfinde sig i hans Atelier tre Gange om Ugen.

*

Zigøjnerpigen saa sig undrende om i det store Atelier. Hendes Blik vandrede fra det ene Billede til det andet, indtil det tilsidst standsede ved det store Ma-

leri, som Kunstneren havde været i Færd med, da hun kom ind.

Hun stirrede paa den korsfæstedes Billede og hviskede tilsidst sagte, idet hun pegede paa ham: „Hvem er det?"

„Det er Kristus", svarede Maleren ligegyldigt.

„Hvad gør de ved ham?"

„Han bliver korsfæstet. Men vær nu stille lidt!"

„Hvem er de andre med de ækle Ansigter?"

„Saa, vær nu stille; vi har ikke Tid til at tale mere om det nu".

Pigen tav stille men tænkte des mere. For hver Gang hun var der, blev hun mere nysgerrig. Tilsidst kunde hun ikke bare sig for at spørge:

„Hvorfor korsfæstede de ham? Var han da et ondt Menneske?"

„Nej, tværtimod, han var en meget god Mand".

„Men naar han var god, hvorfor behandlede de ham da saadan?"

„Det var, fordi — —"

„Fordi?" gentog Pepita i aandeløs Spænding.

Maleren saa forundret paa hende.

„Nu skal jeg fortælle dig det hele paa een Gang. Men saa maa du heller ikke plage mig med flere Spørgsmaal".

Og saa fortalte han Korsfæstelsens Historie — ny for Zigøjnersken, gammel for ham selv.

Han kunde skildre Frelserens Dødsangst, uden at det i mindste Maade rørte ved hans Hjertes Strenge, mens hele hendes Hjerte bævede derved. Hun maatte gøre en Kraftanstrengelse for at holde Taarerne tilbage.

Billedet af Zigøjnerpigen blev færdigt samtidig med det store Maleri af Korsfæstelsen.

Nu var hun der for sidste Gang. Hun kastede et ligegyldigt Blik paa sit Billede, men blev staaende foran det andet Billede, som om det var hende umuligt at rive sig løs fra det.

„Kom nu", sagde Maleren, „her har du dine Penge. Du har bragt mig Lykke; dit Billede er allerede solgt".

„Tak, Herre", sagde hun. — — „De maa da elske ham inderligt, siden han har gjort alt det for Dem".

Maleren slog Øjnene ned. Pigen i den falmede, slidte Kjole gik sin Vej; men hendes Spørgsmaal blev tilbage.

Maleriet blev ført bort, men Spørgsmaalet blev ved at forfølge ham, saa at han ikke kunde faa Ro for det. Kunstmaler Sternberg kastede sig med fordoblet Iver ind i Arbejdet; men Spørgsmaalet arbejdede med. Tilsidst kunde han ikke mere samle sig til sit Arbejde, men vandrede urolig omkring. Paa en af sine Vandringer i Udkanten af Byen saa han en Dag nogle Mennesker gaa ind i et Hus; flere kom til fra den modsatte Side og gik ogsaa derind.

Hvad mon der gik for sig derinde?

En forbigaaende besvarede hans Spørgsmaal med, at det var Protestanternes Bedesal.

Maleren vidste, at disse saakaldte Protestanter var et ringeagtet Folk, men han vidste ogsaa, at mange af dem for deres Overbevisnings Skyld havde ofret meget af, hvad Mennesker ellers ikke gerne ofrer. — Maaske de ejede den Fred, som han savnede!

En Dag gik han ind i Salen. Et Menneske kan ikke gaa hen til Ilden og blive ved med at være lige kold; det kunde han heller ikke. Her saa han Mennesker, som havde ofret alt for deres Tros Skyld. Her hørte han Ord, som glødede af Kærlighed til det Guds Lam, som havde baaret Verdens Synd.

Inden længe havde han faaet sig et Eksemplar af Ny Testamente, og snart blev Ordet Liv og Aand for ham.

I hans Hjertes Dyb opstod der en inderlig Kærlighed til den korsfæstede, som havde elsket ham først.

„Hvordan skal jeg dog bære mig ad med at fortælle andre om, hvad jeg selv har fundet? Her gaar den store Mængde og aner intet, men hvorledes skal jeg kunne fortælle dem det, for tale kan jeg ikke!"

Med eet blev han slaaet af en Tanke. „Jeg kan male det. Paa det forrige Billede fremstillede jeg Jesu Dødskval. Nu vil jeg male et Billede af hans Kærlighed".

Sternberg bøjede sine Knæ.

Saa begyndte han paa et Billede af Frelseren, hvori han søgte at finde Udtryk for den Kærlighed, som brændte i hans Hjerte.

*

Maleriet var færdigt, og han skænkede det til et Billedgalleri i sin Fødeby.

Folk strømmede til for at se det. Det var som om man ikke kunde rive sig løs fra Billedet eller de Ord, som var malet nedenunder:

Alt dette har jeg gjort for dig.
Hvad gør du for mig?

Sternberg stod ofte, tilbagetrukket i en Krog i Kunstgalleriet, og bad Gud om at velsigne den malede Prædiken.

En Dag, da alle andre var gaaet, saa han en ung Pige staa foran Maleriet, opløst i Graad.

„Hvad græder du for?" spurgte han deltagende.

Hun vendte sig om, og han genkendte Zigøjnersken.

„Aa, dersom han blot kunde elske mig!" udbrød hun og pegede paa Frelserens Billede, „men jeg er kun en fattig Zigøjnerpige. Hans Kærlighed er for jer, men ikke for saadan en som mig", og Taarerne strømmede ned over hendes Ansigt.

„Pepita; han døde ogsaa for dig".

Og saa gav Kunstneren sig til at fortælle hende om Jesus. Mørket begyndte at falde paa; men han blev ved at fortælle hende om den korsfæstede og om Blodet, som renser fra al Synd.

„Alt dette har Jesus gjort for dig".

*

To Aar er gaaet. Det var Vinter, og Vinden fo'r kold og bidende gennem Düsseldorffs Gader.

Maleren sad foran Kaminen i sit Atelier. Da bankede det paa Døren, og en Mand traadte ind, klædt i en laset Faareskindspels. Hans sorte Haar og mørke Hud røbede straks, at det var en Zigøjner.

Om Herren vilde være saa god at følge med ham!

„Hvorhen?"

Det turde han ikke sige, for at ikke Myndighederne skulde faa at vide, hvor de opholdt sig, og jage dem ud.

„Hvorfor skal jeg da gaa med dig?"

„Det er en døende, som ønsker at tale med Dem".

Sternberg fulgte straks med Manden, som skyndsomt førte ham gennem Gaderne uden for Byen. Det var klart Maaneskin. De nærmede sig en Skov og gik ind i den. Der fandtes hverken Vej eller Sti, men den gamle gik med hurtige, sikre Skridt gennem Sneen. Endelig kom de til en aaben Plads, hvor nogle Telte var opslaaet.

„Gaa derind", sagde Manden og pegede paa et Telt.

Sternberg maatte bøje sig dybt for at komme ind gennem den lave Teltaabning.

I Maanelyset saa han en ung Kvinde ligge paa et Leje af tørt Løv. Hendes Ansigt var blegt med indfaldne Kinder. Maleren saa straks, at det var Pepita.

Ved Lyden af hans Stemme slog hun Øjnene op — disse vidunderlige, straalende Øjne. Et Smil gled hen over hendes Læber, og hun rejste sig op, idet hun støttede sig paa Albuen.

„Ja", sagde hun. „Han er kommet for at hente mig. Han rækker Hænderne ud imod mig — de gennemstungne, blødende Hænder".

„For dig!" hviskede Maleren. „Alt dette har han gjort for dig".

*

Mange Aar var gaaet hen.

Maleren saa vel som Zigøjnerpigen var for længst gaaet ind i de frelstes Skare.

En Dag kørte en ung livsglad Adelsmand ind i Düsseldorffs Gader paa Vej til Paris.

Han gik op paa Kunstgalleriet. Sternbergs Maleri tiltrak sig hans Opmærksomhed. Atter og atter læste han Indskriften paa Maleriet. Timerne fløj; den unge Mand stod der endnu, indtil Opsynsmanden kom hen til ham og sagde, at Galleriet skulde lukkes.

Den unge Adelsmand var Grev Zinzendorff. Han gik tilbage til Hotellet og steg til Vogns; men Turen til Paris fortsatte han ikke.

Han var ung, rig, begavet og anset.

Men fra og med den Stund lagde han hele sin Formue, sit Liv, sit Navn, sine Fremtidsudsigter — sig selv og alt, hvad han ejede, for den korsfæstedes Fødder. Hans Valgsprog var fra den Dag:

„Jeg har kun een Lidenskab, og det er Ham".

*

Sternbergs Maleri hænger ikke længere i Galleriet i Düsseldorff. Nogle Aar efter Grev Zinzendorffs Besøg udbrød der Ild i Galleriet, og dette Billede blev tillige med mange andre et Bytte for Flammerne.

SÆRLIG FOR DE YNGSTE

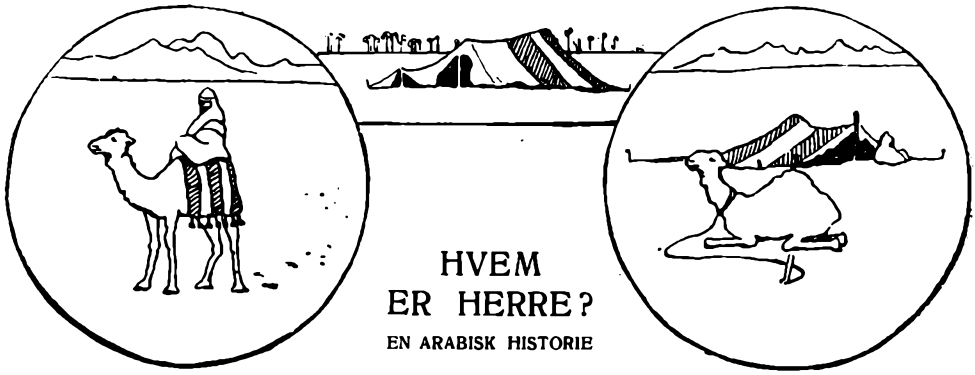

HVEM ER HERRE?

EN ARABISK HISTORIE

DER var engang en Araber, som havde slaaet sit Telt op langt ude i Ørkenen. En kold Nat laa han og sov inde i Teltet, medens hans Kamel laa udenfor. Kamelen frøs derude i Nattekulden; til sidst rejste den sig op, gik hen til Teltet og spurgte sin Herre, om den ikke bare lige maatte stikke Hovedet indenfor og varme sig lidt. Dens Herre sagde, at det maatte den nok; men Kamelen, som fandt, at der var meget behageligere derinde end ude i Kulden, skubbede sig længere og længere ind i Teltet, saa at dens Herre til sidst maatte stikke Hovedet udenfor for at faa Vejret.

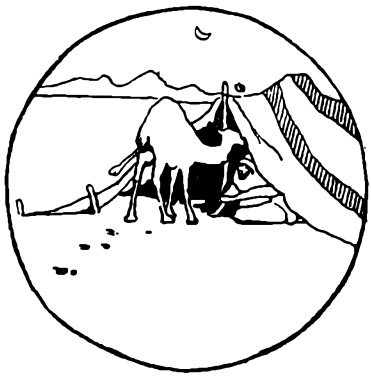

Da Kamelen efterhaanden var kommet helt ind i Teltet, fyldte den saa meget derinde, at dens Herre til sidst maatte krybe ud og tilbringe Resten af Natten udenfor, hvor han sad og krøb sammen i Nattekulden.

— — —

Det er akkurat saadan, Djævelen bærer sig ad over for os.

Han beder først om en lille Smule Plads i vort Hjerte, og jo mere vi giver ham, des mere tager han, indtil han bliver Herre og vi hans Slaver.

— — —

Men vi kan bede *Jesus* om at være vor Herre og Mester; han kan drive Djævelen ud, for han er den stærkeste og har brudt Satans Magt ved sin Død og Opstandelse for os.

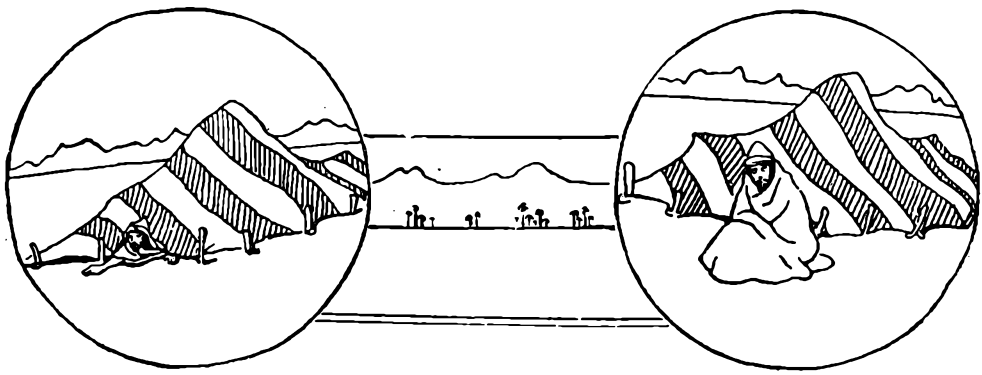

EN GOD UNGDOM

DEN 28. Juni om Eftermiddagen kæntrede Dampskibet „Thor" i Øresund og sank. 12 Mennesker druknede, deriblandt fire Væbnere fra Valby. Baade de Drenge, der overlevede Katastrofen, og de, der druknede, opførte sig som Mænd. „Berl. Tid." skriver:

„Vi har alle læst Beretninger om andre Skibsulykker, og for os alle er Billedet af en saadan Ulykke klart: Skrig, Panik, Kamp i Vandet. Men det Billede, som opruller sig fra den sørgelige Eftermiddag ved Dragør, ser ganske anderledes ud. Med Beundring hører man om Drengene paa Skibet. Beretningerne er enslydende og maa være rigtige. Med stor Ro og Omtanke optraadte Drengene. Ingen Løben og Skrigen, ingen Kamp og Panik. Skibet gik ned, og da Drengene mødte hinanden igen i Bølgerne, hjalp de hinanden, saa godt de formaaede. Vi hører Beskrivelsen af, hvordan den unge Delingsfører hjalp Drengene til Rette i Vandet, sørgede for dem, der ikke kunde svømme, gav Raad og Anvisninger midt i Bølgerne. Vi hører om en ung Dreng, som sammen med en Sømand hængte sig fast i en Redningskrans, men da han opdagede, at Sømanden ikke kunde svømme, og de ikke begge kunde være i Redningskransen, slap han sit Tag og svømmede rundt og ledte efter noget andet at klamre sig til.

Disse Beretninger giver et saa smukt Billede af modige, naturlige og gode Drenge, at det mildner Indtrykket af alt det, som skærer én i Hjertet i denne Ulykke. I en Tid, hvor man har hørt nok af Egoisme, nok af Ondskab, Hensynsløshed og Fejghed, lyser disse Fortællinger fra Søen op og fylder os med Glæde og Forventning, fordi der, uafhængigt af Tidens Elendighed, vokser en saa smuk og modig Ungdom op.

HOVEDBRUD

Bibelspørgsmaal.

Hos os gør man Nar ad dovne Børn ved at synge: „Op, lille Hans!" for dem. Hos de gamle Israliter gjorde man Nar ad de dovne, som ikke vilde gaa Ærinder i Byen for deres Fader, ved at sige til dem, at de vist var bange for, at der var en Løve paa Gaden, der vilde æde dem. Hvor i Ordsprogenes Bog staar der saadant noget?

Logogrif.

1. 3. 4.
En Plante, der bli'r brugt til Tøj.

7. 2. 3.
En Hund dermed kan gøre Støj.

4. 5. 6. 7.
Et Smykke, du vil gerne eje.

4. 3. 6.
Et prægtigt Træ langs vore Veje.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
En gammel By ved Jyllands Top.
Nævn mig dens Navn, men i Galop!

Gaade I.

Den, som min Gaades *hele* være vil,
maa med dens sidste Led nok være vel fortrolig,
thi Savn og Møje hører Faget til,
og Himmelhvælvet tit er Taget i hans Bolig.
Hvad drager da? Jo, Gaadens første Led,
hvor Ensomheden bor paa øde Vid'er,
og hvor ej ses, ej høres Fodefjed
igennem hundredaarig lange Tider.
Imellem begge Led der vil du finde,
hvad altid skæmmer baade Mand og Kvinde.

—l—g—n.

Gaade II.

Hvis du skal mit første faa
paa Værket, naar du Hø skal slaa,
da du mit andet bruge maa.

Løsninger sendes inden 1. Sept. til „De Unges Blad"s Ekspedition, Søndergade 9, Aarhus.

* * *

Løsninger til Hovedbrud i Nr. 14.

Bibelspørgsmaal: Jeremias 36, 23. *Logogrif:* Skagen.

N Y H E D

Indremissionær

Hans Christian Beck

Lidt om hans Liv og Gerning

ved *N. Nielsen.* Vinderup.

Pris 1,00.

Faas i alle Boglader og hos Missionens Udsendinge.

O. LOHSE - KØBENHAVN B.

Haslev Elever.

Elevmøde afholdes i Sønderjylland i Hjordkær Missionshjem Søndag d. 31. Aug. 1924.

Kl. 9: Gudstjeneste med Altergang ved Forstander Davidsen og Sognepræsten. — Kl. 12: Fællesspisning (à Kr. 2,25). — Kl. 2: Velkomst ved Lærer Therkildsen. — Kl. 2¼: Forhandling. Indleder: Forstander Pagh Petersen. — Kl. 3¾: Fælles Kaffebord. Frit Samvær. — Kl. 7: Offentlig Møde ved Bygmester Christensen og Lærer H. K. Andersen.

De, der ønsker Nattelogi og Deltagelse i Fællesspisning, bedes meddele det til Frøken Mathia Haase, S. Onlev pr. Hjordkær, inden 24. August.

P. U. V.:
A. Jensen.

Det aarlige Ungdomsmøde

afholdes i **Kragelund Mellegaards Have** Søndag den 24. August. Kl. 2 taler Folketingsmand Carlsen-Skiødt og Herregaardsmissionær Rath, Odense. Kl. 5 Pastor Jørgensen, Ejlby.

Grindstedmødet

Søndag den 24. August.

Kl. 9½: Gudstjeneste i Kirken ved Kinamissionær Johs. Rasmussen. — Skriftemaal og Altergang efter Prædiken ved Sognepræst Clausen

Kl. 2½: Foredrag i Missionshuset ved Sekretær Rasmussen, Kolding. Emne: „Tjeneste"

Kl 5: Friluftsmøde i Hotelhaven ved Kinamissionær Johs. Rasmussen. Afslutning ved undertegnede.

Er Vejret daarligt, bliver Eftermiddagsmøderne i Missionshuset.

Alle — især unge — indbydes.

Johs. With.

Kvindeseminariet i Aarhus.

Ny Forberedelsesklasse begynder **den 19. August.** Indmeldelse ved Henvendelse til **Seminariet.**

Løgumgaard Kursus

pr. Løgumkloster

(Indre Missions Kostskole)

optager nye Elever efter Sommerferien (1. September). Til **Præliminæreksamen** optages Elever uden Forkundskaber. Paa Artiumskursus optages Elever, som har bestaaet Mellemskole-, Real- eller Præliminæreksamen, til Forberedelse til **Studentereksamen** (ny-sprogl'g). Kort Læsetid. Understøttelse kan søges. Nærmere ved Henvendelse til **Harbo Andersen,** Forstander.

Indre Missions Højskoler og Landbrugsskole.

Faarevejle Højskole pr. Faarevejle,
har udsendt nyt Program, der giver Oplysning om de forskellige Afdelinger. Skriv efter dette. **C. M. Julin.**

Haslev Højskole pr. Haslev St.
Vinterskolen for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. 1) Almindelig Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling, 3) Husflidsafdeling. Sommerskolen for unge Kvinder 3. Maj—31. Juli. Almindelig Højskole m. Husholdningskursus. **Davidsen.**

Haslev udvidede Højskole
meddeler udvidet Undervisning i Dansk, efter Ønske Engelsk, Historie, Bibelkundskab, Missionshistorie, Kirkehistorie (derunder Trosl'ære), Religionshistorie, Sjæleliære, Sundhedslære, Foredrags- og Fremstillingsøvelser m. v. Vinterskole (Mænd) 3. Novbr.—31. Marts. Sommerskole (Kvinder) 3 Maj—31. Juli. Efteraarskursus i Septbr.—Oktbr. I Tilslutning hertil Gymnastikkursus særlig for Ledere i K. F. U. M., F. D. F. o. l. — Amtsunderstøttelse san søges. Oplysn. v. **Pagh-Petersen.**

Haandværkerhøjskolen, Haslev.
Skolen begynder d. 3. Novbr. med 6 forskellige Afdelinger og 11 Klasser. Vi modtager Murere, Tømrere, Snedkere, Malere, Smede, Maskinarbejdere, Elektrikere, Karetmagere, Møllebyggere, Blikkenslagere m. fl.
Skriv efter Program og nærmere Oplysninger.
Bygmester **Christensen,** Forstander.

Hoptrup Højskole i Sønderjylland.
Kursus for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. Landbrugsundervisning — Husflid. Nærmere Oplysn. ved Postadr.: Hoptrup. **H. Kildeby.**

Horne Højskole pr. Hjørring.
Karleskole med Landbrugsundervisning Novbr.—Marts.
Pigeskole Maj—August samt Septbr. og Oktbr. De sidste Maaneder en Del Husholdning og Syning.
S. Olsen.

Nr. Nissum Højskole pr. Lemvig.
Vinterskole for unge Mænd; alm. Højskolekursus med Landbrugsundervisning. Sommerskole for unge Piger (3 og 5 Mdr.s Kursus); alm. Højskolekursus med Husholdningsundervisning. **Ludvig Olsen.**

Rønde Højskole pr. Rønde.
Vinterskole for unge Mænd Novbr.—Marts. Alm. Højskole med Landbrugsundervisning. Sommerskole for unge Kvinder Maj—Juli. Alm. Højskolekursus.
Ingemann Herskind, Forstander.

Tommerup Højskole pr. Knarreborg.
Vinterskole for unge Karle 3. Novbr.—31. Marts. 1) Alm. Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. Sommerskole for unge Kvinder: 1) Alm. Højskoleundervisning 3. Maj—31. Juli, 2) Husholdningskursus for dem, der ønsker det, i Juli Md.
P. Sandbæk.

Haslev Landbrugsskole pr. Haslev.
5 Mdr.s Kursus begynder 3. Novbr. **J. K. Jensen.**

Haslev Husholdningsskole pr. Haslev.
Kursus fra 3. Maj—30. Septbr. **J. K. Jensen.**

Hoptrup Efterskole i Sønderjylland.
Vinterkursus med Husflid for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. Beregnet for unge mellem 14 og 17 Aar.
Sommerkursus for unge Piger 3. Maj—31. Juli.
Postadr.: Hoptrup. **P. Hagelskær Lauritsen og H. Kildeby.**

Løgumgaard Efterskole v. Løgumkloster.
Nye Elever optages til Vinterskolen 3. November (baade mandlige og kvindelige Elever). Der undervises i de almindelige Skolefag samt Husflid og Haandarbejde. Endvidere kan der faas Undervisning i Sprog og Musik. Program sendes. Nærmere ved Henvendelse til **Harbo-Andersen,** Forstander.

Børkop Højskole pr. Børkop.
Vinterskole for unge Mænd (5 Mdr.) 1) Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. Sommerskole for unge Kvinder (3 og 5 Mdr.), alm. Højskoleundervisning med Kursus i Husholdningen. Om ønskes Underv. i Musik (Orgel og Violin). Nærmere Oplysning ved Program. **A. S. Dam.**

Amtsunderstøttelse søges af Karle før 1. Juli, af Piger før 1. Januar. — Skemaer til Ansøgning faas hos Sogneraadsformændene.

Haandværkerhøjskolens Elever maa søge Understøttelse hos Staten, og Skemaer hertil faas ved Henvendelse til Skolen.

Midtfyns Fagskole

for **Kjole- og Linnedsyning** begynder 1—2 Maaneders Kursus først i hver Maaned. Eleven syr til sig selv og faar grundig Undervisning i Tilskæring og Syning. Skoleplan og andre Oplysninger sendes. Tilrejsende Elever kan bo paa Skolen.

Marie Sørensen,
Ringe.

K. F. U. M.s Seminarium.

Ny Forberedelsesklasse begynder 1. Septbr. Indmeldelser modtages af

Forstander **Alfr. Christiansen,**
Falkonérallé 26 B, København F.

Haslev udvidede Højskole.

Efteraarskursus.

3. September—28. Oktober Kursus for Kvinder. Bibelkundskab, Kirke- og Missionshistorie og i det hele Fag, der sigter paa Dygtiggørelse til Menighedsarbejdet. — Eneværelser.

Pagh Petersen.

Haslev Orgelfabrik,

Telefon 405. — Privat Tlf. 398.
Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).
Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.
Gode Afbetalingsvilkaar.
10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.
— Planoer til billige Priser. —

Da der stadig spørges

efter mit for længe siden averterede Spisestuesæt, tilbyder jeg et Sæt paa svært, godt, mørk eller lysegraa Hørlærred portofrit sendt for 11 Kr. Let, meget smuk, Venetiansk eller Rosenmønster. Sættet bestaar af 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude, almindelig Størrelse. Syes med graa-sort-hvid. Garn (D. M. C.) til Sættet 5,00—5,50 ekstra. Paabegyndt 1 Kr. — Ved Utilfredshed Pengene tilbage. Benyt dette billige Tilbud straks.

M. Madsens Broderifabrik, Give.

Komoder.

15 mahognimalede Komoder er til Salg à 50 Kr. pr. Stk. leveret paa Seden St.

Lærlingehjemmet, Seden St.

Husmoder.

Som saadan søger en troende, praktisk uddannet Kvinde Stilling paa en K. F. U. M. el. K. til 1. September eller senere. Gode Referencer haves. Billet, mrkt. **M. K. 158,** modtager „De Unges Blad"s Kontor.

Husbestyrerinde.

Som saadan søger en ung, troende Gaardmandsdatter (25 Aar) Plads til 1. Novbr. hos en ung, troende Lærer eller lign. Helst i Jylland og i et Hjem hvor der findes Orgel. Billet, mrkt. **532 c,** modtager „De Unges Blad"s Kontor, Søndergade 9, Aarhus.

En troende Pige i 20 Aars Alderen, flink til al indvendig Gerning, kan faa en god Plads til 1. Novbr. hos Slagterm. **L. P. Pedersen,** Maribo.

Jomfru-Kokkepige,

som saadan kan en helst troende Pige faa Plads til 1. November paa en Gaard, godt 100 Tdr. Land, samme Tid og Sted er Plads ledig for 2 flinke unge **Landvæsenselever.**

Billet, mrkt. **Lolland,** modtager Bladets Kontor.

2 Medhjælperinder, henholdsvis Køkkenet og Vaskeriet, kan faa Plads paa Redningshjemmet **„Kvindely"**, Hasseris, Aalborg, 1ste September eller senere.

Marie Brochmann Petersen.

Husholderske.

Som saadan kan en flink ung Pige, K. F. U. K., faa Plads straks hos en yngre Gaardmand.

Lønfordring pr. Maaned bedes opgivet. Billet, mrkt. **L. V. 159,** modtager Bladets Kontor.

Enepige.

En flink, stille og rolig helst troende Pige, som holder af Børn, kan faa Plads til 1. Novbr. paa Grindsted Mejeri, Grindsted.

Asta Madsen.

Husmoder søges.

Til 1. Oktober søger K. F. U. K. i Rønne (Bornholm) en troende Kvinde til at varetage Husmodergerningen og lede Foreningens Pensionat. Ansøgninger med fornødne Oplysninger og Anbefalinger sendes snarest til Formanden: Regnskabsfører **J. Rasmussen,** Vestergade 16, Rønne.

En tro og flink Pige, som vil deltage i Malkning, kan til 1. Novbr. faa Plads hos

P. Andersens Enke,
Gydegaard, Vrinners.

En flink ung Pige kendt med daglig Madlavning og Stuepigegerning, kan faa Plads som Enepige 1. November.

Klædehandler **Hvidberg,**
Forchhammersvej 22⁴, Købhvn. V.

En flink og dygtig Pige, 18—20 Aar (helst troende), kan faa Plads hos os 1. November, en som vil hjælpe os lidt ude i Roer og Høsten foretrækkes.

Ole Lauritsen,
Svenstrup, Vinding pr. Holstebro.

Kolonien Filadelfia

søger unge, troende Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.

Henvendelse til Forstanderinden, Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor B. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

1. SEPTBR.
1 9 2 4

42. AARGANG
NUMMER 17

Pastor H. F. Poulsen, Dalum.

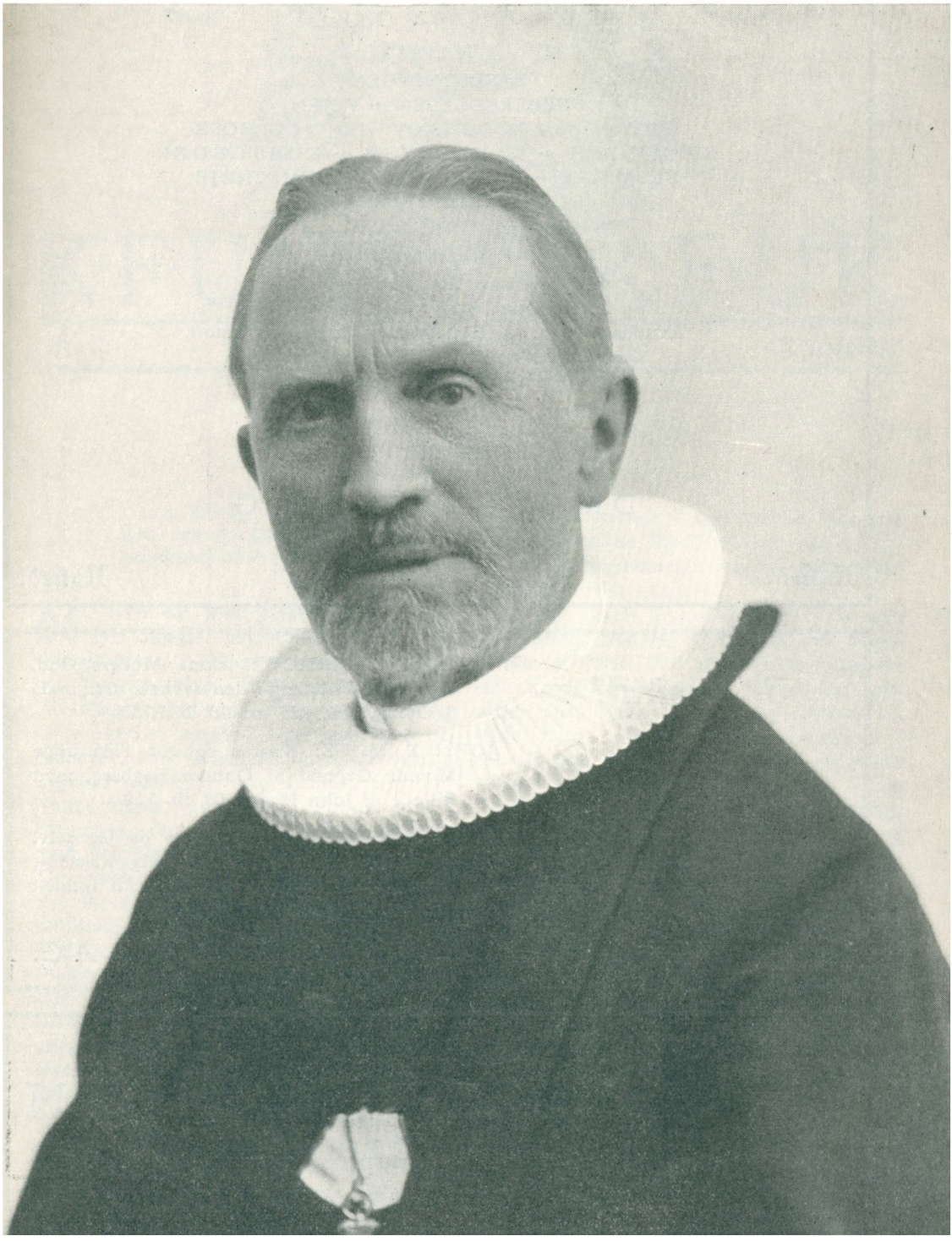

Nyhed! Nyhed!

Knud Hee Andersen:

MARK OG SKOV OG GRØNNE ENGE

∘ Indhold ∘

BESLUTNINGEN
FORBEREDELSEN ·•· VEJEN
UDSYN ·•· MARK OG SKOV ·•· ENG OG MOSE
STRANDEN ·•· LANDSBYER ·•· KØBSTÆDER
BLOMSTER ·•· FUGLE ·•· DYR ·•· KÆMPEHØJE
LANDSBYKIRKER ·•· HVIL

∘

Aage Jørgensen

har forestaaet Bogens Fremstilling
og udstyret den med 16 Helsidestegninger
foruden Friser og Vignetter. ·•· Bogen er i stort
Oktavformat og trykt paa Papir, der særlig
er fremstillet til dette Værk.

∘

190 Sider. Pris 9,00,
i Franskbind 15,50.

DE UNGES FORLAG
AARHUS ·•· MCMXXIV

Nyhed! Nyhed!

3. Tusind!

3. Tusind!

3. Tusind!

ELISABETH BESKOW: Hans Moders Gud, Roman, oversat efter den svenske Originals 8. Oplag. Pris 4,75, smukt ib. 7,75.

JOHN R. MOTT: Kristus og vor Tids unge Mænd. Oversat af Gunner Engberg, med Billede af John Mott. 3,00, ib. 5,50.

E. MELANDER: Mine Bekendte og jeg selv. Indeholder bl. a.: »En underlig Kristen«, »Den gamle Finne«, »Bisser«, »En inddelt Kriger«. Pris 3,00, smukt ib. 5,50.

DE UNGES FORLAG.

Nu foreligger

MELODISAMLINGEN

til DE UNGES SANGBOG

Pris 9,50

DE UNGES FORLAG - AARHUS

DE·UNGES·BLAD

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 17 1. SEPTEMBER 1924 42. Aargang

HØST

Af Pastor *Carl Christensen.*

„Jeg har sat eder til, at I skulle gaa hen og bære Frugt, og eders Frugt skal blive ved" (Johs. 15, 16).

NU lider det mod Høst. Duggen ligger længe over Morgenfruer og Georginer og i Edderkoppens fine Spind paa Tjørnehækken. Man kan se saa langt fra Udsigtshøjen, og Luften er krydret og fin. Roernes ramme Lugt naar ind ad Stuernes aabne Vinduer, Selvbindernes og Leernes Musik er over Landet. Og om Natten hører vi Æblerne plumpe ned i Plænerne. Ja, nu stunder Høsten til, og mod den sigter jo alt fra Vinter og Vaar. Thi Høsten er Naturens Maal, alle Spirers og alle Blomsters Maal, Guds Maal. Uendelig meget er gaaet til Spilde undervejs, kvalt i Fødslen af Ukrudt, Sten og Fødders Trampen, endt som golde Blomster i Farve og Duft eller gaaet op i Top, Blade og Vildskud. Alligevel er Høsten underfuld og rig, Guds aarlige Gave til Dyr og Mennesker, Livets underfulde Skat.

Lad vor Tak for den være sand!

Men ogsaa vi er sat til at bære Frugt. Det er Guds Mening med vor Tilværelse, med alle vort Væsens Spirer. Bærer vi da Frugt, Venner, i vore jævne Dage og paa vort jævne Sted? Det er saa ydmygende et Skriftemaal, men vi maa igennem det, ikke sandt!

— Er du en afgjort kristen, Lem paa det sande Legeme, Gren paa det sande Vintræ? Hvis ikke, saa omvend dig fra din Synd, Selviskhed og Vantro og kast dig i Jesu Favn og naaderige Arme. Da siger Han: *„Jeg har sat eder til, at I skulle gaa hen og bære Frugt, og eders Frugt skal blive ved"*. Han i dig, og du i Ham, det er Sagen. Du bærer Frugt, kan ej andet, og Frugten er Hans Liv og ene Ham til Ære. Og nu er du under Hans Tugt: Hans Beskærerkniv saarer dig dybt og frelser dig derved fra Forvildelse; Hans Behandling, Hans Kultur er mærkelig, men den hindrer dig i at gaa op i Top, saa du bare vil ses af Mennesker, eller i golde Blomster, der kun vil tage sig ud. Nu bliver det til Frugt — i ærligt pligttro Arbejde i din Stilling, i Paavirkning af dine Omgivelser, umærkelig maaske, men *blivende* Frugt i dit Hjem og blandt dine kære, Frugt, som Jesus kan kendes ved, Indflydelse paa Kammerater, som aldrig skal udslettes.

Lad os bede og lad os tro!

MEDDELELSER

JUBILÆUM. Den 1. September 1914 blev Olaf Jessen knyttet til K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Landskontor som Bevægelsens Generalsekretær. Han kan saaledes idag fejre 10 Aarsdagen som en af Ungdomssagens Ledere — og Tjenere.

K. F. U. M. & K. F. U. K. I DANMARK har Giro-Konto 7332. Naar Penge indsendes, bedes altid bemærket paa Kuponen, hvad Beløbet er til.

ET PRAGTVÆRK er udkommen paa De Unges Forlag. Det er Knud Hee Andersens Bog: *„Mark og Skov og grønne Enge"*, en Vandring gennem dansk Natur, begyndende med „Beslutningen" og endende med Kapitlet „Hvil". Bogen kunde for saa vidt hedde: „Med Gud i Naturen". Aage Jørgensen har forestaaet Bogens Udstyr, den er fyldt med Tegninger af dansk Natur gennem alle Aarstider. Bogen er i stort Oktavformat og trykt paa Papir, der er specielt fremstillet til den. — En pragtfuld Gave at lægge paa et Bryllups- eller Fødselsdagsbord.

ISRAELS DØTRE er Titlen paa en ny Ungpigebog, som De Unges Forlag udsender i Løbet af September Maaned. Den er oversat fra svensk af Svend Rehling og fremkommer i Forlagets 2½ Krones Serie. Samtidig udkommer en Fortælling af Elisabeth Beskow: *„Britta"*, til den populære Pris 1,00.

H. F. POULSEN,

FØDT 14. SEPTEMBER 1854

Af *Olfert Ricard.*

DET er godt for Ungdomssagen, at den endnu har nogle af sine Veteraner hos sig, Mænd, som var oppe, før vi andre havde faaet Sko paa Benene, og som saaede den Sæd, vi nu alle høste. H. F. Poulsen skal æres fremfor alle andre som den kristelige Ungdomsbevægelses Banebryder i Danmark. Nok var de begyndt saa smaat inde i København, men en Landsbevægelse tænkte ingen paa, før Tanken kom til H. F. Poulsen. Han havde set K. F. U. M. i Schweiz, hvorfra har var kommet her for at studere Theologi, og tog den fremmede Plante med hjem for at omplante den i dansk Jord. Han fandt allerede som ung Præst — sin Fars Kapellan paa Falster — sin Plads i Indre Missions Rækker og kom til at staa Vilhelm Beck nær, og han saa fra første Færd, at her, hvor Livet brød sig sin nye Vej i Danmarks Kirke, maatte ogsaa Ungdomssagen elskes frem, hvis den skulde have en Fremtid. Han fik Beck og Bestyrelsen overtalt, og saa snart der var slaaet til Lyd for Sagen, begyndte smaa „Ynglingeforeninger", som man sagde dengang, at melde sig til, og Poulsen var den ledende Kraft og hans „Ynglingeforenings-Tidende" det samlende Baand. Han fik Stiftsprovst Hall herned fra Norge og en Tid en ligefrem Union oprettet med det gamle Broderland, og siden Fermaud herop og Forbindelsen med Genf og Verden fæstnet. De store Ungdomsstævner i forskellige Provinsbyer gav Sagen mægtig Fremfart, og er heller aldrig overgaaede af Nyborg Strands Delegeretmøder. Der var Jubel og Vælde over disse Møder.

Under al Tiden var H. F. Poulsen altid Præst, længe i Tjustrup og længst i Dalum. Han delte Magten og Æren med nye og yngre Mænd, hvoraf mange mindes deres første Besøg hos Poulsen og hans hjemkaldte gæstmilde Hustru, hos hvem de fik deres første Indvielse og Instrukser. Hvad var det, som gjorde Poulsen til den førende Kraft netop her? Det var ikke særlig Naturens Gaver, ikke en særlig smittende Ungdommelighed eller henrivende Veltalenhed, der var altid noget afmaalt over den knejsende, magre Skikkelse, — det var simpelt hen det, at Gud havde kaaret ham, og at han var tro imod Kaldet. Og han elskede og blev ved at elske de unge, han forstod dem tit bedre, end de forstod ham, han bevarede paa een Gang sit Vidsyn fra de Ungdomsdage i Genf og sin Trofasthed mod Indre Missions Livsberigelse, han var loyal i Samarbejdet, uselvisk frydede han sig over andres og yngres Evner og Idéer, og for det ny lukkede han sig ikke

paa Forhaand op, men lyttede og prøvede; naar han rejste sig i Fællesbestyrelsen, noget højtideligt og formelt, og bad om Ordet, vidste man aldrig paa Forhaand, hvad Poulsen nu vilde mene.

Saadanne Mænd fortjener at æres, og han er ogsaa Æresmedlem i Fællesbestyrelsen. Nu har Gud æret ham med et langt Liv: han bliver 70 den 14. September. Saa vil vi yngre og unge da ogsaa ære vor gamle Fører, som saa Synerne, da han var ung, og nu som gammel drømmer hellige Minders Drøm om en Ungdomssag, han saa blive til og vokse sig stor under Guds Velsignelse. Han længe leve, med Evighedslivet i sit Hjerte!

I AMERIKA

Brev til „De Unges Blad" fra *Ingibjørg Olafsson.*

MIT sidste Brev sluttede jeg med at omtale, at jeg havde hørt den berømte Prædikant Fosdick (Baptist), og at jeg havde været glad for at høre hans Tale om Tjenersind. Senere fik jeg at vide, at der staar stor Storm om hans Navn, hans Tilhængere regner ham næsten for Helgen, men hans Modstandere anser ham for at være den farligste blandt Ny-Theologerne. Han bliver bekæmpet paa det heftigste af de bibeltro i alle Kirkesamfund.

De bibeltro har ogsaa en Fører, som er et Hoved højere end alt Folket, nemlig Statsmanden William Jennings Bryan (Presbyterian), som nu og da har været paa Tale som Præsidentemne. Han skal være en stor Taler, desværre lykkedes det mig ikke at faa ham at høre. Af hans Bøger skal jeg nævne „In his Image" og „Seven Questions in dispute", som jeg vil anbefale dem, som vil lære denne Mands Anskuelser at kende.

I de forenede Stater findes der 205 forskellige religiøse Samfund, mellem mange af disse Kirkesamfund og Sekter hersker der mere og mindre aabenlyst Fjendskab. Man plejer at kalde Amerika for det frie Land, men hvori den saa meget lovpriste Frihed bestaar, véd jeg ikke. Jeg har det Indtryk, at den aandelige Frihed i de amerikanske Kirkesamfund er meget ringere end i de Lande, hvor der er Statskirke. Jeg skal kortelig nævne nogle af de største Kirkesamfund i Amerika.

1) Det største er *den romersk-katolske Kirke* med et Medlemsantal af over 22 Millioner. Det er særlig Emigrantstrømmen fra Irland, Polen og Sydeuropa, der giver Romerkirken dens Tilvækst. Den katolske Kirke ser skævt til Amerikas offentlige Skoler og sørger med Iver for, at de fleste katolske Børn bliver uddannede i dens egne Sogneskoler. De fleste af de katolske Præster og højtstaaende gejstlige er Irlændere. Gennem sit irske Præsteskab og sine irske Foreninger har Pavekirken en vældig Indflydelse paa Regeringsforholdene og Amerikas politiske Affærer (jfr. „De Forenede Stater" ved Evald Kristensen).

De protestantiske Kirkesamfund menes at have lignende Medlemsantal som den katolske Kirke, henved 22 Millioner.

Af disse er *Metodistkirken* størst med ca. 8 Millioner, der er inddelte i 20 forskellige Metodistsamfund. Derefter kommer *Baptisterne* med over 7 Millioner. Det tredie største protestantiske Kirkesamfund i Amerika er *den lutherske Kirke* med ca. 5 Millioner Medlemmer. Den fjerde i Rækken er *den presbyterianske Kirke,* som har haft og har — skønt den kun tæller ca. 3 Millioner Medlemmer — overordentlig stor Indflydelse paa det amerikanske Aandsliv. Den raader over vældige Pengemidler, der siges, at den har over 3000 Millionærer blandt sine Menighedsmedlemmer.

Derefter kommer *Episkopalkirken* (Church of England) $1^1/_2$ Million Medlemmer, med sine høj-, bred- og lav-kirkelige Retninger. Den har megen Indflydelse gennem de mange Rigmænd, som slutter sig til den, f. Eks. Vanderbilt, Astor, Morgan, o. s. v. Dens vigtigste og rigeste Institution er Columbia-Universitetet i New York, hvor jeg havde den Glæde at tilbringe to hyggelige Aftener iblandt Studenter af alle mulige Nationer og Farver.

Tilslut skal jeg nævne *Kongregationalistkirken,* som er en Aflægger af Episkopalkirken, og som er den sjette i Rækken — med ca. 10,000 Medlemmer. Den Kirke har altid vist megen Interesse for

Oplysning og Aandsdannelse, dens Præster har som Regel været oplyste Mænd med Universitetsuddannelse. Det kan maaske interessere Læserne at vide, at den i sin Tid saa bekendte danske Frikirkepræst Tranberg var en Tid Lærer ved Kongregationalisternes Præsteskole i Chicago, men blev afskediget paa Grund af sine lutherske Anskuelser.

Nu har jeg nævnt de 7 største af de 205 religiøse Samfund i Amerika og tør ikke indlade mig paa at nævne flere, blot vil jeg lige bemærke, at Theosofer og „christian science" vinder stadig større og større Tilslutning, navnlig blandt de velhavende.

Da jeg Paaskedag kørte ud til den danske Præst i Boston, kørte jeg forbi et pragtfuldt Marmortempel, hvortil Hundreder af Mennesker strømmede. „Hvad er dette for en Kirke?" spurgte jeg Sporvognskonduktøren. „It is Christian Science Church", svarede han. Senere besaa jeg den, men jeg kunde ikke nyde den kunstneriske Udstyrelse i det Tempel, saa ilde berørt følte jeg mig over Inskriptionerne paa Væggene, hvor forskellige Skriftsteder og „Visdomsord" fra denne Sekts Stifterinde (Fru Mary Ann Baker-Eddy) prangede ved Siden af hinanden. Jeg følte det profant, og gik min Vej.

(Fortsættes).

HVAD KAN DER GØRES FOR DE UNGE?

Hovedindholdet af et Foredrag holdt af *H. F. Poulsen* paa Indre Missions Præstemøde i Varde, her meddelt efter „Den Indre Missions Tidende" for Søndag den 16. December 1883.

„HVAD et Menneske saar, det skal han og høste (Gal. 6, 7), siger Herrens Apostel, og det Ord gælder jo vort hele Liv paa Jorden; men der er ingen Tid i vort Liv, hvor vi trænger saa haardt til Guds Ord Hjælp og Vejledning som netop i Ungdomsaarene, om det skal lykkes en ung at bevare sin Sjæl ubesmittet af Verden og bevares fra et af disse dybe Fald, der forgifter det hele Liv.

Jesus Kristus er Ordet, der kan hjælpe de unge, og Ordet om ham maa vi bringe de unge, saaledes at den unge hos sine jævnaldrende, i Samfund af unge, i hvem Ordet er bleven Kød og Blod, møder Vidnesbyrdet om ham, saaledes at de unge vidne for de unge! Dette vil blive et Vaaben stærkere end ethvert andet mod den Fordærvelse, den Vantro, Ligegyldighed og Letsindighed, der mere og mere griber om sig i vor Tids Ungdom. Da vil jo Verdens Selskab have faaet en Modstander, da vil det være indlysende for enhver ung: Du behøver ikke at slutte dig til Verden for at finde Venner, du kommer ikke til at staa ene i Kampen med Verden og alle dens Fristelser, ene overfor al dens Spot og Trusel, der er Venner, der er rede til at række dig Broderhaand og sammen med dig at gaa i Bøn til ham, der sejrede midt i al Verdens Modstand. Det var tilvisse ønskeligt og heldigt, om de unge selv blev Vaabnet mod Fordærvelsen indenfor Ungdommen, det se vi nok. Men hvorledes faa den Sag begyndt saaledes, at den ikke sygner og visner? Derfor endnu et Par Ord om, hvorledes saadanne Foreninger bedst dannes og indrettes.

For at en Ynglingeforening skal komme i Gang og trives, maa der være Trosliv hos nogle unge, det er den første nødvendige Forudsætning, og den anden er den, at en eller flere af de unge er saa vidt, at han er i Stand til opbyggeligt og enfoldigt at udlægge Guds Ord og samtale derom i Venners Kreds. Hvor dette ikke straks er til Stede, vil der maaske alligevel kunne begyndes, i alt Fald med, at unge bliver enige om i Stilhed at gaa i fælles Bøn til Herren om at tage Sagen i sin Haand, og under alle Omstændigheder vil der kunne begyndes overalt, hvor en troende Præst eller Lærer, eller ældre, erfaren kristen er villig til at tage fat og arbejde et Aarstid eller to med de unge; det vil da utvivlsomt snart blive Tilfældet, at Bønnen og Guds Ord gaar en eller flere af de unge saaledes til Hjerte, at de formaar efterhaanden at være overladt til sig selv. Foreningen maa have et bestemt Mødested, som vel ikke vil være saa vanskeligt at finde, hvor Herren har Venner, der har Hus og Hjem (ogsaa i Købstæderne vil der vel kunne begyndes med privat Lokale, men snart vil det her blive nødvendigt for Foreningen at leje eget Lokale, hvilket

ogsaa er det heldigste, saafremt der da ikke er et Missionshus til Raadighed), og bestemt Mødetid, vel helst en Aften hver Uge eller hveranden, samt en nogenlunde fast Orden for de enkelte Sammenkomster. Den Fasthed maa der i alt Fald være deri, at et Stykke af Guds Ord bliver læst og gennemgaaet, og at Bønnen lyder i Forsamlingen. At der ved Siden deraf alt efter den Tid, de unge paa de forskellige Steder og til de forskellige Aarstider har til Raadighed, bliver læst højt en og anden kristelig Fortælling, at der næst at samtale om det Guds Ord, der er læst, ogsaa samtales derom, eller om Ting vedrørende Guds Rige i Almindelighed, er jo kun at anbefale; ogsaa bør naturligvis de unge lægge Vægt paa at faa en levende Sang ind i deres Samfund. Men disse to: Bønnen og Guds Ord, bør være Midtpunktet, hvorom alt drejer sig. Og hvad nu det angaar, at faa Sagen i Gang, at faa begyndt, da gælder det her, tænker jeg, den Regel, som gælder overalt i Guds Rige: der begyndes bedst i det smaa. Mange af de største og mest levende Ynglingeforeninger paa Jorden har haft til første Begyndelse, at to eller tre unge i Forening nedkaldte Herrens Velsignelse; det blev Kernen, hvorom saa senere unge i snese-, ja hundredvis samlede sig. Og paa den Maade vil der jo kunne begyndes mange Steder i vort Land, naar først de unge selv faar Øje for Sagens Vigtighed. Er Foreningen saa først i Gang, indrettet paa lignende Maade som ovenfor omtalt, da er det naturligvis ikke nødvendigt, ikke en Gang heldigt at den bestaar ene af troende unge; enhver alvorlig Mand, særlig da ethvert søgende Menneske, enhver, der ytrer Lyst til at overvære Møderne, bør have Adgang til dem, efter Omstændigheder vel endog til at blive Medlem. Hovedsagen er blot, at der er en fast Kerne, alvorlig gennemtrængt af Herrens Ord og af Lyst til at lade sig vejlede deraf. Medens Begyndelsen saaledes bedst foregaar i det stille med at nogle unge forbereder Sagen ved Bøn til Herren, og ikke nødvendiggør ydre Bestemmelser og Vedtægter, kan saadanne ikke undværes, saa snart Foreningen træder frem i Lyset; de unge bør da enes om nogle bestemte Love, bindende for alle, der vil være Medlemmer af Foreningen, og hvori Formaalet, Virkemaaden, Omfanget, o. s. v. er klart udtalt, for at enhver fra første Færd kan vide, hvad Flag, de toner, og for at forebygge senere Splid. Skal de unge have et eget Samfund, er det ogsaa nødvendigt, at dette har sin egen Ordning; det er nødvendigt, at Foreningen har sin Bestyrelse, sin Formand og Kasserer, forsaavidt man for at fremme Foreningens Formaal enes om at betale et lille Maanedsbidrag, og det er nødvendigt, at den har sine Vedtægter, ellers vil den savne fornøden Fasthed til at bestaa i længere Tid og vel at mærke til at bestaa som et Samfund, ikke blot som en sammenløben Skare, men som et Samfund, der har fælles Maal og fælles Kamp. Den Aand, der vil, at alt i Guds Menighed skal ske sømmeligt og i Orden, vil ogsaa have en Orden i de unges Samfund. — Man mener ikke, at Ynglingeforeninger er et nyt, uprøvet Vaaben; snart i en Menneskealder har saadanne Foreninger været i Gang i de fleste protestantiske Lande og været til Velsignelse for Tusinder af unge. Naar jeg anfører dette, da er det ikke af Forkærlighed for Udlandet, fordi jeg er af den Anskuelse, at har man saadant andetsteds, saa maa vi ogsaa nødvendigt med herhjemme i Danmark, men vel mener jeg dette, at er der hos os den største Trang til, at der af den troende Menighed gøres noget alvorligt og det snart for Ungdommen, baade for at modvirke Fordærvelse og for at holde paa de unge, bevare dem for Herren, dem, der i næste Menneskealder skal være Bærere af Guds Riges Sag og føre den videre, da gør vi vel i at se hen til, hvorledes Sagen er greben an i Nabolandene og benytte de Erfaringer, der er indhøstede — det er bedre end at staa og betænke sig fra Aar til Aar, det er bedre end selv paa bar Grund at bygge noget op og saa skyde den Hjælp tilside, som mangen Erfaring i de sidste Aartier tilbyder os.

Man mene ikke, at saadanne Foreninger vil drage de unge fra Kirken og de Helliges Samfund i den, at de altsaa vil være i høj Grad farlige for de troendes Samfund, som jo ikke kan undvære de unge. I alle de Bøger og Blade fra Udlandet vedrørende denne Sag, som jeg har gennemlæst, har jeg endnu ikke set en eneste Klage rejst eller imødegaaet i

saa Henseende; derimod er det jævnligt anført, at det modsatte er Tilfældet, at de unge med større Varme slutter sig om Ordets Forkyndelse, hvor det da er Livet, der prædikes, og kommer i inderligere Forhold til de ældre. De fleste Steder plejer ogsaa ældre som Gæster jævnlig at overvære og være velkomne i de unges Forsamling.

Dette er da min Opfordring til de ældre, som hidtil har glædet sig over hver en ung, der kom til eller blev hos Herren, men som ogsaa mangen Gang med Taarer har set paa, hvorledes de unge i Hobetal forlader Livets Vej: hjælp de unge, der hører Herren til, med at slutte sig sammen! — og det er hvad jeg opfordrer de unge til, som læser dette: slut eder sammen om Herrens Ord, til Fremvækst i Troen, alle I unge, som har erfaret Troens og Samfundets store Glæde, I, som dog med Sorg maa se paa, hvorledes eders Venner fra Skolen, fra Barndommen, dem, I legede med som Børn, holdes fangne af Verden og Satan, o, gør det, I, som kender Herren og véd, hvor svært det er at faa gjort det første Skridt. Verden er stærk, Venner, naar vi staa ene, den taber sin Styrke, naar vi gaar sammen i Herrens Navn og paa hans Ord.

— — —

Ønsker nogen udførligere Oplysninger, er jeg stedse rede til at give saadanne; en Del foreligger imidlertid allerede i „Ynglingeforeningstidende", som kan bestilles paa Postkontoret og kun koster 60 Øre aarligt. Og hvor man tager fat paa Sagen, beder jeg Vennerne sende enten Pastor Beck eller mig Meddelelse derom, da det vil være af stor Betydning for Gerningen i det hele, saavel som ogsaa for hver enkelt Forening, at der er indbyrdes Forbindelse mellem alle Foreninger, og at disse tilsidst kommer til at udgøre et eneste stort Fællessamfund.

BREV FRA LIBANON

DER er vist en Del af „De Unges Blad"s Læsere, der ikke rigtig véd, hvad vort Optagelseshjem egentlig er. Det burde heller ikke hedde Optagelseshjem men Hjem for Kvinder, da en Del af Kvinderne bliver her, nogle maaske for Livstid. De, der kommer her som ganske unge ugifte, skal jeg jo sørge for en Mand til, saa de skal kun være her for en kortere Tid eller nogle faa Aar. Men de fleste af dem, der kommer, er forladte Kvinder, Enker o. l., og i Indien er det meget vanskeligt for Kvinder at finde en Livsstilling. Kvinder med Uddannelse kan blive Lærerinder, vi kan uddanne enkelte, der har Kald og Evner dertil, til Bibelkvinder, det lykkes ogsaa undertiden at finde Arbejde til en og anden, men de fleste af den Slags Kvinder bliver her. Nogle af Kvinderne kommer, fordi de vil være kristne, andre fordi de kun har Valget mellem at komme her og at leve et daarligt Liv, nogle fordi de er i Nød.

Den 9. Januar 1924 kom her en ung Kvinde, et stort Barn vil jeg hellere sige, for hun er kun 14—15 Aar. Hun kunde lige netop med stort Besvær slæbe sig sig frem, saa syg var hun, snavset og i Pjalter. Hun lignede nærmest en Tigger, og da hun sagde, at hun hørte til Snedkerkasten, kunde vi knap tro hende, det er en høj og anset Kaste, men da hun var blevet badet og havde faaet ordentligt Tøj paa, kunde vi nok se, at hun havde Ret, Munniammal var af høj Kaste.

Saa fortalte hun sin Historie. Hun var eneste Barn i et velhavende Hjem, blev ganske lille viet til en Mand en Del ældre end hun selv, men hun kan ikke huske Brylluppet, siger hun, saa lille var hun. For et Par Aar siden døde begge Forældrene, og Mandens Familie tog saa hende og al hendes Ejendom. Hun blev ikke behandlet godt i Mandens Hjem, men hun maatte lide og tie til alt, hun havde jo ingen Forældre eller Søskende til at hjælpe sig. Saa blev hun syg og svag, og hun maatte hver Dag høre, at hun var til Besvær, hun var en Byrde for dem alle, o. s. v. Tilsidst kunde hun ikke holde det ud mere og gik, eller rettere slæbte sig hen ad Vejen ad Tiruvannamalai til. En Mand tog hende op at køre, men satte hende af 5 Minutters Gang herfra. Der stod hun og vidste hverken ud eller ind, men saa fortalte Folk, der bor der ved Vejen, hende, at

hun skulde gaa til os, og saa kom hun her. Hun kom saa en Tur til Tirukoilur Hospital, og efter et langt Hospitalsophold er hun nu rask. Hendes Mand døde kort Tid efter, at hun var kommet her, men det syntes ikke at gøre noget Indtryk paa hende. — Nu er hun Barn med Børnene, ung med de unge, lykkelig og glad. — Der er maaske dem, der vil spørge: Men kom hun med Trang til at blive kristen? Hun havde vist ikke mindste Idé om Kristendom. Hendes Sind var fyldt med Frygt for onde Aander. — Men hun var som Blomsten, der lukker sig op i Solskinnet, som den tørstige, der naar til en Kilde. Kirken er det bedste Sted, hun véd. Altid glæder hun sig til at komme i Kirke og til Møder. Hun har begyndt at forstaa, at Jesus alene kan hjælpe hende i Fristelser, og at han kan tage al hendes Frygt bort. I saadanne Tilfælde tror jeg, at det er Gud selv, der leder en saadan lille Kvindes Vej til os; og saa tror jeg, at han, der her begyndte sin Gerning i hende, før hun forstod hans Ledelse og Førelse, han vil ogsaa fuldkomme sin Gerning. — Kærlig Hilsen!

Libanon, Tiruvannamalai. *Mildrid Nielsen.*

VERDENSRIGET OG GUDS RIGE

TAKKEGUDSTJENESTEN PAA WEMBLEY-UDSTILLINGEN

Af *Svend Rehling.*

DRONNING ELISABETH skal engang, med Haanden paa den gamle Bibel, have sagt et fromt og myndigt Ord om, at paa denne Grundvold var det britiske Verdensrige rejst. Det er muligt, at det kun er en ærbødig Eftertid, der har lagt en elsket Dronning dette skønne Ord i Munden; men det er i hvert Fald karakteristisk for, hvordan de bedste af Englands Sønner og Døtre ser paa deres Fædreland og dets Historie. Nu skal det indrømmes, at det ikke altid er lige let for den, der fordyber sig i Englands Historie eller rejser i Landet, at fastholde, at dette Folk har bygget sit Hus paa Kristendommens Grund. Og dog er der vel næppe nogen Nation i Europa, hvor de bibelske Tanker i den Grad har præget det offentlige Liv og den enkeltes Tænkemaade. Lad være, at en Del af dette er ydre Form og Tradition — ogsaa Formen har sin Betydning og gemmer ofte bag sin Skal dybere Værdier, end man ligestraks kan faa Øje paa. I hvert Fald er det vist, at den Nation, der er altfor rask til at afskaffe sine gamle Traditioner, let uden at vide det kommer til at bortkaste det Skrin, hvori den gemte Folkets ældgamle Juveler. —

Der er Oplevelser i ens Liv, som man ikke nogensinde glemmer, Øjeblikke, hvor man saa et Syn, som ikke siden gaar en af Minde. En saadan Dag blev Søndag den 25. Maj 1924 for 100,000 Mennesker — den Dag, da det engelske Verdensrige holdt Takkegudstjeneste paa Wembley-Udstillingens Kæmpestadion. Allerede Indledningen var en Begivenhed: at se denne enorme Bygning fyldes af Mennesker, Mænd og Kvinder af alle Racer og Farver, og 700 Soldater i flammende røde Frakker med blinkende Horn og hvirvlende Trommer svinge ind paa Stadion efterfulgt af 300 skotske Sækkepibere med Skind over Ryggen og tærnet Skørt og bare Knæ, eller at høre de 3000 Korstemmer falde i med Sang, eller selve Processionen — først den borgerlige, et endeløst Tog af Politi og gamle pensionerede Soldater og Sygeplejersker og Krigsinvalider og Spejdere og Røde Kors og midt i det hele „The Union Jack"-Rigets bølgende Flag —, hilst med Ovationer af de 100,000 Tilskuere — og siden den gejstlige Procession: forrest Kristi Kors, højt løftet paa sin Stang, et Kor af hvidklædte Messedrenge, Frikirkernes Repræsentanter, Præster og Bisper og tilsidst Biskoppen af London og Ærkebiskoppen af Canterbury, hvis prægtige Slæb blev baaret af Drenge.

Og saa selve Gudstjenesten. Er det nogensinde i Kirkens Historie sket, at en Menighed paa hundrede Tusinde Mennesker, samlede fra alle Jordens Egne, har forenet sig om at lovprise Gud og nedbede hans Velsignelse over Lande og Folk? Hvem vil glemme det Øjeblik, da 100,000 Stemmer paa samme Tid bad Fadervor højt, og denne ældgamle Bøn steg til Himlen som et Brus af mange Vande? Nu veksler Bøn og Sang, og den 46.

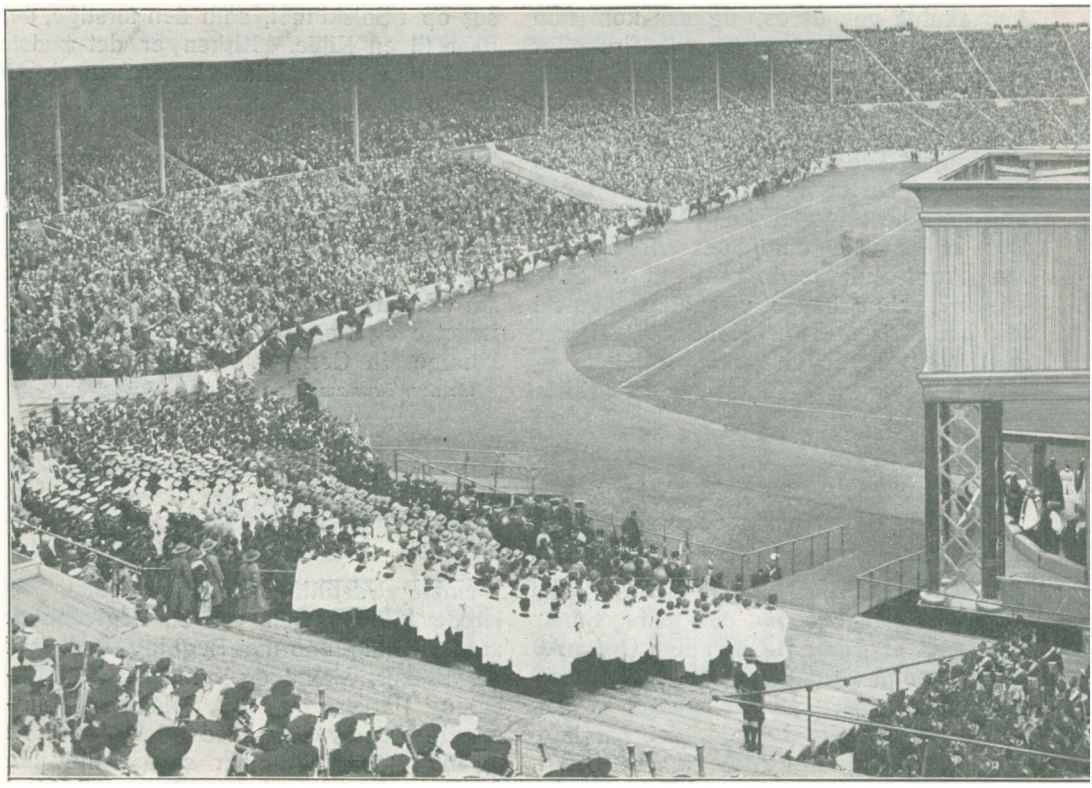

Den store Takkegudstjeneste i We

Salme læses, lydforstærket, saa hvert Ord kan høres: „Gud er vor Tillid og Styrke, en Hjælp i Angester, prøvet tilfulde. Derfor vil vi ikke frygte, om end Jorden forandres, og Bjergene synker ned i Havets Dyb . . . Hedningerne brusede, Rigerne bevægedes; Han udgav sin Røst, Jorden smeltedes . . . Han, som gør, at Krigene holder op indtil Jordens Ende . . . Herren Zebaoth er med os, Jakobs Gud er vor faste Borg". Saa følger Salme 67: „Gud være os naadig og velsigne os, Han lade sit Ansigt lyse for os. Dig skal Folkestammer prise, o Gud, Folkeslag skal glæde sig og synge med Fryd . . . Landet har givet sin Grøde, Gud vil velsigne os, og alle Jordens Grænser skal frygte ham". Saa lyder ud over Forsamlingen det 13. Kapitel af 1. Korinthierbrev, om den Kærlighed, der „taaler alt, tror alt, haaber alt, udholder alt", som ikke „glæder sig over Uretfærdigheden, men glæder sig ved Sandheden". Atter veksler Sang og Bøn. Saa er der nogle Minutters gribende Stilhed; ikke en Lyd høres, mens Hovederne bøjes og hver i sit Hjerte takker „for dem, der byggede Imperiet i de svundne Tider", og beder om, at „de, som nu og i Fremtiden skal bygge Verdensriget, maa arbejde sammen paa at fremme Guds Fred paa Jorden". Saa falder Sangkorene ind med Sangen om det himmelske Jerusalem, hvis Bygning skal begynde allerede her . . .

I will not cease from mental fight,
Nor shall my sword sleep in my hand
Till we have built Jerusalem
In England's green and pleasant land.*)

Da Sangen er stilnet hen, lyder fra den store, overbyggede Tribune St. Krysostemus' Bøn: „. . . Opfyld nu, o Herre, dine Tjeneres Bønner og Begæringer, saaledes som det tjener dem bedst; skænk os i denne Verden Erkendelse af din Sandhed, og i den kommende Verden et evigt Liv". Efter at den apostolske Velsignelse har lydt, og en ny Salme er sunget, træder Ærkebiskoppen af Canterbury frem og holder med klar og myndig Røst sin Prædiken.

*) Jeg vil ikke holde op med Aandens Kamp, ej heller lade mit Sværd hvile i Skeden, før vi har bygget et nyt Jerusalem paa Englands grønne, skønne Jord.

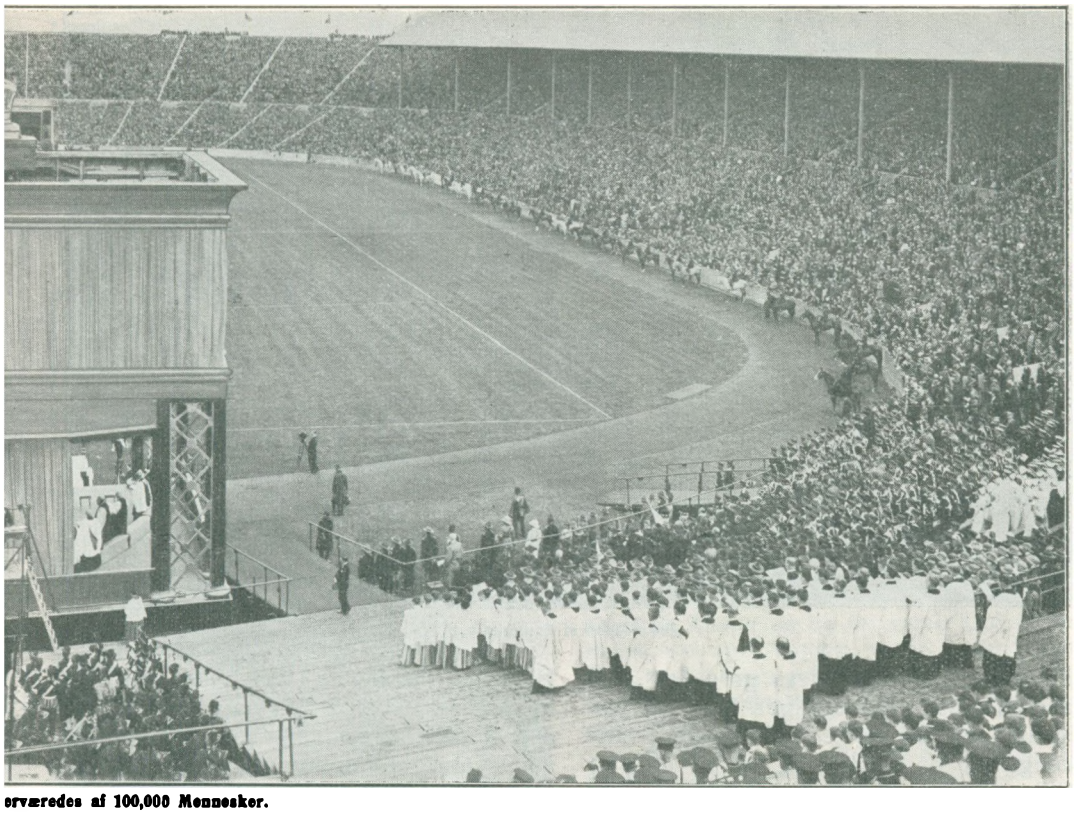

ørværedes af 100,000 Mennesker.

Hans Tekst er den anden Bøn i Fader vor: *„Komme dit Rige!"* I dette Øjeblik og i disse Omgivelser synes ingen anden Tekst mulig end disse Ord fra Herrens egen Bøn for den Verden, som han kom for at frelse. Staar det Dem alle klart, at vi i dette Øjeblik tager Del i den mægtigste religiøse Tjeneste, som Verden nogensinde har set? Der er idag Millioner, som er med i vor Bøn og Lovprisning. 100,000 Mennesker her og utallige Tusinder trindt omkring standsede for lidt siden nogle faa Minutter for i Stilhed at betragte denne Kendsgerning. Gud er i Himlen, og vi er paa Jorden — derfor, lad vore Ord være faa. Aldrig nogensinde, saalænge Menneskeslægten har aandet paa denne Jord, er der holdt et Stævne som dette, med Udsendinge fra hinsides Bjerge og Søer, hvis Maal og Mening er at tjene Slægtens Vel; og Ordene fra Davids Bøn for et lille Folk i et lille Land for 3000 Aar siden giver, uendeligt forstærket, Genlyd idag: „Dig, o Herre, tilkommer Vælde og Magt og Ære og Sejr og Majestæt; thi dit er alt, hvad der er i Himlen og paa Jorden. Dit er Riget, o Herre, og du er ophøjet som et Hoved over alle". Det er vanskeligt at sige, hvad Nationalfølelse er — nogle vilde sige, at det er Bevidstheden om at have fuldført store Ting og ædle Bedrifter i svundne Tider og Viljen til at gøre det paany i de kommende. Idag omsætter vi dette Ønske i Bøn. Og vi ser tilbage og ihukommer dem, der byggede vort Verdensrige op i de sidste 200 Aar, Mænd, hvis Navne vi endnu den Dag idag gemmer i vore Hjerter. Hvem véd, nogle af dem er maaske i dette Øjeblik forenet med os i Bøn og Lovprisning. Men vi ser ikke blot tilbage men ogsaa frem. Jeg taler til jer, I unge Mænd og Drenge. Der ligger en Daad og venter paa jer — paa Kvinderne ogsaa. Slægt følger efter Slægt, men aldrig standser den Strid, Striden for Retfærd og Fred, som hvert Slægtled maa kæmpe mod sig selv. Uden Hovmod men med en dyb Følelse af mange Fejl og Fald gennem Tiderne, der gik, samles vi her idag for at sige, at vi tror paa Ham, som kan gøre os skikkede. Vi beder ham om det, og han vil gøre det. „Trofast er han, som

Ærkebiskopen af Canterbury.

kaldte os, han skal ogsaa gøre det". Vi gaar ad disse vidunderlige Alléer her paa Udstillingen, og det er ikke længere vanskeligt for os at erindre, at af de 460 Millioner Undersaatter i det britiske Rige er seks af hver syv farvede Folk. Hvilket Ansvar lægger det ikke paa vore Skuldre! Hvordan er de Mænd og Kvinder, vi sender ud til at befolke vore Kolonier? Skal de derude nøjes med det ringeste, eller har de ikke Krav paa de bedste, naar nye Nationer skal grundes? Hvad gør vi for at forstaa de Haab, vise og taabelige, mulige eller umulige, som den nationale Aand ude i Indien har vakt til Live? Eller videre: hvad planlægger vi, hvad gør vi, hvad giver vi ud, for at den Del af Afrika, som hører under Riget, kan faa den bedst mulige Opdragelse og Uddannelse — det Afrika, som aandeløst begærer Kundskaber og er fast besluttet paa, paa en eller anden Maade, at faa dem? Og igen: hvilke Kaar, fysiske, moralske og aandelige, bereder vi dem, hvis Arbejde al vor Handel og Industri skal hvile paa? I Sandhed, dette er brændende Spørgsmaal. Ja, Kristi Spørgsmaal til os. Mine Venner, for disse Spørgsmaals Skyld og andre lignende er det, at vi er samlede her idag som Jesu Kristi Tjenere og Stridsmænd. Vi kan ikke løse dem selv, men sammen med Gud kan vi. Sammen vil vi se opad efter Hjælp, for at denne Dags Beslutning maa blive sand og ægte: Beslutningen om, at det Imperiets Banner, som bølger saa viden om, allevegne maa betegne det, som det britiske Banner bør og skal. Vi herhjemme i Moderlandet, arbejder vi under Offer og Tjeneste i et Plan, som dette Broderskab ud over Jorden fortjener? Gud har sit Formaal med vort Verdensrige; ogsaa vi har vor Opgave og vort Ansvar. For et Øjeblik siden udtrykte vi det højtideligt: at „de, som skal bygge Riget i den kommende Tid, maa arbejde sammen paa at fremme Guds Fred paa Jorden". Er det vanskeligt? Ja, vanskeligere end Ord kan udsige. Derfor er det, vi søger Hans Hjælp. Er det en hellig Opgave? Ja, fordi vi i Ydmyghed tror, at vort Rige er skænket os af Ham. Er det herligt? Ja visselig, for dersom vi kan naa op paa Højde med vor Opgave, da er vi med til at fremme Jesu Kristi Kongemagt paa Jorden og virkeliggøre vor Bøn: Komme dit Rige!"

Med Te Deum, Velsignelsen og endnu en Lovprisning sluttede Gudstjenesten, og de Tusinder og atter Tusinder af Mennesker spredtes ud over Udstillingsgrunden. Men nogle saa den Dag et Syn, som de ikke siden kunde glemme.

— — —

Lad være, det er en Myte, en Folkesigelse, at Englands Dronning engang

lagde Haanden paa Biblen og forkyndte, at paa den Grundvold var det britiske Verdensrige rejst. Der er dog maaske en dyb Sandhed deri, en Sandhed om et Land, der blev et Imperium, hvis Banner bølger i alle Verdensdele, fordi det ikke vendte sig bort fra Gud, men altid havde fromme Mænd og Kvinder, der drømte den hellige Drøm, at Verdensriget skulde blive Guds Rige, en Sandhed om et Folk, der blev Jordens mægtigste, fordi det midt i sin Storhed bøjede sine Knæ og takkede Gud.

„Landet har givet sin Grøde; Gud, vor Gud, vil velsigne os, og alle Jordens Grænser skal frygte ham".

FRA ARBEJDSMARKEN

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

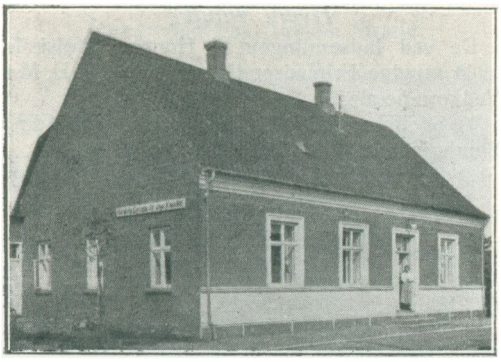

Den nylig indviede K. F. U. K.-Bygning i Lemvig.

Holsteinborg K. F. U. K.

kunde den 15. Juni fejre sin 25 Aars Fødselsdag. Kl. 3 var der Gudstjeneste med Altergang i Holsteinborg Kirke, hvor Pastor *Vilstrup*, Reerslev, talte over Dagens Epistel, Efes. 1, 3—14.

Kl. 7 samledes vi i Missionshuset, hvortil Samfundet i Rude var indbudt, mange dejlige Sange blev sunget, mange gode Ord blev talt og megen inderlig Bøn og Tak sendt op til Gud, der er alle gode Gavers Giver. Vor trofaste, af Aar gamle, af Sind unge Formand *Maren Larsen* bød os i hjertelige Ord Velkommen og bad Gud velsigne Aftenen for os samt takkede for al Herrens Naade over os i de svundne 25 Aar. Derefter talte Fru *Jørgensen*, Snedinge, over Matt. 22, 1-14.

Man samledes nu ved de festlig smykkede Kaffeborde, og da Kaffen var drukket, gav Formanden, der har staaet som Medlem i Foreningen fra den blev stiftet, en Beskrivelse af, hvordan den havde udviklet sig gennem Aarene. Vi hørte om de ringe Dage, da der kun kom 3, 4 à 5 til Møderne, men de holdt trolig ud i Tillid til Jesu Ord, at hvor to eller tre er forsamlede i hans Navn, der er han midt iblandt, og Herren lagde stadig flere til, saa Foreningen nu tæller 41 Medlemmer. Pastor *Vilstrup* talte ud fra Gal. 1,24 og ønskede Guds Velsignelse over Arbejdet i Fremtiden. Derefter var der flere Venner, som havde Ordet. Blandt dem var Inspektør *Krarup*, Holsteinborg, der fremhævede Kvindens Ansvar ud fra det gamle Ord: „Den Haand, der rører Vuggen, styrer Verden". Han lagde særlig Vægt paa de unge Pigers Ansvar over for den unge Mand, idet det jo altid er de unge Piger, der giver Tonen an.

Til Slut talte Lærer *Jensen*, Rude, over Es. 62, 6-7.

Derefter skiltes vi, et godt Minde rigere. Der blev sikkert den Aften, da vi hver for sig kom i Stilhed, sendt megen Tak til Gud for vor kære Forening og for Festdagen, og megen Bøn om Herrens Velsignelse over Holsteinborg K. F. U. K.s Fremtid. *En K.*

Nye Medlemmer af K. F. U. K.s Verdensforbund.

Ved Bestyrelsesmødet i Washington optoges to nye Landsforbund: *Korea* og *Mexico* i Verdensforbundet, medens *Malakka* optoges som „korresponderende" Medlem, idet Foreningens Bestyrelse staar i regelmæssig Brevveksling med Kontoret i London.

I *Korea* er K. F. U. K.-Arbejdet paabegyndt af Koreanerne selv. To kvindelige, koreanske Studenter overværede *Verdens kristelige Studenterforbunds* Møde i Peking 1922 og vendte hjem fra Konferencen med den Beslutning, at de vilde begynde K. F. U. K.-Arbejdet i deres eget Land. Nu er Grunden lagt, men der er megen Trang til en uddannet koreansk Sekretær, og det er Foreningens inderlige Ønske og Bøn, at en saadan snart maa findes.

Ogsaa i *Mexico* er K. F. U. K.-Arbejdet først paabegyndt i 1922 af Frøken Landazuri bistaaet af en Amerikanerinde. Her har man navnlig taget Arbejdet op blandt de kvindelige Studenter. Da der ogsaa i Mexico er en følelig Mangel paa uddannede Ledere, har man ikke kunnet udvide Arbejdet saa meget som ønskeligt. Men

dog har der været saa store Fremskridt, at man har kunnet danne en rigtig K. F. U. K.

Paa *Malakka* har K. F. U. K.-Arbejdet ogsaa gjort store Fremskridt, idet der er blevet indviet to Bygninger, et Hovedkontor i Singapore og en Pensionatsbygning i Kuala Lumpur. Ogsaa i Penang er der stiftet en Forening. Det vigtigste Fremskridt er dog Dannelsen af en Landsbestyrelse.

K. F. U. M. i Ribe.

Søndag den 27. Juli fik K. F. U. M. i Ribe sit Hjem indviet. Foreningen, der til Nytaar har bestaaet i 32 Aar, er stiftet af Gymnasiaster og nogle unge gifte Mænd, og det er ogsaa væsentlig saadanne, der i Aarenes Løb har ledet Foreningens Arbejde.

I de sidste Aar er Møderne holdt i Missionshuset. 5. April 1924 købte Foreningen Ribe Af-

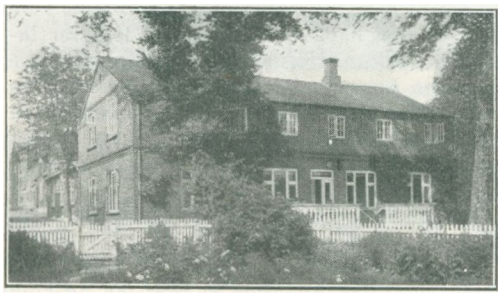

K. F. U. M.s nye Bygning i Ribe.

holdshotel for 33,500 Kr. og lod Huset gøre grundigt i Stand, saaledes at det nu rummer 10 Pensionatsværelser, Køkken, Spisestue, Dagligstue og Kontor samt en stor Sal, hvortil St. Catharinea Kirkes Menighedsraad har givet Bænke til Laans, endelig er der Lokale til Spejdertroppen.

Indvielsesdagen blev indledet i Domkirken med Ungdomsgudstjeneste ved Biskop Olesen, og ved selve Indvielsen talte først Biskoppen kort om Ps. 110, hvorefter K. F. U. M.s Formand, Pastor Olaf Jessen, talte over Salomons Ordsprog: En opfyldt Begæring er et Livets Træ. Derefter indviede Olaf Jessen Hjemmet i Faderens og Sønnens og den Helligaands Navn og bad om Herrens Velsignelse over Huset.

Maskinbygger Holm takkede, som Foreningens Formand, enhver, der havde hjulpet med til at naa Maalet, og der blev oplæst Hilsner, hvorefter Forsamlingen fik Lejlighed til at se Huset.

Maatte Foreningens Arbejdere nu finde Tid og Ro til rigtigt Missionsarbejde, og maatte Herrens Herlighed blive stor i Huset.

Jens M. Nielsen.

Dansk K. F. U. K. i Paris.

For ca. 1½ Aar siden begyndte Frøken Ellen Gad som den første danske K. F. U. K.-Sekretær i Paris et Arbejde blandt vore Landsmandinder dernede. Trods faa legemlige Kræfter og adskillige Begyndervanskeligheder er det lykkedes Frøken Gad at faa Arbejdet godt i Gang, saa Foreningen nu tæller et halvt Hundrede Medlemmer, og mange unge Piger har faaet baade timelig og aandelig Hjælp gennem hende. Nu har Frøken Gad imidlertid ønsket at fratræde fra 1. Oktober, og der er stor Trang til en K. F. U. K.-Sekretær i hendes Sted.

Maatte Herrens Kald naa en eller anden ung Kvinde, som er villig og skikket til at tage denne vanskelige men velsignede Gerning op. Arbejdet ledes af Foreningen „Derude", hvis Formand er Snedkermester Rostrup, Walkendorfsgade 36, København.

Hvem vandt?

De ved Indsamlingen til Hoptrup Højskole 1923 vundne Fripladser tilfaldt for K. F. U. M.s Vedkommende:

1) Skodborg K. F. U. M. 470 Kr. (10 Mdlr.) Sønderjylland.
2) Knarreborg K. F. U. M. 300 Kr. (22 Mdlr.)
3) Rude K. F. U. M. 350 Kr. (31 Mdlr.)

Og for K. F. U. K.s Vedkommende:

1) Vaalse K. F. U. K. 359 Kr.
2) Magdalenehjemmets K. F. U. K. 500 Kr. (47 Mdlr.)
3) Notmark K. F. U. K. 110 Kr. (10 Mdlr.) Sønderjylland.

Hver af disse Foreninger har altsaa Ret til at sende 1 af sine Medlemmer eller en ung Mand og Kvinde, som de udpeger, gratis som Elev til Hoptrup Højskole. Kan nogen af disse unge opnaa Amtsunderstøttelse, vil det jo lette Skolen, men det er absolut ingen Betingelse.

Af Byforeninger har Horsens K. F. U. M. (343 Kr.) og Silkeborg K. F. U. K. (268 Kr.) Ret til at sende 30 Medlemmer paa Sommerlejr 5 Dage paa Hoptrup Højskole Sommeren 1925 efter nærmere Aftale.

Tak for al Kærlighed — vi fik ca. 50 Tusind Kroner, en god Gave, som fyldte os med Taknemmelighed, mange gode og opmuntrende Ord fulgte ofte med, og vi har dem til nødig.

Men vi skulde jo have naaet 125 Tusind for at være stillet nogenlunde som vore andre Ungdomsskoler — og en Del har vel allerede gennem Fællesbestyrelsen hørt om dette. Vi er til Tider ved at blive trætte af at bede om Hjælp — og I er vel snart lede og kede af at høre om Hoptrups Pengevanskeligheder; men vi maa ved Guds Hjælp over denne sidste Mur — og vi skal aldrig glemme den Strøm af Velsignelse og Kærlighed, som mødte os fra Danmarks K. F. U. M. og K. F. U. K.

Eders taknemlige
H. Kildeby.

Fra Bangsbostrand K. F. U. K.

St. Hansdag forlod en glad forventningsfuld Skare K.er den hjemlige Strand for at drage ud til Sommerlejr paa Aalbæk Strand.

Det blev en herlig Uge. Overalt glade Ansigter; selv naar det gjaldt at skrælle 100 Kartofler.

Og hvor vi nød Samværet! Saa fik vi ogsaa mange Gæster, der delte det bedste ud til os.

Selv i Afskedstimen tonede vor Glæde ud over Stranden og i vore Hjerter lød en glad Tak for den herlige Lejrtid. *En K. F. U. K.*

ORDET FRIT

Tavshed er ikke altid Fejghed.

„Aldrig har en K.er vidnet for mig", skrives der; det er forfærdeligt, og hvor det dømmer os. Men jeg kan ikke give den unge Pige Ret i, at det altid er Fejghed. Der er noget, der hedder „kristelig Takt". Nu vil den unge Pige og andre nok trække paa Skulderen og sige: „Ja, gem jer bag det"; men at Jesus havde den Takt, det tror jeg, og det faar man, naar man lever rigtig tæt ind til Gud. Der er nemlig Mennesker, som er saa fintfølende, at de, naar nogen buser lige paa, lukker sig helt ind i sig selv og føler sig saaret over de andres Taktløshed; det vilde jeg da selv have gjort, da jeg søgte efter Fred. Dette har jeg dog ikke skrevet som Undskyldning men som Forklaring paa, hvor vidt forskellige vi er. Lad alle os troende unge raabe til hinanden: „Vaagn op! lad os tage fat trods alle Forhindringer! Tiden er kort! og lad os saa leve vort Liv tættere ind til Gud, i Lønkammeret; dér vil Gud tale til os og vise os, hvad vi skal.

„Lær mig at høre, naar din Stemme lyder,
selv om mit Hjerte bæver ved dit Bud;
lær mig at tale frit, naar du det *byder*,
og tie, naar du Tavshed vil, o Gud.

Lis.

Fejghed.

Jeg tror, at der mange Gange er noget helt andet i Vejen med de Mennesker, som intet tør sige, og det er dette, at de mangler Afgjorthed i deres Tro paa Gud.

Jeg tror, der er for lidt Afgjorthed indenfor M.s og K.s Rækker. Der er mange unge, som mener, de er omvendt, og dog har de aldrig

haft det Opgør med Gud, som maa til, for at vi kan vidne med Frimodighed om Jesus Kristus.

Jeg tror, at Ledelsen mange Steder er alt for lidt kritisk i Valg af Underholdning og Foredragsholdere, og det kan let blive en begyndende Kræftskade i den store Virksomhed, som M. og K. har i vort Land. *A. L. Martofte.*

* * *

Naar jeg hører, hvordan Verden kan vidne om dens Herre, saa tænker jeg: var jeg endda ligesaa flink til at vidne om min! vi kan dog bedre være bekendt, hvem vi tjener.

Der gaar saa mange unge omkring iblandt os, som længes efter Fred; hvor kan det dog se mørkt ud i saadan en ungs Sjæl, naar han gaar ene og tumler med Fristelserne, kæmper imod dem, dog uden at sejre, fordi han kæmper alene; jeg tror, der er mange af den Slags i vore Foreninger. Kunde vi dog blot være en Velsignelse for dem, for de trænger nu alligevel til vor Hjælp.

Lad os heller ikke glemme at bede for dem. Forbønnen er nemlig en mægtig Hjælp, naar blot vi er tro.

Jeg tror ogsaa, vi selv kommer til at holde mere af dem, vi beder for; derved opmuntres vi ogsaa til bedre at vidne for dem. Der er en dyb Sammenhæng imellem Bøn og Arbejde, vi kan da ikke godt bede for en bestemt Person uden saa meget som at røre en Finger for at hjælpe ham, paa den anden Side kan vi ikke heller hjælpe de andre uden at bede. *A. J.*

* * *

Ikke Fejghed, men Menneskefrygt og de ældres Mangel paa Forstaaelse af de yngre gør, at de unge er tavse under Møderne. Det vilde sikkert ogsaa hjælpe meget, hvis de yngre fik mere Del i Møderne ved, at Lederne forlangte en bestemt ung til at læse Teksten eller slutte Mødet med Bøn, ja, ogsaa under Samtalen henvendte sig til dem med Spørgsmaal, eller lod dem finde Skriftsteder, der staar i Forbindelse med Teksten, saa vilde alt andet komme af sig selv. Frygten vilde forsvinde, og der vil komme mere Forstaaelse mellem de yngste og de ældre. Og saa maa vi i Ydmyghed og Tro bede Jesus om at gøre os til et levende Vidne og et Lys paa Bjerget. *En ung K.*

Det var kun sjældent, det var Menneskefrygt, der holdt mig tilbage. Jeg tænkte næsten aldrig paa at aflægge et personligt Vidnesbyrd, og naar det ikke ligger os paa Hjerte at vidne for andre, da kan det ikke kaldes Menneskefrygt, men da er det rette Navn vist Lunkenhed; det erfarede jeg for mit Vedkommende, og Herren være storligen lovet, at han fik mig vækket op af denne Sløjhedens Søvn, for hvor havde det ellers endt med mig. Jeg tror, der er mange af vore troende unge, som netop er kommen ud i en Sløjhedstilstand, og gid Herren rigtig kunde faa dem vækket op til paany at tage Korset og Kampen op og aabent bekende Jesus for enhver, som Herren lægger paa vor Vej og i vort Hjerte. O, kunde jeg sige: Vaagn op! med en saadan Alvor, at det gik dig til Hjerte, og mange ransagede sig selv, da var det ikke forgæves.

Til Slut en Hilsen med 1. Tim. 6, 20—21 til de hellige unge, som endnu findes i K. F. U. M. og K. *En M. i G.*

Lidt om at bekende Jesus.

Skal vi være et Vidne om Jesus, da maa vi vide, at det kan vi ikke være af os selv, men da maa vi leve i et virkeligt Bønnens Samliv med vor Gud, saadan at det er ham, der faar Lov til at vidne igennem os baade i Liv og i Ord.

Da jeg var en Dreng paa en tre-fire Aar, var jeg en Dag med min Far i Byen; da vi gik hjem om Aftenen, krydsede vi Banen lige før Toget kom, og jeg, der næsten aldrig havde set et Tog før, blev bange; jeg husker endnu, hvordan jeg fik fat i Fars Haand og saa vilde skynde mig fremad. Saadan er det netop, jeg synes, det er her; naar vi faar fat i Guds, vor Faders Haand, lad os saa skynde os fremad over alle Bekymringer ud i Tjenesten for Jesus i Tillid til Gud; da vil han aldrig slippe og aldrig forlade os, og ingen skal rive os ud af hans Haand.

Hvad har vi vundet, selv om vi vandt en anset Stilling og blev anset af Mennesker, hvis ikke vi fik Lov at tjene Jesus; vi har Guds Løfte paa, at om vi saa kun gav et Bæger koldt Vand, skal vi dog ingenlunde miste vor Løn. *N. P.*

BOGANMELDELSER

SALMEBOGEN er kommen i en ny Udgave. Salmerne er uforandrede, men det nye ved Bogen er, at Forfatterlisten er revideret, alle Kollekterne til Søn- og Helligdagene er ligeledes revideret, saaledes at gammeldags og vidtløftige Sprogvendinger er forandrede uden at dog selve Indholdets Kerne er forringet, og Ritualerne for Daab, Nadver og Brudevielse er optagne, hvad sikkert mange vil glæde sig over. Kun undrer det os, at man ved Fremstillingen af Daabs-

ritualet kun har meddelt, hvad Præsten skal sige og gøre. Det havde været praktisk, om man tillige havde fortalt, at en Fader eller Moder i Sygdomstilfælde kan døbe sit Barn og hvorledes de saa skal forholde sig. Lidelseshistorien er ogsaa revideret og forsynet med praktiske Inddelinger. Det er en god Udgave, som her foreligger, og vi raader alle unge, der skal købe Salmebog til eget Brug eller til Gave, til at forlange den. Det er Udgaven af 1924, man skal forlange.

Giovanni Papini: EN FÆRDIG MAND. (P. Haase & Søn). 7,00. „En færdig Mand" er en 12 Aar gammel Bog, der først nu foreligger i dansk Oversættelse, efter at „Kristi Livs Historie", der udkom i Fjor, har vakt Opmærksomhed om Forfatterens Navn. Paa halvtredje hundrede Sider giver Forf. i 50 Kapitler sin sjælelige Udviklingshistorie; de ydre Begivenheder interesserer ham ikke stort, det er sin indre Personlighed, han vil beskrive. Og det er i Sandhed en besynderlig Person, vi her lærer at kende. Selvoptaget indtil det vanvittige, „født gal efter Storhed", rastløs og ustadig, besat af en umættelig Kundskabstørst, en Idealist, der altid sætter Ideen over Virkeligheden, men samtidig en Charlatan, en spidsfindig Dialektiker, en Paradoxmager, der beruser sig i Ord og barnligt glæder sig ved Overdrivelsen, utrolig naiv, men alligevel gnistrende velbegavet, moralsk en Løsgænger og en Frilever, men samtidig en Mand, der ser med Foragt paa Mennesker og utrætteligt smæder og forhaaner. I sin afsindige Lyst til Storhed driver han det tilsidst til at ville gøre sig selv til Gud, og — saa karakteristisk for ham — sætter han derfor alt ind paa at opnaa Evnen til at kunne — gøre Mirakler. Selvfølgelig splintres hans forrykte Forehavende, og han ender — i Mudgergrøften, i en dæmonisk Verden af Anarki og Blasfemi og Tøjleløshed.

Man kunde sige, at alt dette er saa uhyggeligt et Sammensurium, at det ikke kan have nogensomhelst Interesse for sunde og naturlige Mennesker. Og dog er der noget, som fængsler en ved denne Mand og gør, at man trods alt ikke ærgerligt kaster Bogen paa Ilden, inden man har læst den til Ende. For bag alt det forlorne og glimrende, bag alt det sygelige og desparate er der alligevel en Sjæl, der hvileløst søger efter Sandheden. „Jeg beder og bønfalder ydmygt paa mine Knæ med hele mit Sinds Lidenskab og Kraft om en Smule Vished, bare én eneste lille Tro, et Atom af Sandhed . . . . Jeg maa have noget sandt. Jeg kan ikke undvære det; jeg kan ikke leve foruden. . . . . Men jeg vil ikke have Ord, ikke Bedrag, ikke Væv — jeg vil bare have én eneste Vished, bare én eneste uomstødelig Tro; jeg vil have én eneste Sandhed. . . . . Uden en saadan Sandhed er jeg ikke længere i Stand til at leve, og hvis ingen forbarmes over mig, og ingen kan give mig Svar, vil jeg i Døden søge den fulde Klarheds Salighed eller det evige Intets Hvile".

Der *var* altsaa en, der forbarmede sig over dette stakkels, fortvivlede Menneske og gav ham det Svar, hans Sjæl tørstede efter. Ti Aar efter at dette Skrig efter Vished trængte sig frem, mødte Jesus af Nazareth denne Fortvivlede og tvættede hans Synder rene og gav ham af det levende Vand. Men inden da havde han gennemstukket sig selv med mange Smerter.

Uden nogen litterære og filosofiske Forudsætninger kan Bogen, der er ypperlig oversat af Mag. Knud Ferlov, dog næppe læses med Udbytte.

Svend Rehling.

INGEN NYTTE TIL

Fortælling fra Indien af *Ellen Gøtzsche.*

Subammål følte det.

Hun blev Enke, da hun endnu ikke var fyldt fjorten Aar; hendes Svigermoder var død, og den unge Barne-Enke kom til sin Moders Hus.

Efter sin Kastes Regler kunde hun ikke bortgiftes paany. Hele hendes Liv skulde være viet til Bodsøvelser, Faste og Gudernes Tilbedelse. Hendes Moder var ogsaa Enke, og en Moster; disse kunde da vejlede hende i alt det, som daglig skulde iagttages til Soning for den Synd, hun jo maatte have begaaet i en tidligere Tilværelse, siden hendes Mand skulde dø fra hende.

Men Subammål holdt mest af at være hos sin Broder; efter Faderens Død var han Familiens Overhoved, og hendes Fremtid laa i hans Haand.

Dog følte hun ogsaa i hans Hjem, at hun var *ingen Nytte til.*

Hendes Broder var en velhavende Tømmerhandler, i hans Hus var nok af Tjenestefolk, Subammål havde ikke noget at bestille, og selv om hun holdt meget af Børnene og ofte legede med dem, saa var hendes Svigerinde der jo — og naar de smaa Børn havde deres Mor, saa blev Subammål overflødig.

Ingen havde Brug for hende — ingen Gerning ventede hende — hun havde ingen Plads mere her i Livet.

En Dag kom der Gæster til Tømmerhandleren. En Slægtning, som boede paa

Bjergene, blev nogle Dage med Hustru og Børn hos Subammåls Broder.

Den unge Kone fortalte om Besøg af Kvindemissionærer, om alt hvad de hvide Kvinder lærte hende, og allermest om Jesus — Swami, denne mærkelige nye Gud, som var saa ren og saa fuld af Omsorg for alle, der kom til ham — ogsaa god imod Børn og Kvinder.

Subammål havde aldrig hørt noget lignende. Dog denne Gud var *en levende Gud;* han forlangte hverken Ofre eller Bodsøvelser.

Subammåls Hjerte blev saa stille og saa glad. Hun havde fra nu af kun dette ene Ønske — at lære mere om denne Gud.

En Dag fik Tømmerhandlerens Hus Besøg af en Kvinde. — Subammål havde aldrig set hendes Lige.

Halv skjult bag en Dør stod hun og lyttede — *og saa* paa hende.

Denne fremmede havde hvide Hænder og et hvidt Ansigt — mon hun ogsaa havde hvide Fødder? — Subammål kunde ikke blive klar over dette; Damen havde nemlig Strømper og Sko paa.

Og Damen talte med hendes Slægtning, den unge Kone fra Bjergene:

„Jeg har hørt, at De lærte at læse deroppe; kunde De ikke have Lyst at gaa videre?"

„Min Mand vil snart forlade denne By", svarede den unge Hindukvinde, „han skal Syd paa — men det er muligt, at vi kommer tilbage igen om en Tid".

Damen gav hende da sin Adresse: „Hvis De kommer tilbage, vil jeg være rede til at komme i Deres Hus, dersom De ønsker det", sagde hun venligt, „og jeg vil læse med Dem".

Da hun var gaaet, havde Subammål og den unge Kone nok at tale om i lang Tid.

Lad mig faa hendes Adresse", sagde Subammål en Dag efter nogen Overvejelse, „Jeg vil bede hende om at komme her og undervise mig".

Saaledes gik det til, at Subammål kom til at høre mere om Jesus Kristus, vor Frelser.

* * *

„Kender Missi-Ammål maaske noget til V. S. Pundulu i Rajamundri?" spurgte Subammål en Dag. „Han har oprettet et Hjem for Bramin Enker — jeg vilde gerne derhen og lære noget".

„Tal med din Broder om det", svarede Missi-Ammål, som vidste, at Subammål endnu ikke var gammel nok til selv at tage Bestemmelse for sin Fremtid.

„*Min Broder* vil aldrig give mig Lov til at gaa derhen", sagde Subammål forknyt. „Ved De ikke, at denne Mand arbejder for Kvinders Uddannelse, Ophævelse af Kasten og alt den Slags?"

Da den kristne Missionær kom igen, var Subammål borte — flygtet til Reformhjemmet for Bramin Enker.

Hun blev der en hel Række Aar, og hun hørte meget godt og nyttigt — men om Jesus Krisrus hørte hun *intet* paa dette Sted. Og hun fandt ingen Fred for sin Længsel.

Senere vendte Subammål tilbage til sin Broder, og han optog hende atter i sit Hjem til Trods for megen Modstand fra sine Kastefolk — hun havde jo brudt Kasten og sluttet sig til *Brahmo Samaj;* derfor hadede og foragtede de hende.

* * *

Atter fik Subammål Undervisning i Kristendom — men hendes urolige Sind kunde ikke, efter at have følt Friheden, finde sig i alle de strenge Kasteregler i Broderens gammeldags Hedningehjem.

Hun søgte for anden Gang til *Brahmo Samaj* — hendes kristne Venner tabte hendes Spor — men Jesus, den gode Hyrde, fulgte sit vildfarne Lam paa alle hendes Veje.

Subammål *blev gift* i Brahmo Samaj Samfundet, hun blev en lykkelig Hustru og Moder til tre Børn.

Hun glemte aldrig sine kristne Venner. Nu og da kom der Brev fra hende: „Mit Barn er sygt" — „jeg er paa Hospitalet" — „kom og se til mig" — „glem mig ikke i eders Forbøn".

Med Taarer i Øjnene kunde hun tale til dem om sin Længsel efter Fred eller vise dem en lille Bog, de havde givet hende, og som hun trolig gemte. Men hun *kunde ikke* tage det afgørende Skridt — og som denne Subammål staar mange — baade i Indien og her i Danmark.

DET UNGE KINA

Bidrag af

Johannes Rasmussen - Hans Magle
Povl Baagøe - P. Nørgaard - Jens Jensen.
Mange Billeder.

Pris 1,00.

DE UNGES FORLAG ∘ AARHUS

K. F. U. M. i Hillerød.

Til Foreningens 25 Aars Jubilæumsfest, som afholdes Søndag den 21. September, indbydes alle gamle Medlemmer hjerteligst. Ønskes Indkvartering, bedes dette meddelt 8 Dage før.

P. B. V.: **Hans Hansen.**

K. F. U. M.s Seminarium.

Ny Forberedelsesklasse begynder 1. Septbr. Indmeldelser modtages af

Forstander **Alfr. Christiansen,**
Falkonérallé 26 B, København F.

Haslev udvidede Højskole.

Efteraarskursus.

3. September—28. Oktober Kursus for Kvinder. Bibelkundskab, Kirke- og Missionshistorie og i det hele Fag, der sigter paa Dygtiggørelse til Menighedsarbejdet. — Eneværelser.

Pagh Petersen.

Løgumgaard Kursus

pr. Løgumkloster

(Indre Missions Kostskole)

optager nye Elever efter Sommerferien (1. September). Til **Præliminæreksamen** optages Elever uden Forkundskaber. Paa Artiumskursus optages Elever, som har bestaaet Mellemskole-, Real- eller Præliminæreksamen, til Forberedelse til **Studentereksamen** (ny-sproglig). Kort Læsetid. Understøttelse kan søges. Nærmere ved Henvendelse til **Harbo Andersen,** Forstander.

Haslev Orgelfabrik,

Telefon 405. — Privat Tlf. 398.
Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).
Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.
Gode Afbetalingsvilkaar.
10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.
— Planer til billige Priser. —

Da der stadig spørges

efter mit for længe siden averterede Spisestuesæt, tilbyder jeg et Sæt paa svært, godt, mørk eller lysegraa Hørlærred portofrit sendt for 11 Kr. Let, meget smuk, Venetiansk eller Rosenmønster. Sættet bestaar af 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude, almindelig Størrelse. Syes med graa-sort-hvid. Garn (D. M. C.) til Sættet 5,00—5,50 ekstra. Paabegyndt 1 Kr. — Ved Utilfredshed Pengene tilbage. Benyt dette billige Tilbud straks.

M. Madsens Broderifabrik, Give.

Indre Missions Højskoler og Landbrugsskole.

Faarevejle Højskole pr. Faarevejle
har udsendt nyt Program, der giver Oplysning om de forskellige Afdelinger. Skriv efter dette. **C. M. Julin.**

Haslev Højskole pr. Haslev St.
Vinterskolen for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. 1) Almindelig Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling, 3) Husflidsafdeling. **Sommerskolen** for unge Kvinder 3. Maj—31. Juli. Almindelig Højskole m. Husholdningskursus. **Davidsen.**

Haslev udvidede Højskole
meddeler udvidet Undervisning i Dansk, efter Ønske Engelsk, Historie, Bibelkundskab, Missionshistorie, Kirkehistorie (derunder Troslære), Religionshistorie, Sjælelære, Sundhedslære, Foredrags- og Fremstillingsøvelser m. v. **Vinterskole** (Mænd) 3. Novbr.—31. Marts. **Sommerskole** (Kvinder) 3 Maj—31. Juli. **Efteraarskursus** i Septbr.- Oktbr. I Tilslutning hertil **Gymnastikkursus** særlig for Ledere i K. F. U. M., F. D. F. o. l. — **Amtsunderstøttelse** kan søges. Oplysn. v. **Pagh-Petersen.**

Haandværkerhøjskolen, Haslev.
Skolen begynder d. 3. Novbr. med 6 forskellige Afdelinger og 11 Klasser. Vi modtager Murere, Tømrere, Snedkere, Malere, Smede, Maskinarbejdere, Elektrikere, Karetmagere, Møllebyggere, Blikkenslagere m. fl.
Skriv efter Program og nærmere Oplysninger.
Bygmester **Christensen,** Forstander.

Hoptrup Højskole i Sønderjylland.
Kursus for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. Landbrugsundervisning — Husflid. Nærmere Oplysn. ved Postadr.: Hoptrup. **H. Kildeby.**

Horne Højskole pr. Hjerring.
Karleskole med Landbrugsundervisning Novbr.—Marts.
Pigeskole Maj—August samt Septbr. og Oktbr. De sidste Maaneder en Del Husholdning og Syning.
S. Olsen.

Nr. Nissum Højskole pr. Lemvig.
Vinterskole for unge Mænd; alm. Højskolekursus med Landbrugsundervisning. **Sommerskole** for unge Piger (3 og 5 Mdr.s Kursus); alm. Højskolekursus med Husholdningsundervisning. **Ladvig Olsen.**

Rønde Højskole pr. Rønde.
Vinterskole for unge Mænd Novbr.—Marts. Alm. Højskole med Landbrugsundervisning. **Sommerskole** for unge Kvinder Maj—Juli. Alm. Højskolekursus.
Ingemann Herskind, Forstander.

Tommerup Højskole pr. Knarreborg.
Vinterskole for unge Karle 3. Novbr.—31. Marts. 1) Alm. Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. **Sommerskole** for unge Kvinder: 1) Alm. Højskoleundervisning 3. Maj—31. Juli, 2) Husholdningskursus for dem, der ønsker det, i Juli Md.
P. Sandbøk.

Haslev Landbrugsskole pr. Haslev.
5 Mdr.s Kursus begynder 3. Novbr. **J. K. Jensen.**

Haslev Husholdningsskole pr. Haslev.
Kursus fra 3. Maj—30. Septbr. **J. K. Jensen.**

Hoptrup Efterskole i Sønderjylland.
Vinterkursus med Husflid for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. Beregnet for unge mellem 14 og 17 Aar.
Sommerkursus for unge Piger 3. Maj—31. Juli.
Postadr.: Hoptrup. **P. Hagelskær Lauritsen og H. Kildeby.**

Løgumgaard Efterskole v. Løgumkloster.
Nye Elever optages til Vinterskolen 3. November (baade mandlige og kvindelige Elever). Der undervises i de almindelige Skolefag samt Husflid og Haandarbejde. Endvidere kan der faas Undervisning i Sprog og Musik. Program sendes. Nærmere ved Henvendelse til **Harbo-Andersen,** Forstander.

Børkop Højskole pr. Børkop.
Vinterskole for unge Mænd (5 Mdr.) 1) Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. **Sommerskole** for unge Kvinder (3 og 5 Mdr.), alm. Højskoleundervisning med Kursus i Husholdningen. Om ønskes Underv. i Musik (Orgel og Violin). Nærmere Oplysning ved Program. **A. S. Dam.**

Amtsunderstøttelse søges af Karle før 1. Juli, af Piger før 1. Januar. — Skemaer til Ansøgning faas hos Sogneraadsformændene.
Haandværkerhøjskolens Elever maa søge Understøttelse hos Staten, og Skemaer hertil faas ved Henvendelse til Skolen.

50 nye Abonnenter kan endnu faa Bladet fra og med 15. April og Aaret ud ved at indsende 3,00 med Bestilling paa en Giroblanket til Ekspeditionen, som har Postkonto 7332, eller ved at bestille Bladet hos en af vore Abonnentsamlere.

Gram-Kredsen (33. Kreds)

holder sit aarlige Lederkursus for arbejdende Medlemmer af K. F. U. M. og K. F. U. K. i Gramby 9.—10. Novbr. Landssekretær, Frk. Herrmann, Præsterne Carsten Petersen fra Maustrup, Flensmark, Friiss, Windeballe, Jacobsen og Rejsesekretær Peter Poulsen har lovet at medvirke.

— — —

Der bliver 14.—15. Oktober fælles Ledermøde for alle sønderjydske K. F. U M.s og K. F. U. K.s arbejdende Medlemmer paa Hoptrup Højskole. Der kan modtages 120 Deltagere, og Prisen bliver højst 5 Kr. for hver. Biskop Valdemar Ammundsen, Provst Biering, Missionær Johs. Rasmussen, Forstander Kildeby o. fl. vil medvirke

Svendborg-Kredsen

lader sit Efteraarsmøde afholde i **Faaborg** den 7. Septbr. Kl. 10: Gudstjeneste ved Pastor S. H. Sørensen. Kl. 1: Spadseretur. Kl. 2½: Ungdomsmøde i Missionshuset ved Højskolelærer Toftemark, Tommerup, og Sekretær Jørgensen, Sønderborg.

PLADS SØGES

Husmoder.

Som saadan søger en troende, praktisk uddannet Kvinde Stilling paa en K. F. U. M. el. K. til 1. September eller senere. Gode Referencer haves. Billet, mrkt. **M. K. 158,** modtager „De Unges Blad"s Kontor.

Husbestyrerinde.

Som saadan ønskes Plads til den 1. November af en troende Gaardmandsdatter (i Trediverne) i et virkeligt troende Hjem. Pladsen ønskes helst hos en Embedsmand eller Forretningsmand. Billet, mrkt. **„Tro 420"**, modtager „De Unges Blad"s Ekspedition.

PLADS TILBYDES

Fodermester.

En ung, dygtig, helst troende Karl, som vil paatage sig at passe en Besætning paa ca. 18 Malkekøer + Opdræt og nogle Svin (Hjælp til Malkning), kan til 1. November faa Plads. Samme Tid er Plads ledig for en flink yngre **Andenkarl,** vant til at bruge Heste. Nærmere ved Henvendelse med Lønfordring for et Aar til

J. Jørgensen,
Stiagergaard pr. Faaborg.

En tro og flink Pige, som vil deltage i Malkning, kan til 1. Novbr. faa Plads hos

P. Andersens Enke.
Gydegaard, Vrinners.

Enepige.

En flink, stille og rolig helst troende Pige, som holder af Børn, kan faa Plads til 1. Novbr. paa Grindsted Mejeri, Grindsted.

Asta Madsen.

En flink Pige

søges til 1. November paa en almindelig Gaard.

Johanne Vemmelund, Give St.

Præstegaard.

En ung Pige, ca. 20 Aar, som er kendt med daglig Madlavning, kan fra 1. November faa Plads i Brylle Præstegaard. Ophold i Familien, som bestaar af 2 Voksne og en Dreng paa 9½ Aar. Løn 40 Kr. om Maaneden. Hjælp til Vask og Hovedrengøring. Ingen Avling. Anbefalinger bedes forevist. Sognepræst **A. Lange,** Brylle Præstegaard pr. Knarreborg, Fyn.

Troende Pige, som er kendt med daglig Madlavning, proper og flink, kan faa Plads fra 1. November.

N. Larsen,
Vrinners.

En yngre Karl, som vil høre Herren til, kan faa Plads til 1. November paa en mindre Gaard nær Holbæk.

Hans P. Ottosen,
Langerød, Holbæk.

Kusk og Havekarl.

Plads ledig til 1. November i Vissenbjerg Præstegaard pr. Bred (Fyen) for en troende, velanbefalet Karl.

Sognepræst **Gøtzsche.**

En yngre troende Karl kan faa Plads til 1. November hos

Niels Jensen,
„Meldgaard", Tarp, Sdr. Felding.

Kolonien Filadelfia

søger unge, troende Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.

Henvendelse til Forstanderinden, Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

Kokkepige.

Som saadan søges en helst troende ung Pige til 1. November. Nærmere ved Henvendelse til Pastorinde **Boeskov,** Tyrstrup Præstegaard pr. Christiansfeldt.

En flink, helst troende Pige,

dygtig til Madlavning og Husgerning, kan til 1. November faa Plads hos

Købmand **C. Laursen,** Kolind.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE UNGES BLAD

15. SEPTBR. 1924

42. AARGANG
NUMMER 18

Vilhelm og Nina Becks Grave paa Ørslev Kirkegaard.

Mark og Skov og grønne Enge

Af Knud Hee Andersen. • Med Tegninger af Aage Jørgensen.

40
Tegninger
Vignetter
og Friser.
•
Pris
9,00
•
Franskbind
15,50

Olfert Ricard skriver:

At gaa Fodtur med Hee, det staar for mig som noget af en Paradisdrøm, men han gider naturligvis ikke tage saadan en gammel uvidende Knark med paa Vandring som mig! Men i denne Bog tager han os alle med og gør os opmærksom paa de utroligste Ting, vi aldrig havde fundet selv, og lærer os at lytte til Fuglestemmer og se paa Kirker og opdage Danmark paany! Og hvem der er lykkeligst; Hee, som faar Aage Jørgensen til at illustrere sin Bog — eller Aage Jørgensen, som faar frit Spillerum til at udsøge alle tænkelige dejlige Hjørner i Haver og Landsbyer og Skovbryn, det véd jeg ikke. Men jeg véd, at vi har faaet en ny dansk Bog, fuld af Sundhed og Skønhed, som gør vor Ungdomsbevægelse megen Ære og kan fornøje Folk i alle Aldre og paa ethvert Dannelsestrin. Tak!

De Unges Forlag.

Benyt Lysbilleder og Films

i Foreningen.

LYSBILLEDAPPARATER haves til Kr. 85,00, 116,00, 123,00, 140,00, 193,00, 237,00, 302,00 osv. (Forl. Katalog).

FILMSAPPARATER haves til Kr. 150,00, 316,50, 500,00, 650,00, 768,00 osv. (Forlang Katalog).

POSTKORTAPPARATER haves til Kr. 65,00, 100,00, 335,00.

LYSBILLEDSERIER udlejes fra Kr. 2,50 til Kr. 12,00 pr. Serie.

FILMS udlejes fra Kr. 10,00 pr. Sending (400 m).

NB. 10 pCt. Rabat ved kontant Betaling til K. F. U. M. & K.

FREMVISNING af Film, Postkort og Lysbilleder foretages.

FORTEGNELSE over Lysbilleder og Film tilsendes paa Forlangende.

V. Richters Lysbilledforlag

Knabrostræde 12 — København K.

Martha Sahl's Fagskole for Husholdning,
Helenevej 1 A, København V. Statsanerkendt. **Dag- og Aftenkursus** beg. til **September. Elever optages med og uden Pension. Program sendes.**

1,00

GUNNER ENGBERG

Den rige Yngling

Om at vinde Livet — forsvare Livet og bruge Livet

Ib. 2,00

1,50

HEE ANDERSEN

Naar du beder —

Fadervor, forklaret for unge.
Miniatureudgave.

Ib. 3,00 og 4,50

1,50

OLFERT RICARD

Giv aldrig tabt

En Drengs Historie.

Ib. 3,00

2,00

SVEND REHLING

Det evige Liv

Digte.

4. Tusind er udsendt.

I Stofbind 5,00
I smukt Helskindbind 8,00

Giv som Gave til unge

Bøger, som er skrevet til unge, som de kan forstaa, og som de bryder sig om at læse,

en Bog

som tillige er smukt fremstillet. Vi nævner her Bøger til Priser

fra

1,00 og opefter, alle velegnede til Gavebrug ved Konfirmationen.

De Unges Forlag

2,50

ELSA BLOMQVIST

Rigmor

Fortælling for unge Piger.

6. Tusind er udsendt.

Ib. 4,50

2,50

H. A. VACHELL

Skolen paa Højen

En Roman om Venskab.

4 Tusind af 2. Udgave er udsendt.

Ib. 4,50

2,50

LOUIS PETERSEN

Fred Aamundsen

en ung kristen Mediciner.

Bogen er nu trykt i 26,000 Eksemplarer.

Ib. 2,50

3,00

VILH. RASCH

Hans Peter —
Styrmand Caspersen

Hvert Bind kan købes for sig.

Ib. à 5,00

3,50

GUNNER ENGBERG

De unge Aar

en velegnet Gavebog ogsaa for unge Piger.

12. Tusind er udsendt.

Ib. 5,50

3,75

RENÉE DE BENOIT

En Herrens Tjenerinde

— Breve og Erindringer —

5. Tusind er udsendt.

I Stofbind 6,75
I Skindbind 13,50

4,75

ELISABETH BESKOW

Hans Moders Gud

En Roman, som i Sverig og Finland er udkommet i 50,000 Expl.

Ib. 7,75

5,00

E. MELANDER

I Arbejdstrøje og med Vandringsstav

Gennemillustreret.

4. Tusind er udsendt.

Ib. 8,00

9,00

HEE ANDERSEN

Mark og Skov og grønne Enge

Med Tegninger fra Aage Jørgensens Haand.

— Et Pragtværk! —

Ib. 15,50

Paaskedagskollekten til det kristelige Ungdomsarbejde.

Aabenraa 57, Aal-Børsmose 149,67, Aalborg: Budolfi Kirke 135,47, Vor Frelsers Kirke 110,88, Aarhus: Domkirken 22,26, Frue Kirke 152,96, Sct. Lucas Kirke 545,77, Sct. Pauls Kirke 217, Aars-Havbro 200, Aastrup 60, Aastrup-Starup 101,60, Abild 40, Aggersborg Bejstrup 24, Agri-Egens 100, Allerup-Davinde 29,10, Allested-Vejle 25, Allesø-Næsbyhoved-Broby 68,35, Alling-Tulstrup 56, Allinge 77, Anholt 21, Ansager-Stenderup 181,85, Arrild 8, Asaa-Melholt 255, Askø 16, Asmild-Tapdrup 123, Asnæs 60, Assens 237, Assing 173,50, Astrup-Tulstrup 70, Aulum-Hodsager 500, Baarse-Beldringe 50, Ballerup-Maalev 114,22, Barrit-Vrigsted 72, Bevtoft-Tirslund 75,97, Bjergby-Mygdal 25, Bjerreby 70, Bjerregrav 18,51, Bjerring-Mammen 280,59, Bjolderup 50,19, Bjært 270, Bloustrød-Lillerød 122,35, Bodilsker 66, Boeslunde 75, Bogense 80,66, Bogø 45, Borre 85. Borris-Faster 49,45, Bov-Nørre Smedeby 26, Brabrand-Aarslev 50, Bramminge 34, Branderup 9, Brandstrup 24,50, Brede 30,90, Bredstrup 42,15, Bregninge 51,66, Bregninge-Bjergsted 104,82, Bregninge pr. Taasinge 77, Brejning-Væggerskilde 115,50, Brenderup 81, Bringstrup-Sigersted 33, Brændstrup 16,73, Brønderslev K. F. U. M. 20, Brøns 29, Buderup-Gravlev 25, Bælum-Solbjerg 58,50, Bølling-Sæding 51, Bøvling-Flynder 424,35, Daler 5, Dalum 122, Damsholte 20,20, Dannemarre-Tillitse 66,05, Dejbjerg 83, Drejø 52, Dreslette 139, Dronninglund-Hjallerup 331,38, Dybbøl 40, Døstrup 32, Egebjerg 24,23, Egtved 65, Ejlby-Melby 50, Ejsing 245,80, Elling 49, Endelave 100, Engesvang 172, Enke S. Andersen 100, Erritsø 100, Esbjerg: Vor Frelsers Kirke 284,61, Zions Kirke 422,55, Esbønderup-Villingerød 123,45, Everdrup 60, Faaborg-Diernisse 151,07, Faarevejle 58, Fakse 128,30, Fanefjord 33,80, Farum 32,52, Farup 33, Fausing-Auning 73, Fejø 30, Feldballe-Nødager 103,85, Felsted 16, Fensmark-Rislev 74,80, Filadelfia-Kolonien, Dianalund, 20, Finderup 61, Fjaltring 70, Fjellerup-Glæsborg 133,76, Fjelsted-Harndrup 75,50, Fjelstrup 60, Flade-Bjergby 71,55, Flade-Gjerum 150, Fodby-Hyllinge 55,75, Folc 37, Fravgde 165,20, Fredensborg Slotskirke 160, Fredericia: Sct. Michaelis Kirke 373, Frederikshavn 213,50, Frederikssund 34,55, Frederiksværk-Kregome-Vinderød 132,15, Frøslev-Mollerup 89,17, Fuglede 41, Fur 141, Fureby-Løkken 13,90, Gadbjerg-Lindeballe 82, Gamtofte 64,91, Gaverslund 218, Gentofte 227,66, Gimlinge-Hyllested 84,85, Gimsing-Struer 221,59, Gislev 50, Give 150, Givskud 40, Gjedsted-Fjelsø 221, Gjellerup-Ilskov 327, Gjelsted-Rørup 73,70 Gjerding-Blenstrup 130,80 Gjerlev-Draaby 67,85, Gjerlev-Enslev 93, Gjern-Skannerup 96,57, Gjerslev 82, Gjesten 17,25, Gjødvad-Balle 27, Gjøl 106, Gjørding-Vejrup 87,15, Gjørlev-Bakkendrup 125, Gloslunde-Græshave 38, Glumsø-Bavelse 25, Glyngøre-Sæby 50, Graasten-Adsbøl 58,73, Gram 32,55, Grejs-Sindbjerg 120, Grenaa 230,71, En Ven i Grenaa 20, Greve-Kildebrønde 58, Grindsted-Urup 145,60, Grove-Simmelkjær 102,25, Grædstrup 60, Græsted 265, Grønbæk-Svostrup 202,15, Gudum 230, Guldager 50, Haarby-Løgemose 166,85, Haarslev 18,75, Haarslev-Tingiellinge 52,50, Haderslev: Gl. Haderslev Kirke 26,75, Hospitalskirken 88,84, Vor Frue Kirke 165,30, Hald-Kjærby 51, Hals-Hov 38,49, Hammelev 12,65, Hammelev-Veggerslev 50, Harring-Stagstrup 80, Haslev-Frerslev 687, Hassing-Villerslev 103, Haverslev-Skræm 95,75, Havnbjerg 10, Havrebjerg-Gudum 100, Hedensted-Store Dalby 153, Hee-No 195,30, Hejnsvig-Vesterhede 355, Helgenæs 10, Hellerup 271,50, Hellevad-Egvad 15,90, Hellevad-Ørum 60, Helligsø-Gjettrup 400, Helnæs 61, Helsingør: Sct. Mariæ Kirke 203,27, Sct. Olai Kirke 453,85, Hemmet 6,83, Herlufsholm 181,40, Herløv-Gladsakse 83, Herning 585, Herredskirke-Lille Løjtofte 210,20, Herringe-Gjestelev 91,19, Herslev-Gjerninge 87, Hersom-Bjerregrav-Klejtrup 76,35, Herstedøster & -vester 16,25, Hillerød: Slotskirken 225, Hinge-Vinderslev 127, Hjadstrup 40, Hjarup-Seest 160, Hjembæk-Svinninge 62, Hjerm østre & vestre 195,30, Hjordkjær 42,50, Hjørring 255, Hobro-Skjellerup 38, Holbæk 340, Holstebro 239,87, Hoptrup 33, Hornbæk 65,80, Horsens: Vor Frelsers Kirke 500, Hostrup 6,55, Hov 51, Humble: Proprietær Bech 10, Humble Menighedsfond 10, Humlebæk 95, Hundborg-Jannerup 52, Hune-Rødhus 23,10, Hundstrup-Østerild 93, Hurup 48, Husby 90, Hvidbjerg-Lyngs 622, Hvidbjerg-Ørum-Lodbjerg 185, Hvornum-Snæbum 117,82, Hygum 54,40, Hygom-Hove-Harboøre 303, Hylleholt 32, Hyllinge-Lyngby 116,38, Hørsholm 260, Hørup 114,30, Ibsker-Svaneke 60, Ikast 193,41, Isenvad 28, Jegindø 185, Jels 43, Jerne-Skads 70, Jersie-Skjendsved 111,90, Jerslev-Hellum 29.69, Juelsminde 88, Jungshoved 96, Jyderup-Holmstrup, 96,60, Jydstrup-Valsølille 52,55, Kallehave 48,32, Kalundborg 140, Karby 60,40, Karlebo-Nivaa 81,64, Karrebæk 40, Kattrup-Ørridslev-Tolstrup 90, Kegnæs 24, Ketting 14, Kjeldby 90, Kjærum 81, Kjøbelev 35, Klovborg-Tystrup 100, Knebel-Vrinders 60, Kobberup-Feldingbjerg 100, Koldby 45, Kongsted 90 20. Korsør 153, Lokomotivfører N. P. Kristensen 5, Korup-Ubberud 85, Krummerup-Fuglebjerg 157, Kullerup-Refsvindinge 42, Kvislemark 43, Kvong-Lyne 107, Kyndby-Krogstrup 47, København: Blaagaards Sogn 50, Christiansborg Slotskirke 125, Citadelskirken 136, Eliaskirken 320, Garnisons Kirke 800, Godthaabskirke 230, Hellig Kors Sogn 232, Holmens Kirke 606,49, Mariakirken 41, Nazareth Kirke 100, Sct. Lucas Kirke 78,25, Sct. Lucasstiftelsen 30, Sct. Markus Kirke 103,20, Sions Kirke 276,37, Vor Frelsers Kirke 113,76, P. Olsen, Frederiksberggade 17, København, 10, Laastrup-Skals 137, Landet 19, Langaa-Vinge-Torup 59, Laurbjerg-Lerbjerg 20, Lemvig-Nørlem 336, Lendum 67,25, Levring-Hørup 55,50, Lille Lyndby-Ølsted 109,25, Linaa-Voel 94,24, Lintrup 77,75, Lomborg-Rom 78, Langelse-Fuglsbølle 51,25, Lumbsaas 50, Lumby-Stege 136,40, Lundum-Hansted 112, Lyngby (Kongens) 90,08, Lyngby-Albøge 96, Lynge-Broby 75, Løgstrup 83,45, Lønborg-Aadum-Tarm 344,10, Løjt Kirkeby 33,60, Maabjerg 40,60, Maarum 126,50, Magleby 66,97, Magleby-Dragør 193,96, Magleby-Stevns 59, Magstrup 20, Mariager 54, Maribo-Hillested 130, Maria Magdalene-Koed 40,40, Marstal 138,35, Mejrup 210,75, Melby 68, Middelfart 251,78, Mou 50, Munkebjergby-Bromme 40, Møborg-Nes 183,54, Møgeltønder 24, Møltrup 56, Nakskov: M. & M. 5, Nautrup-Vile 40, Nebbelunde-Sæddinge 100, Nebsager-Bjerre 68, Neksø 84, Nestelsø-Mogenstrup 54, Nidløse 52, Nim-Underup 79,02, Nimtofte-Tøstrup 144,10, Nordborg-Als 24, Nordby-Samsø 92, Nordby-Fanø 125, Nordrup-Farringløse 103, Nors-Tved 37, Notmark 52, Nustrup 27, Nyker 43, Nykøbing F. 199,30, Nykøbing J 163,50, Nykøbing S. 64, Nylars 75, Nyord 12, Næsborg-Kornum 139, Næsby-Tyvelse 76,15, Nr. Jernløse-Kvandløse 35,

DE·UNGES·BLAD

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 18 15. SEPTEMBER 1924 42. Aargang

GAVEN OG OPGAVEN

Af Fru *Astrid Frederiksen*, Søllinge.

Jak. 1, 17: Al god Gave og al fuldkommen Gave er ovenfra.

DET er rart at faa Gaver, især naar der ligger Hjertelag bag ved dem. Ofte har vi — maaske særlig som Børn — ønsket, at der gaves nogle flere Lejligheder til at faa dem, f. Eks. Fødselsdag eller Jul mange Gange om Aaret i Stedet for den ene.

Men for hvor mange af os staar det klart og levende, at hver eneste Dag rummer en Mangfoldighed af gode Gaver? Der er Livets store Goder — som Hjem, Venner, Evner, Helbred og meget mere —, og der er de mere forbigaaende Ting som en Solskinsdag, en Blomst, en køn Sang, et venligt Nik, et opmuntrende Ord. Alle sammen er de kommet ned fra „Lysenes Fader" og ligger paa vor Vej, for at vi skal tage dem op, tilegne os dem, glæde os over dem og takke for dem. Mange — sørgeligt mange Mennesker gaar dem ligegyldigt forbi eller tager dem som en Ret, en Selvfølgelighed, som de ikke regner for noget videre, før de maaske mister dem en skønne Dag. At alle disse Ting er *Gaver*, er aldrig gaaet op for dem — en Gave er jo ikke noget, man har Ret til, men noget, man faar ved en andens Godhed eller Kærlighed. De aner ikke, hvad de gaar glip af ved deres Maade at se og tage Tingene paa, og de tænker ikke paa, hvad Uret de ved deres utaknemmelige Sind gør imod Giveren.

Giveren! Ja, mon det ikke netop er deres Ligegyldighed over for ham, der er Skyld i deres Syn paa hans Gaver. De har aldrig lært at sige ham Tak for den største af alle hans Gaver. „Saaledes elskede Gud Verden, at han gav sin Søn, den enbaarne". Det er ham, Paulus kalder Guds *„uudsigelige Gave"* (2. Kor. 9, 15). Jesus Kristus og Frelsen i ham var for Paulus en saa stor og vidunderlig Gave, at Ord ikke kunde udtrykke hverken dens Herlighed, dens Kostbarhed eller dens Betydning for ham. Derfor havde han ogsaa villigt sluppet alt det, han før havde sat Pris paa, at han dog kunde faa den uudsigelige Gave i Eje (Filip. 3, 7—8).

Hvordan staar saa du over for Guds store Gave? Er Jesus og Guds Naade i ham blevet det uudsigelige for dig, saa at du i Overgivelse og Tro har taget imod ham, og saa at han fylder dit Sind med Tak og Glæde?

Hvor det er sket, foregaar der en Forvandling i et Menneskes Indre. „Det gamle er forbigangent, se, det er blevet nyt!“ (2. Kor. 5, 17). Vi faar ogsaa nye Øjne at se med og dermed det rette Syn paa alle de andre Gaver, Gud sender paa vor Vej.

De faar en *særlig Værdi* ud over den, de har i sig selv, fordi vi mærker Guds Hjertelag bag ved dem. De kommer ned til os fra Lysenes Fader med Glimt af hans Herlighed og Bud om hans Kærlighed. De bringer os i Forhold til ham, idet vort Hjerte udvides imod ham med Tak for al hans Godhed imod os.

Og de indtager *den rette Plads*. Mange Mennesker har deres Livs Indhold og Lykke i de jordiske Goder, de har eller tragter efter. *Vi* bygger ikke vort Liv paa dem, men paa den uudsigelige Gave. Af ham og ikke af de mange Ting afhænger vor Lykke. Og det er godt; for de mange Ting er omskiftelige, men hos ham er der ikke „skiftende Skygge“.

Og saa rummer enhver af Guds Gaver til os en *Opgave* for os. Først ved at tage den op faar vi hele den Fylde af Velsignelse, der gemmer sig i Gaven; den bliver os en Vej til at tjene Gud og Mennesker. Og det gør rig og glad.

Guds Gaver til os er forskellige. Een fik eet, en anden et andet. Lad os hver især lukke Øjnene op for, hvad vi fik. Men lad mig til Slutning nævne en Gave, som de allerfleste af „De Unges Blad“s Læsere har faaet. Jeg tænker paa vor Forening: den K. F. U. M. eller K. F. U. K., hvor vi har vor Gang, og dermed hele vor Ungdomsbevægelse. Det er en Guds Gave at høre hjemme i den. Har vi rigtigt faaet Øjnene op derfor, saa det fylder os med Glæde og Tak? Og er vi trængt ind til Opgaven, som gemmer sig i den? Nu er Sommeren forbi med dens Ferieren og Spredthed, og Arbejdstiden i vore Foreninger stunder til med de mange Lejligheder til at tage Opgaven op: at drage dem, som er udenfor, og at være noget for Kammeraterne indenfor Foreningen, at hjælpe Lederne med at trække Læsset, kort sagt prøve paa at være til Velsignelse for andre og dermed selv at faa den fulde Velsignelse, ogsaa ud af den Guds Gave, som rækkes os i K. F. U. M. og K. F. U. K.

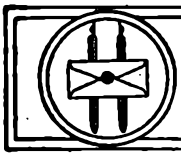

MEDDELELSER

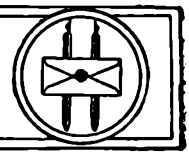

13. SEPTEMBER er en Festdag for Guds Rige i vort Land. Det er den Dag, da „Kirkelig Forening for Indre Mission i Danmark“ fejrer sin Fødselsdag, i Aar den 63. Paa den Dag slutter ogsaa Ungdommen op for med sin Tilslutning og sine Gaver at hædre og takke vor gamle Moder, Indre Mission med dens Vækkelsesarbejde og Samfundsliv. — I Anledning af Dagen bringer vi paa Forsiden Billede af Vilhelm Beck og hans Hustrus Grave paa Ørslev Kirkegaard. Blandt Mennesker er jo Vilh. Beck Navnet og Manden i Indre Mission i Danmark.

Indskriften paa Stenene er følgende:

Sognepræst Johan Vilhelm Beck, f. 30. December 1829, d. 30. September 1901. — Af Guds Naade er jeg det, jeg er, og hans Naade imod mig har ikke været forgæves (1. Kor. 15, 10). — Saa længe jeg lever, vil jeg gale. — Rejst af taknemlige Venner.

Pastorinde Nina Charlotte Beck, f. von Staffeldt, f. 20. Marts 1834, d. 30. Januar 1905. — Kraft og Hæder er hendes Klædebon, og hun smiler ad den kommende Tid (Salomons Ordsprog 31, 25). — Rejst af hendes Børn og den Indre Missions Arbejdere og Venner.

K. F. U. M. & K. F. U. K. I DANMARK har Giro-Konto 7332. Naar Penge indsendes, bedes altid bemærket paa Kuponen, hvad Beløbet er til.

DE UNGES BEDEUGE bliver i Aar 9.—15. November. Husk i god Tid at forberede den i alle Foreninger. Det vil være godt, om den allevegne kan indledes med en Ungdomsgudstjeneste den 9. November.

AXEL MALMSTRØM udsender i Løbet af Efteraaret en Bog paa De Unges Forlag, dens Titel bliver: *„Paa Vej“* med Hovedafsnittene: Paa Vej til Gud — Paa Vej fra Gud — Paa Vej med Gud.

GENERALSEKRETÆR T. Z. KOO og Johannes Rasmussen taler ved tre Landsmøder for K. F. U. M.s Hedningemission — i København Søndag den 5. Oktober, i Viborg Tirsdag den

7. Oktober og i Fredericia Torsdag den 9. Oktober. Møderne er for Mænd. Der afholdes offentlige Gudstjenester i Forbindelse med Møderne. Virk for stor Tilslutning til disse Møder, at de kan blive til Velsignelse for unge Mænd og fremme vort Arbejde for Kinas unge Mænd.

NYE FORENINGER. Følgende K. F. U. M. er optaget i Landsforbundet: *Rø*, 12. Kreds (stiftet d. $^{12}/_{2}$ 1924) med 11 Medlemmer. Formand: Sognepræst Axel Langer, Rø Præstegaard, Rø. *Knudsker*, 12. Kreds (stiftet d. $^{2}/_{6}$ 1924 med 11 Medlemmer. Formand: Medhjælper Jens Kofoed, „Toft" pr. Rønne.

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *København, Sct. Lukas Sogn:* privat antaget Sekretær: Assistent Rich. Nielsen, Roskildevej 42. København F. *Christiansfeld:* Pastor H. Hochstein, Christiansfeld. *København, Valby:* Sekretær Kaj Jensens Adresse er: K. F. U. M., Gl. Jernbanevej 25, Valby. *Maribo*: Apoteker Ruge, Apoteket, Maribo. *Finderup*: Landmand Mads Sørensen, Finderup pr. Herborg.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Hem-Skrødstrup*: Frk. Kirstine Sørensen, Adr.: Anton Nygaard, Hem Mark pr. Mariager. *Ullerup:* Frk. Sine Madsen, Blans pr. Avnbøl. *Kegnæs:* Fru Kathrine Larsen, Damkobbel, Kegnæs. *Toftlund:* Frk. Maria Nielsen, Broderiforretningen, Toftlund. *Bogense:* Frøken Prætorius er fra 1. September Sekretær i Stedet for Frøken Ellen Lindhardt, som er flyttet til København, Adresse: Livjægergade 39 ^{2}, København Ø.

DANMARK, MIT FÆDRELAND

Af *Svend Rehling.*

DER var engang en Studentereksamensstil, der hed: „Fordelene og Ulemperne ved at tilhøre en lille Nation".

Naar man et Stykke Tid har været i Udlandet og gæstet en Verdensnation og vender tilbage til sit Fædreland, der er saa lille i Udstrækning, at visse Folk har svært ved overhovedet at faa Øje paa det paa et Verdenskort — saa har man rig Lejlighed til, ikke mindst i den første Tid, at anstille Betragtninger over det Spørgsmaal: Er det væsentlig talt en Rigdom eller en Fattigdom at tilhøre en *lille* Nation?

Der er sikkert, baade i Danmark og Schweitz og Holland, Mænd, der føler sig hæmmet af deres Folks Lidenhed; de er anlagt paa større Dimensioner og kan aldrig rigtig komme tilrette med, at der er saa snævert til Grænserne, saa faa at virke iblandt og tale til og skrive for. Ofte driver Uroen og den store Ærgerrighed saadanne Mænd fra Hjemlandets Smaabyer ud til større Egne og vældigere Forhold, hvor man regner med Millioner, dér hvor der hjemme regnedes med Hundreder. De har Vikingeblod i Aarerne og skal vist have Lov at rejse, blot de vil gøre Fædrelandet Ære i det Fremmede.

Jeg tilstaar, at personlig er denne Følelse mig ganske ukendt. Tværtimod staar det for mig som en Rigdom, en ganske særlig Lykke, hvis Fylde jeg endnu ikke nær har erkendt, at være Søn af et lille Folk i et lille Land. Lad dem, der vil det, bestige de høje Bjerge — jeg vælger at ligge paa Toppen af en beskeden Bakke, hvor Vinden stryger sommerligt gennem Gyvel og Lyng, mens usynlige Græshopper spiller i det grønne, og Lærkerne hænger under de hvide Skyer og slynger hele Guirlander af Toner ned over en dejlig Plet Jord. Vist er Bjergene skønne og dertil saare majestætiske; men mens forvovne Eventyrere river Hænder og Knæ til Blods for at bestige dem og se fra Tinderne ned i Dalen, er der andre, som hellere vælger en lille grøn og slynget Sti, der snor sig som et Aaløb gennem Engen, og som dér, liggende mellem Blaaklokker og Kabbelejer med Hænderne under Nakken, ser over mod de fjerne Bjerge, der blaaner i Synsranden med den evige Sne som en skinnende Kaabe over Skuldrene. For netop naar det ses langt borte, er Bjerget vældigt og stolt, en Kæmpe, hvis Hjelm til Tider kan synes at naa helt ind i selve Himlen.

Det er en stor Rigdom at have faaet et lille Land. Det hele er ikke større, end at det kan rummes i et Favntag. Hvad Virkelighed har det, naar en Russer siger: „Jeg elsker Rusland!" — han aner jo ikke, hvad han taler om; han har aldrig set de Dadler, der grønnes ved Odessa, eller de endeløse Ødemarker imod Nord. Hvad betyder det i Virkeligheden, hvis en Inder siger: „Jeg elsker Indien!" — dette vældige Rige har jo aldrig været i hans Bevidsthed; nogle faa Mile fra, hvor han bor, forstaar de end ikke hans Sprog, og der er uhyre Egne af Fædrelandet, som

han aldrig nogensinde kommer til at se. Men den, som siger: „Jeg elsker Danmark!", han véd, hvad han taler om — hans Ord er et Kærtegn, som en Mor kærtegner det Barn, der hviler i hendes Favn. I en eneste Omfavnelse kan jeg rumme mit Fædreland, fra Skagen til Grænselinjen imod Syd, fra Vesterhavet til Bornholm. Der er ikke dybere nationale Modsætninger i Folkekarakteren end Forskellen mellem en Sjællænder og en Vestjyde, og een Kirke hvælver sit Tag over det hele Folk.

Det er ingen Frase for en dansk, naar han taler om sin Kærlighed til Fædrelandet, dets Sprog og Natur, dets Historie og Kultur. Det er altsammen ikke større eller mere mangfoldigt, end at det kan overskues og rummes i een Bevidsthed. Jeg er ikke meget mere end 30 Aar, men har forlængst set alle danske Købstæder, og ingen Type af dansk Landskab er mig fremmed eller ukendt. Den, som har set Vesterhavet bruse ind over Strandbredden, mens hvide Klitter flimrede i den blændende Sol, og Marhalmen tegnede fine Cirkler i det lyse Sand, og Maager kredsede skrigende over Vandet — den, som har gaaet en Sensommeraften over Karup Hede og set de røde Lyngbakker gløde i Aftensolen og følt en Ensomhed saa dyb, som var han det eneste levende Menneske paa Jorden — den, som har gaaet Fodtur langs Jyllands Østkyst, hvor de blaa Fjorde blinker, og gule Marker bølger tungt og bugnende i Vinden, og hvide Landsbykirker med takkede Gavle skimtes mellem to mørke Skovbryn — den, som har bugtet sig frem mellem Sydfyens grønne Hegn og set de skønneste Bakkekamme tegne sig imod Solnedgangen og hørt Bier summe over pilne og pyntelige Blomsterhaver, hvor brogede Stokroser groede op foran en hvidkalket Bindingsværksmur — den, som har vandret i de sjællandske Bøgeskove og ligget en Sommermorgen paa Eremitagesletten, hvor ensomme Tjørne blomstrede hvidt, som om der var faldet Sne paa dem i Nattens Løb — den, som har sejlet paa de blaa, blaa Sunde og set Møens kridhvide Klint — den, som har krøbet paa Bornholms Klipper og stirret langt ud over Marsken ved Tønder — den, som har strejfet om i bløde Enge, hvor blanke Aaløb snoede sig som Sølvbaand gennem det svale Græs — den, som har indsnuset Duften af nyslaaet Hø eller modne Æbler og en solhed Dag plukket Brombær langs et Stendige, hvor vimse Firben hvislende gemte sig i de dybe Sprækker — den, som en lys og dejlig Nat har ligget i sit Vindue og hørt Nattergalen hulke nede i den vilde Rosenbusk — den, som er kommet sejlende sydpaa gennem Øresund og gennem Morgentaagerne har set Kirkespirene rejse sig over København og Marmorkirkens irgrønne Kuppel — han kender Danmark, og naar han i en bevæget Stund siger til sig selv eller sine Venner: „Jeg elsker Danmark!", saa véd han nøjagtig, hvad han siger. Han kender sit Fædreland, som en Søn kender sin Mor — ikke en Rynke ved Øjet, ikke et Drag om Munden, ikke et Tonefald i Stemmen er ham fremmed og ubekendt. Jeg kender hver skiftende Belysning, hvert Fuglefløjt i Skoven; i hver By, jeg kommer til, har jeg Minder.

Og saadan ogsaa med mit Folks Kultur og Historie. Jeg er fortrolig med de Slægter, som gennem Aarhundreder har baaret dette Land og formet dets Skæbne — Præsteslægter, Adelsslægter, Kunstnerslægter, Forskerslægter, Krigerslægter. Jeg har et Billede af enhver Mand eller Kvinde, som har været med til at skabe den danske Litteratur, og kan magte at kende ethvert hjemligt Digterværk, der har haft afgørende Betydning i vor Litteraturs Historie. Det ligger inden for Mulighedens Grænser at overkomme den danske Malerkunst, og hvert Barn kender Navnene paa vore Komponister og har længe nynnet deres Sange.

Lad være, der i denne Lidenhed skjuler sig en Fare for en viss aandelig Nærsynethed; Øjet kan miste sin Evne til at se langt ved aldrig at stilles overfor de vældige Udsyn, de fjerne Horizonter; det trykker Tanken aldrig at tumle med de store Tal eller bevæge sig i mægtige Forhold. Det er altsammen saa smaat og overskueligt, at det let faar et Skær af det „provinsielle" — der er næppe noget Land i Verden, der har saa mange Gadespejle som Danmark! Men selvom der saadan er en Fare ved det; der er ogsaa en Rigdom: det uddyber Glæden ved de smaa Ting, som er en meget fin Glæde. Hvor én fra den store Nation kun skim-

ter de grove Omrids, dér faar vi alle Detaillerne med, hver Nuance i Billedet, hver lille fin og ædel Streg, der giver Tegningen Ynde. Det at være Barn af et lidet Folk er som at ligge næsegrus i en blomstrende Grøft, hvor hver bitte fager Urt, hver Farvetone, hver Dugdraabe i en Blomsterkalk kommer heltud til sin Ret. Og alle disse Smaating, de er tilsammen — Danmark, som jeg elsker.

USKYLDIGHED, TRO OG TILTRO

Af *Edv. Egeberg.*

MAN slaar saa ofte fast Barnets Uskyld i Modsætning til den voksnes Syndefald og Fordærvelse. Det er vel navnlig Digtere og andre følsomme Sjæle, der har gentaget dette Modsætningsforhold saa ofte, at det er blevet et pædagogisk Dogme. Men det passer ikke med Virkeligheden. Egennytten med alle dens Udløbere i Begærlighed af forskellig Art, Løgn, Vrede, Hidsighed, Had o. s. v. findes hos Barnet i ligesaa fulde Maal som hos den voksne. Ja, jeg tør sige i højere Grad, i al Fald i et Format, der er større i Forhold til dets Udvikling i det hele taget. Lad os tænke tilbage paa Ting, vi tillod os som Børn. Hvor ganske ubeherskede kunde vi ikke være i Hidsighed. Jeg erindrer, hvorledes jeg og mine Brødre kunde forfølge hinanden Haven rundt med Stenkast, der, om Stenen havde ramt det Sted, vi sigtede efter, maaske kunde haft Døden til Følge. Og hvor ubarmhjertige kunde vi ikke være mod hinanden, pine hinanden ved at eftervrænge det, der blev sagt, minde hinanden grusomt om begaaede Forseelser o. s. v. Og hvilken Mangel paa Selvbeherskelse og Afkald viste vi ikke ofte, naar Mor gav os noget til Deling. Og naar jeg ser mig omkring i den Børneflok, der nu vokser op, svarer det, jeg her ser, til det, jeg erindrer fra min egen Barndom.

Barnet er, mener jeg, i moralsk Henseende, en Vild, der skal tæmmes os blidnes. Det er jo da ogsaa det, som al moralsk Opdragelse gaar ud paa. Og dette, at en saadan er nødvendig, kuldkaster jo ganske Theorien om Barnet som bedre og uskyldigere end den voksne. Hvis Opdragelse endte i det trøstesløse, at den, der „opdrages", ved Kursus'ets Slutning stod paa et lavere moralsk Standpunkt end ved dets Begyndelse, saa maatte den jo helst være undgaaet og maatte betragtes ikke blot som en Latterlighed, men som et Onde.

Men naar Forholdet er dette, at Barnet er mindre uskyldigt og staar lavere i moralsk Henseende end den voksne, hvorfor længes vi da tilbage til Barndomstiden?

Det er Friskheden, Oprindeligheden, det aabne Sind, der kalder paa vor Længsel. Her staar Barnet nemlig langt højere end den voksne. Barnet ser alt, hører alt og gemmer alt, hvad det møder.

Hvormeget tager det ikke ind som sin Ejendom i de første to—tre Aar. I disse faar det Herredømmet over sit Legeme i dets forskellige Funktioner. Det vokser det Par Aar fra en hjælpeløs lille Ting til et spillevende selvhjulpet lille Menneske.

I det samme Tidsrum forvandles dets Tunge fra en lallende lille Ting til et Redskab, der smidigt kan gengive enhver Lyd.

I disse Aar tilegner det sig Tusinder af Ord og forstaar deres Betydning og Indhold. Og det lærer at stille dem sammen, saa de udtrykker en Stemning, en Følelse, en Tanke.

Barnet bliver i de første fem—seks Aar hjemme i Brugen af det Redskab, der er Betingelsen for alt aandeligt Liv.

Det samler en stor, levende Verden ind gennem Øje og Øre, skelner mellem Farver og Former, takserer og vurderer Lyde og Klange.

Det kan tilegne sig i munter Leg med Kammerater, i Løbet af et Par Maaneder, et fremmed Sprog. Voksne behøver ofte Aar til den samme Tilegnelse, ja, kommer undertiden aldrig til Ende med denne.

Det husker et Vers, blot det faar det foresagt en Gang eller læser det et Par. Det sidder fast blot ved sin Lyd ofte helt op i Alderdommen. Det gemmer Historien eller Eventyret med samme Troskab.

Vi tænker tilbage paa de friske Evner, Sindets grødefulde Jord, Forundringens og Modtagelighedens evigt vidaabne Dør — og vi sukker. Vi kom ikke ret langt

op i Aarene, før Evnerne sløvedes, Jorden blev mindre givtig og Døren bevægede sig mod Lukning.

Men større bliver Længselen, naar vi ser tilbage mod Barndomstidens Haab og Tro paa det, Livet skulde bringe: det, vi skulde møde derude i den store Verden, det, vi selv skulde naa. Det, der ventede os, stod med den syvfarvede Regnbues Glans over sig, ja, i hele Sommermorgenens Fortryllelse.

Livet laa splinternyt og ubrugt foran os med sine rige Løfter. Som en nyskabt Verden.

Nu ser det jo ikke saaledes ud.

Og saa de uopslidelige Kræfter og den utrolige Udholdenhed og den Sundhed, der var Grundlaget for dette som for de friske, uslidte Nerver, hele denne legemlige Friskhed, der fornyedes og øgedes efter hver Nats faste Søvn — —

Og den levende aldrig trættede Fantasi, der tumlede ubændigt ikke blot med Fremtiden, men ogsaa med alt det, Hænderne fattede, Sanserne opfattede, alt det, det nærværende rige Liv førte os imøde lige fra Træklodsen, der blev til en Hest og til hvert nyt Menneske, vi mødte, som ofte blev til et helt Eventyr og udstyredes overdaadigt med en lysende Baggrund og en Tiltro og en Tro paa, som vort senere Liv ikke kan opvise Magen til — — — ja, det er vel især denne Tiltro til og Tro paa Mennesker, som vi som ældre saa dybt savner og ser tilbage til som en af Barndommens største Rigdomme.

Den gennem Aarene tabte Tiltro og Tro er et af Livets største Skibbrud, og det er min faste Overbevisning, at det væsentligste ved al Opdragelse er dette, at vi, der hver paa sit Omraade er sat til at opdrage Børn, sørger for at indrette vort Liv saaledes, indlægge saa megen Valuta i vort moralske Liv, at de, vi skal opdrage, bevarer Tilliden til og Troen paa os og dermed det samme til og paa Livet selv. Det kan med et gammelt, noget forslidt Udtryk betegnes med dette at give et godt Eksempel.

Hvor kan vi gamle ikke ofte sukke dybt over vore Tab i Tro og Tiltro. Og det føder da ogsaa ofte en Følelse af Anger over, at vi selv — trods dette — saa ofte har svækket Bæreevnen af disse Livets Grundpiller hos den Slægt, der er betroet os til Opdragelse.

Vi kan ganske vist ikke indrette vort Liv saaledes, at Slægten efter os helt undgaar disse Skibbrud. Men vi *kan* leve saaledes, at Børnene ser vor Kamp for at undgaa det Eksempel, der svækker Troen og Tiltroen, saaledes at de mærker, hvor vi søger hen for at hente Styrke til at bevare vort Forspring for dem i moralsk Henseende, til det eneste Sted, hvor denne Styrke virkningsfuldt kan hentes: hos den evige Gud, alt ædelt og velført Menneskelivs evige Ophav, Livets Straffer og Belønner.

Dermed har vi da ogsaa vist dem hen til den Kilde, *de* ogsaa skal søge, naar det bliver deres Tur at opdrage og hjælpe frem til en Uskyld af en højere Art end Barnets og til Bevarelsen af Troen og Tiltroen.

ALVERDENS DRENGE

Af *Hans Magle*, Antung.

KINA vil ogsaa være med til at samle ind til Alverdens Drenge! Paa Mødet i Pörtschach i Østrig lovede vore Udsendinge at skaffe Mex. $ 800,00 i aarligt Bidrag fra Drengene i Kina. Det er saadan noget som en 2000 Kr., en ikke særligt imponerende Sum, naar man tænker paa, at der i Kina er 100,000,000 Drenge! Men husker man paa, hvor forsvindende faa af disse Drenge, der har Forbindelse med K. F. U. M., og endvidere, at kun et lille Mindretal af vore Drenge i K. F. U. M. er kristne eller har Forstaaelse af Herligheden ved at tjene, saa bliver Summen betydeligt større.

Og naar Kinas K. F. U. M. har lovet at være med, saa maa Antung K. F. U. M. ogsaa med i denne Tjeneste. Derfor indbød vi den 2. Marts i Aar til et internationalt Drengestævne, og derfra er omstaaende Billede taget.

Mødets Leder var den amerikanske Konsul i Antung. Tilstede var desuden den japanske Konsul og den kinesiske Herredsfoged foruden flere andre høje Herrer. Hovedtalerne var en japansk Præst, en kinesisk Lærer og en kinesisk K. F. U. M.-Sekretær. At disse Mænd var „Hovedtalerne" betyder kun, at de holdt de længste Taler! Thi langt de bedste

Fra Alverdens Drenge Dagen i Antung. (Foran paa Billedet staar de to danske Drenge med den lille engelske Dreng imellem sig).

Taler blev holdt af tre Drenge: en Koreaner, en Japaner og en Kineser. Ingen af de tre Drenge var over 14 Aar, men næ, hvor de kunde tale! Ikke blot havde de ikke den mindste Smule Feber, men der var en Formens Fuldendthed, en Stilfuldhed, en Glød og en Pathos over deres Fremtræden og deres Ord, som mangen voksen Taler af den hvide Race maa misunde dem. Stærkest virkede maaske den lille Koreaner, fordi man hele Tiden forstod, at hvad han sagde om Broderskab mellem Drenge af alle Nationer, blev sagt paa Baggrund af de utallige Lidelser, som hans undertrykte Folk maa gennemgaa. Danmark havde to smaa Drenge med. De talte dog ikke, men de blev præsenteret for Forsamlingen og fik deres Klapsalve. Den ynkeligste Figur gjorde Repræsentanten for det mægtige England! Det var en lille Fyr paa seks-syv Aar. Da vi halede ham frem til Beskuelse, stak lille Eddy i at brøle! Det hjalp først, da de to danske Drenge beskyttende stillede sig paa hver sin Side af ham. Og saa hittede den amerikanske Konsul paa at præsentere sig selv og en anden Amerikaner, en Ingeniør, — de eneste Amerikanere i Antung! — som „two old boys" fra U. S. A. Saa blev der klappet og leet, og Englands Taarer blev glemt!

Foran vor Bygning havde vi ophængt fem Nationers Flag: Amerika, Danmark, Kina, Japan og England. Desværre kunde det jo ikke gaa an at ophænge noget Symbol for Korea. Jeg havde bedt den japanske Konsul, om vi maatte skrive „Korea" paa et Stykke hvidt Lærred og anbringe det ved Siden af det japanske Flag, men jeg havde faaet bestemt Afslag. Ligeledes havde det oprindelig været Meningen, at vi skulde have sunget forskellige nationale Sange, og jeg havde foreslaaet Japanerne, at den koreanske Gruppe i Stedet for en Sang skulde synge en Salme. Det mente jeg ikke, der kunde være nogen Harm i. Men ogsaa det blev nægtet. Følgen blev, at vi kun sang den kinesiske Nationalsang, og det var vist godt. Men trods saadanne Vanskeligheder var det en stor Fest. Eller: maaske netop fordi vi lever her under saa uhyre forviklede og vanskelige nationale Kaar, blev dette Stævne den store Oplevelse, det blev. For første Gang har Drenge fra Østens tre Nationer her i Antung været samlet til fælles Møde under Programmet: Vi skal elske hverandre og hjælpe dem, der er i Nød, og de svage skal vi antage os. Det er Jesu Program for Alverdens Drenge, og det var stort her i vor Bygning at se Drenge fra Kina og Korea og Japan og England og Danmark og Amerika staa enige sammen om det Program. Det betyder maaske kun — billedligt talt — en Atom af en Draabe af Kærlighed i Verdens Hav af Had. Men vi kristne tror paa Atomerne. Og desuden: dersom de voksne ikke kan enes, saa vil Drengene vise, at de kan!

Se nu paa dette Billede og glæd jer over, at alle disse Drenge fra Østens Lande ikke blot vil hjælpes, men selv være med til at hjælpe, hvor Hjælp tiltrænges.

JERUSALEM

Det øverste Billede viser en Gade i Jerusalem; i Jerusalems Gader mødes den Dag i Dag ligesom i Apostlenes Dage mange forskellige Mennesker: Araber, Beduiner, Jøder, Græker, Englænder, Franskmænd o. s. v.

Det nederste Billede viser en arabisk Tinarbejder i sit aabne Værksted i Jerusalem.

BRØDET

Af *G. Just Pedersen.*

Hver Slægt har sit at sukke for,
hver Tid har haft et Aag at bære,
hvert Land en Skat, hvert Folk en Ære,
det kosted Kamp at værne om.
Hvert Sekel, som paa Jord svandt hen,
har haft sin egen store Gaade,
men ogsaa fostret store Mænd,
som kunde dulgte Runer raade.

Vor Tid har ogsaa hørt et Suk,
et angstfyldt Raab i Uvejrs-Ødet,
et hæst, et bønligt Suk om Brødet,
som opretholder Slægtens Liv.
Den Bøn om dagligt Brød blev bedt
som aldrig før i fjerne Lande,
og hvad for Brødets Skyld er sket,
det anes kun paa vore Strande.

Et Stykke Brød — en ringe Ting!
Men for de Tusinder, der savner,
er Guld og ædle Stene Avner
imod det sunde, stærke Brød!
Et Stykke Brød — for os at se
en daglig Ting, vi ikke ænser,
men selve Livets Skat maaske
for andre Folk bag vore Grænser!

Saa dagligdags, saa ligetil —
et Under dog, der i sig rummer
al Livets Haab, al Livets Kummer,
betingende vort Ve og Vel —
saadan er Brødet! — — Tænk engang
med Tak derpaa i disse Dage,
da Korn er høstet over Vang
og Somrens Tid er lagt tilbage!

Ja, tak for Sæden, som vi nu
saa godt og vel i Hus fik bjerget,
skønt Storm og Regn har ofte hærget
vort havombruste, lave Land!
Lad denne Høst, der var os svær,
der var af Sol saa lidt forsødet,
faa lært os ret at se det Værd,
det Under, som er gemt i Brødet!

K. OG M. — EN KAPPESTRID

Af *Gunner Engberg.*

EN af de Ting, jeg er bleven mindet om paa Udenlandsrejser, er Betydningen af det Søskendeforhold, vi har her tillands imellem K. F. U. K. og K. F. U. M. — med fælles Bestyrelse for vore Landsforbund, fælles Kasse, fælles Kontor, fælles Lederblad og Medlemsblad.

Man opdager, hvad en Ting er værd, naar man mangler den. Man erkender, hvad det ovennævnte er værd, naar man besøger Lande, hvor det ikke findes.

Der er for mig ingen Tvivl om, at der er store Muligheder i dette nære Forhold mellem de 2 Organisationer, som begge vil dansk Ungdoms Vel. Vi kan, om vi vil, sikre os en fælles og enig Fremrykning. Vi kan paa mange Maader hindre Splid. En god Idé indenfor M. eller en smuk Praxis i K. har Betingelse for hurtigt at blive efterlignet af den anden Part. Der er smukke Arbejdschancer heri.

En munter Kappestrid plejer at fremme Livet; saaledes imellem gode Venner, imellem to dygtige Bønder eller mellem to Planteskoler.

Det hænder imidlertid, at jeg ønsker, jeg var i K., — og at jeg skammer mig over, hvor M. er langt tilbage.

Maa jeg fremdrage eet Forhold:

Paa Forhaand vilde man tro (det vilde jeg i hvert Fald), at M. var forrest, naar det gjaldt *Orden i Sagerne* og særligt da i *Pengeforhold.* Man vilde tro: Mænd er mest vant til Regnskab og Kontorvæsen. Mænd har uafladelig over sig Krav udefra, som skal efterkommes straks, og Mænd vænner sig vel derfor ogsaa til Orden og til hurtig Expedition i deres Fritidsarbejde.

Det modsatte synes at være Tilfældet.

Det viser sig paa vort Hovedkontor, at K. F. U. K.s *Indberetninger* altid kommer før ind end K. F. U. M.s — at K. F. U. K.s *Aarsbidrag* indgaar med langt større Præcision end K. F. U. M.s — at naar der er Tale om efterladende *Abonnentsamlere,*

da er der blandt disse kun een K.er, — at endnu har aldrig nogen K. søgt at *knibe ud med Betalingen,* f. Eks. for Bladet, mens det ikke er ukendt indenfor M.

Hvad vil dette sige?

Jeg traf forleden en Mand, som sagde: „Naar man til K.erne siger „kom", saa kommer de; siger man „gaa", saa gaar de; og siger man „omvender eder", saa gør de det virkelig.

Efter et Møde siger de endogsaa „Tak for i Aften"!"

Nu, dette er — halvt Spøg. Men hvad er det med os M.er! Har vi ikke Orden i vore Sager? Vil vi ikke yde enhver sit — i rette Tid?

Hvorfor skal vi være ringere end K.?

— — —

Jeg mener i mit Hjem sommetider at have erfaret, at det hjælper, naar man siger til en Dreng: „Se din Søster dér!"

ET BOLSHEVIKSKIB

Af Sekretær *Vilh. Rasch,* Aarhus.

JEG kom paa min Vandring fra Skib til Skib i Aarhus Havn nu nylig til en ret stor Damper, der havde et smalt, rødt Baand om den sorte Skorsten, og fra hvis Flagstang der vajede et rødt Flag, hvori saas fem russiske Bogstaver. Om Bord i den sidste Damper, jeg havde besøgt, havde jeg hørt et og andet om Russerne, som havde vakt min Interesse, og nu styrede jeg mine Skridt hen imod deres Landgangsbro. Det var efter Arbejdstid, og midtskibs stod en Gruppe Mænd, af hvilke nogle, efter de blanke Knapper at dømme, maatte være Officerer, andre rimeligvis af Matrosernes Kreds; de havde travlt med at gøre en Fodbold i Orden.

Jeg tog de russiske Traktater, jeg altid har med i min Mappe, i Haanden, gik langsomt om Bord, hilste høfligt paa Gruppen og bød dem et lille Blad. Et Spørgsmaal paa russisk kunde jeg ikke besvare; men da de saa, at Skriften var deres Modersmaal, gik de i Gang med Læsningen. Men han, der sad med Fodbolden, havde ikke læst mange Ord, før han kastede Bladet fra sig, som havde han brændt sig, og udbrød arrigt i Ord, der ogsaa virkede paa de andre. De læste dog videre; men det var interessant at iagttage deres Ansigter, hvor en Blanding af Spot og Overlegenhed snart fik Magt. Saa saa' de paa mig, og en af dem sagde paa gebrokkent tysk: „Ja, men ham er vi jo færdige med i Rusland".

„Maaske", svarede jeg paa tysk; „men han er jo ikke derfor færdige med jer".

Det Ord sank ligesom i dem; men da vi ikke kunde skifte videre Ord, fortsatte jeg min Vej fremefter mod Mandskabets Lukafer. Paa Vejen mødte jeg en Fyrbøder, og den Traktat, jeg gav ham, leverede han straks op til en Officer, der stod paa Kommandobroen. Jeg var netop kommen til Sæde i Lukafet hos Matroserne, af hvilke en talte lidt engelsk, en anden lidt tysk, og de var alle godt i Lag med mine russiske Smaablade, da Styrmanden fra Broen kom til.

Da han paa engelsk havde spurgt og faaet Svar, hvem jeg var, sagde han, at de Blade skulde jeg give til Folk, der levede med Gud; men det var de færdige med her om Bord, thi det var et Bolshevikskib. Dertil mente jeg, at de saa netop trængte til en Hilsen, og at jeg ikke havde set nogen Grund til paa min Vandring at gaa dem forbi. Ja, Kristendom var da noget saa og saa forfærdelig noget, — hvortil jeg svarede, at han eller de vel næppe nogen Sinde havde mødt den sande Kristendom. „Ja, det er nu lige meget; men jeg vil nu helst, at De ikke driver den Propaganda om Bord i vort Skib".

„Ja, Styrmand, Propaganda driver jeg ikke; men jeg tænkte, det var fri Mænd her om Bord, — er det ikke?"

„Jo, det er vi".

„Nu vel, saa maa de vel ogsaa læse, hvad de selv vælger".

Det var atter saare interessant at se, hvorledes Ansigterne vidnede om den Strid, der stod i Sindene. Men et Par af de haardeste fik Overtaget: mine Traktater vandrede atter hen til mine Hænder, og for at undgaa at ægge nogen, sagde jeg Farvel og fulgte langsomt med Styrmanden agterefter.

Han var en udpræget Russertype, stor

og stærk; jeg tænkte egentlig, at han var en Slags Kommissionær, der skulde overvaage den rette bolshevikiske Tone.

Saa siger jeg til ham:

„Ja, min Herre, selv om De nu mener, at De er færdig Gud, saa er han jo ikke færdig med Dem". Det varede lidt, — saa kom det: „Ja, det kan vi tales ved om en Dags Tid, naar jeg er færdig og skal herfra". — Venligt hilste jeg paa ham og de andre og gik langsomt i Land, idet jeg tænkte paa den gamle Sandhed, at vel kan man øve Vold mod sig selv og andre; men bringe sit Hjerte til Hvile, *det* kan man ikke; derom vidnede dette Svar jo klart nok.

FRA ARBEJDSMARKEN

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

K. F. U. M. i Danmark.

Svendborg K. F. U. M. føjer i Efteraaret en ny og betydelig Tilbygning til sit gamle Hus. Til Byggeriet ejer man ca. 23,000 Kr., og man venter at faa flere endnu.

Ogsaa *Vejle K. F. U. M.* har Planer om Udvidelse. Man ejer et Stykke ledig Grund i Fortsættelse af den gamle Bygning. Her tænker man at opføre en ny Fløj i Tilslutning til det nuværende Hjem. Foreningen har et Byggefond paa 10,000 Kr.; en Indsamling i Foraaret lagde 46,000 til, og en stor afsluttende Basar haaber man vil give Resten af den fornødne Kapital.

K. F. U. M. paa Nørrebro i København har købt Byggegrund paa Hjørnet af Thorsgade og Rosagade. Den har kostet 41,000 Kr., som alle er *udbetalt.*

Aarhus K. F. U. M. har i Sommer taget sin nye Sommerlejr i Brug. Den ligger i Fuglsø ved Ebeltoft Vig i de skønneste Omgivelser.

Færøerne.

Missionær Alfred Petersen paa Færøerne, der i Foraaret har arbejdet blandt de færøiske Fiskere, som fisker under Island, skriver, at det har været en tung Tid med flere Forlis. En Kutter gik ned med 17 Mand. De 9 af Ligene blev fundet, og sammen med 200 færøske Fiskere overværede Alfred Petersen den gribende Sørgehøjtid i Reykjaviks Domkirke, hvor K. F. U. M.s Formand, Pastor Bjarni Joensson, talte. Om Aftenen var der Møde for Færinger i Domkirken, hvor Pastor Fridriksson og Alfred Petersen talte, og til Slut var alle Færingerne til Kaffebord i K. F. U. M.

Graasten Missionshus

indviedes den 7. August. Mens Købmand Uldall hejste Dannebrog Kl. 8 om Morgenen, sang en lille Kreds af forsamlede Venner: „Lover den Herre, den mægtige Konge med Ære". — Kl. 2 Eftermiddag blæste Basunkoret den samme Lovsang, og da var det smukke, stilfulde Missionshus fyldt til sidste Plads. Pastor C. Moe oplæste 2. Kong. 5 om Naman, der blev renset fra sin Spedalskhed. Der findes baade den knudrede og den glatte Spedalskhed. Ogsaa i Syndens

Graasten Missionshus.

Spedalskhed er de samme Former, kun Blodet fra Golgatha kan rense os derfra. Det gælder om, at vi *vil* lade os frelse og rense. — Saa blev Huset indviet i den treenige Guds Navn. Lærer Caspersen tog Ordet ud fra 1. 1. Kor. 1, 23: „Vi prædiker den korsfæstede Kristus". Han mindedes det gamle Missionshjem med Tak og bad om Herrens Velsignelse over det nye. — Sognepræsten, Pastor Troensegaard Hansen, talte om det ydmyge Sind, der maa kendetegne Guds Ords Tjenere. — Efter Mødet var der Fællesspisning og over 1000 Kopper Kaffe blev lavet. De smaa „Terner" kunde knap følge med. Basunkoret blæste dejlige Salmer og Sange fra Indre-Missions Sangbog ude i det fri mellem Møderne. Pastor Jensen, Notmark, indledede Aftenmødet med Sang og Bøn og talte over Ordet: „Paa dit Ord, Herre", som et Motto for Indre-Missions Forkyndelse. Provst Biering, Sønderborg, mindede om Ansvaret og Naaden ved at være den Hellig Aands Tempel. Frk. Birke, Norge, bragte Guds Børn en Hilsen ud fra Joh. 15: „I er Grene paa Vintræet" og „I er mine Venner". Købmand Uldall takkede Arkitekt og Haandværkere for det smukke og gode Arbejde, der var udført. Arkitekt Egefeldt

gav et varmt Indlæg baade om Bygningen og om Glæden i Gud. Skovfoged Poulsen mindede ogsaa om det gamle Missionshjem og takkede Frk. Ehrenreich for Kærligheden mod Missionsvennerne, mens de var hjemløse. Missionær Pallesen havde faaet Penge stoppet i sine Lommer. Det var Samfundene i Sønderjylland, som havde samlet og gemt en god Gave til Festen. Lommernes Indhold sammen med Indsamlingen blev til 1,010 Kroner! Intet Under, at Takken kom frem baade til Gud og Mennesker, og at Festen sluttede med stor Glæde hos de mange Deltagere. K. F. U. M. og K. var ogsaa taknemlige for de gode Rammer, de nu har for Arbejdet i det samme Hus. Hjertelig Tak til „De Unges Blad"s Læsere, som har været med til at bygge Missionshus i Graasten. Lad os bede om Vækkelse dér, og at Huset maa fyldes med Herrens Herlighed. — „Min Sjæl lov Herren og glem ikke alle hans Velgerninger".

Kirstine Pallesen.

Hvad skulde jeg dog tage paa Højskole for?

Jeg har haft god Skoleundervisning, har et godt Hjem, lever blandt troende Mennesker — kan jeg overhovedet opleve eller lære noget paa Højskole? Saadan tænker maaske mange af de unge, og derfor staar vi i Danmark tilbage for vore Venner i Norge m. H. t. at fylde vore Højskoler — og for hver 3, som tager paa Indre-Missions Højskoler, tager 7 unge paa grundtvigske Skoler.

Hør nu, hvad en Højskoleelev skriver efter sin Hjemkomst: „Nu er Dagliglivet begyndt igen, men med lyse og rige Minder fra — Højskole, som jeg haaber og beder om ikke maa blegne eller udslettes, men derimod være mig en Hjælp i det daglige Liv med dets Kamp og Strid. Jeg er saa glad og taknemlig for, at jeg kom paa Højskole, for jeg synes, jeg har faaet *mere Klarhed i mit Syn* paa mange Ting, jeg har gennem Foredrag og i Spørgsmaalstimer *faaet Svar paa saa mange Spørgsmaal*, som jeg til daglig havde tænkt paa og tumlet med, men ikke faaet Svar og Løsning paa".

Mon Du saa ikke skulde paa en af vore Højskoler?

H. Kildeby.

Haslev „udvidede".

Indre-Missions Bestyrelse og Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark har givet sin Tilslutning og Anbefaling til, at der i Aar 21.—28. September forsøges en 3die og forhaabentlig sidste 2 Kr.-Indsamling til den udvidede Højskole i Haslev. De to forrige Indsamlinger indbragte 110,000 Kr., der i Forbindelse med de af gamle Elever og Venner tegnede ca. 50,000 Kr. satte os i Stand til at opføre vort nye dejlige Skolehus, der allerede siden Indvielsen i Januar 1923 har været besøgt af over 250 Elever.

Men vor Gæld er for stor, vi skulde gerne have den nedbragt med 50,000 Kr., saaledes at Skolen kun er behæftet med 1. Prioritetslaan, hvorved et sundt Grundlag for Skolens Økonomi er tilvejebragt. Det har vi Haab om skal lykkes.

Dette er det sidste Tag, vi maa præstere, for at „Haslev udvidede Højskole" kan hvile paa et fuldt betrygget økonomisk Grundlag. Og det kan altsaa ske, uden en eneste af os bliver overanstrengt derved; det er jo kun 2 Kr., vi beder enhver om. — Det er egentlig saa opmuntrende at tænke paa, at der kan komme saa meget ud af saa lidt, bare vi bliver tilstrækkelig mange om det. — Endelig vil jeg sige, at Skolen er det værd. Den var en meget større Kraftanstrengelse værd. Det har den allerede bevist i Gerning, og vi tror, at den fremdeles har det bedste i Udsigt. Et stort Haab for Indre-Missions og Ungdomssagens Fremtid knytter vi til „Haslev udvidede Højskole". Denne beror nemlig mindre paa Præster, Missionærer og Sekretærer end paa de læge Mænd og Kvinder, der hver paa sit Sted arbejder for Herrens Sag i Samfundsliv og Missionsarbejde, og som nu i stigende Tal søger til vor Skole for at modtage Aandeliggørelse og Dygtiggørelse til deres Tjeneste i Guds Rige.

Olaf Jessen.

Hoptrup Højskole — K. F. U. M. og K.

Vi ved alle, at Hoptrup Højskole er i Nød. Vi maa staa sammen om at hjælpe. Vi bør ikke lade en af vor gode Guds Mænd stride dernede med den trykkende Byrde — den maa fjernes snarest — og vi K.er og M.er maa fjerne den i Forening!!

„Tak, — at De mindede mig, jeg skal være rede ogsaa", sagde en troende K. F. U. M.-Leder for en Tid siden. Maatte det nu lyde fra alle troende K.er og M.er: „Vi er alle rede". Og lad os saa hurtigt lade Pastor Kildeby mærke, at det passer!

„Hvor meget har vi Lov at bruge af de Penge, som egentlig er Herrens" sagde en norsk L. M. F. engang. Huskede vi altid det — manglede Herrens Sag ikke saa ofte saa meget.

I August 1921 kom der Nødraab til L. M. F. om at bygge Skole i Syrien for ca. 60,000 Kr., det blev da fremført for 40 L. M. F., som var samlede i Vadstena. Det saa umuligt ud, thi det maatte ikke mindske Gaverne til L. M. F. hjemme. Men da lød der dette: Dette kan vi ikke lade ligge, saa er der nok et eller andet, vi kan undvære i vor Klædedragt — her maa hele L. M. F. frem. Den Dag tegnedes 7000 Kr. — og de 60,000 Kr. er forlængst kommet fra hele L. M. F. i Danmark.

Lad os nu huske, at Hoptrup Højskole er K.s og M.s og komme den til Hjælp nu, hvor det saadan tiltrænges — og sige Herren Tak, om vi i Fællesskab faar Lov at fjerne Hoptrups trykkende Byrde.

Vaalse Skole, 24. August 1924.

Ingeborg Nordskov Nielsen.

VORE HENSOVEDE

I. Vilhelm Dalgaard Jensen.

Ved Vilhelm Jensens Død har Orehoved K. F. U. M. mistet et af sine trofaste Medlemmer. Jensen var et af de lykkelige Mennesker, der havde givet Gud sit Hjerte i sin tidligste Ungdom, og naar man talte med ham, var det altid det Spørgsmaal, der brændte i hans Hjerte: „Hvordan skal vi faa flere unge ind paa den lykkelige Vej, som vi vandre paa, og hvordan skal vi, som har begyndt at vandre paa Vejen, blive mere hellige og rene for Gud".

Ung og stærk som han var, fik han en ondartet Blindtarmsbetændelse, som hurtig gjorde Ende paa hans Liv, 23 Aar gammel, men selv da han laa ude paa Sygehuset og vidste, at han skulde dø, svigtede hans Tro til Gud ikke et Øjeblik; han kunde frimodigt sige: „Jeg er glad for at leve, men jeg er ogsaa glad for at dø, for saa skal jeg hjem til Jesus".

Den sidste Formiddag, han levede, vandt Jesus helt Skikkelse i ham saaledes, at han trods sine stærke Smerter kunde vidne for sine Sygeplejersker og Stuekammerater, at nu gik han hjem til Jesus, og saa vilde han ønske, at han maatte møde dem alle dér. Saa sendte han Hilsner til sin Familie og til sit Herskab og Medtjenere og bad dem tilgive ham alt, hvad han havde gjort galt.

Efter hans Død blev han ført til sit Hjem i Brandborg ved Bækmarksbro, hvorfra han blev begravet. Paa Begravelsesdagen talte hans Far i Hjemmet udfra 1. Kor. 15, 57: „Gud ske Tak, som giver os Sejren ved vor Herre Jesus Kristus", og i Kirken talte Pastor Rendtorff over Rom. 13, 12. Dette Ord passede paa Jensen; han havde aflagt Mørkets Gerninger og iført sig Lysets Vaaben, og derfor kunde han frimodig se Døden i Møde.

Lad nu Jensen sige dette Ord til dig, som læser dette, at du ogsaa maa iføre dig Lysets Vaaben og træde frem for Gud i Sejrens hvide Dragt.

En M.

Cathri Nielsen.

Søndag den 13. Juli naaede hun Maalet; det stod klart for hende, selv i hendes uklare Fantasier, da hun vilde have en Stage og hjælpes over Floden; hvor var hendes Smil dejligt ved Tanken om, at Jesus stod dér og ventede. Hun var ikke af dem, der tog Del i Arbejdet udadtil, men i det stille fulgte hun alt og alle med sin trofaste Forbøn.

Hvor kunde hun sørge, naar hun saa et Guds Barn fejle og sætte Pletter paa Guds Navn.

Naar Cathri paa sin fine rene Maade viste os en Fejl, forsøgte vi at faa det rettet, og Grunden var vist ikke mindst den, at hun altid havde talt meget med sin himmelske Fader om det først.

De sidste 5 Aar maatte hun bære sin trange Sygdom, og hun vidste, at hendes Liv vilde blive kort; dog kunde hun paa det sidste sige: jeg vilde ikke undvære en eneste Smule af det altsammen, men maa sige min Fader Tak for det alt. Hans Kærlighed er stor.

Holbergsgade, Aarhus. *J.*

BOGANMELDELSER

Knud Hee Andersen: MARK OG SKOV OG GRØNNE ENGE. (De Unges Forlag). 9,00. I Franskbind 15,50.

Allerede ved at se paa denne Bog og løfte paa den faar man et Indtryk af noget „gedigent". Jeg kan ikke finde noget rigtig dansk Ord, der saa godt som dette giver det umiddelbare Indtryk af dette Værk. Format, Typer, Papir og Billeder, alt er lødigt og samstemt og indbydende. Og dette første Indtryk fæstnes endnu mere af Teksten. Det er ikke Lyrik og ikke tør Videnskab. Det er godt dansk Arbejde, et praktisk Hjemstavnskursus. Forfatteren er en Mand, der ved Besked, og han indbyder os til at følges med ham gennem Mark og Skov og grønne Enge, ja mere end det. Kirker, Landsbyer, Købstæder hører vel ogsaa med til det danske Land, og Skønhed og Rigdom rummer det altsammen. Ja, sandelig om ikke Hee Andersen faar os til at tro paa Damptærskeværkets Poesi.

Jeg véd ikke nogen anden Bog, der saa alsidigt giver Danmarks Natur. Ved Sommer og Vinter, ved Mark og Strand. Blomster og Fugle og Bygninger og Kæmpehøje. Og jeg ved ikke nogen, med hvem jeg hellere vilde opleve Danmark end denne Bogs Forfatter. Han véd saa dejlig Besked, og han forstaar at se og faa andre til at se. Paa den fornøjeligste Maade faar man solide Kundskaber og man faar Lyst til at lære sig selv mere. Man bliver sat i Gang. Og det er vist Hensigten med Bogen. Og saa har han Humør. Han kan ture rundt paa ukendte engelske Biveje (og de skal være værre end de værste danske) i sin Bil for at spare nogle Kilometer, men han kan ogsaa sidde en halv Times Tid bag en Gran en kold Vinterdag for at se paa et Par Hvinænder og studere deres Temperament.

Her er en af de Bøger, man ser sig glad paa og læser sig glad i, en Haandsrækning til den Ungdom, der ønsker at kende sit Land og tilegne sig det. Den kan lære dig en af de bedste Glæder i Opdagerglæden, Glæden ved at finde det største i de smaa Ting. Ved at finde Guds Spor i Dagen og Vejen:

Se, her er Freden født og baaren;
og dog, de siger, paastaar Daaren,
at Gud er ikke til —.
Er Gud ej til —? Een Ting jeg sikkert véd,
at i min Have her
han vandrer tidt i Aftnens Kølighed.
Mads Nielsen.

Olfert Ricard: UNGDOMSLIV. Vignetudgave. 29. Oplag. (Lohse). 3,50.

C. Skovgaard-Petersen: TROENS HEMMELIGHED. 7. Oplag. 3,50.

Disse to fremragende Bøger, der hver for sig har vundet saa stor Udbredelse og været til megen Velsignelse, er nu udkomne i nye smukt udstyrede Udgaver, rede til at gaa deres Gang igen blandt dansk Ungdom.

HVAD PROVSTEN FORTALTE OS

En Oplevelse i Norge, berettet af *Carl Hornbech.*

Vi sad i Pejsestuen paa Sanatoriet højt oppe mellem Fjældene. — Det regnede, og Kurgæsterne krøb sammen om den blussende Ild. Der laa noget underligt tungt og dystert over det hele, de mørke Graner udenfor stod klædt med et let Taageslør, de skarpe Fjælde havde Skykalot paa, ogsaa blandt Gæsterne var der en noget tung Stemning, som Andagten, der lige var holdt i Salonen, ikke formaaede at bryde.

Vi kom til at tale om de mange Sagn, som fortælles heroppe i Dalene, og om de mange Naturvæsener, som den norske Bonde befolker Dale og Aaser med.

Saa var der en, der sagde: „Ja, men det tror vi jo da ikke paa nutildags!"

Der opstod en lille Debat om dette. Een holdt paa eet, en anden paa et andet. Enkelte fortalte noget mere eller mindre sandsynligt, de selv havde oplevet, der blev ogsaa fremført nogle Oplevelser fra Bønnens Verden, de var sandsynlige nok og gjorde Indtryk.

Den gamle Provst sad hvid og stille iblandt os. Han havde været Præst i Præstegjældet i op mod fyrretyve Aar og kendte vel hver Dal og hver Klippe her, ikke at tale om Menneskene, — han havde jo døbt og konfirmeret de fleste.

Jeg vendte mig imod ham og spurgte om, hvad han mente om Samtalen.

Han sad lidt, saa sagde han langsomt og besindigt, som han har for Skik at tale:

„Jeg har aldrig mødt noget saadant selv, men jeg har jo læst Asbjørnsens Eventyr og hørt Folk fortælle baade om Huldren og Draugen og de underjordiske.

Det har jeg nu aldrig taget for gode Varer. Men een Gang mødte jeg det, saa det gjorde mig betænkelig, — det var i alt Fald en Virkelighed for den, der oplevede det, — kald det saa Selvsuggestion eller hvad De vil".

Vi bad ham fortælle, og efter nogen Tøven begyndte han: „Der boede en gammel Mand oppe i Milevandslien, 4—5 km herfra. Han var syg og sendte Bud efter mig.

Jeg havde kendt ham som en stille, alvorlig Mand, som levede ret ensomt oppe paa Vidderne med sin Søn og Svigerdatter. Han var en gammel gudfrygtig Mand, nu var han for gammel til at gaa den lange Vej ned til Kirken i Dalen, — før kom han der saa ofte.

Da jeg kom derop, kaldte Sønnen mig ind i en Stue og sagde:

„Ja, Provsten vil nok høre, at Far min fortæller Dem mærkelige Ting nu. Han har trængt til at tale om det længe og vil nok aabne sig helt for Provsten. Slaa det ikke hen, men lov mig, at De vil høre paa det med Alvor og hjælpe Far med dette".

Det lovede jeg og gik saa ind til den gamle.

Han laa i Sengen henne ved Vinduet, saa op paa mig og sagde:

„Hav tak, du Far, at du kom. Jeg har

længtes efter dig, — der er noget, jeg gerne vilde tale med dig om".

Og saa fortalte han, — og hvad han fortalte er det mærkeligste, jeg har hørt! Jeg har Lov til at fortælle det igen, thi det er længe siden, han døde, og der er absolut intet hverken ondt eller skjult deri.

Han fortalte, at han gennem mange Aar havde set og kendt forunderlige underjordiske Væsner, som havde omgivet ham og færdedes omkring ham paa det Sted, hvor han nu havde boet i mangfoldige Aar.

Han kunde skildre, hvorledes de saa ud, smaa, kønne Væsener, aldeles som Mennesker, men meget mindre. De havde det aldeles som vi andre, dejligt „Buskab", smukke hvide Køer, Vogne og Slæder. Han kunde se alt, hvad der var deres, men der var ingen andre, der kunde se det, og det havde i mange Aar været ham en Lidelse".

„Talte han med dem?" spurgte en af de tilstedeværende, der med spændt Opmærksomhed lyttede til den gamle Provsts Fortælling, som blev fremført med den dybeste Alvor.

„Ja, han talte ofte med dem, ja, næsten dagligt i de mange Aar. De boede under det store Fjæld lige ved den grønne Li, hvorpaa hans Hjem laa".

Jeg, som mærkelig betaget lyttede til min gamle kære Vens Fortælling, saa i Tanken den grønne Li, Bjælkebygningen og Fjældet. For et Par Dage siden var jeg just gaaet over Pladsen og havde talt med Manden, der boede der nu.

„Hvordan var de ellers?" spurgte en.

„De var milde og venlige, passede deres Dont og fulgte Menneskers Færden med Interesse. Og saa var de gudfrygtige, dette gentog den gamle Mand atter og atter".

„Hvad endte det med? Hvad sagde De til den gamle Mand? Hvad er Deres egen Mening?" spurgte en anden.

Provsten smilte, et alvorligt Smil var det. Han rettede sig, strøg det kønne hvide Haar tilbage, saa med et mildt Blik paa Spørgeren og svarede i sit smukke klangfulde norske Sprog:

„Da den gamle Mand havde fortalt alt, hvad han vilde, meget, meget mere end jeg har berettet, laa han lidt stille. Saa løftede han Hovedet fra Puden, saa op paa mig og sagde i dyb Alvor:

„Du Far, du faar sige mig, om det er Synd, alt det, jeg har fortalt dig. Jeg har ikke kunnet gøre for det, det har fulgt mig fra min Ungdom af, og jeg har set det, som andre ikke har set. Jeg har intet uskikkeligt gjort, men er det Synd, at jeg har indladt mig med dem? Og hvad mener du selv om Sagen?"

Jeg sagde ham saa min Mening, saadan som jeg i Samtalens Løb havde dannet den for mig selv. Jeg havde aldrig mødt sligt, men jeg vidste, at der var Mennesker, som havde mødt det. Der var vel Ting, som vi aldrig lærte at kende her paa Jord, men det var bedst at holde sig fra det.

Og i hvert Fald, du Ola, er der jo ikke saa længe, til du skal dø. Søg at holde alt det fra dig den Tid, du har tilbage, og saml dig om dette ene at gaa vel herfra!"

Han takkede mig, fordi han havde maattet tale til mig og bad mig, om han maatte komme til Alters. En Tid efter døde han, frimodig og glad i Troen. Paa Begravelsesdagen sagde hans Søn til mig:

„Provsten skal have Tak, at De kom og talte med Far min. Det gjorde ham saa godt, — efter at De havde været der, talte han ikke mere om det, der havde optaget ham saa meget gennem mange Aar, men han laa og talte med Jesus og gik glad og fredfyldt bort herfra".

Det var blevet halvmørkt i Stuen. Da Provsten havde endt sin Fortælling, var der ganske stille.

Vi forstod, at vi havde mødt noget af det, som vi Mennesker ikke ret fatter, noget af det, som let fremelskes i den store Ensomhed mellem Klipper og i dybe Dale, blandt mørke Graner og i Nærheden af de dirrende Fossevæld. Noget af det, som de norske Digtere, Asbjørnsen og Jonas Lie vel i Særdeleshed, forstod at give Udtryk for, fordi de kendte deres Folk saa vel. Og mere end en af os gentog vel i sit stille Sind Shakespeares Ord:

„Der er mere i Himmel og paa Jord, Haratio, end vi Mennesker drømmer om!"

— Nu har jeg gengivet det, saadan som den gamle alvorlige Provst fortalte det. Jeg har intet lagt til og jeg har intet trukket fra. Saadan hørte jeg det, — men jeg forstaar det ikke! Jeg véd kun, at der er Magter, i hvis Vold vi aldrig skal give os!

SÆRLIG FOR DE YNGSTE

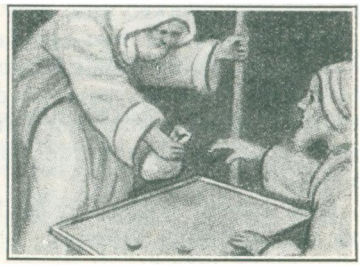

Smaa Forklaringer til store Ting.

Voldene er kommet ind til Staden for at indtage den — dette mærkelige Udtryk bruges af Profeten Jeremias i Kap. 32, 24. Han hentyder her til de Brystværn og Jordvolde, som Belejrerne rejste uden for Byens Mure, og hvorfra de brugte deres Belejringsmaskiner. I 2. Kong. 19, 32 taltes der om det samme: Man skal — ingen Vold opkaste imod den.

Som Hunde. Ps. 59, 15-16. Hundene i Østerland er ikke som vore Hunde, som vi klapper og behandler som Kammerater. De strejfer omkring som vilde og bliver set paa med Afsky og Foragt. At sammenligne et Menneske med en Hund er derfor et Udtryk for den dybeste Foragt. Naar Psalmisten siger: „De skal — tude som Hunde og løbe omkring i Staden. De skal vanke hid og dig efter Føde —", giver han et naturtro Billede af østerlandske Hunde. Og noget værre kunde han ikke sige om nogen.

Toldere. I det nye Testamente tales der mange Steder om Toldere; de regnes gerne lige med Syndere og Hedninger, f. Eks. i Matth. 18, 17, og de omtales ofte med Foragt og Afsky. Det var Tolderne, som indkrævede Skatterne. I det romerske Kejserdømme blev Skatten bortforpagtet — det vil sige, at de Rigmænd, som betalte den højeste Sum til Regeringen, havde Ret til at samle Skatterne i visse Distrikter. De udnævnte saa Skatteindkrævere, Bibelens „Toldere", og disse øvede ofte et Tryk paa Skatteyderne og forlangte mere end den lovlige Skat. Derfor var de hadede og foragtede.

HOVEDBRUD

Bibelspørgsmaal.

Hvor i Evangeliet staar der, at Døberen Johannes intet Under gjorde?

Gaade.

Hvor Strand og Hav de mødes,
der hver en Dag jeg fødes,
og hver en Dag det stærke Hav
mig sluger i sin vaade Grav.
Og jeg er Navn paa Dreng og Mand,
med tvende Tegn jeg staves kan.
Du kan begynde, hvor du vil,
forfra, bagfra, dog du til
det samme Resultat vil naa.
Kan du min Tale nu forstaa?

—l—g—n.

Logogrif.

1—12.

Jeg tror, jeg har jer alle paa min Side,
naar jeg mener, at I ej de tolv kan lide;
thi særdeles levende det for mig staar,
at *jeg* dem haded', den Gang *jeg* var femten Aar;
ja, den hele Uge rummed intet Punkt,
der var saa svært at komme over og saa tungt.

11. 3. 7. 5. 12. 4.
Naar disse seks
11. 9. 1. 2. 6. 11. 9.
de syv, det er maaske,
7. 11. 10. 11. 12. 1. 2. 4.
fordi de seks ej faar, hvad her I se.
3. 8. 9. 6. 11.
Her er et Land, som I
3. 8. 9. 4. 11. 12.
i det kan finde,
5. 3. 11. 7. 8. 12. 11. 9.
og heraf Vaarbuketter I kan binde.
4. 5. 3. 12. 11. 1. 8. 9. 2.
Men disse nu et Sted i Upland ligger,
1. 5. 10. 4. 2.
og bag de fem et Pigenavn der stikker;
og hun og mange fler' med hende
— jeg skulde ellers kun de Damer daarlig kende —
vist vilde blive henrykt, hvis jeg sendte
11. 12. 10. 8. 4. 9. 8. 7. 5. 3.
dem det, hvormed i Dag min Gaade endte.

—l—g—n.

* * *

Løsninger sendes inden 1. Oktbr. til „De Unges Blad"s Ekspedition, Søndergade 9, Aarhus.

Løsninger til Hovedbrud i Nr. 16.

Bibelspørgsmaal: Ordspr. 22, 13; 26, 13. *Logogrif:* Hjøring. *Gaade I:* Polarfarer. *Gaade II:* Hasle.

Nr. Løgum 88,40, En gammel Mand 1, Nr. Snede 90, Nr. Sundby 83,58, Nr. Tranders-Vejgaard 49, Nr. Ørslev 25, Obbekjær-Sem 28, Oddense-Otting 11, Odense: Ansgars Kirke 442, Fredens Kirke 70, Frue Kirke 278,62, Kirkesalen 61. Sct. Hans Kirke 50, Sct Knuds Kirke 120, Vor Frelsers Kirke 213,95, Oksenvad 19,40, Olsker 10, Ondløse-Søndersted 35, Onsbjerg 84,20, Ordrup 251,81, Ovrø 43, Ovsted-Taaning 77, Paarup 11, Pjedsted 40, Povlsker 55,30. Raabjerg 24,75, Raaby 113,60, Ramløse-Annise 49,48, Randers: Sct. Mortens Kirke 30, Sct. Peders Kirke 350, Randlev-Bjergager 154, Ranum-Malle 96,95, Reerslev-Rudsvedby 112, Resen-Humlum 47, Ribe: Domsogn 30,16, Sct. Catarine Sogn 48,84, Rimsø-Kastbjerg 91,40, Rind 75, Ringkøbing-Rindom 201 38, Rise 88,80, Rise-Røde Kro 20,20, Rold-Vebbestrup-Haverslev 100, Roslev-Rybjerg 55, Rubjerg-Lyngby 61,50, Rudkøbing 149,70, Rye-Sonnerup 42, Rø 32, Rødding 80, Den tyske Menighed 8,72, Rømø 16,20, Rønne 50, Rørbæk-Grynderup-Stenild 77,20, Rørvig 22, Saaby-Kidserup 51,69, Sakskøbing 138, Sal 151,10, Sandager-Holevad 28, Sejerø 60, Sennels 57, Sevel 310, Silkeborg 670, Simested 191, Sjelle-Skjørring 84, Skagen-Hulsig 100, Skelund 110, Skive 166, Skjelby-Gjedesby 126,48, Skjelby-Gunderslev 124,35, Skjoldborg-Kallerup 151,75, Skjolde 142,15, Skorup-Tvilum 146,31, Skovlund 164, Skydebjerg-Orte 45, Skyum-Hørdum 62,65, Skærbæk 60. Slagelse 65, Slagslunde-Gandløse 40,27, Slemminge-Fjelde 92,70, Snedsted 51,50, Snejbjerg-Tjørring 209,40, Sneum-Tjæreborg 76,95, Snøde-Stoense 96, Sommersted 18,90, Sorø 163,38, Spentrup-Gassum 66,25, Stadager-Nr. Kirkeby 23, Starup 15,75, Stokkemarke 10,50, Storvorde: Lærerinde, Frk. Andersen 10, Sognepræst Nicolaisen 5, Stovby-Hornum 103,60 Strandby-Farsø 25, Strib-Røjleskov 126,45, Strynø 404,50, Stubbekøbing 27,56, Studsgaard-Havnstrup 129, Støvring 25, Sundby, Kbhvn., 136, Svallerup 77,71, Svendstrup 20, Svindinge 40, Sæby 158,36, Sæby-Gjershøj 88,50, Sæby-Hallenslev 78, Særslev 22,42, Søborg 85, Søby-Ærø 49, Søllested 28, Søllinge-Hellerup 43,10, N. & Eirene, Søllinge, 10, Søndbjerg-Odby 281,80, Sønderborg danske Menighed 212,23, Sønder Bork-Nørre Bork 170, Sønder Felding-Troldhede 160, Sønder Jernløse-Søstrup 63, Sønder Kongerslev 20, Sønder Næraa 223,20, Sønder Stenderup 347, Søndervang-Vonsild 200, Taanum-Hornbæk 54, Taastrup-Nykirke 59, Tamdrup 57,30, Tandslet 18, Tavlov 214, Tersløse-Skjellebjerg 135,50, Thisted-Tilsted 271,32, Thorup-Lynæs 115, Timring-Vinding 188, Tinglev-Kliplev 91,69, Tirsted-Vejleby 50, Tiset-Koldt 95,22, Tisted-Binderup-Durup 220, Tjustrup-Haldagerlille 105,47, Tjæreby-Alsønderup 60, Toftlund 80, Tommerup-Broholm 165,30, Torslev-Ø. Vraa 186,25, Torslev-Svenstrup 161, Tostrup-Roum 47,35, Tranderup 157,76, Tranebjerg-Øsby 151,22, Tullebølle 65, Tvede-Linde 38, Tversted-Sørig 122, Tyrsted-Uth 31,80, Tølløse 20, Tømmerby-Lild 65,45, Tønder: 61, v. Sekretær Henriksen 245,12, Tørring-Hammer 160,50, Tørring-Heldum 119, Ubby 55,40, Udby-Ørslev 114,95, Udbyneder-Kastbjerg 57, Ullerup 110, Ulsted 83,70, Ulstrup-Gundersted 121, Ulsø-Østeregede 47, Vaalse 15, Vallekilde-Hørve 121,50, Vallensbæk-Glostrup 55, Vallensved 14, Vamdrup 131,20, Vandborg-Bonnet 230, Vedersø 30, Veflinge 40,31, Veggerløse 72, Vejby-Tibirke 120, Vejen-Læborg 64, Vejerslev-Blidstrup 53,61, Vejlby, Fyn, 137,15, Vejle: Vor Frelsers Kirke 454,40, Vejlø-Vesteregesborg 82,55, Vejrum 94,25, Velling 29,50, Vemmetofte 21,50, Venø 16, Vesterborg 27,75, Vesterbølle-Svingelbjerg 152,34, Vesteregede-Braaby 123,23, Vester Tørslev-Svenstrup 12, Vestervig-Agger 158,68, Viborg 170,45, Vigersted-Kværkeby 44,40, Vildbjerg-Nøvling 155, Vilslev-Hunderup 50,43, Vindeby 165, Vindelev 30, Vinding-Skjærup 100, Vinkel-Rind 48, Visby 19, Viskinde-Aunsø 50, Vivild-Vejlby 463,63, Voer-Dorf-Agersted 234,83, Vollerslev-Østervang 52,25, Vonsbæk 7,45, Vorbasse-Skjoldborg 97, Vorde 126, Vorgod-Fjelstervang 148,60, Vorning-Kvorning 107,12, Vrensted-Tise 42, Vridsted-Fly 83, Vrove-Resen 96,25, Ærøskøbing 84,70, Ødsted 25, Ølstykke 83, Ørbæk 35, Ørnhøj 127,27, Ørre-Sinding 184,40, Ørslev-Solbjerg 138,50, Ørsted-Orte 39,52, Ørsted 96, Ørum 186, Ørum-Viskum-Vejrum 251,75, Østbirk-Yding 57,92, Øster Alling 86,08, Øster Assels-Ørding 55, Ø. Brønderslev-Hallund 140,70, Øster & Vester Jølby 67,25, Øster Løgum 10, Øster Snede 196,76.

Ialt Kr. 60,615,11.

K. F. U. M. & K.s Kassererkontor, Aarhus, den 5. Septbr. 1924.

Signe Frandsen

Særlige Gaver til Fælleskassen.

(Gaver kan indsendes til Kassererkontoret, Søndergade 9, Aarhus, eller overgives til enhver Ungdomsarbejder, der med Glæde sender dem videre til Kassen).

Ved Frk. A. Petersen, Faksinge Sanatorium: Mrkt. „Et Løfte" 100, K. B. 10, Th. Nielsen, St. Snøde, 10, Urmager Laursen, Odder, 4, Tre K. F. U. K.er, Bedsted, Thy, 15. Ved Pastor Blinkenberg, Skanderborg: Gave fra en unævnt i Anledning af et Sølvbryllup 100, Unævnt 5. Ved Pastor Asschenfeldt-Hansen, Lovns: Fra en syg Enke i Lovns 10, mrkt × 2,40, K. B. 5, S. L. 300. Ved Sekretær Høilund, Hornslet: Proprietær Jessen, Hornslet, 5, Johs. Folmann, Tirsted, 5, A. J., Uggerby, 30, Mølleejer A. Jespersen, Bromølle, Viborg, 45, Frk. Marie Bom, Hjortholm, Humble, 10, Unævnt 9, J. Jørgensen, Herborg, 10, K. B. 5, C. Poulsen, Trolstrup, Haslev, 50, Unævnt 14. Ved Skomager Sørensen, Borris: Otto Thomsen 15, K. B. 5, Pastor F. Fenger, Blære, 5, Fra en K.er i Krogsbølle 10, H. C. Hansen, Hørup, 20, Unævnt i Bording 25. Ved Sognepræst E. Frederiksen, Søllinge: Mrkt. „N. D." 25.

De Unges Sangbog

er en god Gave.

I Omslag..... 1,25
Blødt Lærred .. 1,75
Shirting 2,25
Med Skindryg. 3,25
I Helskind 7,25
Miniatureudgaven i Helskind .. 7,50

DE UNGES FORLAG

KONFIRMATIONSGAVER

John Bunyan: Pilegrimmens Vandring fra denne Verden til den tilkommende. Illustreret. Pris 5,00, ib. 8,00.

A. Bülow: Op til Herrens Bord. 7. Oplag. Pris 2,00, ib. 4,00.

A. Fibiger: Guldkristne. 4. Oplag. Pris 5,00, ib. 7,50.

H. Koch: Agnes Rothe. Et Livsbillede. 12. Oplag. Pris 4,00, ib. 6,00, i Skindbind 12,00. Folkeudg. 1,50, ib. 3,00.

H. I. F. C. Matthiesen: Tre Sejrherrer. Pris 1,50, ib. 2,50.

Regnbuen. Daglige Smaastykker. Tanker for Jesu Ansigt. Pris ib. 1,50. Udgave paa haandg. Papir, i Skindbind 7,50.

Olf. Ricard: Ungdomsliv. Pris 2,00, ib. 3,75. Vignetudgave Pris 3,50, ib. 6,00, ib. i Skind 12,00.

Olf. Ricard: Kristus og hans Mænd. Pris 4,00, ib. 6,50. Folkeudgave Pris 2,50, ib. 4,50.

Olf. Ricard: Med Mund og Pen. I-II Række. Pris pr. Bd. 2,00, ib. i Shirting 4,50, i Franskbind 8,00.

Olf. Ricard: Arbejde og Fest. Med Mund og Pen III. Række. 2. Opl. Pris 3,75, ib. i Shirting 6,00, i Franskbind 10,00.

Olf. Ricard: Mellem Venner. Tolv Smaahistorier. 3. Oplag. Pris 3,00, ib. 5,00.

Tag og læs. En Andagtsbog for Unge. 8. Oplag. Pris 5,50, ib. 8,00.

Til Konfirmanden. Samlet af Gunner Engberg. Med mange Billeder. Pris ib. 2,50.

P. Blomberg: Fra Rejserne og Livet. Smaafortællinger. Pris 3,00, ib. 4,75.

W. Bramley-Moore: De seks Søstre i Dalene. Historisk Roman. Pris 3,00, ib. 5,00.

Evy Fogelberg: Blandt Fanger og Frie. Pris 3,75, ib. 5,50.

Bodil Lykke: Karen Margrethe Kaas. En Fortælling. Pris 2,00, ib. 3,50.

N. P. Madsen: Fortællinger. Pris 1,25, ib. 2,50.

N. P. Madsen: Gud kan. Pris 2,50, ib. 4,00.

Oluf Olesen: Livet. En lille Andagtsbog. Pris 4,00, ib. 6,50.

Jeanne Oterdahl: Den lille Dronning. 2. Oplag. Pris 1,50, i Stolbind 4,00.

Alice Shepard Riggs: Den lille Doktor. Dr. Fred. Douglas Shepard fra Aintap. Oversat af Frede Brøndsted. Pris 3,00, smukt ib. 5,50.

C. Skovgaard-Petersen: Vil du frem? Vignetudgave. Pris 6,00, ib. 9,00, ib. i Skind med Guldsnit 25,00.

C. Skovgaard-Petersen: Troens Hemmelighed. Pris 3,50, ib. 6,00.

C. Skovgaard-Petersen: Læsnings Betydning i et kristent Ungdomsliv. Pris 1,00, ib. 2,00.

C. Skovgaard-Petersen: Venskabets Stilling i et kristent Ungdomsliv. Pris 1,00, ib. 2,00.

Ved Jesu Fod. Af en gammel K. F. U. K.er. Tegninger af Viggo Bang. Pris 1,50, ib. 2,50.

Faas i alle Boglader, hos Missionens Udsendinge og hos Sekretærerne.

O. Lohse.

Haslev Orgelfabrik,

Telefon 405. — Privat Tlf. 398.

Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).

Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.
Gode Afbetalingsvilkaar.

10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.

— Pianoer til billige Priser. —

Da der stadig spørges

efter mit for længe siden averterede Spisestuesæt, tilbyder jeg et Sæt paa svært, godt, mørk eller lysegraa Hørlærred portofrit sendt for 11 Kr. Let, meget smuk, Venetiansk eller Rosenmønster. Sættet bestaar af 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude, almindelig Størrelse. Syes med graa-sort-hvid. Garn (D. M. C.) til Sættet 5,00—5,50 ekstra. Paabegyndt 1 Kr. — Ved Utilfredshed Pengene tilbage. Benyt dette billige Tilbud straks.

M. Madsens Broderifabrik, Give.

Efteraarets Møder.

Aalborgkredsen.

Efteraarsmødet afholdes i „Tabor" i **Aalborg** den 25. og 26. September 1924 med følgende Program:

Torsdag den 25. September. Kl. 1: Bibeltime ved Sognepræst Frederiksen, Gudum. Kl. 2: Forhandlingsmøde, særligt for Bestyrelsesmedlemmer og Ledere. Emne: **Ord og Kraft.** Rom. 1. Indledet af Sognepræst Frederiksen. Kl. 4½: Repræsentantmøde og Bestyrelsesvalg. De afgaaende Medlemmer af Bestyrelsen: Frk. Joh. Dein, Frk. Jensine Gregersen, Maler Chr. Rebstrup og Revisor Brandt. Kl. 8: Festlig Sammenkomst i K. F. U. K.s nye Festsal i Danmarksgade.

Fredag den 26. September. Kl. 9: Bibeltime ved Sognepræst Bartholdy, Barmer. Kl. 10: Missionsforedrag af Frk. Kirstine Pallesen. Kl. 2½: Forhandlingsmøde med Emne: **Frelse og Fortabelse.** 2. Kor. 2, 14-16. Indledet af Pastor Bartholdy. Kl. 8: Offentligt Ungdomsmøde ved flere Talere.

Kalundborg

K. F. U. M. og K. F. U. K.s Efteraarsmøde 26. Septbr. (Kongens Fødselsdag). Kl. 1: Velkomstmøde. Missionær Laursen Bach og Forstander Julin taler. Kl. 2: Altergangsgudstjeneste i Kirken ved Pastor Tage Jensen. Kl. 4½: Forhandling. Sekretær Kylling, Flensborg, indleder. Kl. 8: Kylling og Julin taler. NB. De Unges Sangbog benyttes. Se nu i god Tid at faa alt lagt til Rette, saa I kan komme med. Vær hjertelig velkommen! Bed for Dagen! P. B. V.: **Chr. Julin.**

Ledermøde for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Sønderjylland paa Hoptrup Højskole 14.—15. Oktober 1924.

Tirsdag den 14. Oktober. Kl. 6: Aftensmad paa Højskolen. Kl. 7½: Gudstjeneste i Hoptrup Kirke ved K. F. U. M.s Missionær i Kina, Johannes Rasmussen. Fælles Altergang ved Pastor Kildeby. Kl. 9½: The paa Højskolen.

Onsdag den 15. Oktober. Kl. 8: Morgenmaaltid paa Højskolen. Kl. 9: Bibeltime ved Biskop, Dr. theol. Vald. Ammundsen. Kl. 10—12: Forhandling indledet af Provst T. Biering, Sønderborg. Emne: **Sønderjydsk Ungdomsarbejde.** Kl. 12: Middagsmad. Kl. 2¼—3 taler Forstander, Pastor H. Kildeby Emne: **Hvad skal vore unge paa en Højskole?** Kl. 3¼ taler Missionær Johannes Rasmussen. Emne: **Kinas Ungdom og vi.** Kl. 6: Aftensmad.

Til dette Møde indbydes ikke blot Bestyrelsesmedlemmer, men ogsaa arbejdende Medlemmer af alle sønderjydske K. F. U. K. og K. F. U. M. Og vi haaber, at Sogne, der endnu ikke har indmeldt nogen Forening, men hvor unge samles om Guds Ord, ogsaa vil lade sig repræsentere ved mindst een Udsending.

Man maa indmelde sig inden 5. Oktober til Pastor Kildeby, Hoptrup, opgive tydeligt Navn og Adresse, samtidig indsende 5 Kr., der er Betalingen for Mødeudgifter og for Kost og Logi Lagner og Haandklæder samt Tæpper maa medbringes. Deltagerne indlogeres alle paa Højskolen. Bibel og De Unges Sangbog medbringes. Boghandel med den nyeste Litteratur fra „De Unges Forlag" forefindes.

Det er første Gang efter Genforeningen, at der indbydes til fælles Ledermøde for hele Sønderjylland. Vi vilde gerne om muligt hver andet Aar (det Aar, da der ikke er Delegeretmøde for hele Landets K. og M.) samles til sønderjydsk Ledermøde for at lære hverandre at kende og dygtiggøres til Herrens Tjeneste. Vi trænger til mere Fællesfølelse og Samarbejde.

Maatte det nu give Genlyd over hele Sønderjylland: „Der maa vi være med". Og forbered hver især Mødet i eders Bøn om Herrens Velsignelse. Lad os sige Tak for den gode Hjælp til Fremgang for Herrens Sag blandt de unge i Sønderjylland, som dette Samvær vil kunne yde os.

T. Biering, Provst, Sønderborg. **S. N. Gundtoft,** Sognepræst, Løgumkloster.

Carljoh. Jacobsen, Sognepræst, Toftlund **H. Kildeby,** Forstander, Hoptrup.

L. Jørgensen, Rejsesekretær, Sønderborg. **Sv. Henriksen,** Rejsesekretær, Tønder.

Beder Gartnerskole.

Beder St. **11 km fra Aarhus.**

5 Maaneders teoretisk Kursus begynder 4. November.

5 Maaneders praktisk teoretisk Kursus begynder 4. Maj.

Program og Oplysninger faas hos Skolens Forstander, **N. Klougart.**

Beder Ungdomsskole (Efterskole).

5 Maaneders Kursus for unge Kvinder og unge Mænd (14—18 Aar) begynder 4. November. Program og Oplysninger faas hos **Skolens Forstander.** Statsunderstøttelse kan søges.

Indre Missions Højskoler og Landbrugsskole.

Børkop Højskole pr. Børkop.

Vinterskole for unge Mænd (5 Mdr.) 1) Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. **Sommerskole** for unge Kvinder (3 og 5 Mdr.), alm. Højskoleundervisning med Kursus i Husholdningen. Om ønskes Underv. i Musik (Orgel og Violin). Nærmere Oplysning ved Program. **A. S. Dam.**

Faarevejle Højskole pr. Faarevejle

har udsendt nyt Program, der giver Oplysning om de forskellige Afdelinger. Skriv efter dette. **C. M. Julin.**

Haslev Højskole pr. Haslev St.

Vinterskolen for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. 1) Almindelig Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling, 3) Husfliidsafdeling. **Sommerskolen** for unge Kvinder 3. Maj—31. Juli. Almindelig Højskole m. Husholdningskursus. **Davidsen.**

Haslev udvidede Højskole

meddeler udvidet Undervisning i Dansk, efter Ønske Engelsk, Historie, Bibelkundskab, Missionshistorie, Kirkehistorie (derunder Troslære), Religionshistorie, Sjælelære, Sundhedslære, Foredrags- og Fremstillingsøvelser m. v. **Vinterskole** (Mænd) 3. Novbr.—31. Marts. **Sommerskole** (Kvinder) 3 Maj—31. Juli. **Efteraarskursus** i Septbr. - Oktbr. I Tilslutning hertil **Gymnastikkursus** særlig for Ledere i K. F. U. M., F. D. F. o. l. — **Amtsunderstøttelse** kan søges. Oplysn. v. **Pagh-Petersen.**

Hoptrup Højskole i Sønderjylland.

Kursus for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. Landbrugsundervisning — Husflid. Nærmere Oplysn. ved Postadr.: Hoptrup. **H. Kildeby.**

Horne Højskole pr. Hjørring.

Karleskole med Landbrugsundervisning Novbr.—Marts.
Pigeskole Maj—August samt Septbr. og Oktbr. De sidste Maaneder en Del Husholdning og Syning.
S. Olsen.

Nr. Nissum Højskole pr. Lemvig.

Vinterskole for unge Mænd; alm. Højskolekursus med Landbrugsundervisning. **Sommerskole** for unge Piger (3 og 5 Mdr.s Kursus); alm. Højskolekursus med Husholdningsundervisning. **Ludvig Olsen.**

Rønde Højskole pr. Rønde.

Vinterskole for unge Mænd Novbr.—Marts. Alm. Højskole med Landbrugsundervisning. **Sommerskole** for unge Kvinder Maj—Juli. Alm. Højskolekursus.
Ingemann Herskind, Forstander.

Tommerup Højskole pr. Knarreborg.

Vinterskole for unge Karle 3. Novbr.—31. Marts. 1) Alm. Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. **Sommerskole** for unge Kvinder: 1) Alm. Højskoleundervisning 3. Maj—31. Juli, 2) Husholdningskursus for dem, der ønsker det, i Juli Md.
P. Sandbæk.

Haandværkerhøjskolen, Haslev.

Skolen begynder d. 3. Novbr. med 6 forskellige Afdelinger og 11 Klasser. Vi modtager Murere, Tømrere, Snedkere, Malere, Smede, Maskinarbejdere, Elektrikere, Karetmagere, Møllebyggere, Blikkenslagere m. fl.
Skriv efter Program og nærmere Oplysninger.
Bygmester **Christensen,** Forstander.

Haslev Landbrugsskole pr. Haslev.

5 Mdr.s Kursus begynder 3. Novbr. **J. K. Jensen.**

Haslev Husholdningsskole pr. Haslev.

Kursus fra 3. Maj—30. Septbr. **J. K. Jensen.**

Hoptrup Efterskole i Sønderjylland.

Vinterkursus med Husflid for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. Beregnet for unge mellem 14 og 17 Aar.
Sommerkursus for unge Piger 3. Maj—31. Juli.
Postadr.: Hoptrup. **P. Hegelskær Lauritsen og H. Kildeby.**

Løgumgaard Efterskole v. Løgumkloster.

Nye Elever optages til Vinterskolen 3. November (baade mandlige og kvindelige Elever). Der undervises i de almindelige Skolelag samt Husflid og Haandarbejde. Endvidere kan der faas Undervisning i Sprog og Musik. Program sendes. Nærmere ved Henvendelse til **Harbo-Andersen,** Forstander.

Amtsunderstøttelse søges af unge Mænd før 1. Juli, af unge Kvinder før 1. Januar. — Skemaer til Ansøgning faas hos Sogneraadsformændene.

Haandværkerhøjskolens Elever maa søge Understøttelse hos Staten, og Skemaer hertil faas ved Henvendelse til Skolen.

Ansøgning om Amtsunderstøttelse kan i Aar sandsynligvis indsendes **indtil 1. Oktober.**

Damer lærer at sy og tilskære
Kjoler, Kostumer og Børnedragter.
Tilskærerskolen,
Nørrebrogade 26 — København.
Dagmar Mikkelsen.

Midtfyns Fagskole

for **Kjole- og Linnedsyning** begynder 1—2 Maaneders Kursus først i hver Maaned. Eleven syr til sig selv og faar grundig Undervisning i Tilskæring og Syning. Skoleplan og andre Oplysninger sendes. Tilrejsende Elever kan bo paa Skolen. **Marie Sørensen,**
Ringe.

Brevaften.

K. F. U. K. i *Korsør* vilde gerne have en Brevaften Tirsdag den 23. September. Adr.: Emmy Østerbye, Lærerinde (Formand for K. F. U. K.), Korssr.

Jegindø K. F. U. M.

holder Jubilæumsfest Torsdag den 16. Oktbr. Alle gamle Medlemmer indbydes hjerteligst.
P. B. V.: **Anders Jørgensen.**

K. F. U. M. og K. i Vester Aaby

afholder 25 Aars Jubilæumsfest Søndag d. 28. Septbr. i V. Aaby, hvortil alle forhv. Medlemmer herved indbydes. Tilrejsende, som ønsker Indkvartering eller nærmere Oplysninger, bedes inden den 25. Septbr. henvende sig til Maler **Harald Madsen,** V. Aaby St.

Jubilæum.

K. F. U. K. i Odense kan d. 20. November fejre sit 40 Aars Jubilæum, hvortil alle tidligere Medlemmer af Foreningen indbydes. De, som ønsker det, kan faa Logi gratis ved at melde det til Sekretær, Frk. **Løgstrup** inden d. 16. November.

K. F. U. K. i Kjerteminde

indbyder gamle Medlemmer til 25 Aars Jubilæumsfest Torsdag den 2. Oktober. Gudstjeneste med Altergang i Kirken ved Pastor Buch, Ejby, Kl. 4. Fest i Missionshuset Kl. 7½, hvor Komtesse Knuth taler.

Ønskes Indkvartering bedes man meddele det til Frk. **Caroline Lind,** Langegade 68, Kjerteminde, inden 20. Septbr.

PLADS SØGES

Bestyrerinde.

Som saadan søger en troende Kvinde Stilling paa en K. F. U. M. eller anden selvstændig Plads. Der bedes sendt Oplysninger med Løntilbud. Billet, mrkt. **438 C,** modtager „De Unges Blad"s Kontor.

Kommis søger Plads.

En nylig udlært Kolonialkommis (K. F. U. M.er) søger Plads i Løbet af Efteraaret.
Sekretær **Nielsen,** K. F. U. M., Ribe.

Husbestyrerinde.

Som saadan ønskes Plads til den 1. November af en troende Gaardmandsdatter (i Trediverne) i et virkeligt troende Hjem. Pladsen ønskes helst hos en Embedsmand eller Forretningsmand. Billet, mrkt. **„Tro 420"**, modtager „De Unges Blad"s Ekspedition.

PLADS TILBYDES

En yngre Karl, som vil høre Herren til, kan faa Plads til 1. November paa en mindre Gaard nær Holbæk.
Hans P. Ottosen,
Langerød, Holbæk.

Enepige.

En proper og dygtig Pige, der paa egen Haand kan forestaa daglig Madlavning, kan til 1. Oktober faa Plads hos
Engsig-Karup, Fuldm. i Magistr.,
Valdemarsgade 1 ³, København B.

Diakonelever.

Paa „Kolonien Filadelfia" kan til November 1924 antages nogle Diakonelever. Regulativ sendes ved Henvendelse til Diakonskolens Forstander, Pastor **V. Visby,** „Kolonien Filadelfia", Dianalund St.

K. F. U. M.

i Esbjerg søger til 1. November en absolut dygtig, troende **Kokkepige.** Henvendelse til **Husmoderen,** K. F. U. M., Esbjerg.

En troende Karl,

ikke for ung, kan til 1. November faa Plads som Bestyrer i Ho Præstegaard pr. Oksbøl St. (ved Varde). Henvendelse til **Sognepræsten.**

En flink Pige (helst troende) kan faa Plads til 1. November ved indvendig Gerning i Lundgaard, Nr. Felding, Holstebro.
Kr. Kristensen.

Kolonien Filadelfia

søger unge, troende Kvinder med et godt Helbred, som vil lade sig uddanne til et Menighedsarbejde blandt syge og nervøse Mennesker, ogsaa til Husgerning og Køkkengerning. Det ønskes, at de unge Kvinder vil slutte sig til Søstersamfundet. Kjoler og Forklæder samt 25 Kr. gives i Elevtiden.

Henvendelse til Forstanderinden, Kolonien Filadelfia, Dianalund, hos hvem Prospekt og alle ønskede Oplysninger faas.

DE UNGES BLAD

„De Unges Blad" udgaar den 1. og 15. i hver Maaned, kan bestilles paa alle Posthuse og i alle Boglader og koster Kr. 2,00 halvaarlig. Abonnentsamlere, der tager mindst 10 Eksemplarer, bedes henvende sig direkte til Ekspeditionen af „De Unges Blad", Søndergade 9, Aarhus.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

1. OKTBR. 1924

Dansk K. F. U. K. i London.

Flaget hejses i Haven.

42. AARGANG
NUMMER 19

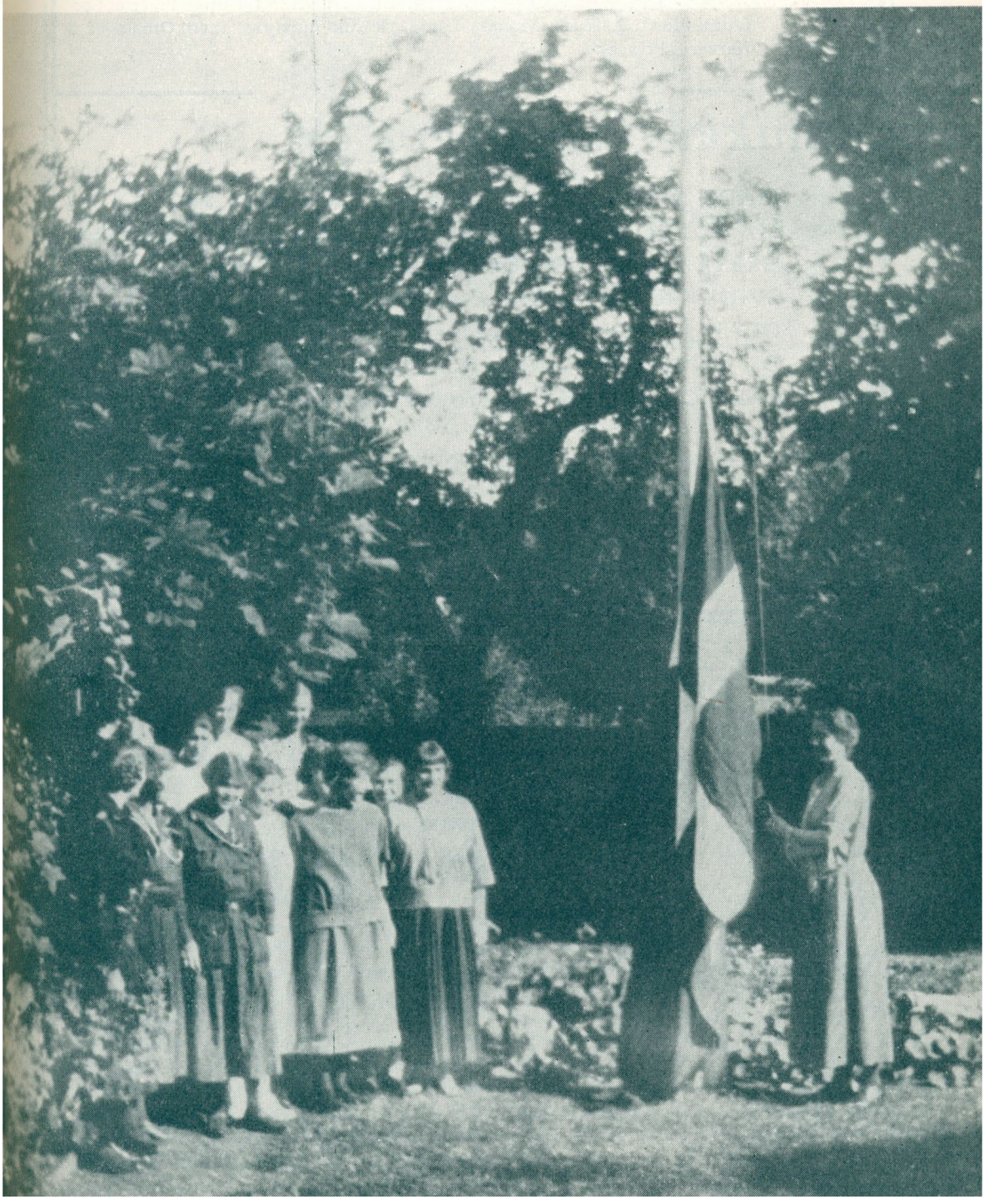

I disse Dage udsendes:

HILJA HAAHTI: Israels Døtre. En betagende Fortælling om to unge Jødinder, oversat af Svend Rehling. Foreligger med Omslag i 4 Farver i Forlagets smukke Serie til 2,50, ib. 4,50.

ELISABETH BESKOW: Britta. En Fortælling for unge Piger af Forfatterinden til »Hans Moders Gud«. Smukt udstyret med Omslag i 3 Farver. Pris 1,00.

Smukke Gavebøger er:

MADS NIELSEN: Digte. Miniatureudgave 1,50, ib. 3,00.
MADS NIELSEN: Paa Kirkesti. Vignetudgave 3,00, i Skind 7,50.
GRETA LANGENSKJÖLD: Paul Nicolay. 4,00, smukt ib. 7,00.
SVEND REHLING: Druer af Torne, Digte. 4,00, i Stof 7,75.
OLAF JESSEN: Fra Grønbæk Præstegaard. 6,00, ib. 10,00.
DE UNGES SANGBOG, Miniatureudgave i Skindbind 7,50.
CARL CHRISTENSEN: Provins Peter. Fortælling. 2,75, ib. 5,50.

Se desuden vor Fortegnelse i sidste Nummer af Bladet over smukke Gavebøger til Priser fra 1,00 til 15,50.

DE UNGES FORLAG

Frem

Forlang 1ste Hefte til Gennemsyn hos en Boghandler.

DE·UNGES·BLAD

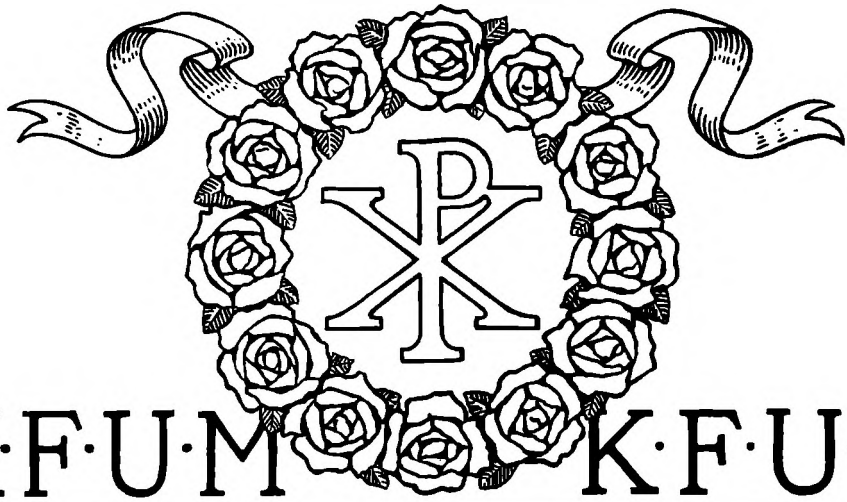

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 19 1. OKTOBER 1924 42. Aargang

HVAD GÆLDER DET?

Af Pastor *Svend Bøgh*, Sekretær for K. F. U. M. i København.

ALT vort Arbejde gælder Sjælene! Det er Sjælen, det skal dreje sig om i alle vore Planer, og det er Sjælen, der er Maalet bag alle Midler.

Først din Sjæl, min Læser! Haanden paa Hjertet; hvordan plejes den? Og er Hensynet til den virkelig altbestemmende? Et Legemes Pleje kan kontrolleres. Om det underernæres, om det er snavset og ikke har tilstrækkelig varm Paaklædning, det kan enhver se, og mange Gange er det forresten en stor Hjælp, at alle kan se, hvordan vi bærer os ad, — men din *Sjæls* Pleje, baade naar det gælder Ernæring, Renlighed og Varme, kan vanskeligt kontrolleres af andre end dig selv. Og hvor kan der svindles i Selvbedrag og Hykleri!

Naar Jesus møder os i sit Ord og sætter os Stævne i Lønkammeret eller ved Nadverbordet, er det altid vor Sjæl, han taler til. Som Sjælelivet agtes højt, bliver Gudslivet rigt. Vær ærlig og tilstaa overfor dig selv: Hvad frygter du mest, den, der slaar Legemet ihjel, eller den, der kan fordærve baade Sjæl og Legeme i Helvede (Matt. 10, 28)? Der er visselig mange troende unge, der meget lidt plages af Frygt for deres og andres Sjæl. Agt din dyrebare og evige Sjæl højest af alt, og hør, hvordan den tidt i Stilhed vaander sig, fordi der er saa meget af denne Verden, der faar Lov til at herske og udbrede sig i dig, og skal Jesus blive din Sjæls Frelser, og du daglig fornyes i dette Forhold, saa maa du ind i den Sindets Stilhed, hvor din Sjæl fører Ordet og forlanger — for at blive adlydt. Ind i den Stilhed, hvor Evighedstankerne ikke afvises, selv om det svimler, og hvor det gaar op for dig, at din Sjæl aldrig skal dø, og at du aldrig kan flygte fra din Sjæls Evighed, — for din Sjæl er dig selv.

Og har du saa opdaget, at Alvoren i dit Liv er, at du er Indehaver af en evigt levende Sjæl; og har du i Jesu fuldbragte Værk faaet din Sjæl frelst, da maa det give sig det Udslag, at hvor du møder et Menneske, da bliver din første Tanke: Sjælen. Kender du, Medarbejder, til den fuldstændig overvældende og lammende Følelse, der kommer over en blandt mange Mennesker, naar den Tanke bliver levende: „Her er en Sjæl, der enten frelses eller fortabes, men hvis Evighed er sikker, bag hvert eneste Ansigt". Man bliver saa lille og tidt saa modløs, men igen maa man saa hen til Jesus,

tigge sig til det opfindsomme Missionssind, den udholdende Kærlighed og den guddommelige Tro paa Jesus som Sjælenes Frelser, der baade kan og vil.

Og naar nu rundt omkring i vore Foreninger Arbejdet er ved at samle sig igen for Vinteren, da vær, alle I, som har opdaget jeres Sjæle og fundet Jesus personligt som Frelser og Befrier, klar over, at paa jer Vej ligger der Sjæle i Hundredvis, og at I maa hellige jer helt for at Sjælene kan bjerges!

— — —

Jeg gyser tidt for den vemodige Sætning, som den lamme ved Bethesda Dam efter 38 lange, haabløse Aar lod falde: „Herre, jeg har ingen, der kan bringe mig ned til Dammen . . .". Der ligger unge Sjæle paa vor Vej, som bevidst eller ubevidst venter paa os, ja, som Jesus maaske har lagt paa vor Vej, og hvor vi skal være Redskabet til, at unge Mænd og Kvinder opdager deres Sjæle og finder Jesus!

MEDDELELSER

DANSK K. F. U. K. I LONDON. Et Sted i Udkanten af London (Lorn Road 24, Brixton, London, S. W. 9) ligger der en hyggelig, lille Villa med Have og grønne Træer. Det er den danske K. F. U. K.s Hjem i Verdensbyen. Lokalerne er lejede, og altfor megen Plads er der ikke — særlig ikke den Søndagaften, hvor der er Menighedsmøde, og en stor Flok unge stævner sammen — men alting hilser en saa hjemligt, og en god Aand slaar en i Møde. De fleste af Medlemmerne er vel farende Fugle; men saa længe, de er i London, har de dér et Hjemsted, et Værn mod Storbyens utallige Farer og Fristelser, en Forening, hvor gode Venner mødes, og Jesu Kristi Ord lyder.

Paa Bladets Forsidebillede ses Foreningens Sekretær, Frk. *Lis Rømer*, hejsende det danske Flag for en Kreds af Medlemmer.

„ALVERDENS DRENGES DAG" for 1925 er fastsat til Søndag den 15. Februar. Udvalget bestaar af Harald Jessen, Svend Rehling, Kaj Oluf Buch, Hilbert Petersen og Chr. Holt, med Rehling som Formand, Harald Jessen som Kasserer og Chr. Holt som Sekretær, til hvem alle Skrivelser sendes.

LYSBILLEDER. Vi gør opmærksom paa, at Landskontoret, Søndergade 9, har ladet fremstille en Række Lysbilledserier beregnet til Udleje til Foreningerne. Af de udsendte Serier nævner vi her: *K. F. U. M. og K. i Danmark*, *Verdenskonferencen i Pørtschach*, *En Vandring i Tyroleralperne*, *Italien*, *Det hellige Land*, *Jesu Liv*, *Spanien*, o. s. v. Hver Serie omfatter ca. 50 Billeder og Lejeafgiften er 5 Kr. for den første Aften. Det er smukke og interessante Billeder, saa vi haaber, at de Foreninger, der bruger Lysbilleder, snarest vil indsende deres Bestilling.

K. F. U. M. & K. F. U. K. I DANMARK har Giro-Konto 7332. Naar Penge indsendes, bedes altid bemærket paa Kuponen, hvad Beløbet er til.

HUSK Landsmøderne for K. F. U. M.s Hedningemission i København d. 5., Viborg d. 7. og Fredericia d. 9. Oktober.

K. F. U. K.s MISSIONSKOMITÉ. Alle Henvendelser og Anmodninger angaaende Missionsbøsser, Bedekort, o. s. v., som hidtil er sendt til Frk. Barfoed, Orla Lehmannsvej 3, København, bedes indtil videre sendt til *Frk. Magda Andersen, Hallinsgade 22, København Ø.*

Henriette Knuth.
Formand for K. F. U. K.s Missionskomité.

I AMERIKA

Brev til „De Unges Blad" fra *Ingibjørg Olafsson.*

JEG var med til 2 K. F. U. K.-Konferencer foruden Verdensbestyrelsesmødet i Washington.

Den første af disse Konferencer var *De forenede Staters Landsledermøde*, som afholdtes i et af New Yorks Kæmpehoteller, Hotel „Commodore", i den første Uge af Maj. Der var mødt 3000 Delegerede foruden tilfældige Deltagere fra selve Byen.

Hvor mange af Amerikas 206 religiøse Samfund der var repræsenteret dér, véd

jeg ikke, — men der var sikkert mange. — Mit Indtryk er, at Flertallet af Medlemmerne i Amerikas K. F. U. K. er Presbyterianere, Methodister og Baptister, og at der er et forholdsvis lille Antal fra det lutherske Kirkesamfund.

Det var helt velgørende at se en hel Del Negerkvinder i denne store Forsamling, og det var et talende Bevis paa, at K. F. U. K. søger at udslette den ukristelige Fordom, som hersker i Amerika mod den sorte Race.

Det vakte en ikke ringe Opsigt, at en Negerkvinde blev valgt ind i Landsbestyrelsen paa dette Møde; — det havde man slet ikke kunnet tænke sig for et Par Aar siden. — En Negerkvinde sang for os en Aften (lige før Lady Gladstone fra England skulde tale), og en Mulat akkompagnerede hende og spillede ofte til Salmesangen under Mødet. Man kunde se paa alt, at de amerikanske K. F. U. K.er gjorde sig en prisværdig Umage for at behandle Negerkvinderne som Søstre og lade dem mærke, at vi hvide var glade for at have dem iblandt os.

Hvor De forenede Staters K. F. U. K.-Landsledermøde holdtes.

New York K. F. U. K. har en Afdeling for unge Negerkvinder, som bestaar af ca. 2000 Medlemmer. Vi udenlandske Deltagere var inviteret derud en Dag og blev meget imponerede over de smukke Haandarbejder, de unge Negerpiger havde lavet; de skulde sælges til Fordel for deres Forening.

Det var overordentlig interessant at overvære dette Landsledermøde. Jeg maatte beundre de amerikanske K. F. U. K.ers fænomenale Organisationstalent. Det var ikke let for New York-K.erne at tage imod 3000 Gæster, men de klarede det stolt.

Vi udenlandske Deltagere vil med særlig Taknemmelighed mindes Emigrantsekretær, Frøken Elisabeth Clark, som med utrættelig Elskværdighed hjalp os til rette, tænkte paa alt, baade smaat og stort, gav os endog et Brev med, naar vi skulde ud at rejse paa egen Haand, for at Folk kunde vide, hvor de skulde henvende sig, hvis vi f. Eks. blev pludselig syge og ikke kunde klare os selv! — Naar en eller anden spurgte: „Hvor er „vor Mor" henne?", saa vidste alle, at det var Frøken Clark, der mentes. — Hun tog dette Kælenavn med stor Anstand og kaldte selv de mest værdige Personer for „mit Barn". —

Mødet varede en hel Uge. Hver Dag begyndte med en Bibeltime af en Præst fra Toronto i Canada, Richard Roberts. Saa gik hele Dagen med Forhandlinger om Arbejdet. Der var forskellige Meninger om mangt og meget, navnlig blev Diskussionen varm, da der blev talt om, hvem der kunde optages som Medlemmer. Nogle vilde udvide Rammerne til at omfatte Katolikker, Teosofer o. s. v., andre kæmpede af alle Kræfter imod det. Jeg fik det Indtryk, at Amerikas K. F. U. K. for Tiden er i en Krise, hvor det konservative og det moderne Syn paa Arbejdet brydes stærkt. Mange Steder er man falden i den Grøft at blive saa moderne og tolerant, at man er gaaet til Yderligheder, og Resultatet er blevet, at troende Mennesker ikke føler sig hjemme i Foreningen, og det er i Sandhed det værste, som kan ske med en K. F. U. K. Flere af Lederne føler, at dette er galt, og der

blev talt mange alvorlige Ord paa Landsledermødet i New York om, at Amerikas K. F. U. K.maatte vende tilbage til de gamle Stier.

Dette Møde sluttede paa en usædvanlig men gribende Maade.

Da Dirigenten havde afsluttet, blev alle Borde og Stole i en Fart fjernet fra Platformen. „Ja, nu kan vi da se, at Mødet er Slut", sagde min Sidemand til mig. Da blev der pludselig bragt en mægtig Lysestage ind med et stort brændende Lys og sat midt paa Platformen. Vi havde slet ikke faaet samlet os til at spørge, hvad dette skulde betyde, da en af Dørene aabnedes og ind kom et stort Tog af unge, hvidklædte Piger, de bar alle et utændt Lys i Haanden. Een efter een gik de op paa Platformen og tændte deres Lys ved det store Lys — og saa gik de videre. Det var en gribende Illustration til Jesu Ord: Jeg er Verdens Lys; den, som følger mig, skal ikke vandre i Mørket, men have Livsens Lys (Joh. 8, 12).

Det var ogsaa et Symbol paa, hvad K. F. U. K. vil de unge: At de skal komme til Ham, som er det sande Lys, og saa lyse for dem, som vandrer i Mørke.

(Fortsættes).

KNUD HEE ANDERSEN:

MARK OG SKOV OG GRØNNE ENGE

De Unges Forlag. 9 Kr., indb. 15 Kr. 50 Øre.

Af denne prægtige Bog bragte vi i sidste Nr. en Anmeldelse af Mads Nielsen. — Mads Nielsen skriver til os, at han beklager, at de smukke og karakterfulde Helsidesbilleder og Vignetter, som Aage Jørgensen har smykket Bogen med, slet ikke blev omtalt i hans Anmeldelse. Med Forlagets Tilladelse bringer vi her en Prøve af Bogens Tekst og af dens Billeder, taget fra Kapitlet: Mark og Skov.

I Skoven eksisterer der egentlig kun tre Slags Vejr — Solskin, Regnvejr og Graavejr. De to første er herlige, den tredje Slags er der ikke meget ved. Men paa fri Mark er der hundrede Slags. Der er stille, bagende Solskin med Varmeflimmer over modne Agre. Der er Solskinsblæst med ilende Klodeskyer, der kaster flyvende Skygger over det bakkede Land. Der er drivende Høstregn over øde Stubmarker, og mild Sommerregn, som man næsten kan høre den tørstige Jord slubre i sig. Der er den optrækkende Tordens Uhygge og dens vældige Udløsning i Lyn og styrtende Væde. Der er den særlige Slags Blæst, som gennemtørrer de vaade Kornhobe under en vanskelig Høst. Der er det naadige Skydække, som kan trække op henad Aften paa en blæsende Aprildag og beskytte Jorden mod den truende Nattefrost. Og saa videre. Ingen Dag helt som den anden.

Ikke blot oplever man Vejret umiddelbart herude paa Marken, men hvert Omslag faar særlig Betydning, hvis man har en Smule Føling med Landmandens og Havedyrkerens Ængstelse og Haab. Saa bliver hver Sommers Vejrlig et fængslende Drama, som man følger fra Dag til Dag. Den Regn, som kommer i yderste Frist i en tør

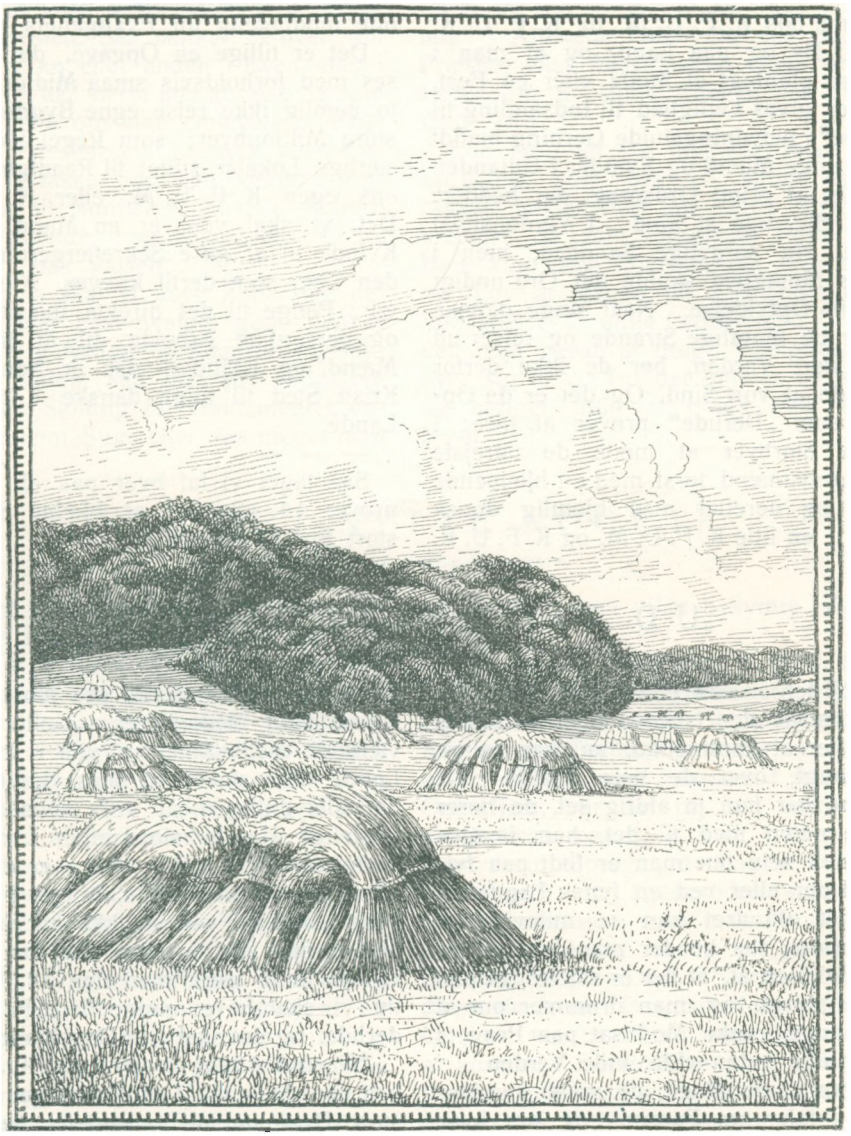

Sommer, eller det længselsfuldt ventede Tørvejr i en vaad Høst modtages og tilegnes paa en mærkelig inderlig Maade. Og naar Tæppet gaar ned for sidste Akt, naar Kornet er høstet og Roerne bjerget for Frosten, udløses Spændingen med et Lettelsens Suk: Ja, det gik alligevel.

Saa har man oplevet den Sommers Vejr i tidsbestemt Følge og i Forhold til Markens Afgrøde, som skal give os Brødet indtil næste Høst.

„DERUDE"

Af *Olaf Jessen.*

„DERUDE" har faaet Fællesbestyrelsens Tilladelse til at lade afholde en Indsamlingsdag med Møder, Fester og lign. rundt i Landet Søndag den 12. Oktober. Vi venter, at Tanken finder god Jordbund hos K. F. U. M. og K. F. U. K. baade i By og paa Land, og at man i Tide har planlagt et Møde eller en Fest, hvor der gives Lejlighed til Indsamling til „Derude"s betydningsfulde Gerning blandt danske unge Mænd og Kvinder i Udlandet.

Der er et grimt Ordsprog, der hedder: Ude af Øje, ude af Sind. I Verdenslivet har det sin sørgelige Sandhed, men i Herrens Menighed skulde det Ord nødigt finde sin Opfyldelse. Naar unge danske forlader de hjemlige Strande og rejser ud i den store Verden, bør de ikke derfor være ude af vort Sind. Og det er da Opgaven, som „Derude" prøver at løse: i Verdens Storbyer at møde de udrejste unge Landsmænd først med en hjælpende Haand, og derefter med hjemlig dansk Samliv i en lille K. F. U. M. og K. F. U. K.

Opgaven er meget taknemlig, thi den unge Mand eller Kvinde, som uden tilstrækkeligt Kendskab til Sproget staar alene i den store, fremmede By, er glad for en Haandsrækning i det praktiske og ofte modtagelig for Evangeliets Kald.

Det er tillige en Opgave, der kan løses med forholdsvis smaa Midler. Vi skal jo nemlig ikke rejse egne Bygninger i de store Millionbyer; som Regel kan vi faa særlige Lokaler stillet til Raadighed i Byens egen K. F. U. M. eller K. F. U. K. Det, vi skal yde, er en Mand eller en Kvinde til at gøre Sekretærgerningen og den Løn, som dertil kræves. Altsaa gaar vore Penge til det direkte missionerende og personlige Arbejde, til at lønne de Mænd og Kvinder, der er Sendebud i Kristi Sted til unge danske i fremmede Lande.

— — —

Saa tager vi fat hver paa sit Sted og prøver 12. Oktober at hjælpe Sagen et stort Stykke fremad.

„UD VIL JEG, UD — —"

Af *Karen Ræder.*

MON der er een eneste ung, som ikke forstaar den stærke Higen i Arnes Bryst efter at komme ud, aa, saa langt, langt, langt, over de høje Fjælde. Ja, Fjældene har han jo aldrig set, de hører maaske netop med til det, han længes efter; men selv om man er født paa Jyllands Heder eller ved en fynsk Landevej, hvor Øjet uhindret kan se milevidt ud over Landet, saa kender man kun alt for vel til Følelsen af, at her er saa knugende, tærende trangt, og man drømmer om at faa sit unge, ranke Mod sat paa Prøve i Eventyr ude i den vide, vide Verden.

De gamle, de kloge, de ryster paa Hovedet og taler om Farerne, og om hvor trygt og godt vi har det herhjemme. Men er Udvèen først for Alvor vaagnet i den unges Bryst, saa taler de for døve Øren.

Og fordi det *er* saadan, fordi saa mange af vore unge nu staar derude i det fremmede, derfor vil vi i K. F. U. M. og K. F. U. K. den 12. Oktober fejre en *„Derude-Dag"*.

Hvem skal være med? Det skal hver Forening, som har om saa blot eet eneste af sine Medlemmer — eller forhenværende Medlemmer — ude i fremmede Lande. Her skal ikke tales vidt og bredt om Betydningen af vore smaa danske kristelige Ungdomsforeninger i de store fremmede Byer. Blot dette: er den, som rejste ud fra vor Midte, draget til en By, hvor „Derude" endnu ikke har taget Arbejdet op, saa er der for os dobbelt Grund til at være med den 12. Oktober, thi vi skal have mange flere Foreninger derude, og det skal den Dag hjælpe os til!

Hvorledes skal vi være med? Jeg tænker paa de smaa Landforeninger — i de store Byer kan de jo sagtens, de er vant til at ordne saadan noget og har Masser af Hjælpemidler, Talere, Lysbilleder o. s. v. Vi skal gøre noget, det er det første. Vi skal bestemme allerede nu: Den 12. Oktober vil vi i vor lille Forening have „Derudefest". Og saa lægger vi Planer.

Har I, hos jer, nogensinde haft et Festudvalg. I ler: Vi er jo bare 12 Medlemmer! Ja, hvad gør det; saa danner 3—4

af dem et Festudvalg og lægger Hovederne i Blød. Først: skal vi slaa os sammen, K. F. U. M. og K. F. U. K.? Skal vi invitere de nærmeste Foreninger med? Og saa selve Aftenen? Naturligvis anskaffer vi os en hel Bunke Eksemplarer af „Derude"s Festskrift (kun 25 Øre) og sætter et af vore Medlemmer til at sælge dem ved Festen. Saa tænker vi over, om der ikke er en eller anden i Byen eller i Sognet, der har været ude at rejse og som kunde fortælle om sine Oplevelser: Præsten eller Præstefruen, Læreren eller Lærerinden (maaske har hun været i Finland i Aar til Nordisk K. F. U. K.-Møde!) eller en troende, ung Haandværker, der har været „paa Valsen".

Naturligvis skal vi have Kaffe. Og naturligvis beder Festudvalget gode Venner om at forære Kaffen og Kagerne og Sukkeret og Fløden. Saa skal alle endda betale en lille Skilling for Traktementet, enten en bestemt Sum eller saa meget man har Lyst til, og Pengene gaar altsaa ubeskaaret i „Derude"s Kasse.

Festudvalget finder vel ogsaa paa en eller anden Overraskelse i Retning af Salens og Bordenes Udpyntning, Musik eller Sang af musikalske Medlemmer, eller man finder maaske en eller anden smuk Form for Indsamling af en Gave til „Derude" i Aftenens Løb. Og saa beder vi Præsten eller Missionæren eller vor egen Leder om at slutte Aftenen for os med Guds Ord.

Een Ting tør jeg love eder forud: Den Forening, som paa en smuk og god Maade holder Fest for Guds Riges Udbredelse og som forbereder Festen med Bøn, kan være forvisset om ikke blot at faa Lov at bringe en god Gave og en Velsignelse til unge Landsmænd i Udlandet, men ogsaa at drage Velsignelse ned over sig selv. Thi det opliver og styrker og beriger altid at holde Fest i Jesu Navn.

KAN DET NYTTE NOGET?

Af Værkfører *Fred. Lading*, København.

DET er et Spørgsmaal, som ikke sjældent rejses, naar der tales om K. F. U. M.- og K. F. U. K.-Arbejdet blandt Danske i Udlandet. Og sandt nok, det er ikke helt let at paapege direkte Resultater, skønt der jo alligevel dukker frem i Erindringen Minder om en eller anden ung, som derude fik Del i den store Glæde. Mangfoldige af de Tusinder unge danske, som i Aarenes Løb kom i Forbindelse med vore større eller mindre Foreninger i det fremmede, fik alligevel, selvom det end var paa et flygtigt Visit, Indtryk af det kristelige Ungdomsarbejde, som aldrig glemmes. Og det kan vel siges, at en meget stor Del af de unge, som vi mødte derude, var unge, som herhjemme ikke havde Brug for K. F. U. M. eller K. F. U. K.; men i London, Berlin, eller hvor det nu var, kom de til os paa et Tidspunkt, da de netop havde rigtig god Brug derfor. Det eventyrlige ved Udenlandsrejsen var forduftet, de følte sig saa inderlig smaa i de store Forhold; Ensomhedsfølelsen knugede. Hjemmet og alt det, som skærmer og beskytter, var langt borte, ja, man kunde, som en ung Mand sagde, „forsvinde i London uden at der var en Kat, som vilde bekymre sig derom".

Og saa en Dag var K. F. U. M. og K. F. U. K. der, indbydende til Hjemmet i det fremmede Land. Hjemmet, eller rettere en god Erstatning derfor, med noget af det bedste, som rummes i det dejlige Ord Hjem, var der og bød velkommen, nu da man syntes, at man trængte allermest dertil. Sproget, de danske Sange og Toner greb om Hjerteroden som aldrig før, Kammeraten, som man kunde udøse sine Bekymringer for og faa en Haandsrækning hos, var der. Størst af alt det dæmrede frem i Bevidstheden, at der bag det hele var en Magt, som det var godt at komme i Forbindelse med. Foran os hænger et Billede af Medlemmer fra Skandinavisk K. F. U. M. i London. Det er 22 Aar gammelt, og de, der var unge dengang, er nu Mænd i den bedste Alder; en hel Del af dem har vi kunnet følge i Aarenes Løb. Hvor er det dog godt at træffe dem engang imellem og opfriske gamle Minder fra det lykkelige Liv i Foreningen i London — forunderligt ogsaa at lægge Mærke til, at Ungdomsaarene derude har sat sit Præg for hele Livet.

Flere af dem er gaaet ud som Guds Riges Arbejdere, nogle herhjemme, en er ude paa Ceylon, en anden i Kina, og adskillige fik sin lille Plads blandt det frivillige Mandskab i Menigheden. For næsten alle gælder det, at de derude fik Impulsen til at virke for Kristi store Sag, til at bruge de Evner, som blev dem givet til Tjenesten.

Jo, det kan nytte noget.

Og er det ikke en Anbefaling for det danske Ungdomsarbejde i Udlandet, at der kommer Gaver hertil fra Folk, som ikke selv synes at føle Trang til Samfundet med Jesu Venner, men en Søn eller Datter, som de gerne vil have bevaret, opholder sig i Udlandet, og det kan Foreningen i det fremmede hjælpe med til.

Naar nu „Derude" den 12. Oktober banker paa hos alle K. F. U. M. og K. F. U. K. herhjemme for at bede om en Gave til Arbejdet blandt vore unge danske i Udlandet, saa er det fordi, vi véd, at det kan nytte noget. Vi har personlig Erfaring for, at Arbejdet gør megen Gavn, og de mange, som har oplevet noget af det samme under Udenlandsophold, vil kunne give Vidnesbyrd om den Velsignelse, som i Aarenes Løb er spredt ud ved Arbejdet.

Lad da denne Sag finde kærlig Modtagelse, og alle I K. F. U. M.er og K. F. U. K.er, som elsker eders Forening herhjemme, giv en god Gave til „Derude". Til Lederne vil vi gerne sige: Sørg dog for at Lejligheden bruges til i Fællesskab at bringe et Offer fra dansk Ungdom i Hjemlandet til dansk Ungdom derude i de fremmede Lande.

Og glem heller ikke det lille Hefte „Ud vil jeg, ud"; lad det være en Hilsen og et Minde om Derudedagen. Køb det, ja, køb flere, det koster 25 Øre, og send en god Ven et Hefte. Alt vil jo hjælpe med til, at den Velsignelse, som K. F. U. M. og K. F. U. K. er for os herhjemme, spredes ud til vore farende Landsmænd.

FRA ARBEJDSMARKEN

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

Sekretær, Pastor Knud Voldum, Odense,

er udnævnt til Sognepræst i Andst. En dygtig og trofast Sekretær har dermed forladt det aktive K. F. U. M.-Arbejde. I ikke mindre end 7 Aar har Voldum varetaget Sekretærposten i Odense, og det skyldes i høj Grad hans Arbejde, at Foreningen nu har sin smukke nye Bygning og en Flok af Medlemmer, der er rede til at tjene K. F. U. M. i dens Virksomhed for unge Mænds Frelse. K. F. U. M. har faaet en god Ven mere blandt Danmarks Præster.

En Udflugt til Kullen.

K. F. U. K. i København foretog den sidste August paa Forslag af Hovedforeningen en Udflugt til Kullen. Man lejede en Damper, der kunde rumme 700 Passagerer, og hver Plads var optaget længe forud. Turen blev meget vellykket. Det blæste noget op gennem Sundet, saa en og anden foretrak den liggende Stilling! Men Nord for Kronborg blev Havet ganske stille, og i det herligste Vejr lagde den flagsmykkede Damper ind i Mølle Havn.

Det var en henrivende Tur til Fods, i Vogn eller i Motorbaad til Spidsen af Kullen, hvor de mange unge Piger glædede sig over den fremmedartede Natur, løb op og ned ad de sorte eller græsbevoksede Klipper, spiste den medbragte Mad eller gjorde Opdagelsesrejser ind i Klippekløfterne. Derude paa Kullens Spids med Udsigt over Havet og Skelderviken samledes den store Flok til Møde. Uden forudgaaende Aftale var

det den samme Hovedtanke, som gik gennem de tre korte Vidnesbyrd af Frk. Ræder, Olafsson og Andersen (Sekretær i St. Pauls K. F. U. K. i Aarhus) og som udtryktes bedst i Johannes Ord: „Dersom vi bekender vore Synder, er han trofast og retfærdig, saa han forlader os Synderne". Søndagens Tekster lagde jo ogsaa den Tanke nær til vore Hjerter.

En stærk Byge tog ikke Humøret fra de unge, og det var en meget glad Skare, som under ustandselig Sang vendte tilbage til Danmark og Hovedstaden. *K. R.*

K. F. U. K. i Aalborg.

Søndag den 24. August indviede K. F. U. K. i Aalborg sin nye Mødesal, en dejlig lys og

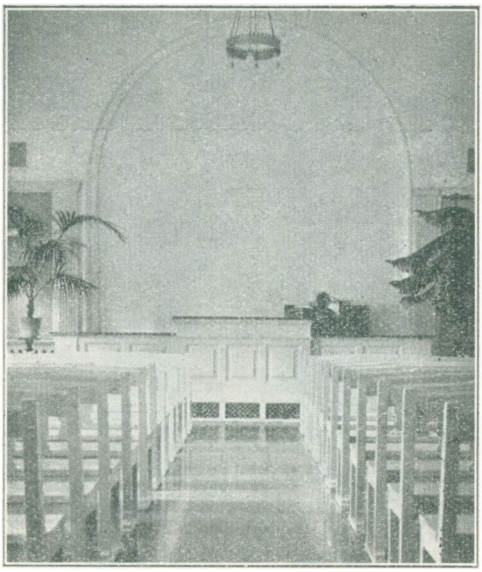

Aalborg K. F. U. K.s nye Sal.

festlig Sal med Plads til knap 200 Mennesker, Bagsal og Balkon medregnet ca. 350.

Biskop Ludwigs prædikede om Formiddagen i Vor Frelsers Kirke over Dagens Tekst, og der ofredes til K. F. U. K. 674 Kr.

Om Eftermiddagen samledes en Del inviterede Gæster sammen med Medlemmer i K. F. U. K. for at overvære Indvielsen. Et Kor af unge Piger sang en Velkomstsang, Formanden bød velkommen, og en smuk Prolog, forfattet i Dagens Anledning af Hr. Forfatter P. Lauridsen, blev fremsagt, hvorefter Biskoppen holdt Indvielsestalen ud fra Luk. 1, 38: „Se jeg er Herrens Tjenerinde" og indviede derefter Salen i den treenige Guds Navn og lyste Velsignelsen over Forsamlingen.

Efter Sangen „Vi takker dig for Vaarens Grønt —" gav Formanden for Byggeudvalget en kort Redegørelse for Sagens økonomiske Side, og Formanden bragte en Tak til de forskellige Venner og Haandværksmestre, som paa forskellig Maade havde bidraget til det gode Resultat. Til sidst bragte Landssekretær, Frk. Herrmann Fællesbestyrelsens Hilsen og talte kort om K. F. U. K.s Maal og Arbejdsmetode, hvorefter Forsamlingen til Slutning staaende sang: „Vær priset Jesus Krist, Guds Lam" og dermed var en særdeles festlig Stund forbi.

Travle Hænder forvandlede nu Salen, og Kl. 8 samledes K. F. U. K. med sine nærmeste Venner og Slægtninge om de festligt pyntede Kaffebord. Frk. Herrmann og Pastor Frederiksen, Gudum, talte kort, hvorefter Kaffen serveredes, og medens Kopperne tømtes, skiftede Alvor og Gammen og mange gode Ord og Ønsker fik K. F. U. K. for Fremtiden. Vi skiltes med Tak til Gud for en Dag med Solskin baade i Naturen og Hjerterne, ret en Festdag, der blev saa rig, fordi den var præget af den Fest og Fred, som kun Herren, vor trofaste Ven, kan give. *L. M.*

Lidt Nyt fra K. F. U. M.s Verdensforbund.

1. Verdensforbundets Præsident, Advokat *Poul des Gouttes*, Geneve, har meddelt, at han ønsker at nedlægge sit Hverv 1926. Det samme gælder Generalsekretær, Dr. phil. *Karl Fries*.

I Amerika er man optaget af, at Dr. *John R. Mott* — i Følge deres Forenings Love — ophører som Generalsekretær, naar han fylder 60 Aar, den 22. Maj 1925.

Det er umuligt at spaa om deres Eftermænd.

2. *Korea* og *Skotland*, som tidligere har været Medlemmer af Verdensforbundet gennem (henholdsvis) Japan og England, er nu optaget som selvstændige Lande. *Jugoslavien* („det forenede Kongerige af Serber, Kroater og Slavoner") søgte om Anerkendelse, men Bevægelsen fandtes dér at være lovlig ny og svag endnu.

3. Sekretær *Schmuul*, vor 2. Gæst fra Estland, har i sit Hjemland fortalt om Danmarksbesøget ligesaa glad som Sakkeus (1923). Vi faar nok ad Aare den Fornøjelse at se flere unge Ester herovre, — og maa se, nogle af os, at komme til Estland før eller efter Helsingfors Kongressen 1926. Reval er kun nogle faa Timers Sejlads fra Helsingfors.

4. Da saa mange europæiske Lande mangler trænede *Idrætsledere*, er det Meningen at oprette en eetaarig Skole for Idrætsledere i K. F. U. M., maaske i Genf, maaske i en anden By (London).

5. Fra flere Lande meldes om ny Interesse for *Verdensforbundet*, f. Eks. om Møder, der holdes i Anledning af den internationale *Bedeuge* (2. hele Uge af November, i Aar 9—15).

Der synes at være flere og flere, som opdager, at hvor man før nøjedes med at se ud over *Landet*, maa man nu se ud over *Verden*. Bl a. har jo Krigen mindet os om, i hvilken Grad Verdens Lande nu, aandeligt som økonomisk, er afhængige af hverandre. Den kristne Mission

har lært os Ansvarsfølelse for de andre, og Nutidens Samfærdselsmidler og Efterretningsvæsen har øget dette Ansvar, idet de i saa høj Grad har øget Muligheden for gensidig Hjælp. Var *Fædrelandsfølelsen* for 100 Aar siden et nyt Ord — og en stor Berigelse — for mange, saa er det nu paa en lignende Maade bleven en Gave eller Pligt at tage de *andre Lande* (ikke bare de andre Landsdele, de andre Stænder) ind i sin Fællesfølelse.

Dér — som i Fædrelandsfølelsen — vil *Kærlighed* og *Kundskab* følges ad og betinge hinanden.

6. Verdensforbundet afsluttede Regnskabet med et *Underskud*, 8750 Svejtserfrancs, skønt Udgifterne paa flere Punkter var holdt under det „budgetterede". Indtægterne har svigtet noget, idet flere Lande af de værst ramte intet har bidraget.

Her er det Stedet at minde om, at K. F. U. M. i Danmark samler Penge til Verdensforbundet i *Bedeugen*.

7. Om næste *Verdenskongres* (Helsingfors 1926) vil jeg gerne skrive i en særlig Artikel.

O. E.

Et Kald til troende unge i vor Tid.

Rundt om i Danmark venter store Opgaver paa de troende unge Mænd. Meget af det, som man i vore Nabolande allerede for længst har taget op, ligger endnu her hjemme for en Del „brak", fordi man har savnet Mænd med fornøden Uddannelse og med det Sind, der vil tjene Herren blandt dem, der er kommet paa Livets Skyggeside.

Skønt Diakonskolen i Aarhus kun har eksisteret i 4 Aar, har vi allerede 55 unge ude i Arbejde (25 Diakoner, 30 Elever). Baade Sindssygehospitalerne og Aandssvageanstalterne er begyndt at aabne sig for vore unge; og der vil kræves *mange* i disse Arbejder. Det store Arbejde blandt de hjemløse Børn og unge trænger stærkt til Mænd med K. F. U. M.- og Diakonuddannelse. I Kirkens Korshærs Arbejde, Redningsarbejdet blandt „Landevejens Riddere" og Alkoholens Ofre, Menighedsarbejdet i Byerne, Sømandsmissionen m. m. trænges til Diakoner. Efterspørgslen efter disse er allerede langt større end Tilgangen. Et „Broderforbund" mellem Diakonerne fra Aarhus Diakonskole er nu dannet; og glade Breve kommer bestandig til os fra dem, som er gaaet ud herfra til Arbejdet.

„Beder Høstens Herre, at han vil drive Arbejdere ud i sin Høst". Kaldet maa være *hans*. Men Gud velsigne hver den, som følger det!

Nyt Elevhold optages til November. Indmeldelse maa ske *snarest*.

Johs. Hoff.

Landsmøderne for K. F. U. M.s Hedningemission.

Det vi har ønsket længe ser nu ud til at gaa i Opfyldelse, nemlig at faa 3 Møder for K. F. U. M.s Hedningemission paa centrale Steder i Landet, medens Johannes Rasmussen er hjemme, hvor vi kan samles for at høre og forhandle om det Arbejde, der som en Gave fra Gud er lagt hen til K. F. U. M. i Danmark. Vi faar saa tillige den Glæde foruden at mødes med vor Generalsekretær i Kina tillige at mødes med Kinesernes Generalsekretær T. Z. Koo. Dem, der før har haft Lejlighod til at høre disse Mænd, behøver vi sikkert ikke at opfordre til at tage til *København* den 5., *Viborg* den 7.

T. Z. Koo. Dr. Lee.*)

eller *Fredericia* den 9. Oktober (se Annoncen), de vil sikkert komme, men alle dem, der fik Kærlighed og Interesse for K. F. U. M.s Hedningemission, og som har ønsket at se og høre disse to Mænd, er det, vi med disse Linier gerne vil opfordre inderligt til at komme til et af disse Møder.

Vi frygter ikke for, at der ikke skal komme Mennesker nok til Møderne, men for disse to Mænds Skyld og for vor Sags Skyld vilde vi saa gerne, at de rette Mennesker skulde komme.

Vi indbyder alle, men særlig unge og ældre Mænd i K. F. U. M., der allerede er med i Missionsarbejdet, eller som ønsker at være med, og derfor bør have denne Lejlighed til Opmuntring og Kærlighedens Fornyelse, denne Hjælp i Arbejdet for at hjælpe vore Brødre i Østen til Kristus.

Prøv paa at sætte Hindringerne til Side, at sætte Rutebilerne og Cyklerne i Gang og kom!

Jens Jensen.

*) Dr. Lee er Generalsekretær David Yui's Stedfortræder under dennes Rejse i Amerika.

Bedeugen.

Fra 9.—15. November samles Medlemmer af K. F. U. M. og K. F. U. K. til Fællesbøn hele Verden over. Vi her i Danmark vil være med i Aar, som vi har været det fra den Tid, vi indtraadte i Verdensforbundet. Vi venter og tror, at der Aar for Aar bliver flere af vore Foreninger, som vil tage Del i Bedeugen.

Hvorfor bør vi deltage i Bedeugen?

Fordi intet Arbejde i Guds Rige lykkes uden Bøn; fordi vi kun alt for ofte har oplevet, at dette eller hint mislykkedes, og vi med Beskæmmelse maatte sande Jacobs Ord: „I faar ikke, fordi I ikke beder"; og — omvendt — fordi vi har oplevet, at Gud hører Bøn, at Velsignelse *altid* følger, naar vi enkeltvis eller i Flok af Hjertet beder og takker; fordi der er Berigelse i at bære andres Byrder og dele andres Glæder — ogsaa vore Medarbejdere i fjerne Lande. Og endelig fordi Tiderne er onde og Ungdom vel aldrig som nu har trængt til Værn mod Fristelser og Farer.

Hvorledes skal vi deltage i Bedeugen?

I Byerne vil det i de fleste Tilfælde kunne lade sig gøre at samles hver Aften i Bedeugen. Smukt vil det være at indlede Bedeugen med Aftengudstjeneste for alle Byens unge. Paa Foreningens sædvanlige Mødeaften bør Talens eller Bibeltimens Emne dreje sig om Bøn, og Aftenen slutte med Bedemøde. De andre Aftener i Ugen samles Medlemmerne en hel eller halv Time til Fællesbøn. Det bestemmes forud, hvem der hver Aften skal lede Bedemødet ud fra de af vore Verdensforbund udarbejdede Bedetekster, der følger med 1. Nov. Nummeret af „De Unges Blad" og faas paa Hovedkontoret i Aarhus. For hver Dag findes nævnt forskellige Lande og Grene af vort Arbejde, om hvilke Takken og Bønnen samler sig. Godt er det, hvis Lederen kan give Oplysninger om det Arbejde eller de Lande, for hvilke der skal bedes. Bønnen bliver mere maalbevidst og intet bliver glemt, hvis Deltagerne, inden de knæler til Bøn, fordeler Emnerne imellem sig, tilbyder at bede for en Sag eller et Land, som særlig ligger dem paa Hjerte.

Paa Landet kan man vel som Regel kun samles enkelte af Bedeugens Aftener til Fællesbøn, men derfor kan Medlemmerne jo godt hver eneste Aften deltage i Bønnen for vort Ungdomsarbejde enten hver for sig eller nogle Stykker sammen.

Bedeugens Hovedtanke er Verdens Nød og Trang og Verdens Haab: „Verden er splittet og krigshærget og dog fuld af Forventning. Den længes efter Enighed og Fred.

Jesu første Handling, da han begyndte at forkynde Guds Rige, var at kalde unge Mennesker til Arbejde og Tjeneste for sig. Den Dag i Dag staar han i alle Verdens Egne og kalder Ungdom til Arbejde, for at Guds Rige kan komme, for at Guds Vilje kan ske paa Jorden som den sker i Himlen.

Ungdom, som tjener Jesus Kristus, er Verdens Haab".

— — —

Danmarks kristne Ungdom vil høre og følge Kaldet!

„UD VIL JEG, UD" hedder et smukt, lille Hefte, som „Derude" har udsendt i Anledning af Indsamlingen 12. Oktober. Det bringer Bidrag af *Olf. Ricard*, hvor Forf. baade taler om, hvordan man skal rejse ud og om at komme godt hjem, desuden Bidrag af *Anders Jørgensen* (Paa Valsen), *Fanny Ulfbeck* (Et Besøg i New York), *Johs. Borgen* (Mors Ansigt), og desuden fortælles der om dansk K. F. U. K. i London og et lille Indblik faar vi ogsaa i danskes Oplevelser i Argentina gennem Johs. Borgens gribende Fortælling. Desuden er Heftet forsynet med mange gode Billeder. Og alt det faas for 25 Øre ved at skrive til „Derude"s Kontor, Gaasebæksvej 3, København, Valby.

Vi haaber, at alle Foreninger vil tage et Oplag hjem til Salg paa Festdagen.

Ingeborg: BERRIT CASPER. (Lohse). 2,50. Foruden den Fortælling, hvorefter Bogen har Navn, indeholder den flere andre mindre Fortællinger. Fortællingerne handler om unge, om deres Oplevelser og Fristelser, om deres Sorger og deres Glæder, men den peger ogsaa klart paa ham, der vil være de unges Frelser og Ven. Bogen egner sig til Højtlæsning i vore Foreninger, baade i Hovedafdelingerne og i Ungdomsafdelingerne.

Elisabeth Beskow: BRITTA. (De Unges Forlag). 1,00. Den, som har læst og glædet sig over „Hans Moders Gud" af samme Forfatterinde, griber med Forventning denne lille Bog — og bliver ikke skuffet. „Britta" er en Bog om unge og for unge. Pint og kønt, uden al Sentimentalitet, skildres *unges Kærlighed* til hinanden. Hovedpersonen, den unge Skovriderdatter Brittas rene trofaste Kærlighed lyser skært paa Baggrund af Else Vinges beregnende Klogskab, som faar hende til at skyde den fra sig, som hun holder af, for at række sin Haand til den, som kan byde hende mest af denne Ver-

dens Goder. Forfatterinden skildrer mesterligt, hvorledes Else taber, hvor hun mener at have vundet, mens Britta vinder, selv da hun syntes at have tabt.

Og saa er det en Fortælling om *Guds Kærlighed*, som først griber om Brittas Hjerte, da hun var ved at bukke under for sin skuffede Kærlighed, og som siden igennem hende — med Sømandsmissionen som Mellemled — frelser den tabte Barndomsven.

Det er, kort sagt, en smuk og fængslende Fortælling med levende Kristendom. Vore unge vil blive glade for den. Og den egner sig fortrinligt til Oplæsning i vore Foreninger. *A. F.*

LIVETS ORD. Af Pastor Chr. Hansen, Holbæk. 1,50. Denne Bog, der tidligere har været anmeldt her i Bladet, giver i 12 Bibeltimer en kortfattet Vejledning gennem 1. Johs. Brev. Den er god for Ledere, men kan ogsaa hjælpe den enkelte unge til i stille Timer at finde dybere ind i Guds Ord. Hver af de 12 Bibeltimer giver rigelig Stof til Samtale ved Bibelsamtalerne. Maatte denne Bog blive mange unge til Hjælp.
Ellen Gøtzsche.

H. Martensen-Larsen: DEN VIRKELIGE FR. PALUDAN-MÜLLER. (J. Frimodt). 3,75. Det Felttog imod Paludan-Müllers hjemlige Kritikere, som Domprovst Martensen-Larsen i Fjor Efteraar aabnede med sin Bog om „Digteren, der fandt Sandhedens Perle", og som hjembragte ham en uomtvistelig Sejr, fører han nu igennem med et nyt Bind: „Fortsatte Bidrag til Revision af et Stykke dansk Litteraturhistorie". Der var maaske nok dem, der vilde synes, at dette andet Bind kunde have været sparet — naar man har besejret sine Modstandere, kan man lægge sine Vaaben. Der er dog dertil at sige, at Hovedmodstanderen, Prof. Vilh. Andersen, ikke har villet erkende sit Nederlag, samt at Domprovsten siden Udsendelsen af første Del har fundet nyt og afgørende Materiale, f. Eks. det originale Manuskript til den Tale, hvormed Præsten Jens Paludan-Müller tog Afsked med sin Broder. Det afgørende er, at det med disse to Bind er lykkedes en i denne Sammenhæng Lægmand at give en af Guldaldertidens smukkeste Skikkelser den Oprejsning, han længe har fortjent. Og at det er lykkedes, vil ingen uhildet Læser kunne nægte.
Svend Rehling.

N. Nielsen: HANS CHRISTIAN BECH. Lidt om hans Liv og Gerning. (Lohse). 1,00. Denne lille Bog fortæller os om H. Chr. Bech, hans Barndom og Ungdom, hans Manddom og hans Arbejde i Guds Rige. Alle vi, som kendte og holdt af H. Chr. Bech, vil være glade for denne Bog; den giver et godt Billede af hans stærke, glade, mandige og trofaste Skikkelse. Men ogsaa de helt unge, der ikke kendte ham, vil med Udbytte læse denne Bog om en af Guds Riges Førere i Danmark.

FRA ARBEJDSMARKEN DERUDE

Af *Svend Rehling.*

DE fleste af os Danske har vist Tilbøjelighed til at blive „Pære-danske". Vi hygger os saa godt i det hjemlige, at det koster os Overvindelse rigtig at faa Interesse for, hvad der sker udenfor Sognets eller Rigets Grænser. Derfor tænker vi saa sjældent paa de Tusinder af Danske i Amerika; derfor følger vi kun med halv Opmærksomhed vore Udsendinges Arbejde og Strid i Kina og Indien, og derfor har vi saa liden Forstaaelse af en Virksomhed som „Derude", skønt den dog er vor egen Bevægelse blandt Danske i Udlandet.

Denne Tilbøjelighed til at nøjes med for lille en Horizont skal vi ikke gøre os til af, men tværtimod tappert bekæmpe; det er altid en Berigelse at „faa sit Hjerte udvidet". Derfor skal vi ogsaa hilse saadan en Bog velkommen, som den „Derude"s utrættelige Sekretær, *Ejnar Bøytler*, nu har udsendt. „De paa Korsvejene" kalder han den, „Berlinerminder gennem 5 Aar fra K. F. U. M.-Fronten". Fra 1910—16 var han Sekretær for den skandinaviske Afdeling i Berlin, og han forstaar at fortælle om disse Aars Oplevelser saadan, at han hele Tiden fængsler sin Læser, og de Skikkelser, han skildrer, bliver levende og virkelige. Det var ikke lette Aar for et dansk Arbejde i en tysk By; men Bøytler var den rigtige Mand paa den Plads, myrellittig og hjælpsom og venlig, altid optaget af at tjene unge skandinaviske Brødre baade til Legeme og Sjæl. Der er baade Lune og Alvor i hans Bog, og fremfor alt en stor Kærlighed baade til Sagen og til Mennesker, tilmed faar man god Besked baade om Forholdene i Tyskland, da Krigen brød ud, og om K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Historie dernede og „Naverne"s Liv i Afdelingen og „Kolonien".

Den, som gør sig selv den Glæde at læse denne Bog (den er smykket med Pennetegninger af Forf. selv), vil ikke blot faa nogle rare Timer, mens han læser den, men for Fremtiden tænke med større Interesse og mere Kærlighed paa Ungdomsbevægelsens Arbejde i fremmede Lande.

Bogen, som kun koster 2 Kr., faas gennem Harry Jochumsens Boghandel, Horsens, eller ved Henvendelse til Sekretær Bøytler, Rolf Krakes Allé 9 [1], København, Sundby.

Altsaa: et 15 Øres Brevkort frem, og Bogen bestilt med det samme.

En Lignelse af *B. E. Newcombe.* — Oversat fra Engelsk. — Med Vignet af *Karl Rønning.*

ET dejligt Træ stod mellem Klynger af andre paa Bakkeskraaningen. Dets Stamme var mørk og glinsende, og dets smukke fjerlette Løv dirrede let i Aftenluften.

Idet vi stod og beundrede Træet, fangedes vor Opmærksomhed af en Raslen i Løvet, og der hørtes tydelig en sagte Susen: „I synes, jeg er smuk, og I beundrer min høje, slanke Stamme og yndige Grene; men jeg har intet at rose mig af; thi alt, hvad jeg har, skyldes min Mesters kærlige Omsorg; det var ham, som plantede mig her paa denne frugtbare Bakke, hvor mine Rødder naar ned i skjulte Kilder og stadig drikker af deres livgivende Vand og modtager Næring, Forfriskning, Skønhed og Styrke for hele min Eksistens.

Ser I disse Træer til denne Side, hvor elendige og afsvedne de er, deres Rødder har endnu ikke naaet de levende Kilder. Siden jeg fandt de skjulte Vande, har jeg intet savnet.

Ser I disse Bogstaver paa min Stamme?*) Se godt efter, de er skaaret ind i mig. Operationen var smertefuld, og jeg undredes dengang over, hvorfor jeg skulde lide, men det var min Mesters Haand, som brugte Kniven, og da Arbejdet var fuldendt, opdagede jeg med et Hjerte, der bankede af ubeskrivelig Glæde, at det var hans eget Navn, han havde skaaret ind i min Stamme; da forstod jeg bagved Tvivlen, at han elskede mig, satte Pris paa mig og ønskede, at hele Verden skulde vide, at jeg tilhørte ham. Jeg maa vel rose mig af, at jeg har en saadan Herre".

Netop som Træet fortalte os om sin Mester, saa vi os om, og se . . . Mesteren selv stod der. Han saa med Kærlighed og Længsel paa Træet, og i Haanden holdt han en skarp Økse.

„Jeg har Brug for dig", sagde han. „Er du villig til at give dig til mig", sagde han. „Mester", svarede Træet, „jeg er fuldstændig din, men til hvilken Nytte kan saadan en som jeg være for dig?" „Jeg behøver dig", sagde Mesteren, „for at føre mit levende Vand til nogle tørre og afbrændte Steder, hvor der intet er".*) „Min Mester, hvordan kan jeg gøre dette? Jeg kan strække mine Grene mod Himlen og drikke den forfriskende Regn og vokse mig stærk og smuk; men Glæde saavel som Styrke og Ynde er altsammen fra dig og forkynder for alle Mennesker, hvilken god Herre du er; men hvordan kan jeg give Vand til andre? Jeg kan drikke, hvad der er nødvendig til min egen Føde; men hvad har jeg at give andre?"

Mesterens Stemme blev vidunderlig øm, da han svarede: „Jeg kan bruge dig, hvis du er villig. Jeg vil hugge dig om og afhugge alle dine Grene og gøre dig nøgen og bar, og saa vil jeg straks tage dig bort fra dette dit lykkelige Hjem blandt de andre Træer og bære dig ud alene til den fjerne Bakkeskraaning, hvor der ingen vil være til at hviske kærligt til dig

*) Paa Bakkeskraaningen i Kucheng-Distriktet er de mest værdifulde Træer ofte mærkede med Ejerens Navn.

*) En almindelig Maade at føre Vand fra Bjergene er at føre det gennem Kanaler lavede af Bambusrør, det ene sammenføjet til det andet.

. . . kun Græs og sammenfiltrede Hybenbuske. Ja, og jeg vil bruge den smertefulde Kniv; thi alle disse Skranker i dit Hjerte maa skæres bort een for een, indtil der bliver en fri Passage for mit levende Vand gennem dig.

Du vil dø, siger du. Ja, mit eget Træ, du vil dø, men mit levende Vand vil strømme frisk og uophørligt gennem dig. Din Skønhed vil i Sandhed gaa tabt, og for Fremtiden vil ingen mere se paa dig og beundre din Friskhed og Ynde; men mange vil standse og drikke af den livgivende Strøm, som vil naa dem frisk gennem dig. De vil ikke tænke paa dig, det er sandt, men de vil velsigne den Mester, som har givet dem sit levende Vand gennem dig. Er du villig til dette, mit Træ?" . . . . . Jeg tilbageholdt mit Aandedræt for at høre, hvad Svaret vilde blive. . . . . „Min Mester, alt, hvad jeg er og har, er fra dig, hvis du virkelig har Brug for mig, saa vil jeg glad og villig give mit Liv til dig, og hvis du kun gennem min Død kan bringe dit levende Vand til andre, saa samtykker jeg i at dø. Jeg er din egen, tag og brug mig, som du vil, min Mester."

Mesterens Ansigtsudtryk blev endnu mere ømt; men han tog den skarpe Økse og strakte med gentagne Hug det smukke Træ til Jorden. Det gjorde ikke Oprør, men bøjede sig for hvert Hug, idet det sagte hviskede: „Min Mester, som du vil". . . . . Endnu holdt Mesteren Øksen og stadig fortsatte han at hugge, indtil kun Stammen var tilbage og Glansen var af Træet. Dets vidunderlige Krone og yndige Grene var tabt for stedse. Nu var det i Sandhed nøgent og bart, men Kærlighedslyset sænkede sig dybere over Mesterens Ansigt, da han tog, hvad der var tilbage af Træet paa Nakken og bar det fra dets hulkende Kammeraters Midte langt bort over Bjergene. Men Træet samtykkede i alt af Kærlighed til Mesteren, idet det hviskede svagt: „Min Mester, hvor du vil".

Ankommen til et ensomt og øde Sted standsede Mesteren og tog igen et grusomt udseende Vaaben med skarpe Blade, og denne Gang borede han det lige ind i Træets Hjerte, for han vilde lave en Kanal for sine levende Vande, og kun gennem Træets brudte Hjerte kunde det strømme uhindret til det tørstige Land. . . . . Dog Træet viste ikke Modvillie, men hviskede endnu, selv om det var med et Hjerte, der var ved at knuses: „Min Mester, din Villie ske". Saa tildelte Mesteren det de smertefulde Slag, hans Hjerte brændte af Kærlighed og hans Ansigt lyste af Ømhed, men han sparede ikke, og det skarpe Staal gjorde sin Gerning uhindret, indtil enhver Skranke var skaaret bort, og Træets Indre laa aaben fra Ende til anden, og Mesteren var tilfreds.

Saa rejste han det igen, og omhyggelig bar han det saaret og lidende til et indtil nu ubemærket Kildevæld, der klar som Krystal boblede frem. Der lagde han det ned med den ene Ende lige op til de lægende Vande og Livsstrømmen flød gennem Træets Hjerte fra Ende til anden langs Vejen, der var lavet af det frygtelige Saarinstrument. En blid Strøm flød lydløs, strømmede ind, strømmede igennem og strømmede ud, strømmede altid uden Ophør, og Mesteren smilede og glædede sig.

Atter gik Mesteren ud at søge efter flere Træer. Nogle trak sig forfærdet tilbage, fordi de frygtede Smerten, men andre gav sig selv med fuld Samtykke og sagde: „Vor Mester, vi stoler paa dig, gør med os, hvad du vil". Saa bragte han dem een for een den samme smertefulde Vej og lagde dem ned Ende til Ende, og naar hvert nyt Træ var anbragt i Stilling, flød den levende Strøm fra Kilden frisk og klar gennem dets saarede Hjerte. Linien blev længere og længere, indtil de naaede det fortørrede Land, og trætte Mænd og Kvinder og smaa Børn kom og drak og skyndte sig at bære Budskabet ud til andre: „Det levende Vand er kommet til sidst . . . den lange, lange Hungersnød er forbi, kom og drik". Og de kom og drak og modtog, og Mesteren saa det og glædede sig.

Saa vendte Mesteren tilbage til sit Træ og spurgte kærligt: „Mit Træ, fortryder du nu Ensomheden og Lidelsen? Var Offeret for stort, Offeret at give levende Vand til Verden?" Og Træet svarede: „Min Mester, nej, tusinde og atter tusinde Gange nej . . . havde jeg titusinde Liv, hvor villig vilde jeg ikke give dem alle til dig for Velsignelsen ved at vide, som jeg véd i Dag, at jeg har hjulpet til med at gøre dig glad.

Aarsbidrag fra K. F. U. K.

Vaag 98, Frederikshavn 170, Vejrum pr. Struer 46, Stege 46, Øsby 22, Holsted 44, Næstved 160, Gislinge 26, Nimtofte 60, Knebel-Rolsø 42, Haarby 40, Næblerød 26, Rødding 32,50, Vestervig 72, Maarum 22, Vor Frelsers Sogn, København, 20, Thorshavn 140, Hornbæk-Taanum 26, Serup 27, Hørdum 44, Frederikssund 36, Hurup 74, Gentofte 40, Finderup 17, Jels 16, Romlund 30, Uvelse 16, Birkerød 50, Hadsund 38, Mariendals Sogn, København, 8, Harboøre 60, Engom 26, Sdr. Borup 22, Rønde 70, Rind 35, St. Thorup 70, Hornstrup 22, Agersted 40, Skibby 12, Nykøbing F. 6, Bagsværd 38, Sdr. Vium 52, Randbøl 28, Aarup 38, Sdr. Næraa 16, Hillerød 80, Nazareth Sogn, København, 32,50, Jerup 28, Ansager 40, Agri-Egens 40, Ulsted 26, Kølkjær 55, Rønne 150, Løgumkloster 36, Karrebæk 20, Horne pr. Faaborg 30, Øster Assels 44, Dalum 26, Helsingør 122, Hedehusene 40, Vedsted 38, Vinderup 60, Hoptrup 42, Holte 90, Vamdrup 90, Gilleleje 60, Maugstrup 22, Dalby 18, Storevorde 24, Simmelkjær 20, Nordby 42, Rejnstrup 20, Ullits-Foulum 30, Hedensted 76, Veggerløse 31, Svanninge 24, Fausing 32, Gislum 30, Nr. Nissum 58, Nr. Nissum Seminarium 44, Messiaskirkens Sogn, København, 20, Ølby 40, Tapdrup 51, Fur 72, Thimoteus Sogn, København, 33, Ringive 16, Starup 12, Eskildstrup 16, Dreslette 80, Heltborg 24, Hvidovre 5,50, Rosenvængets Sogn, København, 35, Flade-Gærum 30, Hjarup 30, Asp 26, Aalborg I 342, Stjær 38, Louns-Alstrup 46, Try 50, Glostrup 38, Simeons Sogn, København, 15, Nautrup 24, Hygom 20, Hasle 26, Nørresundby 32, Strandelhjørn 14, Herning 30, Slagelse 150, Eskebjerg 58, Daastrup 36, Timring 46, Sivested 30, Bindslev 60, Holmsland 56, Aulum 100, Pedersker 20, Bredstrup 30, Aalestrup 32, Løgumgaard 16, Brovst 80, Melby 24, Vind 40, Apostelkirkens Sogn, København, 20, Jyderup 40, Bjerringbro 98, Absalons Sogn, København, 15, Sdr. Kongerslev 32, Grenaa 117, Tersløse 68, Odense 215,50, Skals 16, Stenderup 10, Krummerup 34, Tølløse 24, Kapernaums Sogn, København, 20, Silkeborg 300, Horsens 190, Holmens Sogn, København, 14, Gullestrup 22, Nexø 68, Snesere 28, Vinderslev 30, „Sennepskornet". Odense 54, Viborg 365, Jesuskirkens Sogn, København, 45, Astrup 20, Solbjerg 10, Flynder 38.

Bøger til Dygtiggørelse —

Knud Hee Andersen
UNGDOMSARBEJDE
Sjælesorg blandt unge · Ungdomsforkyndelse · Hvad der skaber en Ungdomsarbejder.
2. Oplag. 1,00.

Martin Poulsen
DRENGEARBEJDE
Drengearbejde · Om at vinde Drenge At tale opbyggeligt til Drenge · Bibelen og Drengene · Bibelord for Drengearbejdere · Bibelopgaver for Drenge.
2. Tusind. 1,00.

Ingrid Ulbricht
SJÆLESORG BLANDT UNGE KVINDER
2. Oplag. 35 Øre.

DE UNGES FORLAG

Gaver til Fælleskassen for K. F. U. M. og K. F. U. K.

Oberst Melanders Møde i Kolding 65. Ved Pastor Voldum, Odense: Oberst Melanders Møde 125. Ved Sekretær E. Sørensen, Silkeborg: Ungdomsmøde i Ejstrupholm 7,10. Ved Sekretær E. Gad, Randers: Møde i Ulstrup 16,50. Ved Sekretær A. Jensen, Hurup: Ungdomsmøde i Hansted 28, Fjallerslev 9, Elsø 10, Sundby 10, Ørnhøj 24,02, Koldby 5. Brørup 9,36, Bramminge 16,75, Starup 9,25, Gørding 10,45, Agerbæk 12,67. Ved Sekretær Johs. Olsen, Svendborg: Møde i Fitting 12, Grindsted 7, Lindknud 4,50, Nollund 21,06, Filskov 12,30. Ved Landssekretær Sv. Rehling: Gudstjeneste i Randers (Sct. Peders Kirke) 123,24, do. i Aarhus (Sct. Pauls Kirke) 47,39, Møde i Engesvang 140,45, Rejsegodtgørelse 20. Ved Sekretær Henriksen, Tønder: Møde i Hjerpsted sammen med Sekretær Jørgensen (Halvd.) 12,75, Tønder 108,95, Frederiks 17,45, Sdr. Felding 41,60, Ikast 40, Vildbjerg 47,31, Tistrup 22,85, Laurup 12,45. Ved Landssekretær H. Jessen, Aarhus: Kredsmøde i Hurup (Rejsegodtg.) 25, Gudstjeneste i Balling Kirke i Salling 47,50, Kredsmøde for 19 A Kreds (i Østerbølle) 167,06, Gudstjeneste i Serup Kirke 50. Ved Sekretær J. Rasmussen, Kolding: Møde i Harte 28. Ved Sekretær Fr. Høilund, Hornslet: Møde i Auning 16,12, do. 7, Nørager 5, Fra Missionsugen i Hammel 16, Skindbjerg 10, Hedegaard 15,50, Fjellerup 3,25, Ebeltoft 9, Thirstrup 2. Ved Sekretær J. Graversen, Holstebro: Møde i Silkeborg 51,54, Vinderslev 20,60, Serup 22,36. Ved Sekretær Bach, Skagen: Møde i Hæstrup 12,56, Ø. Tversted 18, V. Tversted (Rejsepenge) 1,75, do. Brønderslev 11,50. Ved Sekretær Munch, København: Møde i Blidstrup 27,72, Fredensborg 22,50, Græsted 34,67, Melby 20, Jællerspris 21. Ved Generalsekretær O. Jessen, Aarhus: Møde i Rødding 72,31, Krejbjerg 63, Bække 84,90, Grejs 103,70, Vonge 33,30, Tørring 71,28, Hyllinge 53. Ved Sekretær Jørgensen, Sønderborg: Møde i Hoptrup 26, Graasten 3, Terkelsbøl 10,30, Døstrup 16,65, Hjerpsted 12, Ringenæs 6,55, Skovbøl 4, Holbøl 11,05, Ruds-Vedby 25, Slagelse 33,65, Bøgelunde 7,50, Lynge ved Sorø 10,25, Kalundborg 31,04, Andel i K. F. U. K.s Bazar i Ullerup 150, K. F. U. K. i Graasten 50. Ved Sekretær Rasmussen, Horsens: Ungdomsmøde i Hjallerup 25,75, Dronninglund 17,90, Asaa 11, Agersted 10,75, Ulsted

11,50. Ved Sekretær Andersen, Nykøbing M.: Møde i Sillerslev 22. Alsted 13,40, Fur 30,50, Frøslev 18,75. Ved Pastor Minds, Aalborg, 57,97. Ved Kredssekretær S. Jensen, Aabybro: Møde i V. Svenstrup 14,35, Kettrup 25, Vægger 14, Skelund 10,02, Sdr. Kongerslev 10, Langholt 10. Ved Sekretær Høgh Nielsen, Rønne: Gudstjeneste ved Lederkursus i Rønne 378,72, Møde i Rutsker 10. Ved Sekretær, Frk. Anna Nielsen, Nakskov: Møde i Tingsted 5. Ved Pastor Krarup Hansen, Sønderborg: Overskud ved Missionsmøde i Stevning, Als, 4,05, do. Broholm 38, do. Tommerup 50, do. Brylle (Rejsegodtgørelse) 21. Ved Pastor Steffensen, Engesvang: Møde i Kragelund og Funder 50. Ved Lærer Ellehage, Grindsted: Ungdomsmøde i Bække 24,22. Ved Enkefru Anna Lauridsen, Borris: En Festgave fra K. F. U. K.s Jubilæumsfest 131. Ved Frk. Charlotte Poort, Gramby: Fra K. F. U. M.s og K.s Bazar, Gramby, 25. Ved Missionær Jensen, Silkeborg: Ungdomsmøde i Illerhuse 18,20. Ved Landssekretær, Frk. Herrmann, Aarhus: Rejseg. i Hurup 25. Ved Sekretær A. Petersen, Klaksvig, Færøerne: Møde i Klaksvig 26. Ved Sognepræst Engberg, Strynø, 73,73. Ved Sekretær Brodersen, Skjern: Møde i Forsum 12, Stauning 25, Sdr. Vium 20,85, Skovlund (Rejsegodtg.) 2,40, K. F. U. M. og K. i Skovlund 41. Ved Pastor Philipsen, Fredericia: Møde i Agerskov, Sønderjylland, 29,20. Ved Sekretær Høgh Nielsen, Rønne: Møde i Gudhjem 10. Ved Lærer Øste-gaard, Vorde, Skals: Møde i Hvam v. Aalestrup 38,34, Viborg (Rejsegodtg.) 8, do. Elsborg 2,40, do. Østerbølle 3,40. Ved Pastor A. Brøndberg, Tarm: Fra en Møderække i Tarm 50. Ved Sekretær Aage E. Sørensen, Silkeborg: Ungdomsmøde i Sejrø 30. Ved Sekretær O. Helgason, Viborg: Ungdomsmøde i Vesterbølle 14,70, Ravnstrup 22,90, Foulum 20,10, Vinderup 40,43, Vejrum 13, Hjermind 4,61. Ved J. Berthelsen, Østerbølle: Ungdomsmøde i Østerbølle 14,30. Ved Fru Marie Moesbøll, Næstved, 15,20. Ved Sekretær, Frk. Løgstrup, Odense: Møde i Helnæs 10. Ved Sekretær Bach, Skagen: Møde i Aalbæk 8,50, Tversted 29, Ø. Hjermitslev 20, Bangsbostrand 26,40, Konfirmandfest i Tversted (Rejsegodtg.) 5, do. Ø. Tversted 5,35, do. Sindal 5,80. Ved Sekretær Henriksen, Tønder: Møde i Gredstedbro 30, Tønder 6, Lind (Halvd.) 6. Ved Sekretær A. Jensen, Hurup: Ungdomsmøde i Kærby 5, Rær 18,75. Ved Sekretær P. Poulsen, Brendstrup: Møde i Lunderskov 10, Haslev 88,80, Brøns 15, Løgeskov 30,25, Svendborg 20, Faaborg 36,54, Kejlstrup 92,65, Stadbrand 50, Nødager 20, Ellum 9,50, Overskud fra 3 Møder 10. Ved Missionær A. Sørensen, Hurup: Møde i Ketterup 20, Mandstrup 20,35, Hvidbjerg 15, Bedsted 10, Ørnhøj 23, Granbjerg 15,25, Vind 18,75, Dejbjerg (2 Møder) 18, Heltborg 11, Ø. Staunsbøl 18. Ved Pastor Zeuthen, Vamdrup: Ungdomsmøde i Vamdrup 22,35. Ved Sekretær L. Jørgensen, Sønderborg: Møde i Fole 25, Bavrup 18, Graasten 3, Augustenborg 17,32, Tandslet 10,05. Egernsund 4,63, Fjelby (Rejsegodtg.) 5,85, Kegnæs 5, do. Aabenraa 6. Ved Sekretær Høilund, Hornslet: Møde i Hornslet 12,75. Kolind 24,62, Albøge 18,65, Nødager 11, Tirstrup 15,10, Rønde 41,26, Brabrand 6,50, Skaade 5, Proprietær Jessen, Hornslet, 5. Ved Gaardejer M. Sørensen, Gadstrup: Fra et Ungdomsmøde i Snoldelev 85. Ved Pastor Gunner Bøss, Mejrup: Møde i Spentrup 12. Ved Landssekretær Sv. Rehling, Aarhus: Rejsegødtgørelse 55. Ved Kredssekretær S. Jensen, Aabybro: Møde i Ørsted 18, Lime 25,05, Tvede 8, Hadbjerg 3, Spentrup 5,10, Gøttrup 22, Fjerritslev 22,50, Brovst 27, N. Kongerslev 5, Aabybro 22, Kaas (Rejsegodtg.) 11,65, do. Skovsgaard 2, do. Agersted 7, do. Nr. Sundby 2. Ved Sekretær A. Andersen, Nykøbing M.: Møde i Durup 7. Ved Pastor Gottlieb, Estvad: Møde i Resen, Struer, 11. Ved Frk. M. Frederiksen, Frederiksværk: K. F. U. K. i Frederiksværk 25. Ved Landssekretær H. Jessen, Aarhus: Ungdomsgudstjeneste i Nr. Bork 90,75, Jubilæumsgudstjeneste i Tyrstrup 146,75, Gudstjeneste i Ø. Nykirke 55,90, do. Vonge 94,51. Ved Sekretær C. V. Rahbeck, Varde: Møde i Tjæreborg 3, Hjortlund 14,90, Hyllerslev 12. Ved Landssekretær, Frk. K. Herrmann, Aarhus: Hammerum K. F. U. K. 100,07, Møde i Vildbjerg 75,60, Assing 44,85, Randers (Rejsegodtg.) 10, „Derude" (Rejsegodtg.) 30. Ved Sekretær N. C. Iversen, Rudkøbing: Møde i Harndrup 17,35, Melby 12,65, Ebberup 17,85, Kauslunde 17,35, Fastelavnsmøder: Hobro 100, Struer 95, Vindstrup 31,50, Vestrup 36, Brønderslev 30,60, Odder 50, Langaa 14,50, Hammel 53, Thorup 22,50, Odense 920, Terp-Aalum 40, Slagelse 192,50, Dianalund 50,11, Holsted 40, Tørring 25. Jels 9, Toftlund 20, Haslev 30,50, Vinderup 172,75, Bindslev 91,50, Præstø 25,60, Elmelund 16, Ingstrup 10,35, Væsbjerg 21,30.

K. F. U. M. & K.s Kassererkontor, Aarhus, den 21. Septbr. 1924. *Signe Frandsen.*

145.—154. Tusind!

Engberg og Ricard

JESUS SAGDE —

en lille Andagtsbog for Konfirmander i Tilknytning til Ord af Jesus. Pris 35 Øre.

42.—51. Tusind!

Johannes Loft

DE KOMMENDE DAGE

en lille Andagtsbog for Konfirmander med 31 Andagter. Pris 35 Øre.

I alle Boglader og hos Indre Missions Udsendinge.

DE UNGES FORLAG

Konfirmationsgaver!

Biskop Oluf Olesen:

DAGEN OG VEJEN

En lille Andagtsbog med et kort Stykke til hver Dag i Aaret.

Ib. Kr. 5,00.

Carl Hornbech:

LIGE UD

80 Smaatræk fra det virkelige Liv i Fortællingsform.

Hft. 3,50. Ib. 5,75.

Til Uddeling blandt Konfirmander:

ERNST. Af Pastor *Sv. Bøgh*, Sekretær i K. F. U. M. i København.

Et Indblik i en ung Mands Sjæleliv.

Pris 0,30.

KOM HJEM. Af *Poul Erichsen.*

Et lille Hefte, der levende skildrer Længslen efter Hjemmet og Hjertets Længsel efter Gud.

Pris 0,25.

ET VIDNESBYRD OM LIVET I GUD. Af *Sundar Singh.*

Pris 0,40.

Send disse Smaapjecer som en Hilsen til de unge Konfirmander.

Konfirmationssang:

Svend Rehling: DER STAAR EN STRID. Melodi: Tag Jesus med.

Pr. Stk. 3 Øre. 100 Stk. 2,50.

Faas i enhver Boglade.

Dansk Traktatselskabs Forlag,

Frederiksborggade 5, København K.

I Hovedkommission: O. Lohse.

Tre Landsmøder for K. F. U. M.s Hedningemission.

I København Søndag den 5. Oktober (i K. F. U. M., Rosenborggade 15). Kl. 1: Fællesspisning (Bill. à 2 Kr i K. F. U. M. inden den 3). Kl. 2½—3½: K. F. U. M.s Generalsekretær i Kina, T. Z. Koo, taler ved Tolk. Kl. 4—5: Sekretær Johs. Rasmussen, Mukden, taler. Kl. 8: Offentligt Møde i Festsalen ved Koo og Johs. Rasmussen. (Damer har Adgang).

I Viborg Tirsdag den 7. Oktober (i Hans Tausens Hus). Kl. 1: Fællesspisning i K. F. U. M. (Bill. à 2 Kr. inden den 5.). Kl. 2½: Stiftsprovst Schepelern, Viborg, taler. Kl. 3—4: Generalsekretær T. Z. Koo taler ved Tolk. Kl. 4—5: Fælles-Kaffebord (Bill. à 75 Øre inden den 5.). Kl. 5—6: Sekretær Johs. Rasmussen taler. Kl. 7½: Gudstjeneste i Domkirken ved Koo og Johs. Rasmussen.

I Fredericia Torsdag den 9. Oktober (i K. F. U. M.). Kl. 1: Fællesspisning (Bill à 2 Kr. inden den 7.). Kl. 2½: (Forventelig) Greve I. Moltke, København, taler. Kl. 3—4: Generalsekretær T. Z. Koo taler ved Tolk. Kl. 4½—5½: Sekretær Johs. Rasmussen, Kina, taler. Kl. 8: Gudstjenester i Byens Kirker ved Koo og Johs Rasmussen.

Gudstjenesterne for alle. De øvrige Møder kun for Mænd. Alle indbydes venligst.

Indre Missions Højskoler og Landbrugsskole.

Børkop Højskole pr. Børkop.
Vinterskole for unge Mænd (5 Mdr.) 1) Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. **Sommerskole** for unge Kvinder (3 og 5 Mdr.), alm. Højskoleundervisning med Kursus i Husholdningen. Om ønskes Underv. i Musik (Orgel og Violin). Nærmere Oplysning ved Program. **A. S. Dam.**

Faarevejle Højskole pr. Faarevejle
har udsendt nyt Program, der giver Oplysning om de forskellige Afdelinger. Skriv efter dette. **C. M. Julin.**

Haslev Højskole pr. Haslev St.
Vinterskolen for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. 1) Almindelig Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling, 3) Husflidsafdeling. **Sommerskolen** for unge Kvinder 3. Maj—31. Juli. Almindelig Højskole m. Husholdningskursus. **Davidsen.**

Haslev udvidede Højskole
meddeler udvidet Undervisning i Dansk, efter Ønske Engelsk, Historie, Bibelkundskab, Missionshistorie, Kirkehistorie (derunder Troslære), Religionshistorie, Sjælelære, Sundhedslære, Foredrags- og Fremstillingsøvelser m. v. **Vinterskole** (Mænd) 3. Novbr.—31. Marts. **Sommerskole** (Kvinder) 3 Maj—31. Juli. **Efteraarskursus** i Septbr. Oktbr. I Tilslutning hertil **Gymnastikkursus** særlig for Ledere i K. F. U. M., P. D. F. o l. — **Amtsunderstøttelse** san søges. Oplysn. v. **Pagh-Petersen.**

Hoptrup Højskole i Sønderjylland.
Kursus for unge Mænd 3. Novbr —31. Marts. Landbrugsundervisning — Husflid. Nærmere Oplysn. ved Postadr.: Hoptrup. **H. Kildeby.**

Horne Højskole pr. Hjørring.
Karleskole med Landbrugsundervisning Novbr.—Marts. **Pigeskole** Maj—August samt Septbr. og Oktbr. De sidste Maaneder en Del Husholdning og Syning.
S. Olsen.

Nr. Nissum Højskole pr. Lemvig.
Vinterskole for unge Mænd; alm. Højskolekursus med Landbrugsundervisning. **Sommerskole** for unge Piger (3 og 5 Mdr.s Kursus); alm. Højskolekursus med Husholdningsundervisning. **Ludvig Olsen.**

Rønde Højskole pr. Rønde.
Vinterskole for unge Mænd Novbr.—Marts. Alm. Højskole med Landbrugsundervisning. **Sommerskole** for unge Kvinder Maj—Juli. Alm. Højskolekursus.
Ingemann Herskind, Forstander.

Tommerup Højskole pr. Knarreborg.
Vinterskole for unge Karle 3. Novbr.—31. Marts. 1) Alm. Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. **Sommerskole** for unge Kvinder: 1) Alm. Højskoleundervisning 3. Maj—31. Juli, 2) Husholdningskursus for dem, der ønsker det, i Juli Md.
P. Sandbæk.

Haandværkerhøjskolen, Haslev.
Skolen begynder d. 3. Novbr. med 6 forskellige Afdelinger og 11 Klasser. Vi modtager Murere, Tømrere, Snedkere, Malere, Smede, Maskinarbejdere, Elektrikere, Karetmagere, Møllebyggere, Blikkenslagere m. fl.
Skriv efter Program og nærmere Oplysninger.
Bygmester **Christensen,** Forstander.

Haslev Landbrugsskole pr. Haslev.
5 Mdr.s Kursus begynder 3. Novbr. **J. K. Jensen.**

Haslev Husholdningsskole pr. Haslev.
Kursus fra 3. Maj—30. Septbr. **J. K. Jensen.**

Hoptrup Efterskole i Sønderjylland.
Vinterkursus med Husflid for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. Beregnet for unge mellem 14 og 17 Aar.
Sommerkursus for unge Piger 3. Maj—31. Juli.
Postadr.: Hoptrup. **P. Hagelskær Lauritsen og H. Kildeby.**

Løgumgaard Efterskole v. Løgumkloster.
Nye Elever optages til Vinterskolen 3. November (baade mandlige og kvindelige Elever). Der undervises i de almindelige Skolefag samt Husflid og Haandarbejde. Endvidere kan der faas Undervisning i Sprog og Musik. Program sendes. Nærmere ved Henvendelse til **Harbo-Andersen,** Forstander.

Amtsunderstøttelse søges af unge Mænd før 1. Juli, af unge Kvinder før 1. Januar. — Skemaer til Ansøgning faas hos Sogneraadsformændene.
Haandværkerhøjskolens Elever maa søge Understøttelse hos **Staten,** og Skemaer hertil faas ved Henvendelse til Skolen.
Ansøgning om Amtsunderstøttelse kan i Aar sandsynligvis indsendes **indtil 1. Oktober.**

Gramkredsen (33. Kreds).

Den aarlige Generalforsamling og Lederkursus bliver 9.—10. November i **Toftlund** (ikke i Gramby).

17. Kreds, Djursland-Mols.

Efteraarsmøde paa Drasbæks Hotel, **Kolind**, Tirsdag d. 7. Oktober.

Kl. 2: Forhandling indledet af Landssekretær, Pastor Rehling, Aarhus. Emne: „**Brugbar for Gud**". Kl. 5: Slutningsmøde ved Pastor Mahler, Vivild, og Pastor Rehling.

Alle Egnens unge indbydes.

S. P. Sørensen, Kredsformand.

Beder Gartnerskole.

Beder St. **11 km fra Aarhus.**

5 Maaneders teoretisk Kursus begynder 4. November.

5 Maaneders praktisk teoretisk Kursus begynder 4. Maj.

Program og Oplysninger faas hos Skolens Forstander, **N. Klougart.**

Beder Ungdomsskole (Efterskole).

5 Maaneders Kursus for unge Kvinder og unge Mænd (14—18 Aar) begynder 4. November. Program og Oplysninger faas hos **Skolens Forstander.** Statsunderstøttelse kan søges.

Løgumgaard Præliminær- og Artiumskursus

pr. Løgumkloster.

Nye Elever til **Præliminæreksamen** optages 1. Novbr. og 6. Januar. Kort Læsetid. Understøttelse kan søges. Program ved Henvendelse til **Harbo Andersen,** Forstander.

Diakonskolen i Aarhus

uddanner unge, troende Mænd til Arbejde blandt dem, som er kommet paa Livets Skyggeside, samt til forskelligt praktisk Menighedsarbejde.

Nyt Elevhold optages 1 Gang om Aaret (1. November). Inmeldelse til førstkommende Vinter bedes indsendt **snarest** til Adresse: **Johs. Hoff,** Diakonskolen, Aarhus.

K. F. U. K. i Bogense

afholder 25 Aars Jubilæumsfest Søndag den 9. November i Bogense, hvortil alle tidligere Medlemmer indbydes.

Tilrejsende, som ønsker Logi, bedes inden d. 5. Novbr. meddele det til Frk. **Prætorius.** K. F. U. K. i Bogense.

K. F. U. K. i Kolding

indbyder venligst tidligere Medlemmer og Venner til 40 Aars Stiftelsesfesten d. 16. November d. A. Deltagelse bedes meddelt inden 1. November samt om Indkvartering ønskes.

Venligst

Agnes Hansen, Sekretær.

K F. U. K. i Egebjerg

(ved Vinderup) kan den 17. Oktober fejre 25 Aars Jubilæum, hvortil alle tidligere Medlemmer af Foreningen indbydes.

Gudstjeneste i Kirken Kl. 2 og Fest i Missionshuset Kl. 7.

P. B. V.: **Karen Østerby.**

Jegindø K. F. U. M.

holder Jubilæumsfest Torsdag den 16. Oktbr. Alle gamle Medlemmer indbydes hjerteligst.

P. B. V.: **Anders Jørgensen.**

Bestyrerinde.

Som saadan søger en troende Kvinde Stilling paa en K. F. U. M. eller anden selvstændig Plads. Der bedes sendt Oplysninger med Løntilbud. Billet, mrkt. **438 C,** modtager „De Unges Blad"s Kontor.

Troende Kvinde

søger Plads som Bestyrerinde paa et K. F. U. K. Hjem, eventuelt et Sted, hvor Foreningen kunde ønske at stifte et Hjem, vilde jeg tilbyde mig som Bestyrerinde, mod at Foreningen betaler Husleje og Brændsel.

Billet, mrkt. **82,** modtager Bladets Kontor.

PLADS TILBYDES

Husbestyrerinde.

En helst troende Pige, som er kendt med Landhusholdning og villig til at malke Halvparten af ca. 10 Køer, kan faa Plads som Husbestyrerinde paa en Gaard i Midtjylland til 1. Novbr. Billet, mrkt. **„Plads 3"**, modtager dette Blads Kontor.

En troende Karl,

ikke for ung, kan til 1. November faa Plads som Bestyrer i Ho Præstegaard pr. Oksbøl St. (ved Varde). Henvendelse til **Sognepræsten.**

En flink Pige (helst troende) kan faa Plads til 1. November ved indvendig Gerning i Lundgaard, Nr. Felding, Holstebro.

Kr. Kristensen.

Diakonelever.

Paa „Kolonien Filadelfia" kan til November 1924 antages nogle Diakonelever. Regulativ sendes ved Henvendelse til Diakonskolens Forstander, Pastor **V. Visby,** „Kolonien Filadelfia", Dianalund St.

To Karle, den ene yngre, kan fra 1. November faa Plads hos **Niels Vendelbo,** Slikdal pr. Borris.

NB. Elektrititet og Nutidens Maskiner haves.

En dygtig Karl

(18—20 Aar) helst troende, kan faa Plads 1ste November i Svanstrup, Vinding pr. Holstebro. Tlf. 45 Vinding. **Ole Lauritsen.**

En Karl og en Pige i tyveaars Alderen (helst troende Folk) kan faa Plads paa en almindelig Bondegaard. Alle Nutidens Maskiner haves. Elektrisk Lys og Kraft.

En Pige, som kan spille Orgel, vil blive foretrukken.

Man bedes henvende sig til **S. Madsen,** „Lønborg", Nortvig pr. Nørre Snede.

Stuepige.

En troende, dygtig ung Pige, helst ikke under 20 Aar, søges 1. Novbr. til en Gaard paa Koldingegnen, ca. 160 Tdr. Land.

Johanne Bramsen,
Lauritzminde pr. Varmark.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Sølling pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Søndergade 9, Aarhus. (Telf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

15. OKTBR.
1 9 2 4

42. AARGANG
NUMMER 20

Forhenv. Kirkeminister J. C. Christensen og Biskop V. Ammundsen, Haderslev, til kristeligt Seminaristmøde paa Nyborg Strand.

Fot. Erhardt Jensen, Nyborg.

Læs John R. Motts nye Bog

3000 Expl.

er udsendt af denne Bog siden 1. Juli. Et nyt Oplag er sat i Arbejde.

◆

Læs den Bog og lad den hjælpe Dem i Arbejdet i Foreningen i den kommende Vinter.

◆

160 Sider, med Billede 3,00, ib. 5,50.

Kristus og vor Tids unge Mænd

Alle, der vil tjene Herren, bør studere dette Værk.
Axel Malmstrøm.

Overalt i Bogen træffer man den erfarne Leder.
Carl Hornbech.

Bogen virker opmuntrende, opvækkende, om end beskæmmende.
Johs Loft.

Dette Motts Skrift, virkelig tilegnet, vil blive til Velsignelse.
Johan Geismar.

Det er velgørende, at den saa direkte peger paa Jesus Kristus som Kraftens Kilde i alt kristeligt Arbejde.
Holstebro Dagblad.

Lad os takke for denne Bog ved at købe den, den har noget at give enhver Arbejder, baade i K. F. U. M. og i K. F. U. K.
Karen Ræder.

DE UNGES FORLAG

Lysbilleder.

Fra Landskontoret, Søndergade 9, Aarhus, kan lejes følgende **Lysbilledserier:**

Serie Nr.	Seriens Navn	Antal Billeder	Lejeafgift	
1	Verdenskonferencen i Pörtschach 1923	92	5,00	
2	K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark	81	5,00	
3	Sommerlejrliv i K. F. U. M.	59	4,50	
4	K. F. U. M. i Danmark	50	4,00	
11	Dolomiternes Eventyrverden (En Vandring i Tyroler-Alperne)	24	2,50	
12	Øvre Bayern og dets Kongeslotte	24	2,50	
13	Italien (fra Rom til Palermo)	23	2,50	
14	Kampen om Nordpolen	24	2,50	
16	København og de danske Kongeslotte	24	2,50	
17a	Det hellige Land	24	2,50	kan anvendes sammen
17b	Jesu Liv	24	2,50	
18a	Nordamerika I	24	2,50	kan anvendes sammen
18b	— II	24	2,50	
19	Balkanstaterne	24	2,50	kan anvendes sammen
20	Konstantinopel og Bosporus	24	2,50	
22	Spanien I	24	2,50	kan anvendes sammen
23	— II	24	2,50	
24	En Rejse i Thüringen	24	2,50	

Lejebetingelser:

Den anførte Lejeafgift er for en enkelt Aften. Ønskes Serien benyttet flere Aftener, beregnes der fuld Pris for første Afbenyttelse og halv Pris for hver af de følgende.

Lejeren betaler Portoen for Tilbagesendelsen, der maa finde Sted Dagen efter den sidste Afbenyttelse.

Martha Sahl's Fagskole for Husholdning,
Helenevej 1 A, København V. Statsanerkendt. **Dag- og Aftenkursus** beg. til **September.** **Elever optages** med og uden **Pension. Program sendes.**

DE·UNGES·BLAD

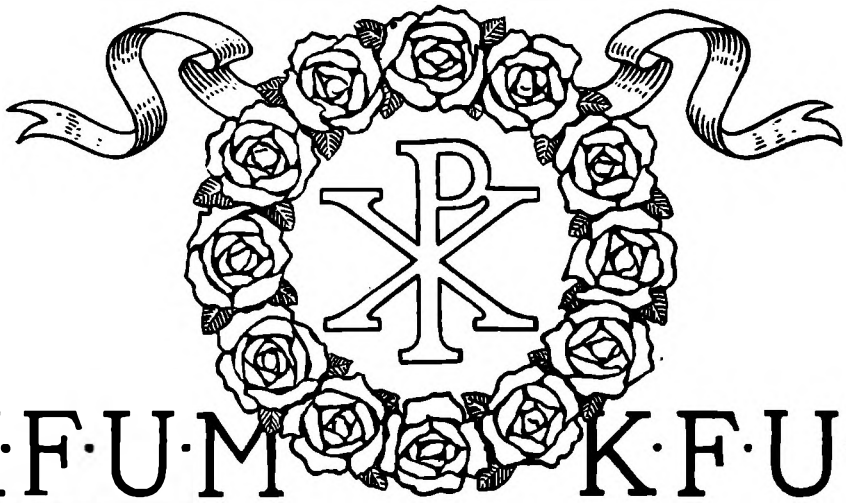

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 20 15. OKTOBER 1924. 42. Aargang

SKATTEN

Af Indremissionær *Søren Bech*, Vamdrup.

Himmeriges Rige ligner en Skat, som er skjult i en Mark, og en Mand fandt og skjulte den, og af Glæde over den gaar han hen og sælger alt, hvad han har, og køber den Mark (Math. 13, 44).

SKATTEN er Syndernes Forladelse. Har du den? Lad mig begynde med en lille Oplevelse. En Gang besøgte jeg en gammel Pige paa hendes 70-aarige Fødselsdag. Hun var fattig og syg og dog saa rig; thi hun ejede Skatten. Hun sagde bl. a. saaledes: „I Dag, da jeg vaagnede, Kl. 3 i Morges, sagde jeg til Gud i Himlen: i Dag er det min Fødselsdag, i Dag er jeg 70 Aar. Tak, kære himmelske Fader, at jeg tør tro, at jeg er dit Barn; tak at jeg tør tro, at jeg for Jesu Kristi Skyld har alle mine Synders Forladelse". *Se det er Skatten.* Har du den? Der staar i vor Tekst, at den var skjult i en Mark. For mange Mennesker er Skatten skjult den Dag i Dag. Man tror, at Sjælens dybe Trang kan stilles ved Verdens Skatte, hvorfor

„man søger Fred i Rigdom, Glans og Ære".
Og tænker: „Hvad kan Hjertet mer begære?"
Men dybt derinde bor den samme Længsel.
Og Hjertet græder i sit gyldne Fængsel".

Men der er ogsaa mange, der ligesom Manden i Lignelsen har funden Skatten. Og der er især mange unge, hvem det gælder. For Eksempel gælder det saa at sige alle de unge fra troende Hjem.

Men vi skal lægge Mærke til, at det at have fundet Skatten og det at have faaet den i Eje er to Ting. Mange har det som der staar i Sangen:

„Naar andre saa glad kaldte Frelseren sin,
jeg sukker og ønsker, gid Jesus var min".

Jeg tror, der gaar en stor Skare af unge Mennesker i vore K. F. U. M. og K., der har det paa den Maade. Man kan næsten se det paa dem, de er slet ikke glade. De er ikke glade i Verden, der hører de ikke hjemme; men de er heller ikke glade blandt Guds Børn, der føler de sig heller ikke hjemme.

Men hvorfor gør de saa ikke som Manden, der fandt Skatten og købte Marken? Ja, der kan være mange forskellige Aarsager, men for manges Vedkommende er det jo nok, fordi man synes, at Prisen er for høj. Og i de fleste Tilfælde er det en ganske bestemt Ting, man ikke kan ofre. Og Sagen er den, at man ser

paa det, der skal slippes, og man ser ikke, hvad man faar i Stedet.

Og dog har man aldrig truffet et eneste Menneske, der har fortrudt Handelen.

„Finder du ham, da finder du alt,
hvad Hjertet kan evigt begære".

Ja, ham; thi det er i Jesus, at Rigdommen og Saligheden er at finde.

Hvor lykkelig er ikke det Menneske, som faar den Skat i Eje i sine unge Aar; den, som i Sandhed kan sige: Min „Rigdom, Lyst og Ære skal Jesus ene være".

Lad alle Betænkeligheder fare og gør Handlen nu.

Og med Himmeriges Riges kostelige Skat har det sig ikke som med denne Verdens Skatte. Med alle Verdens Skatte er det saaledes, at de falmer og mindskes ved at gemmes og bruges. Nævn hvad du vil, selv det bedste og dyrebareste, du kan nævne, er forgængeligt. Møl og Rust kan fortære det, og Tyvehaand gennembryde og stjæle det.

Men Guds Naade, den kan vare og vokse. Den slides ikke og bliver aldrig gammel. Tværtimod, jo længere vi lever og jo mere vi bruger den, desto mere har vi af den. Ja, Skatten bevares kun ved daglig og stadig Brug.

En jordisk Skat kan gemmes hen, lægges i en Skuffe og paa den Maade bedst bevares; men Guds Naade skal stadig modtages i større og større Fylde, og vi bliver derved rigere Dag for Dag og Aar for Aar, og vi bevares stadig unge. Paa saadanne opfyldes Salmistens Ord: „End i graahærdet Alder skyde de friske Skud, de ere frodige og grønne". Og med Himmeriges Skat har det sig saaledes, at jo flere vi bliver om at dele den, jo mere bliver der til hver. Derfor har vi som Guds Børn ingen større Glæde, end naar vi faar nye Brødre og Søstre.

Og naar vi saa skal herfra, saa skal vi ikke miste vor Skat, som Verdens Børn mister deres og dør i Fattigdom; men saa skal Naaden bære os ind over Dødens mørke Flod til Livets Land, hvor

„evig glade vi skal være
i vor Herres Jesu Navn".

K. F. U. M. & K. F. U. K. I DANMARK har Giro-Konto 7332. Naar Penge indsendes, bedes altid bemærket paa Kuponen, hvad Beløbet er til.

SØMÆNDENES JUL. Paa Grund af overvældende Stofmængde ser vi os ikke i Stand til i dette Nr. at bringe en Hilsen fra Sekretær Rasch, Aarhus, til alle Sømændenes Venner blandt Bladets Læsere. Vi haaber imidlertid, at man alle Vegne er i god Gang med at forberede Julegaver til Sømændene. Gaver til Udlandet maa senest 8. December være paa Sømandshøjskolen i Svendborg. Gaver til hjemlige Havne bedes sendt til samme Sted inden 17. December eller til den nærmeste Havnebys Sømandshjem.

VORE AMATØRFOTOGRAFER. Tak for tilsendte Billeder. Vi maa imidlertid bede om Henstand til næste Nr. med at bringe et Udvalg af de modtagne Billeder. Den overvældende Stofmængde nøder os dertil.

FREDERIKSHAVN K. F. U. M. har i Sommer føjet en nybygget Sal til sin Ejendom. Den blev indviet Søndag den 21. September.

TO UNGE MENNESKER, Broder og Søster, i *Knudsker* paa Bornholm har skænket et nyt Orgel til det nye Missionshus i Knudsker.

VED DET AARLIGE UNGDOMSMØDE I HERNING 16. September for Hammerum Herreds K. F. U. M. og K. F. U. K. blev der baade Eftermiddag og Aften talt samtidig i Byens 3 største Lokaler, nemlig Kirken, Missionshuset og Hotel „Herning"s Sal. Alle Steder var der fuldt, i Kirken endog pakfuldt. Til Fælleskassen blev der indsamlet 1643 Kr. 28 Øre.

HERNING K. F. U. M. har med Udvidelse af Bygningen for Øje for 10,000 Kr. købt en mindre Nabogrund.

MISSIONÆR JOHS. RASMUSSEN i Mukden vil blive ordineret i Haderslev Kirke Søndag d. 19. Oktober.

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *Struer:* Henv. til Postassistent E. Jensen, K. F. U. M., Kirkegade 13, Struer. *Ranum:* Seminarist Karl Jensen, Seminariet, Ranum. *Haslev Seminarium*: Se-

minarist Hans Andersen, Seminariet, Haslev. *Højrup-Arnum*: Boghandler Truels Bruun, Arnum. *Bonnet:* Sognepræst C. M. Baun, Dybe pr. Bonnet. *Haslev*: Pr. ant. Sekretær: N. V. Schjøning-Jepsen, K. F. U. M., Haslev.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Ørsted:* Frk. Magda Nielsen, „Louisenhøjs-Minde", Ørsted, Jylland. *Poulstrup:* Frk. Benedikte Christensen, Poulstrup pr. Vraa. *Assens:* Pr. ant. Sekretær: Frk. E. Sand, Assens. *Haslev Seminarium:* Seminarist Louise Skovgaard, Seminariet, Haslev. *Allinge-Sandvig:* Pastor Vald. Joensen, Allinge, Bornholm.

NYE FORENINGER. Følgende K. F. U. K. er optagne i Landsforbundet: *Mygdal*, 21. Kreds (stiftet $^{22}/_{8}$ 1924) med 17 Medlemmer. Formand: Frk. Valborg Nielsen, Skarndal, Mygdal pr. Hjørring. *Ebberup & Valsølille*, 4. Kreds (stiftet 1900) med 15 Medlemmer. Formand: Fru Clara Agerbo, Valsølille Skole pr. Ringsted. *Moltrup*, 36. Kreds (stiftet $^{19}/_{8}$ 1924) med 24 Medlemmer. Formand: Fru Pastorinde Barfod, Moltrup pr. Haderslev.

TO FIKSE TRYKSAGER: „Skal jeg tage en Missionsbøsse" og „En Studiekreds, hvad er det?" har K. F. U. M.s Hedningemission udsendt. — De faas fra Kontoret, Søndergade 9, Aarhus.

EN OPLEVELSE BLANDT UNGE MÆND I MANCHURIET

Af *Povl H. Baagøe*, Dairen.

DET var øsende Regnvejr. Ikke som det er i Danmark, naar Regnen stille daler ned og gør Brostenene vaade, men som det er paa Landet, naar man smider en Spand Vand ud af Vinduet, saa der bliver en stor Pøl ude paa den lerede Markvej.

Naar det saa ikke blot er en Spand Vand, men — som Kineserne siger — „Himlen, der er gaaet i Stykker", saa Vandet vælter ud overalt . . . . og naar det ikke bare er en Markvej, man skal henad, men først en mandshøj Lermur, man skal over, og dernæst en opkørt Vej, man skal henad, hvor Hjulsporene ligner Floder, og Fordybninger i Vejen store Søer, saa kan man tænke sig, hvorledes Oplevelsen begyndte!

Det begynder forøvrigt altid saadan, naar vi stævner sammen til Møde, efter at Skolerne er begyndt paa deres Ferie og K. F. U. M.erne har afsluttet deres Aftenskole og øvrige Foraarsarbejde. Ikke sært, at Kineserne med deres Tøjsko og deres lange Silkefrakker siden Historiens første Dage altid har holdt sig inde i et saadant Vejr, men det er, som om Gud vil vise os, at trods Tøjsko og den øsende Regn med alle de Forhindringer, den medfører, kan vi alligevel netop paa denne Tid faa en af de bedste Oplevelser, Aaret har at bringe os.

Med Snavs op over Skoene og Stænk paa Regnfrakken lige til Hatten naaede vi omsider ud til Stedet, en Skole i Udkanten af Moukden, hvor Mødet skulde holdes. At andre havde vovet Turen, blev vi snart klare over, thi lige i Porten blev vi hjertelig hilst af flere unge Mænd fra Port Arthur, Chinchow og Dairen og andre. Kineserne fra Distriktet her var kommet med Eftermiddagstoget til Moukden, mens jeg selv var kommet Dagen i Forvejen, og derfor kom i Følgeskab med en af de stedlige Missionærer, som skulde være en af Mødets Ledere.

„Derhenne skal De have Deres Nummer!" raabte nogle til mig. Saa maatte jeg hen at indskrives, fik forskellige Tryksager, et Emblem og Nr. 49. Det sidste betød, at der i en af de store Sovesale, hvor 20—30 Kinesere skulde tilbringe Nætterne under Mødet, var tildelt mig Soveplads Nr. 49. Nr. 48 var optaget af en ung Mand, der hed Li, og Nr. 30 blev snart optaget af en, der hed Ly. Kangen lige over for var beboet af Wang, Wu og andre. Alle disse unge kom fra forskellige Skoler i Manchuriet.

Fra Pitsaikow var der fem, fra Handelsskolen i Antung en, fra Presbyterianernes Skoler i Nord og Syd kom flere, Arts College havde nogle Repræsentanter og Lægeskolen nogle. Desuden var der en Del fra K. F. U. M.erne i Antung, Kirin, Moukden og Dairen. Omkring Halvdelen af Deltagerne var kristne.

Om Sovesalene mindede om vore Kostskoler hjemme? Nej, ikke paa anden Maade, end at der til Tider kunde blive ligesaa livligt som i ubevogtede Øjeblikke paa de store Sovesale hjemme, naar „Høreren" er tilstrækkelig langt borte.

Salen er 30—40 Fod lang, og er langs begge de lange Vægge forsynet med en Træforhøjning 3 Fod høj og saa bred, at

En Del af Deltagerne i Studentermødet i Manchuriet.

man kan ligge paa tværs af den. Denne er med fodhøje Brædder inddelt i smaa Afdelinger, saa hver Elev faar ca. 5 Kvarter og 5 Fod Plads, og dette er alt hvad de har paa Skolerne foruden Klasseværelser og Spisesal. Da der var rigelig Plads paa Skolen, fik vi hver tildelt to af disse Afdelinger, saa vi kunde have vor Bagage i den ene og sove i den anden.

De tidligere Aar har der været et Værelse særlig indrettet til Lederne, for at de kunde have Ro til Forberedelse og Hvil. Men i Aar havde man tænkt mere paa Fordelene ved, at Lederne havde Plads mellem de øvrige, og det synes jeg var en udmærket Plan.

Da jeg kom, kendte jeg hverken Hr. Li eller Hr. Ly eller nogen af de øvrige paa Kangen lige overfor, men i Løbet af Ugen blev vi gode Venner, og der blev god Tid til Samtaler med Naboer og Genboer, naar man var ved at gaa til Ro, og Lampen var skruet ned. Eller de flokkedes om Sengen paa andre Tider af Dagen med deres Spørgsmaal, for Eksempel det, som gennem Aartusinder har beskæftiget Kinas Filosoffer, og om hvilket de aldrig er kommet til Enighed: Om Mennesket fra Begyndelsen er godt eller ondt?

Paa anden Maade var der ogsaa sørget godt for, at Lederne kunde naa at faa Forbindelse med de enkelte, idet vi ved Bibeltimerne var delt i Kredse med een Leder for hver 5—6 unge. I saadan en Kreds lærte man hinanden godt at kende.

Programmet lignede andre af lignende Art: Op Kl. 6, Morgenvask, Morgengymnastik, Morgenvagt og endelig Morgenmad.

Dernæst Bibelkredse rundt om i Klasseværelser eller i det Fri, Dagens Foredrag og tilsidst Diskussionskredse over Emner som „Arbejdet indenfor de Organisationer, som er oprettet paa Skoler og Colleger, hvor der er flere kristne Elever", „Udvidelse af K. F. U. M.-Arbejdet til de mindre Byer", „Hvordan kan vi hjælpe med at undervise dem, der aldrig har lært at læse og skrive". En Kreds var aaben for alle dem, der havde religiøse Spørgsmaal. Det var i det hele taget ganske frivilligt, hvem der havde Lyst til at slutte sig til hvilken Kreds.

Efter Middagen Kl. 12½ var der saa at sige Frihed lige til Aftensmaden Kl. 6. Disse Eftermiddagstimer blev brugt til Sport, Vandgang, Samtaler, Søvn eller lignende. En Eftermiddag var vi en lang Fodtur ude ved „Østgraven", hvor den første manchurske Kejser ligger begravet. Den Dag var Diskussionstimen forlagt til dette Sted, saa Gaardspladsen, som omstaaende Billede viser, var „indtaget" af fem ivrigt diskuterende og thedrikkende smaa Grupper. Vi havde Straamaatter med, saa hver Gruppe kunde slaa sig ned, hvor de vilde.

Da Klokken ringede, samledes vi i en stor Rundkreds midt i Gaarden, og „Underholdningsudvalget" omdelte alt, hvad vi kunde spise af smaa Æbler, Melonkerner og Kager.

Hver Aften havde vi atter Møde, efter hvilket Lederne var sammen en halv Timestid for at tale om Dagens Begivenheder, om mulige Forbedringer i Ledelsen, om den kommende Dags Bibeltekst og Program.

Af Talere glædede vi os over at have Pastor Ting Li Mei iblandt os og de to udmærkede Læger fra Lægeskolen i Moukden, Dr. Kao og Dr. Liu. En Del hjemme mindes dem vist endnu fra deres korte,

Gaardspladsen ved den østlige Kejsergrav.

men meget vellykkede Danmarksophold for et Par Aar siden. De to mindes det. Flere Gange i deres Foredrag kom det igen: „I Danmark traf jeg den og den . . .“ eller „I Danmark hørte jeg det og det . . .“. Jeg laa paa Sovesal sammen med dem, og meget morsomt lød det, naar de om Aftenen med stærk Accent sagde til mig paa dansk: „God Nat, sov godt!“ De andre Kinesere, som ikke forstod et Ord af det, følte sig stærkt imponerede af de to Lægers Kundskab, naar jeg svarede „Tak, i lige Maade“, og det gik op for dem, at vi virkelig forstod hinanden paa et saa mærkeligt Sprog.

At kinesisk ogsaa er et „mærkeligt“ Sprog, fik vi Forstaaelsen af en Aften, da der var „Fornøjelig Underholdning“ med flerstemmig Sang og andet. Slutningsnumret var to Kinesere, som paa en meget morsom Maade søgte at overbyde hinanden med Hensyn til Ordspil.

I har nok set kinesiske „Skriftsprog“ (Scrolls). De hører som Regel sammen to og to, og er bygget paa en ganske bestemt Maade. Ikke blot skal der være lige mange Tegn i hver Linie, som vi Udlændinge i Begyndelsen er naive nok til at tro er det væsentligste, men hvert Tegn i den ene Linie skal svare til et ganske tilsvarende Begreb i den anden.

For Eksempel har jeg hængende paa min Væg en Kopi af nogle Tegn skrevet af en af Kinas allerberømteste, nulevende Skriftlærde. De to Linier betyder paa dansk:

Alle Mennesker paa Jorden (under Himlen“) glæder sig. Og hele Naturen staar i den skønneste Blomstring („det skønneste, de fire Aarstider kan frembringe“).

Paa kinesisk staar der blot:

Himmel- Mennesker- eet- hele- glædes-
Blomster- Træer- fire- Aarstider- florerer-

Saaledes begyndte de to. Den ene sagde en Sætning som denne:

„*Nord* fra kommer *Svalen*, mod *Syd* den *flyver*,
begge Vinger i *Øst* og *Vest*
bevæger den *op* og *ned*“.

„Se her“, sagde han, „er en Sætning, hvori forekommer baade „Nord, Syd, Øst, Vest“ og „op og ned“, kan du saa lave en Pendant til den?“

Den anden betænkte sig et Øjeblik, mens hele Forsamlingen sad i dybeste Spænding, thi den Slags Leg med Ord er for kinesisk Ungdom ligesom Flødeskumskager for danske Drenge . . .

Endelig gaar der et Lys op for den anden. Man ser paa hans Mine, at der er ved at komme en festlig Løsning, og saa tager han fat:

„*Foran* er *Vognen*, *bagefter Hjulsporene*,
begge Hjul, det *højre* og *venstre*,
skumpler højt og *lavt*“.

„Kan I forlange mere“, spørger han spydigt Forsamlingen, som om han havde vundet et Væddemaal, „her er baade „Foran og bagved, højre og venstre, højt og lavt!“

Paa kinesisk lyder Sætningerne endnu morsommere og mere træffende, da der i hver kun findes de Ord, som her er trykt med Cursivskrift, altsaa bestaar hver

Linie blot af fire — fire — tre, ialt elleve Tegn.

Da de havde spillet Boldt med Ordene en halv Timestid paa denne Maade, siger den ene pludselig: „Jeg tror dog alligevel, jeg kan give dig en Sætning, hvor du vil blive mig Svar skyldig . . . Det er maaske i det hele taget et Spørgsmaal, om du forstaar den", og saa siger han saa hurtigt, han kan:

„ma ma chi ma, ma man ma ma ma ma!"

Det ser jo ikke meget forstaaeligt ud for et dansk Øje, men paa Grund af de forskellige Toner og Eftertryk er det dog den nydeligste fuldendte og forstaaelige Sætning paa kinesisk, der oversat paa dansk bliver omtrent saaledes:

„Moder red paa en Hest, men da Hesten gik for langsomt, skældte Moder paa den".

Den anden blev ikke Svar skyldig, men under Jubel fra Forsamlingen sagde han saa hurtigt som Kæp i et Hjul:

„niu niu chien niu, niu ning niu niu niu niu!"

Det betyder:

„Den lille Pige trak afsted med en Ko, men da Koen ikke vilde lystre hende, fik hun alligevel drejet den rundt".

Paa denne Maade blev de atter ved nogen Tid, til Klokken slog og vi skulde i Seng for at være friske til næste Dags Møder.

*

Af Talerne maa jeg særlig fremhæve de to Læger fra Moukden. De forstod med mange Eksempler fra England og Danmark og ikke mindst fra Livet i Kina at fremstille deres Tanker, saa næppe nogen af Tilhørerne vil glemme dem. Det skiftede mellem Alvor og Gammen. Naar de hentede Eksemplerne frem fra de for os skjulte Kroge i det kinesiske Hjem, gik der et kendeligt Smil over Forsamlingen. Dette forstod de alle. Men naar det saa blev udlagt, saa man Alvoren paa Ansigterne. De kom til at se mere af Livets Alvor gennem det, de paa denne Maade hørte. De forstod, at det paa den ene Side kom an paa Forbindelsen med Gud, og paa den anden Side, at de hver især af deres „ganske Hjerte og Sjæl, Styrke og Sind" søgte at opnaa denne Forbindelse.

Det Øjeblik, som jeg dog helst af alle vilde, at Venner hjemme kunde have overværet, var den stille Morgentime, naar hver søgte sig et Sted i Træernes Skygge, i Ly af Huset eller ude paa den store Plads mellem Skolebygningerne. De fleste havde en lille Straamaatte med, saa ethvert Sted var godt, selv om Regnen for lidt siden styrtede ned.

Se ud over Skolen, og se hvor forandret den er. Ikke en Lyd, alle véd, at dette er den stille Time, hvor hver enkelt bereder sig til Dagen ved Læsning af Guds Ord og Bøn. Spredt omkring ser man de lysklædte unge med Bogen i Haand og bøjet Hoved.

Et saadant Øjeblik giver en et nyt Haab for Kina og et lyst Syn paa Fremtiden, thi er Ungdommen i Guds Haand, da er Sjælene bjerget og Sejren sikker.

ARMENIERNES NØD

EN SPAREDAG

Af Baronesse *Olga Schaffalitzky*.

HVEM har ikke hørt om det armenske Folks Lidelser? — Resterne af dette Folk, som har lidt saa ubeskriveligt og som med Rette kan kaldes for Verdens og Nutidens største Martyrfolk, er nu saa godt som helt fordrevne fra Lilleasiens og Anatoliens Omraade og befinder sig nu særlig i Syrien, Grækenland og i Kaukasus, i den derværende lille armeniske Republik, det eneste Stykke Land, som blev tildelt det ulykkelige Folk efter Versaille-Freden, som nu endogsaa er kommen under Sovjets Overherredømme.

Alle disse Tusinder af Flygtninge fristes, som man vel kan tænke sig, en sørgelig Tilværelse — de er nu hjemløse, fordrevne og det fattigste af alle Folk paa Jorden, saa godt som uden Tag over deres Hoveder, og de har ingen at støtte sig til uden os kristne. De trænger i høj Grad til kristelig Paavirkning, til Ungdomsarbejde, der kan tage sig af saavel de unge Kvinder som unge Mænd.

Kvindelige Missionsarbejdere (K. M. A.) har faaet et dejligt stort Børnehjem, kaldet „Fuglereden", ledet med kærlig moderlig Omsorg og i kristelig Aand af vor Udsending, Frøken Marie Jacobsen.

Der er 400 Smaapiger, 150 af disse har fundet Plejeforældre her fra Danmark, og vi haaber paa mange flere, da det betyder saa meget, at der staar troende Mennesker eller Kredse bag disse Børn og bærer dem frem i Bøn.

Da Nøden ventes at blive meget stor til Vinter i de store Flygtningelejre, udgaar der nu fra Amerika et stærkt Opraab til alle godt stillede Lande om at slutte sig sammen og tænke paa disse nødlidende og særlig en Dag om Aaret, som i Aar er sat til d. 7. December, at holde en „Sparedag for Armenierne" ihukommende den gyldne Regel i Herrens egne Ord: „Hvad I vil, at Menneskene skal gøre imod eder, det skal I ogsaa gøre imod dem". Det er godt at fornægte sig selv for andres Skyld og lægge noget tilside for dem, der lider ilde.

Mon de unge her i Danmark, som lever under saa gode Forhold, ikke ogsaa vil være med til den Dag, eller en anden Dag, hvis det passer bedre, at bringe et lille Offer og spare paa sig selv til Fordel for den armeniske Ungdom, som vokser op under saa svære Forhold?

Den, der læsker andre, skal selv blive læsket".

FRA ARBEJDSMARKEN

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

Blandt tyske K. F. U. M.-Sekretærer.

Fra 9.—12. September deltog jeg efter Indbydelse i de tyske K. F. U. M.-Sekretærers aarlige Møde, som holdtes paa et Feriehjem (Sommerlejr) oppe i Harzen. Jeg var den eneste Udlænding, og Anledningen til, at man havde indbudt en dansk Repræsentant var naturligvis den Gæstfrihed, der fra dansk K. F. U. M.s Side er blevet udvist mod tyske Sekretærer i Sommer. Jeg fandt mig da ogsaa ved Ankomsten hurtigt omsværmet af Folk, der havde været i Danmark, som takkede for god Mad og god Behandling og sendte Hilsener til Herning og Viborg, Aarhus og Aalborg, Hellerup og Jegindø o. s. v.

Mødet var som vore egne Sekretærlejre en passende Blanding af Arbejde og Hvile, Forhandlinger og Udflugter. Flere af de maleriske Dale i Omegnen gjorde vi Ture til, og vi oplevede da ogsaa paa en klar Dag at se det berømte Brocken (Bloksbjerg) i det fjerne — nu er der Hotel oppe paa Toppen, og man kan køre derop med Jernbane.

Man fik ved Mødet helt igennem Indtryk af et Arbejde, der med fuld Kraft samler sig om det centralt kristelige og sætter Guds Rige først i K. F. U. M.s Ar-

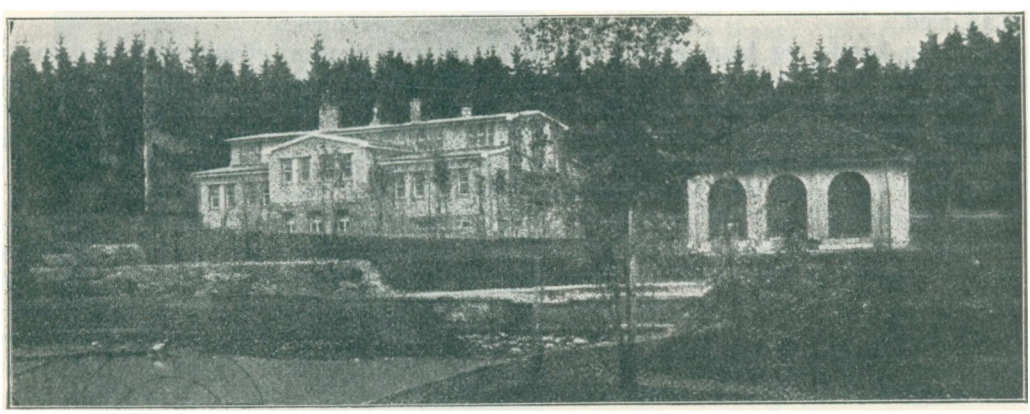

K. F. U. M.s Feriehjem i Harzen.

bejdsprogram. Det var den Aand, der gik igennem alle, fra de graanede Veteraner til de yngste i Flokken. Og de havde ikke lidt glædeligt at berette om, Vækkelser i Nordbayern og navnlig i Østfrisland, hvor en gammelkirkelig, men forbenet og delvis forsumpet Befolkning i de sidste Aar er blevet grebet af et vældigt Aandens Vejr, som har forvandlet hele Landsbyer og Sogne derude ved den tyske Vesterhavskyst. Om alt dette fortalte en ung Præst, *Immer*, der staar midt i Bevægelsen, baade gribende og æggende, fortalte, hvordan Vækkelsen svarede til Ordene: „Evangelium prædikes for fattige" —; den begyndte med fattige Tjenestekarle og Landarbejdere, mens kun faa af de rige Bønder endnu er kommet med. Gribende var det at høre om en omvendt Kromand, der holdt Møde i sin Krosal og talte til de forsamlede om, at „i Dag er der blevet dette Hus Frelse til Del". Flere af de ivrigste Modstandere, Førere blandt Kommunisterne, er blevet omvendt, men Modstanden blandt de rige er bitter. Pastor Immer meddelte en Samtale mellem to rige Gaardejere; den ene mente, at de vel nok kunde stoppe Munden paa Præsten, hvis de bare klagede til Myndighederne; — hertil svarede den anden, hvis Karle var med i Bevægelsen: „Ja, men mine Køer har godt af det!" Denne sidste blev for Resten kort efter omvendt.

Denne unge Præst og hans Vidnesbyrd var absolut det, man fik det dybeste Indtryk af. Iøvrigt er der mange Ting, som kan skille mellem tyske og danske kristne; men lykkeligt var det ogsaa i denne Flok at møde ædle Sjæle, som helt havde overvundet Nationalhadet ved Kristi Kærlighed, og som man helt kunde føle Broderskab med.

Endelig kunde jeg have ønsket mange danske K. F. U. M.er at have været med til det afsluttende Bedemøde. Der var mange, der bad højt, jeg tror over 20; men vistnok ingen Bøn varede et Minut. Kort, klart og ligetil var det altsammen; ingen bredte sig, og jeg tror ikke, jeg har oplevet et Bedemøde, hvor det var saa let virkelig at være med fra først til sidst. *Knud Hee Andersen.*

„Derude"s Delegeretmøde.

I Dagene 14.—15. September havde „Derude" Landsmøde i København. Københavnerkredsens energiske Sekretær, Tømrermester Aagaard, havde ordnet alt paa bedste Maade for de ca. 50 tilrejsende. Ialt deltog omkring 100 Mennesker i Delegeretmødet, medens mange flere fik Glæde af de fornøjelige Udflugter og Fester, som fandt Sted i Tilslutning til Delegeretmødet.

Gudstjeneste og Altergang i Garnisons Kirke ved Pastor Ricard dannede en god og smuk Indledning til de 2 Dages Samvær. I Kirken indkom en Gave paa 465 Kr. til „Derude"s Arbejde. Efter en hyggelig Middag paa K. F. U. M. kørte man i Automobiler en dejlig Tur til K. F. U. M.s „Camp" i Trørød. Aftenen fik en festlig Afslutning i K. F. U. K., hvor Alvor og Gammen vekslede paa en god Maade.

Om Mandagen aabnedes Delegeretmødet med en Morgenandagt af Provst Larsen, hvorefter der forhandledes om Arbejdet hjemme og ude. „Derude" har i Øjeblikket kun 3 Sekretærer i Udlandet, nemlig en K. F. U. M.-Sekretær i Buenos Aires og K. F. U. K.-Sekretærer i London og Paris. I London fortsætter Bestyrelsen Arbejdet, og naar Indrejseforholdene tillader det og danske unge Mænd atter kan drage til den store Verdensstad, haaber man atter at kunne sende en Sekretær dertil. I Berlin er K. F. U. M.-Arbejdet indstillet, da der omtrent ingen danske unge Mænd findes i Byen. En i Berlin ansat dansk Lærerinde har begyndt en lille K. F. U. K. blandt Koloniens unge danske Piger og de faa tilrejsende. Der er Pladser nok, baade i Østen (Sibirien, Kina, Siam) og i Vesten (New York) hvor der er Trang til dansk Ungdomsarbejde og hvor det vil blive taget op, naar de rette Arbejdere og de nødvendige Pengemidler forefindes.

Pastor Hansen aflagde en lille Beretning om sin Rejse i Sverrig, paa hvilken han har slaaet til Lyd for „Derude"s Sag. I Sverrig findes nemlig en tilsvarende Forening „Derute", som staar i Samarbejde med den danske Forening.

Mange af de Delegerede fra Landet udtalte deres Glæde over Sekretær Bøytlers Arbejde i Kredsene. Og da der blev Tale om Oprettelsen af et Rejsefond, indsamledes der ved Mødet ca. 400 Kr., som skal sætte Sekretær Bøytler i Stand til at aflægge Besøg i vore udenlandske Foreninger.

Snedkermester Rostrup genvalgtes til Formand og i Bestyrelsen genvalgtes Pastor Hansen, Taulov, og nyvalgtes Pastorinde Brostrøm (tidligere London) og Tømrermester Aagaard.

Om Aftenen samledes man atter til festligt Samvær i K. F. U. K. i tre forskellige Lokaler, idet Londonkredsen, Pariserkredsen og den nystiftede Berlinerkreds hver for sig holdt sin lille Fest, hvor der fortaltes om Arbejdet og hvor gamle Venner opfriskede Minder fra den Tid, de opholdt sig i Udlandet.

Gid Danmarks troende unge vil slaa Kreds om vort Arbejde derude.

Karen Ræder.

K. F. U. K.s internationale Sommerlejr.

Fra 9.—21. August afholdtes den første internationale K. F. U. K.-Sommerlejr, som har været afholdt i Norden, i Pålsjø ved Helsingborg under Ledelse af Prinsesse Karadja og Søstrene Tritton — Døtre af den forhenværende Præsident for K. F. U. K.s Verdensforbund.

Der var ca. 30 Deltagere og 15 tilfældige Gæster, som opholdt sig kortere Tid paa Lejren. Det officielle Sprog var Engelsk. Der var Deltagere fra England, Canada, New Zeeland, Indien, Belgien, Sverige og Danmark.

De tre indiske Deltagere studerer p. T. i London.

De indiske Deltagere i den internationale Lejr.

Som Bevis paa, hvor underlig Tingene kan forme sig og hvor lille Verden er bleven nu til Dags, kan det anføres, at den Dag, da Deltagerne fra K. F. U. K.s internationale Lejr tog til Hillerød for at bese Frederiksborg Slot, mødte de en stor Skare af de udenlandske Spejdere paa Hillerød Station og iblandt disse traf en af de indiske Damer (den, som er i Midten paa Billedet) sin Nevø, en lille Inder, som hun ikke havde set i flere Aar og som hun ikke havde drømt om at møde i Danmark. At der blev en stor Gensynsglæde er let at forstaa.

Denne internationale Lejr lededes som Sommerlejre plejer, med opbyggelige Møder, Udflugter o. s. v., og da denne Lejr blev til megen Glæde og Velsignelse baade for Lejrens faste Deltagere og dens Gæster, er det at haabe, at det ikke er sidste Gang, at en saadan international K. F. U. K.-Sommerlejr bliver afholdt her i Norden.

J. O.

Alverdens Drenge.

Fra Chefsekretæren for Verdenskomitéens Drengearbejde, Mr. E. M. Robinson, K. F. U. M.s Verdenskontor i Genf, er modtaget følgende Brev:

Det er mig en stor Glæde at kunne meddele Dem, at Verdenskomitéen for K. F. U. M.s Drengearbejde paa sit sidste Møde vedtog at sende en særlig Tak til Danmarks Drenge for deres gavmilde Bidrag. — Komitéen forelagde endvidere K. F. U. M.s Verdenskomité, samlet til Plenarmøde, følgende Resolution, som dér blev vedtaget enstemmigt:

„De forskellige Nationers Landsudvalg for K. F. U. M.s Drengearbejde gøres opmærksom paa den Maade, paa hvilken Danmark og Sverrig har virkeliggjort Pörtschach-Resolutionerne med Hensyn til at opdrage Drengene i Verdensbroderskabets Aand, hvilket er resulteret i, at disse Landes Drenge virksomt er blevet interesseret for andre Landes Drenge, og ogsaa i et stort Pengebidrag til Verdenskomitéens Arbejde".

Jeg haaber oprigtigt, at De maa finde en eller anden Maade, paa hvilken De kan meddele Drengene den Paaskønnelse, som vor Verdenskomité føler overfor dem. Vi haaber inderligt, at deres Eksempel maa anspore Drengene i mange andre Lande til at paatage sig en lignende Præstation.

De venligste Hilsener!

Deres hengivne

E. M. Robinson.

— Det danske Udvalg for „Alverdens Drenge" har fastsat Søndag den 15. Februar 1925 som Indsamlingsdag til denne Sag for Aaret 1925.

Udvalget beder om, at denne Søndag i alle K. F. U. M.s Drengeafdelinger maa blive fejret som „Alverdens Drenges Dag".

Lederne bedes allerede nu notere Dagen. — Nærmere Meddelelse vil i Løbet af kort Tid blive udsendt direkte til alle Ungdoms- og Yngsteafdelings-Ledere.

Aarsberetning for K. F. U. M.s Centralforening i København.

I en overordentlig smuk Udstyrelse har Centralforeningen udsendt sin Beretning for 1923—24, indledet med et ypperligt Fotografi af Ricard og gennemillustreret af Aage Gravgaard. Den, som gennemlæser disse 40 Sider, der fortæller om Arbejdet i alle dets mange Forgreninger, vil først blive slaaet af, hvilken Sum af Energi og Opfindsomhed fra Ledelsens Side, der ligger bag et saadant Foreningsaar. Og dernæst vil han hjerteligt glæde sig over paany at kunne konstatere, hvor hele dette mangfoldige Program er centralt og grundkristeligt i sit Sigt. Paa hver Side møder man Vidnesbyrd om, i hvilken Grad det ene fornødne er det første og det prægende ogsaa i Danmarks største K. F. U. M.

Man kan endnu her og der i Landet hos en og anden møde en viss Mistro og Kritik overfor Centralforeningens Arbejdsmaade og Program. Hvis en Aarsberetning som denne vandt den Udbredelse over Landet, som den fortjener, vilde adskilligt af den Kritik forstumme, og i Stedet for blive til en Tak til Gud for de Mænd, han har givet Ungdomsbevægelsen ogsaa i dens Højborg i København med de 2000 Medlemmer over 17 Aar, og 1000 mellem 14 og 17, og 700 under 14 Aar.

De har faaet den sværeste Del af Opgaven — derfor bør vi bede mest for dem, og ofte lade dem mærke, at vi staar broderligt bag dem og omkring dem. *Svend Rehling.*

Den danske Diakonissestiftelse

har atter udsendt sin Aarbog, og jeg vil gerne henlede de „kristelige Foreninger for unge Kvinder"s Opmærksomhed paa denne udmærkede Bog (Pris kun 75 Øre), hvori man i Aar foruden Beretning om Indvielsen af Diakonissestiftelsens nye Moderhus og om Stiftelsens rige vidtforgrenede Virksomhed, faar Biskop Ostenfeldts Prædiken ved Indvielsen og et Par herlige, opbyggelige Stykker af Præsterne Im. Bang og Carl Koch samt nogle Mindeord om Stiftelsens første Forstanderinde, Louise Conring, af Pastor L. Koch.

Det staar for mig som en af de herligste Opgaver for en ung, troende Kvinde at tjene Herren som Diakonisse. Mange Medlemmer af K. F. U. K. har selv erkendt det og er nu uendelig glade og taknemlige for deres Diakonissegerning, men vi trænger til langt flere Søstre, end vi har. Det er meget svært for Stiftelsens Ledelse atter og atter at maatte afslaa Anmodninger fra Sygehuse og Menigheder om at faa Diakonisser med den Motivering: „Vi har ingen at sende eder".

Hvor vilde det glæde os, hvor vilde vi takke Gud, om *mange* dertil egnede K. F. U. K.er i Fremtiden søgte Uddannelse paa Diakonissestiftelsen. *Henriette Knuth,*
Medlem af Diakonissestiftelsens Bestyrelse.

NB. I Aarbogen findes ogsaa en Beretning om det „Kursus for kvindelige Menighedsarbejdere", som K. F. U. K. og Mariaforbundet snart i mange Aar har afholdt i Samarbejde med Diakonissestiftelsen.

En Opgave og dens Løsning.

K. F. U. K.s Hovedforening i København var i Foraaret kommet i en vanskelig Situation. Ved Opførelsen af Hjemmet i Store Kannikestræde var der udstedt Partialobligationer til flere af de store Haandværksmestre. I de Aar, der er gaaet siden Bygningens Indvielse, har Foreningen afbetalt 100,000 Kr. af denne Gæld; men da der blev opsagt 30,000 Kr. til Udbetaling til Juli Termin, kom man i Forlegenhed; K. F. U. K. havde ikke de Penge.

Bestyrelsen henvendte sig da til sine trofaste Medlemmer og bad dem om Pengene. Og Medlemmerne paatog sig den store Opgave!

Indsamlingen organiseredes paa den Maade, at 600 af Foreningens Medlemmer fordeltes i 50 Hold hver paa 12 Medlemmer, hvoraf den ene virkede som Holdfører. Dette lykkedes for saa vidt ikke ganske, som adskillige af Holdene ikke blev fuldtallige. Hver Deltager i Indsamlingen fik af sin „Holdfører" udleveret en Kopi af en Partialobligation, indeholdende 50 Kupons à 1 Kr.

Og saa samledes alle Indsamlerne hver 1. Tirsdag i Maanederne April—September til en festlig Sammenkomst, ved hvilken Gaverne afleveredes, idet hver Holdfører indsamlede Pengene fra sit Hold og førte Regnskab over dem. Et stort Thermometer angav, hvor langt man var naaet, og der gik et forbavset og meget lykkelig Brus gennem Salen, da Thermometret den første Aften steg til 5360 Kr. At vi virkelig havde givet saa mange Penge, det var rent utrolig!

Saa gik da Indsamlingen sin jævne Gang, sløjede lidt af i Sommermaanederne, som naturligt var, da saa mange var paa Ferie. Da vi stod foran det sidste Indsamlingsmøde den 9. September, manglede vi 6645 Kr. Og dem gav vi og endda lidt til! Med en „Belønningsgave" paa 500 Kr., som en Dame, der er en god Ven af vor Forening, havde lovet os, hvis vi naaede Maalet, kommer vi nok op paa 31,000 Kr.

De allerfleste af disse Penge er *givet* (ikke indsamlet) af vore Medlemmer, og det har i

mange Tilfælde betydet et stort Offer for den enkelte.

Vi er uendelig taknemlige baade over Pengene og over det smukke og gode Forløb, Indsamlingen har faaet. Vi har tilbragt festlige Timer sammen, vi er kommet hverandre nærmere, idet vi har løst den fælles Opgave, vi er kommet til at elske vor Forening højere, fordi vi har faaet Lov at ofre lidt til den, og vi har, som saa mange Gange før, erfaret, at Gud hører Bøn. Nu venter vi megen aandelig Velsignelse af Vinterens Arbejde. *Karen Ræder.*

Det føler hver Kvinde . . .

Ved Dianalund Station paa Sjælland ligger en hel lille Landsby for ulykkelige Stakler: Kolonien Filadelfia. Det er ikke Staten, der har rejst den, nej, kun en Privatmand, en Kristi Discipel, Dr. Sell.

Det er Epileptikere, sindssyge og nervøse, der har et Fristed herude, de, der i Sandhed er „i Mørke", thi hvor kan Nervelidelser lægge sit Tryk knugende over en.

Men hvem skal pleje dem, alle disse forkomne? Hvem skal lave deres Mad, forbinde deres Sinds Saar, værne dem, at de ikke hverken timeligt eller aandeligt skal „falde i Ild eller Vand"?

Ja, det skal naturligvis vi raske, vi glade, vi, der *har* fundet Sjælens Lægedom! Hvem dog ellers?

Sikkert gaar der mange kristne unge Kvinder omkring med det stille Spørgsmaal:

Hvor skal jeg bedst kunne hjælpe? Til Missionær har jeg ikke Kald, direkte aandeligt Arbejde tør jeg ikke paatage mig. Men „hjælpe" — ganske stille og smaat et eller andet Sted — det turde jeg nok.

Godt! saa meld dig til Filadelfia til Køkken- eller Stuepige-Gerningen, det skal altsammen gøres, og intet er for „stort", og intet er for „smaat" i Guds Vingaard" — det er en Ære at faa Lov at gøre det. Men tør du *lidt* mere, og har du gode legemlige og sjælelige Kræfter, saa meld dig derude som „Søsterelev". Uddannelsen er treaarig, den omfatter Husgerning, Bibelkundskab, Sygepleje, Fysik, Kemi og flere andre Fag (frit Ophold, 25 Kr. om Maaneden og noget af Tøjet frit). Efter de tre Aars Forløb kan man — hvis Ledelsen har været glad for en — vedblivende arbejde paa Kolonien. Der kan ogsaa følge en eet eller to Aars supplerende Uddannelse efter, og derefter har man Ret til at optages i „Dansk Sygepleje-Raad". Man *kan* ogsaa (men *skal* ikke) indvies til Diakonisse. — Men ingen ung maa lade sig skræmme af Navnet „Diakonisse" eller af det med Dragt. Thi man kan som slet og ret „Hjælpesøster" deltage i Søsterelevernes Undervisning.

— Nøjagtig Underretning om Forholdene kan man faa ved skriftligt eller mundtligt at henvende sig til: „Forstanderinden, Kolonien Filadelfia, Dianalund".

Og eet er jeg sikker paa: at den, der med et kærligt og ydmygt Sind gaar ind i et saadant Arbejde, fortryder det aldrig; thi

> det føler hver Kvinde i Hjertets Dyb:
> Der rinder den varmeste Glæde
> af det at række to Hænder ud
> mod dem, der maa hjælpeløst græde.
> *Inge Hoffmann Bang.*

K. F. U. K. i Varde.

Søndag den 14. September var en Festdag i Varde K. F. U. K.; da blev nemlig vort nye Hjem indviet. Festen begyndte med Gudstjeneste om Formiddagen ved K. F. U. K.s Formand, Pastor

K. F. U. K.s nye Hjem i Varde.

H. Sørensen. Indvielsen af Hjemmet foretoges om Eftermiddagen af samme, hvorefter Frk. Herrmann talte. Og om Aftenen havde K. F. U. K. indbudt Venner fra Samfundet til festligt Samvær i Missionshuset. Her var samlet ca. 200 — ældre og yngre —, og her indtoges Hædersplads af Hr. Sparekassedirektør Sørensen, som for snart 2 Aar siden testamenterede K. F. U. K. sin Ejendom, Storegade 64, og som allerede nu har givet os Lov at rykke ind i den Del af Huset, som nu udgør vort Hjem.

Vort Hjem har en ideel Beliggenhed, „paa Strøget", men dog paa et roligt Sted. Det rummer Læsestue, Dagligstue, Spisestue o. s. v., og overalt møder Øjet smukke Ting skænket af Venners Kærlighed — saa det hele ser ud som et nygift Pars hyggelige Hjem. Intet Under, at Grundtonen i alt, hvad der blev sagt Indvielsesdagen igennem var „Glæde" og „Tak".

Endnu mangler vi eet — en Husmoder! Men vi haaber og tror, at ogsaa hun skal komme, og vi venter, at vort Hjem skal blive os til megen Velsignelse og Hjælp i vort Arbejde.

H. B.

K. F. U. M.-Idræt.

I straalende Solskin lige efter en frisk Morgenregn begyndte K. F. U. M.s 4. Landsidrætsstævne Søndag den 24. August paa Vejle nye, smukke, skovomkranset Stadion.

I Forvejen havde F. D. F.s Orkester vækket Vejle-Borgerne ved Musik gennem Gaderne. Præcis Kl. 9, da Orkesteret ankom til Stadion, begyndte Stævnet med en Del indledende Øvelser i Athletik; hvor var det en Fornøjelse at se saa mange unge glade K. F. U. M.er, der var kommet til Stede for at konkurrere og hilse paa Kammerater fra andre Byer.

Formiddagens Øvelser var færdige Kl. ca. 10, og efter at Orkesteret igen havde givet et Par Numre, begyndte Friluftsgudstjenesten, hvor Pastor *Rehling* talte over Dagens Evangelium. Aldrig tidligere har der været holdt Gudstjeneste paa Vejle Stadion, men lad os haabe, det ikke blev sidste Gang; Vejle Stadion har de bedste ydre Betingelser for en Udendørs-Gudstjeneste, og for mange af Deltagerne blev den Dagens bedste Punkt.

Kl. 2 fandt en storstilet Indmarch Sted af samtlige 150 Deltagere og Officials med Orkesteret i Spidsen, og efter at Stævnets Præsident, Ingeniør J. Engberg, havde budt velkommen og udbragt et Leve for K. F. U. M.-Idrætten, fortsattes der med Formiddagens forskellige Øvelser. Resultaterne var gennemgaaende gode og Konkurrencerne spændende, og K. F. U. M. viste ogsaa der at kunne arrangere et Stævne, saa alt klappede. Kl. 4 begyndte en Fodboldkamp mellem Hold fra Fyn og Sydjylland, hvor Sydjyderne vandt efter en udmærket spillet Kamp med 4—2.

Om Aftenen var der festlig Samvær i Missionshuset; Missionær Johs. Rasmussen holdt Festtalen, og her mærkede man rigtig, at han forstod at tale til idrætsbegejstrede unge Mænd. Forinden havde Præmieuddelingen fundet Sted; hvor var det fornøjeligt at se og høre den Glæde, der var mellem Kammeraterne, naar en Ven fik Præmie. I Løbet af Aftenen rejste de forskellige Deltagere hjem med et herligt Minde rigere.

—dt.

JOHANNE

Fortælling skrevet til „De Unges Blad" af Missionær *Sørensen*, Nibe.
Illustreret af Karl Rønning.

DER er nogle kristne, som Guds Ord kalder de stille i Landet; de øver deres Gerning stille og trofast, og de har ofte gjort rige Erfaringer om Guds Trofasthed, Erfaringer, der dog sjældent kommer til andre Menneskers Kundskab. Saadanne Mennesker bliver i vore Dage let oversete og regnet for langt mindre i Guds Rige, end de i Virkeligheden er. De er ofte Kernen i Menighedslivet, og uden dem vilde Livet visselig sygne hen i Samfundene.

En af disse gamle stille i Landet har fortalt mig nogle Træk af sit Livs rige Erfaringer, som jeg her vil genfortælle i en noget friere Form.

Johanne blev født i Aaret 1860. Hendes Forældre ejede et lille Husmandssted; det laa dejligt nede ved Fjorden. Fra en Høj ved Huset var der den dejligste Udsigt over Limfjorden, man kunde tænke sig, og i Solskinsvejr kunde der tælles mange hvide Kirker paa Landet den anden Side Fjorden.

Som lille Pige kunde Johanne aldrig blive træt af at staa paa Højen og tælle Kirkerne; særlig om Eftermiddagen, naar Solen skinnede, lyste de hvide Kirker som smaa Eventyrslotte i de grønne Omgivelser nær og fjern.

Johannes Forældre var dygtige og stræbsomme Mennesker, som arbejdede haardt for at skaffe Udkommet til de mange smaa Børn, hvoraf Johanne var den ældste, og hun maatte tidligt tage Haand i Hanke med for at hjælpe sin Mor.

Af Gudsfrygt og Kristendom mærkede Johanne saa godt som intet i sit Hjem som lille; hun kan ikke huske, at hendes Mor nogensinde talte med hende eller hendes mindre Søskende om Gud og hans kære Søn. Hun lærte heller ikke som Barn at bede, ikke en eneste Barnebøn fik hun lært. Og saadan som den aandelige Tilstand var i hendes Hjem, var den i de fleste Hjem der i Sognet. Der var dog enkelte gammeldags gudfrygtige Mennesker.

Først da hun kom i Skole, hørte Johanne noget om Gud i Himlen og hendes Frelser ud fra Bibelhistorien og Lærebogen. Og Johanne siger nu som ældre Kvinde, at det vilde være den største Ulykke for Tusinder af Børn, hvis Religionen i Skolen blev gjort til et valgfrit Fag. Havde det været valgfrit den Gang, hun var Barn, havde hun sikkert aldrig faaet Lov at komme med til Religionstimen.

De bibelske Fortællinger greb hende

og fyldte hendes Barnehjerte med Forundring og Glæde.

Men det underlige var dog, siger Johanne, at saa længe hun kan huske tilbage, har der været en Længsel efter Gud og en Trang i hendes Hjerte til at bede, og Johanne tror, at den ubevidste Længsel og Trang stammede fra hendes Daab.

Men nogen rigtig Bøn har hun ikke bedt, før hun kom i Skole; men af de bibelske Historier lærte hun om Mennesker, der i deres Nød bad til Gud og blev hjulpet, og det tilskyndede hende til at prøve det samme. Hun begyndte at bede til vor Herre, saaledes blev Gud altid kaldt den Gang.

.... Og med de smaa Hænder foldede bad hun ....

Den første rigtige Bønhørelse oplevede hun, da hun var i sit ottende Aar. Det var en Foraarsdag hen imod Aften, hun var sat til at passe en Flok Gæs, deriblandt var der nogle smaa Gæslinger, som hun særlig skulde vaage over; kom saadan et lille Dyr om paa Ryggen, døde det snart, hvis ikke det blev hjulpet op igen; saa skulde hun samtidig passe sin lille Broder, som ikke havde fyldt sine to Aar endnu.

Det var slet ingen let Opgave for en lille syvaars Pige baade at passe et Barn og en Flok Gæs med Gæslinger, og denne Aftenstund skete der da ogsaa et Uheld, en Gæsling var kommet galt afsted med sig selv; den lille gule Tingest var taget ud paa egen Haand, og Resultatet af dens Eventyrlyst blev, at den trimlede ned mellem to Sten, hvor den laa med de smaa gule Ben i Vejret og kunde ikke komme op igen.

Johanne havde været optaget af sin lille Broder; saa snart hun kunde komme løs fra ham, skyndte hun sig at tælle Gæslingerne, og til hendes store Skræk manglede der een.

Hun vidste, hvad det betød for hende, hvis der manglede een i Flokken, naar de blev lukket ind. Hendes Mor var streng og ikke saa lidt hidsig. Der vilde vanke Klø. Og Johanne vidste, at det nyttede ikke at komme med Undskyldninger.

Hun gav sig til at søge allevegne, hvor hun kunde tænke, at den maatte være, men hun kunde ingen Steder finde den; det tog ogsaa lang Tid med den Søgen, for hun skulde føre sin lille Broder med sig; saa snart hun satte ham, satte han i at tudbrøle. Johanne var lige ved at græde af Fortvivlelse over sin vanskelige Stilling. Raadvild stod hun med sin lille Bror paa Armen; da kom hun til at tænke paa, hvad hun havde læst i sin Bibelhistorie om dem, der bad til Gud i deres Nød, hun mindedes flere. Der var Hanna, Samuels Mor. Der var den unge Daniel, ham huskede hun bedst — Daniel og hans tre Venner —. Jo, vor Herre kunde sikkert hjælpe hende at finde den tabte Gæsling, det var ikke nær saa vanskeligt som at passe paa Daniels tre Venner, at de ikke skulde brænde midt i den gloende Ovn.

Johanne satte sin lille Broder ned paa Jorden, knælede saa ved Siden af ham, og med de smaa Hænder foldede bad hun: „Kære vor Herre, vil du ikke hjælpe mig at finde den lille Gæsling, der er blevet væk, det kan du lige saa let, som du kunde hjælpe Daniels tre Venner. Vil du ikke nok? Amen". Da hun rejste sig fra Bønnen, var hun sikker paa, at vor Herre vilde vise hende, hvor den var.

Hun blev heller ikke skuffet, det var som en usynlig Haand førte hende hen til de to Sten, og der laa Gæslingen — men paa Ryggen. Atter blev den lille Pige gruelig bange; for var den død, var det jo lige galt. Hun tog den op, og den laa som død i hendes smaa Hænder.

Men kunde vor Herre hjælpe hende at

finde den, kunde han vel ogsaa gøre en død Gæsling levende — det var maaske nok saa vanskeligt, men der er jo intet umuligt for Gud, havde hun læst i sin Lærebog. Saa knælede hun atter, og bad Gud om at gøre den døde Gæsling levende. Hun sad med den mellem sine smaa Hænder, og inden hun var færdig med sin Bøn, mærkede hun, at den gav et lille Spjæt med Benene. „Den lever! den lever!" raabte hun glædestraalende; hun satte den paa Jorden, og den tumlede paa sine smaa Ben lidt forpjusket hen til de andre. Men Johanne var sikker paa, at det var Gud, der havde hørt hendes Bøn og gjort den døde Gæsling levende.

Den lille Tildragelse glemte Johanne aldrig, den styrkede hendes Barnetro til Gud, og fra nu af bad hun tit.

En anden Oplevelse af Bønhørelse havde Johanne, da hun var 16 Aar og var kommet ud at tjene en Milsvej fra sit Hjem. Det gik saaledes til:

En Søndag Eftermiddag havde hun faaet Lov til at gaa hjem at besøge sine Forældre og Søskende, som hun stadig længtes meget efter. Der var altid stor Glæde, naar Johanne kom hjem. Hendes Fader var stolt af sin store Pige, som artede sig saa vel, og hendes Mor saa ligeledes med hemmelig Stolthed paa, hvor smuk og forstandig hendes ældste Datter blev. Kunde de ikke give deres Børn andet med ud i Livet, saa kunde de give dem en god Opdragelse, saa de kunde være blandt Folk, naar de kom ud at tjene; hun tilskrev sig selv en stor Del af Æren for Johannes gode Opførsel.

Men der var ingen, der glædede sig saadan som hendes smaa Søskende, hun havde næsten passet dem alle som smaa, baaret dem paa sine smaa Arme, tullet dem i Søvn i Mørkningen, naar hendes Fader og Moder var paa Arbejde; derfor var der altid Jubel, naar store Søster kom hjem.

Men denne Søndag Eftermiddag var der ingen Jubel, da hun kom ind i Stuen derhjemme. Faderen sad henne ved Vinduet og stirrede med en mørk Mine ud i den lille Have, som vilde han søge Raad og Hjælp hos de smaa forkrøblede Træer. Moderen havde forgrædte Øjne, og de smaa Søskende sad som forskræmte Fugleunger.

Johanne saa fra den ene til den anden, men ingen af Forældrene havde Lyst til at fortælle hende, hvad der var i Vejen med dem. Saa rejste Faderen sig og gik ud, og nu fortalte Moderen hende om deres Sorger.

Faderen havde kautioneret sammen med to andre for en Mand for en Sum Penge. Manden var nu gaaet fallit, og Kautionisterne skulde betale Pengene. Summen var vel ikke saa stor, men dog større end Johannes Forældre kunde betale, de maatte sælge Stedet for at betale deres Part. Han havde prøvet at skaffe Kaution for sig selv, saa han kunde laane Pengene, men da der var en betydelig Gæld paa Huset i Forvejen, lykkedes det ikke, der var ingen, der vilde gaa i Kaution for ham.

Grædende fortalte Moderen, at nu maatte de gaa fra deres dejlige, lille Hjem, og saa havde de ikke Tag over Hovedet.

Stille havde Johanne hørt paa, hvad Moderen fortalte, det havde fyldt hendes unge Hjerte med dyb Sorg, og ved Tanken om, at det var maaske sidste Gang, hun besøgte sine kære i Barndomshjemmet, kom hun ogsaa til at græde.

Omsider rejste hun sig og gik ud, hun gik om i den lille Have, som hun holdt saa meget af. Træerne var ganske vist meget forpjuskede af Vestenvinden, som kunde være barsk og haard. Johanne saa paa hvert Træ og hver Busk, og det var som de hviskede til hende om Minder fra Barnedagene, hver havde noget at fortælle.

(Fortsættes).

SÆRLIG FOR DE YNGSTE

HVAD ER LIVET?

EN Dag, da Fuglene var bleven trætte af at synge, blev Stilheden afbrudt af en lille eftertænksom Bogfinke, som spurgte: „Hvad er Livet?"

Alle de andre blev forskrækkede over dette Spørgsmaal, men en lille Lærke tog Mod til sig og svarede: „Livet er en Sang".

„Nej, det er en Kamp i Mørket", sagde en Muldvarp, som lige stak Næsen op over Jorden.

„Jeg tror, at det er en Udvikling", sagde en Rosenknop, idet den udbredte sine Blade til Fryd for en Sommerfugl, som kyssede dem og udbrød: „Livet er bare Glæde!"

„Kald det i det mindste en kort Glæde", surrede en Flue, som fløj forbi.

„For mig er det kun Slid og Slæb", klagede en Myre, som slæbte paa et Halmstraa, som var mange Gange større end den selv.

Men Skaden lo for at skjule, at den ikke havde nogen Mening.

I det samme begyndte store Regndraaber at falde, og de hviskede sorgfyldt: „Livet bestaar kun af Taarer".

„De tager alle fejl", raabte Ørnen, som sejlede gennem Luften paa sine kongelige Vinger, „Livet er Frihed og Kraft!"

Det begyndte imidlertid at blive mørkt, og en lille Spurv foreslog beskedent, at man skulde gaa til Ro. Nattevinden suste sagte gennem Trætoppene: „Livet er en Drøm".

Fred laa udbredt over Land og By, men da Morgenrøden stod højt paa Himlen, slukkede en ensom Tænker og Videnskabsmand sin Lampe og sukkede: „Livet er en tung Skole".

„Livet er et gaadefuldt Mysterium", hviskede den friske Morgenvind.

— — —

Da udbredtes paa engang over hele Horisonten mod Øst en Guldglans, saa alle Skyer og de lette Trætoppe glimrede som Guld. Morgenen hilste paa den ny vaagnende Jord og jublede ud i mægtige Harmonier: „Livet er kun en Begyndelse til noget meget herligere".

Der var engang en Mand, større end de fleste, hans Navn har lyst og lyser endnu som en Helts paa den hellige Skrifts Blade. Midt under Livets Kamp og den mest slidsomme Virksomhed, da han drog fra Sted til Sted for at prædike Evangelium og siden blev kastet i Fængsel for sit Vidnesbyrds Skyld, kunde han vidne: „For mig er Livet Kristus!"

— — —

Hvad er da Livet for jer, unge Venner?

At Spejdersporten ogsaa drives i Afrika, viser dette Billede af det første kvindelige Spejderkorps i Onitsha.

HOVEDBRUD

Bibelspørgsmaal.

Byen Korinth i Grækenland havde en Havnestad, der hed Kenkreæ. Hvor omtales den i Apostl. Gern. og hvor i Romerbrevet?

Udfyldningsopgave.

Man bør — imod, at ens — bliver gode.

—l—g—n.

Gaade.

Havde jeg blot en Øre
for hver Gang mit *Emne* var under Debat,
jeg kunde som Rigmand mig føre
og let betale min Skat;
deri du sikkert vil give mig *sidste*,
og jeg min *første* med Sindsro kan liste.

—l—g—n.

* * *

Løsninger sendes inden 1. Novbr. til „De Unges Blad"s Ekspedition, Søndergade 9, Aarhus.

Løsninger til Hovedbrud i Nr. 18.

Bibelspørgsmaal: Johs. 10, 40. *Gaade*: Ebbe. *Logogrif:* Mandag Morgen.

„ALVERDENS DRENGE"

Resultatet af Indsamlingen Søndag den 17. Februar 1924.

Idet vi hjerteligt takker alle dem, der har været med til gennem Arbejde og Offer at fremskaffe det smukke Resultat af Indsamlingen, har vi herved den Glæde at meddele Fortegnelse over de indkomne Beløb.

Bogpræmien tilfaldt *K. F. U. M. i Nykøbing M.*, da denne Forening havde den højeste Kvotient.

Carl Andersen. *Harald Jessen.* *Ove Winding.*

Aal (U.A.) 10, Aalborg (U.A., Y.A) 238, Aarhus, Klostergade (U.A., Y.A., F.D.F., 1. & 4. Kr.) 457,03, Aarhus, Frederiksbj. (U.A., Y.A., F.D.F., 2. Kr.) 214,78, Aarhus, Sct. Johs. Sogn (U.A., Y.A, F.D. F., 3. Kr.) 104,25, Aabenraa (U.A., Spejd.) 82,62, Assens (U.A.) 60, Brønderslev (U.A.) 23,75, Esbjerg (U.A.) 103,62, Faaborg (U.A., Y.A.) 21,10, Fredericia (U.A., F.D.F.) 500, Gjellerup (U.A.) 25, Grenaa (U.A., F.D.F.) 134,25, Grindsted (U.A., F. D.F.) 80, Haderslev (U.A.) 63,96, Haslev (U.A., Y.A., F.D.F.) 136,50, Hedensted (U.A.) 120, Helsingør (U.A.) 100, Herning (U.A., F.D.F.) 595,49, Hillerød (U.A., F.D.F.) 87,15, Hjørring (U.A.) 106, Holbæk (U.A., Y.A., F.D.F.) 76, Holstebro (U A., F.D.F.) 190, Horsens (U.A., Y.A., F.D.F.) 175,60, Hurup (U.A. + Drenge fra Vestervig) 169, Jægerspris (K.F.U.M.) 21, Kalundborg (U.A., F.D.F.) 151, Kolding (U.A., Y.A. + Drengeforbund) 1201,42, Korsør (U.A.) 54,50.

København: Centralf. (U.A., F.D.F., 1. & 3. Kr.) 2216, do. (Y.A.) 450, Aldersro (U.A., F D.F., 5. Kr.) 30,35, Brønshøj (U.A.) 100, Christianshavn (U.A.) 133, Fredens S. (U.A., Y.A.) 116,55, Frederiksberg (U.A.) 105, Frederiksholm (U.A., Y.A., F.D.F.) 67,63, Godthaabs S. (U.A., F.D.F.) 163,44, Hellig K. ø. (U.A.) 200, Kapernaums S. (U.A., Y. A., F.D.F.) 88,50, Kingos S. (U.A., Y.A.) 152, Lyngby (U.A., Y.A.) 40, Mariendals S. (U.A., F.D.F., 5. Kr.) 40,26, Nazareth S. (U.A., F.D.F.) 62, Nordvestkvarteret (Y.A., F.D.F.) 97,25, Nørrebro (U.A.) 37, Ordrup (U.A., Y.A., F.D.F.) 84, Rosenvænget (U.A., Y.A.) 161,75, Sct. Johs. S. (U.A., Y.A.) 110,55, Sct. Lukas S. (U.A., F.D.F.) 83,71, Solbjerg (U.A.) 52,05, Sundbyerne (U.A., Y.A., F.D. F., 13. K.) 208, Valby (U.A., Y.A.) 271, Vanløse (U.A., F.D.F.) 44,82, Vedbæk (U.A., Y.A.) 14,31, Vesterbro (U.A., Y.A., F.D.F., 10. & 11. Kr.) 767,74, Vor Frue S. (U.A., Y.A.) 32,50, Østervold S. (U. A., Y.A.) 36.

Lemvig (U.A.) 42,50, Maribo (F.D.F.) 38,78, Middelfart (U.A.) 30,60, Nakskov (U.A.) 30, do. (Y.A.) 242, Nexø (U.A., Y.A) 30,75, Nyborg (U. A., F.D.F.) 43, Nykøbing F. (U.A.) 50, **Nykøbing M. (U.A.) 565**, Næstved (U.A.) 59,45, Odense (U.A., Y.A., F.D.F.) 660, Otterup (Y.A.) 24, Randers (U.A., F.D.F.) 185,36, do. (Y.A., F.D.F.) 106, Ribe 8, Ringkøbing (U.A.) 54,50, Ringsted (F.D.F.) 20, Roskilde (U.A., F.D.F.) 331, Rudkøbing (U.A., Y. A.) 51, Rødding 100, Rønne (U.A.) 56,50, Silkeborg (U.A., F.D.F.) 117,19, Skagen (U.A., F.D.F.) 112,35, Skanderborg (U.A.) 105, Skive (U.A., F. D.F.) 81,50, Skjern (U.A , F.D.F.) 85, Skjærup (Y.A.) 14,54, Slagelse (U.A., F.D F.) 90,52, Struer (U.A., F.D.F.) 92,50, Svendborg (U.A., Y.A.) 100, Sværdborg (Y.A.) 13, Sæby (U.A.) 32, Sønderborg (U. A., F.D.F.) 82,90, Taulov (Y.A.) 43, Thisted (U. A., Y.A.) 16,40, do. (F.D.F.) 33, Vamdrup (U.A., F.D.F.) 78,50, Varde (U.A.) 23, Vejen (U.A., F. D.F.) 50, Vejle (U.A., F.D.F.) 466,81, Viborg (U. A.) 71.

F.D F.-Kredse: Augustenborg 11,11, Kolind 50, Løgstør 13,65, Nibe 5, Rødding 10, Vinderup 38, Vorbasse 16,50.

Diverse: Stenhus, K.F.U.M.-Spejdere 106,05, do. 5, K.F.U.M.-Spejderne, Holtbjerg Drengehjem, 57,50, K.F.U.M.-Spejderne, 1. sjæll. Div. 1. Trop (Haslev) 35, K.F.U.M.-Spejderne, Ringe, 27,50, K.F.U.M.-Spejderne, Uglev, + Drenge i Søndbjerg-Odby K.F.U.M. 12, Frederiksværk K.F.U. M. 10, Garnisons Sogns K.F.U.M. 20, Hvidbjerg K.F.U.M. 47, Toftlund K.F.U.M. 5, Ringe K.F.U. M. 6, Svanninge K.F.U.M. 5, Ringgive K.F.U.M. (de yngste Medl.) 5, Herlufsholm Sogn 54,41, Vester Egesborg 7, Møde i Hurup 121,17, Nr. Snede Søndagsskole 6, 22 Drenge samlede paa Hoptrup Højskole 22, Overskud fra et Møde (Lysbilledforedrag v. Sekretær Jens M. Nielsen, Ribe), indsendt af Pastor A. Popp, Hygum, 15,70, Hilbert Petersen, København, 10, Pastor Chr. Holt, Aarhus, 10, Pastor Vilstrup og Frue, Reersley: »Til Erindring om Pørtschach« 25, »M. J.« 5, »En glad Giver« 5, Steen Fibiger, Thy, 1, Knud 5, Entreprenør Jensen, Glostrup, 20, Aage Andersen, Løsning, 6, »Erik og Ellen« 2,01, Tandlæge O. Winding, Holbæk, 50, Unævnt Dreng i Holbæk 1, Unævnt 1, Lærer Larsen, Aastrup pr. Glejbjerg, 4, Indsendt anonymt 5, Efterslet fra Horsens 2.

„Gymnasiastbladet"s Indsamling blandt Gymnasiaster 358,50.

Ialt: Kr. 16.926,18.

Gode Bøger til 2½ Krone!

9. Tusind!	PETER POULSEN: Til Kamp, til Kamp —
7. Tusind!	ELSA BLOMQVIST: Rigmor, Fortælling, ib. 4,50.
5. Tusind!	H. E. VACHELL: Skolen paa Højen, Roman, ib. 4,50.
3. Tusind!	MADS NIELSEN: Breve fra Grøftekanten, ib. 5,50.
3. Tusind!	MARSHALL BROOMHALL: General Feng. Illustr.
Nyhed!	HILJA HAAHTI: Israels Døtre, Fortælling, ib. 4,50.

DE UNGES FORLAG

K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Ledermøde i Holstebro Torsdag d. 20. Novbr. 1924.

Kl. 9¼—10¼: Bibeltime ved Pastor Thuesen, Silkeborg. Kl. 10⅓—12: Forhandling over Emnet: „**Brugbar for Gud**", indledet af Landssekretær, Pastor Rehling Kl. 12⅓—1⅓: Fællesspisning i K. F. U. M. Kl. 2—2⅝: Bestyrelsesvalg. Kl. 3—4⅓: Forhandling over Emnet: „**Bibelens rette Plads i Arbejdet blandt de unge**", indledet af Pastor Gottlieb, Estvad. Kl. 4⅝—5⅓: Foredrag ved Pastor Thuesen. Emne: „**Fornyelse**". Derefter Bedemøde. Kl. 7⅓: Ungdomsgudstjeneste ved Pastor Rehling.

Møderne holdes i Missionshuset og er beregnede for Bestyrelsesmedlemmer og andre Medlemmer af K. F. U. M. og K. F. U. K. i 25. Kreds. — Møderne begynder præcis. — De Unges Sangbog benyttes.

Roskildekredsen.

Efteraarsmødet for K. F. U. M. og K. afholdes Søndag den 19. Oktober i Roskilde. Kl. 3 i K. F. U. M., hvor Højskoleforstander Julin indleder en Forhandling over Emnet „**De Unges Fritid og deres Penge**". Kl. 7 i Domkirken, hvor Pastor Hee Andersen, Herlufsholm, taler.

P. K. V.
Jens Olsen.

Løgumgaard Præliminær- og Artiumskursus

pr. Løgumkloster.

Nye Elever til **Præliminæreksamen** optages 1. Novbr. og 6. Januar. Kort Læsetid. Understøttelse kan søges. Program ved Henvendelse til **Harbo Andersen,** Forstander.

Diakonskolen i Aarhus

uddanner unge, troende Mænd til Arbejde blandt dem, som er kommet paa Livets Skyggeside, samt til forskelligt praktisk Menighedsarbejde.

Nyt Elevhold optages 1 Gang om Aaret (1. November). Inmeldelse til førstkommende Vinter bedes indsendt **snarest** til Adresse: **Johs. Hoff,** Diakonskolen, Aarhus.

Korte Kursus i Bibelkundskab m. v. paa Haslev udvidede Højskote.

I. **5 Ugers Kursus.** 15. November til Jul.
II. **10 Ugers Kursus.** 5. Januar—15. Marts.

Alle Fag tilsigter Dygtiggørelse til det frivillige Arbejde i Guds Rige. — Oplysninger ved **Pagh Petersen,** Forstander.

Indre Missions Artiums- og Præliminærkursus, Rønde

(statsanerkendt).

Nye Elever optages paa Præliminærholdet d. 7. Januar 1925. Kort Forberedelsestid. — Nærmere ved **K. Herskind,** Forstander.

Beder Gartnerskole.

Beder St. **11 km fra Aarhus.**

5 Maaneders teoretisk Kursus begynder 4. November.

5 Maaneders praktisk teoretisk Kursus begynder 4. Maj.

Program og Oplysninger faas hos Skolens Forstander, **N. Klougart.**

Beder Ungdomsskole (Efterskole).

5 Maaneders Kursus for unge Kvinder og unge Mænd (14—18 Aar) begynder 4. November. Program og Oplysninger faas hos **Skolens Forstander.** Statsunderstøttelse kan søges.

Indre Missions Højskoler og Landbrugsskole.

Børkop Højskole pr. Børkop.
Vinterskole for unge Mænd (5 Mdr.) 1) Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. **Sommerskole** for unge Kvinder (3 og 5 Mdr.), alm. Højskoleundervisning med Kursus i Husholdningen. Om ønskes Underv. i Musik (Orgel og Violin). Nærmere Oplysning ved Program. **A. S. Dam.**

Faarevejle Højskole pr. Faarevejle
har udsendt nyt Program, der giver Oplysning om de forskellige Afdelinger. Skriv efter dette. **C. M. Julin.**

Haslev Højskole pr. Haslev St.
Vinterskolen for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. 1) Almindelig Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling, 3) Husflidsafdeling. **Sommerskolen** for unge Kvinder 3. Maj—31. Juli. Almindelig Højskole m. Husholdningskursus. **Davidsen.**

Haslev udvidede Højskole
meddeler udvidet Undervisning i Dansk, efter Ønske Engelsk, Historie, Bibelkundskab, Missionshistorie, Kirkehistorie (derunder Troslære), Religionshistorie, Sjælelære, Sundhedslære, Foredrags- og Fremstillingsøvelser m. v. **Vinterskole** (Mænd) 3. Novbr.—31. Marts. **Sommerskole** (Kvinder) 3 Maj—31. Juli. **Efteraarskursus** i Septbr. Oktbr. **Gymnastikkursus** særlig for Ledere i K. F. U. M., F. D. F. o. l. i **Januar og Februar. Amtsunderstøttelse** san søges. Oplysn. v. **Pagh-Petersen.**

Hoptrup Højskole i Sønderjylland.
Kursus for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. Landbrugsundervisning — Husflid. Nærmere Oplysn. ved Postadr.: Hoptrup. **H. Kildeby.**

Horne Højskole pr. Hjørring.
Karleskole med Landbrugsundervisning Novbr.—Marts. **Pigeskole** Maj—August samt Septbr. og Oktbr. De sidste Maaneder en Del Husholdning og Syning. **S. Olsen.**

Nr. Nissum Højskole pr. Lemvig.
Vinterskole for unge Mænd; alm. Højskolekursus med Landbrugsundervisning. **Sommerskole** for unge Piger (3 og 5 Mdr.s Kursus); alm. Højskolekursus med Husholdningsundervisning. **Ludvig Olsen.**

Rønde Højskole pr. Rønde.
Vinterskole for unge Mænd Novbr.—Marts. Alm. Højskole med Landbrugsundervisning. **Sommerskole** for unge Kvinder Maj—Juli. Alm. Højskolekursus.
Ingemann Herskind, Forstander.

Tommerup Højskole pr. Knarreborg.
Vinterskole for unge Karle 3. Novbr.—31. Marts. 1) Alm. Højskoleafdeling, 2) Landbrugsafdeling. **Sommerskole** for unge Kvinder: 1) Alm. Højskoleundervisning 3. Maj—31. Juli, 2) Husholdningskursus for dem, der ønsker det, 1 Juli Md. **P. Sandbøk.**

Haandværkerhøjskolen, Haslev.
Skolen begynder d. 3. Novbr. med 6 forskellige Afdelinger og 11 Klasser. Vi modtager Murere, Tømrere. Snedkere, Malere, Smede, Maskinarbejdere, Elektrikere, Karetmagere, Møllebyggere, Blikkenslagere m. fl.
Skriv efter Program og nærmere Oplysninger.
Bygmester **Christensen,** Forstander.

Haslev Landbrugsskole pr. Haslev.
5 Mdr.s Kursus begynder 3. Novbr. **J. K. Jensen.**

Haslev Husholdningsskole pr. Haslev.
Kursus fra 3. Maj—30. Septbr. **J. K. Jensen.**

Hoptrup Efterskole i Sønderjylland.
Vinterkursus med Husflid for unge Mænd 3. Novbr.—31. Marts. Beregnet for unge mellem 14 og 17 Aar.
Sommerkursus for unge Piger 3. Maj—31. Juli.
Postadr.: Hoptrup. **P. Hagelskær Lauritsen og H. Kildeby.**

Løgumgaard Efterskole v. Løgumkloster.
Nye Elever optages til Vinterskolen 3. November (baade mandlige og kvindelige Elever). De undervises i de almindelige Skolefag samt Husflid og Haandarbejde. Endvidere kan der faas Undervisning i Sprog og Musik. Program sendes. Nærmere ved Henvendelse til **Harbo-Andersen,** Forstander.

Amtsunderstøttelse søges af unge Mænd før 1. Juli, af unge Kvinder før 1. Januar. — Skemaer til Ansøgning faas hos Sogneraadsformændene.

Haandværkerhøjskolens Elever maa søge Understøttelse hos Staten, og Skemaer hertil faas ved Henvendelse til Skolen.

Ansøgning om Amtsunderstøttelse kan i Aar sandsynligvis indsendes **indtil 1. Oktober.**

Damer lærer at sy og tilskære
Kjoler, Kostumer og Børnedragter.
Tilskærerskolen,
Nørrebrogade 26 — København.
Dagmar Mikkelsen.

Midtfyns Fagskole

for **Kjole- og Linnedsyning** begynder 1—2 Maaneders Kursus først i hver Maaned. Eleven syr til sig selv og faar grundig Undervisning i Tilskæring og Syning. Skoleplan og andre Oplysninger sendes. Tilrejsende Elever kan bo paa Skolen. **Marie Sørensen,**
Ringe.

K. F. U. K. i Bogense

afholder 25 Aars Jubilæumsfest Søndag den 9. November i Bogense, hvortil alle tidligere Medlemmer indbydes.

Tilrejsende, som ønsker Logi, bedes inden d. 5. Novbr. meddele det til Frk. **Prætorius,** K. F. U. K. i Bogense.

K. F. U. K. i Kolding

indbyder venligst tidligere Medlemmer og Venner til 40 Aars Stiftelsesfesten d. 16. November d. A. Deltagelse bedes meddelt inden 1. November samt om Indkvartering ønskes.
Venligst
Agnes Hansen, Sekretær.

Broderi.

1 Spisestuesæt, meget smukt, originalt Rosenmønster, paa smukt hvidt Hørlærred leveres til en Pris af 7,75 portofrit. Sættet bestaar af 1 Lysedug, 2 Løbere. Garn til Broderiet 3 Kr. ekstra. Skriftsprog paa sort Klæde 15 Øre pr. Bogstav.
Fru **J. Mortensen,**
Broderif., Bækmarksbro.

Da der stadig spørges

efter mit for længe siden averterede Spisestuesæt, tilbyder jeg et Sæt paa svært, godt, mørk eller lysegraa Hørlærred portofrit sendt for 11 Kr. Let, meget smuk, Venetiansk eller Rosenmønster. Sættet bestaar af 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude, almindelig Størrelse. Syes med graa-sort-hvid. Garn (D. M. C.) til Sættet 5,00—5,50 ekstra. Paabegyndt 1 Kr. — Ved Utilfredshed Pengene tilbage. Benyt dette billige Tilbud straks.
M. Madsens Broderifabrik, Give.

Haslev Orgelfabrik,

Telefon 405. — Privat Tlf. 398.
Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).
Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.
Gode Afbetalingsvilkaar.
10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.
— Pianoer til billige Priser. —

Møbler for ethvert Hjem

leveres i alle Træsorter og fremstilles efter Ønske. For Tiden haves paa Lager til billige Priser: 2 Egetræs Spisestuer (engelsk Stil), 7 komplette Soveværelser (males efter Ønske) samt flere Klædeskabe og Komoder. — Møblerne leveres indpakket overalt, og Møblementer fragtfrit.
„Ungdommens Vel"s Lærlingehjem,
Seden St.

Brevaften.

Gjesten K. F. U. K. afholder Brevaften d. 7. Novbr. Adr.: Fru Højrup, Villa „Carmen", Gjesten St.

PLADS TILBYDES

Diakonelever.

Paa „Kolonien Filadelfia" kan til November 1924 antages nogle Diakonelever. Regulativ sendes ved Henvendelse til Diakonskolens Forstander, Pastor **V. Visby,** „Kolonien Filadelfia", Dianalund St.

En Karl og en Pige i tyveaars Alderen (helst troende Folk) kan faa Plads paa en almindelig Bondegaard. Alle Nutidens Maskiner haves. Elektrisk Lys og Kraft.
En Pige, som kan spille Orgel, vil blive foretrukken.
Man bedes henvende sig til **S. Madsen,** „Lønborg", Nortvig pr. Nørre Snede.

En Pige kan faa en let, selvstændig Plads til 1. Novenber. Ingen Skolerengøring.
Ragnhild Anker, Lærerinde,
Hjortø Skole pr. Svendborg.

En pæn ung Pige i 16 Aars Alderen kan faa Plads til Januar eller senere.
Hmd. **P. Bonke,**
Dyreborg pr. Faaborg, Fyn.

En flink og villig ung Pige kan faa en god og let Plads hos 2 enlige Damer i København. Billet, mrkt. **„S. 40"**, modt. Bladets Kontor.

Karl søges.
En Karl kan faa Plads til 1. November paa en Gaard, 40 Tdr. Land.
Kristen Jørgensen,
Tranderup, Ærøskøbing.

En ung Pige søges til 1. November. Troende ung Pige eller K. F. U. K.er foretrækkes.
Smed **M. Madsen,**
Mølby pr. Sommersted, Sønderjylland.

Dygtig Smedesvend kan straks faa stadigt Arbejde ved Masseproduktion af Specialartikler.
Smed **M. Madsen,** Mølby pr. Sommersted.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Tlf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

1. NOVBR.
1 9 2 4

42. AARGANG
NUMMER 21

Pastor A. Busch.

Elisabeth Beskow

4. Tusind! HANS MODERS GUD, Roman. 4,75, ib. 7,75.
4. Tusind! BRITTA, Fortælling for unge Piger. Pris: 1,00.

De Unges Forlag.

2½ Krone
heftet

4½ Krone
indbundet

I vor smukke Serie

Fortællinger for unge til 2,50, som vi paabegyndte ifjor, har vi i Oktober Maaned udsendt to nye Bind

Hilja Haahti: ISRAELS DØTRE, en Fortælling om to unge, finske Jødinder. Oversat af Svend Rehling.

E. T. Tomlinson: DANIEL BOONE, Vildmarkens Spejder. En historisk Fortælling om en af Amerikas Pionerer.

Tidligere udkom:

Elsa Blomqvist: RIGMOR, oversat af Anna Jessen. — 7. Tusind er udsendt.

H. A. Vachell: SKOLEN PAA HØJEN, en Roman om Venskab. — 5. Tusind!

Begynd at samle paa gode Bøger!

DE UNGES FORLAG

Køb en god Bog idag!

Nyhed! Nyhed!

Axel Malmstrøm

PAA VEJ –

PAA VEJ TIL GUD	PAA VEJ BORT FRA GUD	PAA VEJ MED GUD
Første Gang de mødte Jesus.	Kong Saul.	Som Du beder —
Helt igennem.	Tre Byers Alvorsprædiken.	Et helligt Menneskeliv.
Ved Jesu Kristi Kors.	Alt dette vil jeg give dig dersom —	Det der bærer.
Vor Stilling til Helligaanden.		Vore Motiver.
		Fuldt færdig.

Pris 3,00, ib. 5,50

DE UNGES FORLAG

Nyhed! Nyhed!

DE·UNGES·BLAD

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 21 1. NOVEMBER 1924 42. Aargang

FÆLLESBØN

(Læs Mt. 18, 19—20).

Af Landssekretær *Harald Jessen*.

INDEN næste Nummer af dette Blad udkommer, er „De Unges Bedeuge" begyndt.

Det, at vi indenfor K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Verdensforbund har en saadan fælles Bedeuge, det betyder jo da heldigvis ikke, at vi samler al vor Bøn til denne ene Uge, og at det er den eneste Uge Aaret rundt, hvori vi maa og skal bede. I saa Fald vilde ogsaa Bedeugen være ret betydningsløs; thi den, som ikke beder daglig hele Aaret rundt, hans eller hendes Bøn i en Bedeuge vil blive hul og uægte. — Bedeugen bygger saaledes paa et helt Aars daglig Bønsliv og er for saa vidt slet ikke anlagt paa at *lære* Mennesker at bede. Nej, Bedeugen vil samle til Fællesbøn saadanne Mennesker, som kan bede, og som beder. — Lad da Bedeugens Nærhed først minde os om, at „man bør altid bede og ikke blive træt".

Dernæst vil vi tale om Fællesbønnens Forudsætninger, thi der *er* Forudsætninger, som maa være til Stede, om Fællesbønnen skal blive til Velsignelse.

Den ene Forudsætning er Enigheden. Thi saaledes sagde Jesus: „Dersom to af eder blive enige paa Jorden om hvilken som helst Sag, hvorom de vil bede, da skal det blive dem til Del fra min Fader, som er i Himlene". — Hvilken Vægt der dog i disse Jesu Ord lægges paa Enigheden! Men vi, som har oplevet Sandheden i Salmens Ord: Paa vort eget Nat og Dag stirrer vi med Vælbehag, vi véd ogsaa, at det at søge sit eget, det forstyrrer baade Freden og Enigheden. Og Uenighed og Splid er jo desværre ikke alene noget, der kendes blandt Nationerne og ude i Verdens Liv. Selv blandt Jesu Disciple kan den jo ulme og blusse op og ødelægge den Enighed og Stilhed, i hvilken Fællesbønnen kan gro frem. Derfor skal der da stadig formanes til, at Herrens Venner „skulle være forenede i det samme Sind og i den samme Mening" (1. Kor. 1, 10) i Erkendelse af, at fuld Enighed jo kun er mulig blandt Mennesker, som har bøjet Egenviljen ind under Jesu Vilje.

Og derfor er den anden Forudsætning for Fællesbønnens Velsignelse, at de, der holder Fællesbøn, er forsamlet om Jesu Navn, rede til at gøre hans Vilje. „Thi hvor to eller tre ere forsamlede om mit Navn, der er jeg midt iblandt dem". —

Og forsamlede om Jesu Navn det er vi, naar de eneste Formaal for vort Samvær er Bekendelse af Jesu Navn og hans Riges Fremme. Men det er jo netop disse Ting, Bedeugen vil samle os om: Guds Navns Helligelse og Guds Riges Komme; Herliggørelse af Jesus indadtil i Hjerterne og hans Sags Fremgang ud over Jorden, baade i vor egen By og i vort eget Sogn og ude i den store Verden; unge Sjæles Frelse.

Endelig vil vi standse et Øjeblik tilsidst ved Fællesbønnens Forjættelse. Thi se, det at gaa i Bøn for den samme Sag sammen med maaske Hundredtusinder af unge fra saa at sige alle Jordens Folkeslag, det er ikke alene noget, der kan fylde Hjertet med Højtid og Frimodighed, Enhedsfølelse og Forventning. Men det betyder først og fremmest: at være under Guds Forjættelser. Thi en saadan Fællesbøn, der hviler paa fuld Enhed, den har Jesus lovet, at Faderen vil bønhøre, og hos saadanne, der er forsamlet om Jesu Navn, dér er Jesus personlig gennem sin Aand selv tilstede.

Saa lad os da i fuld Tillid til og ubetinget Tro paa Jesu Forjættelser gaa ind til Bedeugens Fællesbøn i Jesu Navn.

MEDDELELSER

PASTOR BUSCH, Formand for Det Danske Missionsselskab, hvis Billede vi bringer paa Forsiden, fyldte 70 Aar den 31. Oktober. Det er en førende Præsteskikkelse ikke alene i Ydre- og Indre-Missions Gerning, men ogsaa i det kristelige Ungdomsarbejde, som nu runder Støvets Aar. Alle de Steder, han har været Præst, har han med hele sit Hjerte staaet midt blandt Ungdommen, og K. F. U. M. og K. F. U. K. har i Pastor Busch altid haft en trofast og forstaaende Ven. Ogsaa gennem sit mangeaarige Venskab med Ricard har han været i nær Forbindelse med Ungdomssagens Ledelse herhjemme. — De ældre iblandt os vil erindre Pastor Busch bl. a. fra det store Fredericia-Møde i 1903, og hans Prædiken ved den Lejlighed om godt Budskab, som giver Marv i Benene, huskes endnu af mange i vore Kredse. — K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark takker Pastor Busch for alt, hvad han har været for os ved sit ildfulde Vidnesbyrd, med sit rige, varme Hjerte og sit friske, vide Syn. Vi ønsker, at vi endnu i mange Aar maa beholde denne „Yngling" iblandt os, og at Herrens Naade fremdeles maa hvile over ham, hans Hjem og hans Gerning.

BEDEUGEN OG VERDENSFORBUNDET. Hver Gang vi i Bedeugen samles til Bedemøde for vort Arbejde ud over hele Verden, beder vi vore Medlemmer om hver at give mindst en 25 Øre til Verdensforbundet. Det er den eneste Gang Aaret rundt, at vi giver en Gave til vor Hovedledelse, og det er da en beskeden Sum, blot 25 fra hver af os om Aaret! Men hvis hvert Medlem virkelig gav denne lille Skærv, da blev det en stor Sum.

Hvad Pengene bruges til? Foruden til Kontorudgifter og Løn til Verdenssekretærerne, bruges Pengene til Dækning af Rejseudgifter — og det har *sin* Betydning, at Arbejdet i de mange forskellige Lande sammenknyttes ved Besøg fra Verdenskontorerne og ved Verdenskonferencer o. lg. Fra Verdenskontorerne opbjælpes vort Arbejde i de Lande, hvor det er svagt, Sekretærer „udlaanes" for kortere eller længere Tid og sætter Arbejdet i Gang, til Landets egne Børn kan tage fat.

Glem ikke at give den 25 Øre.

En Indsamling bedes foretaget en eller to Gange i Løbet af Ugen og Pengene bedes indsendt til Søndergade 9 (Giro 7332) med Paategning: Til K. F. U. M.s (K. F. U. K.s) Verdensforbund.

SÆRTRYK AF BEDEUGENS TEKSTER faas ved Henvendelse til Kontoret, Søndergade 9, Aarhus; de koster 4 Øre pr. Stk. Indsend Beløbet plus Porto, som er 15 Øre pr. 50 Ekspl.; derved spares den dyre Postopkrævning. Indsendelsen af Beløbet sker billigst paa Giroblanket til Nr. 7332; men husk paa Blanketten at anføre, hvad Pengene er til.

SÆRLIGE GAVER TIL FÆLLESKASSEN. (Gaver kan indsendes til Kassererkontoret, Søndergade 9, Aarhus, eller overgives til enhver Ungdomsarbejder, der med Glæde sender dem videre til Kassen). Gave, mrkt. „N. N., Nexø", 51,10. Gaardejer K. Nielsen, Terplund, Skanderup, 50. Andel i K. F. U. K.s Udsalg i Albøge 350. Ida Jensen, Skelskør, 10. M. B. 20. M. H. C. 20. A. H. 10. K. B. 10. Johs. Hedegaard, Brede, Lyngby, 8. En lille Ven af K. F. U. M. 1,25. Ved Sognepræst Høyrup, Stenstrup: Fra K. F. U. M. og K. F. U. K. i Stenstrup 100. Fra

„En M. og en K. i Sdr. Felding" 20. Ved Sekretær L. Jørgensen, Sønderborg: Frk. Grejsen 5. Ved Sekretær Jens Christensen, Nakskov: Møller Thorsen, Slemminge, 10. Skræder Poulsen, Brandstrup, 10. Ved Sekretær S. Henriksen, Tønder: Unævnt 5. Ved Pastor Chr. Holt, Aarhus: Proprietær Baunsgaard, Hasle 50. Ved Sekretær Høgh Nielsen, Rønne: Gaardejer O. Jensen, Tornegaard, Nylars, 50. Ved Sognepræst E. Frederiksen: Halvdelen af Høstofret i Søllinge & Hellerup Kirker 45,75.

VORE AMATØRFOTOGRAFER bringer vi herved en Tak for de mange tilsendte Billeder, hvoraf et Udvalg findes gengivet andet Sted i Bladet.

1. Præmie tilfaldt Seminarist *Juncher*, Tønder.

De to 2. Præm er tilfaldt *Inger Jessen*, Silkeborg, og *A. Morthensen*, Grindsted.

Vi beder nu vore Amatørfotografer om at indsende:

En morsom Situation.

Billedet kan være baade fra Mark og Have, fra Eng og Strand, fra Hjem og Nabo o. s. v., men naturligvis helst fra K. F. U. M.s og K.s mangeartede Arbejde baade ude og hjemme. Billederne bedes indsendt senest 1. December enten til Redaktionen (Søllinge pr. Pederstrup) eller til Ekspeditionen (Søndergade 9, Aarhus). Vi haaber saa at kunne bringe en fornøjelig Side i Nummeret for 1. Januar 1925.

Det er jo den vanskelige Tid for Amatørfotografer, vi nu gaar i Møde, saa vi modtager gerne Billeder, der er tagne paa et tidligere Tidspunkt.

Vi udsætter ogsaa denne Gang *en Præmie paa 10 Kr og to paa hver 5 Kr.* Ved Bedømmelsen af Billederne vil der baade blive taget Hensyn til Billedets Emne og til den fotografiske Udførelse.

Bemærk: Saasnart der kommer *Sne*, bedes vore Amatørfotografer være rede med Apparaterne for at faa nogle gode Snebilleder (Landskaber, Bygninger, Mennesker o. s. v. i Sne). Vi vil nemlig gerne udskrive en Konkurrence om de bedste Snebilleder.

GUNNER ENGBERG har under sin Amerikarejse skrevet en ny Bog, som i Løbet af November Maaned udsendes i De Unges Forlags Miniatureserie. Ligesom „Søndag i Hjemmet" udstyres den med Tegninger af Viggo Bang; den bliver med andre Ord en smuk Julehilsen.

KORTE KURSUS PAA DEN UDVIDEDE HØJSKOLE I HASLEV. Den udvidede Højskole har faaet den gode Idé at indbyde til et 5 Ugers Kursus fra 15. November til Jul og til et 10 Ugers Kursus fra 5. Januar til 15. Marts. Fagene bliver Bibeltimer, Kirke- og Missionshistorie, Troslære, Religionspsykologi, Tekst- og Taleøvelser samt Dansk og Historie. Betalingen for et 5 Ugers Kursus er 140 Kr. og for et 10 Ugers Kursus 270 Kr. ialt. — Mon det ikke er noget for dig, som ikke har Raad til en hel Vinters Kursus og som alligevel længes efter en stille, rig Tid til Helliggørelse og Dygtiggørelse. Skriv til Skolen efter Program.

STRAALER FRA „LYSETS VAABEN" hedder nogle smaa Bibelstudieplaner, som er udarbejdede af Frk. Margrethe Christensen Haandværkerhøjskolen, Haslev, hos hvem de faas for 35 Øre pr. Stk. plus Porto 10 Øre. Der foreligger ialt 11 forskellige af disse Bibelstudieplaner. Der kan sendes indtil 6 paa et 10 Øres Frimærke, og de kan alle 11 sendes paa et 15 Øres Frimærke. De kan hjælpe dem, der vil bruge dem, til at blive fortrolig med deres Bibel og lære at anvende den baade til Gavn for sig selv og andre.

SØMÆNDENES JUL. Af et Brev fra Sekretær Rasch meddeles: Vi haaber som i 1923 at kunne sende Julegaver til 4—5 fremmede Havne, og hvad der ønskes med her maa være paa *Sømandshøjskolen i Svendborg senest Mandag den 8. December.* Herunder ogsaa Gaver til Fyrskibenes Mandskaber.

Til Hjemlandet: Ogsaa det kan sendes til Svendborg, nødig senere end Onsdag den 17. Men ellers til nærmeste Havnebys Sømandshjem, som man maatte ønske.

Og glem saa ikke at føje Afsenderens Adr. til, fastsyet paa hver Gave.

Maa Gud ved sin gode Aand lade det lykkes.

Med hjertelig Hil-en!

Vilh. Rasch.

DE PAA KORSVEJENE hedder en Bog, som „Derude"s afholdte Sekretær har skrevet om Arbejdet i Berlin. Bogen anmeldtes her i Bladet for 1. Oktober af Pastor Sv. Rehling, der skrev om den, at der er baade Alvor og Lune i den og fremfor alt en stor Kærlighed baade til Sagen og til Mennesker. — Se iøvrigt Annoncen paa Omslagets Bagside.

K. F. U. M. & K. F. U. K. I DANMARK har Giro-Konto 7332. Naar Penge indsendes, bedes altid bemærket paa Kuponen, hvad Beløbet er til.

VI HENVISER til Skriftet: „Ud vil jeg, ud", som averteres andetsteds i Bladet. Det giver Oplysning om den Gerning, der gøres blandt vore unge Landsmænd i det Fremmede, og det vil gerne kalde paa vor Kærlighed og Interesse for Gerningen.

„DE UNGES BLAD"S AMATØRFOTOGRAFIER. EFTERAARSRÆKKEN

1. Efteraarsaften (Seminarist Juncher, Tønder). 2. En Akrobat (Viggo Rasmussen, Glostrup). 3. Efteraar ved Nyborg Strand (Lærer Jørgensen, Tranderup). 4. I god Forstaaelse (Arnold Petersen, Sæby). 5. En dansk Folketingsmand i Norge (Fru Astrid Fibiger, Øland). 6. Efteraar i Frederiksborg Slotshave (C. Henry Olsen, Tølløse). 7. Lænkehunden (Inger Jessen, Silkeborg). 8. Johs. Rasmussen paa Møgelø (A. Morthensen, Grindsted). 9. Æblehøst (Søren Kej, Stensgaard).

LÆG EN PLAN FOR VINTEREN

Af *Gunner Engberg.*

JEG gaar ovre i Amerika og tænker hver Dag paa en vestjysk K. F. U. M., som *Harald Jessen* skrev om i Nr. 16 af „De Unges Blad". Gud velsigne de Mennesker og give dem at holde ud! Tænk alene for en Præst at komme til saadan et Sted, hvor en lille K. F. U. M. gør noget for næsten al Ungdommen i Sognet! Hvis Læserne ikke husker den Beskrivelse af „en alsidig K. F. U. M.", med Aftenskole og Husflidsskole og Gymnastik og Sangkor, saa maa de endelig finde Nr. 16 og læse efter og — gaa hen og gøre ligesaa!

Jeg synes ofte, der er altfor lidt Missionssind imellem dem, som dog ofte kalder sig Missionsfolk! Jeg vil bestandig hævde, at Missionsfolk, — det er Folk, som har en Mission og passer deres Mission; — Mennesker, som føler Guds Kald til at bringe Guds Rige nær til andre Mennesker, og hvem Kærligheden gør opfindsom, saa de finder Midler til at komme i Forbindelse med Sognets Ungdom.

Hvis I ikke gør noget for *de andre*, saa skift Navn!! Saa kald jer „Indsiddere" eller „Mistrøstige" eller „Dovne" eller „Lidettroende". Men kald jer ikke Missionsfolk, hvis I kun tænker paa at hygge jer i jeres egen Kreds!

Mission er en Praksis, ikke en Række Meninger. En Missionsmand, som ingenting gør for andre, han er en rund Firkant, — en Urimelighed.

Hvad er en K. F. U. M.?

Det er en Kreds af *troende* og *arbejdsflinke* unge Mænd. Det er (i Almindelighed) den lille Kreds, som arbejder — med Haab mod Haab, d. v. s. kæmpende for dets Haab! — paa at blive en *stor* Kreds. Kærligheden tror alt og taaler alt og haaber alt og er opfindsom og hænger vældig i. I beder alle om, at Guds Navn maa helliges — i Sognet, Guds Rige komme — i Sognet, Guds Vilje ske — i Sognet, som den sker i Himlen. Saa samvirk da med eders egen Bøn, og *arbejd i Vinter*, i M. og i K., paa Bønnens Opfyldelse.

Gaa sammen snart en Aften og læg en Plan for Guds Riges Komme til N. N. Sogn i Vinter!

— — —

Undskyld mig mit frie Sprog og tag en kærlig Hilsen — alle, som i Jesu Navn vil bestille noget.

DEN KOSTBARE FRITID

EN HILSEN FRA FRITIDSUDVALGET

NU er de lange Afteners Tid for Døren! Vi vil gerne sende en Opmuntring til at faa indrettet en god ordnet Brug af jeres Fritid: Lær noget, og lad Lærdommen gaa videre. Har du gode Interesser, og møder du paa din Vej gode Kursus (der staar nok om den Slags i Aviserne), saa hold dig ikke tilbage, tag fat! Brug de gode Lejligheder til at lære noget, brug dem for din egen, men maaske mest for de andres Skyld; skal du hjælpe andre, maa du selv være hjulpen! Kender du Samaritterkursus (Navnet minder om ham den barmhjertige Samaritan)? Du kan lære, hvordan du skal tage fat paa et Menneske, der er kommet galt af Sted. Er du flink til at sy dit Tøj, eller er du afhængig af andres Hjælp? Lær, hvad du skal gøre. Mad! maa du stole paa andre, eller kan du sørge for de andre. Bliv flink her; der er større og mindre Kursus nok. Staar du imellem og stirrer raadvild paa dine Hænder, der ikke kan faa Hammeren til at ramme Hovedet paa Sømmet? Det behøver du ikke, for du kan lære den Kunst og mange andre paa Husflidskursus. — Har du nogensinde tænkt paa, hvad Rente disse Fritimer giver? Hvor meget udover Passiaren, Tobaksrygning, Kaffedrikning og lidt Broderi blev det til? Man kan godt passiare, medens man arbejder, og man gør den Opdagelse, at megen ørkesløs Tale forsvinder, medens man er flittig. — „Jeg duer ikke til at lære fra mig", hører man ofte. Det kan være Sandhed, naar der er Tale om Lærergerning; men det er ogsaa sandt, at *kan* man en Ting, saa kan man ogsaa hjælpe andre til Rette. Nej, vær bare aldrig bange for at lære fra dig. Og

vi kan fortælle dig vor egen Erfaring: Lær andre, og du vil opdage, at derved lærer du at gøre dit eget Arbejde langt bedre; lær andre, og du vil opdage, at du lærte at forstaa Mennesker langt bedre; lær andre, og du vil opdage, at du bliver langt mildere, naar du skal bedømme andre. — Og vor bedste Erfaring var vel nok den: Vi vandt vore Kammeraters Tillid. Se, nu kommer vi til det, som vi i Fritidsudvalget saa gerne vilde være med til at lære jer: At bruge jeres Fritid til jer egen Dygtiggørelse og til at være til Velsignelse for andre. — Men nu maa I ikke beskylde os for, at vi vil have jer til at lave flere Møder i Foreningen, tværtimod, kunde vi faa jer til at bruge en hel Del, helst det meste af jer Fritid til det Hjems Trivsel, hvori I bor, saa er vi gladest. Tilbage til Hjemmene, at de kan bygges op til gode kristne Hjem, som er vort Samfunds Støtter!

Her har den rette Anvendelse af Fritiden sin store Opgave.

ET BRÆNDENDE SPØRGSMAAL

Smaa Stykker om Afholdssagen af cand. theol. *Halfdan Lange*, København.

I.

Redningsarbejde.

En fremragende Nervelæge i Schweitz, *Aug. Forel*, havde paa sine Kliniker Patienter, som var svækket og nedbrudt af mange forskellige Grunde. Men han saa, at han næsten aldrig havde Held med at hjælpe Alkoholister, da de stadig faldt tilbage til Drik.

Ved Samtale med en jævn Skomager, *Boszhardt*, fik han at vide, at dette skyldtes hans Maadeholdsstandpunkt.

Resolut blev da Forel Totalafholdsmand, og han bad tillige Boszhardt om at forsøge at hjælpe nogle af de Patienter, som var faldet tilbage efter Ophold hos Forel (1888). Boszhardt var Blaa Kors Mand og tog fat under Bøn og med Tro paa Frelserens Kraft alene, og derved lykkedes hvad før var umuligt. Gennem denne Skomagers Kærlighed og Tro blev maaske 800 Drankere hjulpet.

Ogsaa i vore Dage maa et Redningsarbejde gøres. Mindst 10,000 Mænd lever som hjemløse i vort lille Land, d. v. s. de vandrer fra By til By, klarer sig som de kan, oftest ved Tiggeri, og de er til Tider i København, til Tider ved Landarbejde, til Tider hos *„Arbejde adler"*, til Tider i Tugthus, men altid stærkt udsat for Fristelse ved Øl, billig Portvin og Brændevin og for en stor Del netop hjemløse, fordi Drik har draget dem nedad.

Frelsens Hær blev 1878 grundlagt i England alene for at redde Drankere og bundfattige, og Hærens Arbejde har bidraget til, at Folkekirken har faaet Øjnene op og har paabegyndt en Gerning, særlig for disse Drankere og bundfattige, saaledes *Kirkens Korshær*. Helt siden 1895 har *Blaa Kors* virket i vort Land, ikke blot i Storbyer, men overalt i Landet. Og her i den kristelige Afholdsforening Blaa Kors kan alle vor Kirkes bevidste Medlemmer være med til at redde de mange, som drikker. Det er da naturligt, at Danmarks kristne Ungdom gaar med i Blaa Kors som Medlemmer eller dog personligt lever helt afholdende og personligt søger Herrens Velsignelse til at hjælpe Drankere, som en Dag viser sig paa deres Vej. Ordsp. 24, 11.

II.

Bevarende Arbejde.

I gamle Dage hed det: „Ud af Værtshusene!"; nu hedder det: „Ud med Værtshusene!" Saaledes vil det gaa i alt Redningsarbejde. Enhver kristen, som beder for en Mand, der drikker, enhver kristen, der har set blot lidt af Forbandelsen ved Drik, vil søge at hindre enhver Lejlighed til Drik. En jævn Mand bør have Lejlighed til at spise sin Mellemmad uden at være fristet til at tage Øl til. Kammerater maa kunne komme sammen uden nødvendigvis at give den ene Omgang efter den anden. Hjemmets Fester maa ikke være til Anstød ved noget „festligt Glas Vin". Husmoderen, som ser sig om i Kolonialforretningen under sit Indkøb, bør ikke fristes til „lidt ekstra" ved at opdage Vinflaskerne paa Hylden. Men enhver Drikkeskik maa fjernes af Hensyn til de svage. Vi véd jo ikke, hvem der er svage overfor stærk Drik i det lange Løb. Vi nedsætter ingen ved at regne med, at

Spiritus, denne falske Frister, kan være ham eller hende for stærk. Vi véd bedst om os selv, at vi egentlig er svage. Men des mere ønsker vi, at Herren maa døbe os med Kraft, og des mere vil vi virke helt efter Hans Vilje. Han vil gerne give os Kærlighed til at hjælpe en letsindig eller lystig, men Han vil ogsaa give os Kærlighed til at spærre for den alt for lette Adgang til Spiritus, som for Øjeblikket lokker flere og flere ud i Lystighed og Letsindighed.

Det er nødvendigt at gaa ud fra Kysten i Redningsbaad, naar et Skib er grundstødt paa det farlige Rev, men det er mere nødvendigt at bygge et Fyrtaarn, som viser fra i Tide. Derfor er Blaa Kors' bevarende Arbejde endnu mere kristeligt end Redningsarbejdet, og alle kan være med til at holde Slægtninge og bekendte, ja, maaske nogle, som vi uafvidende har Indflydelse paa, borte fra Lasterne ved selv at staa helt afholdende og ved at vise i et sandt Eksempel og ved kærlige Ord hen til Kristenlivets Fred og Glæde.

HVORFOR TIL HELSINGFORS OG HVORLEDES?

Af *Gunner Engberg.*

DEN 1. til 6. August 1926 skal *Kristelig Forening for unge Mænd* mødes til Verdenskongres i Helsingfors i Finland, — repræsenterende to Millioner Medlemmer i næsten alle Jordens Lande.

Det er den første fuldstændige Verdenssamling indenfor K. F. U. M. i 13 Aar, siden Edinburghkonferencen 1913. Vi forstaar, at alt internationalt Brodersamfund har efter Krigen en *særlig* Betydning. Vi har altid vidst, at saadanne Verdensstævner kan være meget *festlige*. Og vi véd, at Verdenskongressen er Bevægelsens *øverste Myndighed*. Alle vigtige Beslutninger, vedtagne af Bestyrelse eller Forretningsudvalg siden 1913, skal endelig bekræftes eller omstyrtes i Helsingfors.

Alligevel maa jeg for min Del sige, at jeg paa denne Sommers Verdensbestyrelsesmøde lærte — af *John Mott* og andre — at tænke højere om denne Kongres, end jeg før gjorde.

Der kunde siges meget om et saadant Verdensstævnes Betydning just nu.

Een sagde: Vi skal opdage paa ny, *hvad Herren venter* af K. F. U. M. nu, — hvad Opgave Han har til os i *dette* Slægtled?

En anden sagde: Vi skal i Fællesskab undersøge og blive enige om, *hvad det betyder: at være Medlem af K. F. U. M.*

Bevægelsen gaar nu fra Land til Land, noget forskellig hvert Sted. Nye Nationer spørger: „Hvad er det, som er kommen til os?" I Orienten spørger de: „Er det et Handelsforetagende? Er det politisk? Er det den hvide Race, som vil befæste sin Magt paa denne Maade? Hvad *er* den Ungdomsbevægelse?"

Vi maa samles fra alle Lande og slaa fast, hvad vi vil, — og bekendtgøre dette for Verden.

En tredje sagde: Hvert kristeligt Stævne er *en Lejlighed for Aanden:* Sjæle kan frelses, unge Mænd i Vanskeligheder kan faa Hjælp, Lederne kan faa ny Inspiration . . .

En fjerde: For *de nye Lande*, f. Eks. „Randstaterne", er en Verdenskongres en vældig Opmuntring, — og samtidig er en saadan et Frieri lige udenfor Ruslands Dør: „Vil I have Evangeliet om Jesus og K. F. U. M.s Arbejdserfaringer til at følges ad ind til Ruslands unge Mænd?"

Hvorfor snakker vi om den Kongres til vore Medlemmer et Par Aar forinden?

Fordi det, der kommer ud af en Kongres, staar i ligefremt Forhold til det Arbejde, der bliver lagt ind i den, — forberedende Arbejde og paafølgende Arbejde.

Et Aar forinden ønsker Kongreskomitéen at være i Forbindelse med dem, der rejser til Helsingfors. Et Aar forinden skulde der rundt om danne sig smaa Kredse, som studerer Kongressens Problemer, og som samler Penge til Rejsen (saa kan Kredsen altid i sidste Øjeblik afgøre, *hvem* der skal rejse). Skal 1500 Mand til Helsingfors, da ønsker man *Hundred Gange saa mange samlet i Studiekredse i ethvert Land et Aar forinden.*

Hvad skal de studere?

Programmet for Konferencen vil komme til at se saaledes ud: Vi har *Forretninger* at afgøre, og vi vil høre nogle aandsbaarne Mænd („prophets" kalder de dem i engelske Lande) *fortolke Budskabet* for os. Vi vil dernæst bruge een hel Dag til *Drengearbejdet*. Ellers vil Drøftelserne samle sig om to Hovedemner:

1. Det kristelige Liv i vore Foreninger og imellem Landenes Ungdom. Hvordan er Jordbunden? Hvorledes behandler vi den? Hvad saar vi? Hvor saar vi ikke?

2. Evangeliet virkeliggjort i Samfundsforholdene, — overfor sociale, nationale, raciale (mellem de forskellige Racer) Brydninger.

Det vil føre for vidt her at fortælle, hvorledes dette Studiearbejde søges tilrettelagt. Men enhver Forening skal tilsidst igennem sin Landsbestyrelse faa Spørgeskemaer forelagt og Bogliste udarbejdet — til Hjælp for Studiekredsens Samtaler om disse to Hovedspørgsmaal.

En af Lederne fra den sidste Verdenskongres om disse Spørgsmaal (C. O. P. E. C. i Birmingham 1924) sagde: „Hvilken Forskel var der ikke dér paa, hvad *de* sagde, som havde arbejdet med Spørgsmaalene i to Aar forinden, og saa paa, hvad saadanne Folk sagde, som kom til Kongressen, fordi de var store i deres egen Kreds, kom i sidste Øjeblik og lod sig høre!"

Hvem skal til Helsingfors?

Finsk K. F. U. M. kan kun modtage 1500 „officielle Delegerede", d. v. s. stemmeberettigede Udsendinge. Af dem skal

a) de 200 — d. v. s. ca. $^1/_7$ — være udvalgte unge under 20 Aar,

b) 300 være Medlemmer imellem 20 og 35 Aar.

c) Blandt de øvrige skal søges repræsenteret saavel Landsledere som lokale Ledere, saavel lønnede Arbejdere som Udvalgsmedlemmer, saavel Præster som Forretningsmænd o. s. v. — Folk, som kan bringe Budskabet videre, naar de kommer hjem, — ikke blot Folk, som har Raad til at rejse og kan skaffe sig Ferie.

Danmark kan sende 93, hvis ikke vi finder det rigtigt at afstaa nogle Pladser til „svagere" Lande?

Kongressens hele Økonomi bygges paa Indmeldelsesbidraget, som bliver stort, ca. 50 Kr. for hver. Men derfor faar man saa alting frit i 6 Dage!

— Hermed være saa denne betydningsfulde Sag lagt hen til — ja, til hvad? til hvem?

„Til Vennernes Hjerter", hørte jeg Eilert Morthensen sige for 20 Aar siden. Det lød godt i mine Ører.

FRA ARBEJDSMARKEN

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

Landsmøderne for K. F. U. M.s Hedningemission.

De tre større Møder, K. F. U. M.s Missionskomité havde planlagt paa tre forskellige Steder i Landet med Generalsekretær T. Z. Koo og Johannes Rasmussen som Talere, fik et overordentlig godt Forløb. For mange af Deltagerne blev det Festdage, som sent eller aldrig vil glemmes. Mr. Koo, der er vant til at tale til store Forsamlinger af Mænd, forstod at udnytte den Lejlighed, han her havde, til at give dem, der allerede kendte en Del til Kina og K. F. U. M.-Arbejdet i dette Land, et instruktivt Foredrag om „Det nye Kina" og de Kræfter, der er medbestemmende i dets Dannelse. Han forsømte heller ikke Lejligheden til at aflægge et personligt Vidnesbyrd om Livet i Gud for alle de Mennesker, han ved de offentlige Møder og Gudstjenester kunde faa i Tale. Desuden udnyttede han Lejligheden til at knytte det Venskabsbaand, der allerede er mellem K. F. U. M. i Danmark og Missionen i Kina, endnu stærkere.

1. *Landsmødet i København Søndag den 5. Oktober* havde ikke samlet saa mange Deltagere til Eftermiddagsmøderne som ventet. Havde Mødet været lagt i en Provinsby paa Sjælland, var der uden Tvivl kommen mange flere unge Mænd fra Landkredsene. Hr. og Fru Koo og deres to smaa Piger deltog i en Fælles-

spisning, hvor der blev holdt Taler og stiftet Bekendtskaber. Koo's to smaa Piger sang „Dejlig er Jorden", som de havde lært paa Dansk, for Deltagerne. Ved Aftenmødet i Festsalen, der var fyldt af Medlemmer med Damer, talte Koo alvorligt og personligt om Vejen til Herren, og om hvad unge finder hos ham. Foreningen overrakte ham senere to Landskabsbilleder og en Vase af kongeligt Porcelain.

2. *Landsmødet i Viborg Tirsdag den 7. Oktober* begyndte ligeledes med en Fællesspisning, hvor saa mange, som K. F. U. M.s Festsal kunde rumme, deltog. Adskillige unge Mænd maatte gaa uden at kunne komme ind grundet paa Pladsmangel. Ogsaa her vekslede Taler og Sang, og Hr. Koo fortalte interessant om K. F. U. M.s Stilling i Kina. Det var ikke faa, der havde Ordet for at takke Hr. Koo, fordi han var kommen til Danmark, og for at sende Hilsener med ud til vore danske Sekretærer og Kinas kristne unge Mænd. Formanden for Viborg K. F. U. M. overrakte til Slut Koo en Gave i Form af en Bog med Billeder af Skovgaards Malerier i Domkirken samt af K. F. U. M.s Bygning. „Hans Tausens Hus" var næsten fyldt af unge Mænd (ca. 400) ved Eftermiddagsmøderne, hvor Koo og Johannes Rasmussen talte dygtigt og varmt om Kina og K. F. U. M.s Opgave der. — En lille hyggelig Kaffefest senere paa Eftermiddagen blev brugt til at stille Spørgsmaal og faa de Tanker uddybede, der var kommen frem ved Møderne. Om Aftenen samledes man i den hyggelige Domkirke, der var fyldt som ved de store Borgvoldmøder. Ogsaa her fik Tilhørerne et dybt Indtryk af den kristne Personlighed og uselviske Arbejder, Koo er. Ved Ofringen indkom der 920 Kr.

3. *Landsmødet i Fredericia Torsdag den 9. Oktober* havde som Mødet i Viborg samlet en stor Skare K. F. U. M.er. Særlig glædeligt var det at se de mange, der var kommen til Stede fra de sønderjydske Foreninger. I Lighed med de andre Steder samledes man ogsaa her først til en Fællesspisning, hvor man blev rystet godt sammen som en stor Familie. Koo bragte Hilsen, og adskillige talte for ham, hans Land og Folk og K. F. U. M. i Kina. En ung K. F. U. M.er fra Odense spillede, ledsaget af Koo's Fløjtespil, nogle Sange og smukke Musikstykker til stor Glæde for Deltagerne. Eftermiddagsmødet var besøgt af saa mange unge Mænd, som K. F. U. M.s Festsal kunde rumme (ca. 400). Der var Forventning over Møderne — ikke saa underligt, thi det var i denne By, der for 20 Aar siden ved et Repræsentantmøde for K. F. U. M. og K. F. U. K. blev slaaet til Lyd for K. F. U. M.s Hedningemission. — Ved Aftengudstjenesten var der saa mange Mennesker, som Sct. Michaelis Kirke kunde rumme. Koo talte om, hvordan Gud havde ført ham fra Sejr til Sejr, og om Jesus Kristus, som den, der alene kan give Kinas unge Mænd Sejr over Synden og Døden. — Ved Ofringen indkom der 830 Kr.; en ung Sønderjyde gav foruden en Gave paa 1000 Kr. til K. F. U. M.s Hedningemission.

Ved en Sammenkomst senere paa Aftenen overrakte Formanden for K. F. U. M. i Fredericia paa K. F. U. M.s Vegne Koo en ny Cykle som Tak og Erindring fra Landsmødet i Fredericia.

Jens Jensen.

Valby K. F. U. M.s nye Bygning,

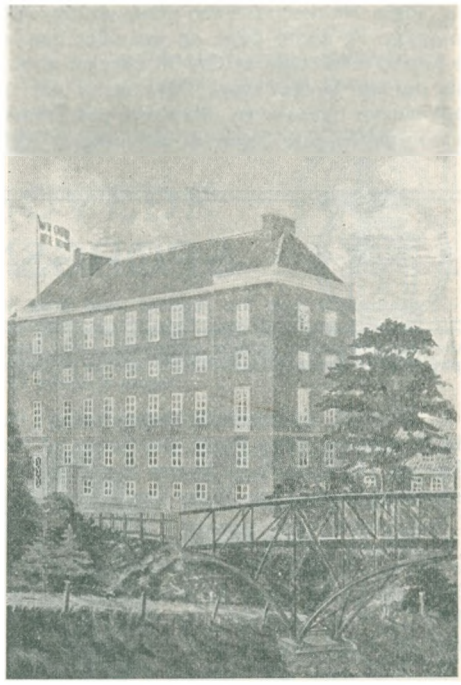

der i Foraaret blev indviet af Pastor Olf. Ricard.

ORDET FRIT

Er det rigtigt eller ikke?

De fleste unge i K. og M. leger som oftest Sanglege. Kan man gøre det til Guds Ære? Maaske nok; men det kan jo ogsaa være uheldigt, naar nemlig vi troende unge kommer til Verdens Ungdom og taler til dem om deres

syndige Liv med Drik og Dans o. m. a., ja, er du ren, kan de sige: Er du ren? Hvad Forskel er der paa Sanglege og Dans? Jeg kan ikke se anden Forskel, end at ved det ene synger de og ved det andet spiller de. Paulus siger jo, at intet er urent i sig selv, og et andet Sted siger han: „Men Mad skal ikke bestemme vor Stilling til Gud" (1. Kor. 8, 8), men bagefter siger han: „men ser til at denne eders Frihed ikke skal blive til Anstød for de skrøbelige" (1. Kor. 8, 9). Vi kan derfor nok lege med en god Samvittighed, men giver det Anstød, skal vi saa ikke lade være.

Nu har jeg sagt min Mening om denne Sag; mon der ikke er nogle, som vil give et Svar paa dette. *En M. i V.*

Leg og Ungdom.

Da der er bleven nogen Uoverensstemmelse mellem os unge angaaende Leg og Sang, kunde jeg have Lyst til at fremsætte det her i „De Unges Blad, da der maaske saa er en og anden, som vil svare de paa. Vi plejede, naar vi var nogle Stykker sammen privat, at lege baade Sanglege og andre Lege og saa siden hen læse et Kapitel eller tage et Ord af Bibelen at samtale om og derefter synge. Men nu er der som sagt bleven ligesom en lille Kurre paa Traaden; der er nogle, som siger, at det ikke er rigtigt at synge verdslige Sange til Legen, men at vi skal synge „Kristi Stridsmænd" og lignende aandelige Sange. Jeg for min Part synes ikke, det er ret at synge aandelige Sange til Leg,*) da man ikke tænker over, hvad man synger. Vi har ogsaa drøftet, om det var ret for troende unge at lege; jeg tror ikke, der er noget ondt i at lege, naar de ikke gaar i Vejen for Tiden til at tale om Guds Ord; jeg synes ikke, man kan forlange af unge, at de skal faa en hel Aften til at gaa ved Læsning og Sang. Maaske nogen vil udtale sig om dette.

Hermed være I hilset alle, baade M. og K., med Joh. Ev. 6, 53—54.

M. H. i Svnkj.

Amerikas største Kirkesamfund.

I Opsummeringen af Amerikas største Kirkesamfund i „De Unges Blad" for den 1. ds. omtaler Ingibjørg Olafsson Kongregation listerne som det sjettestørste Kirkesamfund med 10,000 Medlemmer. Hvis denne Talopgivelse er korrekt meddelt er der en Udeladelse i Ingibjørg Olafssons Artikel, idet „Vennernes Samfund" (Kvæker e) tæller ca. 165,000 Medlemmer i De forenede Stater.

p. T Vejle, 6. Septbr. 1924. *Peter Guldbrandsen.*

*) Deri har De Ret. *Red.*

SPØRGSMAALSKASSE

(Alle Slags Spørgsmaal, juridiske, medicinske o. s. v., besvares af sagkyndige enten her i Bladet eller direkte til Spørgeren. — Spørgsmaalene sendes til Redaktionen; de maa til Oplysning for Red. indeholde Spørgerens Navn og Adresse samt være ledsagede af 45 Øre i Frimærker for hvert Spørgsmaal.)

1. *Husflid.* a) Gives der Undervisning i Husflid (Sløjd) for unge Piger paa nogen af Indre Missions Højskoler? b) Findes der ellers Husflidsskoler, hvor unge Piger har Adgang? *B. C.*

a) Nej. b) „Dansk Husflidsselskab" giver gratis Kursus (Kost, Logi, Undervisning og Materiale) saavel til unge Kvinder som til unge Mænd, *der vil forpligte sig til at undervise i Husflid.* Disse Kursus varer en Maaned.

Vil man ikke paatage sig ovennævnte Forpligtelse, kan man sikkert alligevel mod Betaling faa et saadant Kursus ved Henvendelse til „Dansk Husflidsselskab", Aaboulevard 17, København V, der gerne besvarer alle Forespørgsler desangaaende.

Om der ellers findes Husflids- eller Sløjdskoler for unge Kvinder, véd vi ikke; men maaske kan en af „De Unges Blad"s Læsere give Oplysning herom. *Fritidsudvalget.*

2. *Talefejl.* Findes der nogen Taleklinik, hvor en, der stammer, kan blive indlagt med Haab om at blive hjulpet? *En attenaarig.*

Statens Institut for Talelidende, Rosenvængets Allé 28, København Ø, yder Hjælp til unge uformuende Talelidende. Der findes 3 Afdelinger: 1) Stammende behandles paa Kursus i 6 Uger. 2) Udtalefejl søges afhjulpne ved daglig Undervisning. 3) Ganespaltepatienter modtages til Operation o. s. v.

Andragende om Optagelse modtages af Forstanderen, Frk. Margrethe Eckhardt. Mange Sygekasser yder Hjælp. Stammende skal helst behandles inden de er 18 Aar.

3. *Forsidebilledet* Jeg glæder mig meget over det smukke Billede paa Forsiden af Nr. 13 og vil gerne herved forespørge, om dette Billede kan købes særskilt? *N. C. Nielsen.*

Naar Forsideclicheen har trykt de 16,000 Eksemplarer af Bladet, er den slidt og kan ikke bruges mere. Men De kan købe et ekstra Nummer af Bladet, saalænge Oplaget varer.

4. *Fællesmøder.* Er det tilladt, at en lille M. og K. paa Landet holder deres Møder sammen? *En M.*

Naturligvis er det tilladt en lille K. F. U. M. og K. F. U. K. paa Landet at holde Møder sammen; men det bør sikkert ikke være Regelen. Ved festlige Lejligheder (Julefest, Aarsfest o. l.) kan det være naturligt og nyttigt at mødes; men de regelmæssige Møder holdes utvivlsomt bedst hver for sig. Erfaringer fra visse Lande, hvor der til Stadighed holdes Fællesmøder, tilskynder heller ikke til at fravige denne Skik, som alle Dage har været fulgt her til Lands.

5. *Børnehjem.* Kræves der noLen særlig Uddannelse for at blive Plejemoder paa et Børnehjem? *K. P.*

Den unge Pige skal søge Plads som Medhjælper paa et Børnehjem, for at hun kan lære Børnehjemsgerningen at kende. Naar hun saa efter et Par Aars Forløb endnu er enig med sig selv om, at hun gerne vil blive ved Børnehjemsgerningen, og naar samtidig de, der har lært hende at kende som Medhjælper, kan udtale, at hun egner sig til denne Gerning, saa skal hun søge Uddannelse i de Fag og Færd gheder, som vil faa Betydning for hende i en Stilling som Plejemoder. Her kommer det da an paa, hvilken Art af Børnehjem, den unge Pige ønsker at blive Plejemoder i. Vil hun til Spædbørnshjem, kan der være Tale om fuld Sygeplejerskeuddannelse eller om 2 Aars Uddannelse paa et Børnehospital. Vil hun til et Hjem for større Børn, er nogen Uddannelse i Sygepleje ønskelig, f. Eks. ½ Aars Uddannelse paa et Børnehospital; endvidere nogen Uddannelse i Havebrug og Husflid foruden selvfølgelig en god Uddannelse i husligt Arbejde og i Regnskabsføring og Administration af et større Hjem.

Der er f. Eks. af „Udvalget til Uddannelse af Arbejdere i Børneforsorgens Tjeneste" tilrettelagt forskellige Kursus, hvortil der gives Statstilskud, og hvor Færdigheder, som er nødvendige, kan læres. Men Hovedsagen er, at den unge Pige som Medhjælper overbeviser sig selv og andre om, at hun har det rette Hjertelag og det rette Haandelag til Børnehjemsgerningen. Har hun saa tillige den fo nødne Udholdenhed, saa er der altid Vej frem til en Stilling, der kan tilfredsstille hendes Trang til at være hjemløse Børn i Moders Sted. Jeg gaar ud fra, at det er dette, hun tænker paa. Er det noget andet, vil jeg fraraade hende at gaa til Børnehjemsgerningen.

Eske M. Eskesen,
Form. f. Dansk Børnehjemsforening,
Villa „Gunhild", Birkerød.

VORE HENSOVEDE

Caroline Nielsen, Ørsted.

„Guds Rige bestaar ikke i Ord, men i Kraft". 1. Korr. 4, 20.

Dette Ord saa vi opfyldt i hendes Liv. Gud gav hende Kraft til at leve et velsignet Liv, først i hendes Hjem, hvor hun lyste op med sin stille Færd, og i K. F. U. K., hvor hun var Formand i 6 Aar.

Caroline var ikke som saa mange, hvis Gudsforhold mest bestaar i Ord, men hele hendes Liv var en Prædiken for os, som havde hende iblandt os. Hendes Liv gik ud paa at forherlige Jesu Navn, og hendes største Glæde var at hjælpe andre hen til Frelseren, som hun selv elskede og levede i inderlig Forbindelse med. Ingen gik forgæves til hende, naar det stod i hendes Magt at hjælpe, men altid viste hun bort fra sig selv hen til Jesus, hvorfra al Hjælp kommer. Derfor var det et stort Savn, da Gud sidst i Juni Maaned kaldte hende hjem til Hvilen hos sig; hun blev kun 28 Aar gammel, men fik i sin korte Levetid udrettet mere end mange, som Gud giver en lang Arbejdsdag. Det taler til os, som blev tilbage, om dog at benytte Tiden til at tjene Jesus, som hun gjorde det.

Velsignet være hendes Minde. *En Ven.*

Anna Andersen.

Ringive K. F. U. K. har haft den Sorg at miste et af sine mest trofaste Medlemmer, idet „lille Anna", som hun altid blev kaldt, den 9. September blev kaldt hjem til sin Frelser, kun 23 Aar gl.; det var en heftig Blindtarmsbetændelse, som efter 8 Dages Sygdom endte hendes Liv. Hvor var Anna altid tro mod vor lille Forening, og hvor var hun tro i de Pladser, hun har haft, ja, Troskab var altid Annas Særpræg. — Hun vil blive savnet meget, særlig i sit Hjem, det Hjem, som er prøvet saa haardt det sidste Aar; det er kun 8 Mdr. siden, Annas Moder døde efter et langt smertefuldt Sygeleje, og i den lange Tid var lille Anna den, der med Troskab, Dag og Nat, plejede sin syge Mor. Nu staar lille Annas Far og Søster ene tilbage med Savnet, men tillige

med de velsignede Minder om de to kære, som nu allerede har naaet Maalet, Himmelhjemmet. — En stor Skare, særlig unge, fulgte lille Anna til hendes sidste Hvilested paa Langelund Kirkegaard Søndag den 14. September. 10 unge Piger gik foran Ligvognen hele Vejen og strøede Blomster. — Efter Begravelsen samledes Familien i Hjemmet, hvor Annas Højskoleforstander, Julin, Faarevejle, kom til Stede og talte smukt og hjerteligt om lille Anna og trøstende Ord til de to, som stod saa ene tilbage.

Velsignet være hendes Minde. *En K.*

E. T. Tomlinson: DANIEL BOONE, *Vildmarkens Spejder.* Oversat af Bent Rasmussen. (De Unges Forlag). 2,50 uindb., 4,50 indb. — Dette er en fængslende og interessant Bog; den er fuld af frisk Luft og Spænding, den ene interessante Begivenhed afløser den anden, saa Bogen maa sikkert henregnes til de Bøger, der vil blive „slugt". Og alt imedens disse skiftende Frilufts- og Indianerbilleder oprulles for os, tegner Bogen et smukt Billede af Hovedpersonen, Daniel Boone, den store Banebryder paa øde, ubeboede Egne i Amerika, den ædle og ubestikkelige og modige Fører, der havde saa varmt et Hjerte for sit Folk og udholdt saa mange Lidelser uden at klage. Saa har Bogen ogsaa den Fordel, at der ligger historisk Virkelighed bag den; det mærkes ogsaa hele Tiden, at hvor spændende den end er, bliver den aldrig „overspændt". Den giver et helt Kursus i et ejendommeligt og interessant Afsnit af Historien om den hvide Races Kamp for at erobre Jord. Oversættelsen er god. Forlaget har som sædvanlig givet Bogen en meget smuk Udstyrelse. Bindet er overordentlig smukt. *E. F.*

P. Guillamore Hansen: SØREN KIRKEGAARD OG BIBLEN. (P. Haase). 8,50. — I denne Bog har den gamle Præst ud af Søren Kirkegaards Skrifter samlet en Række Udtalelser, der viser den store Tænkers Syn paa Bibelen. For Søren Kirkegaards Kendere bringer Bogen vel intet nyt, men for alle, som arbejder med Biblen, vil den være af stor Betydning. Og herligt er det paa en Tid, hvor Rørdam i Ryslinge kalder Biblen et gammelt Oldtidsbibliotek og for alle Bispers Aasyn udraaber over hele Landet, at han fornægter Jesu legemlige Opstandelse, at sidde med den Bog i Haanden og se, hvordan en Tænker, der er adskillige Alen større end Rørdam nogensinde kan gøre sig Haab om at blive, ser paa Biblen som en hellig Bog, der maa mødes med Tro. Vi kan ikke nægte os den Fornøjelse at gengive et lille Citat fra Bogen: „Julefesten begynder og ender med Engle: igaar forkyndte Englene, at en Frelser er født — idag bevidner Stefanus det, og de saa hans Ansigt som en Engels. Men siger nogen: Engle, Engle har man aldrig set, det er noget for Børn. Jeg svarer: Sludder, Vrøvl, hold Mund — se du blot til at du bliver som Stefanus, at dit Ansigt er som en Engels Ansigt — saa har vi andre jo en Engel at se". *E. F.*

Amy le Feuvre: TEDDYS KNAP, oversat af H. I. F. C. Matthiesen. (Lohse). 1,75. Denne fornøjelige lille Fortælling om en rask Dreng er nu udsendt i andet Oplag. Den er forsynet med Billeder.

JOHANNE

Fortælling skrevet til „De Unges Blad" af Missionær *Sørensen*, Nibe.
Illustreret af Karl Rønning.

(Fortsat).

HENNE i et Hjørne stod en stor Hyld, her havde hun saa tit bøjet sine smaa Knæ og bedt til vor Herre. Ved at tænke derpaa, kom det til hende: Kunde Gud ikke hjælpe? Det kunde han sikkert — Mindet om Gæslingen blev saa levende for hende paany. Her gjaldt det noget mere end en død Gæsling; hun var nær ved at smile ved Tanken om den lille Gæsling; her betød det Hus og Hjem for hendes Far og Mor og Barndomshjemmet for hende og hendes smaa Søskende. — Aa, om Gud vilde hjælpe, saa vilde hun være ham evig taknemlig! og han vilde nok, naar hun bad saa inderlig om det.

Hun krøb ind under Hylden, foldede sine Hænder og med Taarer i Øjnene bad hun til Gud om Hjælp for sine Forældre. Hun lovede Gud, at hun vilde al-

tid være en god Pige, gaa flittig i Kirke og til Alters.

Under Bønnen kom der Ro i hendes Sind og en tryg Forvisning om, at hendes Bøn var blevet bønhørt; hun rejste sig og gik ind til sin Moder, der endnu sad paa samme Sted, som da hun forlod hende.

„Mor, du skal ikke græde", begyndte Johanne.

„Det kan du sagtens sige, du er ung og rask, du kan tjene dit Brød, men for mig ser det mørkt ud; jeg har vel Grund til at græde".

„Mor, jeg er vis paa, at I nok skal blive hjulpet", vedblev Johanne, idet hun søgte at se frejdig ud.

„Hjulpet! Jo Tak! saa kender du ikke Verden; der er ingen, der vil hjælpe os. Slide og slæbe maa vi for andre for en ussel Dagløn, men kom til dem om Hjælp — nej, Tak! saa er vi kun fattige Folk; det har intet at betyde, hvordan det gaar os; kan vi ikke klare os selv, saa er der Fattiggaarden — saa falder Byrden paa hele Sognet, saadan er Verden". Ved Tanken paa Fattiggaarden gav Moderen sig til at græde heftig.

Johanne sagde intet til dette, men spurgte stille: „Mor, har du prøvet at bede Gud om at hjælpe jer?"

„Aa, ti stille, Barn! vil du nu ovenikøbet bebrejde mig, at jeg — at jeg ikke er god nok".

„Nej, kære Mor, det var slet ingen Bebrejdelse, men du skulde dog prøve at . . ."

„Aa, ti dog og lad mig i Fred! tror du maaske, at Vorherre bryder sig om saadanne som os?"

„Ja, det tror jeg, han gør, Mor".

„Saa kan du beholde din Tro for dig selv, og saa kan du jo se, om han vil hjælpe dig".

Johanne sagde nu intet mere. Kort efter sagde hun Farvel til Far og Mor og de smaa Søskende og begav sig paa Vej hjem.

Johanne syntes, at Vejen fra Barndomshjemmet til Gaarden, hvor hun tjente, aldrig havde været saa lang som denne Søndag Aften. Hun var saa træt, og saa maatte hun stadig kæmpe for at holde Modet oppe; hun vilde saa nødig slippe Troen paa, at Gud kunde og vilde hjælpe hende. Det brusede i hendes unge Sind med mange urolige Tanker: Havde hendes Mor Ret? Brød Gud sig virkelig ikke om Smaafolk? Nej, nej! saadan var Gud ikke. Han var kærlig og god, det havde hun læst i Bibelhistorien.

Men Gud kunde blive vred, naar Mennesker ikke brød sig om ham. Gjorde hendes Far og Mor ikke det?

For første Gang gik det ret op for hende, at de aldrig havde talt til hende og deres andre Børn om Gud og Himlen. Var de da af dem, som omtaltes i Bibelhistorien som ugudelige Mennesker? Hendes Hjerte bankede heftig ved disse Tanker. Saa vilde Gud maaske ikke hjælpe alligevel.

Omsider naaede hun Gaarden, og hun vilde ganske stille liste sig ind paa sit Værelse for ikke at møde nogen, hvis der var nogen oppe endnu.

Johanne var meget afholdt af sin Husbond og Madmoder, det havde de givet hende mange Beviser paa.

De sad oppe, da Johanne kom og vilde liste sig ind paa sit Værelse. Da de opdagede hende, kaldte hendes Madmoder paa hende, og saa skyndte hun sig ind i Stuen til dem.

„Velkommen hjem, Johanne", sagde hun.

„Tak", svarede Johanne med sagte Stemme.

„Vil du ikke have en lille Kaffetaar efter den lange Vandring, vi har lige drukket, og jeg tror, at der er en Kop mere i Kanden".

„Jo, Tak, Madmoder".

„Saa hent et Par Kopper og sæt dig her hos os".

Johanne adlød og satte sig stille hos dem.

Manden spurgte nu, hvordan det stod til i Hjemmet. Ved dette Spørgsmaal brød Taarerne frem i Johannes Øjne; hun kæmpede for at holde dem tilbage, men jo mere hun stred imod for ikke at komme rigtig til at græde, jo mere brød Graaden paa, saa hun kunde næsten ikke svare paa det venlige Spørgsmaal.

De saa begge deltagende paa den unge Pige og spurgte, om hun vilde fortælle dem Grunden til, at hun var saa bedrøvet.

Da Johanne havde overvundet sin Bevægelse saa meget, at hun kunde sige noget, fortalte hun dem om sine Forældres Ulykke.

Da hun var færdig med sin sørgelige

Beretning, sagde Gaardmanden: „Gaa nu i Seng, lille Johanne, du er nu træt af at gaa den lange Vej og af Sindsbevægelse, i Morgen ser du maaske lysere paa Livet".

Johanne bød nu god Nat og gik ind paa sit Værelse, som hun delte med en anden Pige. Hun klædte sig straks af og gik i Seng, men længe laa hun vaagen og tænkte paa Fremtiden. Det var en gruelig Tanke, hvis hendes Far og Mor skulde paa Fattiggaarden, den fyldte hende med Rædsel. Først da hun havde foldet Hænderne for at bede, kom der lidt Ro i hendes Sind. Atter og atter bad hun vor Herre hjælpe; hun lovede Gud, at hun altid vilde være en god gudfrygtig Pige, hun vilde sky det, som var ondt, hvis han vilde hjælpe. Omsider faldt hun dog i Søvn, men vaagnede tidlig næste Morgen; hun stod straks op og tog fat paa sit Arbejde, det var saa velgørende for de urolige Tanker.

Efter Davren kaldte Husbonden hende ind i Sovekammeret, hvor han havde sit Chatol staaende.

„Se, Johanne", begyndte han paa sin langsomme trygge Maade at tale paa, „min Kone og jeg har i Nat talt en Del med hinanden om det, du fortalte os i Aftes, det gjorde os ondt for dig, vi er kommet til at holde meget af dig for din Troskab og Flid, og for din Skyld vil vi gerne hjælpe dine Forældre, dem kender vi ikke, men jeg tænker, at de er værd at hjælpe. Jeg har nu tænkt at laane din Far den Sum, du nævnede i Aftes, han skal betale, og saa kan du sige til ham, at saa længe, du er her hos os, skal han ikke betale Renter. Se, her er en Konvolut med Pengene i og et Stykke Papir, som jeg har kaldt en Huskeseddel; der staar for Resten ogsaa dette om Renterne, men derfor kan du jo godt sige det ogsaa. Nu kan du gaa hjem med det, min Pige".

. . . Se her er en Konvolut med Pengene i . . .

Johannes Glæde var næsten ubegrænset, hun saa paa sin Husbond med store forundrede Øjne; hun kunde knap finde Ord for sin Taknemlighed, saa greb hun hans Haand, trykkede den med begge Hænder. Han følte sig rigelig belønnet.

Det var en let Gang for Johanne den Dag, og som hun paa sin lette Fod skred hen ad Vejen, tænkte hun paa sin sørgelige Vandring Aftenen før. Hun udbrød atter og atter: „Tak, kære Herre Gud! Tak, kære Herre Gud!"

Hun fandt sin Far og Mor i samme trøstesløse Tilstand som om Aftenen, da hun forlod dem.

„Hvad kommer du nu efter?" udbrød hendes Mor, da hun saa hende komme ind i Stuen, og med Bitterhed i Stemmen spurgte hun: „Vil de nu ikke have en Tiggertøs længere i Gaarden?"

„Se, Far, her er et Brev fra min Husbond", sagde Johanne og rakte Faderen Brevet uden at svare paa Moderens bitre Udbrud.

„Hvad er det? Hvad vil han? Du har vel da aldrig gjort noget slet, saa du — har — mistet — din Plads?"

Under disse Udbrud havde han aabnet Brevet; og han vilde næppe tro sine Øjne, da han saa de mange Sedler. Endelig kom han sig af sin Forundring, og han udbrød: „Men Johanne, hvorledes hænger dette sammen?"

„Læs, Far, læs! det staar altsammen i Brevet".

Saa læste han Brevet og Huskesedlen, det gik langsomt, da han sjældent læste Skrift. Johanne iagttog ham med lysende Øjne, medens han læste; men tilsidst blev hendes Mor utaalmodig: „Læs dog højt, Kræsten, eller lad mig se, du kan da nok tænke, at jeg ogsaa er nysgerrig".

(Fortsættes).

K. F. U. M.s OG K. F. U. K.s INTERNATIONALE BEDEUGE 9.—15. NOVEMBER 1924

UNGDOMMEN OG EN NY VERDEN

Men da han vandrede ved Galilæas Sø, saa han to Brødre, Simon, som kaldes Peter, og Andreas, hans Broder, ifærd med at kaste Garn i Søen; thi de var Fiskere. Og han siger til dem: »Følger efter mig, saa vil jeg gøre eder til Menneskefiskere«. Og de forlod straks Garnene og fulgte ham (Mt. 4, 18—20).

Søndag 9. Novbr. *Det Ondes Rod og det høj ste Gode* (1. Joh. 4, 11—12; 2. Kor. 5, 19). Egenkærlighed er Rod til alt ondt og til al Lidelse i Verden. Det, Verden mest af alt trænger til, er Kærlighed. Egenkærlighed ødelægger Familielivet, Egenkærlighed fremkalder Klassekampe, Egenkærlighed undergraver Verdensfreden. Er Gud alles Fader, er alle Mennesker Brødre, da er Egenkærlighed Fjendskab mod Gud og mod Menneskeheden (1. Joh. 4, 20—21; Joh 12, 24—26).

Lad os spørge os selv: Hvad Andel har vi i Familietvist, Klassehad, Verdenssplid? Hvorledes kan vi bidrage til, at Kristi Kærlighed faar Magten i vort eget Liv og i Verden?

Lad os takke og bede for alle internationale, kristne Ungdomsforbund, som fremmer Fred og Forstaaelse paa Jorden: K. F. U. M. og K. F. U. K.s Verdensforbund og Verdensbestyrelser, Verdens kristelige Studenterforbund, for Landsbestyrelsen og Landssekretærer, Kontoret i Aarhus, Indre Mission og dens Bestyrelse, for Fred og Forstaaelse indenfor den levende Menighed i Danmark, for Kærlighed og godt Samarbejde mellem gamle og unge.

K. F. U. M. Lad os tænke paa „Alverdens Drenge" og bede Gud velsigne Arbejdet og Festdagen (15. Februar). Bøn for F. D. F.

K. F. U. K. Tak og Forbøn for vor nye Verdenspræsident, Lady Parmoor, og Verdenssekretærerne. For Washingtonmødet og dets Resultater.

Mandag 10. Novbr. *Familielivet* (Luc. 2, 51—52; 2. Tim. 1, 1—14: Jesusbarnets og den unge Timotheus' Udvikling). De Forhold, under hvilke Ungdommen vokser op, har den stø ste Betydning for Verdens remtid. Der gives visselig mange gode Hjem, men mange Steder ødelægges Hjemlivet af daarlige Boligforhold, økonomiske Bekymringer, slette Fornøjelser, Drikkeri o. l. (Kol 3 17—20).

Lad os spørge os selv: Hvorledes kan vore Foreninger hjælpe til at forbedre Forholdene mellem Forældre og Børn? Hvorledes kan vi indrette vort Arbejde blandt Drenge og Piger uden at gribe forstyrrende ind i deres Hjemliv, men saaled s at vi giver Familielivet et fyldigere og bedre Indhold?

Lad os takke og bede for troende Hjem overalt paa Jorden, for Forældre, for Brødre og Søstre. Om Kærlighed, Lydighed og Fortrolighed mellem Forældre og Børn. For Ungdoms- og Yngsteafdelingerne.

K. F. U. M. Bøn for Afrika, hvor Islams og Hedenskabets Mørke endnu ruger mange Steder. Lad os huske vore Udsendinge i Sudan.

K. F. U. K. For Foreningerne i Algier, Tunis Ægypten, Sydafrika, Vestafrika, Britisk og portugisisk Østafrika. For det Samarbejde, der er begyndt mellem K F. U. K.er i Landene ved det østlige Middelhav (Ægypten, Palæstina, Syrien, Lilleasien, Tyrkiet og Grækenland) For danske Kvindemissionærer og for dansk Missionsarbejde i Afrika.

Tirsdag 11. Novbr. *Kristelig Opdragelse* (Luc. 2, 52). Den Holdning, som den ny Slægt vil komme til at indtage overfor andre Nationer, i Spørgsmaal om Krig og Fred o. s. v., bestemmes for en stor Del i Skole- og Studietiden. Skoler, Opdragelsesanstalter og Universiteter kan danne Grundlaget for en ny Verdensorden, hvis Kristi Aand faar Lov at raade i dem (Joh. 7, 46; Mt. 7 29).

Lad os spørge os selv: Hvad kan vore Foreninger gøre for at komme i den rette Forbindelse med Skoler og Opdragelsesanstalter?

Lad os takke og bede for alle troende Opdragere og Lærere i alle Lande. For Haslev udvidede Højskole, for vort Forlag og vore Blade. For Spejderbevægelsen og Idrætsarbejdet, for Lederkursus, Bibel og Missionskredse, for Søndagsskoler og Børnegudstjenester.

K. F. U. M. Bøn om at der maa lyse mere af Kærlighedens og Sejrens Glæder fra os i vort Arbejde, at vi maa have større Troskab og et gladere Haab i Kampen mod Drik og Usædelighed og i Arbejdet for den hjemløse Ungdom (Seden Enggaard, A. B. C.). Bøn for Amerika, for K. F. U. M.s Arbejde dér og for de danske i Amerika.

K. F. U. K. Tak og Forbøn for Kursus for kvindelige Menighedsarbejdere. For Foreningerne i Canada og De Forenede Stater, at de maa kunne virke til Hjælp og Velsignelse for de indvandrende unge Kvinder; at mange unge Kvinder maa blive ført til levende Tro gennem K. F. U. K. i Amerika. Forbøn for Arbejdet i Sydamerika (Argentina, Chile, Brasilien), for det nye Arbejde i Mexico og paa Jamaica. Bøn om at der maa kunne findes en dansk K. F. U. K.-Sekretær til New York.

Onsdag 12 Novbr. *En kristen Samfundsorden* (1. Mos. 4, 9; Gal. 5, 19—23). Industriarbejdet har stor Indflydelse paa Mænd og Kvinder i de første Ungdomsaar hele Verden over, baade i Vestens store Handelscentrer og i Asiens og Afrikas nye Industrilande. Overarbejde og ussel Løn spreder uundgaaeligt Misfornøjelse og social Uro. Kun naar Industriverdenen faar Øjnene op for den enkeltes Værdi, saaledes som Jesus Kristus har lært os det kan vi faa en kristen Samfundsorden (Mt. 18, 6—7; Luc. 4, 17—21).

Lad os spørge os selv: Hvad kan vore Foreninger gøre, for at vore Medlemmer kan forstaa deres Ansvar overfor Samfundets Onder og bøde derpaa?

Lad os takke og bede for alle kristne Bevægelser i Verden, der arbejder for at bedre de

forurettedes og ulykkeliges Kaar. Lad os bede for Nationernes Forbund, for vor Konge, Regering og Rigsdag, for Arbejdsgivere og Arbejdere, for de arbejdsløse.

K. F. U. M. Bøn for det indre Foreningsliv, de troende Medlemmers hele Overgivelse til et Liv i Tjeneste Bøn om at Kristi sejrende Kraft altid maa fylde alt Drengearbejde indenfor K. F. U. M. Bøn for Asien, for K. F. U. M.s Udsendinge i Kina, for Missionskomitéen, for D. M. S. og alle vore Missionærer i Kina og Indien, for K. M. A. og for Arbejdet blandt Armenierne.

K. F. U. K. Bøn for alt Arbejde for Fabriksarbejdersker indenfor K. F. U. K. hjemme og i Udlandet. For K. F. U. K.s Emigrantarbejde. For Missionen blandt kvindelige Arbejdere. For Velfærdsarbejdet, Magdalenehjemmet, Diakonissestiftelsen. For Asien. For vore Kvindemissionærer i Kina, Indien, Arabien og Lilleasien. For K. F. U. K. i Kina, Indien og Japan. Bøn om flere indfødte Sekretærer.

Torsdag 13. Novbr. *Følg mig* (Joh. 21, 19). *Jeg vil følge dig, men —* (Luc. 9, 61). De første Ungdomsaar er af afgørende Betydning i Menneskelivet. De unge skal vælge ikke blot en Livsgerning, men ogsaa Livsprincipper. Derfor er det saa vigtigt, at de stilles saaledes Ansigt til Ansigt med Jesus Kristus, at de bliver ham tro for hele Livet. „Jesus skjulte aldrig Naglemærkerne for at vinde en Discipel".

Lad Opfordringen til at følge Kristus og udbrede hans Rige lyde til de unge i sin fulde Alvor men ogsaa med al sin Glæde og Herlighed (Mt. 4, 16—22; Luc. 9, 57—62; 10, 1—2).

Lad os spørge os selv: Hvorledes kan vi lære mere fuldt ud, hvad der er Guds Vilje med os og med hele Samfundet? Hvorledes kan jeg bedst følge i Jesu Fodspor i 1925?

Lad os bede og takke for alle vore Ungdomsarbejdere ude og hjemme. Bøn om at Herren vil uddrive nye Arbejdere, saa at de tomme Pladser kan blive besat i de forskellige Byer og Kredse. For de unge, der staar overfor Valget af deres Livsgerning. For Foreningen „Derude".

K. F. U. M. Bøn for vort sociale Arbejde, derunder Emigrantarbejdet. Bøn om at vi under Arbejdet blandt de mange ikke maa glemme den enkelte. Lad os bede Gud velsigne de skandinaviske og danske Afdelinger i Udlandet. Bøn for Australien og vore Landsmænd dér.

K. F. U. K. Lad os bede for Mariaforbundet, for dansk K. F. U. K. i Paris, London, Berlin, Flensborg, Færøerne og for vore Sekretærer dér. Lad os bede for K. F. U. K. i Australien, at Arbejdet maa faa Fremgang og det aandelige Liv maa blive uddybet.

Fredag 14. Novbr. *Det skønne Fremtidssyn* (Aab. 21, 1; 2. Kor. 5, 17). Skal Menneskeheden faa en Fremtid og et Haab, maa Jesu Kristi Aand gennemtrænge Samfundet. Men Verden er hærget af Krig og Anarki. Den maa blive ét i Kristus. Ogsaa Kirken er fuld af Splid og langt fra at være uden Dadel. Dog ejer den, og den alene, Kraften til at overvinde Striden mellem Nationer og Racer og skabe en ny Samfundsorden (Ef. 4, 4—13; 2, 11—22).

Lad os spørge os selv: Hvad kan vi gøre for, at „de alle kan blive ét"?

Lad os takke for, at Herren ogsaa gennem vor Forening arbejder hen mod det store Maal. Lad os bede for alle vore nye M.- og K.-Hjem, for Vækkelse adskillige Steder; lad os bede om Velsignelse over Bibelkredse, Missionsstudiekredse og Sommerlejre; lad os bede for smaa og svage Foreninger, for vore Byforeninger og deres Vanskeligheder, for vore Pensionater, for Sverrig, Norge, Finland og Island, Færøerne og Grønland og hele Europa, de nye Lande, det nødlidende Rusland og de af Krigen medtagne Lande, at Sult og Rædsel ikke maa formørke Kristi Kærlighed. Lad os bede for vore fraskilte Landsmænd syd for Grænsen og for Ungdomsarbejdet blandt dem.

K. F. U. M. Bøn for Arbejdet blandt de forskellige Klasser af unge Mænd, at Kristus maa blive deres Konge (Soldater, Sømænd, Kelnere, Bagere, Chaufører, Tørvearbejdere, Manufakturlærlinge, Seminarister, Gymnasiaster).

K. F. U. K. Lad os bede og takke for nordisk Samarbejde. For Frk. Pallesens Arbejde paa Sanatorierne.

Lørdag 15. Novbr. *Det kristne Vovemod* (Luc. 9, 51; Heb. 11, 8). Tro kræver Mod. De, som vover at gøre Herrens Vilje i vor Tid, som i saa høj Grad trænger til en ny Samfundsorden, fortjener, at der siges om dem som om de første kristne, at de oprører den hele Verden (Ap. G. 17, 6). Nutidens Ungdom har tabt Troen paa Fortiden og spejder efter nye Idealer, efter en Fører, som vil lede dem og Menneskeslægten frem til et rigere Liv (Mt. 19, 16—26; Luc. 19, 1—10).

Lad os spørge os selv: Hvilke nye Tanker har Jesus Kristus bragt ind i Verden? Hvad kan vi gøre for, at vore Foreninger bestandig fornyer sig selv, saa de kan føre Ungdommen fremad og opad?

Lad os bede og takke for det Mod, den Friskhed og Kraft, der findes i vor Tids Ungdom, og lad os bede om, at den vil give sig i Jesu Kristi Tjeneste. Lad os bede om, at vore troende Medlemmer maa være lydige og villige og rede til at tjene Herren med det rette Offersind. Bøn for det kristne Ungdomsarbejde i Almindelighed. Lad os takke Gud for alle de unge, der er ført til Omvendelse og Tro, for al den Velsignelse, Herren ved sin Aand har givet vore Foreninger. Lad os bede for dem, der styrer, og for dem, der tjener i vore Hjem, Forretninger og Fabriker. Lad os bede om Guds rigeste Velsignelse over hele K. F. U. M. og K. og over hvert enkelt Medlem.

K. F. U. M. Bøn om aandelig Vækkelse i Danmark og i vor egen Kreds. Lad os bede for vore troende Rigsdagsmænd.

K. F. U. K. Lad os takke Gud for alle de nye Veje og Stillinger, der har aabnet sig for Kvinder. Lad os bede om, at vi maa udfylde disse Stillinger paa rette Maade. Lad os bede for alle de Kvinder, hvem der paahviler et særlig stort Ansvar i Skolens, Statens og Kommunens Tjeneste, som Forstanderinder for Opdragelsesanstalter o. lg.

I Bedeugen giver hvert Medlem af K. F. U. M. og K. F. U. K. 25 Øre til Verdensforbundet. Beløbet indsendes til Kontoret, Søndergade 9, Aarhus.

BEDEUGENS TEKSTER

faas fra Hovedkontoret, Søndergade 9, Aarhus. Prisen er 4 Øre pr. Stk. + Porto, som er 15 Øre for 50 Exemplarer. Beløbet kan indsendes i Frimærker eller paa en Giro-blanket. Kontoret har Giro-Nummer 7332.

Husk at bestille Teksterne i god Tid!

Løgumgaard Præliminær- og Artiumskursus

pr. Løgumkloster.

Nye Elever til **Præliminæreksamen** optages 1. Novbr. og 6. Januar. Kort Læsetid. Understøttelse kan søges. Program ved Henvendelse til **Harbo Andersen,** Forstander.

Gymnastikkursus.

I Januar—Februar 1925 afholdes Gymnastikkursus for Ledere af frivillig Gymnastik i Forbindelse med Undervisning paa den udv. Højskole. **Statsunderstøttelse** kan søges.

Pagh Petersen,
Haslev udvidede Højskole.

4. Oplag!

Melodisamlingen

til De Unges Sangbog.

Indeholder Melodier til Sangene i Tillæget.

Indbunden 9,50

DE UNGES FORLAG

Korte Fortællinger til Højtlæsning

IM. BANG: Under Mesterens Ledelse. 3,50
E. MELANDER: Mine Bekendte og jeg selv. 3,00, ib. 5,50
CARL HORNBECH: Langvejs fra. 3,00, ib. 5,00
EDV. EGEBERG: Paa gamle Stier. 3,50
E. MELANDER: I Arbejdstrøje —. 5,00, ib. 8,00
MADS NIELSEN: Breve fra Grøftekanten. 2,50, ib. 5,50

De Unges Forlag.

Korte Kursus i Bibelkundskab m. v. paa Haslev udvidede Højskole.

I. **5 Ugers Kursus.** 15. November til Jul.
II. **10 Ugers Kursus.** 5. Januar—15. Marts.
Alle Fag tilsigter Dygtiggørelse til det frivillige Arbejde i Guds Rige. — Oplysninger ved

Pagh Petersen, Forstander.

Indre Missions Artiums- og Præliminærkursus, Rønde

(statsanerkendt).

Nye Elever optages paa Præliminærholdet d. 7. Januar 1925. Kort Forberedelsestid. — Nærmere ved **K. Herskind,** Forstander.

Nyborg-Billeder.

De i Bladet nu og da forekommende Billeder fra »Nyborg Strand« leveres for 1,00 + Porto, indsendt til Fotograf **Erhardt Jensen,** Nyborg.

Broderi.

1 Spisestuesæt, meget smukt, originalt Rosenmønster, paa smukt hvidt Hørlærred leveres til en Pris af 7,75 portofrit. Sættet bestaar af 1 Lysedug, 2 Løbere. Garn til Broderiet 3 Kr. ekstra. Skriftsprog paa sort Klæde 15 Øre pr. Bogstav.

Fru **J. Mortensen,**
Broderif., Bækmarksbro.

Har De bestilt „Ud vil jeg, ud —"

til Forhandling i Deres Forening? Hvis ikke, send da snarest Brevkort med Ordre til „Derude"s Kontor, Gaasebæksvej 3, København, Valby.

Heftet koster 25 Øre og sælges til Fordel for K. F. U. M.- og K. F. U. K.-Arbejdet blandt Danske i Udlandet.

Lige udkommet!

EJNAR BØYTLER

DE PAA KORSVEJENE

Berlinerminder gennem 5 Aar.

Et nordisk Ungdomsarbejde i fremmed Land

132 Sider
Pris 2,00

Bogen er udstyret med Billeder, tegnet af Forfatteren

Sendes direkte fra eget Forlag, Rolf Krakes Allé 9, 1ste Sal, København, Sundby, mod Indsendelse af 2,00 paa en Giroblanket, som kan faas paa alle Postkontorer. Forlagets Gironummer er 2568.

Damer lærer at sy og tilskære
Kjoler, Kostumer og Børnedragter.
Tilskærerskolen,
Nørrebrogade 26 — København.
Dagmar Mikkelsen.

Haslev Orgelfabrik,
Telefon 405. — Privat Tlf. 398.
Leo Rechnagel,
(Organist ved Haslev Kirke).
Skriv efter Katalog. Dansk Arbejde. Billige Priser.
Gode Afbetalingsvilkaar.
10 pCt. pr. kontant. Orgler fra 200 Kr.
Skriv direkte til Fabriken.
— Pianoer til billige Priser. —

Møbler for ethvert Hjem
leveres i alle Træsorter og fremstilles efter Ønske. For Tiden haves paa Lager til billige Priser: 2 Egetræs Spisestuer (engelsk Stil), 7 komplette Soveværelser (males efter Ønske) samt flere Klædeskabe og Komoder. — Møblerne leveres indpakket overalt, og Møblementer fragtfrit.
„Ungdommens Vel"s Lærlingehjem,
Seden St.

Da der stadig spørges
efter mit for længe siden averterede Spisestuesæt, tilbyder jeg et Sæt paa svært, godt, mørk eller lysegraa Hørlærred portofrit sendt for 11 Kr. Let, meget smuk, Venetiansk eller Rosenmønster. Sættet bestaar af 1 Lysedug, 1 Løber, 1 Sybordstæppe, 1 Pude, almindelig Størrelse. Syes med graa-sort-hvid. Garn (D. M. C.) til Sættet 5,00—5,50 ekstra. Paabegyndt 1 Kr. — Ved Utilfredshed Pengene tilbage. Benyt dette billige Tilbud straks.
M. Madsens Broderifabrik, Give.

Brevaften.
Havdrup K. F. U. M. ønsker Brevaften Tirsdag d. 11. Novbr. Adr.: Trikotagehandler Chr. Larsen, Havdrup St.

K. F. U. M. og K. F. U. K. i Gramkredsen.

Lederkursus i Toftlund d. 9. og 10. Novbr. 1924.

Søndag den 9. November. Kl. 10: Gudstjeneste (Sognepræsten). Kl. 2,15: Paa Frosch's Hotel. Velkommen (Formanden) Landssekretær, Frk. Kama Herrmann fra Aarhus taler. Emne: **„Primodighed"**. Kl. 3,30: Kaffebord (à 1 Kr.). Kl. 4,15: Generalforsamling. 1) Beretning om Aarets Arbejde i Kredsen. 2) Regnskabet (Lærer Frederiksen). 3) Valg af Bestyrelsesmedlemmer. (Frk. A. Møller, Lærer Frederiksen og Rejsesekretær P. Paulsen afgaar efter Tur; Frk. Møller frabeder sig Genvalg). Kl. 7,30: Offentligt Ungdomsmøde ved Præsterne Ad. Flensmark og Ad. Frils.

Mandag den 10. November. Kl. 9: I „De unges Hjem", Toftlund. Bibeltime ved Pastor Windeballe, Fællesbøn. Kl. 10—11,45: Forhandling, indledet af Peter Paulsen. Emne: **Stilhed og Arbejde.** Kl. 2: Gudstjeneste med Altergang. Pastor Carsten Petersen prædiker. Skriftemaal ved Pastor Jacobsen.

Randerskredsen.

Efteraarsmøde i Randers Tirsdag den 11. Novbr. i K. F. U. M.s Festsal. Kl. 11—12½: Pastor Holt, København: **Hvad Bibelen og Luther lærer om Forsoningen.** Kl. 12½—2: Middag. Kl. 2—3½: Pastor Rützou: **Daab og Genfødelse.** Kl. 3½—4: Kaffe. Kl 4—5: Forhandling over Emnet: **Den første Kærlighed** (Johs. Aab. 2, 4). — Alle unge er hjertelig velkomne.

Kredsbestyrelsen.

Skjernkredsen.

Lederkursus afholdes, om Gud vil, Torsdag d. 6. Novbr. i **Skjern Missionshus** for Bestyrelses- og arbejdende Medlemmer i K. F. U. M. og K. i Skjern-Kredsen. 10—10¼ Andagt ved Provst Andersen, Skjern. 10¼—11¼ Bibeltime ved Pastor Hansen, Taulov. 11¼—12 Missionsforedrag ved Sekretær Jens Jensen, Aarhus. 12—2 Middagspause 2—3 Bestyrelsesvalg. 3—5 Forhandling indl. af Pastor Hansen. Emne: **„Læs! Hør! Lev!"**. 5 Afslutning. 7½ Ungdomsmøde ved Sekretær Jens Jensen.

Glem ikke: Bibel, Blyant og Notesbog.

M. Joh. Knudsen, Kredsformand.

Aarhuskredsen.

Ledermøde for K. F. U. M. og K. F. U. K. i K. F. U. M. i Aarhus Torsdag 27. Nov. Kl. 11—11¼ Velkomst ved Kredsformanden. 11¼—12 Bibeltime ved Indr. Missionær Herlufsen, Grenaa. 12—1 **„De unges Fritidsbeskæftigelse"**. Foredrag af Kredssekretæren. 1—3 Middag. 3—5 Forhandling: **„Vort Arbejdes Afhængighed af Ledernes personlige Helliggørelse"**, indledet af Pastor Sv. Hauge, Aarhus. Kl. 8 Offentligt Ungdomsmøde i K. F. U. M.s Festsal ved Pastor Ørntoft, Sjelle.

Fr. Høilund, Sekretær. **A. Fryd,** Kredsformand.

K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Ledermøde i Holstebro Torsdag d. 20. Novbr. 1924.

Kl. 9¼—10¼: Bibeltime ved Pastor Thuesen, Silkeborg. Kl. 10½—12: Forhandling over Emnet: **„Brugbar for Gud"**, indledet af Landssekretær, Pastor Rehling Kl. 12½—1½: Fællesspisning i K. F. U. M. Kl. 2—2¾: Bestyrelsesvalg. Kl. 3—4½: Forhandling over Emnet: **„Bibelens rette Plads i Arbejdet blandt de unge"**, indledet af Pastor Gottlieb, Estvad. Kl. 4¾—5½: Foredrag ved Pastor Thuesen. Emne: **„Fornyelse"**. Derefter Bedemøde. Kl. 7½: Ungdomsgudstjeneste ved Pastor Rehling.

Møderne holdes i Missionshuset og er beregnede for Bestyrelsesmedlemmer og andre Medlemmer af K. F. U. M. og K. F. U. K. i 25. Kreds. — Møderne begynder præcis. — De Unges Sangbog benyttes.

K. F. U. K. i Horsens
søger en Husmoder til 1. Januar. Ansøgning med Anbefalinger sendes til **K. F. U. K.,** Allégade 19.

DE UNGES BLAD

„De Unges Blad" udgaar den 1. og 15. i hver Maaned, kan bestilles paa alle Posthuse og i alle Boglader og koster **Kr. 2,00** halvaarlig. Abonnentsamlere, der tager mindst 10 Eksemplarer, bedes henvende sig direkte til Ekspeditionen af „De Unges Blad", Søndergade 9, Aarhus.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor B. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).

Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

15. NOVBR.
1 9 2 4

42. AARGANG
NUMMER 22

Grindsted nye Kirke,
kaldet »Hedens Domkirke«.

En ny Andagtsbog!

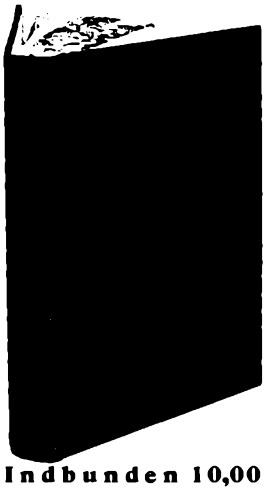

Indbunden 10,00

Olaf Jessen

Svend Rehling ◦ Gunner Engberg

BÆKKEN VED VEJEN

o

Han drikker af Bækken
ved Vejen; derfor løfter
han Hovedet højt.
Salme 110, 7.

o

Bogen er i stort Oktavformat og er smukt trykt paa extra godt Papir.

DE UNGES FORLAG

NYHED!

Hjemmenes Jul.

Redigeret af *Falk Hansen* med Bidrag af *Svend Rehling, Einar Prip, Mads Nielsen, Carl Christensen, Gunnar Jørgensen.*

Pris 35 Øre.

Indeholder: »**Forventning**«. — »**En Beduinhistorie**«. — »**Jul**«, et Digt. — »**Sank Humor**«. — »**Arne og Bjarne**«. — Paa Børnenes Side findes en morsom Tegning »**Aldrig raadvild**«, en »**Præmierebus**« samt **Vejledning til Udendørsleg ved Vintertid.**

Heftet er paa 16 Sider og trykt paa svært glittet Papir. Det er meget smukt udstyret med farvetrykt Omslag og mange Illustrationer af Tegneren *Aage Gravgaard*

For Hjemmene, de unge og Børnene.

Faas i alle Boglader og hos Indre-Missions Kolportører.

Dansk Traktatselskabs Forlag,
Frederiksborggade 5. — København K.

Dagens Mand

i Kina er

General Feng

En Jesu Kristi Stridsmand

o

Læs
Marshall Broomhall's
fængslende Bog om ham.

•

Illustreret 2,50

•

DE UNGES FORLAG

DE UNGES LOMMEBOG

1 · 9 · 2 · 5

Bestil den nu.

udkommer om faa Dage.

I Skind Pris 1,85.

DE UNGES BLADS billige Bøger!

I Lighed med tidligere Aar vil vi gerne i Aar glæde vore Abonnenter med at tilbyde dem et Par værdifulde Bøger til en meget fordelagtig Pris. De to Bøger, der er Tale om, egner sig fortrinligt som Julegave til en ung Mand og en ung Pige, ligesom der gives Bladets Holdere en Lejlighed til at forøge deres egen Bogsamling med et Par gode Bøger. — Bøgerne er:

F. W. S. O'Neill:
ET KALD FRA ØSTEN
Dr. Isabel Deane Mitchell.

Vi citerer af en Anmeldelse:

Dr. Mitchell fik det Vidnesbyrd af en af dem, hun var sendt til: »Hun var fuld af Kraft — naar Doktoren var saa god og hellig, hvad maa saa ikke Jesus være? Og i alt, hvad hun gjorde, hjalp hun os; vi længtes efter at komme til at ligne hende.« Men en Jesu Discipels Eftermæle kan være bedre? Læs den Bog, den vil glæde og skabe mere Kærlighed til Guds Gerning derude, det er sikkert.

S. E. Stokes:
ARDJUN
En indisk Drengs Historie.

En Skildring fra Sadhu Sundar Singh's Hjemegn i Indien. — Med 28 Billeder.

»Gymnasiastbladet« skriver:

Vil nogen have en god, fængslende og spændende Virkelighedsfortælling fra Missionsmarken, da anbefaler vi denne. Det er en Bog med Indiens Duft og Himalayas klare Luft over sig, og dertil en Drengesjæls Historie, som er betagende. Den er godt oversat og smukt illustreret.

Disse to Bøger, hvis hidtidige Bogladepris er 3,50 og 3,00, tilbyder vi nu Bladets Abonnenter for **pr. Stk.** **1,00**

Vi anbefaler Dem ikke at tøve, men bestille Bøgerne i Dag. Det kan let blive for sent. Bestillingerne ekspederes i den Rækkefølge, de indgaar, og der vedlægges en Giroblanket, saa De kan indsende Betalingen for 5 Øre. Bøgernes Forsendelse betaler De med 15 Øre pr. Stk.

Bestillingsseddel.

Kan indsendes i aaben Konvolut for 10 Øre til »De Unges Blad«, Aarhus.

Undertegnede, som er Abonnent paa »De Unges Blad«, ønsker

..... *Eksemplar af »Et Kald fra Østen«, før 3,50 nu 1,00.*

..... *Eksemplar af »Ardjun«, en indisk Drengs Historie, før 3,00 nu 1,00.*

Tydeligt Navn: .....

Kan begge Bøger ikke faas, ønsker jeg den, ved hvilken jeg har sat ×

Tydelig Adr.: .....

Gaver til K. F. U. M.s Hedningemission.

Ved Sekretær J. Jensen, Aarhus: Møde i Skagen 200, Tjæreborg 33, Sønderborg 122,09, Agerskov 74, Lendum 300, Kursus i Esbjerg sammen med Johs. Rasmussen 340,68, Fastelavnsmøde i Ikast 90,33, Randers K. F. U. M. 100, Møde i Karmel, Aarhus, 40, Slagelse 81,41, Thorsø K. F. U. M. (Missionsbøsser) 94,42, Næstved 128, Ikast (Rejsegodtgørelse) 11, Hobro sammen med Johs. Rasmussen 122,90, do. Vivild 200,60. Ved Missionær Nørgaard, Kina: Møde i Strandelhjørn 57,15, Tønder 64,77, Kegnæs 69,20, Løgumkloster 25, Tinglev 32, Overskud fra Bedsted Sø og Løgumkloster K. F. U. M. og K.s Sommerudflugt 60, Godthaabskirkens Menighedssamfundsmøde 68,21, Ikast 202,80, Aalestrup 108,75, Nørager 68,30, Vindum 111,75, Bjerring 127,30, Mammen 163,85, Havdrup 100, Roskilde 43, Lundtofte 27,47, Lyngby 29,55, Gilleleje 158,57, Brøndbyvester og -øster 72,20, Sorø 32,50, Sejrø 415,45, Frederikssund 156,03, Hedegaard 16.04, Hundborg 80, Hvidbjerg 270, Svankjær 48, Uglev 103, Fanø 27,71, Aagaard 54, Heinsvig 84,06, Hjørring 75,56, Lendum 157, Østerby, Læsø, 71,18, do. Byrum 220, Agersted 42,50, Vonge 350, K. Stobbe, Tappernøje, 100, O. Kr., Thisted, 10, A. L. 10, H. P. Ø. 10. Ved H. P. Høher, Dalgaard: Brørup K. F. U. M. 73,33. Ved Manufakturhandler Hansen, Ørbæk: Fra Bøssefesten i Ørbæk 29,30. Ved Pastor P. Nedergaard, Vanløse: Ungdomsmøde i Vanløse 88. Ved Sognepr. Olf. Ricard: Hel. 3 Kong.s Gudstj. i Garnisonskirken 100. Ved Sekretær Kaj Petersen, Kbhvn.: Møde i Skovlund 105,51, Rude 47, Faaborg 62,59, Hornum 41,45. Ved Kr. Sigurd, Nr. Nissum Seminarium: Andel af Kollekten ved K. F. U. M. og K.s Julefest paa Nr. Nissum 100. Ved Lærer Eriksen, Bøvlingbjerg: Overskud fra Missionsfesten i Bøvlingbjerg 85. Ved Sekretær Høgh Nielsen, Rønne: Møde i Allinge 23,43. Ved M. Hansen, Vennelund, Give: Fra Basaren i Give 235. Ved C Nielsen Ibh, Tapdrup, Viborg: Fra Udsalget i Tapdrup 200. Ved Th. Rasmussen, Hedehusene, 53. Ved H. J. Hansen, Aalling, Mølby: Skovlund K. F. U. M. 550. Ved B. Nørgaard, Gramby: Fra Basaren i Gramby 100. Ved Lærer Pedersen, Krogager: Fra K. F. U. M. og K.s Basar i Krogager 100. Johs. Rasmussens Gudstjeneste i Aarhus Domkirke 254,06. Ved Sekretær Kaj Petersens Udsendelsesmøde i K. F. U. M., Aarhus, 85. Ved Pastor H. Knudsen, Nexø: Fra den lille Syforenings Udsalg i Nexø 100. Ved Pastor Friis Berg, Hagested: En Missionsæske 15,15. Ved Pastor P. Lange, Rude: Ungdomsmøde i Rude 108. Ved Johs. Rasmussens Møde i Aalborg 100, do. Kollekt fra Møde 44,40. Herning 58. Ungdomsmøde i Kolding 309,67. do. Silkeborg 130,49. Lunderskov 93,36. Fredericia 137.89. Ribe 41. Møde paa Friluftsteatret 192,47. Ved Pastor Voldum, Odense: K. F. U. M., Odense, 115,35. Ved Sognepræst Asschenfeldt-Hansen, Lovns, Hvalpsund: Andel fra Basar i Lovns Præstegaardshave 62,50. Ved Kaj Petersens Afskedsgudstjeneste i Trinitatis Kirke 1042,72. Særlige Gaver: K. F. U. M., Tølløse 31. Ved Sognepræst Olfert Ricard, Kbhvn., 71. J. Gaardsted, Bjerringbro, 18. En K. F. U. M.ers Missionsbøsse 28,55. X 3. Th. Nielsen, St. Snøde, 10. Johs. Poulsen, Trælasthandelen, Mølby, 15. Kontormedhjælper Jensen 10. Et Medlem af N. K. U., Kbhvn., 25. En Missionsbøsse 5. S. L. 300. N. N., Horsens, 10. Fra en ung Mand i Pjedsted 10. A. J., Uggerby, 10. Magnus Andreasen, Hjordkær, 15. Johannes Jørgensen, Herborg, 10. K. F. U. M., Louns Alstrup 114. do. Karlebo 192. Brønderslev 12, K. F. U. M. og K., Engesvang, 24. K. F. U. M., Resen, Struer, 15. do Tapdrup 200. Hvalsø 17. Assens 31,11. Klejtrup 63. Valby 36,25. Daastrup 30. Skarrild 22,50. K. F. U. M.s Missionskreds, Sdr. Bjært (284) 60. K F. U. M.s Missionskreds, Skovlund, 50. K. F. U. M.s Missionskreds, Farre (1687), 290. K. F. U. M.s Missionskreds, Lomborg, 164. K. F. U. M.s Missionskreds, Haverslev (1506), 50. K. F. U. M.s Missionskreds, Ejsing(365) 23. K. F. U. M.s Missionsafdeling, København, 750. K. F. U. M.s Missionskreds, Skjold, 75. K. F. U. M.s Missionskreds, Randers, 72,55. K. F. U. M.s Missionskreds, Taulov, 205. K. F. U. M.s Missionskreds, Uggerby (1505). 60. K F. U. M.s Missionskreds, Lemvig, 50. K. F. U. M.s Missionskreds, Silkeborg, 50. Ved Kr. Gjelstrup, Hvolgaard, Rom pr. Lemvig: Andel i Udsalg i Lomborg 100. Overskud fra Sommermøde i Sdr. Vilstrup 150. Ungdomsmøde i Randers 190. Ved Missionær H. Karlsen, Hundested: Fra Kredsmøde i Hillerød 440. Andel i Udsalg fra Fasterholt 100. K. F. U. M., Try, Udsalg (Halvd.) 562,10. Møde i Vamdrup 30,65. K. F. U. M., Valby: Møde ved Missionær Hoff 37. Ved Fru Berg: Møde i Harring 183. K. F. U M., Skærup: Andel fra Udsalg 200. Ved Pastor A. Gram, Silkeborg: Part i Kr. Himmelfartsdagskollekten 50. Ved Lærer Toftemark, Knarreborg: Fra Udsalget i Tommerup 215. Ved Pastor Krarup, Ikast: Ungdomsmøde i Højris 56,50. Ved Trælastbandler N. Nielsen, Farre: Efterslet fra Udsalget i Farre 73,45. Fra Kongebromødet 200. Ved M. Hørlyk, Kbhvn.: Fem Missionsbøsser fra forskellige 25,14. Ved Pastor Jacobsen, Toftlund: Fra Johs. Rasmussens Møde i Toftlund 40. Ved H. Jensen, Løgumkloster: Ungdomsfest i Løgumkloster 81,67. Ved J. Dam, Krarup, Tistrup: Gudstjeneste i Varde ved Johs. Rasmussen 245, Møde i Skovsende 20, Letbæk 25. Ved Cyklehandler C. Jensen, Vinderup: Andel af Basaren i Vinding 384. Ved Sognepræst Lund, Helligsø: Andel i Kollekt indsamlet ved et Kreds-

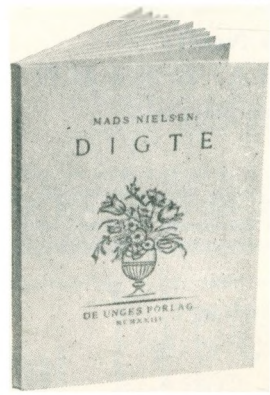

Mads Nielsen:

DIGTE

Miniatureudgave med Vignetter af Viggo Bang.

1,50, indb. 3,00, med Skindryg 4,50

Trykt i

6000 Expl.

DE UNGES FORLAG

DE·UNGES·BLAD

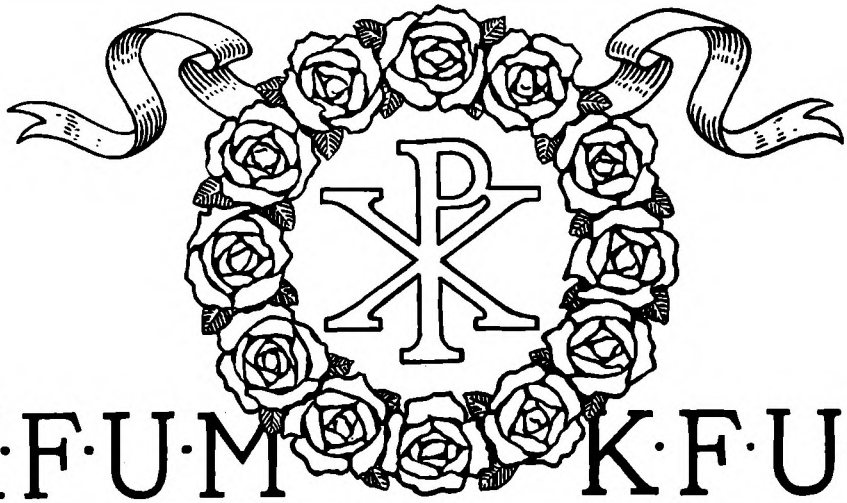

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 22 15. NOVEMBER 1924 42. Aargang

EFTER BEDEUGEN

Af Professorinde *Elisif Torm.*

Matth. 7, 21: Ikke enhver, som siger til mig: Herre! Herre! skal indgaa i Himmeriges Rige, men den, som gør min Faders Vilje, som er i Himlen.

UNGDOMSBEVÆGELSENS Bedeuge er nu forbi — — Meningen med denne Bedeuge skulde for det første være at gøre os alle til eet hele Verden over. Der er intet i Verden, der danner større Skel imellem Mennesker, som det om Sjælen lever eller ikke lever i Bønnens Verden, men der er paa den anden Side heller intet, der kan gøre Mennesker til eet, som netop det at kunne mødes i Bøn til den samme Fader og Gud. Den, der virkelig lever i Bøn, er forvisset om, at Bønnen ikke er magtesløs, men at den formaar at udrette noget, og at den vil bringe Velsignelse baade til den, der beder, og til den, der bedes for. Derfor er det altid rige Dage, naar vi, som i denne Uge, faar Lov til at samles i store Skarer hele Verden over i Bøn for Ungdomssagen; thi vi føler os som en stor Søskende-Skare, der lever i en underlig Forventning om, at en Strøm af Velsignelse maa følge et saadant Bønnens Stævne.

Men skulde vi ikke ogsaa spørge os selv, hvad har denne Uge bragt mig, hvilket aandeligt Udbytte har jeg faaet af den? Det er jo dog Tanken med Bedeugen, at vi hver især skulde have Velsignelse af den. Vi er jo dog selv med i Ungdomsbevægelsen, og skal der komme rigtig aandelig Kraft i et Samfund, som bestaar af mange enkelte Sjæle, saa maa de enkelte vokse en rig aandelig Vækst. Hver enkelt har ikke alene Ansvar for sig selv, men ogsaa for Helheden. Vokser den enkelte i aandelig Styrke, tilføres Samfundet aandelig Kraft, er de enkelte aandelig sovende, da svækkes det.

Om vi nu herhjemme skal faa Velsignelse af denne Uge kommer an paa, om de enkelte virkelig har deltaget i Bønnen, thi kun gennem virkelig Bøn faas aandelig Kraft. De, der kun har ladet sig rive med af den almindelige Stemning, opnaar kun derigennem en aandelig Nydelse, ingen Kraft. Skal Bedeugen nu faa virkelig og varig Betydning for Guds Riges Arbejde blandt Ungdommen, maa de enkelte stadig være trofaste i at lade Bønnen paavirke deres egen Vilje, saa de bliver rede til at gøre Guds Vilje. Naar vi f. Eks. nu har bedet om mere Kraft og mere Trofasthed i vor K. F. U. M. eller

K. F. U. K., ja, saa maa vi vende det mod os selv og arbejde paa selv at vinde mere Trofasthed og Kraft. Eller naar vi har bedet om mere Interesse i Bibelstudiet, da maa vi begynde med os selv og drive vort Bibelstudium med større Interesse og Kærlighed. Har vi endvidere bedt om mere Vækst for de enkelte Grene af Ungdomsarbejdet, da maa vi selv lade vor Kærlighed til disse vokse. Kan vi ikke direkte arbejde med paa de enkelte Omraader, saa kan vi arbejde paa at lade vor Forbøn blive mere trofast og vor Offervilje større, saa Gerningen kan faa den Støtte, som er nødvendig for, at den kan vokse den Vækst, vi har bedt om. —

Hver enkelt af os, der er Medlemmer af K. F. U. M og K. F. U. K. er med at bære Ansvar for, om Guds Rige skal vokse frem her paa Jord. Maaske er der nogle, der synes, det er lidt vel store Ord, fordi de endnu ikke rigtig har faaet Øje for eller Kærlighed til Ungdomsarbejdet — ja, for al Guds Riges Arbejde i den hele Verden. Til dem vil jeg da nøjes med at sige, glem i al Fald ikke, at du har Medansvar for dit eget Hjem, for din K. F. U. M. eller K. F. U. K. Du maa arbejde med paa at gøre Guds Vilje, idet du gør den i dit eget Liv baade for din egen Skyld og fordi, du har Ansvar for dem, du lever iblandt.

MEDDELELSER

GRINDSTED, af hvis nye Kirke vi denne Gang bringer Billeder, er, som de fleste vil vide, en vordende Købstad i det sydvestlige Jylland. For 15 Aar siden var Grindsted en lille Hedelandsby med nogle faa Gaarde og Huse. Der var 2 Mil til nærmeste Station og 4 Mil til nærmeste Købstad. Men saa skete det, at Grindsted blev et Knudepunkt for nye Jernbaner. Ikke mindre end 6 Jernbanespor udstraaler derfra. Som Professor Birck sagde spøgende i Tinget i sin Tid, da Jernbaneforslaget var til Behandling: „Grindsted faar nu lige saa mange Jernbaner som Paris". Man bliver ogsaa virkelig imponeret, naar man kommer dertil og ser det store Stations Terræn, som dækker et Areal paa 32 Tdr. Land. — Som den driftige og stærkt voksende Stationsby og med et betydeligt aandeligt Liv har Grindsted ogsaa vist Forstaaelse for i Tide at lægge de ydre Rammer for et virksomt kristeligt Arbejde. For flere Aar siden byggede man et nyt, stort Missionshus, i Efteraaret 1923 indviedes K. F. U. M.s nye, smukke Bygning, og første Søndag i Maj 1923 havde allerede Biskop Olesen indviet den skønne „Hedens Domkirke", som vore Billeder viser. Den gamle Kirke er meget snildt indføjet i den nye og tjener nu som Kor. Arkitekt Lønborg Jensen er Mesteren for denne Kirkebygning.

EN UNG DANSKER skriver hjem fra Amerika: Jeg tilbragte 3 Dage hos Ford i Detroit. Jeg havde visse Forretninger med Overingeniøren for de to Fabriker — en ca. 36-aarig Mand med 105,000 Mand under sig. Vi førte lange Forhandlinger men uden et eneste overflødigt Ord — thi han er det travleste Menneske, jeg har truffet. Jeg har aldrig følt mig mere smigret end i Gaar, da jeg sad i hans Kontor, mens han studerede en 20 Sider Rapport, jeg havde forfattet.

Den Fabrik overgaar nu alt. I et vældigt Anlæg laver Ford Koks, Staal, Cement, og paa en anden Fabrik fremstiller han sine 8000 Biler om Dagen. Du skulde have set hans Kedelanlæg. De vældige Kedler er anbragt paa 3. Sal i en enorm Bygning. Alt er skinnende rent som i et Bageri, Fyrbøderne gaar omkring i hvide Dragter, og man finder ikke saa meget som et Støvkorn. — Jeg har set andre Fabriker, men jeg har aldrig før oplevet at kunne gaa igennem saadanne Anlæg iført hvid Skjorte og blaat Tøj og bagefter se ud, som om jeg havde siddet paa mit Kontor hele Dagen. — Mennesket i mig oprøres ved Tanken om disse 105,000 Maskinmennesker, som hver for sig udfører deres ganske bestemte Arbejde paa en ganske bestemt Maade, men Ingeniøren i mig fryder sig, thi dette er en Præstation.

K. F. U. M.s MISSIONSDAG. Fra Missionskomitéens Sekretariat er der udsendt Opfordring til alle K. F. U. M.s Formænd om at afholde Missionsdagen den 7. December eller en anden Dag i December. Mange har allerede indsendt Svar og gjort Bestillinger paa Festskriftet, Missionsbøsser etc., men da der endnu er mange Foreninger, vi ikke har hørt fra, beder vi disse snarest indsende Svar til Søndergade 9, Aarhus.

Talere til Missionsdagen. Mange gode Mænd har stillet sig til Raadighed som Talere ved K. F. U. M.s Missionsfester, skriv blot til Sønder-

gade 9, hvis De ikke har en Taler til Missionsdagen.

Nye Offerkonvolutter er fremstillede og kan bestilles til Missionsdagen og til Brug ved andre Møder for K. F. U. M.s Hedningemission.

30.000 Kroner er Maalet for Missionsdagen den 7. December.

Festskriftet til Missionsdagen vil indeholde Bidrag af Pastor Ricard: Bliv Missionær, Generalsekretær Koo, Johannes Rasmussen, Dr. K. Y. Yü m. fl. Bestil det!

SÆRLIGE GAVER TIL FÆLLESKASSEN. (Gaver kan indsendes til Kassererkontoret, Søndergade 9, Aarhus, eller overgives til enhver Ungdomsarbejder, der med Glæde sender dem videre til Kassen). En Taknemlighedsgave 500. Unævnt i Kolding 25. Chr. P. Andersen og Hustru, Tulstrup pr. Ikast: „Ved ille Signes Hjemgang" 100. En vestjysk Købmand 50.

K. F. U. M. & K. F. U. K. I DANMARK har Giro-Konto 7332. Naar Penge indsendes, bedes altid bemærket paa Kuponen, hvad Beløbet er til.

NYE FORENINGER. Følgende K. F. U. M. er optagne i Landsforbundet: *Nykøbing Sj.*, 5. Kreds (stiftet $^{14}/_{2}$ 1924) med 23 Medlemmer. Formand: Hotelejer C. B. Andersen, Missionshotellet, Nykøbing Sj. *Hornsyld*, 15. Kreds (stiftet $^{2}/_{10}$ 1924) med 12 Medlemmer. Formand: Skrædermester J. A. Nielsen, Braaskov. *Hals*, 20. Kreds (stiftet $^{25}/_{10}$ 1924) med 7 Medlemmer. Formand: Forpagter Kristen Hansen, „Bløden", Hals. *Nr. Snede Sogns K. F. U. M. Nr. 2*, 15. Kreds (stiftet $^{17}/_{8}$ 1924) med 17 Medlemmer. Formand: Sognepræst P. Jessen, Nr. Snede.

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *Høng:* Formandens Adresse er: Boelsmand P. M. Hansen, Torpegarn pr. Høng. *København, Vanløse*: Leder: Fuldmægtig Posdal, Bulbjergsvej 4, Vanløse. *København, Christianshavn:* Pr. ant. Sekretær: Einer Christensen, Hallandsgade 6 A, København S. *Nørre Nebel:* Henv. til Malermester Joh. Nielsen, Nørre Nebel. *Sct. Hans Landsogn, Odense:* Formandens Adresse er: Nørrevænget 18, Odense. *Aarhus:* Provst H. L. Larsen, Kaserneboulevard 9, Aarhus. *Allingaabro:* Købmand Søren Udsen, Allingaabro.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Vivild-Lystrup:* Fru Anna Esbensen, Adr.: Murermester Jens Esbensen, Vivild pr. Vivild. *Keilstrup:* Fru Karetmager Johanne Andersen, Keilstrup pr. Rønde. *Ryde:* Fru Pastorinde Jenny Brask, Ryde pr. Vinderup. *Hørve*: Sygeplejerske, Frk. Ingeborg Jensen, Hørve. *Hunstrup*: Pastor Norup, Hunstrup. *Kærby*: Fru Dorthea Nielsen, Kærby pr. Hald. *Nørre Nebel*: midlertidig: Fru Vad, Vadgaarden, Nørre Nebel.

GÆLDFRI INDEN JUL!

JEG var til Ungdomsmøde i Aftes, hvor en af vore Ungdomsarbejdere talte rart og inderligt om Betydningen af Jesu Kristi Kors; det var saa godt altsammen, og man kunde ikke andet end glæde sig inderligt over, at Ungdommen havde Lejlighed til at komme ind under saadan Vidnesbyrd og sige Gud Tak for Arbejdet, der i Jesu Navn øves til Gavn for vore unge. Men det var saa efter Mødets Slutning; da blev der bedt om en Gave til Ungdomsarbejdet, og der blev sagt, at *„Fælleskassen aldrig havde været saa fattig, som den er i Tiden"*. — Jeg blev lidt ked af det, jeg vilde saa nødig, der skulde savnes Penge til Arbejdet for vore unges Frelse, og derfor lovede jeg mig selv, at jeg straks vilde yde mit Bidrag og saa „klemme paa" hos vore unge Venner i vort Blad — og her kommer jeg saa: Hør, kære, unge Venner — ja, ældre med — skal vi nu ikke være enige om, at Kassen skal være uden Gæld *inden Jul?* Hvordan det skal gaa til? Jo, paa denne simple og ligefremme Maade, at vi **alle** — det er jo **vor Fælles**kasse — saa mange, som Gud har *givet Evne dertil*, sender *straks 10 Kr. til Kassen* — maaske en og anden havde Sind og Evne til at sende mere —, og hvem, der ikke kunde naa til de 10 Kr., kunde maaske sende et mindre Beløb. Tro mig, unge Venner, hvad vi giver til vor Herre Jesus og til hans Sag, *fordi han* er blevet vort Hjertes dyreste Eje, det skal aldrig fortrydes, men der skal vende Velsignelse tilbage, og vore Hjerter skal blive taknemlige. — Skal Pengene saa afsted *idag — imorgen* eller — *skal Opfordringen glemmes?*

Anton Andersen,
Købmand,
Rækker Mølle.

Grindsted Kirke indvendig.

DEN FINSKE FORFATTERINDE HILJA HAAHTI

Af *Ingibjørg Olafsson.*

FOR nogen Tid siden saa jeg i „De Unges Blad" en Meddelelse om, at Hilja Haahtis (udt.: Hahti) bekendte Fortælling „Israels Døtre" vilde udkomme paa De Unges Forlag i Løbet af dette Efteraar i dansk Oversættelse af Svend Rehling.

Da jeg har den Glæde personlig at kende Hilja Haathi (eller Professorinde Hilja Krohn, hvilket er hendes rigtige Navn), har jeg faaet Lyst til at fortælle „De Unges Blad"s Læsere en lille Smule om hende.

Hilja Haahti, Finlands mest læste Forfatterinde, er en fin og elskelig Personlighed, hvis Bøger er prægede af hendes varme Kristentro og nedarvede Kultur. —

Hilja Haahti.

Hun er født den 11. September 1874 i Tavastahus i Finland. Hendes Far var Lektor ved Latinskolen der i Byen. Han var en lærd Mand, som i sin Fritid gav sig af med litterære Sysler. „Saa langt jeg kan mindes", skriver Datteren i et Brev, „var Far optaget af at udarbejde et svensk-finsk Leksikon og med at oversætte forskellige Bøger til Finsk, bl. a. Grimms Eventyr". Hendes Mor, Theodolinda Lémon, var en meget skattet Forfatterinde, hvis Bøger har oplevet flere Oplag. Hun var den første kvindelige Forfatter, der skrev Noveller paa Finsk.

Da Hilja var 13 Aar, døde hendes Far. Hendes Mor blev senere gift med Fri-

herre Yrjø Roskinen: „Da fik jeg et nyt Hjem og en ny Far, som jeg elskede og agtede højt", skriver hun, „og som modtog mig som jeg var hans egen Datter".

Det føltes som en naturlig Ting, at denne begavede, unge Pige skulde blive Student. Hendes Studier blev afbrudt i nogen Tid paa Grund af Sygdom; men saa fortsatte hun og tog Magistergraden i Æstetik og moderne Sprog.

Om sin religiøse Udvikling skriver hun følgende: „Da jeg var 10 Aar gammel, gik det pludselig op for mig, at jeg kunde forstaa noget af det, som blev sagt i Kirken, og lære noget af det. Fra den Dag gik jeg gerne i Kirke — sommetider alene. Samme Aar gav en Kammerat mig Bibellæsningskort. Jeg tog imod det uden at tænke videre over det. En Dag, da jeg tilfældigt havde dette Kort i mine Hænder, faldt mine Øjne paa nogte Ord, som var trykt paa Kortet: „Medlemmer af Børnenes Bibellæsningsforening læser i Bibelen hver Dag", stod der. Jeg fik Samvittighedsnag over, at jeg havde forsømt noget vigtigt. Tænk, om de havde troet, at det var min Mening at blive Medlem af denne Forening, jeg havde jo taget mod Kortet. Og saa begyndte jeg at læse regelmæssigt i Bibelen. Jeg tror ikke, nogen anden i mit Hjem gjorde det. Det var Gud, som havde ledet mig.

Min Religionslærerinde havde stor Indflydelse paa mig, ogsaa nogle af mine andre Lærerinder. Min kære Mor, som paa sine gamle Dage blev en varm Kristen, sagde ofte i sin Ydmyghed, at det ikke var hende, men mine Lærerinder, der havde opdraget mig for Guds Rige. — Jeg maa give hende Ret, de havde i hvert Fald en stor Del deri. —

Mit religiøse Liv prægedes i flere Aar af en stærk indre Uro, indtil jeg i Foraaret 1899 i Helsingfors, kort efter et Besøg af Dr. John Mott, som gennem sine Foredrag, sin Personlighed og personlige Samtaler havde givet mig meget, — bøjede Knæ foran Herrens Alter sammen med mine Forældre, og idet jeg modtog den hellige Nadver, modtog jeg ogsaa *hans* Fred".

Allerede som Barn begyndte Hilja Haahti at skrive baade Digte og smaa Historier. Flere af hendes Vers blev optaget i Børnebladene „Tilhi" og „Sirkka", og nogle af dem blev belønnet med Præmie. Da hun var 15 Aar, fik hun sit første litterære Honorar, 40 Mark, for en Fortælling til et Børneblad.

Det litterære opfyldte Luften i Hjemmet og var hendes daglige Brød. Hun hang over sin Moders Manuskripter og hjalp hende med Korrekturlæsning allerede i 10—12 Aars Alderen. Da hun havde Anlæg baade for Musik og Malerkunst, vidste hun i nogen Tid ikke, hvad hun skulde tage op som sit Felt. — Men det blev det litterære, som drog hende stærkest. 1895 udkom hendes første Digtsamling, som har været efterfulgt af flere, — og derpaa fulgte en Række Romaner, hvoraf mange er udkommet i flere Oplag. For Tiden udkommer hendes samlede Værker, hvoraf 5. Bind er udsendt.

Hilja Haahti blev gift 1906 med Dr. phil. Ilmari Krohn, Professor i Musikvidenskab ved Helsingfors Universitet. Han var Enkemand med 6 Børn, det yngste $1^1/_2$ Aar, og det ældste 10 Aar: „Disse Børn blev helt som mine egne", skriver hun. De fik i hende en omsorgsfuld og kærlig Mor. — Professor Krohn har skrevet smukke Kompositioner til flere af sin Hustrus Digte, f. Eks. til „Syndfloden", en Operatekst og „De evige Skatte", det første finske Oratorium.

Paa Hilja Haahtis Initiativ blev der for adskillige Aar siden dannet en kristelig Forening for Kunstnere, som har faaet en stor Fremgang og nu tæller ca. 1000 Medlemmer, hun er stadig Formand for denne Forening og har ofret den megen Tid og Interesse.

Hilja Haahti har gjort flere Udenlandsrejser og har bl. a. gæstet Danmark. For kort Tid siden gjorde hun og hendes Mand en Rejse til Ægypten og Palæstina. Hendes Rejseskildringer er fornylig udkommet i Bogform og er overmaade skattede i Finland. Der forberedes en svensk Udgave under Titelen „På heliga Stigar".

„Israels Døtre", som De Unges Forlag nylig har udsendt, er en af hendes mest læste Fortællinger. I Sommer, da jeg var i Finland, hørte jeg en meget rosende Omtale af en Fortælling, hun har skrevet fornylig, og som bl. a. handler om en af de Præster, der led Martyrdøden under det røde Oprør; forhaabentlig vil den Fortælling ogsaa blive oversat til Dansk. — — „Gud give lille Hilja et rigt Liv", skrev hendes første Skoleforstanderinde i

hendes Album. „Og det *har* været rigt", skriver hun selv ca. 40 Aar senere.

— — Dette var lidt om denne finske Forfatterinde, som i sit Hjemland har vundet sig saa megen Yndest og som sikkert vil faa mange Venner i Danmark, hvis hendes Bøger bliver gjort tilgængelige for danske Læsere.

EEN KRONE TIL FÆLLESKASSEN

Af Provst *Biering*, Sønderborg.

DET glædelige er hændet os før i vort Ungdomsarbejde, at Kravene til os oversteg Midlerne, vi havde til Raadighed.

Og nu er det hændet igen.

Men vor Frelser har sagt os, at „det er saligere at give end at tage", saa jeg føler mig fuldt forvisset om, at vi ikke kommer i nogen Vanskelighed af den Grund. Det behøver sikkert kun at siges, at vor Kasse gerne skulde have en Julegave paa een Krone fra hvert Medlem inden 5. December, for at Pengene hastigt vil gaa ind, og nogle vil maaske endda glæde sig selv med at give lidt mere, saa de derved kan bøde paa dem, der ikke kan overkomme mere i Øjeblikket.

Det drejer sig om at faa et midlertidigt Laan paa 15000 Kr. betalt, at faa Penge til Løn af ca. 80 Ungdomsarbejdere Aaret ud, saa vi kan blive fri for Underskud, og at faa en lille Kassebeholdning til Udgifterne, inden de normale Indtægter i 1925 begynder at indgaa i Kassen.

Lad det da nu kendes, at vi hører sammen og staar sammen i Jesus Kristus, og at vi har faaet lidt af hans Sind, der gav alt, tilsidst sit Liv paa Korset for vore Synder.

Gud velsigner glade Givere.

ET FREMSTØD!

Af Provst *Biering*, Sønderborg.

MAN hører stundom Klager her og der fra, at det er ved at gaa i Staa med Ungdomsarbejdet, og ofte er det desværre rigtigt.

Grundene kan være mange, men kun een skal omtales her.

Det er den stadigt følelige Mangel paa dygtige Ledere.

Men her tror jeg, at nogen Hjælp er i Fremmarsch til os fra Indre Missions Diakonskole i Aarhus.

Jeg deltog i September i Skolens Aarsfest i Aarhus, og det var en virkelig glædelig Oplevelse.

Med Bestyrelsen samledes ca. 40 unge, dels gamle Elever, dels et Hold paa 12, tror jeg, som nu havde bestaaet den afsluttende Eksamen, og saa en Flok nuværende Elever. Vi samledes om Nadverbordet om Formiddagen, holdt et lille Møde paa Sygehjemmet Kl. 2, var til Festgudstjeneste i Domkirken Kl. 5 og festlig Sammenkomst paa Hjemmet om Aftenen.

Men det mest festlige var næsten, at Diakonerne allerede har saa godt Ord paa sig, at der var Pladser til adskillige flere, end vi kunde skaffe. Og nu mener jeg, at hvert Sted, hvor en Diakon ansættes, vil vi i Ungdomssagen kunne regne med en god Medarbejder, ja, maaske Leder, og at dersom vi i vore store, ofte aandsforladte Stationsbyer kunde faa Diakoner, vilde det blive en fortrinlig Hjælp til Løsning af det vanskelige Stationsby-Spørgsmaal.

Man vil spørge om, hvorfra vi kan skaffe Lønninger til dem, men det er netop det interessante ved Sagen, at dér synes der at være mange Udveje, thi en Diakon har Tjenersind, naar han er af rette Slags, og kan derfor bruges til mange Ting.

Han faar saa god en Uddannelse, at han kan gøre god Fyldest i et Kordegneembede, og naar en Del Lærere efterhaanden trækker sig tilbage fra de Stillinger, vil der nok blive Vanskeligheder ved at faa dem tilfredsstillende besat paa anden Maade.

Kirkebetjentstillinger under lidt større Forhold vil aabne sig for dem.

Ledelsen af Hjem for gamle, for Børn og Redningshjem vil passe til dem. I en stor Stationsby vil et godt Pensionat maaske kunne bære Udgiften, og samtidig

med disse Tjenester vil der kunne blive Tid til Ungdomsarbejde.

Lad os bede Gud om, at Diakonsagen maa blive et Fremstød for vort Ungdomsarbejde.

Men skal det ske, maa mange flinke unge melde sig til Skolen. Den ligger dejligt ved Skov og Strand i Aarhus.

Den giver en fyldig og god Uddannelse baade theoretisk og praktisk.

Og den fører til en velsignelsesrig Tjeneste blandt Mennesker, Gud til Ære.

ET BRÆNDENDE SPØRGSMAAL

Smaa Stykker om Afholdssagen af cand. theol. *Halfdan Lange*, København.

III.

Bibelen og Alkohol.

Skønt Jødefolket i det gamle Testamentes Tid stod langt over Nabofolkene i Ædruelighed, er der dog flere Eksempler paa, at der advares mod stærke Drikke i de kanoniske Skrifter. Amos 4, 1 f. Hos. 4, 11: „Horeri, Vin og Most tager Forstanden bort". Es. 28, 1 f. Ordspr. 23, 29: „Se ikke til Vinen — til sidst bider den som en Slange og hugger som Hugormen". 23, 20: „en Dranker og Fraadser skal blive fattig, og Søvn klæder en Mand i Pjalter". Loven forbyder Præsterne at nyde Vin og stærk Drik, naar de gør Tempeltjeneste (3. Mos. 10, 8—10, Ezek. 44, 21). Advarsel findes ogsaa i den apokryfe Jesu Sirachs Bog 19, 1—2: „Vær ingen Helt ved Vinen, thi Vin har ødelagt mange". Frivilligt afholder nogle sig (Naziræerne 4. Mos. 6, 3; [Eks.: Samson, Dom. 13, 5, Samuel, 1. Sam. 1, 11, Paulus, Ap. G. 18, 18, og fire Mænd, Ap. G. 21, 23], Rechabiterne, Jer. 35).

Men for os maa Ny Testament være den egentlige Vejledning. Totalafhold er her ikke noget lavere Standpunkt. Døberen Johannes var afholdende (Luk. 1, 15, Math. 11, 18) og kaldes dog den største blandt kvindefødte (Math. 11, 11). Vel beskyldes Herren selv frækt af Fjenderne for at være en Fraadser og Vindranker (Math. 11, 19), og han skænker Brudehuset i Kana „en god Vin". Men Køgemesterens skæmtende Ord om, hvordan det *plejer* at gaa til ved Fester, skal ikke faa os til at tro, at nogle blev drukne ved denne Fest, hvor Jesus var med og „aabenbarede sin Herlighed" (Joh. 2, 11). Jesus selv afslaar i Lidelsens Stund at tage en bedøvende Drik, Vin og Myrrha (Mk. 15, 23). Derfor maa vi efter Jesu Vejledning advare Mennesker mod at søge eller billige Brugen af Vin som Middel til at glemme Sorger eller til at farve det daglige Graavejr. Vi maa altid huske, at Kristendommen ikke ligefrem kan forkaste en *virkelig* maadeholden Brug af stærke Drikke. Men Blaa Kors fremholder ogsaa sine Krav saaledes, Lovenes § 2: „søger paa Grund af den nærværende Nød ved Guds og Hans Ords Hjælp at virke baade reddende og bevarende og at modarbejde de herskende Drikkeskikke. Overbevist om, at fuldstændig Afholdenhed fra de berusende Drikke er et Gode for alle samt næst Guds Hjælp det bedste og virksomste Middel til at redde Drikkeriets Ofre, forlanger Foreningen derfor fuldstændig Afholdenhed af alle sine Medlemmer og Tilhængere".

Dette Standpunkt finder ogsaa sin fulde Støtte i Skriften: „Du skal elske din Næste som dig selv" (Math. 22, 37, Math. 25, 45).

„Det er rigtigt ikke at spise Kød, drikke Vin eller gøre noget, som støder din Broder, forarger eller ængster ham" (Rom. 14, 21, sml. 1. Kor. 8, 13, Rom. 15, 1). „Ser til, at eders Frihed ikke bliver til Anstød for de skrøbelige" (1. Kor. 8, 9). Kun eet Sted tilraades Brugen af „lidt Vin", men det er her et Husraad *mod Sygdom* (1. Tim. 5, 23). Men overalt fraraades Brug af stærke Drikke (1. Kor. 5, 11, Sal. 5, 19, Efs. 5, 18, 1. Tim. 3, 3—8, Tit. 1, 7).

Da Jesus, saa vidt vi véd, ikke traf nogen Dranker, kan vi forstaa, at *dengang* var særlige Forholdsregler mod Fristelsen ved Drik ikke nødvendig. Men vaagne Mennesker i vore Dage vil se, at Dagene er onde, og at overfor Drikken, som nu mere og mere griber vore Medmennesker, maa *Forbønnens* Tjeneste øves og *Faste* bruges som Hjælp til at uddrive den onde Aand og til at bringe Guds Rige Sejr.

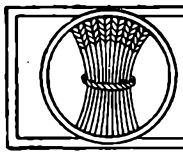

FRA ARBEJDSMARKEN

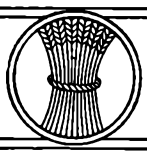

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

Sønderjysk Ungdomsarbejde.

Det første Landsmøde for M. og K. i Sønderjylland afholdtes fornylig paa Hoptrup Højskole. Det havde samlet mange Deltagere fra alle Egne i Sønderjylland, og Deltagerne havde to gode Dage. Mødet lededes af Pastor *Jacobsen*, Toftlund, og der blev talt af Pastor *Petersen*, Maugstrup, Pastor *Kildeby*, Provst *Biering* og *Johs. Rasmussen*. Efter „Modersmaalet" bringer vi her et kort Referat af Provst Bierings Tale:

Taleren indledede med at understrege, at K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Maal er at føre de unge til Jesus, og derefter at bekræfte dem i Troen og føre dem ind i Tjenesten. Men naar dette er fastholdt, kan vi godt sige, at i hvert Fald de store Foreninger kan yde meget i kulturel Henseende. Vi vil give Plads for Biblioteksagen, Legemsrøgt, Foredrag, Sang og Musik, men det skal alt sammen eje Stemplet: „Helliget Herren".

Det er en ganske særlig Velsignelse at faa Lov til at være med i Ungdomsarbejdet hernede nu. „Jeg vil løbe dine Buds Veje, og du gør, at mit Hjerte aander frit". Dette Ord er der sikkert mange, som tænker paa hernede. Før var det ikke saa let, der var saa meget, der kunde trykke Hjertet, men nu er det ligesom lettere at aande frit. Men ogsaa for os, der er kommen herned nordfra, er det en stor Velsignelse at faa Lov til at være med. Thi vi oplever nu Bønhørelsens Virkelighed.

Det sønderjyske Ungdomsarbejde har særlige Vanskeligheder. *Vi lever i en Overgangstid*, og de er altid vanskelige. De fremkommer ved, at Formerne for den gamle Tid brydes med Formerne for den ny. Maalet for os er at vælge det bedste og vrage det daarlige.

Vi lever i *Skyggerne fra den store Krig*. Vi møder Mennesker, der under Krigens Rædsler har tabt Troen paa Gud, og vi møder andre, som under Krigen lærte at bede. Vi maa møde dem med en levende Forstaaelse af deres Vanskeligheder.

De nationale Modsætningsforhold findes hernede. Her mødes to Kulturer, to forskellige Sindelag, og de gaar hinanden saa nær, at Gnidningsmodstand ikke kan undgaas. Men ingen har større Mulighed for at faa Brodersindet frem end dem, der hører til Jesu Kristi Rige. Lad os blot aldrig skjule vort Sindelag. Thi derved naas der intet.

Endelig er her *gamle religiøse Spørgsmaal*. Men lad os her huske paa vort Motto: At de alle maa være eet. Og lad os saa tænke paa Ordet: Glemmende, hvad der er bagved. —

Vi maa ogsaa tænke paa Forholdet til de andre Ungdomsbevægelser. Der gøres delvis endnu et nationalt Ungdomsarbejde fra begge Sider, men vi vil sige til dem: I maa gøre, hvad I finder for Ret, men vi vil føre de unge til Jesus Kristus. — Vanskeligere bliver det, naar et nationalt Arbejde bliver kristeligt farvet, som det sker under Devisen: En vaagen dansk kristen Ungdom. Jeg ser ikke i Øjeblikket nogen Udvej for et Samarbejde her. Vi ser saa vidt forskelligt paa Arbejdet, og derfor kan vi ikke gøre andet end hver at passe sit. Der, hvor Gud har sat os, vil vi være tro. Endelig er der de socialdemokratiske Ungdomsforeninger, som er begyndt at tage et Arbejde op. Vi vil se paa dem med en vis Forstaaelse, naar de da ikke er direkte fjendtlige over for Kristendommen, thi det sociale Spørgsmaal stiller Krav til troende Mennesker.

Taleren sluttede med at pege paa Fremgangsmaaderne i den kommende Tid.

K. F. U. M.s Missionsdag 1924. Forberedelserne.

En rigtig Fest kan ikke fejres uden Forberedelser. K F. U. M.s Missionsdag første Søndag i December er bleven en Festdag i mange Foreninger. Jeg tror, det er ad den Vej, vi faar de unge Mænd med i Hedningemissionsarbejdet ved at vise dem, at Arbejdet for Jesus blandt Brødre i Hedningeland er en Fest. Det er altid en Fest at være med til at indbyde Mennesker i Guds Rige. Forberedelserne bestemmer som Regel Resultaterne. Det gælder ogsaa for K. F.

U. M.s Missionsdag. At Resultaterne, for os at dømme, blev saa gode sidste Aar, skyldes afgjort de Forberedelser, Ledere, Medlemmer og Talere havde gjort for virkelig at faa det ud af Missionsfesterne, som Deltagerne med Rette venter og vor Sag fortjener.

Forholdene kræver, at vi ikke mindst i disse Tider staar sammen om den Opgave, der er lagt hen til K. F. U. M. i Danmark paa Missionsmarken i Kina.

1) De urolige politiske Forhold i Kina i Forbindelse med de enestaaende Muligheder for Kristi Riges Udbredelse i dette Land kræver hver eneste troende ung Mands inderlige Forbøn, at Herren vil bevare vore Sendebud og fremme sin store Sag.
2) Besøget af de to unge nidkære kristne Kinesere, Generalsekretæren T. Z. Koo og Dr. Y. Yü, der har gjort, at Kinas unge Mænd fik en stor Plads i manges Hjerter, var et direkte Kald fra Missionsmarken om at komme dem til Hjælp.
3) Vore pekuniære Forhold er saaledes, grundet paa stadig daarlige Valutaforhold og ekstraordinære Udgifter, at vi for at kunne gaa ud af Aaret uden Underskud — og det maa vi — skal samle 35,000 Kr. inden Nytaar — og det kan vi, hvis hver Forening vil forberede en god Missionsdag.

Lad os gøre det i Jesu Navn.

Jens Jensen.

Læge Harald Jacobsen.

For enhver, der har været med i eller blot haft Berøring med den kristelige Ungdomsbevægelse, vil Harald Jacobsens Navn være velkendt. Midt i sin kraftfulde, arbejdsrige Ungdom døde han den 3. Maj 1924.

Med aldrig svigtende Iver og Kærlighed ofrede han Ungdomsarbejdet Tid og Kræfter og fik herved stor Betydning for de mange, som kom i Berøring med ham.

I Erkendelse af, hvor meget vi skylder ham, og i Forventning om, at vi er mange, der i Taknemmelighed gerne vil sætte ham et Minde, har vi undertegnede dannet en Komité med det Formaal at samle Bidrag for at rejse en Mindesten paa hans Grav i Viborg. Bidrag bedes inden 1. December sendt til

Pastor *Sv. Hauge*,
Ingerslev Boulevard 10, Aarhus.

Laurentius Holm, Læge, Brabrand.
Oudmund Ring, Læge, Aarhus Kommunehospital.
Harald Jessen, Præst, Landssekretær, Aarhus.
Sv. Rehling, Præst, Landssekretær, Aarhus.
Povl v. Spreckelsen, Byraadssekretær, Randers.

Egebjerg K. F. U. K.

holdt den 17. Oktober 25 Aars Jubilæum med Gudstjeneste i Ejsing Kirke ved Pastor Juul-Rasmussen, Borbjerg. Der indsamledes en Gave til de unges Sag. Om Aftenen var der Fest i Missionshuset for ældre og yngre Medlemmer. Der blev talt af Formanden, Lærerinde Frøken Østerby, der mindedes Indremissionær Jens Hedegaard og Hustru, som havde begyndt Ungdomsarbejdet i Egebjerg. Desuden blev der talt af Pastorinde Nørgaard, Randers, Provst Christensen, Sognepræsten, Lærer Albrechtsen og flere. Desuden var der Sang og Musik af Fru Juul-Rasmussen og Lærer Bundgaard og Frue. Vi havde en god Fest med Tak til Gud for hans Gerning i de 25 Aar. *N. B.*

K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.

K. F. U. M, *Assens*, har købt egen Bygning, et solidt og velindrettet Hus beliggende lige for Banegaarden. Købesummen er 25,000 Kr. Foreningen ejer et Byggefond paa 13,000 Kr., som man haaber i den nærmeste Tid at faa mere end fordoblet.

K. F. U. K. i København har haft sit aarlige Udsalg, som gav 15,000 Kr.

K. F. U. K. i Nyborg har for 43,000 Kr. købt en Villa, som skal indrettes til Hjem for Foreningen.

K F. U. M., *Aarhus*, har holdt sit aarlige Høstmarked til Foreningens Drift. Det gav i Aar 10,140 Kr.

Kerteminde K. F. U. K. og Kapernaums K. F. U. K. i København har holdt 25 Aars Jubilæum.

Randers K. F. U. M. har holdt Udsalg for Foreningen og faaet et Udbytte paa 10,000 Kr. Desuden har en Indsamling i Byen i Anledning af Bygningens Udvidelse givet 6000 Kr.

K. F U. K. i Nakskov har i Sommer bygget en ny Mødesal til Foreningens Hjem. Salen blev forleden indviet af Biskop Ammundsen. Om Aftenen prædikede Biskoppen i Nakskov Kirke, og der blev indsamlet 627 Kr. til Foreningen.

Odense K. F. U. M. har haft Høstmarked i sin nye Bygning til Foreningens Drift. Det indbragte 10,719 Kr.

K. F. U. M. og K. F. U. K. i Toftlund i Sønderjylland har i det gamle Tinghus lejet 2 store Stuer til Lokaler for begge Foreninger.

K F. U. M. paa Vesterbro i København har holdt Udsalg til Foreningens Drift med et Udbytte af 7,500 Kr.

Horsens K F. U. M. har ligeledes haft Udsalg og faaet 5,900 Kr.

Vejle K. F. U. M. har haft Udsalg i Missionshuset til Fordel for Bygningens forestaaende Udvidelse. Det indbragte 15,500 Kr.

„*Ungdommens Vel*", K. F. U. M. og K. F. U. K.s Redningsarbejde har som Arv efter afdøde Fabrikant F. Bock i København modtaget 2000 Kr.

Slagelse K. F. U. M. og K. F. U. K. har haft Udsalg til Fordel for Foreningernes Drift. Resultatet var 4,420 Kr.

De Unges Blad er det sidste Aar gaaet frem med over 1000 nye Abonnenter.

K. F. U. M. i Lemvig har i Sommer udvidet sit Hus med en mindre Tilbygning. Den blev taget i Brug ved en lille Festlighed Søndag d. 19. Okt.

Sparedag for Armenierne

er Søndag den 7. December; kan jo ogsaa efter lokalt Behov flyttes til en anden Samlingsdag, som passer bedre.

Lad os huske, at man paa den Dag i hele Verden samles til Bøn og Offer for dette forpinte og nu helt hjemløse Martyrfolk.

Vil alle I Unge ikke ogsaa være med og lægge noget tilside for dem, der lider Nød?

Alle Gaver fra enkelte og fra Kredse, der indkommer denne Dag, bedes mærket: „Sparedag for Armenierne", og sendes pr. Giro 95 til K. M. A. (Kvindelig Missions Arbejdere), Mynstersvej 3 [3], København.

K. M. A.s Armenier-Komité.

Selvom den foreslaaede Dag ikke passer saa godt for nogles Vedkommende, kan vi nok finde en anden Dag til at række en hjælpende Haand ud for at bringe Lys og Varme til dette mishandlede Folk. *Red.*

Fanen vinker.

Det var forrige Aar, at jeg en dejlig Foraarsmorgen stod inde paa Hovedbanegaarden i København, lige ankommet fra Vestjylland. Jeg saa paa de mange Rejsende for om muligt at træffe et kendt Ansigt mellem de mange. Det var paafaldende saa mange unge Mænd, der var med Toget, og det gik hurtigt op for mig, at det var unge, som skulde i Trøjen. Da faldt mit Øje paa en Række Faner, som stod plantet langs med Togrækken, og jeg saa, at hver Fane bar K. F. U. M.s Mærke, og jeg saa, hvor de unge flokkedes om Fanerne, alle disse unge fra forskellige Egne af vort Land; de havde en Anelse om, at i K. F. U. M. var den bedste Beskyttelse mod Storstadens mange Farer og Fristelser; maaske var det en troende Far og Mor eller en god Ven, der havde anbefalet K. F. U. M. for dem. Jeg véd det ikke; men det gik op for mig, hvor er det dog en velsignelsesrig Gerning, K. F. U. M. øver rundt om i vort Land, og ikke mindst mellem Soldaterne; hvor er der en god Tone i disse K. F. U. M.-Hjem fremfor den daarlige og raadne Snak, som føres andre Steder. — Lad os derfor huske K. F. U. M. i København og andre Steder i vor Forbøn og med vore Gaver, at mange, mange unge gennem K. F. U. M. maa faa Lyst til at leve med Jesus og derved blive til Velsignelse for andre, som staar udenfor. *Nielst Moustgaard,* Idom.

(Alle Slags Spørgsmaal, juridiske, medicinske o. s. v., besvares af sagkyndige enten her i Bladet eller direkte til Spørgeren. — Spørgsmaalene sendes til Redaktionen; de maa til Oplysning for Red. indeholde Spørgerens Navn og Adresse samt være ledsagede af 45 Øre i Primærker for hvert Spørgsmaal.)

1. *Hjælp til Læreruddannelse.* Findes der en Institution, hvor en Haandværker uden Midler kan faa Laan eller anden Hjælp til at blive uddannet paa K. F. U. M.s Seminarium til Lærer? *En Ungdomsarbejder.*

K. F. U. M.s Seminarium har endnu ikke nogen saadan Hjælp. I Almindelighed vil en ung Mand vistnok — imod Kaution — kunne faa Sparekasselaan til saadan Uddannelse. En dygtig Elev kan til sidste og næstsidste Seminarieaar søge nogen Statsunderstøttelse. *O. E.*

2. *Særkalk.* Kan en Nadvergæst benytte Særkalk, naar de øvrige bruger Fælleskalk? Hvor kan man købe Særkalk-Bægere? *Abonnent.*

Særkalk kan kun benyttes, hvor Menighedsraad og Præst er enige derom; det fastsætter da, om der ved hver Altergang eller maaske kun 1 eller 2 Gange hver Maaned skal være Lejlighed til at benytte Særkalk. Særkalk kan ikke benyttes af en enkelt, hvor Fælleskalk benyttes, da Præsten ikke kan hælde af Fælleskalken. Særkalk anskaffes af Kirken, for at alle de smaa Bægre kan blive ens. *Præst.*

3. *En Vejsag.* Over min Faders Ejendom gaar der en Vej, som benyttes af Naboen. Det bemærkes, at Vejen ikke findes paa Kortet over Ejendommen, og Naboen intet som helst skriftligt Bevis har at fremføre til at gøre sin Ret

gældende med. Han mener at have Ret dertil. Vejen har gaaet der maaske i 40 Aar. Det bemærkes, at Naboens Ejendom grænser op til Sognevej. Da jeg muligvis skal overtage min Faders Ejendom i en nær Fremtid, vil jeg gerne spørge: Kan denne Vej lægges af? Hvilken Fremgangsmaade er den bedste? Hvad vil det koste? Kan jeg eventuelt søge om fri Proces? *P. P.*

Saafremt Vejen benyttes af Naboen alene, saaledes at den kan siges kun at eksistere for hans Skyld, og han og tidligere Ejere af hans Ejendom tilsammen har benyttet den uafbrudt i et Tidsrum af mindst 20 Aar, vil han have vundet Ret til Vejen ved Hævd. Og en Ret til Færdsel ad Vejen vil han ogsaa have erhvervet, selvom Vejen ogsaa benyttes af andre, forsaavidt han (og tidligere Ejere) uhindret har udøvet en saadan Brug af Vejen i Alderstid, d. v. s. 40 Aar.

Udover disse almindelige Bemærkninger kan Spørgsmaalet ikke besvares her i Bladet, og da selve Sagen maa finde sin Afgørelse for Retten, kan vi kun henvise Dem til en Sagfører. Fri Proces kan — efter Ansøgning til Amtmanden — maaske opnaas, saafremt det ved en Attest fra Sogneraadet godtgøres, at De ikke er i Stand til at bære de med en Retssag forbundne Omkostninger. *Overretssagfører.*

4. *En retfærdig Ordning.* Jeg og mine to Søstre er hjemme, fordi vore Forældre paa Grund af Alder og Svagelighed ikke kan udføre Arbejdet. Vi har kun faaet det nødvendige til Klæder og Kosten, men ude kunde vi hver tjene 800 Kr. foruden Kosten. Kan der ikke blive truffet en Ordning, hvorved vi kan blive sikret vor Løn? Kan vore Forældre skænke os Ejendommen og saa faa Aldersrente? Vi synes, at det er urimeligt, at vi ingen Løn faar og dog skal svare Skatter. *Abonnent.*

Efter den Størrelse, Ejendommen har i Følge Deres Angivelse til os, maa kun den unge Mand blive hjemme, og han maa da nøjes med en mindre Løn, end han vilde kunne opnaa ved en strengere Plads ude; det er jo ogsaa en Løn at faa Lov at hjælpe sine gamle Forældre. De to Søstre bør tage ud og tjene, og Moderen maa antage en ganske ung og billig Pige til Hjælp. Hvis den ene af Søstrene vil blive hjemme hos Forældrene, bør hun beregne sig en meget lille Løn og tjene lidt ekstra i Fritiden ved Syning eller en Haandsrækning hos Naboer. Sogneraadet er berettiget til at ansætte Skatten efter det, de kunde have tjent ude. De gamle Forældre bør kun afstaa Ejendommen mod Aftægt, saa de ikke er henvist til at leve af Aldersrente. *Landmand.*

5. *Skovfoged.* De bedes oplyse mig om, hvordan man kan blive Skovfoged. *P. K.*

Henvend Dem til Skovrider Fabricius, Arresødal pr. Frederiksværk. Der kræves ½ Aar paa Asmild Kloster ved Viborg og 3 Aars praktisk Uddannelse paa forskellige Skovdistrikter, inden Skovfogedprøven kan tages. *Skovrider.*

6. *Indbinding af „De Unges Blad".* Hvorledes kan man faa de smukke Forsidebilleder indbundne uden at faa sidste Blad af Omslaget med? Annoncerne pynter ikke i Bogen. *A. M.*

Det kan let gøres af en Bogbinder ved at klæbe Forsiden ind i Bogen ganske paa samme Maade som Billeder paa krideret Papir indklæbes i Bøger. *I. C.*

7. *Haandgerningslærerinde.* Hvilken Uddannelse kræves for at blive det? *B. L.*

Man skal have gennemgaaet et af Statens Haandarbejdskursus, der i Reglen afholdes i Juni, Juli eller August i København. Det er vanskeligt at faa Adgang til disse Kursus med mindre man har Løfte om Ansættelse eller er Lærerinde ved Landsbyskole. Undervisningen er gratis. Et Kursus varer en Maaned eller 5 Uger. Kursusdeltagerne kan faa Hjælp til Materiale. Udenfor København boende vil kunne faa Stipendium (5 Kr. pr. Dag) samt Rejsehjælp paa 3. Klasse. Meddelelse om naar og hvor disse Kursus afholdes gives i „Folkeskolen". Ansøgning indsendes inden 1. April paa Skemaer, der faas ved at sende Anmodning derom paa aabent Brevkort til Undervisningsministeriets 1. Departement, Frederiksholms Kanal 21, København K. *Lærerinde.*

8. *Fra Lærer til Præst.* Undertegnede Lærer ønsker at tage gammelsproglig Studentereksamen for at læse videre til Præst. Jeg spørger derfor: a) Hvilke Fag omfatter gammelsproglig Studentereksamen? b) Hvilke af disse Fag kan jeg faa overført fra Lærereksamen (jeg har ikke under mg i noget Fag)? c) Er der Kursus, der forbereder Lærere til den nævnte Studentereksamen? d) Hvor lang Tid varer et saadant Kursus? e) Kan man være Vikar ved Københavns Skolevæsen samtidig med, at man har et saadant Kursus? f) Er der Legater, der særlig er beregnede for saadanne studerende? *S. J.*

a) Dansk, Historie, Græsk, Latin, Oldtidskundskab, Engelsk eller Tysk, Fransk, Naturfag, Matematik. b) Dansk, Naturfag, Matematik. c) Nej, ingen særlige Kursus for Lærere. d) Sandsynligvis 1½ à 2 Aar. e) Næppe. f) Se efter i Legattidende. *Rektor.*

VORE HENSOVEDE

Stud. theol.
Frithiof Olente.

Tirsdag den 2. September døde han, hvis Navn staar over disse Linier. Stort føler vi Savnet af ham i Fredens K. F. U. M., her, hvor han er opvokset fra en køn, frejdig Dreng til den dygtige, glade og trofaste Leder af vor Yngsteafdeling. — I K. F. U. M.s Bestyrelse, hvor han i en Aarrække havde Sæde, respekterede vi altid hans rene, noble Karakter, der gjorde ham til en Personlighed og gav hans Ord Vægt.

I musikalsk Henseende havde han store Evner. Fremtiden laa saa lys for vor 24-aarige Ven, og saa kom alligevel det ufattelige: Opbruddet. Men vi har det faste Haab engang at mødes med ham hjemme hos Gud.

Hans Minde være velsignet iblandt os.

Peter Kirkeby.

BOGANMELDELSER

Axel Malmstrøm: PAA VEJ. (De Unges Forlag) Kr. 3,00. Forf. deler sin Bog i 3 Afsnit: Paa Vej til Gud — Paa Vej bort fra Gud og Paa Vej med Gud; indenfor disse tre Hovedafsnit har Forf. saa ordnet de forskellige Bibeltimer, Prædikener og Foredrag, som er Bogens Hovedindhold. De tager alle Sigte paa unge, og man forstaar, at de er blevne til under Forf. Arbejde blandt de unge. De udmærker sig alle ved stor Klarhed ikke alene i selve Fremstillingens Form, men ogsaa i Indholdet, saa at Kristendommens dybe frelsende og helliggørende Grundsandheder og den store Kløft mellem Verden og Guds Rige kommer klart frem; desuden udmærker de sig ved den Kraft og Dygtighed, hvormed Forf. forstaar at fremstille de bibelske Sandheder, saa at de baade overbeviser og tugter mig og tillige hjælper mig fremad. Meget mere godt kunde siges om disse fortrinlige og friske Afhandlinger, men vi skal nøjes med dette og udtale vort Haab om, at mange unge vil fordybe sig i dem; der er sikkert ingen ung, der kan læse denne Bog igennem uden mere end een Gang at føle: det er mig, der nu bliver talt til, det er mig, som Gud nu vil hjælpe. *E. F.*

Hilja Haahti: ISRAELS DØTRE. (De Unges Forlag). Kr. 2,50. En Ungpigebog, som er en værdifuld Bog. Den er det i kristelig Henseende, idet den skildrer unge Kvinders Sjæleliv og aandelige Kamp for at naa frem til levende Tro med Aandens Sans og viser os den særlige Kamp, som en Jødinde maa gennemgaa, og den er værdifuld i litterær Henseende. Smukt og virkelighedstro føres vi ind i Hovedpersonens, Hajelis, rene og stærke Forhold til sin Kæreste, og hvor unge Mænd og Kvinder i det hele mødes i denne Bog, er det til at faa Forstand af at læse derom. Bogens Sprog er rammende. Man glemmer under Læsningen, at det er en oversat Bog. *Manon Jacobsen.*

BIBELSKE BILLEDER af Joakim Skovgaard, med Tekst af Holger Begtrup. (P. Haase). Kr. 4,50. 2det Hefte er nu udsendt. Det begynder med Slutningen af 5. Mos. og ender med Esra Bog. Blandt Billederne bemærker vi: Englen, der kalder Gideon, Samson, Rut og Boas, Den lille Samuel, David og Saul, Davids Anger, Salomon, Elias, Ved Babylons Floder, Daniel i Løvehulen. De udmærker sig alle ved den bløde Linje og den dybe Troens Enfold, der præger dem.

E. Juhl: MENNESKETS AAND OG AANDEVERDENEN. (Lohse). Kr. 2,50. Denne Bog, der desværre enten er daarligt oversat eller skrevet paa daarligt Dansk, indeholder en Række interessante Foredrag, som Forf. har holdt om Sjælelivets mærkelige Hemmeligheder. Der er Tale om Underbevidsthed, Tankeoverføring, Fjernsyn, Varsler, Drømme, Spiritisme, Aandemaninger o. s. v. Forf. Hensigt er at oplyse Læserne om de moderne Undersøgelser af disse store Problemer og vise, hvormeget af det, der kan forenes med vor Bibel og med Kristentroen. Noget egentlig nyt bringer Bogen vel ikke, men det forekommer os, at den giver god Orientering i disse Spørgsmaal, saaledes at den kan blive en værdifuld Hjælp for de mange, der ikke kan

overkomme at følge den mangeartede Litteratur om disse Ting, og som dog ønsker at vide Besked. For nysgerrige er Bogen ikke skrevet; den forudsætter modne Læsere, som med Alvor vil overveje disse Spørgsmaal for Guds Ansigt; dem vil Gud ogsaa bevare fra at lade sig rive med ind i alt det syge ige, denne Bog omtaler og nødvendigvis maa omtale. Det er jo altid farligt at stille sig hen og stirre ned i en Afgrund. *E. F.*

Marshall Broomhall: TO SANDHEDSSØGERE. Oversat af Frede Brøndsted. D. M. S. (Lohse). Kr. 2,00. Som det fremgaar af Titlen, handler Bogen væsentlig om to Sandhedssøgere — en kinesisk Budhistbiskop og en kinesisk Lærer (Konfucianer), der famlede sig frem mod Kristus, først vejledet af et Markusevangelium uden at kende en eneste Kristen. Det er gribende og beskæmmende at læse om, hvad de to Mænd maatte gennemgaa af indre og ydre Lidelser for Kristi Skyld. Derved gaar der Dom over meget af vor blødagtige Kristendom. De endte begge som kristne Præster og døde for en Snes Aar siden... Men ved Siden heraf bringer Bogen et Udsnit af den kristne Missions Historie i det vestlige af Provinsen Shansi, hvor vi møder flere af „Syvstjernen" fra Cambridge, og hvor Bokserurolighederne rasede saa stærkt, at 159 Missionærer og Børn blev myrdet.

Sigurd Madsen.

P. Skovgaard-Petersen: LANDET, HVOR KILDERNE SPRANG. (Lohse). II Del. Kr. 12,00. Den med saa megen Forventning imødesete 2den Del af Pastor Skovgaard-Petersens store Bog om det hellige Land er nu kommen, og den skuffer ikke Forventningen. Den ligner sin Forgænger ved den overordentlig klare Maade, hvorpaa Indholdet er delt. Den falder i 4 store Hovedafsnit: Forhærdelsens Land, Dommens Land, Pilgrimmenes Land og Opstandelsens Land; indenfor disse Rammer falder hele Jødefolkets Historie, og Rammerne angiver ogsaa Hovedpunkterne i Folkets Historie; idet nu Forf. fastholder disse Hovedpunkter, fører han os rundt i Landet opsøgende de Steder, der har haft Betydning for de forskellige Afsnit i Folkets Liv. Det er en levende Forening af Geografi og Historie, ligesom selve Fremstillingen er præget af en frisk Forening af Studier og Selvsyn. Derved falder der Liv og Varme over Fremstillingen, saaledes at vi ogsaa i den Bog finder en Forening af det oplysende og opbyggelige. Det er en af Grundene til, at denne Bog har faaet saa stor en Læsekreds: Den, der ønsker Oplysning, vil finde den i rigt Maal, ikke alene gamle Dages Oplysninger, men Resultatet af de nyeste Forskninger og af Forf. selvstændige og dygtige Undersøgelser; og den, der søger Opbyggelse, vil finde den i rigt Maal, ikke alene ved den Ærbødighedens og Troens Aand, der bærer hele Værket, men ogsaa ved den Maade, hvorpaa en Mængde Oplysninger er fremstillede saaledes, at de ligesom kaster nyt Lys over Guds Hemmeligheder i Førelsen baade af Folkene og den enkelte. Forlaget har givet denne anden Del den samme smukke Udstyrelse som første Del og forsynet den med mange smukke Billeder og Akvareller.

Samuel M. Zwemer: OPFORDRING TIL BØN. Kr. 1,50. „Lad os forvandle det til Bøn" var Indianermissionæren John Elliots stadige Omkvæd. Og den Tone møder os ogsaa i den verdenskendte Muhamedanermissionær, Dr. Zwemers Bog, der er en gribende Oversigt over Stillingen indenfor den muhamedanske Verden med dens Vanskeligheder og Muligheder. Bogen er udgivet af Dansk forenet Sudanmission og oversat af dennes Formand, Pastor Anton Pedersen. Dens forskellige Kapitler egner sig godt for en Missionsaften i vore Foreninger.

Sigurd Madsen.

Niels H. Brønnum: NEGERRACEN. 50 Øre. Ogsaa dette lille Skrift er udgivet af Sudanmissionen. Det er et Foredrag, som den forhenværende Lægemissionær i Sudan i Vinter holdt paa et Studentermøde om Negerracens Historie og Fremtidsmuligheder. Det bæres ikke blot af Kærlighed til den mishandlede Race, men af Troen paa dens Fremtidsmuligheder, om ellers Kristi Evangelium bliver bragt Sudan nu, da Landet er blevet lagt aaben for al Slags Paavirkning. *Sigurd Madsen.*

N. P. Madsen: UNDERVEJS. (Lohse). 1,25. En ny Samling Smaastykker og Fortællinger af denne Forf. er sikker paa god Modtagelse i vide Kredse.

JOHANNE

Fortælling skrevet til „De Unges Blad" af Missionær *Sørensen*, Nibe.
Illustreret af Karl Rønning.

(Fortsat).

SAA læste Kræsten Brevet, hvoraf det tydeligt fremgik, at det var Johannes Skyld, at de laante dem de mange Penge. Bagefter læste han Huskesedlen. Her kan du høre, Mor, vi skal ikke betale Renter, saalænge Johanne bliver der. Han saa

hen paa Datteren og sagde: „Nu maa du passe paa, Johanne, det er en stor Opgave for dig".

Glæden var stor i det lille Hjem. Tanken om Fattiggaarden, der som et sort Spøgelse havde siddet og luret allevegne de sidste Dage, forsvandt skyndsomt ud af de smaa Stuer, og derved faldt der en velgørende Tryghed over Sindene. Mor Grethe fortrød de haarde Ord, hun havde sagt om Gud i Gaar til Johanne, og saa fik hun travlt med at faa Æbleskivepanden over Ilden, noget, som aldrig skete uden ved meget højtidelige Lejligheder. Johanne havde for sine egne Penge købt lidt Mel, Kaffe og Sukker hos Høkeren, da hun kom der forbi paa Vejen hjem; hun syntes, at der skulde være lidt Fest.

Lidt efter sneg Johanne sig ud, hendes Mor fulgte i Frastand efter, som dreven af en ubevidst Tilskyndelse til at se, hvad den kære Datter nu vilde tage sig for.

Johanne gik om i Haven og hen til Hylden, og til Moderens store Undren krøb hun ind under dens buskede Grene, saa rejste hun sig op, saa hun sad paa sine Knæ, foldede Hænderne og med varme Ord og tindrende Øjne takkede hun Gud for hans Godhed.

Altergang.

Dybt beskæmmet listede Moderen sig ind og satte sig stille ned, og det var med en vis Ærefrygt, hun saa paa sin unge Datter, da denne kort Tid efter atter kom ind i Stuen til dem.

Men fra den Dag af begyndte Grethe selv at søge Gud i Bønnen, og den, som søger, skal finde, naar Guds Time kommer. —

To for Johanne rolige Aar gik; hun var nu en Pige paa 18 Aar, og hun var meget smuk, smukkere end de fleste unge Piger der paa Egnen, men det vidste hun ikke selv; hun havde et godt og ufordærvet Sind, og det er vigtigere end et smukt Ydre. Men kunde hun ikke selv se, hvor smuk hun var, saa var der andre, der kunde; de unge Karle begyndte nu at vise hende Opmærksomhed. Hun var ogsaa god til at danse, saa naar hun var til Jule- eller Høstgilde, hvor der altid blev danset, var hun altid paa Gulvet hele Tiden; at der var noget galt ved at danse, var endnu ikke gaaet op for hende. Hun kunde godt, naar hun kom hjem hen paa Morgenstunden, bøje sine Knæ og takke Gud, fordi hun var saa god til at danse.

Dog følte hun ofte en Tomhed og Lede i sit Hjerte Dagen efter, at hun havde danset hele Natten; men det gav hun ikke Dansen Skylden for, men det urolige og tit daarlige Liv, der herskede i en Dansestue.

Hun gik flittig i Kirke, skønt hun ikke følte sig opbygget eller rørt af det, hun hørte; det var mest for at gøre Gud en Tjeneste. Lidt anderledes var det, naar hun to Gange om Aaret fulgte med sin Husbond og Madmoder til Alters.

Det var en Gunstbevisning, de viste hende, ved at tage hende med til Alters den Dag, de selv gik; det var en offentlig Tilkendegivelse, som skulde vise Folk, at Johanne stod dem nærmere end de andre Tjenestefolk i Gaarden.

Det var regelmæssig to Gange om Aaret, at de gik til Alters, og skønt Johanne ikke mærkede ret meget til Kristendom og Gudsfrygt til daglig, blev saadan en Altergang dog forberedt med stor Højtidelighed. Der blev hverken spist eller drukket, og Manden læste Bønnen „Før du gaar til Alters" i Salmebogen. Alt dette gjorde dybt Indtryk paa Johanne, og hun tænkte i sit stille Sind, at Gud sikkert maatte synes godt om hendes Husbond og Madmoder.

Ved selve den hellige Handling var hun altid hjertegrebet, hun var saa sikker paa,

at det var Jesu sande Legeme og Jesu sande Blod, hun modtog til Syndernes Forladelse. Hun var saa sikker paa, at hun fik sine Synders Forladelse i Nadveren; saa anstrengte hun sig for at huske alle de Synder, hun havde begaaet, siden hun var til Alters sidst, for at faa det med altsammen; da kunde hun undertiden gribes af Frygt for, at hun havde glemt noget, som saa ikke blev forladt; men saa kom hun til at tænke paa, at Gud vel huskede det, hun muligvis kunde have glemt, og saa tog han det med ogsaa.

Johanne var stadig meget afholdt af sin Husbond og Madmoder, og da de ingen Børn selv havde, og heller ingen kunde vente at faa, talte de tit med hinanden om, at det var maaske Johanne, de skulde have hos sig paa deres gamle Dage.

En Dag, da Johanne var ene inde hos sin Madmoder, lod denne et Ord falde om det.

„Vi er jo ved at blive gamle", sagde hun, „og vi har jo ingen Børn, der kan pleje os, naar vi ikke selv kan mere, og nu er vi kommet til at holde af dig, som om du var vort eget Barn, saa hvis du vil blive hos os altid, vilde vi gerne det, og hvis det saa bliver ved at gaa godt, skal du have Gaarden efter os".

Johanne blev ganske stum af Forbavselse — skulde hun virkelig engang komme til at arve den store Gaard. Det næsten svimlede for hende. Hun fik kun fremstammet:

„Tak, kære Madmoder, I har altid været saa god mod mig, saa jeg vil gerne, som I synes".

Saa blev der ikke talt mere om det den Dag; men Johanne var stærkt optaget i sine Tanker deraf. „Saa kan jeg da rigtig hjælpe mine kære Forældre", tænkte hun. „Far skal ikke betale de Penge tilbage. Aa, hvor glad han vil blive".

Saa snart hun kunde, skyndte hun sig hjem og fortalte sin Far og Mor denne store Nyhed.

At der blev stor Glæde behøves ikke at siges, det kan det for Resten heller ikke. Men Kræsten var ikke saa lidt stolt af sin Datter, og det var ikke fri for, at han pralede lidt, naar Lejlighed gaves.

Der blev dog ikke talt mere med Johanne om Sagen, men hun kunde forstaa af mange Smaating, at hun nu regnedes mere som en Datter end som et Tyende. Da skete der noget, der nær havde ødelagt det hele.

Der var ved Efteraarets Skiftedag kommet flere ny Folk til Gaardene i den By, hvor Johanne var; blandt dem var der en, som skulde være Forkarl paa en noget større Gaard der i Byen. Den unge Mand yndede nu at kalde sig selv Forvalter, men da det var jævne Bønderfolk, der ejede Gaarden, brød de sig ikke om det, men kaldte ham slet og ret vor Forkarl.

Denne unge Mand hed Holger Pedersen, og han var vistnok fra Sjælland, ihvert Fald havde han tjent paa flere store Gaarde ovre paa Øerne; de sidste Par Aar havde han været Gaardskarl i en Købmandsgaard i Holstebro, derfra havde han faaet Pladsen som Forkarl eller Forvalter paa denne Gaard ikke langt fra Limfjorden.

Han optraadte med en vis Flothed, som imponerede Ungdommen i den noget afsidesliggende By ved Fjorden. Han gik altid med hvidt Kravetøj og rødt Slips, det var den Gang ret sjældent at se unge Bønderkarle med hvidt Kravetøj, saa det vakte ikke alene Opmærksomhed, men ogsaa lidt Munterhed.

Ved et Høstgilde traf omtalte Hr. Forvalter Johanne, og da han baade havde Erfaring og Øvelse i at taksere Kvinder, var han snart paa det rene med, at hun var den smukkeste blandt Pigerne der paa Egnen, og da hun dansede let og yndefuldt, slog han som en Ørn ned paa sit Bytte.

Johanne vidste ikke rigtig, hvad hun vilde, for første Gang var det, som hendes sunde Fornuft og Dømmekraft svigtede hende, ganske vist frastødtes hun af hans Væsen, men paa den anden Side var han køn og beleven, og fremfor alt havde han et godt Snakketøj, som det ikke var let for en ung, uerfaren Pige at staa for. Han kunde vel være en halv Snes Aar ældre end Johanne.

Men Johanne kunde godt mærke, at Holger ikke var nogen velset Gæst i hendes Husbonds Hjem, og det bidrog til, at hun var mere tilbageholdende overfor ham, end hun ellers vilde have været.

(Fortsættes).

SÆRLIG FOR DE YNGSTE

ET ENESTE HAGL

DET var en stor, smuk Fugl. Den var funden død paa Marken. Nu skulde Skindet trækkes af den. Den skulde udstoppes.

Hvor var den dog mager. Den saa ud, som om den var død af Sult.

Der var intet Saar at opdage.

Men dér lige i Haleroden sad et eneste Hagl. Det havde indkapslet sig, og der var ingen Saardannelse at se.

Der var engang bleven skudt efter den, og den var bleven ramt af det ene Hagl.

Fra det Øjeblik kunde den vel flyve som før, men ikke styre sin Flugt.

Den kunde ikke mere fange sit Bytte, Dyr og Fugle. I hvert Fald vanskeligere. Den blev afkræftet ved at faa utilstrækkelig Næring, og blev derfor atter mindre dygtig. Til sidst maatte den dø af Sult.

Det lille Saar — det kunde i og for sig ikke dræbe den — men det lammede den, det voldte dens Død.

Der kan af Historien opvises enkelte Skikkelser, der minder om dette. De var ved deres Evner skabt til en betydelig Gerning. De begyndte.

Men da var der i deres Liv en eller anden Fejl eller Last som efterhaanden lammede dem. Deres Liv blev en Skuffelse. De endte som den store, stærke Fugl, der, ramt af et eneste Hagl, til sidst laa død paa Jorden. *Carl Koch.*

HVAD DER KAN HÆNDE DEN BEDSTE

HANSEN og Petersen sendte en fælles Ven et Telegram paa hans Bryllupsdag. De blev da enige om at sende ham den gode Hilsen i 2. Krøn. 16, 9, første Halvdel. Da Telegrammet ankom, viste det sig, at de ved en Fejltagelse havde skrevet 2. Krøn. 16. 9, sidste Halvdel; de er nu lidt ængstelige for hvordan det skal gaa, naar de første Gang skal besøge de nygifte.

HOVEDBRUD

Bibelspørgsmaal.

Hvor nævnes der blandt Pauli Venner en ved Navn Sekundus, en ved Navn Tertius og en ved Navn Kvartus?

Logogrif.

1. 2. 3. 4.
Det bedste Værn om Landet. Gid blot det vare maa.

2. 3. 4. 5. 6.
De skærme lunt for Stormen de vakre Fugle smaa.

1. 6. 7. 8. 9.
Er Navnet paa en Dreng, som muligvis du kender.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9.
En By, der tit er med, naar Krigens Fakkel tændes.

Gaade.

Mit *første* er Navnet paa et Metal,
mit *hele* i Haver søge man skal;
desuden ses jeg ved Friluftsfester,
hvis ikke desværre mit *andet* dem gæster.

—l—g—n.

* * *

Løsninger sendes inden 1. Decbr. til „De Unges Blad"s Ekspedition, Søndergade 9, Aarhus.

* * *

Løsninger til Hovedbrud i Nr. 20.

Bibelspørgsmaal: Apostl. Gern. 18, 18; Rom. 16, 1. *Gaade*: Vej — Ret, Vejret. *Udfyldningsopgave*: Stile.

møde i Helligsø 25, Udsalg i Vesterbølle 100. Ved Sekretær Chr. Rasmussen, Esbjerg: Møde i Pjedsted 10,20. Ved Sognepræst Lauridsen, Dronninglund: Fra Udsalg i Dronninglund 60. Landsmøde i Viborg, 920. do. Fredericia 870,79. Ved Lærer A. Jensen, Vildbjerg: Møde i Vildbjerg 56. Ved P. Petersen, Sdr. Jernløse: Kollekt fra Sdr. Jernløse Kirke 67. Ved Pastor Zeuthen, Sdr. Felding: Fra Gudstjeneste i Sdr. Felding ved Johannes Rasmussen 146,45. Ved M. Kruse, Mølby: Fra Bøssefesten i Skovlund 34. Ved Kr. Nielsen, Skannerup, Gern: K. F. U. M.s Bøssefest i Gern-Skannerup 44,23. Ved K. Frederiksen, Andkær, Børkop: Bøssefest i Børkop 125. Ved Glarmester Gaardsted, Bjerringbro: Fra Basaren i Bjerringbro 286 Ved C. V. Jensen, »Præstlunde, Føvling: Fra Bøssefesten i Føvling 150. Ved Sekretær Jens Jensen, Aarhus: Møde i Louns-Alstrup 100, anonym Giver i Aabyhøj 10, Ungdomsmøde i Mors 35, Offerdag i Ørsted 200, Møde i Stjær 25, Vejlby 30,35, Ikast 99,94, Endelave 135, Horsens K. F. U. M. 125,65, Harboøre 148,60, Bækmarksbro 264, Vandborg 100,65, Lemvig 209,63, Skern 250, Slagelse 102,49, Vinderslev 106, Kjellerup 63, Aabenraa 79,30. Særlige Gaver: M. Frederiksen, Esbjerg, 75. Ved Sognepræst Olf. Ricard, Kbhv.: 365. Indsamlet i Garnisons Kirke Kr. Himmelfartsdag 100. J. Larsen, Kirke Saaby, Hvalsø, 32. Unge Mænd paa Mausing Mark 50. J. Thomsen, Donslund, Holsted, 12. Mejerist Jørgensen, Rude, 30. Pastor Gottlieb, Estvad, 5,25. En sønderjydsk Ven af K. F. U. M. 1000. Bidrag fra K. F. F. M., Ulsted 23. do., Gesten, 20. Nødager 8. K. F. U. M., Lindved, 31,38. Hørdum 20,70. Sværdborg 29,76. Brovst 30. Holsteinborg 25. Søndbjerg-Odby 50. Grenaa 50. Børkop 10. Gl. Sole 20. Horne 20. V. Lindet 116,22. K. F. U. M.s Missionsafdeling, Kbhv., 1500. K. F. U. M.s Missionskreds, Dronninglund (859) 74. do. Thyregod Vester (1511) 100. do. Gudum (1714) 45. do. Maarum (483) 42,15. do. Odense (425) 55. do. Sværdborg 21,19. Vejle (1468) 150. do. Hundborg (1884) 35. do. Sct. Lucas Sogn, Kbhv., 155. do. Sdr. Felding (1724) 36. do. Kallundborg (919) 175. K. F. U. U. M.s Missionsafdeling, Kbhv., 750, do. 500. do. Ejsing (365) 43,45. do. Frederikshavn, 50. do. Sdr. Bjært (284), 70. K. F. U. M.s Bøssefest i Agerbæk 20. do. Gedsted 158,42. Ved Sekretær Jens Jensen, Aarhus: Den aarlige Missionsdag i Rønne 527,31, Bøssefest i St. Thorup 172. Bøssefest i Vivild 69, Missionsfest i Vildbjerg 280, Bøssefest i Agerskov (Sønderjyll.) 146,85, do. i Kejlstrup 266,47. Ved Pastor Jacobsen, Toftlund: Fra Bazaren i Toftlund 200. Ved C. Dyrholm, Østerbølle: Fra K. F. U. M.s Bøssefest i Østerbølle 140. Ved P. Chr. Pedersen, Sæby: Gave fra K. F. U. M.s Missionsaften 51,85.

UNGE HJEM

bør eje nogle Eksemplarer af DE UNGES SANGBOG. Det er en stadig Kilde til Glæde, naar man kommer sammen, at synge de gamle, kendte Sange og at lære nye.

DE UNGES SANGBOG
i Omslag 1,25
i blødt Lærred 1,75
i Shirting 2,25
i Vælskbind 3,25
i Skindbind 7,25

MELODISAMLINGEN
indbunden 9,50

DE UNGES FORLAG

Gaver til Fælleskassen for K. F. U. M. og K. F. U. K.

Fastelavnsmøder i: Molbjerg 24, Rude 25, Thisted 84,35, Vivild 20, Sønder Omme 25, Marstal 118, Horsens Langholt 46,75, Vandborg 29, Ans 40,62, Hedegaard 44,80, Vivild 70,32, Løgstør 46, Skærbæk 25, Lunderskov og Kolding 226,67, Borris 25, Tarm 65,57, Vejle 415,90, Bording og Sdr. Felding 95,05, Horsens 146,02, Viborg 190, Stege 60, Svendborg 153,02, Grindsted 75,85, Sdr. Bjært 75, Sdr. Vilstrup 22,30, Middelfart 108, Holstebro 333,70, Kibæk 25,01, Nykøbing F. 290, Gerlev 116, Helsinge 47, Jegindø 44, Agersted 50, Poulstrup 25, Heinsvig 30, Fjerritslev 25,60, Nyborg 17,67, Ulstrup 24, Kallundborg 23, Faaborg 34, Glumsø 15, Simested 23, Bogense 325, Aarhus 71,10, Maribo, Saxkøbing, Nakskov 158, Give 25, Byrum 100, Bangsbostrand 54, Horne 34,59, Skagen 50, Sindal 51,54, Lendum 76,55, Uggerby 70,75, Østervraa 44, Randers og Voldum 82,50, Esbjerg 112,75, Hjørring 104,48, Nors 52,15, Skern 137,60, Vildbjerg 353,25, Rønde 111,86, Auning 16,12, Gramby 20,75, Tune, Roskilde 283,39, Gl. Solc 34,70, Skive og Ørum 48,64, 20. Kreds Aalborg 248,39, Assens 34, Herning 388, Sønderborg 80, Tørsbøl 22,30, Fredericia 60, Rudkøbing 50, Suldrup 40, Nexø 100, Klemensker 85, Gjøl 19,75, Karis 15, Ranum 27,75, Næstved 55,42. Ved Lærer H. Jensen, Rejnstrup: Overskud fra Aarsfesten for K. F. U. M. og K. i Rejnstrup 12. Ved Pastor Holt, Aarhus: Ungdomsmøde i Sdr. Onsild 26,70. Ved Sekretær Chr. Rasmussen, Esbjerg: Møde i Esbjerg 10, Løgumkloster 18,92, Rømø Præstegaard 8,05, Toftum, Rømø, 15, Tønder 15,04. Ved J. Jepsen, Kærup, Frøstrup: Møde i Øsløs 13. Ved Landssekretær Sv. Rehling, Aarhus: Møde i Gudbjerg 55, Rejsegodtgørelse 35. Ved H. J. Hansen, Aalling: Kvartalsmødet i Skovlund 25. Ved Pastor H. K. Krarup Hansen, Sønderborg: Ungdomsmøde i Vejrum pr. Struer 34,25, do. Ejsing 38,20, do. Borbjerg 15,55, Gudstjeneste i Maabjerg 33,10, do. Bjerringbro 64, do. Le, Bjerringbro, 11,60, do. Sahl 22.35, do. Gullev 48,35. Ved Landssekretær H. Jessen, Aarhus: Møde i Hansted Kirke 60,80, do. Auning 47,37. Ved Kredssekretær S. Jensen, Aabybro: Møde i Sindrup 11,50, Hornum 22,07, V. Hassing 10,37, Vægger 11, Løgstør 10,80, Gudum 27,28, Arentsminde (Rejseg.) 1, do. Skibsted 4, do. Molbjerg 18,60. Ved Sekretær Brodersen, Skern: Ungdomsmøde i Spjald 20, Tarm (Halv.) 15, Farsum 13,60, Astrup 103,60, K. F. U. M., Silkeborg, (Rejseg.), 8,20, do. Vorgod 2. Ved Pastor Richter, Brejning: Rejsegodtgørelse 4. Ved Sekretær A. Jensen, Hurup: Møde i Agger 27,20, Sønderhaa 34,75, Hillerslev 19,75, Hansted 14,95, Jegindø (Rejseg.) 5, do. Bedsted 5, Ydby 5, do. Frøstrup 7, do. Øster-

ild 3. Ved Sekretær S. Henriksen, Tønder: Møde i Horne 9, Augustenborg 7,90. Tandslet (Halvd.) 11,43, Kajnæs 42, Nordborg 5, Løgumgaard Kredsmøde 318 14. Ved Sekretær Frk Parskrog, Slagelse: Ungdomsmøde i Munkebjergby 12. En K.er i Slagelse 5. Ved Sekretær O. Helgason, Viborg: Kollekt i Øsby 18.70. do. Simmersted 11,20, do. Sommersted 25. Skals 15,50. Haderslev (Rejsegodtgørelse) 4,20, do. Nustrup 10. Ved Sekretær Høgh Nielsen, Rønne: Møde i Svaneke 18 57. Pedersker 11.45 Klemensker 33.61. Listed 8.35. Aarsdale 9, Pedersker 7,50. Ved Sekretær A. Andersen, Nykøbing M.: Møde i Aasted 25. Ved Lærer A. Frederiksen, Jels: Kr. Himmelfartsmødet paa Jels Voldsted 60. Ved Pastor L. B. Fog, Isenvad: Kredsmøde i Bording 33.45. Ved Kr. Stobbe, St. Røttinge, Tappernøje: Fra en Ungdomsgudstjeneste i Snesere Kirke 185 50, Overskud fra et Ungdomsmøde i Tappernøje 19,56. Ved Pastor M. Mogensen, Knebel: Ungdomsmøde i Vrinders 33. Ved Lærer Larsen, Brovst: Ungdomsmøde i Fjerritslev 30. Ved Sekretær Toft, Roskilde: Ungdomskonvent i Høng 35. Ved Sekretær E. P. Petersen, Herning: Møde i Andst 8,50, Tønning 10,75. Ved Sekretær J Graversen, Holstebro: Ungdomsmøde i Naur 4, do. Mejrup 3,25. Ved Sekretær Frk. A. Nielsen, Graasten: Møde i Gramby 5, Rødding 10.20, Jels 9.85, Sommersted 4,50, en M.er i Maugstrup 1, Sønderborg (Rejsepenge) 3, do. Genner 2,55, do. Avnbøl 2. Notmark 2,25, Møde i Tinglev 5, Over Jersdal 3,50, Skodborg 8,50, Skærbæk 5, Toftlund 9, Branderup 4,25, Strandelhjørn 7,50, Vester Lindet 6. Fole 9, Hygum 4.50. Ved Missionær M. Madsen, Svendborg: Møde i Verninge 7,28, do. Tommerup 21, Aarup 13.05, Østerby 6,15, Horne v. Faaborg 8 50, Svendborg 20,75. Sommermøde for K. F. U. M. og K. i Svendborg Amt 121,80. Ved Sekretær L. Jørgensen, Sønderborg: Møde i Lysabild 55,70, V. Satrup 10 35, Tandslet (Halvd.) 11, Svenstrup 23,65, Nordborg (Rejsepenge) 4, Kristi Himmelfartsmøde i Hørup 220,30, Møde i Kliplev 19,83, Kaptajn Sindal Nielsen 10. Ved Sekretær Iversen, Rudkøbing: St. Bededagsmøde for Svendborgkredsen 204,12. Møde i Illebølle 10,33. Ved Sekretær Jul. Nielsen, Ribe: Fællesmøde i Vejrup (Halvd.) 10,65. Ved Generalsekretær O. Jessen, Aarhus: Møde i Skanderborg 80, Sdr. Vilstrup 112,22. Ved Lærer Fischer, Asdal: Fra Venner i Asdal 16,25. Ved Sekretær Fr. Høilund, Hornslet: Møde i Ørum 11, Rimsø 16,60, Silkeborg 29,07, Galten 19,65, Aabyhøj 6,25, Kejlstrup 26,25. Ved Frk. D. Thomsen, Vonsbæk: Fra Konfirmandfesten i Vonsbæk 25. Ved Rejsesekretær K. Andersen, Nr. Aaby: Grundlovsmøde i Branderup 24,40. Ved Sekretær Thinggaard, Gelsted: Møde i Kaslunde 12,75, Vissenbjerg 5, Røjle Skov 9, Ørsted 5,50, Langesø 10, Munkebo 4.80, Krogsbølle 4 70, Grindløse 11, Melby 6.25, Dreslette 16,20, Ebberup 11,30, Svendborg (Rejsepenge) 10, Møde i Bred 8 55, Rødding 15 35, Gramby 12,61, Strandelhjørn 22.35, Mellerup 6 65, Toftlund 7, Klintebjerg 6.35. Haarslev 5 05, Pastor Flensmarks Møde i Gelsted 10. Fraugde (Rejsepenge) 5, do. Odense 3, do. Husby 5, Møde i Gelsted 6.95, Emtekær 10, Ørslev 12. Brænderup 8. Søndersø 4. Langesø 6,25, Ledermøde i Gelsted 86,44. Bogense (Rejsepenge) 4. Ved Pastor Jacobsen, Toftlund: Ungdomsmøde i Rangstrup 20 Ved Pastor Zeuthen, Sdr. Felding: Møde St. Bededag 18.10 Møde Grundlovsdag 35 75. Ved Revisor Brandt, Aalborg: Fra Sommermødet i Aalborg 260,70. Ved Ø. Øvlisen, Næstved: Fra Sommermødet paa Bøgebakken ved Næstved 543,25. Ved Sadelmager V. Christensen, Nørager: Ungdomsmøde i Nørager 40. Ved Sekretær, Frk. Mygind, Silkeborg: Grundlovsmødet paa Dronningestolen 117.50. Ved Landssekretær. Frk. K. Herrmann, Aarhus: Møde i Strynø 32.52. Odense 45, Helsingør 20. Kolding 13.20. Esbjerg 30, Gramby 85. Ved Missionær Thuesen Nielsen, Vejen: Overskud fra Sommermøde i Sdr. Vilstrup 453,50. Ved Landssekretær, Frk Herrmann, Aarhus: Rejsegodtgørelse i Lemvig 30. Ved Pastor Friis, Nustrup: Ungdomsmøde i Strandelhjørn 36. Ved Pastor Gadegaard, Kgs. Thisted: Ungdomsmøde i Kgs. Thisted 50. Ved L. R. Jørgensen, Toftgaard, Regstrup: Fra 5. Kreds' Sommermøde i Jyderup 1000. Ved Husejer A. C. Hansen, Brobyværk: Ungdomsmøde i Sønderbroby Kirke af Pastor Sørensen, Faaborg, 120. Ved Lærer S. Jørgensen, Tranderup, Ærøskøbing: Fra Ung. domsmøde i Tranderup 40. Ved Sekretær Fr. Brodersen, Skjern: Grundlovsmøde i Skjern 92.48. Ungdomsmøde i Dejbjerg 12.75. do. Herborg 23,70. Nr. Bork 13 60, Hanning 38,26, Borris 16. Ved Smed Olsen, Lem: Rejsegodtgørelse 2. Ved M. C. Espersen, Nautrup, Sevel: Fra K. F. U. M. og K. F. U. K., Nautrup-Sevel 19. Ved Frk. R. Jensen, Dreslette, Flemløse: Fra Møllebjergmødet 150, Nr. Farup K. F. U. K. 20. Ved Missionær Kjær, Vinding, Holstebro: Møde i Munklinde 10. Ved Pastor Th. Willer, Ulstrup: Møde i Povlholm Krat 38. Ved Sekretær A. Jensen, Hurup: Ungdomsmøde i Vestervig 13,75, Rær 55,21, Hurup 21,01, Overskud fra Ungdomsmøde i Vandet-Sennels-Hillerslev-Øsløs 16,30. Ved Kredssekretær Stobbe, St. Røttinge, Tappernøje: Møde i Jungshoved 3,10, Skelby 3. Dalby 3.50, Glumsø 3,75, Enderslev 20. Ved Sekretær Graversen, Holstebro: Møde i Herrup 47,25. Ved Sekretær P. Poulsen, Brendstrup: Møde i Ulfborg 38,20, Harboøre 55, Lemvig 31,50.

K. F. U. M. & K.s Kassererkontor, Aarhus, den 12. Novbr. 1924.

Signe Frandsen.

AFTENLÆSNING

HILJA HAAHTI: Israels Døtre, Fortælling. 2,50, ib. 4,50.

IM. BANG: Under Mesterens Ledelse, Fortællinger. 3,50.

E. MELANDER: I Arbejdstrøje og med Vandringsstav. 5,00, ib. 8,00.

E. MELANDER; Mine Bekendte og jeg selv. 3,00, ib. 5,50.

ELISABETH BESKOW: Hans Moders Gud, Roman. 4,75, ib. 7,75.

JOHN R. MOTT: Kristus og vor Tids unge Mænd. 3,00, ib. 5,50.

PETER POULSEN: Til Kamp, til Kamp. — Illustreret, 2,50.

DE UNGES FORLAG

HØJTLÆSNING

Til Masseuddeling.

Dansk Traktatselskab udsender atter i Aar

Børnenes Juleblad

trykt paa glittet Papir i stort Format = 16 Sider i Kvart-Format og med mange Illustrationer.

Indeholder: »**Den bedste Jul**« af Sognepræst Eilschou Holm. — »**Rose-Pige**«, en Fortælling af Anna Baadsgaard. — »**I Havn**« af Sognepræst Carl Hornbech. — »**Overs-svømmelsen**« af R. Falk-Rønne. — »**Julenat**«, Digt af Anna Baadsgaard. — »**Gammelfars Juleaften**« af Pastor Carl Christensen. — **Skæmt** og **Præmieopgaver.**

Egnet til Uddeling i Skoler, Søndagsskoler, Børneforeninger, Børnehospitaler, i K. F. U. M. og K.s Yngstealdelinger.

Pr. Ekspl. 10 Øre, 100 Ekspl. 8 Kr., 500 Ekspl. 35 Kr., 1000 Ekspl. 60 Kr., + Porto.

„Børnenes Juleblad" blev i Fjor trykt i 30,000 Eksemplarer.

„En Julehilsen"

Indeholder Bidrag af Præsterne *Carl Christensen, Carl Hornbech, Vilh. Kold, A. Nørfeldt,* samt afdøde Provst *Georg Kinch,* Forfatter *Mads Nielsen, Marius Dalsgaard:* Juledigt med Musik af Kordegn *K. P. A. Pedersen.*

Spred det trykte Ord om Julens glade Budskab ud i de tusinde Hjem i Deres Sogn.

Priser: Pr. Stk. 5 Øre, 100 Stk. 4 Kr., 500 Stk. 15 Kr., 1000 Stk. 25 Kr., + Porto.

„En Julehilsen" blev i Fjor trykt i 50,000 Ekspl.

Dansk Traktatselskab,
Frederiksborggade 5, København K.

Aarets billigste Julehefte!

Kristeligt Dagblads Julenummer

udkommer i Aar under Titlen

Hjemmenes Jul

16 Sider trykt paa glittet Papir med smukt farvetrykt Omslag og mange Illustrationer af Tegneren *Aage Gravgaard.*

Af Indholdet:

Svend Rehling: Forventning — *Einar Prip:* En Beduinhistorie — *Mads Nielsen:* Jul, et Digt — *Carl Christensen:* Sankt Humor — *Gunnar Jørgensen:* Arne og Bjarne. — Desuden er en Side forbeholdt Børnene.

Priser:

Enkelte Numre 25 Øre, 10 Ekspl. 2 Kr., 25 Ekspl. 4 Kr. 50 Øre, 50 Ekspl. 7 Kr. 50 Øre.

100 Ekspl. og derover 12 Kr. pr. 100 Ekspl.

Alt + Porto.

Køb det til **Masseuddeling** paa Hospitaler, Alderdomshjem, Skibe, Kaserner, til syge, gamle og enligtstillede.

Spred det ud i alle Hjem i Deres By eller Sogn.

Ordre bedes indsendt snarest.

Kristeligt Dagblads Ekspedion,
Frederiksborggade 5, København K.

K. F. U. M. • K. F. U. K.

Hovedkontoret Søndergade 9, Aarhus.

Emblemer leveres som anført nedenfor. De sendes kun mod Efterkrav og paa Bestilling undertegnet af Foreningsformand eller Sekretær.

K. F. U. K.-Emblemer

Forgyldt:

Brosche, største Størrelse	2,50
Brosche, mindste Størrelse	2,50
Medaillon, enkelt største Størrelse	2,00
Medaillon, enkelt mindste Størrelse	2,00
Medaillon, dobbelt største Størrelse	3,00
Medaillon, dobbelt mindste Størrelse	3,00

14 Karats Guld:

Brosche, største Størrelse	19,00
Brosche, mindste Størrelse	17,00
Medaillon, enkelt største Størrelse	17,00
Medaillon, enkelt mindste Størrelse	14,00
Medaillon, dobbelt største Størrelse	21,00
Medaillon, dobbelt mindste Størrelse	18,00

K. F. U. M.-Emblemer

faas paa følgende Maader: Knap eller Naal à 3,00. — Medaillon med Emblem paa begge Sider 4,50. — Naal med Dannebrog i Emblemets nederste Kant 2,50.

Emblem for Yngste-Afdelinger. En lille rund Sølvnaal med K. F. U. M. og Y. A. i Relief paa oxyderet Bund. — Pris 75 Øre.

Medlemskort,

Gæstekort, Indbydelseskort for K. F. U. M. og K. F. U. K., saavel for H. A. og U. A. som Y. A., faas à 3 Øre pr. Stk. Flytteblanketter faas i Hefter med 25 Stk. 1,00 — 50 Stk. 1,75, — 100 Stk. 3,00. Cliché med K. F. U. M.s eller K. F. U. K.s Emblem faas à 1,50 pr. Stk.

Billige Broderier!

Soveværelsessæt, Hør: Pyntehaandklæde, Smudspose, Toiletsæt, 6,75. do. ekstra Ima Hør 9,00. Lysedug, Hør, 2,25, Løber 1,40, Kaffevarmer 1,50, ialt 5,15. Lysedug, ekstra Ima Hør, graa, drap eller hvid, 2,75, Løber 1,75, Kaffevarmer 1,85, ialt 6,35. Kaffedug, Hør, 7,00. do. ekstra Ima Hør, 10,00. Pudebetræk, Ima Medium, Par 5,50. do. ekstra Ima Hør, Par 8,00. Smukke moderne Perlegarnsmønstre.

A. Thomsen, Aagade 9 2, **Vejle.**

Løgumgaard Præliminær- og Artiumskursus

pr. Løgumkloster.

Nye Elever til **Præliminæreksamen** optages 1. Novbr. og 6. Januar. Kort Læsetid. Understøttelse kan søges. Program ved Henvendelse til **Harbo Andersen,** Forstander.

Gymnastikkursus.

I Januar—Februar 1925 afholdes Gymnastikkursus for Ledere af frivillig Gymnastik i Forbindelse med Undervisning paa den udv. Højskole. **Statsunderstøttelse** kan søges.

Pagh Petersen,
Haslev udvidede Højskole.

Midtfyns Fagskole

for **Kjole- og Linnedsyning** begynder 1—2 Maaneders Kursus først i hver Maaned. Eleven syr til sig selv og faar grundig Undervisning i Tilskæring og Syning. Skoleplan og andre Oplysninger sendes. Tilrejsende Elever kan bo paa Skolen. **Marie Sørensen,**
Ringe.

Korte Kursus i Bibelkundskab m. v. paa Haslev udvidede Højskole.

I. **5 Ugers Kursus.** 15. November til Jul.
II. **10 Ugers Kursus.** 5. Januar—15. Marts.
Alle Fag tilsigter Dygtiggørelse til det frivillige Arbejde i Guds Rige. — Oplysninger ved **Pagh Petersen,** Forstander.

Indre Missions Artiums- og Præliminærkursus, Rønde

(statsanerkendt).

Nye Elever optages paa Præliminærholdet d. 7. Januar 1925. Kort Forberedelsestid. — Nærmere ved **K. Herskind,** Forstander.

Om Broderier.

Nu snart i 2 Aar har jeg gennem „De Unges Blad" solgt til flere Hundreder K.er og faaet mange Anbefalinger, og det glæder mig og jeg tror ogsaa, at de i Aar vil unde mig deres Forbrug.

Trods Prisstigning skal jeg endnu i denne Maaned sælge Dem:

1 pænt Spisestuesæt 11 Kr. franco pr. Efterkrav. Det bestaar af: 1 Lysedug, 1 Løber, Sybordstæppe, Pude. Gode Størrelser, paa graa, ekstra godt, naturfarvet Hørlærred. Smukt, helt nyt moderne Rosenmønster. Syes med sort og hvidt Garn. Paabg. 1 Kr. Garn 5 Kr. (D.M.C. ekstra).

Ønskes det, kan faas et Sæt Venetiansk med graa Garn.

En smuk venetiansk Dug, ekstra svær Hørlærred, 140 ctm. stor, 11 Kr. De vil aldrig blive ked af den. Garn til den 4 Kr. ekstra.

Ved Utilfredshed Pengene tilbage. Skriv med det samme til

M. Madsens Broderifabrik, Give.

Møbler for ethvert Hjem

leveres i alle Træsorter og fremstilles efter Ønske. For Tiden haves paa Lager til billige Priser: 2 Egetræs Spisestuer (engelsk Stil), 7 komplette Soveværelser (males efter Ønske) samt flere Klædeskabe og Komoder. — Møblerne leveres indpakket overalt, og Møblementer fragtfrit.

„Ungdommens Vel"s Lærlingehjem,
Seden St.

Broderi.

1 Spisestuesæt, meget smukt, originalt Rosenmønster, paa smukt hvidt Hørlærred leveres til en Pris af 7,75 portofrit. Sættet bestaar af 1 Lysedug, 2 Løbere. Garn til Broderiet 3 Kr. ekstra. Skriftsprog paa sort Klæde 15 Øre pr. Bogstav.

Fru **J. Mortensen,**
Broderif., Bækmarksbro.

EFTERAARETS MØDER

Se de udførlige Annoncer om Møder i Aarhuskredsen og Holstebrokredsen i Bladet for 1. Novbr.

Sønderborgkredsen.

Efteraarsmøde og Lederkursus for K. F. U. M. og K. F. U. K. i **Sønderborg** d. 23.—24. Novbr. 1924.

Søndag 23.: Kl 5 Gudstjeneste med Altergang i Menighedshuset ved Provst Biering. Kl. 7½ Festlig Sammenkomst paa „Strand". Komtesse Knuth, Formand for K. F. U. K. i Danmark, m. fl. taler. Kaffebord.

Mandag 24.: Kl. 9 i Menighedshuset Bibeltime ved Provst Biering Derefter Bedemøde. Kl. 10 Forhandling, indledet af Komtesse Knuth: **Maalbevidsthed i vort Arbejde.** Kl. 12 Middag hos Værterne. Kl. 2 Kredsens Generalforsamling. Beretning og Valg af Medlemmer til Kredsbestyrelsen. Kl. 3 Pastor Høgsbro, Abild: **Børnenes Plads i Arbejdet og i Lederens eget Liv.** Kl. 4 „Den enkelte" ved Sekretær Jørgensen. Afslutning.

Vejlekredsen.

Ledermøde for K. F. U. M. og K. i Vejle paa K F. U M. Tirsdag den 25. Novbr. Kl. 10 Bibeltime. Provst Christensen. Kl 11 Valg til Kredsbestyrelse og Forhandling om Kredsarbejde. Kl 2 Foredrag: **Sjælesorg blandt unge.** Frk. Kama Herrmann. Kl. 3 Fælles Kaffebord. Kl. 3½ Forhandlingsmøde ved Pastor Kildeby. Emne: **Hvorledes indleder man en Forhandling.**

K. F. U. K. i Horsens

søger en Husmoder til 1. Januar. Ansøgning med Anbefalinger sendes til **K. F. U. K.,** Allégade 19.

Enepige.

En ikke for ung Pige, dygtig til daglig Madlavning, søges til 1. Decbr. til en Husstand paa 4 Damer.

Fru **Kønicke,**
Sommervej 4, Charlottenlund.

En ung Pige, ikke under 20 Aar, kan faa Plads straks som Medhjælp ved Børnene i Børnehjemmet **„Ebenezer"** pr. Rødvig.

En Karl kan faa Plads straks eller til 1. December hos **Niels Jakob Nielsen,** Ho pr. Oksbøl, Vestjylland.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

1. DECBR.
1924

42. AARGANG
NUMMER 23

Forstander Kildeby, Generalsekretær T. Z. Koo, Shanghai, og Sekretær Johannes Rasmussen, Mukden, foran Hoptrup Højskole.

I disse Dage udsendes:

BISKOP JOHS. GØTZSCHE:

LIVSRØRELSER

Skildringer af jydsk Kristenliv omkring og efter Midten af det 19. Aarhundrede.

Indhold: Egnen. — Folket. — Tilstanden før Aarhundredets Midte. — Vækkelsens ledende Mænd. — Vækkelsen i Sognene. — Afslutning.

Pris heftet 3,50, indb. ca. 5,50.

OLFERT RICARD:

BEDRE FREM

»Bedre Frem« er en Slags Fortsættelse af »Fat Mod«. Den bliver paa samme Størrelse og i samme Udstyr som denne

Indhold:

I. Det hellige Livs Opvæld og Udvikling.
II. Det hellige Livs Gennembrud.
III. Det hellige Livs Opdragelse.
IV. Det hellige Livs Grundpræg.
V. Det hellige Livs Modning.
VI. Del hellige Livs Maal og Fuldkommelse.

Pris heftet 4,00, ib. i Shirting ca. 6,00, i Stofbind med Guldsnit ca. 7,00.

PETER KRAG

Breve og Minder samlede af R. W. WINKEL

Forf. skriver i Forordet: »Det blev mig, fordi ingen værdigere tog det op. Jeg syntes ikke, vi turde bie længere. En efter en uddøde jo Kredsen fra hine Aar, og vi ældedes jo alle; saa greb jeg til, og de øvrige Bidragydere bad mig redigere Bogen, hvori hver enkelt Medarbejder har søgt at yde sit Bidrag til et Billede fra hine Dage«.

Bogen er illustreret med Billeder og Fotografier. Pris heftet 3,50, indb. ca. 5,50.

I alle Boglader og hos Missionens Udsendinge.

O. LOHSE - KØBENHAVN

FOR KØBERE af

kristelig Litteratur og god Underholdnings-Litteratur

anbefaler jeg min Boghandel.

Mit Lager af Bøger paa dette Omraade er komplet. — Nyhederne straks de udkommer.

Alt forsendes omgaaende; for Beløb over 10 Kr. portofrit.

Forlang Katalog franco tilsendt.

Bendt Haugsteds Boghandel,

Vestergade 3, Odense.

Bogafdelingens Leder: **John Hansen,** forhen »De Unges Boghandel«, Aarhus.

En smuk Julegave!

DEN BLINDE PAA ØSTERGAARD

OG ANDRE FORTÆLLINGER

hft. 3,50. af ib. 5,50.

Elisabeth Bondesen - Falk-Rønne - Carl Hornbech - Peter Ivertsen - A. F. Kühle - Vibe-Petersen - Olf. Ricard - Mathilde Roos fra Svensk ved Gerda Mundt - H. I. F. C. Matthiesen

I smukt Udstyr med farvetrykt Omslag og mange Vignetter af Tegneren Aage Gravgaard.

Faas i alle Boglader og hos Indre Missions Kolportører.

Dansk Traktatselskabs Forlag.

I Hovedkommission O. LOHSE

DE·UNGES·BLAD

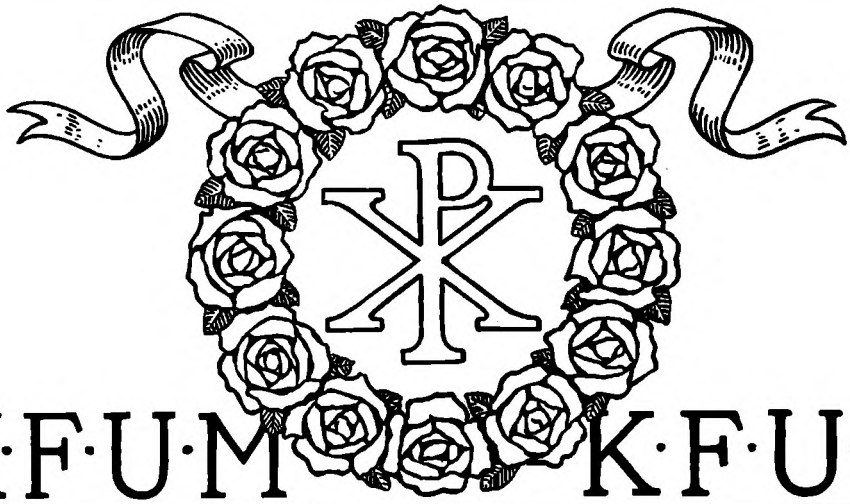

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 23 1. DECEMBER 1924 42. Aargang

VENTER VI NOGET?

Af Højskolelærer *Evald Toftemark*, Tommerup.

SÆDEN er saaet, og Dag efter Dag gaar Sædemanden og spejder, mens han tænker: Spirer Sæden? Vil den gro? Det er Landmandens særlige *Forventningstid*. Han glædes, naar Sæden grønnes, og er han „ret vendt", da bliver han varm om Hjertet og føler sig taknemlig. Sædemandens Værk lykkedes, der var sket et Under, foregaaet noget, han ikke selv kunde udrette.

Israel var i *Forventning*. Maaske var det kun nogle faa i Israel, der ventede, at ny Tider skulde komme. De fleste var fuldt optaget af denne Verdens Handler; men *Simeon* og *Anna* forventede *Israels Frelse*. Og *Johannes Døberen* ventede, ja, han saa Syner og prædikede saadan, at der kom Gæring i Folket. De anede, at noget nyt var ved at bryde frem.

Vi er gaaet ind i *Advent!* Venter vi noget? Verdslige Mennesker venter intet i Retning af Menneskers Frelse. De venter, at Kronen maa bedres. At Priserne maa gaa ned, eller op, alt efter Forholdene. De venter, at Tiden maa blive bedre, og derved forstaar de fleste, at den maa blive økonomisk bedre for *dem*.

Er Danmarks troende Ungdom i Forventning?

Vi venter vel ogsaa „bedre Tider", for vi er jo Mennesker i Verden og i en vis Forstand lige Vilkaar undergivet med andre Mennesker. Men fyldes vi af den store Forventning om Frelse?

Ordets Sæd er saaet i Tiden, der gik. Kom der Grøde i vor Hjerteager? Blev det kendeligt, at Gudslivet ikke blot *gærede*, men *groede* i os?

Man siger, det er *vanskeligt* at være ung i vor Tid. Maaske er der nogen Sandhed heri. Men *herligt* er det da ogsaa at være ung og modtagelig i en Tid, da saa mange Guds Sædemænd opsøger Ungdommens Agre. Han havde aabenbart Ret den hjemvendte Dansk-Amerikaner, der blev spurgt, om han kunde spore nogen Forandring i de forløbne 30 Aar, og hvilke han fandt betydningsfuldest. Saa sagde han noget om Andelsforetagender og Fremgang i forskellig Henseende, „men", sluttede han, „den betydningsfuldeste og mest vidtrækkende Forandring ligger i det kristne Ungdomsarbejde. Hvad der gøres for at samle Ungdommen om Kristus er et velsignelsesrigt Arbejde, der vækker Haab om bedre Tider for det danske Folk!" Saadan omtrent sagde han, og har han ikke Ret?

— Ordet blev saaet! Groede det i os? Det er rart, naar vi mærker, at Ordet har *Magt over os*, erfarer, at det *skaber os om.*

Advent falder sammen med Efteraaret, den Aarstid, de fleste synes mindst om, fordi der er saa meget, som gaar under. Men skal vi have Foraar med Frembrud af ny Blade og Skud, maa der forud være et Efteraar, hvor de gamle Blade falder af. Det er nødvendigt, at Hvedekornet dør, for at den ny Plante kan gro frem.

Faar Guds Ord Magt i os, er der meget, som maa gaa til Grunde, før den gode Sæd kan vokse i os. Det forstod den navnløse og ukendte Mand, der omtales i et af Advents-Søndags-Teksterne, Matt. 21. Han lod Disciplene tage sin Ejendom, Ridedyret, da de sagde: Herren har det behov! Meget maa vi give hen. Jesus har behov, at vi giver ham vor Synd at bære, hele vor syndige Natur, for at hans hellige Vilje kan gro frem i os. Det er nødvendigt, for at han kan berede og danne os saadan, som vi dog godt véd, det er os gavnligst. Vi er aldrig glade, naar Synden hersker i os. Glade er vi altid, naar Sindet er under Herrens Ledelse, for da er vi med ham i hans Indtog i Jerusalem, Fredens Stad, men det er tit saa vanskeligt at faa lært, hvad den kloge, gode Mor i *„Hans Moders Gud"* siger til Dr. Gripenstam: Det er ikke for at faa det godt, at vi tror, men *for at blive saadan, som vi skal være.*

Venter vi i Sandhed, at Jesus daglig maa holde sit Indtog i os, og vi være med ham? Og venter vi det saadan, at det præger vor Bøn?

Vi minder igen alle K. F. U. M.s og K. F. U. K.s Medlemmer om den ekstra 1-Krone til Fælleskassen inden 5. December. Foreningens Formand modtager Pengene. Din 1-Krone maa ikke mangle!

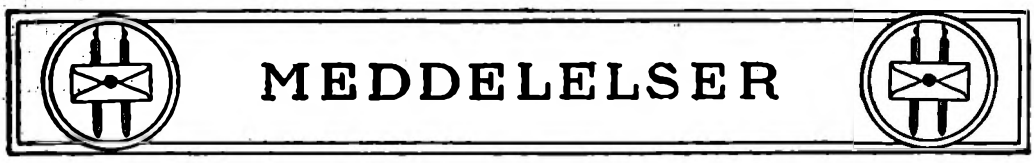

MERE HORIZONT. — EN SMUK GAVE. I sidste Nr. af Bladet bragte vi et Brev fra en vestjydsk *Købmand.* Brevets Overskrift lød: *Gældfri inden Jul*, og med Brevet fulgte en god Gave til Ungdomssagen. Denne Gang har vi den Glæde at kunne meddele, at en ung *Landmand* har sendt en Gave paa 400 Kr., og han har ønsket, at disse Penge skal anvendes til at dække det danske Ungdomsarbejdes Forpligtelse overfor Verdensarbejdet, idet han udtaler som sin Overbevisning, at vi trænger til mere Horizont, til mere at se udover vor egen Person, vore egne smaa Grænser, og derfor vil han gerne give sit Bidrag til, at vi her fra Danmark er med til at støtte det kristelige Arbejde blandt alle Landes Ungdom.

KURSUS FOR KVINDELIGE MENIGHEDSARBEJDERE. Forberedelseskursuset begynder 1. Februar og varer til 15. Juni. Betalingen for den Tid er 70 Kr. mdl. for Kost, Logi og Undervisning. Indmeldelse maa ske snarest til Comtesse Henriette Knuth, Bülowsvej 5 B, København V, eller Diakonisse Mathilde Hansen, „Marthabo", Orla Lehmannsvej 3, København F.

FOR AT UNDGAA unødig Udgift og Ulejlighed beder Bladet de Postabonnenter, der har bestilt Bladet ved Ekspeditionen i Aarhus og som fortsat vil have Bladet, om at indløse vor Opkrævning for det næste Halvaar *straks*, naar den bliver Dem præsenteret af Posten. Det er det billigste for begge Parter.

SÆRLIGE GAVER TIL FÆLLESKASSEN. (Gaver kan indsendes til Kassererkontoret, Søndergade 9, Aarhus, eller overgives til enhver Ungdomsarbejder, der med Glæde sender dem videre til Kassen). Ved Sekretær Fr. Høilund, Hornslet: Enkefru Christensen, Lyngby, 25. Ved Sekretær J. Christensen, Nakskov: Pedersen, Trehøje, Gedser, 10. Malermester Jørgensen, Norre, 5. Mejeribestyrer Jensen, Femø, 2. En K. F. U. M.er i Silkeborg 10. Ved Indremissionær J. Madsen, Ringsted: Fru K. Jensen, Merløse, 10. H. Jakobsen 10. Søster Sofie Skovby 10. K. F. U. K., Koldbro, 56.

FRK. KIRSTINE SØRENSEN, København, der har sendt en Forespørgsel til Bladet, bedes opgive sin Postadresse til „De Unges Blad", Søndergade 9, Aarhus.

TIL K. F. U. M. OG DENS VENNER! Sekretær *Johannes Rasmussens* Besøg herhjemme har haft den Betydning for mange iblandt os, at vi har set, at Gud har en stor og velsignet Gerning for blandt Manchuriets unge Mænd. Og i denne Gerning bruger han K. F. U. M.s Udsendinge. Generalsekretær *Koo* fra Shanghai har talt stærkt til os om samme Sag, og vi vil ikke glemme denne dygtige og trosvarme Kinesers Vidnesbyrd.

Nu har disse Mænd forladt Danmark og er paa Vej til fortsat Tjeneste i Kina. Gud velsigne og bevare dem dér! Men alle os herhjemme — os tilkommer det nu at staa bag ved i *Forbønnens Tjeneste*, og os tilhører den Opgave at give Missionskomitéens Kasse *de Pengegaver*, som den har Brug for til sit Missionsarbejde.

I Begyndelsen af December afholdes der rundt om i vore Foreninger Møder for vor Mission i Kina. Allevegne vil der blive indsamlet Penge til dette Herrens Arbejde. Maa jeg da som en af dem, der staar K. F. U. M.s Hedningemission nær og som i D. M. S. har rig Lejlighed til at se dets store Nytte, have Lov til at sige til eder: *Kære Venner, vær nu gode imod vor Hedningemission, tager den ind i Hjertet — og giv den med Glæde en god og rundelig Gave i Jesu Navn!!*

Tak, om I vil tage godt imod denne Bøn. Gud velsigne eder dog dertil.

Eders hengivne
Eilert Morthensen.

Hellerup, 17. Novbr. 1924.

HUSK at søge Amtsunderstøttelse til Haslev udvidede Højskole inden Juli (til Vinterskolen for unge Mænd) og inden Januar (til Sommerskolen for unge Piger). Søger De Dygtiggørelse til Arbejdet i Herrens Vingaard, vil ovennævnte Kursus være Dem en Hjælp. Alle Indmeldelser og Oplysninger ved Forstander Davidsen eller Forstander Pagh Petersen, Haslev.

VORE AMATØRFOTOGRAFER. Hvem har saa et morsomt Billede at sende? Det kan naas endnu, hvis De sender det omgaaende.

NY FORENING. Optaget i Landsforbundet er *Bloustrød K F U. K*, 3. Kreds (stiftet 26/9 1924) med 14 Medlemmer. Formand: Lærerinde, Frk. Marie Andersen, Bloustrød pr. Lillerød.

ADRESSEFORANDRINGER. Følgende K. F. U. M. har til Formand valgt: *Vissenbjerg*: Jørg. Petersen, Gasballe pr. Bred. *København. Ordrup*: Pr. ant. Sekretær: Lærer Ludvig Henrikriksen, Ordrupvej 43 b, Charlottenlund. *Nørager*: Hans Chr. Bjørn, Nørager Smørforsyning, Nørager. *Bjergsted:* Boelsmand Johannes Petersen, Bjergsted pr. Jyderup Henv. til: Bødker Jacob Petersen, Bjergsted pr. Jyderup. *Flade*: Gartner Niels Johan Hansen, Ullerup pr. Nykøbing M. *København, Rosenvængets Sogn*: Direktør Wald. S. Jensen, Trianglen 4, København Ø. *Timring:* Kristian Poulsen. Lille Riis i Timring pr. Vildbjerg. *Aabyhøj*: Formandens Adresse: Thyrasvej 12, Aabyhøj.

Følgende K. F. U. K. har til Formand valgt: *Anst*: Frk. Karen Jørgensen, Store Andst pr. Andst. *Kr. Saaby:* Fru Pastorinde Ingeborg Lund, Kr. Saaby pr. Hvalsø. *Lille Karleby*: Fru Jenny Madsen, St. Karleby pr. Roskilde. *Juelsminde:* Frk. Maren Rasmussen, Strandhuse, Juelsminde.

HVAD DER GØR DET LET, OG HVAD DER GØR DET SVÆRT AT VÆRE UNG I VOR TID

Af Forstander *Pagh Petersen*, Haslev.

I.

OFTE hører man de ældre sige: „Ja, nu er det ingen Sag at være ung. I min Ungdom var det ikke saa let". Men af og til kan man ogsaa høre Udtalelser, der gaar i modsat Retning: „Det er egentlig svært at være ung i disse Tider", og med en vis Bekymring tænker de ældre paa de Kaar, hvorunder den opvoksende Slægt allerede er og vil komme.

Begge Udtalelser er i og for sig rigtige; thi det er ret beset baade let og svært at være ung i vor Tid.

* * *

Lægger vi Mærke til Livet som det former sig f. Eks. paa det *materielle Omraade*, kan vi ikke undgaa at se, at de store tekniske Fremskridt har lettet det daglige Arbejde paa mange Maader. Selvbinderen har afløst Leen, og Tærskeværket Plejlen. Hvor Bageren før maatte ælte Dejgen med Tæerne, har Æltemaskinen overtaget Bestillingen. I de fjerneste Afkroge af Landet brummer den lille energiske Elektromotor og er i Færd med at indlede en Hjemmeindustriens Genfødelse til lige Gavn for Frembringer og Forbruger. Her paa Skolen behandles Kødet paa elektriske Maskiner, og naar der vaskes og rulles sker det ligeledes ved

Maskinkraft, saa Pigerne i Stedet for at skulle vaske Tøjet i deres „Ansigts Sved" nu kan overlade Arbejdet til Maskinen og imens sætte sig hen og drikke Formiddagskaffe! I Sandhed det er let at være ung i vor Tid!

Vi lever i en Tid, hvor *Samfundet demokratiseres* fra Dag til Dag. Livsgoderne er ikke længere forbeholdt en enkelt Klasse — Stænderne nærmer sig mere og mere hinanden.

Saaledes er Adgangen til Oplysning og Kundskab blevet meget lettere. Enhver velbegavet ung med „noget Skub i" kan naa frem. Vi lever i Skolernes Aarhundrede, og takket være Understøttelse fra offentlig saa vel som fra privat Side er Fattigdom ikke længere et uoverstigeligt Bjerg paa Kundskabens Vej. Dog kunde jeg ønske vort højere Skolevæsen demokratiseret i amerikansk Aand, saaledes at Studenten kunde gaa bag Plov og Harve om Sommeren, og om Vinteren „ligge" ved Universitetet. Vi har endnu for meget „Kineseri" her i Danmark.

Ogsaa Bibliotekerne bør nævnes, naar Talen er om at lette Ungdommen Adgang til Oplysning. Her kan de unge blive forfrisket med skøn og nyttig Læsning, og dog: skal disse Biblioteker ikke blive et tveægget Sværd, bør K. F. U. M. i Tide søge Samarbejde med Bibliotheksfolkene. (At Folkebiblioteket havde til Huse i K. F. U. M.-Bygningen vilde være det ideelle).

Samfærdsels- og Samkvemsmidlerne har udviklet sig med en Hast, der er gaaet langt ud over en Jules Vernes Fantasi. Sognegrænserne er forlængst sprængt og ført ud til „Landemærket" — ja, hele Europa — hele Verden er praktisk talt vort Sogn. Det er ikke ualmindeligt, at Ungdom fra afsides Landsbyer „futter" paa Motor gennem Tyskland eller tager med Luftekspressen fra London til Paris. Danmark er blevet mindre, hele Kloden er skrumpet ind med Hensyn til Afstande, men samtidig er Verden blevet større, for hvad vi før kun hørte om af Rygte, det kan vi nu faa Lejlighed til at se og beundre.

Der døde en Kone ved Odense. Hun var 90 Aar gammel. *Hun* havde aldrig set Havet. Jeg paastaar: den Slags Koner fødes ikke mere. Min 6-aarige Datter er en øvet Telefonistinde.

Ikke sandt, det er let at være ung i vor Tid! Her i Haslev er her vel 20 Radiomodtagere, hvor man pr. traadløs hører Koncert fra Paris og Prædiken fra London, og paa Aarhusdamperen skal der nu snart danses „moderne" til Tonerne fra en „magna vox".

Alt dette og meget mere har unægteligt forhøjet det sociale Velvære. De arbejdende Klasser er — takket være — naa ja — de véd nok selv, hvem det er — hjulpet frem til at føre en i det store og hele menneskeværdig Tilværelse baade med Hensyn til Arbejdsforhold, Arbejdstid og Bolig, Klædedragt o. s. v., hvilket rent statistisk skal kunne godtgøres med, at en Levealder nu sættes til 55 Aar mod 33 for 100 Aar siden!

Men det bedste har jeg gemt til sidst. I kristelig Henseende er det afgjort lettere at være ung i vor Tid.

Guds Ord er ikke dyrt. Mary Jones skal ikke gaa i 2 Døgn paa bare Fødder for at købe „en udsolgt Bibel" i det walske Folkesprog. Faster Grethe behøver ikke at ligge i 9 Aar og vente paa Ole Svane. Hvor er dog Guds Rige gaaet frem i det danske Folk i de sidste 30 Aar! Op med Modet, alle I forsagte Herrens Tjenere! Det *kan* nytte at arbejde. Eders Arbejde i Herren *er* ikke forgæves. En Skare af troende Præster findes ud over Landet; der er troende Lærere og Lærerinder i Hundredvis, og en stor Stab af Missionærer og Sekretærer gør Guds Gerning i By og paa Land. Og tænker vi paa Søndagsskoler, F. D. F., Spejdere, K. F. U. M. og K. F. U. K., Nyborg Strand, Indre Missions Ungdomsskoler, Soldater- og Arbejderhjem, Sømandshjem, Redningshjem o. s. v., er der her nævnt en Række Vokse- og Værnesteder for Ungdommen, som ikke kendtes for et Par Slægtled siden, ligesom en kristelig Ungdomslitteratur, der søger sin Lige, er blomstret frem.

Hvor paa Kloden findes der iøvrigt et Land, hvis timelige og aandelige Forhold — alle Ufuldkommenheder ufortalt — er saa velsignet gode som i vort elskede Fædreland. Den gamle Seer havde dog Ret i det Stykke, naar han kaldte Danskerne for „Guds Hjertefolk paa Jorden".

Mens de andre Folk blødte og sultede og kastedes ud i Verdenskrigens og Re-

volutionernes Malstrøm, sad det danske Folk i Ly under Uvejret — hver Mand boede hyggelig under „sit Vintræ og Figentræ".

En stor Ungdomsskare er vokset op i troende Hjem. *Den* Ungdom er Tidens smukkeste Gave og Opgave. Og man kan vel derfor sige, at det er lettere at komme til Tro nu end i vore Bedsteforældres Tid; thi „alt hvad Fædrene har kæmpet, Mødrene har grædt" er kommet os tilgode. Hvad de har saaet med Graad, høster vi nu med Frydesang. De gik foran os, de havde de sværeste Kampe, de haardeste Forfølgelser, de banede Vejen, vi nu træder. At de unge derfor kommer lettere til Omvendelse nu end før er vel aandeligt naturligt for Ungdommen i 2det og 3die Slægtled; derfor kan de godt blive værdifulde kristne, skønt jeg indrømmer, at her er mere at sige om den Sag — men derom i en anden Sammenhæng, naar vi kommer til at tale om, hvad der gør det svært at være ung i vor Tid. (Sluttes).

SILKE

Af *Hans Magle*, Antung.

SAGNET gaar, at det var en Dame, Kejserinde Hsiling, som godt 2600 Aar før Kristus først af alle fandt paa at spinde Vævet af Silkesommerfuglens Larve til Silketraad og derefter væve Silketøj af Traaden. Hun lærte saa sine Undersaatter Kunsten, og det er siden kommet os alle tilgode. Det sikre er, at Kina er Silkens Hjemland, og at Silke har været kendt her lige fra den graa Oldtid.

Men ikke altid har Silke været lige almindelig her i Landet. Det var det i Oldtiden og den tidligere Middelalder, men vi læser f. Eks. i en kinesisk Bog fra 1670, at det kun er i Syd-Kina, at der avles Silke, medens man paa den Tid i hele Nord-Kina ikke kendte til Silken, men gik klædt i Tøj af Bomuld og Hamp. (Kejser Kanghsi's Kundgørelse Kap. 4). Da saa Kina lukkede op for Handelen med Udlændinge i forrige Aarhundrede, gav det Stødet til en ny Opblomstring af Silkeavlen, og nu er her i Nord-Kina Provinserne Shantung og Fengtien blevet meget vigtige Centrer for Silkeavl og Industri. — —

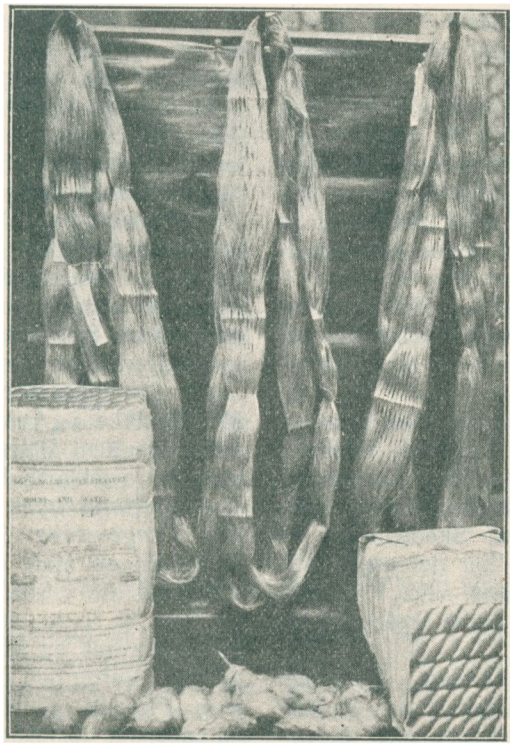

Silkekon, spunden Silke og — i Baggrunden — vævet Silke.

Fengtien er den sydligste af de tre Provinser i Manchuriet. Paa Bjergene her er Masser af tæt Egekrat. Vor Silkesommerfugl er nemlig lidt forskellig fra den i Syd-Kina, hvis Larve lever paa Morbærtræets Blade. Den Art, vi har her, lever af Egetræets Blade. Silken, man faar af den, er lidt grovere end den anden Silke; men det er dog muligt, at forbedrede Metoder i Behandlingen vil ændre det. I Begyndelsen solgtes næsten alle Silke-Kokonerne til Spinderierne i Shantung. Derefter fulgte en Periode, hvor man her i Antung og andre Steder byggede det ene store Spinderi efter det andet. Endelig er enkelte store Fabrikker nu ogsaa begyndt at væve Silken, saaledes at vi nu kan eksportere Silkestoffer direkte her fra Antung til Udlandet. Det er den Slags Silke, som hjemme vistnok gaar under Navn af Shantung-Silke. Da den her er billigere end linnede Stoffer, saa gaar vi fattige Danske klædt i Silke til daglig!

Paa Billedet ser man Kokonerne, den spundne Silke og det færdigvævede Stof.

Farven er som Regel enten smuk gul eller blændende hvid. En enkelt Fabrik er begyndt at væve i Mønster. Kort sagt: her er Anledning for danske Damer til at fryde Øjet og tømme Pengekassen!

Men Silkeindustrien har sin Skyggeside som Industri i Almindelighed. De mange tusinde Arbejdere er dybt uvidende, fattige, faar en ringe Løn, og lever og arbejder under meget usunde Forhold. Hvad vilde en dansk Haandværker sige, dersom han skulde sidde ved sit Spindehjul fra Morgen til Aften, faa sin Mad bragt ind i en mer eller mindre snavset Skaal, og saa ved Sengetid rulle et Tæppe ud paa samme Sted, hvor han har siddet hele Dagen, og sove i selve Fabrikken? Følgen er, at de fleste af disse Folk har Tuberkulose eller ægyptisk Øjensyge eller begge Dele. Hvem kan løse dette store Spørgsmaal for Kina? Skal Kinas Industri ind i de samme Kampe som Europas og Amerikas? Og hvorfor skal den Mad, jeg spiser, og de Klæder, jeg bærer, betyde Bitterhed og Elendighed og Uvidenhed og Nedværdigelse og Fattigdom og Sygdom for min Broder? Ordsproget siger jo dog, at „hvert lille Straa har sin egen Dug, som det lever af", hvormed Kineserne mener omtrent det samme som Kristus, naar han siger, at end ikke en eneste af „disse mindste" er glemt af deres himmelske Fader. Aa nej, men glemte jeg ikke ofte min Broder?

ET BRÆNDENDE SPØRGSMAAL

Smaa Stykker om Afholdssagen af cand. theol. *Halfdan Lange*, København.

IV.

Alkoholens legemlige Virkninger.

Et alvorligt Ønske om Ædruelighed vil faa os til at tale alvorligt med forskellige Mennesker om Sagen. Man vil da møde mange Indvendinger, som vi maa give grundige og sandfærdige Svar paa. Vi maa derfor studere Virkningerne af maadeholden Nydelse. Her nogle faa Eksempler:

1. *Spiritus styrker.* Nej, i Regimenter med en Gruppe afholdende Soldater vil denne baade paa Marchture og ved Sygdomsanfald klare sig langt bedre end den anden. Spiritus giver falsk Selvtillid, og derfor mener nogle, at de har faaet Kræfter.

2. *Spiritus varmer.* Nej, Huden bliver rød og varm, men Kroppens og Blodets Varme gaar da lettere bort og Legemsvarmen synker.

3. *Spiritus er Medicin.* Ja, men en farlig og overflødig. Lægerne bruger i vore Dage mindre og mindre; „man har bedre Midler mod alle Sygdomme", udtalte Overlæge Ottesen, Skodsborg. Vil Læger bruge Spiritus, bør det være Spir. vini med destilleret Vand, ikke Vin, saaledes at Folk tror, at deres Nydelsesmidler bringer Sundhed.

4. *Spiritus klarer Tanken.* Nej, men den borttager Selvkritiken, saa at Indskydelserne følger hurtigere efter hinanden, men de bliver mindre forstandige og ganske spredte. Naturforskeren *Helmholtz* fortalte 1891, at gode Indfald til hans Opfindelser kom ikke, naar han var træt, men heller aldrig efter den mindste Smule Alkohol.

5. *Spiritus løfter Fantasien.* Nej. *Goethe* skrev i sin Dagbog: „Ingen Vin i tre Dage". „Man kunde udrette endnu mere, ja, det utrolige, hvis man var mere maadeholden!! Men det gaar nok ikke".

6. *Spiritus styrker Viljen.* Nej. *Fridtjof Nansen, Livingstone, Stanley, Gordon* og andre Opdagelsesrejsende afholdt sig fra og fraraadede Brugen af stærke Drikke.

7. *Karakteren bliver svag, dersom den ikke faar Lejlighed til at prøves overfor Spiritus.* Nej, thi det er langt større og nyttigere at sejre over Selviskhedens finere, indre Fristelser end at spilde Kræfterne overfor de grovere, ydre.

8. *Spiritussvækkelse nedarves ikke.* Maaske ikke i „Anlægspræget", men absolut igennem Barnets tidligste Paavirkning fra svækkede Forældre.

9. *Spiritusskatten er nødvendig for Statens Pengevæsen.* Nej. Ædruelighed gør Befolkningen mere arbejdsdygtig og samvittighedsfuld. Siden Forbudet indførtes for hele U. S. A., har Pengevæsenet yderligere floreret, og Skatterne er nedsat med 25 pCt. Norge har kun Brændevinsforbud, men Finland Totalforbud, og Handelsbalancen er der bedre end ellers i Norden.

10. *Folk vil tage andre Nydelsesmid-*

ler i Stedet for Spiritus. Ja, hvis deres Liv er indholdsløst og overfladisk. Men den kristne Afholdsbevægelse vil gerne hjælpe alle til Arbejdsglæde og Selvagtelse, og især til Lydighed mod Gud og Arbejdet i hans Vingaard.

V.

Forbud.

I Bladet „Sund Sans" udtaler en Grosserer, kendt Skøjteløber i København: „Min Opfattelse er, at man overdriver Afholdsspørgsmaalet; man har pustet det op til en Samfundsbevægelse, der vil umyndiggøre Menneskene, og det er da stik imod al fornuftig Udvikling!" Saaledes tænker mange i deres overfladiske Tilfredshed, som de kalder Fornuft og sund Sans.

Men for kristne er intet vigtigere end at kende nøje, hvad de taler om. Derfor maa de ikke nøjes med at regne, at meget, som fortælles fra Forbudslandene, er Løgn, men de maa spørge og læse for at faa klar Viden.

1. Amerika (U. S. A.). Der drikkes ikke mere end før. Professor i Statistik, *Jens Warming*, regner, at 25—30 pCt. af Forbruget *før* Forbudet (før 1919) skaffes til Veje og drikkes i Staterne i 1923. Vi kan da ikke have lutter Begejstring for Forbudet, men ønskede nok en noget grundigere Forberedelse i Enkeltstaterne, før det blev indført for alle Stater. Saa var Smugling ogsaa blevet vanskeligere. Men Drankerasyler lukkes næsten alle og i New York, der dog er Staternes vaadeste By, sank Alkoholistdødsfaldene med 80 pCt. Forbrydelsers Antal gaar ned under Halvdelen i New York: 647 Mord i 1909, men 266 i 1920, trods stigende Indbyggerantal. Forsømte Børn i Chicago sank med 22 pCt. Forretnings og Kirke livet vokser, og næsten kun Udlændinge er Modstandere af Forbudet. En Stigning i Forbrydelser o. a. et Par Aar efter det første Forbudsaar skyldes, at Smuglingen ikke straks kunde hæmmes. Men Stigningen er kun faa Procent, og Smuglerspritten kan ikke blive rigeligere fra nu af, men vil sikkert svinde paa Grund af skarpere Kontrol. Hovedparten af Studenter, Læger, Forretningsmænd og Fagforeningsledere har udtalt sig for at bevare Forbudsloven og sikre den overholdt.

2. Finland. *Mathilda Wrede* udtalte, at Forbudet gavnede den store Befolkning meget, men at en Del rige, navnlig ved Kysterne, trodser det. Finland har haft meget svære Aar, dog er Forbrydelsernes Antal sunket ved Forbudet. Drabsforsøg i 1913 var 77, 1923: 62 og for de samme Aar: Mishandling 1374, men 749 i 1923, grov Uorden 3151, men 1515, Dyrplageri 179, men 71. Statsregnskabet viste i 1923 Overskud paa 150 Mill. Mark, og Handelsbalancen er positiv (*ud*fører mest). Vanskeligheder kommer især ved, at Nabolande som Estland, Lithauen, Østprøjsen indsmugler Sprit, som de fabrikerer i Overskud af deres Kartofler.

3. Norge har ikke Forbud, men Brændevinsforbud; har ogsaa maattet tillade Indførsel af stærke Vinsorter (fra 14 til 21 pCt., fra Spanien og Portugal siden 1923). Dette Tilbageskridt har skadet. Da man altid har haft Lov til at drikke Bajer og let Vin, har man holdt „Tørsten" ved lige, og den kræver stadig stærkere Varer, ogsaa Kognag, Brændevin. Dog svandt Drukkenskabsforseelserne stærkt efter Forbudet (fra 62000 til ca. 35000).

4. Island. Forbud siden 1915. Men Vinindførsel gennemtvunget af Spanien i 1922. Borgmester Zimsen i Reykjavik skrev i 1922: „Det er min Erfaring, at Forbudet har været til uvurderlig Fordel for mange her i Reykjavik, Lovovertræderne til Trods betragter jeg dog Forbudet som en betydelig Fordel for Folket som Helhed . . . Jeg er lige saa bestemt Forbudsmand som nogensinde før, og Island er for Forbudet".

FRA SIDSTE FÆLLE BESTYRELSESMØDE

FÆLLESBESTYSELSEN holdt sit halvaarlige Møde 28. og 29. Oktober denne Gang i K. F. U. K.s Lokaler i København. De Sager der skal behandles paa Fællesbestyrelsens Møde, er efterhaanden bleven saa talrige, at det har vist sig nødvendigt, i Stedet for som hidtil at nøjes med een Dag, at bruge 1½ Dag, dels for at Sagerne kan faa en grundigere Behandling, dels for at der kan blive Tid til en Tankeudveksling om de store Hovedlinjer i Arbejdet. Det viste sig da ogsaa, at 1½ Dag ikke er for megen Tid.

Som nyt Medlem af Fællesbestyrelsen mødte Pastor Svend Bøgh, Sekretær for Københavns K. F. U. M.; han blev tillige indvalgt i Forretningsudvalget for K. F. U. M.

— — —

Om den økonomiske Situation havde man naturligvis en alvorlig Drøftelse, men derom har jo alle Medlemmerne allerede faaet Bud. Som naturligt var overvejede man først, om noget kunde spares, men da Fælleskassens Hovedudgifter er Lønninger til de mange Ungdomsarbejdere, og da Tiden med de stigende Priser paa næsten al Ting ikke opfordrer til at sætte i Forvejen ikke særlig rigelige Lønninger ned, vedtog man at bede alle Medlemmer om en ekstra Gave i den Tro, at Ungdomssagens mange Venner heller ikke denne Gang vil svigte. Vi véd nok, at der er mange rundt om, der tænker, at der maa kunne spares noget paa Landskontoret, og vi forstaar, at man kan tænke saaledes; thi hvordan skal den enkelte, der maaske til daglig mærker saa lidt til Fællesbestyrelsens Virksomhed, ane noget om, hvad der daglig passerer gennem Landskontoret i Søndergade; men vil man tænke sig lidt om og lægge Mærke til, hvor omfattende Arbejdet nu er blevet, hvormange Ungdomsarbejdere der nu er, hvormange Lederkursus, Sekretærkursus, Møder for Gymnasiaster, Seminarister, Jubilæer, Indvielser, Bazarer o. s. v., der nu er, kan man nok danne sig en lille Forestilling om, hvilket Arbejde, der kræves af et Landskontor. Vi indbyder alle Ungdomssagens Venner til selv at komme og se, og vi er vis paa, at Resultatet vil blive, at I vil forstaa, at det er nødvendigt for hele vort Arbejde, som Følge af dettes stærke Vækst, at Landskontoret har det Omfang, som det for Tiden har, og som Fællesbestyrelsen efter moden Overvejelse har anset for at være nødvendig, hvis Arbejdet skal udføres forsvarligt. Der er desuden den glædelige Ting, at alle Udgifterne ved Landskontoret dækkes ved Overskud fra de Forretninger, der ledes af Landskontoret (vore Blade, Forlaget o. s. v.). Saa naar man giver en Gave til Fælleskassen, behøver man ikke at være bange for, at den drukner i en tør Administration.

— — —

De Unges Forlag er i glædelig Vækst. I 1923 var Forlagets Omsætning ca. 153,000 Kr., og efter forskellige Afskrivninger viser dets Regnskab et Overskud paa henimod 16,000 Kr.

— — —

K. F. U. K.-Sekretærerne har haft et fortrinligt Maanedskursus, der var til megen Glæde og Hjælp for de 30 Sekretærer, der deltog. Frk. Kama Herrmann aflagde Beretning om dette Kursus, der er et Led i Fællesbestyrelsens Bestræbelser for at give Ungdomsarbejderne Hjælp til Dygtiggørelse. Lignende korte Kursus agtes afholdt ogsaa i Fremtiden baade for M.- og for K.-Sekretærer hver for sig.

— — —

Husmodermøderne, der i adskillige Aar paa Fællesbestyrelsens Foranledning har været afholdt til Gavn og Glæde for de mange Husmødre i M. og K., blev ogsaa omtalt. Harald Jessen har ønsket at udtræde af Udvalget og i hans Sted indvalgtes Kama Herrmann.

— — —

K. F. U. M.s Idrætsforbund har ønsket, at Kontorchef Poulsen, Aarhus, maatte blive Fællesbestyrelsens 2. Repræsentant i dets Hovedbestyrelse. Dette tiltraadtes. Olaf Jessen er Fællesbestyrelsens 1. Repræsentant. Det er godt, at der er god Forbindelse mellem Ledelsen af K. F. U. M.-Idræt og hele Ungdomsarbejdet.

— — —

De mange nye Bygninger. Mange Steder arbejdes henimod, at Foreningen kan faa sin egen Bygning, hvad der kan betyde et Fremstød for Arbejdet, naar den aandelige Modenhed og Kraft til at lede Arbejdet er tilstede, og naar den økonomiske Grund er god. Men er dette ikke Tilfældet, maa man hellere vente til bedre Tider. Fællesbestyrelsen vedtog derfor følgende, som vi haaber, at man fra alle Sider vil erkende Rigtigheden af:

„Da Fællesbestyrelsen har Erfaring for, at det undertiden har vist sig skæbnesvangert for en Forening, økonomisk og dermed ogsaa aandeligt, at den for tidligt har købt eller bygget eget Hjem, retter vi en indtrængende Henstilling til Bestyrelser, der agter at købe eller bygge, om ikke at foretage et saadant Skridt, før den fornødne aandelige Kraft og en sund økonomisk Basis er til Stede.

Man henstiller til Bestyrelserne *inden* Køb eller Opførelse af Hus foretages at forhandle med Fællesbestyrelsen derom. Saafremt saadan Forhandling ikke har fundet Sted, fralægger Fællesbestyrelsen sig alt Ansvar og forbeholder sig Ret til at drage Konsekvenserne deraf".

— — —

Nye Sekretærer. Cand. theol. *Waage Beck* blev fra 1. November ansat som Sekretær for Haderslev K. F. U. M. — Bogholder *L. Berthelsen* blev fra samme Dato ansat som Sekretær for Thisted K. F. U. M. — Cand. theol. *Rud. Fjeldgaard* blev ligeledes fra samme Dato ansat som Sekretær for Nørrebros sammensluttede K. F. U. M. i København. — Cand. theol. *L. Willer* blev fra 15. December ansat som Sekretær for Horsens K. F. U. M. — Frk. *Elisabeth Kampmann* er af Holbæk K. F. U. K. antaget som Prøvesekretær for Aaret 1925.

E. Frederiksen.

Gode Bøger Bringer Glæde

Vi nævner paa de følgende Sider en Række af vore Bøger, som egner sig til Gavebrug ved den kommende Jul. Som Gave har en Bog altid en særlig Værdi og et særligt Præg, der ikke er afhængig af dens Pris, og dette gælder ikke mindst vore Bøger, der er fremstillet med saa megen Omhu som mulig og ofte med kunstnerisk Bistand. Der findes i Fortegnelsen Bøger til alle Priser, og vi anbefaler Dem at tage den med paa Raad, naar De gør Deres Juleindkøb. Vi har ordnet Bøgerne paa en let overskuelig Maade, og de med Stjerne mærkede er Bøger udkommet i dette Efteraar.

OPBYGGELSE

	hft.	ib.
Hans Graversen: Apostelen Peters Liv og Gerning	2,25	
Olaf Jessen: Det koster ej for megen Strid. En Barndoms- og Ungdomshistorie	2,50	
Villads Christensen: Vejen til personlig Kristendom	2,50	
Hee-Andersen: Naar du beder —, Fadervor, forklaret for unge. Miniatureudgave, smukt udstyret	1,50	3,00
Olfert Ricard: Denne er Dagen, Ungdomstaler	1,50	3,75
Gunner Engberg: De unge Aar	3,50	5,50
*Axel Malmstrøm: Paa Vej —	3,00	5,50
*John R. Mott: Kristus og vor Tids unge Mænd	3,00	5,50
*Jessen-Engberg-Rehling: Bækken ved Vejen, en Andagtsbog		10,00

„Bækken ved Vejen" har vi søgt at gøre saa solid og smuk som mulig. Den er trykt paa ekstra godt Papir med en tydelig Sats og er indbundet i et enkelt og solidt Hørlærreds Bind. Indbundet i Skind til 17,50 er Bogen en udsøgt Gave.

FORTÆLLINGER.

Elsa Blomqvist: Rigmor. En Fortælling for unge Piger	2,50	4,50
H. A. Vachell: Skolen paa Højen, en Roman om Venskab	2,50	4,50
Svend Rehling: Et sønderbrudt Hjerte	1,50	
Marie Dinesen: Fodspor paa Vejen	3,50	6,75
Im. Bang: Under Mesterens Ledelse. Fortællinger	3,50	
Vilh. Rasch: Over salten Sø. I Hans Peter	3,00	5,00
Samme: Over salten Sø. II Styrmand Caspersen	3,00	5,00
Carl Christensen: Provins Peter	2,75	5,50
Auk. Oravala: Ødemarkens Profet, I—II	7,50	11,50

De Unges Forlag : Aarhus

FORTÆLLINGER

	hft.	lb.
*Hilja Haahti: Israels Døtre	2,50	4,50
*Elisabeth Beskow: Hans Moders Gud	4,75	7,75
*Samme: Britta	1,00	
*E. T. Tomlinson: Daniel Boone, Vildmarkens Spejder	2,50	4,50

„Israels Døtre" er en betagende Fortælling om to unge finske Jødinder. En kristeligt og literært set meget værdifuld Bog i Oversættelse ved Svend Rehling.

LEVNEDSSKILDRINGER

Hans Koch: Agnete	5,00	8,75
Olaf Jessen: Fra Grønbæk Præstegaard	6,00	10 00
Louis Petersen: Fred Aamundsen		2,50
Greta Langenskjöld: Paul Nicolay	4,00	7,00
Renée de Benoit, en Herrens Tjenerinde	3,75	6,75
*Elias Grip: Abraham Lincoln	c. 2,00	
*Halfdan Høgsbro: Frans af Assisi	c. 2,50	c. 5,00

FORSKELLIGE BØGER

E. Melander: I Arbejdstrøje og med Vandringsstav	5,00	8,00
Mads Nielsen: Breve fra Grøftekanten	2,50	5,50
Mor og Barn, en Bog for unge Mødre	2,00	5,00
Gunner Engberg: Hylden blomstrer, en Bog om Hjemmet	5,00	9,00
Peter Poulsen: Til Kamp, til Kamp —, en sønderjydsk Soldats Oplevelser under Verdenskrigen	2,50	
Marshall Broomhall: General Feng, en Jesu Kristi Stridsmand	2,50	
T. Biering: Ungdom og Alvor	1,25	
*E. Melander: Mine Bekendte og jeg selv	3,00	5,50
*Knud Hee-Andersen: Mark og Skov og grønne Enge. Med ca. 40 Tegninger af Aage Jørgensen	9,00	15,50

„Et Pragtværk" — „Aarets smukkeste Bog" o. s. v. har Anmelderne kaldt „Mark og Skov og grønne Enge". Lad den komme paa Julebordet til hende eller ham der veed at skatte en smuk og værdifuld Bog. Den er Danmark i Tekst og Tegninger.

DIGTSAMLINGER

Olfert Ricard: Dansk Jul og andre Vers	4,00	7,75
Svend Rehling: Druer af Torne	4,00	7,75
Samme: Det evige Liv	2,00	5,00
Mads Nielsen: Digte, Miniatureudgave	1,50	3,00
Samme: Paa Kirkesti	3,00	7,50
Samme: De glade i Landet	3,50	7,00
Samme: Vej og Sti	3,50	11,50

De Unges Forlag : Aarhus

BØGER TIL 1 KRONE

	hft.	ib.
Gunner Engberg: Den rige Yngling	1,00	2,00
Samme: Den gode Hyrde	1,00	
Samme: Søndag i Hjemmet	1,00	3,00
Fog-Petersen: Hent Kongekronen frem til ham	1,00	
*Elisabeth Beskow: Britta, en Fortælling	1,00	
H. Wellejus: Prædikerens Bog	1,00	
*Gunner Engberg: Søndag i Kirken	1,00	3,00

„Søndag i Kirken", som udkommer i disse Dage, er i Miniatureformat, 64 Sider, med 7 pragtfulde Tegninger af Viggo Bang. Den er den smukkeste Julehilsen i Aar.

DE UNGES SANGBOG

I stift Omslag	1,25	I blødt Lærredsbind	1,75
I solidt Shirtingsbind	2,25	I smukt Helskindbind	7,25
Miniatureudgave paa Indiapapir med Guldsnit, smukt Skindbind			7,50

BØGER I SKINDBIND

M. Nielsen: De glade i Landet	13,50	Rehling: Det evige Liv	8,00
Engberg: Hylden blomstrer	17,50	M. Nielsen: Paa Kirkesti	7,50
Renée de Benoit	13,50	Samme: Vej og Sti	11,50
Jessen Engberg Rehling: Bækken ved Vejen, Andagtsbog			17,50

Til en udsøgt Gave er disse skindindbundne Bøger meget smukke.

MUSIK

De evige Arme	1,00	Tag mig til Fange, Gud	1,00
Golgatha	1,00	To Væbnersange	1,50
Melodisamlingen til De Unges Sangbog. Indeholder ogsaa Melodier til Sangene i Tillæget			9,50
Fædrenes Tro, 10 Sange med Noder. Udgivet ved Svend Rehling	1,50		

BØGER FOR SPEJDERE

Den grønne Sangbog. I blødt Lærredsomslag		0,85
Roland E. Philipps: Spejderloven i 10 Breve til en Spejder	1,50	4,50
Spejderprøverne, en Haandbog		1,50
Axel Saugmann: Tovværksarbejder. Gennemillustreret		2 00
*Bent Rasmussen: Spejderkogebog. Gennemillustreret		2,00

DE UNGES LOMMEBOG 1925

Lommebogen med Kalender for 5 Kvartaler — Bibelplan udarbejdet af Dr. Karl Fries — Løsen af Olfert Ricard — Foreningsfortegnelse — Kassebog — Nyttige Oplysninger. — I smukt, blødt Skindbind 1,85

De Unges Forlag : Aarhus

De sidste Nyheder!

GUNNER ENGBERG:

Søndag i Kirken. Miniatureudgave med 7 Helsidestegninger af Viggo Bang. Dette Aars smukkeste Julehilsen.
Pris 1,00, smukt ib. 3,00.

Udkommer i disse Dage

HALFDAN HØGSBRO:

Frans af Assisi. En fængslende Skildring af en af Kirkens store Skikkelser. Med flere Billeder.
Pris c. 2,50, ib. c. 5,00.

ELIAS GRIP:

Abraham Lincoln. En kort Levnedsskildring oversat af Gerda Mundt. En smuk Gavebog til en ung Mand. Illustr.
Pris c. 2,00.

DE UNGES FORLAG - AARHUS

Julehefterne 1924

er nu udkomne!

JULESTJERNEN Redigeret af H. I. F. C. MATTHIESEN. Pris 2,50.

JUL Redigeret af GUNNER ENGBERG. Pris 3,25. Ib. 5,25.

HJEMMENES JULEBOG Redigeret af JOH. VIBE-PETERSEN. Pris 2,00.

DE UNGES JULEBOG Redigeret af Pastor SVEND REHLING. Pris 1,00.

DE GAMLES JULEBOG Redigeret af TH. BIERING. Pris 0,75.

JULEKLOKKEN Redigeret af ALBERT JØRGENSEN. Pris 1,00.

BØRNENES JULEBOG Redigeret af J. HØHER. Pris 0,45.

KLOKKERNE KIMER Redigeret af CHR. SCHLESCH. Pris 2,00.

DERUDE FRA Redigeret af CHR. SCHLESCH. Pris 0,50.

K. F. U. K.s JULEBOG Redigeret af KAREN RÆDER. Pris 1,25.

Faas i alle Boglader og hos Missionens Udsendinge.

O. LOHSE.

FRA ARBEJDSMARKEN

(Korte Meddelelser bedes indsendt til Redaktionen).

H. Thorlø.

H. Thorlø.

Det er et stort Tab for K. F. U. M., at Sekretær *Herman Thorlø* efter en Række trofaste Tjenesteaar har ment at skulle gøre Ungdomsarbejde under en anden Form. Baade i Randers og Aarhus og mange andre Steder, hvor han naaede ud med sit ildfulde Vidnesbyrd, vil han huskes med Tak til Gud som en Stridsmand, der uforfærdet løftede Jesu Kristi Banner blandt sine Kammerater, en Fører og en Tjener, altid rede til at vinde nyt Land, men først og fremmest samlet om det vigtigste: at hjælpe den enkelte unge Mand til Vished og Hvile. En utrættelig Talsmand var han, ikke mindst for Arbejdet blandt de 17—20-aarige. Vi vil glæde os ved at tænke paa, at han som Lærer paa Haslev Højskole kommer til at staa midt i et Stykke herligt kristeligt Ungdomsarbejde, og mange af hans Venner vil bede om, at Herrens Velsignelse ogsaa dér vil følge ham og hans Gerning.

Børkop.

K. F. U. M., K. F. U. K. og Samfundet i Gaurslund Sogn har rejst en dejlig ny Bygning med Lokaler for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Børkop Stationsby. Bygningen er opført efter Arkitekt i Fredericia B. Billunds Tegninger og under hans Ledelse. Den er velindrettet med rummelige Foreningslokaler, en Sal, der har 250 Siddepladser, Pensionatsværelser o. s. v.

Bygningens Opførelse har ialt kostet 39,000 Kr. og Arbejdet er smukt og godt udført af Bygmester B. Nielsen.

Nu har Ungdomsarbejdet faaet saa gode ydre Rammer, som man kan ønske sig, og forhaabentlig vil der herfra udgaa et velsignet Arbejde for at bringe Herrens Ord ud til de mange unge i det store Sogn.

Fra K. F. U. K. i andre Lande.

Som tidligere fortalt arbejder *Finlands K. F. U. K.* paa at indsamle Penge til deres „Eget Hus", en Bygning, der baade skal afgive Plads til Landskontorer og Foreningslokaler for Helsingfors K. F. U. K. Nu i Vinter begynder Byggearbejdet, og Foreningen haaber paa, at Gaverne vil strømme ind, naar der først bliver lagt Haand paa Værket. Thi endnu har man langt fra de nødvendige Pengemidler.

Ogsaa i *Norge* kniber det med Pengene. Derfor har Forbundsstyret (svarende til vor Fællesbestyrelse) besluttet at iværksætte en Landsindsamling i Marts Maaned 1925. To Trediedele af det indkomne Beløb skal gaa til det lokale Arbejde, een Trediedel til Forbundets Fællesarbejde. Forberedelserne er allerede i fuld Gang.

Korea og Mexicos K. F. U. K. Det er en kendt Sag, at i en stor Familie er de mindste som Regel Kælebørn. Ved Verdensbestyrelsesmødet i Washington optoges Korea og Mexico i Verdensforbundet og blev saaledes Medlem-

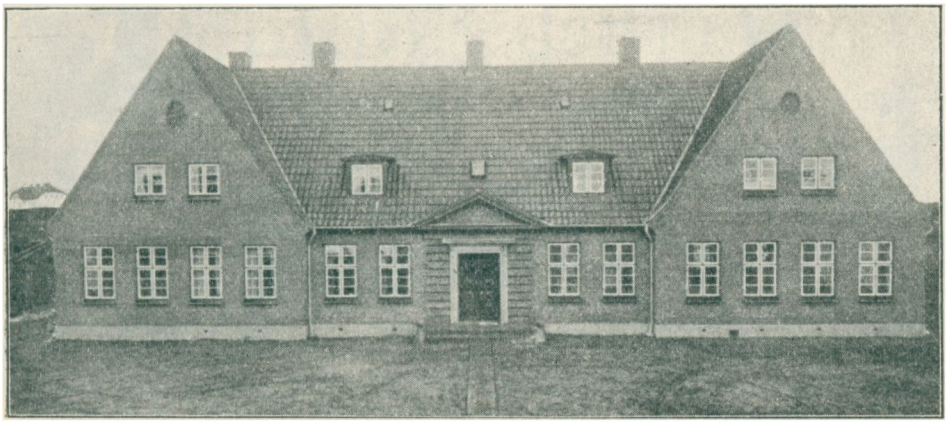

Den nye Bygning i Børkop.

mer af K. F. U. K.s store Familie. Saa bør vi da omfatte disse to smaa nye Søstre med vor Interesse, Kærlighed og Forbøn. Og for at kunne det, maa vi høre noget om dem.

I den Konferense, der i 1922 afholdtes i Peking af Verdens kristelige Studenterforbund deltog en ung koreansk Student, Frk. Helen Kim. Under Mødet fik hun og en af hendes Kammerater den Tanke at stifte en K. F. U. K. i deres Hjemland. Vi kender vist alle til at fatte Beslutninger under et Møde — og til at glemme dem Dagen efter. Men disse to unge Kvinder omsatte deres Begejstring i Handling og stiftede den første K. F. U. K. i Korea blandt deres Studenterkammerater. Nu er Foreningen ogsaa naaet ud til andre Kredse, men som rimeligt er, er den endnu svag og lille: dog, naar man kender lidt til Kristendommens Historie i Korea, til dens vidunderlig hurtige Udbredelse ved de indfødtes Nidkærhed og Vidnelyst, saa venter man sig meget af den lille Søster i det fjerne Østen.

Den mexikanske K. F. U. K. er af en anden Støbning og ligger ikke for intet i Nærheden af De forenede Stater. Dér begyndte man ikke, som vi ufravigelig vilde gøre, med Medlemmerne, nej, man begyndte med — Kontorlokaler! To Forretningsdamer, Frk. Elena Landazuri og Frk. Caroline Smith, lejede i 1922 nogle Værelser paa et centralt beliggende Sted i Mexico City og begyndte der i K. F. U. K.s Navn en omfattende Virksomhed. Først oprettede de et Kursus i Engelsk, som vandt stor Tilslutning og blev anerkendt af Skoleautoriteterne. Derpaa stiftedes engelsk- og spansktalende „Klubber". Herved forstaas Foreninger, som samler unge Piger til god Underholdning Foredrag, Undervisning i forskellige Fag, Bibeltimer med mere. Saa oprettedes en Klinik for Spædbørn, et Fæstekontor for unge Kvinder, et Kontor til Hjælp for Udvandrere og Rejsende. I Løbet af blot to Aar, er alt dette sat i Scene.

Men det er jo slet ikke en rigtig K. F. U. K., vil de fleste af os sige. Nej, det er det paa en Maade heller ikke. Det er et Arbejde til Hjælp og Gavn for unge Kvinder sat i Gang af K. F. U. K. Men fordi man f. Eks. deltager i et af K. F. U. K.s Kursus i Engelsk, bliver man ikke K. F. U. K.-Medlem. I Udlandet skelner man de fleste Steder mellem Klubmedlemmer og aktive Medlemmer. For at blive det sidste — det, vi forstaar ved at være K. F. U. K.er — maa man aflægge en personlig Trosbekendelse. Naar man véd dette, faar man et mere forstaaende Syn paa amerikansk K. F. U. K.-Arbejde.

Mon denne lille Søster ikke trænger til, at vi beder for hende om, at K. F. U. K.s Maal: *at føre unge Kvinder til Kristus* aldrig tabes af Syne, men at nidkære og varmhjertede troende Kvinder maa tage et direkte kristeligt Arbejde op og gennem opbyggelige Taler, Bibeltimer og Enesamtaler hjælpe de mexikanske unge Kvinder til levende Tro. *Karen Ræder.*

K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.

Rudkøbing K. F. U. M. har holdt Udsalg til Fordel for sin nylig indviede Bygning. Det gav i Udbytte over 10,000 Kr.

Randers K. F. U. M. har i Sommer, som tidligere meddelt, faaet sin Bygning meget udvidet. De daglige Opholdslokaler er blevet flere, og som medfølgende Billeder viser, er Køkkenet, Spisesalen og Festsalen bleven betydelig større, og man har faaet flere Pensionatsværelser, saa der nu er ialt ca. 50, hvor unge Mænd kan bo.

Aalborg K. F. U. M. har som Gave af Godsejer Rathmann ved Kolding modtaget et Areal paa ca. 1 Td. Land beliggende ud til Kattegat ved Hals. Det er Tanken at opføre en Sommerlejrbygning paa Grunden.

Vesterbros K. F. U. M. i København har haft megen Glæde af et Fællesmøde med Elias Sogns Menighedssamfund. Det blev holdt i Ve-

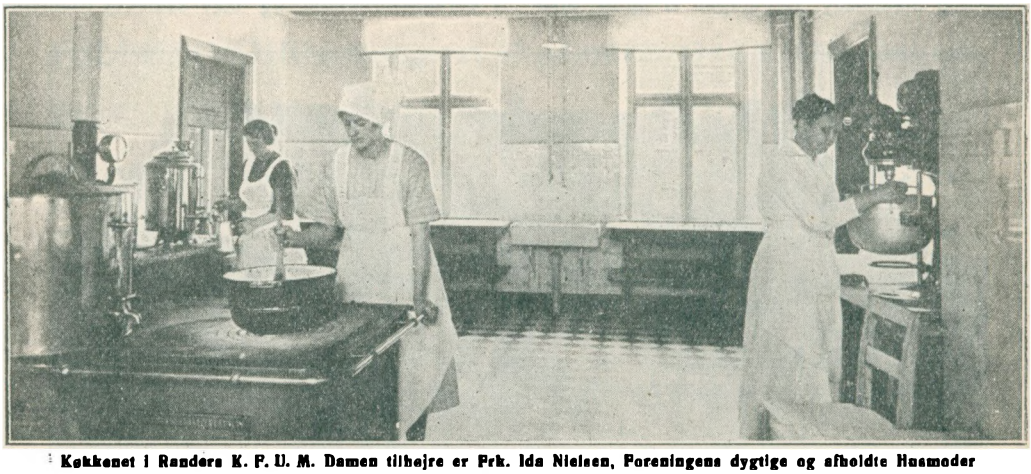

Køkkenet i Randers K. F. U. M. Damen tilhøjre er Frk. Ida Nielsen, Foreningens dygtige og afholdte Husmoder gennem mere end 25 Aar.

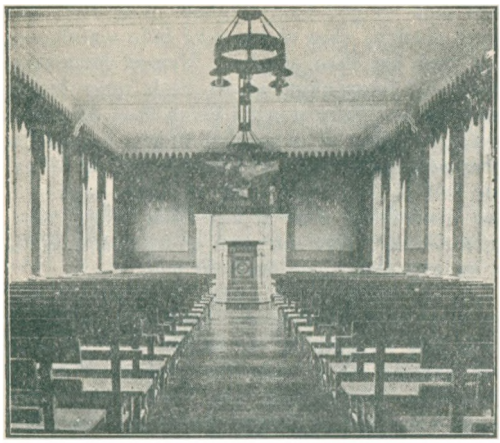

Festsalen i Randers K. F. U. M.

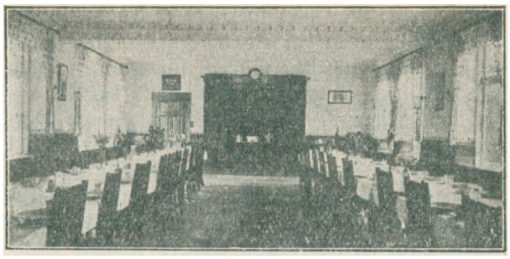

Spisesalen i Randers K. F. U. M.

sterbro K. F. U. M.s Festsal og sluttede med fælles Kaffebord.

K. F. U. M. i København har i November holdt sit sædvanlige, aarlige Høstmarked. Det gav ikke mindre end 30,000 Kr. og var som altid virkelig Festdage for Foreningen med Ordets Forkyndelse som Centrum i det hele.

Det nordiske K. F. U. K.-Møde i Finland 1.—6. August 1924.

En sjælden Venlighed og Kærlighed mødte os Nordboere, deraf ca. 40 danske, fra det Øjeblik, vi betraadte Suomis Jord. Uforglemmelige, rige Dage blev det i Tammerfors.

Mange Venskabsbaand knyttedes, og lyse, smukke Minder fik vi med hjem derfra.

— — —

Mødet aabnedes med Slm. 100, Mal. 2, 4 og Aab. 22, 1—5 som Velkomsthilsener. — — løvrigt var det et meget righoldigt Program, man bød os. Som noget af det lødigste skal nævnes Biskop von Bonsdorffs 3 Bibeltimer over „Nogle af det kristelige Livs Paradokser", „Det personlige Arbejde blandt unge Kvinder" (Frk. Rosberg, Sverige), „Hører Arbejdet blandt Børnene ind under K. F. U. K.?" (Frk. Aino Länkelä, Finlands K. F. U. K.s Rejsesekretær), „Psykologiens Plads i det kristelige Ungdomsarbejde" (Sekretær, cand. theol., Frk. A. Eriksson, Göteborg), „Maal og Middel i Ungdomsarbejdet" (Komtesse Knuth, Danmark), o. a.

„Birkens og Stjernens Land" er vidunderligt. Og hvor kan vi lære meget af det Folk, der bor der, prøvet som det er gennem langt større Lidelser, end de fleste af os aner! Dybt alvorlige kristne var de unge, vi lærte at kende.

Maatte Stævnet nu blot sætte Frugt i de forskellige Lande! *M. H. C.*

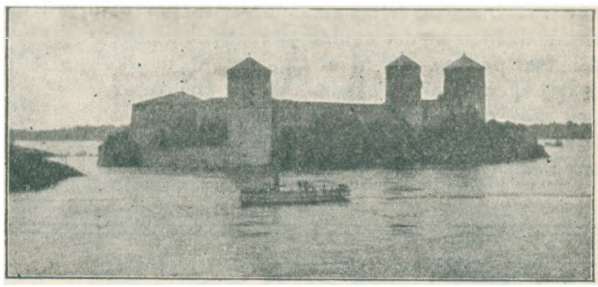

Olofsborg i Sydøstfinland, bygget 1475 paa den danske Konges Befaling.

ORDET FRIT

Kristen Ungdom og Leg.

Da jeg læste de to Smaastykker i „De Unges Blad" Nr. 21, tænkte jeg: Det er et Spørgsmaal, som trænger til Overvejelse! Det er jo meget almindeligt blandt troende unge at lege, naar de kommer sammen, enten indendørs i mindre Kredse eller i en større Flok paa Skovtur o. l. — *Er det ret at lege?* — Det er vel unødvendigt at advare mod de moralnedbrydende Lege (jeg tænker i denne Forbindelse paa Pantelege o. l.). Selvfølgelig kan man ikke synge aandelige Sange til en Leg. Det betragter jeg som intet mindre end Gudsbespottelse, og det vil sikkert vække mere Forargelse, end hvis man sang de saakaldte „verdslige" Sange.

Mit Syn paa Sagen er dette: At kunne samles i et godt, kammeratligt Samvær med Sang og Leg er en af Guds Gaver til Mennesker. Lad os ikke misbruge den! — Kan vi med en rolig Samvittighed overfor Gud og Mennesker lege, *saa leg!* Kan vi ikke lege med en rolig Samvittighed, eller mærker vi, at det vækker Forargelse, *saa lad være med at lege!*

Iøvrigt forstaar jeg ikke H. M.s Bemærkning

om, at man ikke kan forlange af troende unge, at de skal faa en hel Aften til at gaa med Sang og Læsning. Jeg har tilbragt mangen en Aften sammen med Venner, hvor vi ikke bestilte andet end at synge, læse i og samtale om Herrens Ord. Det giver jo da mere Udbytte end at lege!

Og lad mig saa sige det, som egentlig ligger mig paa Hjerte: Hvor vi troende unge, Mænd som Kvinder, dog spilder mange kostbare Timer med unødvendige og ofte nedbrydende Ting. Vi trænger til at samles mere om Herrens velsignede Ord og til mere Fællesbøn. Stryg hellere Legen og lad os faa Bibellæsning og Bøn i Stedet.

Gud give os en bibellæsende, bedende, arbejdende Ungdom!

Med Hilsen: Rom. 3, 23—24. *— by.*

Om Leg og Ungdom.

I „De Unges Blad" Nr. 21 har to Indsendere gjort Rede for deres Stilling til dette Spørgsmaal og anmodet andre om at svare herpaa. Da jeg ikke er ganske enig med nogen af Indsenderne, vil jeg gerne herved udtale mit Syn paa den Sag:

„En M. i V." synes at være af den Mening, at de unge ikke bør lege, fordi dette, ret beset, er en Synd lige saavel som Dans. Dette vil jeg bestemt protestere imod. Jeg giver Indsenderen Ret i, at Dans og hvad deraf følger meget ofte er Synd. Men at det skulde være Synd at lege, det faar ingen mig til at tro, vel at mærke naar Legen er af en saadan Art, at en troende ung med god Samvittighed kan lege den.

Senere siger Indsenderen, efter at have talt om Friheden (1. Kor. 8, 9): „Vi kan derfor nok lege med en god Samvittighed, men hvis det giver Anstød, skal vi saa ikke lade være". — Det tror jeg ikke, vi skal. Hvis et Menneske finder det forargeligt, at en Flok unge leger, saa maa der være noget i Vejen med det Menneske. — Men vi unge skal sikkert paa andre Omraader være mere varsomme med at bruge vor Frihed, end vi er. Der er unge, som er i den Grad ivrige efter at vise hvor meget, man „gerne maa", selv om man er M.er eller K.er, at de ofte misbruger deres Frihed.

„M. H." omtaler, at nogle Kammerater har ment, at de burde synge aandelige Sange til deres Leg i Stedet for verdslige. Jeg tør dristig paastaa, at de ikke har praktiseret denne Opfattelse. Selvfølgelig skal man ikke misbruge vore herlige Sange. For Resten kan jeg ikke indse, at det er en Synd at synge verdslige Sange til en Sangleg. De Sanglege, jeg kender, kan ingen tage Anstød af, at vi synger. Og for Resten vil sikkert ingen paastaa, at det er forkert af troende unge at synge f. Eks. vor omstridte Fædrelandssang, skønt den er mere verdslig end de Sange, man synger til Leg.

Hvad det angaar, at en Del unge skulde tilbringe en hel Aften med Læsning og Sang, synes jeg, at det er et ganske meningsløst Forlangende, som kun kan komme fra Mennesker, der helt har glemt, at de selv engang var unge og saa lyst og frejdigt paa Livet. Hvorfor skal de unge absolut tilbringe hele Aftenen med Læsning og Sang eller en Diskussion om nogle af Tidens mange brændende Spørgsmaal, som de ældre gør? Personlig foretrækker jeg altid en god Diskussion fremfor Leg, men jeg synes, at de unge, som føler Lyst til det, skal have Lov til at lege lidt. *I. R.*

Gunner Engberg, Olaf Jessen, Svend Rehling: BÆKKEN VED VEJEN. En Andagtsbog. (De Unges Forlag). 10,00 indb. Med Forventning har jeg imødeset denne Andagtsbog, og en Gennemlæsning af en Del Stykker har bekræftet mig i, at vi her har en Bog, der vil gøre megen Nytte. „Tag og læs" har endnu en Gerning at øve, men mange af os kan den næsten udenad og trænger til Fornyelsens Afveksling. „Bækken ved Vejen" er en smukt udstyret Andagtsbog, tilpas lange Stykker, der hver strækker sig over nøjagtig en Side — det letter Overblikket — og bagi findes en nem Oversigt over Teksterne Aaret igennem. I Gammel Testamente er der i særlig Grad hentet Tekster fra 1. Samuels Bog, Salmerne og Esaias, i Nye Testamente er naturligvis Evangelierne i første Række kommet i Betragtning, men man lægger ogsaa med Glæde Mærke til, at det ejendommelige Hebræerbrev med de mange korte og klare Ord om Jesus, om Tro og lign. flittigt er benyttet. En saadan Andagtsbog brugt paa den rette Maade er for Ungdom en fortrinlig Hjælp til foreløbig Indlevelse i Bibelens Tanker.

Hvad nu Hovedsagen, Stykkernes Indhold, angaar, er det jo først den ftittige Brug af en saadan Bog, der giver Ret til en virkelig Udtalelse. Det forekommer mig et lykkeligt Greb at lade Antallet af „Bidragydere" indskrænkes til tre: Engberg, Olaf Jessen og Rehling; de har — saa forskellige de end er — hver for sig ydet deres bedste, og Bogen bærer Præget af Samarbejdets Harmoni. Friskhed, Forstaaelse af de unges Sjæleliv, praktisk Anvendelse af

Bibelens Ord og fremfor alt aandelig Lødighed præger denne Andagtsbog. Den kan gennem lange Tider staa som Vidnesbyrd om solid og afgjort Kristendomsforkyndelse inden for den kristne Ungdomsbevægelse. Vi haaber, at denne Andagtsbog maa finde Vej ind i mange Hjem.

Axel Malmstrøm.

Olf. Ricard: BEDRE FREM. (Lohse). Olf. Ricard har i disse Dage paa Lohses Forlag udsendt en ny Prædikensamling, en Slags Fortsættelse af „*Fat Mod*". Ogsaa denne Samling vil blive til Velsignelse for mange; Ricards store Evne til at tale jævnt om de største Ting gør sig ogsaa gældende her, og skønt det er Prædikener over Tekster, vi kender godt, formaar Forf. dog at afvinde disse nye Sider, f. Eks. i Lignelsen om den fortabte Søn. At de unge ogsaa helt igennem mærker, at de staar overfor en Mand, der baade forstaar dem og evner at hjælpe dem, behøver vel ikke at noteres, naar Ricards Navn staar paa Titelbladet. Forlaget har givet Bogen en smuk Udstyrelse, saa den vil ligefrem pynte paa Julebordet.

Alfred Bindslev: ALVERDEN SKRIVES I MANDTAL. (Aschehoug). 3,50. Studenterforeningens Formand, Pastor Alfred Bindslev har her givet os en lille Bog. Den bestaar af en Række — ialt 25 — mindre Afhandlinger om Kristendommens store Grundsandheder, f. Eks. Underet, Det sejrende Kors, Guds Vilje og Vor Bøn. Forf. siger selv, at Formaalet med hans Bog er at hjælpe de mange, der er religiøse, men endnu ikke er blevet kristne, fra Religiøsitetens Mose til Sandhedens Klippegrund. Og saadanne vil udentvivl her kunne finde god Hjælp, skønt man enkelte Steder føler, at det journalistisk behændige har Overtaget over det grundige. *E. F.*

Sven V. Knudsen: ALVERDENS GLADE DRENGE. (Steen Hasselbalch). — I. Amerika, II. Østen, à 3,50. Denne Bog, der er forsynet med en Mængde fornøjelige Billeder, giver et godt Indblik i Drengenes Verden. Vi hører om alle mulige Landes Drenge, og vi faar Underretning om de Kaar, hvorunder de vokser op i de forskellige Lande, og om det mangeartede Arbejde, der gøres for at hjælpe dem opad. Bogen vil sikkert interessere danske Drenge, ikke alene Spejderne, men ogsaa Byernes og Landets andre Drenge, fornøjelig og frisk som den er. Men den har ogsaa overordentlig stor Interesse for Forældre og for alle, som arbejder blandt Drenge. Forf. har naturligvis ogsaa truffet K. F. U. M. blandt Drengene, og i det hele og store skildres K. F. U. M.-Arbejdet med Sympathi.

E. F.

DEN BLINDE PAA ØSTERGAARD OG ANDRE FORTÆLLINGER hedder en Samling Fortællinger, som er udsendt af Dansk Traktatselskab og som sælges til Fordel for dette Arbejde. Der er Fortællinger af *Carl Hornbech*, *Peter Ivertsen*, *Vibe Petersen*, *Olf. Ricard*, *A. F. Kühle* o. s. v. Det er gode kristelige Fortællinger, som alle egner sig til Oplæsning.

FREM er nu kommen i en ny Udgaye, og Forlaget kan allerede melde mange Tusinde Abonnenter, og de fleste af disse Abonnenter er sikkert unge; de unge faar da ogsaa en god og nyttig Anvendelse af Fritiden ved at læse disse Hef er. Næsten om enhver Side af Menneskelivet gives der her Oplysning baade i Tekst og i en Mængde fortrinlige Billeder. Oplysning er af stor Betydning, men vi haaber, at baade Udgivere og Forlag vil erkende Sandheden af hvad *Gunner Engberg* skriver: at *uden Religion og Moral opdrager vi bare dygtige Djævle*, saa baade de religiøse og moralske Værdier maa faa god og fyldig Plads i disse Hefter. Værket vil udkomme i ugentlige Hefter à 50 Øre og ventes afsluttet paa 2 Aar. Udgiver er G. B. N. F. Redaktører er Viceskoledirektør *H. A. Svane* og Dr. *Victor Madsen*. *E. F.*

KIRKE OG FOLK hedder et nyt kirkeligt Maanedsskrift, der udkommer hos Hempelske og Milo'ske Boghandel i Odense og redigeres af tidligere Sekretær i K. F. U. M. nu Sognepræst *H. Wellejus* og Seminarieforstander, Dr. phil. *Niels Møller*. Det koster 6 Kr. halvaarlig (Oktober Kvartal 3 Kr. 50 Øre). Vi har utvivlsomt savnet et saadant Tidsskrift, hvor vor Kirkes Stilling til Tidens Rørelse paa sociale, etiske, videnskabelige, litterære og religiøse Omraader kan komme under Debat, og hvor dygtige Penneførere kan blive vejledende for Menighedens Stilling. Maanedsskriftet vil samle Penneførere fra alle kirkelige Lejre; denne Alsidighed vil blive baade dets Styrke og Svaghed. 1ste Hefte indeholder fortrinlige Afhandlinger af Professor Geismar, Gunner Engberg, Pastor Pontoppidan-Thygesen og Domprovst Martensen-Larsen. *E. F.*

DET NY AAR 1925, (Lohse), 1,20,

BLAA KORS ALMANAK 1925 (Blaa Kors) er nu udkomne i deres kendte Udstyr. I begge findes gode Fortællinger. Det nye Aar, der er redigeret af *P. Blomberg*, bringer den sædvanlige Afhandling om de i Aarets Løb afdøde Arbejdere. Desuden bringer den en Afhandling om afdøde Pastor Chr. Sørensen. Blaa Kors Almanak, der redigeres af *N. Juhl*, bringer flere gode og oplysende Artikler om Afholdssagen. Begge er forsynede med mange Billeder.

DANSK BIOGRAFISK HAANDLEXIKON ved Sveud Dahl og P. Engelstoft (G. B. N. F.) nærmer sig nu sin Afslutning, idet 15. og 16. Hefte, Bogstaverne P—R og R—S, er udsendt. Vi finder her bl. a. Artikler om *Olf. Ricard* og *Vilh. Rasch*.

JOHANNE

Fortælling skrevet til „De Unges Blad" af Missionær *Sørensen*, Nibe.
Illustreret af Karl Rønning.

(Portsat).

DET gik i denne Vinter mere livligt til med Dansegilder end nogensinde i Byen; hvad Grunden kunde være, var der ingen, der rigtig var paa det rene med, nogle vilde dog paastaa, at der var kommet nogle urolige Folk til Byen sidste Efteraar, og der var dem, der gav Holger Skylden.

Johanne var med til Dans den ene Aften efter den anden, og stadig blev hun fulgt af Holger; det gik nu heller ikke saa pænt til ved Gilderne som før. Det viste sig her, som saa ofte før, at et eneste Menneske kan demoralisere en hel Egn. Banden og raa Tale var nu ikke nogen Sjældenhed.

Han benyttede Lejligheden til at bejle til hende.

Det gærede med urolige Tanker i Johannes Sind i denne Tid; det gik med en sød Liflighed igennem hende, naar hun tænkte paa, at Holger, denne flotte Karl, foretrak hende fremfor enhver anden Pige, og nu var der Piger nok, der sværmede for ham; men saa syntes hun ogsaa, at der var noget labanagtig ved ham, der frastødte hende. Hun prøvede at faa Klarhed i Bønnen, men nu mærkede hun, at hun ikke mere kunde finde nogen Glæde i at bede til vor Herre. Det var, som han var saa langt, saa langt borte. Der var nu ogsaa kommet en underlig Higen ind i hendes før saa rolige Sind. De stille Dage hos de gamle Folk, som hun før havde været saa glade for, syntes hun nu kunde være trøstesløse lange. Der var kommet noget stundesløs over hende; de gamle saa det og bedrøvedes derover.

Saa holdt hun op med at bede, for hun mærkede, at det, hun nu stundede efter, ikke kunde forenes med vor Herre.

Saa skete det da en Aften, da Holger, som saa tit før, fulgte hende hjem fra et Dansegilde, at han benyttede Lejligheden til at bejle til hende.

Hun havde ventet, at den Stund vilde komme, undertiden kunde en sød Lyst fylde hendes Hjerte ved Tanken, til andre Tider var hun slet ikke glad, og nu da det var blevet Alvor, vidste hun ikke rigtig med sig selv, hvad hun vilde svare, men da Holger blev ved at trænge paa mere og mere heftig, sagde hun omsider Ja til hans Bejlen. Han omfavnede hende heftigt og vilde kysse hende flere Gange, end hun syntes, det var nødvendigt.

Da hun kom hjem, sad hun længe inde paa sit Værelse, — hun havde nu selv et Værelse —, før hun gik i Seng.

Var hun virkelig forlovet? Ja, det var hun jo. Var hun da lykkelig? Det gyste næsten i hende ved Tanken, og hun følte en stærk Trang til at græde.

Men nu var hun jo forlovet, og saa maatte hun jo være lykkelig; det var jo hendes Ret.

Næste Morgen fortalte hun sin Madmoder, hvad der var sket. Hun sagde ikke noget til Johanne lige straks, men hun kunde tydelig mærke, hvor bedrøvet hun blev.

Om Eftermiddagen blev hun kaldt ind til sin Husbond og Madmoder.

„Ja, vi vil blot sige dig", begyndte Søren Olesen, saaledes hed Husbonden, „at vi er meget bedrøvet over, hvad der er sket, ikke over, at du er blevet forlovet, det under vi dig gerne, naar det havde været med en god, ung Mand her fra Egnen, men over, at du ikke har bedre Forstand, end at lade saadan en La-

ban — en rigtig Vindspiller — løbe af med dig; det havde vi rigtignok ikke ventet af dig, Johanne".

Søren sad lidt og saa grundende hen for sig; saa vedblev han: „Efter dette kan du vel forstaa, at der ikke kan være Tale om det med Gaarden, aldrig skal denne langhalsede Vindbøjtel blive Mand i min Gaard".

Saa holdt han atter op en lille Tid, saa sagde han langsomt og roligt:

„Men du, lille Johanne, maa blive her i Gaarden, til du gaar af dig selv. Nu har du hørt min Mening, og det er ogsaa min Kones".

Med Taarer i Øjnene gik Johanne ud, hun følte i sit Hjerte, at Søren Olesen havde Ret. Nu kom der en svær Tid for Johanne; det var som hendes Hjerte skulde slides i Stumper og Stykker.

Hun havde prøvet at sige til Holger, at det vist ikke kunde blive til noget, men han blev saa rent ulykkelig. Han lovede at blive hende den bedste Mand, hun kunde ønske sig, blot hun vilde holde sit Løfte.

Saa nænnede hun ikke at gøre det forbi denne Gang.

Det var ogsaa Tanken paa Forældrene, der ængstede hende; hvad vil de vel sige, naar de hørte, hvad hun havde gjort. Pengene skulde nu betales tilbage igen, og hvor skulde hendes Far skaffe dem fra. Den skrækkelige Fattiggaard stod atter som det sorte Spøgelse for hendes Tanke.

Og hvad der angik hende selv, saa var Udsigterne alt andet end lyse. En fattig Husmandskone kunde hun maaske blive i det højeste, dog langt snarere blev hun kun en Indsidders Kone, for Holger ejede vist knap de fine Klæder, han gik i. Hvor kunde hun da ogsaa bære sig saa dumt ad. Men det værste af det hele var dog, at vor Herre maatte være vred paa hende, fordi hun saadan ganske og aldeles havde glemt alt, hvad hun havde lovet ham. Saa kunde hun ikke engang, naar Nøden kom, bede til ham om Hjælp.

Mangen en Nattetime laa hun søvnløs og vaandede sig ved Tanken paa Fremtiden; den var saa mørk baade for hendes Forældre og hende selv, og hun var Skyld i det altsammen.

Saa tænkte hun for Alvor paa at bryde med Holger; men det var ogsaa galt, hun skulde jo holde sit Løfte; han blev saa rent ulykkelig, naar hun lod sig forstaa med det til ham.

Bare hun dog kunde bede til vor Herre, som da hun var Barn og ganske ung, men nej, det kunde hun ikke. Aa, det var ogsaa alle disse Dansegilder, der var Skyld i, at hun var blevet saa fremmed for Gud.

Nu følte hun ligefrem en Væmmelse ved al den Dansen. Og dog skulde hun nu atter til Dans, denne Gang var det paa Kroen, til Parbal. Det var ogsaa noget nyt der paa Egnen, som hendes Kæreste havde indført; før havde de aldrig danset paa Kroen; men saadan bar de unge sig ad paa de mere oplyste Egne, havde Holger sagt.

Karlene skulde betale Kromanden, og saa maatte de hver tage en Pige med. Hun skulde naturligvis med Holger. — „Bare jeg kunde blive fri", sukkede Johanne, — „men jeg maa jo holde mit Løfte".

Ja, dette Løfte pinte hende, hun følte det som en Lænke, der bandt hendes og Holgers Skæbne sammen i Fremtiden; der, hvor han trak hen, maatte hun følge. Hun gøs — Blodet isnede hende gennem Aarerne. Nu først for Alvor gik det op for hende, hvad et Ægteskabsløfte havde at betyde; det havde hun i Grunden tænkt alt for lidt over, før hun lod sig bedaare og forsnakke af Holger. Men var deres Skæbner nu engang blevet knyttet sammen ved dette Ægteskabsløfte, saa kunde hun maaske ogsaa være til Hjælp for ham; hun kunde maaske trække ham til den gode Side; kunde hun det, var der dog et lille Lyspunkt i Mørket. Kunde hun faa et godt Menneneske ud af ham, saa maatte hun bære sin Fattigdom, Forældrenes Vrede, hendes gode Husbonds og Madmoders Foragt med Taalmodighed. Ja, det var nok Vejen, hun skulde frem ad. Da hun var kommet saa vidt i sin Tankegang, kom der en Slags Ro over hende, som altid følger der, hvor et Menneske ser en Opgave for sig og er villig til at tage den op; men nu følte hun ogsaa, at hun maatte prøve paa at bede igen. Hun foldede sine Hænder over Brystet under Dynen og begyndte, men hun sov snart ind, for hun var træt af at tænke og spekulere paa Fremtiden.

(Fortsættes).

En smuk Julegave!

C. SKOVGAARD-PETERSEN

LANDET HVOR KILDERNE SPRANG

REJSERIDS OG PILGRIMSTANKER
FRA DET HELLIGE LAND

I. DEL:

Pris heftet Kr. 10,00, smukt indbunden 14,50, i Skindbind med Guldsnit 25,00.

II. DEL:

Pris heftet Kr. 12,00, smukt indbunden 17,00, i Skindbind med Guldsnit 27,00.

MED MANGE FOTOGRAFIER, FARVETRYK OG VIGNETTER AF ELLEN HOFMANN-BANG
KORTENE OG BINDENE TEGNEDE AF VIGGO BANG

AF ANMELDELSERNE:

Borgerrepræsentant, Frk. GERDA MUNDT skriver:

Det, der gør Skovgaard-Petersens Bog saa værdifuld for den danske Menighed, er, at den samtidig er præget af dyb enfoldig Tro til Kristus og af en rent ufattelig Sagkundskab, at den i sjelden Grad forener kristelig og verdslig Visdom. Desuden har Forfatteren en ejendommelig Evne til at give sine Læsere ikke blot en stor Mængde rige og interessante Enkeltheder, men navnlig til at stille alle disse Enkeltheder i rigtigt Relief til hinanden, saa Helhedsindtrykket bliver uforglemmeligt. Her skildres Guds Forjættelser — Guds Dom — og atter igen Guds Forjættelser over dette Kildernes Land, hvorfra der er kommet Lægedom ogsaa til os.

I alle Boglader og hos Missionens Udsendinge.

O. LOHSE - KØBENHAVN

Et Guld Emblem

er en meget smuk Julegave. Vi leverer K F. U. K s Emblem som følger i 14 Karats Guld:

Brosche, stor	19,00
Brosche, lille	17,00
Medaillon, enkelt, stor	17,00
Medaillon, enkelt, lille	14,00
Medaillon, dobbelt, stor	21,00
Medaillon, dobbelt, lille	18,00

Emblem leveres Private, naar Bestillingen er paategnet af Formand eller Sekretær.

Hovedkontoret, Søndergade 9,
Aarhus.

Smaa Penge

kræver smaa Priser.

3 smukke Gavebøger til den lave Pris 2,00 er:

MODER OG BARN. En Bog for unge Mødre, oversat af Svend Rehling. Ib. 5,00.

DET EVIGE LIV, Digte af Svend Rehling. 4. Tusind er udsendt. Ib. 5,00.

ABRAHAM LINCOLN, en Levnedsskildring af Elias Grip. Oversat af Gerda Mundt. Lige udkommen.

De Unges Forlag.

NYHED!

Hjemmenes Jul.

Redigeret af *Falk Hansen* med Bidrag af *Svend Rehling, Einar Prip, Mads Nielsen, Carl Christensen, Gunnar Jørgensen.*

Pris 35 Øre.

Indeholder: »**Forventning**«. — »**En Beduinhistorie**«. — »**Jul**«, et Digt. — »**Sank Humor**«. — »**Arne og Bjarne**«. — Paa Børnenes Side findes en morsom Tegning »**Aldrig raadvild**«, en »**Præmierebus**« samt **Vejledning til Udendørsleg ved Vintertid.**

Heftet er paa 16 Sider og trykt paa svært glittet Papir. Det er meget smukt udstyret med farvetrykt Omslag og mange Illustrationer af Tegneren *Aage Gravgaard*

For Hjemmene, de unge og Børnene.

Faas i alle Boglader og hos Indre-Missions Kolportører.

Dansk Traktatselskabs Forlag,
Frederiksborggade 5. — København K.

Bøger til Julen

Andagtsbøger:

A. FIBIGER: **Ved Korsets Fod.** Søndagsevangelierne til Andagtsbrug. 1. Tekstrække. — Hft. 7,00, ib. 10,00.

A. FIBIGER: **Hos Jesus.** Søndagsevangelierne til Andagtsbrug. 2. Tekstrække. — Hft. 6,00, ib. 9,00.

BISKOP OLESEN: **Dagen og Vejen.** En lille Andagtsbog med et kort Stykke til hver Dag i Aaret. — Ib. 5,00.

BISKOP OLESEN: **Hellig Vandel.** Apostlen Peters 1. Brev opbyggeligt gennemgaaet til Andagtsbrug. — Hft. 2,00.

Fortællinger:

CARL HORNBECH: **Lige ud.** 80 Smaatræk fra det virkelige Liv i Fortællingsform. — Hft. 3,50, ib. 5,75.

Den blinde paa Østergaard og andre Fortællinger af Elisabeth Bondesen, Falk-Rønne, Carl Hornbech, Peter Ivertsen, A. F. Kühle, Vibe-Petersen, Olf. Ricard, Mathilde Roos, H. I. F. C. Matthiesen. — Hft. 3,50, ib. 5,50.

P. BLOMBERG: **Børnenes Søndag.** En lille Billedbibel for Børn med Tekst. — Hft. 2,75.

FASTER FORTÆLLER: **Fortællinger for Børn.** — Hft. 2,00,

POUL ERICHSEN: **Om end Taarnene falde.** Træk af den danske Kirkesag i Flensborg.

Faas i alle Landets Boglader og hos Indre Missions Kolportører.

Dansk Traktatselskabs Forlag,
Frederiksborggade 5, København K.

Papirkniv

i tretaarnet hamret Sølv med K. F. U. M.s eller K. F. U. K.s Emblem. Pris 8,50.

Bogmærke

i rent Sølv med K. F. U. K.s Emblem. Pris 3,00.
I rent Sølv med K. F. U. M.s Emblem. Pris 2,50.

Smukt emballeret.

Hovedkontoret, Søndergade 9,
Aarhus.

Møbler for ethvert Hjem

leveres i alle Træsorter og fremstilles efter Ønske. For Tiden haves paa Lager til billige Priser: 2 Egetræs Spisestuer (engelsk Stil), 7 komplette Soveværelser (males efter Ønske) samt flere Klædeskabe og Komoder. — Møblerne leveres indpakket overalt, og Møblementer fragtfrit.

„Ungdommens Vel"s Lærlingehjem,
Seden St.

Kursus i Kjole- og Linnedsyning til eget Brug.

Elever med og uden Pension antages først i hver Maaned. Program ved Henvendelse.

NB. En troende **Pige** kan faa Plads til 1. Januar. Samme kan ogsaa lære Kjole og Linnedsyning.

Regine Enghoff, Avnbøl ved Sønderborg.

Billige Broderier!

Soveværelsessæt, Hør: Pyntehaandklæde, Smudspose, Toiletsæt, 6,75. do. ekstra Ima Hør 9,00. Lysedug, Hør, 2,25, Løber 1,40, Kaffevarmer 1,50, ialt 5,15. Lysedug, ekstra Ima Hør, graa, drap eller hvid, 2,75, Løber 1,75, Kaffevarmer 1,85, ialt 6,35. Kaffedug, Hør, 7,00. do. ekstra Ima Hør, 10,00. Pudebetræk, Ima Medium, Par 5,50. do. ekstra Ima Hør, Par 8,00. Smukke moderne Perlegarnsmønstre.

A. Thomsen, Aagade 9 [2], **Vejle.**

Løgumgaard Præliminær- og Artiumskursus

pr. Løgumkloster.

Nye Elever til **Præliminæreksamen** optages 1. Novbr. og 6. Januar. Kort Læsetid. Understøttelse kan søges. Program ved Henvendelse til **Harbo Andersen,** Forstander.

Hoptrup Højskole.

3 Maaneders Kursus

begynder 5. Januar, særlig Undervisning i Landbrug og Husflid. Nærmere Oplysninger ved Postadresse: Hoptrup. **H. Kildeby.**

2det Oplag!

EJNAR BØYTLER

DE PAA KORSVEJENE

Berlinerminder gennem 5 Aar.

Et nordisk Ungdomsarbejde i fremmed Land

132 Sider
Pris 2,00

Bogen er udstyret med Billeder, tegnet af Forfatteren

Sendes direkte fra eget Forlag, Rolf Krakes Allé 9, 1ste Sal, København, Sundby, mod Indsendelse af 2,00 paa en Giroblanket, som kan faas paa alle Postkontorer. Forlagets Gironummer er 2568.

Gymnastikkursus.

I Januar—Februar 1925 afholdes Gymnastikkursus for Ledere af frivillig Gymnastik i Forbindelse med Undervisning paa den udv. Højskole. **Statsunderstøttelse** kan søges.

Pagh Petersen,
Haslev udvidede Højskole.

Korte Kursus i Bibelkundskab m. v. paa Haslev udvidede Højskole.

I. **5 Ugers Kursus.** 15. November til Jul.
II. **10 Ugers Kursus.** 5. Januar—15. Marts.

Alle Fag tilsigter Dygtiggørelse til det frivillige Arbejde i Guds Rige. — Oplysninger ved **Pagh Petersen,** Forstander.

Indre Missions Artiums- og Præliminærkursus, Rønde

(statsanerkendt).

Nye Elever optages paa Præliminærholdet d. 7. Januar 1925. Kort Forberedelsestid. — Nærmere ved **K. Herskind,** Forstander.

Ved K. F. U. K.s Udsalg i Ringkjøbing

gav Lodtrækningen følgende Resultat:

En Damecykle 3067, et Sengetæppe 1051, en Sofapude 3232, et Moire Skørt 1871, en Natkjole 1459, to Pudebetræk 1314, en Søgræsstol 2276, et Kurvestativ 257, en Vugge 1227, en Divanpude 2968, et Langshawl 3742, en Kaffedug 858, en Klaverskammel 2025, et Sybordstæppe 2423, en Lysedug 3579, en Kontorstol 3835, et Kurvestativ 1506, et Bordtæppe 1734, et Langshawl 3633, en Divanpude 721, et Sybordstæppe 2728, en Lysedug 2689, en Kurvestol 2890, et Kurvebord 524, et Kniplebord 2562, et Kaffestel 3405, Dukken „Ellen", blaa Sedler 84, Dukken „Baby", gule Sedler 10, en Sofapude, grønne Sedler 5, en Sofapude, røde Sedler 45.

Gevinsterne udleveres fra K. F. U. K.

Bestyrelsen takker alle, som har bidraget til det gode Resultat.

P. B. V.: **J. Thomsen.**

Ved Lodtrækningen

i Aalborg K. F. U. K. faldt Gevinsterne paa følgende Numre: Cyklen Nr. 921, Maleri Nr. 1 Nr. 403, Maleri Nr. 2 Nr. 99, Maleri Nr. 3 Nr. 2401, Broderet Lysedug Nr. 2141, Hæklet Lysedug Nr. 2594, Dukken Nr. 793, Pøllen Nr. 72.

K. F. U. K., Hjørring,

afholder 25 Aars Jubilæum Søndag den 4. Januar 1925. Forhenværende Medlemmer indbydes. Hvis Indkvartering ønskes, bedes dette meddelt inden Jul til Formanden: Mine Møller, Kongensgade 1.

25 Aars Jubilæum

afholdes af Sdr. Vium K. F. U. M. og K. F. U. K. den 15. December med Gudstjeneste i Kirken Kl. 1½ af Pastor Olaf Jessen og om Aftenen festlig Sammenkomst i Missionshuset med Taler af Landssekretær, Frk. Kama Herrmann og Olaf Jessen. Gamle Medlemmer indbydes og er velkomne.

Om Broderier.

Nu snart i 2 Aar har jeg gennem „De Unges Blad" solgt til flere Hundreder K.er og faaet mange Anbefalinger, og det glæder mig. og jeg tror ogsaa, at de i Aar vil unde mig deres Forbrug.

Trods Prisstigning skal jeg endnu i denne Maaned sælge Dem:

1 pænt Spisestuesæt 11 Kr. franco pr. Efterkrav. Det bestaar af: 1 Lysedug, 1 Løber, Sybordstæppe, Pude. Gode Størrelser, paa graa, ekstra godt, naturfarvet Hørlærred. Smukt, helt nyt moderne Rosenmønster. Syes med sort og hvidt Garn. Paabg. 1 Kr. Garn 5 Kr. (D.M.C. ekstra).

Ønskes det, kan faas et Sæt Venetiansk med graa Garn.

En smuk venetiansk Dug, ekstra svær Hørlærred, 140 ctm. stor, 11 Kr, De vil aldrig blive ked af den. Garn til den 4 Kr. ekstra.

Ved Utilfredshed Pengene tilbage. Skriv med det samme til

M. Madsens Broderifabrik, Give.

En Karl kan faa Plads straks eller til 1. December hos **Niels Jakob Nielsen,** Ho pr. Oksbøl, Vestjylland.

Husmoder.

En troende, rask og dygtig Husmoder søges til 1. Marts i K. F. U. K. i Kalundborg. Man henvender sig til Indremissionær **Laursen Bak,** Kalundborg.

Abonnenter,

der har bestilt »De Unges Blad« ved Ekspeditionen i Aarhus, og som ønsker at fortsætte Abonnementet i det kommende Halvaar, bedes indløse vor Opkrævning straks ved Præsentationen. Det sparer Tid og unødig Porto.

EKSP., SØNDERGADE 9, AARHUS

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Søllinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Telf. 2500).
Tryk: P. Busch, Aarhus.

DE·UNGES·BLAD

15. DECBR.
1 9 2 4

42. AARGANG
NUMMER 24

Luca della Robbia:
BEBUDELSEN

Bækken ved Vejen

ANDAGTSBOG, skrevet af Gunner Engberg - Olaf Jessen Svend Rehling.

Lærer Lambertsen, Haslev, skriver:
„Fælles for disse tre Forfattere er, at deres Forkyndelse er i god Forstand moderne: klar, vækkende, opmuntrende og praktisk. — Alle tre har de evnet den vanskelige Kunst at stille Dagliglivets mange smaa Ting frem i Lyset af Guds Ord".

Solidt indbunden. 10,00. **DE UNGES FORLAG**

Hans Moders Gud

ROMAN af Elisabeth Beskov, oversat af Gerda Mundt.

Herning Avis skriver om den:
„Iøvrigt kan hverken Bogens Indhold, dens skønne dybe Indhold eller dens klart tegnede Karakterskildringer gengives i en fattig kort Anmeldelse. — Det er en Bog, man maa eje, fordi den gør Livet rigere — som alt, hvad der viser Gude Kærligheds Magt til at forvandle Mørke til Lys".

5. Tusind! 4,75, ib. 7,75. **DE UNGES FORLAG**

Israels Døtre

FORTÆLLING af Hilja Haahti, oversat af Svend Rehling.

Pastor Carl Hornbeck skriver:
„Her foreligger en Ungpigebog, som vil tage vore Døtre om Hjertet. De vil forstaa, hvor svær Kampen er for at vinde den levende Tro, og de vil følge de Vanskeligheder, som en af Israels Døtre maa igennem for at blive en Kristen. Det er en Bog, som giver noget og som anbefaler sig selv ved sit gode Indhold, sit smukke Sprog og sin tiltalende Udstyrelse".

5. Tusind! 2,50, ib. 4,50. **DE UNGES FORLAG**

Kristus og vor Tids unge Mænd

Af John R. Mott, oversat af Gunner Engberg.

Pastor H. R. Hansen, Taulov, skriver:
„Det er en herlig Bog for enhver, der arbejder blandt unge og har med Ungdom at gøre Det er en vis og herlig Bog for den, der har med Sjælsarbejdet at gøre, og det er en redelig og ydmygende Bog for den, der er kommen ind i Selvarbejde for sin Sjæl, men ved Siden heraf er den fuld af kærlig Opmuntring og dyb Tilskyndelse".

4. Tusind! 3,00, ib. 5,50. **DE UNGES FORLAG**

Paa Vej —

Af Axel Malmstrøm.

Biskop Olesen skriver om den:
„Man maa være Pastor Malmstrøm taknemlig for denne Bog, og man maa ønske den god Udbredelse. Søgende Sjæle vil finde tryg Vejledning, troende Hjerter vil finde Berigelse, og vaklende Sind vil mærke en kærlig, fast Haand, ført af et Menneske, der selv kender Farerne ved Kristenlivet og Hjælpen til at undgaa dem".

3. Tusind! 3,00, ib. 5,50. **DE UNGES FORLAG**

Frans af Assisi

En Bog om »den lille Guds fattige fra Assisi«, skrevet af Halfdan Høgsbro.

Pastor Johannes Larsen skriver:
„Dette er godt for unge at læse. Medens man ser Frans's Skikkelse stige frem fra Bogens Blade med den fulde Hengivelse til Gud, det muntre, kærlige Sind og den urokkelige Glæde under Korset, hører man det kalde ogsaa paa os".

Nyhed! 2,50, ib. 4,50. **DE UNGES FORLAG**

DE UNGES BLAD

UDGIVET AF

K. F. U. M. OG K. F. U. K. I DANMARK

REDIGERET AF

E. FREDERIKSEN
SOGNEPRÆST,
SØLLINGE PR. PEDERSTRUP, FYN

EKSPEDITION:
SØNDERGADE 9 - AARHUS
1924

INDHOLDSFORTEGNELSE

Side

Ophyggelige Stykker.

Gud ske Lov til evig Tid. Af Gunner Engberg 2
Et glad Menneske. Af Pastor Johs. Larsen .. 17
Den alvorlige Bøn. Af Olaf Jessen 33
Disse mine mindste (illl.) Af Harald Jessen.. 49
Indgang til Fastetiden. Af Pastor Fog-Petersen 66
Hvad udretter din Glæde? Af Edel Liisberg . 81
Hvor er Herberget? Af Sekretær P. Blomberg 97
Paaske (ill.) Af Svend Rehling..... 113
Paaskebudskabet. Af Eilert Morthensen 117
Kristi blodbestænkte Fane (ill.) Af Sognepræst A. Fibiger..... 129
Store Bededag. Af Professorinde I. Ulbricht.. 146
Talsmanden, den hellig Aand. Af Olaf Jessen 161
Lad vaje højt vort Kongeflag. Af Forstander, Pastor H. Kildeby..... 177
Sammenkomstens Telt. Af Pastor C. E. Ørberg 193
Livet under Guds Velsignelse. Af Karen Ræder 210
Salige er de, som hungrer. Af Sognepræst Vilh. Buch..... 225
Høst. Af Pastor Carl Christensen..... 241
Gaven og Opgaven. Af Fru Astrid Frederiksen 257
Hvad gælder det? Af Svend Bøgh..... 273
Skatten. Af Indremissionær Søren Bech..... 289
Fællesbøn. Af Harald Jessen 306
Efter Bedeugen. Af Professorinde Elisif Torm 321
Venter vi noget? Af Højskolelærer Evald Toftemark 337
Har du Plads til ham? Af Sognepræst H. F. Poulsen, Dalum..... 353
Den første Juleprædiken 357

Større Artikler af vekslende Indhold.

Ungdommen og Naturen, II. Af Knud Hee Andersen 5
Toyohiko Kagawa. Ved Frk. E. Bille 19
Det evige Rige. Af Edv. Egeberg 54
Foraar i Kina. Af Ellen Gøtzsche 56
Ungdommen nu og for 40 Aar siden. Af Højskoleforstander Davidsen 69
En Foraarssalme. Af Pastor Johs. Larsen.... 85
Valutaspørgsmaalet. Af Sognepræst Chr. Norlev 103
I Verdenskrigens Kølvand (ill.) Af Knud Hee Andersen 131
Soldaterliv i 1848—50..... 133
Kaserneliv. Af H. J. Hansen..... 142
I Amerika (ill.) Af Ingibjørg Olafsson 151, 243, 274
Om at naa til Mands Modenhed. Af Sognepræst C. J. Holt 163, 180
To Ungdomsskikkelser. Af G. Just Pedersen 195, 212
Syng, kristen Ungdom, syng! Af Rektor Joh. Rinman..... 216
Verdensriget og Guds Rige (ill.) Af Svend Rehling..... 247
Danmark, mit Fædreland. Af Svend Rehling. 259
Uskyldighed, Tro og Tiltro. Af Edv. Egeberg 261
Et brændende Spørgsmål. Af cand. theol. Halfdan Lange 310, 327, 342
Den finske Forfatterinde Hilja Haahti (ill.) Af Ingibjørg Olafsson..... 324

Side

Hvad der gør det let, og hvad der gør det svært at være ung i vor Tid. Af Forstander Pagh Petersen..... 339

K. F. U. M. og K. F. U. K. ude og hjemme.

Om Jordskælvet i Japan (ill.) Af Karen Ræder 7
Vore Brevaftener. Af Karen Ræder..... 12
Kirken og Ungdommen. Brev fra Olf. Ricard 23
Alverdens Drenge (ill.) Af Svend Rehling.... 24
Søndag den 17. Februar (Alverdens Drenge). Af Gunner Engberg 38
Hvad bestiller Fællesbestyrelsen? Af et Medlem af Bestyrelsen..... 44
Antung K. F. U. M.s nye Bygning (ill.) Af Hans Magle..... 51
Lidt om „Ungdomsarbejderen". Af Kama Herrmann..... 59
Fra Japan efter Jordskælvet (ill.) 68
Langt fra Fædrelandet. Ved G. E..... 72
Udsendelsesmødet for Sekretær Kaj Petersen (ill.) Af J. J..... 83
Oberst Melander. Af Svend Bøgh..... 84
Væbneren. Af Sognepræst Nielsen-Vrads..... 91
Landskontoret i Aarhus (ill.) 99
Missionær Nørgaard. Af Jens Jensen..... 102
K. F. U. K. i Moukden (ill.) Af Catherine Hotchis 115
K. F. U. K.-Spejderne (ill.) Af Kommunelærerinde Jenny Nielsen 118
En gammel Historie. Af K. F. L. Nielsen..... 125
Fra Gudstjenesterne paa Kystforterne. Af Sognepræst Chr. Holt..... 131
En lille Oplevelse under Sikringsstyrken. Af Sognepræst Falk Rønne..... 136
Hjemme og ude. Af Inspektør Peder Olsen.. 136
I Fredstid som i Krigstid. Af Mejeribestyrer Chr. Matthiesen..... 137
Nr. 17. Af Kaptajn N. Ifversen..... 138
F. D. F.s Landsindsamling. Af Sekretær Herman Thorlø..... 150
John R. Mott i Grækenland (ill.) Ved Gunner Engberg 164
Brev fra Sweihwafu (ill.) Ved Frk. K. Wemmelund..... 168
Formandsskifte i K. F. U. M. (ill.)..... 179
Olfert Ricard. Af Bankdirektør Bornerup..... 182
En Tak til Olfert Ricard. Af Sekretær K. Gundtoft..... 184
K. F. U. K.s Landsledermøde paa „Nyborg Strand" (ill.)..... 197, 211
„Derude"s Dag. Af Comtesse Henriette Knuth 200
John R. Mott i Polen. Ved Gunner Engberg.. 219
Lady Marian E. Parmoor (ill.)..... 227
En alsidig K. F. U. M. Af Harald Jessen..... 228
Provst Paludan (ill.) Af Sognepræst Johs. With 230
H. F. Poulsen. Af Olfert Ricard..... 242
Hvad kan der gøres for de unge? Af Sognepræst H. F. Poulsen..... 244
Alverdens Drenge (ill.) Af Hans Magle..... 262
K. og M. — En Kappestrid. Af Gunner Engberg 265

JULEHEFTER

JULESTJERNEN, red. af *H. L. F. C. Matthiesen.* 2 Kr. 50 Øre.

HJEMMENES JULEBOG, red. af *Johs. Vibe-Petersen.* 2 Kr.

JUL, red. af *Gunner Engberg.* 3 Kr. 25 Øre.

DE GAMLES JULEBOG, red. af *T. Biering.* 75 Øre.

DE UNGES JULEBOG, red. af *Svend Rehling.* 1 Kr.

K. F. U. K.s JULEBOG, red. af *Karen Ræder.* 1 Kr. 25 Øre.

JULEKLOKKEN, red. af *Albert Jørgensen.* 1 Kr.

BØRNENES JULEBOG, red. af *J. Høher.* 45 Øre.

Det er en Fornøjelse at se alle disse smukke og statelige Julehefter i de straalende Omslag, alle udsendt af Lohses Forlag. Hvis man bare havde Penge nok, købte man dem allesammen, for der er noget i ethvert af dem, som vil interessere og glæde alle, som er glad over at møde Julens dybe og ægte Sandheder i en smuk og festlig Ramme. De verdslige Julehefter straaler jo i mange herlige Farver og er dog saa tomme. Det er derfor godt, at her er baade Farver og Skønhed og Indhold. *Julestjernen* bringer som Bilag en Gengivelse af Roed's Maleri: Se, hvilket Menneske. Blandt de mange udmærkede Bidrag bemærker vi: *Skovgaard-Petersen:* Guds Fred, *Falk Rønnes* uhyre fornøjelige Fortælling: Mellem Himmel og Jord, Pastor *Prips* Fortælling om Fatim, *Carl Christensens* Fortælling: Den ensomme Gaard, *Ricard:* Fantasi, o. s. v. *Hjemmenes Julebog* bringer et Billede og Omtale af afdøde Biskop *Oetzsche*, Fortællinger af *Im. Bang* og *Hornbech*, en interessant Fremstilling af *Røde Kors Stifter* o. s. v. *Jul* bringer Bidrag af *Svend Rehling, P. E. Benzon, Edv. Egeberg, Gunner Engberg* o. s. v. Baade den og de foregaaende bringer Fortællinger, der egner sig udmærket til Oplæsning. Det samme kan siges om de følgende: *De gamles Julebog* bringer Bidrag af *Svend Rehling, Alf. Th. Jørgensen* og en køn lille Fortælling af Biskop *Olesen* om „Den løse Møtrik". Desuden fortæller *Johs. Hoff* om Diakonskolen i Aarhus. Den Bog maa de unge forære mange gamle; de vil blive glade for den. *De unges Julebog* bringer Bidrag af *Prip*, der fortæller om, hvorledes han fik sit Harmonium; *Mads Nielsen* digter om den gamle Gaard, *Bjørk* fortæller om Indiens unge Mænd og Fru *Blauenfeldt* skriver gribende om den store Vækkelse i England i det 18. Aarhundrede, o. s. v. *K. F. U. K.s Julebog* bringer et Omslag, der er en Gengivelse af Joakim Skovgaards Glasmaleri i Hovedforeningens Bedeværelse. Blandt de udmærkede Bidrag nævner vi *Engberg:* Slægtsfølelse, Fru *Ulbricht:* Den unge Pige og hendes Hjem, *Ellen Oetzsches* Skildring af en ung Kineser, Frk. *Arfmanns* gribende Skildringer af Oplevelser i Københavns Fattigkvarter, o. s. v. *Juleklokken* er det Hefte, som mindst er præget af Julens Indhold; det er beregnet for større Drenge og bringer Fortællinger af *Joachim Kattrup, Marius Dahlsgaard*, o. s. v. I *Børnenes Julebog* møder vi derimod bedre de klare Juletoner; der er Bidrag af *Carl Hornbech, Marie Dinesen*, o. s. v. Den vil glæde alle Børn. Alle disse Hefter er forsynet med smukke Billeder, tegnede af danske Kunstnere.

TIL JULETRÆET, red. af *P. Blomberg.* Ved alle Juletræer for Børn vil disse to smaa nydelige Julehefter bringe baade Glæde og Velsignelse. Der er kønne Fortællinger og nye Julesange til kendte Melodier samt flere Billeder. De koster kun 12 Øre pr. Hefte, i Partier faas de endda for 10 Øre pr. Hefte plus Porto. De faas kun hos Sekretær Blomberg, Dosseringen 50, København N.

HJEMMENES JUL hedder et smukt udstyret Julehefte, der er udsendt af Dansk Traktatselskab. Der er Bidrag af *Svend Rehling*, Pastor *E. Prip, Carl Christensen, Mads Nielsen, Anna Baadsgaard* og *Gunnar Jørgensen.* Det koster kun 35 Øre.

KLOKKERNE KIMER. Lohse. 2 Kr.

DERUDEFRA. Lohse. 50 Øre.

Disse to kendte Hefter er udsendt af Dansk Missionsselskab, begge redigerede af *Chr. Schlesch.* De bringer en Rigdom af prægtige Billeder og Tekst, der baade oplyser Sindet og varmer Hjerterne for Missionens store Sag. Det sidstnævnte Hefte er særlig beregnet for Børn.

UNDER AFRIKAS SOL hedder et Julehefte, der er udsendt af Sudanmissionen og er redigeret af *Kirstine Wormark.* Det bringer interessante Billeder og Bidrag fra Sudanmissionens Arbejdsmark. 1 Kr.

VED JULELAMPENS SKÆR. Grønvald, Fynbos Forlag. 2 Kr. 25 Øre heftet, 2 Kr. 85 Øre indb. Et smukt udstyret Hefte med en Mængde Billeder og med mange Bidrag af forskellig Værdi. Blandt Bidragyderne nævner vi Biskop *Olesen, Marius Dahlsgaard, G. Just Pedersen* o. s. v.

MEDDELELSER

UNGDOMSARBEJDEREN, *Tidsskrift for kristeligt Ungdomsarbejde*, redigeret af Harald Jessen og Hee-Andersen. Husk at tegne Abonnement paa dette udmærkede Blad. Det bringer god og værdifuld Hjælp for alle Ledere i M. og K. Til den nye Aargang har Red. Løfte om en Række interessante Artikler, hvoraf vi her nævner: *Hvor tidligt gaar vi i Staa*, *Om at sætte andre i Arbejde*, *Min Boghylde*, *Bibelkredse*, *Valg af Sange*, *Stationsbyen*, *Om at indlede en Forhandling* o. s. v., o. s. v. Prisen er kun 3 Kr. for et helt Aar. Send snarest 3 Kr. til Kontoret, Søndergade 9, Aarhus, eller giv dem til deres Postbud, og han skaffer Dem *Ungdomsarbejderen* for et helt Aar.

SÆRLIGE GAVER TIL FÆLLESKASSEN. (Gaver kan indsendes til Kassererkontoret, Søndergade 9, Aarhus, eller overgives til enhver Ungdomsarbejder, der med Glæde sender dem videre til Kassen). S. & O. Magelund, Gudme. 10. M. Holst, Aarhus, 10. I. C. Sundgaard, Videbæk, 10. Frk. Weibel, København, 5. En K. F. U. M.er i Skanderborg 10. Aage J. Nielsen, Nørre Rind, 5. En K. F. U. K.er i Middelfart 20. Ved F. Sørensen, Hjallerup: mrkt. „Herrens Procenter" 20. P. A. Pedersen, Hvalsø, 20. P. Graversen, Struer, 10. En K. F. U. K.er i Barløse 10. Tre K. F. U. K.er i Bjerager 15. Chr. Petersen, Borum, Mundelstrup, 10. Peder Toftdahl Olsen, Snedsted, 10. Knud Damgaard, Aarup, 10. „J. K.", Allingaabro, 10. „P. H.", Viborg, 5. Ved Frk. P. Jensen, Arndrup: Fra unge Pigers Bortlodning i Bedsted Lø 157. Frk. Pedersen, Kyse Ord, Hyllinge. 5. Albert Poulsen, Ustrup pr. Maistrup, 10. Chr. Olesen, Overby, 10. I. Nielsen, Dejbjerg, 50. Ved Sognepræst E. Frederiksen, Søllinge: Skrædermester Jensen, Havndrup, 100.

K. F. U. M. & K. F. U. K. I DANMARK har Giro-Konto 7332. Naar Penge indsendes, bedes altid bemærket paa Kuponen, hvad Beløbet er til.

FRA SIDSTE FÆLLESBESTYRELSESMØDE

FORUDEN de i sidste Nr. omtalte Sager, der blev behandlede ved Fællesbestyrelsesmødet sidst i Oktober, skal vi her pege paa nogle flere, der har Interesse for større Kredse.

Verdensbestyrelsen. Det er interessant at lægge Mærke til, hvor stor Interesse det danske K. F. U. M.-Arbejde har vakt baade i Amerika og i Europa. Det, man særlig glæder sig over, er den religiøse Kraft, som man mener at kunne mærke i vort Arbejde. Derfor er det, en hel Række af Udlændinge kommer til Danmark for at studere vort Arbejde. Det er godt, at disse Gæster kan faa Øje paa Lyssiderne; vi, som gør Arbejdet i Dagens Middagstimer, kan nok se Vanskelighederne og Manglerne, og dem maa vi gøre hinanden opmærksomme paa og være glad for alle dem, der af Kærlighed til Sagen vil hjælpe os at have dem for Øje. Gunner Engberg og Karen Ræder, der er Danmarks Repræsentanter henholdsvis i M.s og K.s Verdensbestyrelse aflagde Beretning om de sidste Verdensbestyrelsesmøder, og man drøftede Fællesbestyrelsens Stilling til forskellige Planer og Ønsker derfra. Frk. Ingibjørg Olafsson deltog — som vore Læsere vil vide fra hendes interessante Artikler om Amerika her i Bladet — i K.s Verdensbestyrelsesmøde i Washington.

Færøerne hører til Danmark, men taler ofte om, at de holder mere af Danmark, end vi holder af dem. Fællesbestyrelsen mente derfor, at det vilde have sin Betydning, at Frk. Herrmann besøgte Øerne for at knytte Baandene fastere mellem dem og os og for at besøge vore Arbejdere deroppe. Rejsen blev foretaget i Juli 1924, og Foreningerne betalte alle Udgifter ved den. Frk. Herrmann aflagde Beretning om denne sin Rejse, saaledes at Fællesbestyrelsen derved blev godt orienteret i Ungdomssagens Stilling ogsaa i denne Del af Danmark.

Ogsaa i *Berlin* gøres der et Arbejde blandt unge danske. Nu er den danske K. F. U. K. i Berlin optaget i Verdensforbundet gennem det tyske Landsforbund.

Sansen for det internationale er stærkt voksende alle Vegne baade i og udenfor Danmark. Fællesbestyrelsen nedsatte et Udvalg til at ordne en international Sommerlejr for K.-Arbejdere paa Hindsgavl 1.—10. August 1925. Udvalget kom til at bestaa af Frøknerne Karen Ræder, Emmerentze Bille, Fanny Ulfbeck og Kama Herrmann. Fælleskassen vil ingen Udgifter faa af denne Lejr. Mange Deltager kan ikke ventes, men den er dog et lille Led i Arbejdet paa at bringe Kærlighedens og Fredens Aand til Sejr blandt Nationerne.

E. F.

DE·UNGES·BLAD

K·F·U·M K·F·U·K

Nr. 24 15. DECEMBER 1924 42. Aargang

HAR·DU·PLADS·TIL·HAM

AF·PASTOR·EMER·H·F·POULSEN·DALUM

Læs: Lukas Evang. 2, 7 og Johs. Evang. 1, 11.

DET er Jul igen. Og ved Julefesten drejer alt sig om Jesus, om Barnet i Krybben. Julefesten spørger hvert Menneske, ung eller gammel, voksen eller Barn: Har du Plads til ham?

Thi da han blev født, havde de ikke Plads i Herberget, fortæller Lukas; og Johannes siger det samme: „Han kom til sit eget, og hans egne tog ikke imod ham".

Forfærdeligt! Da Guds Søn kom for at frelse vor Slægt, tog de ikke imod ham, der var ingen Brug for ham, de var helst fri for ham.

Utroligt! Hvis det ikke den Dag i Dag var ligesaa, og det 1900 Aar efter, midt i Kristenheden. — De er uden Tal, alle de døbte Mennesker, der ingen Plads har til Jesus, ingen Brug har for ham, helst er fri for ham.

Hvorfor ikke? Hvorfor tror de ham ikke, hvorfor elsker de ham ikke, hvorfor priser og takker de ham ikke?

Hvad er dog Skyld i dette forfærdelige?

„Min Jesus, ak, hvor gaar det til,
at dog saa faa betænke vil
den inderlige Kærlighed,
som drog dig til os arme ned?"

Ja, det er vel sagt i det ene Ord: *Synden*. Det er Synden Skyld i; det er

Et Julekort, tegnet af en kinesisk Dreng.

Syndens Følge — al denne ufattelige Hjertekulde, Ligegyldighed, Letsindighed, Modstand, Fjendskab, skjult eller aabenbar, hvordan det nu ytrer sig hos den enkelte.

Man er paa Forhaand uvillig stemt overfor Gud, og hvad der kommer fra ham.

Det er Synden og Syndens Bedrag, der skjuler hans Herlighed for os og i Stedet lokker med denne Verdens Herlighed, det Skabtes Herlighed, saa at han, ved hvem alt er blevet til, ingen Herlighed faar for dem.

Hvordan skal det dog blive anderledes? Der maa *Omvendelse* til. Der er ingen Vej udenom.

Ved Omvendelse brydes Modstanden, ved Omvendelse borttages Dækket — ved Omvendelse vaagner Sorgen over Synden, Afsky og Had til Synden, Længsel efter Gud og Frelse fra al vor Synd.

Sig ikke, at Ordet om Omvendelse passer ikke for unge. Tværtimod, det er i Ungdomsaarene, de allerfleste Omvendelser sker. Det er uforstandig Tale, at Omvendelse ikke er noget for de unge. Jo, netop mens du er ung, skal du give Jesus Plads. Augustin græd paa sine gamle Dage over de spildte Ungdomsaar. Skynd dig med at faa din Sag med Herren i Orden, da behøver du ikke siden at græde over de Aar, du spildte i Syndens og Verdens Tjeneste. Ja, skynd eder, I unge, nu det er Julefest, at give Herren Plads, da faar I en velsignet Højtid og en lykkelig Ungdomstid.

Kom og se! Der er i hele Verden ingen Ungdom saa lykkelig som den, der har taget imod Jesus, har givet ham Plads i deres Tanker og Planer, i deres daglige Arbejde og Fritid. Tænk, at han vil tage Herberge ogsaa hos os, vil „bo formedelst Troen i vore Hjerter" (Efes. Br. 3, 17), han, i hvem „Guddomsfylden boede legemligt" (Col. Br. 3, 9), saa vi allerede, mens vi er unge, maa blive fyldte med al den Fylde af Sandhed og Renhed, af Naade, Fred og Glæde, der er i ham, maa blive fyldt af ham, der er Guds „Herligheds Glans, hans Væsens udtrykte Billede!" — Mon det Ungdomsliv og det Menneskeliv, der er fyldt af ham, dog ikke er bedre og rigere og uendeligt lykkeligere end det, der er fyldt af Verden og dens Lyst og al Syndens Bedrag?

Det behøver intet Svar; thi „Verden forgaar og dens Lyst", men fyldt af ham skal vi blive til evig Tid og snart holde Jul i Himmelby.

Nej, der er ingen Ting at betænke sig paa, kun eet at gøre, gribe til med begge Hænder, tage imod med aabne Hjerter.

Thi nu har vi Jul, og netop derfor oplever du igen en Julefest, for at du, hvis det da ikke forlængst er sket, skal give Jesus Plads.

HUN fortalte mig det, den finske Lægefrue, da vi en Aften sad og saa ud over Skærgaarden, som den laa dér, belyst af den nedgaaende Sols Straaler. Som et Eventyr forekom det mig, det gyldne Hav, der omsluttede de mange Øer med deres tavse Naale- og Birkeskove, Himlen, der i sin vidunderlige Farvepragt ligesom gav et Genskin af Herligheden paa den anden Side, og overfor os „Guldranda", den finske Præsidents slotslignende Kuppelborg, der i denne Stund, omstraalet af Solens Guldskær, saa godt svarede til sit Navn.

Hun havde fortalt mig om Finlands Trængselstid, om Trælleaaget, der var brudt, om den „røde Rædsel", da Landets egne Sønner og Døtre, daarede af fagre Ord og Løfter, sluttede Pagt med Fjenden og i vanvittig Forblindelse myrdede tyve Tusinde af deres egne Fædre og Brødre.

Der lød en dyb Sorg gennem hendes Ord, og dog blev de baarne af en Styrke,

der vidnede om den Tak, hun følte over, at der nu var Frihed og Fred i hendes Fædreland.

„Hvor er det en underlig stor Gud, vi har", sagde hun, medens hendes Blik dvælede ved Skønheden, som omgav os; „ogsaa Mørket bruger han til at bringe Lys". Hun tav en Stund, men fortsatte derpaa: „Af alle Minder, jeg har fra den Tid, er der eet, som staar mere levende for mig end de andre. Men maaske trætter jeg Dem?", spurgte hun.

„Aa, nej, nej, fortæl!" bad jeg. Hvad jeg havde hørt, var saa forunderligt som en Drøm, og dog vidste jeg, det havde været Virkelighed kun for ganske faa Aar siden.

„Det var Juleaftensdag det første Aar, efter at Borgerkrigen var brudt ud", begyndte hun. „Den var endnu ikke naaet til vor Egn; men vi vidste, at de „røde" ogsaa arbejdede blandt Befolkningen hos os, og at heller ikke vi kunde vide os sikre et Øjeblik. Fra Helsingfors havde jeg om Morgenen faaet Brev fra min Søster, at hendes unge Søn var blevet fundet ikke langt fra sit Hjem, gennemboret af nogle og tyve Knivstik. Min stakkels Søster, hun har ikke forvundet det endnu, men lider af et dybt Tungsind. Hos os bortjog naturligvis Sorgen hver Følelse af den Festglæde, som ellers altid havde været til Huse hos os i Julen. Og dog havde vi jo ikke Lov til at lade os knuge af den. Der var vore mange Folk, som havde Ret til at glædes, og min Mand og jeg vilde heller ikke gerne, den skulde føles for tungt af vor Datter og hendes Forlovede. Som Læge hjalp han min Mand, der netop paa den Tid ved en Lidelse var hindret i at udøve sin Praksis.

Derfor tvang jeg mig selv til sammen med Aino, min Datter, at forberede alt til Aftenen, som vi plejede. Ved Middagsbordet fortalte min Svigersøn, at nu havde den „røde Rædsel" ogsaa begyndt hos os.

Min Svigersøn rejste sig for at gøre sig færdig.

To unge Mennesker, Sønner af vore Omgangsvenner, var forsvundne, og man var ikke i Tvivl om, de var i Oprørernes Magt. Jeg saa Aino blegne, og mit eget Hjerte snørede sig sammen; men ingen af os ytrede vor Angst for de to Mænds Liv, vi elskede over alt, og som vi vidste hørte til dem, man ikke vilde skaane, fik man Tag i dem.

Juletræet var tændt; vi havde sunget vore Salmer; men vi kunde ikke tvinge Glæden frem trods alle Anstrengelser, og der laa som en Forudanelse om noget ondt, der nærmede sig, over os. Da der blev banket paa Yderdøren, som vi i de Dage mod Sædvane holdt laaset, forekom det os, som om vor Anelse blev Virkelighed. Det var en Arbejdsmand, der blev lukket ind, een af dem, om hvem der sagdes, han havde svoret til de „røde"s Fane. Han bad min Svigersøn følge sig til hans Hjem, hvor hans Hustru pludselig var blevet meget syg. Mandens Beretning og Beskrivelse af Sygdommen lød troværdig; dog undgik det ingen af os, at hans Blik var usikkert og flakkende.

Min Svigersøn rejste sig for at gøre sig færdig. Jeg fulgte ham med Aino ind i hans Arbejdsværelse.

„Maa det være?" spurgte hun, og skønt hun, som vi alle, er vant til at skjule vore Følelser, skælvede hun dog.

„Ja", svarede hendes Forlovede, „det er min Pligt, og — ikke sandt — du vil ikke holde mig tilbage fra at gøre den? — Desuden er jeg i Guds Haand, Aino. Nu kommer det jo an paa at tro det, vi bekender".

Aino slog Armene om hans Hals og gemte sit Ansigt ved hans Bryst, medens jeg gik ud af Stuen.

Det blev en lang Nat, og min Svigersøn kom ikke igen. Min Mand og jeg var dybt bekymrede; men vi prøvede at skjule det for min Datter saa godt, vi

kunde. Hun lod først til at være ganske rolig; jeg tænker, hun havde lovet sin Forlovede at være stærk. Men eftersom Timerne svandt, grebes ogsaa hun af en knugende Angst; hun ytrede intet derom; men jeg saa det paa det skiftende Udtryk i hendes Ansigt. Henad Morgenstunden gik hun op i sit Sovekammer, hvor hun blev en Times Tid. Da hun vendte tilbage, betragtede vi hende forbauset; thi hun saa helt anderledes ud, end da hun havde forladt os, og vi kunde ikke tage fejl af, at hendes Angst var forvandlet til en dyb Fred.

„Vil I ikke gaa i Seng, Far og Mor?" sagde hun. „Jeg tror ikke, Simo kommer hjem i Nat; men i Morgen, naar det bliver Dag, tager jeg ud for at søge ham; thi jeg har faaet Vished fra Gud om, at han lever".

Der var noget i hendes Ord, som tvang os til at bøje os for dem uden Modsigelse; men efter en kort Stunds Hvile stod vi op igen.

Aino sørgede for os ved Morgenmaaltidet som sædvanlig. Da vi havde endt det, sagde hun: „Jeg har bedt Pavlo spænde for Slæden; for jeg vil hen til Laikunens"; det var den Familie, hendes Forlovede var hentet til. Jeg saa spørgende paa min Mand; han nikkede kun; vi havde forstaaet hinanden uden Ord, og jeg tog mit Tøj paa for at følge Aino.

Det var en mærkelig Julemorgen, helt anderledes end vi plejede at fejre den i Kirken. Det var endnu mørkt, da vi kørte hjemmefra; kun Stjernerne lyste saa underlig fjernt paa Himlen; mig forekom det hele som en kold, ond Drøm. Men da Solen steg op, og dens Straaler brødes i de Millioner af Snestjerner, der glitrede paa det hvide Tæppe, som dækkede Jorden og bøjede Træernes Grene, veg denne Følelse. Jeg syntes, Gud var os nær, og jeg mærkede, Aino tænkte det samme.

Laikunens Kone var virkelig syg, og min Svigersøn havde været der om Aftenen. Vi spurgte hende, om hun ikke vidste, hvor han var nu?

Hun saa paa os med store, brændende Øjne, som vilde hun trænge til Bunds i vore Sjæle.

„Jo", sagde hun efter en Stund, og der kom et ildevarslende Blink i hendes Øjne, „er han ikke kommet hjem, saa er han ikke mere i de levendes Land. I skal dø nu, I rige", hun rejste sig op i Sengen, og hendes Røst blev skingrende, „for at Fattigfolk kan faa det Guld, I saa længe har ruget paa". Hun sank kraftesløs tilbage, medens hun dog endnu hæst hviskede: „Nu kan I gøre med mig, hvad I vil, for jeg dør dog alligevel".

Jeg stod som forstenet; et saadant Had med Døden for Øje havde jeg ikke holdt for muligt; fra mit Hjerte steg et Raab til Gud om Forbarmelse for den syge og en Angstens Bøn for min Datter. Hun havde grebet fat i Lænen paa en Træbænk, medens en dødelig Bleghed bredte sig over hendes Træk, og jeg saa, hun knap kunde holde sig oprejst.

Men pludselig veg hendes Svaghed, og det Fredens Udtryk, hun denne Dags Morgen havde haft, lagde sig atter over hendes Ansigt. Hun gik hen til Sengen, knælede ned og bad, ikke om Simos Liv, men om Fred og Frelse for Laikunens Hustru. Med undrende Øjne, i hvilke Ud-

Det var endnu mørkt, da vi kørte hjemmefra.

trykket forandredes fra Had til Angst, betragtede denne mit Barn. Og da vi saa havde bragt forskellige Madvarer, vi havde taget med til det fattige Hjem, ind, ryddet op i Stuen og hjulpet den syge, saa hun laa saa bekvemt som muligt, rakte hun sine Arme ud mod Aino og raabte: „Frelse, Frelse! bed, at jeg ikke maa blive forkastet! Din Gud er virkelig, og jeg er en Synder".

Vi blev saa længe, vi syntes, vi kunde forsvare det, og vendte først hjem, da Stjernerne atter kom frem. Aino og jeg talte ikke meget sammen; hun sagde blot: „Gud har sagt mig, at Simo lever, og jeg tror ham".

Ogsaa den Nat gik; men anden Juledags Aften sad Simo iblandt os. Laikunen havde ført ham til de „røde"s Lejr; her havde han været Vidne til, hvorledes en ung Mand, han kendte, var blevet dræbt under de frygteligste Pinsler, og han selv havde hvert Øjeblik ventet at dele samme Skæbne. Men Natten og næste Dag var gaaet, uden at det skete. Saa var han endnu en Gang blevet ført til Laikunens Hjem for at se til den syge. „Og saa kan du bede dit Fadervor for sidste Gang", havde Manden sagt, da de traadte ind i Stuen.

Men i Stedet for at dræbe Simo, havde Laikunen kørt ham til vort Hjem. Den døende Kvinde havde talt til sin Mand om den unge Pige, som havde vist hende Vej til Gud, og hvis Tro havde været stærk nok til at give Kærlighed for Had.

„Ja", sluttede Lægefruen, „Gud er mægtig til at give os den Kraft, Stunden kræver. Det er godt at vide. Nu tjener Laikunen hos min Svigersøn og er ham ubrydelig tro. Dog større er det, at han helt har overgivet sig selv til Jesus Kristus".

DEN FØRSTE JULEPRÆDIKEN

DEN første Juleprædiken blev holdt paa Marken ude ved Bethlehem. Det var en Engel, som holdt den. Og det var kun Hyrder, der var Tilhørere.

Den var kort, men indholdsrig. Og alle senere Juleprædikener ligger gemt i den som i et Svøb.

Først lyder det: *„Frygt ikke!"*

Der ligger en Frygt dybt i Menneskesjælen. En Frygt for det ukendte, man gaar i Møde. En Frygt, der hænger sammen med, at man véd med sig selv, at man har syndet. Derfor lyder ogsaa den første Tone i hin første Juleprædiken: „Frygt ikke!" — Lad den ringe igen for vore Øren!

Dernæst: *„Se, jeg forkynder eder en stor Glæde!"*

Kristendom er ikke en Byrde, der lægges paa Mennesker, eller en Tvang eller noget trist. Nej, Kristendom er Forkyndelse af en stor Glæde. Det var med det glædelige Budskab, Apostlene drog ud i Verden. Og det er det glædelige Budskab, der skal forkyndes den Dag i Dag.

Dermed er ikke sagt, at et Kristenliv bliver lutter Glæde. Thi Syndens Skygger falder ogsaa ind i deres Hjerter, der har det glædelige Budskab.

Videre lyder det, at denne Glæde *„skal være for alt Folket"*.

Det er ikke nogle enkelte udvalgte, der skal faa Del i den, men hele Folket. Det er ikke et enkelt Folk, men alle Folkeslag indtil Jordens yderste Grænser.

Lad os ikke glemme dette.

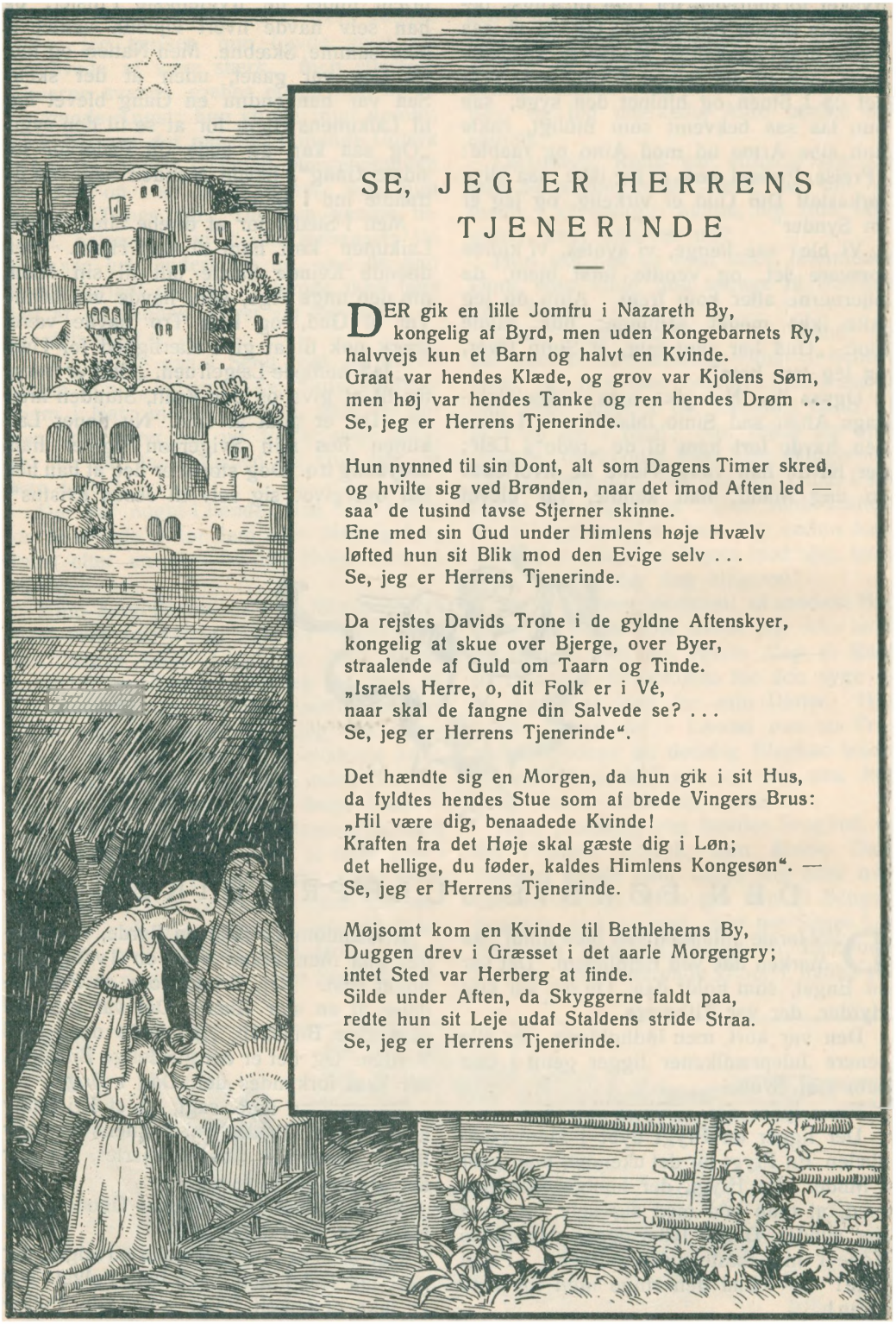

SE, JEG ER HERRENS TJENERINDE

—

DER gik en lille Jomfru i Nazareth By,
kongelig af Byrd, men uden Kongebarnets Ry,
halvvejs kun et Barn og halvt en Kvinde.
Graat var hendes Klæde, og grov var Kjolens Søm,
men høj var hendes Tanke og ren hendes Drøm ...
Se, jeg er Herrens Tjenerinde.

Hun nynned til sin Dont, alt som Dagens Timer skred,
og hvilte sig ved Brønden, naar det imod Aften led —
saa' de tusind tavse Stjerner skinne.
Ene med sin Gud under Himlens høje Hvælv
løfted hun sit Blik mod den Evige selv ...
Se, jeg er Herrens Tjenerinde.

Da rejstes Davids Trone i de gyldne Aftenskyer,
kongelig at skue over Bjerge, over Byer,
straalende af Guld om Taarn og Tinde.
„Israels Herre, o, dit Folk er i Vé,
naar skal de fangne din Salvede se? ...
Se, jeg er Herrens Tjenerinde".

Det hændte sig en Morgen, da hun gik i sit Hus,
da fyldtes hendes Stue som af brede Vingers Brus:
„Hil være dig, benaadede Kvinde!
Kraften fra det Høje skal gæste dig i Løn;
det hellige, du føder, kaldes Himlens Kongesøn". —
Se, jeg er Herrens Tjenerinde.

Møjsomt kom en Kvinde til Bethlehems By,
Duggen drev i Græsset i det aarle Morgengry;
intet Sted var Herberg at finde.
Silde under Aften, da Skyggerne faldt paa,
redte hun sit Leje udaf Staldens stride Straa.
Se, jeg er Herrens Tjenerinde.

Markens Hyrder knæled ved Krybbens haarde Kant
skøn var den Lovsang, som de unge Hjerter bandt,
Smertens Moder til saa mildt et Minde.
Gemte hun i Hjertet hvert et sødt og saligt Ord:
Ære være Gud i det Høje — Fred paa Jord —
Se, jeg er Herrens Tjenerinde.

Barn blev Mand, og Rygterne fløj stundom langt af Led;
hun lyttede og undredes og bævede derved —
Haabet stred med Angsten dybest inde.
Men naar han bød og vilde, da blev Vand til ædel Vin,
og Døde gik af Graven i det hvide Jordelin . . .
Se, jeg er Herrens Tjenerinde.

Der stod en graanet Kvinde og græd ved Korsets Fod;
Sværdets Odd var plantet i hendes Hjerterod —
græd du dine gamle Øjne blinde?
Stundom er det hændet, at blinde Øjne saa'
Syner, som de karske fik aldrig Øje paa . . .
Se, jeg er Herrens Tjenerinde.

Timerne blev Dage, og Dage blev til Aar,
slidt var hendes Kjole og hvidt hendes Haar —
det er godt at glemmes og forsvinde,
slettes ud og muldne som en trøsket Vandringsstav —
gemt er Støvets Rester og glemt hendes Grav . . .
Se, jeg er Herrens Tjenerinde.

Men én Gang skal det hænde i et aarle Morgengry,
at Davidstronen rejses i Jerusalem det ny,
straalende og skøn som ingensinde.
Lønligt skal hun komme i sin hvide Helgendragt,
skjult imellem Tusinder, undselig og forsagt —
Se, jeg er Herrens Tjenerinde.

Da rejser Davidssønnen sig i Himlens Bryllupshus;
det toner gennem Hallen som af mange Vandes Brus —
ene gaar han ned at møde hende.
Han lægger nænsomt Armen om sin lille gamle Mor,
og fører Himlens Dronning til det brede Bryllupsbord —
Se, jeg er Herrens Tjenerinde.

Svend Rehling.

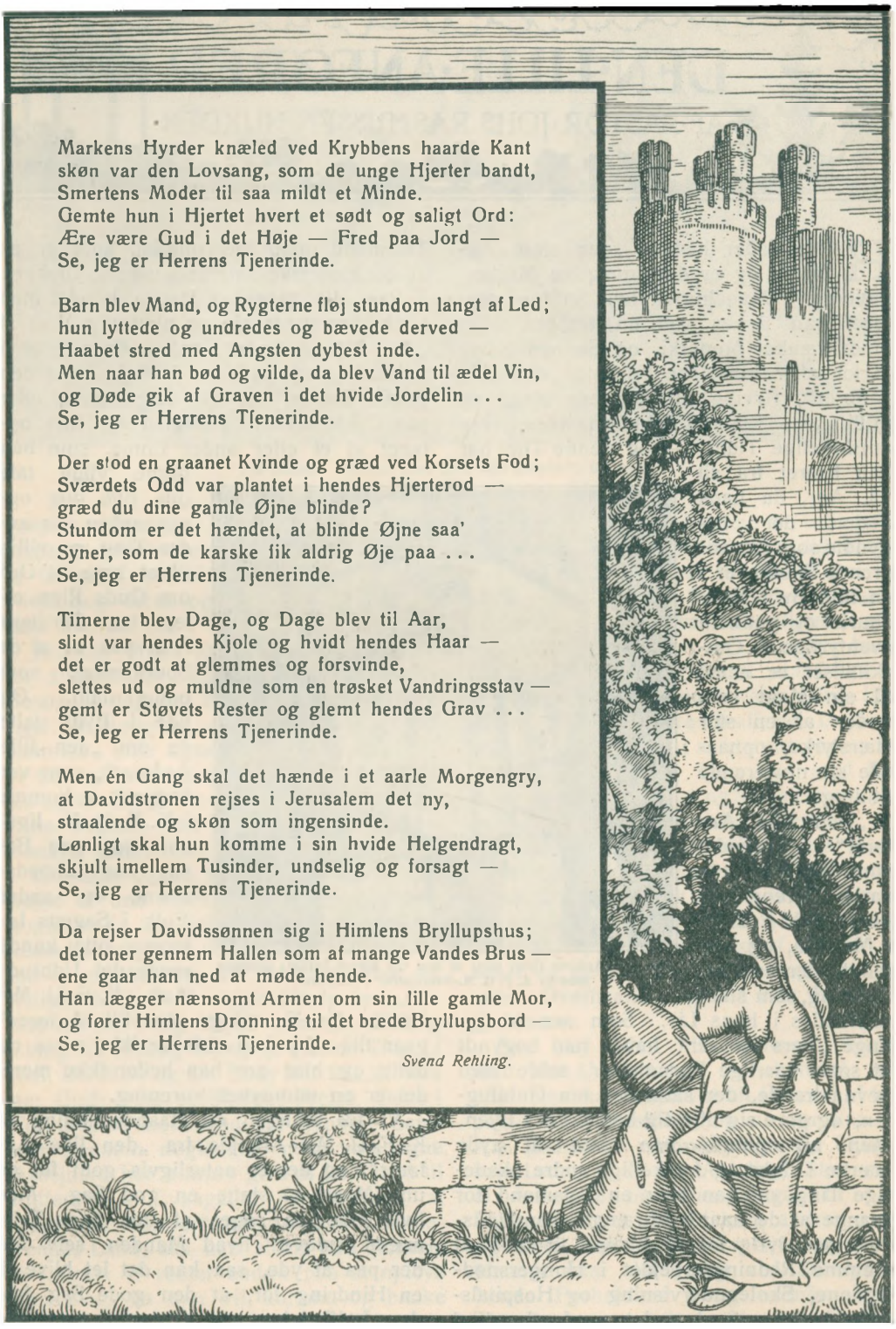

DEN·LILLE·ANFØRER

AF·PASTOR·JOHS.RASMUSSEN·MUKDEN·

HANS Fader hedder „den store Anfører" og er den mægtige Militærguvernør i Manchuriet, hvis Stilling nærmest kan lignes ved en Konges i et uindskrænket Monarki, og Sønnen bliver derfor efter kinesiske Forhold „den lille Anfører", Arving til Faderens Magt og Stilling, — saa vidt det kan tænkes i vore omskiftelige Tider —, og denne Titel har han baaret fra sit 15. Aar, da hans Fader, der begyndte som en vandrende Skoflikker i en lille By i Manchuriet og gennem eventyrlige Omskiftelser er naaet til sin Magt som Leder af en stor Hærstyrke, opnaaede sin nuværende Stilling.

Den lille Anfører (kort efter at han var blevet Soldat) sammen med to K. F. U. M.-Sekretærer i Mukden.

„Den lille Anfører" begyndte som en stor 16-aarig Dreng at komme i K. F. U. M. i Mukden, og han mødte der en Paavirkning, som snart mærkedes i hans Liv. Som saa mange unge „Fars Sønner" havde han begyndt at søge daarlige Fornøjelser, solde med jævnaldrende, der samledes om Guldfuglen, og gøre sig uheldig bemærket i Byen. Men nu ophørte han med at nyde stærke Drikke og forskellige andre skadelige Ting, og han blev en Talsmand for mange af de haardt tiltrængte Samfundsreformer, ivrig for at hjælpe til med at fremme Redningsarbejdet i Hungersnødegnene, Skoleundervisning og Hospitalsarbejde og meget andet samfundsnyttigt Arbejde, han kom i Forbindelse med — og bl. a. husker jeg, at han var en ivrig Talsmand imod Flerkoneriet, som er en af det kinesiske Samfunds største Ulykker.

Paa alle Tider af Dagen kunde man i de Aar vente sig en pludselig Visit af „den lille Anfører", enten alene eller i Selskab med en Ven, i Vogn med den gamle Tjener, der ofte fulgte ham, eller paa Cykle alene. I Reglen var han optaget af et eller andet Emne, som han gerne vilde tale om, ofte dog ogsaa aaben for andre Ting og villig til at høre et Ord om Guds Rige eller faa Skriftens Svar paa et af de Spørgsmaal, som optog ham. Og ude i Byen talte de om „den lille Anfører", som var begyndt at komme i K. F. U. M., ligesom jeg paa Besøg hos Embedsmænd og andre Folk i Sagens Interesse ofte kunde møde det Udbrud: Aa! K. F. U. M.! Det er den Forening, „den lille Anfører" gaar til! Ja, han drikker ikke mere og dette og hint gør han heller ikke mere, det er en udmærket Forening.

Vi fik mangen en Haandsrækning til K. F. U. M.s Arbejde fra „den lille Anfører", og det er naturligvis godt for en ung Mand at støtte en god Sag. Men hvis Hjælpen søges af den Sags Talsmænd udover hvad Manden selv finder paa at yde, saa kan det let blive til en Hindring for, at den gode Sag faar den Indflydelse paa Giveren, som den ellers kunde, og ophører at være ham til virkelig Hjælp. Og den Fare maatte vi

Fra Gaden i Mukden, hvor „den lille Anfører"s Bil suser.

gøre vore Venner i Foreningens Arbejde opmærksomme paa dengang; vi trængte jo til „den lille Anfører"s Hjælp, men vilde dog først og fremmest gerne se ham hjulpen ind i Guds Rige.

Ved det første kristelige Sommermøde for studerende i Manchuriet 1917 fik vi Besøg af ham og mærkede da hans store Lyst til rigtig at være med i det altsammen; men ogsaa hans Vanskelighed, at han skønt saa ung ikke kunde følge sin Lyst som andre unge, fordi saa mange Øjne vogtede paa ham og saa mange Hensyn bandt ham.

Et Møde og en personlig Samtale med nogle af den kinesiske Kirkes og med nogle af de fra Udlandet komne udmærkede Ledere, som det imellem lykkedes at faa op til Mukden, var en af de Veje, ad hvilken K. F. U. M. søgte Hjælp for „den lille Anfører" og Mænd som Dr. Chieng Ching Yi (Tsøng Djing I), Pastor Ting Li Mei, Dr. Mott og Dr. Eddy har talt til ham om Guds Rige og Sjælens Frelse. Dette i Forbindelse med hvad det hyppige Samvær gennem nogle Aar med vore egne Arbejdere har kunnet give af Lejlighed til Indførelse i Evangeliet har betydet, at „den lille Anfører" har set ind i de levendes Land, saa han aldrig kan glemme det; men vi venter endnu paa at opleve den Dag, da han vil komme og banke paa Døren for at naa derind selv.

De første Par Aar, da han kom frit i K. F. U. M., tænkte han sig at blive Læge og talte ofte om at komme til Udlandet. Det sidste har han heller ikke siden opgivet. Men da han var bleven 19 Aar og havde faaet privat Skoleundervisning i nogle Aar — han var da allerede gift og havde to Børn —, saa ønskede hans Fader, han skulde gaa ind paa Officersskolen, og der begyndte saa „den lille Anfører" til vor store Skuffelse. Det hindrede ham dog ikke i at komme paa smaa Besøg og vi hørte ham tale med Begejstring om Øvelserne og Soldaterlivet, om de Idealer den kinesiske „Lærebog for Hærens menige" fremholdt og om Kammeratskabet. Den noget spinkle, lidt ludende Skikkelse blev skulderbred og rank og det før saa slatne Haandtryk blev mere mandigt. Men Optagethed af Militærvæsenet og de nye Venner dér tog mere og mere Overhaand og vi saa ham nu sjældnere.

Saa blev „den lille Anfører" færdig med sin Uddannelse, og et halvt Aar efter blev han udnævnt til General af Republikkens Præsident, og nu var han 20 Aar gammel i en indflydelsesrig Stilling som Leder af en stor Afdeling. Strømmen af Ansøgere og Ansøgninger til ham voksede uhyre. Hertil kom at han mere og mere blev sin Faders Øjne og højre Haand, naar det gjaldt ved Selvsyn at kende Forholdene i og udenfor Byen. Manchuriets mægtigste Mand kunde ikke færdes frit i sin egen By — der var forsøgt Attentat imod ham —, men „den

Udsigt fra Muren om Mukden over en af Forstæderne (man ser i Baggrunden den kristne Kirkes Taarn).

lille Anfører" fo'r omkring ganske efter sin Lyst og pludselige Indskydelse, han kørte tit selv sit Automobil og kom i alle Kredse af Byen, i Reglen kun fulgt af en enkelt Soldat og velset hvor han kom for sin Ligefremhed og Vennesind og sin Iver og Interesse for alt omkring ham.

Der kunde nu gaa lange Tider imellem hans Besøg i K. F. U. M., og vi følte, hvordan han var omgivet af mange Slags „Venner", af hvilke de allerfleste var langt ringere Mænd i Karakter og Hjertelag end han. En af hans bedste Venner, en god, ung Mand i høj Embedsstilling, som ogsaa har stærke Dragelser mod Kristendommen og har været med i en Bibelkreds, sagde engang: „Husk paa, de andre er *altid* om ham, I maa ogsaa prøve at omgive ham med kristelig Indflydelse, og hans kristne Venner maa søge stadig at være hos ham". Hvor meget vi holder af denne unge Alladdin med de store Muligheder, saa lod en saadan Belejring sig dog ikke iværksætte, — men imellem kommer han selv, og da synes det ofte som om indre Længsel og bestemte Samvittighedens Paamindelser gennem det, han har mødt, bringer „den lille Anfører" til at søge os, — vel ogsaa det, at der gaar mangen en Bøn ind til Gud for hans Sjæls Frelse.

En Dag hørte vi, at „den lille Anfører", som havde været Nord paa med sit Regiment for at bekæmpe Røveruvæsenet, var kommen tilbage i Følge med en ung Kvinde, han havde taget som Medhustru. Vi vilde først ikke tro det, men fandt snart, det var sandt, og tillige at han paa den skammeligste Maade var bleven lokket ind i dette af en „Ven". Det betød selvfølgelig Ulykke for en Mand, der vidste bedre og havde Hustru og 4 Børn, og vi saa længe ikke noget til ham. Hans Fader, som selv har 4 Medhustruer, blev rasende og vilde ikke tillade Sønnen at bringe den Kvinde til deres Hjem, men saa fandt han et Hjem for hende et andet Sted og begyndte et Dobbeltliv, som vi har set saa mange unge Mænd gaa til Grunde i.

Men saa kunde dog endnu alt det kønne og vindende komme frem hos ham, naar han sad i ens Stue, og Haabet om, at der er Hjælp og Udvej for ham blev stærkt igen; han er trods sine Fald og Fejl ingen fordærvet Mand endnu, — men bundet af mange Ting er han, — saa de gode Øjeblikke, da Samvittighedens Røst lyder klart og Lysten til at komme ud af

det altsammen bliver rigtig stærk ikke endnu har formaaet at sprænge Baandene.

Julen 1922 gemmer for os et kønt Billede af „den lille Anfører". — Han havde taget mod en Indbydelse til at komme ud og fejre Juledag med os i vort Hjem og bringe sin Hustru og Børn med. De kom saa ogsaa med de to ældste Børn, og vi skulde rigtig have dansk Julefest.

Blinde Smaapiger kommer fra Julestuen med deres Gaver Julemorgen.

Først spiste vi Julegrød og Gaasesteg, og saa gik vi til Juletræet og sang og saa paa Julestjernen og Juleenglen samt Julegaverne. De to kvikke Børn spurgte og fik Forklaring og var lutter Øren. Vi læste derefter Juleevangeliet sammen og gik over i en Stue, hvor nogle af Blindeskolens Smaapiger fremstillede Julenatten paa Marken hos Hyrderne med Julesalmer ind imellem, baade „Et Barn er født i Bethlehem" og „Her kommer, Jesus, dine smaa", som med flere er oversat paa kinesisk. — Som overalt paa Jorden saadan gælder det i Kina og maaske særlig dér, at det, man kan anskueliggøre og faa ind gennem Øjet, det sidder, — og vi har ogsaa mærket, det var Tilfældet her. Den Aften var „den lille Anfører" sine Børns Far og en stille Mand mere end jeg ellers har set ham, — og det maa have ringet Jul ogsaa for ham. Men endnu er han ikke kommen „med ydmygt Sind som Hyrderne til Barnet ind", det er maaske ogsaa vanskeligere for ham end for nogen af os.

— — —

Og siden har han været i Krig, — ogsaa været under Guds Ords stærke Paavirkning og bedt Gud om Hjælp — og nu er han i Krig igen. Ingen uden Gud alene, der kender Hjertets lønlige Veje og Sukket, der lyder derinde og som bereder Timen gennem Ordet og Aanden, ser, hvor Vejen gaar for „den lille Anfører", hvis Sjæl vi har hjertelig kær og som vi søger Bønnens kærlige Støtte for hos nogle af eder, at han maa komme Ansigt til Ansigt med den levende Herre Jesus Kristus snart og paa den Dag tage Tjeneste hos Ham for Livet.

HOVEDBRUD

Bibelspørgsmaal.

Hosstaaende Billede illustrerer en kendt Begivenhed fra gamle Testamente; men Tegneren har glemt noget. Hvad er det, som mangler paa Billedet, og hvilket Vers i Biblen sigtes der til?

Bordpladen og Taburetterne.

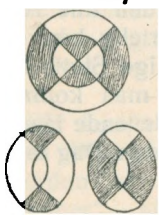

Der var engang en økonomisk og skarpsindig Skolelærer, som ønskede at forvandle en rund Bordplade, som han ingen Brug havde for, til Sæder til to ovale Taburetter, hver med et Hul i Midten. Han forklarede Snedkeren, at han skulde gennemskære Bodpladen som vist paa Illustrationen og derefter føje de otte Dele sammen til de to Sæder, saaledes som Billedet viser.

Læreren var saa optaget af sit kloge Paafund, at han fremstillede det for Skoledrengene i en Geometritime. En af de flinkeste Elever gjorde da i al Beskedenhed Læreren opmærksom paa, at Hullerne i Midten var lovlig store, saa at en af de smaa Drenge let kunde falde igennem dem. Han foreslog derfor at foretage Snittene paa en anden Maade, hvorved man ikke alene vilde opnaa mindre Huller, men som kun krævede Bordpladen skaaret i 6 Dele i Stedet for 8.

Kan *du* skære den cirkelrunde Bordplade i 6 Dele, som kan sættes saaledes sammen, at de danner 2 ovale Stolesæder, nøjagtig af samme Størrelse og Form og med Huller i Midten, som er lige store, men som skal være mindre end i de Sæder, Billedet viser? Alt Træet i Bordpladen skal naturligvis bruges.

Per Madsens Gæs.

Per Madsen i Bakkegaarden sendte en Dag sin Karl, Hans Peter, til Marked med en Flok Gæs og sagde til ham, at han skulde sælge dem alle eller saa mange som muligt, saa kunde han bære sig ad dermed, som han selv syntes bedst.

Da Hans Peter kom hjem til Bakkegaarden om Aftenen, fortalte han følgende om sin Handel: „Allerførst solgte jeg Kristen Hansen Halvdelen af Gæssene og $^1/_2$ Gaas. Saa kom Niels Dam og købte $^1/_3$ af dem, jeg havde tilbage, og $^1/_3$ Gaas. Derefter købte Anders Nielsens Enke $^1/_4$ af Resten + $^3/_4$ Gaas. Og da jeg var paa Vejen hjem, mødte jeg Jens Engdal, som trakterede med Kaffe i Røde Kro; ham fik jeg til at tage $^1/_5$ af de Gæs, jeg havde tilbage, og saa gav jeg ham $^1/_5$ Gaas med i Købet. Men", sluttede Hans Peter, „disse her 19, som jeg har med hjem, kunde jeg ikke paa nogen Maade komme af med".

Hvor mange Gæs var der i den Flok, som Per Madsen sendte Hans Peter til Marked med? Ikke en eneste Gaas blev skaaret i Stykker eller delt; det var lutter hele Gæs, han solgte.

Femspillet.

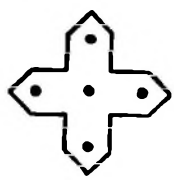

Af et Stykke Pap eller Papir udskærer du fem Kors og sætter et sort Mærke paa hver Korsspids og i Midten som paa Tegningen vist. Opgaven er nu at ordne de 5 Kors saaledes, at der kun ses 4 sorte Mærker paa hvert Kors.

* * *

Løsninger maa indsendes inden 1. Januar til „De Unges Blad"s Ekspedition, Søndergade 9, Aarhus. Løsningerne til Præmieopgaven maa være ledsaget af Meddelelse om, at Indsenderen er Abonnent paa Bladet. De, som faar Meddelelse om at have vundet en af Præmierne, maa indsende Bevis fra Posthus eller Abonnentsamler for at være Abonnent.

Præmier.

Blandt de rigtige Besvarelser til Bibelspørgsmaalet fordeles ved Lodtrækning 6 Eksemplarer af *„Hans Moders Gud"* og 4 Eksemplarer af *„Israels Døtre"*, begge fortrinlige Bøger, der nylig er kommen paa *„De Unges Forlag"*. Angaaende Indsendelse af Besvarelser se ovenfor.

Løsninger til Hovedbrud i Nr. 22.

Bibelspørgsmaal: Apostl. Gern. 20,4, Rom. 16,22-23. *Gaade*: Guldregn. *Logogrif*: Frederits.

ORDET FRIT

I ere stærke!

1. Johs. 2,14.

Ja, vist er I stærke, alle I unge K.er og M.er. Det viser sig jo baade i Hjemmearbejdet og i Hedningemissionen, og det frydede mit Hjerte forleden at høre Komtesse Knuth fortælle om, hvad Gud har udrettet f. Eks. i Kina gennem eder og eders Repræsentanter derude.

Der er én Ting, som har beskæftiget mig en Del i den senere Tid, nemlig de manglende 25,000 Kr. i Fælleskassen. Som mindrebemidlet Forretningsmand kender jeg tilstrækkelig af Erfaring, hvad Gæld er, og eders Kasserer var sikkert gladere ved at faa Balance!

Her paa Egnen er der en Levning tilbage af den gode, gamle Skik, saavidt muligt at gaa ind i det nye Aar uden Gæld!

Her synes mig at være en god Lejlighed for eder til at gøre det samme, og særlig tænker jeg paa dem iblandt eder, som endnu ikke har eders Gave sat i Forhold til Indtægterne.

Der er en særegen Lykkefølelse og Velsignelse ved at have sin Missionskasse, som faar sin bestemte Del. Man har mere, giver mere, og Bibelen fortæller ofte om, at vi selv faar det største Udbytte.

Viis nu ogsaa i dette Tilfælde, at I *er* stærke, og send eders Hovedkasserer en Julegave til det Arbejde, som I bærer, saa faar alle Parter en god Jul med ham, som gav sig selv for os alle. *En gammel K. F. U. M.er.*

En-Krone Indsamlingen til Fælleskassen.

Den 10. December kan der om denne siges, at den har fundet god Modtagelse rundt omkring, og mange har handlet hurtigt. Men paa den anden Side er der Tegn til, at Mund- og Klovsygen, som forhindrer Møders Afholdelse, kan gøre vor Indsamling alvorlig Skade, hvis ikke Foreningerne finder Udvej til at samle Pengene ind.

Julefesterne vil give mange en Lejlighed til at faa Enkronerne samlet sammen.

BOGANMELDELSER

Elias Grip: ABRAHAM LINCOLN. 2,00. (De Unges Forlag). Fra Pionerkolonistens lave Hytte med det lerstampede Gulv til det „Hvide Hus" — det er Eventyret, som denne Mand oplever og naar med et nøjsomt, tjenstvilligt, fintfølende Sind, ved en Energi og Kundskabstrang, som er ret enestaaende, med et Sind, som altid er blødt overfor andres Lidelser ligefra den moderløse Fugleunges til de mishandlede Negerslaver og saarede Soldater. Stærk og modig, aldrig opgivende i sin Kamp for, hvad der er Ret efter guddommelige og menneskelige Love, men altid ydmyg og bøjet overfor den levende Gud. De Mænd, som kan stilles op ved Siden af Abraham Lincoln som Forbilleder for Ungdom, er snart talte — og det er gjort friskt, levende og med mere Indtrængen i Sjælelivet end i de angelsaksiske Levnedstegninger, jeg kender.

Jeg véd næppe bedre Læsning at give vor Ungdom end en Bog som denne. *H. Kildeby.*

Gunner Engberg: SØNDAG I KIRKEN. (De Unges Forlag). 1,00. Denne lille Bog er en Slags Fortsættelse af Forfatterens *Søndag i Hjemmet*, og den er ligesom denne udgivet paa Foranledning af K.s og M.s Udvalg for Søndagssagen. Bogen ikke alene forklarer Gudstjenesten og alt det som foregaar ved den: Bøn, Ordet, Sakramenterne o. s. v., men den kaster Glans over det alt sammen og kalder saaledes til Kirke. Interessant er det at blive mindet om Biskop Plades sande og troværdige Ord om Kirkegang og fromt Sind og et af de sidste Afsnit om det at give har ogsaa Bud til alle troende unge. Bogen er meget smukt udstyret fra Forlagets Side og forsynet med overordentlig smukke Billeder af Viggo Bang: Orglet og Prædikestolen og Fattigblokken og Kirkehuset og flere andre af de herlige Billeder sætter sig fast i ens Sind, saa det er ikke alene Teksten, der kalder til Kirke. *E. F.*

KRISTELIG AFRIVNINGSKALENDER 1925 med Bibelsprog og Salmevers til hver Dag samt opbyggelige Betragtninger, Bibellæsesed-

ler og Bibelemner, udarbejdet af *F. C. Høy* og *M. H. Løbner*, udgivet af Brødremenighedens danske Hedningemission. (Lohse). Denne Kalender har faaet et helt nyt og fikst Format; der er to punkterede Linjer, saa den let kan deles i 3 Dele, saaledes at man kan læse et Stykke Morgen, Middag og Aften. Prisen er 1,75.

DIAKONISSESTIFTELSENS ALMANAK 1925, red. af *N. Dalhof*, bringer foruden det sædvanlige Almanakstof gode Bidrag; saaledes skriver Pastor *Leth* om vore Yndlingssalmer og Pastor *Balslev* om Ingemann i Sørø. Ligeoverfor Kalenderen er der en Side, der er delt i 3 Dele; den ene Del en Bibellæseplan, den midterste Del har Plads til at notere Fødselsdage og Mærkedage og den venstre Side bringer en Række Skriftord og Betragtninger, der opmuntrer og fremmer hjemligt Sind og Virke.

LOMMEBOG FOR SKOLEELEVER 1925. Redigeret og forlagt af V. Richter. Det er sikkert en Lommebog, som alle Skoleelever gerne vil have. Den bringer en Masse Oplysninger om Ting, en Dreng og Pige gerne vil vide Besked om, desuden Afhandlinger om Radio, Fotografering, Spejdersport o. s. v. samt Præmieopgaver og Præmiespørgsmaal.

A. S. M. Hutchinson: DET OTTENDE UNDERVÆRK OG ANDRE FORTÆLLINGER. Overs. af D. Grünbaum. 192 Sider. (Haase). 5,50. Bred og Dickensk, glimrende Fremstillingskunst, dyb Respekt for Kristendom og Moral — saaledes fremtræder den verdenskendte Forfatters smaa Skitser, der er hyggelig, kultiveret Læsning. *Carl Christensen.*

Thomas Hardy: TESS D'URBERVILLE. EN REN KVINDES HISTORIE. Overs. af Fru Aslaug Mikkelsen. (Haases Forlag). 9,00. Denne mesterlige Oversættelse af den en Menneskealder gamle berømte engelske Roman ægger ved sin Undertitel og skildrer en Kvinde, der, bedragen af sin Forfører, forskydes af sin fritænkerske, men ædle Ægtemand, hvorefter hun atter falder i Kløerne paa den første Skurk, hvem hun dræber, da Ægtemanden vender sig til hende i Anger! Den var i sin Tid Føljeton i „Politiken"! Alligevel er dette ingen uren Bog; den udmaler og koketterer ikke med Synden. Men den vil, trods sin Kunst, sine skønne Naturbeskrivelser, sin Menneskeforstaaelse, ikke falde i vore gode unges Smag. Thi den er ikke blot alt for bred. Men den er verdslig, ret en Bog om de Tragedier og Komedier, der optager denne Verdens Mennesker. *Carl Christensen.*

EN SALMEBOG. Vaisenhuset har i disse Dage udsendt en ny Udgave af Salmebog for Kirke og Hjem. Det er en Miniatureudgave, trykt paa India-Papir i Versform. Den er nydelig og fylder næsten intet. Trykket er tydeligt og klart. Den faas i forskellige Udstyrelser med og uden Overfald i tarvelig saavelsom i fin Indbinding. Det er nok en Julegave, som mange unge vil ønske sig.

Halfdan Høgsbro: FRANS AF ASSISI. 91 Sider. (De Unges Forlag). 2,50. En fint udstyret og fint skrevet lille Bog om den hellige Frans. Naturligvis bygger den meget paa Johs. Jørgensens berømte Bog (hvad Forf. ogsaa selv gør opmærksom paa), og naturligvis savner man, da Bogen er saa kortfattet, som den er, noget, man gerne vilde have med; men Forf. har haft en lykkelig Haand til at tegne et tilskyndende og levende Billede af Frans's skønne Personlighed. Dette er godt for unge at læse. Medens man ser Frans's Skikkelse stige frem fra Bogens Blade med den fulde Hengivelse til Gud, det muntre, kærlige Sind og den urokkelige Glæde under Korset, hører man det kalde ogsaa paa os.

Frans sagde engang: „Hvad er vel Guds Tjenere andet end hans Sangere og Spillemænd, som skal drage Hjerterne opad og fylde dem med aandelig Glæde".

Denne Tjeneste for Gud øver han endnu en Gang i denne lille Bog. Større Ros kan en Bog ikke faa. *Johs. Larsen.*

DE UNGES BLAD 1925

TIL den nye Aargang har vi liggende et righoldigt Stof baade i Tekst og Billeder. Vi nævner i Flæng: *Viljens Opøvelse* af Forstander Christiansen. *10 Aar efter Krigen* af Gunner Engberg. *Unge Mænd og Kvinder* af Forstander Sandbæk. *Livsnydelse og Forsagelse* af Pastor Ivar Lange. *Nyborg-Møde i Assam* af Holger Winding. *Billeder fra Kina* af Ellen Gøtzsche. *Amerikabreve* af Ingibjørg Olafsson. *En Afskedshilsen* af Edv. Egeberg. *Vantroens Historie* af Carl Christensen. *Siam, et Fremskridtsland* af Emmerentze Bille. *Troens Magt* af Johs. Larsen. *Kristendom og Kultur* af samme. *Jeg havde en Kammerat* af Carl Hornbech. *Biblen* af Svend Rehling. *Smaa aktuelle Artikler* af en Vandrer. *Fortællinger* af Carl Christensen, Elith Petersen, Vilh. Dankau, Anna Ølander, Nye Melodier o. s. v., o. s. v.

Vi haaber derfor, at ingen Abonnent vil falde fra, men at tværtimod mange vil skaffe os

En ny Abonnent,

saaledes at vi i det nye Aar ogsaa paa den Maade maa mærke, at vi er i en Hær, hvor hver enkelt arbejder med i det store Maal: *Fremad med Guds Riges Vækst blandt Danmarks Ungdom.*

Side

„Derude". Af Olaf Jessen 278
Ud vil jeg, ud —. Af Karen Ræder 278
Kan det nytte noget? Af Værkfører Fred. Lading 279
Fra Arbejdsmarken derude. Af Svend Rehling 284
En Oplevelse blandt unge Mænd i Manchuriet (ill.) Af Povl Baagøe 291
Læg Plan for Vinteren. Af Gunner Engberg . 309
Den kostbare Fritid. — En Hilsen fra Fritidsudvalget 309
Hvorfor til Helsingfors og hvorledes? Af Gunner Engberg 311
Gældfri inden Jul. Af Købmand Anton Andersen 323
Een Krone til Fælleskassen. Af Provst Biering 326
Fra sidste Fællesbestyrelsesmøde 343, Till. t. Nr. 24

Fortællinger.

En af Vildmarkens Sønner. Af Ingibjørg Olafsson 14
Den gamle Hospitalskjole. Af J. J. 30
F. M. Af Carl Hornbech 46
Løgfrøkapellet 60
De gamle Sko. Af Missionær S. A. Sørensen 79, 94, 111
Mesterens eget Ord. Af Kirstine Jensen. 157, 174
Kosteligere end Guld. Fra Svensk ved A. F.. 190
En virksom Medicin (ill.) 206
Dette har jeg gjort for dig 236
Ingen Nytte til. Af Fru Ellen Gøtzsche 255
Hvad Provsten fortalte os. Af Carl Hornbech 279
Historien om et Bambusrør 285
Johanne (ill.) Af Missionær S. A. Sørensen 300, 316, 333, 350
Et Juleminde (ill.) Af Professorinde Ulbricht. 354
„Den lille Anfører" (ill.) Af Pastor Johs. Rasmussen, Mukden 360

Digte.

Aftensang. Frit fra Norsk ved A. F. med Melodi af O. L. Gjønnes 65
Paaske — To Sonnetter. Af G. Just Pedersen 120
Herre, gør det stille i mit Indre. Af A. M. P. Melodi af Fru C. Kildegaard 145
Ved en Konfirmandfest. Af en K. 159
Vandkanden og Svampen (ill.) Fra Engelsk ved A. F. 160
Der er en Ager. Tekst af Mads Nielsen. Melodi af Lærer M. K. Mikaelsen 209
Brødet. Af G. Just Pedersen 265
Se, jeg er Herrens Tjenerinde. Af Svend Rehling 358

Vore hensovede.

13, 42, 75, 91, 103, 168, 169, 170, 185, 232, 269, 315, 332

Ordet frit.

23, 45, 78, 92, 109, 123, 155, 173, 190, 204, 233, 253, 313, 330, 347, Tillæg til Nr. 24

Fra Arbejdsmarken.

10, 27 (ill.), 43, 57 (ill.), 76 (ill.), 88 (ill.), 107 (ill.), 122 (ill.), 153, 170 (Husflidsudstillingen, ill.), 187 (ill.), 202, 251 (ill.), 267 (ill.), 280 (ill.), 295 (ill.), 312 (ill.), 328, 345 (ill.), Tillæg til Nr. 24.

Forskelligt.

Meddelelser findes i hvert Nummer.
Boganmeldelser: 13, 26 (V. Ammundsen: Luthers lille Katekismus), 29, 46, 59, 74 (Du kan, du maa og skal), 93, 107 (Paaske), 110, 124, 140, 205, 220, 236, 254, 269, 276 (Knud Hee Andersen: Mark og Skov og grønne Enge), 283, 316, 332, 348, Tillæg til Nr. 24.
Smaa Forklaringer til store Ting (ill.) 272.
Hovedbrud: 32, 63, 96, 128, 160, 192, 223, 240, 272, 303, 336, 364
Spørgsmaalskassen 43, 314, 330
„De Unges Blad"s skriftlige Kursus 12, 28, 42, 60, 78, 91
Strejfglimt til Eftertanke (ill.) Af Kristine Wemmelund 3
Landegrænsen. Af Gunner Engberg 9
Katekismus-Børn. Af Gunner Engberg 26
Nyt fra vort Arbejde i Kina (ill.) Hilsen fra Johannes og Ellen Rasmussen 35
Mangel paa Tro giver Overtro. Af Olf. Ricard 36
Om Landegrænsen. Af Carl Hornbech 37
Indvielse af Diakonissestiftelsens Moderhus. Af Karen Ræder 40
Livets Lys. Af Sognepræst E. Clausen 41
Adam, hvor er du? Af Pastor Carl Moe 54
Sømandsmissionens Tak. Af Vilh. Rasch 75
Min Daab og min Daabsdag. Af Sognepræst A. Fibiger 85
En ærlig Krone. Af Gunner Engberg 87
Hvor ligger mit Kald? Af Professorinde I. Ulbricht 106
Du, mit Legemes Gud. Af Olf. Ricard 122
Fra Pingnang. Af Ellen Gøtzsche 126
Let om æ Krigsvæsen. Af Orgelfabrikant Anton Berntsen 138
En bette Soldaterhistaarrig fræ 1875. Af pens. Lærer Christiansen 139
Et Minde fra Soldaterdagene. Af Folketingsmand Carlsen-Skiødt 141
Spiritus eller Vand. Af Sognepræst Ernst Wiese 150
Blandt spedalske paa Sumatra (ill.) Ved Frk. E. Bille 183
Bibelkvinde Frk. Yen Dao Yun (ill.) Af Frk. K. Wemmelund 185
Forlovelsesringen. Af Anders Uhrskov 189
Et uhyggeligt Spil. Ved Fru Ellen Gøtzsche. 201
Om sønlig Lydighed og Hengivenhed (ill.) .. 214
En gammel Sangs Historie 218
Af en islandsk Præsts Optegnelser. Ved Olaf Jessen 221
Imperium (ill.) Af Svend Rehling 230
Brev fra Libanon. Af Frk. Mildrid Nielsen ... 246
Et Bolschevikskib. Af Sekretær Vilh. Rasch . 266
Armeniernes Nød. Af Baronesse Olga Schaffalitzky 294
Et Fremstød. Af Provst Biering 326
Silke (ill.) Af Hans Magle 341

Særlig for de yngste.

32, 63, 96, 127, 128, 159, 160, 192, 223, 239, 240, 272, 302, 336

Billeder.

Barmhjertighedens Aand 1
4 Billeder fra en Begravelse i Kina 4
Fra Jordskælvet i Japan 7
Toyhiko Kagawa 20
Fra Kobes Slumkvarterer 21
5 Billeder af Alverdens Drenge ..... 24—25
Grindsted K. F. U. M. 27
Sognepræst Wilhjelm 28

Side

Sekretær Valdemar Christiansen 28
Forbudsplakat fra Japan 32
Johannes og Ellen Rasmussen 35
4 Billeder af Alverdens Drenge ..... 38—39
Diakonissestiftelsens nye Spisesal 40
En af „disse mine mindste" 49
3 Billeder fra Antung K. F. U. M.s nye Bygning ..... 51—52
Sekretær Ma fra Antung 53
Generalsekretærerne fra Japans og Kinas K. F. U. K. 56
Fra Taulov K. F. U. M.s Jubilæum 58
Naalen og Traadrullen 63
Ruiner af japanske K. F. U. K.-Bygninger efter Jordskælvet (5 Billeder) ..... 68—69
Sammensurium. Billede fra Indien 70
En Samling Hjerneskaller 73
Bespisning i Berlins K. F. U. M. 76
Sekretær Kaj Petersen 77
K. F. U. M.s Missionskomité 84
Kolding K. F. U. M.s Formand og Sekretær .. 89
Handelsgartner Poul Nielsen 89
Fra Idrætsforbundets Møde i Odense 90
Ole Bull 96
6 Billeder fra Landskontoret i Aarhus .. 100—101
Vejmand Niels Madsen 108
Jesus paa Vej til Golgatha 113
Gade i Mukden 115
2 Billeder fra K. F. U. K. i Mukden 116
Watt: Haabet 118
2 Billeder af K. F. U. K.-Spejdere 119
Gade i Jerusalem (Jesu Vej til Golgatha) 112
Fra K. F. U. K.s Landsmøde i Kina 123
Soldaterbilleder. 129, 132, 133, 134, 135, 139, 141, 143, 144
10 Amatørfotografier. Foraarsrække I og II 148—149
Jernbygning i New York 152
3 Illustrationer til „Vandkanden og Svampen" 160
John R. Mott 164
3 Billeder af Athosbjergets Klostre ..... 165—166
8 Amatørfotografier. Foraarsrække III 167
Liu Yü Chen 168
Fra Husflidsudstillingen i Aarhus 172
Olaf Jessen 179
2 Billeder fra de spedalskes Koloni paa Sumatra ..... 183—184
Frk. Yen 186, 187
Det nye K. F. U. M.-Hjem i Aabenraa 188
5 Billeder fra K. F. U. K.s Landsledermøde 197—198
Illustration af Karl Rønning til „En virksom Medicin" 206
2 kinesiske Billeder om sønlig Lydighed 214—215
Den store Takkegudstjeneste i Wembley 249
Ærkebispen af Canterbury 250
K. F. U. K.s Bygning i Lemvig 251
K. F. U. M.s Bygning i Ribe 252
4 Billeder fra Bangsbostrand K. F. U. K.s Sommerlejr 253
Fra Alverdens Drenge i Antung 263
2 Billeder fra Jerusalem 264
Graasten Missionshus 267

Side

3 Illustrationer til „Smaa Forklaringer til store Ting" 272
Hvor de forenede Staters K. F. U. K.-Landsledermøde holdtes 275
2 Illustrationer fra Knud Hee Andersen: Mark og Skov og grønne Enge ..... 276—277
Sekretær, Pastor Voldum 280
Aalborg K. F. U. K.s nye Sal 281
T. Z. Koo og Dr. Lee 282
Vignet af Karl Rønning 285
Deltagere i Studermødet i Manchuriet 292
Fra Kejsergraven i Kina 293
K. F. U. M.s Feriehjem i Harzen 295
De indiske Deltagere i K. F. U. K.s internationale Sommerlejr 297
K. F. U. K.s nye Hjem i Varde 299
Illustration af Karl Rønning til „Johanne" ... 301
Det første kvindelige Spejderkorps i Onitsha, Afrika 303
9 Amatørfotografier. Efteraarsrækken 308
Valby K. F. U. M.s nye Bygning 313
Illustration af Karl Rønning til „Johanne" ... 318
Silke 341
Sekretær H. Thorlø 345
Den nye Bygning i Børkop 345
3 Billeder fra Randers K. F. U. M. ..... 346—347
Olufsborg i Sydøstfinland 347
Illustration af Karl Rønning til „Johanne" ... 350
Et Julekort, tegnet af en kinesisk Dreng 353
Illustration til „Et Juleminde" ..... 355—356
Billeder fra Mukden 360, 361, 362, 363

Forsidebilleder.

Fujuyama, Japans hellige Bjerg ..... Nr. 1
K. F. U. M.-Spejdere udenfor Dybbøl Kirke. Nr. 2
Kongefamilien forlader Diakonissestiftelsen Nr. 3
Drengetyper fra mange Lande ..... Nr. 4
Nogle af de ledende i „Broderkredsen paa Havet" ..... Nr. 5
Oberst E. Melander ..... Nr. 6
Indremissionær Jens Holt ..... Nr. 7
„Og han bar selv sit Kors" ..... Nr. 8
Vagtparaden paa Amalienborg ..... Nr. 9
Fra K. F. U. K.-Spejdernes 5-Aars Dag ... Nr. 10
Frivilligt Drengeforbunds Stifter, Arkitekt Tornøe ..... Nr. 11
Olfert Ricard ..... Nr. 12
W. C. T. Dobson: Tabitha ..... Nr. 13
Fra K. F. U. K.s Landsledermøde ..... Nr. 14
Pastor Fr. Bjørk fra Sverige ..... Nr. 16
Pastor H. F. Poulsen ..... Nr. 17
Vilhelm og Nina Becks Grave ..... Nr. 18
Dansk K. F. U. K. i London ..... Nr. 19
J. C. Christensen og Biskop V. Ammundsen Nr. 20
Pastor A. Busch ..... Nr. 21
Grindsted nye Kirke ..... Nr. 22
Forstander Kildeby, Generalsekretær Koo, Shanghai, og Sekretær Johannes Rasmussen, Mukden ..... Nr. 23
Julebillede ..... Nr. 24

Bemærk vor udførlige Fortegnelse over Gavebøger i sidste Nummer af »De Unges Blad«. Den indeholder Bøger, der passer for Alle til alle Priser. Vent ikke med Deres Indkøb til sidste Øjeblik, maaske skal den Bog, De ønsker, først skaffes.

Vore Bøger faas i alle Boglader og hos Kolportørerne.

DE UNGES FORLAG

Einar Borregaard:

Viktor Løwe og hans Venner.

En Fortælling om Venskab.
Første Del: **„Drengeaar".**

432 Sider. Kr. 5,50.

En Bog for Forældre, Ungdomsarbejdere o. s. v.

En Bog, man ikke bør gaa udenom!

Læs Dagpressens Udtalelser.

Faas i alle Boglader.

DANSKE DRENGES FORLAG

De Unges Lommebog

for 1925 er udkommen. — Den er den eneste Lommebog med Kalender for 5 Kvartaler. Indeholder Kassebog og mange nyttige Oplysninger.

Løsen af Olfert Ricard, Bibelplan ved Dr. Karl Fries, Foreningsfortegnelse o. s. v. Vestelommeformat i smukt, blødt Skindbind.

Pris 1,85

DE UNGES FORLAG

Søndag i Kirken

af GUNNER ENGBERG dri-ster vi os til at kalde Aarets smukkeste Julehilsen.

I et smukt lille Format, passende til en Konvolut og udstyret med 7 smukke Helsidestegninger af Viggo Bang. — En smuk Erstatning for et dyrt Julekort eller dyre Blomster. Pris: 1,00 og indbunden 3,00.

DE UNGES FORLAG

Rigmor

af Elsa Blomqvist er en af de bedste Bøger, De kan give en ung Pige.

Den foreligger nu i 7. Tusind! Pris 2,50, ib. 4,50

DE UNGES FORLAG

Billige Broderier!

Soveværelsessæt, Hør: Pyntehaandklæde, Smudspose, Toiletsæt, 6,75. do. ekstra Ima Hør 9,00. Lysedug, Hør, 2,25, Løber 1,40, Kaffevarmer 1,50, ialt 5,15. Lysedug, ekstra Ima Hør, graa, drap eller hvid, 2,75, Løber 1,75, Kaffevarmer 1,85, ialt 6,35. Kaffedug, Hør, 7,00. do. ekstra Ima Hør, 10,00. Pudebetræk, Ima Medium, Par 5,50. do. ekstra Ima Hør, Par 8,00. Smukke moderne Perlegarnsmønstre.

A. Thomsen, Aagade 9 2, **Vejle.**

Midtfyns Fagskole

for **Kjole- og Linnedsyning** begynder 1—2 Maaneders Kursus først i hver Maaned. Eleven syr til sig selv og faar grundig Undervisning i Tilskæring og Syning. Skoleplan og andre Oplysninger sendes. Tilrejsende Elever kan bo paa Skolen.

Marie Sørensen,
Ringe.

Martha Sahl's Fagskole for Husholdning,
Helenevej 1 A, København V. Statsanerkendt. **Dag- og Aftenkursus** beg. til **September.** Elever optages med og uden Pension. Program sendes.

Villads Christensen:

VEJEN TIL PERSONLIG KRISTENDOM

Pris 2,50.

Om du ønsker at eje personlig Kristendom, men ikke har fundet Vejen helt frem, læs den Bog.

Herning Avis.

I seks Kapitler siger han næsten alt, hvad der kan og skal siges, kærligt og forstaaende.

Biskop Olesen.

DE UNGES FORLAG

Løgumgaard Præliminær- og Artiumskursus

pr. Løgumkloster.

Nye Elever til **Præliminæreksamen** optages 1. Novbr. og 6. Januar. Kort Læsetid. Understøttelse kan søges. Program ved Henvendelse til **Harbo Andersen,** Forstander.

Hoptrup Højskole.

3 Maaneders Kursus

begynder 5. Januar, særlig Undervisning i Landbrug og Husflid. Nærmere Oplysninger ved Postadresse: Hoptrup. **H. Kildeby.**

Gymnastikkursus.

I Januar—Februar 1925 afholdes Gymnastikkursus for Ledere af frivillig Gymnastik i Forbindelse med Undervisning paa den udv. Højskole. **Statsunderstøttelse** kan søges.

Pagh Petersen,
Haslev udvidede Højskole.

Korte Kursus i Bibelkundskab m. v.

paa Haslev udvidede Højskole.

I. **5 Ugers Kursus.** 15. November til Jul.
II. **10 Ugers Kursus.** 5. Januar—15. Marts.
Alle Fag tilsigter Dygtiggørelse til det frivillige Arbejde i Guds Rige. — Oplysninger ved

Pagh Petersen, Forstander.

Indre Missions Artiums- og Præliminærkursus, Rønde

(statsanerkendt).

Nye Elever optages paa Præliminærholdet d. 7. Januar 1925. Kort Forberedelsestid. — Nærmere ved **K. Herskind,** Forstander.

Fattig Seminarist.

For en ung troende Seminarist med Gaver til at være til Velsignelse for andre beder vi indstændigt troende Venner hjælpe os med et godt Tag. Han trænger til Hjælpen for at blive færdig og er den værd. Vi maa hjælpe ham. Undertegnede modtager Gaver, helst snart.

Biskop O. Olesen, Ribe. **Sekretær Thorlø,** Haslev Højskole pr. Haslev.

Forstander K. Herskind,
Rønde Kursus pr. Rønde.

Om Broderier.

Nu snart i 2 Aar har jeg gennem „De Unges Blad" solgt til flere Hundreder K.er og faaet mange Anbefalinger, og det glæder mig og jeg tror ogsaa, at de i Aar vil unde mig deres Forbrug.

Trods Prisstigning skal jeg endnu i denne Maaned sælge Dem:

1 pænt Spisestuesæt 11 Kr. franco pr. Efterkrav. Det bestaar af: 1 Lysedug, 1 Løber, Sybordstæppe, Pude. Gode Størrelser, paa graa, ekstra godt, naturfarvet Hørlærred. Smukt, helt nyt moderne Rosenmønster. Syes med sort og hvidt Garn. Paabg. 1 Kr. Garn 5 Kr. (D.M.C. ekstra).

Ønskes det, kan faas et Sæt Venetiansk med graa Garn.

En smuk venetiansk Dug, ekstra svær Hørlærred, 140 ctm. stor, 11 Kr. De vil aldrig blive ked af den. Garn til den 4 Kr. ekstra.

Ved Utilfredshed Pengene tilbage. Skriv med det samme til

M. Madsens Broderifabrik, Give.

K. F. U. K., Hjørring,

afholder 25 Aars Jubilæum Søndag den 4. Januar 1925. Forhenværende Medlemmer indbydes. Hvis Indkvartering ønskes, bedes dette meddelt inden Jul til Formanden: *Mine Møller*, Kongensgade 1.

Ung Kommis,

20 Aar gammel, søger Plads straks eller til 1. Februar 1925. Jeg er villig til alt forefaldende Arbejde og er kendt med baade Land- og Byforhold.

Arne Sørensen,
Brugsforeningen, Storegade, Ølgod

Enepige.

En flink og betænksom ung Pige, der paa egen Haand kan forestaa daglig Madlavning, kan fra Nytaar faa en god Plads hos Fuldmægtig **Engsig-Karup,** Valdemarsgade 1 [2], København B.

DE UNGES BLAD

„De Unges Blad" udgaar den 1. og 15. i hver Maaned, kan bestilles paa alle Posthuse og i alle Boglader og koster Kr. 2,00 halvaarlig. Abonnentsamlere, der tager mindst 10 Eksemplarer, bedes henvende sig direkte til Ekspeditionen af „De Unges Blad", Søndergade 9, Aarhus.

Udgiver: Fællesbestyrelsen for K. F. U. M. og K. F. U. K. i Danmark.
Redaktør: Pastor E. FREDERIKSEN, Sællinge pr. Pederstrup, Fyn. Telefon: Ferritslev 70.
Forretningsfører: Johs. Christensen, Sønderg. 9, Aarhus. (Tell. 2500).

Tryk: P. Busch, Aarhus.